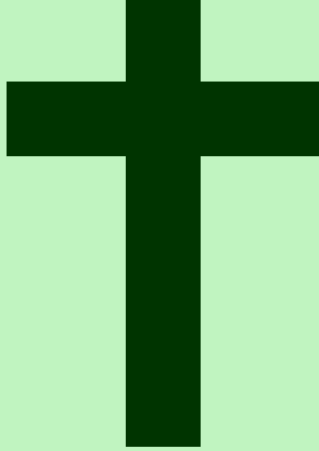

שדוקה יבתכ

The Old Testament in ancient Hebrew, following the Masoretic
Text

הקודש כתבי

The Old Testament in ancient Hebrew, following the Masoretic Text

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

Dialect: Biblical/Ancient

2013-12-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023
f3b465f1-2c6b-5d96-a12d-59e7ed7a7f15

Contents

בְּרֵאשִׁית	1
שְׁמוֹת	32
וַיִּקְרָא	58
בְּמִדְבַר	76
דְּבָרִים	101
יְהוֹשֻׁעַ	123
שׁוֹפְטִים	139
רוֹת	154
א שְׁמוֹאֵל	157
ב שְׁמוֹאֵל	177
א מְלָכִים	194
ב מְלָכִים	214
א הַיָּמִים דְּבָרֵי	233
ב הַיָּמִים דְּבָרֵי	251
עֲזָרָא	273
נְחֻמְיָה	280
אֶסְתֵּר	289
אִיּוֹב	294
תְּהִלִּים	308
מְשָׁלֵי	343
קְהֵלֶת	355
הַשִּׁירִים שִׁיר	360
יִשְׁעִיָּהוּ	363
יִרְמְיָהוּ	390
אֵיכָה	424
יְחֻזְקָאֵל	427
דְּנִיָּאֵל	457
הוֹשֻׁעַ	467
יוֹאֵל	471
עֲמוֹס	473
עֵבְרִיָּה	477
יוֹנָה	478
מִיכָה	480
נְחֻם	483
חֲבַקּוּק	484
צְפַנְיָה	486
חֲנִי	488
זְכַרְיָה	489
מְלָאֲכֵי	495

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים: 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור: 4 וברא אלהים את־האור כ־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד: 6 פ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: 7 ונעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן: 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני: 9 פ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן: 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וברא אלהים כ־טוב: 11 ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן: 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהו ועץ עשה פרי אשר זרעו־בו למיניהו וברא אלהים כ־טוב: 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי: 14 פ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתו ולמזעים ולקמים וישנים: 15 והיו למארת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן: 16 ונעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ: 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וברא אלהים כ־טוב: 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי: 20 פ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ גפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים: 21 ויקרא אלהים את־החנינים הגדלים ואת כל־גפש החיה והרמשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל־עוף כנף למיניהו וברא אלהים כ־טוב: 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ: 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי: 24 פ ויאמר אלהים תוצא הארץ גפש חיה למינה בהמה ובהמה ובהמה למינה ויהי־כן: 25 ונעש אלהים את־חיות הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למיניהו וברא אלהים כ־טוב: 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ: 27 ויקרא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב וזרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: 30 ולכל־חיה הארץ ולכל־עוף השמים ולכל־אדם רומש על־הארץ אשר־בו גפש חיה את־כל־יורק עשב לאכלה ויהי־כן: 31 וברא אלהים את־כל־אשר עשה והנה טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי: 6

2

1 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם: 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות: 4 פ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: 5 וכלו שית השדה טרם יהיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה: 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני־האדמה: 7 וייצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפו נשמת חיים ויהי האדם לגפש חיה: 8 וישט יהוה אלהים בן־בשר מן־הארץ וישם שם את־האדם אשר יצר: 9 ויצלח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: 10 ונהר יצא מגדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר־שם הזבב: 12 וזהב הארץ הוא טוב שם הבדלח ואבן השפה: 13 ושם־הנהר השני ויהוה הוא הסבב את כל־ארץ כוש: 14 ושם הנהר השלישי הניקל הוא החלף קדמת אשור והנהר הרביעי הוא הפרת: 15 וניקח יהוה אלהים את־האדם ונחתהו בגן־עדן לעבדה

ולשמה: 16 ויצו יהוה אלהים על-האדם לאמר מכל עץ-הגן אכל תאכל: 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלה ממנו מות תמות: 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה-לו עזר כנגדו: 19 ויצר יהוה אלהים מן-האדמה כל-חית השדה ואת כל-עוף השמים ויבא אל-האדם לראות מה-יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: 20 ויקרא האדם שמות לכל-הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא-מצא עזר כנגדו: 21 ויפל יהוה אלהים ותרדמה על-האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: 22 ויבן יהוה אלהים ואת-הצלע אשר-לקח מן-האדם לאשה ויבאה אל-האדם: 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה-זאת: 24 על-כן יעזוב-איש את-אביו ואת-אמו וירבק באשתו והיו לבשר אחד: 25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו:

3

1 והנחש הנה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל-האשה אף כי-אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: 2 ותאמר האשה אל-הנחש מפרי עץ-הגן נאכל: 3 ומפרי העץ אשר בתוך-הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן-תמתו: 4 ויאמר הנחש אל-האשה לא-מות תמתו: 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה-הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל להם גם-לאשה עמה ויאכל: 7 ותפקחנה עיני שניהם וירדעו כי עירומם הם ויחפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: 8 וישמעו את-קול יהוה אלהים מתהלך בגן לריוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: 9 ויקרא יהוה אלהים אל-האדם ויאמר לו איפה: 10 ויאמר את-קלח שמעתי בגן ואיך כיר-עירם אנכי ואחבא: 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אפה המן-העץ אשר צויתוך לבלתי אכל ממנו אכלת: 12 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה-לי מן-העץ ואכל: 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: 14 ויאמר יהוה אלהים אל-הנחש כי עשית זאת ארויר אפה מכל-הבהמה ומכל חית השדה על-הנחש תלך ועפר תאכל כל-ימי חייך: 15 ואיכה ו אשית בניך ובין האשה ובין זרעה ובין זרעה הוא ישפך ראש ואתה תשופנו עקב: 16 אל-האשה אמר הרבה ארבה עצבוניך והרבה בעצב תלכי בגים ואל-אישך תשוקתך והוא ימשל-בך: 17 ולאדם אמר כי-שמעתי לקול אשתך ותאכל מן-העץ אשר צויתוך לאמר לא תאכל ממנו ארוירה האדמה בעבונך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: 18 וקוצ וברדר תצמיח לך ואכלת את-עשב השדה: 19 בועת אפיו תאכל לחם עד שיבד אל-האדמה כי ממנה לקחת כי-עפר אפה ואל-עפר תשוב: 20 ויקרא האדם שם אשתו חיה כי הוא היתה אם כל-חי: 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם הנה כאתד ממנו לדעת טוב ורע ועתה ו פן-ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: 23 וישלחתו יהוה אלהים מנועדן לעבד את-האדמה אשר לקח משם: 24 ויגדרש את-האדם וישכן מקדם לגן-עדן את-הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את-דרךך עץ החיים: 25

4

1 והאדם ידע את-חנה אשתו ותהר ותלד את-קין ותאמר קניתי איש את-יהוה: 2 ותסוף ללדת את-אחיו את-הבל ויהי-הבל ירעה צאן ולו היה עבד אדמה: 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרו האדמה מנחה ליהוה: 4 והבל הביא גם-הוא מכלרות צאנו ומחלבתו וישע יהוה אל-הבל ואל-מנחתו: 5 ואל-קין ואל-מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפל פניו: 6 ויאמר יהוה אל-קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: 7 הלא אסתיטיב שאת ואם לא תיטיב לשתח טטאת רבץ ואלוה תשקלו ואתה תמשל-בו: 8 ויאמר קין אל-הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויגס קין אל-הבל אחיו ויחרגהו: 9 ויאמר יהוה אל-קין אי תבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן-האדמה: 11 ועתה ארויר אפה מן-האדמה אשר פצתה את-פיה לקחת את-דמי אחיך מידך: 12 כי תעבד את-האדמה לא-תסוף תת-פחה לך נע ונד תהנה בארץ: 13 ויאמר קין אל-יהוה גדול עוני מנשא: 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ויפסוד אספת ויהייתי נע ונד בארץ והנה כל-מצאי וברגני: 15 ויאמר לו יהוה לכן כל-הרג קין שבעתים יגם וישם יהוה לקין אות לבלתי

הפוחת אתו כל-מצאו: 16 ויצא קין מלפני יהוה ונשב בארץ-נוד קדמת-ערן: 17 ונדע קין את-אשתו ותהר ותלד את-חנוך ויהי כנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18 ויולד לחנוך את-עירך ועירך לך את-מחיואל ומחיואל לך את-מתושאל ומתושאל לך את-למך: 19 ויחך לך למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה את-יבבל והוא הזה אבי ישב אהל ומקנה: 21 ושם אחיו יבבל הוא הזה אבי כל-תפש כנור ועוגב: 22 וצלה גם-הוא ילדה את-תובל קין למש כל-הרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה: 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האננה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם-קין ולמך שבעים ושבעה: 25 ונדע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ויקרא את-שמו שת כי שת-לי אלהים ודע אחר תחת הבל כי הרגו קין: 26 ולשת גם-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה: פ

5

1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו: 2 זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את-שמם אדם ביום הבראם: 3 ויחיו אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את-שמו שת: 4 ויהיו ימי-אדם אחריו הולידו את-שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות: 5 ויהיו כל-ימי אדם אשר-חי תשע מאות שנה ושלושים שנה וימות: 6 ויחיה-שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את-אנוש: 7 ויחיה-שת אחריו הולידו את-אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 8 ויהיו כל-ימי-שת שתיים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימות: 9 ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את-קינן: 10 ויחי אנוש אחריו הולידו את-קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 11 ויהיו כל-ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימות: 12 ויחי קינן שבעים שנה ויולד את-מהללאל: 13 ויחי קינן אחריו הולידו את-מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ויהיו כל-ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימות: 15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את-ירד: 16 ויחי מהללאל אחריו הולידו את-ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 17 ויהיו כל-ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימות: 18 ויחיה-ירד שתיים וששים שנה ומאת שנה ויולד את-חנוך: 19 ויחיה-ירד אחריו הולידו את-חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 20 ויהיו כל-ימי-ירד שתיים וששים שנה ותשע מאות שנה וימות: 21 ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את-מתושלח: 22 ויתהלך חנוך את-האלהים אחריו הולידו את-מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: 23 ויהי כל-ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה: 24 ויתהלך חנוך את-האלהים ואינו יירקח אתו אלהים: פ 25 ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את-למך: 26 ויחי מתושלח אחריו הולידו את-למך שתיים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 27 ויהיו כל-ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימות: פ 28 ויחי למך שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן: 29 ויקרא את-שמו נח לאמר זה נחמנו מועשנו ומעצבונ: ודינו מן-האדמה אשר אררה יהוה: 30 ויחיה-למך אחריו הולידו את-נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות: 31 ויהיו כל-ימי-למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימות: פ 32 ויהיה-נח בן-חמש מאות שנה ויולד נח את-שם את-הם ואת-יפת:

6

1 ויהי כיהתל האדם לרב על-פני האדמה ובנות ילדו להם: 2 ויראו בני-האלהים את-בנות האדם כי טובת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: 3 ויאמר יהוה לא-ידון רוחי באדם לעלם בשנם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי-כן אשר באו בני האלהים אל-בנות האדם וילדו להם המה הנזברים אשר מעולם אנשי השם: פ 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל-יצר מחשבת לבו רק רע כל-היום: 6 וינחם יהוה כיעשה את-האדם בארץ ויתעצב אל-לבו: 7 ויאמר יהוה אמתה את-האדם אשר-בראתי מעל-פני האדמה מאדם עד-בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: 8 ונח מצא חן בעיני יהוה: פ 9 אלה תולדת נח איש צדיק תמים הנה בדרתיו את-האלהים היתה-לד-נח: 10 ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה כיהשחית כל-בשר את-דרכו על-הארץ: פ 13 ויאמר אלהים לנח קח כל-בשר בא לפני

כִּי־מֵלֶאָה הָאָרֶץ חָמַס מִפְּנֵיהֶם וְהִגְּנִי מִשְׁחִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ: 14 עֲשֵׂה לְךָ תְּבִיבָה עֲצִיב־נֶפֶר קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתְּבִיבָה וְכִפְרַת אֹתָהּ מִבֵּית וּמוֹחוֹץ בַּכֶּפֶר: 15 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אַרְבֵּי הַתְּבִיבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רֹחֶבָה וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמַתָּה: 16 צֹהַר וְתַעֲשֶׂה לַתְּבִיבָה וְאֶל־אֹמֶה תַּכְלִימָה מִלְּמַעַל וּפִתַח הַתְּבִיבָה בְּצַדֶּיהָ תִּשֶׂים תַּחְתָּיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: 17 וְאֵנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמִּבּוּל מִיַּם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רֵיחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגָּע: 18 וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתִי אֶל־הַתְּבִיבָה אֹתָהּ וּבִגְיֹד וּנְשִׂי־בִגְדֵי אֶתֶּךָ: 19 וּמִכְּל־הַחַי מִכְּל־בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכָּל תְּבִיבָה אֶל־הַתְּבִיבָה לַחַיִּית אֶתֶּךָ וְכָר וּנְקָבָה יִהְיוּ: 20 מִהַעֲוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְחַיִּוֹת: 21 וְאֹתָהּ קַח־לְךָ מִכָּל־מֵאֵכֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאֶסְפַּת אֵלֶיךָ וְהִנֵּה לְךָ וְלָהֶם לְאֵכֶלָה: 22 וַיַּעַשׂ נָח כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים בְּנֵי עֲשֵׂה: 8

7

1 וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה לָנָח בֵּאתְמָה וְכָל־בֵּיתְךָ אֶל־הַתְּבִיבָה כִּי־אֶתְךָ רֵאִיתִי צָדִיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה: 2 מִכָּל־יְהוָה הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: 3 גַּם מִעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה וְכָר וּנְקָבָה לַחַיִּוֹת זָרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: 4 כִּי לַיָּמִים עוֹד שִׁבְעָה אֲנֹכִי מִמַּטֵּיר עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמַחֲיִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: 5 וַיַּעַשׂ נָח כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יְהוָה: 6 וְנָח בֵּן־שָׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמִּבּוּל הָיָה מִיַּם עַל־הָאָרֶץ: 7 וַיָּבֵא נָח וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשִׂי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתְּבִיבָה מִפְּנֵי מִי הַמִּבּוּל: 8 מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן־הָעוֹף וְכָל אֲשֶׁר־רָמַשׂ עַל־הָאֲדָמָה: 9 שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵלֶיֶךָ אֶל־הַתְּבִיבָה וְכָר וּנְקָבָה בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נָח: 10 וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וַיְמִי הַמִּבּוּל הָיָה עַל־הָאָרֶץ: 11 בַּשָּׁנָה שֶׁש־מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיִּי־נָח בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנַיִ בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקָעוּ כָּל־מַעֲיֵנֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ: 12 וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה: 13 כְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כָּאֵל נָח וְשֵׁם־וָחֶם וַיִּפֹּת בְּנֵי־נָח וְאִשְׁתׁ נָח וּשְׁלֹשֶׁת נְשִׂי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתְּבִיבָה: 14 הָמָּה וְכָל־חַיִּיתָ לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינָהּ כָּל צְפוּר פֶּל־כָּנָף: 15 וַיָּבֵאוּ אֶל־נָח אֶל־הַתְּבִיבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רֵיחַ חַיִּים: 16 וְהַבָּאִים וְכָר וּנְקָבָה מִכָּל־בֶּשֶׂר בָּאוּ בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בְּעָרוֹ: 17 וַיְהִי הַמִּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַתִּרְבּוּ מֵאֵד עַל־הָאָרֶץ וַתִּלְךָ הַתְּבִיבָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: 19 וַתִּמּוּן גְּבֵרֹו מֵאֵד מֵאֵד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־הַקְּרִיִּים הַגְּבֹלָיִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם: 20 חֲמֹשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעַלָּה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַקְּרִיִּים: 21 וַיִּגָּע כָּל־בֶּשֶׂר וְהָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם: 22 כָּל־אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רֵיחַ חַיִּים בְּאִפָּיו מִכָּל אֲשֶׁר בָּחֲרָבָה מָתוּ: 23 וַיִּזְכַּר אֱלֹהִים אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁכַּח אֱלֹהִים אֶת־הַתְּבִיבָה: 24 וַיִּבְרָאוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת יוֹם:

8

1 וַיִּזְכַּר אֱלֹהִים אֶת־נָח וְאֵת כָּל־חַיִּיהָ וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבִיבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רֵיחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׂכַּחוּ הַמַּיִם: 2 וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיֵנֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלָא הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמַיִם: 3 וַיִּשְׁכַּחוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלּוֹף וְשׁוּבוּ וַיִּחַסְרוּ הַמַּיִם מִמִּקְלָה חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת יוֹם: 4 וַתִּנְחַח הַתְּבִיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ עַל הַרִי אֲרָרָט: 5 וַתִּמּוּן הָיָה הַלּוֹף וַיִּחַסְרוּ עַד תַּחֲדַשׁ הָעִשְׂרִי בְּעֶשְׂרִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ נִרְאוּ רֵאשֵׁי הַקְּרִיִּים: 6 וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נָח אֶת־חַלּוֹן הַתְּבִיבָה אֲשֶׁר עָשָׂה: 7 וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֶרֶב וַיֵּצֵא וַיָּצוּ וְשׁוּבוּ עַד־יִבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: 8 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לְרֹאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: 9 וְלֹא־מָצְאוּ הַיּוֹנָה מִנוֹחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתְּבִיבָה כִּי־מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקַּחֶהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל־הַתְּבִיבָה: 10 וַתִּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם וַיִּסָּף שְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתְּבִיבָה: 11 וַתִּבֹּא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעֲת עָרֵב וְהָיָה עֲלֶיהָ־זֵית טָהוֹר בְּפִיהָ נִדְּעָה נָח כִּי־קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: 12 וַיִּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־נִסְפָּה שׁוֹב־אֵלָיו עוֹד: 13 וַיְהִי בְּאַחַת וּשְׁש־מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֲדָשׁ חֲרָבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסָּר נָח אֶת־מִכְסַּת הַתְּבִיבָה וַיִּרְא וְהִמָּה חֲרָבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה: 14 וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁנַיִ בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֲדָשׁ יָבֵשָׁה הָאָרֶץ: 15 וַיִּרְבַּר

אלהים אל-נח לאמר: 16 צא מן-התבה אתה ואשתך ובניך ונשי-בניך אתך: 17 כל-החיה אשר-אתך מכל-בשר בעוף ובבהמה ובכל-החיה הרמש על-הארץ *הוצא) אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על-הארץ: 18 ויצא-נח ובניו ואשתו ונשי-בניו אתו: 19 כל-החיה כל-הרמש וכל-העוף כל רומש על-הארץ למשפחתיהם יצאו מן-התבה: 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מקל ו הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ועל עלת במזבח: 21 ויגדח יהוה את-ריח הניחח ויאמר יהוה אל-לבו לא-אסף לקלל עוד את-האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא-אסף עוד להקות את-כל-חי באשר עשיתי: 22 עד כל-ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:

9

1 ויברך אלהים את-נח ואת-בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את-הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל-חית הארץ ועל כל-עוף השמים ככל אשר תרמש האדמה ובכל-דגי הים בידכם נתנו: 3 כל-רמש אשר הוא-חי לכם והיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את-כל: 4 אך-בשר בנפשו דמו לא תאכלו: 5 ודף את-דמכם לנפשתיכם אדרש מנח כל-חיה אדרשנו ומנח האדם מנח איש אחיו אדרש את-גופו האדם: 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את-האדם: 7 ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו-בה: 8 ויאמר אלהים אל-נח ואל-בניו אתו לאמר: 9 ואני הנני מקים את-בריתי אתכם ואת-זרעכם אחריכם: 10 ואת כל-נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל-חית הארץ אהבם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את-בריתי אתכם ולא-יכרת כל-בשר עוד ממי המבול ולא-יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אות-הברית אשר-אני נתן ביני וביניכם ובין כל-נפש חיה אשר אתכם לדלת עולם: 13 את-קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 והיה פענני ענן על-הארץ ונראתה הקשת בענן: 15 ויכרתי את-בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל-נפש חיה בכל-בשר ולא-יהיה עוד המים למבול לשחת כל-בשר: 16 והיתה הקשת בענן וראייתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל-נפש חיה בכל-בשר אשר על-הארץ: 17 ויאמר אלהים אל-נח זאת אות-הברית אשר הקמתי ביני ובין כל-בשר אשר על-הארץ: 18 והיו בני-נח ויצאים מן-התבה שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען: 19 שלשה אלה בני-נח ומאלה נפצה כל-הארץ: 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: 21 וישת מן-הכנן וישכר ויתגל בתוך אהלה: 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: 23 ויחף שם ויפת את-השמלה וישמו על-שכם שניהם ויגלו את-חריית ויכסו את ערות אביהם ופניהם את-חריית וערות אביהם לא ראו: 24 ויקח נח מינו ויבדע את אשר-עשה-לו בנו הקטן: 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: 27 ופת אלהים ליפת וישכן באהלי-שם ויהי כנען עבד למו: 28 ויחריג את המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: 29 ויהיו כל-ימי-נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: פ

10

1 ואלה תולדות בני-נח שם חם ויפת ויילדו להם בנים אתר המבול: 2 בני יפת נמר ומגוג ומדי וינו ותיבל ומשך ותירס: 3 ובני נמר אשכנז וריפת ותנחומ: 4 ובני ינו אלישח ותרשיש פתים ורדנים: 5 מאלה נפרדו איי הנוים בארצותם איש ללשנו למשפחתם בנייהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא ותוילה וסבתה ורעמה וסבתקא ובני רעמה שבא ודדן: 8 וכוש ילד את-נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: 9 והוא-היה גבר-ציד לפני יהוה על-כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו בכל ארץ ואבד וכלנה בארץ שנער: 11 מן-הארץ ההוא יצא אשור ויבן את-נינוה ואת-רחבת עיר ואת-כלח: 12 ואת-רסן בין נינוה ויבן כלח הוא העיר הגדלה: 13 ומצרים ילד את-לוזרים ואת-עננים ואת-להבים ואת-נפתחים: 14 ואת-פתרסים ואת-פסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפתרים: 15 וכנען ילד את-צידן בכורו ואת-חת: 16 ואת-היבוסים ואת-האמורים ואת הגוונים: 17 ואת-חתני ואת-הערקני ואת-הסיני: 18 ואת-הארנני ואת-הצמרי ואת-החמתי ואתר נפצו משפחות הקנעני: 19 ויהי נביל הקנעני מצידן באכה נדרה עד-עזה באכה סדרמה ועמרה ואדמה וצבים עד-לשע: 20 אלה בני-חם למשפחתם ללשונתם בארצותם בנייהם: 21 ולשם ילד גם-הוא אבי כל-בני-עבר אחי יפת הגדול: 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד

ולוד וארם: ²³ ובני ארם עויז וחול וגתר ומש: ²⁴ וארפקשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ²⁵ ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בנמו נבלה הארץ ושם אחיו קטן: ²⁶ וקטן ילד את אלמונד ואת שלח ואת חצרמות ואת גרר: ²⁷ ואת הורם ואת אוגל ואת דקלה: ²⁸ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: ²⁹ ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני קטן: ³⁰ ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקרם: ³¹ אלה בני-שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לנוהם: ³² אלה משפחת בני-נח לתולדתם בנוהם ומאלה נפרדו הנוהים בארץ אחר המבול: פ

11

¹ ויהי כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ² ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: ³ ויאמרו איש אל-רעהו הבה נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה ונחיה להם תלכנה לאבן ותחמר הנה להם לחמר: ⁴ ויאמרו תבה ונבנה לנו עיר ומגדל עיר ומגדל וראשם בשמים ונעשה לנו שם פון-נפון על-פני כל-הארץ: ⁵ ונרד יהיה לראת את-העיר ואת-המגדל אשר בנו בני האדם: ⁶ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא-יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: ⁷ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ⁸ ויפץ יהוה אתם משם על-פני כל-הארץ ויחדלו לבנת העיר: ⁹ על-כן קרא שמה בכל כיו-שם בלל יהוה שפת כל-הארץ ומשם הפיצם יהוה על-פני כל-הארץ: פ ¹⁰ אלה תולדות שם שם בן-מאת שנה ויולד את-ארפקשד שנתים אחר המבול: ¹¹ ויחישם אחרי הולידו את-ארפקשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס ¹² וארפקשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את-שלח: ¹³ ויחיש ארפקשד אחרי הולידו את-שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס ¹⁴ ושלח חי שלשים שנה ויולד את-עבר: ¹⁵ ויחיש-שלח אחרי הולידו את-עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס ¹⁶ ויחיש-עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את-פלג: ¹⁷ ויחיש-עבר אחרי הולידו את-פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס ¹⁸ ויחיש-פלג שלשים שנה ויולד את-רעו: ¹⁹ ויחיש-פלג אחרי הולידו את-רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס ²⁰ ויחיש רעו שתיים ושלשים שנה ויולד את-שרוג: ²¹ ויחיש רעו אחרי הולידו את-שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס ²² ויחיש שרוג שלשים שנה ויולד את-נחור: ²³ ויחיש שרוג אחרי הולידו את-נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס ²⁴ ויחיש נחור תשע ועשרים שנה ויולד את-תרח: ²⁵ ויחיש נחור אחרי הולידו את-תרח תשע-עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: ס ²⁶ ויחיש-תרח שבעים שנה ויולד את-אבלם את-נחור ואת-הרן: ²⁷ ואלה תולדות תרח תרח הוליד את-אבלם את-נחור ואת-הרן ואת-הרן והרן הוליד את-לוט: ²⁸ ונמת הרן על-פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: ²⁹ וינקה אבלם ונחור להם נשים שם אשת-אבלם שרי ושם אשת-נחור מלפה בת-הרן אבי-מלפה ואבי יספה: ³⁰ ותהי שרי עקבה אין לה ולד: ³¹ וינקה תרח את-אבלם בנו ואת-לוט בן-הרן בן-בנו ואת שרי פלתו אשת אבלם בנו ויצאו אהם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד-הרן וישבו שם: ³² ויהיו ימי-תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בהרן: ס

12

¹ ויאמר יהוה אל-אבלם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך: ² ואעשה לני לני גדול ואברכך ונאדלה שמך ויהי ברכך: ³ ואברכך ומברכיך ומקלחך אאר ונברכך בך כל משפחת האדמה: ⁴ וילד אבלם כאשר דבר אליו יהוה וילד אתו לוט ואבלם בן-חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מתרן: ⁵ וינקה אבלם את-שרי אשתו ואת-לוט ואת-כל-רכושם אשר רכשו ואת-הנפש אשר-עשו בתרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ⁶ ויעבר אבלם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: ⁷ ויבא יהוה אל-אבלם ויאמר לו-עדה אתן את-הארץ הזאת ונגן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ⁸ ויעתק משם החרה מקדם לבית-אל ונט אלה בית-אל מים ויהי מקדם ונגד-שם מזבח ליהוה וינקה בשם יהוה: ⁹ וינפע אבלם הלוד ונסוע הנגבה: פ ¹⁰ ויהי רעב בארץ ויבד אבלם מצרימה לגור שם כיו-כבד הרעב בארץ: ¹¹ ויהי כאשר הקרוב לבוא מצרימה ויאמר אל-שרי אשתו הנה-נא ידעתי כי אשה ופת-מראה את: ¹² והיה כיו-ראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת ותרנו אתי ואתך יחיו: ¹³ אמר-נא אחתי את למען ייטב-לי בעבודך וזוהתה נפשי בגולגל: ¹⁴ ויהי כבוא אבלם מצרימה ויראו המצרים את-האשה כיו-יפה הוא מאד: ¹⁵ ויראו אתה שרי פרעה ויחללו אתה אל-פרעה ותקח האשה בית פרעה: ¹⁶ וילאבלם היטיב

בעבורה ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחה ואתנת וגמלים: 17 ויננע יהוה את־פרעה בנעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברהם: 18 ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך הוא: 19 למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הגה אשתך קח לך: 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־אשר־לו:

13

1 ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה: 2 ואברהם כבר מאד במקנה בכסף ובזהב: 3 וילך למסעיו מנגב ועד־בית־אל עד־המקום אשר־היה שם *אהלה (אהלו) בתחלה בין בית־אל ובין העי: 4 אל־מקום המזבח אשר־עשה שם בראשנה ויקרא שם אברהם בשם יהוה: 5 וגם ללוט ההלך את־אברהם היה צאן־ובקר ואהלים: 6 ולא־ישא אתם הארץ לשבת יחדו כיהוה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: 7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברהם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפדי אז ישב בארץ: 8 ויאמר אברהם אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כ־אנשים אחים אנהנו: 9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד נא מעלי אס־השמאל ואימנה ואסימין ואשמאלה: 10 וישאלוט את־עניו וירא את־כל־כבר הנרדן כי כלה משקה לפניו שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה בארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר לו לוט את כל־כבר הנרדן ויסע לוט מקדם ויפדו איש מעל אחיו: 12 אברהם ישב בארץ־כנען ולוט ישב בערי הכפר ויאהל עד־סדם: 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: 14 ויהוה אמר אל־אברהם אחתי הפרד־לוט מעמו שא נא עיניך וראה מ־המקום אשר־אתה שם צפנה ונגבה וקדמה ונמה: 15 כי את כל־הארץ אשר־אתה ראה לך אתנה ולורעה עד־עולם: 16 ושמת את־ורעה בעפר הארץ אשר אויבך איש למנות את־עפר הארץ גם־ורעה ונמה: 17 קום התהלך בארץ לארצה ויך־הבה כי לך אנהנה: 18 ויאהל אברהם ורבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ובין־שם מזבח ליהוה: פ

14

1 ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך־אלסר כד־רלעמר מלך־עילם ותדשל מלך־גוים: 2 עשו מלחמה את־ברע מלך־סדם ואת־ברשע מלך־עמרה שנאבו מלך־אדמה ושמאבר מלך־*צביים (צבויים) ומלך־בלע הוא־צער: 3 כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא גם המלח: 4 שתים עשרה שנה עברו את־כד־רלעמר ושלש־עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כד־רלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזיונים בהם ואת האימים בשנה קריתים: 6 ואת־חרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על־המדבר: 7 וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויבאו את־כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי הישב בחצצן תמר: 8 ויצא מלך־סדם ומלך־עמרה ומלך־אדמה ומלך־*צבויים (צבויים) ומלך־בלע הוא־צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: 9 את כד־רלעמר מלך־עילם ותדשל מלך־גוים ואמרפל מלך־שנער ואריוך מלך־אלסר ארבעה מלכים את־החמשה: 10 ועמק השדים בארת חמר ונגסו מלך־סדם ועמרה ויפלו־שמה והנשארים הרה נסו: 11 ויקחו את־כל־רכש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו: 12 ויקחו את־לוט ואת־רכשו כן־אתו אברהם וילכו והוא ישב בסדם: 13 ויבא הפליט ויגד לאברהם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי עזר והם בעלי ברית־אברהם: 14 וישמע אברהם כי נשבה אחיו ויזק את־חניכיו ויליך ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד־הן: 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכס וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק: 16 וישב את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכשו השיב וגם את־הנשים ואת־העם: 17 ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־כד־רלעמר ואת־המלכים אשר אתו אל־עמק שדה הוא עמק המלך: 18 ומלכי־צדק מלך־שלם הוציא לחם ונזן והוא כהן לאל עליון: 19 וירבהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ: 20 ברוד אל עליון אשר־מגן צדיק ביהו ויתלו מעשר מכל: 21 ויאמר מלך־סדם אל־אברהם תולי הנפש והרכש כח־לך: 22 ויאמר אברהם אל־מלך־סדם תרומתי נדי אל־יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: 23 אם־מחוט ועד שרוך־זעל ואם־אקח מכל־אשר־לך ולא תאמר אני העשיתי את־אברהם: 24 בלעדי רק אשר אכלו העזרים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: ס

15

1 אחר | הדברים האלה היה דבר-יהוה אל-אברהם במוחה לאמר אל-תירא אברהם אני מגן לך שְׁכַרְךָ הרבה מאד: 2 וַיֹּאמֶר אֲבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה תַּתֶּן-לִי וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וְכֹן־מִשְׁק בֵּיתִי הוּא דְמִשְׁק אֱלֵינוּ: 3 וַיֹּאמֶר אֲבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּנָה זָרַע וְהִנֵּה בֵן־בֵּיתִי יֹרֵשׁ אֹתִי: 4 וְהִנֵּה דִבְרֵי־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִרְשֶׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּשֶׁךְ הוּא יִרְשֶׁךָ: 5 וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַכְּסִיָּא הַשְּׂמָמָה וּסְפֵר הַכּוֹכָבִים אִם־תִּכְוֵל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זָרְעֶךָ: 6 וְהָאֵמֶן בֵּיתוֹהּ וַיַּחֲשִׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה: 7 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּרֻכְּסַי לָתֵת לָךְ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: 8 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמַה אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה: 9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח־הָהָר לִי עֵגְלָה מִשְׁלֵשֶׁת וְעֹז מִשְׁלֵשֶׁת וְאֵיל מִשְׁלֵשׁ וְחֵר וְגִזְלָל: 10 וְנָקַח לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיִּבְחַר אֹתָם בְּתוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בִּתְרוֹ לַקְּבָאָת רַעְיוֹ וְאֶת־הַצֶּפֶר לֹא בָחַר: 11 וַיַּרְדּוּ הַעֵיט עַל־הַפְּנָרִים וַיִּשָּׁב אֹתָם אֲבְרָם: 12 וַיְהִי הַשָּׁמַשׁ לְבֹאֹ וַתִּרְדָּמָה נַפְלָה עַל־אֲבָרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלֵת עָלָיו: 13 וַיֹּאמֶר לֹא־בְרָם יָדַע תְּלַע כִּי־גַר יִהְיֶה זָרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדִּים וְעַנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: 14 וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ הֵן אֲנֹכִי וְאֶחְרֵי־כֵן יֵצְאוּ בְרַכְשׁ גָּדוֹל: 15 וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבָּר בְּשִׂיבָה טוֹבָה: 16 וְדָרֹר רַב־יָעִי יִשׁוּבוּ הַנְּהָ כִּי לֹא־שָׁלֵם עֹנֵן הָאֲמָרִי עַד־הַנֶּה: 17 וַיְהִי הַשָּׁמַשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָה וְהִנֵּה תֵּמֵר עֶשֶׂן וְלִפְרִד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַהָרִים הָאֵלֶּה: 18 בָּיִם הִיוּהוּ אֶת־כָּרַת יְהוָה אֶת־אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ נְתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִצְרַיִם עַד־הַנְּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָת: 19 אֶת־הַקְּנִיז וְאֶת־הַקְּנִיז וְאֶת הַקְּדֻמְנִי: 20 וְאֶת־הַחֲתִי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הָרַפְּאִים: 21 וְאֶת־הָאֲמָרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַנְּרָנְשִׁי וְאֶת־הַכּוּסִי: 8

16

1 וְשָׂרֵי אֲבָרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְתָהּ מִצְרַיִת וּשְׁמָהּ הֶגֶר: 2 וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל־אֲבָרָם הִנֵּה־נָא עֲצֹרְנִי וְהִנֵּה מִלְדָת בִּאֲנָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אֲבָנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שָׂרִי: 3 וַתִּקַּח שָׂרִי אֶשֶׁת־אֲבָרָם אֶת־הֶגֶר הַמִּצְרַיִת שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁכַת אֲבָרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאֲבָרָם אִישָׁה לוֹ לְאִשָּׁה: 4 וַיִּבְאֵר אֶל־הֶגֶר וַתֵּרָא כִּי הִרְתָּה וַתַּקַּל וַתַּקַּח בְּעֵינֶיהָ: 5 וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל־אֲבָרָם חַמְסִי עָלֶיךָ אֲנֹכִי נְתַתִּי שִׁפְחָתִי כַחֲרִיקָךָ וַתֵּרָא כִּי הִרְתָּה וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפַט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: 6 וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־שָׂרִי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב כְּעֵינֶיךָ וַתַּעַנֶּה שָׂרִי וַתִּבְרַח מִפְּנֶיהָ: 7 וַיִּמְצָאָהּ מִלְאָךְ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הַעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר: 8 וַיֹּאמֶר הֲרֵךְ שִׁפְחָת שָׂרִי אֶיִמָּנָה בָּאת וְאַנְהָ תַלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרִי נִבְרַחְתִּי אֲנֹכִי בְרַחַת: 9 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבוּרָתְךָ וְהַתְּעַנִּי תַחַת יָדֶיךָ: 10 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָךְ יְהוָה תִּרְבֶּה אֲרַבְּהָ אֶת־זָרְעֶךָ וְלֹא יִסְפֵּר מִרְבֶּךָ: 11 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָךְ יְהוָה הִנֵּה הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקִרְבָּאת שְׂמוֹ יִשְׁמְעֵאל וְהָיָה אֶל־עֵנֶיךָ: 12 וְהוּא יְהוָה יִבְרָא אֲדָם יָרֹו כָּכֵל וְגַד כָּל בֶּן וְעַל־פְּנֵי כָל־אֲחֵיו יִשְׁכֵּן: 13 וַתִּקְרָא שְׂם־יְהוָה הַדְּבָר אֱלֹהֵי אֹתָהּ אֵל רָאִי כִּי אֲמַרְהָ הַגַּם הַלֵּם רְאִיתִי אַחֲרַי רָאִי: 14 עַל־כֵּן קָרָא לְבָאֵר בְּאֵר לְחַי רָאִי הִנֵּה בֵן־יִקְדָּשׁ וּבֵן בְּרָד: 15 וַתֵּלֶךְ הֶגֶר לְאֲבָרָם בֶּן וַיִּקְרָא אֲבָרָם שְׂם־בְּנֵו אֲשֶׁר־יָלְדָה הֶגֶר יִשְׁמְעֵאל: 16 וְאֲבָרָם בְּרַשְׁמֵינִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלַד־תִּהְיֶה אֶת־יִשְׁמְעֵאל לְאֲבָרָם: 8

17

1 וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן־תְּשַׁע־שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים וַיֵּלֶא יְהוָה אֶל־אֲבָרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שְׂדֵי הַתְּהַלְדֶּךָ לְפָנֶי וְהִנֵּה תָמִים: 2 וְאַתָּה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מֵאֵד: 3 וַיִּפֹּל אֲבָרָם עַל־פְּנָיו וַיַּדְבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר: 4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאָב הַמִּזְרָחִים: 5 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שְׁמֶךָ אֲבָרָם וְהִנֵּה שְׁמֶךָ אֲבָרָהּ כִּי אֲבִי־הַמִּזְרָחִים וְהַפְּרָתִי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מֵאֵד וַתִּתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּנָּה יֵצְאוּ: 7 וְהַקְּמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵינֵן זָרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדָרְתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהַזִּיחַ לְךָ לְאֵלֹהִים וְלִזְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ: 8 וְנִתַּתִּי לְךָ יִלְזָרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֵת | אֶרֶץ מִגְרֵיךָ אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזַת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֵלֹהִים: 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהּ וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמַר אֹתָהּ זָרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדָרְתָם: 10 זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵינֵן זָרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לְכֶם כָּל־זָכָר: 11 וְנִמְלָתֶם אֵת בְּשַׂר עַרְלַתְכֶם וְהִנֵּה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: 12 וּכְרַשְׁמֵינֵי יָמִים יִמּוֹל לְכֶם כָּל־זָכָר לְדָרְתֵיכֶם יִלְדוּ בְּיָת וּמְקַנְתֵּי כֶסֶף מִכָּל בֶּן־זָכָר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעֲךָ הוּא: 13 הַמּוֹל | יִמּוֹל יִלְדוּ בְּיָת וּמְקַנְתֵּי כֶסֶף וְהִיתָה בְּרִיתִי בִּבְשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם: 14 וְעָרְלָ | זָכָר אֲשֶׁר לֹא־מִזְרַעֲךָ הוּא: 15 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהּ שְׂרִי אֲשֶׁרְךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמֶה שְׂרִי כִּי

שָׂרָה שָׂמָה: 16 וּבְרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֵּן וּבְרַכְתִּיךָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם מְלֻכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ: 17 וַיִּפֶל אַבְרָהָם עַל-פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבִּי הִלְבֵּן מְאֹד שָׂנְאָה וַיֵּלֶד וְאִם-שָׂרָה הִבְתַּחֲשׂעִים שָׂנְאָה תֵלֵד: 18 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַעְאֵל יְחִיָּה לְפָנֶיךָ: 19 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶבְלָ שָׂרָה אֲשֶׁרְךָ יֵלְדָת לָךְ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת-שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ לְבָרִית עִוְלָם לְזַרְעוֹ אַחֲרָיו: 20 וְלֹא-יִשְׁמַעְאֵל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה וּבְרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאד מְאֹד שְׁנַיִם-עָשָׂר נְשִׂאִם יוֹלִיד וַיִּנְתַּתִּיו לְגוֹי גְדוֹל: 21 וְאֶת-בְּרִיתִי אֶקִּים אִתְּךָ וְיִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׂנְאָה הַאֲחֵרָת: 22 וַיִּכַּל לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם: 23 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ וְאֶת-כָּל-יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל-מִקְנֵת כֶּסֶף כָּל-זָכָר בְּאֶנְשֵׁי בַיִת אַבְרָהָם וַיָּמַל אֶת-בְּשָׂרָה עַרְלָתָם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתוֹ אֱלֹהִים: 24 וְאַבְרָהָם בֶּן-תְּשַׁעִים וְתֵשַׁע שָׁנָה בְּהַמְלֹךְ בְּשָׂרָה עַרְלָתוֹ: 25 וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ בֶן-שָׁלֹשׁ עָשָׂר שָׁנָה בְּהַמְלֹךְ אֶת בְּשָׂרָה עַרְלָתוֹ: 26 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נָמַל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ: 27 וְכָל-אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָלִיד בָּיִת וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן-זָכָר נָמְלוּ אֹתוֹ: פ

18

1 וַיִּבֶר אֱלֹהֵי יְהוָה בְּאַלְפֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פְּתַח-הָאֵהָל בְּחֵם הַיּוֹם: 2 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עִלָּיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לְקִרְאתָם מִפְּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה: 3 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל-נָא תִעַבֵר מֵעַל עֲבָדֶיךָ: 4 יִגְדַח-נָא מַעֲטָמִים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַחַת הָעֵץ: 5 וְאִקְחָה פַתַּח לַחֵם וְסַעֲדוּ לְבַקֵּם אֶתֶר תַּעֲבִירוּ כִּי-עַל-בֶּן עֲבָדְכֶם וַיִּמְרוּ בֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: 6 וַיִּמְתֵּר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קָמַח סֹלֶת לְוִשֵׁי וַעֲשֵׂי עֹגוֹת: 7 וְאֶל-הַבִּקָּר חֵץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר חֵד וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנְּעָר וַיִּמְתֵּר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: 8 וַיִּקַּח חֶמְאָה וְחֵלֶב וּבְדֹר-הַבִּקָּר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַבְּנֵיהֶם וְהוּא-עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאבְלוּ: 9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁרְךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל: 10 וַיֹּאמֶר שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חֲזֵה וְהִנֵּה-בֵּן לְשָׂרָה אֲשֶׁרְךָ וְשָׂרָה שְׁמַעַת פְּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו: 11 וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה וְקִנִּים בָּאִים בְּיָמִים חַדְלֵי הַלְהוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח בְּנָשִׁים: 12 וַתִּצְחַק שָׂרָה בַקִּרְבָּה לֵאמֹר אַחֲרֵי כֵלְתִי הִיתְחַלְלִי עֲדֹנָה וְאֲדֹנִי זָקֵן: 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צִחַקְךָ שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵפֶה אֲמַנָּם אֵלֶּךָ וְאֲנִי וְקַחְתִּי: 14 הֲיִפְלֵא מִיְהוָה דְּבַר לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חֲזֵה וּלְשָׂרָה בֵּן: 15 וַתַּחֲשֵׁשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחַקְתִּי כִּי יִרְאֶה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחַקְתָּ: 16 וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל-פָּנָי סָדָם וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם: 17 וַיְהִי אִמֹר הַמִּכְסָּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: 18 וְאַבְרָהָם הָיָה יְהוָה לְגוֹי גְדוֹל וְעַצְמוֹ וְנִבְרַכְו בּוֹ כָּל-גּוֹי הָאָרֶץ: 19 כִּי יִדְעַתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְהַר אֶת-בְּנָיו וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ הַדָּר יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא יְהוָה עַל-אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר עִלָּיו: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה וַעֲקַת סָדָם וְעַמְרָה כִּי-רַבָּה וְהִשְׁאֲתָם כִּי כִבְדָה מְאֹד: 21 אַרְבָּה-נָּא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ כִלְהָ וְאִם-לֹא אֲדַעַה: 22 וַיִּפְגְּו מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ סָדָמָה וְאַבְרָהָם עֹרְבוּ עִמָּד לְפָנָי יְהוָה: 23 וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲאֵפֶה תִסְפָּה צְדִיק עִם-רָשָׁע: 24 אוֹיְלִי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הֲאֵפֶה תִסְפָּה וְלֹא-תִשָּׂא לְמִקְוִים לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצְדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּה: 25 חֲלִלָה לָךְ מַעֲשֵׂתוֹ כְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיק עִם-רָשָׁע וְהִנֵּה כְּצְדִיק כְּרָשָׁע חֲלִלָה לָךְ הַשְׁפֵּט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם-אֶמְצָא בְּסָדָם חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׁאָתִי לְכָל-הַמִּקְוִים בְּעִבְרוֹם: 27 וַעֲנֵן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא הוֹאֲלֵתִי לְדָבָר אֶל-אֲדֹנָי וְאֲנָכִי עֹמֵד וְאָפֶר: 28 אוֹיְלִי וְיִסְרְדֵן חֲמִשִּׁים הַצְדִיקִים חֲמִשָּׁה הַתְּשֻׁחִית בְּחִמְשָׁה אֶת-כָּל-הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם-אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחִמְשָׁה: 29 וַיִּסָּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוֹיְלִי מִצְּאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲעֹשֶׂה בַעֲבוּר הָאַרְבָּעִים: 30 וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יְחֵר לְאֲדֹנָי וְאֲדַבְּרָה אוֹיְלִי מִצְּאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֲעֹשֶׂה אִם-אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: 31 וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא הוֹאֲלֵתִי לְדָבָר אֶל-אֲדֹנָי אוֹיְלִי מִצְּאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים: 32 וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יְחֵר לְאֲדֹנָי וְאֲדַבְּרָה אֶד-הַפְּעֵם אוֹיְלִי מִצְּאוּן שָׁם עֶשְׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרָה: 33 וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלְהָ לְדָבָר אֶל-אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ:

19

1 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדָמָה כְּעֹרֵב וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר-סָדָם וַיִּרְאוּ-לוֹט וַיִּגַּשׁ לְקִרְאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אִפְּסִים אַרְצָה: 2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה נְאֻ-אֲדֹנָי סוּרֵד נָא אֶל-בֵּית עֲבָדְכֶם וְלִינֵנו וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם

לְדַרְכֵכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְרָחוּב נָלִין: ³ וַיַּפְצֵר־בָּם מֵאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַעֲשֵׂה לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אֲפֹה וַיֹּאכְלוּ: ⁴ טָרֵם יִשְׁכְּבוּ וְאִנְשֵׁי הָעִיר אֲנִשֵּׁי סוּדָם נִסְבוּ עַל־הַבַּיִת מִנְעֵר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקְצֵה: ⁵ וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךָ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הַזֶּה וַיֹּצִיאֵם אֵלָינוּ וַנְדַע אַתָּם: ⁶ וַיֹּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט הַפְּתִיחַ וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו: ⁷ וַיֹּאמֶר אֶל־גָּם אַחֵי תָרְעוּ: ⁸ הַגִּהְדָּנָה לִי שְׂתֵי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאֶה־נָּא אֹתָהוּ וְאֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּסּוּב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֹל קִרְתִּי: ⁹ וַיֹּאמְרוּ וְנִשְׁתַּלֵּאָה וַיֹּאמְרוּ הַאֲחֵד בְּאֵלֵינוּ וַיִּשְׁפֹּט שְׁפּוֹט עִתָּה נִרְעֵ לָךְ מִתָּם וַיַּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מֵאֹד וַיִּגְשׁוּ לְשֹׁכֵר הַדֶּלֶת: ¹⁰ וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיִּכְּאוּ אֶת־לוֹט אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָּה וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגְרוּ: ¹¹ וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְדָּרִים מִקֶּטֶן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצַּא הַפְּתַח: ¹² וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עַד מִי־לָךְ פֶּה חָתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֵי־יָדְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ בְּעִיר הַזֹּאת מִן־הַמְּקוֹם: ¹³ כִּי־מִשְׁחֹתִים אָנְחָנוּ אֶת־הַמְּקוֹם הַזֶּה כִּי־יַגְדִּילָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וְנִשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ: ¹⁴ וַיֹּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר וְאֶל־חֲתָנָיו לִקְחֵי בָנֹתַי וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה כִּי־מִשְׁחֹתִית יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כַּמִּצְחָק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו: ¹⁵ וְכַמּוֹ הַשְּׁחָר עָלָה וַיֹּאצִּיזוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּמוּ קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׂתֵי בָנֹתֶיךָ הַנְּמֻצָּאֹת פְּנֵי־תַסְפָּה בְּעֵזֶן הָעִיר: ¹⁶ וַיִּתְמַהֲמַה וַיִּנְחֲזוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבִגְדֵי־אִשְׁתּוֹ וּבְגַד־שְׂתֵי בָנֹתָיו בַּחֲמֹלַת יְהוָה עָלָיו וַיִּצְאָהוּ וַיִּנְחֲזוּ מִחוּץ לָעִיר: ¹⁷ וַיְהִי כַּהוֹצִיאֵם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטָה עַל־נַפְשְׁךָ אֶל־חַבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאֶל־תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכַּפֵּר הַתְּרַה הַמַּלְטָה פְּנֵי־תַסְפָּה: ¹⁸ וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם אֲלֵנָּא אֲדָנָי: ¹⁹ הַגִּהְדָּנָה מִצָּא עִבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל חַסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאָנֹכִי לֹא אוֹכֵל לְהַמַּלְטָה הַתְּרַה פְּנֵי־תֵרֶבְקָנִי הַרְעָה וּמָתִי: ²⁰ הַגִּהְדָּנָה הָעִיר הַזֹּאת קָרְבָה לְגוֹס שָׁמָּה וַתִּיּא מִצְעָרָה אֲמֹלְטָה נָּא שָׁמָּה הִלָּא מִצְעָרָה הוּא וַתְּהִי נַפְשִׁי: ²¹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַגִּהְדָּנָה נִשְׂאִיתִי פְּנִיךָ גַם לְדָבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי הַפְּכִי אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: ²² מִהֵרָה הַמַּלְטָה שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בָּאָה שָׁמָּה עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר צוּעֵר: ²³ הַשָּׁמֶשׁ יֹצֵא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צְעָרָה: ²⁴ וַיְהִי הַמַּטִּיר עַל־סוּדָם וְעַל־עַמֻּדָה נִפְרִית וְאִשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם: ²⁵ וַתַּהַפֵּךְ אֶת־הָעָרִים הָאֵל וְאֶת־כָּל־הַכַּפֵּר וְאֶת־כָּל־יִשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְחַת הָאָדָמָה: ²⁶ וַתַּבְּטֵ אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נְצִיב מֶלֶח: ²⁷ וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֵקֶר אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר עִמָּד שֵׁם אֶת־פְּנֵי יְהוָה: ²⁸ וַיִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי סוּדָם וַעֲמֻדָה וְעַל־כָּל־פְּנֵי אֲרָץ הַבֵּקֶר וַיִּרָא וַתְּהִי עָלָה קִיטֵר הָאָרֶץ כְּקִיטֵר הַבְּכָשָׁן: ²⁹ וַיְהִי בַשָּׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֵי הַכַּפֵּר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַתַּפְּסָה בַּהַפֵּךְ אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר־יָשַׁב בְּהֵן לוֹט: ³⁰ וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעֵר וַיִּשָּׁב בְּהָר וַשְּׂתֵי בָנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לַשָּׁבַת בְּצוּעֵר וַיִּשָּׁב בַּמַּעֲרָה הוּא וַשְּׂתֵי בָנֹתָיו: ³¹ וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה אֲבִינִי זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאָרֶץ לְבוֹא עָלֵינוּ כְּדָרְךָ כָּל־הָאָרֶץ: ³² לָכֵּה נִשְׁקָה אֶת־אֲבִינִי וַיִּנְשָׁקָה עִמּוֹ וַתְּחַיָּה מֵאֲבִינִי זָרַע: ³³ וַתִּשְׁקֶן אֶת־אֲבִינָה וַיִּן בְּלִילָה הוּא וַתִּבֵּא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁקַב אֶת־אֲבִיהָ וְלֹא־יָדַע בַּשִּׁכְבָּה וּבַקּוּמָה: ³⁴ וַיְהִי מִמִּחְרַת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה הַזֹּאת שְׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת־אֲבִי נִשְׁקָנוּ וַיִּן גַּם־הַלַּיְלָה וּבֹאִי שֹׁכְבִי עִמּוֹ וַתְּחַיָּה מֵאֲבִינִי זָרַע: ³⁵ וַתִּשְׁקֶן גַּם בְּלִילָה הַהוּא אֶת־אֲבִינָה וַיִּן וַתִּקֶּם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁקַב עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בַּשִּׁכְבָּה וּבַקּוּמָה: ³⁶ וַתְּחַרְוּ שְׂתֵי בָנוֹת־לוֹט מֵאֲבִיהֶן: ³⁷ וַתִּלְדַּר הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי־מוֹאָב עַד־הַיּוֹם: ³⁸ וַתַּצְעִירָה גַם־הוּא יִלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְּנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם: ³⁹

20

¹ וַיִּסַּע מִשֵׁם אַבְרָהָם אֲרָצָה הַגְּבִיב וַיִּשָּׁב בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיִּגַּר בְּנֶרֶךְ: ² וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַתְחִי הוּא וַיִּשְׁלַח אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּזֵר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה: ³ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־אַבְיִמֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַנֶּה מוֹת עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהוּא בַעֲלַת בַּעַל: ⁴ וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַגִּיז גַּם־צְדִיק תַּחְרֹג: ⁵ הִלָּא הוּא אֹמֵר־לִי אַתְחִי הוּא וְהִיא־גַם־הוּא אִמָּרָה אֹתִי הוּא בְּתֵם־לְבָבִי וּבְנִקְלָן כַּפִּי עֲשִׂיתִי זֹאת: ⁶ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְּתֵם־לְבָבְךָ עֲשִׂיתָ זֹאת וְאֶחְשֶׂה גַם־אָנֹכִי אוֹתָךְ מִחֲטוּלֵי עַל־כֵּן לֹא־נִתְחַרְתִּי לְנַעַם אֵלֶיךָ: ⁷ וְעַתָּה הִשָּׁב אֶשְׁת־הָאִישׁ כִּי־נִכְיָא הוּא וַתַּחֲלֵל בְּעַדְךָ וַתְּחַיָּה וְאִם־אֵינְךָ מוֹשִׁיב דָּע כִּי־מוֹת תְּמוּת אַתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ: ⁸ וַיִּשְׁכֶּם אַבְיִמֶלֶךְ בַּבֶּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עַבְדָּיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הָאֵלָה בְּאָזְנוֹתָם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מֵאֹד: ⁹ וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־עָשִׂיתָ לָנוּ וְיִמַּה־חָטָאתִי לָךְ כִּי־הִבַּאתָ עָלַי וְעַל־מִמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְּדֹלָה מְעֻשִׂים אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשֶׂה עֲשִׂיתָ עִמָּדִי: ¹⁰ וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מַה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ

אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה: 11 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אֲמַרְתִּי רַק אֵין־יִרְאַת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִרְגִנִּי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי: 12 וְגַם־אֲמַנְהָ אַחֲרַי בְּתֹאבְלִי הוּא אֵדָף לֹא בְּתֹאמִי וְתַחֲרִי לִי לְאִשָּׁה: 13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעַן אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וְאָמַר לִּי הֵן זֶה חֲסִדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂי עִמָּדִי אֵל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָכוּא שְׁמָה אֲמַרְרִי לִי אַחֵי הוּא: 14 וַיִּקַּח אַבְיִמֶלֶךְ צֹאן וַיִּבְקֶר וַעֲבָדִים וַיִּשְׁפָּחֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיִּגְשֶׁב לוֹ אֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ: 15 וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ הִנֵּה אֲרָצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שָׂב: 16 וְלִשְׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלֶיךָ כֶּסֶף לְאַחֲרֶיךָ הִנֵּה הוֹאֵרְךָ כְּסוּת עֵינַי לְכָל אֲשֶׁר אֲתָדָ וְאֵת כָּל וְנִקְחָת: 17 וַיִּחַפְּלֵל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אַבְיִמֶלֶךְ וְאֵת־אִשְׁתּוֹ וְאִמְהַתָּיו וַיָּגִדוּ: 18 כִּי־עָצַר עָצַר וַיְהִיָּה בְּעַד כָּל־רְחֵם לְבַיִת אַבְיִמֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אִשֶׁת אַבְרָהָם: 19

21

1 וַיְהִיָּה פֶקֶד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ וַיְהִיָּה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: 2 וַתְּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לִזְקִנּוֹ לְמוֹטֶד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים: 3 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנֵו הַנּוֹלֶד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָהּ־לוֹ שָׂרָה יִצְחָק: 4 וַיִּמָּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: 5 וְאַבְרָהָם בֶּן־מֵאֵת שָׁנָה בְּהַגִּילֹד לוֹ אֵת יִצְחָק בְּנֵו: 6 וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כֹּל־הַשְּׂמֵעַ יִצְחָק־לִי: 7 וַתֹּאמֶר מִי מִלָּל לְאַבְרָהָם הַיְנִיקָה בְּנִים שָׂרָה כִּי־יָלְדָתִי בֶּן לִזְקִנּוֹ: 8 וַיִּגְדֵּל הַיָּלֵד וַיִּנְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַנְּמַל אֶת־יִצְחָק: 9 וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת־בֶּן־יִתְדָהּ הַמְצַרִּית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק: 10 וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם נָרַשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֵת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן־הָאֵמָה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק: 11 וַיַּרְע הַדְּבַר מֵאֵד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנֵו: 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יַרְע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנְּעַר וְעַל־אִמְתּוֹךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֲלֶיךָ שָׂרָה שָׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בִיצְחָק וַקְרָא לָהּ נָרַע: 13 וְגַם אֶת־בֶּן־הָאֵמָה לָנָו אֲשִׁימְנֵו כִּי נָרַעָה הוּא: 14 וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם וּבִפְקֶד וַיִּקְחֵם וַחֲמַת מִים וַיִּתֵּן אֶל־הַנְּעַר שֵׁם עַל־שְׂכָמָה וְאֵת־הַיָּלֵד וַיִּשְׁלַחָה וַתֵּלֶד וַתֵּתֶע בְּמִדְבַר בְּאֵר שָׁבַע: 15 וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת וַתִּשְׁלַח אֶת־הַיָּלֵד תַּחַת אַחַד הַשִּׁיחִים: 16 וַתֵּלֶף וַתֵּשֶׁב לָהּ מִגְדַר הַרְחֵק כַּמִּשְׁחָנִי קָשַׁת כִּי אָמְרָה אֶל־אֶרְאָה בְּמוֹת הַיָּלֵד וַתִּשְׁבַּע מִגְדַר וַתִּשָּׂא אֶת־קַלְהָ וַתִּבְקֶ: 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנְּעַר וַיִּקְרָא מִלֶּאֶד אֱלֹהִים וְאֶל־הַנְּעַר מִן־הַשְּׂמִימִים וַיֹּאמֶר לָהּ מִה־לָּךְ הַנְּעַר אֶת־יִרְאֵי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנְּעַר כַּאֲשֶׁר הוֹאֲשֵׁם: 18 קוֹמִי שְׂאִי אֶת־הַנְּעַר וְהַחַיּוֹקִי אֶת־יָדָךְ בֶּן כִּי־לָנָו גְדוֹל אֲשִׁימְנֵו: 19 וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶף וַתִּמְלֵא אֶת־הַחֲמַת מַיִם וַתִּשָּׂק אֶת־הַנְּעַר: 20 וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנְּעַר וַיִּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר וַיְהִי רֹבֵה קָשַׁת: 21 וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר פָּאֶרָן וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: 22 וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וַיִּפְכַּל שֶׁר־צָבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ כָּל־אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה: 23 וַעֲתָה הַשְּׂכֵמָה לִי בְּאֱלֹהִים הִנֵּה אִם־תִּשְׁקֶר לִי וְלִנְיִי וְלִנְיִי וְלִנְכְרֵי בַחֲסֵד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־גֵּרְתָהּ בָּהּ: 24 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ: 25 וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת־אַבְיִמֶלֶךְ עַל־אֲדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר נָזְלוּ עִבְדֵי אַבְיִמֶלֶךְ: 26 וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עֹשֶׂה אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְּלִתי הַיּוֹם: 27 וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וַיִּבְקֶר וַיִּתֵּן לְאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: 28 וַיָּצַב אַבְרָהָם אֶת־שֵׁבַע כַּבְּשֶׁת הַצֹּאן לְבִדְהָן: 29 וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מַה הִנֵּה שֵׁבַע כַּבְּשֶׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הַצִּבְתָּ לְבִדְהָנָה: 30 וַיֹּאמֶר כִּי אֵת־שֵׁבַע כַּבְּשֶׁת תִּקַּח מִיָּדִי בַעֲבוּר תַּחֲוִה־לִי לַעֲדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת: 31 עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שֵׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם: 32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית בְּבֹאֵר שֵׁבַע וַיִּקַּם אַבְיִמֶלֶךְ וַיִּפְכַּל שֶׁר־צָבָאוֹ וַיִּשְׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: 33 וַיִּטַּע אֲשֶׁל בְּבֹאֵר שֵׁבַע וַיִּקְרָא־שֵׁם בְּשֵׁם וַיְהִיָּה אֵל עוֹלָם: 34 וַיָּגֵר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים: 35

22

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּבִּי: 2 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנָהּ אֶת־יְחִידָךְ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלָךְ־לָךְ אֶל־אֶרֶץ הַמִּזְרַח וְהַעֲלֵהוּ שָׂם לַעֲלֵה עַל אַתֵּד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֲלֶיךָ: 3 וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּפֶקֶד וַיַּחֲבֵשׁ אֶת־חֲמֹלוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלָה וַיִּקַּם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר לּוֹ הָאֱלֹהִים: 4 בְּיָוִם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי וַיִּבְרָא אֶת־הַמָּקוֹם מְרָחֵק: 5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וְאַנִּי וְהַנְּעַר גֹּלְכָה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחֲוִה וְנִשְׁיָבָה אֵלֵיכֶם: 6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֵלָה וַיִּשָּׂם עַל־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח בְּרִית אֶת־הָאֵשׁ וְאֵת־הַמַּאֲכָלֹת וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם וַיָּחֲדוּ: 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר

אָבִי וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִיֵּה הִשָּׂה לְעֹלָה: 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יְרֵאָה לָךְ הִשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: 9 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לָךְ הָאֱלֹהִים וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים וַיַּעֲבֹד אֶת־יְצִתְק בְּנֹו וַיִּשָּׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים: 10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדָו וַיַּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֹת לַשְּׂחָט אֶת־בְּנֹו: 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאָדָּה וַיְהִי מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי: 12 וַיֹּאמֶר אֶל־תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל־הַנְּעָרָה וְאֶל־תַּעֲשֵׂה לָךְ מְאוּמָה כִּי־וַיֵּרָא כִּי־יָרָא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חִשְׁבָתָּ אֶת־בְּנֹהָ אֶת־יְחִידָךָ מִמֶּנִּי: 13 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עַיְנָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל אֲחֵר אַחַר נְאֻמוֹ בִּסְבָף בְּקִרְיָנוּ וַיִּלְךְ אַבְרָהָם וַיַּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנֹו: 14 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמְּקוֹם הַהוּא וַיִּהְיֶה וַיִּרְאָה אֲשֶׁר וַיֹּאמֶר הַיּוֹם בְּהָר וַיְהִי וַיִּרְאָה: 15 וַיִּקְרָא מִלְּאָדָּה וַיְהִי אֶל־אַבְרָהָם שְׁמֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: 16 וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאמֵר־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשְׁבָתָּ אֶת־בְּנֹהָ אֶת־יְחִידָךָ: 17 כִּי־בָרַךְ אֶבְרָהָם וְהַרְבֵּה אֶרְבָּה אֶת־יִצְרָעֶל כַּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַח־וַיִּלְךְ אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת־שַׁעַר אֵיבָיו: 18 וְהַחֲבָרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקָלִי: 19 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֹּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע: 20 וַיְהִי אַחֲרָי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֵד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יְלִדָה מִלְּפָנַי גַּם־הוּא בְּנִים לְנַחֲוֹר אַחִיד: 21 אֶת־עֲוִין בְּכֹדוֹ וְאֶת־כּוֹזֵב אַחִיו וְאֶת־קַמּוֹאֵל אָבִי אָרָם: 22 וְאֶת־כָּשֵׁד וְאֶת־חֲזוֹן וְאֶת־פְּלִלְשִׁי וְאֶת־יָדֶלְךָ וְאֶת־בְּתוּאֵל: 23 וְבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רַבְקָה שְׂמֵנָה אֱלֹהִי יְלִדָה מִלְּפָנַי לְנַחֲוֹר אַחִיו אַבְרָהָם: 24 וַיְבַלְגֵשׁוּ וַשְׂמָה רְאוּמָה וְנַתְלָד גַּם־הוּא אֶת־מִכָּח וְאֶת־יָחֵם וְאֶת־חֲשֵׁב וְאֶת־מַעֲכָה: 25

23

1 וַיְהִי־לִי חֲנִי שְׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַנֵּי שְׁרָה: 2 וַתִּמָּת שְׁרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לְסַפֵּד לְשָׂרָה וּלְבִקְתָהָ: 3 וַיֵּלֶם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיַּדְבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַת לֵאמֹר: 4 גֵּר־וְתוֹשָׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם חֲנִי לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאַקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנֵי: 5 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חַת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: 6 שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אֹתָהּ בְּתוֹכֵנוּ מִכִּבְדָּת קִרְיָנוּ קֶבֶר אֶת־מֵתָךְ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קֶבְרוֹ לֹא־יִכְלָה מִמֶּךָ מִקְבֵּר מֵתָךְ: 7 וַיִּקַּם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לַעַם־הָאָרֶץ לְבְנֵי־חַת: 8 וַיַּדְבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנֵי שְׁמַעְנוּ וּפְנִיעוּ־לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר: 9 וַיִּתְּרֵלִי אֶת־מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצְהָ שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מֵלֵא וַיִּתְּנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזֹתֶקְבֵּר: 10 וַעֲפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חַת וַיַּעַן עַפְרוֹן חַתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנוֹ בְּנֵי־חַת לְכָל־בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר: 11 לֹא־אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי הַשְּׂדֵה נְתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר מֵתָךְ: 12 וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַבְרָהָם לְפָנֵי עַם־הָאָרֶץ: 13 וַיַּדְבֵּר אֶל־עַפְרוֹן בְּאָזְנוֹ עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אִךְ אִם־אֹתָהּ לוֹ שְׁמַעְנִי נְתַתִּי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאַקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׂמָה: 14 וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: 15 אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי אָרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שְׁקֶל־כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵחֵוָה וְאֶת־מֵתָךְ קֶבֶר: 16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנוֹ בְּנֵי־חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לְסַחַר: 17 וַיִּקַּם שְׂדֵה עַפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לְפָנֵי מִמְרָא הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בְּשָׂדֵהוּ אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב: 18 לְאַבְרָהָם לְמַקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חַת בְּכָל־בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ: 19 וְאַחֲרֵי־כֵן קֶבֶר אַבְרָהָם אֶת־שְׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מַעֲרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל־פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 20 וַיִּקַּם הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בוֹ לְאַבְרָהָם לְאַחֲזֹתֶקְבֵּר מֵאֹת בְּנֵי־חַת: 25

24

1 וְאַבְרָהָם וְזָקֵן בָּא בְּיָמָיִם וַיְהִיֵּה בְרַךְ אֶת־אַבְרָהָם בְּכָל־: 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמְּשָׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שֵׁם־יָדָו יָרְכִי: 3 וְאֲשַׁבְּרֶךָ בֵּיתוֹהָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֶלְהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תַקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: 4 כִּי אֶל־אַרְצֵי וְאֶל־מוֹלָדְתֵי מִלְּךָ וְלִקְחַת אִשָּׁה לְבְנִי לְיִצְחָק: 5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא־תֵאבְּדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הַחֵשֶׁב אֲשִׁיב אֶת־בְּנֹהָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָצֵאתָ מִשָּׁם: 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הַשְּׂמֹר לָךְ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׂמָה: 7 וַיְהִי וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְקֻמִּי מִבֵּית אָבִי וּמֵאָרֶץ מוֹלָדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר־לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכָו לְפָנֶיךָ וְלִקְחַת אִשָּׁה לְבְנִי מִשָּׁם: 8 וְאִם־לֹא תֵאבְּדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי וְנִקְיַת מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת תֵּק אֶת־בְּנִי לֹא תִשָּׁב שָׂמָה: 9 וַיִּשָּׂם הָעֶבֶד אֶת־יָדָו תַּחַת יָרֵךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה: 10 וַיַּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְּמָלִים מִמִּגְדַּל אֲרָנִי

וַיֵּלֶךְ וְכָל-טוֹב אֲדָנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל-אֲרָם גְּהֻרִים אֶל-עִיר נְחוֹר׃ 11 וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם לַעֵת עָרֹב לַעֵת צֹאת הַשָּׁמֶשׁ׃ 12 וַיֹּאמֶר וַיְהִי אֵלָּהּ אֲדָנָי אֲבָרְהָם הִקְרַחנָא לִפְנֵי הַיּוֹם וְעַשְׂתָּחֶסֶד עִם אֲדָנָי אֲבָרְהָם׃ 13 הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמַּיִם וּבְנֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יֵצְאוּ לְשָׂאֵב מַיִם׃ 14 וַהֲנֶה הַנְּעָר אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיהָ הַטִּירָא כַּדָּף וְאִשְׁתָּהּ וְאִמְרָה שְׂתֵּה וְגַם-גְּמָלֶיךָ אֲשַׁקֶּה אֹתָהּ הַכֹּחֵת לְעִבְרָךְ לִיצְחָךְ כִּבְה אֲדַע כִּי-עֲשִׂית חֶסֶד עִם-אֲדָנָי׃ 15 וַיְהִי-הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבְּרָ לְוַהֲבָ רַבְקָה יֵצְאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבַתוּאֵל בְּן-מִלְכָּה אִשְׁתּוֹ נְחוֹר אֹתָי אֲבָרְהָם וּכְדָה עַל-שִׁכְמָה׃ 16 וַהֲנְעָר טַבַּת מִרְאָה מֵאֵד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה וַתִּרְדּוּ הַעֵינָה וַתִּמְלֵא כְדָה וַתַּעַל׃ 17 וַיִּרְצֵן הַעֲבָד לְקַרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמֵיֹאנִי נָא מַעֲט־מַיִם מִכַּדָּף׃ 18 וַתֹּאמֶר שְׂתֵּה אֲדָנָי וַתִּמְהַר וַתִּרְדּוּ כְדָה עַל-יָדָהּ וַתִּשְׁקָהּ׃ 19 וַתַּכֵּל לְהִשְׁקֹתָהּ וַתֹּאמֶר גַּם לְגְמָלֶיךָ אֲשַׁאֵב עַד אִם-כָּלוּ לְשִׁתָּה׃ 20 וַתִּמְהַר וַתַּעַר כְּדָה אֶל-הַשִּׁקְתָּ וַתִּרְצֵן עוֹד אֶל-הַבְּאֵר לְשָׂאֵב וַתִּשְׁאֵב לְכָל-גְּמָלוֹ׃ 21 וְהָאִישׁ מוֹשְׁתָּאָה לָּהּ מוֹחֲרִישׁ לְדַעַת הַחֲצִלִיחַ וַהֲנֶה דַרְכּוֹ אִם-לֹא׃ 22 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגְּמָלִים לְשִׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ גֵּזִם וַיָּהֵב בְּקַע מוֹשְׁקָלוֹ וַשְּׂגִי צְמִידִים עַל-יָדָהּ עֲשָׂרָה זָהָב מוֹשְׁקָלָם׃ 23 וַיֹּאמֶר בְּתַמִּי אֵת הַגִּידִי נָא לִי הִנֵּשׁ בֵּית-אֲבִיךָ מִקּוֹם לָנוּ לְלִין׃ 24 וַתֹּאמֶר אֵלָּו בְּתַבְתּוּאֵל אֲנִי בְּן-מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנְחוֹר׃ 25 וַתֹּאמֶר אֵלָּו גַם-תִּתְּנֵן גַּם-מִסְפּוּא רַב עִמָּנוּ גַם-מִקּוֹם לְלִין׃ 26 וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃ 27 וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנָי אֲבָרְהָם אֲשֶׁר לֹא-עָזַב חֶסְדּוֹ וְאִמְתּוֹ מֵעַם אֲדָנָי אֲנִי בְּכַדָּף נִתְּנִי וַהֲנֶה בֵּית אֹתִי אֲדָנָי׃ 28 וַתִּרְצֵן הַנְּעָר וַתִּגַּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 29 וּלְרַבְקָה אַח וַשְׁמוֹ לָבָן וַיִּרְצֵן לָבָן אֶל-הָאִישׁ הַחֹצֵצָה אֶל-הָעֵינַן׃ 30 וַיְהִי כַּרְאֵת אֶת-הַנְּזִים וְאֵת הַצְּמִידִים עַל-יָדָהּ אַחַתָּו וּכְשִׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רַבְקָה אַחַתָּו לֵאמֹר כַּה־דָבַר אֵלַי הָאִישׁ וַיִּבֹא אֶל-הָאִישׁ וַהֲנֶה עֹמֵד עַל-הַגְּמָלִים עַל-הָעֵינַן׃ 31 וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לְמַחַ תַּעֲמֹד בְּחוּץ וְאֲנִכִּי פְנֵיתִי הַבַּיִת וּמִקּוֹם לְגְמָלִים׃ 32 וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיִּפְתַּח הַגְּמָלִים וַיִּתְּנֵן תְּכֵן וּמִסְפּוּא לְגְמָלִים וּמַיִם לְדַחֵץ רַגְלָיו וּרְגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 33 *וַיִּישֶׁם) וַיִּישֶׁם) לִפְנֵינוּ לְאֶכָּל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אִם-דְּבַרְתִּי דְּבָרֵי וַיֹּאמֶר דְּבַר׃ 34 וַיֹּאמֶר עֲבַד אֲבָרְהָם אֲנִי׃ 35 וַיְהִיָּה כַּדָּף אֶת-אֲדָנָי מֵאֵד וַיִּתְּנֵל וַיִּתְּנֵל צֹאן וַיִּבְקַר וַיִּכְסֶּף וַיָּהֵב וַעֲבָדָם וַיִּשְׁפַּחַת וּגְמָלִים וְחִמְרִים׃ 36 וַתֵּלֶךְ שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲדָנָי בֵּן לְאֲדָנָי אַחֲרָי וּקְנִיתָה וַיִּתְּנֵלֵן אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָו׃ 37 וַיִּשְׁבַּעֵנִי אֲדָנָי לֵאמֹר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִבְּנֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶצּוֹ׃ 38 אִם-לֹא אֶל-בֵּית-אֲבִי תֵלֶךְ וְאֶל-מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי׃ 39 וַיֹּאמֶר אֶל-אֲדָנָי אֵלַי לֹא-תֵלֶךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃ 40 וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר-הִתְּהַלְכְתִּי לִפְנֵינוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָכָו אֹתָהּ וַחֲצִלִיחַ דְּרָכָךְ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אֲבִי׃ 41 אִי תִנְקַח מֵאֵלֹתַי כִּי תִבּוֹא אֶל-מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם-לֹא יִתְּנֵל לָךְ וְהִיתָ נְקִי מֵאֵלֹתַי׃ 42 וְאָבָא הַיּוֹם אֶל-הָעֵינַן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנָי אֲבָרְהָם אִם-יִשְׁדֶּךְ נָא מִצְּלִיחַ דְּרָכֵי אֲשֶׁר אֲנִי הִלְךְ עִלָּיָהּ׃ 43 הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמַּיִם וַהֲנֶה הַעֲלָמָה יֵצְאת לְשָׂאֵב וְאִמְרָתִי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי-נָא מַעֲט־מַיִם מִכַּדָּף׃ 44 וְאִמְרָה אֵלַי גַּם-אֲתָה שְׂתֵּה וְגַם לְגְמָלֶיךָ אֲשַׁאֵב הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִכִּיחַ יְהוָה לְבֹן-אֲדָנָי׃ 45 אִי טָרַם אֲכַלָּה לְדַבְּרָ אֶל-לְבִי וַהֲנֶה רַבְקָה יֵצְאת וְכְדָה עַל-שִׁכְמָה וַתִּרְדּוּ הַעֵינָה וַתִּשְׁאֵב וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא׃ 46 וַתִּמְהַר וַתִּרְדּוּ כְדָה מֵעֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר שְׂתֵּה וְגַם-גְּמָלֶיךָ אֲשַׁקֶּה וְאִשְׁתִּי וְגַם הַגְּמָלִים הִשְׁקַחְתָּ׃ 47 וְאִשְׁאֵל אֹתָהּ וְאִמְרָ בְּתַמִּי אֵת וַתֹּאמֶר בְּתַבְתּוּאֵל בְּן-נְחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה-לָו מִלְכָּה וְאִשֶׁם הַנְּזִים עַל-אִמָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל-יָדָהּ׃ 48 וְאָקֵד וְאִשְׁתַּחֲוִיָּה לַיהוָה וְאֲבָרְךָ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנָי אֲבָרְהָם אֲשֶׁר הַחֲנִנִי בְּכַדָּף וְכָלִי זָהָב וּבְנֵדִים וַיִּתְּנֵן לְרַבְקָה וּמִגְדַּנֵּת נִתְּנָן לְאִחֶיהָ וּלְאִמָּהּ׃ 54 וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וּנְלִינוּ וַיִּקְמוּ בַכֶּקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי לְאֲדָנָי׃ 55 וַיֹּאמֶר אִחִיהָ וְאִמָּהּ תִּשָּׁב הַנְּעָר אֲתָנוּ יָמִים אִו עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֶךְ׃ 56 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל-תַּאחֲרֵנוּ אֵלַי וַיְהִיָּה הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי שְׁלַחְנִי וְאֲלָכָה לְאֲדָנָי׃ 57 וַיֹּאמֶרוּ נִקְרָא לְנַעֲרָ וְנִשְׁאֵלָה אֶת-פִּיהָ׃ 58 וַיִּקְרְאוּ לְרַבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הַתְּלַכִּי עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלָךְ׃ 59 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-רַבְקָה אֶתְהֶם וְאֵת מִנְקַחְתָּהּ וְאֵת עֲבָד אֲבָרְהָם וְאֵת אֲנָשָׁיו׃ 60 וַיִּבְרְכוּ אֶת-רַבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲרָנוּ אֵת הָי לְאֵלֶפֶי רַבְקָה וַיִּיבֶשׁ זֶרְעָךְ אֵת שְׁעַר שַׁנְאִיו׃ 61 וְתָקֶם רַבְקָה וַנְּעַרְתִּיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל-הַגְּמָלִים וַתִּלְכְּנָה אַחֲרָי הָאִישׁ וַיִּקַּח הַעֲבָד אֶת-רַבְקָה

וַיִּלְךְ: 62 וַיִּצְחָק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לְחַי רֵאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֵרֶץ הַגִּבּוֹב: 63 וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּת בְּשָׂדֵה לְפָנָיו עָרֵב וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה גִמְלִים בָּאִים: 64 וַתֵּשֶׂא רַבְקָה אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת-יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגִּמְלָה: 65 וַתֹּאמֶר אֶל-הַעֲבָד מִי-הָאִישׁ הַלְלוֹה הַחַלְדָּ בְּשָׂדֵה לְקִרְאָתוֹ וַיֹּאמֶר הַעֲבָד הוּא אֲדֹנָי וַתִּקַּח הַצִּעִירָה וַתַּחֲסֹב: 66 וַיִּסְפֹּר הַעֲבָד לְיִצְחָק אֵת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: 67 וַיִּבְרָאָה יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂדֵה אֲמֹנו וַיִּקַּח אֶת-רַבְקָה וַתַּחֲיִלְוּ לָאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָהּ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֶיהָ אִמּוֹ: פ

25

1 וַיִּסְף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַשְׁמָה קַטּוּרָה: 2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-יִצְמָר וְאֶת-יִקְשָׁן וְאֶת-מֶדֶן וְאֶת-יִשְׁבָּק וְאֶת-שׁוּחַ: 3 וַיִּקְשֶׁן יָלֵד אֶת-שָׂבָא וְאֶת-דִּרְן וַיִּבְנֶן דִּרְן הֵנוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוֹשִׁים וּלְאִמּוֹם: 4 וַיִּבְנֶן מֶדֶן עֵיפָה וְעַפְר וַחֲנֹדַי וְנֹחַדַי וְאֶלְדֵּעָה כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי קַטּוּרָה: 5 וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ לְיִצְחָק: 6 וְלִבְנֵי הַפִּילִזְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מִתְּנַת וּשְׁלָחַם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדוֹ חַי קְדָמָה אֶל-אֶרֶץ קְדָם: 7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי-חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר-חַי מֵאֵת שְׁנָה וּשְׁבַעַם שְׁנָה וְחַמֵּשׁ שָׁנִים: 8 וַיִּגְעַל וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשִׁבְהָ טוֹכָה זָקֵן וּשְׁבַעַ וַיֵּאֶסֶף אֶל-עַמּוּיֹ: 9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנָיו אֶל-מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל-שְׂדֵה עַפְרָן בֶּן-צִחָר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִמְרָא: 10 הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר-קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי-חֵת שְׁמָה קָבֵר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ: 11 וַיְהִי אַחֲרָי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עַם-בְּאֵר לְחַי רֵאִי: 12 וְאֵלֶּה תִּלְדֹת יִשְׁמַעְאֵל בֶּן-אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הֵגָר הַמִּצְרַיִת שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם: 13 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל בְּשִׁמְחָם לְתוֹלְדֹתָם כַּכֹּר וַיִּשְׁמַעְאֵל נְבִית וַקְדָר וְאַדְבָּאֵל וּמִבְשֵׁם: 14 וּמִשְׁמַעַ וְרוּיִמָה וּמִשָּׂא: 15 חֲדָד וְתִימָא וְטוֹר נָפִישׁ וַקְדָּמָה: 16 אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם בְּחִצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנַיִם-עָשָׂר נְשִׂאִים לְאִמָּתָם: 17 וְאֵלֶּה שְׁנֵי יְמֵי יִשְׁמַעְאֵל מֵאֵת שְׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שְׁנָה וּשְׁבַעַ שָׁנִים וַיִּגְעַל וַיָּמָת וַיֵּאֶסֶף אֶל-עַמּוּיֹ: 18 וַיִּשְׁכְּנוּ מַחֲוִילָה עַד-שׁוּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶבְרָה אֲשׁוּרָה עַל-פְּנֵי כָל-אֲחָיו נָפֵל: 19 וְאֵלֶּה תוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן-אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת-יִצְחָק: 20 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה כִּקְחָתוֹ אֶת-רַבְקָה בַּת-בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדָן אַרְם אָחוֹת לְבֵן הָאֲרָמִי לוֹ לָאִשָּׁה: 21 וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה לְזַכַּח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתַּחַר רַבְקָה אִשְׁתּוֹ: 22 וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם-כֵּן לָמָּה זֶה אֲנִכִי וַתִּלְדָּ לְדָרְשׁ אֶת-יְהוָה: 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי *נְיָיִם) גוֹיִם) בְּבִטְנָהּ וּשְׁנֵי לְאִמּוֹם מִמֶּנֶּה: יִפְרְדוּ וְלֹאִם מִלְּאִם וְאִמּוֹן וְרַב יַעֲקֹב צִעִיר: 24 וַיִּמְלְאוּ יְמֵיהָ לְלֵדָת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבִטְנָהּ: 25 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוּנִי כְּלוֹ כַּאֲדַרְתַּת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עִשׂוֹ: 26 וְאַחֲרָי-כֵּן יָצָא אָחָיו וַיְרֹד אֲחוֹת בַּעֲקֵב עִשׂוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן-שָׁשִׁים שְׁנָה בְּלֵדָת אָתָם: 27 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עִשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה וַיַּעֲקֵב אִישׁ תָּם יָשֵׁב אֱהָלִים: 28 וַיֵּאָהֲב יִצְחָק אֶת-עִשׂוֹ כִּי-צִיד כִּפְיוֹ וּרַבְקָה אֲהַבַת אֶת-יַעֲקֹב: 29 וַיִּזְדַּר יַעֲקֹב נֹדֵד וַיָּבֵא עִשׂוֹ מִן-הַשְּׂדֵה וְהוּא עָרֹף: 30 וַיֹּאמֶר עִשׂוֹ אֶל-יַעֲקֹב הֲלֵעִשְׂתָּנִי נָא מִן-הָאֲדָם הָאֲדָם הַזֶּה כִּי עָרַף אֲנִכִי עַל-כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֲדָוּם: 31 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כִּלְוִים אֶת-בְּכֹרְתָךְ לִי: 32 וַיֹּאמֶר עִשׂוֹ הִנֵּה אֲנִכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה-זֶה לִי בְכֹרָה: 33 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשִּׁבְעָה לִי כִלְוִים וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת-בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב: 34 וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעִשׂוֹ לָחֵם וַיִּגְדַּר עֲרֻשִׁים וַיֵּאֱכַל וַיִּשְׁתַּ וַיָּקָם וַיִּלְךְ וַיִּגְבוּ עִשׂוֹ אֶת-הַבְּכֹרָה: ס

26

1 וַיְהִי רַעַב בְּאֵרֶץ מִלְכַד הָרַעַב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בֵּימֵי אַבְרָהָם וַיִּלְךְ יִצְחָק אֶל-אֲבִימֶלֶךְ מִלְכַד-פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה: 2 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל-תְּרַד מִצְרַיִמָה שָׁכֵן בְּאֵרֶץ אֲמֹר אֵלֶיךָ: 3 וַיְהִי בְּאֵרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרָכְךָ כִּי-לֵךְ וְלִנְרָעָה אֲחֹן אֶת-כָּל-הָאֲרָצוֹת הָאֵל וְתִקְמָתִי אֶת-הַשִּׁבְעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: 4 וְהִרְבִּיתִי אֶת-נַרְעֶיךָ כַּכּוֹכָבִים הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְנַרְעֶיךָ אֶת כָּל-הָאֲרָצוֹת הָאֵל וְהַחֲבֻרָכוּ בְנַרְעֶיךָ כָּל גּוֹי הָאֲרָץ: 5 תָּקֵב אֲשֶׁר-שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקִלְוִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצוֹתַי חֲקוֹתַי וְתוֹרָתִי: 6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגָרָר: 7 וַיִּשְׂאֵלוּ אֲנָשֵׁי הַמִּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחָתִי הוּא כִּי יֵרָא לְאִמֹר אִשְׁתִּי כִּי-תִרְגְּמָנִי אֲנָשֵׁי הַמִּקוֹם עַל-רַבְקָה כִּי-טוֹבַת מְרָאָה הִיא: 8 וַיְהִי כִּי אֲרֻכְוּלוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקָף אֲבִימֶלֶךְ מִלְכַד פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן וַיֵּרָא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחָק אֶת רַבְקָה אִשְׁתּוֹ: 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הוּא וַאֲיֵךְ אֲמַרְתְּ אֲחָתִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אֲמַרְתִּי כִּי-רַעְמָוִת עָלַיְתָ: 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ כִּמְעַט שָׁכַבְתָּ אַחֲרַי הֵעִם אֶת-אִשְׁתְּךָ וַתִּבְרָאתָ עָלֵינוּ אֲשֶׁם: 11 וַיִּצְוּ אֲבִימֶלֶךְ אֶת-כָּל-הָעָם לְאִמֹר הַגִּזַּע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יִמָּת: 12 וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֵרֶץ הַהוּא

תִּבְרַכְנִי נַפְשָׁךְ: ³² וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בְנֶךָ בְּכֻרְךָ עָשׂוּ: ³³ וַיִּחְלַד יִצְחָק חֲרֻדָּה גְדֹלָה עַד־מָאוֹד וַיֹּאמֶר מִי־אִפְּוֹה הוּא הַצַּד־צִיד וַיָּבֵא לוֹ וַאֲבָל מִכָּל מִכָּל בְּטָרִם תְּבוֹא וַאֲבָרְכְּתוּהוּ נִסְבֵּרוּךְ יְהוָה: ³⁴ כַּשְׁמֵעַ עָשׂו אֶת־דַּבְּרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וּמָרָה עַד־מָאוֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי: ³⁵ וַיֹּאמֶר בָּא אַחִיד בְּמַרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתְּךָ: ³⁶ וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבנִי זֶה פַעַמַּיִם אֶת־בְּכֻרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עִתָּה לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אַצְלַת לִי בְרַכָּה: ³⁷ וַיֵּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעָשׂו הֲנָן גְּבִיר שְׁמֵתוֹ לָךְ וְאֶת־כָּל־אָחָיו נָתַתִּי לְךָ לְעֶבְדִּים וְדָגַן וְחִירָשׁ סִמְכֵתוֹ וַיִּלְכֶּה אִפְּוֹה מִה אַעֲשֶׂה בְנִי: ³⁸ וַיֹּאמֶר עָשׂו אֶל־אָבִיו הַבְּרָכָה אַחַת הוּא־לָךְ אָבִי בְרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי וַיִּשָּׂא עָשׂו קִלְוֹ וַיִּבֶךְ: ³⁹ וַיֵּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹה מִשְׁמֵנִי הָאֲרָץ יְהוָה מוֹשִׁבָּה וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל: ⁴⁰ וְעַל־חֲרַבְךָ תַחֲוִיה וְאֶת־אֲחִידֶךָ תַעֲבֹד וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר תִּרְדֵּי וּפְרַקְתָּ עָלָיו מֵעַל צִנּוּרְךָ: ⁴¹ וַיִּשְׁטַם עָשׂו אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂו בְּלִבּוֹ יִקְרַב לוֹ יְמֵי אָבֶל אָבִי וְאֶתְרַגְּוֹ אֶת־יַעֲקֹב אָחִי: ⁴² וַיִּגְדַּל לְרַבְּכָה אֶת־דַּבְּרֵי עָשׂו בְּנֵה הַגִּדֹל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עָשׂו אֲחִיד מִתְנַחֵם לָךְ לְהַרְגֶּךָ: ⁴³ וְעַתָּה בְנִי שָׁמַע בְּקִלְי וְקוּם בְּרַחֲלֶךָ אֶל־לְבָן אָחִי הַחַיָּה: ⁴⁴ וַיִּשְׁבַּת עִמּוֹ יָמִים אַחֲרָיִם עַד אֲשֶׁר־תִּשׁוּב חַמַּת אֲחִיד: ⁴⁵ עַד־שׁוּב אֶף־אֲחִיד מִמֶּךָ וְשַׁכַּח אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ וְשַׁלַּחְתִּי וַיִּקְרַחֲתִיךָ מִשָּׁם לְמַה אֲשַׁכַּל גַּם־שְׂנוּכָם יוֹם אַחַד: ⁴⁶ וַתֹּאמֶר רַבְּכָה אֶל־יִצְחָק קַצְתִּי בַחַיִּי מִפְּנֵי בְנוֹת חַת אִסְלַחְתָּ יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת חַת כְּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לְמַה לִּי חַיִּים:

28

¹ וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבַרְךְ אֹתוֹ וַיַּזְכְּלוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: ² כוּם לָךְ פְּדִינָה אַל־ם בֵּיתָה כְּתוּבָל אָבִי אִמְךָ וְקַח־לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבָן אָחִי אִמְךָ: ³ וְאֵל שְׂדֵי יִבְרָה אֲחִידֶךָ וַיְבַרְךְ וַיְבַרְךְ וַיְבַרְךְ וְתָרִית לְקַמַל עַמִּים: ⁴ וְיִתְּנֶךָ לָךְ אֶת־בְּרַכַּת אַבְרָהָם לָךְ וַיִּזְרַעְךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אָרֶץ מִגְדֹּלֹד אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: ⁵ וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיִּלְךְ פְּדִינָה אֶרֶם אֶל־לְבָן בֶּן־בְּתוּבָל הָאֲרָמִי אָחִי רַבְּכָה אִם יַעֲקֹב וְעָשׂו: ⁶ וַיֵּרָא עָשׂו בְּיִבְרָה יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְשַׁלַּח אֹתוֹ פְּדִינָה אַל־ם לְקַח־תִּי לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיַּזְכְּרוֹ לוֹ לֹא־מֵר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: ⁷ וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּלְךְ פְּדִינָה אֶרֶם: ⁸ וַיֵּרָא עָשׂו כִּי רְעוּת בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו: ⁹ וַיִּלְךְ עָשׂו אֶל־יִשְׁמַעֵאל וַיִּקַּח אֶת־מִחְלָתוֹ בְּתִי־יִשְׁמַעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אַחֹת נְכוּיָה עַל־נְשׂוֹי לוֹ לְאִשָּׁה: ¹⁰ וַיָּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיִּלְךְ חַיָּה: ¹¹ וַיִּפְגַּע בְּמִקְוֵים וַיִּגְלַן שָׁם כִּי־בָּא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבִנֵי הַמִּקְוֵים וַיִּשֶׂם מִקְרָאֲשֵׁתוֹ וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוֵים הַהוּא: ¹² וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מַיִיעַ הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ: ¹³ וְהִנֵּה תְהִלָּה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיד וְנֹאֲלִחִי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֲתַנְּנָה וַיִּזְרַעֲךָ: ¹⁴ וְהִנֵּה זֶרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וַיְבַרְכְּתָהּ וְהָיָה וַיִּצְפְּנָה וַיַּגְבִּיה וַיְבַרְכּוּהָ כִּי כָל־מִשְׁפַּחַת הָאָרֶם וַיְבַזְרַעֲךָ: ¹⁵ וְהִנֵּה אֲנִי עִמָּךְ וַיִּשְׁמַחֲתִיךָ בְּכָל־אֲשֶׁר תַּלְךָ וְהַשְׁבַּחֲתִיךָ אֶל־הָאָרֶם הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר־דַּבַּרְתִּי לָךְ: ¹⁶ וַיִּיקַּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן גַּם יְהוָה בְּמִקְוֵים הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יִדְעָתִי: ¹⁷ וַיֵּירָא וַיֹּאמֶר מִה־נִּזְרָא הַמִּקְוֵים הַזֶּה אֵינִן זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם: ¹⁸ וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאָבֶן אֲשֶׁר־שָׁם מִקְרָאֲשֵׁתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצַק שָׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ: ¹⁹ וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמִּקְוֵים הַהוּא בֵּית־אֵל וַאֲוִלָּם לוֹ שֵׁם־הַעִיר לְרֹאשְׁתָּהּ: ²⁰ וַיִּבֶר יַעֲקֹב גִּדֹּר לְלִבְשׁוֹ: ²¹ וְשָׁבַתִי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהִנֵּה יְהוָה לִי לְאֵלֹהִים: ²² וְהָאָבֶן הַזֶּה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מַצֵּבָה יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל־אֲשֶׁר תַּתְּנֶה לִי עֲשֶׂר אֶעֱשֶׂרנָה לָךְ:

29

¹ וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיִּלְךְ אֲרָצָה כְּנִיעַדָּם: ² וַיֵּרָא וְהִנֵּה בְּאֵר בְּשִׁדָּה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עַדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ הַעַדְרִים וְהָאָבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר: ³ וַיִּאֲסֹפוּ־שָׁמָּה כָּל־הַעַדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת־הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהַשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וַחֲשִׁיבוּ אֶת־הָאָבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר לְמַקְמָה: ⁴ וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אָחִי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחֶרֶן אָנַחְנוּ: ⁵ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִיבְדַעְתֶּם אֶת־לְבָן בֶּן־נַחְתוּר וַיֹּאמְרוּ יְדַעְנוּ: ⁶ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשָּׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רַתַּל בְּתוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן: ⁷ וַיֹּאמֶר הֲנָן עוֹד הַיּוֹם גְּדוּל לֹא־עָתָה הָאֶכֶף הַמִּקְנֶה הַשְּׁקוּ הַצֹּאן וַיִּלְכוּ רַעֲוִ: ⁸ וַיֹּאמְרוּ לֹא נִיכַל עַד אֲשֶׁר יִאֲסֹפוּ כָּל־הַעַדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת־הָאָבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהַשְׁקִינוּ הַצֹּאן: ⁹ עוֹרְדוּ מִדְּבַר עַמִּם וְרַתַּל בָּאָה

עס־הצאן אשר לא־בִּיהָ כִּי רעה הוא: 10 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־דָּחַל בַּת־לֵבָן אֶתִּי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לֵבָן אֶתִּי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הַאֲבָן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשָׁק אֶת־צֹאן לֵבָן אֶתִּי אִמּוֹ: 11 וַיִּשָׁק יַעֲקֹב לְדָחַל וַיִּשָּׂא אֶת־קְלוֹ וַיִּבְדָּךְ: 12 וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְדָחַל כִּי אֶתִּי אֲבִיהָ הוּא וְכִי בְּדִרְבָּקָה הוּא וַתֵּרֶץ וַתִּמְדַּר לְאֻבִּיהָ: 13 וַיְהִי כַּשְּׂמַע לֵבָן אֶת־שְׂמֵעוּ יַעֲקֹב בְּדֹאחָתוֹ וַתֵּרֶץ לִקְרֹאתוֹ וַתַּסְבְּרֵלּוּ וַיִּנְשָׁקֻלּוּ וַיְבִיאוּהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפַּר לְלֵבָן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 14 וַיֹּאמֶר לוֹ לֵבָן אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אִתָּהּ וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים: 15 וַיֹּאמֶר לֵבָן לְיַעֲקֹב כִּי־אֶתִּי אִתָּהּ וַעֲבַדְתָּנִי חָגִם הַגִּידָה לִּי מִה־מִּשְׁכָּרְתָּךְ: 16 וַיִּלְלֵבָן שְׁתֵּי בָּנוֹת שָׁם הַגִּידָלָה לְאָה וְשָׁם הַקַּטְמָה רָחֵל: 17 וַעֲיַנִּי לְאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יַפְתָּאָר וַיִּפַּת מְרָאָה: 18 וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת־דָּחַל וַיֹּאמֶר אֶעֱבְדָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרָחֵל בַּתְּךָ הַקַּטְמָה: 19 וַיֹּאמֶר לֵבָן טוֹב תָּתִי אִתָּהּ לְךָ מִתָּתִי אִתָּהּ לְאִישׁ אַחֵר שָׂבָה עִמָּדִי: 20 וַעֲבַד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִי כַּעֲשֵׂיו כִּי־יָמִים אָחִידִים בְּאֶהְבֵתוֹ אִתָּהּ: 21 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לֵבָן הֲבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מְלֹא יָמַי וְאֲבֹאָה אֵלֶיךָ: 22 וַיֹּאסֶף לֵבָן אֶת־כָּל־אִנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַעֲשֵׂה מִשְׁתָּה: 23 וַיְהִי כַּעֲרֹב וַיִּקַּח אֶת־לְאָה בַתּוֹ וַיָּבֵא אִתָּהּ אֶלִּי וַיָּבֵא אֵלַי: 24 וַיִּתֵּן לֵבָן לָהּ אֶת־זֹלְפָה שִׁפְחָתוֹ לְלָאָה בַתּוֹ שִׁפְחָה: 25 וַיְהִי כַּבִּקֹּר וַהֲגִידָה הוּא לְאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לֵבָן מִה־זֹּאת עֲשִׂיתִי לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רָמִיתִנִּי: 26 וַיֹּאמֶר לֵבָן לֹא־עָשָׂה כֵּן בְּמִקְוַמֶנִּי לַתַּת הַצֵּעִירָה לִפְנֵי הַכִּכְרִיחַ: 27 מְלֹא שִׁבְעַ זֹאת וַנִּחַנְתָּ לָךְ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת: 28 וַעֲשֵׂה יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתְּרֵלּוּ אֶת־דָּחַל בַתּוֹ לוֹ לְאִשְׁתּוֹ: 29 וַיִּתֵּן לֵבָן לְדָחַל בַתּוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה: 30 וַיָּבֵא גַם אֶל־דָּחַל וַיֵּאָהֵב גַּם־אֶת־דָּחַל מְלֹאָה וַעֲבַד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת: 31 וַיִּרְא וַיְהוּהוּ כִּי־שָׁנוּאָה לְאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ וְרָחֵל עָקְרָה: 32 וַתֵּהָרֵה לְאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה וַיְהוּהוּ בְעֵינָי כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי: 33 וַתֵּהָרֵה עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה אֲנִי וַיִּתְּרֵלּוּ גַם־אֶת־יְהוָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן: 34 וַתֵּהָרֵה עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר עָתָה הַפַּעַם יִלְוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שְׁלִשָּׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי: 35 וַתֵּהָרֵה עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אֲוִדָה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֵד מַלְּדָת:

30

1 וַתִּרְא רָחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לְיַעֲקֹב וַתִּקְנֶה רָחֵל בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הֲבִיה־לִּי בָנִים וְאִם־אֵין מִתָּה אֲנִי: 2 וַיַּחֲרֹ־אֶף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר תַּחַת אֱלֹהִים אֲנִי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי־כַסֶּן: 3 וַתֹּאמֶר הֲבָה אֲמַתִּי בִלְהָה כֹּא אֵלֶיךָ וַתֵּלֶד עַל־בְּרִפִּי וְאֲבִנָּה גַם־אֲנִי מִמֶּנָּה: 4 וַתִּתְּרֵלּוּ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָה לְאִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלֶיךָ יַעֲקֹב: 5 וַתֵּהָרֵה בִלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן: 6 וַתֹּאמֶר רָחֵל דְּגַנִּי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקִלִּי וַיִּתְּרֵלּוּ בֵן עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן: 7 וַתֵּהָרֵה עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחָתָה רָחֵל בֵּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב: 8 וַתֹּאמֶר רָחֵל נִפְתַּלְתִּי אֱלֹהִים וְנִפְתַּלְתִּי עִם־אֶחָתִּי גַם־יִלְדַתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי: 9 וַתִּרְא לְאָה כִּי עֲמָדָה מַלְדָּת וַתִּקַּח אֶת־זֹלְפָה שִׁפְחָתָה וַתִּתֵּן אִתָּהּ לְיַעֲקֹב לְאִשְׁתּוֹ: 10 וַתֵּלֶד זֹלְפָה שִׁפְחָתָה לְאָה לְיַעֲקֹב בֵּן: 11 וַתֹּאמֶר לְאָה (*בְּנֹד *בְּנֹד) וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד: 12 וַתֵּלֶד זֹלְפָה שִׁפְחָתָה לְאָה בֵּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב: 13 וַתֹּאמֶר לְאָה בְּאִשְׁרֵי כִּי אֲשֶׁרֵנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אָשֶׁר: 14 וַיִּלְדָּה רְאוּבֵן בְּיָמֵי קַצִּיר־חֲטָיִם וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לְאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לְאָה הֲנִי־נָא לִּי מְדוּדָא בְּנֶךָ: 15 וַתֹּאמֶר לָהּ הַמַּעַט קָחְתְּךָ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחְתְּ גַּם אֶת־דוּדָאִי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לֵבָן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלֵּילָה תַּחַת דוּדָאִי בְּנֶךָ: 16 וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בְּעֶרְבֹ וַתִּצָּא לְאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׁכַר שָׁכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאִי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הוּא: 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לְאָה וַתֵּהָרֵה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חַמִּישִׁי: 18 וַתֹּאמֶר לְאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׁכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁשַׁכָּר: 19 וַתֵּהָרֵה עוֹד לְאָה וַתֵּלֶד בֵּן־שֵׁשִׁי לְיַעֲקֹב: 20 וַתֹּאמֶר לְאָה זְבֻדִּי אֱלֹהִים וְאִתִּי זְבֹד טוֹב הַפַּעַם וַיִּזְבְּנִי אִישִׁי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלֵן: 21 וְאַחַר יִלְדָה בַת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה: 22 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־דָּחַל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיךָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ: 23 וַתֵּהָרֵה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אֶסָּף אֱלֹהִים אֶת־חַרְפִּיתִי: 24 וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לְאָמֶר יוֹסֵף יִתְּנֶה לִּי בֵן אַחֵר: 25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לֵבָן שְׁלַחְנִי וְאַלְכָה אֶל־מִקְוַמִּי וְלֹא־רָצִי: 26 תְּנֵה אֶת־נַשִׁי וְאֶת־יְלָדֵי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אִתָּךְ בְּהֵן וְאַלְכָה כִּי אִתָּה יִרְעֶת אֶת־עַבְדְּךָ אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי עִם־בְּרִיתִי: 27 וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ לֵבָן אִם־נָא מִצָּאתִי כֵּן בַּעֲשֵׂינִיךָ גִּישְׁתִּי וַיִּבְרַכְנִי יְהוָה בְּגִלְגָּד: 28 וַיֹּאמֶר נִקְבְּהָ שְׁכָרָה עָלַי וְאַתְּנָה: 29 וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ אִתָּה יִרְעֶת אֶת־אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הֵיךָ מִקְנֶךָ אִתִּי: 30 כִּי מַעַט אֲשֶׁר־הֵיךָ לָךְ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לֵבָב וַיִּבְרַךְ וַיְהִי אִתָּךְ לְרִגְלִי וְעָתָה

מתי אעשה נס-אנכי לביתי: ³¹ ויאמר מה איתן-לך ויאמר יעקב לא-תתן-לי מאומה אם-תעשה-לי הדרך הנה אשובה ארעה צאנך אשמור: ³² אעבר בכל-צאנך היום חסר משם כל-שהו וקדך וטלוא וכל-שהחום בפשבים וטלוא וקדך בעזים והנה שכרי: ³³ ונתתה-בי צדקתי בינים מחיר כיר-תבוא על-שכרי לפניך כל אשר-איננו נקדך וטלוא בעזים וחום בפשבים נגוב הוא אתי: ³⁴ ויאמר לכן הן לו יהי כדברך: ³⁵ ונסר בינים יהוה את-התנאים העקרים והטלואים ואת כל-העזים הנקרות והטלואות כל אשר-לכן בו וכל-היום בפשבים ויתן ביד-בגיו: ³⁶ וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את-צאן לכן הנותרת: ³⁷ ונקח-לו יעקב מקל לבנה לח ולזו וערמוז ופצל בתו הפצלות לבנות מחשה הלכן אשר על-המקלות: ³⁸ ויצג את-המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשותת לנכח הצאן ונתמנה בבאן לשותת: ³⁹ ונתמנו הצאן אל-המקלות ותלדן הצאן עקרים נקדים וטלואים: ⁴⁰ והפשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל-עקד וכל-היום בצאן לכן וישת-לו עדרים לבדו ולא שתם על-צאן לכן: ⁴¹ והנה בכל-יחם הצאן המקשרות וישם יעקב את-המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות: ⁴² ובהעטיף הצאן לא נשים והנה העשפים ללכן והקשרים ליעקב: ⁴³ ויפרץ האיש מאד מאד ויהיר-לו צאן רבות ושפחות ועבדים וימלים וחתמים:

31

¹ וישמע את-דברי בני-לכן לאמר לקח יעקב את כל-אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל-הכבוד הנה: ² וירא יעקב את-פני לכן והנה איננו עמו בתמול שלשום: ³ ויאמר והנה אל-יעקב שוב אל-ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: ⁴ וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל-צאנו: ⁵ ויאמר להן ראה אנכי את-פני אביך כראינו אלי בתמול שלשם ואלתי אבי הנה עמדי: ⁶ ואתנה ודעתו בי בכל-פתי עבדתי את-אביכון: ⁷ ואביכון תתל בי והחלה את-משפחתי עשרת מגים ולא-נתנו אלהים לתרע עמדי: ⁸ אם-כה יאמר נקדים והנה שכרך וילדו כל-הצאן נקדים ואם-כה יאמר נקדים והנה שכרך וילדו כל-הצאן עקרים: ⁹ ויצל אלהים את-מקנה אביכם ויתן-לי: ¹⁰ והיה בעת יחם הצאן ואשא עיני וראו בחלום והנה העתדים העלים על-הצאן עקרים נקדים וברדים כי ראיית את כל-אשר לכן עשה לך: ¹³ אנכי האל בית-אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן-הארץ הזאת ושוב אל-ארץ מולדתך: ¹⁴ ונתען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונתלה בבית אבינו: ¹⁵ הלא נכריות נחשבנו לו כי מוכרנו ויאכל נס-אכול את-כספנו: ¹⁶ כי כל-העשר אשר הצייל אלהים מאבינו לנו הוא ולבגינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: ¹⁷ ונקם יעקב וישא את-בגיו ואת-נשיו על-הגמלים: ¹⁸ ונתנה את-כל-מקנהו ואת-כל-רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפניו אהם לבוא אל-יצחק אביו ארצה כנען: ¹⁹ ולכן הלך ללון את-צאנו ונתגב רחל את-התרפים אשר לאביה: ²⁰ ויגב יעקב את-לב לבן הארמי על-בלי הגיד לו כי ברח הוא: ²¹ ויברח הוא וכל-אשר לו ונקם ויעבר את-הנהר וישם את-פגיו הר הגלעד: ²² ויגד ללכן בינים השלישי כי ברח יעקב: ²³ ויגח את-אחיו עמו וירדה אחריו דרך שבעת ימים וירבק אהו בהר הגלעד: ²⁴ ויבא אלהים אל-לכן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן-תדבר עם-יעקב מטוב עד-רע: ²⁵ וישג לכן את-יעקב ויעקב תקע את-אחלו בהר ולכן תקע את-אחיו בהר הגלעד: ²⁶ ויאמר לכן ליעקב מה עשית ונתגב את-לכבי ותנהג את-בנתתי בשביות חרב: ²⁷ למה נחבאת לברח ונתגב אתי ולא-הנדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנור: ²⁸ ולא נטשתי לנשק לבני ולבנתתי עתה הסכלת עשו: ²⁹ יש-לאל ידי לעשות עמכם רע ואלתי אביכם אמשו אמר אל-י לאמר השמר לך מדבר עם-יעקב מטוב עד-רע: ³⁰ ועתה הלך הלקח כיר-נכסף וכספתה לבית אביך למה נגבת את-אלתי: ³¹ ונען יעקב ויאמר ללכן כי יראתי כי אמרתי פן-תגזל את-בנותיך מעמי: ³² עם אשר תמצא את-אלהיך לא יחיד נגד אחינו הבר-לך מה עמדי וקח-לך ולא-יבטע יעקב כי רחל ונתגב: ³³ ויבא לכן באהל יעקב ויבאהל לאה ויבאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ³⁴ ורחל לקחה את-התרפים ותשמן בכר הגזל ותשב עליהם וימשש לבן את-כל-האהל ולא מצא: ³⁵ ותאמר אל-אביה אל-יחור בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כיר-דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את-התרפים: ³⁶ ויחור ליעקב ויגרב בלכן

וַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלִבִּי מַה־פָּשַׁעַי מַה חַטָּאתַי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי: 37 כִּי־מִשְׁשַׁת אֶת־כָּל־כְּלֵי מַה־מִּצְאָתָּ מִכֹּל כְּלֵי־בִיתְךָ שִׁים כַּחַ גָּד אֲחִי וַאֲחִיךָ וַיּוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ: 38 זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עֹמֵד רְחֹלֶיךָ וְעַדָּה לֹא שָׁכַלְוּ וְאִילֵי צֹאנְךָ לֹא אֶקְלָתִי: 39 טָרַפְתָּ לֹא־הִבְאֵתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטָּאת מִדִּי רָבִבִּישׁנָה וְנִבְתֵּי יוֹם וְנִבְתֵּי לַיְלָה: 40 הֵייתִי בַיּוֹם אֶכְלְנִי חָרִב וְקָרַח בְּלַיְלָה וַתִּגְדַּר שְׁנֵתִי מִעֵינָי: 41 זֶה־לִּי עֲשָׂרִים שָׁנָה כְּבִיתְךָ עִבְדִּיתִיךָ אַרְבַּע־עָשָׂר שָׁנָה בְּשִׁתֵּי כְּנָתֶיךָ וְשֵׁשׁ בְּצֹאנְךָ וַתַּחֲלֶנּוּ אֶת־מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מַנִּים: 42 לַיְלֵי אֶלְתֵּי אָבִי אֶלְתֵּי אַבְרָהָם וַיִּפְחַד וַיִּצְחַק תְּהִה לִּי כִּי עָתָה רִיקִם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עֲשָׂו וְאֶת־יַעֲקֹב כַּפִּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֹשׁ: 43 וַיַּעֲקֹב לְבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבְּנִים בְּנֵי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה רָאָה לִי־הוּא וְלִבְנֹתַי מַה־אֶעֱשֶׂה לְאַלְהֵי הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אוֹ אֲשֶׁר יִגְדּוּ: 44 וְעַתָּה לֵכָה נִכְרַתְתָּה כְּרִית אֲנִי וְאַתָּה וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: 45 וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְרִימָהּ מִצְבָּה: 46 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאַחֲוֵי לַקְטֹן אָבוֹנָי וַיִּקְחוּ אָבוֹנָי וַיַּעֲשִׂיגָל וַיֹּאכְלוּ שֵׁם עַל־הַגָּל: 47 וַיִּקְרָאוּ לָזוֹ לְבָן יַגֵּר שְׁהִדְוֹתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ יַגְלַעַד: 48 וַיֹּאמֶר לְבָן הַגָּל הַזֶּה עַד בֵּינִי וּבֵינֶךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ יַגְלַעַד: 49 וְהַמִּצְבָּה אֲשֶׁר אָמַר יַעֲקֹב יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסְתַּר אִישׁ מִרְעֵהוּ: 50 אִם־תִּעֲנֶה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אִין אִישׁ עִמָּנִי רָאָה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: 51 וַיֹּאמֶר לְבָן לַיַּעֲקֹב הַיָּהוּ הַגָּל הַזֶּה וְהַיָּהוּ הַמִּצְבָּה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ: 52 עַד הַגָּל הַזֶּה וְעַד הַמִּצְבָּה אִם־אֲנִי לֹא־אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת־הַגָּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה לֹא־תֵעָבֵר אֵלַי אֶת־הַגָּל הַזֶּה וְאֶת־הַמִּצְבָּה הַזֹּאת לְרַעַה: 53 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי יִשְׁפָּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפָסַח אָבוֹי וַיִּצְחַק: 54 וַיִּזְכֹּר יַעֲקֹב זֶכֶר בְּהָר וַיִּקְרָא לְאַחֲוֵי לְאַכָּל־לַחֵם וַיֹּאכְלוּ לַחֵם וַיְלִינוּ בְּהָר:

32

1 וַיִּשְׁפֹּם לְבָן בְּפָסַח וַיּוֹשֶׁק לְבָנָיו וּלְכַנְתּוֹי וַיִּבְרַךְ אֶתְהֶם וַיִּגְדַּל וַיַּגִּישׁ לְבָן לַמִּקְמוֹ: 2 וַיַּעֲקֹב הִלָּךְ לְדַרְכּוֹ וַיַּפְגִּיעוּ־בּוֹ מַלְאָכֵי אֱלֹהִים: 3 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֶה: 4 פ וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֲשׂו אֲחִיו אַרְצָה שְׂעִיר שָׂדֶה אָדוּם: 5 וַיִּצְוֵ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּ לַאֲדֹנָי לַעֲשׂו כֹּה אָמַר עִבְדְּךָ יַעֲקֹב עַם־לְבָן וְרָתִי נֹאחַר עַד־עָתָה: 6 וַיַּהֲרִלֵי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וַעֲבֵד וּשְׁפָתָה וְאִשְׁלֹחַה לְהַגִּיד לַאֲדֹנָי לְמִצְאָתָן כְּעֵינֶיךָ: 7 וַיִּשְׁבּוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אֲחִיךָ אֶל־עֲשׂו וְגַם הִלָּךְ לְקַרְאֲתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: 8 וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצְרֵ לוֹ וַיִּחַץ אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבְּקָר וְהַגְּמָלִים לְשֵׁנֵי מַחְנוֹת: 9 וַיֹּאמֶר אִם־יָבֹאוּ עִשׂו אֶל־הַמַּחְנֶה הַחֹת וְהִכּוּ וְהָיָה הַמַּחְנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפִלִּיטָה: 10 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶלְתֵּי אָבִי אַבְרָהָם וְאֶלְתֵּי אָבִי יִצְחָק וַיְהִי הָאֵמֶר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וְלַמּוֹלַדְתְּךָ וְאַיִשׁוּבָה עִמָּךְ: 11 קָטַנְתִּי מִכֹּל הַחַסְדִּים וּמִכֹּל הַאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלִי עִבְרַתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשֵׁנֵי מַחְנוֹת: 12 הַצִּילְנִי גַם מִיַּד אֲחִי מִיַּד עֲשׂו כִּי־יִרְאֵ אָנֹכִי אֹתוֹ כִּי־יִרְאֵ אָנֹכִי וְהִכָּנִי אִם־עַל־בְּנִים: 13 וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הַיִּטֵּב אִיִּשׁיב עִמָּךְ וְשָׁמַיִ אֶת־דַּרְעֶךָ כַּחֲלוֹל הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא־יוֹסֵפֶר מִרַב: 14 וַיִּגְדַּל שֵׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקְחַת מוֹן־הַבָּא בְּרָדוֹ מַחְנֶה לְעֲשׂו אֲחִיו: 15 עַיִם מֵאֲתָיִם וַתְּנַשִּׁים עֲשָׂרִים רְחֵלִים מֵאֲתָיִם וְאִילִים עֲשָׂרִים: 16 וְגַמְלִים מִיַּיִקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה אֲתַנְתָּ עֲשָׂרִים וְעִרִם עֲשָׂרָה: 17 וַיִּתֵּן בְּיַד־עִבְדָּיו עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עִבְדָּיו עֲבְרוּ לְפָנָי וְהִנּוּחַ תְּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: 18 וַיִּצְוֵ אֶת־הֶרְאִשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יַפְגֹּשֶׁךָ עֲשׂו אֲחִי וְשָׁאַלְךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנֹכִי תֹלַךְ וְלִמִּי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ: 19 וְאַמְרַתְּ לְעַבְדְּךָ לַיַּעֲקֹב מַחְנֶה הוּא שְׁלֹחְחָה לַאֲדֹנָי לְעֲשׂו וְהָיָה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ: 20 וַיִּצְוֵ גַם־אֶת־הַשֹּׁנִי גַם־אֶת־הַשְּׂלִישִׁי גַם־אֶת־כָּל־הַהֲלָכִים אַחֲרֵי הַעֲדָרִים לֵאמֹר פְּדֶבֶר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עֲשׂו בְּמִצְאָכֶם אֹתוֹ: 21 וְאַמְרַתֶּם גַּם־הַיָּהוּ עִבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי־אָמַר אַכְפֹּרָה פָּנָיו בְּמַחְנֶה הַהֲלָכָת לְפָנָי וְאַחֲרֵי־כֵן אָרְאָה פָּנָיו וְאִילֵי יִשְׂא פָּנָי: 22 וְתַעֲבֹר הַמַּחְנֶה עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בְּלִילָה־הַהוּא בְּמַחְנֶה: 23 וַיִּקַּח בְּלִילָה הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שְׁפָחָתָיו וְאֶת־אֶחָד עֲשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת־מַעְבַּר יַבֵּק: 24 וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבֵרֶם אֶת־הַנְּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ: 25 וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֹּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: 26 וַיִּרְאֵ כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיַּעַבֵּר בְּכַף־רַגְלוֹ וַתִּקַּע כַּף־רַגְלוֹ וַיַּעֲבֹר אֶת־מַעְבַּר יַבֵּק: 27 וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי אִם־בְּרַכְתָּנִי: 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמוֹךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: 29 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׁמוֹךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעַם־אֲנָשִׁים וַתּוֹכַל: 30 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַיְגִיד־נָא שְׁמוֹךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ שֵׁם: 31 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רְאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים

אל־פְּנִים וַתַּצֵּל נַפְשׁוֹ: 32 וַיִּזְכְּרוּ לֹא הִשְׁמַשׁ כְּאִשׁ עֶבֶר אֶת־פְּנוֹאֵל וְהוּא צֹלַע עַל־יָרְכוּ: 33 עַל־כֵּן לֹא־יֵאבְדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְחִיד הַנְּשֵׂה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָנַע בְּכַף־יָרֵךְ וַעֲקֵב בְּיַד הַנְּשֵׂה:

33

1 וַיִּשָּׂא וַעֲקֵב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיִּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֶאֱהָ וְעַל־רְחֵל וְעַל־שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת: 2 וַיִּשָּׂם אֶת־הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת־יְלָדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֶאֱהָ וְיְלָדֶיהָ אַחֲרָיִם וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָיִם: 3 וְהוּא עֶבֶר לַפְּנִימָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד־נִשְׁתַּחֲוֶה עַד־אָחִיו: 4 וַיִּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיִּתְּבַקְּהוּ וַיִּפֹּל עַל־צְוָאָרוֹ וַיִּשְׁקֶהוּ וַיִּבְכּוּ: 5 וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַנְּשִׂאִים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אַלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־תָּגֵן אֲלֵהֶם אֶת־עַבְדְּךָ: 6 וַתַּגִּשְׁןָ הַשִּׁפְחוֹת הַנָּה וַיְלַדֶּיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוּוּ: 7 וַתַּגֵּשׂ גַּם־לֶאֱהָ וְיְלָדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וַיִּחַץ וַיִּחַל וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: 8 וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כֹּל־הַמְּנַחֵה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצְאֵתֵן בְּעֵינַי אֲדֹנָי: 9 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֵשׁ לִי רֵב אֲחִי וְהִי לָךְ אֲשֶׁר־לָךְ: 10 וַיֹּאמֶר וַעֲקֵב אֵלֶּיךָ אִם־נָא מְצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחַת מְנַחְתִּי מִיָּדִי כִּי עַל־כֵּן רָצִיתִי פָּנֶיךָ כָּרַאת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי: 11 כִּחְדָּא אֶתְּבַרְכְּתִי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי־תַגְּנִי אֱלֹהִים וְכִי־יֵשׁ לִי כָּל־וַיַּצִּירָבוּ וַיִּקַּח: 12 וַיֹּאמֶר נָסַע וְנִלְכְּהָ וְנִלְכְּהָ לְנִגְדְּךָ: 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי יֵדַע כִּי־הַיְלָדִים רַפִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עֲלוֹת עָלַי וְדַקְדָּקִים יוֹם אֶחָד וַתֵּן כֹּל־הַצֹּאן: 14 וַעֲבַר־נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עַבְדְּךָ וְאֲנִי אֶתְנַחֵלְהָ לְאִשִּׁי לְדָגֵל הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר־לִפְנֵי וְלְדָגֵל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־צָבָא אֶל־אֲדֹנָי שְׂעִירָה: 15 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֲצִיגְהָ־נָא עִמָּךְ מִן־הַעַם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצְאֵתֵן בְּעֵינַי אֲדֹנָי: 16 וַיִּשֵׁב בְּיֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שְׂעִירָה: 17 וַעֲקֵב נָסַע סִבְתָּהּ וַיָּבֶן לוֹ בָּתַי וְלִמְקוֹהָ עֵשָׂה סִבְתָּהּ עַל־כֵּן קָרָא שְׁם־הַמְּקוֹם סִבּוֹת: 18 ס וַיְבֹא וַעֲקֵב שָׁלֵם עִיר שָׁכֵם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֵאוֹ מִפְּתַן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר: 19 וַיִּקַּן אֶת־חִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטְהַשְׁם אֶהְלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חַמּוֹר אֲבִי שָׁכֵם בְּמֵאָה קִשְׁיֹטָה: 20 וַיַּצֵּב־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ס

34

1 וַתֵּצֵא דִינָה בַת־לֶאֱהָ אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לְרָאוּת בְּכַנּוֹת הָאֶרֶץ: 2 וַיִּרְא אֹתָהּ שָׁכֵם בֶּן־חַמּוֹר חַתָּוִי וַיִּשָּׂא הָאֶרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲבֶה: 3 וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת־יַעֲקֹב וַיֵּאָהֵב אֶת־הַנְּעָר וַיִּדְבַּר עַל־לֵב הַנְּעָר: 4 וַיֹּאמֶר שָׁכֵם אֶל־חַמּוֹר אָבִיו לֵאמֹר קְחֵלִי אֶת־הַיְלָדָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: 5 וַיַּעֲקֵב שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת־דִּינָה בְּתוֹ וַיִּגְפוּ הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה וַהֲתַרְשׁ יַעֲקֹב עַד־פֶּאֶם: 6 וַיֵּצֵא חַמּוֹר אֲבִי־שָׁכֵם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבַּר אֹתוֹ: 7 וַיִּבְנֵי וַעֲקֵב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כִּשְׁמֵעִם וַיַּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי־יִבְלֶהָ עֵשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לְשָׂכַב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: 8 וַיִּדְבַּר חַמּוֹר אִתָּם לֵאמֹר שָׁכֵם בְּנִי חֲשָׁקָה נַפְשׁוֹ בַּבְּתָלָם הִנֵּה נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: 9 וְהַתְּחַתְּנֵנוּ אֲתֵנוּ בְּנִתְיֹכֵם תַּתְּנֵנוּ לָנוּ וְאֶת־בְּתוּלֵינוּ תַקְחוּ לָכֶם: 10 וְאֲתֵנוּ תִשְׁבוּ וְהָאֶרֶץ תְּהִיָּה לַפְּנִיכֶם שְׂבוּ וְיִסְתְּרוּהָ וְהָאֶחָיוּ בַת: 11 וַיֹּאמֶר שָׁכֵם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אֲחִיהָ אֲמַצְאֵתֵן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן: 12 הֲרַבּוּ עָלַי מְאֹד מִחַר וּמִתָּן וְאֶתְנֶה כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִנְנֵנִי לִי אֶת־הַנְּעָר לְאִשָּׁה: 13 וַיַּעֲבֵנו בְּנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שָׁכֵם וְאֶת־חַמּוֹר אָבִיו בְּמַרְמָה וַיִּדְבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְא אֶת־דִּינָה אֲחֵתָם: 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא נוֹכַח לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לְתַת אֶת־אֲחֵתְנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי־חַרְפָּה הוּא לָנוּ: 15 אֶדְ-בִּזְאוֹת נָאוֹת לָכֶם אִם תַּהְיוּ כְּמוֹנוּ לְהַמּוֹל לָכֶם כְּלַיִזְכָּר: 16 וְנִתְּנָנוּ אֶת־בְּתוּלֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וַיִּשְׁכְּבוּ אִתְּכֶם וְהָיוּ לָעַם אֶחָד: 17 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וְלִקְחָנוּ אֶת־בְּתוּלֵנוּ וְהִלְכָנוּ: 18 וַיִּסְתְּבוּ דְבַרְיָהֶם בְּעֵינַי חַמּוֹר וּבְעֵינַי שָׁכֵם בֶּן־חַמּוֹר: 19 וְלֹא־אָחַר הַנְּעָר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפַץ בַּבַּת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְפָּד מִכָּל בֵּית אָבִיו: 20 וַיָּבֵא חַמּוֹר וּשְׁכֵם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיִּדְבְּרוּ אֶל־אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: 21 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אֲתֵנוּ וַיִּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ וַיִּסְתְּרוּ אֹתָהּ וְהָאֶרֶץ הִנֵּה רַחֲבֵת־יָדַיִם לַפְּנִינָהם אֶת־בְּנֵיהֶם נִקַּח־לָנוּ לְנִשְׂיָם וְאֶת־בְּתוּלֵינוּ נָתַן לָהֶם: 22 אֶדְ-בִּזְאוֹת יָאֲתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשָׂכַב אֲתֵנוּ לְהַיּוֹת לָעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כְּלַיִזְכָּר כְּאֲשֶׁר הֵם נְמוּלִים: 23 מִקְנֵיהֶם וְקַנְיָנָם וְכָל־בְּהֵמָתָם תְּלֹא לָנוּ הֵם אֵד נְאוֹתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבוּ אֲתֵנוּ: 24 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חַמּוֹר וְאֶל־שָׁכֵם בְּנוֹ כְּלַיִזְצָאִי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלֹו כְּלַיִזְכָּר כְּלַיִזְצָאִי שַׁעַר עִירוֹ: 25 וְהִי בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי הִהְיוּתָם כְּאֲבָיִם וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁמֵעוֹן וְלוֹי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חֲרָבָו וַיָּבֵאוּ עַל־הָעִיר בִּטָּח וַיַּהֲרֹגוּ כְּלַיִזְכָּר: 26 וְאֶת־חַמּוֹר וְאֶת־שָׁכֵם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי־חַרְבַּב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שָׁכֵם וַיֵּצְאוּ: 27 בְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־תְּחִלָּתָם וַיָּבִיּוּ

העיר אשר שמוא אחותם: 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: 29 ואת כל חילם ואת כל טפסם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להביאשני בישוב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והזוני ונשמדתי אני ויביתי: 31 ויאמרו הכוונתה נעשה את אחותנו: פ

35

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב אל ונעשה שם מזבוח לאל הנראה אליך בכרךך מפני עשו אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אל הניכר אשר בתכם והטהרו ותחליפו שמלתיכם: 3 ונקומה ונעלה בית אל ונעשה שם מזבוח לאל הענה אתי כיום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: 4 ויתנו אל יעקב את כל אל הניכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אותם יעקב תחת האלה אשר עם שכם: 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא הרפו אחרי בני יעקב: 6 ויבא יעקב לויזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: 7 ויבן שם מזבוח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בדרך אהיו: 8 ותמת דברה מיגדת עוד רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: פ 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפנת ארם ויברך אותו: 10 ויאמר לו אלהים שמה יעקב לא יקרא שמו עוד יעקב כי אם ישאל ויהי שמו ויקרא את שמו ישראל: 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה נוי וקחל גוים יהנה ממך ומלכים מולצייך יצאו: 12 ואת הארץ אשר נתתי לאבותיך וליצחק לך אתגנה ולרעה אחריך אתן את הארץ: 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסף עליה יסד ויצק עליה שמן: 15 ויקרא יעקב את השם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כבדת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גמלה לך בן: 18 ויהי בצאת נפשה כי מתיח ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: 21 ויסע ישראל ונט אהלה מהלאה למנדל עדר: 22 ויהי בשפן ישראל בארץ החוה ונגלה ראיבו וישלכ את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל פ ויהיו בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 24 בני רחל יוסף ובנימין: 25 ובני בלהה שפתת רחל הן ונפתלי: 26 ובני זלפה שפתת לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו בפנת ארם: 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה: 29 וינע יצחק וימת ויאסף אל עמיו וקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: פ

36

1 ואלה תלדות עשו הוא אדום: 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדנה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת צבטון החתי: 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נכויות: 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל: 5 ואהליבמה ילדה את יעיש ויעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: 6 ויבטח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען ויגד אל ארץ מפני יעקב אחיו: 7 כי ידעה רכושם רב משבת ויהיו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדנה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: 11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו ונעתם וקנו: 12 ותמנעו ויהיה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה וימז אלה היו בני בשמת אשת עשו: 14 ואלה היו בני אהליבמה בת צבטון בת צבטון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ויעיש ואת יעלם ואת קרח: 15 אלה אליפז בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו: 16 אלוף קרח אלוף נעתם אלוף עמלק אלה אליפז אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלוף רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 18 ואלה בני

32 וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכנת בנה הוא אם־לא: 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: 34 ויכרע ועקב שמלתי ונגש שק במתניו ויתאבל על־בניו ימים רבים: 35 ויקמו כל־בניו וכל־בנתיו לנחמו וימאו להתנחם ויאמר כ־רארד אל־בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: 36 והמדנים מכרו אתו אל־מצרים לפושפר סרים פרעה שר הטבחים: פ

38

1 ויהי בעת ההוא ויגד יהודה מאת אחיו ונט עד־איש עדלמי ושמו חיה: 2 ויבא־שם יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויפחה ויבא אליה: 3 וימחר ותלך בן ויבא את־שמו ער: 4 וימחר עוד ותלך בן ותקרא את־שמו אונו: 5 וינסף עוד ותלך בן ותקרא את־שמו שלה ויהי בכזיב בלדתה אתו: 6 ויפח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתה יהודה: 8 ויאמר יהודה לאונו בא אל־אשת אחיך ויבס אתה ותקם זרע לאחיד: 9 ויבדע אונו כי לא לו יהיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושנת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: 10 ויבדע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם־אתו: 11 ויאמר יהודה לתמר פלחו שבי אלמנה בית־אביך עד־יגדל שלה בני כי אמר פורקות גם־הוא פאתיו ותלך תמר ותשב בית אביה: 12 וירבו הימים ותמת בפת־שוע אשת־יהודה וינחם יהודה ועל־זונו צאנו הוא וחייתה רעהו העדלמי תמנתה: 13 ויגד לתמר לאמר הגה חמיד עלה תמנתה לנו צאנו: 14 ותסר בניו אלמנותה מעליה ותבס בצעיף ותתעלף ותחשב בפתח עינים אשר על־ברך תמנתה כי ראתה בל־גבל שלה והוא לא־נתנה לו לאשה: 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פתיו: 16 ונט אליה אל־הדרך ויאמר להבדנא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה־תתולי כי תבוא אלי: 17 ויאמר אנכי אשלה גדי־עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן ערבון עד שלחך: 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן־לך ותאמר חמסך ופתילך ומטף אשר בידך ויתן־לה ויבא אליה וימחר לו: 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: 20 וישלח יהודה את־גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: 21 וישאל את־אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה: 22 וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה: 23 ויאמר יהודה תקח־לה פן נהיה לבנו הגה שלחתי הנדי הנה ואתה לא מצאתה: 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר גתה תמר פלחך וגם הגה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאנה ותשרף: 25 הוא מוצאת והיא שלחה אל־חמיה לאמר לאיש אשר־אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי החזמת והפתילים והמטה האלה: 26 ויבך יהודה ויאמר צדקה ממני כ־על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יוסף עוד לדעתה: 27 ויהי בעת לדתה והגה תאומים בבטנה: 28 ויהי בלדתה ויתן־יך ותקח המיולדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: 29 ויהי כמשב ידו והגה יצאו אחיו ותאמר מה־פרכת עליך פרוץ ויקרא שמו פרוץ: 30 ואחר יצא אחיו אשר על־ידו השני ויקרא שמו זרח: ס

39

1 ויוסף הורד מצרימה ויגהו פושפר סרים פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: 2 ויהי יהוה את־יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: 3 ויבא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר־הוא עשה יהוה מצליח בידו: 4 וימצא יוסף תן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על־ביתו וכל־ישלחו נתן בידו: 5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל־אשר ישלחו ויבך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברפת יהוה בכל־אשר ישלחו בבית ובשדה: 6 ויעזב כל־אשר לו ביד־יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם־הלקחם אשר־הוא אוכל ויהי יוסף ויהי פשה מראה: 7 ויהי אחר תד־כרים האלה ותשא אשת אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה עמי: 8 וימאן ויאמר אל־אשת אדניו תן אדני לא־ידע אתי מה־בבית וכל אשר־ישלחו נתן בידו: 9 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשד ממני מאומה כי אם־איתך באשר את־אשתו ואיך אעשה הרעה הנדלה הזאת וחסאתי לאלהים: 10 ויהי כדברה אל־יוסף ויום ולא־שמע אליה לשכב אצלה להזות עמה: 11 ויהי כהניום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: 12 ותחששהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה ויגס ויצא החוצה: 13 ויהי כראותה כ־עזב בגדו בידה ויגס החוצה: 14 ותקרא

לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אליו לשקב עמי ואקרא בקול גדול: 15 ויהי כשמעו כיהרמי קולי ואקרא ויעזב בנרו אצלי ונגס ויצא החוצה: 16 ותנח בנרו אצלה עדבוא אדניו אל ביתו: 17 ותדבר אליו בדברים האלה לאמר בא אליו העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: 18 ויהי כהרמי קולי ואקרא ויעזב בנרו אצלי ונגס החוצה: 19 ויהי כשמעו אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר בדברים האלה עשה לי עבדה ויחר אפו: 20 וינח אדניו יוסף אתו ויתגהלו אל בית הסהר מקום אשר*אסורי (אסירי) המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: 21 ויהי והנה אתיוסף ונט אליו חסד ויתן חזו בעיניו שר בית הסהר: 22 ויתן שר בית הסהר בנריוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: 23 אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהיה אתו ואשר הוא עשה והיה מצליח: ס

40

1 ויהי אחר הדברים האלה תטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדנייהם למלך מצרים: 2 ויכרף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: 4 ויפקד שר הטבחים אתיוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: 5 ונחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והגם זעפים: 7 וישאל את סריסיו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף חלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: 9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: 10 ובגפן שלישה שריגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: 11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשתם אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: 12 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השנים שלשת ימים הם: 13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנה ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: 15 כי נגב נגבתי מארץ העברים ונספה לא עשיתי מאומה כישמו אתי בבור: 16 וירא שרהאפים כי טוב פתר ויאמר אליו יוסף אף אני בחלומי והנה שלישה סלי חרי על ראשי: 17 וכסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: 19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: 20 ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ונעש משה לכל עבדיו וישא את ראשו שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: 21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: 23 ולא זכר שר המשקים אתיוסף וישקחהו: פ

41

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרענה באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמקנה אצל הפרות על שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: 5 וישיו ויחלם שנית והנה שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: 6 והנה שבע שבילים דקות וישרופת קרים צמחות אחריהן: 7 ותבלענה השבילים הדקות את שבע השבילים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: 8 ויהי כבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרמני מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וינדבר שר המשקים את פרעה לאמר את חסאי אני מזכיר היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: 12 ושם אתנו נער עבדי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על בני ואהו תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא אתיוסף ויריצהו מן הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: 15 ויאמר פרעה אליוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: 16 ויען

יוסף את־פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את־שלום פרעה: 17 וידבר פרעה אל־יוסף בחלמי הנני עמד על־שפת הַיָּאָר: 18 והנה מן־הַיָּאָר עלת שבע פרות בריאות בשך ויפת תאר ותרעניה באחו: 19 והנה שבע־פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשך לא־רציתי כהנה בכל־ארץ מצרים לרע: 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות: 21 ותבאנה אל־קרִבְנָה ולא נודע כִּי־בא אל־קרִבְנָה ומראיתו רע כאשר בתחלה ואיקץ: 22 ויארא בחלמי והנה יִשְׁבַע שְׁבָלִים עלת בקנה אחר מלאת וטבות: 23 והנה שבע שְׁבָלִים צננות דקות שְׁדָפוֹת קדים צמחות אחריהם: 24 ותבלען השְׁבָלִים הדקות את שבע השְׁבָלִים הטבות ואמר אל־הַחֲרָטְמִים ואין מגיד לי: 25 ויאמר יוסף אל־פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השְׁבָלִים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 וישבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השְׁבָלִים הרקות שְׁדָפוֹת הקדים יהיו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל־פרעה אשר האלהים עשה הראה את־פרעה: 29 והנה שבע שנים באות שבע גדול בכל־ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל־השִׁבְעַת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וכלה הרעב את־הָאָרֶץ: 31 ולא ידע השִׁבְעַת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הרעב ההוא אחריהן כִּי־קָבַד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל־פרעה פעמים כִּי־נִכְוֶן הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: 33 ועשה ורא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על־ארץ מצרים: 34 ועשה פרעה ויפקד פקדים על־הָאָרֶץ וחמש את־ארץ מצרים בשבע שני השִׁבְעַת: 35 ויקבצו את־כל־אֶכְלֵ הַשָּׁנִים הטבת הבאת האלה ויצבדו־בָּר תחת יד־פרעה אכל בערים ושמרו: 36 והיה האכל לפקדון לָאָרֶץ לשבע שני הרעב אשר תהיון בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם ולא־תִפְרַת הָאָרֶץ בְּרָעַב: 37 וייתב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עַבְדָּיו: 38 ויאמר פרעה אל־עַבְדָּיו הנמצא כֹּה איש אשר רוח אלהים בו: 39 ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי הדניע אלהים אותך את־כל־זאת אין־נבון וחכם כמוך: 40 אתה תהיה עלי־ביתי ועל־פִּיךָ ישק כל־עמי רק תספא אגדל ממך: 41 ויאמר פרעה אל־יוסף ראה נתתי אותך על כל־ארץ מצרים: 42 ויסר פרעה את־טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־יד יוסף וילבש אתו בגדי־שֵׁשׁ וישם רֶכֶד הַזֶּהָב על־צווארו: 43 וירעב אתו במרִבְּבַת המשנה אשר־לו ויקראו לפגיו אברהם ונתון אתו על כל־ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדיך לא־יהים איש את־ידו ואת־רגלו בקל־ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם־יוסף צִפְנָת פַּעֲנָח ויתלו את אֶסְנַת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על־ארץ מצרים: 46 ויוסף בן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בעמדו לפני פרעה מלך־מִצְרָיִם ויצא יוסף מלפני פרעה ויערב בכל־ארץ מצרים: 47 ותעש הארץ בשבע שני השִׁבְעַת לקמצים: 48 ויקבץ את־כל־אֶכְלֵ יִשְׂרָאֵל וישבע שנים אשר היו בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם ויתן אֶכְלֵ בערים אכל שְׂדֵה־הָעִיר אשר סביב־תֶּיהָ נתן בתוכה: 49 ויצַבֵּר יוסף בַּר כְּהוֹל הַיָּם הרבה מאד עד כִּי־חָדַל לִסְפֹּר כִּי־אֵין מִסְפָּר: 50 וליֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרַם תְּבוּא שְׁנַת הָרָעַב אשר ילדה־לו אֶסְנַת בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את־שם הבכור מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁנֵי אֱלֹהִים את־כל־עַמְלִי ואת כל־בית אבי: 52 ואת שם השני קרא אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֵנִי: 53 ותכלינה שבע שני השִׁבְעַת אשר היה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והיו רעב בכל־הָאָרְצוֹת ובכל־ארץ מצרים היה להם: 55 ותרעב כל־ארץ מצרים ויצעק העם אל־פרעה להחם ויאמר פרעה לכל־מִצְרָיִם לכו אל־יוסף אשר־אמר להם תעשו: 56 ותרעב היה על כל־פְּנֵי הָאָרֶץ ויפתח יוסף את־כל־אֶשֶׁר בְּהֵם וישַׁבֵּר למצרים ויחזק הרעב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 57 וכל־הָאָרֶץ באו מצרַיִמָה לשַׁבֵּר אל־יוסף כִּי־חָזַק הָרָעַב בכל־הָאָרֶץ:

42

1 וירא יעקב כי ישִׁבֵּר בְּמִצְרָיִם ויאמר ועקב לבניו למה תתראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי ישִׁבֵּר בְּמִצְרָיִם רְדו־שָׁמָּה ושבדו־לְנֹו מִשֵּׁם ונחה ולא נמות: 3 ויִרְדּוּ אַחֲר־יוֹסֵף עֲשָׂדָה לשַׁבֵּר בְּרַ מִצְרָיִם: 4 ואת־בְּנֵי־מִן אחי יוסף לא־שלח יעקב את־אחיו כי אמר פִּי־יִקְרָאֵנוּ אֶסְוִן: 5 ויבאו בני ישראל לשַׁבֵּר בתוך הבאים כִּי־הִנֵּה הָרָעַב בְּאֶרֶץ עֵנִי: 6 ויוסף הוא השליט על־הָאָרֶץ הוא המשִׁבֵּר לְכָל־עַם הָאָרֶץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו־לו אפים ארצה: 7 וירא יוסף את־אחיו ויבהם ויתנַבֵּר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ עֵנִי לשַׁבֵּר־אֶכְלֵ: 8 ויברך יוסף את־אחיו והם לא הכירו: 9 ויזכר יוסף את התלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים

אתם לראות את ערות הארץ באהם: ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: ¹¹ כלנו בני איש אחד נחנו בנים אנחנו לא יהיו עבדיך מרגלים: ¹² ויאמר אליהם לא כירענות הארץ באהם לראות: ¹³ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ¹⁴ ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: ¹⁵ בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם יבוא אחיכם הקטן הנח: ¹⁶ שלחו מכם אחד ויגח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ¹⁷ ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ¹⁸ ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחי את האלהים אני ירא: ¹⁹ אם בנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ²⁰ ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ²¹ ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ²² ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בלד ולא שמעתם ונסדמו הנה נדרש: ²³ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ ביניהם: ²⁴ ויוסב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויגח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ²⁵ ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה להרד ויעש להם כן: ²⁶ וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם: ²⁷ ויפתח האחד את שקו ולתת להם צדה להרד ויעש להם כן: ²⁸ ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתתי וצא לפם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ²⁹ ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל בקרת אתם לאמר: ³⁰ דבר האיש אדני הארץ אהנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: ³¹ ויאמר אליו בנים אנחנו לא היינו מרגלים: ³² שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ³³ ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי בנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: ³⁴ והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי בנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ³⁵ ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרוד כספו בשקו ויראו את צרות כספיהם המה ואביהם וייראו: ³⁶ ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי הוי כלנה: ³⁷ ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך הנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: ³⁸ ויאמר לא יחרד בני עמכם כיר אחיו מת והוא לבדו נשאר וקרואו אסון בדרךך אשר תלכו בה והרדתם את שיבתי ביננו שאולה:

43

¹ והרעב כבד בארץ: ² ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: ³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בננו האיש לאמרו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁴ אם יושף משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לה אכל: ⁵ ואם איננו משלח לא נרד כיר האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם לי להיגר לאיש העוד לכם אח: ⁷ ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי הנה לכם אח וננדה לו על פי הדברים האלה הנדוש נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ⁸ ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלמה הנער אתי ונקומה ונלכה ונודה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: ⁹ אנכי אערבנו מדי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצנתי לפיך וחסאתי לה כל הימים: ¹⁰ כי לילא התמהמהנו כירעתה שבנו זה פעמים: ¹¹ ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטינים ושקדים: ¹² וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ¹³ ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: ¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחד ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ¹⁵ ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו ויגדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: ¹⁶ וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על בינו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצערהים: ¹⁷ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: ¹⁸ ויגדו ויאמר יוסף יוסף יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מוכרים להתגלל עלינו ולהתגלל עלינו ולקחת אתנו

לעבדים ואת חמרינו: 19 וינשו אל־האיש אשר על־בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 20 ויאמרו כי אדני נרד ונדנו בפתחה לשבר־אכל: 21 ויהי כִּי־באנו אל־המלון ונפתחה את־אמתחתינו והנה כסף־איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר־אכל לא ידענו מִי־שם כספנו באמתחתנו: 23 ויאמר שלום לכם אל־תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתים כסף־כסף בא אלי ויוצא אלהם את־שמעון: 24 ויבא האיש את־האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכלנו את־המנחה עד־בוא יוסף בצעהרים כי שמעו כִּי־שם יאכלו לחם: 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את־המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הנכון אשר אמרתם העודנו חי: 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקרו *וישתחו* (וישתחו): 29 וישא עיניו וירא את־בנימין אחיו ב־אמה ויאמר הנה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנה בני: 30 וימהר יוסף ב־ידימיו רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: 32 וישמו לו לבדו ולחם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את־העברים לחם כִּי־תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו הבכר בכבדו ותצער כצערתו ויתמחו האנשים איש אל־רעהו: 34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרכ משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישקרו עמו:

44

1 ויצו את־אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחת האנשים אכל כִּאֲשֶׁר יוכלו שאת ושים כסף־איש בפי אמתחתו: 2 ואת־גבילי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שקרו ויעש בדבר יוסף אשר דבר: 3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: 4 הם יצאו את־העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאֲשֶׁר על־ביתו קום רדף אחרי האנשים והשתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה: 5 הלא זה אשר לשמה אדני בו והוא נחש ונחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 וישגם וידבר אלהם את־הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני בדברים האלה חלילה לעבדך מעשות בדבר הזה: 8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתנו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגב מבית אדניך כסף או זהב: 9 אשר ימצא אתו מעבדך נמת ונשֶׂאֱנַחְנו נהיה לאדני לעבדים: 10 ויאמר גם־עתה כדבריהם כן־הוא אשר ימצא אתו יהיה־לי עבד ואתם תהיו נקים: 11 וימהרו ויורדו איש את־אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: 12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלת וימצא הנביע באמתחת בנימן: 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על־חמרו וישבו העירה: 14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: 15 ויאמר להם יוסף מה־המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כִּי־נחש ונחש איש אשר כמני: 16 ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטרק האלהים מצא את־עני עבדך הגנו עבדים לאדני גם־אנחנו גם אשר־נמצא הנביע בידו: 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה־לי עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם: פ 18 ויגש אליו יהודה ויאמר כי אדני ידבר־נא עבדך דבר באיני אדני ואל־יחר אפה בעבדך כי כמוד כפרעה: 19 אדני שאל את־עבדך לאמר הושלכם אב אר־אח: 20 ונאמר אל־אדני ישלנו אב זקן ויגד זקנים קטן ואחיו מת ויתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: 21 ותאמר אל־עבדך הורדהו אלי ואשמה עני עליו: 22 ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזב את־אביו ועזב את־אביו ומת: 23 ותאמר אל־עבדך אסלא ורד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: 24 ויהל כי עלינו אל־עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: 25 ויאמר אבינו שבו שבר־לנו מעט־אכל: 26 ונאמר לא נוכל לחדת אִישׁ אחינו הקטן אתנו וירדנו כִּי־לא נוכל לראות פני האיש ואחיו הקטן איננו אתנו: 27 ויאמר עבדך אבי אלִינו אתם ידעתם כי שגים ללדה לי אשתי: 28 ויצא האחד מאתי נאמר אך שרף טהר ולא ראיתי עד־הנה: 29 ולקחתם גם־את־זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה שאלה: 30 ועתה כבאי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשי קשויה בנפשו: 31 והנה כראותו כִּי־אין הנער ומת והוריו עבדך את־שיבת עבדך אבינו מעם פני וקרהו אסון וקרה את־הנער מעם אבי לאמר אסלא אביאנו אליך וחסאתי לאבי כל־המים: 33 ועתה ישבנא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער גל עם־אחיו: 34 כִּי־אִיךְ אעלה אל־אבי והנער איננו אתי הן אראה בלע אשר ימצא את־אבי:

45

1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל־איש מעליו ולא־עמד איש אתו בהתנדע יוסף אל־אחיו: 2 ויתן את־קלו בכבי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל־אחיו גשר־גא אלי וישו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־מכרתם אתי מצרימה: 5 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה כי למחזה שלחני אלהים לפניכם: 6 כי־זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין־חריש וקציר: 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: 8 ועתה לא־אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישלחני לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומשל בכל־ארץ מצרים: 9 מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו זה אמר בנה יוסף שמני אלהים לאדון לכל־מצרים רדה אלי אל־תעמד: 10 וישבת בארץ־נשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בנך וצאנה ובקרה וכל־אשר־לך: 11 וכל־פלתי אתה עם כי־עוד חמש שנים רעב פן־תגרש אתה וביתך וכל־אשר־לך: 12 והנה ענייכם ראות ועיני אחי בנימין כי־פי המדבר אליכם: 13 והמדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את־אבי הנה: 14 ויפל על־צווארי בנימין אחיו ויבך ובנימן בכה על־צוואריו: 15 וינשק לכל־אחיו ויבך עליהם ואתרי כן דברו אחיו אתו: 16 והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייתב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיד את עשו טענו את־בעידיכם ולכו־באו ארצה כנען: 18 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובוו אלי ואתנה לכם את־טוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ: 19 ואתה צייתה זאת עשו קחי־לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את־אביכם ובאתם: 20 ועיניכם אל־תחסו על־פליכם כי־טוב כל־ארץ מצרים לכם הוא: 21 ויעשׂו־כן בני ישראל ויתנו להם יוסף עגלות על־פי פרעה ויתנו להם צדה להרדף: 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו להרדף: 24 וישלח את־אחיו וילכו ויאמר אלהם אל־תרגזו בדרך: 25 וישלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל־יעקב אביהם: 26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכ־הוא משל בכל־ארץ מצרים ויפג לבו כי לא־האמין להם: 27 וידברו אליו את כל־דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את־העגלות אשר־שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני תי אלקה ואראנו בטרם אמות:

46

1 וינסע ישראל וכל־אשר־לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: 2 ויאמר אלהים ל־ישראל במראת הלילה ויאמר יעקב ויעקב ויאמר הנני: 3 ויאמר אנכי האל אבתי אביך אל־תירא מרעה מצרימה כי־לני גדול אשימה שם: 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם־עלה ויוסף ישיב וידו על־עיןך: 5 ויגס יעקב מבאר שבע וישאו בני־ישראל את־יעקב אביהם ואת־טפם ואת־נשיהם בעגלות אשר־שלח פרעה לשאת אתו: 6 ויקחו את־מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל־זרעו אתו: 7 בניו ובני ובני בנות בניו וכל־זרעו הביא אתו מצרימה: 8 ואלה שמות בני־ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: 9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וקרמי: 10 ובני שמעון וימאל וימין ואחד ויבין ויצחר ושאל בן־הכנענית: 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי: 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימית ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני־פרץ חצרון וקמול: 13 ובני יששכר חלע ופנח ויוב ושמרון: 14 ובני זבולו סרד ואלון ויחלאל: 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפנה אדם ואת דינה בתו כל־נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: 16 ובני גֵד צפון וחני שוני ואצבן ערי וגרודי ואראלי: 17 ובני אשר ימנה וישנה וישני ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל: 18 אלה בני זלפה אשר־נתן לבן ללאה בתו ותלד את־אלה ליעקב שש עשרה נפש: 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן: 20 ויגֵד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה־לו אסנת בת פוטי פרע בתן אן את־מנשה ואת־אפרים: 21 ובני בנימן בלע ובקר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מרים וחסים וארד: 22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל־נפש ארבעה עשר: 23 ובני־דן חשים: 24 ובני נפתלי ונחאל וגוני ונצר ושלם: 25 אלה בני בלהה אשר־נתן לבן לרחל בתו ותלד את־אלה ליעקב כל־נפש שבעה: 26 כל־הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ורכו מלכר נשי בני־יעקב כל־נפש

ששים ושש: 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל־הנפש לבית־יעקב הגאה מצרימה שבעים: פ 28 ואת־ההודיה שלח לפניו אל־יוסף להודות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: 29 ויאמר יוסף מר־פבתו ויעל לקראת־ישראל אביו גשנה ויבא אליו ויפל על־צוואריו ויבכה על־צוואריו עוד: 30 ויאמר ישראל אל־יוסף אמותה הפעם אחרי ראיתי את־פניך כי עודך חי: 31 ויאמר יוסף אל־אחיו ואל־בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אתי ובית־אבי אשר בארץ־כנען באו אלי: 32 והאנשים רעי צאן כ־אנשי מקנה היו וצאנכם ובקרכם וכל־אשר להם הביאו: 33 והיה כ־יזקרה לכם פרעה ואמר מה־מעשיכם: 34 ויאמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד־עתה גם־אנחנו גם־אבתינו בעבור תשובו בארץ גשן כ־יהועבת מצרים כל־דעה צאן:

47

1 ויבא יוסף ויגיד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנכם ובקרכם וכל־אשר להם באו מארץ כנען והנכם בארץ גשן: 2 ומקנה אחיו לקח חמשה אנשים ויצננם לפני פרעה: 3 ויאמר פרעה אל־אחיו מה־מעשיכם ויאמרו אל־פרעה רעה צאן עבדיך גם־אנחנו גם־אבותינו: 4 ויאמרו אל־פרעה לנו בארץ באנו כי־אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כ־יכבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו־נא עבדיך בארץ גשן: 5 ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר אביך ואחידך באו אליך: 6 ארץ מצרים לפניך היא במיטב הארץ הושב את־אביך ואת־אחידך ישבו בארץ גשן ואם ידעת וישכם אנשי־חיל ושמתם שרי מקנה על־אשר־לי: 7 ויבא יוסף את־יעקב אביו ונעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את־פרעה: 8 ויאמר פרעה אל־יעקב כמה ימי שני חידך: 9 ויאמר יעקב אל־פרעה ימי שני מגורי שלישים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השינו את־ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: 10 ויברך יעקב את־פרעה ויצא מלפני פרעה: 11 וישב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויהיו להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: 12 ויכלכל יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בית אביו להם לפי השף: 13 ולחם אין בכל־הארץ כ־יכבד הרעב מאד ויהלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: 14 וילקט יוסף את־כל־הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשכר אשר־הם שבעים ויבא יוסף את־הכסף ביתה פרעה: 15 ויהתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל־מצרים אל־יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נודה כי אפס כסף: 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואחנה לכם במקניכם אם־אפס כסף: 17 ויביאו את מקניהם אל־יוסף ויהיו להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא: 18 ונתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אפס־תם הכסף ומקנה תבהמה אל־אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אסני ויחגו ואדמתנו: 19 למה נמות לעיניך גם־אנחנו גם אדמתנו קנה־אתנו ואת־אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותר־זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: 20 וילקח יוסף את כל־אדמת מצרים לפרעה כ־ימכרו מצרים איש שדהו כ־יתנוק עלהם הרעב ויהיו הארץ לפרעה: 21 ואת־העם העביר אתו לערים מקצה גבול־מצרים ועד־קצהו: 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את־חכם אשר נתן להם פרעה על־כן לא מכרו את־אדמתם: 23 ויאמר יוסף אל־העם הן קניתי אתכם היום ואת־אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וירעפם את־האדמה: 24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע היתת לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: 25 ויאמרו החותנו נמצא־חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: 26 וישם אתה יוסף לחק ער־היום חזה על־אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: 27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: 28 ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימיו־יעקב שני חיי שבע שנים וארבעים ומאת שנה: 29 ויקברו ימיו־ישראל למות ויקראו לבנו ליוסף ויאמר לו אם־נא מצאתי חן בעיניך שים־נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי תסד ואמת אל־נא תקברני במצרים: 30 ושכבתי עם־אבתי וישאתני ממצרים ויקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישחתו ישראל על־ראש המטה: פ

48

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הגה אביך חלה וילקח את־שני בניו עמו את־מנשה ואת אפרים: 2 ויגיד ליעקב ויאמר הגה בנה יוסף בא אליך ויתחזק וישראל וישב על־המטה: 3 ויאמר

יעקב אל-יוסף אל שתי נראה-אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתו: 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביחתי ונתתיך לקנל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעה אחרית עולם: 5 ועתה שני-בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד-באי אליה מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון ויהוי-לי: 6 ומולדתך אשר-הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם וקראו בנחלתם: 7 ואני בבאי מפדו מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: 8 וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מיראלה: 9 ויאמר יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתן-לי אלהים בזה ויאמר קחם-נא אלי ואברכם: 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: 11 ויאמר ישראל אל-יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את-זרעך: 12 ויניצא יוסף אתם מעם ברביו וישתחו לאפיו ארצה: 13 ויחך יוסף את-שניהם את-אפרים בימינו משמאל ישראל ואת-מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: 14 וישלח ישראל את-ימינו וישת על-ראש אפרים והוא הצעיר ואת-שמאלו על-ראש מנשה שכל את-ידיו כי מנשה הבכור: 15 ויברך את-יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפני אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד-היום הזה: 16 המלאך הנאל אתי מכל-דע וברך את-הנערים ויקרא בהם שמו ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: 17 וירא יוסף כיר-ישית אביו וירא את-אפרים גם-נרע בעיניו ויתמוך וירא-אביו להסיר אתה מעל ראש-אפרים על-ראש מנשה: 18 ויאמר יוסף אל-אביו לא-כן אבי פיתה הבכר שים ומינה על-ראשו: 19 וימאן אביו ויאמר יהעתי בני ידעתי גם-הוא והנה לעם וגם-הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וירעו יהיה מלא-הגוים: 20 ויברכם בזים ההוא לאמור בך וברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את-אפרים לפני מנשה: 21 ויאמר ישראל אל-יוסף הנה אנכי מת והנה אלהים עמכם והשיב אחרכם אל-ארץ אבותיכם: 22 ואני נתתי לך שכרם אתך על-אתך אשר לקחתי מנד האמרי בחרבי ובקשתי: פ

49

1 ויקרא יעקב אל-בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר-יקרא אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל-ישראל אביכם: 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: 4 פחו פמים אל-תותר כי עלית משכבי אביך אז חללתי יצועי עליה: פ 5 שמעון ולוי אחים כלי חס מכרתיהם: 6 בסדם אל-תבא נפשי בקהלם אל-תתד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו-שור: 7 ארור אפם כי עו ועברתם כי קשתה אחלקם בעיטב ואפיצם בישראל: ס 8 יהודה אתה יודיה אחיך ידה בערף אביך ושתתנו לך בני אביך: 9 גר ארדה יהודה משרף בני עליה בלע רגץ בארדה וכלביא מי קימנו: 10 לא יסוד שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כירבא *שילה* (שילו) ולו יקחת עמים: 11 אסר לזפן *עירה* (עירו) ולשרקה בני אתנו כפס בלון לבשו וברם-ענבים *סוּתה* (סותו): 12 חלילי עינים מנין ולבדן-שנים מחלב: פ 13 זבולן לחוף ימים ושגן והוא לחוף אגיות וירכתו על-צידו: ס 14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים: 15 וירא מנחה כי טוב ואת-הארץ כי נעמה ויש שכמו לסבל ויהי למס-עבד: ס 16 דן רבין עמו פאחד שבטי ישראל: 17 יהודה נתש על-ידך שפיטן על-ארח הנשף עקבי-סוס ויפל רכבו אחר: 18 לישועתך קימתי והנה: 19 גר גדוד יגוינו והוא יגד עקב: ס 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני-מלך: ס 21 נפתלי אלה שלחה הנתן אמרי-שפר: ס 22 בן פרץ יוסף בן פרץ עלי-עין בנות צעדה על-שור: 23 וימרהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: 24 ותשב באיתן קשתו ויפאו ורעי ידיו מירי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדל ויברכה ברכת שמום מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: 26 ברכת אביך גברו על-ברכת הווי עד-תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדך גייר אחיו: פ 27 בנימין זאב ישראל בפקר נאכל עד ולערב וחלק שלל: 28 כל-אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר-דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברתו אתם: 29 ויניצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל-עמי קברו אתי אל-אבתי אל-המערה אשר בשדה במערה אשר בשדה המכפלה אשר על-פני-ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את-השדה מאת עפרון החתי לאחוזת-קבר: 31 שמה קברו את-אברהם ואת שרה אשרה שמה קברו את-יצחק ואת רבקה אשרה ושמה קברתי את-לאה: 32 מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת בני-חתי: 33 ויכל יעקב לצנות את-בניו

וַיֹּאסֶף הַגִּלְיֹי אֶל־הַמֶּלֶכַּה וַיִּגַּע וַיֹּאסֶף אֶל־עַמּוּי:

50

¹ וַיִּפְּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּשְׁק־לוֹ: ² וַיִּצְוּ יוֹסֵף אֶת־עַבְדָּיו אֶת־הַרְפָּאִים לַחֲנֹט אֶת־אָבִיו וַיַּחַנְטוּ הַרְפָּאִים אֶת־יִשְׂרָאֵל: ³ וַיִּמְלְאוּ־לוֹ אֲרֻבַּעַיִם יוֹם כִּי בֶן יִמְלֵאֵי יַמֵּי הַחַיִּים וַיִּבְכוּ אֹתוֹ מִצָּרִים שִׁבְעִים יוֹם: ⁴ וַיַּעֲבְרוּ יַמֵּי בְכִיתוֹ וַיִּדְבֶּר יוֹסֵף אֶל־בְּרִית לְאִמְרוֹ אִם־נָא מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פְרֹעֶה לְאִמְרוֹ: ⁵ אָבִי הַשְּׁבִיעֵנִי לְאִמְרוֹ הִנֵּה אֲנִי מֵת בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר בְּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שְׁמָה תִקְבְּרֵנִי וְעֵתָה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי וְאֲשׁוּבָה: ⁶ וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה עֲלֶה וַיִּקְבֵר אֶת־אָבִיד פְּאֻשֶׁר הַשְּׁבִיעֵף: ⁷ וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבֵּר אֶת־אָבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ כָּל־עַבְדָּי פְרֹעֶה וְזָנְי בֵיתוֹ וְכָל זָנְי אֶרֶץ מִצְרָיִם: ⁸ וְכָל בְּרִית יוֹסֵף וְאָחָיו וְבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצִאֲנָם וּבְקָרָם עִזּוֹ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: ⁹ וַיַּעַל עִמּוֹ גַם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כְּבַד מְאֹד: ¹⁰ וַיָּבֵאוּ עַד־גֵּרֹן הָאֲטֹד אֲשֶׁר בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם מִסְפַּד גְּדוֹל וְכַבֵּד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֲבֵל שִׁבְעַת יָמִים: ¹¹ וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֲבֵל בְּגֵרֹן הָאֲטֹד וַיֹּאמְרוּ אֲבֵל־כְּבֹד זֶה לְמִצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָה אֲבֵל מִצְרָיִם אֲשֶׁר בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן: ¹² וַיַּעַשׂוּ בְנָיו לּוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם: ¹³ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בְּנָיו אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־הַשְּׂדֵה לְאַחֲזַת קַבֵּר מֵאֵת עַפְרֹן הַחֲתָי עַל־פְּנֵי מִמְרָא: ¹⁴ וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרָיִמָּה הוּא וְאָחָיו וְכָל־הָעֲלִים אֹתוֹ לְקַבֵּר אֶת־אָבִיו אַחֲרֵי קְבֻרָתוֹ אֶת־אָבִיו: ¹⁵ וַיֵּרָאוּ אַחֲרֵי־יוֹסֵף כִּי־מֵת אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב יָשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר נַמְלֵנוּ אֹתוֹ: ¹⁶ וַיִּצְוּ אֶל־יוֹסֵף לְאִמְרוֹ אָבִיד צִוָּה לְפָנָי מוֹתוֹ לְאִמְרוֹ: ¹⁷ כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנָא שָׂא נָא פֶשַׁע אַחֲיִד וְחַטָּאתָם כִּי־רָעָה נִמְלִידָה וְעַתָּה שָׂא נָא לְפָשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיד וַיִּבְכֶּה יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו: ¹⁸ וַיִּלְכוּ גַם־אָחָיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנְנוּ לָךְ לְעַבְדִּים: ¹⁹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל־תִּירָאוּ כִּי הַחַתָּת אֱלֹהִים אֲנִי: ²⁰ וְאַתֶּם חַשְׁבֹתֶם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חַשְׁבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי־וָה לְהַחִיַּת עַם־רַב: ²¹ וְעַתָּה אֶל־תִּירָאוּ אֲנִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם וַיַּנַּחֵם אוֹתָם וַיִּדְבֶּר עַל־לִבָּם: ²² וַיָּשָׁב יוֹסֵף בְּמִצְרָיִם הוּא וְבֵית אָבִיו וַיְהִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשְׂרֵ שָׁנִים: ²³ וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאַפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר בֶן־מְנַשֶּׁה יָלְדוּ עַל־בֶּרֶךְ יוֹסֵף: ²⁴ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו אֲנִי מֵת וְהֵעֵלָה אֶתְכֶם מִן־הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב: ²⁵ וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנָי יִשְׂרָאֵל לְאִמְרוֹ פִקֹּד פִּקֹּד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֵעֵלְתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה: ²⁶ וַיִּמָּת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרֵ שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ אֹתוֹ וַיִּשֶׂם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

שמות

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: 2 ראובן שמעון לוי ויהודה: 3 יששכר וזבולן ובנימין: 4 דן ונפתלי גר ואשר: 5 ויהי כל־נפש יצאי ירד־יעקב שבועים גפשו ויוסף היה במצרים: 6 וימת יוסף וכל־אחיו וכל הדור ההוא: 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ונעצמו בממד מאד ותמלא הארץ אתם: פ 8 ויגם מלך־חדש על־מצרים אשר לא־ידע את־יוסף: 9 ויאמר אל־עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: 10 הבה נתחכמה לו פוֹד־רָבָה ונִהְיֶה כִּי־תִקְרָאָה מלחמה ויוסף גם־הוא על־שנאינו ונלחם־בנו ועלה מן־הארץ: 11 וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את־פתם ואת־רעמסס: 12 וכאשר יענו אתו בן ירבה ובן יפרץ ויגצו מפני בני ישראל: 13 ויעבדו מצרים את־בני ישראל בפרך: 14 וימררו את־חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל־עבדה בשדה את כל־עבד־תם אשר־עבדו בהם בפרך: 15 ויאמר מלך מצרים למיולדת העברית אשר שם האחת שפלה ושם השנית פועה: 16 ויאמר בן־לדן את־העבריות וראיתן על־הבגדים אבדן הוא ותמתן אתו ואם־בת היא ונחה: 17 ותיראן המיולדת את־האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחנינן את־הילדים: 18 ויקרא מלך מצרים למיולדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחנינן את־הילדים: 19 ותאמרן המיולדת אל־פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כִּי־נחית היתה בטורם תבוא אלֶהן המיולדת וילדו: 20 וישיב אלֶהים למיולדת וירב העם ונעצמו מאד: 21 ויהי כִּי־יראו המיולדת את־האלהים ויעש להם בתים: 22 ויגזו פרעה לכל־עמו לאמר כל־בֶּן־הַיֶּלֶד הַיְהוּדִי תְשַׁלְּחֵהוּ וְכָל־הַבַּת תִּחְיֶינָה: ס

2

1 ויגדף איש מבית לוי ויחך את־בת־לוי: 2 ונתהר האשה ותלד בן ותרא אתו כִּי־טוב הוא ותצננהו שלשה ירחים: 3 ולא־יכלה עוד הצפינו ותקח־לוֹ תבת זָמָא ותחמכה בחמר ובזפת ותשם בה את־הילד ותשם בסוף על־שפת הים: 4 ותתצב אחתו מרחק לדֹעָה מה־יעשה לו: 5 ותרד בת־פרעה לרחץ על־הים ונערתייה הלכת על־יַד הים ותרא את־התבה בתוך הסוף ותשלח את־אמתה ותחקקה: 6 ותפתח ותראה את־הילד והנה־נער בכה ותחמל עליו ותאמר מי־לְבִי העברים זה: 7 ותאמר אחתו אל־בת־פרעה האלף וקראתי לך אשה מי־נחת מן העברית ומי־נח לך את־הילד: 8 ותאמר־לה בת־פרעה לבי נתלך העלמה ותקרא את־אם הילד: 9 ותאמר לה בת־פרעה הילכי את־הילד הזה והיננה לי ואני אתן את־שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: 10 ויגדל הילד ותבאֶהוּ לבת־פרעה והיה־לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן־המים משייתהו: 11 ויחיה בימים ההם ויגדל משה ויצא אל־אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש־עברי מאחיו: 12 ויפן כזה וכזה וירא כי אין איש ויך את־המצרי וישמנהו בחול: 13 ויצא ביום השני והנה שני־אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעה: 14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגי אתה אמר כאשר הרגת את־המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: 15 וישמע פרעה את־הדבר הזה ויבקש להרג את־משה ויברח משה פרעה וישב בארץ־מצרים וישב על־הפאר: 16 וילכהו מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את־הרהטים להשקות צאן אביהן: 17 ויבאו הרעים ויגרשו ויגם משה וישען וישק את־צאנם: 18 ותבאנה אל־רעואל אביהן ויאמר מדוע מתרתן בא היום: 19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים ונס־דלה דלה לנו וישק את־צאן: 20 ויאמר אל־בנותיו ואני למה זה עזבתן את־האיש קראן לו ויאכל לחם: 21 ויאכל משה לשבת את־האיש ויתן את־צפרה בתו למשה: 22 ותלד בן ויקרא את־שמו גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה: פ 23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני־ישראל מן־העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל־האלהים מן־העבדה: 24 וישמע אלהים את־נאקתם ויזכר אלהים את־בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־יעקב: 25 וירא אלהים את־בני ישראל וירע אלהים: ס

3

1 וימשה יהיה רעה את־צאן ויתרו חתנו כתן מרגו וינתנו את־הצאן אתר המדבר ויבא אל־הר האלהים
 חרבה: 2 ויבא מלאך יהוה אליו בלבת־אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו
 אכל: 3 ויאמר משה אסרה־נא ואראה את־המראה הנדל הזה מדוע לא יבער הסנה: 4 ויבא והנה
 כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה הנני: 5 ויאמר אל־תקרב
 הלא של־נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת־קדש הוא: 6 ויאמר אנכי אלהי
 אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל־האלהים: 7 ויאמר
 יהוה ראה ראיתי את־עני עמי אשר במצרים ואת־צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את־מכאביו:
 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן־הארץ והוא אל־ארץ טובה ורחבה אל־ארץ ובת חלב
 ודבש אל־מקום הפנוע ותחתי והאמרי והפדוי ותחתי ותיבוכי: 9 ועתה הנה צעקת בני־ישראל באה
 אלי וגם־ראיתי את־הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: 10 ועתה לכה ואשלחך אל־פרעה והוצא
 את־עמי בני־ישראל ממצרים: 11 ויאמר משה אל־האלהים מי אנכי כי אלה אל־פרעה וכי אוציא
 את־בני ישראל ממצרים: 12 ויאמר כִּי־אתה עמך וזה־לך האות כי אנכי שלחתיך בהוצאתך את־העם
 ממצרים תעבדון את־תא־להים על החר הזה: 13 ויאמר משה אל־האלהים הנה אנכי בא אל־בני
 ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחתי אליכם ואמרו לי מה־שמו מה אמר אלהם: 14 ויאמר
 אלהים אל־משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחתי אליכם: 15 ויאמר עוד
 אלהים אל־משה כה־תאמר אל־בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב שלחתי אליכם זה־שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: 16 לך ואספת את־זקני ישראל ואמרת אלהם
 יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת־העשוי לכם
 במצרים: 17 ואמר אשלה אתכם מעני מצרים אל־ארץ הפנוע ותחתי והאמרי והפדוי ותחתי ותיבוכי
 אל־ארץ ובת חלב ודבש: 18 ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל־מלך מצרים ואמרתם אליו
 יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה גלכ־נא רחמיך שלשת ימים במדבר וניבחה ליהוה אלהינו:
 19 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים לתלך ולא בגד חוקה: 20 ושלחתי את־ידי ויהפיתי
 את־מצרים בכל גופאתי אשר אעשה בקרבן ואתריכון ישלח אתכם: 21 ונתתי את־תן העם הזה
 בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריגום: 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי־כסף וכלי
 זהב ושמתם על־בניכם ועל־בנותיכם ונצלתם את־מצרים:

4

1 ונען משה ויאמר והן לא־יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי אמרו לא־נראה אליך יהוה: 2 ויאמר
 אליו יהוה *מזה (מה־זה) בנך ויאמר משה: 3 ויאמר השליכוהו ארצה וישליכוהו ארצה ויהי לנחש
 ונגס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל־משה שלח ידך ואחזי בנזב ובנזב וישלח ידו וינחוק בן ויהי למטה
 בכפו: 5 למען יאמינו כי־נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי יצחק ואלהי יעקב:
 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא־נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת פשילג: 7 ויאמר
 השב ידך אל־חיקך וישב ידו אל־חיקו ויוצאה מחיקו והנה־שבה כבשרו: 8 והיה אם־לא יאמינו לך
 ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: 9 והנה אם־לא יאמינו גם לשני האתות
 האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת ממני תיאר ושפכת תבשלת והיו המים אשר תקח מן־היאר והיו
 לדם בפגשת: 10 ויאמר משה אל־יהוה כי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלש גם מאז
 דברך אל־עבדך כי כבד־הו ויבד לשון אנכי: 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מ־יִשׁוּם
 אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: 12 ועתה לך ואנכי אהיה עם־פיך והוריתיך אשר
 תדבר: 13 ויאמר כי אדני שלח־נא ביד־תשלח: 14 ויסר־אף יהוה במשה ויאמר הלא אתרן אחיך
 חלוי ידעתי כי־דבר דבר הוא וגם הנה־הוא יצא לקראתך ורצה ושחם בלבו: 15 ודברת אליו ושמת
 את־ידך ברים בפניו ואנכי אהיה עם־פיך ועם־פיך והוריתי אתכם את אשר תעשון: 16 ודברתה לך
 אל־העם ונתתה הוא ונתתה לך לפה ואתה תהיה־לו לאלהים: 17 ואת־המטה הנה תקח בידך אשר
 תעשה־בו את־האת: 18 וילך משה וישב אל־יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל־אתי
 אשר־במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: 19 ויאמר יהוה אל־משה במדן
 לך שב מצרים כי־מתו כל־האנשים המבקשים את־נפשך: 20 ויקח משה את־אשתו ואת־בניו וירכבם

על-החמור ונשב ארצה מצרים ויחך משה את-מטה האלהים בידו: 21 ויאמר יהוה אל-משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל-המפיתים אשר-שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחנך את-לבו ולא ישלח את-העם: 22 ואמרת אל-פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: 23 ואמר אליך שלח את-בני ועבדני ותמאן לשלחם הנה אנכי הרג את-בנה בכרך: 24 ויהי בכרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו: 25 ותקח צפרה צר ותכרת את-ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתודמים אתה לי: 26 ויגרף ממנו אי אמרה חתן דמים למולת: פ 27 ויאמר יהוה אל-אהרן לך לקראת משה הפוך ברה וילך ויפגשוהו בחר האלהים וישק-לו: 28 ויגר משה לאהרן את כל-דברי יהוה אשר שלחו ואת כל-האמת אשר צוהו: 29 וילך משה ואהרן ויאספו את-כל-זקני בני ישראל: 30 וידבר אהרן את כל-הדברים אשר-דבר יהוה אל-משה ויעש האמת לעיני העם: 31 ויאמן העם וישמעו כי-פקד יהוה את-בני ישראל וכי ראה את-ענים ויחקרו וישתחוו:

5

1 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה כה-אמר יהוה אלתי ישראל שלח את-עמי ויחגו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את-ישראל לא ידעתי את-יהוה וגם את-ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה לא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן-יפגענו בדרך או בחרב: 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפגרו את-העם ממעשיו לכן לסבל-תיכם: 5 ויאמר פרעה הורדבים עתה עם הארץ והשבבתם אתם מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום ההוא את-המגשים בעם ואת-שטריו לאמר: 7 לא תאספון לתת תבן לעם ללבו הלבנים בתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: 8 ואת-מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי-נרפים הם על-פן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: 9 תכבד העבדה על-האנשים ויעשר-בה ואל-ישעו בך-ברי-שקר: 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל-העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן: 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: 12 ויפץ העם בכל-ארץ מצרים לקשש קש לתבן: 13 והמגשים אצים לאמר פלו מעשיכם דבר-יום ביומו כאשר בהיות התבן: 14 ויצו שטריו בני ישראל אשר-שמעו עליהם נגשי פרעה לאמר מודע לא כליתם חקכם ללבו בתמול שלשם גם-תמול גם-היום: 15 ויבאו שטריו בני ישראל ויצעקו אל-פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: 16 תבן אין נתן לעבדיך ויבגים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מקים ותקטאת עמך: 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על-פן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא-ינתן לכם ותכן ויבגים תתנו: 19 ויראו שטריו בני-ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבינכם דבר-יום ביומו: 20 ויפגעו את-משה ואת-אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: 21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאתם את-ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב בידם להרגנו: 22 וישב משה אל-יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: 23 ומאז באתי אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא-הצלת את-עמך:

6

1 ויאמר יהוה אל-משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה לפי-כך חזקה ושלחם ויגר חזקה ויגרשם מארצו: 2 וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: 4 וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם את-ארץ כנען את-ארץ מגריהם אשר-גרו בה: 5 וגם אני שמעתי את-נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את-בריתי: 6 לכן אמר לבני-ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם ונאלתי אתכם בורע נטויה ובשפטים גדלים: 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: 8 והבאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה בן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-משה מקצת רוח ומעבדה קשה: פ 10 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 11 בא דבר אל-פרעה מלך מצרים וישלח את-בני-ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו אלי ואידו ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: פ 13 וידבר יהוה אל-משה

ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן: 15 ובני שמעון: מואל ומין ואהר ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון: 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושמל ויטן לוי שבע ושלושים ומאת שנה: 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחקרון ועזאל וישל וישלשים ומאת שנה: 19 ובני מררי מחלי ומשי אלה משפחת הלוי לתלדתם: 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה וישל ויטן עמרם שבע ושלושים ומאת שנה: 21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: 22 ובני עזאל מישאל ואלצפן וסתר: 23 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרח: 25 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטאל לו לאשה ותלד לו את פינתס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאכם: 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את פל אשר אני דבר אליה: 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני עבד שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה: פ

7

1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלרים לפרעה ואהרן אחיד יהוה וביאך: 2 אתה תדבר את פל אשר אנכי ואהרן אחיד ודבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אמתני ואת מופתי בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מארץ מצרים: 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם בן עשו: 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדרבם אל פרעה: פ 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרתם אל אהרן קח את מטתך והשלך לפני פרעה והי לתנין: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלחשיהם בן: 12 וישליכו איש מטתו ויהיו לתנינים ויבלע משה ואהרן את מטתם: 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלם כאשר דבר יהוה: פ 14 ויאמר יהוה אל משה קבר לב פרעה מאן לשלח העם: 15 לך אל פרעה בבקר הגה יצא הפיומה ונצבת לקראתו על שפת היאר ותמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והגה לא שמעת ערבה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הגה אנכי מכה במטה אשר בירי על המים אשר ביאר ונהפך אשר ביאר תמות ובגש היאר ונלאו מצרים לשמות מים מן היאר: פ 18 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטתך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרותם על יארותם ועל אנמיהם ועל כל מקנה מימיהם ויהיו דם ויהי דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 19 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה ונרם במטה ונד את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ונהפכו כל המים אשר ביאר להם: 20 ונהפך מים ביאר מן היאר ונלאו מצרים לשמות מים מן היאר ויהי דם בכל ארץ מצרים: 21 ויעשו כן חרטמי מצרים בלחשיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלם כאשר דבר יהוה: 22 ויפן פרעה אל ביתו ולא שט לבו גם לזאת: 23 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשמות כי לא יכלו לשות ממי היאר: 24 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר: פ 25 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: 26 ואם מאן אתה לשלח הגה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: 27 ושכך היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחבר משכבך ועל מטתך ובבית עבדך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך: 28 ובכה ובעמך ובכל עבדך ועלו הצפרדעים:

8

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נָטָה אֶת-יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל-הַנְּהַרֹת עַל-הַיָּאֲרִים וְעַל-הָאֲנָמִים וְהֵעַל אֶת-הַצְּפַרְדֵּיִם עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: 2 וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרָיִם וְהֵעַל הַצְּפַרְדֵּיִם וְהִכָּס אֶת-אֶרֶץ מִצְרָיִם: 3 וַיִּגְשׁוּ-בָן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָתָם וַיַּעֲלוּ אֶת-הַצְּפַרְדֵּיִם עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: 4 וַיִּקְרָא פִרְעֹה לַמֶּשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעִתִּירוּ אֵל-יְהוָה וְיִסַּר הַצְּפַרְדֵּיִם מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלְּחֶה אֶת-הַקָּשָׁם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה: 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַפִּרְעֹה הַתַּפְּאָר עָלַי לְמַתִּי וְאֶתִּיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעַמֶּךָ לְהַכְרִית הַצְּפַרְדֵּיִם מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ כִּי כִּי אֶרְאֶה תַּשְׁאֲרֶנָּה: 6 וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כַּדְבָרְךָ לְמַעַן תִּדְעַע כִּי-אִין כִּי-הִנֵּה אֶלְהִינִי: 7 וְכִרְו הַצְּפַרְדֵּיִם מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמֶּךָ כִּי כִּי אֶרְאֶה תַּשְׁאֲרֶנָּה: 8 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פִּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה עַל-דָּבַר הַצְּפַרְדֵּיִם אֲשֶׁר-שָׁם לַפִּרְעֹה: 9 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצְּפַרְדֵּיִם מִן-הַבְּתִים מִן-הַחֲצֹרֹת וּמִן-הַשְּׂדֵת: 10 וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וְהַבָּאֵשׁ הָאֶרֶץ: 11 וַיֵּרָא פִרְעֹה כִּי הִוָּתֵה הַרְוָחָה וְהַכֶּבֶד אֶת-לְבָבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נָטָה אֶת-מִטְּיָךְ וְהִדָּ אֶת-עַפְרַת הָאֶרֶץ וְהִנֵּה לְכֶנֶם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: 13 וַיַּעַשׂוּ-בָן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיִּדָּ אֶת-עַפְרַת הָאֶרֶץ וְהִנֵּה הַכֶּנֶם בְּאָדָם וּבַכְּהֵמָה כָּל-עַפְרַת הָאֶרֶץ הִנֵּה כֶּנֶם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: 14 וַיַּעַשׂוּ-בָן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָתָם לְהוֹצִיא אֶת-הַכֶּנֶם וְלֹא יָכְלוּ וְהִנֵּה הַכֶּנֶם בְּאָדָם וּבַכְּהֵמָה: 15 וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל-פִּרְעֹה אֲצַבַּע אֱלֹהִים הוּא וַיִּחַזַק לִב-פִּרְעֹה וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הַשְׂכֵּם בַּבֶּקֶר וְהִתְצַב לִפְנֵי פִרְעֹה הַנֶּה וַיּוֹצֵא הַמְּנוּמָה וְאֶמְרַת אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: 17 כִּי אִם-אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הִנֵּי מְשַׁלַּח הַנִּי מְשַׁלַּח בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעַמֶּךָ וּבְבִתֶּיךָ אֶת-הָעֲרָב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עֲלֶיהָ: 18 וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ גִּשׁוֹן אֲשֶׁר עָמַי עָמַד עֲלֶיהָ לְבִלְתִּי הַיּוֹת-שָׁם עָרָב לְמַעַן תִּדְעַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָאֶרֶץ: 19 וְשַׁמְתִּי פִּדְתִּי בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמַחֵר וְהִנֵּה הָאֵת הַזֶּה: 20 וַיַּעַשׂ יְהוָה כֹּן וַיִּבֹא עָרָב כְּבֹד בֵּיתָה פִּרְעֹה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם תִּשְׁחַת הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעָרָב: 21 וַיִּקְרָא פִרְעֹה אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ וּבְחֹו לְאַלְהֵיכֶם בְּאֶרֶץ: 22 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֹּן כִּי תוֹעֵבֵת מִצְרָיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת-תּוֹעֵבֵת מִצְרָיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלוּ: 23 דָּרָד שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְדָּ בְּמִדְבָּר וּבְחֵנּוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ: 24 וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה אֲנִי אֲשַׁלַּח אֹתְכֶם וּבְחֵתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר כִּי הִרְחַק לֹא-תִרְחִיקוּ לְלִבַּת הַעֲתִירוּ בַעֲדִי: 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי יּוֹצֵא מֵעַמֶּךָ וְהַעֲתִירְתִּי אֶל-יְהוָה וְסַר הָעָרָב מִפִּרְעֹה מִעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמּוֹ מִחֵר רַק אֶל-יֹסֵף פִּרְעֹה הַחַל לְבִלְתִּי שְׁלַח אֶת-הַעָם לִזְבַּח לַיהוָה: 26 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פִּרְעֹה וַיַּעֲתַר אֶל-יְהוָה: 27 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרָב מִפִּרְעֹה מִעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׂאָר אֶחָד: 28 וַיִּכְבַּד פִּרְעֹה אֶת-לְבָבוֹ גַם בַּפַּעַם הַזֹּאת וְלֹא שְׁלַח אֶת-הָעָם: פ

9

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פִּרְעֹה וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַעֲבָדִים שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: 2 כִּי אִם-מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדָה מִחֲזוּק כָּם: 3 הִנֵּה יִדְ-יְהוָה הַיּוֹת בְּמִקְנֶיךָ אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה בַסּוּסִים בְּחֲמָרִים בְּנִמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאן הַכֶּבֶד כְּבֹד מֵאֵד: 4 וְהַפְּלִח וְהִנֵּה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרָיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבַר: 5 וַיִּגְשׁוּ יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מִחֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ: 6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה מִמְּחֹרֹת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרָיִם וּמִקְנֵה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-מָת אֶחָד: 7 וַיִּשְׁלַח פִּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא-מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד-אֶחָד וַיִּכְבַּד לִב פִּרְעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת-הָעָם: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן קְחוּ לְכֶם מִלֵּא חֲפְזֵיכֶם פִּיחַ בַּכֶּשֶׁן וּזְרָקוּ מִשֶׁה הַשְּׂמֹמָה לְעֵינֵי פִרְעֹה: 9 וְהִנֵּה לְאֶבֶק עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִנֵּה עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה לְשַׁחֵן פִּרְחַ אֲבַעֲבַעַת בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: 10 וַיִּקְחוּ אֶת-פִּיחַ הַכֶּשֶׁן וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי פִרְעֹה וַיִּזְרַק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְּׂמֹמָה וַיְהִי שַׁחֵן אֲבַעֲבַעַת פִּרְחַ בְּאָדָם וּבַכְּהֵמָה: 11 וְלֹא-יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשַּׁחֵן כִּי-הִנֵּה הַשַּׁחֵן בְּחֲרָטְמָם וּבְכָל-מִצְרָיִם: 12 וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת-לִב פִּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הַשְׂכֵּם בַּבֶּקֶר וְהִתְצַב לִפְנֵי פִרְעֹה וְאֶמְרַת אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַעֲבָדִים שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: 14 כִּי בַּפַּעַם הַזֹּאת אֲנִי שְׁלַח אֶת-כָּל-מִגְפְּתֵי אֱלֹהֵי לְבָבְךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעַמֶּךָ בַּעֲבִיר תִּדְעַע כִּי אִין כְּמִנִּי בְּכָל-הָאֶרֶץ: 15 כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי וְנָדָ אוֹתְךָ וְאֶת-עַמֶּךָ

בַּדָּבָר וַתִּכְחַד מִן־הָאָרֶץ: 16 וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָּתִיךָ בַּעֲבוּר הָרֹאשֶׁתְךָ אֶת־פָּחִי וּלְמַעַן סֵפֶר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ: 17 עֹדְךָ מִסְתַּלֵּל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שְׁלֹחַם: 18 הֲנִי מִמְטִיר כַּעֲת מֹחַר בְּרֹד בְּרֹד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמִוְהוּ בַּמִּצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עֲתָה: 19 וְעַתָּה שְׁלַח הֵעֵז אֶת־מִקְנֶהְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָךְ בַּשֶּׂדֶה כָּל־הָאֲדָמָה וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצָא בַּשֶּׂדֶה וְלֹא יֹאסֵף הַפִּיטָה וַיִּכְרַד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וּמָתוּ: 20 הִנְרֹא אֶת־דָּבָר יְהוָה מַעֲבִיר מֵעֲבָרֶיךָ וְאֵת־עֲבָרֶיךָ וְאֵת־מִקְנֶהְךָ אֶל־הַבְּתָרִים: 21 וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁם לְבֹו אֶל־דָּבָר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲבָרֶיךָ וְאֵת־מִקְנֶהְךָ בַּשֶּׂדֶה: 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִשְׂא אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בְרֹד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאֲדָמָה וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשֶּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: 23 וַיֵּשׂ מֹשֶׁה אֶת־מִטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהוֶה נֶחֱן קֶלֶת וַיִּכְרַד וַתִּחַלֵּף אֵשׁ אֶרֶצָה וַיִּמְטַר יְהוָה בְּרֹד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: 24 וַיְהִי בְרֹד וְאֵשׁ מִתְּלַחֶתֶת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כְּבֹוֹד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמִוְהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֵד הַיּוֹתָה לְנֹוֹי: 25 וַיִּחַד הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשֶּׂדֶה מֵאֲדָמָה וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשֶּׂדֶה הִקְהָה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשֶּׂדֶה שִׁבַר: 26 רַק בְּאֶרֶץ גִּשֹׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְרֹד: 27 וַיִּשְׁלַח פֶּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַפְּעֵם יְהוָה הַצְּדִיק וְאַנִּי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים: 28 הַעֲתִירוּ אֵלַי־יְהוָה וְרַב מִקְהֵת קֶלֶת אֱלֹהִים וּבְרֹד וְאֲשַׁלְּתֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפְּוּ לַעֲמֹד: 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאֹתִי אֶת־הַעִיר אֶפְרַשׁ אֶת־כַּפִּי אֶל־יְהוָה וְהַקְּלוּת וַיְחַדְּלוּ וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תִּדְעַ כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ: 30 וְאַתָּה וְעֲבָדֶיךָ יִדְעוּ כִּי טָרַם הִיִּרְאוּ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים: 31 וְהַפְּשַׁתָּה וְהַשְׁעֵרָה נִכְתָּה כִּי הַשְׁעֵרָה אָבִיב וְהַפְּשַׁתָּה נִבְעַל: 32 וְהַחֲטָה וְהַכְּסַמְתָּ לֹא יָכֹוּ כִּי אֶפְיֶלֶת הַנֹּחַ: 33 וַיִּצְא מֹשֶׁה מֵעַם פֶּרְעֹה אֶת־הַעִיר וַיִּקְרַשׁ כַּפְּיוֹ אֶל־יְהוָה וַיְחַדְּלוּ הַקְּלוּת וְהַבָּרָד וּמְטַר לֹא־נִתַּף אֶרֶצָה: 34 וַיִּרְא פֶּרְעֹה כִּי־חִדַּל הַמְטָר וְהַבָּרָד וְהַקְּלוּת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבֹו הוּא וְעֲבָדָיו: 35 וַיַּחֲזֵק לֵב פֶּרְעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: פ

10

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹא אֶל־פֶּרְעֹה כִּי־אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת־לְבֹו וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְחִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: 2 וּלְמַעַן תִּסְפַּר בְּאָזְנִי בְנֹוֹ וּבֶן־בְּנֹוֹ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בַּמִּצְרַיִם וְאֶת־אֶתְחִי אֲשֶׁר־שְׁמִיתִי כֶּם וַיִּדְעַתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: 3 וְכֹבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פֶּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם עַד־מָתִי מֵאֲנִית לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וְעֲבָדָיו: 4 כִּי אִם־מָאֵן אֶתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הֲנִי מִבִּיא מֹחַר אֶרֶצָה בְּנִבְלָךָ: 5 וְכִסְהָ אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יִוָּכַל לָרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאֶכַּל אֶת־יִתֵּר הַפְּלִטָה הַנּוֹשָׁאֶרֶת לְכֶם מִן־הַבָּרָד וְאֶכַּל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצִּמְחָה לְכֶם מִן־הַשֶּׂדֶה: 6 וּמִלֵּאוּ בְּתִיךָ וּבְתִיךָ כָּל־עֲבָדֶיךָ וּבְתִי כָּל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶבְתִּיךָ וְאֶבְתִּיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיִּצְא מֵעַם פֶּרְעֹה: 7 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פֶּרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתִי יְהוָה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְעֲבָדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַפְּעֵם כִּי אֶבְרָה מִצְרַיִם: 8 וַיּוֹשֵׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פֶּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכֹו עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וְמִי הַחֲלָכִים: 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבִנְיָנוּ גִלְדָּ בְּבָנֵינוּ וּבְכַנְוֵנוּ בְּצִאֲנוּ וּבְבַקְרֵנוּ גִלְדָּ כִּי חִנְיְהוּ לָנוּ: 10 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהוָה בֶּן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־שַׁפְכֶם רָאוּ כִּי רָעָה נַגַּד פְּנִיכֶם: 11 לֹא כֹן לְכֹוֹנָא הַנְּבָרִים וְעֲבָדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֶתָּה אַתָּם מְכַפְּשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֶתְכֶם מֵאֵת פְּנֵי פֶּרְעֹה: פ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִשְׂא יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרְצָה וְעַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיִאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הַשָּׂאִיר הַבָּרָד: 13 וַיֵּשׂ מֹשֶׁה אֶת־מִטְּהוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהוֶה נֶחֱן רֹוח קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלֵּילָה הַבָּקָר הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נִשָּׂא אֶת־הָאֶרֶצָה: 14 וַיַּעַל הָאֶרְצָה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּנָּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כְּבֹוֹד מֵאֵד לְפָנָיו לֹא־הָיָה כֹן אֶרֶצָה כְּמִוְהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יְהוֶה־כֹן: 15 וַיִּכַּס אֶת־עֵין כָּל־הָאָרֶץ וַתִּחַשְׁף הָאָרֶץ וַיִּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא־נֹוֹתַר כָּל־יָרֵק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשֶּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: 16 וַיִּמְטַר פֶּרְעֹה לְקַרְא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: 17 וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטָאתִי אֶךָ הַפְּעֵם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיִסַּר לְמַעַלִּי רַק אֶת־כְּמוֹת הַיּוֹם: 18 וַיִּצְא מֵעַם פֶּרְעֹה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה: 19 וַיִּחַפְּדָּ יְהוָה רִיחֹוֹם חֲזָק מֵאֵד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֶרֶץ וַיִּתְקַעְהוּ יְמֹה סוּף לֹא נִשְׂאֵר אֶרֶצָה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם: 20 וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פֶּרְעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִשְׂא יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשׁוֹף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֲשׁוֹף: 22 וַיֵּשׂ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשׁוֹף אֶפְלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים: 23 לֹא־רָאוּ אִישׁ

אֶת־אֶחָיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתּוֹ שְׁלֹשַׁת יָמִים וְלִכְל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹרֶךְ בְּמוֹשְׁבֵיהֶם: ²⁴ וַיִּקְרָא פֶּרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה הֲכִי צֹאנְכֶם וּבָקְרַכֶם וְצִנֹּץ גַּם־סַפְסָפִים וְלֶךְ עִמָּכֶם: ²⁵ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם־אֶתָּה תִתֵּן בְּיָדֵינוּ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעִשְׂוֵינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: ²⁶ וְגַם־מִקְנֵנוּ יִלָּךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂא רַחֲמָיִם כִּי מִמֶּנּוּ נִשְׂכַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאָנְחָנוּ לֹא־נִדְעֶה מַה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֵנוּ שָׁמָּה: ²⁷ וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פֶּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם: ²⁸ וַיֹּאמְרוּ־לּוֹ פֶּרְעֹה לָךְ מַעֲלֵי הַשֵּׁמֶר לָךְ אֶל־תִּסְפֶּה רֵאוֹת פָּנָי כִּי בָיִים רֵאתָ פָּנָי תָּמוֹת: ²⁹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כִּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֶקְפֶּה עוֹד רֵאוֹת פָּנָי: פ

11

¹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אֲבִיא עַל־פֶּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן וְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ כְּלֵה גֹרֶשׁ וְגֹרֶשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: ² דַּבֵּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וַיֹּאשֶׁה מֵאֵת רֵעֵהוּ וְכִלְי־סִסְפָּה וְכִלְי־זָהָב: ³ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־תֵּן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְגַם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פֶּרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם: ⁴ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כְּחַצַּת הַלַּיְלָה אָנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם: ⁵ וַיָּמָת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פֶּרְעֹה הַיּוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׂפִיחָה אֲשֶׁר אַחַר הַדְּרוֹתִים וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה: ⁶ וְהָיְתָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכְמוֹהוּ לֹא תִסְפֶּה: ⁷ וְלָכֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרְצוּ־כְלָב לִשְׂנוֹן לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּ אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בְּיַד מִצְרַיִם וּבְיַד יִשְׂרָאֵל: ⁸ וַיִּרְדּוּ כָל־עַבְדֵי־יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלִי וְהִשְׁתַּחֲוִּי־לִי לֵאמֹר צֵא אִתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֶא מִעַם פֶּרְעֹה בְּחֲרִי־אָף: ⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פֶּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: ¹⁰ וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לְפָנָי פֶּרְעֹה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פֶּרְעֹה וְלֹא־שַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם: פ

12

¹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אֶחֱרֵן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: ² הַחֲדַשׁ תִּהְיֶה לָכֶם רֵאשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לַחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: ³ דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֶשֶׂר לַחֲדָשׁ תִּהְיֶה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבֵית־אִבְתָּה שֶׁה לְבֵית־וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהַיְתָה מִשֶׁה וְלָקַח הוּא וְשִׁכְנוֹ הַקָּרִב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נִפְשֹׁת אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תִכְסּוּ עַל־הַשָּׁה: ⁵ שֶׁה תָּמִים זָכַר בְּיַד־שָׁנָה וַיְהִי לָכֶם מוֹדֵה־כַּבְשִׂים וּמִן־הָעִזִּים תִּקְחוּ: ⁶ וַיְהִי לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אֲרֻבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ תִּהְיֶה וְשִׁחְטוּ אֹתוֹ כֹּל קָהַל עַד־תִּישָׂא אֶת־בְּיַד הָעֲרֻבִים: ⁷ וְלָקַחוּ מִן־הַתְּדִים וְנָחְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל־הַמִּשְׁקוּפָה עַל הַבְּתִיִּם אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: ⁸ וַיֹּאכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צִלִּי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־מִרְרִים יֹאכְלוּהוּ: ⁹ אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבִשָׁל מִבִּשָׁל בְּמַיִם כִּי אִם־צִלִּי־אֵשׁ רֵאשׁוֹן עַל־כִּרְעִיו וְעַל־קִרְבּוֹ: ¹⁰ וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהִנֵּחַת מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ: ¹¹ וְכִכְהוּ תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיבִים חֲנֻדִים וְעֵלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם בְּיַדְכֶם וְאִכְלֶתֶם אֹתוֹ בַּחֲפוּזִן הַסֶּחַ הוּא לַיהוָה: ¹² וְעַבְדֵיךָ בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהַבֵּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה שְׂפָסִים אָנִי יְהוָה: ¹³ וְהָיָה הַיּוֹם לָכֶם לָאֵת עַל הַבְּתִיִּם אֲשֶׁר אַתֶּם שָׂם וְרֵאִיתִי אֶת־הַיּוֹם וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִיֶה כָכֶם גִּגֶף לְמִשְׁחִית בְּהַפְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: ¹⁴ וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגְתֶּם אֹתוֹ כִּן לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חַגַּת עוֹלָם תִּחְגְּלוּ: ¹⁵ שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֵף בָּיִים הִרְאִשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שָׂאֵר מִבְּתֵיכֶם כִּי אֶל־אֲכַל חֲמִץ וְנִכְרַתְהָ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הִרְאִשׁוֹן עַד־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי: ¹⁶ וּבַיּוֹם הִרְאִשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ וַיְהִי לָכֶם כָּל־מְלֹאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה כָהֵן אֵף אֲשֶׁר וְאֲכַל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוֹ וְעֵשֶׂה לָכֶם: ¹⁷ וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־הַמִּצְוֹת כִּי בְעֵצְמֵי הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חַגַּת עוֹלָם: ¹⁸ בְּרֵאשִׁון בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ בְּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מִצָּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשְׂרִים לַחֲדָשׁ בְּעֶרֶב: ¹⁹ שְׁבַעַת יָמִים שָׂאֵר לֹא יִמְצָא בְּבֵיתְכֶם כִּי אֶל־אֲכַל מִחֲמַצַּת וְנִכְרַתְהָ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַבְדֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵר וּבְאֹרַח הָאֶרֶץ: ²⁰ כָּל־מִחֲמַצָּת לֹא תֹאכְלוּ כָּל־מוֹשְׁבְתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצּוֹת: ²¹ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאֵן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשִׁחְטוּ הַסֶּחַס: ²² וְלָקַחְתֶּם אֲנָתָה אוֹזֵב וְטִבַּלְתֶּם בָּהֶם אֲשֶׁר־בִּסְפָה וְהַנְּעַתֶם אֶל־הַמִּשְׁקוּפָה וְאַל־שְׁתִּי הַמְּזוּזוֹת מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בִּסְפָה וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר: ²³ וְעַבְדֵי יְהוָה לִנְגַף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַיּוֹם עַל־הַמִּשְׁקוּפָה וְעַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפְסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן לְמִשְׁחִית לָבֵא אֶל־בְּתֵיכֶם לִנְגַף: ²⁴ וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה לְחֻקְלָהּ וּלְבְנֵיהָ עַד־עוֹלָם: ²⁵ וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה

לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה הזאת: 26 והיה כייאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם: 27 ויאמרתם ובחפסח הוא ליהנה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנפח את מצרים ואת בתינו הציל ויגד העם וישמחו: 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן בן עשו: 29 והיה בחצי הלילה היה הכור כל בכור בארץ מצרים מבקר פרעה וישב על כסאו עד בכור השכי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: 30 ויגם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כייאיו בית אשר איושם מת: 31 ויגרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: 32 גם צא אתם גם בקרבם קחו כאשר דברתם ולכו ובקרבם גם אתי: 33 ותחוק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: 34 וישא העם את פצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכםם: 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: 36 ויהוה נתן את דחן העם בעיני מצרים וישאלו וינצלו את מצרים: פ 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הנקרים לבד מטף: 38 וגם יערב רב עלה אתם וצאו ובקר מקנה כבד מאד: 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כייגרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: 41 והיה מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: 42 ליל שמרים הוא ליהנה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהנה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: פ 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת תקת הפסח כל בן ובקר לא יאכל בו: 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אלו אז יאכל בו: 45 תושב ושכיר לא יאכל בו: 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר הוצה ועצם לא תשברו בו: 47 כל עדת ישראל יעשו אתו: 48 וכייגור אתו זר ועשה פסח ליהנה המול לו כל בן ובקר ואז יקרב לעשתו ותנה פארוח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: 49 תורה אחת יהנה לאזרח ולגר הגר בתוכם: 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן בן עשו: 51 והיו בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: פ

13

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא את ארץ הפנעני ותחתי והאמרי ותחני ותיבסי אשר נשבע לאבותי לית לך ארץ ובה חלב ודבש ועברת את העבודה הזאת בתחדש הזה: 6 שבעת ימים תאכל מצת ובימים השביעי קג ליהנות: 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך שאר בכל ובבלד: 8 והנדרת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: 9 והנה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהנה תורת יהוה בפיה כי בגד חזקה הוצאת יהוה ממצרים: 10 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: 11 והיה כייבאת יהוה אל ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבתיה ונתנה לך: 12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר ושגר בהמה אשר יהיה לך הנקרים ליהוה: 13 וכל פטר חמור תפדה בשוה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבנה תפדה: 14 והיה כיישאלך בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: 15 והיה כייקשה פרעה לשלחנו ויהי יהוה כל בכור בארץ מצרים מבקר אדם ועד בכור בהמה על בן ואיזו ליהוה כל פטר רחם הנקרים וכל בכור בני אפדה: 16 והיה לאות על ידך ולטושפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: 17 והיה בשלח פרעה את העם ולא יתם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פרו יתם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: 18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: 19 ויגח משה את עצמות מזה אהכם: 20 ויסעו מסבת ויחניו באהם בקצה המדבר: 21 ויהנה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן ולחיתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם וללכת יומם ולילה: 22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: פ

14

1 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחַיִּית לִפְנֵי מִן־הַדֶּלֶת וְכִּי־הָיָה בַעַל צַפֹּן נִכְחוּ תַחְנוּ עַל-הַיָּם: 3 וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְכִּים הֵם בְּאֶרֶץ סֹנֵר עֲלֵיהֶם הַמַּדְבָּר: 4 וַחֲזַקְתִּי אֶת-לִב־פַּרְעֹה וְרַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְפְּדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל-חֵילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־קוֹן: 5 וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְפֹּךְ לִבָּב פַּרְעֹה וַעֲבָדוּ אֶת-הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה-זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעִבְרָנוּ: 6 וַיֹּאסֶר אֶת־רַגְלָיו וְאֶת־עַמּוּד לְקַח עִמּוֹ: 7 וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וּשְׁלֹשִׁים עַל־כֵּלָיו: 8 וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לִב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיַּרְדֵּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ בְּגֵד רָמָה: 9 וַיַּרְדֵּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִנוּ אוֹתָם חַיִּים עַל-הַיָּם כַּל־סוֹס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַחֲלוּ עַל־פִּי הַחַיִּית לִפְנֵי בַעַל צַפֹּן: 10 וּפַרְעֹה הַקָּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲגָה מִצְרַיִם וְנָסַע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצַּעְקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: 11 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמִּבְלִי אִי־קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמַּדְבָּר מִה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם: 12 הֲלֹא זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמָּתְנֵנוּ בַּמַּדְבָּר: 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירְאוּ הַתְּנַצְבוּ וַיְרֹאוּ אֶת־יְשֻׁעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרַאֲתָם עוֹד עַד־עוֹלָם: 14 יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן: 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצַּעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּסֶעוּ: 16 וְאַתָּה הָרַם אֶת־מִטְפֶּךָ וַיִּטַּח אֶת־יַרְדֶּךָ עַל־הַיָּם וּבָקַעְתָּ וַיִּבְאֹוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁה: 17 וְאֲנִי הֲנִי מִחוּץ אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיִּבְאֹוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְפְּדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרַכְבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו: 18 וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּהֲכַפְּתִי בְּפַרְעֹה בְּרַכְבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו: 19 וַיִּסַּע מֶלֶךְ־הַיָּם הַהוּלֵךְ לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: 20 וַיָּבֹאוּ בֵּין מַחְנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה הָעָנָן וַחֲשָׁדָה וַיֹּאֲרֶה אֶת־הַלְּיָלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כַּל־הַלְּיָלָה: 21 וַיִּטַּח מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּזְלַךְ יְהוָה וְאֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קְדִים עָזָה כַּל־הַלְּיָלָה וַיִּגַּשׁ אֶת־הַיָּם לְחַרְבָּה וַיִּבְקָעוּ הַמַּיִם: 22 וַיִּבְאֹוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חֲמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: 23 וַיַּרְדֵּפוּ מִצְרַיִם וַיִּבְאֹוּ אַחֲרֵיהֶם כַּל־סוֹס פַּרְעֹה רַכְבוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: 24 וַיַּחֲלוּ בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקַף יְהוָה אֶל־מַחְנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וַעֲנָן וַיִּהְיֶה אֶת מַחְנֵה מִצְרַיִם: 25 וַיִּסַּר אֶת אַפְּנוֹ מִרַכְבָּתָיו וַיִּגְנֹהֵמוּ בַּכַּבֵּדָת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחַם לָהֶם בְּמִצְרַיִם: 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטַח אֶת־יַרְדֶּךָ עַל־הַיָּם וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רַכְבוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו: 27 וַיִּטַּח מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בְּקָר לְאַיְתָּו וּמִצְרַיִם נָסוּם לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בַּתּוֹךְ הַיָּם: 28 וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל־חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׂאָר בָּהֶם עַד־אַחַד: 29 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה בַּתּוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֲמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: 30 וַיִּזְשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפְּת הַיָּם: 31 וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּם הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְנוּ בִּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עֲבָדוֹ: פ

15

1 אַז יִשִּׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נִצָּחָה נָאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם: 2 עָזוּ וּזְמַרְתָּ זֶה וַיַּחֲזִילִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלַי וַאֲגֹדֶה אֶל־הַי אֲבִי וְאֶרְמַמְנֶנּוּ: 3 וַיְהִי אִישׁ מִלְחָמָה וַיְהוּה שָׂמוֹ: 4 מִרַכְבַּת פַּרְעֹה וַחֲלוּ וַיַּחַד בָּיָם וּמִבְחָר שְׁלֹשִׁי טָבָעוּ בָיָם סוּף: 5 תַּהֲמַת וּכְסִימוּ יַרְדּוּ בְּמַצּוֹלַת כְּמוֹ־אֲבֹן: 6 יַמִּינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בְּכַח יַמִּינֶךָ וַיְהוּה תַרְעֵץ אוֹיֵב: 7 וּבְלִבְךָ נֶאֱוָנֶךָ תַּהֲרַס קַמּוֹד תַּשְׁלַח תַרְנִיף יֶאֱכַלְמוּ כַּפֵּשׁ: 8 וּבְרִיחַ אַפִּידָה נַעֲרָמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְמוֹ־גֵד נִזְלִים קַפְּאוּ תַהֲמַת בְּלִבָּיָם: 9 אָמַר אוֹיֵב אַרְדֵּף אֲשִׁינִי אַחֲלַק שְׁלָל תִּמְלָאֲמוּ נַפְשִׁי אַרְיִק תַרְפִּי תוֹרִישְׁמוּ יָד: 10 נִשְׁפַּת בְּרוּחֶךָ כְּסִמוּ יָם צָלְלוּ כְּעוֹפֹת בַּמַּיִם אֲדִירִים: 11 מִי־כַמְכָה בְּאֵלִם יְהוָה מִי כַמְכָה נֶאֱדָר נֶאֱדָר בְּקַדְשׁ נִרְאָה תַהֲלַת עֲשֶׂה פְלֹא: 12 נְטִית יַמִּינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אַרְיִ: 13 נְטִית בַּחֲסֹדֶךָ עִסְיוּ נִצַּלְתָּ נִתְלַת בַּעֲזָה אֶל־נִגְהָ קַדְשֶׁךָ: 14 שָׁמַעוּ עַמִּים וַרְזוּן חֵיל אֲחוֹי יִשְׁבִי פְלִשְׁתָּ: 15 אַז נִכְחַלוּ אֲלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילִי מוֹאָב יִתְחַזְמוּ הַעַד נִמְנוּ כָל יִשְׁבֵי כְנַעַן: 16 תַּפַּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וַפְחַד בְּנִלְ וְרוּעָה יִדְמוּ כַּאֲבוֹן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִסְיוּ קְנִית: 17 תִּבְאָמוּ וְתַטְעֲמוּ בַּחַר נִתְלַתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פִּשְׁלָתָה וַיְהוּה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנְנוּ יַרְדֵּךָ: 18 וַיְהוּה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: 19 כִּי בָא סוֹס פַּרְעֹה בְּרַכְבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו בָּיָם וַיִּשָּׁב וַיְהוּה עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה בַּתּוֹךְ הַיָּם: 20 וַתַּקַּח מַרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתָּהָר

בְּיָדָהּ וַתֵּצֵאן. כֹּל־הַנְּשִׂימִים אַחֲרֶיהָ בַּחֲפָזִים וּבְמַהֲלָה: 21 וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירָה לִיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה סוֹס וּלְכַבְּדוּ רַמָּה בָּיָם: ס 22 וַיַּעַן מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאֻוּ אֶל־מִדְּבַר־שׁוּר וַיִּלְכְּדוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מִצְאוּ מַיִם: 23 וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָבִילוּ לִשְׁתַּת מַיִם מִמֶּנָּה כִּי מַרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מֶרָה: 24 וַיִּלְגְּוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתַּחֲוֶה: 25 וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּדְהוּ וַיֹּדְהוּ עַן וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְחַקוּ הַמַּיִם שֵׁם שָׁם לִו חַק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ: 26 וַיֹּאמֶר אִם־שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹלִי וַיְהִי אֵלֶיךָ וַהֲיִשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲנֹתָ לְמִצְוֹתָיו וּשְׁמֵרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר־שָׁמַעְתִּי בְּמִצְוֹתַי לֹא־אֶשִׂים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ: ס 27 וַיִּבְאוּ אֵילִמָּה וְשֵׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וּשְׁבַעִים תַּמְרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל־הַמַּיִם:

16

1 וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְּבַר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינַי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַיִ לְצֹאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 2 וַיִּלְגְּוּ (וַיִּלְגְּוּ) כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר: 3 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן מוֹתָנוּ בְּיַד־יְהוָה כַּאֲרֵץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סֵדֶר הַבְּשָׂר בְּאֹכְלֵנוּ לֶחֶם לִשְׂבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמִּית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בְּרָעֵב: ס 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִי מִמְטִיר לְכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטֹּף דִּבְרֵי־יוֹם בַּיּוֹמוֹ לִמְעַן אֲנֹסֶנּוּ הַיּוֹד בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא: 5 וְהָיָה בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי וַהֲכִינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְאוּ וַהֲיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם וָיוֹם: ס 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעֹתָם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 7 וּבִקֶּר וּרְאִיתֶם אֶת־קְבוּדַת יְהוָה בְּשַׁמְעוֹ אֶת־תַּלְגְּתֵיכֶם עַל־יְהוָה וַנְּחַנוּ מָה כִּי *תִּלְגְּוּ (תִּלְגְּוּ) עֲלֵינוּ: 8 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בַּתַּת יְהוָה לְכֶם בְּעֲרַב בְּשָׂר לְאֹכַל וּלְחֶם בְּבִקֶּר לִשְׂבַע בְּשַׁמְעַת יְהוָה אֶת־תַּלְגְּתֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מִלִּיגִם עֲלֵיו וַנְּחַנוּ מָה לֹא עֲלֵינוּ תַלְגְּתֵיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֲמֹר אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִבוּ לַפְּנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תַּלְגְּתֵיכֶם: 10 וַהֲיִי כַּדְּבַר אֲהַרֹן אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְגְּוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וַהֲנִיחָה כְבוֹד יְהוָה נִרְאָה כַּעֲנָן: 11 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 שְׁמַעְתִּי אֶת־תַּלְוֹנֹתַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־רָב אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקֶר תִּשְׂבְּעוּ לֶחֶם וַיִּדְעֹתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 13 וַהֲיִי בְעֲרַב וַתַּעַל הַשֶּׁלֶו וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבִבְקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטֵּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: 14 וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטֵּל וַהֲיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר תֵּק מַחֲסֵפֶס תֵּק כַּכֶּפֶר עַל־הָאָרֶץ: 15 וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֵּחִם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְכֶם לֹאֲכֹלָה: 16 זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּף מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכֹלוּ עֹמֵר לְזִלְגָלַת מִסְפַּר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֶחָלוֹ תַחֲנוּ: 17 וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּדְבָּרָה וְהַמִּמְעֵיט: 18 וַיִּמְדוּ בַעֲמֹר וְלֹא הִעֲדִיף הַמִּדְבָּרָה וְהַמִּמְעֵיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי־אֲכֹלוֹ לְקַטְוֹ: 19 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בְּקֶר: 20 וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בְּקֶר וַיִּרְם תוֹלְעִים וַיִּבְאֹשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: 21 וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בְּבִקֶּר בְּבִקֶּר אִישׁ כַּפִּי אֲכֹלוּ וְתָם הַשֶּׁמֶשׁ וַנִּכַּס: 22 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לְקַטְוֵי לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשָׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: 23 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שִׁבְתוֹן שִׁבְתֶּךָ שְׂדֵה לִיהוָה מִתָּר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאמְרוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בְשֶׁלֶו וְאֶת כָּל־הַעֲדָף הַיְחִיחוּ לְכֶם לְמִשְׁמֵרַת עַד־הַבְּקֶר: 24 וַיִּנְיַחוּ אֹתוֹ עַד־הַבְּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הָיְתָה בּוֹ: 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכֹלְהוּ הַיּוֹם כִּי־שִׁבְתָּ הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה: 26 שְׁשַׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתָּ לֹא יִהְיֶה־בוֹ: 27 וַהֲיִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן־הָעָם לְלֶקֶט וְלֹא מִצְאוּ: ס 28 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנֹכָה מֵאַנְתֶּם לְשִׁמֹּר מִצְוֹתִי וְתוֹרָתִי: 29 רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לְכֶם הַשִּׁבְתָּ עַל־כֵּן הוּא נָתַן לְכֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לֶחֶם וַיִּמְיֵם שְׂבִי וְאִישׁ תַּחֲתָיו אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: 30 וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: 31 וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּנָרַע גֹּד לְכֹן וַשְׁמֹעוּ כַּצַּפְיֹתָה בְּדָבָר: 32 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הִעֲמַר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֵרַת לְדִרְתֵיכֶם לִמְעַן וְרְאוּ אֶת־הַלֵּחִם אֲשֶׁר הֶאֱבִילְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 33 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אֶחָת וְתֵן שִׁמָּה מִלֹּא־הָעֹמֵר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לַפְּנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֵרַת לְדִרְתֵיכֶם: 34 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנְיַחְהוּ אַהֲרֹן לַפְּנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁמֵרַת: 35 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכֹלוּ אֶת־הֶמֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בְּאֵם אֶל־אָרֶץ נוֹשְׁבַת אֶת־הֶמֶן אֲכֹלוּ עַד־בְּאֵם אֶל־קָצֶה אָרֶץ כְּנָעַן: 36 וְהָעֹמֵר עֲשֵׂרִית הָאִפָּה הוּא: פ

17

1 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחננו ברפידים ואין מים לששת העם: 2 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תרובו עמדי מה תנסון את יהוה: 3 ויצמא שם העם למים וגלל העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: 4 ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתה מזקני ישראל ומטה אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: 6 הנני עמד לפניך שם ואל הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: 7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר הניש יהוה בקרבנו אסיון: 8 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: 9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחור אנכי נצב על ראש הנקבה ומטה האלהים בנדי: 10 ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנקבה: 11 והיה כאשר ירם משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: 12 וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחר ומזה אחר ויהי ידיו אמונה עד בוא השמש: 13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: 14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמתה את זכר עמלק מתחת השמים: 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה ונסי: 16 ויאמר כיד על כפי יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: 17

18

1 וישמעו יתרו חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כיהוציא יהוה את ישראל מצרים: 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחית: 3 ואת שני בניה אשר שם האחר גרשם כי אמר גר היותי בארץ נכריה: 4 ושם האחד אליעזר כיהואלתי אבלי בעולי ויצלני מחרב פרעה: 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: 6 ויאמר אל משה אני חתנת יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמך: 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה: 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הציילו מיד מצרים: 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצייל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הצייל את העם מתחת יד מצרים: 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר דו עליהם: 12 וינקה יתרו חתן משה עלה ויבקים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: 13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה תדבר הנה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן הבקר עד הערב: 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרוש אלהים: 16 כיהיה להם דבר בא אלי ושפטי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: 18 נכל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמד כיהקבד ממך תדבר לא תוכל עשהו לבדך: 19 עתה שמע בקלי איעצה ויהי אלהים עמך הנה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: 20 והזרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדבר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: 21 ואתה תחונה מכל העם אנשי חיל וראי אלהים אנשי אמת שאני בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול וביאו אליה וכל הדבר הקטן ושפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: 23 אם את הדבר הזה תעשה וצונו אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו בא בשלום: 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 26 ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה וביאון אל משה וכל הדבר הקטן ושפטו הם: 27 וישלח משה את חתנו ויגד לו אל ארצו: 18

19

1 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו מרפידים

וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר וַיַּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֹגֵד הַהָר׃ 3 וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיְהִי מִן־הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבָת עַבְדְּךָ וַתְּגִיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 4 אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לַמִּצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאָבָא אֶתְכֶם אֵלָי׃ 5 וְעַתָּה אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת־דְּבַרְתִּי וְהִייתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃ 6 וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מִמְּלַכְת כְּהַנִּים וְנֹוֹי קְרוֹשׁ אֶלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 7 וַיְבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזֻכְנֵי הָעָם וַיִּשָׂם לְפָנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃ 8 וַיַּעֲזֹבוּ כָל־הָעָם וַיַּחְדְּלוּ וַיִּיאָמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה אֶת־דְּבַר הָעָם אֶל־יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה הֲזֶה אֲנִי כֹּה אֹלֶיךָ כְּעַבְדְּךָ הֵנִן בְּעִבּוֹר וַיִּשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרֵי עַמְדָּךְ וְגַם־כִּף יָאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבַר הָעָם אֶל־יְהוָה׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדְשָׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבֹּסוּ שְׂמֹלְתֶם׃ 11 וְהָיוּ נֹכְחִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִגַּד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הָר סִינַי׃ 12 וְהַנְּבִלַת אֶת־הָעָם סְבִיב לְאֹמֶר הַשְּׂמָרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וַיִּנָּע בְּקִצְהוּ כָּל־הַנָּעַץ בְּהָר מוֹת וּיָמָת׃ 13 לֹא־תֵנֶעַ בּוֹ יָד כִּי־סִקּוֹל וְסִקּוֹל אוֹ־יָרֵחַ וְיָרֵחַ אִם־בְּהִמָּה אִם־אִישׁ לֹא יִהְיֶה בַּמִּשָּׁה הַיָּבֵל הַמָּוָה יַעֲלוּ בְּהָר׃ 14 וַיַּגִּיד מֹשֶׁה מִן־הַהָר אֶל־הָעָם וַיִּקְדָּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלְתֶם׃ 15 וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הָיוּ נֹכְחִים לְשִׁלְשֶׁת יָמִים אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃ 16 וְהָיוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִזַּת הַבְּקָר וַיְהִי קָלָת וּבְרָקִים וּעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל שִׁפְר חֲזַק מְאֹד וַיַּחְדַּד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ 17 וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לַקְּרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיַּתְּצִבּוּ בַּתְּחִיתַת הַהָר׃ 18 וְהָר סִינַי עָשָׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו וַיְהִי בָּאֵשׁ וַיַּעֲלֵ עֲשָׂנוּ כְּעָשָׂן הַכַּבֵּשׂן וַיַּחְדַּד כָּל־הָהָר מְאֹד׃ 19 וַיְהִי קוֹל הַשִּׁפְר הוֹלֵךְ וְחֲזַק מְאֹד מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל׃ 20 וַיַּגִּיד יְהוָה עַל־הָר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הַהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הַהָר וַיַּעֲלֵ מֹשֶׁה׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רַד הַעֵד בְּעַם פְּנֵי־יְהוָה אֶל־יְהוָה לְרֹאוֹת וְנִפְלַ מִמֶּנּוּ רַב׃ 22 וְגַם הַכְּהֹנִים הַנֹּשְׂטִים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פְּנֵי־יָרֵךְ בָּהֶם יְהוָה׃ 23 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִכַּל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָר סִינַי כִּי־אֵתָּה הַעֲדַתָּה בְּנֹוֹ לְאֹמֶר הַנִּבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדְשָׁתוּ׃ 24 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֵךְ יְרֵד וְעֲלִית אִתָּה וְאַתְּרֵן עַמְדָּךְ וְהַכְּהֹנִים וְהָעָם אֶל־יְהוָה וְעֲלִית אֶל־יְהוָה פְּנֵי־יָרֵךְ בָּם׃ 25 וַיַּגִּיד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃

20

1 וַיַּדְּבַר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר׃ 2 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּרִית עֲבָדִים׃ 3 לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם׃ 4 מִתַּחַת לָאָרֶץ 5 לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פֶּקֶד עֵזֶן אֲבֹת עַל־בְּנֵים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים לְשָׁנָי׃ 6 וְעַשֶׂה חֶסֶד לְאֵלֶפֶס לְאֶחָב וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתֵי׃ 7 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׂוֹא׃ 8 וְזָכַר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ 9 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂית כָּל־מְלַאכְתֶּךָ 10 וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל־מְלַאכָּה אַתָּה וּבְנֹוֹךְ וּבַתְּךָ עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ וּבַהֶמְתָּךְ וּגְרֵךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ 11 כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־בֶּן בְּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשׁוּ׃ 12 כְּבֹד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכְוּ יָמֶיךָ עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ׃ 13 לֹא תִרְצַח׃ 14 לֹא תִנְאַף׃ 15 לֹא תִגְנוֹב׃ 16 לֹא תַעֲנֶנֶה בְּרַעְיָךְ עֵד שָׁקֵר׃ 17 לֹא תַחְמוֹד בֵּית רַעִיךָ לֹא־תַחְמוֹד אִשְׁת רַעִיךָ וְעַבְדוֹ וְאִמְתוֹ וְשׂוֹרְךָ וְחַמּוֹךְ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעִיךָ׃ 18 וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשִּׁפְר וְאֶת־הָהָר עָשָׂן וַיַּרְא הָעָם וַיַּעֲזְבוּ וַיַּעֲמִדוּ מִדְּחַק׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אִתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֶל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פְּנֵי־נְמוֹת׃ 20 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נִסּוֹת אֶתְכֶם כֹּה אֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲסִאוּ׃ 21 וַיַּעֲמֵד הָעָם מִדְּחַק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים׃ 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ 23 לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהִי כִסֶּף וְאֶתִּי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ 24 מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְזִבְחָתָ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלֹמֶיךָ אֶת־צִבְאוֹתֶיךָ וְאֶת־בְּקָרְךָ כְּכָל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת־שְׁמִי אֲבִיב אֱלֹהֶיךָ וּבִרְכַמְתֶּךָ׃ 25 וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה לִּי לֹא־תִכְנֶנֶה אֹתָהּ נְגִית כִּי חֲרָפָה תִּהְיֶה נִגְפָת עֲלֶיהָ וְתִמְלַלְתָּ׃ 26 וְלֹא תַעֲלֶה בְּמַעֲלַת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִנְגַּח עֲרוֹתֶךָ עָלָיו׃

21

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: 2 כי תקנה עבד עבדי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי הנם: 3 אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל אשה הוא יוצאה אשתו עמו: 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניו והוא יצא בנפו: 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: 6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל ה' לית או אל המזוזה ורצע אדניו את אוננו במרצע ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בנו לא תצא כצאת העבדים: 8 אם רעה בעיני אדניו אשר* לא לזו יערה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: 9 ואם לבנו יענה כמשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יקרא: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה יוצאה הנם אין כסף: 12 מכה איש נמת מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר יגיס שמה: 14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: 15 ומכה אביו ואמו מות יומת: 16 ונגב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: 18 וכי ירביץ אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתי ותן ורפא ורפא: 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ונקם: 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: 22 וכי ינצו אנשים ונגבו אשה הרדה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון עושו יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: 23 ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: 25 כיה תחת כיה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: 27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: 28 וכי ינח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: 29 ואם שור נח הוא מתמול שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל ונס בעליו יומת: 30 אם כפר וישת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: 31 או בן ינח או בת ינח כמשפט הזה יעשה לו: 32 אם עבד ינח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כריכה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כסף וישיב לבעליו והמת והיה לו: 35 וכי ינח שור איש את שור רעהו ומכרו את השור החי ונחצו את כספו וגם את המת יחצו: 36 או נדע כי שור נח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם שור תחת השור והמת והיה לו: 37 כי ינגב איש שור אושה ומכרו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השא:

22

1 אם במוקדת ימצא הנגב והכה ונתן אין לו דמים: 2 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ושלם אם אין לו ונמכר בנגבתו: 3 אם המצא תמצא בידו הנגבה משור ער-חמור ער-שה חיים שנים ישלם: 4 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את ביערה (בעירונו ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב פרמו ושלם: 5 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ושלם המבער את הבערה: 6 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגב מבית האיש אם ימצא הנגב ושלם שנים: 7 אם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: 8 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אברה אשר יאמר כיה הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשעו אלהים ושלם שנים לרעהו: 9 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור אושה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: 10 שבעת יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: 11 ואם נגב ונגב מעמו ושלם לבעליו: 12 אם שרף ושרף יבאחו עד הטרפה לא ישלם: 13 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ושלם: 14 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: 15 וכי יפתח איש בתולה אשר לא ארשה ושקב עמה מוהר ומהנה לו לאשה: 16 אם מאן ומאן אביה לתתה לו כסף ושלם קמהר התולת: 17 מכשפה לא תחיה: 18 כל שכב עם בהמה מות יומת: 19 ובה לאלהים יחרם בלתי ליהנה לבדו: 20 וגר לא תונה ולא תלחצנו כירגרים היותם בארץ מצרים: 21 כל אלמנה ויתום לא תענון: 22 אם ענה תענה אהו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו:

23 וְהָיָה אִפְרִי וְהַרְגִיתִי אֹתְכֶם בְּחֶרֶב וְהָיוּ נְשִׁיכֶם אֶלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתָמִים: פ 24 אִם-כִּסְפָּךָ | תִּלְוָה אֶת-עַמִּי אֶת-הַעֲנִי עִמָּךְ לֹא-תִהְיֶה לוֹ בְּנִשְׂאָה לֹא-תִשְׂמֹנוּ עָלָיו נָשֶׁךְ: 25 אִם-חִבְלֵךְ תַּחְבֵּל שְׂלֵמַת רַעַךְ עַד-בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁבְּנוּ לוֹ: 26 כִּי הוּא *כִּסּוּתָהּ (כִּסּוּתוֹ) לְבִדְתָהּ הוּא שְׂמֹלְתוֹ לַעֲרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב וְהָיָה כִּי-יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי-תִנּוּן אָנֹכִי: 27 אֲלֵהִים לֹא תִקְלָל וְנִשְׂאָה בַעֲמֶךָ לֹא תֹאדָר: 28 מִלְּאַחֶךָ וְדַמְעָךָ לֹא תֹאחֲזֵר בְּכֹר בְּנִיךְ תִּתֵּן לִי: 29 כֹּתֵעֶשֶׂה לְשֹׁרֶךְ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם-אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תַחְנוּן-לִי: 30 וְאִנְשֵׁי-קֹדֶשׁ תִּתְּנוּן לִי וּבִשֶׁר בַּשָּׂדֶה שֹׁרְפֶה לֹא תֹאכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכִּינּוּ אֹתוֹ: ס

23

1 לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שְׂוֹא אֶל-חֹשֶׁת יָרֵךְ עִם-רִשְׁעֵי לְהִית עַד חֲמָס: ס 2 לֹא-תִהְיֶה אַחֲרֵי-רִבִּים לְרַעַת וְלֹא-תִעַנֶה עַל-רֵב לְנֹטָת אַחֲרֵי רִבִּים לְחֹשֶׁת: 3 וְיָדֹל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ: ס 4 כִּי תִפְנֹעַ שׂוֹר אֵיבֶךָ אוֹ חֲמָרוֹ תַעֲנֶה הַשֶּׁב תִּשְׁבְּנוּ לוֹ: ס 5 כִּי-תִרְאֶה חֲמֹר שְׂנֵאָךְ רִבִּץ תַּחַת מַשְׂאוֹ וְחִדַּלְתָּ מֵעֹב לוֹ עֹב תַעֲזֹב עִמּוֹ: ס 6 לֹא תִטָּה מִשֵּׁפֶט אֵיבֶיךָ בְּרִיבוֹ: 7 מִדְּבַר-שִׁקֵּר תִּרְחַק וּנְקִי וְצַדִּיק אֶל-תִּהְיֶה כִּי לֹא-אֲצַדִּיק רִשְׁעֵ: ס 8 וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָד יַעֲזֹר בַּקְּדוּשִׁים וְיִסְלַף דְּבַרֵי צַדִּיקִים: 9 וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאֹתָם יִדַעְתֶּם אֶת-נַפְשׁ הַגֵּר כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: 10 וְנָשׁ שְׁנָיִם תִּזְכַּע אֶת-אֶרְצְךָ וְאֶסְפַּת אֶת-תְּבוּאָתָהּ: 11 וְהַשְּׁבִיעַת תִּשְׁמַטְנָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְאִכְלוּ אֵיבֵי עִמָּךְ וַיִּתְּרֶם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה כֹּתֵעֶשֶׂה לְכַרְמְךָ לַיּוֹתֵךְ: 12 שִׁשַּׁת יָמִים תַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת לַמַּעַן יָנוּחַ שׂוֹרְךָ וְחַמְרֶךָ וַיִּנְפַשׁ בְּרֹחַמֶיךָ וְהָגֵר: 13 וּבְכָל אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵיכֶם לֹא תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיךָ: 14 שְׁלֹשׁ רִגְלִים תִּתֵּן לִי בַשָּׂדֶה: 15 אֶת-תֵּנֶה הַמִּצּוֹת תִּשְׁמַר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת בְּאֶשֶׁר צִוִּיתֶךָ לְמוֹעֵד תִּדְשׁ הַאֲבִיב כִּי-יָבוֹ וְצִאֲתָה מִמִּצְרַיִם וְלֹא-יִרְאוּ פְנֵי רִיבִים: 16 וְחָג הַקִּצְוִיר בְּכוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְכַּע בַּשָּׂדֶה וְחָג הַאֶסֶף בְּצִאֲת הַשָּׂדֶה בְּאֶסְפָּךְ אֶת-מַעֲשֶׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה: 17 שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׂדֶה יִרְאֶה כָּל-יְכוּרְךָ אֶל-פְּנֵי הָאָרֶץ וְהָיָה: 18 לֹא-תִזְבַּח עַל-חֲמֹץ דִּם-זֹבְחִי וְלֹא-יָלִין חֶלְבֵי-חֲנִי עַד-בִּקְרֶ: 19 רֹאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תִּבְרֹא בֵית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בְחֵלֶב אִמּוֹ: ס 20 הִנֵּה אֲנִכִי שֹׁלַח מִלְּאֲךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּדַרְךָ וְלִהְבִּיאֲךָ אֶל-הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר חֲכַנְתִּי: 21 הַשְּׁמֹר מַפְגְּנֵי וְשָׁמַע בְּקִלּוֹ אֶל-תִּמְרוּ בוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֵכֶם כִּי שָׁמִי בְקַרְבוֹ: 22 כִּי אִם-שָׁמַע תִּשְׁמַע בְּקִלּוֹ וְעִשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֶדְבַר וְאֵיבֵיתִי אֶת-אֵיבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת-צַרְרֶיךָ: 23 כִּי-יִלְחָד מִלְּאֲכֵי לְפָנֶיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל-הָאֱמֹרִי וְתַחֲתֵי וְהַפְּרִי וְתִפְנֹעֵנִי תַחֲוִי וְהִיבֹסִי וְהַכְחַדְתִּי: 24 לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הֵרַס תִּהְרָסֶם וּשְׁבַד תִּשְׁבַּד מִצְבֹּתֵיהֶם: 25 וְעַבְדֶּתֶם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבְכַךְ אֶת-לַחְמֶךָ וְאֶת מִינְיֶךָ וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקֶּרְבְּךָ: 26 לֹא תִהְיֶה מִשְׁכַּלְהָ וְעַקְרָה בְּאֶרֶץ אֶת-מִסְפַּר יְמֵיךָ אֶמְלֹא: 27 אֶת-אֵימְתֵי אֲשֶׁלַח לְפָנֶיךָ וְתַמְתִּי אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר תִּבָּא בְּיָמֵי וְנִתְחַי אֶת-כָּל-אֵיבֶיךָ אֵלַיךְ עָרַף: 28 וְשִׁלַּחְתִּי אֶת-הַצֹּרֶעַה לְפָנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת-חַחֲוִי אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַחִתִּי מִלְּפָנֶיךָ: 29 לֹא אֲנַרְשׁוּ מַפְגִּיעַ בַּשָּׂדֶה אַחַת כֹּתֵעֶשֶׂה לַעֲרוֹ וְרַבָּה עֲלֶיךָ חֵיט הַשָּׂדֶה: 30 מַעַט מַעַט אֲנַרְשׁוּ מַפְגִּיעַ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנַחֲלַת אֶת-הָאֶרֶץ: 31 וְשִׁבִי אֶת-נְבִלְךָ מִיַּם-סוּף וְעַד-יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִדְּבַר עַד-הַיַּרְדֵּן כִּי | אֶתֶּן בְּיַדְכֶם אֶת יִשְׂרָאֵל וְגִרְשָׁתֶמוּ מִפְּנֵיךָ: 32 לֹא תִכְרַת לָהֶם וְלֹא-לֵהֵיחָם בְּרִית: 33 לֹא יִשְׁבוּ בְּאֶרְצְךָ פֶּן-יַחֲסִיאוּ אֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-יִהְיֶה לָּךְ לְמוֹקֵשׁ: פ

24

1 וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֶל-יְהוָה אִתְּהּ וְאֶהְרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא וְשָׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם מִדְּחַק: 2 וְנָגַשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל-יְהוָה וְהֵם לֹא יִגְשׂוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: 3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּסְפַּר לָעָם אֶת כָּל-דְּבַרֵי יְהוָה וְאֶת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-יְהוָה בְּרִים אֲשֶׁר-דִּבְרַר יְהוָה נַעֲשֶׂה: 4 וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דְּבַרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּם בְּפָרֶךְ וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֹּת לַשָּׁנִים עֶשֶׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 5 וַיִּשְׁלַח אֶת-דָּנִיעֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פְּרִים: 6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשָּׂם בְּאֵזְנֵת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ: 7 וַיִּקַּח סֹפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבְרַר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע: 8 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרַק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה הֵם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל-יְהוָה בְּרִים הָאֵלֶּה: 9 וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא וְשָׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלֵי כְּמַעֲשֶׂה לְבַנְת הַסֹּפֶר וַיִּכְעַצַּם הַשָּׁמַיִם לְטָהַר: 11 וְאֶל-אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שִׁלַּח יְדוֹ וַיִּחַזּוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי הִהְרֶה וְהִנֵּה-שָׁם וְאֶתְּנֶה לָּךְ אֶת-לִחַת הָאֲבִיב וְהַתְּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת אֲשֶׁר

כַּתְּבֵתָהּ לְהוֹרֹתָם: 13 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה וַיהוָה שָׁמַע מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר הָאֱלֹהִים: 14 וְאֶל־הַנְּגִינִים אָמַר שְׁבוּ־לִנְנוּ בַּזָּה עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהָיָה אֶהְרֵן וְחֹר וְעַמְלֵךְ דְּבָרִים וַיֵּשׁ אֵלֵיהֶם: 15 וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַהָר וַיִּכַּסּוּ הָעֲנָן אֶת־הַהָר: 16 וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הָהָר סִינַי וַיִּכַּסְהוּ הָעֲנָן עֲשֶׂת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִתּוֹךְ הָעֲנָן: 17 וּמְרֹאֵה כְבוֹד יְהוָה כַּאֲשֶׁר אֶכְלֵת בְּרֹאשׁ הַהָר לְעֵינַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 18 וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל־הַהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אֲרָבָעִים יוֹם וְאֲרָבָעִים לַיְלָה: פ

25

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי: 3 וְזֹאת תִּתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתָם זָהָב וְכֶסֶף וְנִחְשֵׁת: 4 וְתִכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: 5 וְעֹרֹת אֵילָם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וְעֻצֵי שִׁטִּים: 6 שֶׁמֶן לַמָּאָר בְּשָׂמִים לְשִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: 7 אֲבִי־שֵׁהֶם וְאֲבֵנֵי מִלֻּאִים לְאֹפֶד וְלַחֹשֶׁן: 8 וְעֵשׂוֹ לִי מִקֹּדֶשׁ וּשְׂכָנֹתַי בְּתוֹכָם: 9 כָּל־אִשׁ אֲנִי מְרֹאֵה אוֹתָךְ אֵת תְּבִנַת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנַת כָּל־כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשֶׂה: 10 וְעֵשׂוֹ אֲרוֹן עֻצֵי שִׁטִּים אֲמִתִּים וְחֻצֵי אֲרָכּוֹ וְאִמָּה וְחֻצֵי רַחְבּוֹ וְאִמָּה וְחֻצֵי קִמְתּוֹ: 11 וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תִּצְבְּנוּ וְעִשִׂיתָ עָלָיו זָר וְזָהָב סָבִיב: 12 וַיִּצְקַתָּ לוֹ אֲרָבַע טַבַּעֲתֹת זָהָב וְנִתְּתָהּ עַל אֲרָבַע פְּעֻמָּתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֹת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית: 13 וְעִשִׂיתָ בְּדֵי עֻצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: 14 וְהִבַּאתְּ אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבַּעֲתֹת עַל צַלְעֵת הָאֲרוֹן לְשֵׂאת אֶת־הָאֲרוֹן בָּהֶם: 15 בְּטַבַּעֲתֹת הָאֲרוֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: 16 וְנִתְּתָה אֶל־הָאֲרוֹן אֵת הַעֲדוֹת אֲשֶׁר אֶתָּן אֵלֶיךָ: 17 וְעִשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמִתִּים וְחֻצֵי אֲרָפֶה וְחֻצֵי רַחְבָּהּ: 18 וְעִשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרָבִים זָהָב מִקֹּשֶׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת: 19 וְעִשֶׂה כְּרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וְכְרוֹב־אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרָבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו: 20 וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְגִיחָם אִישׁ אֶל־אֶחָיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרָבִים: 21 וְנִתְּתָה אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאֲרוֹן מִלְּמַעְלָה וְאֶל־הָאֲרוֹן תִּתֵּן אֶת־הַעֲדוֹת אֲשֶׁר אֶתָּן אֵלֶיךָ: 22 וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבְּיַן שְׁנֵי הַכְּרָבִים אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הַעֲדוֹת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתָךְ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ 23 וְעִשִׂיתָ שְׁלָחַן עֻצֵי שִׁטִּים אֲמִתִּים אֲרָבּוֹ וְאִמָּה רַחְבּוֹ וְאִמָּה וְחֻצֵי קִמְתּוֹ: 24 וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעִשִׂיתָ לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב: 25 וְעִשִׂיתָ לוֹ מִסְכַּת סַפֵּחַ סָבִיב וְעִשִׂיתָ זָר־זָהָב לְמִסְכַּתוֹ סָבִיב: 26 וְעִשִׂיתָ לוֹ אֲרָבַע טַבַּעֲתֹת זָהָב וְנִתְּתָה אֶת־הַטַּבַּעֲתֹת עַל אֲרָבַע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאֲרָבַע רַגְלָיו: 27 לְעַמּוֹת הַמִּסְכַּת תִּהְיוּן הַטַּבַּעֲתֹת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלָחַן: 28 וְעִשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֻצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאָרָם אֶת־הַשְּׁלָחַן: 29 וְעִשִׂיתָ קַעֲרָתָיו וְכַפְתָּיו וְקִשְׁוֹתָיו וּמְנִיחָתָיו אֲשֶׁר יִסֹּף בְּתוֹן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 30 וְנִתְּתָה עַל־הַשְּׁלָחַן לַחֵם פָּנִים לַפְּנֵי תְּמִיד: פ 31 וְעִשִׂיתָ מִנְחָת זָהָב טָהוֹר מִקֹּשֶׁה תַעֲשֶׂה הַמְּנוּחָה וְרִכָּה וְקִנְיָה וְגִבְעִיָה כַּפְתָּרִיָּה וּפְרָחִיָּה מִמֶּנּוּה וְהָיוּ: 32 וְשֵׁשֶׁת קָנִים יִצְאִים מִצְּדִיָּהּ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְּהַל מִצְּדִיָּהּ הַשְּׁנַיִ: 33 שְׁלֹשָׁה גְּבַעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיַת הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח וְשְׁלֹשָׁה גְּבַעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיַת הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח בֵּן לְעֵשֶׂת הַקָּנִים יִצְאִים מִן־הַמְּנוּחָה: 34 וּבְמִנְחָה אֲרָבַעַת גְּבַעִים מִשְׁקָדִים כַּפְתָּרִיָּה וּפְרָחִיָּה: 35 וּכְפֹתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנּוּה וּכְפֹתֵר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנּוּה וּכְפֹתֵר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנּוּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים יִצְאִים מִן־הַמְּנוּחָה: 36 כַּפְתָּרִיָּהם וְקִנְיָהם מִמֶּנּוּה וְהָיוּ כִּלְהַ מִקֹּשֶׁה אֶחָת זָהָב טָהוֹר: 37 וְעִשִׂיתָ אֶת־נִרְתְּיָהּ שְׂבָעָה וְהִנְעַלְתָּ אֶת־נִרְתְּיָהּ וְהָאִיר עַל־עַבְרַתָּהּ: 38 וּמִלְּקַחְתִּיהָ וּמִחַתְתִּיהָ זָהָב טָהוֹר: 39 כַּכֵּר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַכְּלָיִם הָאֵלֶּה: 40 וְרֹאֵה וְעִשֶׂה בְּתִבְנִיתָם אֲשֶׁר־אֶתָּה מְרֹאֵה בְּהָר: ס

26

1 וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֵשֶׂר רִיעֵת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְתִכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרָבִים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 2 אֲרָךְ הַרִיעֵה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בְּאִמָּה וְלֶחֶב אֲרָבַע בְּאִמָּה הַרִיעֵה הָאֶחָת מִנְּה אֶחָת לְכָל־הַרִיעֵת: 3 חֲמֵשׁ הַרִיעֵת תִּהְיוּן חִבְרֵת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ וְחֲמֵשׁ רִיעֵת חִבְרֵת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ: 4 וְעִשִׂיתָ לְלֵאָת תְּכֵלֵת עַל שֵׁשֶׁת הַרִיעֵה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּחֲבֵרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשֵׁשֶׁת הַרִיעֵה הַקְּצוֹנָה בְּמַחְבַּרֶת הַשְּׁנִיָּה: 5 חֲמִשִּׁים לְלֵאָת תַּעֲשֶׂה הַרִיעֵה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְלֵאָת תַּעֲשֶׂה בְּקִצְהָ הַרִיעֵה אֲשֶׁר בְּמַחְבַּרֶת הַשְּׁנִיָּה מִקְבִּילַת הַלְּלֵאָת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ: 6 וְעִשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קְרָפֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־הַרִיעֵת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ בְּקְרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: פ 7 וְעִשִׂיתָ רִיעֵת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂת־עֶשְׂרֵה רִיעֵת תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 8 אֲרָךְ הַרִיעֵה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאִמָּה וְלֶחֶב אֲרָבַע בְּאִמָּה הַרִיעֵה הָאֶחָת

מדה אחת לעשתי עשרה ריעות: ⁹ וחברת את חמש הריעות לבד ואת שש הריעות לבד וכפלת את הריעה הששית אל מול פני האהל: ¹⁰ ועשית חמשים ללאות על שפת הריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאות על שפת הריעה החברת השנית: ¹¹ ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאות וחברת את האהל והנה אחד: ¹² וכרח הערף בריעות האהל חצי הריעה הערפת הטרח על אחרי המשכן: ¹³ והאמה מזה והאמה מזה בערף בארץ ריעת האהל יהיה סרור על צדי המשכן מזה ומזה לכסותו: ¹⁴ ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ¹⁵ ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: ¹⁶ עשר אמות ארץ הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: ¹⁷ שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן: ¹⁸ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ¹⁹ וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחר ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחר לשתי ידותיו: ²⁰ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: ²¹ וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²² וליד בתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ²³ ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בידיהם: ²⁴ ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת בן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: ²⁵ ותיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²⁶ ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: ²⁷ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לידיהם ימה: ²⁸ והבריח התיכן בתוך הקרשים מרח מן הקצה אל הקצה: ²⁹ ואת הקרשים הצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתיים לבריחים וצפית את הבריחים זהב: ³⁰ והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ³¹ ועשית פרכת חללת וארנמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב ועשה אתה פרכים: ³² ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ³³ ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילת הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ³⁴ ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: ³⁵ ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: ³⁶ ועשית מסד לפתח האהל חללת וארנמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם: ³⁷ ועשית למסד חמשה עמודי שטים וצפית אהם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת: ³⁸

27

¹ ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארץ וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו: ² ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו והינין קרנתיו וצפית אתו נחשת: ³ ועשית סירתיו לדשנו ויעו ומוקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל בליו תעשה נחשת: ⁴ ועשית לו מכבד מעשה השת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ⁵ ונתתה אתה תחת פרקב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ⁶ ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: ⁷ והיבא את בדיו בטבעת והניו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: ⁸ נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתה בהר בן יעשו: ⁹ ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משור מאה באמה ארץ לפאה האחת: ¹⁰ ועמדתו עשרים ואדניהם עשרים נחשת וני העמדים והשקיהם כסף: ¹¹ וכן לפאת צפון בארץ קלעים מאה ארץ *ועמדו *ועמדו *ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת וני העמדים והשקיהם כסף: ¹² ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדתה עשרה ואדניהם עשרה: ¹³ ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: ¹⁴ וחמש עשרה אמה קלעים לפתח עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁵ ולפתח השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁶ ולשער החצר מסד עשרים אמה חללת וארנמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: ¹⁷ כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: ¹⁸ ארץ החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת: ¹⁹ לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל ימדתו וכל ימדת החצר נחשת: ²⁰ ואתה תצננה את בני ישראל ויקחו אליה שמן גית נד כהית למאור להעלות נר תמיד: ²¹ באהל

מועד מוהיץ לפרכת אשר על-העדות יערך אתו אהרן ובניו מערב עד-בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: ס

28

1 ואתה תקרב אליך את-אהרן אחיד ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו-לי אהרן נהב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: 2 ועשית בגדי-קדש לאהרן אחיד ולכתפארת: 3 ואתה תדבר אל-כל-חכמי-לב אשר מלאתי רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן לקדשו לכהנו-לי: 4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיד ולבניו לכהנו-לי: 5 והם יקחו את-הזהב ואת-התכלת ואת-הארגמן ואת-תולעת השני ואת-השש: 6 ועשו את-האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משור מעשה חשב: 7 שתי כתפת חכרת יהיה-לו אל-שני קצותיו וחבר: 8 וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: 9 ולקחת את-שתי אבני-שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: 10 ששה משמותם על האבן האחת ואת-שמות הששה הנותרים על-האבן השנית כתולדתם: 11 מעשה חרש אבן פותחי חתם תפתח את-שתי האבנים על-שמות בני ישראל מסכת משבצות זהב תעשה אתם: 12 ושמת את-שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את-שמותם לפני יהוה על-שתי כתפיו לזכרון: ס 13 ועשית משבצת זהב: 14 ושתי שרשרת זהב טהור מנבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את-שרשרת העבת על-המשבצת: ס 15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור תעשה אתו: 16 רבוע יהיה כפול זרת ארבו וזרת רחבו: 17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה ובקרת הטור האחד: 18 והטור השני נפד ספיר ויהלם: 19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: 20 והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: 21 והאבנים תהיון על-שמות בני-ישראל שתיים עשרה על-שמותם פותחי חותם איש על-שמו תהיון לשני עשר שבט: 22 ועשית על-החשן שרשרת נבלת מעשה עבת זהב טהור: 23 ועשית על-החשן שתי טבעות זהב ונתת את-שתי הטבעות על-שני קצות החשן: 24 ונתתה את-שתי עבתת הזהב על-שתי הטבעת אל-קצות החשן: 25 ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על-שתי המשבצות ונתתה על-כתפות האפד אל-מול פניו: 26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על-שני קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפד ביתה: 27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על-שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד: 28 וירכסו את-החשן מטבעתו *מטבעתיו (אל-טבעת האפד כפתיל תכלת להיות על-חשב האפוד ולא ינח החשן מעל האפוד: 29 ונשא אהרן את-שמות בני-ישראל בחשן המשפט על-לבו בבאו אל-הקדש לזכרון לפני-יהוה תמיד: 30 ונתת אל-חשן המשפט את-האורים ואת-התמים והיו על-לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-לבו לפני יהוה תמיד: ס 31 ועשית את-מעיל אהרן כליל תכלת: 32 והיה פיראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארנ כפי תחרא יהיה-לו לא יקרע: 33 ועשית על-שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על-שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על-שולי המעיל סביב: 35 והיה על-אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל-הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ס 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פותחי חתם קדש ליהוה: 37 ושמת אתו על-פתיל תכלת והיה על-המצנפת אל-מול פני-המצנפת יהיה: 38 והיה על-מצח אהרן ונשא אהרן את-עצן הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל-מהנת קדשיהם והיה על-מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: 39 ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רגם: 40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומנבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: 41 והלבשת אתם את-אהרן אחיד ואת-בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את-רגלם וקדשת אתם וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסים-כד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד-רגליהם והיו: 43 והיו על-אהרן ועל-בניו בבאם אל-אהל מועד או בנשתם אל-המזבח לשרת בקדש ולא-ישאו עון ונמתו חקת עולם לו וילרעו אתרי: ס

29

1 וזה תדבר אשר-תעשה להם לקדש אתם לכתן לי לקח פך אחר בן-בקר ואילים שנים תמיקם:

2 וְלַחֵם מַצּוֹת וְחֹלֶת מַצַּת בְּלוֹלֹת בְּשֶׂמֶן וַרְקִיקֵי מַצּוֹת מוֹשְׁחִים בְּשֶׂמֶן סֹלֶת חֹטִים תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 3 וְנִתַּח אוֹתָם עַל-סֵל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בְּסֵל וְאַתְּ-הִפַּר וְאת שְׁנֵי הָאֵילִם: 4 וְאַתְּ-אַהַרְן וְאַתְּ-בְּנָיו תִּקְרֹב אֵל-פְּתָח אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחֲצֵתָ אֹתָם בַּמַּיִם: 5 וְלָקַחְתָּ אֶת-הַבְּנַדִּים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת-אַהַרְן וְאֶת-בְּנָיו תִּקְרֹב מֵעִל הָאֶפֶד וְאַתְּ-הָאֶפֶד וְאַתְּ-הַחֹשֶׁן וְאַפַּדְתָּ לוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֶפֶד: 6 וּשְׂמַתְּ הַמַּצְנֵפֶת עַל-רֹאשׁוֹ וְנִתַּח אֶת-גָּזֵר הַקָּדָשׁ עַל-הַמַּצְנֵפֶת: 7 וְלָקַחְתָּ אֶת-שֶׂמֶן הַמְּשֻׁחַ וַיִּצְקֵתָ עַל-רֹאשׁוֹ וּמַשַּׁחְתָּ אֹתוֹ: 8 וְאַתְּ-בְּנָיו תִּקְרֹב וְהַלְבַּשְׁתָּם כְּתָנֹת: 9 וְחִזְנֹתָ אֹתָם אַבְנֵת אֶהָרֵן וּבְנָיו וְהִכַּשְׁתָּ לָהֶם מַגְבֵּעַת וְהִיָּתָה לָהֶם כִּהְנֶה לַחֲתָה עוֹלָם וּמְלֵאָתָה יַד-אֶהָרֵן וַיִּד-בְּנָיו: 10 וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הִפְּךָ לַפָּנִי אֹהֶל מוֹעֵד וְסַמֶּךְ אֶהָרֵן וּבְנָיו אֶת-יָדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הַפֶּךָ: 11 וּשְׂחַטְתָּ אֶת-הִפְּךָ לַפָּנִי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 12 וְלָקַחְתָּ מִמֶּה הִפְּךָ וְנִתַּחְתָּה עַל-קֶרֶנֶת הַמִּזְבֵּחַ בְּאַצְבְּעֶךָ וְאַתְּ-כָּל-הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: 13 וְלָקַחְתָּ אֶת-כָּל-הַחֵלֶב הַמִּכְסָּה אֶת-הַקְּרֹב וְאת הַיְמָרֵת עַל-הַכֶּבֶד וְאת שְׁתֵּי הַכֶּלִּיֹּת וְאַתְּ-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל-יָהוּן וְהַקְּטָרֶת הַמִּזְבֵּחַ: 14 וְאַתְּ-בֶּשֶׂר הַפֶּה וְאֶת-עֲרֹז וְאֶת-פְּרָשׁוֹ תִשְׂרַף בְּאֵשׁ מַחֻזֵּץ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ חֹטָאֵת הוּא: 15 וְאַתְּ-הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וְסַמְכוּ אֶהָרֵן וּבְנָיו אֶת-יָדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הָאֵיל: 16 וּשְׂחַטְתָּ אֶת-הָאֵיל וְלָקַחְתָּ אֶת-דָּמּוֹ וַיִּרְקַח עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 17 וְאַתְּ-הָאֵיל תִּנְתַּח לִנְתַחָיו וְרַחֲצֵתָ קְרָבוֹ וּבְרָצְוֹ וְנִתַּח עַל-נִתְחָיו וְעַל-רֹאשׁוֹ: 18 וְהַקְּטָרֶת אֶת-כָּל-הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא לַיהוָה כִּיֵּחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה הוּא: 19 וְלָקַחְתָּ אֶת הָאֵיל הַשֵּׁנִי וְסַמְכוּ אֶהָרֵן וּבְנָיו אֶת-יָדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הָאֵיל: 20 וּשְׂחַטְתָּ אֶת-הָאֵיל וְלָקַחְתָּ מִדָּמּוֹ וְנִתַּחְתָּה עַל-תְּנוּךְ אֶזְרוֹ וְעַל-תְּנוּךְ אֶזְן בְּנָיו הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן יְדָם הַיְמָנִית וְעַל-בְּהֵן רִגְלָם הַיְמָנִית וַיִּרְקַח אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 21 וְלָקַחְתָּ מִן-הַדָּם אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וּמַשְׂמַן הַמְּשֻׁחַ וְהִזִּיתָ עַל-אֶהָרֵן וְעַל-בְּנָיו וְעַל-בְּנָיו וְעַל-בְּנָיו בְּנָיו אֹתוֹ וּקְדַשׁ הוּא וּבְנָיו וּבְנָיו וּבְנָיו וּבְנָיו בְּנָיו אֹתוֹ: 22 וְלָקַחְתָּ מִן-הָאֵיל הַחֵלֶב וְהָאֵלֶּף וְאֶת-הַחֵלֶב וְהַמְּכֹסֶה אֶת-הַקְּרֹב וְאת יְמָרֵת הַכֶּבֶד וְאת שְׁתֵּי הַכֶּלִּיֹּת וְאֶת-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל-יָהוּן וְאת שׁוֹק הַמְּזִיז כִּי אֵיל מְלָאִים הוּא: 23 וְכַכֵּר לָחֵם אַחַת וְחֹלֶת לָחֵם שֶׁמֶן אַחַת וַרְקִיק אֶחָד מִסַּלְּ הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר לַפָּנִי יְהוָה: 24 וְשִׂמְתָה הֹלֵל עַל כַּפֵּי אֶהָרֵן וְעַל כַּפֵּי בְנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַפָּנִי יְהוָה: 25 וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם וְהַקְּטָרֶת הַמִּזְבֵּחַ עַל-הָעֹלָה לַיהוָה נִיחֹחַ לַפָּנִי יְהוָה אִשָּׁה הוּא לַיהוָה: 26 וְלָקַחְתָּ אֶת-הַחֹזֶה מֵאֵיל הַמְּלָאִים אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וְהִנַּפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לַפָּנִי יְהוָה וְהִנֵּה לָךְ לַמְנַה: 27 וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ חֹזֶה תְּנוּפָה וְאת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוֹנֶה וְאֲשֶׁר הוֹרַם מֵאֵיל הַמְּלָאִים מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר לַבְּנָיו: 28 וְהִנֵּה לְאַהֲרֹן וּלְבְנָיו לַחֲקֵעוּלָם מֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא וְתְרוּמָה יְהוָה מֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִזְבַּחֵי שְׁלֹמִיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה: 29 וּבְגָדֵי הַקָּדָשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יְהוּ לַבְּנָיו אַחֲרָיו לְמִשְׁחָה בָהֶם וּלְמִלְאֵכָם אֶת-יְדָם: 30 שְׁבַעַת יָמִים יַלְבַּשֶׂם כְּתָנָיו תַּחְתָּיו מִבְּנָיו אֲשֶׁר יָבֹא אֵל-אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׁרֵת בְּקָדָשׁ: 31 וְאת אֵיל הַמְּלָאִים תִּקַּח וְכִשְׁלֵתָ אֶת-בְּשָׂרוֹ בְּמִקְמֵ קָדָשׁ: 32 וְאָכַל אֶהָרֵן וּבְנָיו אֶת-בֶּשֶׂר הָאֵיל וְאֶת-הַלָּחֵם אֲשֶׁר בְּסֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 33 וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כָּפָר בָּהֶם לַמֵּלֶא אֶת-יְדָם לְקִדָּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא-יֹאכַל כִּי-קָדָשׁ הֵם: 34 וְאִם-יִוָּתֵר מִבֶּשֶׂר הַמְּלָאִים וּמִן-הַלָּחֵם עַד-הַבֶּקָר וְשָׂרַפְתָּ אֶת-הַנּוֹתָר בְּאֵשׁ לֹא יֹאכַל כִּי-קָדָשׁ הוּא: 35 וְעֹשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבְנָיו כָּכָה כְּכָל אֲשֶׁר-צִוִּיתִי אֹתְךָ שְׁבַעַת יָמִים תִּמְלֹא יְדָם: 36 וְפֶה חֹטָאֵת תַּעֲשֶׂה לְיוֹם עַל-הַכַּפְּרִים וְחֹטָאֵת עַל-הַמִּזְבֵּחַ כַּכִּפָּרָה עָלָיו וּמַשַּׁחְתָּ אֹתוֹ לְקָדָשׁוֹ: 37 שְׁבַעַת יָמִים תַּכְפֹּר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְהִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ קָדָשׁ קָדָשִׁים כָּל-הַנֵּגַע בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ: 38 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּכָשֶׁם שְׁנַיִם יָסָדִים לְיוֹם תִּמִּיד: 39 אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּכְפָר וְאת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: 40 וְעֶשְׂרֹן סֹלֶת בְּלוּל בְּשֶׂמֶן כְּתִית רַבַּע הַחִין וְנִסְדָּה רַבַּעִית הַחִין לְיוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד: 41 וְאת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים מְנַחֶת הַבֶּקָר וּכְסַפָּה תַּעֲשֶׂה-לָּהּ לַרְיֵחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: 42 עֹלֹת תִּמְיֵד לְדָרְתִיכֶם פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד לַפָּנִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲנִי עֹד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שֶׁם: 43 וְנַעַדְתִּי שָׁמָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקֹדֶשׁ בַּכְּבֹּד: 44 וּקְדַשְׁתִּי אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-אֶהָרֵן וְאֶת-בְּנָיו אֲקַדֵּשׁ לְכַתֵּן לִי: 45 וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיָּתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: 46 וַיִּרְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנֵי בְתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: פ

30

1 וְעֹשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קַטְרֵת עֲצֵי שֵׁטִים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: 2 אֹמֶה אַרְבֹּו וְאַמֶּה רָחַבּוּ רַבַּע וְהִנֵּה וְאַמְתוּם קָמְתוּ מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו: 3 וְצִפֹּתָ אֹתוֹ זָהָב וְתָבַח שְׂחֹר אֶת-גְּזָנוֹ וְאֶת-קִירְתָּיו סָבִיב וְאֶת-קַרְנֹתָיו וְעֹשִׂיתָ לּוֹ זָר זָהָב סָבִיב: 4 וְשְׁתֵּי טַבְעֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה-לָּהּ וּמִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו תַּעֲשֶׂה עַל-שְׁנֵי צִדָּיו וְהִנֵּה

לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׁאת אֹתוֹ בְּהֵמָה: 5 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: 6 וְנִתְּתָה אֹתוֹ לַפְּנֵי הַפְּרִכֵת אֲשֶׁר עַל־אָרֶן הָעֵדֹת לַפְּנֵי הַכַּפְרֹת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֹת אֲשֶׁר אֹנֵד לָךְ שְׁמוֹה: 7 וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֹת סָמִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִישִׁיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱרֹת יְקִטְרֶנָּה: 8 וּבִהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנֶּחֱרֹת בֵּין הָעֲרֹבִים יְקִטְרֶנָּה קִטְרֹת תָּמִיד לַפְּנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם: 9 לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קִטְרֹת זָהָב וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֹסֶף לֹא תִסְכוּ עָלָיו: 10 וְכִכְּר אֶהְרֹן עַל־קַרְנֹתָיו אֶחָת בַּשָּׁנָה מִדָּם חֲטָאת הַכֹּפְרִים אֶחָת בַּשָּׁנָה יִכְפֹּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ־קֳדָשִׁים הוּא לִיהוָה: 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַפְּקָדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ לִיהוָה בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אֹתָם: 13 זֶה וְהָנּוּ כָל־הַעֲבָר עַל־הַפְּקָדִים מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים נֶחֱוָה הַשֶּׁקֶל מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לִיהוָה: 14 כָּל הַעֲבָר עַל־הַפְּקָדִים מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְנֹמְעָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה: 15 הַעֲשִׂיר לֹא־יִרְפָּה וְהַדָּל לֹא יִמְעִישׁ מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לַתַּת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לַכֹּכֶר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: 16 וְלִקְחֹתָ אֶת־כֹּסֶף הַכֹּפְרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּתָה אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לַפְּנֵי יְהוָה לַכֹּכֶר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 18 וְעָשִׂיתָ כִּיזֹר חֲשֵׁת וְכַזֹּחַת לְרַחֲצָה וְנִתְּתָה אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין מִזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שְׁמֵה מַיִם: 19 וְרַחֲצוּ אֶהְרֹן וּבְנָיו מִמַּנּוֹ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: 20 בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמוּתוּ אִוּ כִּנְשַׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁלֹת לַהֲקַטִּיר אִשָּׁה לִיהוָה: 21 וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם וְלֹא יָמוּתוּ וְהָיְתָה לָהֶם קַדְעוּלָם לֹו וְיִזְרְעוּ לְדֹרֹתָם: 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 וְאֵתָה כַח־לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מִר־דָּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקַנְמוֹ־בָשֶׂם מִחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם וּקְנֵה־בָשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם: 24 וְקִדָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֵׁמֶן זֵית הַיַּיִן: 25 וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֵׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רַקֵּחַ מִרְקַחַת מַעֲשֶׂה רַקֵּחַ שֵׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יְהוָה: 26 וּמִשְׁחַתָּה כּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת אָרוֹן הָעֵדֹת: 27 וְאֵת־הַשֻּׁלְחָן וְאֵת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת־הַמְנִרָה וְאֵת־כֵּלָיָהּ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת: 28 וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת־הַכִּיֹּר וְאֵת־כֵּנּוֹ: 29 וְקִדְשֹׁתָ אֹתָם וְהָיָה קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים כָּל־הַנֶּנֶע בָּהֶם יְקִדְשׁ: 30 וְאֵת־אֶהְרֹן וְאֵת־בְּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדְשֹׁתָ אֹתָם לְכַהֵן לִי: 31 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֵׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יְהִי זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם: 32 עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִסֹּף וּבְמִתְכַנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כְמוֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם: 33 אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כְּמוֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זֶרַע וְנִכְרַת מַעֲמִיו: 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נֹטָף וְשַׁחֲלֹת וְחִלְבֵנָה סָמִים וּלְבֵנָה זָהָב בָּדַד בָּדַד יְהִי: 35 וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֹת רַקֵּחַ מַעֲשֶׂה רַקֵּחַ מִמִּלֵּחַ טְהוֹר קֹדֶשׁ: 36 וְשַׁחֲקֵתָ מִמֶּנּוּ הַדָּק וְנִתְּתָה מִמֶּנּוּ לַפְּנֵי הָעֵדֹת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹנֵד לָךְ שְׁמֵה קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: 37 וְהַקְטִירְתָּ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לִיהוָה: 38 אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמוֹהָ לְהִרְיֹחַ בָּהּ וְנִכְרַת מַעֲמִיו: 39

31

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 רֵאָה קִרְיָתִי בַשֶּׁם בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בְּדַחֹר לְמִטָּה וְהִוָּדָה: 3 וְאַמְלֵא אֹתוֹ רִיחַ אֱלֹהִים בְּחֻקָּהּ וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה: 4 לְחֹשֶׁב מַחֲשַׁבַת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֹסֶף וּבְנִזְחָשֵׁת: 5 וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבָן לְמִלֵּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה: 6 וְאַנִּי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֵת אֹהֶל־אֵיב בֶּן־אֲחִיסָמֶף לְמַטֵּה־דָן וּבִלְבַב כָּל־חַכְמֵי לֵב נֹתְתִי חֻקָּהּ וְעָשׂוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ: 7 אֵת וְאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת־הָאָרֶן לְעֹדֹת וְאֵת־הַכַּפְרֹת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־כֵּלֵי הָאֹהֶל: 8 וְאֵת־הַשֻּׁלְחָן וְאֵת־כֵּלָיו וְאֵת־הַמְנִרָה הַטְּהוֹרָה וְאֵת כָּל־כֵּלָיָהּ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת: 9 וְאֵת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת־הַכִּיֹּר וְאֵת־כֵּנּוֹ: 10 וְאֵת בְּנֵי הַשֹּׁרֵד וְאֵת־בְּנֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֶהְרֹן הַכֹּהֵן וְאֵת־בְּנֵי כְנִי לְכַהֵן: 11 וְאֵת שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת־קִטְרֹת הַסָּמִים לְקֹדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 13 וְאֵתָה דַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֵךְ אֶת־שְׁבִיתִי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקֹדְשֵׁכֶם: 14 וְשִׁמְרֹתֶם אֶת־הַשְּׁבִית כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֵיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל־הַעֲשֶׂה בָהּ מְלֹאכָה וְנִכְרַתָּה הַקֶּפֶשׁ הִהוּא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ: 15 שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבֹּת שְׁבֹתוֹן קֹדֶשׁ לִיהוָה כָּל־הַעֲשֶׂה מְלֹאכָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִית מוֹת יוּמָת: 16 וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִית לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבִית לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: 17 בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֵת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבֹּת וַיִּנְפֹּשׁ: 18 וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ בְּתֹר סִינֵי שָׁנָי לַתַּת הָעֵדֹת לַתַּת אֲבָן כְּחָכִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים:

32

1 וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לְרַדֵּת מִן־הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּמ וְעֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־הָיָה לוֹ:

2 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ זָמִי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם וּבְנַחְתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי: 3 וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל־הָעָם אֶת־זָמִי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן: 4 וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצֵּר אֹתוֹ בְּחָרֹט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מִסֹּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 5 וַיֵּרָא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנֵי וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר תֵּן לַיהוָה מִקָּרָב: 6 וַיִּשְׁכְּמוּ מִמַּחֲרָת וַיַּעֲלֵוּ עֹלֹת וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים וַיִּשָּׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׂתוֹ וַיִּקְמוּ לַצַּחֲקִים: 7 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר לֵךְ־רָד כִּי שָׂתָת עִמָּךְ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 8 סָרוּ מִהָר מִן־הַהָרָרֶד אֲשֶׁר צִוִּיתִם עִשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסֹּכָה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵאֵתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשְׁשֵׁי־עָרָף הֵוא: 10 וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיַּחַר־אֲפִי בָהֶם וְאֶכְלֵם וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם לְנוֹי גִּדּוֹל: 11 וַיִּתֵּל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו וַיִּהְיֶה אֲלֵתָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יַחַרְהֹ אֲפָי בְעַמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גִּדּוֹל וּבְכַד חֻזְקָה: 12 לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצֵאתָם לְהָרָג אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מִעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֲרֹן אֲפָי וְהִנֵּחֶם עַל־הָרֶעָה לְעַמָּךְ: 13 וְזָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וְתִדְבֵּר אֲלֵהֶם אֲרִבָּה אֶת־זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתוֹן לְזֶרְעֶכֶם וַנְּחַלְוֵי לַעֲרָבִים: 14 וַיִּנְחַם יְהוָה עַל־הָרֶעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: 15 וַיִּפֶן וַיֵּרָד מֹשֶׁה מִן־הַהָר וַשִּׁנִּי לַחַת הַעֲרֹת בְּיָדוֹ לַחַת כַּתְּבִים מְשֻׁנִּי עֲבָרִיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כַּתְּבִים: 16 וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְכַתֵּב מִכְּתַב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלְחָת: 17 וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרַעַה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּפִתְחָה: 18 וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת וְכוֹהֵל וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חִלוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אֲנִכִּי שָׁמַע: 19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמִּחְנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיַּחַר־אֵף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח *מִיָּדוֹ (מִיָּדוֹ) אֶת־הַלַּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הַהָר: 20 וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרַף בְּאֵשׁ וַיִּשְׂתַּן עַד אֲשֶׁר־תָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשָּׁק אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשִׂה לָּךְ הָעָם הַזֶּה כִּי־הִבַּאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְדֹלָה: 22 וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־יַחַד אֵף אֲדִנִּי אִתָּה יְדַעַת אֶת־הָעָם כִּי בָרַע הוּא: 23 וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־הָיָה לוֹ: 24 וַאֲמַר לָהֶם לָמָּי זָהָב הִתְפָּרְקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי וְאִשְׁלַכְתֶּהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה: 25 וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי בָרַע הוּא אֶתְּרוֹ הוּא כִּי בָרַע הוּא כִּי־פָרַעַה אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם: 26 וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמִּחְנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי: 27 וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־חַרְבּוֹ עֲבָדוֹ וְשׁוֹבוּ מִשַׁעַר לְשַׁעַר בַּמִּחְנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחָיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־קָרְבּוֹ: 28 וַיַּעֲשׂוּ כַּכֵּן לֵוִי כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ: 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלֹּא יָדַכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בָּכְנוּ וּבְאָחָיו וְלָחַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַבָּה: 30 וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם חֲטַאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲכַפְּרָה בְּעַד חֲטַאתְכֶם: 31 וַיִּשָּׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב: 32 וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא חֲטַאתָם וְאִם־אֵין מִתְּנִי נָא מִסְּפָרָה אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ: 33 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֲמַחֲנּוּ מִסְּפָרִי: 34 וְעַתָּה לֵךְ וַיַּתַּח אֶת־הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָּךְ הִנֵּה מִלֵּאבָי לָּךְ לִפְנֵיךְ וּבְנִים פְּקֹדִי וּפְקַדְתִּי עֲלֵיהֶם חֲטַאתָם: 35 וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן: 3

33

1 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ עִלָּה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנֶנָּה: 2 וּשְׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלֵּאדָּ וַיִּגְרַשְׁתִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי: 3 אֶל־אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְיָדַבֵּשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם־קִשְׁשֵׁי־עָרָף אַתָּה פָּרֹאֲלָה בְּהָרָד: 4 וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדְּבָר הַהוּא וַיַּחֲזִקוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא־שָׂתוּ אִישׁ עֲדָיו עָלָיו: 5 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשְׁשֵׁי־עָרָף הִנֵּע אֶתְּךָ אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכַלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עִדְיָךְ מֵעִלְיָךְ וְאֲרַעָה מִה אֲעֲשֶׂה־לָּךְ: 6 וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַדְיָם מִהָר חוֹרֵב: 7 וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת־הָאֵהָל וַיִּנְשֵׂה לָּו מִחוּץ לַמִּחְנֶה הַרְחַק מִן־הַמִּחְנֶה וַיִּקְרָא לוֹ אֵהָל מוֹעֵד וַיְהִי כָּל־מִבְּקַשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמִּחְנֶה: 8 וַיְהִי כַּצָּאת מֹשֶׁה אֶל־הָאֵהָל וַיְקוּמוּ כָּל־הָעָם וַיִּנְצְבוּ אִישׁ בְּפֶתַח אֹהֱלוֹ וַהֲבִישׁוּ אַחֲרָי מֹשֶׁה עַד־בָּאוּ הָאֵהָלָה: 9 וַיְהִי כַּבֹּא מֹשֶׁה הָאֵהָלָה יָרַד עִמּוֹד הָעֵנָן

ועמד פתח האהל ודבר עם-משה: 10 וראה כל-העם את-עמוד הענן עמד פתח האהל וגם כל-העם והשתחוו איש פתח אהליו: 11 ודבר יהוה אל-משה פנים אל-פנים כאשר דבר איש אל-רעהו ושב אל-המחנה ומשךתו יהושע בן-נון נער לא מיט מתוך האהל: 12 ויאמר משה אל-יהוה ראה אתה אמר אלי העל את-העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר-תשלח עמי ואתה אמרת ודעתיה בשם וגם מצאת חן בעיני: 13 ועתה אסנא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את-דרךך ואדעך למען אמצא-חן בעיניך וראה כי עמך המני הזה: 14 ויאמר פני ילכו ונתחתי לך: 15 ויאמר אליו אסניו פניו הלכים אל-תעלגו מזה: 16 ובמה ידע אפוא כירמצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל-העם אשר על-פני הארמה: 17 ויאמר יהוה אל-משה גם את-הדבר הזה אשר דברת אעשה כירמצאת חן בעיני ואדעך בשם: 18 ויאמר הראני נא את-כבודך: 19 ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניו וקראתי בשם יהוה לפניו ונתתי את-אשר אחו ורחמתי את-אשר ארחם: 20 ויאמר לא תוכל לראות את-פני כי לא יראני האדם וחי: 21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על-הצור: 22 והיה בעבר כבדי ושמיך בנקרת הצור ושפתי כפי עליך עד-עברי: 23 וחסרתי את-כפי וראיתי את-אחרי ופני לא יראו: 10

34

1 ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לוחות אבנים כראשנים וכתבתי על-הלוחות את-הדברים אשר היו על-הלוחות הראשנים אשר שבחת: 2 והנה נכון לבקר ועליה בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר: 3 ואיש לא יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכל-ההר גם הצאן והבקר אל-ירעו אל-מול ההר ההוא: 4 ויפסל שני-לוחות אבנים כראשנים וישלם משה בבקר ויעל אל-הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויחק בידו שני לוחות אבנים: 5 ויירד יהוה בענן ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה על-פניו ויקרא יהוה והיה אל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד ואמת: 7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד ו עון אבות על-בנים ועל-בני אבות על-שלישים ועל-רבעים: 8 וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: 9 ויאמר אסנא מצאתי חן בעיניך אדוני ידך נא אדני בקרבני כי עם-קשה ערף הוא וסלחת לעונני ולחטאתי ונתלתנו: 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרבך את-מעשה יהוה כירנא הוא אשר אני עשה עמך: 11 שמר-לך את אשר אנכי מצוה תיום הנני גרש מפניך את-האמרי והכנעני והחתי והפריזי והחתי ותיבוכי: 12 השמר לך פן-תכלת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן-יהיה למוקש בקרבך: 13 כי את-מוצחם תחזיו ואת-מצבתם תשבחו ואת-אשרי תכרתו: 14 כי לא תשתחנה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: 15 פן-תכלת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחן: 16 ולקחת מבנותיו לבנות וזנו בנותי אחרי אלהיהן וזנו את-בנותי ואלהיהן: 17 אלתי מסכה לא תעשה-לך: 18 את-תג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד תרש האביב כי בתרש האביב יצאת ממצרים: 19 כל-השטר רחם לי וכל-מקנה תזכר שטר שור ושה: 20 ופטר חמור תפדה בשו ואם לא תפדה וערפתו כל בכור ביד תפדה ולא-יראו פני ריגם: 21 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: 22 ותג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים ותג האסוף תקופת השנה: 23 שלש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני הארון והיה אלתי ישראל: 24 כיר-אוריז גוים מפניך והרחבתי את-גבולך ולא-יחמד איש את-ארצה בעלתך לראות את-פני יהוה אלתיך שלש פעמים בשנה: 25 לא תשחט על-חמץ דם-זבתי ולא-גליו לבקר זבח תג תפסח: 26 ראשית בכורי ארמתך תביא בית יהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו: 27 ויאמר יהוה אל-משה כתב-לך את-הדברים האלה כי על-פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת-ישראל: 28 ויהי שם עם-יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על-הלוחות את דברי התורה עשרת הדברים: 29 ויהי בברית משה מחר סיני ושני לוחות העדת ביד-משה בדתו מן-ההר ומשה לא-ידע כי קבן עור פניו בדברו אתו: 30 וירא אהרן וכל-בני ישראל את-משה והנה קבן עור פניו וייראו מגשת אליו: 31 ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל-הנשאים בעדה וידבר משה אלהם: 32 ואחר-כך נגשו כל-בני ישראל ויצוה את כל-אשר דבר יהוה אתו בתר סיני: 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על-פניו

מסוה: 34 וּבָא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֵלָיו יָסִיד אֶת־הַמִּסּוֹה עַד־צִאתוֹ וַיֵּצֵא וַדְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יַצִּיחֶם: 35 וַרְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וַהֲשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמִּסּוֹה עַל־פְּנָיו עַד־בָּא לְדַבֵּר אֵתוֹ: 8

35

1 וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: 2 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קָדֵשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַיהוָה כַּל־הַעֲשֶׂה כֹּה מְלָאכָה וַיִּמָּת: 3 לֹא־תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: 4 פ 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: 5 קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נָדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶה אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנִחְשֵׁת: 6 וְהַכֵּלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: 7 וְעֹרֹת אֵילִם מְאֹדְמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעִצֵּי שִׁטִּים: 8 וְשֹׁמֵן לְמֵאֹר וּבִשְׂמִים לְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: 9 וְאֲבִי־שֵׁהֶם וְאֲבִי מוֹלָאִים לְאַפּוֹד וְלַחֲשׁוֹן: 10 וְכָל־חֲכַם־לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 11 אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֹהֶל־וְאֶת־מִכְסוֹ אֶת־קַרְסִיו וְאֶת־קַרְשָׁיו אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו: 12 אֶת־הָאָרֶן וְאֶת־בְּדָיו אֶת־הַכַּפָּרֶת וְאֶת פֶּרֶקֶת הַמִּסְדָּה: 13 אֶת־הַשְּׁלֶחַן וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת־כַּלְכָּלָיו וְאֶת־לֶחֶם הַפָּנִים: 14 וְאֶת־מִנְרַת הַמֵּאֹר וְאֶת־כַּלְכָּלֶיהָ וְאֶת־נִרְתִיבָהּ וְאֶת־שֹׁמֵן הַמֵּאֹר: 15 וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת־שֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קַטְרֵת הַסַּמִּים וְאֶת־מִסְדָּה הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן: 16 אֵתוֹ מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדָיו וְאֶת־כַּלְכָּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ: 17 אֵת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲרָגֶיהָ וְאֶת מִסְדָּה הַחֲצֵר: 18 אֶת־יִתְדֵי הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵי הַחֲצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: 19 אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לַשָּׂרֵת בְּקָדֵשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בְנָיו לְכַהֵן: 20 וַיַּצְאֹו כַּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה: 21 וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אִשֶׁר נָדְבָה רִוּחוֹ אֵתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְמַלְאכַת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: 22 וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנְּשִׂים כֹּל נָדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְנֹזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כַּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֶת זָהָב לַיהוָה: 23 וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אֵתוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאֹדְמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים הֵבִיאוּ: 24 כָּל־מְרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנִחְשֵׁת הֵבִיאוּ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אִשֶׁר נִמְצָא אֵתוֹ עִצֵּי שִׁטִּים לְכָל־מְלָאכַת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ: 25 וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טוֹו וַיָּבִיאוּ מִטְּוֹה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: 26 וְכָל־הַנְּשִׂים אֲשֶׁר נִשְׂא לָבָן אֲתַנָּה בַּחֲכֻמָּה טוֹו אֶת־הָעִזִּים: 27 וְהַנְּשִׂאִים הֵבִיאוּ אֵת אֲבִנֵי הַשֵּׁהֶם וְאֵת אֲבִנֵי הַמּוֹלָאִים לְאַפּוֹד וְלַחֲשׁוֹן: 28 וְאֶת־הַבִּשְׂמֵם וְאֶת־הַשֹּׁמֵן לְמֵאֹר וְלִשְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: 29 כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אִתְּם לְהֵבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה: 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בְּן־אִיֹּרִי בֶן־חֹרִיר לְמַטֵּה יְהוּדָה: 31 וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בַּחֲכֻמָּה בַּחֲבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה: 32 וְלִחְשָׁב מַחֲשַׁבַּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְחַשְׁתִּי: 33 וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבָן לְמַלְאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת כָּכֹל־מְלָאכַת מַחֲשַׁבַּת: 34 וְלַהוֹרֵת נֶתַן כֹּלִלָה הוּא וְאֶהְיֵאֲב בֶן־אִחִיסָפוֹד לְמַטֵּה־דָן: 35 מִלֵּא אִתְּם חַכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכַת חֶרֶשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקִים בַּתְּכֵלֶת וּבְאַרְגָּמָן בַּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשֵׁשׁ וְאַרְגָּם עֵשׂוֹ כָּל־מְלָאכָה וְחֹשֶׁבִי מַחֲשַׁבַת:

36

1 וְעֵשָׂה בְּצַלְאֵל וְאֶהְיֵאֲב וְכָל וְאִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חַכְמָה וְחַבוּנָה בְּהִמָּה לַרְעֵת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלָאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה: 2 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־אֶהְיֵאֲב וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חַכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לִבּוֹ לְקַרְבָּה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אִתָּה: 3 וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַלְאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אִתָּה וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה: 4 וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחַכְמַיִם הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ מִמְּלָאכְתוֹ אֲשֶׁר־תַּמָּה עֹשִׂים: 5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מְרִבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִיָּה עֲבֹדָה לְמַלְאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתָּה: 6 וַיֵּצֵאוּ מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמִתְנַה לְאֹמֵר אִישׁ וְאִשָּׁה אֶל־עַשׂוֹי־עוֹד מְלָאכָה לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיַּכְלֵא הָעָם מִהֵבִיא: 7 וְהַמְּלָאכָה הַיְתִמה דִּים לְכָל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אִתָּה וְהוֹתֵר: 8 וַיַּעֲשׂוּ כָּל־חֲכַם־לֵב בְּעֵשִׂי הַמְּלָאכָה אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר וְרִיעֵת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְהַכֵּלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרָבִים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב עֵשָׂה אִתְּם: 9 אַרְךְ הַרְרִיעָה הָאֵחָת שְׂמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בְּאָמָה וְרִחֵב אַרְבַּע בְּאָמָה

הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת: 10 וַיַּחֲבֹר אֶת־חֲמֹשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת וַחֲמֹשׁ יְרִיעֹת חִבֵּר אַחַת אֶל־אַחַת: 11 וַיַּעַשׂ לְלֵאֵי תַּכְלֵת עַל שַׁפְּת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּמַּחְבֵּרַת כֵּן עָשָׂה בְּשַׁפְּת הַיְרִיעָה הַקְּיִיצוּנָה בַּמַּחְבֵּרַת הַשְּׁנִיָּת: 12 חֲמִשִּׁים לְלֵאֵי עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לְלֵאֵי עָשָׂה בַּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֵּרַת הַשְּׁנִיָּת מִקְבִּילַת הַלְּלֵאֵי אַחַת אֶל־אַחַת: 13 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיַּחֲבֹר אֶת־הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת בַּקַּרְסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: 14 ס וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עֲזִים לְאַהֲל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשָׂתֵי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם: 15 אַרְבֶּּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רַחֵב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעֶשְׂרֵי עָשָׂה יְרִיעֹת: 16 וַיַּחֲבֹר אֶת־חֲמֹשׁ הַיְרִיעֹת לְכָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְכָד: 17 וַיַּעַשׂ לְלֵאֵי חֲמִשִּׁים עַל שַׁפְּת הַיְרִיעָה הַקְּיִיצוּנָה בַּמַּחְבֵּרַת וַחֲמִשִּׁים לְלֵאֵי עָשָׂה עַל־שַׁפְּת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרַת הַשְּׁנִיָּת: 18 וַיַּעַשׂ קַרְסֵי זָהָב חֲמִשִּׁים לְחִבֵּר אֶת־הָאֲהֵל לַיהוָה אֶחָד: 19 וַיַּעַשׂ מִכְסֵה לְאַהֲל עֶרְת אֲלִים מְאֻדָּמִים וּמִכְסֵה עֶרְת תַּחֲשִׁים מִלְּמַעְלָה: ס 20 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקַּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים: 21 עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֶּּה הַקַּרֶּשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאֻמָּה רַחֵב הַקַּרֶּשׁ הָאֶחָד: 22 שְׁתֵּי יָדָי לְקַרֶּשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֵבַת אַחַת אֶל־אַחַת כֵּן עָשָׂה לְכָל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: 23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקַּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲשָׂרִים קַרְשִׁים לַפָּאֵת גִּבַּב תִּמְנָה: 24 וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵי־כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֲשָׂרִים הַקַּרְשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקַּרֶּשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקַּרֶּשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו: 25 וַיִּצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּת לַפָּאֵת צִפּוֹן עָשָׂה עֲשָׂרִים קַרְשִׁים: 26 וְאַרְבָּעִים אֲדָנִים כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקַּרֶּשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקַּרֶּשׁ הָאֶחָד: 27 וְלִדְרָכָיו הַמִּשְׁכָּן גִּמָּה עָשָׂה שֵׁשׁ קַרְשִׁים: 28 וּשְׁנֵי קַרְשִׁים עָשָׂה לְמִקְצֵעַת הַמִּשְׁכָּן בְּיַרְכְּתָיִם: 29 וַיְהִי תוֹאמָם מִלְּמַטָּה וַיְחַדְּרוּ וַיְהִי תַמִּים אֶל־רֵאשׁוֹן אֶל־הַטְּבַעַת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לְשֵׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמִּקְצֵעַת: 30 וַיְהִי שְׁמֹנֶה קַרְשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שֵׁשׁ עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקַּרֶּשׁ הָאֶחָד: 31 וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים תְּמֹשֶׁה לְקַרְשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת: 32 וַחֲמִשָּׁה בְּרִיחֵם לְקַרְשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּת וַחֲמִשָּׁה בְּרִיחֵם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִיְרַכְתָּיִם גִּמָּה: 33 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֵן לְבִרְזֵל בְּתוֹךְ הַקַּרְשִׁים מִן־הַקְּצֵה אֶל־הַקְּצֵה: 34 וְאֶת־הַקַּרְשִׁים צָבָה זָהָב וְאֶת־טְבַעְתָּם עָשָׂה זָהָב בְּתֵים לְבְרִיחֵם וַיִּוצַף אֶת־הַבְּרִיחֵם זָהָב: 35 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפְּלִיָּכֶת תַּכְלֵת וְאַרְנָמָן וְתוֹלַעַת שְׁנֵי וַיִּשֶׁשׁ מִשְׁוֹר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָם כְּרָבִים: 36 וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבַּעַה עֲמוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַפֵּם זָהָב וַיְהִים זָהָב וַיִּצַק לָהֶם אַרְבַּעַה אֲדָנֵי־כֶסֶף: 37 וַיַּעַשׂ מִסֹּךְ לַפֶּתַח הָאֲהֵל תַּכְלֵת וְאַרְנָמָן וְתוֹלַעַת שְׁנֵי וַשֶּׁשׁ מִשְׁוֹר מַעֲשֵׂה רָקָם: 38 וְאֶת־עֲמוּדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת־רוּיָהִם וְצִפָּה רֵאשֵׁיהֶם וַחֲשִׁקֵיהֶם זָהָב וְאַדְנֵיהֶם חֲמִשָּׁה נְחֹשֶׁת: פ

37

1 וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת־הָאֲוֶן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמִתִּים וַחֲצִי אַרְכּוֹ וְאַמָּה וַחֲצִי רַחְבּוֹ וְאַמָּה וַחֲצִי קִמְתּוֹ: 2 וַיִּצְבְּהוּ זָהָב טְהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב: 3 וַיִּצַק לוֹ אַרְבַּע טְבַעַת זָהָב עַל אַרְבַּע פְּעֻמָּתָיו וְשְׁתֵּי טְבַעַת עַל־צֹלַעוֹ הָאֶחָת וְשְׁתֵּי טְבַעוֹת עַל־צֹלַעוֹ הַשְּׁנִיָּת: 4 וַיַּעַשׂ בְּהִי עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּוצַף אֹתָם זָהָב: 5 וַיָּבֵא אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעַת עַל צֹלַעַת הָאֲוֶן לְשֵׂאת אֶת־הָאֲוֶן: 6 וַיַּעַשׂ בְּפִתָּה זָהָב טְהוֹר אֲמִתִּים וַחֲצִי אַרְבֶּה וְאַמָּה וַחֲצִי רַחֵב: 7 וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרָבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפְּרֹת: 8 כְּרוֹיֵב־אֶחָד מִקְצֵה מִזְּחָה וְכְרוֹיֵב־אֶחָד מִקְצֵה מִזְּחָה מִן־הַכַּפְּרֹת עָשָׂה אֶת־הַכְּרָבִים מִשְׁנֵי *קְצוֹתָיו (קְצוֹתָיו): 9 וַיְהִי הַכְּרָבִים פְּרִשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה סָכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפְּרֹת וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֶל־אֶחָיו אֶל־הַכַּפְּרֹת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרָבִים: 10 פ וַיַּעַשׂ אֶת־הַשְּׁלֶחָן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמִתִּים אַרְכּוֹ וְאַמָּה רַחְבּוֹ וְאַמָּה וַחֲצִי קִמְתּוֹ: 11 וַיִּוצַף אוֹתוֹ זָהָב טְהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב: 12 וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טַפַּח סָבִיב וַיַּעַשׂ זָר־זָהָב לְמִסְגֶּרְתּוֹ סָבִיב: 13 וַיִּצַק לוֹ אַרְבַּע טְבַעַת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטְּבַעַת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו: 14 לְעֵמֹת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטְּבַעַת בְּתֵים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן: 15 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּוצַף אֹתָם זָהָב לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן: 16 וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּלִים וְאֲשֶׁר עַל־הַשְּׁלֶחָן אֶת־קַעֲרֹתָיו וְאֶת־כַּפְּתָלוֹ וְאוֹת מִנְקִיָּתָיו וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסֹּךְ בְּתוֹן זָהָב טְהוֹר: פ 17 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב טְהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה יְרִכָה וְקִנָּה וְגִבְעִיָה כַּפְּתָרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמְּנֹה הָיוּ: 18 וְשֵׁשׁ קָנִים יִצְאִים מִצְּדִיָּהּ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְּדִיָּהּ הָאֶחָד וְשֵׁשׁ קָנֵי מְנֹרָה מִצְּדִיָּהּ הַשְּׁנִי: 19 שְׁלֹשָׁה גִבְעִים מִשְׁקָרִים בְּקִנָּה הָאֶחָד כַּפְּתָרוֹ וּפְרָחֹ וְשֵׁשׁ גִבְעִים מִשְׁקָרִים בְּקִנָּה אֶחָד כַּפְּתָרוֹ וּפְרָחֹ בֵּן לְשֵׁשׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה: 20 וּבְמִנְרָה אַרְבַּעַה גִבְעִים מִשְׁקָרִים כַּפְּתָרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ: 21 וְכַפְּתָרוֹ תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנֹה וְכַפְּתָרוֹ תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנֹה וְכַפְּתָרוֹ תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנֹה וְכַפְּתָרוֹ תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנֹה: 22 כַּפְּתָרֵיהֶם וְקִנָּתָם מִמְּנֹה הָיוּ

כָּלֵה מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טְהוֹר: ²³ וַיַּעַשׂ אֶת־גִּדְּיָתֶיהָ שִׁבְעָה וּמִלְקָחֶיהָ וּמִחַתְתֶּיהָ זָהָב טְהוֹר: ²⁴ כִּכָּר זָהָב טְהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כְּלֵיהָ: פ ²⁵ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָה אַרְבֹּו וְאֵמָה רַחְבּוֹ רְבִיעַ וְאֵמָתַיִם קָמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנָתָיו: ²⁶ וַיִּצָּק אֵלָיו זָהָב טְהוֹר אֶת־נִיזוֹ וְאֵת־קִירָתָיו סָבִיב וְאֵת־קַרְנָתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב: ²⁷ וַשְּׂמֵי טְבַעֶת זָהָב עָשָׂה־לוֹ וּמִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעָתָיו עַל שְׁנֵי צַדָּיו לְבָתָיִם לְבָדִים לְשֵׂאת אֹתוֹ בְּהֵם: ²⁸ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצָּק אֹתָם זָהָב: ²⁹ וַיַּעַשׂ אֶת־שִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה קָדָשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים טְהוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶח: פ

38

¹ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבֹּו וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רַחְבּוֹ רְבִיעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קָמָתוֹ: ² וַיַּעַשׂ קַרְנָתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנָתָיו וַיִּצָּק אֹתוֹ נְחֹשֶׁת: ³ וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיַּעֲשִׂים וְאֶת־הַמְזוֹרְקֹת אֶת־הַמְזוֹלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כְּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת: ⁴ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכָּבוֹ מִלְמַטָּה עַד־חֲצִי: ⁵ וַיִּצָּק אַרְבַּע טְבַעֲת בְּאָרְבַּע הַקְּצוֹת לַמִּכְבָּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתָּיִם לְבָדִים: ⁶ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצָּק אֹתָם נְחֹשֶׁת: ⁷ וַיִּבְאֵ אֶת־הַבָּדִים בַּטְּבַעֲת עַל צַלְעַת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׂאת אֹתוֹ בְּהֵם נְכוֹב עָשָׂה אֹתוֹ: ⁸ וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת פְּנֵי נְחֹשֶׁת בְּמֵרָאֵת הַצִּבְאוֹת אֲשֶׁר צָבְאוֹ פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד: ⁹ וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר לְפָאֵת וַיִּבְנֵה תִמְנָה קְלָעֵי הַחֲצֵר שֵׁשׁ מִשְׁזָר מֵאָה בְּאֵמָה: ¹⁰ עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְנֵי הַעֲמוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ¹¹ וְלְפָאֵת צָפוֹן מֵאָה בְּאֵמָה עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְנֵי הַעֲמוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ¹² וְלְפָאֵת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בְּאֵמָה עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרָה וְנֵי הַעֲמוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ¹³ וְלְפָאֵת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אֲמָה: ¹⁴ קְלָעִים חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה אֲמָה אֶל־הַכִּתָּף עֲמוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: ¹⁵ וְלַכִּתָּף הַשְּׂנִית מִזָּה וּמִזָּה לְשַׁעַר הַחֲצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אֲמָה עֲמוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: ¹⁶ כָּל־קְלָעֵי הַחֲצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מִשְׁזָר: ¹⁷ וְהָאֲדָנִים לְעֲמוּדִים נְחֹשֶׁת וְנֵי הַעֲמוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף וְצַפְּוֵי רִאשֵׁיהֶם כֶּסֶף וְהֵם מְחֻשְׁקִים כֶּסֶף כָּל עֲמֻדֵי הַחֲצֵר: ¹⁸ וּמִסֹּף שַׁעַר הַחֲצֵר מַעֲשֵׂה רֶקֶם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר וְעֲשָׂרִים אֲמָה אַרְבֹּו וּקוֹמָה כְּרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לַעֲמֹת קְלָעֵי הַחֲצֵר: ¹⁹ וְעֲמוּדֵיהֶם אַרְבַּעַת וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבַּעַת נְחֹשֶׁת וְנֵיהֶם כֶּסֶף וְצַפְּוֵי רִאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ²⁰ וְכָל־הַיְתָדֹת לְמִשְׁכָּן וְלַחֲצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת: ²¹ אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הַעֲדוֹת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־יָד מֹשֶׁה עַבְדַּת הַלּוֹיִם בְּיַד אִיחָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: ²² וּבְצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹרֵר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²³ וְאֵתוֹ אֶהֱלֵאֲב בֶּן־אֲחִיסָמֵד לְמַטֵּה־דָן תְּהִישׁ וְחֹשֶׁב וְרֶקֶם בַּתְּכֵלֶת וּבָאֲרָגְמָן וּבַתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשֵּׁשׁ: ²⁴ כָּל־תְּהַזָּהָב הָעֲשׂוֹי לְמִלְאָכָה כָּל מִלְאָכַת הַקֹּדֶשׁ וְיֵהוּ זָהָב הַתְּנוּפָה תִּשַׁע וְעֲשָׂרִים כִּכָּר וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: ²⁵ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הַעֲדָה מֵאֵת כִּכָּר וְאַלְפֵי וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: ²⁶ בַּקַּע לְגִלְגֹּלֹת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הַעֲבָר עַל־הַפְּקָדִים מִזֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְעַל־הָאֵלֶּה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֵלֶּה וְשִׁלְשַׁת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: ²⁷ וְיֵהוּ מֵאֵת כִּכָּר הַכֶּסֶף לְצִקַּת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרָכַת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּסֶף כִּכָּר לְאָדָן: ²⁸ וְאֵת־הָאֲלָף וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וְנֵים לְעֲמוּדִים וְצַפְּוֵי רִאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם אֹתָם: ²⁹ וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: ³⁰ וַיַּעַשׂ כֹּה אֶת־אֲדָנֵי פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת־מִכְבָּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: ³¹ וְאֵת־אֲדָנֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֵת־אֲדָנֵי שַׁעַר הַחֲצֵר וְאֵת כָּל־יְתָדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת־כָּל־יְתָדֹת הַחֲצֵר סָבִיב:

39

¹ וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְּגָד־שָׂרָד לְשֵׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאֶהֱרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ² פ וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר: ³ וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּתֵי הַזָּהָב וַיִּקְצֹץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגְמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: ⁴ כַּתְּפַת עֲשִׂי־לוֹ חִבְרַת עַל־שְׁנֵי *קְצוֹתָיו (קְצוֹתָיו חִבְר: ⁵ וְחֹשֶׁב אֶפֶדָּאוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ⁶ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֶבְנֵי הַשֹּׁהַם מִסֶּבֶת מִשְׁבַּצַּת זָהָב מִפְּתַחַת פְּתִיתָיו חוּתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁷ וַיִּשֶׂם אֹתָם עַל כַּתְּפַת הָאֶפֶד אֶבְנֵי זָכָרֹן אֶבְנֵי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ⁸ פ וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר: ⁹ רְבִיעַ הָהָה כְּפוּל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן

וְזָרַת אֶרְכּוֹ וְזָרַת רַחֲבֹה כְּפוּל: 10 וַיִּמְלֹאֵבֹו אֶרְכָּעָה טוּרֵי אֶבֶן טוּר אָדָם פְּטֻדָה וּבְרִיקַת הַטּוּר הָאֶחָד: 11 וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נִפְדָּה סִפִּיר וַיְהִי־לָם: 12 וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שָׂבוּ וְאֶחָלְמָה: 13 וְהַטּוּר הַרְבִּיעִי תְּרִישִׁישׁ שֵׁם וַיִּשְׁפָּה מוֹסֶבֶת מוֹשְׁבָּצוֹת זָהָב בְּמִלְאָתָם: 14 וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָיָה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חֹמֶם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ לְשָׁנִים עֶשֶׂר שָׁבֹט: 15 וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן שְׂרָשְׂרֹת נִבְלָת מַעֲשֵׂה עֶבֶת זָהָב טְהוֹר: 16 וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מוֹשְׁבָּצוֹת זָהָב וּשְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וַיְהִי אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן: 17 וַיְהִינּוּ שְׁתֵּי הָעֵבֶתֹת הַזֹּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: 18 וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֵבֶתֹת נָהָנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמּוֹשְׁבָּצוֹת וַיְהִינָם עַל־כַּתְּפֹת הָאֶפֶד אֶל־מוֹל פָּנָיו: 19 וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וַיִּשְׁמִי עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתָיו אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֶפֶד בֵּיתָה: 20 וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וַיְהִינָם עַל־שְׁתֵּי כַתְּפֹת הָאֶפֶד מִלְּמַטָּה מִמוֹל פָּנָיו לְעַמֻּת מִחִבְּרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֶפֶד: 21 וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעוֹתָיו אֶל־טַבְּעוֹת הָאֶפֶד בַּפְּתִיל הַכֶּלֶת לְהִיֹּת עַל־חֹשֶׁב הָאֶפֶד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מִעַל הָאֶפֶד כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 22 וַיַּעַשׂ אֶת־מַעֲרֵל הָאֶפֶד מַעֲשֵׂה אֲרָג כְּלִיל תְּכֵלֶת: 23 וְכִי־הִמְעִיל בְּתוֹכוֹ כָּפִי תַחֲרָא שִׁפְהָ לְפָיו סָבִיב לֹא יִקְרַע: 24 וַיַּעֲשׂוּ עַל־שׁוּלַי הַמְעִיל רְמוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְבָּעִים וְתוֹלַעַת שִׁנִּי מוֹשָׁר: 25 וַיַּעֲשׂוּ פַעֲמָנֵי זָהָב טְהוֹר וַיְהִינּוּ אֶת־הַפַּעֲמָנִים בְּתוֹךְ הַרְמוֹנִים עַל־שׁוּלַי הַמְעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ הַרְמוֹנִים: 26 פַּעֲמָן וְרַמֵּן פַּעֲמָן וְרַמֵּן עַל־שׁוּלַי הַמְעִיל סָבִיב לְשֵׁרֵת כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 27 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכַּתְּמֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֲרָג לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו: 28 וְאֵת הַמְּצַנְפֹת שֵׁשׁ וְאֶת־פְּאָרֵי הַמּוֹנֵבֶת שֵׁשׁ וְאֶת־מְכַנְסֵי הַבָּד שֵׁשׁ מוֹשָׁר: 29 וְאֶת־הַאֲבָנֹת שֵׁשׁ מוֹשָׁר וְתְּכֵלֶת וְאַרְבָּעִים וְתוֹלַעַת שִׁנִּי מַעֲשֵׂה רָקִים כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 30 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיצִית גְּזֵר־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טְהוֹר וַיַּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹמֶם קָדֵשׁ לַיהוָה: 31 וַיְהִינּוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת לְתֵת עַל־הַמְּצַנְפֹת מִלְּמַעְלָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 32 וַתִּכָּל כָּל־עֲבֹדַת מוֹשָׁר אֶחָל מוֹשָׁר וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּן עֶשֶׂר: 33 וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֵהָל וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֵת קַרְסֵי קַרְשָׁיו *בְּרִיחוֹ (וַעֲמֻדָיו וְאַדְנָיו: 34 וְאֶת־מַכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילָם הַמְּאֻדָּמִים וְאֶת־מַכְסֵה עֵרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֵת פְּרֹכֶת הַמִּסְכָּד: 35 אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת וְאֶת־בְּרִדָּיו וְאֵת הַכַּפְּרֹת: 36 אֶת־הַשְּׁלֶחַן וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים: 37 אֶת־הַמְּנֹדָה הַטְּהוֹרָה אֶת־נִרְתְּוֶיהָ נֵרֹת הַמַּעֲרֻכָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיָהּ וְאֵת שִׁמֹן הַמָּאֹר: 38 וְאֵת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֵת שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קַטְרֵת הַסַּמִּים וְאֵת מִסְכַּד פֶּתַח הָאֵהָל: 39 אֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מַכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לֹו אֶת־בְּרִדָּיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כְּנֹ: 40 אֵת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמִּסְכָּד לְשַׁעַר הַחֲצֵר אֶת־מִיתְרָיו וַיַּחֲדִתֶּיהָ וְאֵת כָּל־כְּלָיָהּ עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֵהָל מוֹעֵד: 41 אֶת־בְּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: 42 כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּן עֶשֶׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הָעֲבֹדָה: 43 וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וַהֲנִיחַ עִשׂוֹ אֹתָהּ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּן עֶשֶׂר וַיִּבְרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה: 44

40

1 וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאֹמֵר: 2 בְּיוֹם־הַתְּהַדֵּשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֶתֶר לְחֹדֶשׁ תְּלָמִים אֶת־מִשְׁכָּן אֵהָל מוֹעֵד: 3 וְשִׁמַּת שֵׁם אֵת אֲרוֹן הָעֵדֻת וְסִכַּת עַל־הָאֲרוֹן אֶת־הַפְּרֹכֶת: 4 וְהִבֵּאתָ אֶת־הַשְּׁלֶחַן וְעִרְכַת אֶת־עַרְכּוֹ וְהִבֵּאתָ אֶת־הַמְּנֹדָה וְהַעֲלִיתָ אֶת־נִרְתְּוֶיהָ: 5 וְנִתְּתָה אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב לְקַטְרֵת לְפָנֵי אֲרוֹן הָעֵדֻת וְשִׁמַּת אֶת־מִסְכַּד הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן: 6 וְנִתְּתָה אֵת מִזְבַּח הָעֵלָה לְפָנֵי פֶתַח מִשְׁכָּן אֵהָל מוֹעֵד: 7 וְנִתְּתָה אֶת־הַכִּיֹּר בְּיַד אֵהָל מוֹעֵד וּבִין הַמִּזְבַּח וְנִתְּתָה שֵׁם מַיִם: 8 וְשִׁמַּת אֶת־הַחֲצֵר סָבִיב וְנִתְּתָה אֶת־מִסְכַּד שַׁעַר הַחֲצֵר: 9 וְלִקְחֹתָ אֶת־שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחַתָּה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדְשַׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהָיָה קָדֵשׁ: 10 וּמִשְׁחַתָּה אֶת־מִזְבַּח הָעֵלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְקִדְשַׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קָדֵשׁ קְדָשִׁים: 11 וּמִשְׁחַתָּה אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כְּנֹו וְקִדְשַׁתָּ אֹתוֹ: 12 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד וְרַחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: 13 וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אֶהֱרֹן אֶת בְּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַתָּה אֹתוֹ וְקִדְשַׁתָּ אֹתוֹ וְכִהֵן לִי: 14 וְאֶת־בָּנָיו תְּקַרֵּב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כְּתֹנֹת: 15 וּמִשְׁחַתָּה אֹתָם כֹּאֲשֶׁר מִשְׁחַתָּה אֶת־אֲבִיהֶם וְכִהֵנוּ לִי וְהָיָה לְהִיֹּת לָהֶם מִשְׁחַתָּה לְכַהֵן עוֹלָם לְדוֹרֹתָם: 16 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ בְּן עֶשֶׂה: 17 וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִיָּה בְּאֶתֶר לְחֹדֶשׁ הַחֹמֶם הַמִּשְׁכָּן: 18 וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיתוֹ וַיִּקַּם אֶת־עַמֻּדָיו: 19 וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֵהָל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־מַכְסֵה הָאֵהָל עָלָיו מִלְּמַעְלָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 20 וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֶל־הָאֲרוֹן וַיִּשֶׂם אֶת־הַבְּרִידִים עַל־הָאֲרוֹן וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפְּרֹת עַל־הָאֲרוֹן מִלְּמַעְלָה: 21 וַיָּבִיֵא אֶת־הָאֲרוֹן אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־

פָּרַכְתָּ הַמִּסְפָּד וַיִּסְדַּד עַל אֲרֹזֵי הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²² וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֶחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל
 גֵּרֶךְ הַמִּשְׁכָּן צִפְנָהּ מִחוּץ לַפָּרֹכֶת: ²³ וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֲרֹךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁴ וַיִּשֶׂם
 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֶחַן עַל גֵּרֶךְ הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה: ²⁵ וַיַּעַל הַנֹּרֶת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 צִוְּיָהּ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁶ וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת: ²⁷ וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קִטְרֵת
 סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁸ וַיִּשֶׂם אֶת־מִסְפַּד הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן: ²⁹ וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה שֵׁם פֶּתַח
 מִשְׁכָּן אֹהֶל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ³⁰ וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר
 בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרִחֻצָּה: ³¹ וַרְחִצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵי אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: ³² בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרִבְתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ³³ וַיִּקְּמוּ
 אֶת־הַחֲצֵר סָבִיב לְמִשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מִסְפַּד שַׁעַר הַחֲצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלָאכָה: ³⁴ וַיִּכַּס הָעֲנָן
 אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: ³⁵ וְלֹא־יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
 כִּי־שָׁבַן עָלָיו הָעֲנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: ³⁶ וּבַהֲעֹלֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל מַסְעֵיהֶם: ³⁷ וְאִם־לֹא יֵעָלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֲלֹתוֹ: ³⁸ כִּי עֲנָן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם
 וְאִשׁ תְּהִיָּה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם:

ויקרא

1 ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי-יקריב מכם קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנכם: 3 אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים וקריבנו אל-פתח אהל מועד יקריב אתו לרצונו לפני יהוה: 4 וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: 5 ושחט את-בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדים וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל מועד: 6 והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: 9 וקרבו וקרעו ורתעו במים והקטיר הכהן את-הכל המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח ליהוה: 10 ואם-מד-הצאן קרבנו מן-הכשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים וקריבנו: 11 ושחט אתו על ירך המזבח צננה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב: 12 ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו וערף הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: 13 והקרב והקרע ורתעו במים והקריב הכהן את-הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: 14 ואם מן-העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן-התרים או מן-בני היונה את-קרבנו: 15 והקריבו הכהן אל-המזבח ומלך את-ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: 16 והסיר את-מראתו ונצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל-מקום הדין: 17 ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על-העצים אשר על-האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: 18

2

1 ונפש כי-תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביאה אל-בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל-לבנתה והקטיר הכהן את-אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: 3 והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תגור סלת חלות מצת בלולה בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: 5 ואם-מנחה על-המזבח קרבנה סלת בלולה בשמן מצה תהיה: 6 פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: 7 ואם-מנחת מרחשת קרבנה סלת בשמן תעשה: 8 והבאת את-המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל-הכהן והנישה אל-המזבח: 9 והרים הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: 10 והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 11 כל-המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה קמץ כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו ממנו אשה ליהוה: 12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל-המזבח לא-יעלו לריח ניחוח: 13 וכל-קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשפית מלח בקרית אלהיך משל מנחתך על כל-קרבנה תקריב מלח: 14 ואם-תקריב מנחת כפורים ליהוה אביב קלוי באש גרש פרמל תקריב את מנחת כפוריך: 15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: 16 והקטיר הכהן את-אזכרתה מנרשה ומשמנה על כל-לבנתה אשה ליהוה: 17

3

1 ואם-זבח שלמים קרבנו אם מן-הבקר הוא מקריב אם-זכר אם-נקבה תמים וקריבנו לפני יהוה: 2 וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את-הדם על-המזבח סביב: 3 והקריב מנבח השלמים אשה ליהוה את-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכליות ואת-החלב אתו בני-אהרן המזבחה על-העלה אשר על-האש אשה ריח ניחוח ליהוה: 5 ואם מן-הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים וקריבנו: 7 אם-נשב הוא-מקריב את-קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: 8 וסמך את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו על-המזבח סביב: 9 והקריב מנבח השלמים אשה ליהוה חלבו האלונה תמיהה לעמת העצה וסירנה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר

על־הקרב: 10 ואת שתי הפלית ואת־החלב אשר עלהו אשר על־הכסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הפלית וסירנה: 11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: פ 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמך את־ידו על־ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בנו אחרו את־דמו על־המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את־החלב המכסה את־הקרב ואת כל־החלב אשר על־הקרב: 15 ואת שתי הפלית ואת־החלב אשר עלהו אשר על־הכסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הפלית וסירנה: 16 והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה וזבח על־חלב ליהוה: 17 תקח עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל־חלב וכל־דם לא תאכלו: פ

4

1 וינדב יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־בני ישראל לאמר נפש כִּי־תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאת מהנה: 3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פה בן־בקר תמים ליהוה לחטאת: 4 והביא את־הפר אל־פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את־ידו על־ראש הפר ושחט את־הפר לפני יהוה: 5 ולקח הכהן המשיח מים הפר והביא אתו אל־אהל מועד: 6 וטבל הכהן את־אצבעו בדם והזה מן־הדם שבע פעמים לפני יהוה את־פני פרכת הקדש: 7 ונתן הכהן מן־הדם על־קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הם הפר ישפך אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד: 8 ואת כל־חלב פר החטאת גרים ממנו את־החלב המכסה על־הקרב ואת כל־החלב אשר על־הקרב: 9 ואת שתי הפלית ואת־החלב אשר עלהו אשר על־הכסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הפלית וסירנה: 10 פאשר יורם משור וזב השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: 11 ואת־עור הפר ואת כל־בשרו על־ראשו ועל־כרעיו וקרבו ופרשו: 12 והוציא את־כל־הפר אל־מחוץ למחנה אל־מקום שהור אל־שפך הדשן ושקף אתו על־עצים באש על־שפך הדשן ושרף: פ 13 ואם כל־עדת ישראל ישגו ונגעלם דבר מעני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: 14 ונדעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פה בן־בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: 15 וסמכו זקני העדה את־ידיהם על־ראש הפר לפני יהוה ושחט את־הפר לפני יהוה: 16 והביא הכהן המשיח מים הפר אל־אהל מועד: 17 וטבל הכהן אצבעו מן־הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: 18 ומן־הדם ונתן על־קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הדם ישפך אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד: 19 ואת כל־חלבו גרים ממנו והקטיר המזבחה: 20 ועשה לפר פאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: 21 והוציא את־הפר אל־מחוץ למחנה ושרף אתו פאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: פ 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אל־היו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: 23 או־הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את־קרבנו שעיר עזים זכר תמים: 24 וסמך ידו על־ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר־שחט את־העלה לפני יהוה חטאת הוא: 25 ולקח הכהן מים החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־דמו ישפך אל־יסוד מזבח העלה: 26 ואת־כל־חלבו וקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: פ 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשטה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעיר עזים תמימה נקבה על־חטאתו אשר חטא: 29 וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום העלה: 30 ולקח הכהן מן־דמה באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: 31 ואת כל־חלבה סיר פאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: פ 32 ואם־גבש גביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה וביאנה: 33 וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ושחט את־העלה: 34 ולקח הכהן מים החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: 35 ואת כל־חלבה סיר פאשר יוסר חלב־הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשני יהוה וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא ונסלח לו: פ

5

1 ונפש כִּי־תחטא ושמה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם־לוא יגיד ונשא עונו: 2 או נפש

אשר תגע בכל־דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להקעו או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא־ידע ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כיראשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: 6 והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא וקבה מן־הצאן בשבעה או־שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם־לא תגיע ידו חי שיהי ויהביא את־אשמו אשר חטא שתי תרים או־שני בני־יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל־הכהן והקריב את־אשר לחטאת ראשונה ומלק את־ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטאת על־קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל־יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת־השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר־חטא ונסלח לו: 11 ואם־לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני־יונה והביא את־קרבתו אשר חטא ושירת האפה סלת לחטאת לא־שים עליה שמן ולא־יתן עליה לבנה כי חטאת היא: 12 והביאה אל־הכהן וקמץ הכהן מן־המזבח ומלוא קמצו את־אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: 13 וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לפהו כמנחה: 14 ויבדד יהוה אל־משה לאמר: 15 נפש כירחמנו מעל וחסאה בשננה מקדשי יהוה והביא את־אשמו ליהוה איל חמים מן־הצאן בערקה כסף־שקלים בשקל־הקדש לאשם: 16 ואת אשר חטא מן־הקדש ישלם ואת־חמשתו יוסף עליו ונתן אותו לפהו והכהן וכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: 17 ואם־נפש כי תחטא ועשיתה אחת מכל־מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 והביא איל חמים מן־הצאן בערקה לאשם אל־הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר־שגג והוא לא־ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם ליהוה: 20 ויבדד יהוה אל־משה לאמר: 21 נפש כי תחטא וקעלה מעל ביהוה וכהש בעמיתו בפקדון או־בתשומת יד או בגזל או עשק את־עמיתו: 22 או־מצא אבדה וכחש בה ונשבע על־שקר על־אחת מכל אשר־יעשה האדם לחטא בהנה: 23 והיה כיריחטא ואשם והשיב את־הגזלה אשר גזל או את־העשק אשר עשק או את־הפקדון אשר הפקר אותו או את־האבדה אשר מצא: 24 או מכל אשר־ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו ותמשתיו יוסף עליו לאשר הוא לו והגנו ביום אשמתו: 25 ואת־אשמו יביא ליהוה איל חמים מן־הצאן בערקה לאשם אל־הכהן: 26 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על־אחת מכל אשר־יעשה לאשמה בה: פ

6

1 ויבדד יהוה אל־משה לאמר: 2 צו את־אהרן ואת־בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על־המזבח כל־הלילה עד־הבקר ואש המזבח תוקד בו: 3 ולבש הכהן מרוך ביד ומכנס־ביד לבש על־בשרו והרים את־הדשן אשר תאכל האש את־העלה על־המזבח ושמו אצל המזבח: 4 ופשט את־בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את־הדשן אל־מתוץ למחנה אל־מקום טהור: 5 והאש על־המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר ועבד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: 6 אש תמיד תוקד על־המזבח לא תכבה: 7 וזאת תורת המנחה תקריב אתה בני־אהרן לפני יהוה אל־פני המזבח: 8 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל־הלבנה אשר על־המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אפרתה ליהוה: 9 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות האכל במקום קדש בחצר אהל־מועד יאכלוה: 10 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וכאשם: 11 כל־זכר בכני אהרן ואכלנה חק־עולם לדורותיכם מאשי יהוה כל אשר־יגע בהם יקדש: 12 ויבדד יהוה אל־משה לאמר: 13 זה קרבן אהרן ובניו אשר־יקריבו ליהוה ביום המשח אותו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 14 על־מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפניו מנתת פתים תקריב ריח־ניחח ליהוה: 15 והכהן המשח תחמיו מבניו יעשה אתה חק־עולם ליהוה כליל תקטר: 16 וכל־מנחת פתו כליל תהיה לא תאכל: 17 ויבדד יהוה אל־משה לאמר: 18 דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום קדש העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: 19 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל־מועד: 20 כל אשר־יגע בבשרה יקדש ואשר יגע מדמה על־הבגד אשר יגע עליה תכבס במקום קדש: 21 וכל־יחוש אשר תבשל־בו ישבר ואם־בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים:

22 כל־זָכַר בַּתְּהִיָּים יֵאָכֵל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: 23 וְכָל־חַטָּאת אֲשֶׁר יִזְבָּא מִדָּמָהּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: פ

7

1 וְזֹאת תֹרַת הָאֵשֶׁם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: 2 בַּמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־הַעֲלִיָּה יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָאֵשֶׁם וְאֶת־דָּמֹו יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 3 וְאֵת כָּל־חֲלָבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלִיָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקָּרִב: 4 וְאֵת שְׁתֵּי הַפְּלִיָּת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכִּסְיִים וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכֹּפֶד עַל־הַפְּלִיָּת וְסִינְיָה: 5 וְהִקְטִיר אֹתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה לַיהוָה אֵשֶׁם הוּא: 6 כֹּל־זָכַר בַּתְּהִיָּים יֵאָכֵל מִבְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ וְיֵאָכֵל קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: 7 כַּחַטָּאת בְּאֵשֶׁם תֹּרַח אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּרֵבוּ לוֹ יִהְיֶה: 8 וְהַכֹּהֵן הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עוֹד הַעֲלֶה אֲשֶׁר הַקָּרִיב לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה: 9 וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאֲפֹחַ בַּתְּנוּר וְכָל־נֶעֱשָׂה בַמִּרְחֶשֶׁת וְעַל־מִחְבַּת לַכֹּהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה: 10 וְכָל־מִנְחָה בְּלוֹלָה בַשֶּׁמֶן וְתִרְבֵּה לְכָל־בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כַּאֲחֵיו: פ 11 וְזֹאת תֹרַת זִבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: 12 אִם עַל־תּוֹדָה יִקְרִיבֵנוּ וְהַקָּרִיב: פ עַל־זִבַּח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן וְרִקְקֵי מִצּוֹת מִשְׁתִּים בַּשֶּׁמֶן וְסֹלֶת מִרְבֵּכַת חֲלוֹת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן: 13 עַל־חֲלוֹת לֶחֶם חֲמִץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל־זִבַּח תּוֹדַת שְׁלָמֵיו: 14 וְהַקָּרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־קָרְבָּנוֹ תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֶּהֱקֵ אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: 15 וּבִשֶׁר זִבַּח תּוֹדַת שְׁלָמֵיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא־יֵיחַ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר: 16 וְאִם־נִדְּרָו אוֹ נִדְּבָה זִבַּח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקָּרִיבוֹ אֶת־זִבְחוֹ וְיֵאָכֵל וְיִמְחַרְרֹת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל: 17 וְהַנּוֹתֵר מִבִּשֶׁר הַזִּבַּח בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָף: 18 וְאִם הָאָכַל יֵאָכֵל מִבִּשֶׁר־זִבַּח שְׁלָמֵיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב לוֹ הַפְּנוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הַאֲכֵלָת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָה תִּשָּׂא: 19 וְהַבִּשֶׁר אֲשֶׁר־יֵנַע בְּכָל־טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בְּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבִּשֶׁר כָּל־טָהוֹר יֵאָכֵל בִּשֶׁר: 20 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל בִּשֶׁר מִזִּבַּח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטָמְאוּ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיךָ: 21 וְנֶפֶשׁ כִּי־תִנַּע בְּכָל־טָמֵא בְּטָמְאוֹת אֲדָם אוֹ: פ בַּבְּהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּכָל־שֶׂקֶץ טָמֵא וְיֵאָכֵל מִבִּשֶׁר־זִבַּח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיךָ: פ 22 וְיִדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־חֲלָב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ: 24 וְחֵלֶב גִּבְלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל־מִלְאָכָה וְיֵאָכֵל לֹא תֹאכְלוּ: 25 כִּי כָל־יֵאָכֵל חֲלָב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכֵלָת מֵעַמִּיךָ: 26 וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ כָּל מוֹשֵׁב־בְּתֵיכֶם לַעֲוֹן וּלְבַהֲמָה: 27 כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיךָ: פ 28 וְיִדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 29 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת־זִבַּח שְׁלָמֵיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזִּבַּח שְׁלָמֵיו: 30 יָדָיו וְתִבְאִינָה אֶת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב עַל־הַתְּנוּחַ וְיִבְאִינוּ אֶת הַחֹזֶה לְהִגִּיף אֹתוֹ תְּנוּפֵה לַפְּנֵי יְהוָה: 31 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחַ וְהִיָּה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: 32 וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שְׁלָמִים: 33 הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אֶהְרֹן לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנָּה: 34 כִּי אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפֵה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמִים וְאֵתֵן אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 35 וְאֵת מִשְׁחַת אֶהְרֹן וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקָּרִיב אֹתָם לַכֹּהֵן לַיהוָה: 36 אֲשֶׁר צִנָּה יְהוָה לַתֵּת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחַת אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: 37 זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלֵאֵשֶׁם וְלַמִּזְבֵּחַ וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים: 38 אֲשֶׁר צִנָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּתֵר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי: פ

8

1 וְיִדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ וְאֵת הַבְּנָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת פֶּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל הַמִּצּוֹת: 3 וְאֵת כָּל־הַעֲדָה הַקְּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 4 וַיַּעֲשֶׂה מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הַעֲדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הַעֲדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת: 6 וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת אֶהְרֹן וְאֶת־בְּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמַּיִם: 7 וַיָּתֵן עָלָיו אֶת־הַכֹּהֲנָתַי וַיַּחְדֵּר אֹתוֹ בַּאֲבֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמַּעֲטֵל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֶפֶד וַיַּחְדֵּר אֹתוֹ בַּאֲפֹד לוֹ בּוֹ: 8 וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּחִמִּים: 9 וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנַפֶּת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל־הַמִּצְנַפֶּת אֶל־מִוֶּלַע בְּנָיו אֵת צִיץ הַזָּהָב גִּזֵּר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 10 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם: 11 וַיִּזַּן מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פַּעֲמִים וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכֹּהֵן וְאֶת־כְּלָבָנוֹ לְקַדְּשָׁם: 12 וַיִּצַק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אֶהְרֹן וַיִּמְשַׁח

אתו לקדשו: 13 ויקרב משה את־בני אהרן וילבשם כהנת ויחגור אתם אבנט ויחבש להם מנזבחות כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 14 וַיִּגַּשׁ אֶת פֶּר הַחֲטָאֹת וַיִּסְמֹךְ אֶת־רֹאשׁ פֶּר הַחֲטָאֹת: 15 וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֲצָבָעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו: 16 וַיִּקַּח אֶת־כֶּלֶב הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֵת־שְׁמֵי הַקְּלִיֹּת וְאֵת־חִלְבֵּהוּ וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה הַמִּזְבֵּחַ: 17 וְאֶת־הַפֶּה וְאֶת־עֶרְוֹ וְאֵת־בִּשְׂרֹוֹ וְאֶת־פְּרָשׁוֹ שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחָנֶה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 18 וַיִּקְרָב אֶת אֵיל הָעֵלֶה וַיִּסְמְכוּ אֶת־רֹגְוֹ וַיִּקְנִי אֶת־יְרֵדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: 19 וַיִּשְׁחֹט וַיִּזְרַק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 20 וְאֶת־הָאֵיל נָתַח לַנְּתֻחָיו וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתֻחִים וְאֶת־הַפֶּה: 21 וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעִים רָתַץ בְּמַיִם וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה אֶת־כֶּלֶב הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עַלֶּה הוּא לְרִיחַ־נִיחֹחַ אִשָּׁה הוּא לַיהוָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 22 וַיִּקְרָב אֶת־הָאֵיל הַשְּׁנִי אֵיל הַמִּלֵּאִים וַיִּסְמְכוּ אֶת־רֹגְוֹ וַיִּקְנִי אֶת־יְרֵדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: 23 וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִדְּמֹו וַיִּתֵּן עַל־הַנְּיֹוד אֲנֹר־אֶת־רֹגְוֹ וַיִּמְנִית וְעַל־בִּהֶן יְדֹו הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן יְגִלֹו הַיְמָנִית: 24 וַיִּקְרָב אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּמָּן מִשֶּׁה מִן־הַדָּם עַל־הַנְּיֹוד אֲזַנִּים הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן יְדֹם הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן יְגִלִים הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 25 וַיִּקַּח אֶת־הַחֹלֶב וְאֶת־הָאֵלֶיֶה וְאֶת־כֶּלֶב הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֵת־שְׁמֵי הַקְּלִיֹּת וְאֵת־חִלְבֵּהוּ וְאֵת שׂוֹק הַיְמָיִן: 26 וַיִּמְסַל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר וּלְפָנָי יְהוָה לָקַח חֵלֶת מִצָּה אַחַת וְחֵלֶת לֶחֶם שְׁמֹן אַחַת וְרִקִּיק אַחַד וַיִּשֶׂם עַל־תְּחֻלָּבִים וְעַל שׂוֹק הַיְמָיִן: 27 וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֶהֱרֹן וְעַל כַּפֵּי בְנָיו וַיִּנָּח אֹתָם תְּנוּפָה לְפָנָי יְהוָה: 28 וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֵלֶה מִלֵּאִים הֵם לְרִיחַ־נִיחֹחַ אִשָּׁה הוּא לַיהוָה: 29 וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת־הַחֹזֶה וַיִּנְיִפְהוּ תְנוּפָה לְפָנָי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים לְמִשֶּׁה הִיֵּה לְמִנְחָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 30 וַיִּקַּח מִשֶּׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזֵּו עַל־אֶהֱרֹן וְעַל־בְּנָדָיו וְעַל־בְּנֵי וְעַל־בְּנֵי וְעַל־בְּנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן וַיִּקְדָּשׁ אֶת־אֶהֱרֹן אֶת־בְּנָדָיו וְאֶת־בְּנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן: 31 וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בְּנָיו בְּשִׁלְוֹ אֶת־הַבִּשְׂרֹוֹ פָתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְשֵׁם הַאֶהֱלֹו אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסֵל הַמִּלֵּאִים כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לְאֹמֶר אֶהֱרֹן וּבְנָיו יֹאכְלֵהוּ: 32 וְהַנּוֹתֵר בְּבִשְׂרֹוֹ וּבְלֶחֶם כֹּאֲשֶׁר תִּשְׂרָפוּ: 33 וּמִפֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ שְׁבַעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי מִלֵּאֵיכֶם כִּי שְׁבַעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת־יְרֵדֵיכֶם: 34 כֹּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: 35 וּפִתַח אֶהֱל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שְׁבַעַת יָמִים וּשְׂמֹרְתֶם אֶת־מִשְׁמֵרַת יְהוָה וְלֹא תִמּוּתוּ כִּי־כֹן צִוִּיתִי: 36 וַעֲשֵׂה אֶהֱרֹן וּבְנָיו אֶת כֶּלֶב־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: 8

9

1 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֶהֱרֹן וּלְבְנָיו וּלְזֻקְנֵי יִשְׂרָאֵל: 2 וַיֹּאמֶר אֶל־אֶהֱרֹן קַח־לָךְ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקֶּרֶב לְפָנָי יְהוָה: 3 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לְאֹמֶר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וְבָקָשׁ בְּנֵי־שֹׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה: 4 וְשׂוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַת לְפָנָי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן כִּי הַיּוֹם גִּרָאָה אֲלֵיכֶם: 5 וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי אֶהֱל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כֹל־הָעֵדָה וַיַּעֲמְדוּ לְפָנָי יְהוָה: 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיִּרְא אֲלֵיכֶם כְּכֹד יְהוָה: 7 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן קָרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלֹתְךָ וְכַפֵּר בַּעֲדֶךָ וּבַעֲדֵי הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קֶרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בְּעֵדָם כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 8 וַיִּקְרַב אֶהֱרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחֹט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: 9 וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת־הַדָּם אֲלָיו וַיִּטְבֹּל אֲצָבָעוֹ בְּדָם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: 10 וְאֶת־הַחֹלֶב וְאֶת־הַקְּלִיֹּת וְאֶת־יִתְרַת מִן־הַכֶּבֶד מִן־תְּחֻמֵּי הַחֲטָאֹת הַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 11 וְאֶת־הַבִּשְׂרֹוֹ וְאֶת־הַעֹר שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחָנֶה: 12 וַיִּשְׁחֹט אֶת־הָעֵלֶה וַיִּמְצָאוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֲלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 13 וְאֶת־הָעֵלֶה הַמִּצִּיאֹו אֲלָיו לַנְּתֻחָה וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: 14 וַיִּרְתַּץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל־הָעֵלֶה הַמִּזְבֵּחַ: 15 וַיִּקְרָב אֶת קֶרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחֹטוּ וַיַּחֲטֵאוּ כְּרָאשׁוֹן: 16 וַיִּקְרַב אֶת־הָעֵלֶה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט: 17 וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא כַּף מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבָּקָר: 18 וַיִּשְׁחֹט אֶת־הַשׂוֹר וְאֶת־הָאֵיל וְזָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיִּמְצָאוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת־הַדָּם אֲלָיו וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 19 וְאֶת־הַחֹלֶבִים מִן־הַשׂוֹר וּמִן־הָאֵיל הָאֵלֶיֶה וְהַמִּכְסָּה וְהַקְּלִיֹּת וַיִּתְרַת הַכֶּבֶד: 20 וַיִּשְׂמוּ אֶת־הַחֹלֶבִים עַל־הַחֹזֶת וַיִּקְטֹר הַחֹלֶבִים הַמִּזְבֵּחַ: 21 וְאֵת הַחֹזֹת וְאֵת שׂוֹק הַיְמָיִן

הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: ²² וישא אהרן את ידיו (אלה העם ויברכם ויברך מעשת החטאת והעלה והשלימים: ²³ ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויבא כבוד יהוה אל כל העם: ²⁴ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים ויבא כל העם וירגו ויפלו על פניהם:

10

¹ ויקחו בני אהרן נדב ונביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ² ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: ³ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה: לאמר בקרבי אקדש ועל לפני כל העם אכבד וידם אהרן: ⁴ ויקרא משה אל מישאל ואל אלפזן בני עזאל דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאת בני הקדש אל מחוץ למחנה: ⁵ ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ⁶ ויאמר משה אל אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפגעו ויבגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואיכם כל בית ישראל ויבכו את השרפה אשר שרף יהוה: ⁷ ומפתח אהל מועד לא תצאו פתחיה פושטת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: ⁸ וידבר יהוה אל אהרן לאמר: ⁹ גון ושכר אל תשתו אותה ויבגד אהרן בבאבים אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדורותיכם: ¹⁰ ולהבידיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין השקור: ¹¹ ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם בדר משה: ¹² וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר ובניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכליה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ¹³ ואכלתם אותה במקום קדש כי חקק וחק בליד הוא מאשי יהוה כירכו צויתי: ¹⁴ ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אותה ובגיד ובגיתך אהרן וחקק וחק בליד נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: ¹⁵ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים וביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה להן ולבגיד אהרן ולחק עולם כאשר צוה יהוה: ¹⁶ ואת שער החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: ¹⁷ מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: ¹⁸ הן לא הובא את דמיה אל הקדש בנימה אכול תאכלו אותה בקדש כאשר צויתי: ¹⁹ וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום ויטיב בעיני יהוה: ²⁰ וישמע משה ויטיב בעיניו: ²¹

11

¹ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהים: ² דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל בהמה אשר על הארץ: ³ כל מפרסת פרסה ושסעת פרסה מפרסת פרסה ובהמה אהה תאכלו: ⁴ אך את זה לא תאכלו ממשלי הגדה ומפריסי הפרסה את הנמל כיימשלה גדה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: ⁵ ואת השפן כיימשלה גדה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ⁶ ואת הארנבת כיימשלה גדה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ⁷ ואת החזיר כיימשלה גדה הוא ושסע פרסה והוא גרה לא יגיר טמא הוא לכם: ⁸ מבשרם לא תאכלו ובגבולתם לא תגעו טמאים הם לכם: ⁹ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובגבולתם אתם תאכלו: ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובגבולתם מכל שרץ המים ומכל גפש החיה אשר במים שקץ הם לכם: ¹¹ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: ¹² כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם: ¹³ ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העוגיה: ¹⁴ ואת הדאה ואת האיה למיניה: ¹⁵ את כל ערב למיניו: ¹⁶ ואת בת היענה ואת התחמס ואת המשחף ואת הנגץ למיניהו: ¹⁷ ואת הפוס ואת השלף ואת הנשוף: ¹⁸ ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ¹⁹ ואת החסידה האנפה למיניה ואת הדוכיפת ואת העטלף: ²⁰ כל שרץ העוף החלף על ארבע שקץ הוא לכם: ²¹ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף החלף על ארבע אשר לא לו כרעים ממשל לרגליו לנתר בהן על הארץ: ²² את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הסלעם למיניהו ואת התרגל למיניהו ואת התנב למיניהו: ²³ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: ²⁴ ולא אלה תשקצו כל הנגע בגבולתם

וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 25 וְכֹל־הַנְּשֵׂא מִנִּבְלָתָם יִכַּבֵּס בַּגְּדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 26 לְכֹל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרֹטָה פְּרוֹטָה וְשִׁסְעוּ וְאִינְיָה שְׁסֻעַת וְגִרְהוּ אִינְיָה מִעֲלֵה טְמָאִים הֵם לָכֵם כֹּל־הַנֶּנְעֵ בָהֶם וְיִטְמָא: 27 וְכֹל הַזֹּלֵף עַל־כַּפּוֹ בְּכֹל־הַחִיָּה הַחַלְקֶת עַל־אַרְבַּע טְמָאִים הֵם לָכֵם כֹּל־הַנֶּנְעֵ בְּנִבְלָתָם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 28 וְהַנְּשֵׂא אֶת־נִבְלָתָם יִכַּבֵּס בַּגְּדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב טְמָאִים הֵמָּה לָכֵם: ס 29 וְזֶה לָכֵם הַטָּמֵא בַּשָּׂרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ הַחֲלֵד וְהַעֲקָבִיר וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ: 30 וְהָאֲנָקָה וְהַחֵבֶת וְהַלְטָאָה וְהַחֲמֵט וְהַתַּנְשֵׁמֶת: 31 אֵלֶּה הַטְּמָאִים לָכֵם בְּכֹל־הַשָּׂרֶץ כֹּל־הַנֶּנְעֵ בָהֶם בְּמָחָם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 32 וְכֹל אֲשֶׁר־יִפֹּל־עָלָיו מֵהֶם בְּמָחָם וְטָמֵא מִכֹּל־כְּלִי־עֵץ אִם בַּגֶּד אִם־עוֹר אִם שֶׁק כֹּל־כְּלִי אֲשֶׁר־יִעֲשֶׂה מִלְּאֲכָה בָהֶם בְּמִים יִכָּא וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְטָהַר: 33 וְכֹל־כְּלִי־חֶרֶשׁ אֲשֶׁר־יִפֹּל מֵהֶם אֶל־תּוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ וְטָמֵא וְאֵתוֹ תִּשְׁבְּרוּ: 34 מִכֹּל־הָאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל אֲשֶׁר יִבּוֹא עָלָיו מִים וְטָמֵא וְכֹל־מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכֹל־כְּלִי וְטָמֵא: 35 וְכֹל אֲשֶׁר־יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עָלָיו וְטָמֵא תַנּוּר וְכִיּוֹם יִחַץ טְמָאִים הֵם וְטָמָאִים יִהְיוּ לָכֵם: 36 אֵךְ מִעֵץ וּבֹדֶר מִקֹּדֶה מִים יִהְיֶה טָהוֹר וְנֶנְע בְּנִבְלָתָם וְטָמֵא: 37 וְכִי יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עַל־כַּל־יָרֵעַ זָרוּעַ אֲשֶׁר יִרְעֵ טָהוֹר הוּא: 38 וְכִי יִתֵּן מִים עַל־זָרַע וְנִפֹּל מִנִּבְלָתָם עָלָיו טָמֵא הוּא לָכֵם: ס 39 וְכִי יָמוּת מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־הִיא לָכֵם לֹא־כֹלֶה הַנֶּנְע בְּנִבְלָתָהּ וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 40 וְהֵאֱכַל מִנִּבְלָתָהּ יִכַּבֵּס בַּגְּדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהַנְּשֵׂא אֶת־נִבְלָתָהּ יִכַּבֵּס בַּגְּדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 41 וְכֹל־הַשָּׂרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל: 42 כֹּל הַחֲלֵד עַל־חַזוֹן וְכֹל הַזֹּלֵף עַל־אַרְבַּע עַד כֹּל־מַרְבֵּה רַגְלָיִם לְכֹל־הַשָּׂרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ לֹא תֵאֱכָלוּם כִּי־שֶׁקֶץ הֵם: 43 אֶל־תִּשְׁצַוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכֹל־הַשָּׂרֶץ הַשֹּׁרֵץ וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם וְנִטְמָתֶם בָּם: 44 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם וְהִיַּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמָאוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכֹל־הַשָּׂרֶץ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ: 45 כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיִת לָכֵם לֵאלֹהִים וְהִיַּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי: 46 זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהַעוֹף וְכֹל הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בְּמִים וְלְכֹל־נֶפֶשׁ הַשָּׂרֶצַת עַל־הָאָרֶץ: 47 לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנִּבְלָת לְוַבֵּין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא הָאֲכָל: פ

12

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרַע וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נְדַת דְּוֹחָה טָמְאָה: 3 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֶׂר עַרְלָתוֹ: 4 וּשְׁלֹשִׁים יוֹם יִשְׁלַשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדָמֵי טְהוֹרָה בְּכֹל־קֹדֶשׁ לֹא־תִנְעַ וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מִלֵּאת יָמֵי טְהוֹרָה: 5 וְאִם־לָקְחָה תֵלֵד וְטָמְאָה שִׁבְעִים כְּנִדְתָּהּ וְשֵׁשִׁים יוֹם וְשִׁשַׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל־דָּמֵי טְהוֹרָה: 6 וּבְמִלֵּאת יָמֵי טְהוֹרָה לְבִן אִם לְבַת תָּבִיא כְּכֹשׁ בֶּן־שְׁנֹתָ לְעֵלָה וּבִן־יוֹנָה אֶתֶר לְחַטָּאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכְּהֵן: 7 וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה וְכַפֵּר עָלֶיהָ וְטְהַר מִמֶּקֶד דָּמֵיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיָּלֵדָת לַזָּכָר אִם לַאֲרֵבָה: 8 וְאִם־לֹא תִמְצָא יָרֵהָ כִּי שָׂה וְלִקְחָה שְׁתֵּי־תָרִים אִם שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶתֶר לְעֵלָה וְאֶתֶר לְחַטָּאת וְכַפֵּר עָלֶיהָ כַּכֵּן וְטְהַרָה: פ

13

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 2 אֲדָם כִּי יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שֹׂאת אִוֶּסְפַחַת אִם בְּחֶרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ לְנֶנְע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אִם אֶל־אַתָּה מִכְּנֵי הַכֹּהֲנִים: 3 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנְע בְעוֹר־הַבָּשָׂר וְשֶׁרֶץ בְּנֶנְע הַפֶּד וּלְבָן וּמִרְאָה הַנֶּנְע עֲמוֹק מְעוֹר בְּשָׂרוֹ יִנְע צָרַעַת הוּא וְרָאָה הַכֹּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ: 4 וְאִם־בְּחֶרֶת לְבָנָה הוּא בְעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעֲמוֹק אִין־מִרְאָה מִן־הָעוֹר וְשֶׁרֶץ לֹא־הַפֶּד לְבָן וְהַסְּגִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנְע שִׁבְעַת יָמִים: 5 וְרָאָה הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהָיָה הַנֶּנְע עֲמוֹד בְּעֵינָיו לֹא־יִפְשֵׁה הַנֶּנְע בְעוֹר וְהַסְּגִירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית: 6 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שְׁנִית וְהִנֵּה כְּתָה הַנֶּנְע וְלֹא־יִפְשֵׁה הַנֶּנְע בְעוֹר וְטְהַרוּ הַכֹּהֵן מִסְּפַחַת הַיָּא וְכַבֵּס בַּגְּדָיו וְטָהַר: 7 וְאִם־יִפְשֵׁה הַנֶּנְע מִסְּפַחַת בְעוֹר אַחֲרֵי הַרְאָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן לְטְהַרְתּוֹ וְנִרְאָה שְׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן: 8 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה יִפְשֵׁה מִסְּפַחַת בְעוֹר וְטָמֵא הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא: פ 9 יִנְע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן: 10 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שֹׂאת לְבָנָה בְעוֹר וְהִיא הַפֶּדָה שֶׁרֶץ לְבָן וּמְתִיחַת בְּשֶׂר חַי בְּשֹׂאת: 11 צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא הַכֹּהֵן לֹא יִסְגְּרוּ כִּי טָמֵא הוּא: 12 וְאִם־פְּרוּחַ מִפְּרַח הַצָּרַעַת בְעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת כָּל־עוֹר הַנֶּנְע מִרְאֵשׁוֹ וְעַד־רַגְלָיו לְכֹל־מִרְאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן: 13 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת־הַנֶּנְע כְּכֹל הַפֶּד לְבָן טָהוֹר הוּא: 14 וּבַיּוֹם הַרְאָתוֹ בּוֹ בְּשֶׂר חַי וְטָמֵא: 15 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַבְּשֶׂר חַי וְטָמֵא הַבְּשֶׂר חַי וְטָמֵא הוּא צָרַעַת הוּא: 16 אִם כִּי יִשׁוּב הַבְּשֶׂר חַי וְהַפֶּד

ללבו וְאֵל־הַכֹּהֵן: 17 וְרָאִהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהַפֵּךְ הִנֵּנִי ללִבּוֹ וְשִׁחַר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנֶט שְׂחֹר הוּא: 18 וּבִשֶׁר כִּי־יִהְיֶה בּוֹ־בָעוֹר שְׁחִין וְנִרְפָּא: 19 וְהָיָה בַּמָּקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לִבְנֵה אוּ בְהֵרַת לִבְנֵה אֲדַמְדָּמַת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן: 20 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מוֹרָאָה שְׁפָל מוֹן־הָעוֹר וְשִׁעְרָה הַפֶּד לִבּוֹ וְטִמְאֹו הַכֹּהֵן נִנְט־צָרְעַת הוּא בַּשְּׁחִין פְּרָחָה: 21 וְאִם וְרָאִנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵיבֻרָה שְׁעַר לִבּוֹ וְשִׁפְלָה אֵינְנָה מוֹן־הָעוֹר וְהָיָה כִּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים: 22 וְאִם־פִּשָּׁה תִּפְשָׁה בְּעוֹר וְטִמְאֹו הַכֹּהֵן אִתּוֹ גִּנֵּעַ הוּא: 23 וְאִם־תִּחְתָּמִיהָ תַעֲמֹד הַבְּהֵרַת לֹא פִשְׁתָּה צָרְבַת הַשְּׁחִין הוּא וְשִׁחְרוֹ הַכֹּהֵן: 24 אוּ בִשֶׁר כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר מְכּוּת־אֵשׁ וְהָיְתָה מוֹתֵת הַמְּכּוּה בְּהֵרַת לִבְנֵה אֲדַמְדָּמַת אוּ לִבְנֵה: 25 וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהַפֵּךְ שְׁעַר לִבּוֹ בַּבְּהֵרַת וּמִרְאָה עֵמֶק מוֹן־הָעוֹר צָרְעַת הוּא בַּמְּכּוּה פְּרָחָה וְטִמְאֹו אִתּוֹ הַכֹּהֵן נִנְט צָרְעַת הוּא: 26 וְאִם וְרָאִנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵיבֻר־בְּהֵרַת שְׁעַר לִבּוֹ וְשִׁפְלָה אֵינְנָה מוֹן־הָעוֹר וְהוּא כִּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים: 27 וְרָאִהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פִּשָּׁה תִּפְשָׁה בְּעוֹר וְטִמְאֹו הַכֹּהֵן אִתּוֹ נִנְט צָרְעַת הוּא: 28 וְאִם־תִּחְתָּמִיהָ תַעֲמֹד הַבְּהֵרַת לֹא־פִשְׁתָּה בְּעוֹר וְהוּא כִּהָה שְׂאֵת הַמְּכּוּה הוּא וְשִׁחְרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צָרְבַת הַמְּכּוּה הוּא: 29 וְאִישׁ אוּ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נִנְט בְּרָאשׁ אוּ בִזְנוֹן: 30 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנֶט וְהִנֵּה מוֹרָאָה עֵמֶק מוֹן־הָעוֹר וּבּוֹ שְׁעַר צָהָב דָּק וְטִמְאֹו אִתּוֹ הַכֹּהֵן נִחַק הוּא צָרְעַת הָרֹאשׁ אוּ הַזָּנוּן הוּא: 31 וְכִי־יִרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־נִנְט הַנִּחַק וְהִנֵּה אֵיבֻר־מִרְאָהוּ עֵמֶק מוֹן־הָעוֹר וְשִׁעַר שְׁחַר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן אֶת־נִנְט הַנִּחַק שְׁבַעַת יָמִים: 32 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנֶט בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פִשָּׁה הַזָּחֵק וְלֹא־יָהִי בּוֹ שְׁעַר צָהָב וּמִרְאָה הַזָּחֵק אֵין עֵמֶק מוֹן־הָעוֹר: 33 וְהִתְנַלַּח וְאֵת־הַנִּחַק לֹא יַגְלַח וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּחַק שְׁבַעַת יָמִים שְׁנִית: 34 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּחֵק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פִשָּׁה הַנִּחַק בְּעוֹר וּמִרְאָהוּ אֵינְנֹו עֵמֶק מוֹן־הָעוֹר וְשִׁחַר אִתּוֹ הַכֹּהֵן וּכְבֵס בְּגָדָיו וְשִׁחַר: 35 וְאִם־פִּשָּׁה יִפְשָׁה הַנִּחַק בְּעוֹר אַחֲרֵי טְהָרָתוֹ: 36 וְרָאִהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פִשָּׁה הַנִּחַק בְּעוֹר לֹא־יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצָּהָב טִמְאֹו הוּא: 37 וְאִם־בְּעִינָיו עֵמֶד הַזָּחֵק וְשִׁעַר שְׁחַר צִמַּח־בּוֹ נִרְפָּא הַנִּחַק שְׂחֹר הוּא וְשִׁחְרוֹ הַכֹּהֵן: 38 וְאִישׁ אוּ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בְּהֵרַת בְּהֵרַת לִבְנֵה: 39 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בְּהֵרַת כְּהוֹת לִבְנֵה בְּחַק הוּא פְּרַח בְּעוֹר שְׂחֹר הוּא: 40 וְאִישׁ כִּי יִמְרַט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא שְׂחֹר הוּא: 41 וְאִם מִפְּאֵת כְּפוֹי יִמְרַט רֹאשׁוֹ נִבַּח הוּא שְׂחֹר הוּא: 42 וְכִי־יִהְיֶה בְּקָרְחַת אוּ בַּנִּפְחַת נִנְט לִבּוֹ אֲדַמְדָּמַת צָרְעַת פְּרַחַת הוּא בְּקָרְחַתוֹ אוּ בַּנִּפְחַתוֹ: 43 וְרָאָה אִתּוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־הַנֶּנֶט לִבְנֵה אֲדַמְדָּמַת בְּקָרְחַתוֹ אוּ בַּנִּפְחַתוֹ כַּמִּרְאָה צָרְעַת עוֹר בִּשֶׁר: 44 אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טִמְאֹו הוּא טִמְאֹו וְטִמְאֹו הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִנְטוֹ: 45 וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הִנֵּנִי בְּגָדָיו יִהְיֶה פְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל־שָׂפָם יַעֲטֹו וְטִמְאֹו טִמְאֹו יִקְרָא: 46 כֹּל־יָמָיו אֲשֶׁר הִנֵּנִי בּוֹ יִטְמָא טִמְאֹו הוּא בְּכָד יִשָּׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ: 47 אוּ תִבְגַּד כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נִנְט צָרְעַת בְּבִגְד צִמֹּר אוּ בְּבִגְד פִּשְׁתִּים: 48 אוּ בִשְׂתִי אוּ בְּעֵרֵב לַפִּשְׁתִּים וְלַצִּמֹּר אוּ בְּעוֹר אוּ בְּכָל־מְקַלְכֵּת עוֹר: 49 וְהָיָה הַנֶּנֶט וְרִקְקָו אוּ אֲדַמְדָּמַת בְּבִגְד אוּ בְּעוֹר אוּ־בִשְׂתִי אוּ־בְעֵרֵב אוּ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר נִנְט צָרְעַת הוּא וְהָרָאָה אֶת־הַכֹּהֵן: 50 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנֶט וְהִסְגִּירוֹ אֶת־הַנֶּנֶט שְׁבַעַת יָמִים: 51 וְרָאָה אֶת־הַנֶּנֶט בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִי־פִשָּׁה הִנֵּנִי בְּבִגְד אוּ־בִשְׂתִי אוּ־בְעֵרֵב אוּ בְּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמַלְאָכָה צָרְעַת מִמְּאָרַת הִנֵּנִי טִמְאֹו הוּא: 52 וְשָׂרַף אֶת־הַבְּגָד אוּ אֶת־הַשְּׂתִי אוּ אֶת־הָעֵרֵב בְּצִמֹּר אוּ בַּפִּשְׁתִּים אוּ אֶת־כֹּל־כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ הִנֵּנִי כִי־צָרְעַת מִמְּאָרַת הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרַף: 53 וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־פִשָּׁה הִנֵּנִי בְּבִגְד אוּ בִשְׂתִי אוּ בְּעֵרֵב אוּ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר: 54 וְצִוּוֹה הַכֹּהֵן וּכְבֵסוּ אֶת־אֲשֶׁר־בּוֹ הִנֵּנִי וְהִסְגִּירוֹ שְׁבַעַת־יָמִים שְׁנִית: 55 וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרָיו הַכֹּפֵס אֶת־הַנֶּנֶט וְהִנֵּה לֹא־הַפֶּד הִנֵּנִי אֶת־עִינוֹ וְהִנֵּנִי לֹא־פִשָּׁה טִמְאֹו הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרַפְנוּ פְּרַחַת הוּא בְּקָרְחַתוֹ אוּ בַּנִּפְחַתוֹ: 56 וְאִם רָצָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כְּהָה הִנֵּנִי אַחֲרָיו הַכֹּפֵס אִתּוֹ וּקְרַע אִתּוֹ מוֹן־הַבְּגָד אוּ מוֹן־הָעוֹר אוּ מוֹן־הַשְּׂתִי אוּ מוֹן־הָעֵרֵב: 57 וְאִם־תִּרְאָה עוֹר בְּבִגְד אוּ־בִשְׂתִי אוּ־בְעֵרֵב אוּ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר פְּרַחַת הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרַפְנוּ אֶת־אֲשֶׁר־בּוֹ הִנֵּנִי: 58 וְהַבְּגָד אוּ־הַשְּׂתִי אוּ־הָעֵרֵב אוּ־כֹל־כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֵּס וְסָר מִמֶּה הִנֵּנִי וּכְבֵס שְׁנִית וְשִׁחַר: 59 זֹאת תּוֹרַת נִנְט צָרְעַת בְּגַד הַצִּמֹּר אוּ הַפִּשְׁתִּים אוּ הַשְּׂתִי אוּ הָעֵרֵב אוּ כֹל־כְּלִי־עוֹר לְשִׁחְרוֹ אוּ לְטִמְאֹו: 6

14

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 זֹאת תְּהִיֹה תוֹרַת הַמִּצְוֹעַ בַּיּוֹם שְׁחָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן: 3 וַיָּבֵא הַכֹּהֵן אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא וְהִנֵּה נִחַק מוֹן־הַצָּרוּעַ: 4 וְצִוּוֹה הַכֹּהֵן וְלָקַח לְמַטְהַר שְׁתֵּי־צִפְרִים חַיּוֹת שְׂחֹרֹת וְעֵץ אֶרְזוֹ וְשֵׁנִי תוֹלַעַת אוּבֹב: 5 וְצִוּוֹה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָד אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׁ עַל־מִים חַיִּים: 6 אֶת־הַצִּפּוֹר הַשֵּׁנִי נָחַת וְשָׁחַט אֹתוֹ וְאֶת־עֵץ הָאֶרְזוֹ וְאֶת־שֵׁנִי הַתּוֹלַעַת

ואת האזוב וטבל אותם ואת הצפר החזה בדם הצפר השחטה על המים החיים: 7 והזה על המטהר
 מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: 8 וכבס המטהר את בנדיו
 ונלח את כל שעריו ורחץ במים וטהר ואחר כבוא אל המנחה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: 9
 והזה ביום השביעי ונלח את כל שעריו ואת ראשו ואת זקנו ואת נפת עיניו ואת כל שעריו ונלח
 וכבס את בנדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: 10 וביום השמיני יקח שני קבשים תמימים וכבשה
 אחת בתשעה תמימה ושלשה עשרים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: 11 והעמיד הכהן
 המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקח הכהן את הכבש האחד
 והקריב אתו לאשם ואת זלג השמן והניף אתם הנופה לפני יהוה: 13 ושחט את הכבש במקום אשר
 ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: 14 ולקח
 הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוף און המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל ביהן ידו
 הימנית: 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: 16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית
 מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: 17 ומותר השמן
 אשר על כפו יתן הכהן על תנוף און המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל ביהן ידו הימנית
 על דם האשם: 18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה: 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ושחט את העלה: 20 והעלה
 הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: 21 ואסדה הוא ואין ידו משנת
 ולקח קבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: 22 ושתי
 תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחר חטאת וקאחד עלה: 23 והביא אותם ביום השמיני
 לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: 24 ולקח הכהן את כבש האשם ואת זלג השמן
 והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: 25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוף
 און המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל ביהן ידו הימנית: 26 ומן השמן יצק הכהן על כף
 הכהן השמאלית: 27 והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים
 לפני יהוה: 28 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוף און המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית
 ועל ביהן ידו הימנית על מקום דם האשם: 29 והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
 המטהר לכפר עליו לפני יהוה: 30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו:
 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני
 יהוה: 32 זאת תורת אשר יבן נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בסתרתו: 33 וידבר יהוה אל משה
 ואל אהרן לאמר: 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לארצה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ
 ארצותכם: 35 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: 36 וצוה הכהן ופניו את הבית
 בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא ישמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית:
 37 וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ורקרקת או אדמדמת ומראתו שפל מן הקיר:
 38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: 39 ושכ הכהן ביום השביעי
 וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: 40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו
 אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 41 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו
 אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל פתח האבנים ועפר אתר יקח
 וסח את הבית: 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית
 ואחרי הטוח: 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: 45 ונתן
 את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 46 והבא
 אל הבית כל ימי הסגיר אתו וטמא עד הערב: 47 והשכב בבית וכבס את בנדיו והאכל בבית וכבס
 את בנדיו: 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטה את הבית וטהר הכהן
 את הבית כי נרפא הנגע: 49 ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב: 50 ושחט
 את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: 51 ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת
 ואת הצפר החיה וטבל אותם בדם הצפר השחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים:
 52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת:
 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: 54 זאת התורה

לְכַל־גֵּנֶע הַצֶּרַעַת וּלְנִתְקַ: 55 וּלְצִרְעַת הַבְּגָד וּלְבֵית: 56 וּלְשֵׂאת וּלְסַפְּחַת וּלְבִהָרַת: 57 לְהוֹרֹת בַּיּוֹם הַטָּמֵא וּבַיּוֹם הַטָּהוֹר זֹאת תּוֹרַת הַצֶּרַעַת: ס

15

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 2 דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי הָיְהוּ זָב מִבְּשָׂרוֹ זָבוּ טָמֵא הוּא: 3 וְזֹאת תְּהִיָּה טָמְאָתוֹ בַּזָּבוּב כִּרְבִּישׁוֹ אִתְּוֹזָבוּ אִי־הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ מִזֹּבּוֹ טָמְאָתוֹ הוּא: 4 כֹּל־הַמְּשֻׁקֵּב אֲשֶׁר יִשְׁקֵב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא וְכֹל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־יִשָּׁב עָלָיו יִטְמָא: 5 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בַּמְּשֻׁקֵּב וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 6 וְהַיֹּשֵׁב עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־יִשָּׁב עָלָיו הַזָּב וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 7 וְהַנִּגַּע בַּבָּשָׂר הַזָּב וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 8 וְכִי־יִרְקַע הַזָּב בַּשָּׂהוֹר וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 9 וְכֹל־הַמְּרֻקֵּב אֲשֶׁר יִרְקֵב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא: 10 וְכֹל־הַנִּגַּע בְּכָל־אֲשֶׁר יְהִיָּה תַחְתָּיו יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 11 וְכֹל־אֲשֶׁר יַעֲבֹד הַזָּב וַיְדַוּ לֹא־שָׁטַף בַּמַּיִם וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 12 וְכִלְיֵהָרֶשֶׁת אֲשֶׁר־יַעֲבֹד הַזָּב יִשְׁבֵּר וְכֹל־כְּלִי־עֵץ וַיִּשְׁטַף בַּמַּיִם: 13 וְכִי־יִטְהַר הַזָּב מִזֹּבּוֹ וְכִפֹּר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטַהֲרָתוֹ וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם חַיִּים וְטָהַר: 14 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקְחֵלֶּךָ שְׁתֵּי תְרִים אֹז שֵׁנִי בְּנֵי יוֹגָה וּבָאֵל לַפְּנֵי יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּנְתַנֶּם אֶל־הַכֹּהֵן: 15 וְעִשָּׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חֲטָאֵת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לַפְּנֵי יְהוָה מִזֹּבּוֹ: ס 16 וְאִישׁ כִּי־תִצָּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 17 וְכֹל־בְּגָד וְכֹל־עוֹר אֲשֶׁר־יְהִיָּה עָלָיו שִׁכְבַת־זָרַע וַיִּכַּסּ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: פ 18 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁקֵב אִישׁ אֶתְּהָ שִׁכְבַת־זָרַע וְרַחֲצוּ בַמַּיִם וְטָמְאוּ עַד־הָעֶרֶב: 19 וְאִשָּׁה כִּי־תַהֲיֶה זָבָה הִם יְהִיָּה זָבָה בַּבְּשָׂרָה שִׁבְעַת יָמִים תְּהִיָּה בְּגִדְתָּהּ וְכֹל־הַנִּגַּע בָּהּ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב: 20 וְכֹל־אֲשֶׁר תִּשְׁקֵב עָלָיו בְּגִדְתָּהּ יִטְמָא וְכֹל־אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו יִטְמָא: 21 וְכֹל־הַנִּגַּע בַּמְּשֻׁקֵּב וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 22 וְכֹל־הַנִּגַּע בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר־תִּשָּׁב עָלָיו וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 23 וְאִם עַל־הַמְּשֻׁקֵּב הוּא אֹז עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־הוּא יִשְׁבַת־עָלָיו בְּנוֹעֵבוֹ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב: 24 וְאִם שִׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתְּהָ וְתַהֲיִ נְדָתָהּ עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכֹל־הַמְּשֻׁקֵּב אֲשֶׁר־יִשְׁקֵב עָלָיו יִטְמָא: פ 25 וְאִשָּׁה כִּי־יִזְוֹב זָבוּ דָמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נְדָתָהּ אוֹ כִּי־תִזְוֵב עַל־נְדָתָהּ כֹּל־יְמֵי זָבוּ טָמְאָתָהּ כִּימֵי נְדָתָהּ תְּהִיָּה טָמְאָה הוּא: 26 כֹּל־הַמְּשֻׁקֵּב אֲשֶׁר תִּשְׁקֵב עָלָיו כֹּל־יְמֵי זָבוּהָ כַּמְּשֻׁקֵּב נְדָתָהּ יְהִיָּה לָּהּ וְכֹל־הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו טָמֵא הוּא: 27 וְכֹל־הַנּוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וַיִּכַּסּ בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 28 וְאִם־טָהַר מִזֹּבָהּ וְסִפְּרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר הִטְהָרָה: 29 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקְחֵלֶּךָ שְׁתֵּי תְרִים אֹז שֵׁנִי בְּנֵי יוֹגָה וְהִבִּיאָה אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 30 וְעִשָּׂה הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד חֲטָאֵת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לַפְּנֵי יְהוָה מִזֹּבּוֹ טָמְאָתָהּ: 31 וְהִזְרַתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאֹתָם וְלֹא יִמְתּוּ בְּטְמֵאֹתָם בְּטְמֵאִם אֶת־מִשְׁכַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם: 32 זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וְאִשָּׁה תִצָּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע לְטָמְאָהּ בָּהּ: 33 וְהַדְּוָה בְּגִדְתָּהּ וְהַזָּב אֶת־זֹבּוֹ לְזָכָר וּלְנִקְבָה וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁקֵב עִם־טְמֵאָה: פ

16

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שֵׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָּתָם לַפְּנֵי־יְהוָה וַיִּמְתּוּ: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאֶל־יָבָא בְּכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרֶכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲנֵן אֲרָאָה עַל־הַכַּפֹּרֶת: 3 בָּזֹאת יָבָא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בַּבֹּקֶר בְּדֹבֶקֶר לְחֲטָאֵת וְאֵיל לְעֹלָה: 4 כַּתְּנֵת־כֹּדֶקֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמַכְסֵי־כֹדֶה יִהְיֶה עַל־בְּשָׂרוֹ וּבִאֲבָנֵט כֹּדֶה יַחַד וּבִמְצַנְפֵת כֹּדֶה יִצְנַף בְּגָד־קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבָשֵׁם: 5 וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שִׁעִירִים עֹזִים לְחֲטָאֵת וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה: 6 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאֵת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֹּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵ בֵיתוֹ: 7 וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשִּׁעִירִים וְהַעֲמִיד אוֹתָם לַפְּנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 8 וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשִּׁעִירִים גֹּזְרֹת גֹּזְרֵל אֶחָד לִיהוָה וְגֹזְרֵל אֶחָד לְעֹזָזֵל: 9 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשִּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזְרֵל לִיהוָה וְעִשָּׂהוּ חֲטָאֵת: 10 וְהַשִּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזְרֵל לְעֹזָזֵל יַעֲמֹד־תִּי לַפְּנֵי יְהוָה לְכַפֹּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָזֵל הַמִּדְבָּרָה: 11 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאֵת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֹּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵ בֵיתוֹ וְשָׁטַט אֶת־פֶּר הַחֲטָאֵת אֲשֶׁר־לוֹ: 12 וְלָקַח מִלֶּאֱ־הַמִּחְתָּה גֹזְלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָנָיו קִטְרֵת סַמִּים דָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית לְפָרֶכֶת: 13 וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֵת עַל־הָאֵשׁ לַפְּנֵי יְהוָה וְכִסְּהָ עַנַן הַקִּטְרֵת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת וְלֹא יָמוּת: 14 וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה בְּאֲצָבָעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קִדְמָה וּלְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת יָזָה

שבע פעמים מוֹתֵהֶם בְּאֶזְבְּעוֹ: 15 וְשָׁחַת אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וְהִבִּיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית
 לַפָּרֶכֶת וַעֲשֶׂה אֶת־דָּמּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפְרֶת וּלְפָנֶי הַכַּפְרֶת: 16 וְכִפֵּר
 עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאַהֲל מוֹעֵד הַשֶּׁכֶן אֹתָם בַּתּוֹךְ
 טְמֵאתָם: 17 וְכָל־אֲדָמָה לֹא־יִהְיֶה וּבְאֵהֶל מוֹעֵד בִּבְאֵוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֹאתוֹ וְכִפֵּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ
 וּבַעֲדֵי כָל־קֶהֱל יִשְׂרָאֵל: 18 וַיִּצָּא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנֵי־יְהוָה וְכִפֵּר עָלָיו וּלְקַח מִדָּם הַפָּר וּיִמָּסֵם
 הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 19 וְהִזָּה עָלָיו מוֹתֵהֶם בְּאֶזְבְּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים וּשְׂהַרְוֹ וּקְדָשׁוֹ
 מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 20 וְכִלְהָ מִכִּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֵהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְּרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר
 הַחִי: 21 וְסָמַךְ אֶהָרֹן אֶת־שְׁתֵּי *יָדָיו (יָדָיו) עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחִי וְהִתְנַחֶה עָלָיו אֶת־כָּל־עוֹנֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וּשְׁלַח בְּיַד־אִישׁ עֹתִי הַמַּדְבֵּרָה:
 22 וַיִּשָּׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ מוֹרָה וּשְׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמַּדְבָּר: 23 וְכָא אֶהָרֹן אֶל־אֵהֶל
 מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לְבָשׁ בִּבְאֵוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחֵם שָׁם: 24 וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
 בַּמָּקוֹם קְדוֹשׁ וּלְבָשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיִּצָּא וַעֲשֶׂה אֶת־עֲלֹתוֹ וְאֶת־עֹלֹת הָעֵם וְכִפֵּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי הָעֵם: 25 וְאֵת
 חֵלֶב הַחַטָּאת וְקִטֵּר הַמִּזְבֵּחַ: 26 וְהִמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר לְעִזָּאוֹל וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
 וְאֶת־רֵגְלָיו וַיָּבֹא אֶל־הַמִּתְנַהֵּה: 27 וְאֵת פֶּרֶ הַחַטָּאת וְאֵת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר
 בַּקֹּדֶשׁ וַיִּצְיֵא אֶל־מִחוּץ לַמִּחֲנֶה וּשְׂרָפוֹ כַּאֲשֶׁר אֶת־עֲלֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם: 28 וְהִשְׁרַף אֹתָם וְכִבֵּס
 בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאֶת־רֵגְלָיו וַיָּבֹא אֶל־הַמִּתְנַהֵּה: 29 וְהִזָּה לָכֶם לַחֲקֵת עוֹלָם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי
 בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנִי אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מִלְאכְהָ לֹא תַעֲשׂוּ הַאֲזִיחַ וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: 30 כִּי־בַיּוֹם
 הַזֶּה וְכִפֵּר עֲלֵיכֶם לִטְהַר אֹתְכֶם מִכָּל־חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה וְטַהַרְוּ: 31 שֶׁשֶׁת שָׁבָתוֹן הִיא לָכֶם וְעֵינֵיהֶם
 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֲקֵת עוֹלָם: 32 וְכִפֵּר הַכֹּהֵן אֶשְׂר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת־יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אֲבִיו
 וְלְבָשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַבָּד בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: 33 וְכִפֵּר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֵהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְכִפֵּר
 וְעַל הַכַּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקֹּהֱל וְכִפֵּר: 34 וְהִזָּה־זֹאת לָכֶם לַחֲקֵת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל־חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ

17

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־אֶהָרֹן וְאֶל־בְּנָיו וְאֵל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה
 הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: 3 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עֵז בַּמִּתְנַהֵּה אוֹ אֲשֶׁר
 יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: 4 וְאֶל־פֶּתַח אֵהֶל מוֹעֵד לֹא הִבִּיאוּ לְהַקְרִיב קָרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה הֵם
 וְחֹשֶׁב לְאִישׁ הוּא הֵם שֹׁפֵךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקְרִיב עִמוֹ: 5 לִמְעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם
 אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים עַל־פְּנֵי הַשְּׂדֵה וְהִבְיִיאם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֵהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכַּהֵן וְזָבָחוּ וּזְבַחֵי שְׁלָמִים
 לַיהוָה אוֹתָם: 6 וְזָלַק הַכַּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְהִזָּה פֶּתַח אֵהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה: 7 וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשְׂעִירִים אֲשֶׁר הֵם זָנִים אַחֲרֵיהֶם חֲקֵת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹאת לָהֶם
 לְדֹרֹתָם: 8 וְאֵלֵיהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יִגִּיר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֲלֶה אוֹ־זָבַח:
 9 וְאֶל־פֶּתַח אֵהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ: 10 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית
 יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם וְנִחְתִּיו פָּנָיו בַּגִּפְשׁ הַאֲבָלֹת אֶת־הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ
 מִקְרִיב עִמָּה: 11 כִּי נֶפֶשׁ הַבְּשָׂר בְּדָם הוּא וְנִחְתִּיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־הַדָּם
 הוּא בְּנֶפֶשׁ וְכִפֵּר: 12 עַל־כֵּן אִמְרַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
 לֹא יֹאכַל דָּם: 13 וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצוֹד צִיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר
 יֹאכַל וּשְׁפַךְ אֶת־דָּמוֹ וְכִסּוּהוּ בַּעֲפָר: 14 כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בְּשָׂר דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁוֹ הוּא וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם
 כָּל־בְּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בְּשָׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֲכָלָיו וְכַרְתָּ: 15 וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל וְנִבְלָה
 וּשְׂרָפָה בְּאֲזָרַח וּבַגֵּר וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וּשְׁהַר: 16 וְאִם לֹא יַכִּיֵּס וּבִשְׂרוֹ לֹא
 יִרְחֹץ וּנְשָׂא עֲוֹנוֹ: פ

18

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 3 כִּמְעַשֶׂה
 אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכִמְעַשֶׂה אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֹתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ
 וּבְזִמְתֵיהֶם לֹא תִלְכוּ: 4 אֶת־מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לְלֶכֶת בְּתֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 5 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְתִי בְתֶם אֲנִי יְהוָה: 6 אִשׁ אִשׁ

אל־כֹּל־שֹׂאֵר בְּשִׂרֹו לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּנָה אֲנִי יְהוָה: ס 7 עֲרוּנַת אֲבִיךָ וְעֲרוּנַת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָה: ס 8 עֲרוּנַת אֲשֶׁת־אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוּנַת אֲבִיךָ הוּא: ס 9 עֲרוּנַת אַחֻותֶיךָ בִּתְאֲבִיבֶיךָ אוֹ בִּתְאֲמֻתֶיךָ אוֹ מוֹלְדַת בֵּית אוֹ מוֹלְדַת חַיִּיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָן: ס 10 עֲרוּנַת בִּתְבִנְךָ אוֹ בִּתְבִתֶּיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָן כִּי עֲרוּתָה הֵנּה: ס 11 עֲרוּנַת בִּתְאֲשֶׁת אֲבִיךָ מוֹלְדַת אֲבִיךָ אַחֻותֶיךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָה: ס 12 עֲרוּנַת אַחֻות־אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה שֹׂאֵר אֲבִיךָ הוּא: ס 13 עֲרוּנַת אַחֻות אִמְךָ לֹא תִגְלֶה כִּי־שֹׂאֵר אִמְךָ הוּא: ס 14 עֲרוּנַת אַחֻר־אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה אֶל־אֲשֶׁתוֹ לֹא תִקְרַב דְּרֹתָהּ הוּא: ס 15 עֲרוּנַת כַּלְתֶּיךָ לֹא תִגְלֶה אֲשֶׁת בְּנֶךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָה: ס 16 עֲרוּנַת אֲשֶׁת־אֲחִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוּנַת אֲחִיךָ הוּא: ס 17 עֲרוּנַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶה אֶת־בִּתְבִנָּהּ וְאֶת־בִּתְבִתָּהּ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ שֹׂאֵרָה הֵנּה זָמָה הוּא 18 וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּהּ לֹא תִקַּח לְצִרֵּר לְגִלּוֹת עֲרוּתָה עֲלֶיהָ בַּחַיִּיהָ: 19 וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוּתָה: 20 וְאֶל־אִשָּׁת עַמִּיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׂכָבְתֶיךָ לְזָרַע לְטַמְאָהָּ בָּהּ: 21 וּמִזֹּרְעָה לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמַלְךְ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 22 וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכַּב אִשָּׁה תוֹעֵבָה הוּא: 23 וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׂכָבְתֶיךָ לְטַמְאָהָּ בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד לְפָנָי בַּהֵמָה לְרִבְעָה תִּבֵּל הוּא: 24 אֶל־טַמְאֹו בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְּכָל־אֵלֶּה נִטְמָאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מוֹשִׁלְחֵם מִפְּנֵיכֶם: 25 וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וַאֲפִקַּד עֲוֹנָהּ עֲלֶיהָ וַתִּקַּא הָאָרֶץ אֶת־יִשְׂרָאֵל: 26 וּשְׁמֵרְתֶם אֹתָם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל תוֹעֵבַת הָאֵלֶּה הַאֲזֹרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: 27 כִּי אֶת־כָּל־תוֹעֵבַת הָאֵל עָשׂוּ אֲנִישֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ: 28 וְלֹא־תִקְרֵא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמְאָכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם: 29 כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל תוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וּנְכַרְתּוּ הַנִּפְשוֹת הַעֲשֵׂת מִקְרַב עִמָּם: 30 וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־מִשְׁמֵרֹתַי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת תוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לְפָנֵיכֶם וְלֹא תִטְמָאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ

19

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר 2 דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 3 אִישׁ אִמּוֹ וְאִבּוֹ תִירָאוּ וְאֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 4 אֶל־תִּפְגְּלוּ אֶל־הַאֵלִילִים וְאֵלֵהִי מִסִּכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 5 וְכִי תוֹבְחֶוּ זָבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תוֹבְחֶוּ: 6 בַּיּוֹם וּבַחֲמֵס יֹאכַל וּמִמִּזְרַח וְהַמִּזְרַח עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף: 7 וְאִם הָאֵכָל יֹאכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְגוּל הוּא לֹא יִרְצָה: 8 וְאֵכָלוּ עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מַעֲמִיָּה: 9 וּבִקְצָרְכֶם אֶת־קְצִיר אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֶךְ לִקְצֹר לִקְטַט קְצִירָה לֹא תִלְקַט: 10 וּכְרֵמְךָ לֹא תַעֲזוֹל וּפְרֹט כְּרֵמְךָ לֹא תִלְקַט לַעֲנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אִתָּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 11 לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא־תִחַכְשׂוּ וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ: 12 וְלֹא־תִשְׁכַּעוּ בְּשִׁמְיִ לְשַׁקֵּר וּחִלְלַתְּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 13 לֹא־תִשְׁקַח אֶת־הַעֵד וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלְוִי פַעֲלַת שְׂכִיר אֶתְךָ עַד־בֹּקֶר: 14 לֹא־תִקַּלֵּל חֵרֶשׁ וְלַפְגַּי עוֹד לֹא תִתֵּן מוֹכַשׁ לְגֵר וְלֹא־תִשְׁפֹּט עֵוֵל בְּמוֹשֶׁפֶט לֹא־תִשָּׂא פְגִידָל וְלֹא תִהַדֵּר פְּגִי גְדוּל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ: 16 לֹא־תִלְךָ רִכִּיל בַּעֲמִיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־רַגְלֵי רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה: 17 לֹא־תִשָּׂא אֶת־אֲחִיךָ בַּלְבָּבָהּ הוֹכַח תוֹכִיחֵהוּ אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עֲלָיו חָטָא: 18 לֹא־תִקַּח וְלֹא־תִטַּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֵּת לְרַעֲךָ כַּמוֹד אֲנִי יְהוָה: 19 אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהִמַּתְךָ לֹא־תִרְבִּיעַ כְּלָאִים שְׂדֶךְ לֹא־תוֹרַע כְּלָאִים וּבְגַד כְּלָאִים שִׁעֲטָנוּ לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ: פ 20 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה שְׂכַבְתָּ זָרַע הוּא שְׂפָחָה וְחַרְפָּת לְאִישׁ וְהַפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חַפְשָׁה לֹא נִתְּרָלָה בְּקִרְתָּהּ תִּהְיֶה לֹא יִמְתּוּ כִּי־לֹא חַפְשָׁה: 21 וְהִבִּיא אֶת־אִשְׁמוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אִיל אֲשֶׁם: 22 וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאִיל הָאֲשֵׁם לְפָנָי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: פ 23 וְכִי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִשְׁעַתֶּם כְּלַעֲץ מֵאֵלֶּה וְעַרְלַתְּם עַרְלָתוֹ אֶת־פְּרִיזוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יְהִי לָכֶם עַרְלִים לֹא יֹאכַל: 24 וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יְהִי כָל־פְּרִיזוֹ קֹדֶשׁ הַלוּלָים לַיהוָה: 25 וּבִשְׁנָה הַחַמִּישִׁת׃ הֵאֵכָלוּ אֶת־פְּרִיזוֹ לְחוֹסִיף לָכֶם תִּבְוֹאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 26 לֹא תִאֲכָלוּ עַל־הַדָּם לֹא תִנְחֲשׂוּ וְלֹא תַעֲוֹנוּ: 27 לֹא תִקְפוּ פֶּאת רֹאשְׁכֶם וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פֶּאת זִקְנְךָ: 28 וְשָׂרַט לְנֶפֶשׁ לֹא תִחַנּוּ בְּכַשְׂרְכֶם וּבִתְבַת קַעֲקַע לֹא תִחַנּוּ בָכֶם אֲנִי יְהוָה: 29 אֶל־תִּחַלֵּל אֶת־בִּתְּךָ לְחַנּוּתָהּ וְלֹא־תִחַנּוּהָ וְלֹא־תִחַנּוּהָ הָאָרֶץ וּמִלֹּאֶה הָאָרֶץ זָמָה: 30 אֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה: 31 אֶל־תִּפְגְּוּ אֶל־הָאֵבֶת וְאֶל־הַיָּדֵעֵנִים אֶל־תִּבְקְשׂוּ לְטַמְאָה בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 32 מִפְּנֵי שִׁיבָה תִקּוּם וְהִדַּרְתָּ פְּגִי זָקֵן וְהִרָאָה מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: פ 33 וְכִי־יִגִּיר אֶתְךָ גֵּר בְּאֲרֻצְכֶם לֹא תוֹנֶוּ אֹתוֹ: 34 בְּאֲזֹרַח מִכֶּם יְהִי לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אֲחֵיכֶם וְאֶהְבֵּת לוֹ כַּמוֹד כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאָרֶץ מִצְרַיִם

אני יהנה אליהם: ³⁵ לא תעשו עול במשפט במידה במשקל ובמסורה: ³⁶ מאזני צדק אבני צדק איפת צדק ותין צדק יהנה לכם אני יהנה אליהם אשר יהו צאתי אתכם מארץ מצרים: ³⁷ ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהנה: פ

20

¹ וידבר יהנה אל משה לאמר: ² ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר ו הגר בישאל אשר ותן מזרעו למלך מות יקמת עם הארץ ורגמהו באבן: ³ ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ⁴ ואם העלם ועלמו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתמו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: ⁵ ושמתו אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הנינים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ⁶ והנפש אשר תפנה אל להאבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני הנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: ⁷ והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהנה אליהם: ⁸ ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהנה מקדשכם: ⁹ כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ¹⁰ ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: ¹¹ ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם גם: ¹² ואיש אשר ישכב את פלגו מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם גם: ¹³ ואיש אשר ישכב את זכר משכבו אישה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם גם: ¹⁴ ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתה תהנה זמה בתוכם: ¹⁵ ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: ¹⁶ ואישה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה ותרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם גם: ¹⁷ ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערוהה והיא תראה את ערוהו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: ¹⁸ ואיש אשר ישכב את אשה דוה ונגלה את ערוהה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: ¹⁹ וערות אחות אמה ואחות אביד לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: ²⁰ ואיש אשר ישכב את דרו ערות דרו גלה טמאם ישאו ערירים ימותו: ²¹ ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: ²² ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ²³ ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ גם: ²⁴ ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אהנה לכם לרשת אתה ארץ ונת חלב ודבש אני יהנה אליהם אשר הבהלתי אתכם מן העמים: ²⁵ והבדלתם בין הבהמה שהיה לה לשמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבהלתי לכם לטמא: ²⁶ והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהנה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ²⁷ ואיש או אשה כיהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ורגמו אתם דמיהם גם: פ

21

¹ ויאמר יהנה אל משה אמר אליהם בני אתהו ואתם אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: ² כי אם לשאריו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחותו וכל אחיו: ³ ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה וטמא: ⁴ לא יטמא בעל בעמיו להחלו: ⁵ לא יקרחה: וקרחהו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטה: ⁶ קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהנה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: ⁷ אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: ⁸ וקדשתו כי את לחם אלהיו הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהנה מקדשכם: ⁹ ובת איש בנהו כי תחל לזנות את אביו תרא מחללת באש תשרף: ¹⁰ ותכנהו הגדול מאחיו אשר יצק על ראשו ושמון המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפדע ובגדיו לא יפרם: ¹¹ ועל כל נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ¹² ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהנה: ¹³ והוא אשה בכתוליה יקח: ¹⁴ אלמנה וגר ושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ¹⁵ ולא יחלל וזכו בעמיו כי אני יהנה מקדשו: פ ¹⁶ וידבר יהנה אל משה לאמר: ¹⁷ דבר אל אהרן לאמר איש מזרעו לדרתם אשר יהנה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: ¹⁸ כי כל איש אשר בו מום לא

יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע: 19 או איש אשר יהיה בו שבר גגל או שבר יד: 20 או גבן ארזק או תבלל בעינו או נרב או ילפת או מרוח אשד: 21 כל איש אשר בו מום מרע אהרן הכהן לא יגש להקריב ויהוה מים בו את לחם אלתיו לא יגש להקריב: 22 לחם אלתיו מקדשי הקדשים ומדבקדשים יאכל: 23 אך אל-הפרכת לא יבא ואל-המזבח לא יגש כרמים בו ולא תחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: 24 ונדבר משה אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל בני ישראל: פ

22

1 ונדבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-אהרן ואל-בניו ויגזרו מקדשי בני-ישראל ולא יחללו את-שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: 3 אמר אלהם לדלתיכם כל-איש אשר-יקרב מכל-דור-עמכם אל-הקדשים אשר יקדשו בני-ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: 4 איש איש מרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל-טמא נפש או איש אשר-תצא ממנו שכבת-זרע: 5 או-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר יטמא-לו או באדם אשר יטמא-לו לכל טמאתו: 6 נפש אשר תגע-בו וטמאה עד-הערב ולא יאכל מן-הקדשים כי אס-רחץ בשרו במים: 7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן-הקדשים כי לחמו הוא: 8 ובלה וטרפה לא יאכל לטמאת-הה אני יהוה: 9 ושמרו את משמרתי ולא-ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם: 10 וכל-זר לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא-יאכל קדש: 11 וכהן כהן-יזכה נפש קנינו כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: 12 ובת-כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: 13 ובת-כהן כי תהיה אלמנה ונרושה וזרע אין לה ושבה אל-בית אביה כנעניה מלחם אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו: 14 ואיש כהן-יאכל קדש בשנגה ורסח חמשתו עליו ונתן לכהן את-הקדש: 15 ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-ירימו ליהוה: 16 והשיאו אותם עזן אשמה באכלם את-קדשם כי אני יהוה מקדשם: פ 17 ונדבר יהוה אל-משה לאמר: 18 דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן-הגר בישאל אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם ולכל-נדבותם אשר-יקריבו ליהוה לעלה: 19 לרצונכם תמים זכר בפקר בפשעים ובעזים: 20 כל אשר-בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהוה לכם: 21 ואיש כהן-יקריב ובה-שלמים ליהוה לפלא-גדר או לנדבה בפקר או בצאן תמים יהוה לרצון כל-מים לא יהיה-בו: 22 עורת או שבור או-חרוץ או-גבלת או נרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא-תקנו מהם על-המזבח ליהוה: 23 ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אלו ולגדר לא ירצה: 24 ומעוד וכתת ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: 25 ומנר בנגדר לא תקריבו את-לחם אלהיכם מפל-אלה כי משחתם בהם מום כם לא ירצו לכם: פ 26 ונדבר יהוה אל-משה לאמר: 27 שור או-כשב או-עז כי יולד ונהה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: 28 ושור או-שה אנו ואת-בנו לא תשחטו ביום אחד: 29 וכי-תזבחו זבת-תודה ליהוה לרצונכם תזבחו: 30 ביום ההוא יאכל לא-תותרו ממנו עד-בקר אני יהוה: 31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: 32 ולא תחללו את-שם קדשי וקדשתי בתוד בני ישראל אני יהוה מקדשכם: 33 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: פ

23

1 ונדבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: 3 ששת ימים תעשה מלאכה ובימים השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם: פ 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדם: 5 בתדש הראשון בארבעה עשר לתדש בין הערבים פסח ליהוה: 6 ובחמשה עשר יום לתדש הנה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: פ 9 ונדבר יהוה אל-משה לאמר: 10 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כרת-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירתה וקבאתם את-עמור ראשית קצירכם אל-הכף: 11 והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפכם את-העמר ככש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה: 13 ומנחתו שני עשרים סלת

בלילה בשמן אשה ליהנה ריח ניתח ונספה גון רביעת היין: 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבותיכם: 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות המימת תהינה: 16 עד מחרת השבת השביעת תספורו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרתם סלת תהינה חמץ תאפינה בפורים ליהוה: 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים חמשים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסביתם אשה ריח ניחח ליהוה: 19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: 20 והגיה הפתח אתם על לחם הפורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לפתח: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדרתיכם: 22 ובקצרתם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצירך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: 23 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחודש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: 25 כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 27 אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל הנפש אשר לא תעשה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבותיכם: 32 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחודש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: 33 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחודש השביעי יהיה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקרא קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה וזב ונסכים דברי יום ביומו: 38 מלבד שבת יהוה ומלבד מחגותיכם ומלבד קלנדריכם ומלבד קלנדבותיכם אשר תתנו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחודש השביעי באספכם את הבואת הארץ תחוו את חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 41 ותגתם את חגי ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחודש השביעי תחוו אתם: 42 בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל וישובו בסכת: 43 למען ידעו דרתיכם כי בספות הושבתו את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 44 ונדבר משה את מערי יהוה אל בני ישראל: פ

24

1 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ויקחו אליהם שמן גית וד קתית למאור להעלת נר תמיד: 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערו אותו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: 4 על המנורה הטהרה יערו את הנרות לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרתם יהיה החלה האחת: 6 ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני יהוה: 7 ונתת על המערכת לבנה זכה ודיתה ללחם לאופיה אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת יערכו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: 9 ודיתה לאהרן ולבניו ואכלו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: 10 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו במחנה בן ישראלית ואיש הישראלי: 11 ויבן בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי המשה דן: 12 ויניחהו במשמר לפרש להם על פי יהוה: 13 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 14 הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את דיהם על ראשו ונגמו אתו כל העדה: 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כירקלל אלהיו ונשא חטאו: 16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמרו בו כל העדה כגר קאזרח בקבושם יומת: 17 ואיש כי יבא כל נפש אדם מות יומת: 18 ומגד נפש בהמה

גד: 48 אחתי נמפר נאלה תהיה לו אחד מאחי ונאלנו: 49 או-רדו או בן-רדו ונאלנו או-משאר בשרו ממשפחתו ונאלנו או-השינה ידו וננאל: 50 וחשב עם-קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף מופקדו במספר שנים בימי שכיר יהיה עמו: 51 אם-עוד רבות בשנים לפיהו ישיב ואלתו מוסר מקנתו: 52 ואם-מעט נשאר בשנים עד-שנת היבל וחשברו כפי שניו ישוב את-נאלתו: 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעניף: 54 ואם-לא ינאל באלה וצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: 55 בילי בני-ישראל עבדים עבדי הם אשר-הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

26

1 לא-תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא-תקומו לכם ואכן משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: 2 את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 3 אם-בחקתי תלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרוי: 5 והשני לכם יבש את-בציר ובציר ישיג את-זרע ואכלתם לחמכם לשבע ושבתם לבטח בארצכם: 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן-הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 7 וירדפתם את-איביכם ונפלו לפניכם לחרב 8 וירדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרבייתי אתכם והקימתי את-בריתי אתכם: 10 ואכלתם ישן גושן וישן מפני חדש תוציאו: 11 ונתתי משקני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: 12 והתחלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עליכם ואולף אתכם קומינות: 14 ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו את כל-המצות האלה: 15 ואם-בחקתי תמאסו ואם את-משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי להפרכם את-בריתי: 16 אף-אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את-השחפת ואת-הקדחת מכלות עינים ומדריכת גשם וזרעתם לריק וזרעכם ואלתו איביכם: 17 ונתתי פני ככם וננפתם לפני איביכם ורדו ככם שאיכם ונסתם ואין-דרך אתכם: 18 ואם-עד-אלה לא תשמעו לי ונספתי ליסרה אתכם שבע על-חטאתיכם: 19 ושברתי את-נאון עינכם ונתתי את-שמיכם כפרזל ואת-ארצכם פנחשה: 20 ותם לריק פחכם ולא-תתן ארצכם את-יבולה ועץ הארץ לא יתן פרוי: 21 ואם-תלכו עמי קרוי ולא תאבו לשמע לי ונספתי עליכם מכה שבע בחטאתיכם: 22 והשלחתי ככם את-חגת השדה ושפלה אתכם והכריתיה את-בהמתכם והמעטישה אתכם ונשמו דרכיכם: 23 ואם-באלה לא תנסרו לי ונחלכתם עמי קרוי: 24 והלכתי אף-אני עמכם בקרוי והפיתו אתכם גם-אני שבע על-חטאתיכם: 25 והבאתי עליכם חרב נקמת גס-ברית ונאפפתם אל-עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד-אויב: 26 בשברי לכם מטה-לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד וחשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: 27 ואם-בזאת לא תשמעו לי ונחלכתם עמי בקרוי: 28 והלכתי עמכם בחמת קרוי ויסרתי אתכם אף-אני שבע על-חטאתיכם: 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: 30 והשמדתי את-במתיכם והכרתי את-מגניבכם ונתתי את-פגריכם על-פגרי גלוליכם ונעלה נפשי אתכם: 31 ונתתי את-עריכם חרבה והשמדתי את-מקדשיכם ולא אריח ברית ניהחכם: 32 והשמתי אני את-הארץ ושמתי עליה איביכם הישבים בה: 33 ואחכם אזרה ביוםם והרקיתי את-רובם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: 34 אז תרצה הארץ את-שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אי תשבת הארץ והרצת את-שבתותיה: 35 כל-ימי השמה תשבת את אשר לא-שבתה בשבתותיכם בשבתם עליה: 36 והנשארים ככם והבאתי מרד בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עליה נדף ונסו מנסת-חרב ונפלו ואין רחף: 37 וכשלו איש-באחי כמופני-חרב ורחף אין ולא-תהיה לכם תקימה לפני איביכם: 38 ואבדתם בנוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: 39 והנשארים ככם ימקו בעינם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו: 40 והתנודו את-עונם ואת-עון אבתם במעלם אשר מעל-בי ואף אשר-הלכו עמי בקרוי: 41 אף-אני אלף עמם בקרוי והבאתי אתם בארץ איביהם או-אני יפגע לבכם הערל ואו ירצו את-עונם: 42 וזכרתי את-בריתי ועקוב ואף את-בריתי וצחק ואף את-בריתי אבדתם אבדתם וארץ אבדתם: 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את-שבתותיה בהשמה מהם והם ירצו את-עונם ענו ובלעו במשפטי מאסו ואת-חקתי נעלה נפשם: 44 ואף-גם-זאת בהיותם בארץ איביהם לא-מאסתים ולא-נעלתים לכלתם להפר בריתי אתם

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: ⁴⁵ וְנִכְרַמְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשִׁים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהַזִּית לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: ⁴⁶ אֲלֵה חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרֹת אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד-מֹשֶׁה: פ

27

¹ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֵא גִדְרָה בְּעַרְפָּךָ נִפְשֵׁת לַיהוָה: ³ וְהָיָה עַרְפָּךָ הַזֶּכֶר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן-שִׁשִּׁים שָׁנָה וְהָיָה עַרְפָּךָ חֲמִשִּׁים שָׁקֶל כֶּסֶף בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: ⁴ וְאִם-נִקְבְּהָ הוּא וְהָיָה עַרְפָּךָ שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל: ⁵ וְאִם מִבֶּן-חֲמִשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן-עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עַרְפָּךָ הַזֶּכֶר עֶשְׂרִים שָׁקֶלִים וְלִנְקֵבָה עֶשְׂרֵת שָׁקֶלִים: ⁶ וְאִם מִבֶּן-חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן-חֲמִשׁ שָׁנִים וְהָיָה עַרְפָּךָ הַזֶּכֶר חֲמִשָּׁה שָׁקֶלִים כֶּסֶף וְלִנְקֵבָה עַרְפָּךָ שְׁלֹשֵׁת שָׁקֶלִים כֶּסֶף: ⁷ וְאִם מִבֶּן-שִׁשִּׁים שָׁנָה וְנִמְעַלְהָ אִם-זָכָר וְהָיָה עַרְפָּךָ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שָׁקֶל וְלִנְקֵבָה עֶשְׂרֵה שָׁקֶלִים: ⁸ וְאִם-מִיָּוֶה הוּא מֵעַרְפָּךָ וְהִעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהַעֲרִיד אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל-פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיַג יַד הַנִּזְדָּר יַעֲרִיכֵנו הַכֹּהֵן: ⁹ וְאִם-בַּהֶמָּה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרְבָּן לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה וְהָיָה-קֹדֶשׁ: ¹⁰ לֹא יִחַלְפֵנּוּ וְלֹא-יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בָּרַע אֶרֶב בְּטוֹב וְאִם-הֶמֶר יִמִּיר בַּהֶמָּה וְהָיָה-הוּא וְהַמִּוִּרְתּוֹ וְהָיָה-קֹדֶשׁ: ¹¹ וְאִם כָּל-בַּהֶמָּה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא-יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרְבָּן לַיהוָה וְהִעֲמִיד אֶת-הַבַּהֶמָּה לִפְנֵי הַכֹּהֵן: ¹² וְהַעֲרִיד הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעַרְפָּךָ הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה: ¹³ וְאִם-גֵּאֵל יִגְאֻלָּה וְכֶסֶף חֲמִישִׁתּוֹ עַל-עַרְפָּךָ: ¹⁴ וְאִשׁ כִּי-יִקְדֹשׁ אֶת-בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהַעֲרִיבוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּאֲשֶׁר יַעֲרִיד אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם: ¹⁵ וְאִם-הַמַּקְדִּישׁ יִגְאֹל אֶת-בֵּיתוֹ וְכֶסֶף חֲמִישִׁית כֶּסֶף-עַרְפָּךָ עָלָיו וְהָיָה לוֹ: ¹⁶ וְאִם מִשְׁכָּה אֲחֻזְתּוֹ יִקְדִישׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עַרְפָּךָ לְפִי זָרַעוֹ זָרַע תָּמֵד שְׁעָרִים בַּחֲמִשִּׁים שָׁקֶל כֶּסֶף: ¹⁷ אִם-מִשְׁנֵת הַיָּבֵל יִקְדִישׁ שְׂדֵהוּ כְּעַרְפָּךָ יָקוּם: ¹⁸ וְאִם-אֶתֶר הַיָּבֵל יִקְדִישׁ שְׂדֵהוּ וְחָשְׁבִלּוֹ הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי הַשָּׂנִים הַנּוֹתְרֹת עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מֵעַרְפָּךָ: ¹⁹ וְאִם-גֵּאֵל יִגְאֹל אֶת-הַשְּׂדֵה הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ וְכֶסֶף חֲמִישִׁית כֶּסֶף-עַרְפָּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ: ²⁰ וְאִם-לֹא יִגְאֹל אֶת-הַשְּׂדֵה וְאִם-מִכָּר אֶת-הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אֲחֵר לֹא יִגְאֹל עוֹד: ²¹ וְהָיָה הַשְּׂדֵה בְּצֵאתוֹ בַּיָּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה כְּשֵׁדָה חֲתָרָם לִפְנֵי תִהְיֶה אֲחֻזְתּוֹ: ²² וְאִם אֶת-שְׂדֵה מִקְנֵתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁכָּה אֲחֻזְתּוֹ יִקְדִישׁ לַיהוָה: ²³ וְחָשְׁבִלּוֹ הַכֹּהֵן אֶת מִקְסַת הָעַרְפָּךָ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת-הָעַרְפָּךָ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: ²⁴ בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשְּׂדֵה לְאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לְאֲשֶׁר-לוֹ אֲחֻזַּת הָאָרֶץ: ²⁵ וְכֹל-עַרְפָּךָ יִהְיֶה בְּשָׁקֶל תִּקְדֹּשׁ עֶשְׂרִים גֶּרָה יִהְיֶה הַשָּׁקֶל: ²⁶ אֶדְ-בְּכֹר אֲשֶׁר-וּבִכּוֹר לַיהוָה בַּבַּהֶמָּה לֹא-יִקְדִישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם-שׂוֹר אִם-שֵׁה לַיהוָה הוּא: ²⁷ וְאִם בַּבַּהֶמָּה הַטְּמֵאָה וּפְקָה כְּעַרְפָּךָ וְכֶסֶף חֲמִשְׁתּוֹ עָלָיו וְאִם-לֹא יִגְאֹל וְנִמְכַר כְּעַרְפָּךָ: ²⁸ אֶדְ-כָּל-חֵרֶם אֲשֶׁר יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ מֵאֲדָם וּבַהֶמָּה וּמִשְׁכָּה אֲחֻזְתּוֹ לֹא יִמְכַר וְלֹא יִגְאֹל כָּל-חֵרֶם קֹדֶשׁ-קֳדָשִׁים הוּא לַיהוָה: ²⁹ כָּל-חֵרֶם אֲשֶׁר יִחְרַם מִן-הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוּמָת: ³⁰ וְכֹל-מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּכַרֵי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: ³¹ וְאִם-גֵּאֵל יִגְאֹל אִישׁ מִמַּעֲשְׂרוֹ חֲמִישִׁיתוֹ יָסַף עָלָיו: ³² וְכֹל-מַעֲשֵׂר בְּקָר וּצֹאן כֹּל אֲשֶׁר-יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה-קֹדֶשׁ לַיהוָה: ³³ לֹא יִבְכַר בֵּין-טוֹב לְרָע וְלֹא יִמִּירֵנּוּ וְאִם-הֶמֶר יִמִּירֵנּוּ וְהָיָה-הוּא וְהַמִּוִּרְתּוֹ יִהְיֶה-קֹדֶשׁ לֹא יִגְאֹל: ³⁴ אֲלֵה הַמְּצֹזֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

במדבר

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֵהָל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: 2 שְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל-זָכָר לְגִלְגָּלְתֶּם: 3 מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאָתְכֶם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: 4 וְאַחֲכֵם יִהְיֶה אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית-אֲבֹתָיו הוּא: 5 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשׁוֹן אֲלִיצִיּוֹר בֶּן-שְׂדִיאוֹר: 6 לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-צֹרִישִׁי: 7 לְיְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן-עֲמִינָדָב: 8 לְיִשְׁשָׁכָר נַחֲמָאֵל בֶּן-צֹנְעֵר: 9 לְזְבוּלֹן אֲלִיאָב בֶּן-חֶלֶן: 10 לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֲלִישַׁמֶּע בֶּן-עֲמִיהוּד לְמְנַשֶּׁה נְמַלְיָאֵל בֶּן-פְּדָחְצוֹר: 11 לְבִנְיָמִן אֲבִירֹן בֶּן-נֹדְעָנִי: 12 לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עֲמִישֶׁדִי: 13 לְאֲשֶׁר פְּנֵי־אֵל פְּנֵי־עֶבְרָן: 14 לְלֵד אֶלְיָסָף בֶּן-דְּעוּאֵל: 15 לְנַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן-עֵינָן: 16 אֵלֶּה *קְרִיאֵי (קְרִיאֵי) הָעֵדָה וְנִשְׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: 17 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת הָאָנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְּשֵׁמוֹת: 18 וְאֵת כָּל-הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְלַדּוּ עַל-מִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה לְגִלְגָּלְתֶּם: 19 כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי: 20 וַיְהִי כִּי-רָאוּבֵן בֶּכֶר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתֶּם כָּל-זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 21 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֲלֶפֶת וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 22 לְבִנְיָמִן שְׁמַעוֹן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקַדְיָו בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתֶּם כָּל-זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 23 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה שְׁמַעוֹן תִּשְׁעֵה וַחֲמִשִּׁים אֲלֶפֶת וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: 24 לְבִנְיָמִן דָּד תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 25 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה גַּד חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֲלֶפֶת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: 26 לְבִנְיָמִן יְהוּדָה תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 27 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבַּעַת וְשִׁבְעִים אֲלֶפֶת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: 28 לְבִנְיָמִן יִשְׁשָׁכָר תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 29 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה יִשְׁשָׁכָר אַרְבַּעַת וַחֲמִשִּׁים אֲלֶפֶת וָאַרְבַּע מֵאוֹת: 30 לְבִנְיָמִן זְבוּלֹן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 31 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה זְבוּלֹן שִׁבְעֵה וַחֲמִשִּׁים אֲלֶפֶת וָאַרְבַּע מֵאוֹת: 32 לְבִנְיָמִן יוֹסֵף אֶפְרַיִם תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 33 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֲלֶפֶת וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 34 לְבִנְיָמִן מְנַשֶּׁה תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 35 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֲלֶפֶת וּמֵאוֹתָיִם: 36 לְבִנְיָמִן דָּד תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 37 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה בִּנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֲלֶפֶת וָאַרְבַּע מֵאוֹת: 38 לְבִנְיָמִן דָּן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 39 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֲלֶפֶת וְשִׁבְעֵה מֵאוֹת: 40 לְבִנְיָמִן אֲשֶׁר תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 41 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה אֲשֶׁר אַחַד וָאַרְבָּעִים אֲלֶפֶת וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 42 בִּנְיָמִן נַפְתָּלִי תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא: 43 פְּקַדְיָהֶם לְמִטָּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֲלֶפֶת וָאַרְבַּע מֵאוֹת: 44 אֵלֶּה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן וְנִשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אִישׁ אִישׁ-אֶחָד לְבֵית-אֲבֹתָיו הָיוּ: 45 וַיְהִי כִּי-פָקְדוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַלְיָה כָּל-יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: 46 וַיְהִי כִּי-הִפְקְדוּם שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֲלֶפֶת וּשְׁלֹשַׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: 47 וְהַלּוּיִם לְמִטָּה אֲבֹתָם לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹכָם: 48 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 49 אַךְ אֶת-מִטָּה לְוִי לֹא תִפְקַד וְאֶת-רֹאשֵׁים לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 50 וְאֵתָּה הִפְקַד אֶת-הַלּוּיִם עַל-מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל-כְּלָיו וְעַל כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ הַחֵמָה יִשְׂאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֵת-כָּל-כְּלָיו וְהֵם יִשְׂרְתוּהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחֲנוּ: 51 וּבְנִסְעַת הַמִּשְׁכָּן יִירִדוּ אֹתוֹ הַלּוּיִם וּבַחֲנֻת הַמִּשְׁכָּן יִקְיִמוּ אֹתוֹ הַלּוּיִם וְיִתְּנָה הַקָּרֵב יָמָת: 52 וַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל-מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל-דִּנְגּוֹ לְצַבְאָתָם: 53 וְהַלּוּיִם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא-יִהְיֶה קֶצֶף עַל-עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ הַלּוּיִם אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ מִשְׁכַּן הָעֵדֻת: 54 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ: 5

2

¹ וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: ² אִישׁ-עַל-דָּגְלוֹ בָּאֶתֶר לְבֵית אָבְתָם יַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סְבִיב לְאֹהֶל-מוֹעֵד יַחְנוּ: ³ וְהַחֲנִים קְדֵמָה מוֹדְדָה הַגַּל מִחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְעָתָם וְנָשִׂא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחֲשׂוֹן בְּרַעְמוֹנָבֶב: ⁴ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְנָשׁ מֵאוֹת: ⁵ וְהַחֲנִים עָלָיו מִטָּה וְשִׁשְׁבֵּר וְנָשִׂא לִבְנֵי וְשִׁשְׁבֵּר נִחְנָאֵל בְּרַעְמוֹנָבֶב: ⁶ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּו אַרְבַּעַה וְחָמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: ⁷ מִטָּה וְזֵבֶלְוּ וְנָשִׂא לִבְנֵי זֵבֶלְוּ אֵלֶיבֶב בְּרַחֲלָן: ⁸ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּו שִׁבְעָה וְחָמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: ⁹ כְּלַהֲפָקְדִים לְמִחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנִים אֶלֶף וְשִׁשְׁת־אַלְפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת לְצִבְעָתָם רֵאשְׁנָה יִסְעוּ: ¹⁰ הַגַּל מִחֲנֵה רֵאוּבֵן תִּימְנָה לְצִבְעָתָם וְנָשִׂא לִבְנֵי רֵאוּבֵן אֶלֶיזֵיבּוֹר בֶּן-שְׂדֵיאוֹר: ¹¹ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּו שֵׁשָׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת: ¹² וְהַחֲנִים עָלָיו מִטָּה שְׁמֶעֶן וְנָשִׂא לִבְנֵי שְׁמֶעֶן שְׁלֹמֹמַאֵל בֶּן-צִוְיַד־שְׂדֵי: ¹³ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם תְּשַׁעַה וְחָמִשִּׁים אֶלֶף וְשִׁלָּשׁ מֵאוֹת: ¹⁴ וְמִטָּה גֵד וְנָשִׂא לִבְנֵי גֵד אֶלֶיכֹסֶף בְּרַעְמוֹנָבֶב: ¹⁵ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְנָשׁ מֵאוֹת וְחָמִשִּׁים: ¹⁶ כְּלַהֲפָקְדִים לְמִחֲנֵה רֵאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וְחָמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְחָמִשִּׁים לְצִבְעָתָם וְשִׁנִּים יִסְעוּ: ¹⁷ וְנָסַע אֹהֶל-מוֹעֵד מִחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר יַחְנוּ כֵּן יִסְעוּ אִישׁ-עַל-דָּוֹ לְדַגְלֵיהֶם: ¹⁸ הַגַּל מִחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְעָתָם גִּמָּה וְנָשִׂא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֶלֶיחֲשִׁמֶע בְּרַעְמוֹנָבֶב: ¹⁹ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם אַרְבַּעִים אֶלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת: ²⁰ וְעָלָיו מִטָּה מִנְּשָׂה וְנָשִׂא לִבְנֵי מִנְּשָׂה גְמַלִּיאֵל בֶּן-פְּדָה צוּר: ²¹ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת: ²² וְמִטָּה בְּנִימֵן וְנָשִׂא לִבְנֵי בְּנִימֵן אֶבִיזוֹן בְּרַעְמוֹנָבֶב: ²³ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: ²⁴ כְּלַהֲפָקְדִים לְמִחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנַת אֶלְפִים וּמֵאוֹת לְצִבְעָתָם וְשָׁלֹשִׁים יִסְעוּ: ²⁵ הַגַּל מִחֲנֵה דָן צְפְנָה לְצִבְעָתָם וְנָשִׂא לִבְנֵי דָן אַחִישָׁזַר בְּרַעְמוֹנָבֶב: ²⁶ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְשִׁבְעֵים מֵאוֹת: ²⁷ וְהַחֲנִים עָלָיו מִטָּה אֲשֶׁר וְנָשִׂא לִבְנֵי אֲשֶׁר פְּנֵי עַמְלַק בְּרַעְמוֹנָבֶב: ²⁸ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם אֶחָד וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת: ²⁹ וְמִטָּה נִפְתָּלִי וְנָשִׂא לִבְנֵי נִפְתָּלִי אַחִירַע בְּרַעְמוֹנָבֶב: ³⁰ וְצִבְעָא וּפְקַדִּיָּתָם שְׁלֹשָׁה וְחָמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: ³¹ כְּלַהֲפָקְדִים לְמִחֲנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁבְעָה וְחָמִשִּׁים אֶלֶף וְנָשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יִסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם: ³² אֵלֶּה פְקֻדֵי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְבֵית אָבְתָם כְּלַפְקֻדֵי הַמַּחֲנֶה לְצִבְעָתָם שְׁש־מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשָׁת אֶלְפִים וְחָמֵשׁ מֵאוֹת וְחָמִשִּׁים: ³³ וְהַלְוִיִּם לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: ³⁴ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כְּרַחְמֵי דַגְלֵיהֶם וְכִן נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל-בֵּית אָבְתָיו:

3

¹ וְאַלֶּה הַתּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמִשָּׁה בְּיוֹם דְּבַר יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּהַר סִינִי: ² וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-אַהֲרֹן הַבְּכוֹר וְנָהָב וְאַבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר: ³ אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר-מִלֵּא יְהִים לָכֶּהֱנִן: ⁴ וַיָּמָת נָהָב וְאַבְיָהוּא לִפְנֵי יְהוָה בַּהֲקָרְבָם אִשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַר סִינִי וַיִּבְנִים לֹא-הָיוּ לָהֶם וַיִּכְתּוּ אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל-פְּנֵי אַהֲרֹן אֶבְיָהם: ⁵ וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ⁶ הַקֵּרֵב אֶת-מִטָּה לְזֵי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשָׂרְתוֹ אֹתוֹ: ⁷ וְשִׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת-מִשְׁמַרְתָּ כְּלַתְעַדָּה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבָד אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: ⁸ וְשִׁמְרוּ אֶת-כָּל-כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-מִשְׁמַרְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבָד אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: ⁹ וְנִתְּתָה אֶת-הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִים וְנִתְּנָם הַמֶּלֶךְ לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁰ וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו הַכֹּהֲנִים וְשִׁמְרוּ אֶת-כְּהֻנָּתָם וְהִגֵּד הַקֵּרֵב יִמָּת: ¹¹ וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹² וְאֵי יַהֲנֶה לְקַחְתִּי אֶת-הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִים וְנִתְּנָם הַמֶּלֶךְ לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: ¹³ כִּי לִי כָל-בְּכוֹר בְּיוֹם חֲפָתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיוּ לִי הַקְּדֹשִׁים לִי כָל-בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאִתָּם עַד-בְּהֵמָה לִי יְהוּי אֵנִי יְהוָה: ¹⁴ וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינִי לֵאמֹר: ¹⁵ כִּקְרֹאתְכֶם לְזֵי לְבֵית אָבְתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל-זֶכֶר מִבְּנֵי-חֲדָשׁ וְמַעֲלָה תִּפְקְדוּם: ¹⁶ וַיִּפְקַד אֹתָם מֹשֶׁה עַל-פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה: ¹⁷ וַיְהִי-וָאֵלֶּה בְּנֵי-לֵוִי בְשֵׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי: ¹⁸ וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לִבְנֵי וְשִׁמְעִי: ¹⁹ וְבְנֵי קַהַת לְמִשְׁפַּחְתָּם עִמְרָם וְיִצְחָר חֲבֵרוֹן וְעִזִּיאֵל: ²⁰ וְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְבֵית אָבְתָם: ²¹ לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבִנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשָׁנִי: ²² פְּקַדִּיָּתָם בַּמִּסְפָּר כָּל-זֶכֶר מִבְּנֵי חֲדָשׁ וְמַעֲלָה פְקַדִּיָּתָם שִׁבְעַת אֶלְפִים וְחָמֵשׁ מֵאוֹת: ²³ מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשָׁנִי אַחֲרָי הַמִּשְׁכָּן יַחְנוּ גִמָּה: ²⁴ וְנָשִׂא בֵּית-דָּב לְגֵרְשָׁנִי אֶלֶיכֹסֶף בְּרַחֲלָל: ²⁵ וּמִשְׁמַרְתָּ בְּנֵי-גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל מִכְסֹּהוּ וּמִסְדָּ הַתַּחַת אֹהֶל מוֹעֵד: ²⁶ וּקְלָעֵי הַחֲזָר וְאֶת-מְסַדְ הַתַּחַת

החֲזַר אֲשֶׁר עַל-הַמִּשְׁכָּן וְעַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרָיו לְכֹל עֲבַדְתּוֹ: ²⁷ וְלַקְּהָת מִשְׁפַּחַת הַעֲמֻדָּי וּמִשְׁפַּחַת הַיְצִהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֲכֹלִי וּמִשְׁפַּחַת הַעֲזִיזָאִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי: ²⁸ בַּמִּסְפָּר כָּל-זָכָר מִבְּנֵי-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשָׁשׁ מֵאוֹת שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: ²⁹ מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-קְהָת יִחְנוּ עַל יַרְדֵּן הַמִּשְׁכָּן תִּימָנָה: ³⁰ וְנֹשְׂאֵי בֵּית-אֲבִיב לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי אֲלֵי צֹפֹן בְּדִעְזָאֵל: ³¹ וּמִשְׁמֶרֶתָם הָאָרֶן וְהַשִּׁלְחָן וְהַמִּנְחָה וְהַמִּזְבֵּחַת וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּהֶם וְהַמִּסְכָּךְ וְכֹל עֲבַדְתּוֹ: ³² וְנֹשְׂאֵי נְשִׂאֵי הַלְוִי אֲלֻעָזָר בְּנֵי-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדֵת שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: ³³ לְמִרְרֵי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמוֹנִשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת מִרְרֵי: ³⁴ וּפְקֻדֵיהֶם בַּמִּסְפָּר כָּל-זָכָר מִבְּנֵי-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה שְׁשַׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹתָיִם: ³⁵ וְנֹשְׂאֵי בֵּית-אֲבִיב לְמִשְׁפַּחַת מִרְרֵי צוּרִיאֵל בְּנֵי-אֲבִיחִיָל עַל יַרְדֵּן הַמִּשְׁכָּן יִחְנוּ צָפֹנָה: ³⁶ וּפְקֻדֵת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מִרְרֵי קֶרֶשִׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחִיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו וְכָל-כְּלָיו וְכֹל עֲבַדְתּוֹ: ³⁷ וְעַמֻּדֵי הַחֲזָר סָבִיב וְאֲדָנָיִהֶם וַיִּתְּדֵתָם וּמִיתְרֵיהֶם: ³⁸ וְהַחֲנִים לְפָנֵי הַמִּשְׁכָּן קִדְמָה לְפָנֵי אֹהֶל-מוֹעֵד וּמִזְרְחָה מוֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וּבְנֵי שְׁמֵרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָגֵר הַקָּרֵב וְיֹמֵת: ³⁹ כָּל-פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פְּקֹד מוֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל-פִּי יְהוָה לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל-זָכָר מִבְּנֵי-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֲלֶפֶס: ⁴⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מוֹשֶׁה פְּקֹד כָּל-בְּכֹר זָכָר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה וְשָׂא אֶת מִסְפָּר שְׁמָתָם: ⁴¹ וְלַקְּהָת אֶת-הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל-בְּכֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל-בְּכֹר בְּבַהֲמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁴² וַיִּפְקֹד מוֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת-כָּל-בְּכֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁴³ וַיְהִי כָל-בְּכֹר זָכָר בַּמִּסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּנֵי-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה לְפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֲלֶפֶס שְׁלֹשָׁה וּשְׁבַעִים וּמֵאוֹתָיִם: ⁴⁴ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מוֹשֶׁה לֵאמֹר: ⁴⁵ קַח אֶת-הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל-בְּכֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֵמַתָּם וְהִירֵדְלִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: ⁴⁶ וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֵשָׁה וְהַשְּׁבַעִים וְהַמֵּאוֹתָיִם הַקְּדֹפִים עַל-הַלְוִיִּם מִבְּכֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁴⁷ וְלַקְּהָת חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים לְגִלְגֹּלֶת בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשִּׁקְלֵי: ⁴⁸ וְנִתְּתָה הַכֹּסֶף לְאֶהֱרֹן וּלְבְנָיו פְּדוּיֵי הַקְּדֹפִים בָּהֶם: ⁴⁹ וַיִּקַּח מוֹשֶׁה אֶת כֹּסֶף הַפְּדוּיִם מֵאֵת הַקְּדֹפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם: ⁵⁰ מֵאֵת בְּכֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַח אֶת-הַכֹּסֶף חֲמֵשֶׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְפֵי בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ: ⁵¹ וַיִּתֵּן מוֹשֶׁה אֶת-כֹּסֶף הַפְּדוּיִם לְאֶהֱרֹן וּלְבְנָיו עַל-פִּי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מוֹשֶׁה: פ

4

¹ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מוֹשֶׁה וְאֶל-אֶהֱרֹן לֵאמֹר: ² נִשְׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי לְוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם: ³ מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בְּנֵי-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-בָּא לְצִבָּא לְעִשׂוֹת מִלְאכָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד: ⁴ וְאֵת עֲבַדְת בְּנֵי-קְהָת בְּאֶהֱל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים: ⁵ וּבָא אֶהֱרֹן וּבְנָיו בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה וְהוֹרְדוּ אֶת פְּרֻכַת הַמִּסְכָּךְ וְכִסּוּ בָהּ אֶת אָרֶן הָעֵדוּת: ⁶ וְנִתְּנוּ עֲלָיו כִּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ וּפְרָשׁוּ בְּגַד-כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְּמַעֲלָה וְשָׂמוּ בְּדָוִי: ⁷ וְעַל יְשֻׁלְתָן הַפָּנִים יִפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְנִתְּנוּ עֲלָיו אֶת הַקַּעְעֵרֶת וְאֶת הַכַּפְתָּ וְאֶת הַמַּנְקִיָּת וְאֵת קִשׁוֹת הַנְּסוּךְ וְלָחֶם הַתְּמִיד עֲלָיו וְהוּחַ: ⁸ וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגַד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת-בְּדָוִי: ⁹ וְלִקְחוּ: ¹⁰ בְּגַד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת-מִנְרַת הַמֵּאוֹר וְאֵת גִּרְתָּיָה וְאֵת מַלְקָחֶיהָ וְאֵת מַחְתֵּיתָהּ וְאֵת כָּל-כְּלֵי שְׁמֵנָה אֲשֶׁר יִשְׁרְתֶיהָ בָּהֶם: ¹¹ וְנִתְּנוּ אֹתָהּ וְאֵת-כָּל-כְּלֵיהָ אֶל-מַכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְנִתְּנוּ עַל-הַמוֹט: ¹² וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב יִפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת-בְּדָוִי: ¹³ וְלִקְחוּ אֶת-כָּל-כְּלֵי הַשָּׂרֵת אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּם בְּקֹדֶשׁ וְנִתְּנוּ אֶל-בְּגַד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם בַּמַּכְסָה עוֹר תַּחֲשׁ וְנִתְּנוּ עַל-הַמוֹט: ¹⁴ וְרָשְׁנוּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וּפְרָשׁוּ עֲלָיו בְּגַד אַרְגָּמָן: ¹⁵ וְנִתְּנוּ עֲלָיו אֶת-כָּל-כְּלָיו אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עֲלָיו בָּהֶם אֶת-הַמַּחְתֵּת אֶת-הַמְּזוֹלֶנֶת וְאֵת-הַיָּעִים וְאֵת הַמְּזוֹלֶת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפְרָשׁוּ עֲלָיו כִּסּוּי עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בְּדָוִי: ¹⁶ וְכִלְהָ אֶהֱרֹן וּבְנָיו לְכַסֵּת אֶת-הַקֹּדֶשׁ וְאֵת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה וְאֶת-רִיבֹן בְּנֵי-קְהָת לְשֹׂאת וְלֹא יִגְעוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה מִשְׂא בְּנֵי-קְהָת בְּאֶהֱל מוֹעֵד: ¹⁷ וּפְקֻדֵת אֲלֻעָזָר וְבִנְיָמִן הַכֹּהֵן שָׂמוּ הַמֵּאוֹר וְקִטְרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתְּמִיד וְשָׂמוּ מִשְׁפַּחַת פְּקֻדֵת כָּל-הַמִּשְׁכָּן וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכָל-יּוֹם: ¹⁸ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מוֹשֶׁה וְאֶל-אֶהֱרֹן לֵאמֹר: ¹⁹ אֶל-תִּכְרַתוּ אֶת-שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם: ²⁰ וְזֹאת י עָשׂוּ לָהֶם וְחָיו וְלֹא יָמוּתוּ בְּנִשְׁתָּם אֶת-קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶהֱרֹן וּבְנָיו וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל-עֲבַדְתּוֹ וְאֶל-מִשְׁאָו: ²¹ וְנִתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי גִרְשׁוֹן וְנִסְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם: ²² מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה עַד בְּנֵי-חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל-הַבָּא לְצִבָּא וְכָל-בָּא לְעִבְד עֲבַדְת בְּאֶהֱל מוֹעֵד: ²³ וְנִתְּתָה עֲבַדְת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרֶשֶׁנִי לְעִבְד וּלְמִשְׂאָו: ²⁴ וְנִשְׂאוּ אֶת-יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת-אֶהֱל מוֹעֵד מְכֹסָהוּ

ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: ²⁶ ואת קלעי החצר ואת מסך פתח ו
שער החצר אשר על המשכן ועל המזבוח סביב ואת מיתריהם ואת כל-קלי עבדתם ואת כל-אשר
יעשה להם ועבדו: ²⁷ על-פי אהרן ובניו תהיה כל-עבדת בני הנרשני לכל-משאם ולכל עבדתם
ויפקדתם עליהם במשמרת את כל-משאם: ²⁸ ואת עבדת משפחת בני הנרשני באהל מועד ומשמרתם
ביר איתמר בן-אהרן הכהן: ²⁹ בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקדו אהם: ³⁰ מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן-חמשים שנה תפקדם כל-הבא לצבא לעבד את-עבדת אהל מועד: ³¹ וזאת משמרת
משאם לכל-עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובדריהו ועמודיו ואדניו: ³² ועמודי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל-כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את-קלי משמרת משאם:
³³ ואת עבדת משפחת בני מררי לכל-עבדתם באהל מועד ביר איתמר בן-אהרן הכהן: ³⁴ ויפקד
משה ואהרן ונשיאי העדה את-בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: ³⁵ מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ³⁶ ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים
שבע מאות וחמשים: ³⁷ אלה פקודי משפחת הקהתי כל-העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
על-פי יהוה ביר-משה: ³⁸ ופקודי בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם: ³⁹ מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ⁴⁰ ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם
אלפים ושש מאות ושלשים: ⁴¹ אלה פקודי משפחת בני גרשון כל-העבד באהל מועד אשר פקד משה
ואהרן על-פי יהוה: ⁴² ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: ⁴³ מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ⁴⁴ ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת
אלפים ומאתים: ⁴⁵ אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה ביר-משה:
⁴⁶ כל-הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את-הלויים למשפחתם ולבית אבתם: ⁴⁷ מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד:
⁴⁸ ויהיו פקדיהם שמונת אלפים וחמש מאות ושמונים: ⁴⁹ על-פי יהוה פקד אותם ביר-משה איש
על-עבדתו ועל-משאו ופקדו אשר צוה יהוה את-משה: **פ**

5

1 וינדבר יהוה אל-משה לאמר: ² צו את-בני ישראל וישלחו מן-המחנה כל-צריע וכל-זב וכל
טמא לגפש: ³ מוכר עד-נקבה תשלחו אל-מחויץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את-מחניהם אשר אני
שכן בתוכם: ⁴ ובעשורכן בני ישראל וישלחו אותם אל-מחויץ למחנה כאשר דבר יהוה אל-משה בן
עשו בני ישראל: ⁵ וינדבר יהוה אל-משה לאמר: ⁶ דבר אל-בני ישראל איש אז-אשה כי יעשו
מכל-חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הגפש הוא: ⁷ והתנדו את-חטאתם אשר עשו והשיב
את-אשמו בראשו וחמישתו יספ עליו ונתן לאשר אשם לו: ⁸ ואם אין לאיש נאל להשיב האשם אליו
האשם המושב ליהנה לכהן מלכד איל הפפרים אשר יפפר בו עליו: ⁹ וכל-הרומה לכל-קדשי
בני-ישראל אשר-יקריבו לכהן לו יהנה: ¹⁰ ואיש את-קדשיו לו יהיו איש אשר-יתן לכהן לו יהנה:
¹¹ וינדבר יהוה אל-משה לאמר: ¹² דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כירחטתה אשתו
ומעלה בו מעל: ¹³ ושכב איש אתה שכבת-זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה ותוא נטמאה ועד אין
בה והוא לא נחפשה: ¹⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את-אשתו ותוא נטמאה או-עבר עליו רוח קנאה
וקנא את-אשתו והוא לא נטמאה: ¹⁵ והביא האיש את-אשתו אל-הכהן והביא את-קרבנה עליה עשרת
האיפה קמח שערים לא-יצק עליו שמן ולא-יתן עליו לבנה כיר-מנתת קנאת הוא מנתת זכרון מוכרת
עון: ¹⁶ והקריב אתה הכהן והעמידה לפני יהוה: ¹⁷ ולקח הכהן מים קדשים בכלי-חרש ומן-העפר
אשר יהנה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל-המים: ¹⁸ והעמיד הכהן את-האשה לפני יהוה ופרע
את-ראש האשה ונתן על-כפיה את מנתת הזכרון מנתת קנאת הוא וביר הכהן יהיו מי המרים
המאברים: ¹⁹ והשביע אתה הכהן ואמר אל-האשה אסלא שכב איש אתך ואסלא שטית טמאה
תחת אישך הנלי ממי המרים המאברים האלה: ²⁰ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ונתן איש
בך את-שכבתו מבלעדי אישך: ²¹ והשביע הכהן את-האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה ונתן
יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמד בתת יהנה את-זרבוד נפלת ואת-בטנך צבה: ²² וכאז המיום
המאברים האלה במעוד לצבות בטן ולנפל ירד ואמרה האשה אמנו אמנו: ²³ וכתב את-האקלת

האלה הפתו בספר ומה אלמי המרים: 24 והשקה את האשה אתמי המרים המאכרים ובאו בה המים המאכרים למרים: 25 ולקח הפתו מיד האשה את מנתת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: 26 וקמן הפתו מן המנחה את אצבעותיה והקטיר המזבחה ואתר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאכרים למרים וצבתה בטנה ונפלה ורבה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: 28 ואם לא נטמאה האשה וישרה הוא ונקתה ונורעה זרע: 29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: 30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הפתו את פל התורה הזאת: 31 ונקח האיש מעון והאשה יהוא תשא את עונה: פ

6

1 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנהר נדר נזיר להזיר ליהוה: 3 מגין ושכר נזיר חמין גין וחמין שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: 4 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן הזין מחרצנים ועד יג לא יאכל: 5 כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הזמן אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גהל פרע שער ראשו: 6 כל ימי הזירו ליהוה על גפוש מת לא יבא: 7 לאביו ולאמו ולאחותו לא יישמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: 8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: 9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאם ושמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי וגלחנו: 10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הפתח אל פתח אהל מועד: 11 ועשה הפתו אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הגפוש וקדש את ראשו ביום הקוא: 12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי שמא נזרו: 13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו וביא אלו אל פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואל אחד תמים לשלמים: 15 וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משתים בשמן ומנתחם ונספיהם: 16 והקריב הפתו לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל יעשה וזבח שלמים ליהוה על כל המצות ועשה הפתו את מנתחו ואת נסכו: 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: 19 ולקח הפתו את הנזרע בשלה מן האיל וזאת מצה אחת מן הפל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחד התנולחו את נזרו: 20 והניף אותם הפתו ונתנפה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואתר ישתה הנזיר גין: 21 זאת תורת הנזיר אשר יזיר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר יזיר כן יעשה על תורת נזרו: פ 22 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: 24 ס ברכו יהוה וישמרו: 25 ס יאר יהוה ופניו אליהם ויהנה: 26 ס ישא יהוה ופניו אליהם וישם להם שלום: 27 ושמנו את שמיו על בני ישראל ואני אברכם: פ

7

1 ויהי ביום כלות משה לתקים את המשכן וימשח אלו ויקדש אלו ואת כל פליו ואת המזבח ואת כל פליו וימשחם ויקדש אתם: 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים: 3 וביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח מאתם והיזו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: 6 ויגש משה את העגלות ואת הבקר ונתן אותם אל הלויים: 7 את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: 8 ואת ארבע העגלות ואת שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם כי איתמר בן אהרן הפתו: 9 ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם כפתה ישאו: 10 ויקריבו הנשאים את חנפת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח: 11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום ויקריבו את קרבנם לחנפת המזבח: 12 ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: 13 וקרבו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 14 כה אתה עשירה וזה

כַּבֹּשׁ אֶחָד בְּיָמֵי שְׁנֵתוֹ לְעֵלָה: 76 שְׁעֵר־עֵזִים אֶחָד לַחֲטָאֵת: 77 וּלְיָבֵחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כַּבָּשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן פְּגִיעֵי־אֵל בְּיַד עֶזְרָא וְיִסָּא לְכַנֵּי נַפְתָּלִי אַחִירֵעַ בְּיַד עֵינָן: 79 קָרְבָנוֹ קְעֵר־כֶּסֶף אַחַת שְׁלָשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֵק אֶחָד לְכֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 80 כֹּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קְטֹרֶת: 81 כֹּף אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כַּבֹּשׁ אֶחָד בְּיָמֵי שְׁנֵתוֹ לְעֵלָה: 82 שְׁעֵר־עֵזִים אֶחָד לַחֲטָאֵת: 83 וּלְיָבֵחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כַּבָּשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן אַחִירֵעַ בְּיַד עֵינָן: 84 זֹאת וְחֶבֶת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל קְעֵרֶת לְכֶסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזָּרֵק לְכֶסֶף שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה כְּפוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה: 85 שְׁלָשִׁים וּמֵאָה הַקְּעֵרָה הָאֶחָת לְכֶסֶף וְשִׁבְעִים מִזָּרֵק הָאֶחָד כֹּף הַכְּלָיִם אֶלְפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: 86 כְּפוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה מִלֵּאֵת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֶשְׂרֵה חֶפֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכְּפוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: 87 כָּל־הַבְּקָר לְעֵלָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה כַּבָּשִׂים בְּנִי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה וּמִנְחָתָם וְשִׁעִירֵי עֵזִים שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה לַחֲטָאֵת: 88 וְכֹל בְּקָר וְיָבֵחַ הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעַה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֶתְרִים שְׁשִׁים כַּבָּשִׂים בְּנִי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֶבֶת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשָּׁח אֹתוֹ: 89 וּבָבֹא מִשָּׁה אֶל־אֶחָל מוֹעֵד לְדַבָּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבָּר אֵלָיו מֵעַל הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר־עַל־אֶרֶץ הַעֲדָת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרָבִים וַדַּבֵּר אֵלָיו: פ

8

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּךְ אֶת־הַנְּדִיבֹת אֶל־מוֹלֵה פְּנֵי הַמִּנְזָחָה יֵאָדְרוּ שְׁבַעַת הַנְּדִוֹת: 3 וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹלֵה פְּנֵי הַמִּנְזָחָה הִעָלָה נְדִיבֹתַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 4 זֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְזָחָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־וִרְכָה עַד־פְּרָחַת מִקְשָׁה הוּא כְּמֵאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְזָחָה: 5 פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 6 קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁחֲרַתְתָּ אֹתָם: 7 וְכַהֲנַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם הִזָּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאֵת וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וַכִּסּוּ בְּגֵדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ: 8 וְלָקְחוּ פָר בֶּן־בְּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וּפַר־שְׁנֵי בֶּן־בְּקָר תִּקַּח לַחֲטָאֵת: 9 וְהַקְּרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֶחָל מוֹעֵד וְהִקְדַּחְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 וְהַקְּרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסַמְכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם: 11 וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לְעֵבֶד אֶת־עַבְדְּתָהּ יְהוָה: 12 וְהַלְוִיִּם יְסַמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חֲטָאֵת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם: 13 וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהִנַּחְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה: 14 וְהַקְּדַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי חֲלֹמִים: 15 וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ חֲלֹמִים לְעֵבֶד אֶת־אֶחָל מוֹעֵד וְשִׁחֲרַתְתָּ אֹתָם וְהִנַּחְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה: 16 כִּי נִתְּנִים נִתְּנִים הַקּוֹל לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פְּטֹרֶת כָּל־דָּחַם בְּכוֹר כֹּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֹתָם לִי: 17 כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדְם וּבְכַהֲנָה בְּיוֹם הַפְּתִיחַ כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְּדַשְׁתִּי אֹתָם לִי: 18 וְאָקַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל: 19 וְאֶתְּנָה אֶת־הַלְוִיִּם נִתְּנִים וְלֹאֲהֲרֹן וְלִבְנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶד אֶת־עַבְדְּתָהּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶחָל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל גִּזְף בְּנִשְׁתַּבְּחַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ: 20 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְלוּיִם כֵּן עָשָׂה לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וַיִּתְחַפְּצוּ הַלְוִיִּם וַיַּכִּסּוּ בְּגֵדֵיהֶם וַיִּנָּף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרֵם: 22 וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ חֲלֹמִים לְעֵבֶד אֶת־עַבְדְּתָם בְּאֶחָל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִבְנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כֵּן עָשָׂה לָהֶם: 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 24 זֹאת אֲשֶׁר לְלוּיִם מִבְּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד־זֶה יָבֹאוּ לְעֵבֶד אֶת־אֶחָל מוֹעֵד: 25 וּמִבְּן חָמֵשׁ שָׁנָה יָשׁוּב מִצְבֵּא הַעֲבָדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: 26 וְשָׂרַת אֶת־אֶחָיו בְּאֶחָל מוֹעֵד לְשֹׁמֵר מִשְׁמֶרֶת עַבְדְּתָהּ לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲשֶׂה לְלוּיִם בְּמִשְׁמֶרֶתָם: פ

9

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר־סִינַי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתְךָ מִצְרַיִם מִתְּחִלַּת הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: 2 וַיַּעֲשֵׂה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ: 3 בְּאַרְבַּעַה עֶשְׂרִים יוֹם לְחֹדֶשׁ הָיָה כֵּן הַעֲרַבִּים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ כְּכֹל־חֻקֹּתָיו וְכִכֹּל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: 4 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵשֶׂת הַפֶּסַח: 5 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עֶשְׂרֵה יוֹם לְחֹדֶשׁ בֵּין הַעֲרַבִּים בַּמִּדְבָּר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 6 וַיִּהְיֶה אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְגַבֵּשׁ אֲדָם וְלֹא־יָכְלוּ לְעֵשֶׂת־הַפֶּסַח בְּיוֹם הַהוּא

וַיִּקְרָבוּ לַפְּנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֶהֱרֹן בְּיָוֵם הַהוּא: 7 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלֵינוּ אָנַחְנוּ טַמְאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה גִבְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרֹב אֶתְקַרְבֶּן וְהוּא בְּמַעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה עַמְּרוּ וְאִשְׁמַעְמָה מִחַיֵּינָהּ וְהָיָה לָכֵם: 9 וַיַּדְבֵּר וְהָיָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ פְּרִיהֶתְהֻטְמָאוּ לְנֶפֶשׁ אוֹ בְּרִדָּה רַחֲקָה לָכֵם אוֹ לְדִרְתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה: 11 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרָבוֹת יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְדִּים יִאֲכַלְהוּ: 12 לֹא־יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעַצְמָם לֹא יִשְׁבְּרוּ בוֹ כְּכָל־חֲקַת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: 13 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טְהוֹר וּבְרִדָּה לֹא־יִהְיֶה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מֵעַמִּיהָ כִּי וְקָרְבָן יִהְיֶה לֹא הַקָּרִיב בְּמַעֲדוֹ חֲטָאוֹ וְיָשָׂא הָאִישׁ הַהוּא: 14 וְכִי־יָגִיר אֶתְכֶם גַּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה חֲקַת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֲקָה אַחַת לַיהוָה לָכֵם וְלִגֵּר וְלֹא־זָרָח הָאֶרֶץ: 15 וּבְיָוִם הַקִּיּוֹם אֶת־הַמִּשְׁכָּן פֶּסַח הַעֲנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לֵאחֹל הַעֲרָת וּבְעָרֵב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמִרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר: 16 כֵּן יִהְיֶה תְּמוּדָה הַעֲנָן וְכִסְפוֹ וּמִרְאֵה־אֵשׁ לַיְלָה: 17 וְלִפְּנֵי הַעֲלֹת הַעֲנָן מַעַל הָאֹהֶל וְאֶחֱרֵי־כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְמִקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכְּן־שָׁם הַעֲנָן שָׁם יִחַנו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 18 עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יִחַנו כֹּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֶּן הַעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן וְיִחַנו: 19 וּבִהַאֲרִיד הַעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ: 20 וְיָשׂ אֲשֶׁר יִהְיֶה הַעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה וְיִחַנו וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ: 21 וְיָשׂ אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַעֲנָן מֵעָרֵב עַד־בֹּקֶר וְנִעְלָה הַעֲנָן וְנִעְלָה הַעֲנָן וְנִסְעוּ: 22 אוֹיָמִים אוֹחֲדָשׁ אוֹיָמִים בַּהֲאֲרִיד הַעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לְשָׁכְן עִלָּיו וְיִחַנו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבִהֲעֵלְתוֹ יִסְעוּ: 23 עַל־פִּי יְהוָה יִחַנו וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: 24

10

1 וַיַּדְבֵּר וְהָיָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 עָשָׂה לְךָ שְׂתֵי חֲצוּצֹת פֶּסֶף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמַקְרָא הַעֲדָה וּלְמִסַּע אֶת־הַמַּחֲנֹת: 3 וְתִקְעוּ בָתָן וְנוֹעָדוּ אֵלֶיךָ כָּל־הַעֲדָה אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 4 וְאִם־בָּאִתָּה יִתְקַעוּ וְנוֹעָדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רְאֵשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: 5 וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחַיִּים קְדָמָה: 6 וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שְׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחַיִּים תִּימִנָה תְּרוּעָה יִתְקַעוּ לְמִסְעֵיהֶם: 7 וּבִהַקְהִיל אֶת־הַקְהֵל תִּתְקַעוּ וְלֹא תְרוּעוּ: 8 וּבֵינֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ בַּחֲצוּצוֹת וְהָיוּ לָכֵם לְחֲקַת עוֹלָם לְדִרְתֵיכֶם: 9 וְכִי־תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל־הַצָּר הַצָּר אֶתְכֶם וְתִרְעַתֶּם בַּחֲצוּצוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מְאִיבֵיכֶם: 10 וּבְיוֹם שִׁמְחָתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְכָרְאֵשֵׁי חֻדְשֵׁיכֶם וְתִקְעֶתֶם בַּחֲצוּצֹת עַל עֵלְתֵיכֶם וְעַל יְבוֹתֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֵם לְזִכָּרוֹן לַפְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי וְהָיָה אֱלֹהֵיכֶם: 11 וְהָיָה בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַעֲשָׂרִים בַּחֹדֶשׁ נִעְלָה הַעֲנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הַעֲרָת: 12 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינַי וַיִּשְׁכֶּן הַעֲנָן בְּמִדְבַּר פָּאֲרָן: 13 וַיִּסְעוּ בְּרֵאשִׁיטָה עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: 14 וַיִּסַּע הֲגֵל מִחֵנָּה בְּנֵי־יְהוּדָה בְּרֵאשִׁיטָה לְצִבְאָתָם וְעַל־צִבְאָא וְחָשׂוֹן בְּרַעְמִינָדָב: 15 וְעַל־צִבְאָא מִטָּה בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר נְחֻנָּאל בְּרַעְיֹעָר: 16 וְעַל־צִבְאָא מִטָּה בְּנֵי וּבִילוֹן אֱלִיאָב בְּרַחֲלוֹן: 17 וְהוֹרֵד הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מִרְיֵי נִשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן: 18 וְנִסַּע הֲגֵל מִחֵנָּה רֹאבֵן לְצִבְאָתָם וְעַל־צִבְאָא אֱלִיעִזָּר בְּרַשְׁדִּיאֹר: 19 וְעַל־צִבְאָא מִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בְּרַצֻּרִי שְׁדִי: 20 וְעַל־צִבְאָא מִטָּה בְּנֵי־גָד אֱלִיסָפָּה בְּרַדְעִוָּאל: 21 וְנִסְעוּ הַקְהֵלִים נִשְׂאֵי הַמַּקְדָּשׁ וְהִקְיִמוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בָּאָם: 22 וְנִסַּע הֲגֵל מִחֵנָּה בְּנֵי־אֶפְרָיִם לְצִבְאָתָם וְעַל־צִבְאָא אֱלִישַׁמֶּע בְּרַעְמִיהוֹר: 23 וְעַל־צִבְאָא מִטָּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה גְּמַלְיָאל בְּרַפְדֵּה צוֹר: 24 וְעַל־צִבְאָא מִטָּה בְּנֵי בִנְיָמִן אֲבִיהֶן בְּרַעְדְעוֹנִי: 25 וְנִסַּע הֲגֵל מִחֵנָּה בְּנֵי־דָן מֵאֶסָפָּה לְכָל־הַמַּחֲנֵה לְצִבְאָתָם וְעַל־צִבְאָא אֲחִיעֶזֶר בְּרַעְמִישֵׁדִי: 26 וְעַל־צִבְאָא מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר פְּנֵי־אֵיל בְּרַעְכָרָן: 27 וְעַל־צִבְאָא מִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בְּרַעֲיֹון: 28 אֵלָה מִסְעֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצִבְאָתָם וַיִּסְעוּ: 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַבֵּב בְּרַדְעִוָּאל הַמַּדְיָנִי חָתָן מֹשֶׁה נְסַעִים וְאָנַחְנוּ אֶל־הַמִּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ אַתֵּן לָכֵם לְכָה אֲתָנוּ וְהַטְּבַנוּ לְךָ בְּיַד־יְהוָה דַּבְּר־טוֹב עַל־יִשְׂרָאֵל: 30 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלָךְ כִּי אִם־אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מִוְלָדְתִי אֵלָךְ: 31 וַיֹּאמֶר אֶל־נָא תַעֲזֹב אֲתָנוּ כִּי וְעַל־כֵּן יָדַעַת חַתָּנְךָ בְּמִדְבַּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם: 32 וְהָיָה כִּי־תִלָּד עֲמָנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִיטִיב יְהוָה עֲמָנוּ וְהַטְּבַנוּ לְךָ: 33 וַיִּסְעוּ מִתַּר יְהוָה הַרְדָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֶאֱרָוֶן בְּרִית־יְהוָה נָסַע לְפָנֵיהֶם הַרְדָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה: 34 וְעַנְן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעֶם מִן־הַמַּחֲנֵה: 35 וַיִּהְיֶה בְּנִסַּע הָאָדָן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה וְיְהוָה וַיַּפְצֹו אֶת־יְהוָה וְנִסְעוּ מִשְׁנֹאִיד מִפְּגוֹד: 36 וּבְגִזָּה יֹאמֶר שׂוֹבָה יְהוָה רַבְּבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: 37

11

1 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער-בם אש יהוה ותאכל בקצה המתנה: 2 ויצעק העם אל-משה ויחפלה משה אל-יהוה ותשקע האש: 3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי-בערה בם אש יהוה: 4 והאספסוף אשר בקרבנו התאוה תאוה ונשבו ונכפו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: 5 וזכרנו את-הדגה אשר-נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת-החציר ואת-הבצלים ואת-השומים: 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל-המון עינינו: 7 והלמן בזרע-גד הוא ועינו כעין הכדלח: 8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו ענות והנה טעמו כטעם לשד השמן: 9 ויבררת הטל על-המתנה לילה יחד המון עליו: 10 וישמע משה את-העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר-אף יהוה מאד ובעיני משה רע: 11 ויאמר משה אל-יהוה למה תרעת לעבדך ולמה לא-מציתי חן בעיניך לשום את-משא כלי-העם הזה עלי: 12 האנכי הרייתי את כל-העם הזה אם-אנכי ולדתיהו כיתאמר אלי שאהו בחיךך כאשר ישא האמון את-היגק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: 13 מאין לי בשר לתת לכל-העם הזה כי-יבכו עלי לאמר הנה-לנו בשר ונאכלה: 14 לא-איכל אנכי לבדי לשאת את-כל-העם הזה כי-קבר ממני: 15 ואם-ככה ואת-עשה לי הרגני נא הרג אם-מצאתי חן בעיניך ואל-אראה ברעתי: 16 ויאמר יהוה אל-משה אספה-לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי-הם זקני העם ושטרו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתניצבו שם עמך: 17 וירדתי וידברתי עמך שם ואצלתי מן-הרוח אשר עליך ושמת עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבהך: 18 ואל-העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי-טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: 19 לא יום אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: 20 עד וחדש ימים עד אשר-יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי-מאסתם את-יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: 21 ויאמר משה שש-מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: 22 הצאן ויבקר ישחט להם ומצא להם אם את-כל-דגני הים יאסף להם ומצא להם: 23 ויאמר יהוה אל-משה הנה תקצר עמה תראה תיקרה דברי אם-לא: 24 ויצא משה וידבר אל-העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אהם סביבת האהל: 25 וירד יהוה ובענן וידבר אליו ויאצל מן-הרוח אשר עליו ויתן על-שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: 26 וישארו שני-אנשים וימתו שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בפתכים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במתנה: 27 וירץ הנוער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במתנה: 28 ויען יהושע בן-נון משרת משה מבחרי ויאמר אדני משה בלאם: 29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יחן כל-עם יהוה וביאים כיריתן יהוה את-רוחו עליהם: 30 ויאסף משה אל-המתנה הוא וזקני ישראל: 31 ויהו נסעו מאת יהוה ונגנו שלוים מן-הים וישש על-המתנה בדרך יום כה ויבדד יום כה סביבות המתנה וכאמתי על-פני הארץ: 32 ויגם העם כל-היום והוא וכל-הלילה וכל יום המתה ויאספו את-השליו הממטיש אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המתנה: 33 הבשר עודנו בין שניהם טרם יברת ואף יהוה חרה בעם ויגד יהוה בעם מכה רבה מאד: 34 ויקרא את-שם המקום ההוא קברות התאנה כפי-שם קברו את-העם המתאים: 35 מקברות התאנה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות: פ

12

1 וידבר מרים ואהרן על-אדות האשה הנכסית אשר לקח כי-אשה כשית לקח: 2 ויאמרו הרק אדך-במשה דבר יהוה הלא גם-בנו דבר וישמע יהוה: 3 והאיש משה *ענו ענינו מאד מכלל האדם אשר על-פני האדמה: 4 ויאמר יהוה פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרים צאו שלש-תכם אל-אהל מועד ויצאו שלש-תכם: 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: 6 ויאמר שמעו-נא דברי אם-יהיה נביאכם יהוה במראה אליו ותנדע בתלום אדבר-בו: 7 לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: 8 פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא כחידת ותמנת יהוה ביט ומדוע לא ראתם לדבר בעבדי במשה: 9 ויחר אף יהוה בם וילד: 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל-מרים והנה מצרעת: 11 ויאמר אהרן אל-משה כי אדני אל-נא תשת עלינו חסאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: 12 אל-נא תהי פמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי

בשרו: ¹³ ויצעק משה אל־יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: פ ¹⁴ ויאמר יהוה אל־משה ואביה ירק ירק בפניה תלא תכלם שבעת ימים תסַר שבעת ימים מתוך למחנה ואחר האסף: ¹⁵ ותסגר מרים מתוך למחנה שבעת ימים והעם לא נטע עד האסף מרים: ¹⁶ ואחר נסעו העם מחצרות יגהו במדבר פארן: פ

13

¹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ² שלח־לך אנשים ויחרו את־ארץ כנען אשר־אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו השלחו כל נשיא בהם: ³ וישלח אתם משה ממדבר פארן על־פי יהוה כלם אנשים ראשי בני־ישראל המה: ⁴ ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן־זכור: ⁵ למטה שמעון שפוט בן־חורי: ⁶ למטה יהודה קלב בן־יפנה: ⁷ למטה יששכר יגאל בן־יוסף: ⁸ למטה אפרים הושע בן־נון: ⁹ למטה בנימין פלטי בן־רפוא: ¹⁰ למטה זבולן נדיאל בן־סודי: ¹¹ למטה יוסף למטה מנשה גדי בן־ססי: ¹² למטה דן עמיאל בן־גמלי: ¹³ למטה אשר סתור בן־מיכאל: ¹⁴ למטה נפתלי נחבי בן־נפסי: ¹⁵ למטה גד גאאל בן־מכי: ¹⁶ אלה שמות האנשים אשר־שלח משה לתור את־הארץ ויקרא משה להושע בן־נון והושע: ¹⁷ וישלח אתם משה לתור את־ארץ כנען ויאמר אליהם עליו זה בנוב ועליהם את־ההר: ¹⁸ וראיתם את־הארץ מה־הוא ואת־העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרוב: ¹⁹ ומה הארץ אשר־הוא יושב בה הטובה הוא אסרעה ומה הערים אשר־הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ²⁰ ומה הארץ השמנה הוא אסרזה הישבה על אסרון והתחזקתם וילקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ²¹ ויעלו ויחרו את־הארץ ממדבר־צן עד־רחב לבא חמת: ²² ויעלו בנוב ויבא עד־חברון ושם אחימן ששי ותלמי ולידי הענק וחדבון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ²³ ויבאו עד־נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשננים ומן־הרמנים ומן־התאנים: ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשכול על ארות האשכול אשר־כרתו משם בני ישראל: ²⁵ וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: ²⁶ וילכו ויבאו אל־משה ואל־אהרן ואל־כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת־כל־העדה ויראים את־פרי הארץ: ²⁷ ויספרו־לו ויאמרו באנו אל־הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה־פריה: ²⁸ אפס כירעו העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם־ילדי הענק ראינו שם: ²⁹ עמלק יושב בארץ הגבגב ויחתי והיבוסי והאמורי יושב בהר והכנעני יושב על־הים ועל יד הירדן: ³⁰ ויהס כלב את־העם אל משה ויאמר עלה נעלה ונלשנו אתה כיריכול נוכל לה: ³¹ והאנשים אשר־עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל־העם כי־חזק הוא ממנו: ³² ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל־בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל־העם אשר־ראינו בתוכה אנשי מדות: ³³ ושם ראינו את־הנפילים בני ענק מן־הנפילים ונתי בעינינו כחנכים וכן היינו בעיניהם:

14

¹ ותשא כל־העדה ויתגו את־קולם ויבקו העם בלילה ההוא: ² ויילנו על־משה ועל־אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל־העדה לורמתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לורמתנו: ³ ולמה יהוה מביא אותנו אל־הארץ הזאת לנפול בחרב נשנו ונפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: ⁴ ויאמרו איש אל־אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ⁵ ויפל משה ואהרן על־פניהם לפני כל־קהל עדת בני ישראל: ⁶ ויהושע בן־נון וכלב בן־יפנה מן־התתרים את־הארץ קרעו בגדיהם: ⁷ ויאמרו אל־כל־עדת בני־ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: ⁸ אם חפץ בנו יהוה ויביא אותנו אל־הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר־הוא זבת חלב ודבש: ⁹ אך ביהוה אל־תמרדו ואתם אל־תיראו את־עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל־תיראם: ¹⁰ ויאמרו כל־העדה לרגום לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל־כל־בני ישראל: פ ¹¹ ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה ונאצני העם הזה ועד־אנה לא־יאמינו בי בכל־האות אשר עשיתי בקרבן: ¹² אכנו בדרך ואורשנו ואעשה אתך לגוי־גדול ועצום ממנו: ¹³ ויאמר משה אל־יהוה ושמעו מצרים כיהעלית בכחך את־העם הזה מקרבן: ¹⁴ ואמרו אל־יושב הארץ הזאת שמעו כיהאתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה וענוד עמד עליהם ובעמד עין אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: ¹⁵ והמתה את־העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר־שמעו

את־שמעך לאמר: 16 מבִּלְתִּי יִכְלַת יְהוָה לְהִבִּיא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בַּמִּדְבָּר: 17 וְעַתָּה יִגְדַל־נָא כַח אֲדֹנָי פֶּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֹר: 18 יְהוָה אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד נִשְׂא עֵינָיו וְנִשְׁע וְנִקְּחָה לֹא יִנְקָה פֶּהָךְ עֵינָיו אֲבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלִישִׁים וְעַל־רִבְעִים: 19 סִלַּח־נָא לְעֵינֵי הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנּוֹחַ: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כַּדְבַרְךָ: 21 וְאִיִּלֵּם חֵי־אֲנִי וְיִמְלֹא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ: 22 כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרָאִים אֶת־כַּבְּדוֹ וְאֶת־אֲתֵי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בַּמִּצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עֶשְׂרׁ פְּעֻמִּים וְלֹא שָׁמְעוּ בְקוֹלִי: 23 אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָם וְכָל־מְנַאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ: 24 וְעַבְדֵי כָלֵב עֲקֵב הִיטָה רִיחַ אַחֲרַי עִמּוֹ וַיִּמְלֹא אַחֲרָי וַהֲבִיאֲתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וּרְעוּ יוֹרְשָׁנָה: 25 וְהַעֲמִלְקִי וְהַכִּנְעֲנִי יוֹשְׁבֵי בְעַמְּק מִחֹר פְּנֵי וְסָעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף: פ 26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 27 עַד־מָתִי לַעֲדָה הָרְעוּהָ הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת־תְּלֹלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֲמַר אֱלֹהִים חֵי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא פֶּאֶשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנִי כֵן אֶעֱשֶׂה לָכֶם: 29 בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְּגִרְכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִכּוּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה אֲשֶׁר הִלִּיתֶם עָלַי: 30 אִם־אַתֶּם תִּבְּאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֲתִי־יָדַי לְשִׁבּוֹן אֶתְכֶם בַּהֲ כִּי אִם־כָּלֵב בְּוַיִּפְּנֶה וַיְהוֹשֶׁע בְּוַיְנַוּ: 31 וְשִׁפְכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לְבִי וַיְהִי וַהֲבִיאֲתִי אִתְּכֶם וַיְדַעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאִסְתֶּם בָּהּ: 32 וּפְגִרְכֶם אִתְּכֶם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה: 33 וּכְנִיכֶם וַיְהִי רָעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּשְׁאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תִּם פְּגִרְכֶם בַּמִּדְבָּר: 34 בַּמִּסְפָּר הַזֶּה יִמָּוֶט אֲשֶׁר־תִּרְתֹּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם לְשָׁנָה נֹס לְשָׁנָה תִּשְׁאוּ אֶת־עֲזוֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּדְעֶתֶם אֶת־הַנּוֹחַתִּי: 35 אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא וְזֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרְעוּהָ הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה וַתִּמּוּ וְשִׁם יָמָת: 36 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ וַיִּגְלוּנוּ (וַיִּגְלוּנוּ) עָלַי אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהַצִּיא דָבָר עַל־הָאָרֶץ: 37 וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצֵאֵי דַבַּר־הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּנְפֶּה לִפְנֵי יְהוָה: 38 וַיְהוֹשֶׁע בְּוַיְנַוּ וְכָלֵב בְּוַיִּפְּנֶה חֵי מִן־הָאֲנָשִׁים הַלֵּים לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ: 39 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד: 40 וַיִּשְׁכַּחְמוּ בְּכַף וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הַהָר לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ: 41 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְמֹה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תִצְלַח: 42 אֶל־תַּעֲלֵוּ כִּי אִין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם: 43 כִּי הַעֲמִלְקִי וְהַכִּנְעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם וַיַּפְלִחֶם בְּחָרֵב כִּי־עַל־כֵּן שִׁבַּתֶּם מֵאַחֲרָי יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם: 44 וַיַּעֲפְּלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הַהָר וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ מִקְּרֵב הַמַּחֲנֶה: 45 וַיַּרְדּוּ הַעֲמִלְקִי וְהַכִּנְעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּתֵר הַהוּא וַיָּכּוּם וַיִּקְּתוּם עַד־הַחֲרָמָה: פ

15

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־אָרֶץ מוֹשְׁבֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם: 3 וְעַשִׂיתֶם אֲשֶׁה לִיהוָה עֲלֵה אוֹ זִבְח לִפְלֹא יַרְדּוּ אוֹ כְּנֹדָה אוֹ בַּמַּעֲרִיבִים לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחַח לִיהוָה מִן־הַבֶּקֶר אוֹ מִן־הָצֹאן: 4 וְהַקְרִיב הַמַּקְרִיב קִרְבָּנוֹ לִיהוָה מִנְחַח סֶלֶת עֲשָׂרוֹן בְּלוּל בְּרִבְעִית הַהֵיזֶן שָׁמֶן: 5 וַיִּזֵּן לְסֹדֶף רִבְעִית הַהֵיזֶן תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֵלָה אוֹ לְזִבְח לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד: 6 אוֹ לְאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחַח סֶלֶת שְׁנֵי עֲשָׂרִים בְּלוּלָה בְּשָׁמֶן שְׁלִישִׁת הַהֵיזֶן: 7 וַיִּזֵּן לְסֹדֶף שְׁלִישִׁת הַהֵיזֶן תִּקְרִיב רִיח־נִיחַח לִיהוָה: 8 וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בֶּקֶר עֲלֵה אוֹ זִבְח לִפְלֹא יַרְדּוּ אוֹ־שְׁלָמִים לִיהוָה: 9 וְהַקְרִיב עַל־בֶּן־הַבֶּקֶר מִנְחַח סֶלֶת שְׁלִישֶׁה עֲשָׂרִים בְּלוּל בְּשָׁמֶן חֲצִי הַהֵיזֶן: 10 וַיִּזֵּן תִּקְרִיב לְסֹדֶף חֲצִי הַהֵיזֶן אֲשֶׁה רִיח־נִיחַח לִיהוָה: 11 כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ־לִשֶׁה כִּכְבָּשִׁים אוֹ בַּעֲזִים: 12 כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכָּה תַעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּר: 13 כָּל־הָאֲזֹרַח יַעֲשֶׂה־כִכָּה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב אֲשֶׁה רִיח־נִיחַח לִיהוָה: 14 וְכִי־יִגְוֹר אֶתְכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדַרְתֵּיכֶם וַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיח־נִיחַח לִיהוָה פֶּאֶשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵן יַעֲשֶׂה: 15 תִּקְהַל חֶקֶה אֶתְּ לָכֶם וְלִגְר הַגֵּר חֶקֶת עוֹלָם לְדַרְתֵּיכֶם כִּכֶם כִּמֶר יְהִיָּה לִפְנֵי יְהוָה: 16 תוֹרָה אֶתְּ וּמִשְׁפָּט אֶחָד יְהִיָּה לָכֶם וּלְגֵר הַגֵּר אֶתְכֶם: פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 18 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּבְּאֶכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה: 19 וְהָיָה בְּאֲדָלְכֶם מִלְּתֵם הָאָרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה לִיהוָה: 20 רֵאשִׁית עֲרֻסְתֵּיכֶם חֶלֶת תְּרִימוּ תְרוּמָה כְּתוּמַת גֵּרִין כֵּן תְּרִימוּ אֶתָּה: 21 מִרֵאשִׁית עֲרֻסְתֵּיכֶם תִּתְּנוּ לִיהוָה תְרוּמָה לְדַרְתֵּיכֶם: 22 וְכִי תִשְׁנוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־דִּבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה: 23 אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהִלָּאֵה לְדַרְתֵּיכֶם: 24 וְהָיָה אִם מַעֲיַנְי הַעֲבַדְתִּי נַעֲשֶׂתָה לְשִׁנְיָה וַעֲשׂוּ כָל־הָעֵדָה פֶּר בֶּן־בֶּקֶר אֶחָד לַעֲלָה לְרִיחַ נִיחַח לִיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: 25 וְכַפֵּר

הפלח על-כל-ערת בני ישראל ונסלח להם כִּי־שָׁנְנָה הוּא וְהִם הֵבִיאוּ אֶת־קַרְבָּנִם אֲשֶׁר לַיהוָה וְחַטָּאתֵם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שִׁנְיֹתֵם: 26 וְנִסְלַח לְכָל־עַרְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁנֵנָה: ס
 27 וְאִם־נִגְפַשׁ אַחַת תִּחַטָּא בִּשְׁנֵנָה וְהִקְרִיבָה עִז בַּת־שָׁנְתָהּ לַחֲטָאת: 28 וְכֹפֵר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁנַנָּת בַּחֲטָאָה בִּשְׁנֵנָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ: 29 הָאִזְרָח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם תוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם לַעֲשֹׂה בִּשְׁנֵנָה: 30 וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה וּבְנֵי רִמָּה מִן־הָאִזְרָח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה הוּא מַנְהֵג וְנִקְרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִקְרַב עִמָּה: 31 כִּי דַבַּר־יְהוָה בָּזָז וְאֶת־מִצְוֹתָיו הִפְר הַקְּרָת וּתְקַרְתָּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת עֹנֵה בַּה: פ 32 וַיְהִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקְשָׁשׁ עֲצִים בַּיּוֹם הַשֵּׁבֶת: 33 וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמִּצְאִים אֹתוֹ מִקְשָׁשׁ עֲצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאָל־כָּל־הָעֵדָה: 34 וַיִּגִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פָדַשׁ מִה־יַּעֲשֶׂה לוֹ: ס 35 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יוֹמָת הָאִישׁ רָגוּם אֹתוֹ בְּאֲבָנִים כְּלַעֲדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: 36 וַיִּצְיֵאוּ אֹתוֹ כְּלַעֲדָה אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ 37 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 38 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: 39 וַיְהִי לָהֶם לְצִיצִית וַרְאִיתֶם אֹתוֹ וַזְכַּרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִחַרְוּ אַחֲרָי לְכַבֵּכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֵינִים אַחֲרֵיהֶם: 40 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִיתִים קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: 41 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ

16

1 וַיִּנְחַח קָרַח בְּוִיצֵהָר בְּוִיקָתָה בְּוִילְגֵי וַדָּתָן וְאֶבְיָחֵם בְּנֵי אֶלְיָאָב וְאוֹן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: 2 וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְנֹשִׂים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים נִשְׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנִישֵׁי־ס: 3 וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלָם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קַהֲל יְהוָה: 4 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו: 5 וַיְדַבֵּר אֶל־קָרַח וְאֶל־כָּל־עֵדָתוֹ לֵאמֹר בְּקֹר יוֹדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר וַיַּבְחֵר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו: 6 זֹאת עָשׂוּ קַחוּ־לָכֶם מַחֲלוֹת קָרַח וְכָל־עֵדָתוֹ: 7 וְנִתְּנוּ בָתָן אֵשׁ וְנִשְׂמוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה מִחֹר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יַבְחֵר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֹי: 8 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׂמַע־נָא בְּנֵי לֹי: 9 הַמַּעֲשֵׂ מַכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַד יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עַבְדָּת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתֶּם: 10 וַיִּקְרַב אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲחֵיהּ בְּנֵי־לֹי אִתָּךְ וּבִקְשַׁתֶּם נִם־בַּחֲנֹה: 11 לָכֵן אִתָּה וְכָל־עֵדָתְךָ הַנִּעְדָרִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מִה־הוּא כִּי *תִּלְוֵנוּ (תִּלְוֵנוּ) עָלָיו: 12 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקָרַח לְדַתָּן וְלֵאבִיָּהם בְּנֵי אֶלְיָאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה: 13 הַמַּעֲשֵׂ כִּי הִעֲלִיתֵנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּבֵּר עָלֵינוּ נִם־הַשְׁתַּבֵּר: 14 אִף לֹא אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִבְיָאתֵנוּ וְתִתֵּן־לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וְכָרֶם הַעֲיָי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקֵר לֹא נַעֲלֶה: 15 וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֶל־תִּפְּן אֶל־מִנְחַתְּתָם לֹא חֲמוֹר אַחַד מֵהֶם נִשְׂאתִי וְלֹא הִרְעִיתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם: 16 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח אִתָּה וְכָל־עֵדָתְךָ הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה אִתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֹר: 17 וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחֲתָתוֹ וַתִּתְּתֶם עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהַקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מַחֲתָתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים מַחֲתָת וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחֲתָתוֹ: 18 וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וְנִשְׂמוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: 19 וַיִּקְהָל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה: פ 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 21 הִבְדִּלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֹתָם כְּרִנַּע: 22 וַיִּפְּלוּ עַל־פָּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרְוֹחַת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ אַחַד וַיִּחַטָּא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְנָף: פ 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 24 דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר הֲעָלוּ מִסְבִּיב לְמִשְׁכַּן־קָרַח דָּתָן וְאֶבְיָחֵם: 25 וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וְאֶבְיָחֵם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּגְּיוּ יִשְׂרָאֵל: 26 וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֶהֱלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל־תִּנְעֹו בְּכָל־אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן־תִּחַסְפוּ בְּכָל־חַטָּאתֵם: 27 וַיַּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן־קָרַח דָּתָן וְאֶבְיָחֵם מִסְבִּיב וַדָּתָן וְאֶבְיָחֵם יָצְאוּ נֹצְבִים פֶּתַח אֶהֱלֵיהֶם וְנִשִּׁיתָם וְנִשְׂיָתָם וְנִשְׂפָּם: 28 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בּוֹאֵת תִּדְרֹעוּן כִּי־יְהוָה שִׁלְחָנִי לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבִי: 29 אִם־כְּמוֹת כָּל־הָאֲדָם יִמְתֵּן אֱלֹהֵי וַיִּקְרָתָה כָּל־הָאֲדָם וַיִּקְדוּ אֶתְכֶם עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שִׁלְחָנִי: 30 וְאִם בְּרִיאָה וַיִּבְרָא יְהוָה וַיַּצְבֵּהָ הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ וַיִּבְלַעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעֹתָם כִּי קָאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: 31 וַיְהִי כַכֵּלָתוֹ לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: 32 וַתִּפְתַּח הָאֶרֶץ אֶת־פִּיהָ

ותבלע אתם ואת־בתיכם ואת כל־האדם אשר לקרח ואת כל־הרכוש³³ וירדו הם וכל־אשר להם תנים שאלה נתכם עליהם הארץ ויאבדו מתוך תקלה³⁴ וכל־ישראל אשר סביבתיכם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ³⁵ ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקרבי הקטרת:

17

¹ וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² אמר אל־אלעזר בן־אהרן הכהן וירם את־המחתות מבין השרפה ואת־האש ורה־הלאה כי קדשו: ³ את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי־הקריבם לפני־יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ⁴ ויטח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח: ⁵ וזרזון לבני ישראל למען אשר לא יקרבו איש זר אשר לא מגרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא־יהיה קלרח וכעתו כאשר דבר יהוה ביד־משה לו: ⁶ ויילנו כל־ערת בני־ישראל ממחרת על־משה ועל־אהרן לאמר אתם המתים את־עם יהוה: ⁷ ויהי בהקתל העדה על־משה ועל־אהרן ויפגו אל־אהל מועד והנה כסוה העגן ונרא כבוד יהוה: ⁸ ויבא משה ואהרן אל־פני אהל מועד: ⁹ וידבר יהוה אל־משה לאמר: ¹⁰ הרימו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע ויפלו על־פניהם: ¹¹ ויאמר משה אל־אהרן קח את־המחתה ותזעליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל־העדה וכפר עליהם כיר־יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ¹² ויטח אהרן כאשר ודבר משה וירץ אל־תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את־הקטרת וכפר על־העם: ¹³ ויעמד ביד־המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ¹⁴ ויהיו המתים במגפה אך־פעם עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על־דבר־קרח: ¹⁵ וישב אהרן אל־משה אל־פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: ¹⁶ וידבר יהוה אל־משה לאמר: ¹⁷ דבר אל־בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל־נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את־שמו תכתב על־מטהו: ¹⁸ ואת שם אהרן תכתב על־מטה לגוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: ¹⁹ והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אנעד לכם שמה: ²⁰ והיה האיש אשר אבחר־בו מטהו ויכרח והשכתי מעלי את־תלונת בני ישראל אשר הם מליגים עליכם: ²¹ וידבר משה אל־בני ישראל ויהנו אליו כל־נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: ²² וינח משה את־המטת לפני יהוה באהל העדת: ²³ ויהי ממחרת ויבא משה אל־אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לכל־בני ישראל וינצא פרח ציץ ויגמל שקדים: ²⁴ ויצא משה את־כל־המטות מלפני יהוה אל־כל־בני ישראל וינצא וינצחו איש מטהו: ²⁵ ויאמר יהוה אל־משה השב את־מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני־מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימותו: ²⁶ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו בן עשה: ²⁷ ויאמרו בני ישראל אל־משה לאמר הן נגענו אבדנו כלנו אבדנו: ²⁸ כל הקרבן הקרב אל־משכן יהוה ימות האם תמנו לנוע: ²⁹

18

¹ ויאמר יהוה אל־אהרן אתה ובגיד ובית אביך אמד תשאן את־עזן המקדש ואתה ובגיד אמד תשאן את־עזן כהנהקם: ² וגם את־אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתד ויילנו עליך וישרתוך ואתה ובגיד אמד לפני אהל העדת: ³ ושמרו משמרתך ומשמרת כל־האהל אך אל־כלי הקדש ואל־המזבח לא יקרבו ולא ימותו נסחם נס־אתם: ⁴ וילנו עליך ושמרו את־משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרבו אליכם: ⁵ ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על־בני ישראל: ⁶ ואני הנה לקחתי את־אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נהנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: ⁷ ואתה ובגיד אמד תשמרו את־כהנתכם לכל־דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את־כהנתכם ותזר הקרב וימת: ⁸ וידבר יהוה אל־אהרן ואני הנה נתתי לך את־משמרת תרומתי לכל־קדשי בני־ישראל לך נתתים למשחה ולבגיד לחק־עולם: ⁹ והיה הנה נתת לך מקדש הקדשים מן־האש כל־קרבנם לכל־מנחתם ולכל־חטאתם ולכל־אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבגיד: ¹⁰ בקדש הקדשים תאכלנו כל יזר יאכל אתו קדש ויהיה לך: ¹¹ וזה־לך תרומת מתנם לכל־הנפשות בני ישראל לך נתתים ולבגיד ואתה לחק־עולם כל־טהור בביתך יאכל אתו: ¹² כל תלב יצהר וכל־חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים: ¹³ בפורי כל־אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהנה כל־טהור

בביתך יאכלנו: 14 פל־תָּרַם בְּיִשְׂרָאֵל לָךְ יְהוָה: 15 כֹּל־פֶּשֶׁר דָּחַם לְכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־יִקְרְבוּ לִיהוָה בְּאֵדָם וּבִבְהֵמָה וְיִהְיֶה־לָּךְ אֹדֹן פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַשְּׂמֵמָה תִּפְדֶּה: 16 וּפְדוּיוֹ מִכֹּחַ־חַדָּשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף חֲמֹשֶׁת שְׁקָלִים בַּשֶּׁקֶל הַקָּדָשׁ עֶשְׂרִים גֶּבֶה הוּא: 17 אֹדֹן בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹבְכוֹר פֶּשֶׁב אוֹבְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קָדָשׁ הֵם אֵת־דָּמָם תֹּזְרֵק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֻלְבָּם תִּקְטֹרֵט אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחַח לִיהוָה: 18 וּבְשֶׁרֶם יִהְיֶה־לָּךְ כַּחַח הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לָךְ יְהוָה: 19 כֹּל תְּרוּמַת הַקָּדָשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִיהוָה נְתַתִּי לָךְ וּלְבִנְיָדָךְ וּלְבַתְּיָדָךְ אִתָּךְ לְחֶק־עוֹלָם בְּרִית מְלַח עוֹלָם הוּא לְפָנַי יְהוָה לָךְ וּלְיִרְעֶךָ אִתָּךְ: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצְכֶם לֹא תִגָּחַל וְחִלַּק לֹא־יִהְיֶה לָךְ בְּתוֹכֶם אֲנִי חֹלֵקֶךָ וְנִחַלְתָּךְ בְּהוֹדֹךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וּלְבִנְיָ לֹא יִהְיֶה נְתַתִּי כֹל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֶלֶף עֲבָדְתֶם אֲשֶׁר־תֶּם עֲבָדִים אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד: 22 וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד לִשְׂאֵת חֹטָא לְמוֹת: 23 וְעַבְדֵי הַלְוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עִוְנֵם חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה: 24 כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לִיהוָה תְּרוּמָה נְתַתִּי לְלוּוִים לְנַחֲלָה עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה: 25 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 26 וְאֶל־הַלוּוִים תִּדְבַר וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נְתַתִּי לָכֶם מֵאֵתִם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר: 27 וְנִחַשְׁבֵי לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם בְּדִגְן מִן־הַדֶּגֶן וּבְמִלְאָה מִן־הַיֵּבֶשֶׁת: 28 כֵּן תִּרְיָמוּ גַם־אֵתִם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעֲשֵׂי־תִיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְתֶם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: 29 מִכֹּל מַהֲנִיתֵיכֶם תִּרְיָמוּ אֶת כֹּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל־חֻלְבּוֹ אֶת־מְקַדְּשׁוֹ מִמֶּנּוּ: 30 וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהִרְיָמְכֶם אֶת־חֻלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחַשְׁבֵי לְלוּוִים כַּחַבּוּאֹת נֶזֶרן וְכַחַבּוּאֹת יָקָב: 31 וְאֶכְלֹתֶם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֵתִם וּבִיתְכֶם כִּי־שָׂכַר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבָדְתֶכֶם בְּאֱהֹל מוֹעֵד: 32 וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו חֹטָא בְּהִרְיָמְכֶם אֶת־חֻלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא תִמוּתוּ: פ

19

1 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 2 זֹאת חֶקֶת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְאֹמֶר דְּבַר וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּדָה אֲדָמָה הַמִּימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עֵלָה עָלֶיהָ עַל: 3 וְנִתְתֶם אֹתָהּ אֶל־אֲלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשִׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו: 4 וּלְקַח אֲלֶעָזָר הַכֹּהֵן מִדְּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל־זִבְחָ פָּנָי אֱהֹל־מוֹעֵד מִדְּמָה שֶׁבַע פַּעַמִּים: 5 וְשִׂרַף אֶת־הַפָּדָה לְעִינָיו אֶת־עֶרְבָה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־דְּמָה עַל־פְּרֹשֶׁה יִשְׂרָף: 6 וּלְקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֹזֹב וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְהַשְּׂלִיף אֶל־תוֹךְ שְׂרַפַת הַפָּדָה: 7 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאָחַז יָבֹוא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב: 8 וְהִשְׂתַּחֲף אֹתָהּ וְכִבֶּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: 9 וְאָסַף וְאִישׁ שְׂהוֹד אֶת אֶפֶר הַפָּדָה וְהַיָּחַד מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמִקוֹם שְׂהוֹד וְהִיָּתָה לְעֹדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי נִדָּה חֹטָאת הוּא: 10 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֶפֶר הַפָּדָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיָּתָה לְבִנְיָ יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵה הַגֵּר בְּתוֹכֶם לְחֶקֶת עוֹלָם: 11 הַנֶּנֶע בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: 12 הוּא יִתְחַטָּא־בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִטְהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר: 13 כֹּל־הַנֶּנֶע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נִדָּה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהוָה עוֹד טָמֵאוֹתָו: 14 זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי־יָמוּת בְּאֶחָל כֹּל־הַבָּא אֶל־הָאֱהֹל וְכֹל־אֲשֶׁר בְּאֶחָל יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים: 15 וְכֹל כִּלִּי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צִמִּיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: 16 וְכֹל אֲשֶׁר־יָנַע עַל־פָּנָי הַשָּׂדֶה בְּחֻלְי־חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ־בְעֵצָם אָדָם אוֹ בְּקֶבֶר יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים: 17 וּלְקַחְו לְטָמֵא מַעֲשֵׂר שְׂרַפַת חֹטָאת וְנָתַן עָלָיו מִיִּם חַיִּים אֶל־כֹּלִי: 18 וּלְקַח אֹזֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ שְׂהוֹד וְהִזָּה עַל־הָאֱהֹל וְעַל־כֹּל־הַפְּלִיִם וְעַל־הַנֶּפֶשׁוֹת אֲשֶׁר הִיוּ־שֵׁם וְעַל־הַנֶּנֶע בְּעֵצָם אוֹ בְּחֻלְי אוֹ בְּמַת אוֹ בְּקֶבֶר: 19 וְהִזָּה שְׂהוֹד עַל־הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטָּאוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְיִטְהַר בְּעֶרֶב: 20 וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטָּמֵא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקְּהָל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִדָּה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא: 21 וְהִיָּתָה לָהֶם לְחֶקֶת עוֹלָם וַיִּמָּזֶה מִי־הַנִּדָּה וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְהַנֶּנֶע בְּמִי הַנִּדָּה יִטָּמֵא עַד־הָעֶרֶב: 22 וְכֹל אֲשֶׁר־יָנַע־בּוֹ הַטָּמֵא וְהַנֶּנֶע הַנֶּנֶעַת הַטָּמֵא עַד־הָעֶרֶב: פ

20

1 וַיִּבְכְּאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כֹּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צֹן בְּתַדָּשׁ הָרֵאשׁוֹן וַיִּשָּׁב הָעָם בְּקָדָשׁ וְתִמַּת שֵׁם מְרִיָם וְתִקְבַר

שם: 2 ולא־הינה מים לעדה ויַקְהֵלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן: 3 וַיִּרְבֵּב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוּ נָעַנּוּ בְּנֵנוּ אֲחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה: 4 וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קַהֲלֵי יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעֵינֵינוּ: 5 וְלָמָּה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמִּקְוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֵאמֹר מִקְוֹם זָרַע וְהִתַּנְּחָה וְנִסְּפֹן וְרַמּוֹן וְיָמִים אֵין לְשִׁתּוֹת: 6 וַיֹּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקַּהֲלֵי אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם: 7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 8 קַח אֶת־הַמַּטֵּה וְהִקְהֵל אֶת־הָעֵדָה אִתָּה וְאַהֲרֹן אֲחִיד וְדַבַּרְתֶּם אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאַתִּי בְּעֵינֵיכֶם: 9 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: 10 וַיִּקְהֵלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקַּהֲלֵי אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַע־נָא הַמַּיִם הַזֶּה נֹוצֵיא לָכֶם מַיִם: 11 וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֵּלַע בַּמַּטֵּהוּ פַּעַמַּיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתַּה הָעֵדָה וּבְעֵינֵיהֶם: 12 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הִאֲמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תְבִיאֹד אֶת־הַקַּהֲלֵי הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: 13 הַמָּה מִי מֵרִיבָה אֲשֶׁר־רָבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתִּי יְהוָה וַיִּקְדַּשׁ בָּם: 14 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקְדָּשׁ אֶל־מִלְכָּד אֲדוּם כִּהָ אָמַר אֲחִיד יִשְׂרָאֵל אִתָּה וַיֵּדַעַת אַתְּ כִּל־הַתְּלַאָה אֲשֶׁר מִצְּאֵנָנוּ: 15 וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיִמָה וַנִּשָּׁב בְּמִצְרַיִם וַיָּמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹא־אֲבֹתֵינוּ: 16 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהַגְדָה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ עִיר קֶצֶה וּבְגִילָד: 17 וַנַּעֲבֹדָהָ גַּם בְּאֶרֶצָד לֹא נַעֲבֹד בְּשָׂדֶה וּבְכַרְם וְלֹא נִשְׁתַּה מִי בְּאֶרֶץ הַרְדָּה הַמִּלְכָּד גִּלְדָּה לֹא נִשָּׂה וַיָּמִין יִשְׁמְאוּל עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹד וּבְגִילָד: 18 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ לֹא תַעֲבֹד בִּי פֹד־בְּחֶרֶב אֲצֵא לְקִרְאָתְךָ: 19 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִסְלָה נַעֲלָה וְאִם־מִיָּמִיד נִשְׁתַּה אֲנִי וּמִקְנִי וְנַתַּתִּי מִכְרָם רַק אֲוִידְךָ בְּרַגְלִי אֲעֹבְדָה: 20 וַיֹּאמְרוּ לֹא תַעֲבֹד וַיִּצְאֵם אֲדוּם לְקִרְאָתוֹ בְּעַם כְּבֹד וּבְגִיד חֻזְקָה: 21 וַיִּמְאָן אֲדוּם נָתַן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵד בְּגִבְלוֹ וַיִּטַּח יִשְׂרָאֵל מַעֲלֵינוּ: 22 וַיִּסְעוּ מִקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּל־הָעֵדָה הֵר הַהָר: 23 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן בְּהַר הַהָר עַל־גִּבְלוֹ אֶרֶץ־אֲדוּם לֵאמֹר: 24 וַאֲסַף אֶהֲרֹן אֶל־עֵמִיו כִּי לֹא יָבֵא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מִרִיתֶם אִתִּי לְמִי מֵרִיבָה: 25 קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אַלְעָזָר בְּנוֹ וְהַעַל אֹתָם הֵר הַהָר: 26 וְהַפִּשֵׁט אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְהַלְבַּשְׁתֶּם אֶת־אַלְעָזָר בְּנוֹ וְאַהֲרֹן וַאֲסַף יָמָת שָׁם: 27 וַנַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל־הַהָר הַהָר לְעֵינֵי כִל־הָעֵדָה: 28 וַיַּפִּשֵׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבַּשׂ אֹתָם אֶת־אַלְעָזָר בְּנוֹ וַיָּמַת אֶהֲרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הַהָר וַיִּרַד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן־הַהָר: 29 וַיִּרְאוּ כִל־הָעֵדָה כִּי נָעַ אֶהֲרֹן וַיִּכְּפוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כִּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: 30

21

1 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלְכָּד־עַרְדִּי יִשָּׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל הַרְדָּה הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב. מִמֶּנּוּ שָׁבִי: 2 וַיִּדַר יִשְׂרָאֵל גִּדֵר לִיהוָה וַיֹּאמְרוּ אִם־נָתַן הַמָּן אֶת־הַעֵם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִתְרַמַּתִּי אֶת־עֵרֵיהֶם: 3 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֹתָהֶם וְאֶת־עֵרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמִּקְוֹם חֶרְמָה: 4 פ וַיִּסְעוּ מִהַר הַהָר הַרְדָּה יַם־סוּף לְסֻבָּב אֶת־אֶרֶץ אֲדוּם וַתִּקְצַר נַפְשֵׁיהֶם בְּדָרָף: 5 וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאֵלֵיהֶם וּבַמֹּשֶׁה לָמָה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בְּמִדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וַנִּפְשַׁנוּ קֶצֶה בְּלַחֵם הַקַּהֲלֵל: 6 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־הָעָם וַיָּמַת עַם־רַב מִיִּשְׂרָאֵל: 7 וַיֹּבֵא הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי־דַבַּרְנוּ בִּיהוָה וְנָכַד הַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה וְנִסֵּר מַעֲלֵינוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: 8 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף וְשִׂים אוֹתוֹ עַל־גִּבְסֵי וְהִיהָ כִּל־תְּנַשִּׁיף וְרָאָה אוֹתוֹ וְחָי: 9 וַנַּעַשׂ מֹשֶׁה נִתְשׁ נִחַשְׁתּוּ וַיִּשְׁמְחוּ עַל־הַנֶּס וְהִיהָ אִם־נִשָּׁף הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהַקִּישׁ אֶל־נִחַשׁ הַנְּחָשֶׁת וְחָי: 10 וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ: 11 וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵינֵי הַעֲבָרִים בְּמִדְבַר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: 12 מִשֶׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחֲלֵי וְרָד: 13 מִשֶׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ מַעֲבַר אַרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבַר הַיָּצָא מִגִּבְלוֹ הָאֲמֹרִי כִי אַרְנוֹן גִּבְלוֹ מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֲמֹרִי: 14 עַל־כֵּן וַיֹּאמְרוּ בְּסֹפֶר מַלְחָמַת יְהוָה אֶתְנוּבָה בְּסוּפָה וְאֶת־הַנְּחָלִים אַרְנוֹן: 15 וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָשָׂה לְשִׁבְתָּ עַד וַנִּשְׁעַן לְגִבְלוֹ מוֹאָב: 16 וּמִשֶׁם בְּאַרְהָה הוּא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֲסַף אֶת־הָעָם וְאַתְּנָה לָהֶם מַיִם: 17 אֵין יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלַי בְּאֶרֶץ עַנּוּלָה: 18 בְּאֶרֶץ חֶפְרֵיהָ שָׂרִים כְּרוּהָ גִדְיָה הָעָם בְּמַתְקָק בְּמַשְׁעַנְתָּם וּמִדְבַר מוֹתָנָה: 19 וּמִמִּתְּנָה נַחֲלֵי־אֵל וּמִנַּחֲלֵי־אֵל בְּמוֹת: 20 וּמִבְּמוֹת הַנָּיָא אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה מוֹאָב רָאשׁ הַסִּגָּה וַנִּשְׁקַפָּה עַל־פְּנֵי הַיַּשִּׁימוֹן: 21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיתוֹן מִלְכָּד־הָאֲמֹרִי לֵאמֹר: 22 אֲעֹבְדָהָ בְּאֶרֶצָד לֹא נִשָּׂה בְּשָׂדֶה וּבְכַרְם לֹא נִשְׁתַּה מִי בְּאֶרֶץ הַרְדָּה הַמִּלְכָּד גִּלְדָּה עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹד וּבְגִילָד: 23 וְלֹא־נָתַן סִיתוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵד בְּגִבְלוֹ וַיִּאָּסֶף סִיתוֹן אֶת־כִּל־עַמּוֹ וַיִּצְאָ לְקִרְאָת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה

וַיָּבֹא יְהוָה וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל: 24 וַיַּכּוּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפַי־חֶרֶב וַיִּירָשׁ אֶת־אֶרֶצוֹ מֵאֲרָן עַד־יַבֵּק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עָז וְזָבֹל בְּנֵי עַמּוֹן: 25 וַיַּחַד יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכַל־עָרֵי הָאֲמֹרִי בְּחֻשְׁבוֹן וּבְכַל־בְּנֵי־הָיִ: 26 כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי הוּא וְהוּא גִלְחָם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיַּחַד אֶת־כָּל־אֶרֶצוֹ מִיַּד עַד־אֲרָן: 27 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִיִּם בְּאוֹ חֻשְׁבוֹן תִּפְגַּח וּתְכַנּוּן עִיר סִיחֹן: 28 כִּי־אִשׁ יִצְאָה מִחֻשְׁבוֹן לְהִכָּה מִקְרַנֵּת סִיחֹן אֶכְלָה עַר מוֹאָב בְּעַלְי בְּמוֹת אֲרָן: 29 אוֹיֵלֶךְ מוֹאָב אֶבְדָּת עַם־כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנָיו פְּלִיטִים וּבְגַתִּיו בְּשִׁבְתֵּי לְמֶלֶךְ אֲמֹרִי סִיחֹן: 30 וַיִּירָם אֶבְרַח חֻשְׁבוֹן עַד־דִּיבּוֹן וְנָשִׁים עַד־נֹפֶח אֲשֶׁר עַד־מִידְבָּא: 31 וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֲמֹרִי: 32 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי־הָיִ *וַיִּירָשׁ) אֶת־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם: 33 וַיִּפְגּוּ וַיַּעֲלוּ הַרְף הַכְּשָׁן וַיִּצְא עוֹג מֶלֶךְ הַכְּשָׁן לִקְרָאתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲרָעִי: 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֵל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִרְדָּךְ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרֶצוֹ וְעַשְׂתָּ לּוֹ פֶּאֶשֶׁר עֲשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן: 35 וַיִּבּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בְּלַתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיר וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֶרֶצוֹ:

22

1 וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יַרְחוֹ: 2 וַיֵּרָא בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֲמֹרִי: 3 וַיִּגֵּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רִב־הוּא וַיִּקְרָא מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 4 וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִמְרִי מֶדִין עֹתָה וְלַחֲמוֹ הַקְּהֵל אֶת־כָּל־סִיבֵי־חַיִּינוּ בְּלִחְדָּךְ הַשּׁוֹר אֶת־יַרְק הַשְּׂחָה וּבְלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בַּעַת הַהוּא: 5 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בַּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֲרִץ בְּנֵי־עַמּוֹ לְקַרְאֵהוּ לְאֹמֵר הִנֵּה עָם יֹצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹסֶה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יִשָּׁב מִמֶּלִּי: 6 וְעַתָּה לְכֹה־נָא אֲרַחֲלֵי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוֹיֵי אוֹכְלֵי נֶפֶשׁ בּוֹ וְאֶנְרִשְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יִדְעַתִּי אֶת־אֲשֶׁר־תִּבְרָךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֹּאדָר יוֹאֵר: 7 וַיִּלְכוּ זִמְרִי מוֹאָב וְזִמְרִי מִדִּין וַיִּקְסְמוּ בֵּינֵם וַיָּבֹאוּ אֶל־בַּלְעָם וַיַּדְבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָּלָק: 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינּוּ פֹה הַלַּיְלָה וְהַשְּׂחָתִי אֶתְכֶם דָּבָר פֶּאֶשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵלָי וַיִּשְׁבוּ שְׂרֵי־מוֹאָב עִם־בַּלְעָם: 9 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם אֶל־בַּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: 10 וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלַח אֵלָי: 11 הִנֵּה הָעָם יֹצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ עֹתָה לְכֹה קִבְּה־לִּי אֹתוֹ אוֹיֵי אוֹכְלֵי הַלְחָם בּוֹ וְגַרְשָׁתִּיו: 12 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶל־בַּלְעָם לֹא תִלְדָּךְ עִמָּתָם לֹא תֹאדָר אֶת־הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא: 13 וַיִּגַּם בַּלְעָם בְּפִקְרֵי וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרֵי בָּלָק לְכוּ אֶל־אֶרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יִהְיֶה לַחֲתִי לְהִלְדָּךְ עִמָּכֶם: 14 וַיִּקְדְּמוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בַּלְעָם הִלְדָּךְ עִמָּנִי: 15 וַיִּסַּף עוֹד בָּלָק שְׁלַח שְׂרֵים רַבִּים וּנְכַבְדִּים מֵאֵלֶּה: 16 וַיָּבֹאוּ אֶל־בַּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אֶל־נָא תִמְנַע מִתְּלַדְךָ אֵלָי: 17 כִּי־כִבַּד אֶכְבְּדְךָ מֵאֵד וְכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלָי אֶעֱשֶׂה וְלִכְה־נָא קִבְּה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה: 18 וַיַּעַן בַּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בָּלָק אִם־יִתְוַדְּלִי בָּלָק מֵלֹא בִיתוֹ כִּסֶּף וְזָהָב לֹא אוֹכְלֵי לַעֲבַר אֶת־פִּי יִהְיֶה אֲלֵיהִי לַעֲשׂוֹת כַּמְנַח אוֹ גְדוּלָה: 19 וְעַתָּה שָׁבוּ נָא בָּיָה נַם־אַתֶּם הַלַּיְלָה וְאֲדַעְתָּ מִה־יִסַּף יְהוָה דְּבַר עַמִּי: 20 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם אֶל־בַּלְעָם לִילָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לְךָ אִתָּם וְאֵד אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֲלֵיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה: 21 וַיִּגַּם בַּלְעָם בְּפִקְרֵי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־אֹתָנוּ וַיִּלְדָּךְ עִם־שְׂרֵי מוֹאָב: 22 וַיַּחֲרֹצֵף אֲלֵיהֶם כִּי־הוֹלִידָה הוּא וַיַּחֲבֹשׁ מִלְאָךְ יְהוָה בְּהַרְדָּךְ לִשְׁמֹן לּוֹ וְהוּא רִכַּב עַל־אֹתָנוּ וְשָׁנִי וְעָרְיוּ עִמּוֹ: 23 וַתִּרָא הָאֱתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַיָּצַב בְּהַרְדָּךְ וַחֲרַבּוּ שְׁלֹפָה בְּלִדּוֹ וַתֵּשׂ הָאֱתוֹן מִן־הַהַרְדָּךְ וַתִּלְדָּךְ בְּשִׂבְחָה וַיִּדָּךְ בַּלְעָם אֶת־הָאֱתוֹן לְהַטְחָה הַהַרְדָּךְ: 24 וַיַּעֲמֵד מִלְאָךְ יְהוָה בְּמַשְׁעוֹל הַכְּרָמִים נָדַר מִזָּה וְנָדַר מִזָּה: 25 וַתִּרָא הָאֱתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּלְחֹץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת־רַגְלֵי בַּלְעָם אֶל־הַקִּיר וַיִּסַּף לְהַכְּתוֹת: 26 וַיִּזְסַף מִלְאָךְ־יְהוָה עֲבוֹר וַיַּעֲמֵד בְּמִקְוֵם צָר אֲשֶׁר אוֹיֵ־הַהַרְדָּךְ לְנִשְׁוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל: 27 וַתִּרָא הָאֱתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּרְבֵּץ תַּחַת בַּלְעָם וַיַּחֲרֹצֵף בַּלְעָם וַיִּדָּךְ אֶת־הָאֱתוֹן בְּמַקְלָ: 28 וַיַּסְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֱתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מִה־עֲשִׂיתִי לְךָ כִּי הִכִּיתִנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רַגְלָיִם: 29 וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לְאֱתוֹן כִּי הִתְעַלְלַת בִּי לּוֹ וְשִׁחַרְבִּי בְיָדִי כִּי עֹתָה הִרְגִיתִיךָ: 30 וַתֹּאמֶר הָאֱתוֹן אֶל־בַּלְעָם הֲלוֹא אֲנִכִּי אֶתְנֶךָ אֲשֶׁר־רַכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִסְכַּסְנִי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא: 31 וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בַּלְעָם וַיִּרָא אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַיָּצַב בְּהַרְדָּךְ וַחֲרַבּוּ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּקְדָּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאִפְּיוֹ: 32 וַיֹּאמֶר אֲלֵיו מִלְאָךְ יְהוָה עַל־מָה הִכִּיתָ אֶת־אֶתְנֶכָּה זֶה שְׁלֹשׁ רַגְלָיִם הִנֵּה אֲנִכִּי יִצְאֵתִי לִשְׁטוֹן כִּי־רַבַּט הַהַרְדָּךְ לְגַגְרִי: 33 וַתִּרְאֵנִי הָאֱתוֹן וַתֵּשׂ לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רַגְלָיִם אוֹיֵי נִסְתַּח מִפְּנֵי כִּי עֹתָה נַם־אַחֲבָה הִכִּיתִי וְאוֹתָהּ הִתּוֹתִי: 34 וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־מִלְאָךְ יְהוָה חָטָאתִי כִּי לֹא יִדְעַתִּי כִּי

אתה נצב לקראתי בהרף ועתה אסרע בעיניך אשובה לי: 35 ויאמר מלאך יהוה אל־בלעם לך עם האנשים ואפס את־הדבר אשר־אדבר אליך אתו תדבר ואל־בלעם עם־שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל־עיר מואב אשר על־גבול ארץ אשר בקצה הנקבול: 37 ויאמר בלק אל־בלעם הלא שלח שליחתי אליך לקרא־לך למה לא־הלכת אלי האמנם לא אוכל כפרך: 38 ויאמר בלעם אל־בלק הנה־באתי אליך עתה הנקבול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: 39 ואל־בלעם עם־בלק ויבאו קרית חצות: 40 ויזבח בלק בקר וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: 41 ויהי כבקר ויבא בלק את־בלעם וישלחו במות בעל ויגרא משם קצה העם:

23

1 ויאמר בלעם אל־בלק בנה־לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פה ואיל במזבח: 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על־עלתך ואלכה אילי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה־יראני ותגדתי לך ואל־שפי: 4 ויבקר אלהים אל־בלעם ויאמר אליו את־שבעת המזבחת ערכתי ואעל פה ואיל במזבח: 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל־בלק וכה תדבר: 6 וישב אליו והנה נצב על־עלתו הוא וכל־שרי מואב: 7 וישא משלו ויאמר מן־אדם יחני בלק מלך־מואב מהרר־קדם לכה אהר־לי ועקב ולכה ועמה ישראל: 8 מה אקב לא קבה אל ומה אעזם לא זעם והנה: 9 כי־מראש צרים ארצנו ומזבעות אשורנו הן־עם לבקר ישכן ובנוים לא ותחשב: 10 מי מנה עפר ועקב ומספר את רבע ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: 11 ויאמר בלק אל־בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיד והנה ברכת בך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: 13 ויאמר אליו בלק *לך) לכה־נא אתי אל־מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקבנו־לי משם: 14 ויבחהו שרה צפית אל־ראש הפסגה ויכן שבעה מזבחת ויעל פה ואיל במזבח: 15 ויאמר אל־בלק התיצב כה על־עלתך ואכי אקרה כה: 16 ויבקר יהוה אל־בלעם וישם דבר בפי ויאמר שוב אל־בלק וכה תדבר: 17 ויבא אליו והמו נצב על־עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה־דבר יהוה: 18 וישא משלו ויאמר קים בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: 19 לא איש אל יכזב ובן־אדם ויתנתם יהוה אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה בך לקחתי ובך ולא אשיבנה: 21 לא־הביט און ביעקב ולא־ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: 22 אל מוציאו ממצרים כותעפת ראם לו: 23 כי לא־נחש ביעקב ולא־קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה־פעל אל: 24 הן־עם בלביא קים וכארי ותנשא לא ישכב עד־יאכל טרף ודם־חללים ישחה: 25 ויאמר בלק אל־בלעם גם־קב לא תקבנו גם־כרך לא תכרכנו: 26 ויען בלעם ויאמר אל־בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר־ידבר יהוה אתו אעשה: 27 ויאמר בלק אל־בלעם לכה־נא אקחך אל־מקום אחר אילי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: 28 ויבא בלק את־בלעם ראש הפעור הנשקף על־פני הישימן: 29 ויאמר בלעם אל־בלק בנה־לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פה ואיל במזבח:

24

1 ויגרא בלעם כי טוב בעיני יהוה לבקר את־ישראל ולא־הלך כפעם־כפעם לקראת נחשים וישת אל־המדבר פניו: 2 וישא בלעם את־עיניו ויגרא את־ישראל שכן לשכטיו ותהי עליו רוח אלהים: 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו כער ונאם הנבר שתם העין: 4 נאם שמע אמר־אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: 5 מה־טבו אהלך יעקב משכנותיך ישראל: 6 כנחלים נטיו כנות עלי נהר פאהלים נטע יהוה פארזים על־מים: 7 זיל־מים מקליו וזרעו במים רבים ורם מאנג מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאו ממצרים כותעפת ראם לו יאכל גנים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: 9 ברע שרב פארי וכלביא מי יקימנו מוכבדך ברוך וארריך אורו: 10 ויחר־אף בלק אל־בלעם ויספק את־פפיו ויאמר בלק אל־בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת בך זה שלש פעמים: 11 ועתה ברח־לך אל־מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מוכבוד: 12 ויאמר בלעם אל־בלק הלא גם אל־מלאכיד אשר־שלחת אלי דברתי לאמר: 13 אם־יתן־לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את־פי יהוה לשעות טובה או רעה מלבי אשר־ידבר יהוה אתו אדבר: 14 ועתה הנני הולך

לעמי לכה איצעד אשר יעשה העם הנה לעמו באחרית הימים: 15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם
 בנו כער ונאם הנגבר שתם העין: 16 נאם שמע אמריאל וידע בעת עלינו מחנה שדי יהיה נפל וגלוי
 עינים: 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרדך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי
 מואב וקרקר כל בני-שם: 18 והנה איום ורעה והנה ורעה שער איביו וישראל עשה חיל: 19 ונרד
 מיעקב והאבד שריר מעיר: 20 ונרא את-עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו ערי
 אבד: 21 ונרא את-הקניזי וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בפלע קנף: 22 כי אס-יהיה לבער קנן
 עד-מה אשור תשבך: 23 וישא משלו ויאמר אוי מי יהיה משמו אל: 24 וצים מנד פתים וענו אשור
 ועננ-עבר ונס-הוא ערי אבד: 25 ונקם בלעם ונלך ונשב למקמו וגם-בלק הלך לדרכו: פ

25

1 ונשב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב: 2 ותקראן לעם לזכחי אלהיהן ונאכל
 העם וישתחוו לאלהיהן: 3 ויצמד ישראל לבעל פעור נחר-אף יהוה בישראל: 4 ויאמר יהוה
 אל-משה קח את-כל-ראשי העם והקע אותם ליהוה נגד השמש ונשב חרון אף-יהוה מישראל:
 5 ויאמר משה אל-שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: 6 והנה איש מבני ישראל
 בא ונקרב אל-אחיו את-המדוניית לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל והמה כלים פתח אהל
 מועד: 7 ונרא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ונקם מתוך העדה ונקח רמח פינדו: 8 ויבא אחר
 איש-ישראל אל-הקבת וידקר את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה
 מעל בני ישראל: 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלה: פ 10 ונדבר יהוה אל-משה לאמר:
 11 פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב את-חמתי מעל בני-ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם
 ולא-כליתי את-בני-ישראל בקנאתי: 12 לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי שלום: 13 ותיתה לו ולזרעו
 אחריו ברית עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על-בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכה
 אשר הדה את-המדוניית זמרי בן-סלוא נשיא בית-אב לשמעני: 15 ושם האשה המכה המדוניית קנזי
 בת-צור ראש אמות בית-אב במדון הוא: פ 16 ונדבר יהוה אל-משה לאמר: 17 צרור את-המדוניים
 והפיתם אותם: 18 כי צדקים הם לכם בנכליהם אשר-נכלו לכם על-דבר-פעור ועל-דבר קנזי
 בת-נשיא מדון אחתם המכה ביום-המגפה על-דבר-פעור: 19 ויהי אחרי המגפה פ

26

1 ויאמר יהוה אל-משה ואל אלעזר בן-אהרן הכהן לאמר: 2 שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל
 מגן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל-יצא צבא בישראל: 3 ונדבר משה ואלעזר הכהן אתם
 בערבת מואב על-גדה ורחו לאמר: 4 מגן עשרים שנה ומעלה פאשר צוה יהוה את-משה ובני
 ישראל היצאים מארץ מצרים: 5 ראונו בקור ישראל בני ראונו חנוף משפחת החנכי לפלא
 משפחת הפלא: 6 לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הפרמי: 7 אלה משפחת הראובני ויהיו
 פקדיהם שלשה וארבעים אלה ושבע מאות ושלושים: 8 ובני פלוא אליאב: 9 ובני אליאב ונתן
 ואבירם הוודרתן ואבירם *קרואי* קרואי) העדה אשר הצו על-משה ועל-אהרן בעדת-קרח בהצאתם
 על-יהוה: 10 ותפתח הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-קרח במות העדה באכל האש את חמשים
 ומאתים איש ויהיו לגס: 11 ובני-קרח לא-מתו: ס 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי
 לימין משפחת הימיני לזכין משפחת הזכני: 13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי:
 14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלה ומאתים: ס 15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני
 לחזי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: 17 לארוד
 משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: 18 אלה משפחת בני-גד לפקדיהם ארבעים אלה וחמש
 מאות: ס 19 בני יהודה ער ואונן ונמת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני-יהודה למשפחתם לשלה
 משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: 21 ויהיו בני-פרץ לחצרן משפחת
 החצרוני לחמול משפחת החמולי: 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלה וחמש מאות:
 ס 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפנה משפחת הפוני: 24 לישוב משפחת הישובי
 לשמרון משפחת השמרני: 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלה ושלוש מאות: ס
 26 בני זבולון למשפחתם לסדר משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני לזחלאל משפחת הזחלאלי:

27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלה וחמש מאות: ס 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד וגלעד משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד אילנור משפחת האינזרי לחלק משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי: 32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 33 וצלפחד בן חפר לאהיו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלה ושבע מאות: ס 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשיטלה משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתתן משפחת התתני: 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלה וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: ס 38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשביל משפחת האשבילי לאחירם משפחת האחירמי: 39 לשפכם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה ושש מאות: ס 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת הן למשפחתם: 43 כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלה וארבע מאות: ס 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאיל משפחת המלכיאלי: 46 ושם בת אשר שרה: 47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע מאות: ס 48 בני נפתלי למשפחתם ליהצאל משפחת היהצאלי לגניי משפחת הגוני: 49 לזצר משפחת הזצרי לשלם משפחת השלמי: 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלה ושבע מאות ושלשים: פ 52 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקודיו ותן נחלתו: 55 אך בניגורל תחלק את הארץ לשמות מוטות אבתם ונחלו: 56 על פי הנורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקחת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה משפחת לוי משפחת הלכני משפחת החבוני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרתי וקהת הולד את עמרם: 59 ושם אשת עמרם ויכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם: 60 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 ונמת נדב ואביהוא בהקריבם אשורה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלה כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הפתו אשר פקדו את בני ישראל בערבית מואב על ירדן ורחו: 64 ובאלה לא הנה איש מפקודי משה ואהרן הפתו אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: 65 בראמר יהוה להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ס

27

1 ותקלבה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בני יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה חגלה ומלכה ותרצה: 2 ותעמרנה לפני משה ולפני אלעזר הפתו ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: 3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים עליה והנה בעדת קרח כרית בהסאו מת ובנים לא היו לו: 4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תהי לנו אחזה בתוך אחי אבינו: 5 ויגרב משה את משפטן לפני יהוה: ס 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 7 בן בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחזה נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש ביימות וכן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: 9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: 10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: 11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשאריו תקרב אליו ממשפחתו ויגיש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: ס 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים וראה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 13 וראיתה אמה ונאספת אל עמידה נסתתה כאשר נאסף אהרן אהוד: 14 כאשר מריתם פי במדבר צון במריבת העדה לתקדישני במים לשיניתי הם מירמריבת קדש מדבר צון: פ 15 ונדבר משה אל יהוה לאמר: 16 ופקד יהוה אלהי הרוחת לכל אשר

אִישׁ עַל-הָעֵדָה: 17 אֲשֶׁר-יֵצֵא לַפְּנִיחֵם וְאֲשֶׁר יִבְאֵהוּ לַפְּנִיחֵם וְאֲשֶׁר יִצְיֵאוּם וְאֲשֶׁר יִבְיֵאוּם וְלֹא תִהְיֶה עִתָּה יְהִיָּה כַּצָּאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֵעָה: 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קְחֶלְךָ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּרְזִוּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-רִיחַ בּוֹ וּסְמִכְתָּ אֶת-יָדְךָ עָלָיו: 19 וְהֶעֱמַדְתָּ אֹתוֹ לַפְּנֵי אֱלֹהֶיךָ הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי כָל-הָעֵדָה וְצִוִּיתָהוּ אֹתוֹ לְעִינֵיהֶם: 20 וְנִתְּתָה מְהוּרָה עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל-עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וּלְפָנֵי אֱלֹהֶיךָ הַכֹּהֵן וְעַמְדוֹ וְשָׁאֵל לּוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוֹרִים לַפְּנֵי יְהוָה עַל-פִּי וְצִוּוּ וְעַל-פִּי יִבְאוּ וְכָל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל-הָעֵדָה: 22 וַעֲשֵׂה מִשָּׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לַפְּנֵי אֱלֹהֶיךָ הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי כָל-הָעֵדָה: 23 וַיִּסְמְדוּ אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֶהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה: פ

28

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְדוּ וְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: 3 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לִיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שֹׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד: 4 אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה כְּבָקָר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים: 5 וְעִשְׂרִית הָאִפָּה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּתִּית רְבִיעֵת הֵהוּן: 6 עֹלֹת תְּמִיד הָעֹשֶׂהָ בַּיּוֹם סִינֵי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִיהוָה: 7 וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהוּן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֹּד נִסְךְ שֶׁכֶר לִיהוָה: 8 וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כְּמוֹת הַכֶּבֶשׂ וְכִנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לִיהוָה: 9 וּבֵיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כֶבֶשִׂים בְּנֵי-שֹׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: 10 עֹלֹת שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכּוֹ: 11 וּבְרֹאשֵׁי הַדְּשִׁיכֹם תִּקְרְבוּ עֹלָה לִיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנֹם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי-שֹׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: 12 וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: 13 וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִיהוָה: 14 וְנִסְפִיָּהֶם חֲצִי הֵהוּן וְהֵזָה לְפָר וּשְׁלִישִׁית הֵהוּן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הֵהוּן לְכֶבֶשׂ גֵּן זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה: 15 וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לִיהוָה עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד וְעֹשֶׂה וְנִסְכּוֹ: 16 וּבְחֹדֶשׁ הָרֵאשִׁון בְּאַרְבַּעַת עֶשֶׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ פֶּסַח לִיהוָה: 17 וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה חֲנֻ שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת יֶאֱכַל: 18 בְּיוֹם הָרֵאשִׁון מִקְרֵא-קֹדֶשׁ כָּל-מִלְאָכְתָּ עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 19 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לִיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנֵים וְאֵיל אֶחָד וּשְׁבַעַת כְּבָשִׂים בְּנֵי שֹׁנָה תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם: 20 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לְפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל תַעֲשׂוּ: 21 עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשַׁבַּעַת הַכְּבָשִׂים: 22 וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: 23 מִלִּבְדַּ עֹלֹת הַכֶּבֶשׂ אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַעֲשׂוּ אֶת-אֵלֶּה: 24 כָּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לְיוֹם שְׁבַעַת יָמִים לַחֵם אִשָּׁה רִיחַ-נִיחָח לִיהוָה עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד וְעֹשֶׂה וְנִסְכּוֹ: 25 וּבֵיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל-מִלְאָכְתָּ עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 26 וּבֵיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֹדֶשׁ לִיהוָה בְּשַׁבַּעַתִּיכֶם מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל-מִלְאָכְתָּ עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 27 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִיחַ נִיחָח לִיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנֵים וְאֵיל אֶחָד שְׁבַעַת כְּבָשִׂים בְּנֵי שֹׁנָה: 28 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לְפָר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד: 29 עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשַׁבַּעַת הַכְּבָשִׂים: 30 שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: 31 מִלִּבְדַּ עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם וְנִסְפִיָּהֶם: פ

29

1 וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לְחֹדֶשׁ מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל-מִלְאָכְתָּ עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם: 2 וְעֹשֶׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחָח לִיהוָה פֶּר בְּנֵי-בָקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי-שֹׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם: 3 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לְפָר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל: 4 וְעֶשְׂרֹן אֶחָד לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשַׁבַּעַת הַכְּבָשִׂים: 5 וּשְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: 6 מִלִּבְדַּ עֹלֹת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפִיָּהֶם כְּמִשְׁפָּט לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִיהוָה: 7 וּבַעֲשׂוֹר לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם וְעִנְיָתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל-מִלְאָכְתָּ לֹא תַעֲשׂוּ: 8 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לִיהוָה רִיחַ נִיחָח פֶּר בְּנֵי-בָקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי-שֹׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם: 9 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לְפָר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד: 10 עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשַׁבַּעַת הַכְּבָשִׂים: 11 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלִּבְדַּ חַטָּאת הַתְּמִיד וְעֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפִיָּהֶם: פ 12 וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל-מִלְאָכְתָּ עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחֻזְתֶּם חֲנֻ לִיהוָה שְׁבַעַת יָמִים: 13 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לִיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר אֵילִם

שָׁנִים כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אֲרַבְעָה עָשָׂר תְּמִימִם יְהוּ: 14 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָם לֶפֶד הָאֶחָד לְשִׁלְשָׁה עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרִינָם לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם: 15 וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לֶכְבֵּשׂ הָאֶחָד לְאַרְבַּעָה עָשָׂר כְּבָשִׁים: 16 וְשִׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: 17 וּבָיִת הַשְּׁנֵי פָּרִים בְּנִי־בָקָר שְׁנַיִם עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אֲרַבְעָה עָשָׂר תְּמִימִם: 18 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכְבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: 19 וְשִׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם: 20 וּבָיִת הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אֲרַבְעָה עָשָׂר תְּמִימִם: 21 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכְבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: 22 וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: 23 וּבָיִת הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אֲרַבְעָה עָשָׂר תְּמִימִם: 24 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכְבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: 25 וְשִׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: 26 וּבָיִת הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשֻׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אֲרַבְעָה עָשָׂר תְּמִימִם: 27 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכְבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: 28 וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: 29 וּבָיִת הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אֲרַבְעָה עָשָׂר תְּמִימִם: 30 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכְבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: 31 וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: 32 וּבָיִת הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שְׁבַע אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אֲרַבְעָה עָשָׂר תְּמִימִם: 33 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכְבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: 34 וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: 35 בָּיִת הַשְּׁמֹנִי עֶצְרַת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְּאָכַת עֲבָרָה לֹא תַעֲשׂוּ: 36 וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹה לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: 37 מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לֶפֶד לְאֵיל וּלְכְבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: 38 וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: 39 אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִן־רִיכָם וְנִדְבַתִּיכֶם לְעֹלְתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם:

30

1 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 2 וַיִּדְבֵר מֹשֶׁה אֶל־רְאִשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 3 אִישׁ כִּי־יִדְרֹךְ דָּרֹךְ לַיהוָה אוֹ־הִשְׁבַּע שְׁבַעָה לְאַסֵּר אֶסֶר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דַּבְּרוּ כָּל־הַיּוֹצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה: 4 וְאִשָּׁה כִּי־תִדְרֹךְ דָּרֹךְ לַיהוָה וְאֶסְרָה אֶסֶר בְּבֵית אֲבִיהָ בְּעִירָהּ: 5 וְשָׁמַע אֲבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ וְאֶסְרָה אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ אֲבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכֹל־אֶסֶר אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: 6 וְאִם־חָנְיָה אֲבִיהָ אֶתָּה בָּיִת שָׁמְעוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְאֶסְרָה אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־חָנְיָה אֲבִיהָ אֶתָּה: 7 וְאִם־הִיוּ תִהְיֶה לְאִישׁ וְנִדְרָהּ עֲלֶיהָ אוֹ מִכַּטָּא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ: 8 וְשָׁמַע אִשָּׁה בָּיִת שָׁמְעוּ וְהַחְרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וְאֶסְרָה אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקָמוּ: 9 וְאִם בָּיִת שָׁמַע אִשָּׁה יָנִיא אוֹתָהּ וְהִפֵּר אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ וְאֵת מִכַּטָּא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ: 10 וְגִדַר אֶלְמֶנָה וַיְרוּשָׁה כָּל־אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עֲלֶיהָ: 11 וְאִם־בֵּית אִשָּׁה נִדְרָה אוֹ־אֶסְרָה אֶסֶר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשַׁבְעָה: 12 וְשָׁמַע אִשָּׁה וְהַחְרִישׁ לָהּ לֹא הִנְיָ אֶתָּה וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכֹל־אֶסֶר אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: 13 וְאִם־הִפֵּר יָפֵר אֶתָּם וְאִשָּׁה בָּיִת שָׁמְעוּ כָּל־מוֹצֵא שְׁפִתֶיהָ לְנִדְרָהּ וְלִאֶסֶר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִשָּׁה הַפֵּרָם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ: 14 כָּל־גִּדַר וְכֹל־שַׁבְעָת אֶסֶר לְעֹנֵת גִּבְשׁ אִשָּׁה יָקָמוּ וְאִשָּׁה וַיִּפְּנוּ: 15 וְאִם־הַחְרִישׁ וַיַּחְרִישׁ לָהּ אִשָּׁה מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהָקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אֶסְרֶיהָ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ הָקִים אֹתָם כִּי־הַחְרִישׁ לָהּ בָּיִת שָׁמְעוּ: 16 וְאִם־הִפֵּר יָפֵר אֶתָּם אַחֲרַי שָׁמְעוּ וְנָשָׂא אֶת־עֹנֶנָּה: 17 אֵלֶּה הַחֲקִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בְּעִירָהּ בֵּית אֲבִיהָ: 18

31

1 וַיִּדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 נָקָם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְּיָנִים אַחַר תֹּאסַף אֶל־עַמִּיד: 3 וַיִּדְבֵר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם לֵאמֹר הַחֲלִצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לְצַבָּא וַיְהִיו עַל־מִדְּיָן לְתַת נִקְמַת יְהוָה בְּמִדְּיָן: 4 אֶלֶף לַמַּטֵּה אֶלֶף לַמַּטֵּה לְכָל־מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַחוּ לְצַבָּא: 5 וַיִּמְסְרוּ מֵאֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֶף לַמַּטֵּה שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלֶף חֲלוּצֵי צַבָּא: 6 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמַּטֵּה לְצַבָּא אֹתָם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן לְצַבָּא וְכֹלֵי הַקָּדָשׁ וְהַצִּצְרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ: 7 וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְּיָן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר: 8 וְאֶת־מִלְכֵי מִדְּיָן הָרְגוּ עַל־חֲלָלֵיהֶם אֶת־אֲגֹי וְאֶת־רָקֵם וְאֶת־צֹר וְאֶת־חִיר וְאֶת־רַבַּע

המשת מלכי מדגן ואת בלעם בן בעור הרגו בקרב: 9 וישבו בני ישראל את בני מדגן ואת ספם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזו: 10 ואת כל עריהם במושבם ואת כל שירתם שרפו באש: 11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל ערת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המתנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ורחו: 13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למתנה: 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלקחה: 15 ויאמר אליהם משה החייתם כל יקבה: 16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המנפה בעדת יהוה: 17 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: 18 וכל הטף בגשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: 19 ואתם חנו מחוץ למתנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל ונגע בחלל תחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: 20 וכל בוגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי יעץ תחטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלקחה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: 22 אך את הנהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הברדל ואת העפרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש ושהר אך בני נדה ותחטאו וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המתנה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שׂא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 ותצית את המלקוח בין תפשי המלקוח היצאים לצבא ובין כל העדה: 28 והרמת מִכֶּס ליהוה מאת אנשי המלקוח היצאים לצבא אתך נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמורים ומן הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: 30 וממחצת בני ישראל תקחו ואתו מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן מכל בהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 32 ויהי המלקוח יתר הכי אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: 33 ובקר שנים ושבעים אלף: 34 וחמרים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים וששים אלף: 36 ותהי המחצת חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף וששים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: 38 והבקר ששה וששים אלף ומכס ליהוה שנים ושבעים: 39 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכס ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכס ליהוה שנים וששים נפש: 41 ונתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר הוצה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף וששים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 44 ובקר ששה וששים אלף: 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצת בני ישראל את החאזו אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לא לפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלקוח אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב או צעדה וצמיד טבעת עגיל וכימו לכפר על נפשתינו לפני יהוה: 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הנהב מאתם כל כלי מעשה: 52 ויהיו כל יתב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא בזו איש לו: 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הנהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד וזרזו לבני ישראל לפני יהוה: 5

32

1 ומקנהו רב ה'ה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארצן יעזר ואת ארצן גלעד והנה המקום מקום מקנה: 2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמר'ה וחשבו'ן ואלעלה ושכם ויבו ויען: 4 הארץ אשר הנה יהוה לפני ערת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדי מקנה: 5 ויאמרו אים מצאנו חן בעיניך ויתן את הארץ הנאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הנהר: 6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו

למלחמה ואתם תשובו פה: 7 ולמה *תנואון (תניאון) את־לב בני ישראל מעבר אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה: 8 כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את־הארץ: 9 ויעלו עד־נחל אשכול ויראו את־הארץ ויניאו את־לב בני ישראל לבלתי־בא אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה: 10 ויחר־אף יהוה בינם והוא וישבע לאמר: 11 אם־יראו האנשים העלים ממוצרים מכן עשרים שנה וימעלה את הארמה אשר נשבעתי לאבותיכם ליצחק וליעקב כי לא־מלאו אחריו: 12 בלתי כלב בן־נפנה הקניזי ויהושע בן־נון כי מלאו אחריו יהוה: 13 ויחר־אף יהוה בישראל ויגעם במדבר ארבעים שנה עד־תם כל־הדור העשה הרע בעיני יהוה: 14 והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף־יהוה אל־ישראל: 15 כי השובן מאחוריו ונסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל־העם הזה: 16 ויגשו אליו ויאמרו נדרת צאן נכנה למקננו פה וערים לטפנו: 17 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אס־הביאנם אל־מקומם וישב טפנו בערי המדבר מפני שבי הארץ: 18 לא נשוב אל־בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: 19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן ותלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: 20 ויאמר אליהם משה אס־תעשו את־הדבר הזה אס־תחלצו לפני יהוה למלחמה: 21 ועבר לכם כל־חלוצי את־הירדן לפני יהוה עד הורישו את־איבוי מפניו: 22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואתר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: 23 ואם־לא תעשו כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: 24 בני־לכם ערים לטפכם ויגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו: 25 ויאמר בני־גד ובני ראובן אל־משה לאמר עבריה יעשו כאשר אדני מצוה: 26 טפנו נשינו מקננו וכל־בהמתנו יהיו־שם בערי הגלעד: 27 ועבריה עברו כל־חלוצי צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן־נון ואת־ראשי אבות המטות לבני ישראל: 29 ויאמר משה אליהם אם־יעברו בני־גד ובני־ראובן אתכם את־הירדן כל־חלוצי למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את־הארץ הגלעד לאחזה: 30 ואם־לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בהכם בארץ כנען: 31 ויעשו בני־גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל־עבריה כן נעשה: 32 ויחננו עבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואהנו אהנת נחלתנו מעבר לירדן: 33 ונתן להם משה לבני־גד ולבני ראובן ולחציון שבטו מנשה בן־יוסף את ממלכת סיון מלך האמורי ואת ממלכת עוג מלך תבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: 34 ויבנו בני־גד את־דיבן ואת־עטרת ואת ערער: 35 ואת־עטרת שופן ואת־יעזר וינבקה: 36 ואת־בית נמרה ואת־בית חנו ערי מדבר ויגדרת צאן: 37 ובני ראובן בנו את־חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: 38 ואת־נבו ואת־בעל מעון מוסבת שם ואת־שבמה ויקראו בשמות אדשמות הערים אשר בנו: 39 וילכו בני מקיר בן־מנשה גלעד וילבדה ויורש את האמורי אשר בה: 40 ונתן משה את הגלעד למקיר בן־מנשה וישב בה: 41 ויאיר בן־מנשה הלך וילבד את חיתים ויקרא אתהן חת יאיר: 42 ונבח הלך וילבד את־קנת ואת־בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: פ

33

1 אלה מסעי בני־ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד־משה ואהרן: 2 ויכתב משה את־מוצאייהם למסעיהם על־פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאייהם: 3 ויסעו מרעמסס בתדש הראשון בחמשה עשר יום לתדש הראשון ממחבת הפסח יצאו בני־ישראל ביד רמה לעיני כל־מצרים: 4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל־בכור ובאל־היהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני־ישראל מרעמסס ויחנו בסבת: 6 ויסעו מסבת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: 7 ויסעו מאתם וישב על־פי החילת אשר על־פני בעל צפון ויחנו לפני מנדל: 8 ויסעו מפני החילת ויעברו בתוך־הים המדברה וילכו הרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו־שם: 10 ויסעו מאילם ויחנו על־ים סוף: 11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר־סין: 12 ויסעו ממדבר־סין ויחנו בדרפקה: 13 ויסעו מדרפקה ויחנו באלוש: 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא־היה שם מים לעם לשמות: 15 ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאנה: 17 ויסעו מקברת התאנה ויחנו בחצרות: 18 ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה: 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרוץ: 20 ויסעו מרמן פרוץ ויחנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: 23 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר־שפר: 24 ויסעו

מִהַר־שֹׁפָר וַיַּחֲנוּ בְּחֶרְדָּה: 25 וַיִּסְעוּ מִחֶרְדָּה וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֶלֶת: 26 וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֶלֶת וַיַּחֲנוּ בַּתְּחַת: 27 וַיִּסְעוּ מִתְּחַת וַיַּחֲנוּ בְּחֶרְדָּה: 28 וַיִּסְעוּ מִחֶרְדָּה וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה: 29 וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחֹשְׁמֹנָה: 30 וַיִּסְעוּ מִחֹשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמִסְרוֹת: 31 וַיִּסְעוּ מִמִּסְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּכִנְיָן: 32 וַיִּסְעוּ מִכִּנְיָן וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגִּדְגָּד: 33 וַיִּסְעוּ מִחַר הַגִּדְגָּד וַיַּחֲנוּ בְּיִטְבְּתָה: 34 וַיִּסְעוּ מִיִּטְבְּתָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה: 35 וַיִּסְעוּ מִעֵבְרָנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִיֹן גִּבְרִי: 36 וַיִּסְעוּ מִעֵצִיֹן גִּבְרִי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־צֹן הוּא קִדְשׁ: 37 וַיִּסְעוּ מִקִּדְשׁ וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַהָר בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוֹם: 38 וַיַּעַל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הָר הַהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמַת שָׁם בְּשֵׁנַת הָאָרֶץ בְּעֵים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ: 39 וְאֶהֱרֹן בֶּן־שֹׁלֵשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמָתוֹ בְּחַר הַהָר: ס
40 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּדַע עֶדְדָה וְהוֹאֵ־יֹשֵׁב בְּגִבְרָתִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֶן־יִשְׂרָאֵל: 41 וַיִּסְעוּ מִחַר הַהָר וַיַּחֲנוּ בְּצִלְמֹנָה: 42 וַיִּסְעוּ מִצִּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּזֹן: 43 וַיִּסְעוּ מִפוּזֹן וַיַּחֲנוּ בְּבֹאֵבֶת: 44 וַיִּסְעוּ מִבֹּאֵבֶת וַיַּחֲנוּ בְּעֵיֵי הַעֲבָרִים בְּבוּבֹל מוֹאָב: 45 וַיִּסְעוּ מֵעֵיֵי וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֵן גָּד: 46 וַיִּסְעוּ מִדִּיבֵן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּשַׁלְמֹן דְּבַלְתַּיִמָּה: 47 וַיִּסְעוּ מִשַּׁלְמֹן דְּבַלְתַּיִמָּה וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי הַעֲבָרִים לַפְּנֵי נָבוֹ: 48 וַיִּסְעוּ מִהַרֵי הַעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְדֵּן: 49 וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבְּרִית הַיִּשְׁמָת עַד אֲבָל הַשָּׁטִיִּם בְּעַרְבַת מוֹאָב: ס 50 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן וַיֹּאמֶר: 51 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אֲתֶם עֲבָרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן: 52 וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יִשְׂבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וּאִבְדֶתֶם אֶת כָּל־מִשְׁכֵּי־תֶם וְאֵת כָּל־צִלְמֵי מִסְכַּתְתֶּם תִּאֲבְדוּ וְאֵת כָּל־בְּמֹתֶם תִּשְׁמִידוּ: 53 וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ וַיִּשְׁבַּתְּם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אִתְּחֹלְתֶם אֶת־הָאֶרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לְרֵב רַבּוֹ אֶת־נַחֲלֹתוֹ וְלַמַּעַט תַּמְעִיט אֶת־נַחֲלֹתוֹ אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ שְׁמֹה הַגּוֹרָל לוֹ וַיְהִי לַמְּטוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ: 55 וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יִשְׂבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵהֶם לַשָּׂכִים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִיִּים בְּצַדִּיקְכֶם וְצַרְרֵי אֶחָבְכֶם עַל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם יֹשְׁבֵי בָהּ: 56 וְהָיָה פֶּאֶשֶׁר דְּמִיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַעֲשֶׂה לָכֶם: פ

34

1 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 צֹן אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אֲתֶם בָּאִים אֶל־הָאֶרֶץ כְּנַעַן זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּלוּ לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנַעַן לְנַחֲלַתִּיהָ: 3 וְהָיָה לָכֶם פֶּאֶת־גִּבְרַת מִמִּדְבַר־צֹן עַל־יַד־יְרֵי אֲדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל גִּבְרַת מִקֶּצֶה יַם־הַמֶּלַח קְדֵמָה: 4 וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבוּל מִגִּבְרַת לַמַּעַלָּה עַקְרָבִים וְעֵבֶר צִנְהָ *וְהָיָה (וְהָיָה) תוֹצֵאֲתוֹ מִגִּבְרַת לְקִדְשׁ בְּרַגְעַ וַיֵּצֵא חֲצֵר־אֶדְרָר וְעֵבֶר עֲצֻמָּה: 5 וְנֹסֵב הַגְּבוּל מֵעֲצֻמֹן נַחֲלָה מִצְרַבִּים וְהָיָה תוֹצֵאֲתוֹ הַיַּמָּה: 6 וְגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגְּדוּל וְגְבוּל יְהוֹיָהוּנָה לָכֶם וְגְבוּל יָם: 7 וְהָיָה יְהוֹנָה לָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן מִן־הַיָּם הַגְּדוּל תִּתְּאוּ לָכֶם הַר הַהָר: 8 מִהַר הַהָר תִּתְּאוּ לְבֹא קִמַּת וְהָיָה תוֹצֵאת הַגְּבוּל צִדְרָה: 9 וַיֵּצֵא הַגְּבוּל זַפְרָנָה וְהָיָה תוֹצֵאֲתוֹ חֲצֵר עֵינָן וְהָיָה יְהוֹיָהוּנָה לָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן: 10 וְהַתְּאוּתֶם לָכֶם לְגְבוּל קְדֵמָה מִחֲצֵר עֵינָן שְׁפָמָה: 11 וַיַּדְבֵּר הַגְּבוּל מִשְׁפָּם הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לַעֲזֹן וַיַּדְבֵּר הַגְּבוּל וּמִתְּחַת עַל־כַּתֵּף יַם־כְּנַעַן קְדֵמָה: 12 וַיַּדְבֵּר הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנִיתָה וְהָיָה תוֹצֵאֲתוֹ יָם הַמֶּלַח זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאֶרֶץ לְנַחֲלַתִּיהָ סָבִיב: 13 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אִתְּחֹלְתֶם אֲשֶׁר צִנְהָ וְהָיָה לְתֵת לְהַשְׁעַת הַמְּטוֹת וְחֲצֵי הַמְּטָה: 14 כִּי לְקָחוּ מִטָּה בְּנֵי הָרֹאבֹנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי־הַיַּרְדֵּי לְבֵית אֲבֹתָם וְחֲצֵי מִטָּה לְקָחוּ נַחֲלָתָם: 15 שְׁנֵי הַמְּטוֹת וְחֲצֵי הַמְּטָה לְקָחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְהָיָה קְדֵמָה מוֹרְחָה: פ 16 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 17 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאֶרֶץ אֲלֵעֶזֶר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון: 18 וְנִשִּׂיא אֶחָד וְנִשִּׂיא אֶחָד מִמִּטָּה תִּקְחוּ לְנַחֲלֵי אֶת־הָאֶרֶץ: 19 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לַמְּטָה וְהָיָה כָּלֵב בֶּן־יִפְנָה: 20 וְלַמְּטָה בְּנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־עֵמִיהוּד: 21 לַמְּטָה בְּנֵינָן אֶל־יֵדֵר בֶּן־כַּסְלוֹן: 22 וְלַמְּטָה בְּנֵי־דָן נִשִּׂיא בְּקִי בֶן־יִגְלִי: 23 לַבְּנֵי יוֹסֵף לַמְּטָה בְּנֵי־מִנְשֶׁה נִשִּׂיא חִנְיָאֵל בֶּן־אֶפַד: 24 וְלַמְּטָה בְּנֵי־אֶפְרַיִם נִשִּׂיא קַמּוּאֵל בֶּן־שַׁפְטָן: 25 וְלַמְּטָה בְּנֵי־זְבוּלֹן נִשִּׂיא אֵלִיצָפָן בֶּן־פְּרָנָה: 26 וְלַמְּטָה בְּנֵי־יִשְׁשַׁכָּר נִשִּׂיא שְׁלִטְאֵל בֶּן־עֲזֹן: 27 וְלַמְּטָה בְּנֵי־אֲשֶׁר נִשִּׂיא אַחִיהוּד בֶּן־שְׁלָמִי: 28 וְלַמְּטָה בְּנֵי־נַפְתָּלִי נִשִּׂיא בְּדֵהָאֵל בֶּן־עֵמִיהוּד: 29 אֵלֶּה אֲשֶׁר צִנְהָ וְהָיָה לְנַחֲלֵי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן: פ

35

1 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן וַיֹּאמֶר: 2 צֹן אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנַחֲנוּ לְלוּיִם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם עָרִים לְשִׁבְתָּהּ וּמִגְרָשׁ לְעָרִים סָבִיבֵיתֵיהֶם תִּתְּנוּ לְלוּיִם: 3 וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשִׁבְתָּהּ וּמִגְרָשֵׁיהֶם וְהָיוּ לְבִהַמְתָּם וְלְרִכְשָׁם וְלָכֶלֶת תִּיָּחֶם: 4 וּמִגְרָשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם מִקְדֵּר הָעִיר וְחוּצָה אֵלָּה אִמָּה סָבִיב: 5 וּמִדָּתָם מִתּוֹחַ לְעִיר אֶת־פֶּאֶת־קְדֵמָה אֲלֵפִים בְּאִמָּה וְאֶת־פֶּאֶת־גִּבְרַת אֲלֵפִים

באמה ואת פאת-ים | אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: ⁶ ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש-ערי המקלט אשר תתנו להם שמה הרצח ועליותם תתנו ארבעים ושנים עיר: ⁷ כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושנים עיר ואת מגרשיהן: ⁸ והערים אשר תתנו מאתנות בני-ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר יתחלו ויתן מעריו ללוים: ⁹ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹⁰ דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את-הירדן ארצה כנען: ¹¹ והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהינה לכם ונס שמה רצח מכה-גפש בשננה: ¹² והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח ער-עמדו לפני העדה למשפט: ¹³ והערים אשר תתנו שש-ערי מקלט תהינה לכם: ¹⁴ אתו שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהינה: ¹⁵ לבני ישראל ולגר ולהושב בתוכם תהינה שש-ערים האלה למקלט לנזם שמה כל-מכה-גפש בשננה: ¹⁶ ואם-בכלי ברזל והכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ¹⁷ ואם באבן יד אשר-ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ¹⁸ או בכלי עץ-יד אשר-ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ¹⁹ גאל תהם הוא ימית את-הרצח בפגעו-בו הוא ימיתו: ²⁰ ואם-בשנאה יהדפנו או-השליך עליו בצדקה וימת: ²¹ או באיבה הכהו כידו וימת מות-יומת המכה רצח הוא גאל תהם ימית את-הרצח בפגעו-בו: ²² ואם-בפתע בלא-איבה הדפו או-השליך עליו כל-כלי בלא צדקה: ²³ או בכל-אבן אשר-ימות בה בלא ראות ויפול עליו וימת והוא לא-איב לו ולא מבקש רעתו: ²⁴ ושפטו העדה בין המכה ובין גאל תהם על המשפטים האלה: ²⁵ והצילו העדה את-הרצח מיד גאל תהם והשיבו אתו העדה אל-עיר מקלטו אשר-נס שמה וישב בה עד-מות הכתן הגדל אשר-משח אתו בשמן הקדש: ²⁶ ואם-יצא הרצח את-גבול עיר מקלטו אשר נוס שמה: ²⁷ ומצא אתו גאל תהם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל תהם את-הרצח אין לו הם: ²⁸ כי בעיר מקלטו ישב עד-מות הכתן הגדל ואחרי מות הכתן הגדל ישוב הרצח אל-ארץ אחרת: ²⁹ והיו אלה לכם לחקת משפט לדלתכם בכל מושבותיכם: ³⁰ כל-מכה-גפש לפי עדים ירצח את-הרצח ועד אחד לא-יענה בגפש למות: ³¹ ולא-תקחו כפר לגפש רצח אשר-הוא רשע למות כירמות וימת: ³² ולא-תקחו כפר לנזם אל-עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד-מות הכתן: ³³ ולא-תחניפו את-הארץ אשר אתם בה כי תהם הוא יחניף את-הארץ ולא-ארץ לא-יכפר לדם אשר שפד-בה כי-אם בהם שפכו: ³⁴ ולא תטמא את-הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: **פ**

36

¹ ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני-גלעד בן-מכיר בן-מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: ² ויאמרו את-אדני צנה יהוה לתת את-הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צנה ביהוה לתת את-נחלת צלפחד אחינו לבנתיו: ³ והיו לאחד מבני שבטי בני-ישראל לנשים ויגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהינה להם ומגדל נחלתנו יגרע: ⁴ ואם-יהוה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: ⁵ ויצו משה את-בני ישראל על-פי יהוה לאמר בן מטה בני-יוסף דברים: ⁶ זה הדבר אשר-צנה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניכם תהינה לנשים אף למשפחת מטה אביהם תהינה לנשים: ⁷ ולא-תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל-מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל: ⁸ וכל-בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו: ⁹ ולא-תסב נחלה ממטה למטה אחר כי-איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: ¹⁰ כאשר צנה יהוה את-משה בן עשו בנות צלפחד: ¹¹ ותהינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים: ¹² ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על-מטה משפחת אביהן: ¹³ אלה המצוות והמשפטים אשר צנה יהוה ביד-משה אל-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ורחו:

דברים

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בן-פאון ובין-תפל ולבן וחצרת ורי זבב: 2 אחר עשר יום מתרב הדרך הר-שעיר עד קדש ברנע: 3 ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באתר לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: 4 אחרי הפחו את סיון מלך האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הכנען אשר-יושב בעשתרת באר-עי: 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה פאר את-התורה הזאת לאמר: 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בהר הזה: 7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי ואל-כל-שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד-הנהר הגדל נהר-פרת: 8 ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולירשם אחריהם: 9 ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם: 10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנגם היום ככוכבי השמים לרב: 11 והיה אלהי אבותיכם יסף עליכם קנם אלה פעמים ויבדד אתכם כאשר דבר לכם: 12 איכה אשא לבדי שר-תכם ומשאכם וריבכם: 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואנשים בראשיכם: 14 ותענו אתי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברת לעשות: 15 ואקח את-ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלהים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרם לשבטיכם: 16 ואצוה את-שבטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין-אחיכם ושפעתם צדק בין-איש ובין-אחיו ובין גרו: 17 לא תכירו פנים במשפט פקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני-איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבו אלי ושמעתי: 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל-הדברים אשר תעשון: 19 ונסע מתרב ונלך את כל-המדבר הגדול והנולא הואו אשר ראיתם בדרך הר האמורי כאשר צוה יהוה אלהינו אנו ונבא עד קדש ברנע: 20 ואמר אלכם פאתם עד-הר האמורי אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: 21 ראה נתן יהוה אל-היד לפניך את-הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל-תירא ואל-תחת: 22 ותקרבו אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ונחפרו לנו את-הארץ וישבו אהנו דבר את-הדרך אשר נעלה-בה ואת הערים אשר נבא אליהן: 23 וישב בעיני הדרך ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: 24 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-תל אשבל וירגלו אתה: 25 ויכתו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אהנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: 26 ולא אביתם לעלת ותמרו את-פי יהוה אלהיכם: 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אהנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אהנו ביד האמורי להשמידנו: 28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את-לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים ונס-בני ענקים ראינו שם: 29 ואמר אלכם לא-תעצונו ולא תיראונו מהם: 30 יהוה אלהיכם החלף לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: 31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאף יהוה אלהיך כאשר ישא-איש את-בנו ככל-הדרך אשר הלכתם עד-באכם עד-המקום הזה: 32 ובדבר הזה איכם מאמינם ביהוה אלהיכם: 33 החלף לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש! לילה לראתכם בדרך אשר תלכו-בה ובענן יומם: 34 וישמע יהוה את-קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: 35 אם-יראה איש באנשים האלה תדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: 36 וזלתי פלב בן-יפנה הוא וראנה ולו-אתן את-הארץ אשר דר-בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: 37 נס-בני התאנף יהוה בגללכם לאמר נס-אתה לא-תבא שם: 38 והושע ברגנו העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כיהוה ונחלנה את-ישראל: 39 וטפכם אשר אמרתם לבו יהוה ובניכם אשר לא-ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: 40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה הדרך ים-סוף: 41 ותענו ותאמרו אלי קטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר-צונו יהוה אלהינו ותחזרו איש את-פלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: 42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא-תלחמו כי אני בקרבכם ולא תגנפו לפני אביכם: 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את-פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: 44 ויצא האמורי הישב בהר והוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו

אתכם בשעיר עדר-הרמה: 45 ותשבנו ותכפו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: 46 ותשבנו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

2

1 ונפון נפסע המדבר ברה הרדף ים-סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את-הר-שעיר ימים רבים: ס
2 ויאמר יהוה אלי לאמר: 3 רב-לקכם סב את-ההר הזה פניו לכם צפונה: 4 ואת-העם צו לאמר
אתם עברים בנבול אחיכם בני-עשו הישבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד: 5 אל-תתגורו בם
כי לא-אתן לכם מארצם עד מדרך כד-נגל כד-רשעה לעשו נתתי את-הר שעיר: 6 אבל תשבדו
מאתם בכסף ואכלתם ונס-מים תכרו מאתם בכסף ושיתתם: 7 כי יהוה אליהו ברכו בכל מעשה
ידיה ובע לקתו את-המדבר הגדל הזה וזה ארבעים שנה יהוה אליהו עמו לא תסרת דבר:
8 ונעבר מאת אחינו בני-עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצון גבר ס ונפון ונעבר דרך
מדבר מואב: 9 ויאמר יהוה אלי אל-הצור את-מואב ואל-תתגר בם מלחמה כי לא-אתן לה מארצו
ירשה כי לבני-לוז נתתי את-ער ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים:
11 רפאים יחשבו אף-הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני
עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר-נתן יהוה להם:
13 עתה קמו ועברו לכם את-נתל זרד ונעבר את-נתל זרד: 14 והלמים אשר-הלכנו מן-קדש ברנע
עד אשר-עברנו את-נתל זרד שלשים ושמנה שנה עד-תם כל-היור אנשי המלחמה מקרב המחנה
כאשר נשבע יהוה להם: 15 וגם יד-יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם: 16 ויהי כאשר-תמו
כל-אנשי המלחמה למות מקרב העם: ס 17 וידבר יהוה אלי לאמר: 18 אתה עבר היום את-גבול
מואב את-ער: 19 וקרבת מול בני עמון אל-הצורם ואל-תתגר בם כי לא-אתן מארץ בני-עמון לה
ירשה כי לבני-לוז נתתיה ירשה: 20 ארץ-רפאים תחשב אף-הוא רפאים וישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים: 21 עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם:
22 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את-החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד
היום הזה: 23 והענים הישבים בחצרים עד-עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם:
24 קומו סעו ועברו את-נתל ארנו ראה נתתי בידך את-סיון מלך-חשבון האמרי ואת-ארצו נתל
רש והתגר בו מלחמה: 25 היום הזה אחל תת פחדה ויראתה על-פני העמים תחת כל-השמים אשר
ישמעו שמעך ורגזו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל-סיון מלך חשבון דברי
שלום לאמר: 27 אעברה בארצה בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמואל: 28 אבל בכסף תשברני
ואכלתי ומים בכסף תסול לי ושתיתי רק אעברה ברנלי: 29 כאשר עשוי לי בני עשו הישבים בשעיר
והמואבים הישבים בער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר יהוה אליהינו נתן לנו: 30 ולא
אבה סיון מלך חשבון העברנו בו כד-קשה יהוה אליהו את-רוחו ואמץ את-לכבו למען תתו
בידה פנים הנה: ס 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את-סיון ואת-ארצו נתל רש לרשת
את-ארצו: 32 ויצא סיון לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה והצה: 33 ויתגהו יהוה אליהינו לפנינו
ונף אתו ואת-בניו (בניו ואת-כל-עמו: 34 ונלכד את-כל-ערוי בעת ההוא ונחרם את-כל-עיר מתם
והנשים והטרף לא השארנו שריר: 35 רק הבהמה בוננו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: 36 מערער אשר
על-שפת-נתל ארנו והעיר אשר בנחל ועד-הגלעד לא היתה קרויה אשר לא לקחנו
יהוה אליהינו לפנינו: 37 רק אל-ארץ בני-עמון לא קרבת כל-יד נחל וכל וערי ההר וכל אשר-צוה
יהוה אליהינו:

3

1 ונפון ונעל הרדף הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר
יהוה אלי אל-תיקרא אתו כי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיון
מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ונתן יהוה אליהינו בידנו גם את-עוג מלך-הבשן ואת-כל-עמו
ונפחהו עד-בלתי השאיר-לו שריר: 4 ונלכד את-כל-ערוי בעת ההוא לא היתה קרויה אשר לא לקחנו
מאתם ששים עיר כל-תכל ארצם ממלכת עוג בבשן: 5 כל-אלה ערים בצורות חומה גבהה דלתתם
וכרית לבר מערי הפרו הרבה מאד: 6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיון מלך חשבון חחרם כל-עיר

מתם הנשים והשף: 7 וכל־הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: 8 ונפח בעת ההוא את־הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הנהו מנחל ארנו עד־הר הרמוז: 9 צידנים יקראו לתרמוז שרנו והאמרי יקראו־לו שגור: 10 כל ערי המישר וכל־הגלעד וכל־הבשן עד־סלכה ואדעיי ערי ממלכת עוג בבשן: 11 כי רק־עוג מלך הבשן נשאר מנחר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארקה וארבע אמות רחבה באמת־איש: 12 ואת־הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר־על־נחל ארנו ונחצי הר־הגלעד ועדיו נתתי לראובני ולנדי: 13 ונחר הגלעד וכל־הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארזב לכל־הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: 14 ואיר בן־מנשה לקח את־כל־חבל ארזב עד־גבול הנשורי והמעכתי ויקרא אותם על־שמו את־הבשן הנה ואיר עד היום הנה: 15 ולמכיר נתתי את־הגלעד: 16 ולראובני ולנדי נתתי מן־הגלעד ועד־נחל ארנו תוך הנחל ונגבל ועד יבך הנחל גבול בני עמון: 17 והערכה והנהר ונגבל מפגרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מורחה: 18 ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהנה אלתיכם נתן לכם את־הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעבדו לפני אחיכם בני־ישראל כל־בני־חיל: 19 רק נשים ושפכים ומקנכם ידעתי כי־מקנה הב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: 20 עד אשר־יניח יהנה ל אחיכם ככם וירשו גסחם את־הארץ אשר יהנה אלתיכם נתן להם בעבר הנהו ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: 21 ואת־הושע צויתי בעת ההוא לאמר עינדו הראת את כל־אשר עשה יהנה אלהיכם לשני המלכים האלה כן־יעשה יהנה לכל־הממלכות אשר אתה עבר שמה: 22 לא תיראו כי יהנה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 23 ואת־תנון אל־יהנה בעת ההוא לאמר: 24 ארני יהנה אתה תחלות לתראות את־עבדך את־נרדך ואת־ידך תחזקה אשר מ־אל בשמים ובארץ אשר־יעשה כמעשהו וכנבורתך: 25 אעברה־נא ואראה את־הארץ הטובה אשר בעבר הנהו הנה הנה הטוב הנה והתקנו: 26 ויתעבר יהנה בי למענכם ולא שמע אלי ואמר יהנה אלי רב־לך אל־תוסף דבר אלי עוד בדבר הנה: 27 עלה וראש הפסגה ושא עינדו ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעינדו כי־לא תעבר את־הנהר הנה: 28 וצו את־יהושע וחקקו ואמצו כי־הוא יעבר לפני העם הנה והוא ינחיל אותם את־הארץ אשר תראה: 29 ונשב בניא מול בית פעור: פ

4

1 ועתה ישראל שמע אל־החקים ואל־המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ויבאתם וירשתם את־הארץ אשר יהנה אלהי אבותיכם נתן לכם: 2 לא תספו על־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו מפניו לשמר את־מצות יהנה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: 3 עיניכם הראת את אשר־עשה יהנה בבבל פעור כי כל־האיש אשר הלך אחרי בעל־פעור השמידו יהנה אלהיך מקרבך: 4 ואתם הדבקים ביהנה אלהיכם חיים בלכם היום: 5 ראה ו למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהנה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: 6 ושמתם ועשיתם כי הוא חקמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ושמעו את כל־החקים האלה ואמרו רק עם־חכם ונבון הגוי הגדול הנה: 7 כי מיניו גדול אשר לו אלהים קרבים אליו ביהנה אלהינו בכל־קראנו אליו: 8 ומי גוי גדול אשר־לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן־תשכח את־הדברים אשר ראו עינדו ופן־יסורו מלבבך כל ימי חגיך והודעתם לבניו ולבני בניו: 10 יום אשר עמדת לפני יהנה אלהיך בחרב באמר יהנה אלי תקהל־לי את־העם ואשמעם את־דברי אשר ולמדו ליראה אתי כל־הימים אשר הם חיים על־הארמה ואת־בניהם ולמדו: 11 ותקרבון ותעמדון תחת הנהר והנהר בער באש עד־לב השמים חשך ענן וערפל: 12 וידבר יהנה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים וולתי קול: 13 ויגד לכם את־בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על־שני לחות אבנים: 14 ואתי צוה יהנה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל־תמונה ביום דבר יהנה אליכם בחרב מתוך האש: 16 פן־תשחתו ועשיתם לכם פסל תמונת כל־סמל תבנית זכר או נקבת: 17 תבנית כל־בהמה אשר בארץ תבנית כל־צפור כנף אשר תעוף בשמים: 18 תבנית כל־דמש בארמה תבנית כל־דגה אשר במים מתחת לארץ: 19 ופן־תשא עינדו השמימה וראית את־השמש ואת־הינח

וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כָּל צִבְּאֵי הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָּה וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וּעִבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִתָּם לְכָל הַעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם: 20 וְאַחֲכַיִם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֹתְכֶם מִכּוֹר הַפְּרָזִל מִמְצֻרֵיהֶם לַיהוָה לֵאמֹר נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה: 21 וַיְהִי־הוּא הָהָאָרֶץ־בַּיּוֹם עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבָדוּ אֶת־הַיְיָוִן וּלְבַלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה: 22 כִּי אֲנִי מֵת בְּאַרְצָה הַזֹּאת אֲנִי עֹבֵר אֶת־הַיְיָוִן וְאַתֶּם עֹבְרִים וְיִרְשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת: 23 הַשְּׁמֵרוּ לָכֵן פַּרְשְׁתְּכֶם אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר קָרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לְכִם פֶּסֶל־הַתְּמוּנָה כֹּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 24 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֲכִלָּה הוּא אֵל קָנָא: 25 כִּי־תוֹלִיד בְּנִים וּבָנֵי בָנִים וְנוֹשְׁתֶּם בְּאַרְצָה וַהֲשַׁחֲתֶם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל־הַתְּמוּנָה כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיפוֹ: 26 הַעֲיִדְתִּי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אָבַד תֹּאבְדוּן מֵהָרַם מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּם עֲבָרִים אֶת־הַיְיָוִן שָׁמָּה לְרַשְׁתָּהּ לֹא־תֹאבְדוּן יָמִים עֲלֵיהֶם כִּי הַשְּׁמֵר תִּשְׁמְדוּן: 27 וְהַפְּיִץ יְהוָה אֹתְכֶם בְּעַמִּים וּנְשָׂאתֶם מִתִּי מִכְפָּר בַּיּוֹם אֲשֶׁר יַהֲנֹךְ יְהוָה אֹתְכֶם שָׁמָּה: 28 וְעִבַדְתֶּם־שֵׁם אֱלֹהִים מֵעַשָׂה יָדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יְרָאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּ וְלֹא יִרְחוּן: 29 וּבִשְׁתֶּם מַשֶּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשׁוּן כָּל־לְבַבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: 30 בְּצַד לָךְ וּמִצֵּאתִיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בַּאֲחֵרִית הַיָּמִים וְשִׁבַּת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעַתָּה בְּקוֹלִי: 31 כִּי אֵל רְחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפֶּה וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: 32 כִּי שֹׁאֵל־נָא לַיָּמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ לְמוֹן הַיּוֹם אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים אֹתָם עַל־הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קַצֵּה הַשָּׁמַיִם הַנִּהְיָה כְּדָבַר הַגְּדוּלֵי הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמַע כִּמְהוּ: 33 הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר־שִׁמְעַתָּה אֶתְּהָ וְנַחֲי: 34 אוֹ הַנְּסֵה אֱלֹהִים לְבֹא לִקְחֹת לִי נוֹי־מַקְרָב נוֹי כִּמְסַת בַּאֲחֵת וּבְמִפְתְּחֵם וּכְמִלְחָמָה וּבְגַד חֲזָקָה וּבַזְּרוּעַ וּבַנֹּיֶה וּבְמוֹרְאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֵם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִבְּצֻרֵים לְעֵינֶיךָ: 35 אַתָּה הֵרֵאתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹד מִלְבָּדוֹ: 36 מוֹ־הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת־קוֹלִי לִי־סַבְּהָ וְעַל־הָאָרֶץ הֵרֵאדָּה אֶת־אִשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וְדְבָרָיו שִׁמְעַתָּה מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: 37 וְתַחַת כִּי אֲהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וּיְבַחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֶךָ בְּפִגְעוֹ בְּכַחַת הַגְּדֹל מִמְצֻרֵים: 38 לְהוֹרִישׁ בָּנִים גְּדֹלִים וַעֲצֻמִּים מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ לְהִבְיֹאֵךָ לְתַת־לָךְ אֶת־אַרְצֶם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה: 39 וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם וַהֲשַׁבַּתָּ אֶל־לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיִם מִמֶּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד: 40 וַשְּׁמַרְתָּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטָב לָךְ וּלְבִנְיָךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תֹּאבְרֶיךָ יָמִים עַל־תְּהַאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כָּל־הַיָּמִים: 41 אוֹ וְבָדִיל מוֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בַּעֲבַר הַיְיָוִן מוֹרְחָה שְׁמֹשׁ: 42 לְגַס שְׁמָה רּוֹצֶחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־רֵעֵהוּ בְּבִלְדֵּדֶת וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לֹא מִתְמוֹל שְׁלֹשִׁים וָגַס אֶל־אַחַת מוֹן־הָעָרִים הָאֵל וְחָי: 43 אֶת־בְּצֹר בְּמִדְבָּר בְּאַרְצָה הַמִּישָׁר לְרֵאוּבֵנִי וְאֶת־רֵאמָת בְּגִלְעָד לְגַדִּי וְאֶת־גִּלְגָל בְּבַשָּׁן לְמִנְשֵׁי: 44 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מוֹשֶׁה לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 45 אֵלֶּה הַעֲוִנוֹת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבְּרַת מוֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: 46 בַּעֲבַר הַיְיָוִן בְּנֵי אֶל־מֹלַבִּית בַּיּוֹם מִלְּךָ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: 47 וַיִּירָשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וּ מִן־עוֹן מִלְּךָ־הַבָּשָׁן שֵׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בַּעֲבַר הַיְיָוִן מוֹרְחָה שְׁמֹשׁ: 48 מִעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחֲלֵי אַרְזוֹ וְעַד־הָרַם הוּא חֶרְמוֹן: 49 וְכֹל־הָעָרֻבָה עֲבַר הַיְיָוִן מוֹרְחָה וְעַד יָם הַעַרְבָה תַּחַת אֲשֶׁרֶת הַפְּסוּקָה: פ

5

1 וַיִּקְרָא מוֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וְלִמְדַתְּם אִתְּם וְשִׁמַּרְתֶּם לְעִשְׂתֶּם: 2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קָרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹבָב: 3 לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ קָרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתֵנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פַּה הַיּוֹם כְּלֵנוּ חַיִּים: 4 פְּנִים וּפְנִים דְּבַר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: 5 אֲנִי עֹמֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לְהַעֲד לָכֵם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יֵאָדָם מִפָּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר: 6 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: 7 לֹא יְהִי־לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרָיו עַל־פָּנֶיךָ: 8 לֹא־תַעַשֶׂה־לְּךָ פֶּסֶל וְלֹא־תִמְוַחֵ אֲשֶׁר בְּשִׁמְיִם וּמִמֶּעַל וְאֲשֶׁר בְּאַרְצָה מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בְּמִים וּמִתַּחַת לְאָרֶץ: 9 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעַבְדֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פְקֹד עוֹן אֲבֹתַי עַל־בָּנָיו וְעַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים לְשָׁנָי: 10 וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֶהְבֵי וּלְשִׁמְרֵי *מִצְוֹתָי(מִצְוֹתָי): 11 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹן כִּי לֹא יִנְקַח יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹן: 12 שְׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה וְיְהִי אֱלֹהֶיךָ: 13 שְׁשֵׁת

ימים תעבדו ועשיתו כל-מלאכתה: 14 ויום השביעי שבתו ליהנה אלהיך לא תעשה כל-מלאכה אתה ובנה ובתך ועבדך ונאמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ונאמתך כמוך: 15 וזכרת כירגבך היותו בארץ מצרים ויצאך יהנה אלהיך משם בגד חזקה ובזרע נטויה על-פני צנה יהנה אלהיך לעשות את-יום השבת: 16 כבוד את-אביך ואת-אמך כאשר צוה יהנה אלהיך למען ויארבו ימיה וילמען ייטב לך על האדמה אשר-יהנה אלהיך נתן לך: 17 לא תרצח: 18 ולא תגאף: 19 ולא תגנב: 20 ולא תענה ברעך עד-שווא: 21 ולא תחמוד אשת רעך 22 ולא תחאזה בית רעך שדהו ועבדו ונאמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: 23 את-הדברים האלה דבר יהנה אל-כל-קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על-שני לוחות אבנים ויתנם אלי: 24 ויהי כשמעכם את-הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל-אשרי שבשמים וקניכם: 25 ותאמרו הן הראנו יהנה אלהינו את-כברו ואת-גדלו ואת-קולו שמענו מתוך האש היום והנה ראנו כירגבך אלהים את-הארץ וחי: 26 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הנהיך הזאת אם-יסיפם ואתנו לשמע את-קול יהנה אלהינו עוד ונתנו: 27 כי מי כל-בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך-האש כמונו וחי: 28 קרב אתה ושמע את כל-אשר יאמר יהנה אלהינו ואתה תדבר אלינו את כל-אשר ידבר יהנה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: 29 וישמע יהנה את-קול דבריהם בדברכם אלי ויאמר יהנה אלי שמעתי את-קול דברי העם הזה אשר דברו אליה ויטיבו כל-אשר דברו: 30 מיראתו יהנה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את-כל מצותי כל-הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: 31 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: 32 ואתה פה עמד עמדי ואת-ברכה אליך את כל-המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: 33 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהנה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: 34 בכל-הדרך אשר צוה יהנה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

6

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהנה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 2 למען תירא את-יהנה אלהיך לשמר את-כל חקתי ומצותי אשר אנכי מצוה אתה ובנה ובתך וכל-בנהך כל ימי חגך ולמען יארבו ימיה: 3 ושמעתי וישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהנה אלהיך לך ארץ זבת חלב ודבש: 4 שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה אחד: 5 ואתה את יהנה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך: 6 ויהיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-לבבך: 7 ושננתם לבניך ודברתם בהם בשבתך בביתך ובלכתך בדרךך ובשכבך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על-ידיך והיו לטפת בין עיניך: 9 וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך: 10 והנה כי וביאתי יהנה אלהיך אל-הארץ אשר נשבע לאבותיך לאבדנהם ליצחק וליעקב לחרת לך ערים גדלות וטבת אשר לא-בנית: 11 ובתים מלאים כל-טוב אשר לא-מלאה וברת חצובים אשר לא-חצבת פרמים וזיתים אשר לא-נטעת ואכלת ושבעת: 12 השמר לך פן-תשכח את-יהנה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את-יהנה אלהיך תירא ואתה תעבד ובשמך תשבע: 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהנה אלהיך בקרבך פן-יתרה אף-יהנה אלהיך לך והשמידך מעל פני האדמה: 16 לא תנסו את-יהנה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: 17 שמור תשמרון את-מצות יהנה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוה: 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהנה למען ייטב לך ויבאת וירשת את-הארץ הטובה אשר-נשבע יהנה לאבותיך: 19 לתוך את-כל-אביך מפנה כאשר דבר יהנה: 20 כי-ישאלך בנה מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהנה אלהינו אתכם: 21 ואתה לבנה עבדים תיינו לפרעה במצרים ויוציאו יהנה ממצרים בגד חזקה: 22 ויתן יהנה אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים בפדעה ובכל-ביתו לעינינו: 23 ואותנו הוציא משם למען הקיא אתנו לחרת לנו את-הארץ אשר נשבע לאבותינו: 24 ויצונו יהנה לעשות את-כל-החקים האלה ליראה את-יהנה אלהינו לטוב לנו כל-הימים לחייתנו כהיום הזה: 25 וצדקה תהיה לנו כי-נשמר לעשות את-כל-המצוה הזאת לפני יהנה אלהינו כאשר צונו: 26

7

1 כי וביאה יהנה אליהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים ומפניך תחתיה והנרדשי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: 2 ונתתם יהנה אליהיך לפניך והפיתם החרים תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: 3 ולא תחתן בם בתוך לא תתן לבנו ובתו לא תתקח לבנה: 4 כי יסיר את בנה מאחרי ועבדו אלהים אחרים ותרה אף יהנה בכם והשמידך מהר: 5 כי אם פה תעשו להם מזבחיתם תהצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעו ופסיליהם תשרפון באש: 6 כי עם קדוש אתה ליהנה אליהיך בך בתר ו יהנה אליהיך להיות לו לעם סגולה מפל העמים אשר על פני האדמה: 7 לא מרבכם מפל העמים חשק יהנה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מפל העמים: 8 כי מאהבת יהנה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהנה אתכם בני חוקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: 9 ויגדעתי כי יהנה אליהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאחיו ולשומר *מצותו (מצותיו) לאלף דור: 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם: 12 והנה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהנה אליהיך לה את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך: 13 ואהבה וברכה והרבה וברכה פרי בטנה ופרי אדמתה ויגדע ויירשע ויצטרף שנה אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לה: 14 ברוך תהיה מפל העמים לא יהנה בך עקר ועקרה ובכחמתך: 15 והסיר יהנה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם לך ויתנם בכל שניאך: 16 ואכלת את כל העמים אשר יהנה אליהיך נתן לך לא תחס עינה עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: 18 לא תירא מהם וכן תזכר את אשר עשה יהנה אליהיך לפרעה ולכל מצרים: 19 המסת הגדלת אשר דאו עיניך והאתת והמפתים והגד החזקה והרע הנשויה אשר הוציא יהנה אליהיך בן עשה יהנה אליהיך לכל העמים אשר אתה גרא מפניהם: 20 וגם את הצרעה שלח יהנה אליהיך בם עד אבד הנשאים והנסתרים מפניה: 21 לא תעז מפניהם כי יהנה אליהיך בקרבך אל גדול ונורא: 22 ונשל יהנה אליהיך את הגוים האל מפניה מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך תגת השדה: 23 ונתתם יהנה אליהיך לפניך והמם מהוה גדלה עד השמרם: 24 ונתן מלכיהם ברך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתגב איש בפניה עד השמר אתם: 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך מה תגש בו כי תועבת יהנה אליהיך הוא: 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו ששן ו תשקצו ותעבו ותמעכו כי חרם הוא: פ

8

1 כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ויביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהנה לאבותיכם: 2 וזכרת את כל הידך אשר הליכה יהנה אליהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לרעת את אשר בלבבך תתשמר *מצותו (מצותיו) אם לא: 3 ויענה ונרעה ונאכלת את המן אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך למען הודעה כי לא על הלחם לבדו יהנה האדם כי על כל מוצא פיה יהנה האדם: 4 שמלתך לא בלתה מעליך ויגלה לא בצקה זה ארבעים שנה: 5 ויגדת עם לבבך כי באשר יסר איש את לבו יהנה אליהיך מוסרה: 6 ושמרת את מצות יהנה אליהיך ללכת בדרךיו וליראה אתו: 7 כי יהנה אליהיך מביאה אל ארץ טובה ארץ גחלי מים עינת ותהמות יצאים בפקעה ובהר: 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: 9 ארץ אשר לא במספגת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אביה ברזל ומהרריה תחזב נחשת: 10 ואכלת ושבעת וברכת את יהנה אליהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: 11 השמר לך פן תשכח את יהנה אליהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום: 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושכבת: 13 ובקרה וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: 14 והם לבבו ושכחת את יהנה אליהיך המוציאה מארץ מצרים מבית עבדים: 15 המוליכה במדבר הגדל והנורא נחשו שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור תחלמיש: 16 המאכלך מן המדבר אשר לא ידעו אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להישבך

באחריתך: 17 ואמרת בלבבך פחי ועצם נדי עשה לי את-החיל הזה: 18 וזכרת את-יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך פח לעשות חיל ולמען הקים את-בריתו אשר-נשבע לאבותיך ביום הזה: פ 19 והנה אם-שכח תשכח את-יהוה אלהיך והלכת אחר אלהים אחרים ושבדתם והשתחית להם הערתי ככם היום כי אבד תאבדון: 20 בנינים אשר יהוה מאביר מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: פ

9

1 שמע ישראל אתה עבר היום את-הירדן לבא לרשת נולים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים: 2 עם-גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי ותנצב לפני בני ענק: 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא-העבר לפניך אש אכלה הוא ושמרם והוא יכניעם לפניך והורשתם ותאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: 4 אל-תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את-הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את-ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את-הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את-הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עסקשה-ערך אתה: 7 זכר אל-תשכח את אשר-הקצפת את-יהוה אלהיך במדבר למן-היום אשר-יצאת מארץ מצרים עד-באכם עד-המקום הזה ממרים הייתם עם-יהוה: 8 ובחוב הקצפתם את-יהוה ונתאנף יהוה ככם להשמיד אתכם: 9 בשלתי החרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר-כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: 10 ויהוה אלי את-שגל לוחת האבנים כרבים באצבע אלהים ועליהם ככל-הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: 11 ויהוה מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את-שגל לוחת האבנים לחות הברית: 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן-הדרך אשר צויתם עשו לחם מסכה: 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את-העם הזה והנה עסקשה-עריך הוא: 14 הרף ממני ואשמידם ואמחה את-שמן מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממני: 15 ואפן וארד מן-ההר וההר בער באש ושגל לוחת הברית על שתי ידי: 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן-הדרך אשר-צוה יהוה אתכם: 17 ואתפש בשגל הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: 18 ואתנפל לפני יהוה פראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל-חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 19 כי גרתי מפני האף ותחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם הזאת: 20 ובאתון התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם-בעד אתון בעת ההוא: 21 ואת-חטאתכם אשר-עשיתם את-העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואפת אתו טחון היטב עד אשר-הק לעפר ואשלף את-עפרו אל-הנחל הידר מן-ההר: 22 ובתבערה ובמספה ובקברת התאנה מקצפים הייתם את-יהוה: 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את-הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את-פי יהוה אלהיכם ולא האמתם לו ולא שמעתם בקלו: 24 ממרים הייתם עם-יהוה מיום דעתי אתכם: 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי-אמר יהוה להשמיד אתכם: 26 ואתפלל אל-יהוה ואמר אדני יהוה אל-תשחת עמך ונתלתך אשר פדית בגדלך אשר-הוצאת ממצרים ביד חזקה: 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל-תפן אל-קשי העם הזה ואל-רשעו ואל-חטאתו: 28 פן-יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל-הארץ אשר-דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר: 29 והם עמך ונתלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה: פ

10

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שגל לוחת אבנים פראשנים ועלה אלי החרה ועשית לך ארון עץ: 2 ואכתב על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת הראשונים אשר שברת ושמתם בארון: 3 ובעש ארון עצי שטים ואפסל שגל לוחת אבנים פראשנים ואת-החרה ושגל הלחת בגוד: 4 וכתב על-הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום

הקהל ונתגם יהוה אלי: ⁵ ואפן וארדל מן־ההר ואשם את־הלחם בארון אשר עשיתי ויהיו שם פאשר צנני יהוה: ⁶ ובני ישראל נסעו מבאלת בני־עקן מוסקה שם מת אהרן וניקבר שם ונכתן אלעזר בנו תחתיו: ⁷ משם נסעו הגד־גדה ומן־הגד־גדה וטבתה ארץ נחלי מים: ⁸ בעת ההוא הבדיל יהוה את־שכבת הלוי לשאת את־ארון ברית־יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולקבד בשמו עד תיום הזה: ⁹ על־כן לא־הנה לגוי חלק ונחלה עם־אֹתיו והנה הוא נחלתו פאשר דבר יהוה אליהו לו: ¹⁰ ואנכי עמדתי כהר פנימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא־אבה יהוה השוחתק: ¹¹ ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את־הארץ אשר־נשבעתי לאבתם לתת להם: ¹² ועתה ישראל מה יהוה אליהו שאל מעמך כי אם־ליך־אה את־יהוה אליהו ללכת בכל־דרכיו ולא־הבה אהו ולעבר את־יהוה אליהו בכל־לכבה ובכל־נפשך: ¹³ לשמור את־מצות יהוה ואת־חקתיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לך: ¹⁴ הן ליהוה אליהו השמים ושמי השמים הארץ וכל־אשר־בה: ¹⁵ רק פאבתיך חשך יהוה לא־הבה אותם ויבחר בועם אחריהם ככם מכל־העמים כיום הזה: ¹⁶ ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: ¹⁷ כי יהוה אליהם הוא אֹתו האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנוֹרֵא אשר לא־ישא פנים ולא יקח שחך: ¹⁸ עשה משפט יהוה ולא־מנה ואתב נר לתת לו לחם ושמלה: ¹⁹ ואהבתם את־הגר כיהגרים הייתם בארץ מצרים: ²⁰ את־יהוה אליהו תירא אהו מעבד וכו תדבק ובשמו תשבע: ²¹ הוא תהלתו והוא אליהו אשר עשה את־הגדלות ואת־הנוֹרֵאת האלה אשר ראו עיניך: ²² בשבעים נפש ירדו אבתוך מצרימה ועתה שמך יהוה אליהו ככוכבי השמים לרב:

11

¹ ואתבת את יהוה אליהו ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל־הימים: ² וידעתם היום כי לא את־בניכם אשר לא־ידעו ואשר לא־ראו את־מוסר יהוה אליהם את־גדלו את־ידו החזקה וזרעו הנטויה: ³ ואת־אתתיו ואת־מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל־אֹרְצוֹ: ⁴ ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את־מי ים סוף על־פניהם בַרְדַּסם אחריהם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ⁵ ואשר עשה לכם במדבר עד־באכם עד־המקום הזה: ⁶ ואשר עשה לדתן ולאבירם בני־אֵלֶיב בְּדִרְאוּבוֹן אשר פצתה הארץ את־פיה ותבלעם ואת־בתיהם ואת־אֹהֳלֵיהֶם ואת כל־היקום אשר ברנליהם בקרב כל־ישראל: ⁷ כי עיניכם הראת את־כל־מעשה יהוה הגדל אשר עשה: ⁸ ושמרתם את־כל־המצוה אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו ויבאתם ירשתם את־הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ⁹ ולמען תארכו ימים על־האדמה אשר נשבע יהוה לאבתים לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: ¹⁰ כי הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את־זרעך והשקית ברנלה כגן הזרק: ¹¹ והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ תרים ובקעת למטר השמים תשתה־מים: ¹² ארץ אשר־יהוה אליהו דבק אתה תמיד עיני יהוה אליהו בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: ¹³ והנה אם־שמעו תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לא־הבה את־יהוה אליהם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ¹⁴ ונתתי מטר־ארצכם בעתו וזרה ומלקוש ואספת דגה ותרשף ויצהרך: ¹⁵ ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: ¹⁶ השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשחתוּתם להם: ¹⁷ וחדלה אף־יהוה ככם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ¹⁸ ושמעתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידיכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ¹⁹ ולמדתם אתם את־בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובכל־החַתך בדרכך ובשכבה ובקומך: ²⁰ וכתבתם על־מוזות ביתך ובשערך: ²¹ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתים לתת להם כימי השמים על־הארץ: ²² כי אם־שמור תשמרו את־כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לא־הבה את־יהוה אליהם ללכת בכל־דרכיו ולדבקה בו: ²³ והוריש יהוה את־כל־הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: ²⁴ כל־המקום אשר תדריך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר ונחלבון מן־העֵתֶר ונהר־פרת ועד הים האחרון יהיה ובלכם: ²⁵ לא־יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם ותן יהוה אליהם על־פני כל־הארץ אשר תדרכוֹ בה פאשר דבר לכם: ²⁶ ראה אנכי נתן לפניכם היום

ברכה וקללה: 27 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדבר אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 29 והנה כי ביאד יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הטר גרזים ואת הקללה על הטר עיבל: 30 הלא חמה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הפגועי הישב בערבה מול הנגלל אצל אלוגי מרה: 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם בה: 32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

12

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהיך לך לרשתה כל הנימים אשר אתם חיים עליה אדמה: 2 אבד תאבדון את כל המקלות אשר עבדו שם הנזים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות ותחת כל עץ רענו: 3 ונתתם את מזבחתם ושבתם את מזבחתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעו ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל הפקודים אשר יבחר יהוה אלהיכם מפל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו וקאת שמה: 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכלת בקרכם וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכה יהוה אלהיך: 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: 9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחתה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והנחת לכם מפל איביכם מסביב וישבתם בטח: 11 יהיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם על התיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדור ליהוה: 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם וחלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אהבם: 13 השמר לך פן תעלה על הים בכל מקום אשר תראה: 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באתך שבתיה שם תעלה על הים ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה: 15 רק בקל אנות נפש תזבח ואכלת בשר כבשרת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריו הטמא והטהור יאכלנו כצבוי וכאיל: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו פנים: 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותרשף ויצרתיך ובכלת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדור נדבתיך ותרומת דך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אלה וקבן ובתך ועבדך ואמתך וחלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: 19 השמר לך פן תעזוב את חלוי קלימך על אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר פן תאנה נפש לאכל בשר בכל אנות נפש תאכל בשר: 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם ותחלת מבקרתי ומצאנתי אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אנות נפש: 22 אך כאשר יאכל את הצבוי ואת האיל פן תאכלנו הטמא והטהור וחדו יאכלנו: 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכו פנים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבנך אחריך בירעשה הישר בעיני יהוה: 26 רק קדשך אשר יהיו לך ונדריך תשא וקאת אל המקום אשר יבחר יהוה: 27 ועשית על הים הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם וזבחיך ושפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמרת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבנך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב ותישר בעיני יהוה אלהיך: 29 כי יבחרת יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: 30 השמר לך פן תנקש אחריהם את השמטם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה ועברו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת בנותיהם ושרפו באש לאלהיהם:

חלק ונחלה עמו והגור והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: ס

15

1 מקץ שבע־שנים תעשה שמיטה: 2 וזה דבר השמיטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את־רעהו ואת־אחיו כִּי־קרא שמיטה ליהוה: 3 את־הנכרי תגש ואשר יהיה לך את־אחיו תשמש ידך: 4 אִפֶּס כי לא יהיה־בה אביון וברכה וברכה יהוה בארץ אשר יהיה אלהיך נתן־לך נחלה לרשתה: 5 רק אם־שמוע השמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את־כל־המצוות הזאת אשר אנכי מצוה היום: 6 כִּי־יהיה אלהיך ברכה כאשר דבר־לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובה לא ימשלו: 7 כִּי־יהיה בך אביון מאחד אחיו באחד שעריך בארצה אשר־יהיה אלהיך נתן לך לא תאמץ את־לככה ולא תקפץ את־גרך מאחיו האביון: 8 כִּי־פתח תפתח את־ידיך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: 9 השמר לך פְּרִיהֶיהָ דבר עם־לככה בל־על לאמר קרבה שנת־השבע שנת השמיטה ורעה עינך באחיו האביון ולא תתן לו וקרא עליך אלהיך והיה בך חטא: 10 נתן נתן לו ולא־ירע לככה בתתך לו כי בגלל תדבר הנה וברכה יהיה אלהיך בכל מעשה ובכל משל ידך: 11 כי לא יחבל אביון מקרב הארץ על־כֵּן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את־ידיך לאחיו לעניו ולאבינו בארצה: ס 12 כִּי־ימכר לך אחיו העברי או העבריה ועבדה שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: 13 וכִּי־תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: 14 העניק תעניק לו מצאנף ומגנה ומקנה אשר ברכה יהוה אלהיך תתן לו: 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדה יהוה אלהיך על־כֵּן אנכי מצוה את־הדבר הזה היום: 16 והיה כִּי־יאמר אלוהי לא אצא מעמך כי אהבה ואת־ביתך כִּי־טוב לו עמו: 17 ולקחת את־המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתה תעשה־כן: 18 לא־תקשה בעניו בשלחה אתו חפשי מעמך כי משנה שבר שכיר עבדה שש שנים וברכה יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: פ 19 כל־הבכור אשר יולד בבקרה ובצאנף הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בקור צאנף: 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר־יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכִּי־היה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדיו כצבי וכאיל: 23 רק את־דמו לא תאכל על־הארץ תשפכו כמים: פ

16

1 שמור את־חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר־יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא־תאכל עליו חמץ שבעת ימים האכל־עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר את־יום יצאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: 4 ולא־יראה לך שאר בכל־גבלה שבעת ימים ולא־יגיון מן־הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח את־הפסח באחד שעריך אשר־יהיה אלהיך נתן לך: 6 כי אם־אל־המקום אשר־יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את־הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתה ממצרים: 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאחריך: 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: 9 שבעה שבעת תספר־לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות: 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך: 11 ושמת לפני יהוה אלהיך אתה ובנות ובתך ועבדך ואמתך וחלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כִּי־עבד היית במצרים ושמת ועשית את־החקים האלה: פ 13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספה מגנה ומקנה: 14 ושמתם בחג אתה ובנות ובתך ועבדך ואמתך וחלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר־יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אף שמח: 16 שלוש פעמים ובשנה יראה כל־זכורך את־פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את־פני יהוה ריקם: 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן־לך: ס 18 שפטים ושטרים תתן־לך בכל־שעריך

אשר יהנה אלהיו נתן לה לשבטיו ושפטו את העם משפט צדק: ¹⁹ לא תטע משפט לא תקיר פנים ולא תקח שחד כי השחד ועור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: ²⁰ צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהנה אלהיו נתן לה: ²¹ לא תטע לה אשרה פלעץ אצל מזבח יהנה אלהיו אשר תעשה לה: ²² ולא תקים לה מצבה אשר שגא יהנה אלהיו: ²³

17

¹ לא תזבח ליהנה אלהיו שור ושה אשר יהנה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהנה אלהיו הוא: ² כי ימצא בקרבך באתר שעריה אשר יהנה אלהיו נתן לה איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהנה אלהיו לעבר בריתו: ³ נלך ונעבר אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לזרה או לכל צבא השמים אשר לא צוית: ⁴ והגד לה ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: ⁵ והוצאת את האיש שהוא או את האשה שהוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריה את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: ⁶ על פי ושינים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: ⁷ גר העדים תהיה בו בראשנה להמתו וגר כל העם באתרה ובערת הרע מקרבך: ⁸ כי יפלא ממך דבר למשפט בין ידם ולדם בין ידיו לדיו ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריה וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהנה אלהיו בו: ⁹ ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהנה בימים ההם ודרשת והגידו לה את דבר המשפט: ¹⁰ ועשית על פי הדבר אשר יגידו לה מן המקום שהוא אשר יבחר יהנה ושמת לעשות ככל אשר יורה: ¹¹ על פי התורה אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לה תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לה ימין ושמאל: ¹² והאיש אשר יעשה בזיון לבלתי שמע אל הכהן העומד לשרת שם את יהנה אלהיו או אל השפט ומת האיש יהוא ובערת הרע מישראל: ¹³ וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד: ¹⁴ כירתבא אלה הארץ אשר יהנה אלהיו נתן לה וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הנהגים אשר סביבתי: ¹⁵ שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהנה אלהיו בו מקרב אחיו תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיו הוא: ¹⁶ רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהיה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: ¹⁷ ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו ויכספו ויהי לא ירבה לו מאד: ¹⁸ והנה כשבתו על פסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: ¹⁹ והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ולמד ליראה את יהנה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: ²⁰ לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוות ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: ²¹

18

¹ לא יהנה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונתלה עם ישראל אשי יהנה ונתלתו יאכלו: ² ונתלה לא יהנה לו בקרב אחיו והנה הוא נתלתו כאשר דבר לו: ³ וזה יהנה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אשר יאמרו ונתן לכלהו חזק ונתלתים ונתקבה: ⁴ ראשית דגנה תירוש ויצהר וראשית גז צאנה תתן לו: ⁵ כי בו בחר יהנה אלהיו מכל שבטיו לעמד לשרת בשם יהנה הוא ובניו כל הימים: ⁶ וכירבא הלוי מאחד שעריה מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אתה נפשו אל המקום אשר יבחר יהנה: ⁷ ושרת בשם יהנה אלהיו ככל אחיו הלויים העמרים שם לפני יהנה: ⁸ חלק בחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: ⁹ כי אתה בא אל הארץ אשר יהנה אלהיו נתן לה לא תלמד לעשות כתועבת הנוגים העם: ¹⁰ לא ימצא בך מעביר בנו ובתו כאשר קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: ¹¹ וחבר חבר ושאל אוב ויודעני ודרש אל המתים: ¹² כרתועבת יהנה כל עשה אלה ובלל התועבת האלה יהנה אלהיו מוריש אותם מפניו: ¹³ תמים תהיה עם יהנה אלהיו: ¹⁴ כי הנוגים האלה אשר יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לה יהנה אלהיו: ¹⁵ נביא מקרבך מאחיו לפני ימים יהנה אלהיו אליו תשמעו: ¹⁶ ככל אשר שאלת מעם יהנה אלהיו בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהנה אלהיו ואת האש הנדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ¹⁷ ויאמר יהנה אלי הישיבו אשר דברו: ¹⁸ נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוונו: ¹⁹ והיה האיש אשר לא ישמע

אל־דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא־צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: 21 וכי תאמר בלבבך איכה נגע את־הדבר אשר לא־דברו יהוה: 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא־יהוה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא־דברו יהוה בידו דברו הנביא לא תגור ממנו: ס

19

1 כִּי־בָרִית יהוה אלהיך את־הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את־ארצם וירשתם וישבתך בעריהם ובבתיהם: 2 שלוש ערים תבדיל לך פתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 3 תבין לך הדרך ושלשת את־גבול ארצך אשר יתחילך יהוה אלהיך והיה לנוי שמה כל־רצח: 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יבה את־רעהו בכל־דעת והוא לא־שנא לו מתמל שלשם: 5 ואשר יבא את־רעהו ביער לחטב עצים ונתחה ידו בנרון לכת העץ ונשל הבדול מן־העץ ומצא את־רעהו ומת הוא ינוס אל־אחת הערים האלה וחי: 6 פן־יודף גאל הרים אחרי הרצח כִּי־תחם לבכו והשיגו כִּי־ירבה הדבר והכדו נפש ולו אין משפט־מנת כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: 7 על־כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לך: 8 ואם־ירחיב יהוה אלהיך את־גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את־פל־הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: 9 כִּי־תשמור את־כל־המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום לאבותיך את־יהוה אלהיך וללכת בדרךיו כל־הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: 10 ולא ישפך הם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלת והיה עליך דמים: 11 וכִּי־יהנה איש שנא לרעהו וארב לו וגם עליו והכדו נפש ומת ונס אל־אחת הערים האל: 12 ושלתו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הרים ומת: 13 לא־תחוס עינה עליו ובערתם־הם־הקני מיער אל טוב לך: 14 לא תסיג גבול רעד אשר נבדלו ראשנים בבנותיך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 15 לא יקום עד אחד באיש לכל־עון ולכל־חטאת בכל־חטא אשר יחטא על־פיו שני עדים או על־פי שלשה־עדים יקום דבר: 16 כִּי־יקום עד־חמס באיש לענות בו סרה: 17 ועמדו שני־האנשים אשר־להם הריב לפני יהוה לפני הפתנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד־שקר העד שקר ענה באחיו: 19 ועשתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: 20 והנשואים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: 21 ולא תחוס עינה נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל בהגל: ס

20

1 כִּי־תצא למלחמה על־איביך וראית סוס ורכב עם רב ממוך לא תירא מהם כִּי־יהוה אלהיך עמוך המעלה מארץ מצרים: 2 והיה בקרבכם אל־המלחמה ונגש חפזו ודבר אל־העם: 3 ואמר אלהים שמע ישראל אלהם קרבים היום למלחמה על־איביכם אל־יבדך לבבכם אל־תיראו ואל־תחפזו ואל־תעצו מפניהם: 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: 5 ודברו השטרים אל־העם לאמר מִי־האיש אשר בנה בית־חדש ולא תנכו ילד וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר והנכחו: 6 ומי־האיש אשר נטע פרם ולא חללו ילד וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר וחללנו: 7 ומי־האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילד וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: 8 ויספו השטרים לדבר אל־העם ואמרו מִי־האיש תרא ובה הלכב ילד וישב לביתו ולא ימס את־לבב אחיו כלבבו: 9 והנה ככלת השטרים לדבר אל־העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: 10 כִּי־תקרב אל־עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: 11 והיה אם־שלום תענה ופתחה לך והיה פלה העם הנמצא־בה יהיו לך למס ועבדוך: 12 ואם־לא תשלום עמו ועשתה עמו מלחמה וצרת עליה: 13 ונתנה יהוה אלהיך ביהוד והפית את־פל־זכורה לפי־חרב: 14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר פל־שללה תבו לך ואכלת את־שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 15 בן תעשה לכל־הערים הרחוקות ממוך מאד אשר לא־מערי הגוים האלה הנה: 16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלת לא תחיה פל־נשמה: 17 כִּי־תחכם פתרימים תחתי והאמרי תפגעני ותפדוי חחוי והיבוכי כאשר צוה יהוה אלהיך: 18 למען אשר לא־ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחסאתם ליהוה אלהיהם: 19 ס כִּי־תצור אל־עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את־עצה לגדת עליו גרון כי ממנו תאכל ואמו לא תכרת

כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור: 20 רק עץ אשר תדע כי לא-עץ מאכל הוא אתו תשחית וכתת ובנית מצור על-העיר אשר-הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: פ

21

1 כי ימצא חלל באדמה אשר יהנה אליה נתן לה לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הפהו: 2 ויצאו זקניו ושפטיו ומדווי אל-תערים אשר סביבת החלל: 3 והנה העיר תקרב אל-החלל ולקחו זקני העיר הלא עגלת בקר אשר לא-עבד בו ולא ירע וערפו-שם את-העגלה בעל: 4 והורדו זקני העיר הלא את-העגלה אל-נחל איתן אשר לא-יעבד בו ולא ירע וערפו-שם את-העגלה בנחל: 5 וינשו הפהנים בני לוי כי הם בחר יהנה אליה ולשרתו ולכרף בשם יהנה ועל-פיהם יהנה כל-ריב וכל-נגע: 6 וכל זקני העיר הלא הקרבים אל-החלל ירחצו את-ידיהם על-העגלה הערופה בנחל: 7 וענו ואמרו יהינו לא *שפכה) שפכו את-הדם הזה וענינו לא ראו: 8 כפר לעמד ישראל אשר-פדית יהנה ואל-תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי-תעשה הישר בעיני יהנה: 10 כי ימצא מלחמה על-איביך ונתנו יהנה אליהך ביהוד ושבת שבו: 11 וראית בשבת אשת ופתחאר וחסקת בה ולקחת לה לאשה: 12 והבאתה אל-תוך ביתך ונלחת את-ראשה ועשתה את צרכיה: 13 וחסרה את-שמלת שבה מעלה והשבה בביתך ובקחת את-איבי ואת-אמה גרוח ומים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לה לאשה: 14 והנה אם לא חפצת בה ושלתה לנפשה ומכר לא-תמכרה בכסף לא-תעמר בה תחת אשר עניתה: 15 כי-תהיון לאיש שתי נשים האחת אהבה והאחת שנואה וילדו-לו בנים האהובה והשנואה ותנה הבן הבכור לשנואה: 16 והנה ביום הנחילו את-בניו את אשר-יהנה לו לא יוכל לבכר את-בן-האהובה על-פני בן-השנואה הבכור: 17 כי את-הבכר בן-השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי-הוא ראשית אלו לו משפט הבכרה: 18 כי יהנה לאיש בן סורר ומורה אינו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל-זקני עירו ואל-שער מקומו: 20 ואמרו אל-זקני עירו בגנו זה סורר ומורה אינו שמע בקולו זולל וסבא: 21 ורנמהו כל-אנשי עירו באבנים ומת ובערתה ה' מקרבך וכל-ישראל ישמעו ויראו: 22 וכי-יהיה באיש חטא משפט-מנות והמת ותלית אתו על-עץ: 23 לא-תלין נבלתו על-העץ כי-קבור תקברנו ביום ההוא כי-קללת אל-הים תלוי ולא תטמא את-אדמתך אשר יהנה אליה נתן לה נחלה: 24

22

1 לא-תראה את-שור אחיך או את-שור נדחים והתעלמת מהם השב תשיכם לאחיך: 2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוך ביתך יהנה עמך עד דרש אחיך אתו ותשבתו לו: 3 וכן תעשה לחמור וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: 4 לא-תראה את-חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: 5 לא-יהנה כלי-גבר על-אשה ולא-ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהנה אליהך כל-עשה אלה: 6 כי יקרא קרצפור לפניך בדרך בכל-עץ ואו על-הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על-האפרחים או על-הביצים לא תקח האם על-הבנים: 7 שלח תשלח את-האם ואת-הבנים תקח-לך למען יושב לה והארכת ימים: 8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לנדה ולא-תשים דמים בביתך כי-יפל הנפל ממנו: 9 לא-תורע כרמך פלאים פן תקדש המלאה הורע אשר תורע ותבואת הכרם: 10 לא-תחרש בשור ובעמור יחדו: 11 לא תלבש שעטני צמר ופשתים יחדו: 12 נדלים תעשה-לך על-ארבע פנפות כסותך אשר תכסה-בה: 13 כי-יבק אש וקב אליה ושנאה: 14 ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את-האשה הזאת לקחתו ואקבב אליה ולא-מצאתי לה בתולים: 15 ולקח אבי *הנער) הנערה) והוציאו את-בתולי *הנער) הנערה) אל-זקני העיר השערה: 16 ואמר אבי *הנער) הנערה) אל הזקנים את-בתי נותתי לאיש הנה לאשה וישנאה: 17 והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר לא-מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: 18 ולקחו זקני העיר-הוא את-האיש ויסרו אתו: 19 וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולי ישראל ולו-הנהיה לאשה לא-יוכל לשלחה כל-קמו: 20 ואם אמת היה הדבר הנה לא-נמצאו בתולים *הנער) (לנערה): 21 והוציאו את- *הנער) הנערה)

לעבט עבטו: 11 בחיץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבט החוצה: 12 ואם-איש עני הוא לא תשקב בעבטו: 13 השב תשוב לו את העבט כבא השמש ושקב בשלמתו ובכבודו ואל תהיג צדקה לפני יהוה אלהיך: 14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך או מגורך אשר בארצה בשעריך: 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את-נפשו ולא-יקרא עליך אל-יהוה והנה בך חטא: 16 לא-יומתו אבות על-בנים ובנים לא-יומתו על-אבות איש בחטאו וימתו: 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה: 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדוך יהוה אלהיך משם על-כן אנכי מצוך לעשות את-הדבר הזה: 19 כי תבצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה ויהיה למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ידיו: 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: 21 כי תבצר פרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: 22 וזכרת כי-עבד היית בארץ מצרים על-כן אנכי מצוך לעשות את-הדבר הזה: 10

25

1 כי-יהיה ריב בין אנשים וננשו אל-המשפט ושפטום והצדיקו והצדיק והרשעו את-הרשע: 2 והנה אם-בן הפות הרשע והפילו השפט והקדו לפניו כפי רשעתו במספר: 3 ארבעים יבנו לא יסוף פן-יסוף להפכו על-אלה מכה רבה ונקלה אחיך לענייך: 4 לא-תחסם שור בדישו: 5 כי-ישבו אחים וחדו ומת אחד מהם וכן אין-לו לא-תהיג אשת-המת החוצה לאיש זר יבמה ובא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: 6 והנה תבכור אשר תלד יקים על-שם אחיו המת ולא-ימחה שמו מישראל: 7 ואם-לא יחפץ האיש לקחת את-יבמתו ועלתה ויבמתו השערה אל-הזקנים ואמרה מאין יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: 8 וקראו-לו וקני-עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: 9 וננשה ויבמתו אליו לעני הזקנים ותלצה נעלו מעל רגלו וורקה בפניו וענתה ואמרה ככה נעשה לאיש אשר לא-יבנה את-בית אחיו: 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: 11 כי-ינצו אנשים וחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את-אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במכשיו: 12 וקצתה את-כפה לא תחוס עינך: 13 לא-יהיה לך בכיסף אבן ואבן גדולה וקטנה: 14 לא-יהיה לך בביתה איפה ואיפה גדולה וקטנה: 15 אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיו על האדמה אשר-יהנה אלהיך נתן לך: 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל-עשה אלה כל עשה עול: 17 זכור את אשר-עשה לך עמלק בהרף בצהאקם ממצרים: 18 אשר קרף בהרף ויזנב בך כל-הנחשלים אחריך ואתה ענה ויגע ולא נרא אלהים: 19 והלה בהניח יהוה אלהיך לך מפל-אליך מסביב בארץ אשר יהוה-אלהיך נתן לך נתלה לרשתה תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: 10

26

1 והנה כי-תבוא אל-הארץ אשר יהנה אלהיך נתן לך נתלה וירשתה וישבת בה: 2 ולקחת מראשית וכל-פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר יהנה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 3 ובאת אל-הפלתן אשר יהנה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי-באתי אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: 4 ולקח הפלתן הטנא מידך והניחו לפני מוצב יהוה אלהיך: 5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי ויגד מצרימה ויגד שם במתי מעט ויהי-שם לנו גדול עצום ורב: 6 ויגדו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: 7 ונצלת אל-יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את-קולנו ויגרא את-ענינו ואת-עמלנו ואת-לחצנו: 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: 9 ויבאנו אל-המקום הזה ויתן לנו את-הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: 10 ועתה הנה הבאתי את-ראשית פרי האדמה אשר-נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחית לפני יהוה אלהיך: 11 ושמתה בכל-הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך וליביתך אתה וסלוי ונהג אשר בקרבך: 12 כי תכלה לעשר את-כל-מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן-הבית וגם נתתו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל-מצותך אשר צויתני לא-עברתי ממצותיך ולא שכחתי: 14 לא-אכלתי באני ממנו

ולא־בערתי ממנו בטמא ולא־נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את־עמך את־ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוה לעשות את־החקים האלה ואת־המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל־לבבך ובכל־נפשך: 17 את־יהוה האמת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו: 18 ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגולה כאשר דבר־ךך ולשמר כל־מצותיו: 19 ולתתך עליון על כל־הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולהפארת ולהיותך עם־קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: 20

27

1 ויצו משה וזקני ישראל את־העם לאמר שמר את־כל־המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: 2 והיה ביום אשר תעברו את־הירדן אל־הארץ אשר־יהוה אלהיך נתן לך ונתמת לך אנכי גדלות ושדת אתם בשיר: 3 וכתבת עליהן את־כל־דברי התורה הזאת בעברךך למען אשר תבא אל־הארץ אשר־יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהיך ונתת לך: 4 והיה בעברכם את־הירדן חקימו את־האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בחר עיבל ושדת אתם בשיר: 5 וקנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא־תניף עליהם ברזל: 6 אבנים שלמות חבנה את־מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: 8 וכתבת על־האבנים את־כל־דברי התורה הזאת ברא היטב: 9 ונדבר משה והכהנים הלויים אל כל־ישראל לאמר הסבתו ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: 10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את־מצותיו ואת־חקיו אשר אנכי מצוה היום: 11 ויצו משה את־העם ביום ההוא לאמר: 12 אלה יעמדו לברך את־העם על־הר גרוזים בעברכם את־הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: 13 ואלה יעמדו על־הקלחה בחר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: 14 וענו הלויים ואמרו אל־כל־איש ישאל קול רם: 15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל־העם ואמרו אמן: 16 ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל־העם אמן: 17 ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל־העם אמן: 18 ארור משגה עור בדרך ואמר כל־העם אמן: 19 ארור מטה משפט גר־יתום ואלמנה ואמר כל־העם אמן: 20 ארור שכב עם־אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל־העם אמן: 21 ארור שכב עם־כל־בהמה ואמר כל־העם אמן: 22 ארור שכב עם־אחתו בת־אביו או בת־אמו ואמר כל־העם אמן: 23 ארור שכב עם־חנותו ואמר כל־העם אמן: 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל־העם אמן: 25 ארור לקח שחד להקות נפש הם נקי ואמר כל־העם אמן: 26 ארור אשר לא־יקים את־דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל־העם אמן: פ

28

1 והיה אם־שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוה היום ונתת יהוה אלהיך עליון על כל־גוי הארץ: 2 ובאו עליך כל־הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: 4 ברוך פרי־בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיה ועשתרות צאנך: 5 ברוך טנאך ומשארתך: 6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: 7 וימן יהוה את־אביך הקמים עליך נפשים לפניך בדרך אחד ויצאו אליך ובשבעה דרכים ינסו לפניך: 8 וצו יהוה אתך את־הברכה באסמיה ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר־יהוה אלהיך נתן לך: 9 וקיימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמור את־מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: 10 וראו כל־עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וראו ממוך: 11 והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך: 12 יפתח יהוה לך את־אוצרו הטוב את־השמים לתת מטר־ארצה בעתו ולברך את כל־מעשה ידך ויהלויך גוים רבים ואתה לא תלוח: 13 ונתתך יהוה לראש ולא ילנב ותהיה תק למעלה ולא תהיה למטה כ־תשמע אל־מצותו ויהוה אלהיך אשר אנכי מצוה היום לשמר ולעשות: 14 ולא תסור מכל־הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום וימן ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: 15 והיה אם־לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את־כל־מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוה היום ובאו עליך

כל־הקללות האלה והשינוי: 16 ארוך אתה בעיר וארוך אתה בשדה: 17 ארוך טנאך ומשארתך: 18 ארוך פרי־בטנה ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: 19 ארוך אתה בבאך וארוך אתה בצאתך: 20 ושלח יהוה בך את המאכה את־המהומה ואת־המנוגרת בכל־משלח ידך אשר תעשה עד השמדה ועד־אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: 21 ידבק יהוה בך את־ההבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר־אתה בא־שמה לרשתה: 22 יככה יהוה בשחפת ובקדחת וברלקת ובחרחר ובחֶרֶב ובשדפון ובירקון וירפוף עד אבדך: 23 והיו שמייך אשר על־ראשך נחשת והארץ אשר־תחתיך ברזל: 24 יתן יהוה את־מטר ארצך אבק ועפר מן־השמים ויגר עליך עד השמדה: 25 ותגף יהוה ונגף לפני איביך בדרך אחד הצא אליו ובשבעה דרכים תגיס לפניו והיית לזעזוע לכל ממלכות הארץ: 26 והייתה נבלתך למאכל לכל־עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריי: 27 יככה יהוה בשחין מצרים *ובעפלים (ובטחורים) ובכרב ובחרס אשר לא־תוכל להרפא: 28 יככה יהוה בשגעון ובגזרון ובתמוזן לבב: 29 והיית ממשש בצחורים פאשר ומשש העור באפלה ולא תצליח את־דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל־הימים ואין מושיע: 30 אשה תארש ואיש אחר *וישגלה (וישכנה) בית הבנה ולא־תשב בו כרם חטע ולא תחללנו: 31 שורך טבין לעיניך ולא תאכל ממנו חמרה גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנת לאיביך ואין לך מושיע: 32 בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך לאות וקלות אליהם כל־היום ואין לאל ידך: 33 פרי אדמתך וכל־יגיעך יאכל עם אשר לא־יבדעת והיית רק עשוק ורצוץ כל־הימים: 34 והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: 35 יככה יהוה בשחין רע על־הברכיים ועל־השקים אשר לא־תוכל להרפא מפר רגלה ועד קדקדך: 36 יולד אחרים עין ואבן: 37 והיית לשמה למשל ולשינוי בכל־העמים אשר־ינהגו יהוה שמה: 38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: 39 כרמים חטע ועבדת ויין לא־תשתה ולא תאמר כי תאכלנו התלעת: 40 זיתים יהיו לך בקל־גבולך ושמן לא תסוך כי ישל ויתך: 41 בניים ובנות תוליד ולא־יהיו לך כי ילכו בשבי: 42 כל־עצה ופרי אדמתך ירש הגלצל: 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: 44 הוא ילוך ואתה לא תלוננו הוא יהנה לראש ואתה תהיה לזנב: 45 ובאוי עליך כל־הקללות האלה וירפוף והשינוי עד השמדה כי־לא שמעת בקולי יהוה אל־יודי לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוה: 46 והיו בך לאות ולמופת ובזויעך עד־עולם: 47 תחת אשר לא־עבדת את־יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: 48 ועבדת את־איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובגזרם ובחֶסֶר כל ונתן על ברזל על־צואריך עד השמידו אתך: 49 וישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ פאשר יראה הנשר גוי אשר לא־תשמע לשנו: 50 גוי עז פנים אשר לא־ישא פנים לזקן ונער לא יחן: 51 ואכל פרי בהמתך ופרי־אדמתך עד השמדה אשר לא־ישאיר לך הין תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד האבדו אתך: 52 והצר לך בכל־שעריך עד רדת חמתיך הנבחות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל־ארצך והצר לך בכל־שעריך בכל־ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 53 ואכלת פרי־בטנה בשך בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר־ציק לך איבה: 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חילו וביתר בניו אשר ויתיר: 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאירלו כל במצור ובמצוק אשר ציק לך איבה בכל־שעריך: 56 הרכה בך והענגת אשר לא־נסתה כד־רגלה הגנג על־הארץ מהתענג ומרץ תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: 57 ובשיליתיה היצתל מבין רגליה ובבניה אשר תלד כִּי־תאכלם בחֶסֶר־כל בסתר במצור ובמצוק אשר ציק לך איבה בשעריך: 58 אם־לא תשמר לעשות את־כל־דברי התורה הזאת כפנותיכם בספר הזה ליראה את־השם הנקבד ותנרא הנה את יהוה אלהיך: 59 והפלא יהוה את־מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: 60 והשיב בך את כל־מדתה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: 61 גם כל־חילי וכל־מכה אשר לא כחוב בספר התורה הזאת ועלם יהוה עליך עד השמדה: 62 ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי־לא שמעת בקולי יהוה אלהיך: 63 והיה פאשר־שש יהוה עליכם להשיב אתכם ולהרבות אתכם בן ישיש יהוה עליכם להאבד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר־אתה בא־שמה לרשתה: 64 והפיצה יהוה בכל־העמים מקצה הארץ ועד־קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא־יבדעת אתה ובאתיך עין ואבן: 65 ובגוים ההם לא תרגיע

ולא יהיה מנוח לבך רגלך ונתן יהוה לך שם לב רצון וכליון ועינים וראבון נפש: 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחתה לילה ויוזם ולא תאמין בחיך: 67 בבקר תאמר מריתן ערב ובערב תאמר מריתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומפראה עיניך אשר תראה: 68 והשיבך יהוה ומצרים באניות בדרךך אשר אמרתי לך לא תסוף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנח: 69 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכתת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: פ

29

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 2 המסות הגדולות אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדולים ההם: 3 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 4 ואוליך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם וגעלתם לא בלתה מעל רגלך: 5 לחם לא אכלתם וגזן ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: 6 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למולחמה ונכסם: 7 ונקה את ארצם ונהגה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: 8 ושמתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשו: 9 אהם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל: 10 טפכם נשיכם ורגלך אשר בקרב מחנהך מחטב עזיך עד שאב מימך: 11 לעברך בבקרי יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: 12 למען תקים אתך היום לזו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: 13 ולא אתכם לבדכם אגבי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: 14 כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: 15 כראתם וידעתם את אשר ישכנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הנוגים אשר עברתם: 16 ותראו את שקוציהם ואת גלגליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמדם: 17 פריש בכם איש או־אשה או משפחה או־שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הנוגים ההם פריש בכם שרש פרה ראש ולענה: 18 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשדרותי לפי אלה למען ספות הרוה את העמא: 19 לא־אבה יהוה סלח לו כי אז ועשו אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורכצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: 20 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: 21 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והגדלו אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מצות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: 22 נפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה פל־עשב קמהפכת סדם ועמרה אדמה *וצבויים) וצבויים) אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: 23 ואמרו פל־הנוגים על־מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: 24 ואמרו על אשר עזבו את־ברית יהוה אלהי אבותם אשר כרת עמם בהוציאם אתם מארץ מצרים: 25 ונלכו ונעבדו אלהים אחרים ונשתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: 26 ונמר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל־הקללה הכתובה בספר הזה: 27 ויהשם יהוה מעל אמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת פנים הזה: 28 הנסרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד־עולם לעשות את־כל־דברי התורה הזאת: ס

30

1 והיה כ־יבאו עליך כל־הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל־לבבך בכל־הנוגים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: 2 ושבת עד־יהוה אלהיך ושמת בקלו ככל אשר־אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל־לבבך ובכל־נפשך: 3 ושבת יהוה אלהיך את־שבותך ורחמך ושבת וקבצך מכל־תעמים אשר הפיצה יהוה אלהיך שמה: 4 אם־יהיה גדתך בקצה השמים משם יקבצה יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבת והרבה מאבתך: 6 ומל יהוה אלהיך את־לבבך ואת־לבב זרעך לא־תבה את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך למען תחיה: 7 ונתן יהוה אלהיך את כל־האלות האלה על־איביך ועל־שנאיך אשר

רדפוהו: 8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום: 9 והתירך יהוה אליהי בכל מעשה ידך בפני בסנה ובפני בהמתה ובפני אדמתה לטובה כי ישוב יהוה לשוב עליך לטוב כאשר שש על אבתך: 10 כי תשמע בקול יהוה אליהי לשמר מצותיו וחקתיו הפתובה בספר התורה הנה כי תשוב אליהנה אליהי בכל לבבך ובכל נפשך: 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נבלת היא ממך ולא רחקה הוא: 12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה וינקתה לנו וישמענו אתה ונעשנה: 13 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים וינקתה לנו וישמענו אתה ונעשנה: 14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפניך ובלבבך לעשותו: 15 ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע: 16 אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה והקללה והקללה וברכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו ותינת רבית וברכה יהוה אליהי בארץ אשר אתה באשמה לרשתה: 17 ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחונת לאלהים אחרים ועבדתם: 18 הגדתי לכם היום כי אבד האבדון לא תאריכו ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה: 19 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה וברכת בחיים למען תחיה אתה וירעך: 20 לאהבה את יהוה אליהי לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא תיך וארץ ימיד לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לאברתם ליצחק וליעקב לתת להם: 21

31

1 ונלך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: 2 ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הנה: 3 יהוה אליהי הוא עבר לפניך הוא ישימך את הנגים האלה מלפניך וירשתם והושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולא רצם אשר השמיד אתם: 5 ונתתם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צוית אתכם: 6 חזקו ואמרו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אליהי הוא ההלך עמך לא ירפה ולא ישנה: 7 ויגלה משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנהיגם אותם: 8 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפה ולא ישנה לא תירא ולא תחת: 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: 10 ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסוכות: 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אליהי במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: 12 הקהל את העם האנשים והנשים והספר וגרף אשר בשעריך למען ישמעו ולימען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: 13 ובנייהם אשר לא ידעו ישמעו ולימדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עבדים את הירדן שמה לרשתה: 14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיד למוות קרא את יהושע והתנצבו באהל מועד ואצננו ונלך משה ויהושע והתנצבו באהל מועד: 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ובעמוד עמוד הענן על פתח האהל: 16 ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבתך וקם העם הזה ונתה אחריו אלתי גבר הארץ אשר הוא באשמה בקרבנו ועבנו והפך את בריתי אשר בריתי אתו: 17 וחרה אפי בו כיום הזה ונעבתי וחסרתני פני מהם ויהי לאל ומצאנו רעות רבות וצרות ואמר כיום הזה על כראון אלהי בקרבי מצאנו הרעות האלה: 18 ואנכי הסתר אסתיר פני כיום הזה על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: 19 ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם למען תהיה לילי השירה הזאת לעד בבני ישראל: 20 כראביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצנו והפך את בריתי: 21 ויהי כיתמצאנו אלו רעות רבות וצרות ועתה השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ירעתי את יצורו אשר הוא עשה היום בערם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: 22 ויכתב משה את השירה הזאת כיום והוא וכלמדה את בני ישראל: 23 ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אתה עמך: 24 ויהי וכתוב משה לקרב את דברי התורה הזאת

היהר ונאסף אל-עמיו: 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר-צון על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: 52 כי מנגד תראה את-הארץ ושמה לא תבוא אל-הארץ אשר-אני נתן לבני ישראל: פ

33

1 וזאת הברכה אשר ברה משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסיני פא ורח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבכת קדש מימינו *אשדת) אש דת) למו: 3 אף חבב עמים כל-קדשיו ברה והם חבו לרגלך ישא מדברתיך: 4 תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב: 5 ויהי בשרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: 6 וחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו מספר: 7 וזאת ליהודה ניאמר שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו תביאנו ידיו כב לו ועזר מצריו תהיה: 8 וללני אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במספה תריבהו עלי מי מריבה: 9 האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת אחיו לא הכיר ואת-בניו *בניו) לא ידע פי שמו אמרתך ובריתך יגזרו: 10 וירו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ושימו קטורה באשך וקליל על-מוצקתך: 11 ברה יהוה חילו ופעל ידיו תראה מחץ מתגים קמיו ומשאניו מו-יוקמויו: 12 לבנומן אמר ידיו והנה ישכון לבטח עליו חפץ עליו כל-היום ובין כתיפו שכן: 13 וליוסף אמר כלברכת יהוה ארצו ממנו שמים משל ומתהום רבצת תחת: 14 וממנו תבואת שמש וממנו גרש ירחים: 15 ומראש הררי-קדם וממנו נבעות עולם: 16 וממנו ארץ ומלאה ורצון שכני סגה תבואתה לראש יוסף ולקדך גיור אחיו: 17 כבוד שורו הנה לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגמח ויחיו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: 18 ולזבולן אמר שמח וכולן בצאתך ויששכר באהליך: 19 עמים הר-יקראו שם ויבחו זכר-צדק כי שפע ימים ינקו ושפוני טמוני חול: 20 ולגד אמר ברה מרתיב גד כלביא שכן ושרף זרוע אף-קדך: 21 ונרא ראשית לו כי-שם חלקת מחקק ספיו ונתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטי עמי ישראל: 22 ולבן אמר הן גיר ארבה יונק מן-הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברבתי יהוה גם ודרום ירשה: 24 ולאשר אמר ברה מפנים אשר יהי רצון אחיו ומבל בשמן רגלו: 25 ברנל ונחשת מנגלך וקימיה דבאה: 26 אין פאל ושרון רכב שמים בעורך ויבנותו שקקים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ונגרש מפנה אויב ויאמר השמר: 28 וישכן ישראל בטח ברה עין יעקב אל-ארץ דגן ותירוש אף-שמיו יערכו טל: 29 אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר-הרב נאותך ויבכשו אבדיך לך ואתה על-במותימו תרדך: 30

34

1 ויעל משה מערבת מואב אל-הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו ויראהו יהוה את-כל-הארץ את-הנגב ואת-הפסגה בקעת ירחו עיר התמרים עד-צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאבותם לייצק וליעקב לאמר לזרעה אהגנה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: 5 וימת שם משה עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה: 6 ויפקר אתו ככל בארץ מואב מול בית פעור ולא-ידע איש את-קברתו עד היום הזה: 7 ומשה בן-מאה ועשרים שנה במתו לא-קתחה עינו ולא-נס לחה: 8 ויבכו בני ישראל את-משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אכל משה: 9 ויהושע בן-נון מלא רוח חכמה כייסמד משה את-ידיו עליו וישמעו אליו בני-ישראל ונעשו כאשר צוה יהוה את-משה: 10 ולא-קם נביא עוד בישראל אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים: 11 לכל-האמות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפניה ולכל-עבדיו ולכל-א-רצו: 12 ולכל-הנה החקקה ולכל המורא הנדול אשר עשה משה לעיני כל-ישראל:

יהושע

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל־יהושע בן־נון משרת משה לאמר: 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את־הנדרון הזה אתה וכל־העם הזה אל־הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: 3 כל־מקום אשר תדרוך כר־נגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל־משה: 4 מהמדבר והלבנון הזה ועד־הנהר הגדול נהר־פרת כל ארץ החמים ועד־הים הגדול מבוא השמש יהיה נבולכם: 5 לא יתנצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם־משה אהיה עמך לא ארפה ולא אטובך: 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את־העם הזה את־הארץ אשר־נשבעתי לאבותם לתת להם: 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל־התורה אשר צוה משה עבדי אל־חסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: 8 לא־ימוש ספר התורה הזה מפיו והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל־הכתוב בו כ־אז תצליח את־דרךך ואז תשכיל: 9 הלוא צויתוך חזק ואמץ אל־תערך ואל־תחת כי עמך יהיה אליהך בכל אשר תלך: 10 פ ויצו יהושע את־ששרי העם לאמר: 11 עברו ו בקרב המחנה וצו את־העם לאמר הרינו לכם צידה כ־י בעוד ש־שליש ימים אתם עברים את־הנהרן הזה לבוא לרשת את־הארץ אשר יהיה אליהם נתן לכם לרשתה: 12 ס ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את־הדבר אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה לאמר יהוה אליהם מניח לכם ונתן לכם את־הארץ הזאת: 14 ושיכם טפכם ומקניכם וישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הנהרן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועורתם אותם: 15 עד אשר־יגיד יהוה ו לאחיהם ככם וירשו גם־המה את־הארץ אשר־יהיה אליהם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר ו נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הנהרן מזרח השמש: 16 ויעשו את־יהושע לאמר כל אשר־צויתנו נעשה ואל־כל־אשר תשלחנו נלך: 17 כ כל אשר־שמענו אל־משה בן נשמע אליך רק יהיה יהוה אליהך עמך כאשר היה עם־משה: 18 כל־איש אשר־מרה את־פיו ולא־ישמע את־דבריך לכל אשר־תצוו יומת רק חזק ואמץ: פ

2

1 וישלח יהושע בן־נון מן־השטים שנים־אנשים מרגלים תרש לאמר לכו ראו את־הארץ ואת־יריחו וילכו ויבאו בית־אשה זונה ושמה רחב וישכבו־שמה: 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את־הארץ: 3 וישלח מלך יריחו אל־רחב לאמר הוצאי האנשים הבאים אליך אשר־באו לבידתך כי לחפר את־כל־הארץ באו: 4 ותקח האשה את־שני האנשים והצפננו ותאמר ו כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין הם: 5 ויהי השער לנור בחדר והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: 6 והיא העלתם הגנה ותשמנם בפשתי העץ הערבות לה על־הגג: 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הנהר על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: 8 והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על־הגג: 9 ותאמר אל־האנשים ידעתי כ־י נתן יהוה לכם את־הארץ וכ־י נפלה אימתכם עלינו וכ־י נמנו כל־ישיבי הארץ מפניכם: 10 כי שמענו את אשר־הוביש יהוה את־מי ים־סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמורי אשר בעבר הנהרן לסיחו ולעונ אשר חרמתם אותם: 11 ונשמענו וינס לבבנו ולא־קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אליהם הוא אלהים בשמנים ממעל ועל־הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כ־י עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם־אתם עם־בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: 13 והחיתם את־אבי ואת־אמי ואת־אחי ואת־אחתי (אחיותי) ואת כל־אשר להם והצלתם את־נפשתינו ממות: 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את־דברנו זה והיה בתדיתה לנו את־הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: 15 ותורדם בבבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת: 16 ותאמר להם הנהר לכו בן־יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם: 17 ויאמרו אליה האנשים נקם אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: 18 הנה אנחנו באים בארץ את־תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת־אביך ואת־אמך ואת־אחתי ואת כל־בית אביך תאספי אליך תגותה: 19 והלה כל אשר־צא

מדלתי ביהודא. הוצעה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בפית דמו בראשו אסור
 תהיה בו: ²⁰ ואם תגידו אתך ברונו זה והנינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ²¹ ותאמר כדבריכם
 כן יהיה ותשלחם וילכו ותקשר את תקנת השני בחלון: ²² וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת
 ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל ההרדף ולא מצאו: ²³ וישבו שני האנשים וירדו מההר
 ויעברו ויבאו אל יהושע בנגון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ²⁴ ויאמרו אל יהושע כרתנו והנה
 ברנו את כל הארץ וגם נמנו כל יושבי הארץ מפנינו: ס

3

¹ וישפם יהושע בפקר ויסקו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו:
² ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המנה: ³ ויצו את העם לאמר בראותכם את ארון
 ברית יהוה אל הים והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: ⁴ אד ורתוק
 יהיה בניכם *ויבינו* (בנינו) כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר
 תלכו בה כי לא עברתם בהרדף מתמול שלשום: ס ⁵ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
 יעשה יהוה בקרבכם גפלות: ⁶ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון ברית ויעברו לפני
 העם וישאו את ארון ברית וילכו לפני העם: ס ⁷ ויאמר יהוה אל יהושע היום הנה אתלך בלדך
 בעיני כל ישראל אשר ידעו כי כאשר היתי עם משה אהיה עמך: ⁸ ואתה הצוה את הכהנים נשאי
 ארון ברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: פ ⁹ ויאמר יהושע אל בני ישראל
 נשאו הנה ושקעו את דברי יהוה אלהיכם: ¹⁰ ויאמר יהושע בזאת תדעו כי אל חי בקרבכם והורש
 יוריש מפניכם את הכהני ואת החזי ואת החזי ואת הברזי ואת הנרזי והאמרי והיבזי: ¹¹ הנה
 ארון ברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: ¹² ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל
 איש אחד איש אחד לשבט: ¹³ והנה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי
 הירדן מי הירדן יברחון המים הירדים מלמעלה ויעמדו גר אחר: ¹⁴ ויהי בנסע העם מאחליהם
 לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון ברית לפני העם: ¹⁵ וכבאו נשאי הארון עד הירדן ורגלי
 הכהנים נשאי הארון נשבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קצור: ¹⁶ ויעמדו המים
 הירדים מלמעלה כמו גר אחד הרחק מאד *באדם* (מאדם) העיר אשר מצד צרת והירדים על ים
 הערבה ים המלח תמו וקרתו והעם עברו גר ריחו: ¹⁷ ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה
 בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגזי לעבר את הירדן:

4

¹ ויהי כאשר תמו כל הגזי לעבור את הירדן פ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: ² קחו לכם מן העם
 שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: ³ וצנו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב
 רגלי הכהנים הקיני שתי עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו
 הלילה: ס ⁴ ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הקיני מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט:
⁵ ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת
 על שכם למספר שבטי בני ישראל: ⁶ למען תהיה זאת אות בקרבכם כיישאלו בניכם מחר לאמר
 מה האבנים האלה לכם: ⁷ ואמרתם להם אשר נבראו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו
 בירדן וברחו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: ⁸ ויעשו כן בני ישראל
 כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי
 בני ישראל ויעברו עמם אל המלון וינחום שם: ⁹ ושתיים עשרה אבנים הקיני יהושע בתוך הירדן
 תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון ברית ויהיו שם עד היום הנה: ¹⁰ והכהנים נשאי הארון עמדו
 בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה
 את יהושע וימתו העם ויעברו: ¹¹ ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעברו ארון יהוה והכהנים לפני
 העם: ¹² ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם
 משה: ¹³ כאשר עים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות ריחו: ס ¹⁴ ביום ההוא
 גבל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר ראו את משה כל ימי חייו: פ ¹⁵ ויאמר יהוה
 אל יהושע לאמר: ¹⁶ צוה את הכהנים נשאי ארון הערות ויעלו מן הירדן: ¹⁷ ויצו יהושע את הכהנים

לאמר עליו מן-הנרדן: 18 ויהי *פעלות) פעלות) הפתנים נשאי ארון ברית-יהוה מתוך הנרדן נתקו כפות רגלי הפתנים אל החרבה וישבו מן-הנרדן למקומם וילכו כתמול-שלושם על-כל-יְדוֹתָיו: 19 והעם עלו מן-הנרדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: 20 ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן-הנרדן הקים יהושע בגלגל: 21 ויאמר אל-בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את-אבותם לאמר מה האבנים האלה: 22 והודעתם את-בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את-הנרדן הזה: 23 ואשר-הוביש יהוה אלהיכם את-מי הנרדן מפניכם עד-עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים-סוף אשר-הוביש מפנינו עד-עברנו: 24 למען דעת כל-עמי הארץ את-יד יהוה כי חזקה היא למען וראתם את-יהוה אלהיכם כל-הימים: 5

5

1 ויהי כשמע כל-מלכי האמרי אשר בעבר הנרדן ומה וכל-מלכי הכנעני אשר על-הים את אשר-הוביש יהוה את-מי הנרדן מפני בני-ישראל עד-עברנו) עברכם) וימס לבכם ולא-היה כם עוד רוח מפני בני-ישראל: 2 כעת ההיא אמר יהוה אל-יהושע עשה לך חרכות צרים ושוב מל את-בני-ישראל שנית: 3 ונעשלו יהושע חרכות צרים וימל את-בני ישראל אל-גבעת הערלות: 4 וזה הדבר אשר-מל יהושע כל-העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר ברדף בצאתם ממצרים: 5 כיר-מלים היו כל-העם היצאים וכל-העם הילדים במדבר ברדף בצאתם ממצרים לא-מלו: 6 כי ארבעים שנה הלכו בני-ישראל במדבר עד-תם כל-הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא-שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לגוי ארץ זבת חלב ודבש: 7 ואת-בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כיר-ערלים היו כי לא-מלו אותם ברדף: 8 ויהי כאשר-תמו כל-הגוי להגול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: 9 ויאמר יהוה אל-יהושע היום גלותי את-חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: 10 ויחנו בני-ישראל בגלגל ויעשו את-הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו: 11 ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: 12 וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא-היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: 13 ויהי בקניות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה-איש עמד לגודו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אסד-לצרינו: 14 ויאמר לא כי אני שר-צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל-בניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל-עבדו: 15 ויאמר שר-צבא יהוה אל-יהושע של-געלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ונעש יהושע כן:

6

1 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: 2 ויאמר יהוה אל-יהושע ראה נתתי בידך את-יריחו ואת-מלכה גבורי החיל: 3 וסבתם את-העיר כל אנשי המלחמה תקיף את-העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: 4 ושבעה כהנים ושאש שבעה שופרות הזובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את-העיר שבע פעמים והכהנים ותקעו בשופרות: 5 והיה במשך ויגדל היובל *כשמעכם) כשמעכם) את-קול השופר גריעו כל-העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: 6 ויקרא יהושע ברנן אל-הכהנים ויאמר אלהם שאו את-ארון הברית ושבעה כהנים וישאו שבעה שופרות וזבלים לפני ארון יהוה: 7 ויאמרו) ויאמר) אל-העם עברו וסבו את-העיר ותחלוץ ועבר לפני ארון יהוה: 8 ויהי כאשר יהושע אל-העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות הזובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם: 9 ותחלוץ הלך לפני הכהנים *תקעו) תקעו) השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלך ותקוע בשופרות: 10 ואת-העם צנה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את-קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם תריעו ותריעם: 11 ונסב ארון-יהוה את-העיר תקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: 12 וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את-ארון יהוה: 13 ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות הזובלים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות ותחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה *הולך) הולך) ותקוע בשופרות: 14 ויבאו את-העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: 15 ויהי ביום השביעי וישכמו פעלות השחר ויבאו את-העיר כמשפט הזה שבע פעמים

רק ביום ההוא סבכו את העיר שבע פעמים: 16 ויהי בפעם השביעית הקעו הפהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כיינתן ויהנה לכם את העיר: 17 והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהנה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בפיך כי תבואתה את המלאכים אשר שלחתי: 18 ורק אתם שמרו מן החרם פרו תחרימו וילקחתם מן החרם ושמתם את מתנה ישראל לחרם ועקרתם אותו: 19 וכל אספ ונהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהנה אוצר יהנה ובו: 20 ונרע העם ויתקפו בשופרות ויהי כשמעו העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: 21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מגער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: 22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע פאו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: 23 ויבאו הנערים המרגלים ויצאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו וניחום מחוץ למחנה ישראל: 24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק א הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהנה: 25 ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הנה כי תבואה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו: 26 פ וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארוח האיש לפני יהנה אשר יקום ויבנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ויסדנה ובצעירו יציב דלתיה: 27 ויהי יהנה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

7

1 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויפח ענן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהנה בבני ישראל: 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי: 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלישת אלפים איש ועלו ויכפו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה: 4 ויעלו מן העם שמה כשלישת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויבזו מהם אנשי העי כשלישים וששה איש וירדפוים לפני השער עד השקרים ויכוסו במורד וימסו לכבד העם ויהי להם: 6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהנה עד הערב הוא וקני וישראל ויעלו עפר על ראשם: 7 ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הנה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הוא לנו ונשב בעבר הירדן: 8 כי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: 9 וישמעו הפנעני וכל ישבי הארץ ונסבבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמוך הנדול: 10 ויאמר יהנה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: 11 הטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם נגבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: 12 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף פנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסר להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהנה אלתי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איבך עד תסירכם החרם מקרבכם: 14 ונקרבתם בבקר לשבטיכם והנה השבט אשר ילכדנו יהנה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהנה תקרב לבתים ותבית אשר ילכדנו יהנה יקרב לגברים: 15 והנה הילכד בחרם וישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהנה וכי עשה נבלה בישראל: 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הנחית ויקרב את משפחת הנחית לגברים וילכד ויבדק: 18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד ענן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל ענן בני שים נא כבוד ליהנה אלתי ישראל ותדלו תודה ותגדנא לי מה עשית אל תחמד ממני: 20 ויען ענן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהנה אלתי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: 21 *וארא (וארא) בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והגם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: 22 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: 23 ויגחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהנה: 24 ויפח יהושע את ענן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון זהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור:

25 ויאמר יהושע מה עכרתנו ועקרך יהנה בינום הנה נירגמו אתו כל־ישראל אכן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: 26 ונקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום הנה נישב יהנה מתרון אפו על־פן קרא שם המקום ההוא עמק עזר עד היום הנה: פ

8

1 ויאמר יהנה אל־יהושע אל־תירא ואל־תחת קח עמך את כל־עם המלחמה וקים עליה העי ראה ונתתי בך את־מלך העי ואת־עמו ואת־עירו ואת־ארצו: 2 ועשית לעי ולמלכה פאשר עשית ליריחו ולמלכה רק־שללה ובהמתה תבזו לכם שים־לך ארב לעיר מאחריה: 3 ונקם יהושע וכל־עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: 4 ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל־תרחיקו מן־העיר מאד והייתם פלכם נכנים: 5 ואני וכל־העם אשר אתי נקבם אל־העיר והנה בירצאו לקראתנו פאשר בראשנה ונסנו לפניהם: 6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן־העיר כי יאמרו נסים לפנינו פאשר בראשנה ונסנו לפניהם: 7 ואתם תקמו מהאורב והורשתם את־העיר ונתנה יהנה אליהם בידכם: 8 והנה כתפשכם את־העיר תציתו את־העיר באש כדבר יהנה תעשו ראו צייתי אהכם: 9 וישלחם יהושע וילכו אל־המארב וישבו בין בית־אל ובין העי מים לעי ונלן יהושע בלילה ההוא בתוך העם: 10 וישכם יהושע בפקר ויפקד את־העם ויעל הוא וקני ישראל לפני העם העי: 11 וכל־העם המלחמה אשר אתו עלו וינשו ויבאו נגד העיר ונתנו מצפון לעי והעי *בינו (בינינו ובין־העי: 12 וילח פתמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית־אל ובין העי מים לעיר: 13 וישמו העם את־כל־המתנה אשר מצפון לעיר ואת־עקבו מים לעיר ונלך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: 14 ויהי בראות מלך־העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי־העיר לקראת־ישראל למלחמה הוא וכל־עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע ביראב לו מאחרי העיר: 15 וינגעו יהושע וכל־ישראל לפניהם ונסו הרך המדבר: 16 וינעקו כל־העם אשר *בעיר (בעיר) לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן־העיר: 17 ולא־נשארו איש בעי ובית אל אשר לא־יצאו אחרי ישראל ויעזבו את־העיר פתחה וירדפו אחרי ישראל: 18 פ ויאמר יהנה אל־יהושע נטה בכידון אשר־בך אל־העי כי בך אתגנה וני יהושע בכידון אשר־בך אל־העיר: 19 והארב גם מהרה ממקומו וירצו נבטות ידו ויבאו העיר וילכדה וימהרו ויציתו את־העיר באש: 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עליה עשן העיר השמימה ולא־היה בהם ידים לניס הנה והנה והעם הנס המדבר והפך אל־הרוח: 21 ויהושע וכל־ישראל ראו כי־לכד הארב את־העיר וכי עליה עשן העיר וישבו ויכו את־אנשי העי: 22 ואלה יצאו מן־העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד־בלתי השאיר־לו שריד ופליט: 23 ואת־מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל־יהושע: 24 ויהי ככלות ישראל להרג את־כל־ישרי העי בשדה במדבר אשר רדפים בו ויפלו כלם לפי־חרב עד־תמם וישבו כל־ישראל העי ויכו אותה לפי־חרב: 25 ויהי כל־הנפלים בינום ההוא מאיש ועד־אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: 26 ויהושע לא־חשיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל־ישרי העי: 27 רק הבהמה ושלל העיר החיה בזו להם ישראל כדבר יהנה אשר צנה את־יהושע: 28 וישרף יהושע את־העי וישימה תל־עולם שממה עד היום הנה: 29 ואת־מלך העי תלה על־העץ עד־עת הערב וכבוא השמש צנה יהושע וירידו את־נבלתו מן־העץ וישליכו אותה אל־פתח שער העיר ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום הנה: פ 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהנה אלהי ישראל כהר עיבל: 31 פאשר צנה משה עבד־יהנה את־בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא־הניף עליהן ברזל ויעלו עליה עלות ליהנה ויזבחו שלמים: 32 ויכתב־שם על־האבנים את משה ותרת משה אשר כתב לפני בני ישראל: 33 וכל־ישראל וקניו ושטרם וישפטו עמרים ומה וימנהו וימנהו נגד הכהנים הלויים נשאו ארון ברית יהנה כהר בארזת חציו אל־מול הר־גדום והחציו אל־מול הר־עיבל פאשר צנה משה עבד־יהנה לכהר את־העם ישראל בראשנה: 34 ואחרי־כן קרא את־כל־דבתי התורה הברכה והקללה ככל־הכתוב בספר התורה: 35 לא יהנה דבר מפל אשר־צנה משה אשר לא־קרא יהושע נגד כל־קתל ישראל והנשים והשף והגר החלך בקרבם: פ

9

1 ויהי כשמע כל-המלכים אשר בעבר הנהרין בחר ובשפלה ובכל-חוף הים הגדול אל-מול הלבנון החתי והאמרי הפנעני הפרזי החזי והבוסי: 2 ויתקבצו ויחדו להלחם עם-יהושע ועם-ישראל פה אחד: 3 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: 4 ויעשו גם-המה בערמה וילכו ויצטנרו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונארות זון בלים ומבקעים ומצדדים: 5 ויעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם ובש הגה נקדים: 6 וילכו אל-יהושע אל-המתנה הגלגל ויאמרו אליו ואל-איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה פרתו-לנו ברית: 7 ויאמרו (ויאמר) איש-ישראל אל-החזי אולי בקרבי אתה יושב ואיך *אכרות) אאכרת-לה ברית: 8 ויאמרו אל-יהושע עבריד אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבריד לך לשם יהנה אלתיך כי-שמענו שמעו ואת כל-אשר עשה במצדים: 10 ואת כל-אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הנהרין לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך-הכנען אשר בעשתרות: 11 ויאמרו אלינו וקינינו וכל-ישרבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה ליריד וילכו לקראתם ואמתם אליהם עברידים אנחנו ועתה פרתו-לנו ברית: 12 והו' לחמנו חם הצטנרנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הגה בש ויהי נקדים: 13 ואלה נארות היום אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד: 14 ויקחו הנשים מציהם ואתפי יהנה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויברית להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר-פרתו להם ברית וישמעו כירקבים הם אליו ובקרבו הם וישבים: 17 ויסעו בני-ישראל ויבאו אל-עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והפגילה ובארות וקרית יערים: 18 ולא הכים בני ישראל כירנשבעו להם נשיאי העדה ביהנה אליהי ישראל וילנו כל-העדה על-הנשיאים: 19 ויאמרו כל-הנשיאים אל-כל-העדה אנחנו נשבענו להם ביהנה אליהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נעשה להם וחתנה אותם ולא יחיה עלינו קצף על-השבועה אשר נשבענו להם: 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי-מים לכל-העדה כאשר דברו להם הנשיאים: 22 ויקרא להם יהושע ודבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים: 23 ועתה ארזרים אתם ולא יכרת מכם עבד וחסבי עצים ושאבי-מים לבית אליהי: 24 ויעשו את-יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהנה אלתיך את-משה עבדו לתת לכם את-כל-הארץ ויהי השמיד את-כל-ישרבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את-הדבר הזה: 25 ועתה הגנו בהנה פטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני-ישראל ולא הרגום: 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהנה עד-היום הנה אל-המקום אשר ויבחר: פ

10

1 ויהי כשמע אדני-צדק מלך ירושלם כי-לכד יהושע את-העי ויחרימהו כאשר עשה ליריחו ולמלכה בן-עשה לעי ולמלכה וכו' השלימו ישרי גבעון את-ישראל ויהיו בקרבם: 2 וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון פאחת ערי הממלכה וכו' היא גדולה מן-העי וכל-אנשיה נבדים: 3 וישלח אדני-צדק מלך ירושלם אל-הותם מלך-חברון ואל-פראם מלך-ירמאות ואל-פינע מלך-לכיש ואל-דביר מלך-עגלון לאמר: 4 עליו אליו ועזרני ונכה את-גבעון כיה השלימה את-יהושע ואת-בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך-חברון מלך-ירמאות מלך-לכיש מלך-עגלון הם וכל-מחניהם ויחגו על-גבעון וילחמו עליה: 6 וישלחו אנשי גבעון אל-יהושע אל-המתנה הגלגלה לאמר אל-תירף ידך מעבריד עליה אלינו מהדה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל-מלכי האמרי ישבי ההר: 7 ויעל יהושע מן-הגלגל והוא וכל-עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: 8 ויאמר יהנה אל-יהושע אל-תירא מהם כי בידך נתתם לא-יעמד איש מהם בפניך: 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל-הלילה עליה מן-הגלגל: 10 ויהמם יהנה לפני ישראל ויכס מכה גדולה בגבעון ויך-דףם וינהה השליף עליהם אבנים גדולות מן-השמים עד-עזקה ועד-מקדה: 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורכר בית-חורן ויהנה השליף עליהם אבנים גדולות מן-השמים עד-עזקה וימותו רבים אשר-מתו באבני הקרד מאשר הרנו בני ישראל בהרוב: 12 אז ודבר יהושע ליהנה ביום תת יהנה את-האמרי לפני בני ישראל

מזרחה ויפם עד בלתי השאיר להם שריד: 9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש: 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בכרב כיהצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: 11 ויבו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויפם לפי חרב החרם אתם כאשר צוה משה עבד יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם וישראל זולתי את חצור לכדה שרף יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה ותבאמה וזונו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מפל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויבא יהושע את כל הארץ הזאת כל הגב ואת כל ארץ הנשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר וישראל וישפלתה: 17 מן ההר החלק העולה שער ועד בעל גר בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויפם וימיתם: 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החי ישיבי גבעון את הכל לקחו במלחמה: 20 כי מאת יהוה היתה לחנן את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויבחר את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עמדיהם החרימם יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בענה בנת ובאשדוד נשארו: 23 ויבא יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ותנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה: פ

12

1 ואלהו מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מגחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מורחה: 2 סיחון מלך האמורי היושב בחשבון משל מערופר אשר על שפת נחל ארנון ותוד הנחל ונחצי הגלעד ועד יבק הנחל וכול בני עמון: 3 והערבה עד ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה הרד בית השמות ומתמן תחת אשרות הפסגה: 4 ויבול עוג מלך הבשן מזרח הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי: 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הנשורי ומעכתי ונחצי הגלעד וכול סיחון מלך חשבון: 6 משה עבד יהוה ובני ישראל הכו ויחנה משה עבד יהוה וירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ומה מבבל גר בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שיערה ויחנה יהושע לשבטי ישראל וירשה כמחלקתם: 8 בהר ובשפלה ובערבה ובאשרות ובמדבר ובנגב תחת האמורי ותכנעני הרחי ותיבוכי: 9 מלך ריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: 10 מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ירמות אחד מלך לביש אחד: 12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד: 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד: 14 מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד: 16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: 19 מלך מרזן אחד מלך חצור אחד: 20 מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: 21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד: 22 מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד: 23 מלך דור נפת דור אחד מלך גנים מלך גלגל אחד: 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד: פ

13

1 ויהושע וקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה רחבה מאד לרשתה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הנשורי: 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לפני עמי חמשת סרני פלשתים העויתי והאשהודי האשקלוני הנתי והעקרוני והעמים: 4 מתימן כל ארץ הפנעני ומערה אשר לצידונים עד אפקה עד גבול האמרי: 5 והארץ הגבולי וכל הלבנון מזרח השמש מבבל גר תחת הר חרמון עד לבוא תמת: 6 כל ישיבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידונים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתוך: 7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: 8 עמו

מצרים* (והיה) (והיו) תצאות הנבול ימה ויהיה להם נבול נגב: 5 ונבול קדמה ים המלח עד קצה הנהר ונבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הנהר: 6 ועלה הנבול בית הלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הנבול אגון בהן בן ראובן: 7 ועלה הנבול ודברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה ארמים אשר מנגב לגחל ועבר הנבול אל מירעין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: 8 ועלה הנבול גי בנהם אל כתר היבסי מנגב היא וירושלם ועלה הנבול אל ראש החר אשר על פני גיהנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפנה: 9 ותאר הנבול מראש החר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הרעפרון ותאר הנבול בעלה היא קרית יערים: 10 ונסב הנבול מבשלה ימה אל החר שעיר ועבר אל כתר הרעפרון ותאר הנבול בעלה היא כסלון ונרד בית שמש ועבר תמנה: 11 ויצא הנבול אל כתר עקרון צפונה ותאר הנבול שכרונה ועבר הרבהשלה ויצא יבנאל והיו תצאות הנבול ימה: 12 ונבול ים הים הגדול ונבול זה נבול בני יהודה סביב למשפחתם: 13 ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירש משם כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ולידי הענק: 15 ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר: 16 ויאמר כלב אשר יבה את קרית ספר ולקחה ונתתי לו את עסקה בתי לאשה: 17 וילקחה עתניאל בן קנו אחי כלב ויתר לו את עסקה בתו לאשה: 18 והיו בבואה וחסיתהו לשאול מאת אביו שדה וחצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 19 ויאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ונתת לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נתלת מטה בני יהודה למשפחתם: 21 והיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל נבול אדום בנגבה קבאל ועדר ויגור: 22 וקינה ורימונה ועד ערה: 23 וקדש וחצור ויתגן: 24 ויהי ושלם ובעלות: 25 וחצור וחדתה וקריות חצרון היא חצור: 26 ואמם ושמעו ומולדה: 27 וחצר נגדה והשמון ובית פלט: 28 וחצר שועל ובאר שבע וביותנה: 29 בעלה ועיים ועצם: 30 ואלתולד וכסיל וחרמה: 31 וצקלני ומדמנה וסנסנה: 32 ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע ותצריהן: 33 כשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: 34 וזנול ועין גנים תפוח והענים: 35 ורמות ועד לים שוכה ועזקה: 36 ושערים ועדיתים והגדרה והדרתים ערים ארבע עשרה ותצריהן: 37 צגן וחדשה ומגדל גר: 38 ודלען והמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועלון: 40 וכבון ולחמס וכתליש: 41 ויגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה ותצריהן: 42 לבנה ועתר ועשו: 43 ויפתח ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע ותצריהן: 45 עקרון ובנתיה ותצריה: 46 מעקרון ימה כל אשר על יד אשדוד ותצריהן: 47 אשדוד בנותיה ותצריה ענה בנותיה ותצריה עד נחל מצרים ותים* הנבול (הגדול) ונבול: 48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודנה וקרית סנה היא דבר: 50 ועגב ואשתמה וענים: 51 ונשן וחלן וגלה ערים אחת עשרה ותצריהן: 52 ארב ורימה ואשען: 53 וינים (וינים) ובית תפוח ואפקה: 54 וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע ותצריהן: 55 מעון ופרמל וניף ויוטה: 56 וזרעאל וקדעם וזגות: 57 תקון ובעה ותמנה ערים עשר ותצריהן: 58 חלקול בית צור וקדור: 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש ותצריהן: 60 קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים ותצריהן: 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: 62 והנבקש ועיר המלח ועין גדי ערים שש ותצריהן: 63 ואת היבסי וישבי וירושלם לא** וכלו (וכלו) בני יהודה להורישם וישב היבסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה: פ

16

1 ויצא הגורל לבני יוסף מנהרן וריחו למי וריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בחר בית אל: 2 ויצא מבית אל לזנה ועבר אל נבול הארבי עשרות: 3 ונרד ימה אל נבול הנפלי עד נבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו (תצאות) (תצאתיו) ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 והיו נבול בני אפרים למשפחתם ויהי נבול נחלתם מזרחה עשרות ארר עד בית חורן עליון: 6 ויצא הנבול ימה הממקמת מצפון ונסב הנבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינחה: 7 ונרד מניחה עשרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הנהר: 8 מתפוח ילד הנבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הנהם זאת נתלת מטה בני אפרים למשפחתם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נתלת בני מנשה כל הערים ותצריהן: 10 ולא הורישו את הפנעני היושב בגזר וישב הפנעני בקרב אפרים עד היום

בית-הגולה צפונה *יהיה) והיו (תצאות) הגבול אל-לשון ים-המלח צפונה אל-קצה הנהרן גגפה זה גבול גגב: 20 והנהרן ויבל-אתו לפאת-קדמה זאת נחלת בני בנימן לנביל-תיה סביב למשפחתם: 21 והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם וריחו ובית-הגולה ועמק קציץ: 22 ובית הערבה וצמרים ובית-אל: 23 והערים והפרה ועפרה: 24 וכפר *העמני (העמנה והעפני ובע ערים שתיים-עשרה וחצריהן: 25 גבעון והרמה ובארות: 26 והמצפה והספירה והמצה: 27 והקם וירפאל ותראלה: 28 וצלע האלף והיבוי היא וירושלם ובעת קרית ערים ארבע-עשרה וחצריהן זאת נחלת בני-בנימן למשפחתם: פ

19

1 ויצא הגורל השני לשמעון למשפחתם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני-יהודה: 2 ויהי להם בנחלתם באר-שבע ושבע ומולדה: 3 וחצר שועל ובלה ועצם: 4 ואלתולד ובתולד וחרמה: 5 וצקלג ובית-המרקבות וחצר סוסה: 6 ובית לבאות ושרתן ערים שלש-עשרה וחצריהן: 7 עין ורמון ועטר ועשן ערים ארבע וחצריהן: 8 וכל-המצרים אשר סביבות הערים האלה עד-בשלת באר האמת גגב זאת נחלת מטה בני-שמעון למשפחתם: 9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כיהיה חלק בני-יהודה רב מהם וינחלו בני-שמעון בתוך נחלתם: פ 10 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד-שריר: 11 ועלה גבולם לזמח ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל-הנחל אשר על-פני יקנעם: 12 ושב משיריד קדמה מזרח השמש על-גבול כסלת תבר ויצא אל-הדברת ועלה ופיע: 13 ומשם עבר קדמה מזרחה ונתה חפר עתה קציץ ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אתו הגבול מצפון חתן והיו תצאותיו גי ופתח-אל: 15 וקפת ונהלל ושמרון ויראלה ובית לחם ערים שתיים-עשרה וחצריהן: 16 זאת נחלת בני-זבולן למשפחתם הערים האלה וחצריהן: פ 17 ויששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחתם: 18 ויהי גבולם וזראלה והכסולת ושונם: 19 וחפרים ושיאן ואנחרת: 20 והרבית וקשיון ואבץ: 21 ורמת ועין-נגים ועין חדה ובית פציץ: 22 ופגע הגבול בתבור *ושחצומה (ושחצומה) ובית שמש והיו תצאות גבולם הנהרן ערים שש-עשרה וחצריהן: 23 זאת נחלת מטה בני-יששכר למשפחתם הערים וחצריהן: פ 24 ויצא הגורל החמישי למטה בני-אשר למשפחתם: 25 ויהי גבולם חלקת וחלי גבטן ואכשף: 26 ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הזמה וכשחור לבנת: 27 ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בגבולו ובני פתח-אל צפונה בית העמק ונעיא ויצא אל-גבול משמאל: 28 ועברו ורחב וחמון וקנה עד צירון רבה: 29 ושב הגבול הרמה ועד-עיר מבצר-צר ושב הגבול חסה *ויהיו) והיו תצאותיו הזמה מחבל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן: 31 זאת נחלת מטה בני-אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן: פ 32 לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: 33 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד-לקום ויהי תצאותו הנהרן: 34 ושב הגבול לזמח וזנזת תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון ומגב ובאשר פגע מלם וביהודה הנהרן מזרח השמש: 35 וערי מבצר הצדדים צר וחמת רבת וכנרת: 36 ואדמה והרמה והצור: 37 וקדש ואדרי ועין הצור: 38 ויראון ומגדל-אל חרם ובית-ענת ובית שמש ערים תשע-עשרה וחצריהן: 39 זאת נחלת מטה בני-נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן: פ 40 למטה בני-דן למשפחתם יצא הגורל השביעי: 41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשחמאל ועיר שמש: 42 ושעלבוין ואילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון: 44 ואלתקה ונכתון ובעלת: 45 ויהי ובני-בכר ונת-רמון: 46 ומי הנהרן והרקון עמ-הגבול מול יפו: 47 ויצא גבול-בני-דן מהם ויעלו בני-דן וילחמו עמ-לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי-חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני-דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן: פ 49 ויבולו לנחל-את-הארץ לנביל-תיה ויתנו בני-ישראל נחלה ליהושע בן-נון בתוכם: 50 על-פי יהוה נתנו לו את-העיר אשר שאל את-תמנת-סרח בתר אפרים ויבנה את-העיר וישב בה: 51 אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן-נון וראשי האבות למטות בני-ישראל בנחלה בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את-הארץ: פ

20

1 וידבר יהוה אל-יהושע לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל לאמר תנו לכם את-ערי המקלט

אשר דברתי אליכם בני-מושה: ³ לנוס שמה רוצח מכה-נפש בשנגה בכלי-ידעת והיו לכם למקלט מנאל הדם: ⁴ וְאִם אֶל-אֶתְחַו מֵהַעֲרִים הָאֵלֶּה וְעַמְדָּה פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וְדָבַר בְּאָזְנִי וְקָנִי הָעִיר הַהִיא אֶת-דִּבְרֵיךָ וְאֶסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֵלֵיהֶם וְנִתְנָה לָוִי מְקוֹם וְיָשָׁב עִמָּם: ⁵ וְכִי יִדְרֹף גָּאֵל הַדָּם אַחֲרָיו וְלֹא-יִסְגְּרוּ אֶת-הַרְצָח בְּיָדוֹ כִּי בְכָל-יַדְעַת הַכֹּהֵן אֶת-רֵעֵהוּ וְלֹא-שָׂנֵא הוּא לָוִי מִתְמַלֵּל שְׁלוֹשׁוֹם: ⁶ וְיָשָׁב בְּעִיר הַהִיא עַד-עֲמֻדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמַשְׁפַּט עֲדֹמוֹת הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיּוֹם הַהֵם אִזּוֹ יָשׁוּב הַרוֹצֵחַ וְכָאֵל-עִירוֹ וְאֶל-בֵּיתוֹ אֶל-הָעִיר אֲשֶׁר-נָס מִשָּׁם: ⁷ וַיִּקְדְּשׁוּ אֶת-קָדְשׁ בְּגָלִיל בְּתֵר נַפְתָּלִי וְאֶת-שָׁכֶם בְּתֵר אֶפְרַיִם וְאֶת-קָרְנַת אַרְבַּע הַיָּא חֲבֵרוֹן בְּתֵר יְהוּדָה: ⁸ וּמַעֲבָר לַיַּרְדֵּן וְרִיחֹל מְזֻרְחָה נִתְּנוּ אֶת-בְּצָר בַּמְדְּבָר בְּמִישֵׁר מַמְטָה רְאוּבֵן וְאֶת-רְאֵמָת בְּגִלְעָד מַמְטָה-גָּד וְאֶת-גִּלְיוֹן וְאֶת-גִּלְיוֹן (בְּכַשָּׁן מַמְטָה מְנַשֶּׁה: ⁹ אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמוֹעֵדָה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכֶם לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-מִכְּהַנֶּפֶשׁ בְּשִׁנְיָה וְלֹא יָמוּת בְּיַד גָּאֵל הַדָּם עַד-עֲמֻדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה: פ

21

¹ וַיִּגְשׁוּ רְאִשֵׁי אַבֹּת הַלְוִיִּם אֶל-אֱלֹעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹון וְאֶל-רְאִשֵׁי אַבֹּת הַמִּשְׁפּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: ² וַיַּדְבְּרוּ אֵלֵיהֶם בְּשֵׁלָה בְּאָרְץ כְּנָעַן לֵאמֹר וַהֲנֹה צִנְיָה בְּכֵד-מִשָּׁה לְתַתְּלָנוּ עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרִשִׁיחַן לְבַהֲמָתָנוּ: ³ וַיִּתְּנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם מִנְחָלָהֶם אֶל-פִּי יְהוָה אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת-מִגְרִשִׁיחַן: ⁴ וַיִּצָּא הַגִּזְרָל לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי וַיְהִי לִבְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן מִזֶּה הַלְוִיִּם מַמְטָה יְהוּדָה וּמַמְטָה הַשְּׂמֹנִי וּמַמְטָה בְּנֵמָן בְּגִזְרָל עָרִים שְׁלֹשׁ עָשָׂר: ⁵ וּלְבְנֵי קָהַת הַנּוֹתְרִים מַמְשַׁפַּחַת מִטָּה אֶפְרַיִם וּמַמְטָה-דָּן וּמַחְצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה בְּגִזְרָל עָרִים עָשָׂר: ⁶ וּלְבְנֵי גֵרְשׁוֹן מַמְשַׁפַּחוֹת מִטָּה-יִשְׂשַׁכָּר וּמַמְטָה אֲשֶׁר וּמַמְטָה נַפְתָּלִי וּמַחְצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה בְּכַשָּׁן בְּגִזְרָל עָרִים שְׁלֹשׁ עָשָׂר: ⁷ וּלְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחַתֶּם מַמְטָה רְאוּבֵן וּמַמְטָה-גָּד וּמַמְטָה זְבוּלֹן עָרִים שְׁתַּיִם עָשָׂר: ⁸ וַיִּתְּנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת-מִגְרִשִׁיחַן כְּאֲשֶׁר צִנְיָה יְהוָה בְּכֵד-מִשָּׁה בְּגִזְרָל: ⁹ וַיִּתְּנוּ מַמְטָה בְּנֵי יְהוּדָה וּמַמְטָה בְּנֵי שְׁמֹעֹן אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-יִקְרָא אֶתְהֶן כְּשֵׁם: ¹⁰ וַיְהִי לִבְנֵי אֶהֱרֹן מַמְשַׁפַּחוֹת הַקְּהָתִי מִבְּנֵי לָוִי כִּי לָהֶם הָיָה הַגִּזְרָל רִיאֻשָׁנָה: ¹¹ וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-קָרְנַת אַרְבַּע אֲצִי הַעֲנוֹק הַיָּא חֲבֵרוֹן בְּתֵר יְהוּדָה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ סְבִיבֹתֶיהָ: ¹² וְאֶת-שָׂרָה הָעִיר וְאֶת-חֲצַרֶיהָ נִתְּנוּ לְכָלֵב בֶּן-יְפֻנֵה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ¹³ וּלְבְנֵי אֶתְרֹן הַכֹּהֵן נִתְּנוּ אֶת-עִיר מַקְלַט הַרְצָח אֶת-חֲבֵרוֹן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-לִבְנָה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ¹⁴ וְאֶת-יֵתֵר וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-אֶשְׁתָּמָה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ¹⁵ וְאֶת-חֵלְוָן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-דָּבָר וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ¹⁶ וְאֶת-עֵזֶן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-יִטָּה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-בֵּית שֹׁשֶׁם וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים תְּשַׁע מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׂבָטִים הָאֵלֶּה: ¹⁷ וּמַמְטָה בְּנֵמָן אֶת-גִּבְעוֹן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-גִּבְעָה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ¹⁸ אֶת-עֲנָתוֹת וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-עַלְמֹון וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע: ¹⁹ כָּל-עָרֵי בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵנִים שְׁלֹשׁ-עָשָׂר עָרִים וּמִגְרִשִׁיחַן: ²⁰ וְלְמִשְׁפַּחוֹת בְּנֵי-קָהַת הַלְוִיִּם הַנּוֹתְרִים מִבְּנֵי קָהַת וַיְהִי עָרֵי גִזְרָלִם מַמְטָה אֶפְרַיִם: ²¹ וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-עִיר מַקְלַט הַרְצָח אֶת-שָׁכֶם וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ בְּתֵר אֶפְרַיִם וְאֶת-גִּזְרֹר וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ²² וְאֶת-קִבְצִיִּם וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-בֵּית חִזְרִן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע: ²³ וּמַמְטָה-דָּן אֶת-אֶלְתָּקָא וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-גִּבְרָתוֹן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ²⁴ אֶת-אֶלְוָן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-נִתְדַרְמוֹן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע: ²⁵ וּמַמְשַׁחֲצִיִּם מִטָּה מְנַשֶּׁה אֶת-עַנְדָּה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-נִתְדַרְמוֹן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים שְׁתַּיִם: ²⁶ כָּל-עָרִים עָשָׂר וּמִגְרִשִׁיחַן לְמִשְׁפַּחוֹת בְּנֵי-קָהַת הַנּוֹתְרִים: ²⁷ וּלְבְנֵי גֵרְשׁוֹן מַמְשַׁפַּחַת הַלְוִיִּם מַחְצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה אֶת-עִיר מַקְלַט הַרְצָח אֶת-גִּלְיוֹן (בְּכַשָּׁן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-בְּעַשְׁתָּרָה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים שְׁתַּיִם: ²⁸ וּמַמְטָה יִשְׂשַׁכָּר אֶת-קִשְׁיוֹן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-דְּבָרָת וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ²⁹ אֶת-זִרְמוֹת וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-עֵזֶן נָיִם וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע: ³⁰ וּמַמְטָה אֲשֶׁר אֶת-מִשְׁאָל וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-עֲבָדוֹן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ³¹ אֶת-חֵלְקָת וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-רָחֹב וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע: ³² וּמַמְטָה נַפְתָּלִי אֶת-עִיר מַקְלַט הַרְצָח אֶת-קָדְשׁ בְּגִלְלִיל וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-חַמַּת דָּאָר וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-קָרְתָן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים שְׁלֹשׁ: ³³ כָּל-עָרֵי הַגִּזְרָלִם לְמִשְׁפַּחַתֶּם שְׁלֹשׁ-עָשָׂר עִיר וּמִגְרִשִׁיחַן: ³⁴ וְלְמִשְׁפַּחוֹת בְּנֵי-מְרָרִי הַלְוִיִּם הַנּוֹתְרִים מֵאֵת מִטָּה זְבוּלֹן אֶת-יִקְנֵעִם וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-קָרְתָה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ³⁵ אֶת-דְּמָנָה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-נַחֲלָל וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע: ³⁶ וּמַמְטָה רְאוּבֵן אֶת-בְּצָר וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-יְהֻזָּה וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ³⁷ אֶת-קַדְמוֹת וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-מִיפְעָת וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע: ³⁸ וּמַמְטָה-גָּד אֶת-עִיר מַקְלַט הַרְצָח אֶת-דְּרָמָת בְּגִלְעָד וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ וְאֶת-חַמַּתָּנִים וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ: ³⁹ אֶת-חֲשַׁבוֹן וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ אֶת-יַעֲזָר וְאֶת-מִגְרִשֶׁהָ כָּל-עָרִים אַרְבַּע: ⁴⁰ כָּל-הָעָרִים לִבְנֵי

מִרְרֵי לְמִשְׁפַּחְתָּם הַנּוֹתְרִים מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם וַיְהִי גִזְרָלָם עָרִים שְׁתַּיִם עִשְׂרֵה: 41 כֹּל עָרֵי הַלְוִיִּם בַּתּוֹךְ אֶרֶץ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבַּעִים וּשְׁמֹנֶה וּמִגְרָשֵׁיהֶן: 42 תַּהְיֶינָה הָעָרִים הָאֵלֶּה עִיר עֵיר וּמִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ כֹּן לְכָל־הָעָרִים הָאֵלֶּה: 43 וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָתֵת לְאַבוֹתָם וַיִּרְשׁוּהָ וַיָּשִׁבוּ בָּהּ: 44 וַיִּגַּח יְהוָה לָהֶם מִסְבִּיב כֹּכַל אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבוֹתָם וְלֹא־עָמַד אִישׁ בְּפָנֵיהֶם מִכָּל־אַיְבֻהֵיהֶם אֶת־כָּל־אַיְבֻהֵיהֶם נָתַן וַיְהוּהוּ בְיָדָם: 45 לֹא־נָפַל דָּבָר מִכָּל־הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בְּרִית יִשְׂרָאֵל הַכֹּל כַּאֲ: פ

22

1 אַז יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְרֵאשֵׁי וְלַנְּדָוִי וְלַחֲצֵי מִטָּה מִנְּשָׂה: 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם שֹׁמְרֵיהֶם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶם מִשָּׁה עֶבֶד יְהוָה וַתִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי לְכָל־אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אַתֶּם: 3 לֹא־עֲזַבְתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם זֶה יָמִים רַבִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּשְׁמֵרֵיהֶם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִצְוֹת יְהוָה אֲלֵיהֶם: 4 וְעַתָּה הֵיחָד אֲלֵיהֶם לְאַחֵיהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וְעַתָּה פָּנוּ וּלְכוּ לְכֶם לְאַהֲלֵיכֶם אֶל־אָרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם אֲשֶׁר וַיִּתֵּן לָכֶם מִשָּׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן: 5 וְקָמוּ שְׁמָרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אַתֶּם מִשָּׁה עֶבֶד־יְהוָה לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלִלְכָת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ וּלְעֲבֹדוֹ כְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: 6 וַיִּבְרַכְכֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְשַׁלְּחֶם וַיֵּלְכוּ אֶל־אַהֲלֵיהֶם: 7 וּלְחֲצֵי וְשֹׁבֵט הַמִּנְּשָׁה נָתַן מִשָּׁה בְּפֶשֶׁן וְלַחֲצֵי נָתַן יְהוֹשֻׁעַ עִם־אֲחֵיהֶם *מַעֲבָר (בַּעֲבָר) הַיַּרְדֵּן וַיְמַח וְגַם כִּי שַׁלְּחֶם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־אַהֲלֵיהֶם וַיִּבְרַכְכֶם: 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא־מַד בְּנִכְסִים רַבִּים שׁוּבוּ אֶל־אַהֲלֵיכֶם וּבְמִקְנֵה רֶב־מֵאֹד בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבְנַחֲשֵׁת וּבְכַרְזֵל וּבְשִׁלְמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד חֲלָקוּ שְׁלַל־אֵיבֵיכֶם עִם־אֲחֵיכֶם: פ 9 וַיָּשׁוּבוּ וַיֵּלְכוּ בְנֵי־רֵאשֵׁי וּבְנֵי־נְדָוִי וְחֲצֵי וְשֹׁבֵט הַמִּנְּשָׁה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁלָה אֲשֶׁר בְּאָרֶץ־כְּנַעַן לְלִכְת אֶל־אָרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־אָרֶץ אֲחֻזָּתָם אֲשֶׁר נֶאֱחֻזָּה עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: 10 וַיָּבֹאוּ אֶל־גִּילְיָלוֹת הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר בְּאָרֶץ כְּנַעַן וַיִּבְנוּ בְנֵי־רֵאשֵׁי וּבְנֵי־נְדָוִי וְחֲצֵי שֹׁבֵט הַמִּנְּשָׁה שֵׁם מִזְבֵּחַ עַל־הַיַּרְדֵּן מִזְבֵּחַ גְּדוֹל לַמְּרָאָה: 11 וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָר הֵנָּה כִּנּוּ בְנֵי־רֵאשֵׁי וּבְנֵי־נְדָוִי וְחֲצֵי שֹׁבֵט הַמִּנְּשָׁה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֶל־מוֹל אָרֶץ כְּנַעַן אֶל־גִּילְיָלוֹת הַיַּרְדֵּן אֶל־עֶבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 12 וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהְלוּ כְּלַעֲבַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלַה לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לְצָבָא: 13 פ וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי־רֵאשֵׁי וְאֶל־בְּנֵי־נְדָוִי וְאֶל־חֲצֵי שֹׁבֵט־הַמִּנְּשָׁה אֶל־אָרֶץ הַגִּלְעָד אֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן: 14 וַעֲשָׂה נְשִׂאִים עִמּוֹ נְשִׂאֵי אַחָד אַחָד לְבֵית אָב לְכָל־מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ בֵּית־אֲבוֹתָם הָמָּה לְאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: 15 וַיָּבֹאוּ אֶל־בְּנֵי־רֵאשֵׁי וְאֶל־בְּנֵי־נְדָוִי וְאֶל־חֲצֵי שֹׁבֵט־הַמִּנְּשָׁה אֶל־אָרֶץ הַגִּלְעָד וַיְדַבְּרוּ אֲתָם לֵאמֹר: 16 כֹּה אָמְרוּ כֹּל וְעַתָּה יְהוָה מְהִימַעַל הַזֶּה אֲשֶׁר מַעֲלָתָם בְּאַלְתֵּי יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה בְּבִנְיָתְכֶם לְכֶם מִזְבֵּחַ לְמִרְדָּכֶם הַיּוֹם בֵּיתוֹהָ: 17 הַמַּעַל לָנוּ אֶת־עַן פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא־הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי הַנֶּגֶף בְּעִבְרַת יְהוָה: 18 וְאַתֶּם תָּשׁוּבוּ הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהִנֵּה אַתֶּם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם בֵּיתוֹהָ וּמִחֲרָ אֶל־כָּל־עַבְרַת יִשְׂרָאֵל וַיִּקְצָף: 19 וַאֲךָ אִם־טְמֵאָה אָרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם עָבְרוּ לְכֶם אֶל־אָרֶץ אֲחֻזַּת יְהוָה אֲשֶׁר שְׁכַן־שָׁם מִשְׁכַּן יְהוָה וְהִתְאַחַזוּ בְּתוֹכָהּ וּבִיהוֹהָ אֶל־תִּמְרְדוּ וְאַחֲנּוּ אֶל־תִּמְרְדוּ בְּבִנְיָתְכֶם לְכֶם מִזְבֵּחַ מִכְּלַעֲדֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: 20 הַלְוָא וְעַן בְּיָרֵחַ מַעַל מַעַל בְּחָרָם וְעַל־כָּל־עַבְרַת יִשְׂרָאֵל הִנֵּה קָצָף וְהוּא אִישׁ אַחָד לֹא נֹעַ בְּעֹנּוֹ: פ 21 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־רֵאשֵׁי וּבְנֵי־נְדָוִי וְחֲצֵי שֹׁבֵט הַמִּנְּשָׁה וַיְדַבְּרוּ אֶת־רֹאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: 22 אֵל אֱלֹהִים וַיְהִי אֵל וְאֱלֹהִים וַיְהוּהוּ יְהוָה יֵדַע וּיִשְׂרָאֵל יָדַע אִם־בְּמִרְד וְאִם־בְּמַעַל בֵּיתוֹהָ אֶל־תוֹשִׁיעֵנו הַיּוֹם הַזֶּה: 23 לְבָנוֹת לָנוּ מִזְבֵּחַ לְשׁוּב מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְאִם־לַעֲשׂוֹת עֲלֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה וְאִם־לַעֲשׂוֹת עֲלֵינוּ זְבָחֵי שְׁלָמִים יְהוָה הוּא יִבְקֹשׁ: 24 וְאִם־לֹא מִדְּאָה מִדְּבָר עֲשִׂינוּ אֶת־זֹאת לֹא־מָר מִחֲרָ יֵאמְרוּ בְּיַנְכֶם לְבָנֵינוּ לֹא־מָר מִה־לְכֶם וְלִיהוֹהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 25 וַיִּבְּלוּ יָתֵן־יְהוָה בְּיָנּוּ וּבְיַנְכֶם בְּנֵי־רֵאשֵׁי וּבְנֵי־נְדָוִי אֶת־הַיַּרְדֵּן אֵין־לָכֶם חֶלֶק בֵּיתוֹהָ וְהַשְּׂבִיתוּ בְּיַנְכֶם אֶת־בְּנֵינוּ לְבַלְתִּי יָרָא אֶת־יְהוָה: 26 וַיֹּאמֶר נַעֲשֶׂה־נָא לָנוּ לְבָנוֹת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא לַעֲוָה וְלֹא לְזָבַח: 27 כִּי עַד הוּא בְּיָנּוּ וּבְיַנְכֶם וּבִין דְּרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבַרְתָּ יְהוָה לְפָנֵינוּ בַּעֲלוֹתֵינוּ וּבְזָבְחֵינוּ וּבְשִׁלְמוֹנֵינוּ וְלֹא־יֵאמְרוּ בְּיַנְכֶם מִחֲרָ לְבָנֵינוּ אֵין־לָכֶם חֶלֶק בֵּיתוֹהָ: 28 וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה כִּי־יֵאמְרוּ אֲלֵינוּ וְאֶל־דְּרוֹתֵינוּ מִחֲרָ וְאָמְרָנוּ רָצוּ אֶת־תְּכַבִּית מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לַעֲוָה וְלֹא לְזָבַח כִּי־עַד הוּא בְּיָנּוּ וּבְיַנְכֶם: 29 חֲלִילָה לָנוּ מִמֶּנּוּ לְמִרְד בֵּיתוֹהָ וְלְשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לְבָנוֹת מִזְבֵּחַ לַעֲוָה לְמַנְתָּה וּלְזָבַח מִלְכָד מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר לְפָנֵי מִשְׁכַּנוֹ: 30 וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס הַכֹּהֵן וְנִשְׂאֵי הָעֵדָה וְרֹאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּנֵי־רֵאשֵׁי וּבְנֵי־נְדָוִי וּבְנֵי־שֹׁבֵט הַמִּנְּשָׁה וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם: 31 וַיֹּאמֶר פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־בְּנֵי־רֵאשֵׁי

ואל-בני-גֵר ואל-בני מנשה היום וידענו כי-בתוכנו יהיה אשר לא-מעלתם ביהנה הפעל הנה אז הצלתם את-בני ישראל מיד יהוה: 32 וישב פינתם בן-אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני-ראובן ומאת בני-גֵר מארץ הגלעד אל-ארץ כנען אל-בני ישראל וישבו אותם דבר: 33 וישב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את-הארץ אשר בני-ראובן ובני-גֵר ישבים בה: 34 ויקראו בני-ראובן ובני-גֵר למזבח כי-עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים: פ

23

1 ויהי מימים רבים אחרי אשר-הניח יהוה לישראל מכל-אויביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: 2 ויקרא יהושע לכל-ישראל לזקנו ולראשו ולשפטיו ולשפטיו ויאמר אלהם אני זקנתי פאתי בימים: 3 ואתם ראיתם את כל-אשר עשה יהוה אליכם לכל-הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הגלחם לכם: 4 ראו הפלתי לכם את-הגוים הנשואים האלה בנחלה לשבטיכם מן-הנדרין וכל-הגוים אשר הכרתי והניס הנדול מבוא השמש: 5 ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את-ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: 6 ונחזקתם מאד לשמור ולעשות את כל-הצוים בספר תורת משה לבלתי-סור-ממנו זמין ושמואל: 7 לבלתי-בוא בגוים האלה הנשואים האלה אתכם ובשם אלהיכם לא-תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: 8 כי אם-ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הנה: 9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים וצעזעים ואתם לא-עמדו איש בפניכם עד היום הנה: 10 איש-אחד מכם ירדף-אלף כי ו יהוה אלהיכם הוא הגלחם לכם כאשר דבר לכם: 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לא-תבזה את-יהוה אלהיכם: 12 כי אם-שוב תשיבו וידבקתם בלתי-הגוים הנשואים האלה אחכם והתחפתתם בהם ובאתם בהם והם ככם: 13 ידוע תדעו כי לא יסוף יהוה אלהיכם להוריש את-הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד-אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל-הארץ וידעתם בכל-לבבכם ובכל-נפשכם כי לא-נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הפל פאו לכם לא-נפל ממנו דבר אחד: 15 והנה כאשר-בא עליכם כל-הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם בן-בית יהוה עליכם את כל-הדבר הודע עד-השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 16 בעברכם את-ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם ונלכתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וזרה אף-יהוה כלם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: פ

24

1 ויאסף יהושע את-כל-שבטי ישראל שבמה ויקרא לזקני ישראל ולראשו ולשפטיו ולשפטיו ויניצבו לפני האלהים: 2 ויאמר יהושע אל-כל-העם כה-אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנחר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: 3 ואקח את-אביכם את-אברהם מעבר הנחר ואילך אותו בכל-ארץ כנען (וארב *וארב) את-נרדו ואת-לו את-יצחק: 4 ואתן ליצחק את-יעקב ואת-עשו ואתו לעשו את-הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: 5 ואשלח את-משה ואת-אהרן ואנף את-מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם: 6 ואוציא את-אבותיכם ממצרים ותבאו הנמה וידדפו מצרים אחרי אבותיכם בקרב ובפרשים יסוּפו: 7 ויצעקו אלי-יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עלי את-הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר-עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים: 8 *ואבאה (ואביא) אתכם אל-ארץ האמרי היושב בעבר הנדרין וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את-ארצם ואשמידם מפניכם: 9 ויגם בלק בן-צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן-בעור לקלל אתכם: 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מנדו: 11 ומעברו את-הנדרין ותבאו אל-יריחו וילחמו ככם בעל-יריחו והפרזו והכנענו וקחתו והגרנשו חתני והיבסו ואתן אותם בידכם: 12 ואשלח לפניכם את-הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבה ולא בקשתה: 13 ואתו לכם ארץ אשר לא-תגעת בה וערים אשר לא-בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא-נטעתם אתם אכלים: 14 ועתה יראו את-יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת ותסירו את-אלהים

אשר עברו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועברו את־יהודה: 15 ואם לֹע בעיניכם לעבד את־יהודה בחרו לכם היום את־מי תעבדוּן אם את־אלהים אשר־עברו אבותיכם אשר *בעבר (מעבר) הנהר ואם את־אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את־יהודה: פ 16 ויגן העם ויאמר חלילה לנו מעזב את־יהודה לעבד אלהים אחרים: 17 כי יהנה אל־הינו הוא המעלה אתנו ואת־אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את־האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל־הדרך אשר הלכנו בה ובכל־העמים אשר עברנו בקרבם: 18 ויגרש יהוה את־כל־העמים ואת־האמרי ישב הארץ מפנינו גם־אנחנו נעבד את־יהודה כ־הוא אל־הינו: ס 19 ויאמר יהושע אל־העם לא תוכלו לעבד את־יהודה כ־אלהים קדשים הוא אל־קנא הוא לא־ישא לפשעכם ולחטאותיכם: 20 כי תעזבו את־יהודה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר־היטיב לכם: 21 ויאמר העם אל־יהושע לא כי את־יהודה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל־העם עדים אתם בכם כ־אתם בחרתם לכם את־יהודה לעבד אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה הסירו את־אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את־לבבכם אל־יהודה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אל־יהושע את־יהודה אל־הינו נעבד ובקולו נשמע: 25 ויכרת יהושע ברית לעם בינים והוא וגשם לו חק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את־הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקמה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: ס 27 ויאמר יהושע אל־כל־העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל־אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה ככם לעדה בן־תכתשון באל־היכם: 28 וישלח יהושע את־העם איש לנחלתו: פ 29 ויהי אחרי הדברים האלה נית יהושע בורגון עבד יהוה בורמאה ועשר שנים: 30 ויקברו אתו בנבול נחלתו בתמנת־סרח אשר בהר־אפרים מצפון להר־גוש: 31 ויעבד ישראל את־יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל־מעשה יהוה אשר עשה לישראל: 32 ואת־עצמות יוסף אשר־העלו בני־ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני־חמור אבי־שכם במאה קשיטה ויהיו לבני־יוסף לנחלה: 33 ואלעזר בן־אחרן מת ויקברו אתו בנגעת פינתס בנו אשר נתן־לו בהר אפרים:

שופטים

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהודה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: 2 ויאמר יהודה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי נסאני אתך בגורלך וגלף אתו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהודה את הכנעני והפרזי בידם ונכוסם בכזק עשרת אלפים איש: 5 וימצאו את אדני בזק בכזק ונלחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: 6 וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אלו ויקצצו את בהמות ידיו ורגליו: 7 ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות יריהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני פאשר עשיתי בן שלם לי אלהים וביאהו וירושלם וימת שם: 8 ונלחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ונפיה לפי חרב ואת העיר שלחו כאש: 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב החר והגב והשפלה: 10 וגלף יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפני קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: 11 וגלף משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר: 12 ויאמר כלב אשר יבא את קרית ספר ולקחה ונתת לו את עכסה בתי לאשה: 13 וילכדה תניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתרלו את עכסה בתי לאשה: 14 ויהי בבואה ונסיחהו לשאול מאת אביה השדה והצנח מעל חמור ויאמר לה כלב מה תלך: 15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עליה ואת גלת תחתיה: 16 ובני קניז חתן משה עלו מעיר החמרים את בני יהודה מדרך יהודה אשר בנגב ערד וגלף וישב את העם: 17 וגלף יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני וישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: 18 וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: 19 ויהי יהודה את יהודה וירש את החר כי לא הוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם: 20 ויתנו לכלב את חברון פאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: 21 ואת הבוסי ישב וירושלם לא הורישו בני בנימן וישב הבוסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה: 22 ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהנה עמם: 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו: 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הלאנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: 25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: 26 וגלף האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת הענגה ואת בנותיה ואת יושבי (ישבי) דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: 28 ויהי בירחוק ישראל וגשם את הכנעני למס והוריש לא הורישו: 29 ואפריים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב בגזר: 30 ויבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נתלל וישב הכנעני בקרב ויהיו למס: 31 אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אבוז ואת חלפה ואת אפיק ואת רחב: 32 וישב האשורי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו: 33 ונפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ובית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס: 34 וילחצו האמרי את בני דן החרה כי לא נתנו לחרת לעמק: 35 ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: 36 ויבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה: 3

2

1 ויעל מלאך יהודה מן הגלגל אל הכבים 3 ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפיר בריתי אתכם לעולם: 2 ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחיהם תחצו ולא שמעתם בקלי מה נזאת עשיהם: 3 וגם אמרתי לא אגדש אותם מפניכם והיו לכם לצדדים ואלהיהם והיו לכם למוקש: 4 ויהי כדבר מלאך יהודה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקום שהוא בכים ויזבחו שם ליהודה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ: 7 ויעברו העם את יהודה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהודה הגדול

אשר עשה לישראל: 8 וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בְּיַמֵּי עֶבֶד יְהוָה בְּיַמֵּי מִאָּחָב וְעֶשֶׂר שָׁנִים: 9 וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּבִקְנֵל נְחֻלְתּוֹ בְּתַמְנַת־חֶרֶס בְּתֵר אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גֵּזֶשׁ: 10 וְגַם כָּל־הַדָּרוֹר הָיוּ נֹאֲסֹפִי אֶל־אֲבוֹתָיו וַיִּקָּם דָּוִד אַחַר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: 11 וַיַּעֲשֵׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַלִּים: 12 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם וַיִּכְעֶסוּ אֶת־יְהוָה: 13 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לַבַּעַל וְלַעֲשֶׂתֹתָיו: 14 וַיַּחֲרָאָף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שָׂטָנִים וַיִּשְׁפּוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וְלֹא יָכֻלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם: 15 בְּכָל יוֹם יֵצְאוּ וַיִּדְוּ וַיִּהְיוּ הַיְתָה־בָּם לַרְעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וַיַּצַּר לָהֶם מְאֹד: 16 וַיִּקָּם יְהוָה שְׁפָטִים וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שָׂטָנֵיהֶם: 17 וְגַם אֶל־שְׁפָטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם סָרוּ מִדֶּרֶךְ מוֹתְדָרְךָ אֲשֶׁר הִלְכּוּ אֲבוֹתָם לְשִׁמְעַם מִצְוֹת־יְהוָה לֹא־עָשׂוּ כֵן: 18 וְכִי־הָקִים יְהוָה לָהֶם שְׁפָטִים וַיְהִי יְהוָה עִם־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעַם מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם כָּל יְמֵי הַשֹּׁפֵט כִּי־יִנְחָם יְהוָה מִנְּאֻקָּתָם מִפְּנֵי לַחֲצִיהֶם וּדְחִיקָיהֶם: 19 וַיְהִי בַּמּוֹת הַשֹּׁפֵט יִשְׁבֹּל וַהֲשִׁיתוּ מֵאֲבוֹתָם לִלְכַת אַחֲרַי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבָדָם וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא הָיִילוּ מִמַּעַל לְלִיָּהִם וּמִדֶּרֶכָם הִקְשָׁה: 20 וַיַּחֲרָאָף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְעֹן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי: 21 גַּם־אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹדִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עִזְבוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמָת: 22 לְמַעַן נִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הַשְּׂמֵרִים הֵם אֶת־דֶּרְךְ יְהוָה לִלְכַת בָּם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אִם־לֹא: 23 וַיַּנַּח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְבַלְתִּי הוֹדִישָׁם מִדֶּרֶךְ לֹא וַתָּגֶם בְּיַד־יְהוֹשֻׁעַ: פ

3

1 וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֵנִיחַ יְהוָה לְנִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת כָּל־מַלְחָמוֹת כְּעֵצוֹ: 2 רַק לְמַעַן דַּעַת דְּרוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלַמְדָם מַלְחָמָה רַק אֲשֶׁר־לְפָנֵים לֹא יָדְעוּ: 3 חֲמִשָּׁת וּסְרֵנֵי פְלִשְׁתִּים וְכָל־הַכְּנַעֲנִי וְהַחִזְיֹנִי וַתְּחַזִּי יִשָּׁב תָּר הַלְבָנוֹן מִהָר בַּעַל תַּרְמוֹן עַד לְבוֹא חֶמֶת: 4 וַיְהִי לְנִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל לְדַעַת הַיִּשְׁמְעוּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־אֲבוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה: 5 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי חֲחִתִּי וְהַאֲמֹרִי וְהַפְרִזִּי וַתְּחַזִּי וְהַיְבוּסִי: 6 וַיִּקְחוּ אֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם נָתַנוּ לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם: 7 פ וַיַּעֲשֵׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַלִּים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת: 8 וַיַּחֲרָאָף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד כּוּשֵׁן רַשְׁעִים מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעֲבְדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כּוּשֵׁן רַשְׁעִים מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעֲשֵׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כִּי־עָשׂוּ אֶת־הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה: 13 וַיֹּאסֶף אֵלָיו אֲתַדְבַּנִּי עַמּוֹן וַעֲמֻלֶךְ וַיִּלְדוּ וַיְהִי אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת־עִיר הַתַּמְרִים: 14 וַיַּעֲבְדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: 15 וַיַּעֲקֹוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אֱהוֹד בֶּן־גֵּרָא בְּרֵי־הַיְמִינִי אִישׁ אֲטֵר וַיְדַיְמֵנו וַיִּשְׁלַח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְנַחֵם לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב: 16 וַיַּעֲשֵׂ לֹו אֱהוֹד חֶרֶב וְלָה שָׁנֵי פְזוֹת נִמְרָ אֲרַבָּה וַיַּחֲדֵר אוֹתָהּ מִתַּחַת לְמַדְיָו עַל יַרְדֵּן יְמִינוֹ: 17 וַיִּקְרַב אֶת־הַמְּנַחֵם לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וַעֲגָלוֹן אִישׁ בְּרִיא מְאֹד: 18 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְהַקְרִיב אֶת־הַמְּנַחֵם וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעָם נִשְׂאֵי הַמְּנַחֵה: 19 וְהוּא שָׁב מִן־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת־הַגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר דַּבֵּר־סֵתֶר לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִסּוּ וַיֵּצְאוּ מַעֲלֵיו כָּל־הַעַמִּידִים עִלָּיו: 20 וַאֲהוֹד וַיָּבֹא אֵלָיו וְהוּא יָשָׁב בַּעֲלֹת הַמִּקְרָה אֲשֶׁר־לוֹ לְבָדוּ וַיֹּאמֶר אֱהוֹד דַּבֵּר־אֱלֹהִים לִי אֵלֶיךָ וַיִּקָּם מַעַל הַכֶּסֶף: 21 וַיִּשְׁלַח אֱהוֹד אֶת־יָד שְׂמָאלֹו וַיִּקַּח אֶת־הַחֶרֶב מֵעַל יַרְדֵּן יְמִינוֹ וַיַּחֲקֵשֶׂה בַּכֶּסֶף: 22 וַיָּבֹא גַם־הַנָּצִיב אַתֵּר הַלְחָב וַיִּסְגֵּר הַלְחָב עַד הַלְחָב כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִכַּסְּפוֹ וַיֵּצֵא הַפֶּרֶשְׁדָּנָה: 23 וַיֵּצֵא אֱהוֹד הַמַּסְדְּרֹנָה וַיִּסְגֵּר דִּלְתוֹת הַעֲלִיָּה בַּעֲדוֹ וַנֶּעַל: 24 וְהוּא יָצָא וַעֲבָדוּ בָּאוּ וַיִּרְאוּ וַהֲגִתּוּ דִלְתוֹת הַעֲלִיָּה נִעְלוֹת וַיֹּאמְרוּ אַךְ מִסִּיף הוּא אֶת־דַּגְלֵנוּ בַּחֲבֵר הַמִּקְרָה: 25 וַיִּתְּלוּ עַד־בּוֹשׁ וַהֲגִתּוּ אֵינֵנו פְּתַח דִּלְתוֹת הַעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת־הַמַּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וַהֲגִתּוּ אַרְבֵּיהֶם נָפֵל אֲרַבָּה מֵת: 26 וַאֲהוֹד נִמְלֵט עַד הַתְּמַמָּהֶם וְהוּא עָבַר אֶת־הַפְּסִילִים וַיִּמְלֵט הַשְּׂעִירָתָה: 27 וַיְהִי בְּבוֹאוֹ וַיַּחֲקַע בַּשֹּׁפָר בְּתֵר אֶפְרַיִם וַיִּרְדּוּ עַמּוֹ

בני ישראל מוההר והוא לפניהם: 28 ויאמר אליהם רדפו אחרי כיתנתו והנה את איביכם אתמואב בידכם ונרדו אחריו וילכדו את מעברות הנרדן למואב ולא נתנו איש לעבר: 29 ויכלו את מואב בעת ההיא פעשרת אלפים איש כל ששמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: 30 ותכנע מואב ביזם ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: 31 ואחריו היה שמגר ברענת ויד את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר ולשע נסהו את ישראל: 3

4

1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהור מת: 2 וימקרבם יהוה ביד יבין מלך-כנען אשר מלך בחצור ושר-צבאו סיסרא והוא יושב בתרשת הנזים: 3 ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: 4 וידבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא: 5 והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית-אל ביהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: 6 ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צנה ויהוה אלהי ישראל לך ומשכת ביהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון: 7 ומשכתי אליך אל-גחל קישון את סיסרא שר-צבא יבין ואת רכבו ואת חמומו ונתתיהו בידך: 8 ויאמר אליה ברק אם-תלכי עמי ותלכתי ואם-לא תלכי עמי לא אלך: 9 ותאמר הלא אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על-הנרדף אשר אתה הולך כי ביד-אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם-ברק קדשה: 10 ויועק ברק את זבלון ואת נפתלי קדשה ונעל ברנליו עשרת אלפי איש ומעל עמו דבורה: 11 ותברר הקינוי נכרד מפון מבני חלב חתן משה ונט אהלו עד אלון *בצענים) בצעננים) אשר את-קדש: 12 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר-תבור: 13 ס ויועק סיסרא את כל-רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל-השם אשר אתו מחרשת הזנים אל-גחל קישון: 14 ותאמר דבורה אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך ויגד ברק מיהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: 15 והנה יהוה את-סיסרא ואת כל-הרכב ואת כל-המתנה לפי-חרב לפני ברק ויגד סיסרא מעל המרכבה ויגס ברנליו: 16 וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המתנה עד חרשת הזנים ויפל כל-מתנה סיסרא לפי-חרב לא נשאר עד-אחר: 17 וסיסרא גס ברנליו אל-אהל ועל אשת חבר הקינוי כי שלום בין יבין מלך-חצור ויבין בית חבר הקינוי: 18 ותצא ועל לקבאת סיסרא ותאמר אליו סברה אדני סברה אלי אל-תיבא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: 19 ויאמר אליה השקיני יא מעט מים כי צמאתי ותפתח את-אוד החלב ותשקהו ותכסהו: 20 ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם-איש יבוא ושאלך ואמר תישפה איש ואמרת אין: 21 ותקח ועל אשת-חבר את-יתד האהל ותשם את-המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את-היתד ברקתו ותכנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: 22 והנה ברק רתף את סיסרא ותצא ועל לקראתו ותאמר לו לך וארף את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: 23 ויכנע אלהים ביזם ההוא את יבין מלך-כנען לפני בני ישראל: 24 ותלך יד בני ישראל הלוד וקשה על יבין מלך-כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך-כנען: 4

5

1 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביזם ההוא לאמר: 2 בפלע פרעות בישראל בהתנחב עם ברכו יהוה: 3 שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשריה אומר ליהוה אלהי ישראל: 4 יהוה בצאתך משעיר בצעדה משדה אדום ארץ רעשה גם-שמים נטפו גם-עבים נטפו מים: 5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: 6 בלמי שמגר ברענת בימי ועל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: 7 חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: 8 יבחר אלתים חדשים אז לתם שערים מגן אם-הראה ורמח בארבעים אלף בישראל: 9 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: 10 רכבי אתנות צחלות ישבי על-מדיו והלכי על-הרדף שיחו: 11 מקול מחצצים בין משאבים שם ותנו צדקות יהוה צדקת פרזוני בישראל אז ירדו לשערים עם-יהוה: 12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי-שיר קום ברק ושבה שבוך בן אבינעם: 13 אז יברר שירי לאדירים עם יהוה ירדלי בגבורים: 14 מני אפרים שרשם בעמלק את-היד בנימין בעממיה מני מכיר ירדו מתקלים ומזבלון משכים בשבט ספר: 15 ושרי ביששכר עם דבורה ויששכר

בית ברה ואת הנרדן: 25 וילכדו שני שלי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את ערב בצור עורב ואת זאב הרגו בגיב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גרדעון משער לנרדן:

8

1 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבו אתו בחוקה: 2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלוא טוב עלילות אפרים מבציר אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את שלי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעלי בדברו הדבר הזה: 4 ויבא גרדעון הנרדנה עבר הוא ושלש מאות איש אשר אתו עיפים ורדפים: 5 ויאמר לאנשי סבות חנונא כפרות להם לשם אשר ברנלי כיעיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: 6 ויאמר שרי סבות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כיענתן לצבאך לחם: 7 ויאמר גרדעון לכן בחת יהיה את זבח ואת צלמנע בדי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הכרמנים: 8 ועל משם פנואל וידבר אליהם פזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סבות: 9 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשיבי בשלום אתן את המנגדל הזה: 10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם בחמשת עשר אלף כל החותרים מפל מחנה בני גרדעון והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ועל גרדעון רדף השכני באהלים מקדם לזבח ונפחתה ויד את המחנה והמחנה היה בשח: 12 ויניסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריר: 13 וישב גרדעון בדי ואש מן המלחמה מלמלה החרס: 14 וילכד גער מאנשי סבות וישאלהו ויכתב אליו את שלי סבות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: 15 ויבא אל אנשי סבות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר הרפתם אורי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשי העיפים לחם: 16 ויקה את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הכרמנים וידע בהם את אנשי סבות: 17 ואת מנגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר: 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרפתם בתבור ויאמרו כמודם כמוהם אהך כתאר בני המלך: 19 ויאמר אתי בני אמי הם חיה זהו לוי החיותם אותם לא הרגתי אתכם: 20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עורנו גער: 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופנע פנו כי כאיש גבורתו נקם גרדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקה את השחרנים אשר בצוארי גמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גרדעון משל פנו גם אתה גם בנה גם בן בנה כי הושענו מיד מדין: 23 ויאמר אליהם גרדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהיה ומשל בכם: 24 ויאמר אליהם גרדעון אשאלה מכם שאלה ותגדלי איש גום שללו כיענימי וזהב להם כי ישמעאלים הם: 25 ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמח איש גום שללו: 26 ויהי משלל נזמי זהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השחרנים והנספות ובגדי הארנמן שעל מלכי מדין וילכד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם: 27 ויעש אותו גרדעון לאפור ויצג אותו בעירו בעפרה ויזני כל ישראל אחריו שם ויהי לגרדעון ולביתו למוקש: 28 ויפגע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גרדעון: 29 ויגדף ורבעל בן יואש וישב בביתו: 30 וילגדעון היו שבעים גנים וצאי ורכו כיענישים רבות היו לו: 31 ופילגשו אשר בשלם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך: 32 וימת גרדעון בן יואש בשיבה טובה ויסקר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: 33 ויהי כאשר מת גרדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישמו להם בעל ברית לאלהים: 34 ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב: 35 ולא עשו חסד עם בית ורבעל גרדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל: פ

9

1 וילך אבימלך בן ירבעל שמחה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: 2 ודברו נא באזני כל בעלי שקם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כיעצמכם ובשרכם אני: 3 ויבדלו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שקם את כל הדברים האלה וישל לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: 4 ויתגדלו שבעים כסף מבית בעל ברית וישפר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: 5 ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בן ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויחזר יוחם בן ירבעל הקטן כי נחבא: 6 ויאספו כל בעלי שקם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מאב אשר

בשכם: 7 ונגדו ליותם וילדו ונעמדו בראש הר-גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם ושמעו אליכם אלהים: 8 הלודו הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזוט *מלוקה (מלכה) עלינו: 9 ויאמר להם הזית החדלתי את-דשני אשר-בי וכבדו אלהים ואנשים ותלכתי לנוע על-העצים: 10 ויאמרו העצים להאנה לכי-את מלכי עלינו: 11 ותאמר להם התאנה החדלתי את-מתקי ואת-הנובתי הטובה ותלכתי לנוע על-העצים: 12 ויאמרו העצים לגפן לכי-את *מלוכי (מלכי) עלינו: 13 ותאמר להם הגפן החדלתי את-תירושי המשמח אלהים ואנשים ותלכתי לנוע על-העצים: 14 ויאמרו כל-העצים אל-האטר לך אתה מלך-עלנו: 15 ויאמר האטר אל-העצים אם באמת אתם משווים אתי למלך עליכם באי חסו בצלי ואם-אין תצא אש מן-האטר ותאכל את-ארזי הלבנון: 16 ועתה אם-באמת ובחמים עשיתם ותמליכו את-אבימלך ואם-טובה עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו ואם-כנמול ידיו עשיתם לו: 17 אשר-נלחם אבי עליכם וישלך את-נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מורן: 18 ואתם קמתם על-בית אבי היום ותחרנו את-בניו שבעים איש על-אבן אחת ותמליכו את-אבימלך בראמתו על-בעלי שכם כי אחיכם הוא: 19 ואם-באמת ובחמים עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם-הוא בכם: 20 ואם-אין תצא אש מאבימלך ותאכל את-בעלי שכם ואת-בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את-אבימלך: 21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: פ 22 ועשר אבימלך על-ישראל שלש שנים: 23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבדדו בעלי-שכם באבימלך: 24 לבוא חמס שבעים בני-ירבעל ודמם לשום על-אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר-חזקו את-ידיו להרג את-אחיו: 25 וישמו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את-כל-אשר-יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: פ 26 ויבא געל בן-עבד ואחיו ונעבדו בשכם ויבסחורבו בעלי שכם: 27 ויצאו השדה ויבצרו את-פרמיהם ויך-דכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויגללו את-אבימלך: 28 ויאמר געל בן-עבד מן-אבימלך ומן-שכם כי נעבדנו הלא בן-ירבעל ויבל פקידו עבדו את-אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: 29 ומי יתן את-העם הזה בנדי ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה: 30 וישמע זבל שר-העיר את-דברי געל בן-עבד ויחר אפו: 31 וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרומה לאמר הנה געל בן-עבד ואחיו באים לשכמה והנם צרים את-העיר עליך: 32 ועתה קום לילה אתה והעם אשר-אתך וארב בשדה: 33 והנה בפקר בנרח השמש תשכים וקשתך על-העיר והנה-הוא והעם אשר-אתו וצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ירך: ס 34 ויבס אבימלך וכל-העם אשר-עמו לילה ויארכו על-שכם ארבעה ראשים: 35 ויצא געל בן-עבד ונעמד פתח שער העיר ויבס אבימלך והעם אשר-אתו מן-המארב: 36 וירא-געל את-העם ויאמר אל-זבל הנה-עם וירד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים: ס 37 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה-עם וירדו מעם טבור הארץ וראש-אתך בא מהרך אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיה אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסיה בו צא-נא עתה והלחם בו: ס 39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: 40 ויך-דפחו אבימלך ויבס מפניו ויפלו חללים רבים עד-פתח השער: 41 וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את-געל ואת-אחיו משבת בשכם: 42 ויהי מן-חלת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: 43 ויבס את-העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן-העיר ויבס עליהם ויבס: 44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ונעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על-כל-אשר בשדה ויבסו: 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום והוא וילכד את-העיר ואת-העם אשר-בה הרג ויתן את-העיר ויזרעה מלח: פ 46 וישמעו כל-בעלי מנדל-שכם ויבאו אל-ג'רית בית אל ברית: 47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל-בעלי מנדל-שכם: 48 ויעל אבימלך הר-צלמון הוא וכל-העם אשר-אתו ויבסו אבימלך את-הקרדמות בידו ויכרתו שוכת עצים וישאח ויחם על-שכמו ויאמר אל-העם אשר-עמו מה ראיתם עשיתי מחרו עשו כמני: 49 ויכרתו גם-כל-העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישמו על-הצריח ויציתו עליהם את-הצריח באש ונתוה גם-כל-אנשי מנדל-שכם כאלף איש ואשה: פ 50 וילך אבימלך אל-תבץ ונתן בתבץ וילכדה: 51 ומנדל-עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל-האנשים והנשים וכל בעלי העיר וינסו בעדם ויעלו על-גג המנדל: 52 ויבא אבימלך עד-המנדל וילחם בו ויגש עד-פתח המנדל לשרפו באש: 53 ומשלך אשה את

פֶּלַח רֶכֶב עַל־רֹאשׁ אַבִּימֶלֶךְ וַתֵּרֶץ אֶת־גְּלִילָתוֹ׃ 54 וַיִּקְרָא מַהֲרָה אֶל־הַנָּעַר וְנָשָׂא כִלְיוֹ וַיֵּאמֶר לוֹ שְׁלֹף חַרְבּוֹ וּמוֹתְגִי פֶן־יֵאמְרוּ לִי אִשָּׁה הִרְגָתְהוּ וַיִּדְקַחְהוּ נְעָרוֹ וַיִּמָּת׃ 55 וַיִּרְאוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּי מֵת אַבִּימֶלֶךְ וַיִּלְכוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ׃ 56 וַיִּשָּׁב אֱלֹהִים אֵת רַעַת אַבִּימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה לְאָבִיו לַחֲרֹג אֶת־שָׂבָעִים אָחָיו׃ 57 וְאֵת כָּל־רַעַת אַנְשֵׁי שָׂכָם הַשִּׁיב אֱלֹהִים בְּרָאשָׁם וַתָּבֵא אֱלֹהִים קְלַלָּת וַיִּתֵּם בְּיַד־רַעְעָל׃ 5

10

1 וַיִּגְמַם אַחֲרָי אַבִּימֶלֶךְ הַחוֹשֵׁעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בֶּן־פוּאָה בֶן־דֹדוֹ אִישׁ יִשְׂשָׁכָר וְהוּא יָשֵׁב בְּשָׁמִיר בְּהַר אַפְרָיִם׃ 2 וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת וַיִּקְבַּר בְּשָׁמִיר׃ 3 וַיִּגְמַם אַחֲרָיו יֵאִיר הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ 4 וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים רֶכֶבִּים עַל־שְׁלֹשִׁים עָרִים וְשְׁלֹשִׁים עָרִים לָהֶם וַיִּקְרָאוּ תֵּזַת יֵאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד׃ 5 וַיָּמָת יֵאִיר וַיִּקְבַּר בְּקַמּוֹן׃ 6 פ 6 וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חַרְעַ בְּעַיְנֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַלִּים וְאֶת־הַעֲשֻׂטְרוֹת וְאֶת־אֱלֹהֵי אַרְם וְאֶת־אֱלֹהֵי צִידוֹן וְאֵת וּלְהִי מוֹאָב וְאֵת אֱלֹהֵי בְּנֵי־עַמּוֹן וְאֵת אֱלֹהֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא עֲבָדוּהוּ׃ 7 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכַרֶם בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד בְּנֵי עַמּוֹן׃ 8 וַיִּרְצְעוּ וַיִּרְצְעוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַחַיִּיתָ שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֶת־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּגִלְעָד׃ 9 וַיַּעֲבְדוּ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶת־הַיַּרְדֵּן לַהֲלַחַם נַס־בִּיהוּדָה וּבְבִנְיָמִן וּבְבֵית אַפְרָיִם וַתֵּצֵר יִשְׂרָאֵל מָאָד׃ 10 וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה לֵאמֹר חָטֵאוּ לָךְ וְכִי עֲזַבְנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ וַנַּעֲבַד אֶת־הַבַּעַלִּים׃ 11 פ וַיֵּאמֶר יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא מְצַדִּיקִים וּמְנִירֵים הָאֱמֹרִי וּמְנִירֵים פְּלִשְׁתִּים׃ 12 וּצִידוֹנִים וְעַמְלֹק וְעַמְזוֹן וְלַחֲצוֹ אַחֲכֶם וַתַּצַּעְקוּ אֵלַי וְאוֹשִׁיעָה אַתְּכֶם מִיָּדָם׃ 13 וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אַחֲרָי לְכֹן לֹא־אוֹסִיף הַחוֹשֵׁעַ אַתְּכֶם׃ 14 לָכֵן וַתַּעַזְבוּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם בָּם הֵמָּה יוֹשִׁיעוּ לָכֶם בַּעַת צָרְתְּכֶם׃ 15 וַיֵּאמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה חָטֵאוּ עֲשֵׂה־אַתָּה לָנוּ כְּכָל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶךְ הַצַּיִלְנוּ נָא הַיּוֹם הַזֶּה׃ 16 וַיִּסְרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנְּקָר מִקְרָבָם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה וַתַּקְצַר נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל׃ 17 פ וַיַּצַּעְקוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְעָד וַיֶּאֱסָפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּחַנוּ בְּמִצְפָּה׃ 18 וַיֵּאמְרוּ הֵעֵם שְׁרֵי גִלְעָד אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי הַאִישׁ אֲשֶׁר יָחַל לַהֲלַחֵם בָּבֵנִי עַמּוֹן וַיְהִי לְרֹאשׁ לְכָל יִשְׁבֵי גִלְעָד׃ 9

11

1 וַיַּפְתַּח הַגִּלְעָדִי הַזֶּה גִּבּוֹר תָּוִל וְהוּא בֶן־אִשָּׁה וּזְנִיתָ גִלְעָד אֶת־יַפְתָּח׃ 2 וַתֵּלֶךְ אֲשֶׁת־גִּלְעָד לוֹ בָּנִים וַיְהִי לוֹ בְּנֵי־הָאִשָּׁה וַיְנַרְשֵׁוּ אֶת־יַפְתָּח וַיֵּאמְרוּ לוֹ לֹא־תִחַתֵּל בְּבֵית־אֲבִינוּ כִּי בֶן־אִשָּׁה אַחֲרַת אֵתָּה׃ 3 וַיִּבְרַח יַפְתָּח מִפָּנֵי אָחָיו וַיָּשֵׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַתִּתְלַקְטֵנוּ אֶל־יַפְתָּח אַנְשִׁים רַיָּקִים וַיַּצְאוּ עִמּוֹ׃ 4 פ וַיְהִי מִזִּמָּה וַיִּתְלַקְמוּ בְּנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדוּ זָקְנֵי גִלְעָד לַקְּחַת אֶת־יַפְתָּח מִאֶרֶץ טוֹב׃ 6 וַיֵּאמְרוּ לַיַּפְתָּח לָכֵה וְהַיִּיתָה לָנוּ לְקַצֵּין וּגְלַחְמָה בָּבֵנִי עַמּוֹן׃ 7 וַיֵּאמֶר יַפְתָּח זָקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם אוֹתִי וַתִּגַּרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמְדוּעַ בָּאתֶם אֵלַי עִתָּה כַּאֲשֶׁר צָר לָכֶם׃ 8 וַיֵּאמְרוּ זָקְנֵי גִלְעָד אֶל־יַפְתָּח לְכֹן עִתָּה שָׂבָנוּ אֵלֶיךָ וְהַלַּכְתָּ עִמָּנוּ וּגְלַחְמָתָ בָּבֵנִי עַמּוֹן וְהַיִּיתָ לָנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יִשְׁבֵי גִלְעָד׃ 9 וַיֵּאמֶר יַפְתָּח אֶל־זָקְנֵי גִלְעָד אִם־מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לַהֲלַחֵם בָּבֵנִי עַמּוֹן וְנִתָּן יְהוָה אוֹתָם לְפָנַי אֲנִכִּי אֵהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ׃ 10 וַיֵּאמְרוּ זָקְנֵי־גִלְעָד אֶל־יַפְתָּח וַיְהוָה יְהוָה שָׁמַע בִּיגֵדוֹתֵינוּ אִם־לֹא כַדְכָרְךָ כֹּן נַעֲשֶׂה׃ 11 וַיִּלְךְ יַפְתָּח עִם־זָקְנֵי גִלְעָד וַיִּשְׁמֵנוּ הֵעָם אוֹתָהּ וּגְלַחְמָתָ לְרֹאשׁ וּלְקַצֵּין וַיַּדְבֵּר יַפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לְפָנָי וַיְהוָה בְּמִצְפָּה׃ 12 וַיִּשְׁלַח יַפְתָּח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן לֵאמֹר מַה־לִּי וְלֶךָ כִּי־בָאתִי אֵלַי לַהֲלַחֵם בְּאֶרְצִי׃ 13 וַיֵּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאָכָיו יַפְתָּח כִּי־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרְצִי בַעֲלּוֹתוֹ מִמְצָרִים מֵאַרְגֹּן וְעַד־הַיַּבֵּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה הַשִּׁיבָה אֶתְהֶן בְּשָׁלוֹם׃ 14 וַיִּוָּסֵף עוֹד יַפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן׃ 15 וַיֵּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יַפְתָּח לֹא־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ 16 כִּי בַעֲלוֹתָם מִמְצָרִים וַיִּלְךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר עַד־יַם־סוּף וַיָּבֵא קַנְזָה׃ 17 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ אַדּוֹם לֵאמֹר אֲעַבְרָה־נָּא בְּאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אַדּוֹם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלַח וְלֹא אָבִה וַיִּשָּׁב יִשְׂרָאֵל בְּקִנְזָה׃ 18 וַיִּלְךְ בְּמִדְבַר וַיָּסֵב אֶת־אֶרֶץ אַדּוֹם וְאֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֵא מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ לְאַרְץ מוֹאָב וַיִּחַנוּ בְּעֵבֶר אַרְגֹּן וְלֹא בָאוּ בְּנְבוֹל מוֹאָב כִּי אַרְגֹּן וְנְבוֹל מוֹאָב׃ 19 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חַשְׁבוֹן וַיֵּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבַרְהָ־נָּא בְּאַרְצֶךָ עַד־מִקְמוֹ׃ 20 וְלֹא־הֵאֱמִין סִיחוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עָבַר בְּנְבוֹלוֹ וַיֶּאֱסָף סִיחוֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיִּחַנוּ בְּהַצֵּה וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶל־הַיִּשְׂרָאֵל אֶת־סִיחוֹן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּכְּסֶם וַיִּירֶשׁ

ישראל את כל-ארץ האמרי יושב הארץ והיא: 22 ויירשו את כל-גבול האמרי מארנון ועד-הנבך ומן-המדבר ועד-הנרדן: 23 ועתה יהנהו אלתי ישראל הוריש את-האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: 24 הלא את אשר יורישך כמוש אל-יהוד אותו תירש ואת כל-אשר הוריש יהנהו אל-הינו מפנינו אותו יירש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מכלק בן-צפור מלך מואב הרוב רב עם-ישראל אם נלחם נלחם גם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובכנותיה ובערעור ובכנותיה ובכל-הערים אשר על-ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא-הצלחתם בעת ההיא: 27 ואנכי לא-חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ושפט יהנה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: 28 ולא שמע מלך בני עמון אל-דברי פתח אשר שלח אליו: פ 29 ותהי על-יפתח רוח יהנה ויעבר את-הגלעד ואת-מנשה ויעבר את-מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: 30 וידר ופתח נדר ליהנה ויאמר אם-נתון תתן את-בני עמון ביד: 31 והנה הוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשוכי בשלום מבני עמון והנה ליהנה והעליתו עולה: פ 32 ויעבר ופתח אל-בני עמון להלחם גם ויתגם יהנה בירו: 33 וילם מערוער ועד-בואף מנית עשרים עיר ועד אכל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: פ 34 ויבא ופתח המצפה אל-ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בחפים ובמחלות ורק היא יחידה אין-לו ממנו בן אובת: 35 ויהי כראותו אותה ויקרע את-בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת הנית בעברי ואנכי פציתי-פי אל-יהנה ולא אוכל לשוב: 36 ותאמר אליו אבי פציתו את-פיך אל-יהנה עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהנה נקמות מאיביך מבני עמון: 37 ותאמר אל-אביה עשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה ונרדתי על-ההרים ואבכה על-בתולי אנכי וירעיתי (וירעוטי): 38 ויאמר לכי ושלח אותה שני חדשים ותלך היא ונעוטיה ותבך על-בתוליה על-ההרים: 39 ויהי מקץ ושנים חדשים ותשב אל-אביה ויעש לה את-נדרו אשר נדר והיא לא-ירעה איש ותהי-חק בישראל: 40 מימיה תלכנה בנות ישראל לתנות לפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: ס

12

1 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני-עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביהך נשרף עליך באש: 2 ויאמר ופתח אליהם איש ריב הניתו אני ועמי ובני-עמון מאד ואזעק אתכם ולא-הושעתם אותי מידם: 3 ואראה כי-אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל-בני עמון ויתגם יהנה בדי ללמה עליהם אלי היום הנה להלחם בי: 4 ויקבץ ופתח את-כל-אנשי גלעד וילחם את-אפרים ויכו אנשי גלעד את-אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: 5 וילך גלעד את-מעברות הנרדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי-גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: 6 ויאמרו לו אמר-נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר בן יאחזו אותו וישחטוהו אל-מעברות הנרדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: 7 וישפט ופתח את-ישראל שש שנים ונמת ופתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: פ 8 וישפט אחריו את-ישראל אבצן מבית לחם: 9 ויהי-לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן-החויז וישפט את-ישראל שבע שנים: 10 ונמת אבצן ויקבר בבית לחם: פ 11 וישפט אחריו את-ישראל אילון הזבולני וישפט את-ישראל עשר שנים: 12 ונמת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ ובולן: פ 13 וישפט אחריו את-ישראל עבדון בן-הלל הפרעוני: 14 ויהי-לו ארבעים בנים ושלשים בני רכבים על-שבעים עגרים וישפט את-ישראל ששנה שנים: 15 ונמת עבדון בן-הלל הפרעוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בקר השמלני: פ

13

1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהנה ויתגם יהנה ביד-פלשתים ארבעים שנה: פ 2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת דני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: 3 ונרא מלאך-יהנה אל-האשה ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא ילדת וקריית וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואל-תשמי גין ושכר ואל-תאכלי פל-טמא: 5 כי הנה הרה וילדת בן ומורה לא-יעלה על-ראשו כירגור אלהים יהנה הנער מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומא-הו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתוהו אי-מנה הוא ואת-שמו לא-הגיד לי: 7 ויאמר לי הנה הרה וילדת בן ועתה אל-תשמי גין ושכר ואל-תאכלי פל-טמא כירגור אלהים יהנה הנער מן-הבטן עד-יום מותו: פ 8 ויעתר מנוח אל-יהנה ויאמר

כי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבואנא עוד אלינו ויורנו מהנעשה לגער היולד: 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: 10 ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האישה אשר-בא בינים אלי: 11 ויגם וגלף מנוח אחרי אשתו ויבא אל-האישה ויאמר לו האמתה האישה אשר-ברפת אל-האשה ויאמר אני: 12 ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה משפט-הנער ומעשהו: 13 ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח מכל אשר-אמרתי אל-האשה תשמר: 14 מכל אשר-יצא מנפון הינו לא תאכל וגו' ושכר אל-תשת וכל-טמא אל-תאכל כל אשר-צויתיה תשמר: 15 ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה נעצרה-נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: 16 ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח אם-תעצרני לא-אכל בלחמך ואם-תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא-יבדע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: 17 ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה מי שמך כי-יבא *דברך (דברך) וכבר-נודע: 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאול לשמי והוא-פלא: 19 ויבא מנוח את-גדי העזים ואת-המנחה ויגש אל-הנער ויפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: 20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויגש מלאך-יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על-פניהם ארצה: 21 ולא-יסף עוד מלאך יהוה להראה אל-מנוח ואל-אשתו אז יבדע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: 22 ויאמר מנוח אל-אשתו מות נמות כי אלהים ראוי: 23 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא-לקח מידנו עלה ומנחה ולא הרגנו את-פל-אלה ובעת לא השמינו פזאת: 24 ותלד האשה בן ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: 25 ותחל רוח יהוה לפעמו במחנהו בין צרעה ובין אשתאל: פ

14

1 ויגד שמשון תמנחה ויבא אשה בתמנחה מבנות פלשתים: 2 ויגש ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנחה מבנות פלשתים ועתה קח-אותה לי לאשה: 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בכנות אחיך ובכל-עמי אשה כי-אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל-אביו אותה קח-לי כי-היא ישרה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי-תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: פ 5 ויגד שמשון ואביו ואמו תמנחה ויבאו עד-פרמי תמנחה והנה פכיר אריות שאג לקראתו: 6 ותצלח עליו רוח יהוה וישפעהו כשפע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: 7 ויגד ויברך לאשה ותישר בעיני שמשון: 8 וישב מימים לקחתה ויסר לקראת את מפלת הארנה והנה עדת דבורים בניית הארנה ודבש: 9 ויירבהו אל-כפיו וגלף הלוד ואכל וגלף אל-אביו ואל-אמו ויתן להם ויאכלו ולא-הגיד להם כי מגינת הארנה רדה הדבש: 10 ויגד אביו אל-האשה ויעש שם שמשון משתה כי בן יעשו הבחורים: 11 ויהי כראותם אותו ויבחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמשון אחר-הנא לכם חידה אם-הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים: 13 ואם-לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חלפות בגדים ויאמרו לו חידה חידתך ונשמענה: 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: 15 ויהי בינים השביעי ויאמרו לאשת-שמשון פתי את-אישה ויגד-לנו את-חידתך פון-שך אותך ואת-בית אביך באש תלירשנו קראתם לנו הלא: 16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק-שנאתני ולא אהבתני חידה חרף לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאביו ולאמי לא הגדתה וקח אני: 17 ותבך עליו שבעת הלמים אשר-הנה להם המשתה ויהי בינים השביעי ויגד לה כי הציקתו ותגד החידה לבני עמה: 18 ויאמרו לו אנשי העיר בינים השביעי בטרם יבא החרסה מה-מתוק מדבש ומה עו מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: 19 ותצלח עליו רוח יהוה ויגד אשקליו ויגד מהם שלשים איש ויבך את-חלצותם ויתן החלפות למינדי החידה ויתר אפו ויגש בית אביו: פ 20 ויהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

15

1 ויהי מימים בימי קציר-חטים ויפקד שמשון את-אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל-אשתי החדרה ולא-נתנו אביה לבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי-שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי-נא לה תחתיה: 3 ויאמר להם שמשון נכיתי הפעם מפלשתים כיעשה אני עמם רעה: 4 ויגד שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויבא לפדים ויגש ויב אל-זנב וישם לפיד אחר בידו וישני

אמרו נתן אליהו בידנו את-אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את-חללינו: 25 ויהי *כי *טוב
 (בטוב) לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית *האסירים) (ויצחק
 לפניו ויעמידו אותו בין העמודים: 26 ויאמר שמשון אל הנער המתחבק בידו הניחה אותי *יהימני
 (והמשני) את-העמודים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: 27 והבית מלא האנשים והנשים ושמה
 כל סרני פלשתים ועל-הנה כשלישת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: 28 ויקרא שמשון
 אל-יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני לא וזכרני לא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם-אתה משתי
 עיני מפלשתים: 29 וילפת שמשון את-שני עמודי התנוד אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד
 בימיו ואחד בשמאלו: 30 ויאמר שמשון תמות נפשי עם-פלשתים ונט בלתי ויפל הבית על-הסרנים
 ועל-כל-העם אשר-בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: 31 וירדו אחיו
 וכל-בית אביו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צדעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט
 את-ישראל עשרים שנה: פ

17

1 ויהי-איש מהר-אפרים ושמו מיכהו: 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקחתיך ואתי
 (ואת) אלית ונס אמרת באוני הנה הכסף אתי אני לקחתי ונתאמר אמו ברוך בני ליהוה: 3 וישב
 את-אלף ומאה הכסף לאמו ונתאמר אמו הקדש הקדשתי את-הכסף ליהוה מזידי לבני לעשות פסל
 ומסכה ועתה אשיבנו לך: 4 וישב את-הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצדורף ויעשהו
 פסל ומסכה ויהי בבית מיכהו: 5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את-רד אחד
 מבגדיו ויהי-לו לכהן: 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הוצר בעיניו ויעשו: פ 7 והיה-נער מבית
 לחם והודה ממשפחת יהודה והוא לנו והוא גר-שם: 8 ולך האיש מהעיר מבית לחם והודה לגור
 באשר ומצא ויבא הר-אפרים עד-בית מיכה לעשות דרכו: 9 ויאמר-לו מיכה מאין תבוא ויאמר
 אליו לנו אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר ומצא: 10 ויאמר לו מיכה שבה עמדי
 והנה-לי לאב ולכהן ואנכי אתך-לך עשרת כסף לזמים וערך בגדים ומחנתך וכלך הלוי: 11 ויבא
 הלוי לשבת את-האיש ויהי הנער לו כאחד מבגדיו: 12 וימלא מיכה את-רד הלוי ויהי-לו הנער לכהן
 ויהי בבית מיכה: 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כייטיב ויהו לי כי יהיה-לי הלוי לכהן:

18

1 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש-לו נחלה לשבת כי לא-נפלה לו
 עד-היום והוא בודד-שכתי ישראל בנחלה: ס 2 וישלחו בני-דן ומשפחתם חמשה אנשים מקצותם
 אנשים בני-חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את-הארץ ולחקרה ויאמרו אליהם לכו חקרו את-הארץ
 ויבאו הר-אפרים עד-בית מיכה ויגילו שם: 3 המה עם-בית מיכה ותמה הכירו את-קול הנער
 הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מיהביאך הלא ומה-אתה עשה בזה ומה-לך פה: 4 ויאמר אליהם כזה
 וקזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי-לו לכהן: 5 ויאמרו לו שאל-נא באלהים ונדעה התצלית דרבנו
 אשר אנחנו הלכים עליה: 6 ויאמר להם כהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו-בה: פ
 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את-העם אשר בקרבה וישבת-לבטח כמשפט צדנים שקט
 ובטח ואין-מכלים דבר בארץ יורש עזר ורחקים המה מצדנים ודבר אין-להם עם-אדם: 8 ויבאו
 אל-אחיהם צדעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו
 את-הארץ והנה טובה מאד ואתם מוחשים אל-תעצלו ללכת לבא לרשת את-הארץ: 10 כבאכם תבואו
 אל-עם בטח והארץ רחבת ידים כיר-נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין-שם מחסור כל-דבר אשר
 בארץ: 11 ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש-מאות איש חנור כלי מלחמה: 12 ויעלו
 ויחננו בקרנת יערים ביהודה על-פן קראו למקום שהוא מחנה-דן עד היום הנה הנה אחרי קרנת
 יערים: 13 ויעברו משם הר-אפרים ויבאו עד-בית מיכה: 14 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל
 את-הארץ ליש ויאמרו אל-אחיהם הירעתם כי יש בביתם האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה
 דעו מה-תעשו: 15 ויסורו שמה ויבאו אל-בית-הנער הלוי בית מיכה וישאלו-לו לשלום: 16 ושש-מאות
 איש חנורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני-דן: 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל
 את-הארץ באי שמה לקחו את-הפסל ואת-האפוד ואת-התרפים ואת-המסכה והכהן נצב פתח השער

אֶל־הַגִּבְעָה וַיִּמְשֹׁךְ הָאֹרֶב וַיַּךְ אֶת־כָּל־הָעִיר לַפִּי־חֶרֶב: 38 וְהַמִּזְבֵּחַ הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עַם־הָאָרֶב
 הָרֶב לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֵשֶׂן מִן־הָעִיר: 39 וַיַּחֲפֹד אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּמַלְחָמָה וּבִנְיָמִן הִחֵל לְחַבּוֹת חַלְלִים
 בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אֶךְ נִגְזַף נִגְף הוּא לִפְנֵינוּ בְּמַלְחָמָה הִרְאֵשְׁנָה: 40 וְהַמִּשְׁאֵת
 הִחֲלָה לַעֲלוֹת מִן־הָעִיר עִמּוּד עָשָׂן וַיִּגְפוּ בִּנְיָמִן אַחֲרָיו וַהֲגָה עֲלֶיהָ כְּלִיל־הָעִיר הַשְּׂמֹמָה: 41 וְאִישׁ
 יִשְׂרָאֵל הִפִּיד וַיִּבְהַל אִישׁ בִּנְיָמִן כִּי רָאָה כִּי־נִנְעָה עָלָיו הָרָעָה: 42 וַיִּגְפוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַרְדָּךְ
 הַמְדֻבָּר וְהַמְלַחֵמָה הַדְּבִיקָתָהּ וְאֲשֶׁר מִהָעָרִים מִשְׁחִיתִים אוֹתָהּ בְּתוֹכָהּ: 43 בְּתָרוּ אֶת־בִּנְיָמִן הַרְדִּיפָתָהּ
 מִנֻּחָה הַרְדִּיקָתָהּ עַד נֹכַח הַגִּבְעָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ: 44 וַיִּפְּלוּ מִבְּנִימִן שְׂמֹנֶה־עָשָׂר אָלֶף אִישׁ אֶת־כָּל־אֶלֶף
 אֲנָשֵׁי־חֵיל: 45 וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמְדֻבְרָה אֶל־כַּלְע הַרְמֹן וַיַּעֲלֶיהָ בְּמַסְלוֹת חֲמֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּדְבִּיקוּ
 אַחֲרָיו עַד־גִּדְעָם וַיָּכוּ מִמֵּנֵי אֲלָפִים אִישׁ: 46 וַהֲיִ כָל־הַנֶּפְלָיִם מִבְּנִימִן עָשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אָלֶף אִישׁ שָׁלַף
 חָרֶב בְּיָמָם הַהוּא אֶת־כָּל־אֶלֶף אֲנָשֵׁי־חֵיל: 47 וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמְדֻבְרָה אֶל־כַּלְע הַרְמֹן שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ
 וַיִּשְׁבוּ בְּכַלְע רְמֹן אַרְבַּעַת חֻדָּשִׁים: 48 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי בִּנְיָמִן וַיִּכְּרוּם לַפִּי־חֶרֶב מֵעִיר מֵעִיר
 עַד־בִּהְמָה עַד כָּל־הַנְּמֻצָא גַם כָּל־הָעָרִים הַנְּמֻצָאוֹת שָׁלְחוּ בְּאֵשׁ פ

21

1 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַע בַּמַּצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ מִמֵּנֵי לֹא־יָתֵן בְּתוֹ לְבִנְיָמִן לְאִשָּׁה: 2 וַיָּבֹא הָעָם בֵּית־אֵל
 וַיִּשְׁבוּ שָׁם עַד־הָעָרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּכְּרוּ כְּכִי גְדוֹל: 3 וַיִּנְאֲמְרוּ לִמָּה יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הַיּוֹתָה זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהַפְקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שְׁבַט אַחַד: 4 וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיִּשְׁכַּמוּ הָעָם וַיִּכְּנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ
 וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים: 5 פ וַיִּנְאֲמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא־עָלָה בְּקִהְלָה מִכָּל־שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
 כִּי הִשְׁבִּיעָה הַגְּדוּלָה הַיּוֹתָה לְאֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה הַמַּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יוֹמָת: 6 וַיַּחֲמֹמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל־בִּנְיָמִן אַחֲיו וַיִּנְאֲמְרוּ נִגְדַע הַיּוֹם שְׁבַט אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל: 7 מִהַנְּעִשָׂה לָהֶם לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים וַאֲנַחְנוּ
 נִשְׁבַּעְנוּ בַּיהוָה לְבַלְתִּי תִתֶּן לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים: 8 וַיִּנְאֲמְרוּ מִי אַחַד מִשְׂבָּטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־עָלָה
 אֶל־יְהוָה הַמַּצְפָּה וַהֲיָה לֹא בְּאִ אִישׁ אֶל־הַמַּחְנֶה מִיָּבֵישׁ גִּלְעָד אֶל־הַקֶּהֶל: 9 וַיִּתְפַּקֵּד הָעָם וַהֲגָה אִין שָׁם
 אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד: 10 וַיִּשְׁלַחוּ־שָׁם הָעֵדָה שְׁנַיִם־עָשָׂר אָלֶף אִישׁ מִבְּנֵי הַחֵיל וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ
 וְהַיְתִימִם אֶת־יוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד לַפִּי־חֶרֶב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף: 11 וַיְהִי הַדְּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֹל־זָכָר וְכֹל־אִשָּׁה
 יִרְעַת מִשְׂכַּב־זָכָר תַּחְרִימוּ: 12 וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה
 אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר וַיְבִיאוּ אוֹתָם אֶל־הַמַּחְנֶה שֵׁלָה אֲשֶׁר בְּאָרְץ כְּנַעַן: 13 וַיִּשְׁלְחוּ כָל־הָעֵדָה וַיִּדְבְּרוּ
 אֶל־בְּנֵי בִּנְיָמִן אֲשֶׁר בְּכַלְע רְמֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שְׁלוֹם: 14 וַיִּשָּׁב בִּנְיָמִן בְּעַת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים
 אֲשֶׁר חָיוּ מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ גִּלְעָד וְלֹא־מִצְאֵי לָהֶם בָּן: 15 וְהָעָם נָחַם לְבִנְיָמִן כִּי־עָשָׂה יְהוָה כְּרִץ בְּשָׂבָטֵי
 יִשְׂרָאֵל: 16 וַיִּנְאֲמְרוּ זָקְנֵי הָעֵדָה מִהַנְּעִשָׂה לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים כִּי־נִשְׁמָחָה מִבְּנִימִן אִשָּׁה: 17 וַיִּנְאֲמְרוּ יִרְשַׁת
 פְּלוּטָה לְבִנְיָמִן וְלֹא־יִמָּחַח שְׁבַט מִיִּשְׂרָאֵל: 18 וַאֲנַחְנוּ לֹא נִכְלָל לַחֲתוּלָהֶם נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבַּעְנוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲרוּר נָתַן אִשָּׁה לְבִנְיָמִן: 19 וַיִּנְאֲמְרוּ הִנֵּה חַגִּי יְהוָה בְּשֵׁלָה מִיָּמִים וַיְמַיָּה אֲשֶׁר
 מִצְפּוֹנָה לְבֵית־אֵל מִזְרַח־הַשָּׁמֶשׁ לְמַסְלָה הַעֲלָה מִבֵּית־אֵל שְׂכֵמָה וּמִגִּבְעָה לְלִבְנָה: 20 וַיִּצְווּ (וַיִּצְווּ)
 אֶת־בְּנֵי בִּנְיָמִן לֵאמֹר לְכוּ נֹאדְבַתְּם בְּכַרְמֵי: 21 וְרֵאִיתֶם וַהֲגָה אִם־יִצְאוּ בְנוֹת־שִׁילָה לְחֵיל בְּמַחְלוֹת
 וַיִּצְאָתָם מִן־הַכְּרָמִים וַחֲסַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשָּׁה מִבְּנוֹת שִׁילָה וַתִּלְכְּתֶם אֲרָץ בִּנְיָמִן: 22 וְהָלָה כִּי־יָבֹאוּ
 אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם *לְרֹב לְכָרִיב (וּלְאִינוּ וְאִמְרֵנוּ אֲלֵיהֶם חֲנוּנוּ אוֹתָם כִּי לֹא לָקְחוּ אִישׁ אִשָּׁה בְּמַלְחָמָה
 כִּי לֹא אָתָם נָתַתְּם לָהֶם כְּעַת תְּאֲשֹׁמוּ: 23 וַנְּעַשׂוּכֶן בְּנֵי בִּנְיָמִן וַיִּשְׁאוּ נָשִׁים לְמַסְפָּרָם מִן־הַמַּחְלוֹת
 אֲשֶׁר נִזְלוּ וַיִּלְכוּ וַיִּשְׁבוּ אֶל־נַחֲלָתָם וַיִּכְּרוּ אֶת־הָעָרִים וַיִּשְׁבוּ בָהֶם: 24 וַתַּחֲלִכּוּ מִשָּׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּעַת
 הַהִיא אִישׁ לְשָׂבָטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: 25 בְּיָמֵים הָהֵם אִין מִלְּךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיֹּשֵׁר
 בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

רות

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדו מואב הוא ואשתו ושני בניו: 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדו-מואב ויהיו שם: 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בניה: 4 וישאו להם נשים מאביהם שם האחת ערפה ושם השנית רות וגשבו שם כעשר נשים: 5 וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשארה האשה משני ילדיה ומאישה: 6 ותקם היא וכל יתיה ותשב משדו מואב כי שמעה בשדה מואב כי-פקד יהוה את-עמו לתת להם לחם: 7 ותצא מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה: 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה *יעשה והנה עמכם חסד כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי: 9 ותן והנה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: 10 ותאמרנה לה כי-אתה נשוב לעמך: 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקנה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: 13 הלהן ו תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעננה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה כי יד-יהוה: 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: 15 ותאמר הנה שבה ובמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי אחרי ובמתך: 16 ותאמר רות אל-תפגע-כי לעזבך לשוב מאחריך כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיה אלהי: 17 באשר תמותי אמותי ושם אקבר בה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי המות יפריד ביני וביןך: 18 ותרא כי-מתאמצת היא ללכת אתה ותחזק לדבר אליה: 19 ותלכנה שתיים עד-באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל-העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: 20 ותאמר אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי-המר שדי לי מאד: 21 אני מלאה חלבתי וריקם השיבני והנה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה כי ושדי הרע לי: 22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדו מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

2

1 וילנעמי *מידע מודע) לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל-נעמי אלכד-נא השדה ואלקטת בשבלים אחר אשר אמצא-הן בעיני ותאמר לה לבי בתי: 3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויגר מקרית חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: 4 והנה-בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהנה עמכם ויאמרו לו ויברכה יהוה: 5 ויאמר בעז לנעמי הנצב על-הקוצרים למי תעבדה הזאת: 6 וישן הער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם-נעמי משדה מואב: 7 ותאמר אלקטתה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הפקר ועד-עתה זה שבמת הבית מעט: 8 ויאמר בעז אל-רות הלא שמעת בתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערת: 9 עיניך בשדה אשר-יקצרו ויהלכת אחריהן הלא צויתי את-הנערים לבלתי נגעה וצמת והלכת אל-הפלים ושתי מאשר ישאבון הנערים: 10 ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדיע מצאתי חן בעיניך להיברני ואני נכריה: 11 וישן בעז ויאמר לה הוד הוד לי כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות אישך ומעובי אביך ואמר וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום: 12 וישלם יהוה פעלך ותהי משפרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-באת לחסות תחת-כנפיו: 13 ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי נתמתני וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך: 14 ויאמר לה בעז לעת האכל נשי הלם ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בחרמץ ותשב מצד הקוצרים ויבטל-לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: 15 ותקם ללקט ויצו בעז את-נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: 16 וגם של-תשלו לה מן-הצבתיים ועובתם ולקטתה ולא תנערו-בה: 17 ותלקט בשדה עד-הערב ותחבט את-אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים: 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטתה ותצא ותתן-לה את-אשר-הותרה משבעה: 19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית והי מכירך ברוך ותגד לחמותה את-אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום

בעז: 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מנאלנו הוא: 21 ותאמר רות המואביה גם כן אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אסכלו את כל הקציר אשר לי: 22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי הצאלי עם נערוותי ולא יפגעו בקך בשדה אחר: 23 ותדבק בנערות בעז ולקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:

3

1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: 2 ועתה הלא בעז מדעתינו אשר היית את נערוותי הנה הוא זכה את גרן השערים הלילה: 3 ורתצת ונסכת ושמת שמלתך (שמלתך) (עלך * ונרתי) (ונרתי) הגרן אל הנודעי לאיש עד פלתו לאכל ולשתות: 4 ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ויבאת ונלית מרגלתי * ושכבת) (והוא יניד לך את אשר תעשין: 5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי *) אלי (אעשה: 6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צוהה חמותה: 7 ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתי ותשכב: 8 ויהי בחצי הלילה ותחד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתי: 9 ויאמר מראת ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה: 10 ויאמר ברובה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחריו הבחורים אסדל ואם עשיר: 11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: 12 ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: 13 ליניו הלילה והנה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך ויאלתיך אנכי חיי הנה שכבי עד הבקר: 14 ותשכב * מרגלתי (מרגלתי) (עד הבקר ותקם * בטרום) (כיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כיראה האשה הגרן: 15 ויאמר קבי המטפחת אשר עלך ואחזי בה ותאחז בה וימד ששערים וישת עליה ויבא העיר: 16 ותבוא אל חמותה ותאמר מראת בתי ותגדלה את כל אשר עשה לה האיש: 17 ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר *) אלי (אל תבואי ריקם אל חמותך: 18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איד יפל דבר כי לא ישקט האיש כיראם פלה הדבר היום:

4

1 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פלגי אלמני ויסר וישב: 2 ויבא עשרה אנשים מזקי העיר ויאמר שבו פה וישבו: 3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלים לך מכרה נעמי השבה משדה מואב: 4 ואני אמרת אגלה אונך לאמר קנה גדר הישבים ונגד וקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל תיבד לי * (אדע) (אדעה) (כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מינך נעמי ומאת רות המואביה אשת המת * קניתי) (קניתי) (להקים שם המת על נחלתו: 6 ויאמר הגאל לא אוכל * לגאול) (לגאל) לי בן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאולתי כי לא אוכל לגאל: 7 וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל חמותה לקדם כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך נישלף נעלו: 9 ויאמר בעז לוקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מינך נעמי: 10 וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והקנים עדים ותן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כדתו וכלאה אשר בנו שתיחם את בית ישראל ועשה חיל באפלתה וקרא שם בבית להם: 12 ויהי ביתך בבית פרוץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הנודע אשר נתן והנה לך מן הנערה הזאת: 13 ויבא בעז את רות ונתהילו לאשה ויבא אליה ונתן והנה לה הריון ותלד בן: 14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: 15 והנה לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים: 16 ותחם נעמי את תליל ותשתחו בחיקה ונתהילו לאמנת: 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד: 18 ואלה תולדות פרוץ הגלית את חזרון: 19 וחזרון הגלית את רם ורם הגלית את עמינדב: 20 ועמינדב הגלית את נחשון ונחשון הגלית

אֶת־שְׁלֹמֹן הַזֹּלִיד אֶת־בְּעֻז הַזֹּלִיד אֶת־עֹבֵד: ²² וְעַבְדְּ הַזֹּלִיד אֶת־יֵשׁוּ הַזֹּלִיד
אֶת־רִיד:

שמואל א

1 ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מחר אפרים ושמו אלקנה בן ירלחם בן אליהוא בן יתחז בן צורף אפרתי: 2 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: 3 ועלה האיש ההוא מעירו מנזים: 4 ויהי היום ויזבח אלקנה ויתן לפננה אשתו ולכל בניו ובנותיה מנות: 5 ולחנה ויתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהיה סגר רחמה: 6 וכעסחה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהנה בעד רחמה: 7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהנה בן תעסנה ותבכה ולא תאכל: 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה לממה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה תבכי כלבדך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: 9 ותקם חנה אחר אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזותת היכל יהנה: 10 והיא מרת גפשה ותתפלל על יהנה ויבכה תבכה: 11 ותדיר נדר ותאמר יהנה צבאות אם ראה תראהו בעני אמתך וזכרתי ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך ירע אנשים ונתתיו ליהנה כל ימי חייו ומוזה לא יעלה על ראשו: 12 והנה כי הרבתה להתפלל לפני יהנה ועלי שמר את פיה: 13 וחנה היא מדברת על לבתה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: 14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את ייגך מעלך: 15 ותען חנה ותאמר לא ארני אשה קשת רוח אנכי ונון ושכר לא שתי ואשפה את נפשי לפני יהנה: 16 אל תמתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: 17 ונען עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלחך אשר שאלת מעמו: 18 ותאמר תמצא שפוחתך הן בעיניך ותלך האשה לדרךך ותאכל ופניה לא יהיה לך עוד: 19 וישכמו בכפר וישתחוו לפני יהנה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וירע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהנה: 20 ויהי לחקפות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהנה שאלתיו: 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהנה את זבוח הימים ואת נדרו: 22 וחנה לא עלתה כי אמתה לאישה עד וימל הנער והבאתיו ונראה את לפני יהנה וישב שם עד עולם: 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד וימלך אתו אך יקם יהנה את דברו ותשב האשה ותיזק את בנה עד וימלה אתו: 24 ותעלהו עמה כאשר נמלתו בפנים שלשה ואיפה אחת קמח ונגבל וזון ותבאוו בית יהנה שלו והנער נער: 25 וישחטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי: 26 ותאמר כי ארני חי נפשו ארני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אלי יהנה: 27 אל הנער חנה התפללתי ויתן יהנה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: 28 וגם אנכי השאלתהו ליהנה כל הימים אשר חנה היא שאול ליהנה וישתחו שם ליהנה: פ

2

1 ותתפלל חנה ותאמר עלך לבי ביהנה רמה קרני ביהנה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך: 2 אין יקדוש ביהנה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: 3 אל תרבו דברו ובהנה גבוה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יהנה *לא* ולו נתכנו עללות: 4 קשת גברים חתים ונכשלים ארו חול: 5 שבעים בלחם נשפרו ורעבים חלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: 6 יהנה ממת ומחיה מזריד שאול ויעל: 7 יהנה מזריש ומעשיר משפיל אף מרומם: 8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עשיריבים וכסא כבוד ונחלם כי ליהנה מצקי ארץ ונשת עליהם תבל: 9 רגלי *חסידו* חסידיו ישמור ורשעים בחדש יהמו כי לא בכת ויבר איש: 10 יהנה יתנו *מרובו* מרביבו *עלו* עליו בשמים ירעם יהנה ירין אפס ארץ ויתרעז למלכו וירם קרן משיחו: פ 11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער חנה משרת את יהנה את לפני עלי הכהן: 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהנה: 13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח וזא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלשה שנים בקרו: 14 והכה כפיור או בדיד או בקלחת או בפדור כל אשר נעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הכאים שם בשלה: 15 גם בשרם יקטרון את החלב וזא נער הכהן ויאמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לבתו ולא יקח ממה בער מבשל כי אסחי: 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח לך כאשר תאזה נפשך ואמר *לו* לא) כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחוקה:

17 ותהי הטאת הנערים גדולה מאד את־פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: 18 ושמואל משרת את־פני יהוה נער חגור אפוד בד: 19 ומעיל קטן תעשה־לו אמו ותעלתה לו מנמים: 20 מימיה בעלותה את־אשה לזבח את־זבח הנמים: 20 וברך עלי את־אלקנה ואת־אשתו ואמר ישם יהוה לה זרע מרה־אשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: 21 כ־פךד יהוה את־חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: 22 ועלי זקן מאד ושמע את־כל־אשר ישעון בניו לכל־ישראל ואת אשר־ישקבון את־הנשים העבאות פתח אהל מועד: 23 ויאמר להם למה תעשון בדרךים האלה אשר אנכי שמע את־דבריכם רעים מאת כל־העם אלה: 24 אל בני כי לוא־טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: 25 אם־יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא־איש מי יתפלל־לו ולא ישמעו לקול אביהם כ־יחפץ יהוה להמיתם: 26 ותנער שמואל הלך ונרד וטוב גם עם־יהוה וגם עם־אנשים: 27 ויבא איש־אלהים אל־עלי ויאמר אליו בה אמר יהוה הננלה נגליתי אל־בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: 28 ובחר אתו מכל־שבטי ישראל לי לכהן לעלות על־מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את־כל־אשר בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתיו אשר צויתי מעון ותכבד את־בניך ממני להבדילכם מראשית כל־מנחת ישראל לעמי: 30 לכן נאם־יהוה אלתי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך ותתלכו לפני עד־עולם ועתה נאם־יהוה חלילה לי כי־מכבדי אכבד ובני יקלו: 31 הנה ימים באים וגדעתי את־זרעך ואת־זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: 32 והבטת צד מעון בכל אשר־יוסיב את־ישראל ולא־יהנה זקן בביתך כל־הימים: 33 ואיש לא־אקבית לך מעם מזבחי לכלות את־עניו ולארוב את־נפשך וכל־מרבית ביתך ימותו אנשים: 34 וזה־לך האות אשר יבא אל־שני בניך אל־חפני ופינתם ביום אחד וימותו שניהם: 35 ותקימתי לי כתן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי ועשה וכניתי לו בית נאמן ותתהלך לפני־מישחי כל־הימים: 36 והיה כל־המותר בביתך יבוא להשתחנת לו לאנורת כסף וכבר־לחם ואמר ספתני נא אל־אתת הפהנות לאכל פת־לחם: 3

3

1 ותנער שמואל משרת את־יהוה לפני עלי ודבר־יהוה הנה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו (ועינו) ועניו) (תחלו כהות לא יוכל לראות: 3 ויהי אלהים טרם יכפה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר־שם ארון אלהים: 4 ויקרא יהוה אל־שמואל ויאמר הנני: 5 ונרץ אל־עלי ויאמר הנני כ־קראת לי ויאמר לא־קראתי שוב שכב ויגדף וישקב: 6 ונסף יהוה קרא עוד שמואל ונגם שמואל ויגדף אל־עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא־קראתי בני שוב שכב: 7 ושמואל טרם יבא את־יהוה וטרם יגלה אליו דבר־יהוה: 8 וינסף יהוה קרא שמואל בשלשית ונקם ויגדף אל־עלי ויאמר הנני כי קראת לי ונבן עלי כי יהוה קרא לגער: 9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והנה אם־יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך ויגדף שמואל וישקב במקומו: 10 ויבא יהוה ויתוצב ויקרא כפעם־בפעם שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: 11 ויאמר יהוה אל־שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל־שמעו הצלינה שתי אנני: 12 ביום ההוא אקים אל־עלי את כל־אשר דברתי אל־ביתו החל וכלה: 13 והגדתי לו כי־שפט אני את־ביתו עד־עולם בעני אשר־ידע כי־מקללים להם בניו ולא כהה בם: 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם־יתכפר עון בית־עלי בגבה ובמנחה עד־עולם: 15 וישקב שמואל עד־הבקר ויפתח את־דלתות בית־יהוה ושמואל ירא מהגיד את־הפראה אל־עלי: 16 ויקרא עלי את־שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אל־גא תכחד ממני בה עשה־לך אלהים וכה יוסיף אם־תכחד ממני דבר מכל־הדבר אשר־דבר אליך: 18 ויגד־לו שמואל את־כל־הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני עשה: 19 ויגדל שמואל ויהוה הנה עמו ולא־הפיל מכל־דבריו ארצה: 20 וידע כל־ישראל מזה ועד־באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: 21 ונסף יהוה להראה בשלה כ־יננלה יהוה אל־שמואל בשלו בדבר יהוה: 4

4

1 ויהי דבר־שמואל לכל־ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחטו על־האבן העזר ופלשתים חנו באפק: 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים

וַיְנַבֵּנוּ בְּמַעֲרֵכָהּ בַּשָּׁדָה כַּאֲרֵבֶעַת אֲלָפִים אִישׁ: 3 וַיָּבֹא הָעַם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זַקֵּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַה נַּנְתָּנוּ וַהֲנָה הַיּוֹם לִפְנֵי פִלְשְׁתִּים נָקְחָה אֵלֵינוּ מִשְׁלַח אֲתָדָרוֹן בְּרִית יְהוָה וַיָּבֹא בְּקַרְבְּנוּ וַיִּשְׁעַנוּ מִכֶּפֶר אֲיֵבֵינוּ: 4 וַיִּשְׁלַח הָעַם שְׁלַח וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכִּרְבּוֹים וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֲלִי עִם־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חֲפְנֵי וַפִּינְחָס: 5 וַיְהִי כְבוֹא אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיַּרְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוּלָּה וַתְּהֵם הָאָרֶץ: 6 וַיִּשְׁמְעוּ פִלְשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מַה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת בְּמַחֲנֶה הַעֲבָרִים וַיִּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה בָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה: 7 וַיִּרְאוּ הַפִּלְשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הִיִּתָּה כֹּזֵאת אֶתְמוּל שְׁלָשָׁם: 8 אוֹי לָנוּ מִי וַיִּצְלַנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַכָּה בַּמִּדְבָּר: 9 הַתְּחֹזֵקוּ וְהָיוּ לְאֲנָשִׁים פִּלְשְׁתִּים מִן תַּעֲבֹדוּ לְעַבְדֵיכֶם כֹּסֵם וְהָיִיתֶם לְאֲנָשִׁים וַנְּלַחֲמֶתֶם: 10 וַיִּלְחָמוּ פִלְשְׁתִּים וַיַּגְּנֻךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּסוּ אִישׁ לְאֹהֲלָיו וַתְּהִי הַמַּכָּה גְדוּלָּה מְאֹד וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף רָגֵל: 11 וַאֲרוֹן אֱלֹהִים נִלְקַח וַשְׁנֵי בְנֵי־עֲלִי מָתוּ חֲפְנֵי וַפִּינְחָס: 12 וַיַּרְץ אִישׁ־בְּנִימֹן מִהַמְעָרָה וַיָּבֹא שְׁלַח כִּיֹּם הַהוּא וּמִדָּוִד קָרְעִים וַאֲדָמָה עַל־רֵאשׁוֹ: 13 וַיָּבֹאוּ וַהֲנֵה עָלֵי יֹשֵׁב עַל־הַכֶּסֶף * (דָּךְ) (דָּךְ) מִצָּפָה כִּי־הָיָה לְבַו חִרְדַּל עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בְּעִיר וַתִּזְעַק כָּל־הָעִיר: 14 וַיִּשְׁמַע עָלֵי אֶת־קוֹל הַצַּעֲקָה וַיֹּאמֶר מַה קוֹל הַהַמּוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ מִתָּר וַיָּבֹא וַיִּגֵּד לַעֲלִי: 15 וְעַל־יָד הַיְהוָה שָׂמְנָה שְׁנֵה וְעִנְיֵי קָמָה וְלֹא יָכוֹל לָרְאוֹת: 16 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־עֲלִי אֲנֹכִי הֵבֵא מִן־הַמְעָרָה וְאַחֲרָי מִן־הַמְעָרָה נְסִיתִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מִה־הָיָה הַדָּבָר בְּנִי: 17 וַיַּעַן הַמְּבַשֶּׁר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פִלְשְׁתִּים וְגַם מִגֵּבַת גְּדוּלָּה הִיִּתָּה בְּעַם וְגַם־שְׁנֵי בְנֵי־דָוִד מָתוּ חֲפְנֵי וַפִּינְחָס וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים נִלְקַחְתָּ: 18 וַיְהִי כַּהַזְכִּירֹו אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מִעַל־הַכֶּסֶף אַחֲרָיוֹת בְּעַד יָד הַשָּׂעִר וְהַשְּׁבָר מִפְּרַקְתּוֹ וַיָּמַת כִּי־זָקֵן הָאִישׁ וְכַבֵּד וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: 19 וְכֹלְתוֹ אֶשְׁת־פִּינְחָס הָרָה לְלֹת וַתִּשְׁמַע אֶת־הַשְּׂמֵעָ אֶל־הַלְקָחָ אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּמָּת חֲמִיָּה וְאַיְשָׁה וַתַּכְתֵּב וְתַלְדָּר כִּי־נַהַפְּכוּ עָלֶיהָ צָרִיחַ: 20 וַכַּעֲת מוֹתָה וַתִּדְבָרְנָה הַנְּצֻבּוֹת עָלֶיהָ אֶל־הַיִּרְאִי כִּי בֶן יִגְדָת וְלֹא עָנָתָה וְלֹא־שָׁתָה לָּבָה: 21 וַתִּקְרָא לְנָעִר אֶי־כְבוֹד לְאָמֹר גִּלְהָ כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל־הַלְקָחָ אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַל־חֲמִיָּה וְאַיְשָׁה: 22 וַתֹּאמֶר גִּלְהָ כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַחָ אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: פ

5

1 וּפִלְשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֹאוּ מֵאֶבֶן הַעֲזָרָה אֲשֶׁר־זָרָה: 2 וַיַּקְחוּ פִלְשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבִיאוּ אוֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן וַיַּנְצִיגוּ אוֹתוֹ אֶצֶל דָּגוֹן: 3 וַיִּשְׁכְּמוּ אַשְׁדוּדִים מִמַּחֲרַת וַהֲנִתּוּ דָגוֹן נֹפֵל לִפְנֵי אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיַּקְחוּ אֶת־דָּגוֹן וַיִּשְׁבּוּ אוֹתוֹ לְמַקוֹמוֹ: 4 וַיִּשְׁכְּמוּ בְּבֹקֶר מִמַּחֲרַת וַהֲנִתּוּ דָגוֹן נֹפֵל לִפְנֵי אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וְרֵאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי חֲפֹת יָדָיו כְּרֻתוֹת אֶל־הַמַּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׂאָר עָלָיו: 5 עַל־פִּי לֹא־יִדְרֹכוּ כְּהֵנִי דָגוֹן וְכָל־הַבָּאִים בֵּית־דָּגוֹן עַל־מַפְתָּן דָּגוֹן בְּאַשְׁדוּד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 6 וַתַּכְתֵּב וַיִּדְוֶה אֶל־הָאַשְׁדוּדִים וַיִּשְׁמַע וַיָּךְ אַתָּם * (כְּעַפְּלִים) (בַּטַּחֲלִים) אֶת־אַשְׁדוּד וְאַת־נַבְוִלָיָה: 7 וַיִּרְאוּ אֲנָשֵׁי־אַשְׁדוּד כִּי־בָּן וַאֲמָרוּ לֹא־יֹשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָמְנוּ כִּי־קָשְׁתָּה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֲלֹהֵינוּ: 8 וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־סָרְנֵי פִלְשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַת יֹשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיְסָבּוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 9 וַיְהִי אַחֲרָי הַסָּבּוּ אוֹתוֹ וַתְּהִי יַד־יְהוָה בְּעִיר מַהוּמָה גְּדוּלָּה מְאֹד וַיָּךְ אֶת־אֲנָשֵׁי הָעִיר מִקָּטָן וְעַד־גְּדוֹל וַיִּשְׁתְּרוּ לָהֶם * עַפְּלִים (בַּטַּחֲרִים): 10 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַקְרוֹן וַיְהִי כְבוֹא אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַקְרוֹן וַיַּזְעֲקוּ הָעַקְרוֹנִים לְאָמֹר הַסָּבּוּ אֵלַי אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְחַמִּיתַנִּי וְאַת־עָמִי: 11 וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־סָרְנֵי פִלְשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלָחוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ לְמַקְוָנוּ וְלֹא־יָמוּת אֲנִי וְאַת־עָמִי כִּי־הִיִּתָּה מַהוּמַת־מָוֹת בְּכָל־הָעִיר כִּכְרַתָּ מְאֹד יָד הָאֱלֹהִים שָׁם: 12 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מָתוּ חָפוּ * (כְּעַפְּלִים) (בַּטַּחֲרִים) וַתַּעַל שְׁוַעַת הָעִיר הַשְּׂמָיִם:

6

1 וַיְהִי אֲרוֹן־יְהוָה בְּשָׂדֵה פִלְשְׁתִּים שְׂבַעָה חֳדָשִׁים: 2 וַיִּקְרָאוּ פִלְשְׁתִּים לַכַּתְנִים וּלְקַסְמוֹס לְאָמֹר מִה־נַּעֲשֶׂה לְאֲרוֹן יְהוָה הוֹדַעְנוּ בְּמַה נִּשְׁלַחְנוּ לְמַקוֹמוֹ: 3 וַיֹּאמְרוּ אִם־מִשְׁלָחִים אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּשְׁלְחוּ אוֹתוֹ רִיקָם כִּי־הָשָׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ אֲשֶׁם אִי תִרְפְּאוּ וְנֹדַע לָכֶם לְמַה לֹּא־תִסְקוּר יָדוֹ מִכֶּם: 4 וַיֹּאמְרוּ מַה הָאֲשֶׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסֹּפֶל סָרְנֵי פִלְשְׁתִּים חַמְשָׁה * עַפְּלִי) (טַחֲרִי) זָהָב וַחֲמִשָּׁה

עַבְדִּי זָהָב כִּי־מָנַפֵּה אַחַת לְכֻלָּם וּלְסָרְנֵיכֶם: 5 וְעֵשִׂיתֶם צִלְמִי *עֲפֻלֵיכֶם (טַחְרִיכֶם) וְצִלְמִי עַבְדֵיכֶם הַמְשַׁחֲתִים אֶת־הָאֲרֶץ וַתָּתֶנּוּ לְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבֹד אִילָיִךְ יִגְדֵל אֶת־יְהוָה מְעַלְלֵיכֶם וּמְעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמְעַל אֲרַצְכֶם: 6 וְלָמַח הִכְבְּדוּ אֶת־לִבְכֶם כַּאֲשֶׁר כִּבְדוּ מִצְרַיִם וּפְרָעָה אֶת־לִבָּם הַלֹּא כַּאֲשֶׁר הִתְעַלְלָה בָּהֶם וּשְׁלָחִים וַיִּלְכוּ: 7 וְעַתָּה קְחוּ וַעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵי פָרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עִלָּה עֲלֵיהֶם עַל וַאֲסַרְתֶּם אֶת־הַפָּרוֹת בְּעֲגָלָה וְהִשִּׁבְתֶּם בְּנֵיהֶם מֵאַחֲרֵיהֶם הַכִּיָּה: 8 וּלְקַחְתֶּם אֶת־אָרְוֹן יְהוָה וַתָּתֶנּוּ אֹתוֹ אֶל־הַעֲגָלָה וְאֹתוֹ כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתְתֶּם לוֹ אֲשֶׁם תִּשְׁמְנוּ בְּאָרְצוֹ מִצְרָו וּשְׁלַחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלַּךְ: 9 וּרְאִיתֶם אִם־דָּרָךְ גְּבוּלוֹ עִלָּה בֵּית שְׁמֶשׁ הוּא עֹשֶׂה לָנוּ אֶת־הַרְעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת וְאִם־לֹא וַיִּדְעַנּוּ כִּי לֹא יְדוּ גִנְעָה בָנוּ מִקְרָה הוּא הָיָה לָנוּ: 10 וַיַּעֲשׂוּ הָאָנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵי פָרוֹת עֲלוֹת וַיֹּאסְרוּם בְּעֲגָלָה וַאֲתַבְּנִיחֶם כְּלֵי בְּכִיתִי: 11 וַיִּשְׁמְנוּ אֶת־אָרְוֹן יְהוָה אֶל־הַעֲגָלָה וְאֹת הָאָרְוֹן וְאֹת עַבְדֵי הַזָּהָב וְאֹת צִלְמֵי טַחְרֵיהֶם: 12 וַיִּשְׂרְרָה הַפָּרוֹת בְּדָרָךְ עַל־דָּרָךְ בֵּית שְׁמֶשׁ מִסְלָה אַחַת הִלְכוּ הַלָּךְ וַיִּנְעוּ וְלֹא־סָרוּ יְמִין וְשְׁמוּאֵל וְסָרְנֵי פְלִשְׁתִּים הַלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד־גְּבוּל בֵּית שְׁמֶשׁ: 13 וּבֵית שְׁמֶשׁ קַצְרֵי־חֲטָטִים כְּעַמֻּק וַיִּשָּׂאוּ אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרְוֹן וַיִּשְׁמְחוּ לְרֵאוֹת: 14 וְהַעֲגָלָה כְּאֵה אֶל־שָׂדֶה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשְּׁמֶשׁ וַתַּעֲמֹד שָׁם וְשָׁם אָבָן גְּדוֹלָה וַיִּבְקְעוּ אֶת־עֵצֵי הַעֲגָלָה וְאֶת־הַפָּרוֹת הַעֲלוּ עָלֶיהָ לִיהְנוּהָ: 15 וְהַלְוִיִּם הוֹרִידוּ אֶת־אָרְוֹן יְהוָה וְאֶת־הָאָרְוֹן אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֲשֶׁר־בְּכֹו כְלֵי־זָהָב וַיִּשְׁמְנוּ אֶל־הָאָבָן הַגְּדוּלָה וְאִנְשֵׁי בֵּית־שְׁמֶשׁ הַעֲלוּ עֲלוֹת וַיִּזְבְּחוּ וְזָבְחִים בַּיּוֹם הַהוּא לִיהְנוּהָ: 16 וַתִּמַּשֶׁה סָרְנֵי־פְלִשְׁתִּים כִּרְאוֹ וַיִּשְׁבּוּ עַקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא: 17 וְאַלֶּה טַחְרֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשִּׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אֲשֶׁם לִיהְנוּהָ לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעִזָּה אֶחָד לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת אֶחָד לְעַקְרוֹן אֶחָד: 18 וְעַבְדֵי הַזָּהָב מְסַפֵּר כֹּל־עֲרֵי פְלִשְׁתִּים לְחֻמַּשַׁת הַסָּרְנִים מְעִיר מַבְצֵר וְעַד כְּפַר הַפָּרֹז וְעַד אֶבֶל הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר הֵנִיחוּ עֲלֶיהָ אֶת אָרְוֹן יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה בַּשָּׂדֶה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשְּׁמֶשׁ: 19 וַיִּךְ בָּאָנָשִׁי בֵּית־שְׁמֶשׁ כִּי רִאוּ בְּאָרְוֹן יְהוָה וַיִּךְ בָּעָם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמֻשִׁים אֶלְפָּה אִישׁ וַיִּתְּאֶבְלוּ הָעָם כִּי־הִכָּה יְהוָה בָּעָם מִכֹּה גְדוּלָה: 20 וַיֹּאמְרוּ אִנְשֵׁי בֵּית־שְׁמֶשׁ מִי יוּכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֵל־מִי עִלָּה מֵעַלֵינוּ: 21 וַיִּשְׁלַחוּ מִלְאָכִים אֶל־יְוֹשְׁבֵי קָרְתֵי־יְעָרִים לֵאמֹר הִשְׁבּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אָרְוֹן יְהוָה רְדוּ הַעֲלוּ אֹתוֹ אֵלֵיכֶם:

7

1 וַיִּבְּאוּ אֲנָשֵׁי וּקְרִיַת יַעֲרִים וַיַּעֲלוּ אֶת־אָרְוֹן יְהוָה וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ אֶל־בֵּית אַבְיָנָדָב בְּנִבְעָה וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ קָדְשׁוֹ לְשֹׁמֵר אֶת־אָרְוֹן יְהוָה: 2 פ 2 וַיְהִי מַיּוֹם שֶׁבַת הָאָרְוֹן בְּקִרְיַת יַעֲרִים וַיַּרְבּוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֹשְׂרִים שָׁנָה וַיָּנִיחוּ כֹל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה: 3 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם־כֹּל־לִבְכֶם אַתֶּם שׁוֹבִים אֶל־יְהוָה הַסִּירּוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַבָּכָר מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשַׁתְּרוּת וְהִלְכִינוּ לְבַכְכֶם אֶל־יְהוָה וַעֲבַדְהוּ לְבָדוֹ וַיַּצֵּל אַתְּכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: 4 וַיִּסִּירוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבְּעֻלִים וְאֶת־הַעֲשַׁתְרוּת וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה לְבָדוֹ: פ 5 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְּצוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל הַמְצַפְתָּה וְאֶתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם אֶל־יְהוָה: 6 וַיִּקְבְּצוּ הַמְצַפְתָּה וַיִּשְׁאָבוּ מֵיִם וַיִּשְׁכְּבוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיַּצְמוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שָׁם חֲטָאנוּ לִיהְנוּהָ וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְפָּה: 7 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים כִּי־הִתְקַבְּצוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמְצַפְתָּה וַיַּעֲלוּ סָרְנֵי־פְלִשְׁתִּים אֶל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מַפְגֵּי פְלִשְׁתִּים: 8 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׁמוּאֵל אֶת־חֲרָשׁ מַמְנוֹ מִזְבֵּחַ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁנַנּוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: 9 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טַלֵּה חֶלֶב אֶחָד *וַיַּעֲלֶהוּ (וַיַּעֲלֶהוּ) עוֹלָה כְּלִיל לַיהוָה וַיִּזְכֵּק שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה: 10 וַיְהִי שְׁמוּאֵל מְעַלָּה הַעֲוִלָּה וּפְלִשְׁתִּים גִּנְשׁוּ לְמַלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּרְעֵם יְהוָה בְּקוֹל־גְּדוּלֹה בַיּוֹם הַהוּא עַל־פְּלִשְׁתִּים וַיְהִלֶםם וַיַּנְּבֹּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל: 11 וַיִּצְאוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן־הַמְצַפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּכּוּם עַד־מַתְחַת לְבֵית כָּר: 12 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אָבָן אַחַת וַיִּשֶׁם בֵּין־הַמְצַפָּה וּבֵין הַשָּׁן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ אָבָן הַעֵיָר וַיֹּאמֶר עַד־הַיּוֹם עָרְנָנוּ יְהוָה: 13 וַיִּכְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לָבוֹא בְּגְבוּל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יְדִי־יְהוָה בְּפְלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁמוּאֵל: 14 וַתִּשְׁבְּכֶה הָעָרִים אֲשֶׁר לְקַחוּ פְּלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל מְעַקְרוֹן וְעַד־נֵת וְאֵת־גְּבוּלוֹן הַצִּיַּל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאֲמֹרִי: 15 וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּיו: 16 וְהִלַּךְ מוֹדֵי שָׁנָה בְּשָׁנָה וּסְבָב בֵּית־אֵל וְהִגְלִיל וְהַמְצַפָּה וְשֵׁפֶט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַמְקוֹמוֹת הָאֵלֶּה: 17 וַתִּשְׁבְּתוּ הָרְמֹתָה כִּי־שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפֵט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְּן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה: פ

8

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיִּשֶׂם אֶת־בְּנָיו שְׁפָטִים לְיִשְׂרָאֵל: 2 וַיְהִי שָׁם־בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוּאֵל וְשָׁם מִשְׁנֵהוּ

אביה שפטים בבאר שבע: ³ ולא הלקו בניו *בדרכו) בדרכיו (וישו אחרי הכצע [לקחור שחר וישו משפט: ⁴ ונתקצבו כל זקני ישראל ויבאו אל-שמואל הרמתה: ⁵ ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלקו בדרךך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל-הגוים: ⁶ וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו הנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל-יהוה: ⁷ ויאמר יהוה אל-שמואל שמע בקול העם לכל אשר-יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כיהאתי מאסו ממלך עליהם: ⁸ ככל-המעשים אשר-עשו מיום העלתי אתם ממצריו ועד-היום הנה ונעזבני ויעברו אליהם אחרים כן המה עשים נם-לך: ⁹ ועתה שמע בקולם אך ביהעד תעיד בהם והנדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: ¹⁰ ויאמר שמואל את כל-דברי יהוה אל-העם השאלים מאתו מלך: ¹¹ ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: ¹² ולשום לו שתי אלפים ושתי חמשים ולחיש חרישו ולקצר קצירו ולעשות פלי-מלחמתו וכלי רכבו: ¹³ ואת-בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: ¹⁴ ואת-שרותיכם ואת-כרמיכם וזויתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: ¹⁵ ויורעיכם וכרמיכם ועשר ונתן לשרסיו ולעבדיו: ¹⁶ ואת-עבדכי ואת-שפחותיכם ואת-בחוריכם הטובים ואת-חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: ¹⁷ צאנכם ועשר ותם תהיילו לעבדים: ¹⁸ וזעקתם בינם יהיו מלפני מלכם אשר בחרתם לכם ולא-יענה יהוה אתכם בינם ההוא: ¹⁹ ונמאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אס-מלך יהיה עלינו: ²⁰ והיינו נם-אנחנו ככל-הגוים ושפטנו מלפנו ויצא לפנינו ונלקחם את-מלחמתנו: ²¹ וישמע שמואל את כל-דברי העם ונדברם באזני יהוה: ²² ויאמר יהוה אל-שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל-אנשי ישראל לבו איש לעירו: ⁴

9

1 ויהי-איש *מבן-ימין (מבנימין) ושמו קיש בן-אביאל בן-צור בן-כורת בן-אפית בן-איש ימני גבור חיל: ² ולו-היה בן ושמו שאול בחר וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה נבה מכל-העם: ³ ותאבד-נה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל-שאול בנו כה-נא אתך את-אתה מהנעלים וקום לך בקש את-האתנת: ⁴ ויעבר בהר-אפקים ויעבר בארץ-שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ-ששלים ואין ויעבר בארץ-ימני ולא מצאו: ⁵ המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר-עמו לכה ונשיבה בן-יחבל אבי מן-האתנות והאנ לנו: ⁶ ויאמר לו הנה-נא איש-אלהים בעיר הזאת והאיש נקבד כל אשר-ידבר בוא ויבא עתה גלכה שם אויל יגיד לנו את-דרךנו אשר-הלכנו עליה: ⁷ ויאמר שאול לנערו והנה גלך ומה-נביא לאיש כי תלחם אזל מפלני ותשרה אין-להביא לאיש האלהים מה אהנו: ⁸ ויוסף הנער לענות את-שאול ויאמר הנה נמצא בניי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את-דרךנו: ⁹ לפנים ובישראל כה-אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לבו ונלקה עד-הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה: ¹⁰ ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה גלכה וילכו אל-העיר אשר-שם איש האלהים: ¹¹ המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערו ויצאות לשאב מים ויאמרו להן הוש בה הראה: ¹² ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מותר ועתה כי היום בא לעיר כי יבח היום לעם בבמה: ¹³ כבאכם העיר כן תמצאין אתו כשרם יעלה הבמה לאכל כי לא-אכל העם עד-באו כי-הוא יברך הנה אחר-כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי-אתו כהיום תמצאון אתו: ¹⁴ וישלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: ¹⁵ ויהוה גלה את-אזן שמואל יום אחד לפני בוא-שאול לאמר: ¹⁶ כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לניד על-עמי ישראל והושיע את-עמי מיד פלשתים כי ראיתי את-עמי כי באה צעקתו אלי: ¹⁷ ושמואל ראה את-שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה ועצר בעמי: ¹⁸ וישש שאול את-שמואל בתוך השער ויאמר הנידה-נא לי איזה בית הראה: ¹⁹ וישש שמואל את-שאול ויאמר אנכי הראה עליה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיה בבקר וכל אשר בלבבך אניד לך: ²⁰ ולאתנות האבדות לך היום שלשת תמים אל תשם את-לבך להם כי נמצאו ולמי כל-חמת ישראל תלוא לך וילכל בית אביד: ²¹ וישש שאול ויאמר תלוא בן-ימני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל-משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה: ²² ויקח שמואל את-שאול ואת-נערו ויביאם לשפתה ויתן להם מקום כראש הקראים והמה

כשלושים איש: 23 ויאמר שמואל לטובת הנה את-המנחה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אותה עמוך: 24 והיום הטוב את-השוק והעליה וישם. לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אבל כי למועד שמור-לך לאמר העם. קראתי ויאכל שאול עם-שמואל בינים ההוא: 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם-שאול על-הנגן: 26 וישכמו ויהי בעלות השחר ויקרא שמואל אל-שאול *הנגן והנה לאמר קומה ואשלחך ונגם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: 27 המה וירדו בקצה העיר ושמואל אמר אל-שאול אמר לגער ויעבר לפניו ויעבר ואתה עמד ביום ואשמיעך את-דבר אלהים: פ

10

1 ויבא שמואל את-פך השמן ויצק על-ראשו וישקהו ויאמר הלאו ביר-משחה יהנה על-נחלתו לניני: 2 בלבכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם-קברת חתל בנביל בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלקת לבקש והנה נטש אביך את-דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אנשה לבני: 3 וחלפת משם והלאת ובאת עד-אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל-האלהים בית-אל אחד נשא. שלשה גדוים ואחד נשא שלשת כפרות לחם ואחד נשא גבל-גין: 4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי-לחם ולקחת מינם: 5 אחר בן תבוא גבעת האלהים אשר-שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופנתה חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם גבל ותה ותליל וכנור והמה מתנבאים: 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונחפכת לאיש אחר: 7 והיה כי *תבא-נה (תבאנה) האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמוך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי יתר אליך להעלות עלות לזבח וזחי שלמים שבעת ימים תוחל עד-בואי אליך והודעתני לך את אשר תעשה: 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ונחפד לו אלהים לב אחר ויבאו כל-האתות האלה בינים ההוא: 10 ויבאו שם הנבטתה והנה חבל נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 ויהי כל-יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם-נביאים נבא ויאמר העם איש אל-רעהו מה-זה הנה לבן-קיש הגם שאול בנביאים: 12 וישן איש משם ויאמר ומי אביהם על-כן היתה למשל הגם שאול בנביאים: 13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה: 14 ויאמר יוד שאול אליו ואל-נערו אן הלקתם ויאמר לבקש את-האתנות ונראה כיהן ויבוא אל-שמואל: 15 ויאמר יוד שאול הנידה נא לי מה-אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שאול אל-דודו הגד הניד לנו כי נמצאו האתנות ואת-דבר המליכה לא-הניד לו אשר אמר שמואל: 17 ויצעק שמואל את-העם אל-יהוה המצפה: 18 ויאמר אל-בני ישראל פ מה-אמר יהוה אלי וישראל אנכי העליתי את-ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל-הממלכות הלחצים אתכם: 19 ואתם היום מאסתם את-אלהיכם אשר-הוא מושע לכם מפל-רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כיה-לך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטכם ולאלפיהם: 20 ויקרב שמואל את כל-שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: 21 ויקרב את-שבט בנימן *למשפחתו (למשפחתיו) ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן-קיש ויבקשהו ולא נמצא: 22 וישאל-עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר והנה הנה-הוא נחבא אל-הפלים: 23 וירצו ויקחתו משם ויתנצב בתוך העם וינבא מפל-העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל-כל-העם הריאתם אשר בחרבו יהוה כי אין פמה בקל-העם וירעו כל-העם ויאמרו יהי המלך: 25 וירבר שמואל אל-העם את משפט המלכה ויכתב בספר ונח לפני יהוה וישלח שמואל את-כל-העם איש לביתו: 26 וגם שאול הלך לביתו ובעתה וילכו עמו החיל אשר-נגע אלהים בלבם: 27 ובני בליעל אמרו מה-ישענו זה ויבחו ואלא-הביאו לו מנחה ויהי כמחריש: פ

11

1 וישל נחש העמוני ויחן על-גבש גלעד ויאמרו כל-אנשי בישי אל-נחש כרת-לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בואת אכרת לכם בנקור לכם כל-יעין ימין ושמתיה חרפה על-כל-ישראל: 3 ויאמרו אליו וקני בישי הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם-אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וירברו הדברים באזני העם וישאו כל-העם את-קולם ויבכו: 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן-השדה ויאמר שאול מה-לעם כי יבכו ויספרו-לו את-דברי אנשי בישי: 6 ותצלח רוח-אלהים על-שאול *בשמעו (בשמעו) את-הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויבא צמד בקר וניתחחו וישלח בכל-גבול ישראל ביד המלאכים. לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואתר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחר-יהוה על-העם ויצאו באיש

אָהָה: ⁸ וַיַּפְקֶדֶם בְּבֶזֶק וַיְהִי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מָאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אֶלֶף: ⁹ וַיֹּאמְרוּ לְמַלְאכִים הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ יְבוּשׁ וְלַעֲד מִחַר תַּהְיֶה לָכֶם תְּשׁוּעָה * כַּחַם (כַּחַם) הַשָּׁמַשׁ וְנִבְאוּ הַמַּלְאכִים וַיִּגְדּוּ לְאִנְשֵׁי יְבוּשׁ וַיִּשְׁמְחוּ: ¹⁰ וַיֹּאמְרוּ אִנְשֵׁי יְבוּשׁ מִחַר נִצַּא אֵלֵיכֶם וְעָשִׂיתֶם לָנוּ כִּכְל־הַשָּׁבוּב בַּעֲיַיְכֶם: ¹¹ וַיְהִי מִמִּחְרַת יוֹשֶׁם שְׁאוּל אֶת־הַעָם שְׁלֹשָׁה רִאשִׁים וַיָּבֹאוּ בַּתּוֹדַת הַמְּחַנֶּה בְּאֲשֵׁר־מִחְרַת הַבְּקָר וַיִּבְּנוּ אֶת־עֲמֻנוֹן עַד־רֵחַם הַיּוֹם וַיְהִי הַנְּשָׁאָרִים וַיַּצִּיבוּ וְלֹא נִשְׂאָרוּ־בָכֶם שְׁנַיִם יְחָד: ¹² וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל מִי הָאֵמֶר שְׁאוּל יִמְלֵךְ עָלֵינוּ תִּגְמוּ הָאֲנָשִׁים וְגַמְיֹתָם: ¹³ וַיֹּאמֶר שְׁאוּל לֹא־יוֹמֵת אִישׁ בְּיָוֵם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יְיָהוָה תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל: ¹⁴ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם לָכוּ וְנִלְכְּתָה הַגְּלָגֶל וַיַּחְדָּשׁ שֵׁם הַמְּלוּכָה: ¹⁵ וַיִּלְכוּ כִּלְ־הָעָם הַגְּלָגֶל וַיַּמְלִכוּ שֵׁם אֶת־שְׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגְּלָגֶל וַיִּזְבַּחוּ־שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שֵׁם שְׁאוּל וְכָל־אִנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מָאָד: **פ**

12

¹ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שְׁמַעְתִּי בְקֻלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְנִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: ² וַעֲמָה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ וּמִתְחַלֵּף לְפָנֵיכֶם וְאִנִּי וְקָנִיתִי נַשְׁבָּתִי וַיִּבְּנוּ הָעָם אֶתְכֶם וְאִנִּי הִתְחַלַּכְתִּי לְפָנֵיכֶם מִנְעָרֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: ³ הַגְּנִי עֵנוּ בִּי נִגַּד יְהוָה וַנְגַד מוֹשִׁיחוּ אֶת־שׂוֹר וּמִי לְקַחְתִּי נְחֹמֶר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת־מִי עָשָׂקְתִּי אֶת־מִי רִצוֹתִי וּמִי־מִי לְקַחְתִּי כִכְפָּר וְעָעָלִים עֵינֵי בֹו וְאָשִׁיב לָכֶם: ⁴ וַיֹּאמְרוּ לֹא עָשָׂקְתָנוּ וְלֹא רִצוֹתָנוּ וְלֹא־לְקַחְתָּ מִי־אִישׁ מְאֹמָה: ⁵ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם עַד יְהוָה בְּכֶם וְעַד מוֹשִׁיחוּ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מְצֵאתֶם בְּיָדֵי מְאֹמָה וַיֹּאמֶר עַד: **פ** ⁶ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מוֹשֶׁה וְאֶת־אֶהֱרֹן וְאֲשֶׁר הִעֲלָה אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מִאֶרֶץ מִצְרָיִם: ⁷ וַעֲמָה הַתִּנְצָבוּ וְאֲשַׁפְּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־צַדִּיקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם: ⁸ כַּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרָיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מוֹשֶׁה וְאֶת־אֶהֱרֹן וַיִּצְיֵאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרָיִם וַיִּשְׁכַּחוּ בְּמִקְוֵי הַיָּם: ⁹ וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שֶׁר־צָבָא חָצוֹר וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחֲמוּ בָּם: ¹⁰ וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה * (וַיֹּאמְרוּ) (וַיֹּאמְרוּ) חָטְאוּ כִי עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וַנִּעֲבָד אֶת־הַבְּעֵלִים וְאֶת־הַעֲשָׂתְרוֹת וַעֲמָה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אִיְבוּנוּ וַנְעַבְדְּךָ: ¹¹ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָרְבֶּעֵל וְאֶת־בְּרֶן וְאֶת־יָפְתָח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד אִיְבוּיֶם מִסָּבִיב וַתִּשְׁכְּבוּ בַטָּח: ¹² וַתִּרְאוּ כִּי־נֶחֱשׂ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עָלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֵךְ עָלֵינוּ וַיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִלְכֶכֶם: ¹³ וַעֲמָה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׂאֵלְתֶם וַהֲנֶה נְתָן יְהוָה עָלֵיכֶם מֶלֶךְ: ¹⁴ אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וַשְׁמַעְתֶּם בְּקֻלִּי וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עָלֵיכֶם אַחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ¹⁵ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְקוֹל יְהוָה וּמִרִיתֶם אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתָה יַד־יְהוָה בְּכֶם וּבְאֲבֹתֵיכֶם: ¹⁶ גַּם־עֲתָה הַתִּנְצָבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדְּבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם: ¹⁷ תִּלְוֹא קַצִּיר־חֲשִׂים הַיּוֹם אַקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת וַיִּמְטַר יָדָיו וּרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בַּעֲיַיִ הַזֶּה לְשָׁאוּל לָכֶם מֶלֶךְ: ¹⁸ וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קִלְת וַיִּמְטַר בָּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָל־הָעָם מְאֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוּאֵל: ¹⁹ וַיֹּאמְרוּ כִּלְ־הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל הַתְּפַלֵּל בַּעַד־עַבְדְּךָ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְאֵל־נַמּוֹת כִּי־יִכְפְּנוּ עַל־כָּל־חַטָּאוֹתֵינוּ רַעַף לְשָׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ: ²⁰ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ אֶתְכֶם עָשִׂיתֶם אֵת כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶל־תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרָי וַיְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְבְכֶם: ²¹ וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי אַחֲרָי הִתְהוּוּ אֲשֶׁר לֹא־יִוָּעִילוּ וְלֹא יִצְּלוּ כִּי־תְהוּוּ הֵמָּה: ²² כִּי לֹא־יִשַׁשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוֹצִיל יְהוָה לְעַשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לָעַם: ²³ גַּם אֲנִכִּי חָלִילָה לִי מִחַטָּא לִיהוָה מִחְדַּל לְהַתְּפַלֵּל בַּעֲדֵיכֶם וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם בְּדָרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישְׁרָתָה: ²⁴ אֲךָ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאַמְתָּ בְּכָל־לִבְבְכֶם כִּי רָאוּ אֵת אֲשֶׁר־הִגְדֵּל עִמְכֶם: ²⁵ וְאִם־הִרַע תִּרְעוּ גַם־אַתֶּם גַּם־מִלְכְכֶם תִּסָּפוּ: **פ**

13

¹ בִּן־שְׁנַיִם שְׁאוּל בְּמַלְכוּ וּשְׁתֵּי שָׁנַיִם מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: ² וַיְבָרַח־לוֹ שְׁאוּל שְׁלֹשַׁת אֻלְפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִי עִם־שְׁאוּל אֻלְפִים בְּמִכְמַשׁ וּבַת־אֵל וְאֶלֶף הָיוּ עִם־יוֹנָתָן בְּבִגְעַת בְּנִימִין וַיִּתֵּר הָעָם שְׁלַח אִישׁ לְאֶחָיו: ³ וַיִּגַּד יוֹנָתָן אֵת נַצִּיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּנָזֵב וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וְשָׁאוּל תִּקַּע בְּשׂוֹפָר בְּכָל־הָאֶרֶץ לְאַמֹּר יִשְׁמְעוּ הַעֲבָרִים: ⁴ וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ וְאַמֹּר הִכְהָ שְׁאוּל אֶת־נַצִּיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם נְבִאשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּזְעַקוּ הָעָם אַחֲרָי שְׁאוּל הַגְּלָגֶל: ⁵ וּפְלִשְׁתִּים נִאֲסְפוּ וְהִלְחִתִּם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וּשְׁשַׁת אֻלְפִים פָּרָשִׁים וְעָם כַּחֹל אֲשֶׁר עַל־שַׂפְתֵי־הָיִם לְרֹב וַיַּעֲזֹבוּ וַיִּחַנְנוּ בְּמִכְמַשׁ קְדַמַּת בֵּית אֹון: ⁶ וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צָר־לוֹ כִּי נִגַּשׁ הָעָם וַיַּתְּחִבּוּ הָעָם בְּמַעֲרוֹת וּבְחַנּוּחִים וּבְסַלְעִים וּבַצְּבָרִים

ובברות: 7 ועבדים עברו את-הנדרין ארץ גד ונלעד ושאויל עורבו בגלגל וכל-העם חרדו אחריו: 8 *ויחל) ויחל (ו) שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא-כא שמואל הגלגל ונפץ העם מעליו: 9 ויאמר שאיל הנשו אלי העלה והשלמים ונעל העלה: 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והגה שמואל בא ויצא שאיל לקראתו לברכו: 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאיל כיראתי כירנפץ העם מעלי ואתה לא-באת למועד הימים ופלשתים נאספים ממך: 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפאק ואעלה העלה: 13 ויאמר שמואל אל-שאול נסבלת לא שמרת את-מצות יהוה אלהיך אשר צוה כי עתה הכין יהוה את-ממלכתך אל-ישראל עד-עולם: 14 ועתה ממלכתך לא-תקום בקש יהוה לוי איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על-עמו כי לא שמרת את אשר-צוה יהוה: 15 ויגס שמואל ונעל מן-הגלגל ונבעת בנימן ויפקד שאול את-העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: 16 ושאויל וינתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים נבבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד ופנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שועל: 18 והראש אחד ופנה הדרך בית חרון והראש אחד ופנה הדרך הגבול הנשקף על-גי הצבעים המדברה: 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כיר-אמר (אמרנו פלשתים הן יעשו העבדים חרב או חנית: 20 ונדרו כל-ישראל הפלשתים ללשוש איש את-מחרשתו ואת-אתו ואת-קרדמו ואת מחרשתו: 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרך: 22 והיה ביום מלחמת ולא ימצא חרב וחנית ביד כל-העם אשר את-שאול ואת-יונתן ותמצא לשאויל וליונתן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל-מעבר ממכמש: 8

14

1 ויהי היום ויאמר יונתן בן-שאול אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הליז ולאביו לא הגיד: 2 ושאויל יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במנרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: 3 ואתה בן-אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן-עלי פהן ויהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר אל-מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן-הסלע מהעבר מזה ושם האחר בוצץ ושם האחר סנה: 5 השן האחר מצויק מצפון מול ממכש והאחר מנגב מול גבע: 6 ויאמר יהונתן אל-הנער ונשא כליו לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: 7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל-אשר בלבבך ונחף לך הנני עמך כלבבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עבדים אל-האנשים ונגלנו אליהם: 9 אם-כה יאמרו אלינו דמו עד-הניענו אליכם ועמדנו תחתיו ולא נעלה אליהם: 10 ואם-כה יאמרו עליו עלינו ועלינו כיר-נתנם יהוה בידנו והדגנו האות: 11 ויגלו שניהם אל-מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עבדים יצאים מן-החרים אשר התחבאו-שם: 12 ויענו אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אהכם דבר פ ויאמר יונתן אל-נשא כליו עלה אחרי כיר-נתנם יהוה ביד ישראל: 13 ונעל יונתן על-ידיו ועל-רגליו ונשא כליו אחריו וישלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: 14 ותהי המכה הראשונה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש בכחצי מענה צמד שדה: 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל-העם המצב והמשחית חרדו גם-המה ותרגו הארץ ותהי לחרדת אלהים: 16 ויראו הצפים לשאויל ונבעת בנימן והגה ההמון נמוך ונלך ונחלם: 17 ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו-נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והגה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כיר-תה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאול אל-הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים ונלך הלך ורב פ ויאמר שאול אל-הכהן אסף ידך: 20 ויזעק שאול וכל-העם אשר אתו ונבאו עד-המלחמה והגה היתה חרב איש ברעהו מוהמה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב ונס-המה להיות עם-ישראל אשר עם-שאול וינתן: 22 וכל איש ישראל המתחבאים בהר-אפרים שמעו כיר-נסו פלשתים וידבקו נס-המה אחריהם במלחמה: 23 ויושע יהוה ביום ההוא את-ישראל והמלחמה עברה את-בית און: 24 ואיש-ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את-העם לאמר ארור האיש אשר-יאכל לחם עד-הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל-העם לחם: 8 25 וכל-הארץ באו ביגער ויהי רבש על-פני השדה: 26 ויבא העם אל-הנער והגה הלך רבש ואיז-משיג ידו אל-פיו כיר-רא העם את-השבעה: 27 ויונתן לא-שמע בהשביע אביו את-העם וישלח את-קצה

המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל־פיו *ויתראנה *ויתארנה (ענינו: 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את־העם לאמר ארור האיש אשר־יאכל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר וינתן עקר אבי את־הארץ רא־נא כִּי־ארו עיני כִּי טעמתי מעט דבש הנה: 30 אף כִּי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כִּי עתה לא־דבקתה מכה בפלשתים: 31 ויבן ביום ההוא בפלשתים ממקום אילנה ויעף העם מאד: 32 *ויעש *ויעט (העם אל־שָׁלַל) השלל) ויקחו צאן ובקר ובגו בקר וישחטו־אֶרְצָה ויאכל העם על־הדם: 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליתנה לאכל על־הדם ויאמר בנדחם גל־ראלי היום אכן גדולה: 34 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הנישו אלי איש שורו ואיש שנהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא־תחטאו ליתנה לאכל אל־הדם ויגשו כל־העם איש שורו בידו הגילה וישחטו־שם: 35 ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה: פ 36 ויאמר שאול גררה אחרי פלשתים ליליה ונכזה בהם | עד־אור הבקר ולא־נשארו בהם איש ויאמרו כל־הטוב בעיניך עשה | ויאמר הבהן נקרב הלים אל־האֱלֹהִים: 37 וישאל שאול באל־הים הארד אחרי פלשתים התהנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: 38 ויאמר שאול נשו הלים כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: 39 כִּי חִי־הִנֵּה מוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יִשְׁנֶוּ בַּיּוֹתָן בְּנֵי כִּי מוֹת יָמוּת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל־הָעָם: 40 ויאמר אל־כל־ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני וינתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל־שאול הטוב בעיניך עשה: | 41 ויאמר שאול אל־יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד וינתן ושאול והעם יצאו: 42 ויאמר שאול הפילו ביני ובין וינתן בני וילכד וינתן: 43 ויאמר שאול אל־וינתן הגידה לי מה עשית ויגיד־לו וינתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר־בידי מעט דבש הנני אמות: 44 ויאמר שאול כה־יעשה אלהים וכה יוסף כִּי־מוֹת תָּמוּת וינתן: 45 ויאמר העם אל־שאול הוינתן | מוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת בַּיִשְׂרָאֵל חִלְיָה חִי־יִהְיֶה אִם־יִלְּ מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה כִּי־עַם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדוּ הָעָם אֶת־וַיּוֹתָן וְלֹא־מָת: | 46 ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: 47 ושאול לכד המלוכה על־ישראל ויגחם סביב | בכל־איביו במואב | ובבני־עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר־יפנה רשיע: 48 ויעש חיל ויגד את־עמלק ונצל את־ישראל מיד ססהו: | 49 ונהיו בני שאול וינתן וישני ומלכ־ישוע ושם שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאול אחינעם בת־אחימזע ושם שר־צבאו אביגר בן־גר דוד שאול: 51 וקיש אבי־שאול וגר אבי־אבגר בן־אביאל: | 52 ותהי המלחמה חזקה על־פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל־איש גבור וכל־בן־חיל ויאספהו אליו: |

15

1 ויאמר שמואל אל־שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על־עמו על־ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: | 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר־עשה עמלק לישראל אשר־שם לו בדרך בעלתו ממצרים: 3 עתה לך והביאה את־עמלק והחרמתם את־כל־אשר־לו ולא תחמל עליו והמטה מאיש עד־אשה מעלל ועד־יונג משור ועד־שה מנמל ועד־חמור: | 4 וישמע שאול את־העם ויפקדם בטלאים מאתים אף רגלי ועשרת אלפים את־איש והודה: 5 ויבא שאול עד־עיר עמלק ונרב בגתל: 6 ויאמר שאול אל־הקניזי לבו פרו רדו מתוך עמלקי פן־אספד עמו ואתה עשית חסד עם־כל־בני ישראל בעלותם ממצרים וינסר קניזי מתוך עמלק: 7 ויגד שאול את־עמלק מחוילה בואך שור אשר על־פני מצרים: 8 ויהפש את־אנג מלך־עמלק חי ואת־כל־העם החרים לפי־קרב: 9 ויחמל שאול והעם על־אנג ועל־מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל־הכרים ועל־כל־הטוב ולא אבו החרימם וכל־המלאכה נמכה ונמס אתה החרימו: פ 10 ויהי דבר־יהוה אל־שמואל לאמר: 11 נחמתי כִּי־המלכתי את־שאול למלך כִּי־שָׁב מאחרי ואת־דברי לא חקים ויחר לשמואל ויזעק אל־יהוה כל־חלילה: 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא־שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר ונרד הגלגל: 13 ויבא שמואל אל־שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את־דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל ומה קול־הצאן הזה באזני קול הבקר אשר אנכי שמע: 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאים אשר חמל העם על־מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אל־הרד ואת־היותר החרמנו: | 16 ויאמר שמואל אל־שאול הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אלי חלילה

*ויאמרו (ויאמר) לו דבר: ס 17 ויאמר שמואל הלווא אסקטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהנה למלך על-ישראל: 18 וישלחך יהנה בדרך ויאמר לך והסתרמתה את-החסאים את-עמלק ונלחמת בו עד פזותם אתם: 19 ולמה לא-שמעת בקול יהנה ותעט אל-השלל ותעש הרע בעיני יהנה: ס 20 ויאמר שאול אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהנה ואלך בדרך אשר-שלחני יהנה ואביא את-אנג מלך עמלק ואת-עמלק החרמתי: 21 ויפקח העם מהשלל צאן ופקד ראשית החרם לזבח ליהנה אלהיך בגלגל: 22 ויאמר שמואל התפץ ליהנה בעלות ויבחים בשמע בקול יהנה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: 23 כי הטאת-קסם לרי ואנן ויתרפים הפצר עון מאסת את-דבר יהנה וימאסה ממלך: ס 24 ויאמר שאול אל-שמואל הטאתי כי-עברתי את-פי-יהנה ואת-דבריה כי-יראתי את-העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שא נא את-הטאתי ושוב עמי ואשתחנה ליהנה: 26 ויאמר שמואל אל-שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את-דבר יהנה וימאסה יהנה מהיות מלך על-ישראל: ס 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף-מעילו ויקרע: 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהנה את-ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב ממוך: 29 ונב צח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: 30 ויאמר הטאתי עתה פכני נא נגד וקני-עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחית ליהנה אלהיך: 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהנה: ס 32 ויאמר שמואל הגישו אלי את-אנג מלך עמלק ויגד אליו אנג מעדנת ויאמר אנג אכן סר מר-המנות: ס 33 ויאמר שמואל פאשר שלחה נשים חרף בן-תשקל מנשים אמך וישסף שמואל את-אנג לפני יהנה בגלגל: ס 34 ויגד שמואל הרמתה ושאול עלה אל-ביתו נבעת שאול: 35 ולא-יסף שמואל לראות את-שאול עד-יום מותו כי-התאבל שמואל אל-שאול ויהנה נחם כי-המליך את-שאול על-ישראל: פ

16

1 ויאמר יהנה אל-שמואל עד-מתי אתה מתאבל אל-שאול ואני מאסתיו ממלך על-ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל-ישי בית-הלחמי כי-ראיתי בכניו לי מלך: 2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול וחרגני ס ויאמר יהנה עגלת בקר תקח בידך ואמר ליהנה פאתי: 3 ויקראת לישי בנחב ואנכי אודיעך את אשר-תעשה ומשחת לי את אשר-אמר אליך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהנה ונבא בית לחם ויחרדו וקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר שלום לזבח ליהנה פאתי התקדשו ובאתם אתי בנחב ויקדש את-ישי ואת-בניו ויקרא להם לזבח: 6 ויהי בבואם וירא את-אליאב ויאמר אך נגד יהנה משיחו: 7 ויאמר יהנה אל-שמואל אל-תבט אל-מראהו ואל-זכה קומתו כי מאסתיוהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהנה יראה ללבב: 8 ויקרא ישי אל-אבינדב ויעברו לפני שמואל ויאמר גם-בזה לא-בחר יהנה: 9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם-בזה לא-בחר יהנה: 10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל-ישי לא-בחר יהנה באלה: 11 ויאמר שמואל אל-ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל-ישי שלחך וקחני כי לא-נסב עד-באו פה: 12 וישלח ויביאהו והוא ארמוני עדיפה עינים וטוב ראי פ ויאמר יהנה קום משחתי כי-זה הוא: 13 ויפקח שמואל את-קרון השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח ויח-יהנה אל-דוד מהיום ההוא ומעלה נקם שמואל ויגד הרמתה: ס 14 וירח יהנה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהנה: 15 ויאמרו עבדי-שאול אליו הנה-נא רוח-אלהים רעה מבעתך: 16 ואמר-נא אריגו עבדיך לפניך ויקשנו איש ידע מנען בפנור והנה בהיות עליך רוח-אלהים רעה ידע ונגן בידו וטוב לך: פ 17 ויאמר שאול אל-עבדיו ראו-נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי: 18 וישן אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן ונבחר חיל ואיש מלחמה ויגבון דבר ואיש תאר ויהנה עמו: 19 וישלח שאול מלאכים אל-ישי ויאמר שלחה אלי את-דוד בנך אשר בצאן: 20 ויפקח ישי חמור לחם ונאד ויון ויגדי עזים אחד וישלח ביד-דוד בנו אל-שאול: 21 ונבא דוד אל-שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי-לו נשא כלים: 22 וישלח שאול אל-ישי לאמר יעמד-נא דוד לפני כי-מצא חן בעיני: 23 והנה בהיות רוח-אלהים אל-שאול ולקח דוד את-הפנור ונגן בידו וירח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה: פ

17

1 ויאספו פלשתים את-מתניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחניו בין-שוכה ובין-עזקה

באפס דמים: 2 ושאל ואיש ישראל נאספו ונחגו בעמק האלה ונערכו מלחמה לקראת פלשתים: 3 ופלשתים עמרים אל-ההר מזה וישראל עמרים אל-ההר מזה והגיא ביניהם: 4 ויצא איש-הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבוה שש אמות וזרת: 5 וכובע נחשת על-ראשו ושריון שקששים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת-אלפים שקלים נחשת: 6 ומצחת נחשת על-רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: 7 ויחץ ועץ (חניתו) כמגור ארזים ולתכת חניתו שש-מאות שקלים ברזל ונשא הצגה החד לפגיו: 8 ויעמד ויקרא אל-מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערף מלחמה הלווא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברזלכם איש ויורד אלי: 9 אם-יוכל להלחם אתי והכני והינינו לכם לעבדים ואם-אני אוכל-לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: 10 ויאמר הפלשתי אני חרפתי את-מערכות ישראל היום הזה תגדלי איש ונלחמה יחד: 11 וישמע שאול וכל-ישראל את-דברי הפלשתי האלה וחתו ויראו מאד: 12 וידר ברואש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמונה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: 13 וילכו שלשת בני-ישי הגדלים הלכו אחרי-שאול למלחמה ושם ושלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשהו ואבינדב והשלשי שמה: 14 וידר הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול: 15 וידר החד נשב מעל שאול לרעות את-צאן אביו בית-לחם: 16 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתאצב ארבעים יום: 17 ויאמר ישי לדרד בנו קח-גא לאחיך אפי'ת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחיך: 18 ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר-האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבכם תקח: 19 ושאל והמה וכל-איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם-פלשתים: 20 וישכם דוד בפקד ויטש את-הצאן על-שמר וישא נלחך כאשר צנחו ישי ויבא המעולה והחיל היצא אל-המערכה והרעו במלחמה: 21 ותערף ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה: 22 ויטש דוד את-הכלים מעליו על-יד שומר הפלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום: 23 והוא מנדבר עמם והגה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת *ממערות) ממערכות פלשתים וידבר פדכרים האלה וישמע דוד: 24 וכל איש ישראל בראותם את-האיש ויגסו מפגיו ויראו מאד: 25 ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את-ישראל עלה והיה האיש אשר-יכנו ועשרנו המלך ו עשר גדול ואת-בתו ויתן-לו ואת בית אביו ועשה חפשי בישראל: 26 ויאמר דוד אל-האנשים העמרים עמו לאמר מה-יעשה לאיש אשר יכה את-הפלשתי הלוי והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: 27 ויאמר לו העם פדכר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: 28 וישמע אליאב אחיו הגדול פדכר אל-האנשים ויחר-אף אליאב בדוד ויאמר למה-זה ירדת על-מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את-ודנה ואת רע לבכה כי למען ראות המלחמה ירדת: 29 ויאמר דוד מה עשיתי עמה הלווא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל-מול אחר ויאמר פדכר הזה וישבחו העם דבר פדכר הראשון: 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפגי-שאול וינקחו: 32 ויאמר דוד אל-שאול אל-יפל לב-אדם עליו עבדתך לך ונלחם עם-הפלשתי הזה: 33 ויאמר שאול אל-דוד לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הזה להלחם עמו כי-יער אתה והוא איש מלחמה מנערי: 34 ויאמר דוד אל-שאול רעה הנה עבדתך לאביו וקא הארץ ואת-הדוב ונשא שיה מה-עדר: 35 ויצאתי אחרי והפתי והצלתי מפיו וגם עלי והחוקתי בזקנו והפתי והמיתו: 36 גם את-הארי גם-הדוב הנה עבדתך והנה הפלשתי הערל הזה כאתר מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: 37 ויאמר דוד והנה אשר הצלני מנד הארץ ומנד הדוב הוא וצילני מנד הפלשתי הזה: 38 ויאמר שאול אל-דוד לך ויהנה ויהנה עמך: 39 וילבש שאול את-דוד מדיו ונתן קובע נחשת על-ראשו וילבש אתו שריון: 39 ונתן דוד את-חרבו מעל למדיו וינאל ללכת כי לא-נסה ויאמר דוד אל-שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי וינסה דוד מעליו: 40 ויפת מקלו בידו ויכתר-לו חמשה חלקי-אבנים. מן-הפחל וישם אתם בכלי הרעים אשר-לו ויבילקוט וקלעו בידו וישם אל-הפלשתי: 41 וילחך הפלשתי החד וקרב אל-דוד והאיש נשא הצגה לפגיו: 42 ויגש הפלשתי ויראה את-דוד ויגבוהו כיתנה וער ואדמני עם-יפה מראה: 43 ויאמר הפלשתי אל-דוד הכלב אנכי כי-אתה בא אלי במקלות וינקלל הפלשתי את-דוד באלתיו: 44 ויאמר הפלשתי אל-דוד לכה אלי ואתנה את-עשרתך לעוף השמים ולבהמת השדה: 45 ויאמר דוד אל-הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובכנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: 46 היום הזה יסגרף יהוה בידו והכיתו וחסרתי

את־ראשֹׁךָ מעליִי וְנִתְתִי פָנֶיךָ מִחִנָּה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֲזוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַנֵּת הָאָרֶץ וְיִדְעוּ כֹל־הָאָרֶץ כִּי גַשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: 47 וְיִדְעוּ כֹל־הַקָּתָל הַזֶּה כִּי־לֹא בַחֲרִב וּבְחִנִּיתַי יְהוֹשִׁיעַ יִהְיֶה כִּי לִיהוּדָה הַמִּלְחָמָה וַתָּנוּן אֲחֻכֶּם בְּיַדְנוּ: 48 וְהִיָּה כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלָּךְ וַיַּקְרַב לַקְרָאת דָּוִד וַיַּמְחֵר דָּוִד וַיִּגְרַץ הַמַּעַרְכָּה לַקְרָאת הַפְּלִשְׁתִּי: 49 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדָיו אֶל־הַכְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיַּקְלַע וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מַצְחוֹ וַתִּמָּעַב הָאֶבֶן בְּמַצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל־פְּנָיו אַרְצָה: 50 וַיַּחֲזֹק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי בַקְלַע וַיֹּאכְלוּ וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמְוִתֶהוּ וַחֲרִב אֵין בְּיַד־דָּוִד: 51 וַיִּגְרַץ דָּוִד וַיַּעֲמֹד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּקַּח אֶת־חַרְבוֹ וַיִּשְׁלַפְהָ מִתַּעֲדָה וַיַּמְוִתְהוּ וַיִּכְרַת־בָּהּ אֶת־רַאשֵׁי וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מַת גְּבוּרָם וַיִּנָּסוּ: 52 וַיַּקְמוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹדָה וַיִּדְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים עַד־בּוֹאֲךָ וַיָּא וְעַד שִׁעְרֵי עֲקָרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלֵי פְּלִשְׁתִּים בְּבִרְךְ שִׁעְרִים וְעַד־גֵּת וְעַד־עֲקָרוֹן: 53 וַיִּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֹּלֶק אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁסוּ אֶת־מַחְנֵיהֶם: 54 וַיַּקַּח דָּוִד אֶת־רֶאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיְבַאֲהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כְּלָיו שָׁם בְּאֶהֱלֹן: 55 וַכְרָאוֹת שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד וַיֵּצֵא לַקְרָאת הַפְּלִשְׁתִּי אֲמֹר אֶל־אַבְנֵךָ שֶׁךְ הַצָּבָא בְּן־מִיָּה הַנֶּעֱר אַבְנֵךָ וַיֹּאמֶר אַבְנֵךָ חֵי־נַפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יָדַעְתִּי: 56 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׂאֵל אִתָּה בְּן־מִיָּה הַעֲלֶם: 57 וַכְּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵךָ וַיְבַאֲהוּ לַפְּנֵי שָׂאוֹל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ: 58 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׂאוֹל בְּן־מִיָּה אִתָּה הַנֶּעֱר וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּן־עַבְדְּךָ יֵשִׁי בֵית הַלְחָמִי:

18

1 וַיְהִי כַכֹּל־תּוֹ לְדַבַּר אֶל־שָׂאוֹל וַנְּפֹשׂ יְהוֹנָתָן נִקְשָׁרָה בְּנִפְשׁ דָּוִד *וַיֹּאבְהוּ) וַיִּזְנְחוּ מִנְּפֹשׁוֹ: 2 וַיַּקַּחְהוּ שָׂאוֹל בַּיּוֹם הַהוּא וַלֹּא נָתַן לְשׁוֹב בֵּית אָבִיו: 3 וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בַּרְיִת בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ מִנְּפֹשׁוֹ: 4 וַתִּפְשֹׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמַּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיַּתְּנֶהוּ לְדָוִד וַיִּמְדֵּי וְעַד־חֲרָבוֹ וְעַד־חַנְגָּרוֹ: 5 וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל־אֲשֶׁר וַיִּשְׁלַחְנוּ שָׂאוֹל וַיִּשְׂכַּל וַיִּשְׁמָהוּ שָׂאוֹל עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּישֹׁב בְּעֵינָי כֹּל־הַעָם וְגַם בְּעֵינָי עַבְדֵי שָׂאוֹל: 6 וַיְהִי כִבּוּאֵם בַּיּוֹם הַהוּא דָוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַתַּצִּיחֵהוּ הַנְּשִׁים מִכָּל־עַרְבֵי יִשְׂרָאֵל *לַשּׁוֹר) (לַשִּׁיר) וְהַמַּחֲלוֹת לַקְרָאת שָׂאוֹל הַמֶּלֶךְ בַּתָּפִים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם: 7 וַתַּעֲנִינָה הַנְּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת וַתֹּאמְרוּן הִכָּה שָׂאוֹל *בְּאֶלְפָיו) וְדָוִד בַּרְכַבְתָּיו: 8 וַיֵּחֵר לְשָׂאוֹל מְאֹד וַיָּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נִתְּנוּ לְדָוִד רַכְבוֹת וְלִי נָתַנוּ הָאֱלֹפִים וְעוֹד לֹא אָף הַמְּלוּכָה: 9 וַיְהִי שָׂאוֹל *עֶזְרָא (עֶזְרָא) אֶת־דָּוִד מִחַיִּים הַהוּא וַתֵּלְאָה: 10 וַיְהִי מִמְּחָרַת וַתַּצִּלַּח רִיחַ אֱלֹהִים וְרָעָה אֶל־שָׂאוֹל וַיִּתְנַבַּא בַתּוֹרַת־הַכּוֹת וְדָוִד מָנְגֵן בְּיָדוֹ כָּנוּם וַיָּבוּם וַחַנְיָה בֶּנ־שָׂאוֹל: 11 וַיִּשַׁל שָׂאוֹל אֶת־הַחַנְיָה וַיֹּאמֶר אַבְנֵה בְּדָוִד וַיִּקְרֵי וַיִּסַּב דָּוִד מִפְּנֵי פַעֲעֵמִים: 12 וַיִּרָא שָׂאוֹל מַלְאֲכֵי דָוִד כִּי־הִיָּה יְהוָה עִמּוֹ וַיִּמָּעַם שָׂאוֹל כּוֹ: 13 וַיִּסְרְהוּ שָׂאוֹל מֵעַמּוֹ וַיִּשְׁמָהוּ לוֹ שֶׁר־אֶלֶף וַיֵּצֵא וַיָּבֵא לַפְּנֵי הָעָם: 14 וַיְהִי דָוִד לְכָל־דָּרְכוֹ מִשְׁכִּיל וַיְהִי עִמּוֹ: 15 וַיִּרָא שָׂאוֹל אֶשֶׁר־הוּא מִשְׁכִּיל מְאֹד וַיִּגֶר מִפְּנָיו: 16 וַיְכַל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹדָה אֱהִב אֶת־דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא וַיֵּצֵא נָבָא לַפְּנֵיהֶם: 17 וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד הִנֵּה בָתִּי הַגְּדוּלָּה מְרִב אִתָּה אֲתוֹן־לְךָ לְאִשָּׁה אֲף הַיְהוּדִי לְבָנְיָהֵל וַיְהַלְטֵם מִלְחָמוֹת יְהוָה וַשָּׂאוֹל אֲמֹר אֶל־תָּהִי דַּי לָּו וַתְּהַרְיֶבוּ ד־פְּלִשְׁתִּים: 18 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוֹל מִי אֲנֹכִי וּמִי חַיִּי מִשְׁפַּחַת אָבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי־אֵהְיֶה חָתָן לְמָלְךְ: 19 וַיְהִי בַעַתְתָּ אֶת־מְרִב בַּת־שָׂאוֹל לְדָוִד וַהִיא נָתַנָּה לַעַדְרִיאֵל הַמַּחֲלָתִי לְאִשָּׁה: 20 וַתִּאָהָב מִיְכַל בַּת־שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד וַיִּגְדְּוּ לְשָׂאוֹל וַיִּשֶׂר הַדָּבָר בְּעֵינָיו: 21 וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֲתַנָּה לוֹ וַתְּהַרְלֵי לְמוֹקֵשׁ וַתְּהַרְיֶבוּ ד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד בַּשְּׁתִּים תַּחַתָּן כִּי הַיּוֹם: 22 וַיֵּצֵא שָׂאוֹל אֶת־עַבְדּוֹ דְּבָרוֹ אֶל־דָּוִד בְּלֵשׁ לֵאמֹר הִנֵּה חֲפִץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו אַהֲבִידֵךָ וְעַתָּה תַחַתָּן בְּמַלְךְ: 23 וַיַּדְבֵּרְיוּ עַבְדֵי שָׂאוֹל בְּאָזְנֵי דָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנִּקְלָה בְּעֵינֵיכֶם תַּחַתָּן בְּמַלְךְ וַאֲנִי אִש־גֵּשׁ וַנְּקַלָּה: 24 וַיִּגְדְּוּ עַבְדֵי שָׂאוֹל לוֹ לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְּבַר דָּוִד: 25 וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל כִּי־תִאֲמָרוּ לְדָוִד אֵין־חֲפִץ לְמַלְךְ כְּמִתָּה כִּי כְּמִתָּה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים לְהַנָּקֵם בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ וַשָּׂאוֹל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת־דָּוִד בֶּנ־פְּלִשְׁתִּים: 26 וַיִּגְדְּוּ עַבְדֵי דָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשֶׂר הַדָּבָר בְּעֵינָי דָּוִד לְהַתַּחַתּוֹ בְּמַלְךְ וְלֹא מִלֹּא הַיּוֹמִים: 27 וַיָּקֶם דָּוִד וַנְּלָךְ וַהִוא וַאֲנָשָׁיו וַיָּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים מֵאַתְיּוֹם אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת־עֲרֵל־תֵּיבָהֵם וַיִּמְלֵאֵם לְמַלְךְ לְהַתַּחַתּוֹ בְּמַלְךְ וַיִּתְּנוּ־לוֹ שָׂאוֹל אֶת־מִיְכַל בָּתּוֹ לְאִשָּׁה: 28 וַיִּרָא שָׂאוֹל וַיָּדַע כִּי יְהוָה עִמּוֹ וַיִּמְכַּל בַּת־שָׂאוֹל אֶהֱבָתָהּ: 29 וַתֵּאֶסֶף שָׂאוֹל לִרְאֵ מִפְּנֵי דָוִד עוֹד וַהִי שָׂאוֹל אֵיב אֶת־דָּוִד כֹּל־הַיּוֹמִים: 30 וַיֵּצֵאוּ שְׂכָרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי וַמְתֵי צֹאתָם שָׁכַל דָּוִד מִפְּלַ עַבְדֵי שָׂאוֹל וַיַּקְרַע שְׂמוֹ מְאֹד: 31

19

1 וינדבר שאול אליזבתו בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדרך מאד:
 2 ונגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת:
 3 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה ואשר אתה שם ואני אדבר בקו אל אבי וראיתי מה והגדתי
 4 לך: 5 וינדבר יהונתן בדרך טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדרך כי
 6 לוא חטא לך וכי מעשיו טובים לך מאד: 7 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי וישע יהודה תשועה
 8 גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בהם נקי להמית את דוד הנם: 9 וישמע שאול בקול
 10 יהונתן וישבע שאול חיי הנה אסירומת: 11 ויבקרא יהונתן לדוד ויגדלו יהונתן את כל הדברים האלה
 12 ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום: 13 ויתוסף המלחמה להגות ויבא דוד
 14 וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה ויגסו מפניו: 15 ותהי רוח יהודה ורעה אל שאול והוא בביתו
 16 יושב ותחיתו בידו ודוד נמנו בדרך: 17 ויבקש שאול להכות בתנית בדרך ובקור ויפטר לפניו שאול
 18 ויך את התנית בקיר ודוד גס וימלט בלילה הוא: 19 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו
 20 ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך לילילה מחר אתה מומת:
 21 ותגד מיכל את דוד בעד החלון ויגלף ויבכה וימלט: 22 ותלח מיכל את התרפים ותשם אל המטה
 23 ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בכנף: 24 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר
 25 חלה הוא: 26 וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו:
 27 ויבאו המלאכים והגה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו: 28 ויאמר שאול אל מיכל למה
 29 ככה רמיתני ותשלחי את אבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיך:
 30 ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמיה ויגדלו את כל אשר עשה לו שאול ויגלה הוא ושמואל
 31 וישבו *בגניות בגיות: 32 ויגד לשאול לאמר הגה דוד *בגיות בגיות: 33 וישלח שאול מלאכים
 34 לקחת את דוד ויבא את לבת הנביאים ושמיואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול
 35 רוח אלהים ויתנבאו גם המה: 36 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה וינסף שאול
 37 וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה: 38 ויגלה גם הוא הרמיה ויבא עד בור הנדול אשר בשכו
 39 וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הגה *בגיות בגיות: 40 ויתנבא עד בא *גיות בגיות: 41
 42 וישאל ויהי עליו גם הוא רוח אלהים ויגלה הלוך ויתנבא עד בא *בגיות בגיות: 43 וישפט
 44 גם הוא בנדריו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערס כל היום והוא וכל הלילה על כן יאמרו
 45 הנם שאול בנביאים: 46

20

1 ויבכר דוד *מנות מנות: 2 ויאמר ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני
 3 אביך כי מבקש את נפשי: 4 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה *לוי עשה *לא יעשה אבי דבר גדול
 5 או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת: 6 וישבע עוד דוד
 7 ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פרו עצב ואולם חיי הנה ותו
 8 נפשך כי כפשע ביני וביני מנות: 9 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך: 10 ויאמר דוד
 11 אל יהונתן הנה חדש מחר ואני ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתי ונסתרתי בשדה עד הערב
 12 השלשית: 13 אם יפקדו יפקדו אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי יבח הנמים
 14 שם לכל המשפחה: 15 אם יבא יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו ידע כי כלתה הרעה
 16 מעמו: 17 ועשית חסד על עבדך כי בכרית יהיה הבאת את עבדך עמו ואם ישי עון המיתני אתה
 18 ועד אביך למה זה תביאני: 19 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם
 20 אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: 21 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענה אביך קשה:
 22 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ונצאו שניהם השדה: 23 ויאמר יהונתן אל דוד יהיה
 24 אלהי ישראל בראחקך את אבי פעם ומה השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך ונליתי
 25 את אונד: 26 כה יעשה והנה ליהונתן וכה יסוף כייטיב אל אבי את הרעה עליך ונליתי את אונד
 27 ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהנה עמו כאשר היה עם אבי: 28 ולא אם עורני חו ולא תעשה עמך
 29 חסד יהנה ולא אמות: 30 ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהנה את אבי דוד
 31 איש מעל פני האדמה: 32 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהנה מיד אבי דוד: 33 ויוסף יהונתן

22

1 וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשֵׁם וַיִּמְלֹט אֶל-מַעְרַת עֲדָלָם וַיִּשְׁמְעוּ אַחֵיו וְכָל-בֵּית אָבִיו וַיְרֹדוּ אֵלָיו שָׁמָּה: 2 וַתִּקְבְּצוּ אֵלָיו כָּל-אִישׁ מִצֹּדֶק וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ נָשָׂא וְכָל-אִישׁ מֵרֶגֶץ וְהָיוּ עִלְיָהֶם לְשֵׁר וַיְהִיו עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ: 3 וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשֵׁם מַצְפָּה מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל-מֶלֶךְ מוֹאָב יִצְאָנָא אָבִי וְאָמַר אֲתַכֶּם עַד אֲשֶׁר אֲדַע מִה-יַעֲשֶׂה-רָלִי אֵלֵהֶם: 4 וַיָּנִיחָם אֶת-פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּשְׁבּוּ עִמּוֹ כָּל-יְמֵי הַיּוֹת-דָּוִד בְּמַצְפָּה: 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנְּבִיא אֶל-דָּוִד לֹא תֵשֶׁב בְּמַצְפָּה לָדָּךְ וְכַאֲתִילָה אָרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֵא עֵצַר חֲרַת: 6 וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל כִּי נֹדַע דָּוִד וְנָאָשִׁים אֲשֶׁר אָתּוֹ וְשְׂאוּל יוֹשֵׁב בְּנוֹבָעָה תַּחַת הַאֲשֵׁל בְּרֶמֶה וַתַּחֲרֹתוּ בִּידָיו וְכָל-עַבְדָּיו נֹצְבִים עִלָּיו: 7 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעַבְדָּיו הַנּוֹצְבִים עִלָּיו שְׁמַעֲנָהּ בְּנֵי יְמִינֵי גַם-לִקְלָכְכֶם וְתַן בְּדָשֵׁי עֲדוֹת וַיִּרְמִים לְכָלְכֶם יְשִׁים שָׂרֵי אַלְפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת: 8 כִּי קִשְׁרֹתֶם כָּלְכֶם עֲלֵי וְאִיר-נִלְחָה אֶת-אַזְנֵי בְּכֶרֶת-בְּנֵי עַם-בְּנִי וְאִיר-חַלְהָה מִכֶּם עֲלֵי וְנִלְחָה אֶת-אַזְנֵי כִּי הַקִּים בְּנֵי אֶת-עַבְדֵי עֲלֵי לְאַרְבֵּ כַּיּוֹם הַזֶּה: 9 וַיִּשְׁן דָּאָג הָאֲרָמִי וְהוּא נָצָב עַל-עַבְדֵי-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת-בְּנֵי עַם נָבָה אֶל-אֲחִימֶלֶךְ בְּרַחֲמֵיטוֹב: 10 וַיִּשְׁאַל-לוֹ בִּיהוָה וַצִּיָּהָה נָתַן לוֹ וְאָת חֲרָב גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי גִתָן לוֹ: 11 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ לְקַרְא אֶת-אֲחִימֶלֶךְ בְּרַחֲמֵיטוֹב הַכֹּהֵן וְאָת כָּל-בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּנוֹב וַיִּבְאוּ כָּלָם אֶל-הַמֶּלֶךְ: 12 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל שְׁמַעֲנָהּ בְּרַחֲמֵיטוֹב וַיֹּאמֶר הַנְּנִי אָדֹנָי: 13 וַיֹּאמֶר *אֵלוֹ (אֵלָיו) שְׂאוּל לְמַה קִּשְׁרֹתֶם עֲלֵי אִתְּהָ וּבְנֵי עֲבָדָי לֹא לָחֵם וְחֲרָב וְשְׂאוּל לוֹ בְּאֵלֵהֶם לְקוֹם אֵלַי לְאַרְבֵּ כַּיּוֹם הַזֶּה: 14 וַיַּעַן אֲחִימֶלֶךְ אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וַמִּי בְּכָל-עַבְדֵיךָ דָּוִד נָאָמֶן וַתַּתֶּן הַמֶּלֶךְ וְסָר אֶל-מִשְׁמַעֲתָהּ וַנִּכְבַּד בְּבֵיתָהּ: 15 הַיּוֹם הַחַלְתִּי *לְשְׂאוּל- (לְשְׂאוּל-לוֹ) בְּאֵלֵהֶם חִלְלִי לִי אֵל-יְשֵׁם הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדָּיו דָּבָר בְּכָל-בֵּית אָבִי כִּי לֹא-יָדַע עַבְדֶּךָ בְּכָל-זָאת דְּבָר קָטָן אוֹ גָדוֹל: 16 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אֲחִימֶלֶךְ אִתְּהָ וְכָל-בֵּית אָבִיךָ: 17 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְרַצִּים הַנּוֹצְבִים עִלָּיו כָּבוֹ וְהִתְמוּתוּ וַיִּכְּנִי וְהָנֹה כִּי גַם-יָדֹם עִם-דָּוִד וְכִי יָדַעוּ כִּי-בִרַח הוּא וְלֹא יָלוּ אֶת- *אָזְנוֹ (אָזְנִי) וְלֹא אָבִי עַבְדִּי הַמֶּלֶךְ לְשַׁלַּח אֶת-יָדָם לִפְנֵי כַחֲנִי וְהָנֹה: 18 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ *לְדַוִּיג (לְדַוִּיג) לְדַוִּיגָנִי (כִּי אִתְּהָ וַפְּנַע בְּכַהֲנַיִם וַיֹּסֵב *דַּוִּיגִי (דַּוִּיאָנִי) הָאֲרָמִי וַיִּפְּנַע-הוּא בְּכַהֲנַיִם וַיִּתְּמוּ בַיּוֹם הַהוּא שְׁמָנִים וַתִּמְשֹׁה אִישׁ נָשָׂא אַפּוֹד כֹּד: 19 וְאָת נָב עִיר-הַכֹּהֲנִים הַכֹּהֵן לְפִי-חֲרָב מֵאִישׁ וְעַד-אִשְׁתָּה מֵעוֹלָל וְעַד-יֹנֵק וְשׁוֹר וַתִּמּוֹד וְשֵׁה לְפִי-חֲרָב: 20 וַיִּמְלֹט בְּרַחֲמֵיטוֹב בְּרַחֲמֵיטוֹב וְשָׁמָּה אָבִינֶהּ וַיִּקְרַח אַחֲרַי דָּוִד: 21 וַיִּגֵּד אָבִינֶהּ לְדָוִד כִּי הִכְנִי שְׂאוּל אֶת כַּחֲנִי וְהָנֹה: 22 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאָבִינֶהּ וְדַעֲתִי בַיּוֹם הַהוּא כִּי-שָׁם *דַּוִּיגִי (דַּוִּיאָנִי) הָאֲרָמִי כִּי-חָבַד וַיִּגִּד לְשְׂאוּל אֲנָכִי סַבְחָתִי בְּכָל-נֶפֶשׁ בֵּית אָבִיךָ: 23 שָׁבַה אִתִּי אֶל-חֵירָא כִּי אֲשֶׁר יִבְקֹשׁ אֶת-נַפְשִׁי וַיִּבְקֹשׁ אֶת-נַפְשִׁי כִּי-מִשְׁמַרְתָּ אִתְּהָ עַמִּי:

23

1 וַיְגִדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְלִשְׁתִּים גִּלְחָמִים בְּקַעֲלָה וְהָמָה שָׁסִים אֶת-הַנְּהַרְנוֹת: 2 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בִּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵלָךְ וְהַפִּיטִי בְּפְלִשְׁתִּים הַאֵלֵהָ וַיֹּאמֶר וְהָנֹה אֶל-דָּוִד לָךְ וְהַכִּיתָ בְּפְלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת-קַעֲלָה: 3 וַיִּיאֲמְרוּ אֲנָשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אַנְחֵנוּ פָה בִּיהוּדָה וְרַאִים וְאַף כִּי-יִגְלַח קַעֲלָה אֶל-מַעְרַכוֹת פְּלִשְׁתִּים: 4 וַיּוֹסֶף עוֹד דָּוִד לְשַׁאֵל בִּיהוָה וַיִּשְׁמָעוּ וַיְהַנְּהוּ וַיֹּאמֶר קוֹם הִד קַעֲלָה כִּי-רָאִי נָתַן אֶת-פְּלִשְׁתִּים בְּנֶדֶךְ: 5 וַיֵּלֶךְ דָּוִד *וְנָאָשׁוֹ (וְנָאָשׁוֹ) וַאֲנָשָׁיו קַעֲלָה וַיַּלְחֵם בְּפְלִשְׁתִּים וַיַּהַר אֶת-מַקְיָהֶם וַיַּד כָּהֵם מִכָּה גָדוֹלָה וַיִּשַׁע דָּוִד אֶת יָשְׁבֵי קַעֲלָה: 6 וַיְהִי בְּכֶרֶח אָבִינֶהּ בְּרַחֲמֵיטוֹב אֶל-דָּוִד קַעֲלָה אַפּוֹד וְכַד בְּרָדוֹ: 7 וַיִּגֵּד לְשְׂאוּל כִּי-בָא דָוִד קַעֲלָה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל נָכַר אִתּוֹ אֱלֹהִים בְּיָדֵי כִּי נִסְכַּר לְבוֹא בְעִיר דִּלְתִים וּבְרִית: 8 וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת-כָּל-הַעֲשָׂם לְמַלְחָמָה לְכַרַת קַעֲלָה לְצוּר אֶל-דָּוִד וְאֶל-אֲנָשָׁיו: 9 וַיְדַע דָּוִד כִּי עֲלָיו שְׂאוּל מַחְרִישׁ הַרְעָה וַיֹּאמֶר אֶל-אָבִינֶהּ הַכֹּהֵן הַנִּיֶּשֶׁה הַאֲפּוֹד: 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד וְהָנֹה אִלְתֵּי יִשְׂרָאֵל שְׁמַע שְׁמַע עַבְדֶּךָ כִּי-מִבְּקֹשׁ שְׂאוּל לְבוֹא אֶל-קַעֲלָה לְשַׁחֵת לְעִיר בְּעַבְרָה: 11 הַנְּסִיבֵנִי בְעָלֵי קַעֲלָה בְרָדוֹ חֲבָרָה שְׂאוּל כְּאֲשֶׁר שְׁמַע עַבְדֶּךָ וְהָנֹה אִלְתֵּי יִשְׂרָאֵל הִנְדֵּנָה לְעַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר וְהָנֹה וְכַד: 12 וַיֹּאמֶר דָּוִד הַיִּסְרֹבוּ בְעָלֵי קַעֲלָה אִתִּי וְאֶת-אֲנָשֵׁי בְנֵי-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר וְהָנֹה וְסִיבֵרוּ: 13 וַיִּקָּם דָּוִד וְנָאָשׁוֹ בִּשְׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ וַיִּצְאוּ מִקַּעֲלָה וַתַּחֲלִיכּוּ בְּאֲשֶׁר יַחְתַּלְכוּ וּלְשְׂאוּל הִנְדֵּן כִּי-נִמְלֹט דָּוִד מִקַּעֲלָה וַתַּחְדָּל לְצֵאתָ: 14 וַיִּשָּׁב דָּוִד בְּמַדְבָּר מַצְפָּזוֹת וַיֵּשֶׁב בְּהָר בְּמַדְבַּר-צִיף וַיִּבְקָשׁוּ שְׂאוּל כָּל-הַיָּמִים וְלֹא-יִחַרְטוּ אֵלֵהֶם בְּרָדוֹ: 15 וַיִּרְא דָּוִד כִּי-יִצְא שְׂאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת-נַפְשׁוֹ וְדָוִד בְּמַדְבַּר-צִיף בְּחַרְשָׁה: 16 וַיִּקָּם וַיְהַנְתֵּן בְּרַחֲמֵיטוֹב וַיֵּלֶךְ אֶל-דָּוִד חֲרֹשָׁה וַתַּחֲנֵק אֶת-דָּוִד בְּאֵלֵהֶם: 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-חֵירָא כִּי לֹא תִמְצָאךָ יָד שְׂאוּל אָבִי וְאִתְּהָ תִמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וְאַנְכִי אֶתְהַדָּרְךָ

ולבנה לדוד: 9 ויבאו נעתי דוד וינדברו אל-נגבל ככל-הדברים האלה בשם דוד ויגזרו: 10 וישן נבל
 את-עבדו דוד ויאמר מי דוד ומי בן-רשי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: 11 ולקחתי
 את-לחמי ואת-מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה:
 12 ויחפכו נערי-דוד לדרבם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: 13 ויאמר דוד לאנשיו חזרו
 איש את-חברו ויחזרו איש את-חברו ויחזרו בם-דוד את-חברו ויעלו ויחזרו דוד את-חברו מאות איש
 ומאתים ישבו על-הפלים: 14 ולאביגיל אשת נבל הניר גער-אחר מהנערים לאמר הנה שלח דוד
 מלאכים ומתמרד לברך את-אדניו ונעט בהם: 15 והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו
 מאומה כל-ימי ההתהלכנו אתם בהיותנו בשדה: 16 חוקה היו עלינו גם-לילה גם-יומם כל-ימי היותנו
 עמם רעים הזאן: 17 ועתה דעי וראי מה-תעשי כיר-כלתה הרעה אל-אדניו ועל כל-ביתו והוא
 בן-בלעל מדבר אליו: 18 ותמרה *אבוניל (אביגיל) ותקח מאתים לחם ושנים נבל-יון וחמש
 צאן *עשוות) עשוות) וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על-החמרים: 19 ותאמר
 לנעריה עבדו לפני הנני אחרים באה ולאשה נבל לא הנידה: 20 והנה היא רכבת על-החמור
 ויירדת בסתר החר והנה דוד ואנשיו יורדים לקראתה ותפוש אתם: 21 וידגדג אמר אד לשקר שמרתי
 את-כל-אשר לזה במדבר ולא-נפקד מפל-אשר-לו מאומה וישב-לי דעה תחת טובה: 22 כה-יעשה
 אלהים לאבי דוד וכה יסוף אס-אשאי מכל-אשר-לו עד-הבקר משתין בקיר: 23 ותרא אביגיל
 את-דוד ותמרה מעל החמור ותפל לאפי דוד על-פניה ותשתחו ארץ: 24 ותפל על-רגליו
 ותאמר בראני אדני העון ותדבר נא אמתך באיניך ושמע את דברי אמתך: 25 אל-נא ישים אדני
 את-לבו אלי-איש הכליעל הזה על-נבל כי כשמו בן-הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי
 דוד לך ועתה יהי כנבל איניך ותמבקשים אל-אדני דעה: 27 ועתה הברכה הזאת אשר-הביא
 שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: 28 שא נא לפשע אמתך כי עשה-יעשה יהיה
 לאדני בית נאמן כיר-מלחמות יהיה אדני נלחם ורעה לא-תמצא כף מיניד: 29 ונגם אדם לרדף
 ולבקש את-נפשך והיתה נפש אדני גרוחה בצרור החיים את יהוה אל-ידי ואת נפש איניך יקלענה
 בתוך כף הקלע: 30 והנה כיר-יעשה יהוה לאדני ככל אשר-דבר את-הטובה עליך וצוה לנגיד
 על-ישראל: 31 ולא תהנה זאת לך לפקח ולמכשול לב לאדני ולשפך-דם חנם ולהושיע אדני
 לו והישוב יהוה לאדני וזכרת את-אמתך: 32 ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלתי ישראל אשר
 שלחך היום הזה לקראתי: 33 וברוך טעמך וברוכה את אשר פלאתי היום הזה מבוא בדרמים והשע
 ידי לי: 34 ואולם חיי-יהוה אלתי ישראל אשר מעניי מהרע אתך כי לולי מרתך *תבאתי (ותבאת)
 לקראתי כי אסונות לנגל עד-אור הבקר משתין בקיר: 35 ויבך דוד מידה את אשר-הביאה לו
 וליה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: 36 ותבא אביגיל אל-נבל והנה לו
 משתה בביתו כמשתה הקולך ולב נבל טוב עליו והוא שפר עד מאד ולא-הנידה לו דבר קטן ויגדל
 עד-אור הבקר: 37 ויהי בכפר בצאת הלון מנגל ותגדלו אשתו את-הדברים האלה וימת לבו בקרב
 והוא גיה לאבן: 38 ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את-נבל וימת: 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר
 ברוך יהוה אשר רב את-ריב חרפתי מיד נבל ואת-עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה
 בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: 40 ויבאו עבדי דוד אל-אביגיל הכרמלה
 וינדברו אליה לאמר דוד שלחני אל-ך לקחתך לו לאשה: 41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה
 אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: 42 ותמרה ותקם אביגיל ותרכב על-החמור וחמש נעריה
 ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי-לו לאשה: 43 ואת-אחינעם לקח דוד מיוזעאל ותהגן
 גם-שתינתן לו לנשים: 44 ושאל נתן את-מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן-ליש אשר מגלים:

26

1 ויבאו הזפים אל-שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בנבעת החכילה על פני הוישמן:
 2 ונגם שאול ויגדל אל-מדבר-זוף ואתו שלשת-אלפים איש בחוקי ישראל לבקש את-דוד
 במדבר-זוף: 3 ויחן שאול בנבעת החכילה אשר על-פני הוישמן על-ההר ודוד ישב במדבר
 וירא כי בא שאול אחרי המדברה: 4 וישלח דוד מרגלים וידע כיר-בא שאול אל-זכון: 5 ונגם

דוד ונבא אל-המקום אשר הנה-שם שאול ונרא דוד את-המקום אשר שכב-שם שאול ואבגר בן-גור שר-צבאו ושאול שכב במעגל והעם היום *סביבתו* (סביבתיו): ⁶ וישן דוד ויאמר אל-אחימלך החתי ואל-אבישי בן-צרויה אחי ויאב לאמר מי-יחד אתי אל-שאול אל-המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: ⁷ ונבא דוד ואבישי אל-העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל ותניתו מעוכה בארץ *מראשתו* (מראשתיו) ואבגר והעם שכבים *סביבתו* (סביבתיו): ⁸ ס ויאמר אבישי אל-דוד סגר אליהם היום את-אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית וביארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ⁹ ויאמר דוד אל-אבישי אל-תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקמה: ¹⁰ ויאמר דוד חיה-יהוה כי אם-יהוה יצפנו או-יומו נבוא ומת או במלחמה יחד ונספה: ¹¹ חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ויהוה ועתה קח-נא את-החנית אשר *מראשתו* (מראשתיו) ואת-צפחת המים וגלכה לנו: ¹² ויקח דוד את-החנית ואת-צפחת המים מראשתו שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי מרדמת יהוה נפלה עליהם: ¹³ ויעבר דוד העבר ויעמד על-ראש-ההר מרחק רב המקום ביניהם: ¹⁴ ויקרא דוד אל-העם ואל-אבגר בן-גר לאמר הלוא תענה אבגר וישן אבגר ויאמר מי אתה קראת אל-המלך: ¹⁵ פ ויאמר דוד אל-אבגר הלוא-איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל-אדניך המלך כביא אתה העם להשחית את-המלך אדניך: ¹⁶ לא טוב הך גר הנה אשר עשית חיה-יהוה כי בני-מות אתם אשר לא-שמרתם על-אדניכם על-משיח יהוה ועתה ראה אי-חנית המלך ואת-צפחת המים אשר *מראשתו* (מראשתיו): ¹⁷ ונבר שאול את-קול דוד ויאמר תקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ¹⁸ ויאמר למה זה אדני רחף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה-בידי רעה: ¹⁹ ועתה ושמע-נא אדני המלך את דברי עבדו אם-יהוה הסיתה בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כדגשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: ²⁰ ועתה אל-יפל מי ארצה מנגד בני יהוה כדניצא מלך ישראל לבקש את-פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בתרים: ²¹ ויאמר שאול חטאתי שוב בני-דוד כי לא ארבע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הנה הגה הסבלתי ואשנה הרבה מאד: ²² וישן דוד ויאמר הנה *החנית* (החנית) חנית המלך ויעבר אחד מהעדרים ויקחה: ²³ ויהוה ושיב לאיש את-צדקתו ואת-אמנתו אשר נתנה יהוה. היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: ²⁴ והנה כאשר גדלה נפשי היום הנה בעיני בן תנודל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל-צרה: פ ויאמר שאול אל-דוד ברוד אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וגלך דוד לדרכו ושאול שב למקומו: פ

27

1 ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה יום-אחד ביד-שאול אינ-לי טוב כי המלט אמלט ו אל-ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל-גבול ישראל ונמלטתי מידו: ² ונקם דוד ויעבר הוא ושש-מאות איש אשר עמו אל-אכיש בן-מעוז מלך גת: ³ וישב דוד עם-אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת-נבל הפרמלית: ⁴ ויגד לשאול כי-ברח דוד גת ולא *יוסף* (יסף) עוד לבקשו: ס ⁵ ויאמר דוד אל-אכיש אם-נא מצאתי תן בעיניך ותגור-לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: ⁶ ויתן-לו אכיש ביום ההוא את-צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הנה: פ ⁷ ויהי מספר הימים אשר-ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ⁸ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל-הגשורי *והגרוי* (והגרוי) והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד-ארץ מצרים: ⁹ והנה דוד את-הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים ונמלים ובגדים ושב ונבא אל-אכיש: ¹⁰ ויאמר אכיש אל-פשטתם היום ויאמר דוד על-נגב יהודה ועל-נגב הירחמאלי ואל-נגב חקיני: ¹¹ ואיש ואשה לא יחנה דוד לתביא גת לאמר בן-גדוד עלינו לאמר כה-עשה דוד וכה משפטו בלתי-מים אשר ישב בשדה פלשתים: ¹² ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והנה לי לעבד עולם: פ

28

1 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את-מתניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל-דוד גידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך: ² ויאמר דוד אל-אכיש לכן אתה תדע את אשר-יעשה עבדך

שְׁמוּאֵל ב

1 וַיְהִי אַחֲרָיו מוֹת שָׁאוּל וַדְּרַד שָׁב מִהַכּוֹת אֶת־הַמַּלְק וַיֵּשֶׁב דָּרַד בְּצִקְלָג יָמִים שָׁנָיִם: 2 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַהֲגָה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעַם שָׁאוּל וּבְגָדָיו קָרְעִים וְאָדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיְהִי בִבְאוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל אָרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ: 3 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מָזָה תַּבּוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי: 4 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מַד־הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִן־הַמַּלְחָמָה וְגַם־הַרְבֵּה נָפַל מִן־הָעָם וַיָּמָתוּ וְגַם שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ מָתוּ: 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנְּעָר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מָת שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ: 6 וַיֹּאמֶר הַנְּעָר הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרָא נִקְרִיתִל בְּתֵר הַגְּלִבְעָה וַהֲגָה שָׁאוּל נִשְׁעַן עַל־חֲנִיתוֹ וַהֲגָה הַרְכָּב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הַדַּבְּקָהוּ: 7 וַיִּגַּן אַחֲרָיו וַיִּדְּאִנִּי וַיִּקְרָא אֵלָיו וַאֲמַר הַגִּידִי: 8 וַיֹּאמֶר לִי מִי־אַתָּה *וַיֹּאמֶר (וַאֲמַר) אֵלָיו עַמְלִק אֲנִי: 9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַמְדָּהָ עָלַי וּמָתָמְנִי כִּי אַחְזִי הַשֶּׁבַע כִּי־לִעֹד נִפְשִׁי כִּי: 10 וְאַעֲמִד עָלָיו וְאַמְתָּמֶהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יָתִיב אַחֲרַי נָפְלוֹ וְאַקָּח הַנְּעָר וְאֲשֶׁר עַל־רֹאשׁוֹ וְאַצְעֲדָה אֲשֶׁר עַל־זְרָעוֹ וְאֲבִיאֵם אֶל־אֲדֹנָי הַגָּה: 11 וַיַּחֲזֹק דָּוִד *בְּבִגְדָיו (וּבְקָרְעָם וְגַם כָּל־הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָתוּ: 12 וַיִּסְפְּרוּ וַיִּכְבְּוּ וַיַּצְמַח עַד־הָעָרֶב עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל־עַם יְהוָה וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בְּהַרְבֵּ: 13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנְּעָר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי מָזָה אַתָּה וַיֹּאמֶר בְּרֹאֵשׁ גַּר עַמְלִק אֲנִי: 14 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אֵיךְ לֹא יָרַאת לִשְׁלַח יָדְךָ לְשַׁחַת אֶת־מִשְׁחַת יְהוָה: 15 וַיִּקְרָא דָּוִד לְאַחַד מִהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גֵּשׁ פְּנֵעַ בּוֹ וַיַּכְהוּ וַיָּמָתוּ: 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד *דְּמִיךְ (דְּמִיךְ) עַל־רֹאשְׁךָ כִּי פִיךָ עָגָה כַּף לְאַמֵּר אֲנִי מִתִּי אֶת־מִשְׁחַת יְהוָה: 17 וַיִּקְנָן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה הַזֹּאת עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ: 18 וַיֹּאמֶר לְלִמְד בְּנֵי־יְהוֹדָה קִשֵּׁת הַגָּה כְּתוּבָה עַל־סֶפֶר הַיִּשָּׁר: 19 הַצִּבֵּל יִשְׂרָאֵל עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלַל אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים: 20 אֶל־תִּגִּידוּ בָנֹת אֶל־תְּבַשְׂרוּ בַּחַוְצֹת אֲשֶׁקְלוֹן כִּי־תִשְׁמַחְנָה בְּנֹת פְּלִשְׁתִּים כִּי־תִשְׁלֹזְנָה בְּנֹת הָעַרְלִים: 21 הֲרִי בְּנִלְבַע אֶל־טַל וְאֶל־מָטָר עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוּמַת כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֶּן גְּבוּרִים מִגֶּן שָׁאוּל כִּלְי מוֹשִׁיחַ בְּשָׁמֶן: 22 מִמֶּם חָלְלִים מִחֻלָּב גְּבוּרִים קִשֵּׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁוֹן אַחֲזֹר וַתִּרְבַּ שָׁאוּל לֹא תִשׁוּב רִגְלָם: 23 שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן הַנְּאֻחָבִים וְהַנְּעִימִים בְּתַיְיָהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיזֹת גְּבוּרִי: 24 בְּנֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־שָׁאוּל בַּקִּינָה הַמְּלַבְּשָׁכֶם שְׂנֵי עַם־עֲדָנִים הַמַּעֲלָה עֲרִי יִהְיֶה עַל לְבוּשְׁכוֹ: 25 אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים בַּחוּץ הַמַּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלַל: 26 צַר לִי עָלֶיךָ אַחֵי יְהוֹנָתָן נְעַמְתָּ לִּי מְאֹד וּפְלֵאָתָה אַהֲבַתְךָ לִּי מֵאַהֲבַת נָשִׁים: 27 אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים וַיֹּאבְדוּ כִלְי מַלְחָמָה: פ

2

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאֹל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה בְּאַחַת עַבְדֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנָּה אֶעֱלֶה וַיֹּאמֶר חֲבַרְנָה: 2 וַעֲלֵ שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחֵינֵעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְנָבִיזָל אִשְׁתּוֹ נְבִל הַכַּרְמֶלִי: 3 וְנָאֲשָׁיו אֲשֶׁר־עִמּוֹ הֵעֲלָה דָּוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲבָרוֹן: 4 וַיְבֹאוּ אֲנָשָׁי יְהוֹדָה וַיִּמְשְׁחוּ־שָׁם אֶת־דָּוִד לְמַלְךָ עַל־בֵּית יְהוּדָה וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֲנָשִׁי וְבֵיט גַּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת־שָׁאוּל: 5 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אֲנָשֵׁי וְבֵיט גַּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרִכּוּם אַחֲסִי לַיהוָה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֶסֶד הַזֶּה עִם־אֲדֹנֵיכֶם עִם־שָׁאוּל וַתִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ: 6 וְעַתָּה יַעֲשֵׂה יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד וְאֱמֶת וְגַם אֲנִי אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדְּבָר הַזֶּה: 7 וְעַתָּה וְחַתּוּנָה יְדִיכֶם וְהָיִי לְבְנֵי־חֵיל כִּי־מָת אֲדֹנֵיכֶם שָׁאוּל וְגַם אֲתִי מִשְׁחָה בֵּית־יְהוּדָה לְמַלְךָ עֲלֵיהֶם: 8 וְאַבְנֶר בֶּן־נֵר שַׂר־צְבָא אֲשֶׁר לָקַח אֶת־אִישׁ בִּשְׂת בֶּן־שָׁאוּל וַיַּעֲבְדֶהוּ מִחַנְּגִים: 9 וַיִּמְלִכֵהוּ אֶל־הַגְּלִיָּד וְאֶל־הָאֲשׁוּרִי וְאֶל־יִזְרְעָאֵל וְעַל־אֲפְרַיִם וְעַל־בְּנֵי־מִנָּה וְעַל־יִשְׂרָאֵל כֻּלָּה: 10 בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ־בִּשְׂת בֶּן־שָׁאוּל בְּמַלְכוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁתַּיִם שָׁנַיִם מָלַךְ אַךְ בֵּית יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרָיו דָּוִד: 11 וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ בְּחֲבָרוֹן עַל־בֵּית יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנַיִם וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים: 12 וַיַּצָּא אַבְנֶר בֶּן־נֵר וְעַבְדֵי אִישׁ־בִּשְׂת בֶּן־שָׁאוּל מִמַּחֲנֵימָם וַיָּבִיאוּהוּ וַיֹּאבֵב בֶּן־צִרוּיָה וְעַבְדֵי דָּוִד יָצְאוּ וַיִּפְגְּשׁוּם עַל־בְּרֶכֶת גִּבְעוֹן וַיִּחְדּוּ וַיִּשְׁבּוּ אֶלָּה עַל־הַפָּרְכָה מָזָה וְאֶלָּה עַל־הַבְּרֶכֶת מָזָה: 14 וַיֹּאמֶר אַבְנֶר אֶל־יֹאבֵב יָקוּמוּ נָא הַנְּעָרִים וַיִּשְׁחָקוּ לְפָנָיו וַיֹּאמֶר יֹאבֵב יָקוּמוּ: 15 וַיִּקְמוּ וַיַּעֲבְדוּ בְּמִסְפַּר שָׁנַיִם עֶשְׂרׁ בְּלַגְמָו וְלְאִישׁ בִּשְׂת בֶּן־שָׁאוּל וּשְׁנַיִם עֶשְׂרׁ מַעֲבָדֵי דָּוִד: 16 וַיַּחֲזִקוּ אִישׁ וַיִּבְרָאשׁ רַעְיוֹהוּ וַחֲרָבוֹ בְּצַד רַעְיוֹהוּ וַיִּפְּלוּ וַיִּחְדּוּ וַיִּקְרָא לְמוֹקוֹם הַהוּא חֲלַקַת הַצָּרִים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן: 17 וַתְּהִי הַמַּלְחָמָה קָשָׁה עַד־מְאֹד בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּגְּגַר אַבְנֶר וְאֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו עַבְדֵי דָּוִד: 18 וַיְהִי־וּשָׁם

השער לדבר אתו בשלי ונכחו שם החמוש ונמת בדם עשה אל אחיו: ²⁸ וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד-עולם מדמי אבגר בן-גר: ²⁹ יחלו על-ראש יואב ואל כל-בית אביו ואל-יבנת מבית יואב זב ומצדע ומחניוק בפלד ונפל בחרב וחסר-לחם: ³⁰ ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבגר על אשר המית את-עשהאל אחיהם בבכעון במלחמת: ³¹ ויאמר דוד אלי-יואב ואל-כל-העם אשר-אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני אבגר ותמלך דוד הלך אחרי המטה: ³² וינקרו את-אבגר בחביון וישא המלך את-קולו ויבך אל-קבר אבגר ויבכו כל-העם: ³³ וינקרו המלך אל-אבגר ויאמר הכמות נבל ימות אבגר: ³⁴ ודך לא-אסרות ורגליך לא-לנחשתים הנשו כנפול לפני בני-עולה נפלת ויספו כל-העם לבכות עליו: ³⁵ ויבא כל-העם להברות את-דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר זה יעשה לי אלהים וכה יסוף כי אסד לפני בוא-השמש אטעם לחם או כל-מאומה: ³⁶ וכל-העם הפירו וישב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל-העם טוב: ³⁷ וידעו כל-העם וכל-ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את-אבגר בן-גר: ³⁸ ויאמר המלך אל-עבדיו הלא תדעו כי-שר וגדול נפל היום הנה בישראל: ³⁹ ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרניה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה ברעתו: פ

4

¹ וישמע בן-ישאיל כי מת אבגר בחביון וירפו ודיו וכל-ישראל נבהלו: ² ושני אנשים שקרי-דברים הנו בן-ישאיל שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי נס-בארות תחשב על-בנימן: ³ ויברחו הבארתיים נתקמה ויהיו-שם גרים עד היום הנה: ⁴ וליהונתן בן-ישאיל בן נכה רגלים בן-חמש שנים הנה בכא שמעת שאול ויהונתן מיוזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לקום ויפל ויפסק ושמו מפי-בשת: ⁵ וילכו בני-רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל-בית איש בשת והוא שכב את משקב הצחקים: ⁶ והנה באו עד-תוף הבית לקתי חטים ויכחו אל-התמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ⁷ ויבאו הבית והוא-שכב על-מטהו בחדר משקבו ויכחו וימתו ויסרו את-ראשו וינקחו את-ראשו וילכו דרך הערבה כל-הלילה: ⁸ ויבאו את-ראש איש-בשת אל-דוד חברון ויאמרו אל-המלך הנה-ראש איש-בשת בן-ישאיל איבך אשר בקש את-נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הנה משאול ומזרעו: ⁹ וישען דוד את-רכב ואת-בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חיי-יהוה אשר-פקדה את-נפשי מפל-צרה: ¹⁰ כי המגיד לי לאמר הנה-מת שאול והוא-הנה כמבשר בעיני ואחזה בו והארגוהו בצלקת אשר לתת-לו בשדה: ¹¹ אף בראשם רשעים הרגו את-איש-צדיק בביתו על-משקבו ועתה הלא אבקש את-דמו מידכם ובערתי אתכם מן-הארץ: ¹² ויצו דוד את-הנערים ויחרטום ויקצצו את-ידיהם ואת-רגליהם ויתלו על-הערבה בחביון ואת ראש איש-בשת לקחו וינקרו בקבר-אבגר בחביון: פ

5

¹ ויבאו כל-שבטי ישראל אל-דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמה ובשרך אנחנו: ² נס-אתמול נס-שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה *הייתה* (מוציא) המוציא *והמבי* (והמביא) את-ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את-דעמי את-ישראל ואתה תהיה לנגיד על-ישראל: ³ ויבאו כל-זקני ישראל אל-המלך חברונה ויבנת להם המלך דוד ברית בחביון לפני יהוה וימשחו את-דוד למלך על-ישראל: ⁴ פ בן-שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: ⁵ בחביון מלך על-יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל-ישראל ויהודה: ⁶ וילך המלך ונאשיו ויושלים אל-היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא-תבוא הנה כי אסד-הרף העורים והפסחים לאמר לא-תבוא דוד הנה: ⁷ וילכד דוד את מצבת ציון היא עיר דוד: ⁸ ויאמר דוד ביום ההוא כל-מכה יבסי ויגע בצנור ואת-הפסחים ואת-העורים *שנאו* (שנאי) נפש דוד על-בן ואמרו ענר ופסח לא יבוא אל-הבית: ⁹ וישב דוד במצדה ונקרא-לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן-המלוא נבותה: ¹⁰ מלך דוד הלך ויגדל ויהנה אלהי צבאות עמו: ¹¹ וישלח חילים מלך-צר מלאכים אל-דוד וצצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קור ויבניו בית לדוד: ¹² וידע דוד כי-הכיניו יהוה למלך על-ישראל וכל נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ ויבך דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחביון ויגדלו עוד לדוד בגים ונקות: ¹⁴ ואלה שמות הילדים לו

בירו שלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: 15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: 16 ואלישמע ואלידע ואלפלט: פ
 17 וישמעו פלשתים בירמשו את דוד למלך על ישראל ונעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע
 דוד וירד אל המצודה: 18 ופלשתים באו וינששו בעמק רפאים: 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה
 אל פלשתים התתנם בגדי ויאמר יהוה אל דוד עלה כירנתן אתן את הפלשתים בידך: 20 ויבא דוד
 בבבל פרצים ויבם שם דוד ויאמר פלץ יהוה את איביו לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום
 ההוא בעל פרצים: 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ויאנשו: 22 פ ויספו עוד פלשתים לעלות
 וינששו בעמק רפאים: 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ויבאת להם ממול
 בכאים: 24 ויהי *בשמעה (בשמעה) את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך
 להכות במחנה פלשתים: 25 ונעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויבא את פלשתים מגבע עד באה גור: פ

6

1 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלה: 2 ויגסם ויגלף דוד וכל העם אשר אלו
 מבצעי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים
 עליו: 3 וירכבו את ארון האלהים אל העגלה חדשה: 4 וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו
 בני אבינדב נהיגים את העגלה חדשה: 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברזים ובכורות
 ובנבלים ובחפים ובמנענעים ובצלצלים: 6 ויבאו עד גרן כבו וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז
 בו כי שמוטו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזה ויבחהו שם האלהים על השל ונמת שם עם ארון האלהים:
 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9 וירא
 דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איה יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא אבך דוד להסיר אליו את ארון
 יהוה על עיר דוד ונפשו דוד בית עבד אדום הגמי: 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגמי שלשה
 חדשים ויבך דוד ויהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: 12 ויבך דוד למלך דוד לאמר בכך יהוה את בית עבד
 אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים ויגלף דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם
 עיר דוד בשמחה: 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויבח שור ומריא: 14 ודוד מכרכר
 בקלעו לפני יהוה וירד הגור אפוד בד: 15 ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרושה
 ובקול שופר: 16 ויהי ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקה: 17 בעד החלון ותרא את המלך
 דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותכז לו בלבת: 17 ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל
 אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויבך דוד מהעלות העולה והשלמים ויבך
 את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת
 לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת ויגלף כל העם איש לביתו: 20 וישב דוד לבתך את ביתו
 והצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני
 אמהות עבדיו בהגלות נגלות אחר הרקים: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך
 ומכל ביתו לצאת אתי מגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי
 שפל בעיני ועם האמהות אשר אחרת עמם אכבדה: 23 ולמיכל בת שאול לא היה לה גיד עד יום
 מותה: פ

7

1 ויהי כי יושב המלך בביתו ויהוה הניחלו מסביב מפל איביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא
 ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך הרועה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר
 בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן: 5 לך ואמרת
 אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה מבנה לי בית לשבתי: 6 כי לא ישבתי בבית למים העלתי
 את בני ישראל ממזרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר התהלכתי
 בכל בני ישראל תדבר דברי את אחר שבתי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר
 למה לא בנייתם לי בית ארזים: 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך
 מן הנגה מאחר הצאן להיות גיד על עמי על ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכתה
 את כל איבך מפני ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: 10 ושמתו מקום לעמי לישראל
 ונשעתי ושבתי ויחזקו ויהי עיר גדולה ויהי עיר גדולה לעונותו כאשר בראשונה: 11 ולמן היום

אשר צויתו שפטים על-עמי ישראל והניחתי לה מכל-איביה והגיד לה יהוה כי-בית יעשה-להך יהוה: ¹² כיון ימלאו ימיה ושכבת את-אבתיך ונקימתי את-דודך אחריך אשר יצא ממעיך ונבנית את-ממלכתו: ¹³ הוא יבנה-בית לשמי ונבנתי את-פסא ממלכתו עד-עולם: ¹⁴ אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר בהעלותו והכחתו בשבט אנשים ונבנני בני אדם: ¹⁵ וחסדי לא-יחסר ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניו: ¹⁶ ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם לפניך קסאף יהוה נכון עד-עולם: ¹⁷ ככל הדברים האלה ויכלל החזונו הנה כן דבר נתן אל-דוד: ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני והנה ומי ביתי כי הביאתני עד-הקלם: ¹⁹ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל-בית-עבדך למרחוק ואת תורת האדם אדני יהוה: ²⁰ ומה-יוסף דוד עוד לדבר אליך ואתה ודעת את-עבדך אדני יהוה: ²¹ בעבור דברך וכלבך עשית את כל-הגדולה הזאת להודיע את-עבדך: ²² על-כן נדלת אדני יהוה כיון כוונתי ואין אלהים וזלתיך בכל אשר שמענו באזנינו: ²³ ומי כעמך כי-ישראל נוי אחד בארץ אשר הלכו-אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לה ממצרים נזים ואלהיו: ²⁴ ותכונן לה את-עמך ישראל לה לעם עד-עולם ואתה יהוה הגיית להם לאלהים: ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו הקם עד-עולם ועשה פאשר דברת: ²⁶ ויגדל שמך עד-עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על-ישראל ובית עבדך דוד יהוה נכון לפניך: ²⁷ כי-אתה יהוה צבאות אלתי ישראל גלית את-אזני עבדך לאמר בית אבנה-לה על-כן מצא עבדך את-לבו להתפלל אליך את-התפלה הזאת: ²⁸ ועתה אדני יהוה אתה-הוא האלהים ודברך יהיו אמת ותדבר אל-עבדך את-הטובה הזאת: ²⁹ ועתה הואל ויברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך כי-אתה אדני יהוה דברת ומברכתך ויברך בית-עבדך לעולם: פ

8

¹ ויהי אחרי-כן ויגד דוד את-פלישתים ויכניעם ויגח דוד את-מתג האמה מיד פלשתים: ² ויגח את-מואב וימדרם בחבל השבב אותם ארצה וימדר שני-חבלים להמית ומלא החבל להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: ³ ויגד דוד את-הדדעור בן-רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנתרה* (פרת) ⁴ וילכד דוד ממנו אלף ושבע-מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ⁵ ותבא ארם דמשק לעזר להדדעור מלך צובה ויגד דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: ⁶ וישם דוד נצבים בארם דמשק וחתו ארם לדוד לעבדים נושא מנחה וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך: ⁷ ויגח דוד את שלטי הנזב אשר היו אל עבדי הדדעור ויביאם ירושלים: ⁸ ומבטח ומברתי ערי הדדעור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: ⁹ וישמע חעי מלך חמת כי הנה דוד את כל-חיל הדדעור: ¹⁰ וישלח חעי את-יוצרים-בנו אל-המלך דוד לשאל-לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור וינחהו כי-איש מלחמות חעי הנה הדדעור ויגידו חעי כלי-כסף וכלי-זהב וכלי נחשת: ¹¹ גם-אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם-הכסף והזהב אשר הקדיש מכל-הנזים אשר פבש: ¹² מארם וממואב ומבני עמון ומפלישתים ומעמלק ומשלל הדדעור בן-רחב מלך צובה: ¹³ וישע דוד שם בשבבו מהפכותו את-ארם בגיא-מלח שמונה עשר אלף: ¹⁴ וישם בארם נצבים בכל-ארם שם נצבים ויהי כל-ארם עבדים לדוד וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך: ¹⁵ וימלך דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל-עמו: ¹⁶ ויואב בן-צרויה על-הצבא והושפט בן-אחילוד מזכיר: ¹⁷ וצדוק בן-אחישוב ואחיה מלך בן-אביתר פהגים ושררה סופר: ¹⁸ ובניהו בן-יהוידע והכרתי והפלתני ובני דוד פהגים היו: פ

9

¹ ויאמר דוד הכי יש-עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור הונתו: ² ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו-לו אל-דוד ויאמר המלך אליו האמתה ציבא ויאמר עבדך: ³ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל-המלך עוד כן ליהונתן נכה רגלים: ⁴ ויאמר-לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל-המלך הנה-הוא בית מקור בן-עמיאל בלו דבר: ⁵ וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מקור בן-עמיאל מלון דבר: ⁶ ויבא מפיבשת בן-יהונתן בן-שאול אל-דוד ויפל על-פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: ⁷ ויאמר לו דוד אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביו והשבותי לה את-כל-שדה שאול אביו

ואתה תאכל לחם על-שלחני המיד: 8 וישתחו ויאמר מיה עבדך כי פנית אל-הקלב המת אשר כמוני: 9 ויקרא המלך אל-ציבא גער שאול ויאמר אליו כל אשר הגה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן-ארניך: 10 ועברת לו את-הארמה אתה ובניך ועבדך והבאת והלוא לבן-ארניך לחם ואכלו ומפיבשת בן-ארניך יאכל המיד לחם על-שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: 11 ויאמר ציבא אל-המלך ככל אשר יצוה ארני המלך את-עבדו כן תעשה עבדך ומפיבשת אכל על-שלחני כאחד מבני המלך: 12 ולמפיבשת בן-קטן ושמו מיכא וכל מושב בית-ציבא עבדים למפיבשת: 13 ומפיבשת ישב בירושלם כי על-שלחן המלך המיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו: פ

10

1 ויהי אחר-כך נמת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחמיו: 2 ויאמר דוד אעשה-חסד עם-חננו בן-נחש פאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו בנר-עבדיו אל-אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: 3 ויאמרו שבי בני-עמון אל-חננו ארניכם המכבד דוד את-אביו בעיניך כיר-שלח לך מנחמים הלוא בעבדך חקור את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליו: 4 וימח חנון את-עבדיו דוד ויגלה את-חציו וקנם ויכרת את-מדוניהם בחציו עד שתותיהם וישלחם: 5 ויגדו לדוד וישלח לקראתם כיהיו האנשים נקלמים מאד ויאמר המלך שבו ביהו ער-צמח וקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני-עמון וישכרו את-ארם בית-רחוב ואת-ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת-מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: 7 וישמע דוד וישלח את-יואב ואת-כל-הצבא הנבחים: 8 ויצאו בני עמון וערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש-טוב ומעכה לבדם בשדה: 9 וירא יואב כיהיתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מפל בחורו *בישראל (ישראל) ויערף לקראת ארם: 10 ואת יתר העם נתן ביד אכיש אחיו ויערף לקראת בני עמון: 11 ויאמר אס-תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם-בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: 12 חזק ונתחזק בער-עמנו ובעד ערי ארצנו ויהוה יעשה הטוב בעיניו: 13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: 14 ובני עמון ראו כי-נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: 15 וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: 16 וישלח הדדעזר ויצא את-ארם אשר מעבר הנחל ויבאו חילם ושובד שר-צבא הדדעזר לפניהם: 17 ויגד לדוד ס ויאסף את-כל-ישראל ויעבר את-הנחל ויבא חלאמה וערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: 18 וינס ארם מפני ישראל ונתהו דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובד שר-צבאו הכה ונמת שם: 19 ויראו כל-המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את-ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את-בני עמון: פ

11

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון ויצרו על-רבה ודוד יושב בירושלם: 2 ויהי לעת הערב ויגם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: 3 וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת-שבע בת-אליעם אשת אוריה החתי: 4 וישלח דוד מלאכים ויקחה ויבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל-ביתה: 5 ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הנה אנכי: 6 וישלח דוד אל-יואב שלח אלי את-אוריה החתי וישלח יואב את-אוריה אל-דוד: 7 ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: 8 ויאמר דוד לאוריה בד לביתה ורחץ רגליו ויצא אוריה מבית המלך וימצא אחריו משאת המלך: 9 וישכב אוריה פתח בית המלך את כל-עבדי אדניו ולא ירד אל-ביתו: 10 ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל-ביתו ויאמר דוד אל-אוריה הלוא מדרךך אתה בא מדוע לא ירדת אל-ביתך: 11 ויאמר אוריה אל-דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על-פני השדה חנים ואני אבוא אל-ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם-אשתי חנה ותי נפשך אם-עשית את-הדבר הזה: 12 ויאמר דוד אל-אוריה שב בזה גם-היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: 13 ויקרא-לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם-עבדי אדניו ואל-ביתו לא ירד: 14 ויהי בפקר ויקתב דוד כפר אל-יואב וישלח ביד אוריה: 15 ויקתב בספר לאמר הכו

את־אוריגה אל־מול־פני המל־חמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ונת: ס 16 ויהי בשמור יואב אל־העיר ונתן את־אוריגה אל־המקום אשר ידע כי אנשי־חול שם: 17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את־יואב ויפל מן־העם מעבדי דוד ונתת גם אוריגה החתי: 18 וישלח יואב ויגד לדוד את־כל־דברי המל־חמה: 19 ויצו את־המלאך לאמר ככל־ותיך את כל־דברי המל־חמה לדבר אל־המלך: 20 והנה אסתעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשיתם אל־העיר להלחם הלאו ידעתם את אשר־ירו מעל החומה: 21 מיהיכה את־אבימלך בן־ירבשט הלוא־אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה ונתת בתבץ לקה נגשיתם אל־החומה ואמרת גם עבדך אוריגה החתי מת: 22 וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל־אשר שלחו יואב: 23 ויאמר המלאך אל־דוד כי־נכרו עלינו האנשים ויצאו אלינו השנה ונהנה עליהם עד־פתח השער: *24 (ויראוי) וירוי (*המוראים) המורדים (אל־עבדך מעל החומה ונמתו מעבדך המלך ונמ עבדך אוריגה החתי מת: ס 25 ויאמר דוד אל־המלאך כה־תאמר אלי־יואב אל־ירבע בעיניך את־הדבר הזה כי־זכה וזכה תאכל החרב החזק מלחמתך אל־העיר והרסה וחזקהו: 26 ותשמע אשת אוריגה כי־מת אוריגה אשה ותספד על־בעלה: 27 ויעבר האכל וישלח דוד ויאספה אל־ביתו ותהיל לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר־עשה דוד בעיני יהוה: פ

12

1 וישלח יהוה את־נתן אל־דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: 2 לעשיר הנה צאן ויבקר הרבה מאד: 3 ולרש אין־כל כי אם־כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם־בניו ויחיו משהו האכל ומכסו השתהו ובחיקו תשכב ותהיל לו כבת: 4 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארץ הבא־לו ויפק את־כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: 5 ויחר־אף דוד באיש מאד ויאמר אל־נתן חיותך כי בן־מות האיש העשה זאת: 6 ואת־הכבשה ישלם אך־בעתים עקב אשר עשה את־הדבר הזה ועל אשר לא־חמל: 7 ויאמר נתן אל־דוד אתה האיש כה־אמר יהוה אלתי ישראל אנכי משחתיה למלך על־ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: 8 ואתנה לך את־בית אדניך ואת־נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את־בית ישראל ויהודה ואם־מטט ואספה לך פהנה וכהנה: 9 מדוע בנית את־דבר יהוה לעשות הרע *בעינו בעיניך את אוריגה החתי הכית בחרב ואת־אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: 10 ועתה לא־תסור חרב מביתך עד־עולם עקב כי בזתני ותקח את־אשת אוריגה החתי להיות לך לאשה: ס 11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מבייתך ולקחתי את־נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם־נשיך לעיני השמש הזאת: 12 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את־הדבר הזה נגד כל־ישראל ונגד השמש: ס 13 ויאמר דוד אל־נתן חטאתי ליהוה ס ויאמר נתן אל־דוד גם־יהוה העביר חטאתך לא תמות: 14 אפס כיראץ נאצת את־אבי יהוה בדבר הזה גם הבן תלוד לך מות ימות: 15 וילך נתן אל־ביתו וינח יהוה את־תלוד אשר ילדה אשת־אוריגה לדוד ויאנש: 16 ויבקש דוד את־האלהים בעד הגער וינצם דוד צום ויבא ולו ושכב ארצה: 17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן־הארץ ולא אכה ולא־ברא אדם לחם: 18 ויהי ביום השביעי ונתת תלוד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי־מת תלוד כי אמרו הנה בהיות תלוד חי דברנו אליו ולא־שמע בקולנו ואף נאמר אליו מת תלוד ועשה רעה: 19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת תלוד ויאמר דוד אל־עבדיו המת תלוד ויאמרו מת: 20 ויגם דוד מהארץ וירתיץ ויסד ויחלף *שמלתו) שמלתיו) ויבא בית־יהוה וישתחו ויבא אל־ביתו וישאל וישמו לו לחם ויאכל: 21 ויאמרו עבדיו אליו מה־הדבר הזה אשר עשית בעבור תלוד חי צמת ותבך וכאשר מת תלוד קמת ותאכל לחם: 22 ויאמר בעוד תלוד חי צמתי ואכפה כי אמרתי מי יודע *יתני) ויתני) ויהוה ומי תלוד: 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא־ישוב אלי: 24 וינתם דוד את בת־שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן *ינקרא) ונתקרא) את־שמו שלמה ויהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא וינקרא את־שמו ירדיה בעבור יהוה: פ 26 ויילחם יואב ברפת בני עמון וילכד את־עיר המלוכה: 27 וישלח יואב מלאכים אל־דוד ויאמר גלתמת ברפה גם־לכדתי את־עיר המים: 28 ועתה אסף את־יתר העם ונתת על־העיר ולכדה פן־אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: 29 ויאסף דוד את כל־העם וילך רבחה ויילחם בה וילכדה: 30 ויפק את־עשרת־מלכם מעל ראשו ומשקלה כפר וזהב וזבן ונקרא את־שמו ירדיה בעבור דוד וישלל העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת־העם אשר־בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הכרזל

ובמנוחת הברזל והעביר אותם *במלכּוּן (במלכּוּן) וכן יעשה לכל ערבי בני-עמון וישב דגד וכל העם וירושלם: פ

13

1 ויהי אחר־כן ולאבשלום בן־דגד אחות יפה ושמה תמר ונאחבה אמנון בן־דגד: 2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: 3 ולאמנון רע ושמל וינדב בן־שמעה אחי דגד וינדב איש חכם מאד: 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה הל בן־המלך בפקד בפקד הלוא תמיד לי ויאמר לו אמנון את־תמר אבות אבשלם אחי אני אהב: 5 ויאמר לו והנדב שכב על־משכבך והתחל ופא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותכרני לחם ועשתה לעיני את־הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: 6 וישקב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל־המלך תבוא־נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח דגד אל־תמר הביתה לאמר לבי נא בית אמנון אחיד נשילו הבריה: 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את־הבצק *ותלוש) ותלבב לעיניו ותבשל את־הלבבות: 9 ותקח את־המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל־איש מעלי ויצאו כל־איש מעליו: 10 ויאמר אמנון אל־תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידה ותקח תמר את־הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: 11 ותנש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: 12 ותאמר לו אל־אחי אל־תעני כי לא־יעשה כן בישראל אל־תעשה את־הנבילה הזאת: 13 ואני אנה אוליך את־הרפתי ואתה תהיה פאחד הנבלים בישראל ועתה דבר־נא אל־המלך כי לא ימעני ממך: 14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישקב אהה: 15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר־לה אמנון קומי לבי: 16 ותאמר לו אל־אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר־עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את־נערו משרתו ויאמר שלח־נא את־זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: 18 ועליה כנתג פסים כי כן תלפשו בנות־המלך בתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוזי ונעל הדלת אחריה: 19 ותקח תמר אפר על־ראשה וכתגת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על־ראשה ותלך הלך ויעקה: 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיד הנה עמך ועתה אחותי חרשתי אחיד הוא אל־תשיתי את־לביך לדבר הנה ותשב תמר ושמה בית אבשלום אחיה: 21 והמלך דוד שמע את כל־הדברים האלה ויחר לו מאד: 22 ולא־דבר אבשלום עם־אמנון למרע ועד־טוב כרשנא אבשלום את־אמנון על־דבר אשר ענה את תמר אחתו: פ 23 ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם־אפרהים ויקרא אבשלום לכל־בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל־המלך ויאמר הנה נא גזזים לעבדה ילך־נא המלך ועבדיו עם־עבדך: 25 ויאמר המלך אל־אבשלום אל־בני אל־נא גלך כלנו ולא נקבר עליך ויפרץ־בו ולא־אבה ללכת ויברכהו: 26 ויאמר אבשלום ולא ילך־נא אחנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: 27 ויפרץ־בו אבשלום וישלח אתו את־אמנון ואת כל־בני המלך: 28 ויצו אבשלום את־נערו לאמר ראו נא כטוב לב־אמנון ביני ואמרתיו אליכם הני את־אמנון והמתם אתו אל־תיראו הלוא כי אנכי צינתי אתכם חזקו והיו לבני־חיל: 29 ויעשו ערבי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו: פ כל־בני המלך וירכבו איש על־פרדו וינסו: 30 ויהי תמוה בך־דך והשמעה באה אל־דוד לאמר הבה אבשלום את־כל־בני המלך ולא־נותר מהם אחד: פ 31 ויקם המלך ויקרע את־בגדיו וישקב ארצה וכל־עבדיו נצבים קרעי בגדים: פ 32 וישע וינבב בן־שמעה אחי־דוד ויאמר אל־יאמר ארני את כל־הנערים בני־המלך המיתו כי־אמנון לבדו מת כרעל־פי אבשלום היתה שומיה מיום ענתו את תמר אחתו: 33 ועתה אל־ישם ארני המלך אל־לבו דבר לאמר כל־בני המלך מתו כי־אמנון לבדו מת: פ 34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפא את־עיניו (עיניו) ונרא והנה עם־רב הלכים מהרף אחריו מצד החר: 35 ויאמר וינדב אל־המלך הנה בני־המלך באו בדבר עבדך בן הנה: 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני־המלך באו וישאו קולם ויבכו ונס המלך וכל־עבדיו כלי כלי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל־תלמי בן־עמיהור (עמיהור) מלך גשור ויתאבל על־בנו כל־המים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי־שם שלש שנים: 39 ותכל דגד המלך לצאת אל־אבשלום כרנתם על־אמנון כרמת: פ

והחזיק לו וגשק לו: 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכת נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהנה בחברון: 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב ישובי וישבני יהנה וירושלם ועבדתי את יהוה: 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויגם וגלך חברונה: 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר פשעכם את קול השפך ואמרתם מלך אבשלום בחברון: 11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר: 12 וישלח אבשלום את אחיחפל הגילי יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמן והעם הולך ורכב את אבשלום: 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר הנה לב איש ישראל אחרי אבשלום: 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונבדחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מתרו ללכת פן ימהר והשגנו ויהיה עלינו את הרעה והנה העיר לפי הרב: 15 ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדך: 16 ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעוב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: 17 ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: 18 וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הנתיים שש מאות איש אשר באו ברגלו מנת עברים על פני המלך: 19 ויאמר המלך אל אתי הנתי למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך: 20 תמול בואך והיום אנועך אנועך עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת: 21 ויען אתי את המלך ויאמר חיה ויהי וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למנות אם לחיים כישם והנה עבדך: 22 ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הנתי וכל אנשיו וכל הטרף אשר אתו: 23 וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בגתל קרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר: 24 והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים וצלקו את ארון האלהים ויעל אביהם עדתם כל העם לעבור מן העיר: 25 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נהוה: 26 ואם כה יאמר לא הפצתי בדך הנני עשה לך כאשר טוב בעיני: 27 ויאמר המלך אל צדוק סכהו הרוצה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בך ויהונתן פן אביהם שני בניכם אתכם: 28 ראו אנכי מתמהמה בעברות בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: 29 וישב צדוק ואביהם את ארון האלהים וירושלם וישבו שם: 30 ודוד עלה במעלה היתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יתף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: 31 ודוד הגיד לאמר אחיחפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיחפל יהוה: 32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתתנה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארץ קרוע פנתו ואדמה על ראשו: 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והנת עלי למשא: 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אלה עבר אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיחפל: 35 והלא עמך שם צדוק ואביהם הפהגים והנה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביהם הפהגים: 36 הנה שם עמם שני בניכם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביהם וישלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו: 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא וירושלם:

16

1 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא גער מפייבשת לקראתו וצמד חמורים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ וגבל יין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא חמורים לבית המלך לרפך *ולחלחם) וחלחם) והקיץ לאכול הגערים והיין לשתות הגעף במדבר: 3 ויאמר המלך ואיך פן אהיך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפייבשת ויאמר ציבא השתחית ומצאת חן בעיניך אדני המלך: 5 ויבא המלך דוד עד בחוגרים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גיאי יצא וימקל: 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגבירים מימינו ומשמאלו: 7 וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הגלגל: 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת *תחתו) תחתיו)

19

1 וינגזן המלך ועל על עליית השער ויבך וכה | אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיה אבשלום בני בני: 2 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויחאבל על אבשלום: 3 ותהי התשעה ביום ההוא לאכל לכל העם כי ישמע העם ביום ההוא לאמר יעצב המלך על בניו: 4 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: 5 ותמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: 6 ויבא יואב אל המלך הכיני ויאמר הכיני היום אתה בני כל עבדיך הממלטים את הנפש היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש בלנשיך: 7 לאהבה את שניך ולשנא את אחיבך כי הנה היום כי אין לך שנים ועבדים כי וידעתי היום כי לא ילו אבשלום חי וכלנו היום מתים כראוי וישר בעיניך: 8 ועתה קום צא ויבך על לב עבדיך כי ביהנה נשבעתי כראוי ויצא אסליון איש אתה הלוך ורעה לך זאת מכל הרעה אשר גבאה עליך מנעריך עד עתה: 9 וינקם המלך ונשב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישאל נס איש לאחיו: 10 ויהי כל העם גדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הציגנו מכה אבינו והוא מלטנו מכה שלשתיים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: 11 ואבשלום אשר משהנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך: 12 ותמלך דוד שלח אל צדוק ואל אבייתר הפתנים לאמר דברו אל ידני והודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 13 אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך: 14 ולעמשא תמרו הלוז עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אסל לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: 15 ונט את לבב כל איש יהודה פאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: 16 ונשב המלך ויבא עד הנהרן ויהודה בא הגלילה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הנהרן: 17 וימהר שמעי בן גרא בן הימני אשר מבחורים ודוד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 18 ואלף איש עמו מבנימין וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הנהרן לפני המלך: 19 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו (בעיניו) ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בנהרן: 20 ויאמר אל המלך אל תחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר הענה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו: 21 כי ידע עבדך כי אני הטאתי והנה גאתי היום ראשון לכל בית יוסף לדדת לקראת אדני המלך: 22 וישן אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח ונהג: 23 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כיתיהו לי היום לשמן היום יומת איש בישראל כי הלוז ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: 24 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: 25 ומפבשת בן שאול יבך לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בנדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר פא בשלום: 26 ויהי כירבא וירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפבשת: 27 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כירבא עבדך אחבשה לי חמור וארבע עליה ואלף את המלך כי פסח עבדך: 28 וינגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך במלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: 29 כי לא היה כל בית אבי כי אסאשנימות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: 30 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה: 31 ויאמר מפבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו: 32 ובדולי הגלעדי יבד מרגלים ויעבר את המלך הנהרן לשלחו את הנהרן (הנהרן): 33 ובדולי יקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כירבא גדול הוא מאד: 34 ויאמר המלך אל בדולי אתה עבד אמי וכלכלתי אתה עמדי בירושלם: 35 ויאמר בדולי אל המלך פמה ימי שני חיי כירבא את המלך וירושלם: 36 בן שמנים שנה אנכי היום האבעו בין טוב לרע אמיטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אמיטעם עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: 37 כמעט יעבר עבדך את הנהרן את המלך ולמה יגמלני המלך הנמולה הזאת: 38 ושבנא עבדך וזמת בעירי עם קבר אבי ואמי ונהגו עבדך כמהם ועבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: 39 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: 40 ויעבר כל העם את הנהרן והמלך עבר וישק המלך לבדולי

וַיִּבְרָכֶהוּ וַיָּשָׁב לְמִקְמוֹ: ס 41 וַיַּעֲבַר הַמֶּלֶךְ הַגִּלְגָּל וַיִּכְמֹהֶן עֶבֶר עִמּוֹ וְכָל־עַם יְהוּדָה *וַיַּעֲבְרוּ (הַעֲבִירוּ) אֶת־הַמֶּלֶךְ וְגַם חָצִי עִם יִשְׂרָאֵל: 42 וְהָיָה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִדּוֹעַ נִבְבִּיד אַחֲנֹנוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן וְכָל־אֲנָשֵׁי דָוִד עִמּוֹ: ס 43 וַיַּעַן כָּל־אִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־קָרֹב הַמֶּלֶךְ אֵלָּי וְלָמָּה זֶה חָקָה לָךְ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה הַאֲכֹל אֲכַלְנוּ מִן־הַמֶּלֶךְ אִם־נִשְׁאָת נָשָׂא לָנוּ: ס 44 וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֶׂר־יָדוֹת לִי בַּמֶּלֶךְ וְגַם־בְּדוֹד אָנֹכִי מִדּוֹעַ וְיִמְדוּעַ הַקְּלָתֵנִי וְלֹא־הָיָה דָבָרִי רַאשׁוֹן לִי לְהַשִּׁיב אֶת־מַלְכִי וַיִּקַּשׁ דָּבָר־אִישׁ יְהוּדָה מִדָּבָר אִישׁ יִשְׂרָאֵל: ס

20

1 וַיֵּשֶׁב נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וַיִּשְׁמֹו שִׁבְע בֶּן־בְּכָרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּחַקֵּעַ בַּשֶּׁפַר וַיֹּאמֶר אֵין־לָנוּ חֶלֶק בְּדָוִד וְלֹא נִחַל־הַלָּנוּ בְּבִן־יִשְׁעִי אִישׁ לֹא־הָיוּ יִשְׂרָאֵל: 2 וַיַּעַל כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרֵי שִׁבְע בֶּן־בְּכָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה דָּבְקוּ בַּמַּלְכָם מִן־הַיַּרְדֵּן וְעַד־יְרוּשָׁלַם: 3 וַיָּבֵא דָוִד אֶל־בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת עֲשָׂר־נְשִׁים וּפְלִנְשִׁים אֲשֶׁר הֵיחָד לְשֹׁמֵר הַבָּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכְּלֵם וְאֵלֵיהֶם לֹא־בָא וַתַּהַיְיָה צָרוֹת עַד־יוֹם מִתָּן אֶל־מִנּוֹת חַיִּית: ס 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַמְשָׂא הַזַּעַק לֵי אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פָּה עִמָּד: 5 וַיִּגַּלְךָ עַמְשָׂא לְהַזְעִיק אֶת־יְהוּדָה *וַיִּיחַר (וַיִּזְחַר) מִן־הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעָד: ס 6 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישׁי עַתָּה יָרַע לָנוּ שִׁבְע בֶּן־בְּכָרִי מִן־אֲבִישָׁלוֹם אֵתָה קָח אֶת־עַבְדִּי אֲדַוְיָד וַיַּרְדֵּף אַחֲרָיו פֶּן־מָצָא לוֹ עָרִים בְּצָרוֹת וַהֲצִיל עַיְנָיו: 7 וַיִּצְאוּ אַחֲרָיו אֲנָשֵׁי יוֹאָב וְהַכֹּהֲנִי וְהַפְּלֵטִי וְכָל־הַנְּבָרִים וַיִּצְאוּ מִירוּשָׁלַם לַדֶּרֶךְ אַחֲרֵי שִׁבְע בֶּן־בְּכָרִי: 8 הֵם עַם־הָאָבֶן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּנִבְעוֹן וְעַמְשָׂא בָא לְפָנֵיהֶם וַיּוֹאָב חָנּוּד וּמָדוּ לְבָשׁוּ *וַעֲלוּ (וַעֲלִינוּ) חָנּוּד חָרַב מִצְּמֶרֶת עַל־מִתְנֵיו בַּחֶמְרָה וְהָיָה יָצָא וַתִּפַּל: ס 9 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְעַמְשָׂא הַשְּׁלוֹם אֵתָה אַחֵי וַתַּחֲיוּ וַדִּי־יִמִּין יוֹאָב בּוֹקֵן עַמְשָׂא לְנִשְׁק־לוֹ: 10 וְעַמְשָׂא לֹא־נִשְׁמַר בַּחֲרֹב וְאֲשֶׁר בְּיַד־יוֹאָב וַיִּבְדֹּה בָּהּ אֶל־הַחֲמֵשׁ וַיִּשְׁפָּךְ מַעַי אַרְצָה וְלֹא־שָׁנָה לוֹ וַיָּמַת ס וַיּוֹאָב וְאֲבִישׁי אַחֲיוּ לַדֶּרֶךְ אַחֲרֵי שִׁבְע בֶּן־בְּכָרִי: 11 וְאִישׁ עָמֵד עָלָיו מְנַעְרֵי יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בַּיּוֹאָב וּמִי אֲשֶׁר־לְדָוִד אַחֲרֵי יוֹאָב: 12 וְעַמְשָׂא מַתְנַלֵּל בָּדָם בַּתּוֹד הַמְּסֻלָּה וַיֵּרָא הָאִישׁ כִּי־עָמֵד כָּל־הָעַם וַיִּסַּב אֶת־עַמְשָׂא מִן־הַמְּסֻלָּה הַשְּׁדָה וַיִּשְׁלַף עָלָיו בְּגֵד פְּאֵשׁ רָאָה כָּל־הָבָא עָלָיו וְעָמֵד: 13 פְּאֵשׁ הָיָה מִן־הַמְּסֻלָּה עֶבֶר כָּל־אִישׁ אַחֲרֵי יוֹאָב לַדֶּרֶךְ אַחֲרֵי שִׁבְע בֶּן־בְּכָרִי: 14 וַיַּעֲבַר כָּכֶל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵיִת מַעֲבָה וְכָל־הַבָּרִים ס *וַיִּקְלָהוּ (וַיִּקְהֲלוּ) וַיִּבְאוּ אַף־אַחֲרָיו: 15 וַיָּבֵאוּ וַיִּצְרוּ עָלָיו פְּאַבְלָה בֵּית הַמַּעֲבָה וַיִּשְׁפְּכוּ סִלְלָה אֶל־הָעִיר וַתַּעֲמֵד בַּחֵל וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר אֶת־יוֹאָב מִשְׁחִיתֵם לַחֲפִיל הַחֹמָה: 16 וַתִּקְרָא אִשָּׁה חֲכָמָה מִן־הָעִיר שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ אִמְרוּ־נָא אֶל־יוֹאָב קָרֵב עַד־הָיָה וְאֶדְבַּרְהָ אֵלָּיךְ: 17 וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר הַאִשָּׁה הֵאֵתָה יוֹאָב וַתֹּאמֶר לוֹ שָׁמַע דְּבָרֵי אִמְתְּךָ וַיֹּאמֶר שָׁמַע אֲנִי: 18 וַתֹּאמֶר לֹאִמֶר דָּבָר וְדָבְרוּ בְּרֵאשִׁית לֹאִמֶר שְׂאֵל וּשְׂאֵלוּ בְּאָבֵל וְכֵן הַחֲמוּ: 19 וְנֹכְחֵי שְׁלֹמֹו אָמוּנִי וְיִשְׂרָאֵל אֵתָה מִבְּקַשׁ לְהַמִּית עִיר וְאִם בּוֹשְׂרָאֵל לָמָּה תִּבְלַע נַחֲלֹת יְהוָה: פ 20 וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמֶר חֲלִילָה חֲלִילָה לִי אִם אֲבִלַע וְאִם־אֲשַׁחֲיִת: 21 לֹא־כֵן הִדְבָּר כִּי אִישׁ מֵהֵר אֲפָרִים שִׁבְע בֶּן־בְּכָרִי שָׁמָּו נָשָׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדָוִד תַּנְוֵר־אֵתוֹ לְבָדוֹ וְאֵלְקָה מַעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר הַאִשָּׁה אֶל־יוֹאָב הֲגַה רֹאשׁוֹ מִשְׁלַף אֵלָּיךְ בַּעַד הַחֹמָה: 22 וַתְּבוֹא הַאִשָּׁה אֶל־כָּל־הָעַם בַּחֲמֻמָּה וַיַּכְרֹזוּ אֶת־רֹאשׁ שִׁבְע בֶּן־בְּכָרִי וַיִּשְׁלַכּוּ אֶל־יוֹאָב וַיִּחַקֵּעַ בַּשֶּׁפַר וַיַּפְּצוּ מַעַל־הָעִיר אִישׁ לֹא־הָיוּ וַיּוֹאָב שָׁב יְרוּשָׁלַם אֶל־הַמֶּלֶךְ: ס 23 וַיּוֹאָב אֵל כָּל־הַצָּבָא וְיִשְׂרָאֵל וַיִּבְנֶה בֶּן־יְהוֹיָדָע עַל־*הַכְּרִי (הַכְּרָתִי) וְעַל־הַפְּלֵטִי: 24 וְאֵלֵיהֶם עַל־הַמֶּס וַיְהוּשֶׁפֶט בֶּן־אֲחִיהֶלֶד הַמּוֹזְכֵיר: 25 *וַיִּשְׂא (וַיִּשְׁאָל) סִפֵּר וַצִּדִיק וְאֲבִיָּתָר כְּהֵנָּם: 26 וְגַם עִירָא הַנְּאִירִי הָיָה כֹהֵן לְדָוִד: ס

21

1 וַיְהִי רָעֵב יָדוֹד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקַשׁ דָּוִד אֶת־פָּנֵי יְהוָה ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׂאוּל וְאֶל־בֵּית הַדָּמִים עַל־אֲשֶׁר־הִמִּית אֶת־הַנְּבִעְנִים: 2 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לְנִבְעַנִים וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם וְהַנְּבִעְנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה כִּי אִם־מִיַּתֵּר הָאֲמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּעוּ לָהֶם וַיִּבְקַשׁ שְׂאוּל לְהַכְתֵּם כַּקְּנָאָתוֹ לְבִנְיָיִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה: 3 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנְּבִעְנִים מַה אַעֲשֶׂה לָכֶם וּבְמָה אֲכַפֵּר וְיִכְרַכוּ אֶת־נַחֲלֹת יְהוָה: 4 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַנְּבִעְנִים אֵין־*לִי (לָנוּ) כֶּסֶף וְזָהָב וַיִּקְרַב עַם־שְׂאוּל וְעַם־בֵּיתוֹ וְאֵין־לָנוּ אִישׁ לְהַמִּית בּוֹשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מַה־אַתֶּם אֹמְרִים אַעֲשֶׂה לָכֶם: 5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלְנוּ וְאֲשֶׁר דָּמָה לָנוּ נַשְׁמֹדְנוּ מִהַתְּצָב בְּכָל־יְבָל יִשְׂרָאֵל: 6 *וַיִּתֵּן (וַיִּתֵּן) לָנוּ שְׁבָעָה אֲנָשִׁים מִכְּנִי וְהוֹקְעָנִים לִיהוָה בְּנִבְעַת שְׂאוּל

בתיור יהיה ס ויאמר המלך אני אהן: 7 ויחמל המלך על מפית לבשת בני יהונתן בן שאול על שבעת יהודה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: 8 ויבקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפלשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי: 9 ויחתם ביד הנבטנים ויקיעם בקהל לפני יהודה ויפלו *שבעתם* (שבעתם) (חד *והם) (והמה) המותו בימי קציר בראשונים *תחלת בתחלה) קציר שערים: 10 ותקח רצפה בת איה את השק ותטוו לה אל הצור מתחלת קציר עד נמדמים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לניח עליהם יוםם ואת חנת השדה לילה: 11 ויגר לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: 12 וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי וביש גלעד אשר נגבו אתם מרחב בית שן אשר *תלום) (תלאום) *שם) (הפלשתים) שמה פלשתים) ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: 13 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקשים: 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אליהם לארץ אחרי-כן: 15 ונתהיעוד מלחמה לפלשתים את ישראל ויגר דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: 16 *וישב) (וישבי) בנוב אשר ביליתי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא הנור חדשה ויאמר להכות את דוד: 17 ויעזרלו אבישי בן צרויה ויד את הפלשתים וימיתוהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את גר ישראל: 18 ויהי אחרי-כן ונתהיעוד המלחמה בנוב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף אשר בילתי הרפה: 19 ונתהיעוד המלחמה בנוב עם פלשתים ויד אלחנן בן גיירי ארזים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חביתו כמנור ארזים: 20 ונתהיעוד מלחמה בגת ויהי איש *מדין) (מדין) ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר ונס הוא ילד להרפה: 21 ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן *שמעי) (שמעה) אחי דוד: 22 את ארבעת אלה לרו להרפה בגת ויפלו ביד דוד ויבדו עבדיו: 23

22

1 וינדבר דוד ליהודה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהודה אתו מכף כל איביו ומכף שאול: 2 ויאמר יהודה סלעי ומצדתי ומפלטי-לי: 3 אלהי צורי אחסדכו מנני וקרן ישיעי משנבי ומנוסי משערי מחסם תשעני: 4 מהלל אקרא יהודה ומאוכי אושע: 5 כי אפני משבר-מות נחלי בלעל ובעתני: 6 חבלי שאול סבני קדמי מקשי-מות: 7 בצר-לי אקרא יהודה ואל-אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: 8 *ותגעש) (ותגעש) (ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגו ויתגעשו כי-חרה לו: 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: 10 ונט שמים ונדר וערפל תחת רגליו: 11 ויך רכב על-קרוב ויעף ויגרא על-כנפיר-רוח: 12 וישת חשך סביבתיו סכות חשרת-מים עבי שקקים: 13 מנה נגדו בערו נחלי-אש: 14 ירעם מן-שמים יהודה ועליון ותן קולו: 15 וישלח חצים ויפיצם ברח *ויחמם) (והם): 16 ויגראו אפני ים ויגלו מטרות תבל בנערת יהודה מנשמת רוח אפו: 17 ישלח מפרום יקחני ומשני ממים רבים: 18 יצילני מאוכי עז משנאי כי אמצו ממני: 19 וקדמי בנים אירי ויהי יהודה משען לי: 20 ויצא למרחב אתי ותלצני כי-חפץ בי: 21 וימלני יהודה בצדקתי ככר יד וישיב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהודה ולא רשעתי מאלתי: 23 כי כל-משפטו) (משפטיו) (לנגדי וחקתי לא-אסור ממנה: 24 ואזרה חמים לו ואשתמרה מעוני: 25 וישב יהודה לי בצדקתי כבדי לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסד עם-נבור חמים תתמם: 27 עם-נבר תתבר ועם עקש תתפל: 28 ואת-עם עני תושע ועניך על-דמים תשפיל: 29 כי-אתה יגדי יהודה ויהודה יגיה חשבי: 30 כי ככה ארוץ גרוד באל-הי אדלג-שור: 31 האל חמים דרכו אמרת יהודה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: 32 כי מ-אל מפלעדי יהודה ומי צור מפלעדי אליהינו: 33 האל מעוזי חיל ויתר חמים *דרכו) (דרכי): 34 משנה *רגליו) (רגלי) כפאלות ועל כמותי יעמדני: 35 מלמד ידי למלחמה ונתח קשת-נחושה ודעתי: 36 ותמל לי מגן ישעיה ונעתיך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: 38 ארדפה איבי ואשמייהם ולא אשוב עד-פלותם: 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: 40 ותחזני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: 41 ואיבי תתח לי ערף משנאי ואצמיהם: 42 ישעו ואין משיע אל-יהודה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר-ארץ כשטיח-חוצות אדקם ארקעם: 44 ותפלטי מירבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא-ידעתי יעבדני: 45 בני נבר ותכחשילי

לשמוע און ישמעו לי: 46 בני נקר יבלו ויחגרו מוסגרותם: 47 חיייהוה וברוך צורי ויהי עלי צור ישעי: 48 האל הנתן נקמת לי ומוכרי עמים תחמני: 49 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חסים תציגני: 50 על-כן אודה יהוה בנוים ולשמך אומר: 51 *מגדיל (מגדול) ישועות מלכו ועשה-חסד למשיחו לדגדג ולזרעו עד-עולם: פ

23

1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן-ישי ונאם הנגר הקם על משיח אלהי יעקב ונגעים ומרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר-כי ומלתו על-לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: 4 וכאור בקר יורח-שמש בקר לא עבות מננה ממטר דשא מארץ: 5 כירלא-כן ביתי עם-אל כיר ברית עולם עם לי ערוכה בכל ושמרה כיר-כל-ישעי וכל-חפץ כירלא וצמיח: 6 ובלעל קפון מנד כלם כירלא כיר יקחו: 7 ואיש יגע בהם וכלא ברזל ועץ חנית ובלא שרף ושרפו בשבת: 8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחמני וראש השלישי הוא עדיני *העצנו *העצני על-שמנה מאות חלל בפעם *אחד *אחת: 9 ואתרו ואתריו אלעזר בן-דדי *דדו בן-אחיה בשלשה *גברים *הגברים) עם דוד בהרפים בפלשתים ונאספו-שם למלחמה ויגלו איש ישראל: 10 הוא קם ויך בפלשתים עד כיר ויגעה ידו ותדבק ידו אל-החרב ויעש יהוה תשועה גדולה בנום ההוא והעם וישבו אתריו אך לפשט: 11 ואתריו שמו בן-אנא הררי ונאספו פלשתים לחנה ותהי-שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: 12 ויתצב בתוך החלקה ויצילה ויך את-פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: 13 ויגרו *שלישם *שלישה מהשלישים ראש ויבאו אל-קציר אל-דוד אל-מקרת עדלם ונית פלשתים חנה בעמק רפאים: 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם: 15 ויתאנה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשער: 16 ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו-מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל-דוד ולא אבהו לשתותם ונסף אתם ליהוה: 17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים החלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים: 18 ואבישי אחי ויאב בן-צרויה הוא ראש *השליש *השלישה והוא עובר את-חניתו על-שליש מאות חלל ולו-שם בשלישה: 19 מן-השלישה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד-השלישה לא-בא: 20 ובניהו בן-יהוידע בן-איש *חי *חיל רב-פעלים מקבצאל הוא הבה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את-האריה הארני בתוך הבאר בין השלג: 21 והוא הבה את-איש מצרי *אשר *איש מראה ויבד המצרי חנית ויך אליו בשבת ויגול את-חנית מנד המצרי ויחרגו בחניתו: 22 אלה עשה בניהו בן-יהוידע ולו-שם בשלישה הגברים: 23 מן-השלישים נכבד ואל-השלישה לא-בא וישמהו דוד אל-משמעתו: 24 עשה-אל אחי ויאב בשלישם אלחגן בן-דדו בית לחם: 25 שמה חרדי אלקא חרדי: 26 חלץ הפלטי עירא בן-עקש התקועי: 27 אביעזר הענתתי מבני החשתי: 28 צלמון האחתי מהרי הנטפתי: 29 חלב בן-עננה הנטפתי אתי בן-ריכי מנבעת בני בנימן: 30 בניהו פרעתי הדי מנחלי געש: 31 אבי-עלבון הערבותי עזמות הברחמי: 32 אליחבא השעלבני בני ישן והונתן: 33 שמה חרדי אחיאם בן-שרר האררי: 34 אליפלט בן-אחסיב בן-המשכתי ס אלעם בן-אחיהפל הגלגי: 35 *חצרו *חצרו חצירי הפרמלי פערי הארבי: 36 ויאל בן-נתן מצבה ס בני הנרי: 37 צלק העמני ס נחרי הבארתי *נשא *נשא כלי ויאב בן-צרויה: 38 עירא היתרי נרב היתרי: 39 אורייה החתי כל שלישים ושבעה: פ

24

1 ויסף אפי-יהוה לחרות בישראל ויסת את-דוד בהם לאמר לך מנה את-ישראל ואת-יהודה: 2 ויאמר המלך אל-יואב ושר-החיל אשר-אתו שוש-א בכל-שבטי ישראל מן ועד-באר שבע ופקדו את-העם ויגדעתי את מספר העם: 3 ויאמר יואב אל-המלך ויוסף יהוה אליהו אל-העם בהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני-המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה: 4 ויחוק דבר-המלך אל-יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את-העם את-ישראל: 5 ויעברו את-הנהר ויחמו בערוער ימין העיר אשר בתוך-הנחל הגד ואל-יעזר: 6 ויבאו הגלעדתי ואל-ארץ תחתים חדש ויבאו חנה ימן וסרוב אל-צידון: 7 ויבאו מבצר-צר וכל-ערי החני והפנעני ויצאו

אֶל־נָבִיב יְהוּדָה בְּאֵר שֶׁבַע: ⁸ וַיֵּשְׁטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תְּשֻׁעָה חֲדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלָּיִם:
⁹ וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר מִסְפַּר־הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ־חֵיל שְׁלֹף חֶרֶב
 וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ: ¹⁰ וַיֵּךְ לַבַּיְתָּהּ אֹתוֹ אַחֲרֵי־כֵן סִפַּר אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה
 חֲטָאתִי מֵאֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֹר־נָא אֶת־עֵינֶיךָ עֲבָדֶיךָ כִּי נִסְפַלְתִּי מֵאֵד: ¹¹ וַיִּקָּם דָּוִד בַּבֶּקֶר
 פ וַדְּבַר־יְהוָה הָיָה אֵלֶיךָ הַנְּבִיא חֲזָה דָוִד לֵאמֹר: ¹² הַלֹּוֹךְ וּדְבַרְתָּ אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹשׁ
 אֲנֹכִי נוֹטֵל עֲלֶיךָ בְּחֹרֶלְקֶךָ אֶת־מִתְּחָה וְאֶעֱשֶׂה־לְךָ: ¹³ וַיָּבֹא־גַם אֶל־דָּוִד וַיִּגְדֵּלֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ הַתְּבֹא לְךָ
 שֶׁבַע שָׁנִים וְרַעֲב וּבְאֶרְצֶיךָ אִם־שִׁלְשָׁה חֲדָשִׁים נִסֶּךְ לַפְּנֵי־צָרֶיךָ וְהָיָה רֹדְפֶיךָ וְאִם־הָיִיתָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 דִּבְרַר בְּאֶרְצֶיךָ עַתָּה תֵּעַ וְרָאָה מִה־אָשִׁיב שְׁלָחִי דָבָר: ¹⁴ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גַּם צַר־לִי מֵאֵד נִפְלָה נָא
 בְּיַד־יְהוָה כִּי־רַבִּים *רַחֲמֹו (רַחֲמִיו) וּבִיַד־אֲדָם אֶל־אֶפְלָה: ¹⁵ וַיִּתֵּן וַיְהוֶה דָבָר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבְּקֵר
 וְעַד־עַת מוֹעֵד וַיָּמָת מוֹ־הָעָם מִדָּוִד וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע שְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ: ¹⁶ וַיִּשְׁלַח יְדוֹ הַמֶּלֶךְ וַיְרוּשָׁלַם
 לְשַׁחֲתָהּ וַיִּגְחַם יְהוָה אֶל־הַרְעָה וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁחִית בְּעָם רַב עַתָּה תִּרְפָּה יָדֶךָ וּמִלֶּאֶךָ יְהוָה הָיָה
 עִם־גֵּר *הַאֲרֻנָּה (הַאֲרֻנָּה) הַיְבֹסִי: ¹⁷ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה בְּרַאתוֹ וְאֶת־הַמֶּלֶךְ וְהַמִּכָּה בְּעָם
 וַיֹּאמֶר הֲגַה אֲנֹכִי חֲטָאתִי וְאֲנֹכִי הַעֲוִיתִי וְאֵלֶּה הַצָּאן מִה עָשִׂו תְּהִי נָא יְדֶיךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי: ¹⁸ וַיָּבֹא־גַם
 אֶל־דָּוִד בִּנְיָם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקָם לִיהוָה מִזִּבְחַת בְּגֵר *אֲרֻנָּה (אֲרֻנָּה) הַיְבֹסִי: ¹⁹ וַיַּעַל דָּוִד
 כַּדְּבַר־יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: ²⁰ וַיִּשְׁקֶף אֲרֻנָּה וַיֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עַבְדָּיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרֻנָּה
 וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ אַפְּיוֹ אֶרְצָה: ²¹ וַיֹּאמֶר אֲרֻנָּה מִדּוּעַ בָּא אֲדֹנָי־הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד לַבָּנֹת
 מִעַמּוֹת אֶת־הַגֵּרָן לַבָּנֹת מִזִּבְחֵי לִיהוָה וְהַעֲצֵר הַמִּגְפָּה מֵעַל הָעָם: ²² וַיֹּאמֶר אֲרֻנָּה אֶל־דָּוִד יָקַח וַיַּעַל
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב *בְּעֵינָיו (בְּעֵינָיו) רָאָה הַבֶּקֶר לַעֲלֹה וְהַמִּרְגָּם וּכְלֵי הַבֶּקֶר לַעֲצִים: ²³ הַכֹּל נָתַן
 אֲרֻנָּה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲרֻנָּה אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְהוֶה אֵלֶיךָ יָרֵצֶךָ: ²⁴ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרֻנָּה
 לֹא כִי־קָנִו אֶקְנֶה מֵאוֹתֶיךָ בַּמַּחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לִיהוָה אֵלֶּהי עֲלֹת חַגֹּם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־הַגֵּרָן וְאֶת־הַבֶּקֶר
 בַּבֶּסֶף שְׁקָלִים חֲמֹשִׁים: ²⁵ וַיָּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לִיהוָה וַיַּעַל עֲלֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר וַיְהוֶה לְאָרֶץ וַתַּעֲצֵר
 הַמִּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

מלכים א

1 והמלך דוד זמן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ויהיה לו סגנת ושכבה בחיקו וחס לאדני המלך: 3 ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את־אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: 4 והנערה יפה עד־מאד ותהי למלך סגנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: 5 ואדניה בן־חגית מתנשא לאמר אני אמלך נעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6 ולא־עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית ונס־הוא טוב־הארל מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: 7 ויהיו דבדיו עם יואב בן־צרויה ועם אבי־תר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: 8 וצדוק הכהן ויבניהו בן־יהוידע ונתן הנביא ומשיע ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם־אדניהו: 9 ויזבח אדניהו צאן ופקר ומריא עם אבן הזולת אשר־אצל עין רגל ויקרא את־כל־אחיו בני המלך וילכל־אשי יהודה עבדי המלך: 10 ואת־נתן הנביא ויבניהו ואת־הגבורים ואת־שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן אל־בת־שבע אם־שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן־חגית ואדניו דוד לא ידע: 12 ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את־נפשך ואת־נפש בנה שלמה: 13 לכי וכאי אל־המלך דוד ואמרת אליו הלא־אתה אדני המלך נשבעת לאמרתך לאמר כי־שלמה בנה ימלך אחרי והוא יושב על־כסא ומדוע מלך אדניהו: 14 הנה עורך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את־דברך: 15 ותבא בת־שבע אל־המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את־המלך: 16 ותקד בת־שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה־לך: 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמרתך כי־שלמה בנה ימלך אחרי והוא יושב על־כסא: 18 ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: 19 ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולא־ביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 ואתה אדני המלך שיני כל־ישראל עליך להגיד להם מי יושב על־כסא אדני־המלך אחרי: 21 והלך כשכב אדני־המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חסאים: 22 והנה עורפה מדברת עם־המלך ונתן הנביא בא: 23 ויערו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על־אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא יושב על־כסא: 25 כי וְהָיָה הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־וּצֹאן לְרֹב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִשְׂרָיִם הַצָּבָא וְלִאֲבִיתָר הַכֹּהֵן וְלִצְדוֹק הַכֹּהֵן וְלִבְנִיָּהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע עַבְדְּךָ לֹא קָרָא: 27 אם מאת אדני המלך הנהה הדבר הנה ולא הודעת את־*עבדך (עבדך) מי יושב על־כסא אדני־המלך אחרי: 28 וישע המלך דוד ויאמר קראלי לבת־שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: 29 וישבע המלך ויאמר חיה־וְהָיָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה: 30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי־שלמה בנה ימלך אחרי והוא יושב על־כסא תחתי כי בן אעשה היום הנה: 31 ותקד בת־שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר וחי אדני המלך דוד לעלם: 32 ויאמר המלך דוד קראלי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן־יהוידע ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את־עבדי אדניכם והרפכתם את־שלמה בני על־הפרדה אשר־לי והודרתם אתו אל־גחון: 34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על־ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם וחי המלך שלמה: 35 ועליתם אחרי ובא וישב על־כסא והוא ימלך ותחתי ואתו צויתי להיות נגיד על־ישראל ועל־יהודה: 36 וישע בניהו בן־יהוידע את־המלך ויאמר ו אָמֵן בן יאמר יהיה אלהי אדני המלך: 37 כאשר היה יהוה עם־אדני המלך בן *יהי יהיה) עם־שלמה ויגדל את־כסאו מכסא אדני המלך דוד: 38 ויגד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את־שלמה על־הפרדת המלך דוד וילכו אתו על־גחון: 39 וינקד צדוק הכהן את־קרן השמן מן־האהל וימשח את־שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל־העם וחי המלך שלמה: 40 וישעו כל־העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמתים גדולה ותבקע הארץ בקולם: 41 וישמע אדניו וכל־הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את־קול השופר ויאמר מדוע קול־הקריה הזמה: 42 עורפו מדבר והנה יונתן בן־אבי־תר הכהן בא ויאמר אדניו בא כי איש תול אתה וטוב תבשר: 43 וישע יונתן ויאמר לאדניו אבל אדניו המלך דוד

המליך את שלמה: 44 וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והפלתו והפלתו ונרכבו אתו על פרסת המלך: 45 וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון וישעלו משם שמונים ותחם הקריה היא הקול אשר שמעתם: 46 וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: 47 וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב *אלהינו* אלהים את שם שלמה משמוך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: 48 וגם נכחה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאו ועני ראות: 49 ויחררו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרך: 50 ואדניהו ירא מפני שלמה ויגם וילך ויחזק בקרנות המזבח: 51 ויגד לשלמה לאמר הגה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחו בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אסימית את עבדו בחרב: 52 ויאמר שלמה אם יהיה לכו חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצאו ונת: 53 וישלח המלך שלמה וירדו מעל המזבח ויבאו וישתחו למלך שלמה ויאמרו לו שלמה לך לביתך: פ

2

1 ויקרבו וימירו למות ויצו את שלמה בנו לאמר: 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחקקתי והייתי לאיש: 3 ושמרת את משמרתו והנה אלהיך ללכת בדרך כל לשמר חקתי מצותיו ומשפטיו ועדותיו כפתיב בתורת משה למען תשפיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: 4 למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבכם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לה איש מעל כסא ישראל: 5 וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שתי צבאות ישראל לאבגר בן נר ולעמשא בן נתן והנה הם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בהקרנתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: 6 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: 7 ולבני ברזל הנלעדי תעשה חסד והיו באבלי שלהנה כי כן קרבו אלי בקרתי מפני אבשלום אחיך: 8 והנה עמד שמעי בן נגא בן חיימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לבתי מחנים והוא ירד לקראתי הנרדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמתך בחרב: 9 ועתה אל תנחמו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל: 10 וישבב דוד עם אבתיו וינקב בעיר דוד: פ 11 והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בהכרון מלך שבע שנים וירושלם מלך שלשים ושלש שנים: 12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו ונתן מלכתו מאד: 13 ויבא אדניהו בן חנניה אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: 14 ויאמר דבר לי אלהיך ותאמר דבר: 15 ויאמר את ידעת כי לך היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותתי לאחי כי מיהוה היתה לו: 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשכי את פני ותאמר אלו דבר: 17 ויאמר אמרניא לשלמה המלך כי לא ישוב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: 18 ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: 19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדרך לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא המלך ותשב לימינו: 20 ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשכ את פני ויאמר לה המלך שאלו אמי כי לא אשיב את פניך: 21 ותאמר ותן את אבישג השונמית לאדניהו ושאלו את המלוכה כי הוא אחי הנדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה: פ 22 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר פה תעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה: 24 ועתה חיי הנה אשר הכיני *יושיביני* (יושיביני) על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום ימות אדניהו: 25 וישלח המלך שלמה ביד בניו בן יהוידע ויפגע בו וימת: פ 26 ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביים הנה לא אמתך כי נשאת את ארון אדני והנה לפני דוד אבי ובי התענית בכל אשר תעשה אבי: 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: פ 28 והשמעה באה עדי יואב כי יואב נטה אחרי אבשלום לא נטה ונגס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: 30 ויבא בניו אל אהל יהוה ויאמר אלו כה אמר המלך צא ויאמר ו לא כי פה אמות וישב בניו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב

וזאת אמרת גם־לי גם־לך לא יהיה גזרו: 27 וַיֵּשֶׁן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַגּוֹיִלָּה אֶת־הַיְלִיד הַחַי וְהַמֵּת לֹא תְמִיתוּהוּ הֲיֵא אִמּוֹ: 28 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיֵּרָאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֻקְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: ס

4

1 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: ס 2 וְאַלְהֵי הַשָּׂרִים אֲשֶׁר־לוֹ עֲזָרוּהוּ בִן־צְדוֹק הַכֹּהֵן: ס 3 אֲלִיחֶזְרָף וְאַחִיָּה בְנֵי יִשָּׁא סַפְרָיִם וְהוֹשֶׁפֶט בֶּן־אֲחִיָּלִיד הַמְּזוֹכֵר: ס 4 וּבְנֵיהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע עַל־הַצֶּבָא וְצְדוֹק וְאַבְיָהָר כֹּהֲנִים: ס 5 וַעֲזָרוּהוּ בִן־נָתָן עַל־הַנְּצֻבִים וְכִיד בֶּן־נָתָן דַּעַת הַמֶּלֶךְ: ס 6 וְאַחִישָׁר עַל־הַבַּיִת וְאַדְוִיָּרָם בֶּן־עֲבָדָא עַל־הַמָּס: ס 7 וְלִשְׁלֹמֹה שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְצֻבִים עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְכַלְכֵּלוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ חָדָשׁ בַּשָּׁנָה יְהִיָּה עַל־אֶחָד (הָאֶחָד) לְכָל־כַּל: ס 8 וְאַלְהֵי שְׁמוֹתֵם בֶּן־חִיר בֶּהָר אֲפָרַיִם: ס 9 בֶּן־דָּקֵר בַּמִּקְנֵי וּבַשְּׂעֵלָבִים וּבֵית שֹׁמֵשׁ וְאַיִלֹן בֵּית חֲנָן: ס 10 בֶּן־חֹסֶד בְּאַרְבּוֹת לוֹ שָׁכָה וְכָל־אֶרֶץ חֶפְרֹ: ס 11 בֶּן־אַבְיָהָרְבָּב כָּל־נֶפֶת דָּאָר שָׁפַת בַּת־שְׁלֹמֹה הִיָּתָה לוֹ לְאִשָּׁה: ס 12 בַּעֲנָא בֶּן־אֲחִיָּלִיד תַּעֲנֵד וּמְגִדוֹ וְכָל־בֵּית שְׁאֹן אֲשֶׁר אֵצֶל צִרְתָּנָה מִתַּחַת לְיוֹרְעָאֵל מִבֵּית שְׁאֹן עַד אֲבָל מַחֲזִילָה עַד מַעְבַּר לְיַקְמָעִם: ס 13 בֶּן־גֶּבֶר בְּרִמָּת גִּלְעָד לוֹ חֹת יְאִיר בֶּן־מִנְשֵׁה אֲשֶׁר בְּגִלְעָד לוֹ חָבֶל אֲרָגָב אֲשֶׁר בְּכֶשֶׁן שְׂשִׁים עָרִים גְּדִלוֹת חוּמָה וּבְרִית נְחֹשֶׁת: ס 14 אֲחִיָּהָרְבָּב בֶּרֶעָא מַחְזִיקָה: ס 15 אֲחִימֵעַן בְּנַפְתָּלִי בַּחֲוָא לָקַח אֶת־בְּשַׂמַּת בַּת־שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה: ס 16 בַּעֲנָא בֶּן־חַיִּישֵׁי בְּאֶשֶׁר וּבְעִלּוֹת: ס 17 יְהוֹשֶׁפֶט בֶּן־פְּרוּחַ בִּישְׁשָׁכָר: ס 18 שִׁמְעִי בֶן־אֵלָא בְּבִגְמָן: ס 19 גֶּבֶר בֶּן־אֲרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחֹון מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וַעַן מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וַיַּצִּיב אֶחָד אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ: ס 20 יְהוֹדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים כָּפוּל אֲשֶׁר־עַל־הֵימָּם לְרַב אֲבָלִים וְשָׂרִים וְשֹׁמְרוֹם:

5

1 וְשְׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל־הַמַּמְלָכוֹת מִן־הַנְּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד נָבֹל מִצְרַיִם מְגִשִׁים מִנְחָה וְעֲבָדִים אֶת־שְׁלֹמֹה כָּל־יְמֵי חַיָּו: ס 2 וַיְהִי לַחַם־שְׁלֹמֹה לַיּוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כֹּר סֵלֶת וְשֵׁשִׁים כֹּר קִמָּח: ס 3 עֶשְׂרֵה כָּקֵר בְּרָאִים וְעֶשְׂרִים כָּקֵר רֶעִי וּמָאָה צֹאן לְכֹד מֵאֵיל וַיְחִמּוּר וּבְרַבִּיָּם אָבֹסִים: ס 4 כִּי־הָיָא רַחָה וּבְכָל־עֲבֵר הַנְּהָר מִתַּפְסָּה וְעַד עֵזָה בְּכָל־מַלְכֵי עֲבֵר הַנְּהָר וְשְׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל־עֲבָרָיו מִסָּבִיב: ס 5 וַיִּשָּׁב יְהוֹדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבָשָׂת אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד־בָּאָר שָׁבַע כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה: ס 6 וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבַּע אִרְוֹת סוּסִים לְמַרְכָּבוֹ וְשִׁנַּיִם עֶשֶׂר אֵלֶף פָּרָשִׁים: ס 7 וְכַלְכֵּלוּ הַנְּצֻבִים הָאֵלֶּה אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֶת־כָּל־הַקְּרָב אֶל־שִׁלְחָן הַמֶּלֶךְ־שְׁלֹמֹה אִישׁ חָדָשׁוֹ לֹא יַעֲדָרוּ דָּבָר: ס 8 וְהַשְּׂעֵרִים וְהַתְּחָן לְסוּסִים וּלְרֶכֶשׁ יָבֹאוּ אֶל־הַמֶּקוֹם אֲשֶׁר יְהִי־שָׁם אִישׁ כַּמִּשְׁפָּטוֹ: ס 9 וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חֻקְמָה לְשְׁלֹמֹה וַתְּבוּנָה הַרְבֵּה מֵאֵד וְרַחֲב לֵב כָּפוּל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתָּי הֵימָּם: ס 10 וַתִּרְבַּח חֻקְמַת שְׁלֹמֹה מִחֻקְמַת כָּל־בְּנֵי־יָקֹדֶם וּמִכָּל חֻקְמַת מִצְרַיִם: ס 11 וַיַּחֲכֵם מִכָּל־הָאֲדָם מֵאִתְּנֹן הָאֲזֹרְחִי וְהַיִּמְן וְכַלְכֵּל וְדָרַע בְּנֵי מַחֹל וַיְהִי־שִׁמּוֹ בְּכָל־הַגּוֹיִם סָבִיב: ס 12 וַיַּדְבֵּר שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים מִשָּׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חַמְשָׁה וְאַלְפֵי: ס 13 וַיַּדְבֵּר עַל־הַעֲצִים מִן־הָאָרֶז אֲשֶׁר בְּלְבָנוֹן וְעַד הָאֲזוֹב אֲשֶׁר יָצָא בְּקִיר וַיַּדְבֵּר עַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־הַעוֹף וְעַל־הַרְמֵשׁ וְעַל־הַדְּגָיִם: ס 14 וַיָּבֹאוּ מִכָּל־הַעַמּוּם לִשְׁמָע אֶת חֻקְמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי הָאֶרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־חֻקְמָתוֹ: ס 15 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צוּר אֶת־עֲבָדָיו אֶל־שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אִתּוֹ מִשְׁתָּו לְמֶלֶךְ תַּחַת אֲבִיהוֹ כִּי אֹהֵב הָיָה חִירָם לְדָוִד כָּל־הַיָּמִים: ס 16 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חִירָם לֵאמֹר: ס 17 אַתָּה יָדַעַת אֶת־דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכַל לְבַנּוֹת בֵּית לָשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי הַמַּלְחָמָה אֲשֶׁר סָבְבָהּ עַד תַּחֲיִיהוּהָ אִתָּם תַּחַת כְּפוֹת *רַגְלוֹ (רַגְלֵי): ס 18 וְעַתָּה הֵנִית יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסָּבִיב אִין שִׁשָׁן וְאִין פֶּנַע רַע: ס 19 וְהִנְנִי אֹמֵר לְבַנּוֹת בֵּית לָשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי כְּאֲשֶׁר וַדָּבָר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִי לֵאמֹר בְּנָה אֲשֶׁר אִתְּנִי תַחְתִּיָד עַל־כִּסְאָה הוּא־יְבִנְהָ הַבַּיִת לַשִּׁמִּי: ס 20 וְעַתָּה צַוָּה וּיְכַרְתוּ־לִי אַרְוִים מִן־הַלְבָנוֹן וַעֲבָדֵי יְהוָה עִם־עֲבָדֵי דָוִד וְשָׂרֵי עֲבָדֵי דָוִד אִתְּנִי לְךָ כָּכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי וְאַתָּה יָדַעַת כִּי אִין בְּנֵי אִישׁ יָדַע לְכַרַת עֲצִים כַּצְדִּיקִים: ס 21 וַיְהִי כַּשְּׁמַע חִירָם אֶת־דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׁמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן חֶסֶם עַל־הַעַם הַרְבֵּב הַזֶּה: ס 22 וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלָי אֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־כָּל־חֻפְצְךָ כַּעֲצֵי אַרְוִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים: ס 23 עֲבָדֵי יְהוָה מִן־הַלְבָנוֹן יְמָה וְאֲנִי אֲשִׁימָם דְּבָרֹת בְּיָם עַד־הַמֶּקוֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח אֵלָי וּנְפַצְתִּים שָׁם וְאַתָּה תִּשָּׂא וְאַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת־חֻפְצֵי לַחַת לַחֶם בֵּיתִי: ס 24 וַיְהִי חִירָם נֹתֵן לְשְׁלֹמֹה עֲצֵי אַרְוִים וְעֲצֵי בְרוֹשִׁים כָּל־חֻפְצָּו: ס 25 וְשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֶשְׂרִים

אלף פרוטים מכלת לביתו ועשרים פרוטות שמונות פרוטות שלמה לחירם שנה בשנה: פ 26 והנה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: 27 ויעל המלך שלמה מס מבל-ישׂראל ויהי המס שלשים אלף איש: 28 וישלחם לבנויה עשרת אלפים בחדש חליופת חדש והיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על-המס: ס 29 ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: 30 לבר משלי הנצבים לשלמה אשר על-המלאכה שלשת אלפים ושש מאות הרים בעם העשים במלאכה: 31 ויצו המלך ויסעו אבנים ונדלות אבנים וקרות ליסוד הבית אבני גזית: 32 ויפסלו בני שלמה ובני חירום והנגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: פ

6

1 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-ישׂראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בתחדש זו הוא תחדש השני למלך שלמה על-ישׂראל ויבן הבית ליהוה: 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים-אמה ארכו ועשרים רחבו ושלושים אמה קומתו: 3 והאולם על-פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על-פני רחב הבית עשר באמה רחבו על-פני הבית: 4 ויעש לבית חלוני שקפים אטמים: 5 ויבן על-קיר הבית יצווע *יצווע כביב את-קירות הבית כביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: 6 *היצווע) היצווע) התחננה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מנרעות נתן לבית סביב חוצה לכלתי אחז בקירות-הבית: 7 והבית בהבנתו אבן-שלמה מסע ונגה ומקבות והנרזן כל-כלי ברזל לא-נשמע בבית בהבנתו: 8 פתח הצלע התיכנה אל-פתח הבית השניתי וכלולים יעלו על-התיכנה ומן-התיכנה אל-השלישים: 9 ויבן את-הבית ויכלהו ויספן את-הבית גבים ושדרת בארזים: 10 ויבן את-היצווע *היצווע) על-כל-הבית חמש אמות קומתו ויאחז את-הבית בעצי ארזים: פ 11 ויהי דבר-יהוה אל-שלמה לאמר: 12 הבית הזה אשר-אתה בנה אם-תלך בחקתי ואת-משפטני תעשה ושמרת את-כל-מצותי ללכת בהם ותקמתי את-דברי אתך אשר דברתי אל-דוד אביך: 13 ושכנתי בתוך בני ישׂראל ולא אשוב את-עמי ישׂראל: ס 14 ויבן שלמה את-הבית ויכלהו: 15 ויבן את-קירות הבית מביתו בצלעות ארזים מקרקע הבית עד-קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את-קרקע הבית בצלעות ברושים: 16 ויבן את-עשירים אמה *מינרבתי) מינרבתי) הבית בצלעות ארזים מן-הקרקע עד-הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: 17 וארבעים באמה הנה הבית הוא ההיכל לפני: 18 וארזו אל-הבית פנימה מקלעת קלעים ופסוקי צצים הכל ארזו אין אבן נראה: 19 וידביר בתוך-הבית מפנימה הכין לתתן שם את-ארזון ברית יהוה: 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפחו וזה סגור ויצף מן-בית ארזו: 21 ויצף שלמה את-הבית מפנימה וזה סגור ויעבר *בדתיקות) ברתוקות) וזה לפני הדביר ויצפחו וזה: 22 ואת-כל-הבית צפה וזה עד-תם כל-הבית וכל-המזבח אשר-לדביר צפה וזה: 23 ויעש בדביר שני כרובים עצי-שמן עשר אמות קומתו: 24 ותמש אמות כנף הכרוב האחת ותמש אמות כנף הכרוב השניתי וזה: 25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: 26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: 27 ויתן את-הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את-כנפי הכרובים ותגע כנף-האחד בכיר ויגוף הכרוב השני נעת בכיר השני וכפיהם אל-תוף הבית נעת כנף אל-כנף: 28 ויצף את-הכרובים וזה: 29 ואת-כל-קירות הבית מסב וקלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופסוקי צצים מלפנים ולחיצון: 30 ואת-קרקע הבית צפה וזה לפנימה ולחיצון: 31 ואת-פתח הדביר עשה דלתות עצי-שמן האיל מזוזות חמשית: 32 ושתי דלתות עצי-שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופסוקי צצים וצפה וזה ויגד על-הכרובים ועל-התמרות את-הזהב: 33 וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי-שמן מאת רבעית: 34 ושתי דלתות עצי כרושים שני צלעים הדלת האחת וכלילים ושני קלעים הדלת השניתי וכלילים: 35 וקלע כרובים ותמרות ופסוקי צצים וצפה וזה מישר על-המחקה: 36 ויבן את-החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: 37 בשנה הרביעית יסד בית יהוה ברחב זו: 38 ובשנה האחת עשרה ברחב בול הוא תחדש השמיני קלה הבית לכל-דבירו ולכל-משפטו (משפטיו) ויבנהו שבע שנים:

7

1 ואת־ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את־כל־ביתו: 2 ויבן את־ביתו יער הלבנון מאה אמה ארךו וחמשים אמה רחבו ושלושים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על־העמודים: 3 וספן בארז ממעל על־הצלעת אשר על־העמודים ארבעים וחמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה טורים ומחנה אל־מחנה שלש פעמים: 5 וכל־הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחנה אל־מחנה שלש פעמים: 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארךו ושלושים אמה רחבו ואולם על־פניהם ועמדים ועב על־פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפוט־שם אולם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד־הקרקע: 8 וביתו אשר־ישב שם חצר האהרת מבית לאולם כמעשה הזה הנה וזית יעשה לבת־פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: 9 כל־אלה אבנים יקרה למנדת זית מנדרות במנרה מבית ומחוץ וממסד עד־הטפחות ומחוץ עד־החצר הגדולה: 10 ומי־סד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמונה אמות: 11 ומלמעלה אבנים יקרות כמדות זית וארז: 12 וחצר הגדולה סביב שלשה טורים זית וטור כרתת ארזים ולחצר בית־יהוה הפנימית ולאולם הבית: 13 פ וישלח המלך שלמה ויקח את־חירם מצר: 14 בן־אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש־צרי חרש נחשת וימלא את־החכמה ואת־התבונה ואת־הדעת לעשות כל־מלאכה בנחשת ויבוא אל־המלך שלמה ויעש את־כל־מלאכתו: 15 ויצר את־שני העמודים נחשת שמונה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתיים־עשרה אמה יסב את־העמוד השני: 16 ושתי כתר־ת עשה לתת על־ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתר האחת וחמש אמות קומת הכתר השנית: 17 שכלים מעשה שקכה גדלים מעשה שרשרות לכתר־ת אשר על־ראש העמודים שבעה לכתר־ת האחת ושבעה לכתר־ת השנית: 18 ויעש את־העמודים ושני טורים סביב על־השקכה האחת לכסות את־הכתר־ת אשר על־ראש הרמנים וכן עשה לכתר־ת השנית: 19 וכתר־ת אשר על־ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וכתר־ת על־שני העמודים גם־מעל מלעמת הפסן אשר לעבר *שקכה (השקכה) והרמנים מאולם טרים סביב על הכתר־ת השנית: 21 ויקם את־העמדים לאולם ההיכל ויקם את־העמוד הימני ויקרא את־שמו יכין ויקם את־העמוד השמאלי ויקרא את־שמו בעז: 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: 23 ויעש את־הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו ענל וסביב וחמש באמה קומתו *ויקה) וקו) שלשים באמה יסב אתו סביב: 24 ופקעים מתחת לשפתו וסביב סבכים אתו עשר באמה מקפים את־הים סביב שני טורים הפקעים וצקים ביצקתו: 25 עמוד על־שני עשר בקר שלשה פנים וצפונה ושלשה פנים ומה ושלשה פנים ננבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל־אחריהם ביתה: 26 ועבני טפח ושפתו כמעשה שפת־כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: פ 27 ויעש את־המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלוש באמה קומתה: 28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל־המסגרות אשר ו בין השלבים אריות ו בקר וברזבים ועל־השלבים בן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מזרד: 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרגי נחשת וארבעה פעמתי קחפת להם מתחת לכיר הקחפת וצקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית לכתר־ת ומעלה באמה ופיה ענל מעשה־כן אמה וחצי האמה וגם־עליה מוקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות: 32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וירות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרבעה ידותם ונביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק: 34 וארבע כחפות אל ארבע פנות המכונה האחת מן־המכונה כחפיה: 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה ענל וסביב ועל ראש המכונה יד־תיה ומסגרתיה ממנה: 36 ויפתח על־הלחת יד־תיה ועל *ומסגרתיה) (מסגרתיה) כרובים אריות ותמרת כמער־איש וליות סביב: 37 כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכל־הנה: ס 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל ו הפיור האחד ארבע באמה הפיור האחד פיור אחד על־המכונה האחת לעשר המכנות: 39 ויתן את־המכנות חמש על־כחף הבית מימין וחמש על־כחף הבית השמאלו ואת־הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב: ס 40 ויעש חירום את־הכירות ואת־הינים ואת־המזרקות ויכל חירם לעשות את־כל־המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שנים ונקלת הכתר־ת אשר על־ראש העמדים שתיים והשקכות שתיים לכסות את־שתי נקלת הכתר־ת אשר על־ראש העמודים: 42 ואת־הרמנים ארבע מאות לשתי

השקבות שניטורים רמנים לשבכה האחת לכסות את-שתי גלת הכתרת אשר על-פני העמודים: 43 ואת-המכנות עשר ואת-הכירות עשרה על-המכנות: 44 ואת-הים האחד ואת-הבקר שנים עשר תחת הים: 45 ואת-הסירות ואת-הניעים ואת-המוזקקות ואת-כל-הכלים *האהל (האלה) אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: 46 בכפר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סבות ובין צרתן: 47 ויגח שלמה את-כל-הכלים מרב מאד מאד לא נהקר משקל הנחשת: 48 ויגש שלמה את-כל-הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת-השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת-המנורות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והגרת והמלקחים זהב: 50 והספות והמוזרות והמוזקקות והכפות והפחות וזהב סגור והפחות לך לתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לך לתתי הבית להיכל זהב: פ 51 ותשלם כל-המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את-קדשו ודנד אביו את-הכסף ואת-הזהב ואת-הכלים נתן באצרות בית יהוה: פ

8

1 אז יקח שלמה את-זקני ישראל את-כל-ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל-המלך שלמה וישלם להשלות את-ארון ברית-יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 וינקלו אל-המלך שלמה כל-איש ישראל בנרח האתנים כהן הוא החדש השביעי: 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את-הארון: 4 ויעלו את-ארון יהוה ואת-אהל מועד ואת-כל-כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: 5 והמלך שלמה וכל-עבת ישראל הנוערים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא-יוספרו ולא ימנו מרב: 6 ויבאו הכהנים את-ארון ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר הבית אל-קדש הקדשים אל-תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל-מקום הארון ויכסו הכרובים על-הארון ועל-בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הכדים ויראו ראשי הכדים מן-הקדש על-פני הדביר ולא ראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם-בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: 10 ויהי בצאת הכהנים מן-הקדש והענו מלא את-בית יהוה: 11 ולא-יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אומר לשכן בערפל: 13 בנה בניתי בית וכל לך מקוון לשבתך על-מיים: 14 ויסב המלך את-פניו ויברך את כל-קתל ישראל וכל-קתל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה אלתי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: 16 מן-היום אשר הוצאתי את-עמי את-ישראל ממצרים לא-בתרתי בעיר מפל שבעי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בידו להיות על-עמי ישראל: 17 ויהי עם-ללב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלתי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל-דוד אבי יען אשר היה עם-ללבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם-ללבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אס-בנה מחלציה הוא-יבנה הבית לשמי: 20 ויבס יהוה את-יד ברוך אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על-כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלתי ישראל: 21 ואשם שם מקום לארון אשר-שם ברית יהוה אשר כרת עם-אבותינו בהוציא אותם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל-קתל ישראל ויפרש כפיו השמים: 23 ויאמר יהוה אלתי ישראל אין-כמוך אלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיה ההלכים לפניך בכל-לבם: 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר-דברת לו ותדבר בפיו ויברך מלאת פיום הזה: 25 ועתה יהוה ואלתי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת לך איש מלפני ישב על-כסא ישראל רק אס-ישמרו בניך את-דרךם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלתי ישראל ואמן נא *דבריה דבריה אשר דברת לעבדך דוד אבי: 27 כי האמנם ישב אלהים על-הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוה אף כי-הבית הזה אשר בניתי: 28 ופנית אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו ויהוה אלתי לשמע אל-הרעה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: 29 להיות עינך פתוחות אל-הבית הזה לללח יוים אל-המקום אשר אמרת יהוה שמי שם לשמע אל-התפלה אשר תפלת עבדך אל-המקום הזה: 30 ושמעתי את-תננת עבדך ועמדו ישראל אשר תפלתו אל-המקום הזה ואתה תשמע אל-השמים ושמעתי וסלחת: 31 את אשר יחמא איש לרעהו ונשא-בו אלה להאלתו ויא אלה לפני מזבחה בבית הזה: 32 ואתה ותשמע השמים ועשית ושפטת את-עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו בצדקתו: 33 בהננה

עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאוֹ לך ושבו אליך והזרו את־שמוך והתפללו והתחננו אליך בבית הנה: ³⁴ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל ונשבתם אל־הארמה אשר נתת לאבותם: ³⁵ כהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאוֹ לך והתפללו אל־המקום הזה והזרו את־שמוך ומחטאתם ישוּבוּן כי תענם: ³⁶ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל כי תורם את־ההרדף הטובה אשר ילכוֹבה ונתתה מטר על־ארצך אשר־נתתה לעמך לנחלה: ³⁷ ורעב כִּי־יהיה בארץ דבר כִּי־יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצרלו איבו בארץ שעריו כל־נגע כל־מחלה: ³⁸ כל־תפלה כל־תחנה אשר תהיה לְכָל־הָאָדָם לְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נִגַע לִבּוֹ ויִפְרַשׁ כִּפּוּי אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: ³⁹ ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל־דרכיו אשר תדע את־לבו כי־אתה ידעת לבדך את־לִבּוֹ כִּי־בְנֵי הָאָדָם: ⁴⁰ למען יראוּךָ כל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָאֲבוֹתֵינוּ: ⁴¹ וְגַם אֶל־הַנְּכָרִי אֲשֶׁר לֹא־מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וְכָאֵ מֵאַרְצֵי רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֹךְ: ⁴² כי ישמעון את־שמוך הגדול ואת־יודך החזקה וירעו הנטויה וְכָאֵ וְהַתְּפִלָּל אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: ⁴³ אֲתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְּתֶךָ וְעֲשִׂיתָ כְּכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרִי לְמַעַן יִדְעוּן כִּי־עַמִּי הָאָרֶץ אֶת־שְׁמֹךְ לִירָאָה אֲתָךְ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי־שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: ⁴⁴ כִּי־יֵצֵא עַמְּךָ לְמַלְחָמָה עַל־אִיבֹו בְּהַרְדֵּף אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵם וְהַתְּפִלָּלוּ אֶל־יְהוָה דְּרָד הַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בָּהּ וּתְבִית אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשְׁמֹךְ: ⁴⁵ וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תְּחִנָּתְךָ וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: ⁴⁶ כי יחטאוֹ לך כי אין אדם אשר לא־יחטא ואנפתָ כִּם ונתתם לפני אויב ושבים שביהם אל־ארץ האויב רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה: ⁴⁷ וְהִשְׁכִּיבוּ אֶל־לִבָּם בְּאַרְצֵי אֲשֶׁר נִשְׁבוּ־שָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאַרְצֵי שְׁבִיהֵם לֵאמֹר חָטֵאנוּ וְהִעֲרִינוּ רַשְׁעֵנוּ: ⁴⁸ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ כְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשֵׁם בְּאַרְצֵי אִיבֵיהֶם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אֲתָם וְהַתְּפִלָּלוּ אֵלֶיךָ דְּרָד אֲרָצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לָאֲבוֹתָם הַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ וּתְבִית אֲשֶׁר־בְּנִיתִי) בְּנִיתִי) לְשְׁמֹךְ: ⁴⁹ וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְּתֶךָ אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תְּחִנָּתְךָ וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: ⁵⁰ וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר יִחְטְאוּ לְךָ וְלִכְל־פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ־בְךָ וְנִתְתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׁבִיהֶם וְרַחֲמוּם: ⁵¹ כִּי־עַמְּךָ וְנִחַלְתָּ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרָזִל: ⁵² לְהִיּוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל־תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשָׁמַע אֵלֵיהֶם כְּכָל־קְרָאֵם אֵלֶיךָ: ⁵³ כִּי־אֲתָה הַבִּדְלַתָּם לְךָ לְנַחֲלָה מִכָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנָי יְהוִה: ⁵⁴ וְיָהִי וְיִהְיֶה כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִלָּל אֶל־יְהוָה אֶת־כָּל־תְּפִלָּתְךָ וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת כִּם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה מִכְּרַע עַל־בְּרָכָיו וְכִפּוּי פְרָשׁוֹת הַשָּׁמַיִם: ⁵⁵ וְיַעֲמֹד וַיִּבְרַךְ אֶת־כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר: ⁵⁶ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכָל־אֲשֶׁר דִּבַּר לֹא־נִפְּלָ דְבַר אֶחָד מִכָּל־דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: ⁵⁷ יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יִשְׁעֵבְנוּ וְאֶל־יִשְׁשָׁנוּ: ⁵⁸ לְהַטּוֹת לִבְּכֵנוּ אֵלֶינוּ לְלִבְתָּ כְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: ⁵⁹ וְיִהְיֶה דְבָרִי אֵלֶיךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרָבִים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת וּמִשְׁפָּט עִבְדֶּךָ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: ⁶⁰ לְמַעַן דַּעַת כִּי־עַמִּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: ⁶¹ וְהָיָה לִבְכֶם שְׁלָם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלִבְתָּ בְּחָקֶיךָ וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו כִּיֹּם הַזֶּה: ⁶² וְהִמְלִיךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זְבָחִים זָבַח לִפְנֵי יְהוָה: ⁶³ וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זְבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּקֹר עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶף וָצֵאָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֵלֶף וַיִּחַנְּכוּ אֶת־בַּיִת יְהוָה הַמְּלֹךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁶⁴ בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמְּלֹךְ אֶת־תּוֹךְ הַחֲצַר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם אֶת־הַעֲלֹה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטָן מְהֵכִיל אֶת־הַעֲלֹה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: ⁶⁵ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַעֲת־הַהִיא וְאֶת־הַחֵן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהַל גְּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמַת וְעַד־נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂבַעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם: ⁶⁶ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעָם וַיִּבְרְכוּ אֶת־הַמְּלֹךְ וַיִּלְכוּ לְאֵלֵיהֶם שְׂמֹחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:

9

1 וַיְהִי כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בַּיִת הַמְּלֹךְ וְאֶת כָּל־תְּשֻׁכָּת שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפַץ לַעֲשׂוֹת: ² וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה שְׁנֵית כְּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּנִבְעוֹן: ³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָ לְשֵׁם־שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיָה עִנִּי וְלִבִּי שָׁם כָּל־הַיָּמִים: ⁴ וְאֲתָה אִם־תִּלְךָ לִפְנֵי כְּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אֲבִיךָ בְּתָם לִבְבִי וּבִישָׁר לַעֲשׂוֹת

ככל אשר צויתוך חקי ומשפטי תשמור: ⁵ והקמתו את כפא ממלכתך על־ישראל לעלם כאשר דברתי על־דנד אביך לאמר לא־יכרת לך איש מעל כפא ישראל: ⁶ אם־שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצוותי וקחתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: ⁷ והכרתי את־ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת־הבית אשר הקדשתי לשמי אשלה מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל־העמים: ⁸ והבית הזה והנה עליזון כל־עבר עליו ישם ושרק ואמרו על־מה עשה והנה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ⁹ ואמרו על אשר עזבו את־יהוה אלהיהם אשר הוציא את־אבתם מארץ מצרים ויחוקו באלהים אחרים *וישתחו* וישתחו להם ועבדם על־כן הביא יהוה עליהם את כל־הרעה הזאת: ¹⁰ והיו מקצה עשרים שנה אשר־בנה שלמה את־שני הבתים את־בית יהוה ואת־בית המלך: ¹¹ חרם מלך־צר נשא את־שלמה בעצי ארזים ובעצי ברזשים ובזהב לכל־הפצו או יתן המלך שלמה לחרים עשרים עיר בארץ הנגליל: ¹² ויצא חירם מצר לראות את־הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ¹³ ויאמר מה הערים האלה אשר־נתת לי אתי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: ¹⁴ וישלח חירם למלך מאה ועשרים כפר זהב: ¹⁵ וזה דבר־המס אשר־העלה המלך שלמה לבנות את־בית יהוה ואת־ביתו ואת־המזבח ואת חומת ירושלים ואת־הצר ואת־מגדו ואת־גזר: ¹⁶ פרעה מלך־מצרים עלה וילכד את־נזר וישרפה באש ואת־הכנעני הישב בעיר הקג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: ¹⁷ ויבן שלמה את־נזר ואת־בית חרון תחתון: ¹⁸ ואת־בעלת ואת־*תמר* (תמר) במדבר בארץ: ¹⁹ ואת כל־ערי המסבנות אשר הניו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואתן תשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: ²⁰ כל־העם הנוהר מן־האמרי החתי הפרזי החני והבוסי אשר לא־מבני ישראל המה: ²¹ בנייהם אשר נהרו אחריהם בארץ אשר לא־יכלו בני ישראל להחרימם ועלם שלמה למס־עבד עד היום הזה: ²² ומבני ישראל לא־נתן שלמה עבד כיהם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: ²³ אלה שרי הנצבים אשר על־המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הדרים בעם העשים במלאכה: ²⁴ אף בת־פרעה עלתה מעיר דוד אל־ביתה אשר בנה־לה אז בנה את־המזבח: ²⁵ והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על־המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אהו אשר לפני יהוה ושלם את־הבית: ²⁶ ואני עשה המלך שלמה בעציון־גבר אשר את־אלות על־שפת ים־סוף בארץ אדום: ²⁷ וישלח חירם באני את־עבדיו אנשי אגוז ידעי הים עם עבדי שלמה: ²⁸ ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים כפר ויבאו אל־המלך שלמה: **פ**

10

¹ ומלכת־שבא שמעת את־שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: ² ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד ומלים נשאים בשמים וזהב רב־מאד ואבן יקרה ותבא אל־שלמה ותדבר אליו את כל־אשר הנה עם־לבבה: ³ ויגד־לה שלמה את־כל־דבריה לא־הנה דבר ועלם מן־המלך אשר לא הניד לה: ⁴ ותרא מלכת־שבא את כל־חכמת שלמה והבית אשר בנה: ⁵ ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד *משרתו* (משרתיו) ומלבושיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא־הנה בה עוד רוח: ⁶ ותאמר אל־המלך אמת הנה הדבר אשר שמעתי בארצי על־דבריה ועל־חכמתה: ⁷ ולא־האמנתי לדברים עד אשר־באתי ותראינה עיני והנה לא־הגד־לי החצי הספת חכמה וטוב אל־השמענה אשר שמעתי: ⁸ אשרי אנשך אשרי עבדך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את־חכמתך: ⁹ והי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על־כפא ישראל באהבת יהוה את־ישראל לעלם וישמך למלך לעשות משפט וצדקה: ¹⁰ ותתן למלך מאה ועשרים כפר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא־בא כבשם ההוא עוד לרב אשר־נתנה מלכת־שבא למלך שלמה: ¹¹ וגם אני חירם אשר־נשא זהב מאפיר הביא מאפיר עצי אלמנים הרבה מאד ואבן יקרה: ¹² ויעש המלך את־עצי האלמנים מסעד לבית־יהוה ולבית המלך ובנרות ויבילים לשרים לא־בא־ן עצי אלמנים ולא נראה עד היום הזה: ¹³ והמלך שלמה נתן למלכת־שבא את־כל־הפצה אשר שאלה מלכד אשר נתן־לה כפר המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: ¹⁴ והיו משקל הזהב אשר־בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש כפר זהב: ¹⁵ לבר מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל־מלכי הערב ופחות הארץ:

קח לה עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מינד שלמה ונתתי לה את עשרה השבטים: ³² והשבט האחד יהיה לך למען עבדי דוד ולמען ירושלים העיר אשר בחרתי בה מפל שבטי ישראל: ³³ וען אשר עזבני וישתחוו לעשתרת אלהי צדניו לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני-עמון ולא הלקו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: ³⁴ ולא אקח את כל הממלכה מינד כי ונשיא אשתנו כל ימי חיו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ³⁵ ולקחתי המלוכה מינד בגו ונתתיה לך את עשרת השבטים: ³⁶ ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים ולפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ³⁷ ואחך אקח ומלכת בכל אשר תאזה נפשך והיית מלך על ישראל: ³⁸ והנה אם תשמע את כל אשר אצוה והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי פאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן פאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל: ³⁹ ואענה את דוד דוד למען זאת אך לא כל הימים: ⁴⁰ ויבקש שלמה להמית את דבבעם ויגם וירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים והיה במצרים עד מות שלמה: ⁴¹ ונתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחקמתו הלואתם כתבים על ספר דברי שלמה: ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: ⁴³ וישב שלמה עס אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: ס

12

¹ וילך רחבעם שבם כי שבם בא כל ישראל להמליך אתו: ² והי שבעם וירבעם בן נבט והוא עורנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: ³ וישלחו ויקראו לו ויבאו (ויבאו) וירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: ⁴ אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: ⁵ ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושבו אלי ואלכו העם: ⁶ ויולען המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים אתפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איד אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: ⁷ *וידברו (וידברו) אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: ⁸ ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו וייעץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידם לפניו: ⁹ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביר את עלנו ואתה הקל מעלנו פה תדבר אליהם קטני ענה ממחני אבי: ¹¹ ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אסיר על עלכם אבי וסר אתכם בשוטים ואני אסר אתכם בעקרבים: ¹² *ויבו (ויבואו) וירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי פאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: ¹³ ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו: ¹⁴ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביר את עלכם ואני אסיר על עלכם אבי וסר אתכם בשוטים ואני אסר אתכם בעקרבים: ¹⁵ ולא שמע המלך אל העם כיהיתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט: ¹⁶ וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר ו לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נתלה בכרמי ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהלו: ¹⁷ ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: ¹⁸ פ וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרפבה לנוס וירושלם: ¹⁹ ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: ²⁰ והי שבעם כל ישראל כיישב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחר בית דוד וזלתי שבט יהודה לבדו: ²¹ *ויבאו (ויבאו) רחבעם וירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: ²² והי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: ²³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ונתר העם לאמר: ²⁴ פה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עס אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ולכת כדבר יהוה: ²⁵ ויבן רחבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פגואל: ²⁶ ויאמר ירבעם בלבו עתה

תשוב הממלכה לבית דוד: 27 אם ועלה. העם הזה לעשות זכוים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל ארציהם אל רחבעם מלך יהודה והרני ושב אל רחבעם מלך יהודה: 28 וינעץ המלך ונעש שני עולי זבח ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אליהו ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 29 וישם את האחד בבית אל ואת האחד בנתן בן: 30 ויהי הדבר הזה לחמאת ונלכו העם לפני האחד ערדן: 31 ונעש את דבות במות ונעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: 32 ונעש ורחבעם ו חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום. לאורש כהנו אשר ביהודה ועל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: 33 ועל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בקרא *מלכד (מלכו) ונעש חג לבני ישראל ועל על המזבח להקטיר: פ

13

1 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל ורחבעם עמד על המזבח להקטיר: 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן גולד בבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ושרפו עליך: 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקדע ונשפך הדשן אשר עליו: 4 ויהי כשלע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח רחבעם את ירו מעל המזבח לאמר ו תפשוהו ותיכש ירו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: 5 והמזבח נקדע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: 6 ונען המלך ויאמר אל איש האלהים חל לא את פני יהוה אליהו והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי ככראשנה: 7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אמי הביתה וסעדה ואתנה לה ממת: 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: 9 כי בן צנה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: 11 ויבוא אחר וכן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים ו היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרים לאביהם: 12 וידבר אליהם איהו הדבר הלא ויבאו בניו את הדבר אשר הלך איש האלהים אשר הלך אל בית דוד ויבאו אל בית דוד ויבאו אל בניו חבשיו החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו לה אתי הביתה ואכל לחם: 16 ויאמר לא אוכל לשוב אהך ולבוא אהך ולא אכל לחם ולא אשתה אהך מים במקום הזה: 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה: 18 ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השכרו אתה אל ביתך ואכל לחם ונשתה מים כחש לו: 19 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישתה מים: 20 ויהי הם יושבים אל השלחן פ ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו: 21 ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה ועתה וכן כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה אליה: 22 ותשב ותאכל לחם ונשתה מים במקום אשר דבר אליך לא תאכל לחם ולא תשתה מים לא תבוא ונבלתך אל קבר אבותיך: 23 ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבשו לו החמור ויבוא אשר השיבו: 24 וילך וימצאוהו ארבה בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והארזה עמד אצל הנבלה: 25 והנה אנשים עברים ויבאו את הנבלה משלכת בדרך ואת הארזה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא נתון ישב בה: 26 וישמע הנביא אשר השיבו מן הדבר ויאמר איש האלהים הוא אשר מדה את פי יהוה ויתגהו יהוה לארזה וישפרהו וימיתוהו בדבר יהוה אשר דבר לו: 27 וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: 28 וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והארזה עמדים אצל הנבלה לא אכל הארזה את הנבלה ולא שבר את החמור: 29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחחו אל החמור וישיבוהו ויבא אל עיר הנביא נתון ויספר וילקכו: 30 וינח את נבלתו בקברו ויספרו עליו הוי אחי: 31 ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הניחו את עצמותי: 32 כי היה יהוה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל

כל־בתי הבמות אשר בערי שמרון: פ 33 אחר הדבר הזה לא־שב ירבעם מדרכו הרעה וישוב ויעש מקצות העם פהני במות החפץ ומלא את־ידו ויהי פהני במות: פ 34 ויהי בדבר הזה לחסאת בית ירבעם ולהכתיר ולהשמיד מעל פני הארמה: פ

14

1 בעת ההיא חלה אביה בן־ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתחית וקרא ידעו כי־אתי אתה) אשת ירבעם והלכת שלח הנה־שם אחיה הנביא הוא־דבר עלי למלך על־העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבך דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה־יהיה לגער: 4 ותעש פן אשת ירבעם ותלך שלח בתא בית אחיה ואחיהו לא־יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: 5 ויהיה אמר אל־אחיהו הנה אשת ירבעם באת לדרש דבר מעמך אל־בנה כ־חלה הוא כזה וכה תדבר אלתי ויהי כבאת והיא מתנכרת: 6 ויהי כשמע אחיהו את־קול נבליה באת בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרת ואנכי שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרי לירבעם פה־אמר יהוה אלי וישאל גן אשר תרימיתך מתוך העם ותאמנה נגיד על עמי ישראל: 8 ואקבע את־הממלכה מבית דוד ואמנה לך ולא־היית בעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר־הלך אחרי בכל־לכבו לעשות רק הישר בעיני: 9 ותראע לעשות מפל אשר־הניו לפניך ותלך ותעשה־לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: 10 לכן הניו מבאי רעה אל־בית ירבעם והכרתי לירבעם משתינו בקור עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית־ירבעם כאשר יבער העלל ער־תמו: 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהנה דבר: 12 ואת קומי לכי לביתך בבאת רגלך העירה ומת הילך: 13 וספדו־לו כל־ישראל וקברו אותו כ־יהו לכדו ובה לירבעם אל־קברו וען נמצאו־ו דבר טוב אל־יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקים יהוה לו מלך על־ישראל אשר יכרי את־בית ירבעם זה היום וזה גס־עתה: 15 והזה יהוה את־ישראל כאשר נגיד הקנה במים ונתש את־ישראל מעל הארמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר וען אשר עשו את־אשריהם מכעיסים את־יהוה: 16 ויתן את־ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־ישראל: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באת בסף־הבית ותגער מת: 18 ויקברו אותו ויספדו־לו כל־ישראל בדבר יהוה אשר דבר בנד־עבדו אחיהו הנביא: 19 ויתר דברי ירבעם אשר גלחם ואשר מלך העם כותבים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם־אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: 21 וירבעם בן־שלמה מלך ביהודה בן־ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה ו מלך בירושלם העיר אשר־בחר יהוה לשום את־שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 22 ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: 23 ויבנו נדחמה לחם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל־עץ רענן: 24 וגם־קדש הנה בארץ עשו ככל התועבת הנוזים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 25 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה *שישק שישק מלך־מצרים על־ירושלם: 26 וישק את־אצרות בית־יהוה ואת־אצרות בית המלך ואת־הכל לקח וישק את־כל־מגני הזהב אשר עשה שלמה: 27 ויעש המלך רחבעם תחלת מגני נחשת והפקידו על־יד שרי הרצים השמורים פתח בית המלך: 28 ויהי מדרי־בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבו אל־תא הרצים: 29 ויתר דברי רחבעם וכל־אשר עשה הלא־תמה כותבים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 30 ומלחמה היתה בין־רחבעם ובין ירבעם כל־הימים: 31 וישכב רחבעם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבגם בנו תחתיו: פ

15

1 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן־נדבט מלך אבגם על־יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום: 3 וילך בכל־חטאות אביו אשר־עשה לפניו ולא־היה לכבו שלם עם־יהוה אלהיו כלכב דוד אביו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם לתקים את־בנו אחריו ולהעמיד את־ירושלם: 5 אשר עשה דוד את־הישר בעיני יהוה ולא־סר מפל אשר־צוהו כל ימי חייו רק בדבר אורגה תחתיו: 6 ומלחמה היתה בין־רחבעם ובין ירבעם כל־ימי חייו: 7 ויתר דברי אבגם וכל־אשר עשה הלא־תמה כותבים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה

18 ויהי כראות זמרי כי־נלכדה העיר ויבא אל־ארמון בית־המלך וישׂרף עליו את־בית־מלך באש וימת: 19 על־*חטאתו) חטאתיו) אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך רב־עם ובחטאתו אשר עשה לחטוא את־ישראל: 20 ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא־תם כתיבים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ 21 אז חלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי חבני כו־וינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: 22 ויחזק העם אשר אשר אחרי עמרי את־העם אשר אחרי חבני כו־וינת ונמת חבני וימלך עמרי: פ 23 בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על־ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש־שנים: 24 ויָקַן את־ההר שמרון מאת שֶׁמֶר בכפרים כסף ויָבֵן את־ההר ויקרא את־שם העיר אשר בנה על שם־שֶׁמֶר אדני ההר שמרון: 25 ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וזרע מפל אשר לפניו: 26 וילך בכל־דרך רב־עם בן־נבט *ובחטאתיו) ובחטאתו) אשר החטיא את־ישראל להכעיס את־יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה ויבזותו אשר עשה הלא־תם כתיבים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 28 וישׂקב עמרי עם־אבותיו ויִקְבֵר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: פ 29 ואחאב בן־עמרי מלך על־ישראל בשנת שלשים ושמה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן־עמרי על־ישראל בשמרון עשרים ושנים שנה: 30 ויעש אחאב בן־עמרי הרע בעיני יהוה מפל אשר לפניו: 31 ויהי הנקל לבתו בחטאות ורב־עם בן־נבט ויקח אשה את־איזבל בת־אתבעל מלך צידונים וילך ויעבד את־הבעל וישׂתחו לו: 32 ויגס מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: 33 ויעש אחאב את־האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את־יהוה אלהי ישראל מפל מלכי ישראל אשר היו לפניו: 34 במימי בנה חיאל בית האלי את־יריחה באבדום בכרו יסדה *ויבשבים) ובשנוב) צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר בנד יהושע בן־נון: ס

17

1 ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל־אחאב ח־יהוה אלהי ישראל אשר עמדתו לפניו אם־יהוה השנים האלה על ומטר כי אם־לפי דברי: ס 2 ויהי דבר־יהוה אליו לאמר: 3 לך מזוה ופגית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על־פני הירדן: 4 והנה מהנחל תשתה ואת־הערבים צויתי לכלכלך שם: 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על־פני הירדן: 6 והערבים מביאים לו לחם וקשר בפקר ולחם בקשר בערב ומן־הנחל ישׂתה: 7 ויהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא־היה גשם בארץ: ס 8 ויהי דבר־יהוה אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישׂבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויגס וילך צרפתה ויבא אל־פתח העיר והנה־שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי־נא לי מעט־מים בכלי ואשתה: 11 ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי־נא לי פת־לחם בידך: 12 ותאמר ח־יהוה אלהיך אם־ישׂלי מעוני כי אם־מלא כפ־קמח ביד ומעט־שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנה ונמתנו: 13 ויאמר אליה אליהו אל־תיראי באי עשי כדברך אך עש־לי משם ענה קטנה כראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרונה: ס 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד תקלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום *תתן) תתן יהוה גשם על־פני האדמה: 15 ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל *הוא־*יהיא) היא־והוא) וביתה ימים: 16 כד תקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר בנד אליהו: פ 17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן־האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא־יותרהבו נשמה: 18 ותאמר אל־אליהו מה־לי וְלָךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאת אֵלַי לְהִזְכִּיר אֶת־עוֹנֵי וְלְהַמִּית אֶת־בְּנֵי: 19 ויאמר אליה תגי־לי את־בגד ויקחתו מחיקה ויעלהו אל־העליה אשר־הוא ישב שם וישׂכבוהו על־מטתו: 20 ויקרא אליהו ויאמר יהוה אלהי הגם על־האלמנה אשר־אני מתנזר עמה הרעות להמית את־בנה: 21 ויתמזר על־הילד שלש פעמים ויקרא אליהו ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש־הילד הנה על־קרבו: 22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש־הילד על־קרבו ונתי: 23 ויקח אליהו את־הילד וירדהו מן־העליה הבייתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי מי בנך: 24 ותאמר האשה אל־אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר־יהוה בפיך אמת: פ

18

1 ויהי ימים רבים ודבר־יהוה הנה אל־אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל־אחאב ואתנה מטר על־פני האדמה: 2 וילך אליהו להראות אל־אחאב והרעב חזק בשמרון: 3 ויקרא אחאב

את־הסוס ואת־הרכב והכה בארם מכה גדולה: 22 ויגש הנביא אל־מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ורע וראה את אשר־תעשה בי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך: 23 ועבדי מלך־ארם אמרו אליו אל־הי הרים אל־היחם על־כן חזקו ממנו ואולם גלתם אתם במישור אם־לא נחזק מהם: 24 ואת־הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושם פהות תחתיהם: 25 ואתה תמנה לך ו תיל כחיל הנפל מאותך וסוס פסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם־לא נחזק מהם וישמע לקלם ונעש כן: 26 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן־הדר את־ארם ונעל אפקה למלחמה עם־ישראל: 27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני־ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את־הארץ: 28 ויגש איש האלהים ויאמר אל־מלך ישראל ויאמר כה־אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אל־הי הרים יהוה ולא־אלהי עמקים הוא ונתתי את־פל־ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כ־אני יהוה: 29 ויחנו אלה נכה אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה וכו בני־ישראל את־ארם מאה־אלף רגלי ביום אחד: 30 וינסו הנותרים אפקה אל־העיר ותפל החומה על־עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן־הדר נס ויבא אל־העיר חדר בחדר: 31 ויאמרו אליו עבדך ההנהג שמענו כי מלכי בית ישראל כ־מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל־מלך ישראל אולי יחיה את־נפשך: 32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל־מלך ישראל ויאמרו עבדך בן־הדר אמר תחיג נפשי ונאמר העורנו חי אחי הוא: 33 והאנשים ינחשו וימרו ויחלטו המקומו ויאמרו אחיד בן־הדר ויאמר באו קחתי ונצא אליו בן־הדר וינעלוהו על־המרפבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר לקחהו מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר־שם אבי בשמרון ואני בבקרית אשלתך ויברת לך בקרית וישלחהו: 35 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל־דעהו בדבר יהוה היבני נא וימאן האיש להכתו: 36 ויאמר לו יען אשר לא־שמעת בקול יהוה הנך הולך מאחורי והקף הארצה וילך מאצלו ומצאהו הארצה ויבדו: 37 וימצא איש אחר ויאמר היבני נא ויבדו האיש הכה ופצע: 38 וילך הנביא ויעמד למלך על־הדרך ויתחפש באפר על־עיניו: 39 ויהי המלך עבר והוא צעק אל־המלך ויאמר עבדך ויצא בקרב־המלחמה והנהג איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את־האיש הזה אם־הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או כפר־בסף תשקול: 40 ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך־ישראל בן משפטך אתה חצצת: 41 וימחה ויסר את־האפר *מעל (מעלי) עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא: 42 ויאמר אליו פה אמר יהוה יען שלחת את־איש־חרמי מנד והיתה נפשך תחת נפשו ועמד תחת עמו: 43 וילך מלך־ישראל על־ביתו סר וזעף ויבא שמרונה: פ

21

1 ויהי אחר הדברים האלה כרם הנה לנבות היוזרעאלי אשר ביוזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: 2 ויבדבב אחאב אל־נבותו לאמר ו תנה לי את־כרמך ויהי לי לגן־ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: 3 ויאמר נבות אל־אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את־נחלת אבותי לך: 4 ויבא אחאב אל־ביתו סר וזעף על־הדבר אשר־דבר אליו נבות היוזרעאלי ויאמר לא־אתן לך את־נחלת אבותי וישכב על־מטו וינסב את־פניו ולא אכל לחם: 5 ותבא אליו איובל אשתו ותדבר אליו מה־זה רוחך סרה ואיך אכל לחם: 6 ויבדבב אליה כ־דבר אל־נבות היוזרעאלי ואמר לו תנה לי את־כרמך בכסף או אם־תפנץ אותה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא־אתן לך את־כרמי: 7 ותאמר אליו איובל אשתו אתה תעשה מליכה על־ישראל קום אכל־לחם ויטב לך ואני אתן לך את־כרם נבות היוזרעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח *הספרים (ספרים) אל־הזקנים ואל־החרים אשר בעירו הישבים את־נבות: 9 ותכתב בספרים לאמר קראו־צום והושיבו את־נבות כראש העם: 10 והושיבו שנים אנשים בני־בלעל נגדו ויעתהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת: 11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הושבים בעירו כאשר שלחה אליהם איובל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את־נבות כראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני־בלעל וישבו נגדו ויעדוהו אנשי הבלעל את־נבות נגד העם לאמר ברח נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: 14 וישלחו אל־איובל לאמר סקל נבות וימת: 15 ויהי כשמע איובל כ־סקל נבות וימת ותאמר

אִיבֵל אֶל־אֲחָאָב קוּם רִשׁ אֶת־פְּרָם וְנָכוֹת הַיְזוּרְעָאֵלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לַחַת־לֶךְ בְּכֹסֶף כִּי אֵין נָכוֹת חַי כִּי־מֹת: 16 וַיְהִי כַשְׁמַע אֲחָאָב כִּי מָת נָכוֹת וַיָּקָם אֲחָאָב לַחַדַּת אֶל־פְּרָם נָכוֹת הַיְזוּרְעָאֵלִי לַרְשָׁתוֹ: ס 17 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר: 18 קוּם רֵד לַקְּרֹאת אֲחָאָב מִלְּךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן הַנָּהָב בְּכֹרֶם נָכוֹת אֲשֶׁר־גִּרְדָּ שָׁם לַרְשָׁתוֹ: 19 וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הַרְצַחְתָּ וְגַם־רִשְׁתָּ וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּמָלוֹם אֲשֶׁר לָקַטְוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם אֶתֶּה: 20 וַיֹּאמֶר אֲחָאָב אֶל־אֱלִיהוּ הַמְצַאֲתָנִי אִיבִי וַיֹּאמֶר מְצָאתִי יַעַן הִתְמַכְרְךָ לַעֲשׂוֹת הַרֶעַ בַּעֲיָנִי יְהוָה: 21 הֲנִי *מְבִי (מְבִיא) אֵלֶיךָ רָשָׁה וּבַעֲרַתִּי אַחֲרֶיךָ וְהַכְרַתִּי לְאֲחָאָב מִשְׁתֵּינן בְּקִיר וְעֶצֶר וְעִזּוֹב בְּיִשְׂרָאֵל: 22 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרְבֵּעָם בְּיָרְבֵּעַם וּכְבֵית בַּעֲשָׂא בְּיָרְבֵּעַם אֶל־הַכְּלָבִים אֲשֶׁר הַכְּעִסְתָּ וַתַּחַטֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל: 23 וְגַם־לְאִיבֵל דְּבַר יְהוָה לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיבֵל בְּחַל זִוְרְעָאֵל: 24 הֵמָּה לְאֲחָאָב בַּעֲרִי יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהֵמָּה בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם: 25 רַק לֹא־יִהְיֶה כְּאֲחָאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הַרֶעַ בַּעֲיָנִי יְהוָה אֲשֶׁר־הִסְתָּה אֹתוֹ אִיבֵל אֶתֶּה: 26 וַתַּעֲבֹב מֵאֹד לַלְכַת אַחֲרַי הַגִּלְגָּלִים כָּל־כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱמֹדִי אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 27 ס וַיְהִי כַשְׁמַע אֲחָאָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיִּשְׁם־שָׁק עַל־בָּשָׂרוֹ וַיִּצְוֶם וַיִּשְׁכַּב בְּשָׁק וַיַּחֲלֶךְ אֵט: 28 ס וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר: 29 הֲרֹאִיתָ כִּי־נִכְנַע אֲחָאָב מִלְּפָנַי יַעַן כִּי־נִכְנַע מִפְּנֵי לֹא־*אִבִי (אֲבִיא) הַרְעָה בְּיָמָיו בְּיָמֵי כֹּהֵן אֲבִיא הַרְעָה עַל־בֵּיתוֹ:

22

1 וַיִּשְׁבוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין מִלְחָמָה בֵּין אָרָם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: פ 2 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית וַיִּרְדּוּ וַיְהוֹשִׁפֵּט מִלְּךְ־יְהוּדָה אֶל־מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל: 3 וַיֹּאמֶר מִלְּךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־עַבְדָּיו הַיְדוּעָתָם כִּי־לָנוּ רְמַת גִּלְעָד וַאֲנַחְנוּ מַחֲשִׁים מִקְּחַת אֹתָהּ מִיַּד מִלְךְ־אָרָם: 4 וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשִׁפֵּט הַחֲלָף אֲתִי לְמִלְחָמָה רְמַת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשִׁפֵּט אֶל־מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל כְּמוֹנִי כְמוֹךָ פַּעַמֵי כַעֲמֹךָ כְּסוֹסֵי כְּסוֹסֵי: 5 וַיֹּאמֶר יְהוֹשִׁפֵּט אֶל־מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל דְּרִשׁ־נָא כִּי־נָם אֶת־דְּבַר יְהוָה: 6 וַיִּקְבֹּץ מִלְּךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כַּאֲרַבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֲלֹף עַל־רְמַת גִּלְעָד לְמִלְחָמָה אִם־אֲחַדְלָ וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וַיִּתֵּן אֹדְנִי בְּיַד הַמִּלְךְ: 7 וַיֹּאמֶר יְהוֹשִׁפֵּט הָאֵין כֹּה נָבִיא לִיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה מֵאוֹתוֹ: 8 וַיֹּאמֶר מִלְּךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשִׁפֵּט עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַאֲנִי שְׁנֵאתִיו כִּי לֹא־תִנְבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע מִכִּיהוּ בְּיָד־יְמִלְחָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשִׁפֵּט אֶל־יֹאמֶר הַמִּלְךְ כֹּן: 9 וַיִּקְרָא מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַתְּרָה מִכִּיהוּ בְּיָד־יְמִלְחָה: 10 וּמִלְךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשִׁפֵּט מִלְּךְ־יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל־כְּסֹא מְלָכִים בְּגִדִים בְּגָדִין פְּתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְּנַבְּאִים לַפְּנֵיהֶם: 11 וַיַּעַשׂ לוֹ צְדָקָה בְּכֹנֶנֶה קַרְנֵי בְרוּזָל וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְנַח אֶת־אָרָם עַד־פְּלֹתָם: 12 וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֹּן לֵאמֹר עֲלֵה רְמַת גִּלְעָד וְהַצִּלַּח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמִּלְךְ: 13 וַתִּמְלֹךְ אֲשֶׁר־חֲלָף לְקַרְא מִכִּיהוּ דְּבַר אֵלָיו לֵאמֹר הַגִּדֵנָא דְּבַרֵי הַנְּבִיאִים כֹּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמִּלְךְ וַיִּהְיֶה *דְּבַרְרִיד (דְּבַרְרִיד) דְּבַרְרִיד אַחַד מִהֶם וּדְבַרְתָּ טוֹב: 14 וַיֹּאמֶר מִכִּיהוּ חַי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר: 15 וַיָּבוֹא אֶל־הַמִּלְךְ וַיֹּאמֶר הַמִּלְךְ אֵלָיו מִכִּיהוּ הַגִּלְךְ אֶל־רְמַת גִּלְעָד עַד־כְּמַה פַּעַמִים אֲנִי מִשְׁבַּעךָ אֲשֶׁר לֹא־תְדַבֵּר אֵלַי רַק־אֲמַת בְּשֵׁם יְהוָה: 17 וַיֹּאמֶר רֹאֲתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נַפְצִים אֶל־הַהָרִים כַּצֵּאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֶשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדַבֵּר לְאֵלֶּה יִשׁוּבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם: 18 וַיֹּאמֶר מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשִׁפֵּט הַלֹּא אֲמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־תִנְבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע: 19 וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה רֹאֲתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל־כְּסֹא וְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם עֹמְדֵי עָלָיו מִיְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת־אֲחָאָב וְעַל וְיַפֵּל בְּרַמַת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה כֹּה־וְזֶה אָמַר כָּה־נָ: 21 וַיִּצָּא הַרֹחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו כְּמַה: 22 וַיֹּאמֶר אֲצַא וְהִלִּיתִי רֹחַ שָׁקַר בְּפִי כָל־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תַּפְתְּרוּ וְגַם־תוּכַל צָא וַעֲשֵׂה־כֵן: 23 וַעֲתָה הֵנָּה נָתַן יְהוָה רֹחַ שָׁקַר בְּפִי כָל־נְבִיאָיִךְ אֵלֶּה וַיְהִי דְבַר עֲלִידָ רֶשֶׁה: 24 וַיַּעַשׂ צְדָקָתוֹ בְּכֹנֶנֶה וַיִּכַּח אֶת־מִכִּיהוּ עַל־הַחֲלָף וַיֹּאמֶר אִי־זָה עֶבֶר רֹחַ יְהוָה מֵאֲתֵי לְדְבַר אוֹתְךָ: 25 וַיֹּאמֶר מִכִּיהוּ הַנֶּה רָאָה בִּינִים הַהוּא אֲשֶׁר תִּבְא תְּדַר בְּחֹדֶר לַחֲתֻבָּה: 26 וַיֹּאמֶר מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל קַח אֶת־מִכִּיהוּ וְתַשִּׁיבֵהוּ אֶל־אֲמִן שַׂר־הַעִיר וְאֶל־יוֹאֵשׁ בְּיַד־הַמִּלְךְ: 27 וַאֲמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמִּלְךְ שִׁימוּ אֶת־זֶה בֵּית הַכְּפֹא וְתַאכִּילֵהוּ לַחֵם לַחֲמִץ וְנִמִּים לַחֲמִץ עַד בְּאִי בְּשָׁלוֹם: 28 וַיֹּאמֶר מִכִּיהוּ אִם־יָשׁוּב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־דְבַר יְהוָה כִּי וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלָם: 29 וַיַּעַל מִלְּךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשִׁפֵּט מִלְּךְ־יְהוּדָה רְמַת גִּלְעָד: 30 וַיֹּאמֶר מִלְּךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשִׁפֵּט הַתְּחַפֵּשׂ

וְכֹא בַמִּלְחָמָה וְאַתָּה לִבָּשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה: ³¹ וַיִּמְלֹךְ אֹלָם צִנְהָ אֶת־שָׂרֵי
 הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם לְאֹמֶר לֹא תִלְחָמוּ אֶת־קֶטֶן וְאֶת־גָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ:
³² וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־הַוּשָׁפֵט וְהָמָה אָמְרוּ אִךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק
 וְהוּשָׁפֵט: ³³ וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי־לֹא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּשׁוּבוּ מֵאֲחֵרָיו: ³⁴ וַאִישׁ מִשָּׂדֶה בִּקְשָׁת
 לְחַמּוֹ וַיִּבֶה אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וַיְבִין הַשָּׂרָג וַיִּיאֲמַר לְרַכְבּוֹ הַפֶּךָ דָּוָה וְהוֹצִיאֵנִי מִן־הַמַּחְנֶה
 כִּי הִחֲלִיתִי: ³⁵ וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמֹד בְּמִרְכָּבָה נֹכַח אֲרָם וַיִּמָּת בְּעָרֵב וַיִּצַּק
 דָּם־הַמַּכָּה אֶל־חִיק הָרֶכֶב: ³⁶ וַיַּעֲבֵר הַרְיָה בְּמַחְנֶה כִּבֹּא הַשָּׁמֶשׁ לְאֹמֶר אִישׁ אֶל־עִירוֹ וַאִישׁ אֶל־אֲרָצוֹ:
³⁷ וַיִּמָּת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹאוּ שְׂמֵרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשְׂמֵרוֹן: ³⁸ וַיִּשְׁלַף אֶת־הָרֶכֶב עַל אֶבְרַת שְׂמֵרוֹן וַיִּלְקֹו
 הַכְּלָבִים אֶת־דָּמּוֹ וְהַזּוֹת רָחֲצוּ כְּדָבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר: ³⁹ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אַחָאָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן
 אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הִלּוּ־הֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ⁴⁰ וַיִּשְׁכַּב
 אַחָאָב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ אַחְזִיהוּ בְּנוֹ תַחְתָּיו: פ ⁴¹ וַיְהוּשָׁפֵט בֶן־אֶסָא מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה בְּשֵׁנַת אַרְבַּע
 לְאַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ⁴² וְהוּשָׁפֵט בֶן־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמַלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
 וְשֵׁם אִמּוֹ עִזּוּבָה בַת־שְׁלֹחִי: ⁴³ וַיִּלְךְ כָּכֹל־הַדָּד אֶסָא אָבִיו לֹא־סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:
⁴⁴ אִךְ הַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם מִזְבֻּחִים וּמִקְטָרִים בְּבַמּוֹת: ⁴⁵ וַיִּשְׁלַם יְהוּשָׁפֵט עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
⁴⁶ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוּשָׁפֵט וּבִבְרִיתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וְאֲשֶׁר נִלְחַם הִלְאֵתָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ⁴⁷ וַיִּתֵּר הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר נִשְׁאָר בְּיַמֵּי אֶסָא אָבִיו בְּעַר מִן־הָאָרֶץ: ⁴⁸ וַיִּמְלֹךְ אֵין בְּאֶדּוֹם נָצִיב
 מֶלֶךְ: ⁴⁹ וְהוּשָׁפֵט *עָשָׂר (עָשָׂה) אֲנִיּוֹת תְּרָשִׁישׁ לְלִבְתָּ אוֹפִירָה לְזָהָב וְלֹא הִלָּךְ כִּי־יִשְׁבְּרָה) וַשְּׁבָרוּ
 אֲנִיּוֹת בְּעֵצִיוֹן גִּבֹּר: ⁵⁰ אִזְ אֹמֶר אַחְזִיהוּ בֶן־אַחָאָב אֶל־יְהוּשָׁפֵט וַלְכוּ עִבְדוּ עִם־עֲבָדֶיךָ בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא
 אָבָה יְהוּשָׁפֵט: ⁵¹ וַיִּשְׁכַּב יְהוּשָׁפֵט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרׁ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ וְהוֹרַם בְּנוֹ
 תַחְתָּיו: ס ⁵² אַחְזִיהוּ בֶן־אַחָאָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשְׂמֵרוֹן בְּשֵׁנַת שֶׁבַע עָשָׂרָה לִיהוּשָׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים: ⁵³ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדַרְדָּר אָבִיו וּבְדַרְדָּר אִמּוֹ וּבְדַרְדָּר יָרִבְעָם
 בֶּן־נֹבֵט אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ⁵⁴ וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לּוֹ וַיִּכְעַס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 כָּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו:

מלכים ב

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: 2 ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ונחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו דרשו בבבל זבוב אלהי עקרון אם אתה מחלי זה: 3 ומלאך יהוה דבר אל־אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך־שמרון ודבר אליהם המבלי אין־אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבבל זבוב אלהי עקרון: 4 ולכן כה־אמר יהוה המטא אשר־עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וגלך אליה: 5 וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שוב אל־המלך אשר־שלח אתכם ודברתם אליו בה אמר יהוה המבלי אין־אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבבל זבוב אלהי עקרון לכן המטא אשר־עלית שם לא־תרד ממנה כי־מות תמות: 7 וידבר אליהם מה משפט האישי אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את־הדברים האלה: 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במהגו ויאמר אליה התשבי הוא: 9 וישלח אליו שר־חמשים וחמשים ובעל אליו והנה ישב על־ראש הדר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: 10 וישנה אליהו וידבר אל־שר החמשים ואם־איש אלהים אני תרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך ותרד אש מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשי: 11 וישב וישלח אליו שר־חמשים אחר וחמשי ויען וידבר אליו איש האלהים כה־אמר המלך מהרה רדה: 12 ויען אליהו וידבר אליהם אם־איש האלהים אני תרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך ותרד אש אלהים ותאכל אתו ואת־חמשי: 13 וישב וישלח שר־חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר־החמשים השלישי ויכרע על־ברכיו וליגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקרא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: 14 הנה רדה אש מן־השמים ותאכל את־שני שרי החמשים הראשנים ואת־חמשיהם ועמה תיקר נפשי בעיניך: 15 וידבר מלאך יהוה אל־אליהו כד אהו אל־תירא מפניו ויגם וירד אותו אל־המלך: 16 וידבר אליו כה־אמר יהוה וען אשר־שלחת מלאכים לדרש בבבל זבוב אלהי עקרון המבלי אין־אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטא אשר־עלית שם לא־תרד ממנה כי־מות תמות: 17 וימת כדבר יהוה ויבא אל־הווי וימלך יהורם שנים עשר שנים ויהורם בן־יהושפט מלך יהודה כי לא־היה לו בן: 18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה תלוא־המה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ

2

1 ויהי בעלות יהוה את־אליהו בסערה השמים ויגף אליהו ואלישע מן־הגלגל: 2 ויאמר אליהו אל־אלישע שבנא פה כי יהוה שלחני עד־בית־אל ויאמר אלישע חיי־הנה וחי־נפשך אם־אעזבך וירדו בית־אל: 3 ויצאו בני־הנביאים אשר־בית־אל אל־אלישע ויאמרו אליו הודעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי החשו: 4 ויאמר לו אליהו אלישע! שבנא פה כי יהוה שלחני וריחו ויאמר חיי־הנה וחי־נפשך אם־אעזבך ויבאו וריחו: 5 וישבו בני־הנביאים אשר־ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו הודעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי החשו: 6 ויאמר לו אליהו שבנא פה כי יהוה שלחני הודעת ויאמר חיי־הנה וחי־נפשך אם־אעזבך וילכו שניהם: 7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק וישניהם עמדו על־הדרך: 8 וינקה אליהו את־אדירתו ויגלם וינכה את־המים ויחצו תנה ויחצו ויעברו שניהם בדרך־ה: 9 ויהי כעברם ואלהו אמר אל־אלישע שאל מה אעשה־לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי־נא פ־שנים ברוחה אלי: 10 ויאמר הקשית לשאול אם־תראה אתי לקח מאתך ויהי־לך בן ואם־אין לא יהיה: 11 ויהי תמה הלכים הלוך ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפחדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: 12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי ו אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: 13 ויגם את־אדירת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על־שפת הדרך: 14 וינקה את־אדירת אליהו אשר־נפלה מעליו וינכה את־המים ויאמר אלה יהוה אלהי אליהו אלהו א־הוא וינכה את־המים ויחצו תנה ויחצו ויעברו אלישע: 15 ויראהו בני־הנביאים אשר־ביריחו מנגד ויאמרו נחה נחה ריח אליהו על־אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו־לו ארצה: 16 ויאמרו

אליו הנהגא גשאת עבדיך ממשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדוניך פן ישאלו רוח יהוה וישלכוהו באתר הקרים או באתר *הנאות (הנאות) ויאמר לא תשלחו: 17 ויפצרו בו עד לבש ויאמר שלחו וישלחו ממשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו: 18 וישבו אליו והוא ישב ביריתו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו: 19 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר ארני ראה והמים רעים והארץ משפלת: 20 ויאמר קחור לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: 21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר בה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה מושם עוד מות ומשפלת: 22 ויפיו המים עד היום הנה כדבר אלישע אשר דבר: פ 23 ועל מושם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: 24 ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן העיר ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: 25 וילך משם אל החר הכרמל ומשם שב שמרון: פ

3

1 ויהיה בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת ששנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים עשרה שנה: 2 ונעשה הרע בעיני יהוה רך לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הפעל אשר עשה אביו: 3 רך בחטאות ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לאסר ממנה: 4 ומישע מלך מואב הנה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: 5 ויהי קמות אחאב וישע מלך מואב במלך ישראל: 6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: 7 וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה קמוני כמוד קעמי כעמך כסוכי כסוכי: 8 ויאמר איהו הדרך נעלה ויאמר הדרך מדבר אדום: 9 וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו הדרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברנגליהם: 10 ויאמר מלך ישראל אהה כירקרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: 11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים עלי ירי אליהו: 12 ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: 13 ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמה ויאמר לו מלך ישראל אל כירקרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: 14 ויאמר אלישע חיי יהוה צבאות אשר עמתי לפני כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אס אביש אליך ואם אראך: 15 ועתה קחור לי מנען והנה כנען המנען ותהי עליו ידי יהוה: 16 ויאמר פה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים: 17 כירכהו אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו נשם והנחל ההוא ימלא מים ושתייתם אתם ומקנייתם ובהמתכם: 18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: 19 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעוני מים תסתמו וכל חלקה הטובה תכאבו באבנים: 20 ויהי בכפר פעלות המנחה והנה מים באים מהדרך אדום ותמלא הארץ את המים: 21 וכל מואב שמעו כירעו המלכים להלחם גם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הנבול: 22 וישכימו בכפר והשמם ורתה עליהם ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם: 23 ויאמרו הם זה החרב גתרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב: 24 ויבאו אל מחנה ישראל וינקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם *ויכו (ויכו) רבה ותכות את מואב: 25 והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעוני מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה כקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה: 26 וירא מלך מואב כירחוק ממנו המלחמה וינח אותה שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו: 27 וינח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על התחמה ויהי קצר גדול על ישראל וינסו מעליו וישבו לארץ: פ

4

1 ואשה אתת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך הנה נרא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הנידי לי מה יש לכי (ך) בבית והאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוד שמן: 3 ויאמר לכי שאליך גלים מן החוץ מאת כל שוכני (שוכני) שוכניך כלים רקים אל תמעיטי: 4 ובאת וסגרת הדלת

בעדה ובעד-בנותי ונצקת על כל-הכלים האלה והמלא תסיעי: ⁵ ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מנשים אליה והיא *מיצקת (מוצקת): ⁶ ויהי וכמלאת הכלים ותאמר אל-בנה הנישה אלי עוד פלי ויאמר אליה אין עוד פלי ויעמד השמן: ⁷ ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לבי מכרי את השמן ושלמי את *נשוכי (נשוכה) ואת *בניכי (ובנות) תחני בנותר: ⁸ פ ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם ושם אשה גדולה ותחוק-בו לאכל-לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל-לחם: ⁹ ותאמר אל-אשה הגהגא ודעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: ¹⁰ ונעשה-גא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאי אלינו יסור שמה: ¹¹ ויהי היום ונבא שמה ויסר אל-העליה וישכב-שמה: ¹² ויאמר אל-בחני נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא-לה ותעמד לפניו: ¹³ ויאמר לו אמר-גא אליה הנה חדרתי אלינו את-כל-החררה הזאת מה לעשות לך הגש לך-דבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: ¹⁴ ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אכל בן איזלה ואישה יקן: ¹⁵ ויאמר קרא-לה ויקרא-לה ותעמד בפתח: ¹⁶ ויאמר למועד הנה פעת חיה *אתי (את) חבקת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-הקוב בשפתה: ¹⁷ ותהר האשה ותלך בן למועד הנה פעת חיה אשר-דבר אליה אלישע: ¹⁸ ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל-אביו אל-הקצרים: ¹⁹ ויאמר אל-אביו ראשי וראשי ויאמר אל-הנער שאהו אל-אמו: ²⁰ וישא-הו ויביאהו אל-אמו וישב על-ברכיה עד-הקצרים וימת: ²¹ ותעל ותשכבהו על-משת איש האלהים ותסגר בערו ותצא: ²² ותקרא אל-אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן-הנערים ואתת האתנות וארצה עד-איש האלהים ואשובה: ²³ ויאמר מדוע *אתי (את) *הלכתי (הלכת) אליו היום לא חרש ולא שבת ותאמר שלום: ²⁴ ותחבש האתון ותאמר אל-נערה נתנ גלך אל-תעצרי-לי לרפכ כי אם-אמרתי לך: ²⁵ ותלך ותבוא אל-איש האלהים אל-התר הכרמל ויהי בראות איש-האלהים אתה מנדר ויאמר אל-גיחזי נערו הנה השונמית הלז: ²⁶ עתה רוי-גא לקראתה ויאמר-לה השלום לך השלום לאישך השלום לגדל ותאמר שלום: ²⁷ ותבא אל-איש האלהים אל-התר ותחוק ברנליו ויגש גיחזי לה-רפה ויאמר איש האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה ויהנה העלים ממני ולא הניד לי: ²⁸ ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: ²⁹ ויאמר לגיחזי חנר מתניד וקח משענתי בדרך גלך כי-תמצא איש לא תברכנו וכי-יברכה איש לא תעננו ושמת משענתי על-פני הנער: ³⁰ ותאמר אם הנער חיי-הנה והי-נפשה אם אעזבה ויקם וילך אחריה: ³¹ וגיחזי עבר לפניהם וישם את-המשענת על-פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ הנער: ³² ויבא אלישע הביתה והנה הנער מות משכב על-מתו: ³³ ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם והתפלל אל-יהוה: ³⁴ ויעל וישכב על-הילד וישם פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-כפו) כפיו וינתר עליו ויחם בשר הילד: ³⁵ וישב וילך בפית אחת הנה ואתת הנה ויעל וינתר עליו ויזוהר הנער עד-שבע פעמים ויפקח הנער את-עיניו: ³⁶ ויקרא אל-גיחזי ויאמר קרא אל-השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בגד: ³⁷ ותבא ותפל על-רנליו ותשתחו ארצה ותשא את-בנה ותצא: ³⁸ ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישיבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל קויד לבני הנביאים: ³⁹ ויצא אחד אל-השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלה אל-סיר הנזיר כי-לא ידעו: ⁴⁰ ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיר ותמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: ⁴¹ ויאמר וקחו-קמח וישלך אל-הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ⁴² ויש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים-לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ⁴³ ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: ⁴⁴ ויתן לפניהם ויאכלו ויתרוו בדבר יהוה: ⁵

5

¹ ונעמן שר-צבא מלך-ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים בירבו נתן-יהוה תשובה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: ² וארם וצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותחיי לפני אשת נעמן: ³ ותאמר אל-גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אזי יאכה אתו מצרעתו: ⁴ ויבא ויגד לאדניו לאמר ב זאת וכזאת דבבה הנערה אשר מארץ ישראל: ⁵ ויאמר מלך-ארם לך-בא ואשלחה ספר אל-מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי-כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות כנרים:

6 וַיָּבֵא הַסֹּפֶר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֹּפֶר הַזֶּה אֵלַיְךָ הֲנֵה שְׁלַחְתִּי אֵלַיְךָ אֶת-נַעֲמָן עַבְדִּי וְאַסְפֹתוּ מִצְרַעְתּוֹ: 7 וַיְהִי כִּכְרֹא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַסֹּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הַאֱלֹהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחַיּוֹת כִּי-זֶה שְׁלַח אֵלַי לְאַסֹּף אִישׁ מִצְרַעְתּוֹ כִּי אֲדַד-עוֹנֵא וְרָאוּ כִּי-מִתְאַנֶּה הוּא לִי: 8 וַיְהִי כַשְׁמַע אֵלֵישָׁע אִישׁ-הַאֱלֹהִים כִּי-קָרַע מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לְמַה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אֵלַי וַיֵּדַע כִּי גַשׁ נָבִיא בִישְׂרָאֵל: 9 וַיָּבֵא נַעֲמָן *בְּסוּסֹו (בְּסוּסֹו) וַיִּכְרַכְבוּ וַיַּעֲמֵד בַּתַּחַת-הַבַּיִת לְאֵלֵישָׁע: 10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֵלֵישָׁע מֵלֶגַד לֵאמֹר הַלּוֹד וְרַחֲצֵת שֶׁבַע-פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיֹשֵׁב בַּשְּׂרָף לֹךְ וַיִּטְהַר: 11 וַיִּקְצַף נַעֲמָן וַיִּלֶךְ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲמַרְתִּי אֵלַי וַיֵּצֵא יָצָא וַעֲמַד וְקָרָא בְּשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֵי וַהֲגִיף יָדוֹ אֶל-הַמָּקוֹם וְאַסֹּף הַמִּצְרָע: 12 הֲלֹא טוֹב *אֲבָנָה (אֲמָנָה) וַפְּרָפֵר הַנְּרוֹת דְּמֹשֶׁק מְכַל מִיַּי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא-אַרְחִץ בְּהֵם וְשִׁחֲרַתִּי וַיִּפְּן וַיִּלֶךְ בַּחֲמָה: 13 וַיִּגְשׂוּ עַבְדָּיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דַבֵּר גְּדוֹל הַנְּבִיא דַבֵּר אֵלַיךָ הַלּוֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי-אָמַר אֵלַיךָ רַחֵם וְטַהַר: 14 וַיִּזְרַד וַיִּטְבֵּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כַּדַּבָּר אִישׁ הַאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ כְּבֶשֶׂר גַּעַר קָטָן וַיִּטְהַר: 15 וַיֹּשֵׁב אֶל-אִישׁ הַאֱלֹהִים הוּא וְכָל-מַחְנָהוּ וַיָּבֵא וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיֹּאמֶר הַנְּהִינָא וַיֵּדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל-הָאָרֶץ כִּי אִם-בִּישְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח-נָא בְּרַבָּה מֵאֵת עַבְדֶּךָ: 16 וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה אֲשֶׁר-עֲמַדְתִּי לִפְנֵי אִם-אֶקַח וַיַּפְצַר-בּוֹ לְקַחַת נִימָאן: 17 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְלֹא יוֹתַנָּא לְעַבְדְּךָ מִשָּׂא צְמֹד-פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא-יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עִלָּת וְנֹבַח לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם-לִיהוָה: 18 לְדַבֵּר הַזֶּה וַיִּסַּח וַיִּהְיֶה לְעַבְדְּךָ כְּבוֹא אֲדֵנִי בֵּית-רַמּוֹן לְהַשְׁמִחוֹת שְׂמָחָה וְהוּא וַשָּׂעָן עַל-יָדֵי וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן וְסִלַּח-נָא O וַיְהִי לְעַבְדְּךָ בְּדַבֵּר הַזֶּה: 19 וַיֹּאמֶר לוֹ לְךָ לְשָׁלוֹם וַיִּלְךָ מֵאֵתוֹ כְּבַרַת-אֶרֶץ: 20 וַיֹּאמֶר גִּיחִזִּי גַעַר אֵלֵישָׁע אִישׁ-הַאֱלֹהִים הִנֵּה! הַשָּׂדֶה אֲדֵנִי אֶת-נַעֲמָן הָאֲרָמִי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֶת אֲשֶׁר-הִבִּיא חִי-יְהוָה כִּי-אִם הֲצִיתִי אֲחֵרָיו וְלִקְחֵתִי מֵאֵתוֹ מֵאוֹמָה: 21 וַיַּרְדֵּף גִּיחִזִּי אֲחֵרָיו נַעֲמָן וַיִּרְאֶה נַעֲמָן הֵן אֲחֵרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל הַמַּרְפֵּקָה לְקַרְאָתוֹ וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם: 22 וַיֹּאמֶר וְשָׁלוֹם אֲדֵנִי שְׁלַחְתִּי לֵאמֹר הֲנֵה עֲתָה זֶה כְּבוֹא אֵלַי שְׂגִי-נַעֲרִים מִהָר אֲפָרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הַנְּהִינָא לָהֶם כְּכַד-כֹּסֶף וַשְׂתֵּי חֲלָפוֹת בְּנָדִים: 23 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוּאֵל קַח כְּכַרְיִם וַיַּפְרִיז-בּוֹ וַיַּצֵּר כְּכַרְיִם כֹּסֶף בַּשָּׂנִי חֲרָטִים וַשְׂתֵּי חֲלָפוֹת בְּנָדִים וַיַּתֵּן אֶל-שְׁנֵי נַעֲרָיו וַיִּשְׂאוּ לִפְנָיו: 24 וַיָּבֵא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּקַּח מִיָּדֵם וַיַּפְקֵד בְּבֵית וַיִּשְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ: 25 וְהוּא-כָּא וַיַּעֲמֵד אֶל-אַרְצוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵלֵישָׁע *מָאָן (מָאָן) נַחְזִי וַיֹּאמֶר לֹא-הַלְךָ עַבְדְּךָ אֲנָה וְאַנָּה: 26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא-לְבִי הַלְךָ כַּאֲשֶׁר הִפְדִּי-אִישׁ מֵעַל מַרְפֵּקָתוֹ לְקַרְאָתְךָ הֵלֵת לְקַחַת אֶת-הַכֹּסֶף וְלְקַחַת בְּנָדִים וַיִּיתֵם וַיַּכְרִימִם וַצָּאוּ וַיִּבְקֹר וַעֲבָדִים וַשְּׂפָחוֹת: 27 וַצְרַעַת נַעֲמָן תִּדְבֹק-בּוֹ וַיִּבְרָעַד לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי מִצְרָע כְּשָׂלוֹם: 28

6

1 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֶל-אֵלֵישָׁע הַנְּהִינָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לִפְנֵיךָ צַר מִמֶּנּוּ: 2 גְּלֹכְהָ-נָא עַד-הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרֶה אַחַת וַנַּעֲשֶׂה-לָּהֶּנּוּ שָׁם מָקוֹם לְעַכְתָּ שָׁם וַיֹּאמֶר לָכֹו: 3 וַיֹּאמֶר הָאֲחֵד הוּאֵל נָא וַיָּקַד אֶת-עַבְדֶּיךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶלְךָ: 4 וַיִּלְךָ אִתָּם וַיָּבֵאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּגְדְּרוּ הַעַצִּים: 5 וַיְהִי הָאֶחָד מִפְּעַל הַקְּוֹרָה וְאֵת הַיַּרְדֵּן נָפַל אֶל-הַמַּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אָהָה אֲדֵנִי וְהוּא שָׂאוֹל: 6 וַיֹּאמֶר אִישׁ-הַאֱלֹהִים אָנָה נָפַל וַיִּרְאֶהוּ אֶת-הַמָּקוֹם וַיִּקְצַב-עַץ וַיִּשְׁלַח-שָׂמָח וַיַּצֵּף הַיַּרְדֵּן: 7 וַיֹּאמֶר תֵּרֵם לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחֶהוּ: 8 פ וַמֶּלֶךְ אִתָּם הִיָּה נִלְחַם בִּישְׂרָאֵל וַיִּזְעַץ אֶל-עַבְדָּיו לֵאמֹר אֶל-מָקוֹם פְּלִנִּי אֶלְמִנִי תַחְנִי: 9 וַיִּשְׁלַח אִישׁ הַאֱלֹהִים אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַשָּׁמֶר מֵעַבְר הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי-שָׁם אֲרַם נְחַתִּים: 10 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ אִישׁ-הַאֱלֹהִים *וְהוֹדִירָה) וְהוֹדִירוּ (וַנִּשְׁמַר שָׁם לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתַּיִם: 11 וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ-אֲרַם עַל-הַדַּבָּר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל-עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הַלּוֹא תַגִּידוּ לִי מִי מִשְׁלַחְנִי אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 12 וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעַבְדָּיו לֹא אֲדֵנִי הַמֶּלֶךְ כִּי-אֵלֵישָׁע הַנְּבִיא אֲשֶׁר בִּישְׂרָאֵל וַיִּגִּד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר בַּחֲדָר מִשְׁכַּבְּךָ: 13 וַיֹּאמֶר לָכֹו וַיִּרְאוּ אֵיכָה הוּא וְאִשְׁלַח וְאַקְחֶהוּ וַיַּגִּיד-לוֹ לֵאמֹר הֲנֵה בְדִתָּן: 14 וַיִּשְׁלַח-שְׂמָחָה סוּסִים וַיַּרְכַּב וַיַּחֲלֵל כְּבֹד וַיָּבֵאוּ לְיָלָה וַיִּקְפּוּ עַל-הָעִיר: 15 וַיִּשְׁכַּם מִשְׁרַת אִישׁ הַאֱלֹהִים לְקוּם וַיֵּצֵא וַהֲנִיחַ-תֵּיל סוּבָב אֶת-הָעִיר וְסוּס וַיַּרְכַּב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֵלָיו אָהָה אֲדֵנִי אֵיכָה נַעֲשָׂה: 16 וַיֹּאמֶר אֶל-תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתַנּוּ מֵאֲשֶׁר אֲתַחֵם: 17 וַתַּפְּלַל אֵלֵישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּקַּח-נָא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֶה וַיִּפְקַח וַיְהִי אֶת-עֵינָיו הַזֶּעַר וַיִּרָא וַיְהִי הָהָר מְלֹא סוּסִים וַיַּרְכַּב אִשׁ סְבִיבַת אֵלֵישָׁע: 18 וַיַּרְדּוּ אֵלָיו וַתַּפְּלַל אֵלֵישָׁע אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲדָ-נָא אֶת-הַגִּוִּי-הַזֶּה בַּסְּגוּרִים וַיַּכֵּם בַּסְּגוּרִים כְּדַבֵּר אֵלֵישָׁע: 19 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֵישָׁע לֹא זֶה הַיַּרְדֵּן וְלֹא זֶה

העיר לבנו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשו וילך אותם שמרונה: 20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהנה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח והנה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: 22 ויאמר לא תכה האשר שביית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל ארניהם: 23 ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל ארניהם ולא יספו עוד וירחי ארם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הברד מלך ארם את כל מתנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב *חריינוים) דביונים) בחמשה כסף: 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: 27 ויאמר אל וישעף והנה מאין אושעף המן הנרן או מן הנקב: 28 ויאמר ליה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנד ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ויבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנד ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: 32 ואלישע ישב בביתו והזקנים ישיבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הרי אתם כישלח בן המרצח הנה להסיר את ראשי ראוי כבא המלאך סגרו תדלת ולחצתם אתו בידלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: 33 ועדנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהנה מה אוהיל ליהנה עוד: 3

7

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהנה כה אמר והנה בעתו מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהנה עשה ארבות בשמים היתה הדבר הנה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח העיר ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישיבים פה עד מתנו: 4 אם אמרנו לבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם נשבנו פה ומתנו ועתה לבו ונפלה אל מתנה אדם אם יחנינו נהיה ואם ימתנו ומתנו: 5 ויקומו בנשף לבוא אל מתנה ארם ויבאו עד קצה מתנה אדם והנה אין שם איש: 6 ואדני השמיעו את מתנה ארם קול רעב קול סוס קול תול גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: 7 ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסייהם ואת חמוריהם המתנה כאשר היא וינסו אל נפשם: 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המתנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הנה יום בשכה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לבו ונבאה ונגידה בית המלך: 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מתנה אדם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר היתה: 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך שניהם: 12 ולקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המתנה להחכה *בהשדה (בשדה) לאמר כי יצאו מן העיר ונחפשים היום ואל העיר נבא: 13 ויען אהר משבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה היום ככל *החמון) (המון) ישראל אשר נשארו בה היום ככל החמון וישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחר מתנה ארם לאמר לבו וראו: 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הירדן מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם *בהחפסם) (בהפסם) וישבו המלאכים ויגדו למלך: 16 ויצא העם ויבאו את מתנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהנה: 17 והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסוהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בקרית המלך אליו: 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל ויהנה בעת מחר בשער שמרון: 19 ויען השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהנה עשה ארבות בשמים היתה כדבר הנה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 20 ויהיה לו כן וירמסו

אתו העם בשער וימות: ס

8

1 וְאֵלִישֶׁעַ דָּבַר אֶל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הָחִיזָה אֶת־בְּנֹתָהּ לְאֹמֶר קוּמִי וּלְכִי *אִתִּי (אֵת) וּבֵיתְךָ וְגוּרֵי בְּאֶשֶׁר תְּגוּרֵי כִּי־קָרָא יְהוָה לְרֹעֵב וּנְסָב וּנְסָב בָּאֶל־הָאָרֶץ שִׁבְעַ שָׁנִים: 2 וַתֵּקֶם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כַּדְּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹךְ הִיא וּבֵיתָהּ וַתִּגְדַּר בְּאָרֶץ־פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעַ שָׁנִים: 3 וַיְהִי מִקְצֵהוּ שִׁבְעַ שָׁנִים וַתִּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתִּצְאָל לְצִעֲקָ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתָהּ וְאֶל־שָׂרָה: 4 וַתִּמְלֹךְ מִדְּבַר אֶל־גְּחֹזֵי נַעַר אִישׁ־הָאֱלֹהִים לְאֹמֶר סִפְרָה־נָּא לִּי אֵת כָּל־הַנְּדֻלוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה אֵלִישֶׁעַ: 5 וַיְהִי הוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר־הָחִיזָה אֶת־הַמֶּמֶלֶת וַהֲזֵה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הָחִיזָה אֶת־בְּנֹתָהּ לְצִעֲקָת אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר גְּחֹזֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֵה־בְּנֹתָהּ אֲשֶׁר־הָחִיזָה אֵלִישֶׁעַ: 6 וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לְאִשָּׁה וַתִּסְפְּרֶנּוּ וַיִּתֵּן־לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לְאֹמֶר הִשִּׁיב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֵת כָּל־תְּבוּנֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָה אֶת־הָאָרֶץ וְעַד־עַתָּה: 7 וַיָּבֵא אֵלִישֶׁעַ דְּמָשֶׁק וּבְנֵי־חֶבֶר מֶלֶךְ־אֲרָם חֶלְהָ וַיַּגִּדְלוּ לְאֹמֶר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד־הַנְּהַי: 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֶזְקִיָּאל בֶּן־דָּוִד מִנְחָה וְלֶךְ לְקַבֵּאת אִישׁ הָאֱלֹהִים וּדְרָשָׁתָּ אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ לְאֹמֶר הֲאֵתָהּ מִחֲלֵי זֶה: 9 וַיִּלְךְ חֶזְקִיָּאל לְקַרְאֹתוֹ וַיִּקַּח מִנְחָה בְּיָדוֹ וְכָל־טוֹב דְּמָשֶׁק מִשָּׂא אַרְבָּעִים נֶמֶל וְנֹבָא וַיַּעֲמֵד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר בְּנֵד בְּנֵד חֶבֶר מֶלֶךְ־אֲרָם שְׁלַחֵנִי אֵלֶיךָ לְאֹמֶר הֲאֵתָהּ מִחֲלֵי זֶה: 10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵלִישֶׁעַ לֵךְ אֲמֹר־אֵלַי (לֹ) חַיָּה תַחֲנֶה וְהַרְאֵנִי יְהוָה כִּי־מֹת יָמוּת: 11 וַיַּעֲמֵד אֶת־פָּנָיו וַיִּנָּשֵׂם עַד־בֹּשׂ וַיִּבְרַךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים: 12 וַיֹּאמֶר חֶזְקִיָּאל מְדוּעַ אֲדֹנָי בִּכְהָה וַיֹּאמֶר כִּי־יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לְבָנִי יִשְׂרָאֵל רַעַה מִבְּצָרֵיהֶם תִּשְׁלַח בָּאֵשׁ וּבְחַרְיָהֶם בְּחֶרֶב תַּהַרְגֵם וְעַלְלֵיהֶם תִּרְפָּשׂ וְהַרְתִּיהֶם תִּבְקַעַ: 13 וַיֹּאמֶר חֶזְקִיָּאל כִּי מַה עֲבָדְךָ הַפֶּלֶב כִּי עָשָׂה הַדָּבָר הַנְּדוּל הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֵלִישֶׁעַ הֲרָאֵנִי יְהוָה אֵתְךָ מֶלֶךְ עַל־אֲרָם: 14 וַיִּלְךְ מֵאֵת אֵלִישֶׁעַ וַיָּבֵא אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־אָמַר לְךָ אֵלִישֶׁעַ וַיֹּאמֶר אָמַר לִי חַיָּה תַחֲנֶה: 15 וַיְהִי מִמְּחִרַת וַיִּקַּח הַמַּכְבָּר וַיִּטְבֵּל בַּמַּיִם וַיַּפְרֵשׂ עַל־פָּנָיו וַיָּמוּת וַיִּמְלֹךְ חֶזְקִיָּאל תַחֲתָיו: 16 וּבִשְׁנַת חָמֵשׁ לַיּוֹרָם בֶּן־אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה: 17 בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁמֹנֶה *שָׁנָה (שָׁנָה) מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: 18 וַיִּלְךְ בְּדָרְךָ מֶלְכֵי יִשְׂרָאֵל פֶּאֶשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אֲחָאָב כִּי בִת־אֲחָאָב הִיתָה־לוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: 19 וְלֹא־אָבָה יְהוָה לְהִשְׁחִית אֶת־יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ פֶּאֶשֶׁר אָמַר־לוֹ לֵאמֹר לֹא יָרָד לְבָנָיו כָּל־הַיָּמִים: 20 בִּימֵי פֶשַׁע אֲדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה וַיִּמְלְכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ: 21 וַיַּעֲבֹר יוֹרָם צְעִירָה וְכָל־הַרְכָב עִמּוֹ וַיְהִי־הוּא קָם לַיְלָה וַיָּבֵה אֶת־אֲדוֹם הַסַּבִּיב אֵלָיו וְאֵת שְׁרֵי הַרְכָב וַיִּנָּס הָעָם לְאֲחָזֵי: 22 וַיַּפְשַׁע אֲדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אִזּוֹ תִפְשַׁע לְבַנְהָ בַּעַת תְּהִיָּא: 23 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹרָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְּוָאֲתָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי תַנְמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: 24 וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲחָזִיָּהוּ בְנוֹ תַחֲתָיו: 25 פֶּ שְׁנַת שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַיּוֹרָם בֶּן־אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲחָזִיָּהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: 26 בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחָזִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וַיַּעַשׂ אֲחֵת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיִּשֶׂם אִמּוֹ עַתְלִיָּהוּ בִּת־עַמְרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 27 וַיִּלְךְ בְּדָרְךָ בֵּית אֲחָאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אֲחָאָב כִּי חָתַן בִּית־אֲחָאָב הוּא: 28 וַיִּלְךְ אֶת־יוֹרָם בֶּן־אֲחָאָב לְמַלְחָמָה עִם־חֶזְקִיָּאל מֶלֶךְ־אֲרָם בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיָּבוּ אֲרָמִים אֶת־יוֹרָם: 29 וַיִּשָׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהַתְּרַפָּא בִּירוּשָׁלַם מִן־הַמַּכּוֹת אֲשֶׁר נִכְּחוּ אֲרָמִים בְּרָמֹת בְּהַלְחָמֹו אֶת־חֶזְקִיָּאל מֶלֶךְ אֲרָם וְאֲחָזִיָּהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרָד לְרַאוֹת אֶת־יוֹרָם בֶּן־אֲחָאָב בְּיֹזְרָעָל כִּי־חֶלְהָ הוּא: 2

9

1 וְאֵלִישֶׁעַ הַנְּבִיא קָרָא לְאֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חֶנֶר מִתְּנִיךָ וַיִּקַּח פֶּה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדְךָ וְלָךְ רָמֹת גִּלְעָד: 2 בְּבֹאת שָׁמָה וְרָאֵה־שָׁם הִוא בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נַמְשִׁי וּבְבֹאת וְתִקְמַתוֹ מִתּוֹךְ אֲחֵיו וְהִבִּיאֵת אֹתוֹ חֶדֶר בְּחֶדֶר: 3 וְלָקַחְתָּ פֶה־הַשֶּׁמֶן וַיִּצְקֵתָ עַל־רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר יְהוָה מִשְׁחִיתֶיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־יִשְׂרָאֵל וּפְתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנִסְתַּח וְלֹא תִחַפְּזָה: 4 וַיִּלְךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנַּעַר הַנְּבִיא רָמֹת גִּלְעָד: 5 וַיָּבֵא וַהֲזֵה שְׂרֵי הַחִיל וְשָׁבִים וַיֹּאמֶר דְּבַר לִי אֵלֶיךָ הַשָּׂר וַיֹּאמֶר וְהוּא אֶל־מִי מִכְּלֵנֵי וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשָּׂר: 6 וַיִּקָּם וַיָּבֵא הַכִּיּוֹתָה וַיִּצַק הַשֶּׁמֶן אֶל־רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל מִשְׁחִיתֶיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־עַם יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל: 7 וְהִכִּיתָה אֶת־בֵּית אֲחָאָב אֲדֹנָיךָ וְנִקְמֹתִי דָמָיו וְעַבְדֵי הַנְּבִיאִים וְדָמֵי כָּל־עַבְדֵי יְהוָה מִנֶּד אֲזָבָל: 8 וְאָבָד כָּל־בֵּית אֲחָאָב וְהִכְרַתִּי לְאֲחָאָב מִשְׁתֵּינִי בְּקִיר וְעַצְוִר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל: 9 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּית

אחאב בבית ירכעם בן-רכבט וכבית בעשא בן-אחיה: ¹⁰ ואת איזבל יאכלו הפלבים בחלק יורעאל ואין קבר ונפתח הקולת ויגס: ¹¹ והוא יצא אל-עברי אדניו ויאמר לו השלום מודע בא-המשגע הזה אלדך ויאמר אליהם אתם ידעתם את-האיש ואת-שיחו: ¹² ויאמרו שקר הגדנא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיה למלך אל-ישראל: ¹³ וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל-גרגם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: ¹⁴ ויתקשר והוא בן-יהושפט בן-נמשי אל-יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל-ישראל מפני חזאל מלך-ארם: ¹⁵ וישב יהורם המלך להתרפא ביורעאל מן-המכים אשר יכהו ארמים בהלקמו את-חזאל מלך ארם ויאמר והוא אם-יש נפשכם אל-יצא פליט מן-העיר ללכת *לניד (להניד) ביורעאל: ¹⁶ וירכב יהוא וילך יורעאלה כי יורם שכב שמה ואחווה מלך יהודה ירד לראות את-יורם: ¹⁷ והצפה עמד על-המגדל ביורעאל ורא את-שפעת יהוא כבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: ¹⁸ וילך רכב הטוס לקראתו ויאמר כה-אמר המלך השלום ויאמר והוא מה-לך ולשלום סב אל-אחרי ונגד הצפה לאמר בא-המלאך עדהם ולא-שב: ¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה-אמר המלך שלום ויאמר והוא מה-לך ולשלום סב אל-אחרי: ²⁰ ונגד הצפה לאמר בא עדה-אליהם ולא-שב והמנהג כמנהגו יהוא בן-נמשי כי בשנעון ינהג: ²¹ ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך-ישראל ואחווהו מלך-יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויצמאהו בחלקת נבות היות-עאלי: ²² ויהי כראות יהורם את-יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עדי-נוני איזבל אמה וכשפיה הרבים: ²³ ונהפך יהורם ודיו ויגס ויאמר אל-אחווהו מרמה אחווה: ²⁴ והוא מלא גדו בקשת ונגד את-יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ²⁵ ויאמר אל-בדך *שלושה (שלוש) שא השלכו בחלקת שרה נבות היות-עאלי כי-זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהנה נשא עליו את-המשא הזה: ²⁶ אם-לא את-דמי נבות ואת-דמי בני ראתי אמש נאם-יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם-יהוה ועתה שא השלכו בחלקה כדבר יהוה: ²⁷ ואחווהו מלך-יהודה ראה ויגס דרך בית הגן וירדף אחריו והוא ויאמר גם-אלו הנהו אל-המרפכה במעלה-גור אשר את-יבלעם ויגס מגדו וימת שם: ²⁸ וירכבו אתו עבריו וישלמה ויקברו אתו בקברתו עם-אבתיו בעיר דוד: פ ²⁹ ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן-אחאב מלך אחווה על-יהודה: ³⁰ ויבאו יהוא וירעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפני עיניה ותישב את-ראשה ותשקף בעד החלון: ³¹ והוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: ³² וישא פניו אל-החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלושה סריסים: ³³ ויאמר *שמטהו (שמטוה) וישמטוה וזו מדמה אל-הקיר ואל-הסוסים וירמסנה: ³⁴ ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו-יא את-הארוכה הזאת וקבריה כי בת-מלך היא: ³⁵ וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם-הגלגלת והרגלים וכפות הירם: ³⁶ וישבו ויגידו לו ויאמר דבר-יהוה הוא אשר דבר בך-עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק יורעאל יאכלו הפלבים את-בשר איזבל: ³⁷ *והיתה (והיתה) נבלת איזבל כדמן על-פני השנה בחלק יורעאל אשר לא-יאמרו זאת איזבל: פ

10

¹ ולאחאב שבעים בניו בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל-שרי יורעאל הזקנים ואל-האמנים אחאב לאמר: ² ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על-כפס אביו והלקמו על-בית אדניכם: ⁴ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפני ואיד נעמד אנחנו: ⁵ וישלח אשר-על-הבית ואשר על-העיר והזקנים והאמנים אל-יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר-תאמר אלינו נעשה לא-נמליך איש הטוב בעיניך עשה: ⁶ ויכתב אליהם ספר ושנית לאמר אם-לי אתם ולקלו אתם שמעים קחו את-ראשי אנשי בני-אדניכם ויבאו אלי פעת מחר יורעאלה ובני המלך שבעים איש את-גדלי העיר מנדלים אותם: ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את-בני המלך וישחטו שבעים איש ושימו את-ראשיהם בדיורים וישלחו אליו יורעאלה: ⁸ ויבא המלאך ויגדלו לאמר הביאו ראשי בני-המלך ויאמר שימו אותם שני צבקים פתח השער עדה-הקבר: ⁹ ויהי כבקר ויצא ונעמד ויאמר אל-כל-העם צדקים אתם הנה אני קשיתי על-אדני ואהרנהו ומי הנה את-כל-אלה: ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מן-בר יהוה ארצה אשר-דבר יהוה על-בית אחאב ויהנה עשה

את אשר דבר ביד עבדו אליהו: 11 וַיֵּדַע יְהוָה אֶת כָּל־הַנְּשֹׂאִים לְבֵית־אֶחָב בְּיַד־עֹלָל וְכָל־יְדֹלָיו וּמִיָּדָעֵי וּכְהִנְיָו עַד־בִּלְתֵּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד: 12 וַיִּקֶּם וַיִּבְאֵל וַיִּגְלַף שְׂמֵרוֹן הוּא בֵּית־עַקֵּד הַרְעִים בְּדָרְךָ: 13 וַיְהוּא מֵצֵא אֶת־אֲחִי אַחֲזַיְהוּ מִלְּךָ יְהוֹנָדָה וַיֹּאמֶר מִי אַתָּם וַיֹּאמְרוּ אֲחִי אַחֲזַיְהוּ וְאֶחָנוּ וַנֵּדַר לְשֵׁלוֹם בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגְּבִירָה: 14 וַיֹּאמֶר הַפְּשִׂים חַיִּים וַיַּפְּשִׂים חַיִּים וַיִּשְׁחָטוּם אֶל־בִּזְרֹךְ בֵּית־עַקֵּד אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא־הַשְּׂאִיר אִישׁ מֵהֶם: 15 ס וַיִּגְלַף מִשָּׁם וַיִּמְצֵא אֶת־יְהוֹנָדָב בְּדָרְכָב לְקֶרְאָתוֹ וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲיֵשׁ אֶת־לִבְכֶּךָ יֵשׁר כַּאֲשֶׁר לִבְכִי עַם־לִבְכֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֵשׁ וְיֵשׁ תַּחֲנֵה אֶת־יְדֶךָ וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֶהוּ אֵלָיו אֶל־הַמֶּרְכָּבָה: 16 וַיֹּאמֶר לְכֶה אִתִּי וּרְאֵה בְּקִנְיָתִי לִיהוָה וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ בְּרַכְבּוֹ: 17 וַיָּבֹא שְׂמֵרוֹן וַיֵּדַע אֶת־כָּל־הַנְּשֹׂאִים לְאֶחָב בְּשְׂמֵרוֹן עַד־הַשְּׂמִידוֹ בְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־אֱלֹהָיו: 18 פ וַיִּקְבֹּץ הוּא אֶת־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶחָב עָבַד אֶת־הַבַּעַל מֵעַט וְהוּא יַעֲבֹדֵנוּ הַרְבֵּה: 19 וַעֲתָה כָּל־נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל־עַבְדָיו וְכָל־כַּהֲנָיו קְרֹאוּ אֵלַי אִישׁ אֶל־יַסְפָּד כִּי וְבַח וְדוֹל לִי לַבַּעַל כָּל־אֲשֶׁר־יִסְפָּד לֹא יִחַי וְהוּא עֹשֶׂה בְּעַקְפָה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת־עַבְדֵי הַבַּעַל: 20 וַיֹּאמֶר הוּא קִדְּשׁוּ עֲצֻקָה לַבַּעַל וַיִּקְרְאוּ: 21 וַיִּשְׁלַח הוּא בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָּל־עַבְדֵי הַבַּעַל וְלֹא־נִשְׂאָר אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל וַיִּמְלֵא בֵּית־הַבַּעַל פֶּה לֶפֶה: 22 וַיֹּאמֶר לְאֲשֶׁר עַל־הַמַּלְתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכָל עַבְדֵי הַבַּעַל וַיֵּצֵא לָהֶם הַמַּלְבוּשׁ: 23 וַיָּבֹא וְהוּא וְיְהוֹנָדָב בְּדָרְכָב בֵּית הַבַּעַל וַיֹּאמֶר לְעַבְדֵי הַבַּעַל חַפְּשׂוּ וּרְאוּ פִי־שֶׁפַח עֵמֶק מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם־עַבְדֵי הַבַּעַל לְכֶדֶם: 24 וַיָּבֹאוּ לַעֲשׂוֹת וְזִבְחִים וְעֹלֹת וַיְהוּא שֹׁמְרוֹ בַחֲוִץ שְׂמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר־מִלֵּט מִן־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא עֲלֵי־דִיכֶם נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ: 25 וַהֲיִי כְכֹלְתוֹ וְלַעֲשׂוֹת הַעֲלָה וַיֹּאמֶר הוּא לְרָצִים וְלַשְׁלֹשִׁים בָּאוּ הַכּוּסִים אִישׁ אֶל־יָצֵא וַיִּכּוּם לְפִי־חֶרֶב וַיִּשְׁלְכוּ הַרְצִים וְהַשְׁלֹשִׁים וַיִּלְכוּ עַד־עִיר בֵּית־הַבַּעַל: 26 וַיֵּצֵאוּ אֶת־מִצְבֹּחוֹת בֵּית־הַבַּעַל וַיִּשְׂרַפְהֶן: 27 וַיְחַצְּוּ אֶת מִצְבֹּחַת הַבַּעַל וַיַּחֲצוּ אֶת־בֵּית הַבַּעַל וַיִּשְׁמְדוּ וַיִּשְׂמְדוּ אֶת־הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל: 29 רַק חֲטָאֵי יִרְבֵּעַם בְּדָרְכָב אֲשֶׁר חֲטָאוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר וְהוּא מֵאֲחֻזֵּיהֶם עֹלֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וְאֲשֶׁר בְּדָן: 30 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוּא וְעַן אֲשֶׁר־הִטִּיבֹת לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי כָל־אֲשֶׁר בְּלִבְכִי עֲשִׂיתָ לְבֵית אֶחָב בְּנֵי רַבְעִים יִשְׁבִּי לָךְ עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל: 31 וַיְהוּא לֹא שָׁמַר לְלֶכֶת בְּתוֹרַת־יְהוָה אֶל־הִי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לִבְבּוֹ לֹא סָר מֵעַל חֲטָאוֹת יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר חֲטָאוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל: 32 בְּיָמֵים הָאֵלֶּם הִחֵל יְהוָה לְקַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּכֶם חֲזָאֵל בְּכָל־גִּבּוֹל יִשְׂרָאֵל: 33 מִן־הַיַּרְדֵּן מִזְבַּח הַשֶּׁמֶשׁ אֶת כָּל־הָאֲרָץ הַגִּלְעָד הַגְּדִי וְהַרְאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי מֵעַרְעֵל אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹל אֲרָזֵן וְהַגִּלְעָד וְהַבְּשָׁן: 34 וַיִּחַר דְּבָרֵי יְהוָה וְכָל־אֲשֶׁר עֹשֶׂה וְכָל־נְבוּרָתוֹ הִלּוּ־הֶם כְּתוֹכֵים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: 35 וַיִּשְׁכַּב הוּא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשְׂמֵרוֹן וַיִּמְלֹךְ הוּאֲחָזֵי בְּנֵי תַחְתָּיו: 36 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ הוּא עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה־שָׁנָה בְּשְׂמֵרוֹן: פ

11

1 וַעֲתָלִידָה אִם אַחֲזַיְהוּ *וַיִּרְאָתָה (רְאָתָה) כִּי מֵת בְּנָה וַתִּקֶּם וַתַּאֲבֹד אֶת כָּל־יָרֵעַ הַמַּמְלָכָה: 2 וַתִּתְקַח וְהוֹשִׁיעַ בַּת־הַמֶּלֶךְ יִזְרָם אֲחֻזָּה אֶת־יִזְרָאֵל בְּרַחֲמוֹתָהּ וַתַּגִּבּ אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ *הַמְמוֹתָתִים (הַמְמוֹתָתִים) אֹתוֹ וְאֶת־מִינִיקְתּוֹ בַּחֲדָר הַמַּטּוֹת וַיִּסְתְּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי עַתְלִידָה וְלֹא הוֹמַת: 3 וַיְהִי אִתָּהּ בֵּית יְהוָה מִתְחַבָּא שֶׁשׁ שָׁנִים וַעֲתָלִידָה מָלְכַת עַל־הָאָרֶץ: 4 פ וּבִשְׁנַת הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקְחֵה *הַמְּאוֹת (הַמְּאוֹת) לְכָרִי וְלְרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה וַיִּכְרַת לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה וַיָּרֵא אֹתָם אֶת־בְּרַחֲמוֹתָהּ: 5 וַיִּצְנַם לְאֵמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִישִׁת מִכֶּם בְּאֵי הַשְּׁבִית וְשִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ: 6 וְהַשְּׁלִישִׁת בְּשַׁעַר סוּר וְהַשְּׁלִישִׁת בְּשַׁעַר אַתְר הַרְצִים וְשִׁמְרָתָם אֶת־מִשְׁמֶרֶת הַבֵּית מִסָּח: 7 וְשִׁמְרֵי הַיָּדוֹת בְּכֶם כָּל יָצֵא הַשְּׁבִית וְשִׁמְרֵי אֶת־מִשְׁמֶרֶת בֵּית־יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ: 8 וְהַקְּפָתָם עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וּכְלָיו בְּיָדוֹ וְהָבֵא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוֹמַת וְהִיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ: 9 וַיַּעֲשׂוּ שְׂרָי *הַמְּאוֹת (הַמְּאוֹת) כְּכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו בְּאֵי הַשְּׁבִית עִם יָצֵא הַשְּׁבִית וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: 10 וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשַׂרְי *הַמְּאוֹת (הַמְּאוֹת) אֶת־הַחֲנִית וְאֶת־הַשְּׁלִישִׁים אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ דָּגַד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה: 11 וַיַּעֲמֵדוּ הַרְצִים אִישׁ וּכְלָיו בְּיָדוֹ מִכְּתָף הַבֵּית הַיְמָנִית עַד־כְּתָף הַצְּפוֹת הַשְּׂמָאלִית לְמוּנַח וּלְבָיִת עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב: 12 וַיּוֹצֵא אֶת־בְּרַחֲמוֹתָהּ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַחֲנִי וְאֶת־הַעֲדוּת וַיִּמְלְכוּ אֹתוֹ וַיִּמְשַׁחֵהוּ וַיִּכְרַסְהוּ וַיֹּאמְרוּ יְהִי הַמֶּלֶךְ: 13 וַתִּשְׁמַע עַתְלִידָה אֶת־קוֹל הַרְצִין הָעָם וַתָּבֵא אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה: 14 וַתִּרְאֵה וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל־הָעֹמֹד כַּמִּשְׁפָּט וְהַשְּׂרָפִים וְהַחֲצֻצְרוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם הָאָרֶץ שְׂמֹחַ וְתִקְעַת בַּחֲצֻצְרוֹת וְתִקְרַע עַתְלִידָה אֶת־בְּגָדֶיהָ וַתִּקְרַא קָשָׁר קָשָׁר: 15 וַיֵּצֵא וַיְהוֹדַע

הפֿלֿן אֶת־שָׂרֵי *הַמַּאֲוֹת (הַמַּאֲוֹת ו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ אֶל־מִבֵּית לַשְּׂדֵרֹת וְהִבֵּא אַחֲרֶיהָ הַמֵּת בַּחֲרֹב כִּי אֲמַר הַפֿלֿן אֶל־תּוֹמַת בֵּית יְהוָה: ¹⁶ וַיִּשְׁמוּ לָהּ יְדִים וַתָּבוֹא דְרָךְ־מִבּוֹא הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַתּוֹמַת שָׁם: ¹⁷ וַיִּכְרַת יְהוֹנָדָע אֶת־הַקְּבִירִית בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הַעַם לַהֲלוֹת לַעַם לִיהְיֶה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם: ¹⁸ וַיָּבֹאוּ כָל־עַם הָאָרֶץ בֵּית הַבַּעַל וַיַּהֲצִיחוּ אֶת־*מִזְבְּחֹתָו (מִזְבְּחֹתָיו) וְאֶת־זַלְמֵי שְׂכָרָיו הַיֵּטֵב וְאֵת מִתָּן בְּתוֹן הַבַּעַל הָרְגִי לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשֶׁם הַפֿלֿן קַדְרוֹת עַל־בֵּית יְהוָה: ¹⁹ וַיַּחַךְ אֶת־שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת וְאֶת־הַקְּבִירִי וְאֶת־הַרְצִים וְאֵת כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיִּירִדוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דְרָךְ־שַׁעַר הַרְצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשָּׁב עַל־כַּסֵּא הַמְּלָכִים: ²⁰ וַיִּשְׁמַח כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהַעִיר שָׁקֵטָה וְאֶת־עַתְלֵיהֶּו הַמֵּיתָו בַּחֲרֹב בֵּית *מֶלֶךְ (הַמֶּלֶךְ): ס

12

¹ בֶּן־שִׁבְעֵי שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמֶלְכוֹ: פ ² בַּשְּׁנַת־שִׁבְעֵי לַיהוָה יְהוֹאָשׁ וַאֲרָבָעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ צְבִיָּה מִבְּאֵר שִׁבְעֵ: ³ וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל־יְמֵיו אֲשֶׁר הוֹדִיָּהוּ יְהוֹדָע הַכֹּהֵן: ⁴ רַק הַקְּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מִזְבְּחִים וּמִקְטָרִים בְּקָמוֹת: ⁵ וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים כָּל־כֶּסֶף הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר־יָבֵא בֵּית־יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עָרְפוֹ כָּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לִב־אִישׁ לְהִבְיֹא בֵּית יְהוָה: ⁶ יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מִכְרָו וְהֵם יַחֲזִקוּ אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת לְכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא שָׁם בְּדֶק: פ ⁷ וַיְהִי בַשְּׁנַת עֶשְׂרִים וְשֵׁלֹשׁ שָׁנָה לְמֶלֶךְ יְהוֹאָשׁ לֹא־חֲזָקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת: ⁸ וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לַיהוֹדָע הַכֹּהֵן וּלְכֹהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִדּוֹעַ אֵינְכֶם מִחֲזִקִים אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת וְעִתָּה אֶל־תִּקְחוּ־כֶסֶף מֵאֵת מִכְרֵיכֶם כִּי־לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְנַהֲוּ: ⁹ וַיֵּאָתּוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת־כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חֲזֹק אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת: ¹⁰ וַיִּקָּח יְהוֹדָע הַכֹּהֵן אַרְוֹן אַחֶד וַיִּקָּב חֹר בְּדִלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ *בִּימִין (מִיְמִין) בְּבוֹאֵי־אִשׁ בֵּית יְהוָה וַתִּגְדַּל־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי הַסֹּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמוֹבָא בֵּית־יְהוָה: ¹¹ וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף בְּאֶרְוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וַתִּכְתּוּן הַגְּדֹל וַיִּצְרִדוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־יְהוָה: ¹² וַתִּגְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמִּתְכּוֹן עַל־יַד (יְדֵי) עֵשִׂי הַמַּלְאָכָה *הַפְּקָדִים (הַמִּפְקָדִים) בֵּית יְהוָה וַיּוֹצִיאוּהוּ לְחֻרְשֵׁי הָעַץ וּלְבַנִּים הַעֲשִׂים בֵּית יְהוָה: ¹³ וּלְגֹדְרִים וּלְחֻצְבֵי הָאֲבָן וּלְקִנּוֹת עֲצִים וְאִבְנֵי מַחְצָב לְחֹק אֶת־בְּדֶק בֵּית־יְהוָה וּלְכָל אֲשֶׁר־יִצָּא עַל־הַבַּיִת לְחֻזְקָה: ¹⁴ אֵךְ לֹא יַעֲשֶׂה בֵּית יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מִזְמֹרוֹת מִזְרְקוֹת חֻצְצֹרוֹת כָּל־כְּלֵי זָהָב וְכָל־כֶּסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמוֹבָא בֵּית־יְהוָה: ¹⁵ כִּי־לַעֲשֵׂי הַמַּלְאָכָה וַתִּגְהוּ וַחֲזָקוּ־בּוֹ אֶת־בֵּית יְהוָה: ¹⁶ וְלֹא יִחַשְׁבוּ אֶת־הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַחַתּוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לְחַת לַעֲשֵׂי הַמַּלְאָכָה כִּי בְאֵמֻנָה הֵם עֹשִׂים: ¹⁷ כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוֹבֵא בֵּית יְהוָה לְכַהֲנִים יְהוּ: פ ¹⁸ אִזְּו יַעֲלֶה חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלְחֶם עִלָּיתָ וַיִּלְכְּדָהּ וַיִּשֶׁם חֲזָאֵל פְּנֵי לַעֲלוֹת עַל־ירוּשָׁלַם: ¹⁹ וַיִּקָּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶת כָּל־הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר־הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וַיהוֹרָם וְאֶחָזְיָהוּ אֲבָתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־קְדָשָׁיו וְאֵת כָּל־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֶצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעַל מַעַל יְרוּשָׁלַם: ²⁰ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הַלֹּוא־תֵּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ²¹ וַיִּקְמוּ עִבְדָיו וַיִּקְשְׁרוּ־קֶשֶׁר וַיָּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֵּית מִלֵּא הַיּוֹרֵד סֵלָא: ²² וַיּוֹזְבֵד בֶּן־שִׁמְעֵת וַיְהוֹזְבֵד בֶּן־שִׁמְרַי וְעִבְדָיו הִכְּהוּ וַיִּמָּת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבָתָיו בְּעִיר דָּגֹד וּמֶלֶךְ אֲמַצְיָה בְּנֹו תַחְתָּיו: פ

13

¹ בַּשְּׁנַת עֶשְׂרִים וְשֵׁלֹשׁ שָׁנָה לַיּוֹאָשׁ בֶּן־אֶחָזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יְהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: ² וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ אַחֵר חֲטָאוֹת וַרְבִּיעָם בֶּן־נְבַט אֲשֶׁר־הַחֲטָיָא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר מִמֶּנָּה: ³ וַיַּחֲרָאֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹם בְּיָד חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּכַּד בֶּן־הַבֵּד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים: ⁴ וַיַּחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחֲצֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־לַחֲצֵי אֲתָם מֶלֶךְ אֲרָם: ⁵ וַיִּתֵּן יְהוָה לַיִּשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיִּצָּאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם וַיִּשְׁבּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶהֱלֵיהֶם בְּתַמּוֹל שְׁלֹשׁ־שָׁבוֹם: ⁶ אֵךְ לֹא־סָרוּ מִחֲטָאוֹת בֵּית־וַרְבִּיעָם אֲשֶׁר־*הַחֲטָיָי (הַחֲטָיָי) אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּת הַלֵּךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עֲמָדָה בְּשִׁמְרוֹן: ⁷ כִּי לֹא הִשְׁאִיר לַיהוֹאָחָז עִם כִּי אִם־חַמְשִׁים פְּרָשִׁים וְעֶשְׂרֵה רִכְבַּ וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים רִגְלֵי כִּי אֲבָדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּשְׁמַם כַּעֲפֵר לְדָשׁ: ⁸ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּבְדְּקוּ הַלֹּוא־תֵּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ⁹ וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־אֲבָתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנֹו תַחְתָּיו: פ ¹⁰ בַּשְּׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעֵ שָׁנָה לַיּוֹאָשׁ מָלַךְ יְהוֹדָה מֶלֶךְ יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל

בשמרון שש עשרה שנה: 11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מפלחטאות ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלה: 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה ונבחרתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כותבים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 13 וישבב יואש עם אבתי ויבטח וירבב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: פ 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אביו אבני רכב וישראל ופרשיו: 15 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויגח אליו קשת וחצים: 16 ויאמר למלך ישראל הרבב ירד על הקשת וירבב ירד ויגשם אלישע וירדו על ידו המלך: 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירד ויאמר חץ תשועה ליהוה ותץ תשועה באלים והכית את ארם באפק עד כלה: 18 ויאמר קח החצים ויגח ויאמר למלך ישראל הן ארצה ונה שלש פעמים ויעמד: 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ס 20 וימת אלישע ויקברוהו וירדו מואב לבאו בארץ בא שנה: 21 וירדו הם לקברים איש והנה ראו את הנדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וירד ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויגם על רגליו: 22 ויחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי הואחו: 23 ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען ברייתו את אבדקה יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: 24 וימת חזאל מלך ארם וימלך בן חבד בנו תחמיו: 25 וישב והואש בן יהואחז ויגח את הערים מיד בן חבד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל: פ

14

1 בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה הנה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו *יהועדין (יהועדן) מירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: 4 רק הכמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בכמות: 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ונה את עבדיו המכים את המלך אביו: 6 ואת בני המכים לא היומתי על אבות כי אם איש בחטאו *ימות (ימת) 7 הוא הכה את אדום בניא *המלח (מלח) עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה קתאל עד היום הזה: פ 8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: 9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר הלוך אשר בלבנון ותראה את הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חנת השדה אשר בלבנון ותרמס את החות: 10 הנה הכית את אדום וישאף לבד הכבד ושב בביתך ולמה תתננה ברגל ונפלתה אמה ויהודה עמו: 11 ולא שמע אמציהו ויעל והואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 12 ויגנה יהודה לפני ישראל ויגסו איש *לאהלו (לאהלו): 13 ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש והואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ויבאו ירושלם ויפרץ בחומות ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: 14 ולקח את כל הנהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: 15 ויתר דברי יואש אשר עשה ונבחרתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כותבים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 16 וישבב יהואש עם אבתי ויבטח בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ורבעם בנו תחמיו: פ 17 ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 18 ויתר דברי אמציהו הלא הם כותבים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם ויגסו לבישה וישלחו אחריו לבישה וימתו שם: 20 וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: 21 ויקחו כל עם יהודה את עזרה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו: 22 הוא בנה את אילת וישבב ליהודה אחרי שקב המלך עם אבתיו: פ 23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ורבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: 24 ועש הרע בעיני יהוה לא סר מפלחטאות ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ויגח את חליו ויגה בן חזאל מלכו את חמת עד יום הערבה כדבר יהוה אליו ישראל אשר דבר ביד עבדו ויגה בן חזאל מלכו אשר מנת החפר: 26 כיראה יהוה את עני ישראל מרד מאד ואפס עצור ואפס עיב ואין עזר לישראל: 27 ולא דבר יהוה למחות

את־שם ישראל מתחת השמים ונזישלם ביד ירבעם בן־יואש: 28 ויתר דברי ירבעם וכל־אשר עשה ונבחרתו אשר־נלחם ואשר השיב את־דמשק ואת־חמת ליהודה בישראל הלא־תם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 29 ויששב ירבעם עם־אבתיו עם מלכי ישראל וימלך וכרהה בנו תחתיו: פ

15

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן־אמציה מלך יהודה: 2 בן־שש עשרה שנה הנה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו וכלהו מירושלם: 3 ונעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה אמציהו אביו: 4 רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 ויננע יהוה את־המלך ויהי מצרע עד־יום מתו וישב בבית החפשיית ויתם בן־המלך על־הפית שפט את־עם הארץ: 6 ויתר דברי עזריהו וכל־אשר עשה הלא־תם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 7 ויששב עזריה עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: פ
8 בשנת שלשים ושמונה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן־ירבעם על־ישראל בשמרון ששה חדשים: 9 ונעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: 10 ויקשר עליו שלם בן־יבש ויפנה קבלעם וימיתוהו וימלך תחתיו: 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 12 הוא דבר־יהוה אשר דבר אל־יהוה לאמר בני רביעים ישכו לה על־כפסא ישראל ויהי־כן: פ 13 שלום בן־יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה וימלך גר־חיים בשמרון: 14 ונעל מנחם בן־גדי מתרצה ויבא שמרון ונדך את־שלוש בן־יבש בשמרון וימיתוהו וימלך תחתיו: 15 ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ס 16 אז יכה־מנחם את־תפסח ואת־כל־אשר־בה ואת־גבוליה מתרצה כי לא פתח ונדך את כל־ההרותיה בקע: פ 17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן־גדי על־ישראל עשר שנים בשמרון: 18 ונעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל כל־ימיו: 19 בא פול מלך־אשור על־הארץ ויתן מנחם לפול אלף כפר־כסף להנות ידיו אתו להחניק הממלכה בידו: 20 ויצא מנחם את־הכסף על־ישראל על כל־גבותי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא־עמד שם בארץ: 21 ויתר דברי מנחם וכל־אשר עשה הלא־תם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 22 ויששב מנחם עם־אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: פ 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן־מנחם על־ישראל בשמרון שנתים: 24 ונעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן־רמליהו שלישי ויפנה בשמרון בארמון בית־*מלך (המלך) את־ארנב ואת־הארזה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתוהו וימלך תחתיו: 26 ויתר דברי פקחיה וכל־אשר עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ 27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן־רמליהו על־ישראל בשמרון עשרים שנה: 28 ונעש הרע בעיני יהוה לא סר מן־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: 29 בימי פקח מלך־ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את־עיון ואת־אגבל בית־מעכה ואת־ינוח ואת־קדש ואת־חצור ואת־הגלעד ואת־הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: 30 ויקשר קשר הזשע בן־אלה על־פקח בן־רמליהו ויפנהו וימיתוהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליוותם בן־עזריה: 31 ויתר דברי־פקח וכל־אשר עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ 32 בשנת שתים לפקח בן־רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן־עזריהו מלך יהודה: 33 בן־עשרים וחמש שנה הנה במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת־צדוק: 34 ונעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה עזריהו אביו עשה: 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את־שער בית־יהוה העליון: 36 ויתר דברי יותם אשר עשה הלא־תם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 37 בימים הלם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן־רמליהו: 38 ויששב יותם עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו: פ

16

1 בשנת שבע־עשרה שנה לפקח בן־רמליהו מלך אהו בן־יוותם מלך יהודה: 2 בן־עשרים שנה אתו במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם ולא־עשה הישר בעיני יהוה אלהיו בדרך אביו: 3 וילך

בדרך מלכי ישראל וגם את־בנו העביר באש בתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 וַיִּזְבַּח וַיִּקְטֹרַב בַּמּוֹת וְעַל־הַנְּבִיעוֹת וַתַּחַת כָּל־עֵץ רִעְוָן: 5 אִזּוֹ יַעֲלֶה רָצוֹן מִלֶּדְ אָרֶם וַיִּפְקַח בֶּן־רַמְלֵתוֹ מִלֶּדְ־יִשְׂרָאֵל וְרוּשָׁלַם לַמְּלַחְמָה וַיִּצְרֹוּ עַל־אֹחֻזַי וְלֹא יָקְלוּ לַחֲלֻמָּם: 6 בַּעַת הַהִיא הָשִׁיב רָצוֹן מִלֶּדְ־אָרֶם אֶת־אֵילַת לְאָרֶם וַיִּנְשַׁל אֶת־הַיְהוּדִים מֵאֵילוֹת *וְאֶרְמוֹם (בְּאוֹ אֵילַת וַיִּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 7 פ וַיִּשְׁלַח אֹחֻזַי מִלְּאֲכִים אֶל־הַגִּלְת פְּלֶסֶר מִלֶּדְ־אֲשׁוּר לֵאמֹר עֲבֹדָה וַיִּבְנֶה אֲנִי עֲלֶיהָ וְהוֹשַׁעְנִי מִכַּף מִלֶּדְ־אָרֶם וּמִכַּף מִלֶּדְ־יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלָי: 8 וַיִּקַּח אֹחֻזַי אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בַּיַּת וַיִּבְנֶה וַיִּבְאָרְזוֹת בַּיַּת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַמֶּלֶךְ־אֲשׁוּר שְׁחָד: 9 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי מִלְּךְ אֲשׁוּר וַיַּעַל מִלְּךְ אֲשׁוּר אֶל־דַּמְשֶׁק וַיִּתְפַּשֶׂה וַיִּנְגַּח קִירָה וְאֶת־רָצוֹן הַמַּיִת: 10 וַיִּלְךְ הַמֶּלֶךְ אֹחֻזַי לַקְרָאת הַגִּלְת פְּלֶסֶר מִלֶּדְ־אֲשׁוּר דַּמְשֶׁק וַיִּרְא אֶת־הַמּוֹצָח אֲשֶׁר בְּדַמְשֶׁק וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֹחֻזַי אֶל־אוּרִיָה הַכְּהֵן אֶת־דַּמְשֶׁק הַמּוֹצָח וְאֶת־תְּבִנְתּוֹ לְכָל־מַעֲשָׂה: 11 וַיִּבֶן אוּרִיָה הַכְּהֵן אֶת־הַמּוֹצָח כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֹחֻזַי מִדַּמְשֶׁק בֶּן עֶשֶׂה אוּרִיָה הַכְּהֵן עַד־בּוֹא הַמֶּלֶךְ־אֹחֻזַי מִדַּמְשֶׁק: 12 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִדַּמְשֶׁק וַיִּרְא הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמּוֹצָח וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל־הַמּוֹצָח וַיַּעַל עָלָיו: 13 וַיִּקְטֹרַב אֶת־עֲלֵתוֹ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וַיִּסַּף אֶת־נִסְכּוֹ וַיִּזְרַק אֶת־דָּם־הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־הַמּוֹצָח: 14 וְאֶת הַמּוֹצָח הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקְרַב מֵאֵת פְּנֵי הַבַּיִת מִבּוֹן הַמּוֹצָח וּמִבּוֹן בַּיַּת יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־יָרֵךְ הַמּוֹצָח צַפּוּנָה: 15 *וַיִּצְוֶהוּ (וַיִּצְוֶהוּ) הַמֶּלֶךְ־אֹחֻזַי אֶת־אוּרִיָה הַכְּהֵן לֵאמֹר עַל הַמּוֹצָח הַגָּדוֹל הַקָּטָן אֶת־עֲלֵת־הַבֶּקֶר וְאֶת־מִנְחַת הַעֹרֹב וְאֶת־עֲלֵת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת עֲלֵת כָּל־עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וּנְסִיחָתָם וְכָל־דָּם עֲלֶיהֶם עָלֵי תוֹרֵק וּמּוֹצָח הַנְּחֻשֶׁת וְהַנְּחֻלִי לַבֶּקֶר: 16 וַיַּעַשׂ אוּרִיָה הַכְּהֵן כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֹחֻזַי אֶת־הַמְסַנְּרֹת הַמְכֻנּוֹת וַיִּסֵּר מֵעֲלֵיהֶם *וְאֶת־ (אֶת־)הַכִּבִּיר וְאֶת־הַיָּם הַזֶּה וְהוֹרֵד מֵעַל הַבֶּקֶר הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהָ וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל מַרְצֶפֶת אֲבָנִים: 18 וְאֶת *מִיֶּסֶד (מוֹסֵד) הַשֶּׁבֶת אֲשֶׁר־בְּנֵי בַבְּלוֹ וְאֶת־מִבּוֹא הַמֶּלֶךְ הַחַיִּצוּנָה הַסָּב בַּיַּת יְהוָה מִפְּנֵי מִלְּךְ אֲשׁוּר: 19 וַיַּתֵּר דַּבְרֵי אֹחֻזַי אֲשֶׁר עֲשָׂה הַלֵּא־הֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: 20 וַיִּשְׁכַּב אֹחֻזַי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּגֹד וַיִּמְלֹךְ חֲזַקְיָהוּ בֶּן־תַּחְטָיו: 21

17

1 בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה לְאֹחֻזַי מֶלֶךְ יְהוּדָה הוֹשַׁע בֶּן־אֵלָה בִּשְׁמֵרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעֵי שָׁנִים: 2 וַיַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כַּמַּלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו: 3 עָלָיו עָלָה שְׁלֹמֹנָסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיְהִי־לוֹ הוֹשַׁע עֹבֵד וַיִּשָּׁב לוֹ מִנְחָה: 4 וַיִּמְצָא מִלֶּדְ־אֲשׁוּר בַּהוֹשַׁע קָשֶׁר אֲשֶׁר שָׁלַח מִלְּאֲכִים אֶל־סוּא מִלֶּדְ־מִצְרַיִם וְלֹא־הַעֲלֶה מִנְחָה לַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר כִּשְׁנֵה בִּשְׁנֵה וַיַּעֲצֵרְהוּ מִלֶּדְ־ אֲשׁוּר וַיִּאֲסָרְהוּ בַּיַּת כְּלֵא: 5 וַיַּעַל מִלֶּדְ־אֲשׁוּר כְּכֹל־הָאָרֶץ וַיַּעַל שְׁמֵרוֹן וַיַּצֵּר עָלָיו שְׁלֹשׁ שָׁנִים: 6 בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַהוֹשַׁע לָכַד מִלֶּדְ־אֲשׁוּר אֶת־שְׁמֵרוֹן וַיִּגַּל אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה וַיִּשָּׁב אֹתָם בַּחֲלוֹךְ וּבַחֲבוּר נְהַר גּוֹזָן וְעָרֵי מִדְּ: 7 פ וַיְהִי כִּי־חָטְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלָה אֹתָם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם מִתַּחַת יָד פְּרַעֲה מִלֶּדְ־מִצְרַיִם וַיִּרְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: 8 וַיִּלְכְּוּ בַּחֲקוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ: 9 וַיַּחֲפְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא־כֵן עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם בָּמוֹת כְּכָל־עַרְוֵיהֶם מִמְּגִדָּל וּנְצֻרִים עַד־עִיר מִבְּצָר: 10 וַיִּצְבּוּ לָהֶם מַצְבּוֹת וְאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גִּבְעָה גְבוּהָה וַתַּחַת כָּל־עֵץ רִעְוָן: 11 וַיִּקְטֹרְבוּ שָׁם כְּכָל־בָּמוֹת כּוֹזִים אֲשֶׁר־הִנְגִּיחַ וְהָיָה מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְבָרִים רָעִים לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה: 12 וַיַּעֲבְדוּ הַגִּלְלִים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: 13 וַיַּעֲשׂ יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיהוּדָה כִּי־לֹא כָל־ *נְבִיאָה (נְבִיאִי) כְּל־חֹזֶה לֵאמֹר שָׁבוּ מִדְּרִיכֵיכֶם הַרְעִים וּשְׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֲקוּתַי כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבֹתֵיכֶם וְאֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם בְּיַד עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים: 14 וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפָּם כַּעֲרַף אֲבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: 15 וַיִּמְאָסוּ אֶת־חֲקֵיו וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַח אֶת־אֲבוֹתָם וְאֶת עֲדוּתָיו אֲשֶׁר הֵעִיד בָּם וַיִּלְכְּוּ אֲחֵרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְיֶה לָהֶם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סִבְּבוּתָם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת כֵּהֶם: 16 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסְכָּה *שָׁנִים) שָׁנִים) עֲגָלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשִׁירָה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַל: 17 וַיַּעֲבִירוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים וַיִּנְחָשׂוּ וַיַּתְמַכְרוּ לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ: 18 וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה מֵאֵד בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסְרֶם מֵעַל פְּנֵיו לֹא נִשְׁאָר רַק שְׁבֵט יְהוּדָה לְבַדּוֹ: 19 גַּם־יְהוּדָה לֹא שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְכְּוּ בַּחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ: 20 וַיִּמְאָס יְהוָה כְּכָל־רַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזֹם וַיִּתְּנֶם בְּיַד־שָׂטָן עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֶם מִפְּנֵיו: 21 כִּי־קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בַּיַּת דָּוִד וַיִּמְלִיכּוּ אֶת־דָּרִיבְעָם

אשר בטחה: 20 אמרת אד־דבר־שפתים עצה ונבונה למלחמה עתה על־מי בטחת כי מרת בי: 21 עתה הנה בטחת לך על־משענת תקנה הרצון הנה על־מצרים אשר יסמך איש עליו ובה בכפו ונקבה בן פרעה מלך־מצרים ללכל־הבטחים עליו: 22 וכי־תאמרון אלי אל־יהנה אל־הינו בטחנו הלא־הוא אשר הסיר חזקתו את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הנה תשתחוו בירושלם: 23 ועתה התערב נא את־ארני את־מלך אשרו ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: 24 ואיך תשוב את פני פחת אחד עברי ארני הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפָרשים: 25 עתה המבלערי יהוה עליתי על־המקום הנה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על־הארץ הזאת והשחיתה: 26 ויאמר אליקים בן־חלקיהו ושבנה ויואח אל־רב־שקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל־תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על־החמה: 27 ויאמר אליהם רב־שקה העל אדניך ואלו־ך שלחני ארני לרבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים הזשבים על־החמה לאכל את *חריהם) צואתם) ולשתות את־*שיניהם) מימי רגליהם) עמכם: 28 ויעמד רב־שקה ויקרא בקול גדול יהודית ונדבר ויאמר שמעו דבר־המלך הגדול מלך אשר: 29 כה אמר המלך אל־ישיא לכם חזקתו כי לא יוכל להציל אתכם מידו: 30 ואל־יבטח אתכם חזקתו אל־יהנה לאמר הצל יצילנו יהנה ולא תנתן את־העיר הזאת ביד מלך אשר: 31 אל־תשמעו אל־חזקתו כי כה אמר מלך אשר עשראתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־נפלו ואיש תאנלו ושתו איש מי־בורו: 32 עד־באי ולקחתי אתכם אל ארץ פארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ גית יצהר ודבש חזיו ולא תמתו ואל־תשמעו אל־חזקתו כי־ינסית אתכם לאמר יהנה ויצילנו: 33 ההצל הצילו אלתי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשר: 34 איה אלתי חמת וארפך איה אלתי ספרגים הנע וענה כי־הצילו את־שמרון מיד: 35 מי בכל־אלתי הארצות אשר הצילו את־ארצם מיד כי־יציל יהנה את־ירושלם מיד: 36 והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו: 37 ונבא אליקים בן־חלקיה אשר־על־הבית ושבנא הספר ויואח בן־אספ המזכיר אל־חזקתו קרוני בגדים ונדו לו דברי רב־שקה:

19

1 ויהי כשמע המלך חזקתו ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהנה: 2 וישלח את־אליקים אשר־על־הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכפסים בשקים אל־ישעיהו הנביא בן־אמוץ: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקתו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הנה כי באו בנים עד־משבר וכן אין ללכה: 4 אוילי ישמע יהנה אלתיך אתו כל־דברי רב־שקה אשר שלחו מלך־אשרו אדניו לחרף אליהם חי והוכית בדברים אשר שמע יהנה אלתיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עברי המלך חזקתו אל־ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל־אדניכם כהו אמר יהנה אל־תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו נערי מלך־אשרו אתי: 7 הנני נתן בל רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: 8 וישב רב־שקה וימצא את־מלך אשרו גלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע אל־תרהקה מלך־כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל־חזקתו לאמר: 10 כה תאמרון אל־חזקתו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך אלתיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשר: 11 הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשר לכל־הארצות להחרימם ואתה תנצל: 12 ההצילו אתם אלתי הגוים אשר שחתו אבותי את־גוון ואת־הבן ורצף ובני־עדן אשר בתלאשר: 13 איז מלך־חמת ומלך ארפך ומלך לעיר ספרגים הנע וענה: 14 ויבא חזקתו את־הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהנה ויפרשהו חזקתו לפני יהנה: 15 ויתפלל חזקתו לפני יהנה ויאמר יהנה אלתי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: 16 הטה יהנה ו אונך ושמע פקח יהנה עניך ודאח ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלתיים חי: 17 אמנם יהנה החריבו מלכי אשר את־הגוים ואת־ארצם: 18 ונתנו את־אלתיהם באש כי לא אלהים הוה כי אם־מעשה יד־אדם עץ ואבן ונאבדום: 19 ועתה יהנה אלתינו הושיענו נא מידו ונדעו כל־ממלכות הארץ כי אתה יהנה אלהים לבדך: 20 וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקתו לאמר כה־אמר יהנה אלתי ישראל אשר התפללת אלי אל־סנחריב מלך־אשר שמעתי: 21 הנה הדבר אשר דבר יהנה עלי בזה לך לענה לך

בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלים: ²² את מי חרפת ונחפת ועל מי הרימות קול ותשא
 מרום עיניך על קדוש ישראל: ²³ ביד מלאכיך חרפת ו נאמר * ברכב) בלב) רכבי אני עליתי
 מרום הרים ורכתי לבגון ואכרתי קומת ארצו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה גער פרמלו: ²⁴ אני
 קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: ²⁵ הלא שמעתי למרחוק אתה עשיתי
 למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות נלים נצים ערים בצרות: ²⁶ וישביתן קצרי יד
 חתו ונבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גלות ושרפה לפני קמה: ²⁷ ושבתה וצאתה ובאך ידעתי ואת
 התרנוך אלי: ²⁸ ען התרנוך אלי ושאננה עליה באוני ושמי חזי באפך ומתני בשפתיה והשבתיה
 בדרך אשר באת בה: ²⁹ וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית
 ודעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: ³⁰ ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה
 פרי למעלה: ³¹ כי מירושלם תצא שארית ופליטה מנר ציון קנאת יהוה * (צבאות) תעשה זאת: ס
³² לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר ולא יעיר היאת ולא יורה שם חץ ולא יקרמנה מגן
 ולא ישפך עליה סלה: ³³ בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: ³⁴ וננותי
 אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ³⁵ ויהי פליטה ההוא ונצא מלאך יהוה ונף
 במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף ונשקימו בכקר והנה כלם פגרים מתים: ³⁶ ויסע מלך ונשב
 סנחריב מלך אשור ונשב בנינוה: ³⁷ ויהי הוא משתחית ביתו ונכרף אליו ונדר מלך ושראצר *
 (בניו) הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסרחדן בנו תחתיו: פ

20

¹ בימים ההם חלה חזקתו למות ונבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה
 צו לביחך כי מת אתה ולא תחיה: ² ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: ³ אנה יהנה
 זכר לא את אשר התחלתי לפיך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ונגד חזקתו כפי
 גדול: ⁴ ס ונתי ישעיהו לא יצא * העיר) חצר) התיכנה ודבר יהוה הנה אליו לאמר: ⁵ שוב ואמרת
 אל חזקתו בנידעמי כה אמר יהוה אליה דוד אביך שמעתי את הפלחך ראיתי את דמעתך הנל
 רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה: ⁶ והספתי על ימיה חמש עשרה שנה וימך מלך אשור
 אצילך ואת העיר הזאת וננותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: ⁷ ויאמר ישעיהו קחו
 דבלת תאגים ונקחו וישמו על השחין ונחי: ⁸ ויאמר חזקתו אל ישעיהו מה אות כירפא יהוה לי
 ועליתי ביום השלישי בית יהוה: ⁹ ויאמר ישעיהו והלך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר
 אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אס ישוב עשר מעלות: ¹⁰ ויאמר חזקתו נקל לצל לנטות עשר
 מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: ¹¹ ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה ונשב את הצל
 במעלות אשר ירדה במעלות אחרנית עשר מעלות: פ ¹² בעת ההיא שלח בראך בלארן
 בן בלארן מלך כבל ספרים ומנחה אל חזקתו כי שמע כי חלה חזקתו: ¹³ וישמע עליהם חזקתו
 ויראם את כל בית נכחה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת
 כל אשר נמצא באוצרתיו לא הנה דבר אשר לא הראם חזקתו בביתו ובכל ממשתלו: ¹⁴ ונבא
 ישעיהו הנביא אל המלך חזקתו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר
 חזקתו מארץ רחוקה באו מבבל: ¹⁵ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקתו את כל אשר בבית ראו
 לא הנה דבר אשר לא הראתם באצרתיו: ¹⁶ ויאמר ישעיהו אל חזקתו שמע דבר יהוה: ¹⁷ הנה
 ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה כבלה לא יותר דבר אמר
 יהוה: ¹⁸ ומבניך אשר יצא מפה אשר תוליד יקח יקחו והיו כריסים בהיכל מלך כבל: ¹⁹ ויאמר
 חזקתו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אמר שולם ואמת יהנה בימי: ²⁰ ויתר
 דברי חזקתו וכל נבחרו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ונבא את המים העירה הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²¹ וישכב חזקתו עם אבותיו וימלך מנשה בנו תחתיו: פ

21

¹ בן שמים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפציבה:
² ונעש הרע בעיני יהוה כהוועבת הוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישב ויבן את הבמות
 אשר אבד חזקתו אביו ונקם מזבחת לבעל ונעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו

לכל צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובגה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 ונגן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והעביר את בניו באש ועזן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להקעים: 7 וישם את הפסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית יהוה בירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: 8 ולא אסוף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אסו ושמו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו ונתתם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 ונדבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: 11 וען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא נסאת יהודה בגלוליו: 12 פ לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמי (שמעו) תצלה שתי אניו: 13 ונתיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מזה והפך על פניה: 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמספה לכל איביהם: 15 וען אשר עשו את הרע בעיני ויהוה מבעסי אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: 16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבר מתטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: 17 ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחסאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 18 וישפכ מנשה עם אבותיו ויקבר בן ביתו בן עזא וימלך אמון בנו תחתיו: 19 בן עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם ושם אמון משלמת בת הרויח מן יטבה: 20 ונעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: 21 וילך בכל הררף אשר הלך אביו ויעבד את הגלילים אשר עבד אביו וישתחו להם: 22 ויעזב את יהוה אלהי אבותיו ולא הלך בדרך יהוה: 23 ויקשרו עבד אמון עליו וימיתו את המלך בביתו: 24 וילך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: 25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 26 ויקבר אתו בקברו בן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו: פ

22

1 בן שמונה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמון וידעה בת עדיה מבצקת: 2 ונעש השר בעיני יהוה וילך בכל הררף דנד אביו ולא סר זמין ושמואל: 3 ויהי בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ונתם את הכסף המונקא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: 5 ויתנהו ויתנהו: על יד עשי המלאכה המקדים * בבית בית יהוה ויתנו אתו לעש המלאכה אשר בבית יהוה לחזק ביד הבנות: 6 לתרשים ולבנים ולזדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: 7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן עליהם כי באמונה הם עשים: 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המקדים בית יהוה: 10 ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: 11 ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: 12 ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיקיהו ואת שפן הספר ואת עשה עבד המלך לאמר: 13 לכו דרשו את יהוה בעיני ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כירדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבותינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: 14 וילך חלקיהו הכהן ואת חיקם ועכבור ושפן ועשה אל חלקיהו הנביאה אשתו שלם בן תקנה בן חרסל שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם בשמונה ונדברו אליה: 15 ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל יושביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 17 תחת אשר עזבוני וקטרתי לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 19 וען רד לברך ותפגעו מפני יהוה בשמעך

אשר דברתי על-המקום הזה ועל-ישיביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את-בגדייך ותכפה לפני וגם אנכי שמעתי נאם-יהוה: ²⁰ לכן הנני אסף על-אבותיך ונאספת אל-קברותיך בשלום ולא תראנה עיניך בכל-הרעה אשר-אני מביא על-המקום הזה וישיבו את-המלך דבר:

23

¹ וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלם: ² ויעל המלך בית-יהודה וכל-איש יהודה וכל-ישיבי ירושלם אלו והכהנים והנביאים וכל-העם למקטן ועד-גדול ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ³ ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הברית ו לפני יהודה וכל אחר יהודה ולשמור מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקתיו בכל-לב ובכל-נפש להקים את-דברי הברית הזאת הפתחים על-הספר הזה ויעמד כל-העם בברית: ⁴ ויצו המלך את-חלקיהו הכהן הגדול ואת-דבני המשנה ואת-שמרי הסף להוציא מהיכל יהודה את כל-הפלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את-עפרם בית-אל: ⁵ והשבית את-הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ונקטר בקמות בערי יהודה ומסבי וירושלם ואת-המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ⁶ ויצא את-האשרה מבית יהודה מחוץ לירושלם אל-גחל קדרון וישרף אתה בגחל קדרון ונגרק לעפר וישלך את-עפרה על-קבר בני העם: ⁷ ויתן את-בתי הקדשים אשר בבית יהודה אשר הנשים ארנות שם בתים לאשרה: ⁸ ויבא את-כל-הכהנים מערי יהודה ויטמא את-הקמות אשר קטרו-שמה הכהנים מגבע עד-באר שבע ונתן את-קמות השערים אשר-פתח שער יהושע שר-העיר אשר-על-שמאול איש בשער העיר: ⁹ אך לא יעלו כהני הקמות אל-מזבח יהודה בירושלם כי אם-אכלו מצות בתוך אחיהם: ¹⁰ וטמא את-הפתח אשר בני *בני* (בן-הגם לבלתי להעביר איש את-בניו ואת-בתו באש למלך: ¹¹ וישבת את-הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית-יהודה אל-לשכת נתן-המלך הסוסים אשר בפרגרים ואת-מרכבות השמש שרף באש: ¹² ואת-המזבחות אשר על-הנג עלית אחו אשר-עשו מלכי יהודה ואת-המזבחות אשר-עשה מנשה בשתי חצרות בית-יהודה נתן המלך נגד משם והשליך את-עפרם אל-גחל קדרון: ¹³ ואת-הקמות אשר על-פני ירושלם אשר מימין להר-המשחית אשר בנה שלמה מלך-ישראל לעשתרתו שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני-עמון טמא המלך: ¹⁴ ושבר את-המזבחות ויכרת את-האשרים וימלא את-מקומם עצמות אדם: ¹⁵ וגם את-המזבחת אשר בבית-אל הקמה אשר עשה דובעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל גם את-המזבח ההוא ואת-הקמה נתן וישרף את-הקמה הרק לעפר ושרף אשה: ¹⁶ ונגן ואשיהו וירא את-הקברים אשר שם בחר וישלח ויגח את-העצמות מן-הקברים וישרף על-המזבחת ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את-הקברים האלה: ¹⁷ ויאמר מה הציון הלי אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש-האלהים אשר-בא מיהודה ויקרא את-הקברים האלה אשר עשית על המזבח בית-אל: ¹⁸ ויאמר הניחו לו איש אל-יגע עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות הנביא אשר-בא משמרון: ¹⁹ וגם את-כל-בתי הקמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסור ואשיהו ויעש להם ככל-המעשים אשר עשה בבית-אל: ²⁰ ויזבח את-כל-כהני הקמות אשר-שם על-המזבחות וישרף את-עצמות אדם עליהם וישב וירושלם: ²¹ ויצו המלך את-כל-העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם כפתיב על ספר הברית הזה: ²² כי לא נעשה פסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את-ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: ²³ כי אם-בשמנה עשרה שנה למלך ואשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: ²⁴ וגם את-האבות ואת-הידיענים ואת-התקפים ואת-הגללים ואת כל-השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער ואשיהו למען הקים את-דברי התורה הפתחים על-הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: ²⁵ וכמהו לא-היה לפניו מלך אשר-שב אל-יהוה בכל-לבו ובכל-נפשו ובכל-מאדו ככל תורת משה ואת-היו לא-קם כמוהו: ²⁶ אך לא-שב יהוה מתרון אפו הגדול אשר-חרה אפו ביהודה על כל-הכעוטים אשר הכעיסו מנשה: ²⁷ ויאמר יהוה גם את-יהודה ואת-ישראל ואת-ישראל ואת-העיר הזאת אשר-בחרתי את-ירושלם ואת-הבית אשר אמרתי יהוה שמי שם: ²⁸ ונתר דברי ואשיהו וכל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁹ בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על-מלך

אשור על-גהר-פרת נגלה המלך יאשיהו לקראתו וימיתוהו במגדו כראתו אתו: ³⁰ ויך כבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברוהו בקברתו ויגח עם הארץ את-הואתו בן-יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו: פ ³¹ בן-עשרים ושלש שנה יהואתו במלכו וישלח חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת-ירמיהו מלכנה: ³² ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר-עשו אבותיו: ³³ ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת *במלך* (ממלך) בירושלם ויתן-ענש על-הארץ מאה כפר-כסף וכפר זהב: ³⁴ וימלך פרעה נכה את-אלקים בן-יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויטב את-שמו והויקים ואת-הואתו לקח ויבא מצרים וימת שם: ³⁵ והכסף והזהב נתן והויקים לפרעה אך העריך את-הארץ לתת את-הכסף על-פי פרעה איש כערכו נלש את-הכסף ואת-הזהב את-עם הארץ לתת לפרעה נכה: ס ³⁶ בן-עשרים וחמש שנה והויקים במלכו ואתת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו *ויבדה* (ויבדה) בת-פדיה מן-רומה: ³⁷ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר-עשו אבותיו:

24

¹ בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי-לו והויקים עבד שלש שנים וישב וימרד-בו: ² וישלח יהוה ו בו את-גדוהי כשדים ואת-גדוהי ארם ואת ו גדוהי מואב ואת גדוהי בני-עמון וישלחם ביהודה להאבדו דבר והנה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: ³ אך ו על-פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: ⁴ וגם הם הנקי אשר שפך וימלא את-ירושלם הם נקי ולא אבה והנה לסלח: ⁵ ויתר דברי והויקים וכל-אשר עשה תלא הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכו והיה: ⁶ וישפב והויקים עם-אבותיו וימלך והויקין בנו תחתיו: ⁷ ולא-הסיר עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי-לקח מלך בבל מגחל מצרים עד-גהר-פרת כל אשר היתה למלך מצרים: פ ⁸ בן-שמונה עשרה שנה והויקין במלכו וישלח חדשים מלך בירושלם ושם אמו יחשתא בת-אלנתן מירושלם: ⁹ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר-עשה אביו: ¹⁰ בעת היא *עלה* (עלו) עבדו נבכדנאצר מלך-בבל ירושלם ותבא העיר במצור: ¹¹ ויבא נבוכדנאצר מלך-בבל על-העיר ועבדיו צרים עליה: ¹² ויצא והויקין מלך-יהודה על-מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויגח אתו מלך בבל בשנת שמונה למלכו: ¹³ ויוצא משם את-כל-אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את-כל-כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך-ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: ¹⁴ והנהל את-כל-ירושלם ואת-כל-השרים ואת ו כל-גבורי החיל *עשרה* (עשרת) אלפים גולה וכל-החוש והמסגר לא נשאר וזלת דלת עם-הארץ: ¹⁵ ונגל את-הויקין בבילה ואת-אם המלך ואת-נשי המלך ואת-סריסיו ואת *אולי* (אולי) וזלת דלת עם-הארץ: ¹⁶ ואת כל-אנשי החיל שבעת אלפים והחוש והמסגר אלף הפל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך-בבל גולה בבילה: ¹⁷ וימלך מלך-בבל את-מותנה דוד תחתיו ויטב את-שמו צדקיהו: פ ¹⁸ בן-עשרים ואתת שנה צדקיהו במלכו ואתת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו *חמיטל* (חמוטל) בת-ירמיהו מלכנה: ¹⁹ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר-עשה והויקים: ²⁰ כי ו על-אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד-השלקו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ס

25

¹ ויהי בשנת התשיעית למלכו בתוך העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך-בבל הוא וכל-חילו על-ירושלם ונתן עליה ויבנו עליה דגק סביב: ² ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ³ בתשעה לחדש ויחוק הרעב בעיר ולא-היה לחם לעם הארץ: ⁴ ותבקע העיר וכל-אנשי המלחמה הלילה דרך שער ו בין החמתיים אשר על-גן המלך וכשרים על-העיר סביב נגלה דרך הערבה: ⁵ ויךדפו חיל-כשרים אתר המלך וישגו אתו בערבות ורחו וכל-חילו נפצו מעליו: ⁶ ויחפשו את-המלך ויעלו אתו אל-מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: ⁷ ואת-בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת-עני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבבל: ס ⁸ ויחדש חמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע-עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך-בבל בא בניוראדן רב-טבתיים עבד מלך-בבל וירושלם: ⁹ וישרף את-בית-יהוה ואת-בית המלך ואת כל-בתי וירושלם ואת-כל-בית גדול שרף באש: ¹⁰ ואת-חומות וירושלם סביב נחצו כל-חיל כשרים אשר רב-טבתיים: ¹¹ ואת ותר הטם הנשארים בעיר ואת-הנפלים אשר נפלו על-המלך בבל ואת יתר ההמון הנלה בניוראדן

רב־טַבָּחִים: ¹² וּמִדַּלַת הָאָרֶץ הַשְּׂאִיר רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וְלִיְנֻבִים: ¹³ וְאֶת־עַמּוּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
 בֵּית־יְהוָה וְאֶת־הַמְכַנּוֹת וְאֶת־יְנֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית־יְהוָה שִׁבְרוּ כְּשֵׁדִים וַיִּשְׂאוּ אֶת־נְחֹשֶׁת בְּבִלְהָ:
¹⁴ וְאֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיַּעֲמִים וְאֶת־הַמְזֻמְרוֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֶת כָּל־כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר יִשְׂרָתוּ־כֶם לְקַחוּ:
¹⁵ וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמְזֻרְקוֹת אֲשֶׁר זָהָב וְזָהָב וְאֶשְׁר־כֶּסֶף כֶּסֶף לָקַח רַב־טַבָּחִים: ¹⁶ הָעַמּוּדִים וְ
 שְׁנָיִם הַיָּם הָאֶחָד וְהַמְכַנּוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל לְנְחֹשֶׁת כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה:
¹⁷ שְׁמֹנֶה עָשָׂר אַמָּה קוֹמַת וְהַעֲמוּד הָאֶחָד וּכְתֹרֶת עָלָיו וְנְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכְּתֹרֶת שְׁלֹשׁ אַמָּה (אֲמֹת)
 וְשִׁבְעָה וְרַמְנִים עַל־הַכְּתֹרֶת סָבִיב הַכֹּל נְחֹשֶׁת וְכֹאֲלֶה לְעַמּוּד הַשֵּׁנִי עַל־הַשְּׂבָכָה: ¹⁸ וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים
 אֶת־שָׂרִיָּה בֶּתֶן הָרֹאשׁ וְאֶת־צַפְנִיָּהוּ בֶּתֶן מִשְׁנֵה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שַׁמְרֵי הַסֶּף: ¹⁹ וּמִן־הַעִיר לָקַח סָרִיס
 אֶחָד אֲשֶׁר־הוּא פְּקִיד וְעַל־אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה וְחַמְשָׁה אַנְשִׁים מֵרֵאֵי פְּנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר וְאֶת
 הַסֶּפֶר שֶׁר הַצִּבָּא הַמְצַבָּא אֶת־עַם הָאָרֶץ וְשָׂשִׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּעִיר: ²⁰ וַיִּקַּח אֹתָם
 גְּבוּרָאָדָן רַב־טַבָּחִים וַיִּלְךְ אִתָּם עַל־מֶלֶךְ בְּבַל רַב־לְחָה: ²¹ וַיָּדָ אִתָּם מֶלֶךְ בְּבַל וַיְמִיתֵם בְּרַבְלָה
 בְּאֶרֶץ חֲמַת וַיִּגַּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ: ²² וְהָעַם הַנִּשְׁאָר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הַשְּׂאִיר גְּבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ
 בְּבַל וַיִּפְקֵד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן: פ ²³ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים הַמָּה וְהָאֲנָשִׁים
 בְּיַד־הַפְּקִיד מֶלֶךְ־בְּבַל אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמְצַפֵּה וַיִּשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְתַנְיָה וַיֹּחֲזֶק בֶּן־קָרַח
 וְשָׂרִיָּה בֶן־תַּנְחֻמֵת הַנְּטַפְתִּי וַיֹּאזְנִיָּהוּ בֶן־הַמְנַעֲכִי הַמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם: ²⁴ וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ וַיֹּאמְרֵיהֶם
 וַיֹּאמֶר לָהֶם אַל־תִּירְאוּ מֵעַבְדֵי הַכַּשְׂדִּים שָׁבוּ בְּאֶרֶץ וְעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בְּבַל וַיִּטַּב לָכֶם: ס ²⁵ וַיְהִי בַחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי בָּא וַיִּשְׁמַעְאֵל בֶּן־נְחֻנְיָה בֶן־אֱלִישָׁמַע מִזֹּרַע הַמְּלוּכָה וְעַשְׂרָה אַנְשִׁים אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיִּמָּת
 וְאֶת־הַיְּהוּדִים וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ בַּמְצַפֵּה: ²⁶ וַיִּקְמוּ כָל־הָעַם מִקֶּטָן וְעַד־גְּדוֹל וַיִּשְׂרָי הַחַיִּים
 וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵי כַּשְׂדִּים: פ ²⁷ וַיְהִי בַשְּׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָ שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 בְּשָׁנִים עֶשְׂרֵת חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ נִשְׂא אֲוִיל מֵרֹדֶף מֶלֶךְ בְּבַל בְּשֵׁנֵת מָלְכוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבֵּית כְּלָא: ²⁸ וַיַּדְבֵּר אִתּוֹ טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶפוֹ מֵעַל כֶּסֶף הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבַבְלָ:
²⁹ וַשִּׁנָּא אֶת־בְּגָדוֹ כְּלָאוּ וְאָכַל לֶחֶם תְּמִיד לִפְנֵי כָל־יְמֵי חַיָּו: ³⁰ וְאַרְחָתוֹ אַרְחַת תְּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת
 הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו:

דברי הימים א

1 אדם שֶׁת אִנּוּשׁ: 2 קָנָן מִהַלְלָאֵל גָּרַד: 3 חֲנוּךְ מִתּוֹשֵׁלַח לְמֹד: 4 זָח שָׁם חָם וַיִּפֹּת: 5 בְּנֵי יִפֹּת זָמַר וַיִּמְנֹג וַיִּמְדֵּי וַיִּנְן וְהַבֵּל וּמִשָּׁד וְתִירָס: 6 וּבְנֵי זָמַר אֲשַׁכְּנוּ וְדִיפַת וְתוֹנֶרְמָה: 7 וּבְנֵי נֹן אֲלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כִּתִּים וְרוּדְנָיִם: 8 בְּנֵי חָם כּוֹשׁ וּמִצְרַיִם פּוּט וַיִּכְנַעַן: 9 וּבְנֵי כּוֹשׁ סָבָא וְחַוִּילָה וְסִבְתָּא וְרַעְמָא וְסִבְתָּא וּבְנֵי רַעְמָא שָׁבָא וְדָדָן: 10 וְכוֹשׁ יֶלֶד אֶת־נִמְרוֹד הוּא הֵחַל לְהַיּוֹת גִּבּוֹר בְּאַרְצָן: 11 וּמִצְרַיִם יֶלֶד אֶת־*לוֹדִיִּים (לוֹדִיִּים) וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לֶהֱבִים וְאֶת־נַפְתָּחִים: 12 וְאֶת־פֶּתֶר־סִים וְאֶת־כְּסִלְחִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתָּרִים: 13 וּכְנַעַן יֶלֶד אֶת־צִירְדֹן בְּכֹרֵד וְאֶת־חַת: 14 וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֲמֹרִי וְאֶת־הַנֶּגְשִׁי: 15 וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הָעֲרָקִי וְאֶת־הַסִּינִי: 16 וְאֶת־הָאֲרָרִי וְאֶת־הַצִּמְרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי: 17 בְּנֵי שָׁם עֵילָם וְאִשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלֹד וְאַרְבָּם וְעוּץ וְחוּל וְנֹתָר וּמִשָּׁד: 18 וְאַרְפַּכְשָׁד יֶלֶד אֶת־שֵׁלַח וְשֵׁלַח יֶלֶד אֶת־עֵבֶר: 19 וְלַעֲבֵר יֶלֶד שְׁנֵי בָנִים שָׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשָׁם אֲחִיו יִקְטָן: 20 וַיִּקְטָן יֶלֶד אֶת־אַלְמוּדָד וְאֶת־שֵׁלַח וְאֶת־חֲצִרְמוֹת וְאֶת־זֶרַח: 21 וְאֶת־הָדוּרָם וְאֶת־אֵזֶל וְאֶת־דְּקָלָה: 22 וְאֶת־עֵיבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־שָׁבָא: 23 וְאֶת־אוּפִיר וְאֶת־חַוִּילָה וְאֶת־יֹאבֵב כֹּל־אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן: 24 שָׁם אֲרַפַּכְשָׁד שָׁלַח: 25 עֵבֶר פֶּלֶג רַעֲוִי: 26 שָׂרוּג נַחוּר תַּרְחָ: 27 אֲבָרָם הוּא אֲבָרָהָם: 28 בְּנֵי אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל: 29 אֵלֶּה תִּלְדוּתָם בְּכּוֹר וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּבָיִת וַקָּרָד וְאַדְבָּאֵל וּמִכְשָׁם: 30 מִשְׁמַעַע וְדוּמָה מִשָּׂא חֲרָד וְתִימָא: 31 יִטּוֹר נָפִישׁ וַקְדָּמָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי וַיִּשְׁמַעְאֵל: 32 וּבְנֵי קַטּוּרָה פִּילְגֵשׁ אֲבָרָהָם יֶלְדָה אֶת־זִמְרוֹן וַיִּקְשָׁן וּמִדָּן וּמִדָּן וַיִּשְׁבַּק וַיִּשׁוּב וּבְנֵי יִקְשָׁן שָׁבָא וְדָדָן: 33 וּבְנֵי מִדָּן עִיפָה וְעִפְרָל וְחֲנוּדָד וְאַבְדִּיעַ וְאַלְדִּיעָה כֹּל־אֵלֶּה בְּנֵי קַטּוּרָה: 34 וַיִּזְלַד אֲבָרָהָם אֶת־יִצְחָק: 35 בְּנֵי יִצְחָק עִשׂוּ וַיִּשְׂאֵל: 36 בְּנֵי אֲלִיפָז תִּימָן וְאוּמָר צָפִי וְנַעֲתָם קָזוּ וְתַמְנַעַע וְעַמְלָק: 37 בְּנֵי דַעֲוָאֵל נַחַת זֶרַח שְׁמָה וּמִזָּה: 38 וּבְנֵי שַׁעִיר לֹזָן וְשׁוּבָל וְצַבְעוֹן וְעֵנָה וְדִישָׁן וְאַצָּר וְדִישָׁן: 39 וּבְנֵי לֹזָן חֲרִי וְהוּמָם וְאַחֹת לֹזָן תַּמְנַעַע: 40 בְּנֵי שׁוּבָל עֵלָן וּמִנַּחַת וְעִיבָל שָׁפִי וְאוּמָם: 41 בְּנֵי עֵנָה דִישָׁן: 42 בְּנֵי דִישָׁן עוּץ וְנָרָן: 43 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצָ אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלַע בְּן־בְּעוֹר וְשָׁם עִירֹד הִתְקַבָּה: 44 וַיִּמָּת בְּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו יוֹבָב בְּן־זֶרַח מִבְּצָרָה: 45 וַיִּמָּת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו חוּשָׁם מֵאַרְצָ הַתִּימָנִי: 46 וַיִּמָּת חוּשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הַרְדִּי בְּן־בְּרָד הַמִּכָּה אֶת־מִדְּוָן בַּשָּׂדֶה מוֹאָב וְשָׁם עִירֹד (*עִירֹת) עָרִית: 47 וַיִּמָּת הַרְדִּי וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שְׁמֵלָה מִמִּשְׁרָקָה: 48 וַיִּמָּת שְׁמֵלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שְׂאוּל מִרַחֲבֹת הַנֶּהָר: 49 וַיִּמָּת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו בַּעַל חֲנָן בְּן־עַכְבָּרוֹ: 50 וַיִּמָּת בַּעַל חֲנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הַרְדִּי וְשָׁם עִירֹד פְּעִי וְשָׁם אֲשֶׁתּוֹ מְהִישָׁבָאֵל בַּת־מִטְרָד בַּת מִי וְהָבָ: 51 וַיִּמָּת הַרְדִּי: 52 אֵלֶּה אֲלֹפִי אֲדוּם אֲלֹפִי אֲדוּם אֲלֹפִי אֲדוּם: 53 אֵלֶּה קְנֵי אֲלֹפִי מִיָּמֵן אֲלֹפִי מִבְּצָר: 54 אֲלֹפִי מִנְּדִיאֵל אֲלֹפִי עֵרָם אֵלֶּה אֲלֹפִי אֲדוּם: פ

2

1 אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי שְׁמֵעוֹן לִנִּי וַיְהוּדָה יִשְׁשָׁכָר וּזְבֻלֹן: 2 דָּן יוֹסֵף וּבְנֵימָן נַפְתָּלִי גָד וְאֲשֶׁר: 3 בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוּנָן וְשֵׁלָה שְׁלוּשָׁה נֹזֶל לֹו מִבַּת־שׁוּעַ הַכַּנְעָנִית וַיְהִי עֵר וּבְכּוֹר יְהוּדָה הָעַ בְּעִינֵי יְהוָה וַיִּמָּיתֵהוּ: 4 וְתָמָר כְּלָתוֹ גִּלְדָה לֹו אֶת־פָּרֶץ וְאֶת־זֶרַח כֹּל־בְּנֵי־פָּרֶץ חֲצִרוֹן וְחִמוּל: 5 וּבְנֵי זֶרַח זְמִיר וְאִיתָן וְחִימָן וְכַלְכָּל וְהַרְעֵי כָלָם חַמְשָׁה: 6 וּבְנֵי פָרְמִי עֵבֶר וְעֹבֵד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִשֵׁל בְּחָרָם: 7 וּבְנֵי אִיתָן עֲזַרְיָה: 8 וּבְנֵי חֲצִרוֹן אֲשֶׁר נֹזְלֵהוּ אֶת־יִרְחֵמָאֵל וְאֶת־הֵם וְאֶת־כְּלוּבִי: 9 וְהֵם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן נְשִׂיא בְנֵי יְהוּדָה: 10 וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שְׁלָמָא וְשְׁלָמָא הוֹלִיד אֶת־בְּעוֹז: 11 וּבְעוֹז הוֹלִיד אֶת־עוֹבָד וְעוֹבָד הוֹלִיד אֶת־יִשִׁי: 12 וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת־יִשִׁי: 13 וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת־בְּכָרוֹ אֶת־אֵילָאָב וְאֲבִינָדָב הַשְׁנִי וְשְׁמַעַא הַשְּׁלִישִׁי: 14 נַתָּאֵל הַרְבִּיעִי רִדִּי הַחֲמִישִׁי: 15 אֲצִם הַשְּׁשִׁי דְוִיד הַשְּׁבַעִי: 16 *וְאֶחָדֵיהֶם (וְאֶחָדֵיהֶם) צְרוּיָה וְאֲבִיגַיִל וּבְנֵי צְרוּיָה אֲבִישׁ וְיֹאָב (עַשְׂהָאֵל שְׁלִישָׁה: 17 וְאֲבִיגַיִל יֶלְדָה אֶת־עֲמִשָׂא וְאֲבִי עֲמִשָׂא יִתָּר הַיִּשְׁמַעְאֵלִי: 18 וְכָלֵב בְּן־חֲצִרוֹן הוֹלִיד אֶת־עֲזוּבָה אִשָּׁה וְאֶת־רִיעוּת וְאֵלֶּה בְנֵיהֶם יִגְשָׁר וְשׁוּבָב וְאַדְרוֹן: 19 וְתַמָּת עֲזוּבָה וְנַחֲשֵׁל לֹו כָלֵב אֶת־אֶפְרַת וְתַלְדִּי לֹו אֶת־חֲנוּר: 20 וְחֲנוּר הוֹלִיד אֶת־אוּרִי וְאוּרִי הוֹלִיד אֶת־בְּצַלְאֵל: 21 וְאַחֲרַי בָּא חֲצִרוֹן אֶל־בַּת־מְכִיר

עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אליהם את אשר-שאל: 11 וכלוב אחי-שוחה הוליד את-מחיר
הוא אבי אשתון: 12 ואשתון הוליד את-בית רפא ואת-פסח ואת-תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: ס
13 ובני קָזָו עַתְנַיאֵל וּשְׂרָהּ וּבְנֵי עַתְנַיאֵל חַתָּת: 14 ומעונתי הוליד את-עפרה ושרה הוליד את-זואב אבי
גיָא חרשים כי חרשים היו: פ 15 ובני כָּלַב בן-יפנה עירו אלה וגעס ובני אלה יקנו: 16 ובני יהלִּלְאֵל
זוֹף וזיפה תיריא ואשראל: 17 ובן-עזרה נהר ומרד ועפר וילון ונמר את-מרם ואת-שמי ואת-ישב
אבי אשתמע: 18 ואשתו היהרה ילדה את-גור אבי גרור ואת-חבר אבי שובו ואת-יקותיאל אבי גנחו
ואלה בני בתנה בת-פרעה אשר לקח מרד: ס 19 ובני אשת הוריה אחות נחם אבי קעילה הנרמי
ואשתמע המעכתי: 20 ובני שימון אמנון ורזה בן-חנן ותולזון ותילזון (ובני ישעי זוחת ובן-זוחת:
21 בני שלה בן-יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית-עברת הפך לבית אשבע:
22 ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרה אשר-פעלו למואב וישיב לחם והדברים עתיקים: 23 המה הזבירים
וישבי נטעים וגרה עס-המלך במלאכתו ישובו שם: ס 24 בני שמעון נמואל וימין וריב זרח שאול:
25 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו: 26 ובני משמע נמואל בנו זכור בנו שמעי בנו: 27 ולשמעי בנו
ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד-בני יהודה: ס 28 וישבו
בבאר-שבע ומולדה נחצר שועל: 29 ובבלחה ובשעם ובתולד: 30 ובכתוואל ובחרכמה ובציקלני:
31 ובבית מרפכות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם עד-מלך דוד: 32 וחצריהם
עיטם ועין רמון והכן ועשו ערים חמש: 33 וכל-חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד-בעל זאת
מושבָתָם והתיחשם להם: 34 ומשובב ומלך ויושה בן-אמציה: 35 ויזאל ויהוא בן-יושבנה בן-שרה
בן-עשיאל: 36 ואליעזרי ונעקבה ושוחנה ועשהה ועדיאל וישמאל ובנה: 37 ויזא בן-שפעי בן-אלון
בן-דגה בן-שמרי בן-שמעיה: 38 אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו
לרוב: 39 ונלכו למבוא גדר עד למזרח הנגה לבקש מרעה לצאנם: 40 וימצאו מרעה שמן וטוב
והארץ רחבת ידים ושקטת ושלחה כי מרחם הישבים שם לפנים: 41 ויבאו אלה הפתויים בשמות
בימי ויחנקנהו מלך יהודה ויכז את-אחיהם ואת-המענינים) המענינים אשר נמצאו-שמה ויחרימם
עד-היום הזה וישבו תחתיהם כי-מרעה לצאנם שם: 42 ומתם ויבנו שמעון הלכו להר שעיר אנשים
חמש מאות ופלטה ונערה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם: 43 וכלו את-שארית הפלטה לעמלק
וישבו שם עד היום הזה:

5

1 ובני ראובן בכור-ישראל כי הוא הבכור וכללו יצויעי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן-ישראל
ולא להתניחש לפכרה: 2 כי יהודה נבר באחיו ולגיד ממנו והבכרה ליוסף: פ 3 בני ראובן בכור
ישראל חנוף ופלוא חצרון וכרמי: 4 בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו: 5 מיכה בנו ראיה בנו
בעל בנו: 6 בארה בנו אשר הנלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובן: 7 ואחיו למשפחתיו
בהתחש לתלדותם הראש יעאל וזכריהו: 8 ובלע בן-עזו בן-שמע בן-יואל הוא יושב בערער
ועד-בנו ובעל מעון: 9 ולמזרח ישב עד-לבוא מן-פרה למן-הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ
גלעד: 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם-ההגרים וישלו בידם וישבו באחיהם על-פל-פני מזרח
לגלעד: פ 11 ובני-גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד-סלכה: 12 יואל היראש ושפם המשנה ועניו ושפט
בפשן: 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ועטון ווע נעבר שבעה: ס 14 אלה ו
בני אביחיל בן-חורי בן-רות בן-גלעד בן-מיכאל בן-ישישי בן-חידו בן-בזו: 15 אחי בן-עבדיאל
בן-גוני ראש לבית אבותם: 16 וישבו בגלעד בפשן ובבנתיה ובכל-מנרשי שרון על-הוצאותם: 17 כלם
התחילו בימי יותם מלך-יהודה ובימי ירבעם מלך-ישראל: פ 18 בני-ראובן וגדי נחצי שבט-מנשה
מן-בני-חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע-מאות
וששים יצאי צבא: 19 ונעשו מלחמה עם-ההגריאים ויטור ונפיש ונורב: 20 ונעזרו עליהם וינתנו
בידם ההגריאים וכל שעתם כי לאלהים יעקו במלחמה ונעמוד להם פי-בשחו בו: 21 וישבו
מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף:
22 כיר-חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד-הנהגה: פ 23 ובני חצי שבט
מנשה ישבו בארץ מבשן עד-בעל חרמון ושגיר וחר-חרמון המה רבו: 24 ואלה ראשי בית-אבותם
ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והוריה ונחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית

אבותם: 25 וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמיהארץ אשר השמיד אלהים מפניהם: 26 ויער אלהי ישראל את רוחו ופיל מלך אשור ואת רוחו תלנת פלגסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחקבור והרא ונתר גזון עד היום הזה: פ 27 בני לוי גרשו קהת ומררי: 28 ובני קהת עמם יצחק וחקרון ועזאל: ס 29 ובני עמם אהרן ומושה ומרים ס ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ס 30 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: 31 ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי: 32 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות: 33 מריות הוליד את אמרנה ואמרנה הוליד את אחיטוב: 34 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ: 35 ואחימעץ הוליד את עזרה ועזרה הוליד את יוחנן: 36 ויוחנן הוליד את עזריה והוא אשר בלן בפית אשר בנה שלמה בירושלם: 37 ויולד עזריה את אמרנה ואמרנה הוליד את אחיטוב: 38 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: 39 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: 40 ועזריה הוליד את שרה ושרה הוליד את יוחצבק: 41 ויוחצבק הלך בתולות והנה את יוחצבק בירושלם בן נבוכדנאצר: ס

6

1 בני לוי גרשם קהת ומררי: 2 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי: 3 ובני קהת עמם ויצחק וחקרון ועזאל: 4 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: 5 לגרשום לבני בנו יחזקאל וזמח בנו: 6 ויזאח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: 7 בני קהת עמינב בנו קרח בנו אסיר בנו: 8 אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: 9 יחזקאל בנו אריאל בנו עזיה בנו ושואל בנו: 10 ובני אלקנה עמשי ואחיהמות: 11 אלקנה *בנו (בני) אלקנה צופי בנו ונחת בנו: 12 אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: 13 ובני שמואל הבכור ושני ואביה: ס 14 בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזיה בנו: 15 שמעא בנו חניה בנו עשה בנו: פ 16 ואלה אשר העמיד דוד על יד ישייר בית יהוה ממנו הארון: 17 ויהי משרתים לפני משכן אהל מועד בשייר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם: 18 ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל: 19 בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן יוחנן: 20 בן *צירי (צור) בן אלקנה בן מוחת בן עמשי: 21 בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה: 22 בן יחזקאל בן אביסף בן קרח: 23 בן יצחק בן קהת בן לוי בן ישראל: 24 ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן פרמיה בן שמעא: 25 בן מיכאל בן בעשה בן מלכיה: 26 בן אחי בן זרח בן עזריה: 27 בן איתן בן זמח בן שמעי: 28 בן יחזקאל בן גרשם בן לוי: ס 29 ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוד: 30 בן חשבה בן אמצי בן חלקיה: 31 בן אמצי בן בני בן שמעון: 32 בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: ס 33 ואחיהם הלויים נתנים לכל עבודת משכן בית האלהים: 34 ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים וילכפו על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: פ 35 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: 36 בקר בנו עזי בנו זרחיה בנו: 37 מריות בנו אמרנה בנו אחיטוב בנו: 38 צדוק בנו אחימעץ בנו: ס 39 ואלה מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: 40 ויהנו להם את חקרון בארץ יהודה ואת מנרשיה סביבתה: 41 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה: ס 42 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חקרון ואת לבנה ואת מנרשיה ואת יתור ואת אשתמע ואת מנרשיה: 43 ואת חילו ואת מנרשיה את דביר ואת מנרשיה: 44 ואת עשו ואת מנרשיה ואת בית שמש ואת מנרשיה: ס 45 וממטה בנימן את גבע ואת מנרשיה ואת עלמת ואת מנרשיה ואת ענתות ואת מנרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם: ס 46 ולבני קהת הנותנים ממשפחת המטה מנחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: ס 47 ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בפשו ערים שלש עשרה: ס 48 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה יוד וממטה זבולן בגורל ערים שתים עשרה: 49 ונתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת מנרשיהם: 50 ויהנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות: ס 51 וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: 52 ויהנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מנרשיה בטר אפרים ואת גזר ואת מנרשיה:

53 וְאֶת־קִמְעָם וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־בֵּית חוֹרֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: 54 וְאֶת־אֵלֶּיֶן וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־גִּת־רִמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: פ 55 וּמִמְחֻצֵּית מִטָּה מִנְּשָׂה אֶת־עֵנַר וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־בִּלְעָם וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ לְמִשְׁפַּחַת לְבִנְיָקָהָת הַנוֹתְרִים: פ 56 לְבִנְיָ גְרִשׁוֹם מִמְּשַׁפַּחַת חֲצֵי מִטָּה מִנְּשָׂה אֶת־גּוֹלָל בְּכֶשֶׁן וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־עֲשָׂתְרוֹת וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: ס 57 וּמִמְּטָה יִשְׁכָּר אֶת־קָדֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ אֶת־דְּבָרַת וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: 58 וְאֶת־רָאמוֹת וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־עֵנָם וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: ס 59 וּמִמְּטָה אֲשֶׁר אֶת־מִשְׁלָל וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־עֲבָדוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: 60 וְאֶת־חוֹלֶקֶת וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־רַחֲבָב וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: 61 וּמִמְּטָה נִפְתָּלִי אֶת־קָדֶשׁ בְּגִלְיָל וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־חַמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־קִרְיָתִים וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: ס 62 לְבִנְיָ מִרְרֵי הַנוֹתְרִים מִמְּטָה וּבִילָן אֶת־רִמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ אֶת־תְּבֹרַת וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: 63 וּמִעֵבֶר לִירְדֵן יִרְחֹל לְמִזְרַחַת הַיַּרְדֵּן מִמְּטָה רֹאבֵן אֶת־בְּצָר בְּמִדְבָּר וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־יְהֻצָּה וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: 64 וְאֶת־קִרְמוֹת וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־מִיפְעַת וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: 65 וּמִמְּטָה־גֹד אֶת־רָאמוֹת בְּגִלְעָד וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־מַחְנֵים וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: 66 וְאֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ וְאֶת־יַעֲזִיר וְאֶת־מִגְרָשָׁיָהּ: ס

7

1 וְלְבִנְיָ יִשְׁכָּר תּוֹלַע וּפּוּאָה *יָשִׁיב (יָשׁוּב) וּשְׁמֵרוֹן אַרְבַּעָה: ס 2 וּבְנֵי תוֹלַע עֲזִי וּרְפִיָּה וִירִיאֵל וַיַּחְמִי וַיְבָשֶׂם וּשְׁמוּאֵל רֵאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם לְתוֹלַע גְּבוּרֵי חֵיל לְתַלְדוֹתָם מִסְפָּרָם בְּיַמֵּי דָוִד עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶּף וָשֵׁשׁ מֵאוֹת: ס 3 וּבְנֵי עֲזִי וְזַרְחָה וּבְנֵי זַרְחָה מִיכָאֵל וְעֵבְרִיָּה וַיּוֹאֵל יִשָּׂה חֲמִשָּׁה רֵאשִׁים כָּלָם: 4 וְעֵלִיָּהֻם לְתַלְדוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם גְּדוּרֵי צָבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ אֵלֶּף כִּי־הִרְבוּ נָשִׁים וּבָנִים: 5 וְאַחֵיהֶם לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׁכָּר גְּבוּרֵי חֵילִים שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה אֵלֶּף הַתִּיחָשֶׁם לְכָל: פ 6 בְּנֵימֵן בְּלַע וְבָכָר וְדִיעָאֵל שְׁלֹשָׁה: 7 וּבְנֵי כָלַע אֲצַבּוֹן וְעֲזִי וְעִזִּיאֵל וִירִימוֹת וְעִירֵי חֲמִשָּׁה רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹת גְּבוּרֵי חֵילִים וְהַתִּיחָשֶׁם עֲשָׂרִים וָשֵׁשׁ אֵלֶּף וּשְׁלֹשִׁים וָאַרְבַּעָה: ס 8 וּבְנֵי בָכָר זְמִרָה וַיּוֹשֵׁב וְאַלְעִזָּר וְאַלְעִינִי וְעַמְרִי וִירְמוֹת וְאַבְיָה וְעֵנְתוֹת וְעֵלְמָת כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי־בָכָר: 9 וְהַתִּיחָשֶׁם לְתַלְדוֹתָם רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹתָם גְּבוּרֵי חֵיל עֲשָׂרִים אֵלֶּף וּמֵאוֹתִים: ס 10 וּבְנֵי דִיעָאֵל בִּלְחָן וּבְנֵי בִלְחָן *יְעִישׁ (יְעִוֵּשׁ) וּבְנֵימֵן וְאַחִידִי וְכַנְעִנָּה וְזִיתָן וְתַרְשִׁישׁ וְאַחִישָׁחֵר: 11 כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי דִיעָאֵל לְרֵאשִׁי הָאֲבוֹת גְּבוּרֵי חֵילִים שִׁבְעָה עָשָׂר אֵלֶּף וּמֵאוֹתִים יָצְאִי צָבָא לְמִלְחָמָה: 12 וְשֵׁשׁ וָחָפֶס בְּנֵי עִיר חָשֶׁם בְּנֵי אַחֲרִי: 13 בְּנֵי נִפְתָּלִי יַחֲצִיאֵל וְנוֹנִי וַיְצָר וְשִׁלוֹם בְּנֵי בִלְחָה: פ 14 בְּנֵי מִנְּשָׂה אִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִלְדָה פִּילְגֶשׁוֹ הָאִרְמִיָּה יִלְדָה אֶת־מִכְיָר אָבִי גִלְעָד: 15 וּמִכְיָר לָקַח אִשָּׁה לְחָפִים וּלְשָׁפִים וְשֵׁם אֲחִיתוֹ מַעֲכָה וְשֵׁם הַשֶּׁנִי צִלְפָּחַד וְהַתִּיחָה לְצִלְפָּחַד בְּנוֹת: 16 וְחֵלֶל מַעֲכָה אֶת־מִכְיָר בֶּן וְתַקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶשׁ וְשֵׁם אָחִיו שָׂרֵשׁ וּבְנֵיו אוּלָם וְרָקֶם: 17 וּבְנֵי אוּלָם בֶּרֶן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד בֶּן־מִכְיָר בֶּן־מִנְּשָׁה: 18 וְאַחִיתוֹ הַמַּלְכָּת יִלְדָה אֶת־אִישָׁהוּד וְאֶת־אֲבִיעִזָּר וְאֶת־מַחְלָה: 19 וַיְהִי בְנֵי שְׁמִיעָד אַחִינִי וְשֵׁשֶׁם וְלָקַחְתִּי וְאַנִּיעָם: פ 20 וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוֹתְלַח וְבָרַד בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי וְאַלְעָדָה בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי: 21 וְבָרַד בְּנֵי וְשׁוֹתְלַח בְּנֵי וְעִזָּר וְאַלְעָד וְהַרְגִּים אֲנִישֵׁי־גֵת הַגּוֹלְדִים בְּאֶרֶץ כִּי יָרְדוּ לָקַחַת אֶת־מִקְנֵיהֶם: 22 וְתַתְּבַל אֶפְרַיִם אָבִיהֶם יָמִים רַבִּים וַיָּבֵאוּ אָחִיו לְנַחְמוֹ: 23 וַיָּבֵא אֶל־אִשְׁתּוֹ וְתַמָּר וְתַלְדָּן בֶּן וַיַּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּרִיעָה כִּי בָרַעַה הֵימָּה בְּבֵיתוֹ: 24 וּבְתוֹ שְׂאֵרָה וְתַבָּן אֶת־בֵּית־חוֹרֹן הַתַּחְתּוֹן וְאֶת־הַעֲלִיּוֹן וְאֵת אֲזַן שְׂאֵרָה: 25 וְרַפָּח בְּנֵי וְרָשָׁף וְתַלַּח בְּנֵי וְתַחַן בְּנֵי: 26 לַעֲדָן בְּנֵי עַמִּיהוּד בְּנֵי אֲלִישַׁמֶּע בְּנֵי: 27 נוֹן בְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ בְּנֵי: 28 וְאַחֲזָתָם וּמִשְׁבוֹתָם בֵּית־אֵל וּבְנֵיהֶם וְלִמְזֻרְחָה וְעִלָּן וְלַמַּעֲרָב גֹּזֵר וּבְנֵיהֶם וְשֵׁשֶׁם וּבְנֵיהֶם עַד־עֵזָה וּבְנֵיהֶם: 29 וְעַל־יְדֵי בְּנֵי־מִנְּשָׁה בֵּית־שָׂאֵן וּבְנֵיהֶם תַּעֲנָד וּבְנֵיהֶם מִגְדוֹ וּבְנֵיהֶם דָּוִד וּבְנֵיהֶם בָּאֵלָה יִשְׁבוּ בְנֵי יוֹסֵף בֶּן־יִשְׂרָאֵל: פ 30 בְּנֵי אֲשֶׁר מִינָהּ וַיִּשְׁוּהוּ וַיִּשְׁוּ וּבְרִיעָה וְשָׂרַח אַחֲוָם: 31 וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמִלְכִיאֵל הוּא אָבִי *בְּרִיּוֹת (בְּרִיּוֹת): 32 וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת־פִּלְט וְאֶת־שׁוּמֵר וְאֶת־חֲוָתָם וְאֵת שׁוּעָא אַחֲוָם: 33 וּבְנֵי פִלְט פֶּסֶד וּבְמִהָל וְעִשְׂתָּה אֵלֶּה בְּנֵי פִלְט: 34 וּבְנֵי שְׁמֵר אַחִי *וִירוּהֵגָה (וִירוּהֵגָה) וְחֶבְדָּה (חֶבְדָּה) וְאַרְם: 35 וּבֶן־הֶלֶם אַחִיו צוּפָח וּמִנְעַע וְשִׁלְשׁ וְעַמְל: 36 בְּנֵי צוּפָח סוּחַ וְתַרְגִּיפָר וְשׁוּעָל וּבְרֵי וַיְמַרְהוּ: 37 בְּצָר נְהוּד וְשִׁמְאָ וְשִׁלְשָׁה וַיְתַרְן וּבְאֶרָא: 38 וּבְנֵי יַחֲרִי יַפְגָּה וּפִסְפָּה וְאַרָא: 39 וּבְנֵי עֵלָא אַרְחַ וְחִנְיָאֵל וְרַצִּיאֵ: 40 כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי־אֲשֶׁר רֵאשִׁי בֵּית־הָאֲבוֹת בְּרוּרִים גְּבוּרֵי חֵילִים רֵאשִׁי הַנְּשִׂאִים וְהַתִּיחָשֶׁם בְּצָבָא בְּמִלְחָמָה מִסְפָּרָם אֲנָשִׁים עֲשָׂרִים וָשֵׁשׁ אֵלֶּף: ס

8

1 וּבְנֵימֵן הוֹלִיד אֶת־בְּלַע בְּכָרוֹ אֲשֶׁבֶל הַשְּׁנִי וְאַחֲרָה הַשְּׁלִישִׁי: 2 נֹחַחַה הַרְבִּיעִי וְרַפָּא חַמִּישִׁי: ס 3 וַיְהִי כֵּנִים לְבָלַע אֲדָר וְגָרָא וְאַבִּיהוּד: 4 וְאַבִּישׁוּעַ וְנַעֲמָן וְאַחֲזָח: 5 וְגָרָא וְשַׁפּוּפָן וְחוּרָם: 6 וְאַלָּה בְּנֵי אַחִידִי אֵלֶּה חָם רֵאשִׁי אֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי זְבַע וּגְלוּם אֶל־מְנַחַת: 7 וְנַעֲמָן וְאַחֲזָח וְגָרָא הוּא הַגְּלוּם וְהוֹלִיד

אֲתַעֲזָא וְאֲתֵּי אֶתְחִיד: 8 וְשִׁתְּרִים הוֹלִיד בְּשִׁרְה מוֹאֵב מוֹן־שְׁלַחוּ אֲתָם חוֹשִׁים וְאֲתֵּי בַּעֲרָא נְשִׁיו: 9 וְיִזְלֵד מוֹן־חֲדָשׁ אֲשֵׁתוֹ אֲתֵּי וְיִקְבַּל וְאֲתֵּי צְבִיָּא וְאֲתֵּי מִשָּׂא וְאֲתֵּי מִלְּקָם: 10 וְאֲתֵּי עֵינִי וְאֲתֵּי שְׂכִינָה וְאֲתֵּי מִרְמָה אֵלֶּה בְּנֵי רֵאשֵׁי אֲבוֹת: 11 וּמְחִשִּׁים הוֹלִיד אֲתֵּי אֲבִיטוֹב וְאֲתֵּי אֲלַפְּעֵל: 12 וּבְנֵי אֲלַפְּעֵל עֵבֶר וּמְשַׁעַם וְשִׁמְד הוּא בְּנֵה אֲתֵּי אֲזוּלָּו וְאֲתֵּי לָד וּבְנֵיהֶם: 13 וּבְרַעָה וְשִׁמְעֵה הָמָה רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אֵילֹן הָמָה הִכְרִיחוּ אֲתֵּי וְיִשְׁבֵי גַת: 14 וְאֲחֵיו שִׁשְׁק וִירְמוּת: 15 וְיִבְרִיָּה וְעֵרָד וְעֵרָד: 16 וּמִיכָאֵל וְיִשְׁפָּה וְיִזְחָא בְּנֵי בְרִיעָה: 17 וְיִבְרִיָּה וּמְשַׁלֵּם וְחֻזְקִי וְחֻבְרָה: 18 וְיִשְׁמֵרִי וְיִזְלִיָּה וְיִזְבִּיָּה וְיִקְיָם וְיִזְבִּיָּה וְיִזְבִּיָּה: 19 וְיִזְבִּיָּה וְיִזְבִּיָּה: 20 וְאֵלִיעִזֵּי וְצִלְתִּי וְאֵלִיאֵל: 21 וְעֵרָדִיה וּבְרִיעָה וְשִׁמְרָת בְּנֵי שִׁמְעִי: 22 וְיִשְׁשׁוֹן וְעֵבֶר וְאֵלִיאֵל: 23 וְעֵבֶדוֹן וְיִזְבִּיָּה וְחֻנָּן: 24 וְחַנְנִיָּה וְעֵילָם וְעַתְרִיָּה: 25 וְיִפְרִיָּה *וּפְנִיָּאֵל (וּפְנִיָּאֵל) בְּנֵי שִׁשְׁק: 26 וְשִׁמְשָׁרִי וְשַׁחֲרִיָּה וְעַתְרִיָּה: 27 וְעֵירִשְׁיָה וְאֵלִיָּה וְיִזְבִּיָּה בְּנֵי יִרְחָם: 28 אֵלֶּה רֵאשֵׁי אֲבוֹת לְתַלְדוּתָם רֵאשִׁים אֵלֶּה יִשְׁבּוּ בִירוּשָׁלַם: 29 וּבְנֵיבְעוֹן יִשְׁבּוּ אֲבִי גִבְעוֹן וְשֵׁם אֲשֵׁתוֹ מַעֲכָה: 30 וּבְנֵי הַבְּכוֹר עֵבֶדוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבְעֵל וְנָדָב: 31 וְגִדְרָה וְאֲחִיו וְיִזְבִּיָּה: 32 וּמְקַלּוֹת הוֹלִיד אֲתֵּי שְׁמֵאָה וְאֶת־הַמָּה נֶגֶד אֲחֵיהֶם יִשְׁבּוּ בִירוּשָׁלַם עִם־אֲחֵיהֶם: 33 וְנֵר הוֹלִיד אֲתֵּי קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד אֲתֵּי שְׁאוּל וְשְׁאוּל הוֹלִיד אֲתֵּי יְהוֹנָתָן וְאֲתֵּי מְלִכִּי־שׁוּעָה וְאֲתֵּי אֲבִינָדָב וְאֲתֵּי אֲשֶׁבַעֵל: 34 וְבִן־יְהוֹנָתָן מְרִיב בְּעֵל וּמְרִיב בְּעֵל הוֹלִיד אֲתֵּי מִרְכָּה: 35 וּבְנֵי מִיכָה פִּיתוֹן וְנִמְלֵךְ וְחֹתָנֵה וְאֲחִיו: 36 וְאֲחִיו הוֹלִיד אֲתֵּי יְהוֹעֶזְבֵּה וְיְהוֹעֶזְבֵּה הוֹלִיד אֲתֵּי עֲלֵמָת וְאֲתֵּי עֲזֻמָּת וְאֲתֵּי זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֲתֵּי מוֹצָא: 37 וּמוֹצָא הוֹלִיד אֲתֵּי בְּנֵי רַפָּה בְּנֵי אֲלַעֲשָׂה בְּנֵי אֲצֵל בְּנֵי: 38 וְאֲצֵל־שִׁשָּׁה בְּנֵים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם עֲזַרְקָם: 39 בְּכֹר וְיִשְׁמַעֵאל וְשַׁעֲרָה וְעֵבֶרִיָּה וְחֻנָּן כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי אֲצֵל: 39 וּבְנֵי עֲשָׂק אֲחִיו אֵילָם בְּכֹר וְעֹשֶׁל וְעֹשֶׁל הַשְּׁנִי וְאֲלַפְּלַט הַשְּׁלִישִׁי: 40 וְיִהְיוּ בְּנֵי־אֵילָם אֲנָשִׁים וְבְּרִיָּה־חֵיל דְּרַכִּי קֶשֶׁת וּמַרְבִּים בְּנֵים וּבְנֵי בָּיִם מֵאָה וְחַמְשִׁים כָּל־אֵלֶּה מִבְּנֵי בְּנֵי: פ

9

1 וְכַל־יִשְׂרָאֵל הִתְחַשְׁבוּ וְהִנֵּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה הַגְּלוּ לְכָבֵל בְּמַעֲלָם: 2 וְהַיּוֹשִׁיבִים הַרְאִשִׁים אֲשֶׁר בְּאֲחֻזָּתָם בְּעֵרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכְּהֵנִים הַלְוִיִּם וְהַתְּחִינִים: 3 וּבִירוּשָׁלַם יִשְׁבּוּ מוֹן־בְּנֵי יְהוּדָה וּמוֹן־בְּנֵי בְּנֵימִן וּמוֹן־בְּנֵי אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה: 4 עוֹתִי בִן־עַמִּינָדָב בִּן־עֲמֵרִי בִן־אֶמְרִי בִן־*בְּנִימוֹן (בְּנֵי מוֹן־בְּנִי־פֶרֶץ בִּן־יְהוּדָה: 5 וּמוֹן־הַשִּׁילוֹנִי עֲשִׂיָּה הַבְּכוֹר וּבְנָיו: 6 וּמוֹן־בְּנֵי־רַחַח יַעֲזָאֵל וְאֲחֵיהֶם שֶׁש־מֵאוֹת וְחֲשֵׁעִים: 7 וּמוֹן־בְּנֵי בְּנֵימִן סִלּוּא בִן־מְשֻׁלֵּם בִּן־יְהוּדָה בִּן־הַסַּנְאָה: 8 וּבְנֵיהֶם בִּן־יִרְחָם וְאֵלֶּה בְּרֵעֵי בִן־מְכָרִי וּמְשַׁלֵּם בִּן־שַׁפְטָה בִּן־רַעֲזָאֵל בִּן־יְהוּדָה: 9 וְאֲחֵיהֶם לְתַלְדוּתָם תִּשְׁעֵ מֵאוֹת וְחַמְשִׁים וְשִׁשָּׁה כָּל־אֵלֶּה אֲנָשִׁים רֵאשִׁים אֲבוֹת לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם: 10 וּמוֹן־הַכְּהֵנִים יְהוּדָה וְיְהוּדִיָּה וְיִזְבִּיָּה: 11 וְעֵרָדִיה בִּן־חֲלָקִיָּה בִּן־מְשַׁלֵּם בִּן־צְדוֹק בִּן־מְרִיָּוִת בִּן־אֲחִישָׁוִב נֶגֶד בֵּית הָאֱלֹהִים: 12 וְעֵרָדִיה בִּן־יִרְחָם בִּן־שַׁחֲרִי בִּן־מְלִכָּה וּמַעֲשִׂי בִּן־עֲדִיאֵל בִּן־יְחֻזְרָה בִּן־מְשַׁלֵּם בִּן־מְשַׁלְמִית בִּן־אֶמְרִי: 13 וְאֲחֵיהֶם רֵאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם אֵלֶּף וְשִׁבְעֵ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים גְּבוּרֵי חֵיל מְלָאכְת עֲבוּדַת בֵּית־הָאֱלֹהִים: 14 וּמוֹן־הַלְוִיִּם שִׁמְעֵיָה בִּן־חֲשׁוּב בִּן־עֲזַרְזִיקָם בִּן־חֲשִׁבְנָה מוֹן־בְּנֵי מְרָרִי: 15 וּבְקַבְקַר חֲרָשׁ וְגִלְלִי וּמְתַנְיָה בִּן־מִיכָאֵל בִּן־זִכְרִיָּה בִּן־אֶסְפָּ: 16 וְעֵבֶרִיָּה בִּן־שִׁמְעֵיָה בִּן־גִּלְלִי בִּן־יְהוֹנָתָן וּבְרַכְיָה בִּן־אֶסְפָּא בִּן־חֲלָקִיָּה הַיּוֹשֵׁב בְּחֻצְרֵי נְטוּפָתִי: 17 וְהַשְּׁעָרִים שְׁלֹם וְעֲקִיב וְשִׁלְמֹן וְאֲחִימֵן וְאֲחֵיהֶם שְׁלֹם הַרְאֵשׁ: 18 וְעֵרָדִיָּה בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ מִזְרְחָה הָמָה הַשְּׁעָרִים לְמַחְנוֹת בְּנֵי לֵוִי: 19 וְשְׁלֹם בִּן־קוּרָא בִּן־אֶבְסָרְפָּה בִּן־קֶרַח וְאֲחִיו לְבֵית אֲבִי הַקְּרָחִים עַל מְלָאכְת הַעֲבוּדָה שְׁמָרִי הַסַּפִּים לְאֵהֶל וְאֲבֹתֵיהֶם עַל־מַחְנֵה יְהוָה שְׁמָרִי הַמְּבֹאֵ: 20 וּפְנִיָּתָם בִּן־אֲלַעֲזָר נֶגֶד יְהוָה עֲלֵיהֶם לְפָנִים יְהוָה עֲמוֹ: 21 וְזִכְרִיָּה בִּן מְשַׁלְמָה שַׁעֲרָה פֶּתַח לְאֵהֶל מוֹעֵד: 22 כָּלֶם הַבְּרוּרִים לְשַׁעֲרִים בְּסַפִּים מֵאֲתָיִם וְשִׁנִּים עֲשָׂר הָמָה בְּחֻצְרֵיהֶם הִתְחַשְׁשׁ הָמָה יִסַּד דְּרִיד וְשִׁמְעֵאֵל הַרְאֵה בְּאֲמוֹנָתָם: 23 וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל־הַשְּׁעָרִים לְבֵית־יְהוָה לְבֵית־הָאֵהֶל לְמִשְׁמֹרוֹת: 24 לְאַרְבַּע רִוְחוֹת יְהוָה הַשְּׁעָרִים מִזְרָח יְמִינָה צְפוֹנָה וְנֶגְבָּה: 25 וְאֲחֵיהֶם בְּחֻצְרֵיהֶם לְבוֹא לְשַׁבְעַת הַיָּמִים מַעַת אֶל־עַת עִם־אֵלֶּה: 26 כִּי בְּאֲמוֹנָה הָמָה אֲרַבְעַת גְּבִרֵי הַשְּׁעָרִים הֵם הַלְוִיִּם וְהָיוּ עַל־הַשְּׁכֹת וְעַל הָאֲצֻרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: 27 וּסְכִיבוֹת בֵּית־הָאֱלֹהִים לָיְנוּ כִּי־עֲלִיתָם מִשְׁמֹרֶת וְהֵם עַל־הַמַּפְתָּח וְלִבְקָר לִבְקָר: 28 וּמֵהֶם עַל־כָּל־יְהוָה הַעֲבוּדָה כִּי־בִמְסַפֵּר וּבִיָּאִים וּבִמְסַפֵּר וּבִיָּאִים: 29 וּמֵהֶם מְנִיִּם עַל־הַכְּלָיִם וְעַל כָּל־כָּל־יְהוָה הַקָּדָשׁ וְעַל־הַסֶּלֶת וְהַיָּגוֹן וְהַשְּׁמֹן וְהַחֲלוֹבָה וְהַבְּשָׂמִים: 30 וּמוֹן־בְּנֵי הַכְּהֵנִים רַקְחִי הַמְּרַקְחַת לְבָשָׂמִים: 31 וּמְתַנְיָה מוֹן־הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשִׁלָּם הַקְּרָחִי בְּאֲמוֹנָה עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבֹתִים: 32 וּמוֹן־בְּנֵי הַקְּרָחִי מוֹן־אֲחֵיהֶם עַל־לְחֵם הַמַּעֲרַכַת לְהַכִּין

שַׁבַּת שְׁבֻת: ס 33 וְאֵלֶּה הַמְשַׁרְרִים רֵאשֵׁי אֲבוֹת לְלוּיִם בַּלְשֻׁכַּת *פְּטִירִים (פְּטִירִים) כִּי־יוֹמָם וְלַיְלָה עָלֵיהֶם בַּמִּלְחָמָה: 34 אֵלֶּה רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְלוּיִם לְחַלְדוֹתָם רֵאשֵׁים אֵלֶּה יִשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם: פ 35 וּבְנֵי־עֹזֵן יִשְׁבוּ אֶבְרִי־נֶבֶעוֹן *יַעֲוֹאל (יַעֲוֹאל) וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה: 36 וּבְנֵי הַבְּכוֹר עֲבָדוֹן וְצֹר וְקִישׁ וַיְבַעַל וְגַר וְנָדָב: 37 וְגֹדֵר וְאֶחָיו וְזַכְרְיָה וּמַקְלוֹת: 38 וּמַקְלוֹת הוֹלִיד אֶת־שִׁמְעָאָם וְאֶת־הֶם נִגְדַּר אֶחָיהֶם יִשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם עִם־אֶחָיהֶם: ס 39 וְגַר הוֹלִיד אֶת־קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת־שְׁאוּל וְשְׁאוּל הוֹלִיד אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־מַלְכִי־שׁוּעַ וְאֶת־אֲבִינָדָב וְאֶת־אֲשָׁבַעֵל: 40 וּבְנֵי־יְהוֹנָתָן מְרִיב בְּעַל וּמְרִיבֵעַל הוֹלִיד אֶת־מִיכָה: 41 וּבְנֵי מִיכָה פִּיתוֹן וְמִלְךָ וְתַחֲרַע: 42 וְאָחָז הוֹלִיד אֶת־יַעֲרִיָּה וְיַעֲרִיָּה הוֹלִיד אֶת־עֲלָמָת וְאֶת־עֲזֻמֹּנָת וְאֶת־זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת־מוֹצָא: 43 וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת־בְּנַעַא וּרְפָיָה בְּנֵי אֶלְעָשָׂה בְּנֵי אֶצֶל בְּנֵי: 44 וְלֶאֱצֶל שְׁשָׁה בְּנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם עֲזִירָהם | בְּכָרוֹ וְיִשְׁמַעְאֵל וְיַשְׁעָרְיָה וְיַשְׁעָרְיָה וְחִנָּן אֵלֶּה בְּנֵי אֶצֶל: פ

10

1 וּפְלִשְׁתִּים נָלְחְמוּ בִישְׂרָאֵל וַיִּגְסוּ אִישׁ־וְיִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חַלְלִים בְּהַר גִּלְבָּעַ: 2 וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אַחֲרֵי שְׁאוּל וְאַחֲרָיו בְּנֵי וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינָדָב וְאֶת־מַלְכִי־שׁוּעַ בְּנֵי שְׁאוּל: 3 וַתִּכְבַּד הַמֶּלֶכְחָמָה עַל־שְׁאוּל וַיִּמְצָאֶהוּ הַמּוֹרִים בַּקֶּשֶׁת וַיַּחַל מִן־הַיָּרִים: 4 וַיִּנְאֶמַר שְׁאוּל אֶל־נְשָׂא כְלָיו שְׁלַף חַרְבְּךָ | וְדָקְנֵנִי בָּהֶּן פְּרִיָּבָאוּ הַעֲרָלִים הָאֵלֶּה וְהַתַּעֲלָלוּ־בִי וְלֹא אָבָה נְשָׂא כְלָיו כִּי יָרָא מֵאֵד ס וַיִּקַּח שְׁאוּל אֶת־הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ: 5 וַיָּרָא נְשָׂא־כְלָיו כִּי מָת שְׁאוּל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־הַחֶרֶב וַיָּמָת: ס 6 וַיָּמָת שְׁאוּל וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְכָל־בֵּיתוֹ וַיַּחֲדוּ מָתוֹ: 7 וַיָּרָאוּ כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּעַמְּקֵי כִּי נָסוּ וְכִי־מָתוּ שְׁאוּל וּבְנָיו וַעֲזָבוּ עֲרִיבָם וַיָּנָסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁבוּ בָּהֶם: ס 8 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לַפְּשֵׁט אֶת־הַחַלְלִים וַיִּמְצָאוּ אֶת־שְׁאוּל וְאֶת־בָּנָיו נָפְלִים בְּהַר גִּלְבָּעַ: 9 וַיִּפְשְׁטוּהוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת־רֵאשׁוֹ וְאֶת־כְּלָיו וַיִּשְׁלְחוּ בְּאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לַבָּשָׂר אֶת־עַצְבֵיהֶם וְאֶת־הָעֵם: 10 וַיִּשְׁיֹמוּ אֶת־כְּלָיו בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־גִּלְגָּלְתוֹ תִקְעוּ בֵּית דָּגוֹן: ס 11 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־יְבִישׁ גִּלְבָּע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשְׁאוּל: 12 וַיִּקְוֹמוּ כָּל־אִישׁ חֵיל וַיִּשְׂאוּ אֶת־גִּוְפַת שְׁאוּל וְאֶת גִּוְפַת בָּנָיו וַיָּבִיאוּם וַיָּבִישׁ וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עַצְמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֵלֶּה בְּגִבְשׁ וַיִּצְמוּ שְׁבַעַת יָמִים: 13 וַיָּמָת שְׁאוּל בַּמַּעַלָּו אֲשֶׁר מַעַל בֵּיתְהָה עַל־דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַר וְגַם־לְשְׁאוּל בְּאוֹב לְדָרוֹשׁ: 14 וְלֹא־דָרַשׁ בֵּיתְהָה וַיִּמָּיתוּהוּ וַיִּסַּב אֶת־הַמְּלוּכָה לְדָוִד בְּיָשׁוּ: פ

11

1 וַיִּקְבְּצוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד הַבְּרִיָּה לֵאמֹר הִנֵּה עֲצֻמָּה וּבִשְׂרָף אֲנַחְנוּ: 2 גַּם־תְּמוֹל גַּם־שְׁלֹשׁוֹם גַּם בְּהִזּוֹת שְׁאוּל מִלְּךָ אַתָּה הַמוֹצִיא וְהַמְּבָיֵא אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לָךְ אַתָּה תִרְעָה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבְּרִיָּה וַיִּכְרַת לָהֶם דָּוִד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כְּדָבַר יְהוָה כִּי־שָׁמְעָל: 4 וַיִּלְכֵד דָּוִד וְכָל־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם הָיָא יְבוּס וְשֵׁם תִּיבּוּסִי יִשְׁבִי הָאֶרֶץ: 5 וַיִּאמְרוּ יִשְׁבִי יְבוּס לְדָוִד לֹא תָבוֹא הִנֵּה נִילְכַד דָּוִד אֶת־מִצְבַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד: 6 וַיִּאמְרוּ דָּוִד כָּל־מִגְבַּהּ יְבוּסִי בְּרֵאשׁוֹנָה יְהוָה לְרָאשׁ וְלִשְׂרָף וַיַּעַל בְּרֵאשׁוֹנָה יוֹאָב בְּרֵצְרוּיָה וְהָיָ לְרָאשׁ: 7 וַיִּשֶׁב דָּוִד בַּמַּצָּד עַל־בֶּן קְרָאוּ־לוֹ עִיר דָּוִד: 8 וַיָּבֶן הָעִיר מִסְבִּיב מִן־הַמַּלְאוּ וְעַד־הַסְּבִיב וַיּוֹאָב יַחֲזִיק אֶת־שַׁעַר הָעִיר: 9 וַיִּלְכֵד דָּוִד הַלְוִי וְגֹדֵל וַיְהִיָה צְבָאוֹת עִמּוֹ: פ 10 וְאֵלֶּה רֵאשֵׁי הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד הַמִּתְחַזְּקִים עִמּוֹ בַּמִּלְחָמָה עִם־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְחַמְלִיכוֹ כְּדָבַר יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל: ס 11 וְאֵלֶּה מִסְפַּר הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד יִשְׁבַּעַם בְּחַכְמוֹנֵי רֵאשׁ *הַשְּׁלוּשִׁים (הַשְּׁלִישִׁים) הוּא עוֹרָר אֶת־חַנִּיתוֹ עַל־שְׁלֹשׁ מְאוֹת חֶלֶל בַּפַּעַם אַחַת: 12 וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בְּרֵדוֹד הָאֲחוּחִי הוּא בְּשְׁלוֹשָׁה הַגְּבוּרִים: 13 הוּא־הָיָה עִם־דָּוִד בַּפַּס דְּמִים וְהַפְּלִשְׁתִּים וְאֶסְפוּ־שֵׁם לְמַלְחָמָה וַתְּהִי חֶלְקָת הַשָּׂדֶה מִלְּאָה שְׁעוּרִים וְהָעַם נָסוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים: 14 וַיִּתְנַצְּבוּ בַתּוֹד־הַחֶלְקָה וַיִּצְלִיחוּ וַיִּכּוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּזְשַׁע יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה: 15 וַיִּרְדּוּ שְׁלוֹשָׁה מִן־הַשְּׁלוּשִׁים רֵאשׁ עַל־הַצַּד אֶל־דָּוִד אֶל־מַעֲרַת עַדְלָם וּמַחְנֶה פְּלִשְׁתִּים תְּנָה בְּעַמְּקֵי רְפָאִים: 16 וְדָוִד אֶזְרָא בַּמַּצְבָּה וַיִּצְבֵּי פְלִשְׁתִּים אֶזְרָא בְּבֵית לָחֶם: 17 *וַיִּתְאַוּ (וַיִּתְאַוּ) דָּוִד וַיִּאמְרוּ מִי יִשְׁקֵנֵי מַיִם מִבּוֹר בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־דָּוִד וְלֹא־אָבָה דָּוִד לְשַׁתּוֹתָם וַיִּנְסַף אֹתָם לַיהוָה: 19 וַיִּאמְרוּ חֲלִילָה לִּי מֵאֲלֹהֵי מַעֲשֵׂוֹת זֹאת הִתֵּם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁתָּה כַּנְּפִשׁוֹתָם כִּי כַּנְּפִשׁוֹתָם הִבִּיאוּם וְלֹא אָבָה לְשַׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבוּרִים: 20 וְאַבְשָׁי אַחֲרֵי־יוֹאָב הוּא הָיָה רֵאשׁ הַשְּׁלוּשָׁה וְהוּא עוֹרָר אֶת־חַנִּיתוֹ עַל־שְׁלֹשׁ מְאוֹת חֶלֶל

*וְלֹא- (ולו-שם בשלושה: 21 מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא-בא: 22 בגנה בן-יהודה בן-איש-חיל רב-פעלים מן-קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את-הארי בתוך הכור ביום השלג: 23 והוא הכה את-האיש המצרי איש מדיה וקמש באמה וביד המצרי תנית כמנור ארזים וירד אליו בשבט ויגזל את-החנית מיד המצרי ויהרגו בחניתו: 24 אלה עשה בגיהו בן-יהודה ולו-שם בשלושה הגברים: 25 מן השלושים הגו נכבד הוא ואל-השלושה לא-בא וישמחו דויד על-משמעתו: 26 ונבוכרי התגלים עשה-אל אחי יואב אלחנן בן-דודו מבית להם: 27 שמות התורני חלץ הפלוני: 28 עירא בן-עקש התקועי אביעזר הענתותי: 29 סכבלי התשת' עילי האוחי: 30 מהרי הנטפתי חלד בן-בענה הנטופתי: 31 אחי בן-ריבי מנבעת בני בנימן ס בגיה הפרעתי: 32 חורל מנחלי נעש ס אביאל הערבתי: 33 עזמנות הבכרומי אליהבא השעלבני: 34 בני השם הגיוני יונתן בן-שנה התררי: 35 אחיאל בן-שקר התררי אליפל בן-אור: 36 ס חפר המכרתי אונה הפלני: 37 חצרו הכרמלי נערי בן-אזבי: 38 יואל אחי נתן מבחר בן-הגרי: 39 ס צלק העמוני נהרי הברתי נשא פלי יואב בן-צרויה: 40 עירא התירי נרב היתרי: 41 ס אורי' החתי נבד בן-אחלי: 42 עדינא בן-שיא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים: 43 ס חנן בן-מעכה ויושפט המתני: 44 ס עזיא העשתרתי שמע *ויעואל *ויעואל) ס בני חותם הערערי: 45 ס דייעאל בן-שמרי ויחא אחיו התיצ'י: 46 אריאל המחיים ויריבי ויושנה בני אלנעם ויתמה המואבי: 47 אריאל ועובד ויעשיאל המצבקה: פ

12

1 ואלה הבאים אל-דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן-קיש והמה בפגורים עזרי המלחמה: 2 נשקי קשת ממינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן: 3 הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הנבעתי *ויזואל (ויזואל) נפלט בני עזמנת ובכר'ה והוא הענתותי: 4 וישמעיה הנבעתי נבחר בשלושים ועל-השלושים: 5 וירמיה ונחזואל ויוחנן ויוזבד הנדרתי: 6 אלעזי וירימות ובעליה ושמר'הו ושפט'הו *החריפי (החרופי): 7 אלקנה ושיהו ועוראל ויעזר וישבעם הקרחים: 8 ויעואלה ויבדקה בני ירחם מן-הגדוד: 9 ומן-הגדי נבדלו אל-דויד למצד מדבר'ה גבתי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה נרמח ופגי אריה פניהם וכצבאים על-ההרים למחר: 10 עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי: 11 משמנה הרביעי ירמיה החמשי: 12 עתי הששי אריאל השבעי: 13 יוחנן השמיני אלזבד התשיעי: 14 ירמיהו העשירי ס מכבני עשתי עשר: 15 אלה מבני-גד ראשי הצבא אחר למאה קטן והגדול לאלף: 16 אלה הם אשר עברו את-היבדן בתדש הראשון והוא ממלא על-כל-גדיתי(גדויתיו) ונבריהו את-כל-העמקים למזרח ולמערב: 17 ויבאו מן-בני בנימן ויהודה עד-למצד לדויד: 18 ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם-לשלום באתם אלי לעזרני ויהיה-לי עליכם לבב ליחד ואם-לרמותני לצדי בלא חסס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוקח: 19 ורית לבשה את-עמשי ראש *השלושים) השלישים) לה דויד ועמק בן-ישי שלום ושלום לה ושלום לעזרה כי עזרה אלהיה ונקבלם דויד ויהנם בראשי הגדוד: פ 20 וממנשה נפלו על-דויד בבאו עם-פלשתים על-שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרגי פלשתים לאמר בראשינו ופלו אל-ארנוני שאול: 21 בלכתו אל-ציקלג נפלו עליו ממנשה ערנח ויוזבד ודייעאל ומיכאל ויוזבד ואלהיהו וצלת'י ראשי האלפים אשר למנשה: 22 והמה עזרו עם-דויד על-הגדוד בן-גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא: 23 כי לעת-יום ביום יבאו על-דויד לעזרו עד-למחנה גדול כמחנה אלהים: פ 24 ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על-דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה: 25 בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא: 26 מן-בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה: 27 מן-בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות: 28 ויהודה עמנו ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: 29 וצדוק נער גבור חיל ובית-אביו שרים עשרים ושנים: 30 ומן-בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד-הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול: 31 ומן-בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: 32 ומחזי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את-דויד: 33 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה-יעשה וישאל ראשיהם מאתם וכל-אחיהם על-פיהם: 34 מן-בלוין ויצאי צבא ערכי מלחמה בכל-פלי מלחמה חמשים אלף ולעזר בלא לב ולב: 35 ומנפתלי שרים אלף ועמקם בצנה וחנית שלשים

וְשִׁבְעָה אֶלֶף: ס 36 וּמִן-הַדְּנִי עַרְבֵי מַלְחָמָה עֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: ס 37 וּמֵאֲשֶׁר יוֹצֵאֵי צָבָא לַעֲרֵךְ מַלְחָמָה אַרְבַּעִים אֶלֶף: ס 38 וּמֵעֶבֶר לַיַּרְדֵּן מִן-הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי וְחֲצִי וְשֵׁשׁ מֵנִשָּׁה בְּכָל כָּלִי צָבָא מַלְחָמָה מֵאָה וְעֲשָׂרִים אֶלֶף: ס 39 כֹּל-אֵלֹהֵי אֲנִשֵּׁי מַלְחָמָה עַד-רֵבִי מַעֲרָכָה בְּלִבָּב שְׁלֹם בָּאוּ חֲבֵרוֹנָה לְהַמְלִיךְ אֶת-דָּוִד עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְגַם כָּל-שְׂרֵיט וְיִשְׂרָאֵל לֵב אֶחָד לְהַמְלִיךְ אֶת-דָּוִד: ס 40 וַיְהִי-שֵׁשׁ עֶסְרִי יָמִים שְׁלוֹשָׁה אֶבְלִים וְשׁוֹתִים כִּי-הִכִּינוּ לָהֶם אֲחִיהֶם: ס 41 וְגַם הַקְּרוּבִים אֲלֵיהֶם עַד-יִשְׁשָׁכָר וּזְבֻלוֹן וְנַפְתָּלִי מִבְּיָאִים לָהֶם בַּחֲמוּרִים וּבְגִמְלִים וּבַכְּרָדִים, וּבְכֶקֶר מֵאֲכָל קִמְח דְּבָלִים וּצְמוּקִים וְגִוּוֹשְׁמוֹ וּבְקָר וּצְאֵן לָרֶב כִּי שִׁמְחָה בְּיִשְׂרָאֵל: פ

13

1 וַיּוֹעֵץ דָּוִד עִם-שָׂרֵי הָאֶלְפִים וְהַמֵּאוֹת לְכָל-דָּוִד: ס 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל אֶתְלֵי יִשְׂרָאֵל אִם-עַלְיִכֶם טוֹב וּמִן-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִפְדָּה נִשְׁלַחָה עַל-אֲחֵינוּ הַנְּשָׂאִים בְּכָל אַרְצוֹת יִשְׂרָאֵל וְעִמָּהֶם הַכֹּהֲנִים וְהַלֵּוִים בְּעָרֵי מִדְּשֵׁינָם וּיְקַבְּצוּ אֵלֵינוּ: ס 3 וְנִסְבָּה אֶת-אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ כִּי-לֹא דַרְשָׁנוּ בֵּימֵי שְׂאוּל: ס 4 וַיֹּאמְרוּ כָל-הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי-יִשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי כָל-הָעָם: ס 5 וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל מִן-שִׁחֹר מִצְרַיִם וְעַד-לְבָאוֹת חֶמֶת לְהִבְיֹא אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִקְרֵיט יַעֲרִים: ס 6 וַיַּעַל דָּוִד וְכָל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָה אֶל-קִרְיַת יַעֲרִים אֲשֶׁר לַיהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, וַיְהִי יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם: ס 7 וַיִּרְכִּיבוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל-עֲגֹלָה חֲדָשָׁה מִבַּיִת אַבְיָתָב וַיֵּצֵא וַאֲחִיו נְהֻנִים בְּעֲגֹלָה: ס 8 וַדָּוִד וְכָל-יִשְׂרָאֵל מִשְׁחִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּכָל-עֹז וּבְשִׁירִים וּבְכַנְּאוֹת וּבְנִבְלָיִם וּבַחֲפִים וּבְמִצְלָתִים וּבַחֲצֻצְרוֹת: ס 9 וַיָּבֹאוּ עַד-גִּזְרֹן כִּידָן וַיִּשְׁלַח עֲזָא אֶת-יָדוֹ לְאַחֹז אֶת-הָאֲרוֹן כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר: ס 10 וַיַּחֲרֹף וַיְהִי בְעֲזָא וַיִּפְּחוּ עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יָדוֹ עַל-הָאֲרוֹן וַיָּמַת שָׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים: ס 11 וַיַּחֲרֹךְ לְדָוִד כִּי-פָרַץ וַיְהִי פָרַץ בְּעֲזָא וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרַץ עֲזָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ס 12 וַיִּירָא דָּוִד אֶת-הָאֱלֹהִים כִּי־הוּא הַיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר הִיךְ אָבִיא אֵלַי אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: ס 13 וְלֹא-הִסִּיר דָּוִד אֶת-הָאֲרוֹן אֵלָיו אֶל-עִיר דָּוִד וַיִּפְּחוּ אֶל-בַּיִת עֲבָד אֲדָם הַנְּתִי: ס 14 וַיִּשָּׁב אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עִם-בַּיִת עֲבָד אֲדָם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרָךְ וַיְהִי אֶת-בַּיִת עֲבָד-אֲדָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ: פ

14

1 וַיִּשְׁלַח חִירָם* חִירָם (חִירָם) מֶלֶךְ-צֹר מִלְּאִכִּים אֶל-דָּוִד וַיַּעֲזִי אֲרָזִים וְחֲרָשֵׁי קִיר וְחֲרָשֵׁי עֲצִים לְבָנוֹת לוֹ בַּיִת: ס 2 וַנִּדַּע דָּוִד כִּי-הִכִּינוּ וַיְהִי לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל כִּי-נִשְׂאֵת לְמַעַלָּה מִלְּבוֹתָו בְּעִבּוֹר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: ס 3 וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד נָשִׁים בִּירוּשָׁלַם וַיּוֹלֵד דָּוִד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת: ס 4 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים אֲשֶׁר הוֹיְלוּ בִירוּשָׁלַם שְׁמוֹעַ וְשׁוּבָב נְתָן וְשִׁלְמָה: ס 5 וַיִּבְחַר וְאֵלִישׁוּעַ וְאֵלִפְלֵט: ס 6 וַנְּהַה וַנִּפְנֵן וַיִּפְּעַ: ס 7 וְאֵלִישִׁמֵעַ וּבְעֶלְזָדַע וְאֵלִפְלֵט: ס 8 וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי-נִמְשַׁח דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל-פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּצֵא לִפְנֵיהֶם: ס 9 וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּפְשְׁטוּ בְּעַמֻּק רַפְּאִים: ס 10 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בְּאֵלֹהִים לֵאמֹר הֲעֲלֶה עָלַי*פְּלִשְׁתִּים (פְּלִשְׁתִּים) וְנִתְחַם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֶה וְנִתְחַם בְּיָדֶךָ: ס 11 וַיַּעֲלוּ בְּעַל-פְּרָצִים וַיִּבְּסֵם שֵׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד פָּרַץ הָאֱלֹהִים אֶת-אוּבִי בְיָדִי כַּפָּרַץ מִיָּם עַל-כֵּן קָרָאוּ שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בְּעַל פְּרָצִים: ס 12 וַיַּעֲזִבוּ-שֵׁם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר דָּוִד וַיִּשְׂרַפּוּ בָּאֵשׁ: פ 13 וַיִּסִּיפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בְּעַמֻּק: ס 14 וַיִּשְׁאַל עוֹד דָּוִד בְּאֵלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הִסֵּב מֵעֲלֵיהֶם וּבָאת לָהֶם מִמוּל הַבָּקָאִים: ס 15 וַיְהִי כִשְׁמֵעָךְ אֶת-קוֹל הַצִּעְדָה בְּרֹאשֵׁי הַבָּקָאִים אֲזַ הִצָּא בְּמַלְחָמָה כִּי-יֵצֵא הָאֱלֹהִים לִפְנֵיךְ לְהַכּוֹת אֶת-מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים: ס 16 וַיַּעַשׂ דָּוִד כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ הָאֱלֹהִים וַיִּכּוּ אֶת-מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים מִנְּבִעוֹן וְעַד-גִּזְרָה: ס 17 וַיֵּצֵא שֵׁם-דָּוִד כְּכָל-הָאֲרָצוֹת וַיְהִינָה נֶחֱן אֶת-פְּחָדֵי עַל-כָּל-הַגּוֹיִם:

15

1 וַיַּעֲשֵׂלוּ בָתִּים בְּעִיר דָּוִד וַיִּבְנוּ מָקוֹם לְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּטְּלוּ אֹהֶל: ס 2 אֲזַ אָמַר דָּוִד לֹא לִשְׂאֵת אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי אִם-הַלְוִיִּם כִּי-בֵם בְּחֵר יְהוָה לִשְׂאֵת אֶת-אֲרוֹן וַיְהִי וּלְשִׁרְתּוֹ עַד-עוֹלָם: ס 3 וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת-אֲרוֹן וַיְהִי אֵל-מִקְוֵמוֹ אֲשֶׁר-הִכִּין לוֹ: ס 4 וַיֵּאסֹף דָּוִד אֶת-בְּנֵי אֶחָד וְאֶת-הַלְוִיִּם: ס 5 לְבִנֵי קֵהַת אִירִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וְעֲשָׂרִים: ס 6 לְבִנֵי מִרְרִי עֲשֵׂנָה הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאֲתָיִם וְעֲשָׂרִים: ס 7 לְבִנֵי גִרְשׁוֹם וְיֹאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וְשִׁלְשִׁים: ס 8 לְבִנֵי אֲלִיָּצֶפֶן שְׁמַעְיָה הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאֲתָיִם: ס 9 לְבִנֵי חֲבֵרוֹן אֵלִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו שְׁמוּנִים: ס 10 לְבִנֵי עֲזִיאֵל עַמְיִנָב הַשָּׂר וְאֶחָיו

מאה ושנים עשר: ס 11 ונקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמנוקב: 12 ונאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלתי ושראל אל-הכינתי לו: 13 כי למבראשונה לא אתם פרוץ יהוה אלהינו בני כירלא דרשנהו כמשפט: 14 והתקדשו והלויים להעלות את-ארון יהוה אלתי ושראל: 15 וישאו בני-הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתבם במטות עליהם: פ 16 ונאמר דויד לשכרי הלויים להעמיד את-אחיכם המשררים בכל-שיר ובלים וכנרות ומצלתיים משמיעים להרים בקול לשמחה: פ 17 ועמידו הלויים את הימן בן-יואל ומן-אחיו אסף בן-ברכניהו ס ומן-בני מררי אחיהם איתן בן-קושיהו: 18 ועמם אחיהם המשנים זכריהו בן-יעזראל ושמירמות ויחאל ויעזי אליאב ובניהו ומעשיהו ומתניהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים: 19 והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתיים נחשת להשמיע: 20 וזכריהו ויעזראל ושמירמות ויחאל ויעזי ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על-עלמות: 21 ומתניהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזריהו בכנרות על-השמעית לנצח: 22 ובניהו שר-הלויים במשא יסר במשא כי מבין הוא: 23 וברכיהו ואלקנהו שערם לארון: 24 ושכניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים *מחצצרים* מחצצרים) מחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערם לארון: 25 ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים החלכים להעלות את-ארון ברית-יהוה מן-בית עבד-אדם בשמחה: ס 26 ויהי בעזר האלהים את-הלויים נשאי ארון ברית-יהוה ויזבחו שבעה-פריים ושבעה אילים: 27 ודויד מוכרבלו במעיל בויץ וכל-הלויים הנשאים את-הארון והמשררים וכנניהו השר המשא המשררים ועל-דויד אפוד בר: 28 וכל-ישראל מעלים את-ארון ברית-יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתיים משמעים בנבלים וכנרות: 29 ויהי ארון ברית-יהוה בא ער-ער דויד ומיכל בת-שאול נשקפהו בעד החלון ותרא את-המלך דויד מרעד ומשחק ותכו לו בלבה: פ

16

1 ויביאו את-ארון האלהים ויצנינו אתו בתוך האהל אשר נטה-לו דויד ונקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: 2 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה: 3 ויחלק לכל-איש ושראל מאיש ועד-אשה לאיש כפר-לחם ואשפר ואשישה: 4 וימן לפני ארון יהוה מן-הלויים משרתים ולהזביר ולהנדות ולהלל ליהוה אלתי ושראל: פ 5 אסף הראש ומשנהו זכריהו ויעיאל ושמירמות ויחאל ומתניהו ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי ובלים ובכנרות ואסף במצלתיים משמיע: 6 ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית-האלהים: 7 בינם תהא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד-אסף ואחיו: פ 8 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: 9 שירו לו זמרו-לו שירו בכל-נפלאותיו: 10 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 11 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 12 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי-פיהו: 13 זרע ושראל עבדו בני יעקב בחיוריו: 14 הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו: 15 זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 16 אשר פרת את-אבריהם ושבועתו ליצחק: 17 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 18 לאמר לד איתן ארץ-כנען חבל נחלתכם: 19 בהיותכם מתי מספר כמעט ונרים בה: 20 ותהלכו מניו אל-זיו ומממלכה אל-עם אחר: 21 לא-הייתם לאיש לעשקם ויזכח עליהם מלכים: 22 אל-תנעו במשתי ובנביאי אל-תרעו: פ 23 שירו ליהוה כל-הארץ בשירו מיום-אל-יום ישועתו: 24 ספרו בניו את-כבודו בכל-העמים נפלאותיו: 25 כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על-כל-אלהים: 26 כי כל-אלתי העמים אילים ויהוה שמים עשה: 27 הוד והדר לפניו עז ודודה במקמו: 28 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 29 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה וכוה לפניו השתחוו ליהוה בהדרת-קדש: 30 תילו מלפניו כל-הארץ אף-תפון תבל בל-תמוט: 31 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בניו יהוה מלך: 32 ירעם תים ומלואו יעליץ השדה וכל-אשר-בו: 33 אז ורננו עצי הנער מלפני יהוה כירבא לשפוט את-הארץ: 34 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 35 ואמרו הושיענו אלתי ישענו וקבצנו והצילנו מן-הגוים להדות לשם קדשו להשתבח בתהלתך: 36 ברוך יהוה אלתי ושראל מן-העולם ועד העלם ויאמרו כל-העם אמן ותגל ליהוה: פ 37 ועזב-שם לפני ארון ברית-יהוה לאסף ולאתיו לשרת לפני הארון תמיד לד-בר-יום ביומו: 38 ועבד אדם ואחיהם ששים

שמונה עשר אלף: 13 וישם באדום נציבים ויהיו כל־אדום עבדים לדויד וישע יהוה את־דויד בכל אשר הלך: 14 וימלך דויד על־כל־ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל־עמו: 15 ויבא בן־צרויה על־הצבא ויהושפט בן־אחילוד מזכיר: 16 וצדוק בן־אחישוב ואבמלך בן־אביתר כהנים ושוא סופר: 17 ובניהו בן־יהוידע על־הכרתי והפלתי ובגד־דויד הראשנים לגד המלך: פ

19

1 ויהי אחר־כן ולימת נחש מלך בני־עמון וימלך בנו תחמיו: 2 ויאמר דויד אעשה־חסד עם־חניו בן־נחש כ־עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על־אביו ויבאו עבדי דויד אל־ארץ בני־עמון אל־חניו לנחמו: 3 ויאמרו שלי בני־עמון לחניו המכבד דויד את־אביו בעיניך כ־ישלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך: 4 ויבא חניו את־עבדי דויד ויגלחם ויכרת את־מדיניהם בחצי עד־המפשעה וישלחם: 5 ויגלו ויגידו לדויד על־האנשים וישלח לקראתם כ־יהיו האנשים בכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר־יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם־דויד וישלח חניו וביני עמון אלף כפר־כסף לשכר להם מן־ארם נהרים ומן־ארם מעבד ומצודה רכב ופָּרָשִׁים: 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת־מלך מעבד ואת־עמו ויבאו ויחננו לפני מידבא וביני עמון ואספלו מעריהם ויבאו למלחמה: פ 8 וישמע דויד וישלח את־יואב ואת כל־צבא הנבחרים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר־באו לבדם בשדה: 10 וירא יואב כ־היתה פני־המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל־בחורו בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: 12 ויאמר אם תחזק מפני ארם והיית לי לתשועה ס ואם־בני עמון יחזקו מפני והושעתיד: 13 חזק ונתחזקה בעד־עמנו ובעד עמי אלהינו ויהנה הטוב בעיניו יעשה: 14 וישלח יואב והעם אשר־עמו לפני ארם למלחמה וניסו מפניו: 15 ובני עמון ראו כי־נס ארם וניסו גם־הם מפניו אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ורושלם: פ 16 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את־ארם אשר מעבר הנהר ושופד שר־צבא הדרדעור לפניהם: 17 ויגד לדויד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר הנהר ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם מלחמה ויגלחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל וינהר דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופד שר־הצבא המית: 19 ויראו עבדי הדרדעור כי נגפו לפני ישראל וישלמו עם־דויד ויעבדהו ולא־אבה ארם להושיע את־בני־עמון עוד: פ

20

1 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינתנו יואב את־חיל הצבא וישחת את־ארץ בני־עמון ויבא ויצר את־רבה ודויד ישב בירושלם ויגד יואב את־רבה ויחזק: 2 ויבא דויד את־עשרת־מלכס מעל ראשו וימצאהו משקל כפר־זהב ובה אבן יקרה ותהי על־ראש דויד וישלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת־העם אשר־בה הוציא וישר במגדה ובחצי הכרמל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני־עמון וישב דויד וכל־העם וירושלם: פ 4 ויהי אחר־כן ותעמד מלחמה בגזר עם־פלשתים אז הכה סבכי החשתי את־ספי מילחי הרפאים ויכנעו: 5 ותהי־עוד מלחמה את־פלשתים ויך אלקנן בן־*יעור (יעיר) את־לחמו אחי גלית הגיתי ועץ חניתו כמגור ארנים: 6 ותהי־עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעותיו שש־ושש עשרים וארבע ונס־הוא נולד להרפא: 7 ויחכה את־ישראל ויבהו יהונתן בן־שמעא אחי דויד: 8 אל גולדו להרפא בגת ויפלו ביד־דויד ובגד־עבדיו: פ

21

1 ויעמד שטן על־ישראל וינס את־דויד למנות את־ישראל: 2 ויאמר דויד אל־יואב ואל־שרי העם לכו ספרו את־ישראל מבאר שבע ועד־הן והביאו אלי ואדעה את־מספרם: 3 ויאמר יואב יוסף יהנה על־עמו וכהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה ובקש זאת אדני למה יהנה לאשמה לישראל: 4 ודבר־המלך חנק על־יואב ויצא יואב ונתחלף בכל־ישראל ויבא וירושלם: 5 ויתן יואב את־מספר מפקד־העם אל־דויד ויהי כל־ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: 6 ולוי ובנמן לא פקד בתוכם כ־ינתעב דבר־המלך את־יואב: 7 וירע בעיני האלהים על־הדבר הזה ויגד את־ישראל: פ 8 ויאמר דויד

אל־האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את־הדבר הזה ועתה העבר־נא את־עוון עבדך כי נספלתני
מאד: פ 9 וינדבר יהוה אל־גֵ'ר חנה דניד לאמר: 10 לך ודברת אל־דניד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני
נפת עליך בחר־לך אחת מהנה ואעשה־לך: 11 ויבא גֵ'ר אל־דניד ויאמר לו כה־אמר יהוה קבל־לך:
12 אם־שלוש שנים רעב ואם־שלושה חדשים נספה מפני־צריך וחרב או־בדל למשנת ואם־שלושת ימים
חרב והנה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל־גבול ישראל ועתה ראה מה־אשוב את־שלתו
דבר: פ 13 ויאמר דניד אל־גֵ'ר צר־לי מאד אפלה־נא ביד־יהוה כיד־רבים רחמי מלאד וביד־אדם
אל־אפל: 14 ונתן יהוה דבר בישראל ויפל מו־שֵׂרֵאל שבעים אלף איש: 15 וישלח האלהים מלאך
לירושלם להשחיתו וכהשחית ראה יהוה וינחם על־הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף
יגד ומלאך יהוה עמד עם־גֵ'רן ארְגֵן הובסי: ס 16 וישא דניד את־עֵיניו וירא את־מלאך יהוה עמד
בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על־ירושלם ויפל דניד והקנים מקסים בשקים
על־פניהם: 17 ויאמר דניד אל־האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני־הוא אשר־חטאתי והרע
הרעותי ואלה הצאן מה עשו והנה אלהי תהי נא וידך בי ובבית אבי ובעמך לא למנקה: ס 18 ומלאך
יהוה אמר אל־גֵ'ר לאמר לדניד: כ ויעלה דניד להקים מזבח ליהוה בגֵ'רן ארְגֵן הובסי: 19 ויעל דניד
בדבר־גֵ'ר אשר דבר בשם יהוה: 20 וישב ארְגֵן וירא את־המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארְגֵן
קש חטים: 21 ויבא דניד עד־ארְגֵן וישב ארְגֵן וירא את־דניד ויצא מן־הגֵ'ר וישתחו לדניד אפים
ארצה: 22 ויאמר דניד אל־ארְגֵן הנה־לי מקום הגֵ'ר ואבנה־בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי
ותעצר המנקה מעל העם: 23 ויאמר ארְגֵן אל־דניד קח־לך ויש אדני המלך הטוב בעיני ראה נתתי
הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנקה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דניד לארְגֵן לא כירקנה
אקנה בכסף מלא כי לא־אשא אשר־לך ליהוה והעלות עולה חנם: 25 ויתן דניד לארְגֵן במקום שקל
זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דניד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל־יהוה ויענהו כאשר
מן־השמים על מזבח העלה: פ 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל־גֵ'רנה: 28 בעת הליא בראות
דניד כירענהו יהוה בגֵ'רן ארְגֵן הובסי ויזבח שם: 29 ומשכן יהוה אשר־עשה משה במדבר ומזבח
העולה בעת הליא בבמה בנבקעון: 30 ולא־יכל דניד ללכת לפניו לדרוש אלהים כי נבעת מפני חרב
מלאך יהוה: ס

22

1 ויאמר דניד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל: ס 2 ויאמר דניד לכנוס
את־הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: 3 ויברך לו־רוב
למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דניד ויחשת לרב אין משקל: 4 ועצו ארזים לאין
מספר כי הביאו הצידנים והצירים עצו ארזים לרב לדניד: פ 5 ויאמר דניד שלמה בני־נער ורחו
והבית לבנות ליהוה להגדיל ולמעלה לשם ולחפארת לכל־הארצות אבינה נא לו ויבן דניד לרב
לפני מותו: 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: 7 ויאמר דניד לשלמה
*כנו בניי אני הנה עם־לִבְבִי לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דבר־יהוה לאמר הם לרב
שפכת ומלחמות גדלות עשית לא־תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: 9 הנה־בֵן
נוגד לך הוא יהוה איש מנוחה והנחותי לו מכל־אויביו מסביב כי שלמה יהוה שמו ושלוש ושקט אתו
על־ישראל בנימו: 10 הוא־בנה בית לשמי והוא יהוה־לי לבן ואני־לו לאב והכינותי פסא מלכותו
על־ישראל עד־עולם: 11 עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר
עליך: 12 אך יסן־לך יהוה שכל וביתו ויצוה על־ישראל ולשומר את־הזכר יהוה אלהיך: 13 אז
תצליח אם־תשמור לעשות את־החקים ואת־המשפטים אשר צוה יהוה את־משה על־ישראל חוק
ואמץ אל־תירא ואל־תחת: 14 והנה בעניי הכינותי לבית־יהוה זהב פכרים מאה אלף וכסף אלף
אלפים פכרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב הנה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף:
15 ועמד לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל־חכם בכל־מלאכה: 16 לזהב לפסף ולנחשת
ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: 17 ויצו דניד לכל־שבי ישראל לעזר לשלמה בנו:
18 הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידו את־ישבי הארץ ויבכשה הארץ לפני
יהוה ולפני עמו: 19 עתה הנו לבככם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ויבנו את־מקדש יהוה

האלהים להביא את־אזנון ברית־יהוה וכלי־קדש האלהים לבית הנבונה לשם־יהוה: פ

23

1 ודויד זקן ושבע ימים וימלך את־שלמה בנו על־ישראל: 2 ויאסף את־כל־שכי ישראל והכהנים והלויים: 3 ויספורו הלויים מגון שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף: 4 מאלה לנצח על־מלאכת בית־יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרם ושפטים ששת אלפים: 5 וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בפלים אשר עשיתי להלל: 6 ויחלקם דויד מחלקות ס לבני לוי לנרשון ומררי: 7 לנרשני לעדן ושמי: 8 בני לעדן הראש יחזאל וזתם ויואל שלשה: 9 בני שמעי *שלמות) שלומות) וחזאל ודן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן: 10 ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני־שמעי ארבעה: 11 ויהי־יחת הראש וזינא השני ויעוש ובריעה לא־הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת: 12 בני קהת עמרים יצהר חברון ועזאל ארבעה: 13 בני עמרים אהרן ומשה ויגבל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא וקניו עד־עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולקבד בשמו עד־עולם: 14 ומשה איש האלהים בניו יקראו על־שכט הלוי: 15 בני משה גרשם ואליעזר: 16 בני גרשם שבואל הראש: 17 ויהיו בני־אליעזר רחבניה הראש ולא־היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחבניה רבו למעלה: 18 בני יצהר שלמות הראש: 19 בני חברון ויהוה הראש אמרנה השני יחזאל השלישי ויקמעם הרביעי: 20 בני עזאל מיכה הראש ויששה השני: 21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: 22 ונמת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות וישאום בני־קיש אחיהם: 23 בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: 24 אלה בני־לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמונת לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מגון עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דויד הנית יהוה אלהי־ישראל לעמו וישכן בירושלם עד־לעולם: 26 וגם ללויים אין־לשאת את־המשכן ואת־כל־כליו לעבדתו: 27 כי ברברי דויד האחרונים המה מספר בני־לוי מגון עשרים שנה ולמעלה: 28 כי מעמדם ליד־בני אהרן לעבדת בית יהוה על־החצרות ועל־הלשכות ועל־טהרת לכל־קדש ומעשה עבדת בית האלהים: 29 וללחם המערכת ולסלת למנחה ולדקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל־משורה ומדה: 30 ולעמוד בפקר בפקר להרות ולהלל ליהוה זקן לערב: 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לקדשים ולמערים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: 32 ושמו את־משמרת אהל־מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה: פ

24

1 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 2 ונמת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא־היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחלקם דויד וצדוק מן־בני אלעזר ואחיהוא מן־בני איתמר לפקדונם בעבדתם: 4 וימצאו בני־אלעזר רבים לראשי הנבכים מן־בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית־אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחלקום בנזרות אלה עם־אלה כיהנו שרי־קדש ושכי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויכתבם שמעיה בן־נתנאל הסופר מן־הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהוא בן־אביתר וראשי האבות לפנהיים וללויים בית־אב אהרן אלעזר ואחזו ו אחזו לאיתמר: 7 ויצא המורל הראשון ליהויהויב לידעיה השני: 8 לחרם השלישי לשערים הרבעי: 9 למלפיה החמישי לממן הששי: 10 להקוץ השבעי לאביה השמיני: 11 לישוע התשעי לשכניהו העשירי: 12 לאלישיב עשירי ליקים שנים עשר: 13 לחפה שלשה עשר לישובאב ארבעה עשר: 14 לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר לחנזקאל העשרים: 17 לזכין אהר ועשרים לנמול שנים ועשרים: 18 לרלחה שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים: 19 אלה פקדונם לעבדתם לבוא לבית־יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי הנותרים לבני עמרים שובאל לבני שובאל יחדיהו: 21 לרחבניהו לבני רחבניהו הראש ויששה: 22 ליצחקי שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני ויהוה אמרלהו השני יחזאל השלישי ויקמעם הרביעי: 24 בני עזאל מיכה לבני מיכה *שמור) שמור: 25 אחי מיכה ויששה לבני ויששה וזכרהו: 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזרהו בנו: 27 בני מררי לגעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי: 28 למחלי

אֶלְעֹזֵר וְלֹא־הָיָה לוֹ בָּנִים: 29 לְקִישׁ בְּנֵי־קִישׁ יִרְחַמְאֵל: 30 וּבְנֵי מוֹשֵׁי מַחְלֵי וְעֹדֵר וִירִימוֹת אֵלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם: 31 וַיִּפְּלוּ אִם־חַם גּוֹרְלוֹת לְעַמֹּת וְאֲחֵיהֶם בְּנֵי־אֶחָרָן לִפְנֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ וְצָדוֹק וְאַחִימֶלֶךְ וְרֹאשֵׁי הָאֲבֹת לִפְנֵיהֶם וְלַלְוִיִּם אֲבוֹת הָרֹאשׁ לְעַמֹּת אֲחֵי הַקָּמָן: 32

25

1 וַיִּבְרַח דָּוִד וְשָׁרֵי הַצָּבָא לְעַבְדָּה לְבְנֵי אֶסָף וְהִימָן וִירוּתָן *הַנְּבִיאִים (הַנְּבִיאִים) בְּכַנּוּרוֹת בְּנִבְלָיִם וּבַמְצֻלְתַיִם וַיְהִי מִסְפָּרָם אֲנָשֵׁי מֵלֹאכָה לְעַבְדָּתָם: 2 לְבְנֵי אֶסָף זָכוּר וַיִּוֹסֵף וַיִּתְנַהֵּוּ וְאַשְׂרָאֵלָה בְּנֵי אֶסָף עַל יַד־אֶסָף הַנְּבִיאַת עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ: 3 לִירוּתָן בְּנֵי יְרוּתָן וְגַדְלָהוּ וְצִרִי וַיִּשְׁעִינָהוּ תַּשְׁבְּחָהּ וּמִתְנַהֵּוּ שֵׁשָׁה עַל יְדֵי אֲבִיהֶם וְרוּתָן בְּכַנּוּר וְהַנְּבִיאַת עַל־הַדָּוִת וְהַלָּל לִיהוָה: 4 לְהִימָן בְּנֵי הִימָן בְּקִנְיָהּ וּמִתְנַהֵּוּ עֲזִיזָל שְׂבִיבָאֵל וִירִימוֹת חַנְנִיָּה חַנְנִי אֶל־אֶתָּה גַּדְלָתִי וּרְמַמְתִּי עֹזֵר יִשְׁבַּקְשָׁה מִלּוּתִי הוֹתֵר מִחוּזָאוֹת: 5 כָּל־אֵלֶּה בָּנִים לְהִימָן חֹזֵה הַמֶּלֶךְ בְּדַבְּרֵי הָאֱלֹהִים לְהַרְיֵם קְרוֹן וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים לְהִימָן בָּנִים אַרְבַּעַת עָשָׂר וּבָנוּת שְׁלוֹשׁ: 6 כָּל־אֵלֶּה עַל־יְדֵי אֲבוֹתָם בְּשִׁיר בֵּית יְהוָה בַּמְצֻלְתַיִם וּבְנִבְלָיִם וּכְנֻדוֹת לְעַבְדָּת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ 3 אֶסָף וִירוּתָן וְהִימָן: 7 וַיְהִי מִסְפָּרָם עִם־אֲחֵיהֶם מִלְּמֹד־שִׁיר לִיהוָה כָּל־הַמְּבִין מֵאֲתָם שְׂמוּנִים וְשְׂמוּנָה: 8 וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת מִשְׁמֶרֶת לְעַמֹּת כַּקָּטָן כַּגָּדוֹל מִבֵּין עַם־תְּלִמִּיד: 9 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ הָרֹאשׁוֹן לְאֶסָף לְיוֹסֵף גַּדְלָהוּ הַשֵּׁנִי הוּא־וְאֶחָיו וּבְנֵי שְׁנַיִם עָשָׂר: 10 הַשְּׁלִישִׁי זָכוּר בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 11 הַרְבִּיעִי לִיצְרִי בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 12 הַחֲמִישִׁי נְתַנְהוּ בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 13 הַשֵּׁשִׁי בְּקִנְיָהּ בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 14 הַשְּׁבִיעִי יִשְׂרָאֵלָה בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 15 הַשְּׁמִינִי יִשְׁעִינָהוּ בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 16 הַתְּשִׁיעִי מִתְנַהֵּוּ בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 17 הַעֲשָׂרִי שְׂמַעִי בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 18 עֲשִׂיתִי־עָשָׂר עֹזֵרָאֵל בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 19 הַשְּׁנַיִם עָשָׂר לַחֲשַׁבְיָה בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 20 לְשִׁלְשָׁה עָשָׂר שׂוּבָאֵל בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 21 לְאַרְבַּעַת עָשָׂר מִתְנַהֵּוּ בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 22 לְחַמְשָׁה עָשָׂר לִירְמוֹת בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 23 לְשֵׁשָׁה עָשָׂר לַחַנְנִיָּה בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 24 לְשִׁבְעָה עָשָׂר לְיִשְׁבַּקְשָׁה בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 25 לְשְׂמוּנָה עָשָׂר לַחְנִי בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 26 לַחֲשַׁעַת עָשָׂר לְמִלּוּתִי בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 27 לְעֲשָׂרִים לְאֶלְיָתָה בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 28 לְאַחַד וְעֲשָׂרִים לְהוֹתֵר בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 29 לְשְׁנַיִם וְעֲשָׂרִים לְגַדְלָתִי בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 30 לְשִׁלְשָׁה וְעֲשָׂרִים לְמַחְזָאוֹת בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 31 לְאַרְבַּעַת וְעֲשָׂרִים לְרוּמַמְתִּי עֹזֵר בְּנֵי וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: 32

26

1 לְמַחְלָקוֹת לְשַׁעְרִים לְקַרְחִים מִשְׁלֵמְיָהוּ בֶן־קְרָא מִן־בְּנֵי אֶסָף: 2 וּלְמִשְׁלֵמְיָהוּ בָּנִים זְכָרֵיהוּ הַבְּכוֹר יִרְעִיָּאֵל הַשֵּׁנִי זְבַדְיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי יַתִּיבָאֵל הַרְבִּיעִי: 3 עֵלָם הַחֲמִישִׁי יְהוֹחָנָן הַשֵּׁשִׁי אֶלְיָהוּעִינִי הַשְּׁבִיעִי: 4 וְלַעֲבָד אָדָם בָּנִים שְׂמֻעָה הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשֵּׁנִי יֹאחַז הַשְּׁלִישִׁי וְשִׁבְרִי הַרְבִּיעִי וַיִּתְנַאֵל הַחֲמִישִׁי: 5 עֲמִיָּאֵל הַשֵּׁשִׁי וְשִׁבְרִי הַשְּׁבִיעִי פִּעְלָתִי הַשְּׁמִינִי כִּי בָרַכּוּ אֱלֹהִים: 6 וּלְשְׂמֻעָה בְּנוֹ נֹלָד בָּנִים הַמְּשֻׁלָּים לְבֵית אֲבוֹתָם כִּי־זָכוּרִי חֵיל הָמָה: 7 בְּנֵי שְׂמֻעָה עֲתָנִי וְרַפָּאֵל וְעוֹזָבָד אֶלְיָהוּ אֶחָיו בְּנֵי־חֵיל אֶלִיָּהוּ וּסְמִכְיָהוּ: 8 כָּל־אֵלֶּה מִבְּנֵי וְעַבְד אָדָם חָמָה וּבְנֵיהֶם וְאֲחֵיהֶם אִישׁ־חֵיל כַּכַּח לְעַבְדָּה שְׁשִׁים וּשְׁנַיִם לְעַבְד אָדָם: 9 וּלְמִשְׁלֵמְיָהוּ בָּנִים וְאֲחִים בְּנֵי־חֵיל שְׂמוּנָה עָשָׂר: 10 וְלַחֲסָה מִן־בְּנֵי־מְרִירֵי בָּנִים שְׂמֵרִי הָרֹאשׁ כִּי לֹא־הָיָה בְּכוֹר וַיִּשְׂמָהוּ אֲבִיהוּ לְרֹאשׁ: 11 חַלְקִיָּהוּ הַשֵּׁנִי סְבִלְיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי זְכָרֵיהוּ הַרְבִּיעִי כָּל־בָּנִים וְאֲחִים לַחֲסָה שְׁלֹשָׁה עָשָׂר: 12 אֵלֶּה מַחְלָקוֹת הַשְּׁעָרִים לְרֹאשֵׁי הַנְּבָרִים מִשְׁמֶרֶת לְעַמֹּת אֲחֵיהֶם לְשֶׁרֶת בְּבֵית יְהוָה: 13 וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת כַּקָּטָן כַּגָּדוֹל לְבֵית אֲבוֹתָם לְשַׁעַר וְשַׁעַר: 14 וַיִּפְּלֵ הַמֶּלֶךְ מִדְּרָחָה לְשִׁלְמָיָהוּ וּזְכָרֵיהוּ בְּנוֹ יוֹעִץ וּבְשִׁכְלֵ הַפִּילֹו גּוֹרְלוֹת וַיֵּצֵא גּוֹרְלֵי צְפוּנָה: 15 לְעַבְד אָדָם נְגִיבָה וּלְבְנֵי בֵּית הָאֶסְפִּים: 16 לְשִׁפְסִים וְלַחֲסָה לְמַעְרָב עִם שַׁעַר שְׁלֶכֶת בְּמִסְלָה הָעוֹלָה מִשְׁמֶרֶת לְעַמֹּת מִשְׁמֶרֶת: 17 לְמִזְרָח הַלְוִיִּם שֵׁשָׁה לְצְפוּנָה לְיוֹם אַרְבַּעַת לְנְגִיבָה לְיוֹם אַרְבַּעַת וְלְאֶסְפִּים שְׁנַיִם שְׁנַיִם: 18 לְפָרְבֵר לְמַעְרָב אַרְבַּעַת לְמִסְלָה שְׁנַיִם לְפָרְבֵר: 19 אֵלֶּה מַחְלָקוֹת הַשְּׁעָרִים לְבְנֵי הַקְּרָחִי וּלְבְנֵי מְרִירֵי: 20 וְתַלְוִיִּים אֲחִיהֶם עַל־אוֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וְלְאֲצֻרוֹת הַקְּדָשִׁים: 21 בְּנֵי לְעֵדוֹן בְּנֵי הַגֵּר שְׁנֵי לְעֵדוֹן רֹאשֵׁי הָאֲבֹת לְעֵדוֹן הַגֵּר שְׁנֵי חֵיָאֵלִי: 22 בְּנֵי חֵיָאֵלִי זָתָם וַיִּזְאֵל אֲחִיו עַל־אֲצֻרוֹת בֵּית יְהוָה: 23 לְעַמְרָמִי לִיצְהָרִי לְחַבְרוּנִי לְעִזִּיָּאֵלִי: 24 וְשִׁבְאֵל בֶּן־גְּרָשׁוֹם בֶּן־מֹשֶׁה נְגִיד עַל־הָאֲצֻרוֹת: 25 וְאֶחָיו לְאֶלְעֹזֵר רַחְבְּיָהוּ בְּנוֹ וַיִּשְׁעִינָהוּ בְּנוֹ וַיְרָם בְּנוֹ זְכָרִי בְּנוֹ *וּשְׁלִמּוֹת (וּשְׁלִמּוֹת) בְּנוֹ: 26 הוּא שְׁלִמּוֹת וְאֶחָיו עַל כָּל־אֲצֻרוֹת הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר הַקְּדִישׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ וְרֹאשֵׁי הָאֲבֹת לְשִׁרְי־הָאֱלֹפִים וְהַמְּאֹת

ושרי הצבא: 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לתוך לבית יהוה: 28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושואל בן־קיש ואבנר בן־נר ויואב בן־צרויה כל המקדיש על יד־שלמית ואחיו: פ 29 לויקה־י פנניהו ובניו למלאכה החיצונה על־ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני חשבונו ואחיו בני־חיל אלה ושבע־מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבודת המלך: 31 לחברוני ירנה הראש לחברוני לתלדותיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דוד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביגור גלעד: 32 ואחיו בני־חיל אלהם ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דניר המלך על־הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל־דבר האלהים ודבר המלך: פ

27

1 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריתם המשרתים את־המלך לכל דבר המחלקות הפאה והיצאת חדש בחדש לכל חרשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: ס 2 על המחלקת הראשונה לתדש הראשון ישבעם בן־זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 3 מר־בני־פרץ הראש לכל־שרי הצבאות לתדש הראשון: 4 ועל מחלקתו התדש השני דודי האחוה ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 5 ער הצבא השלישי לתדש השלישי פנניהו בן־יהודה הפכה ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 6 הוא פנניהו גבור השלשים ועל־השלשים ומחלקתו עמינד בנן: ס 7 הרביעי לתדש הרביעי עשה אל אחי ויאב וזבדיה בנו אחיו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 8 החמישי לתדש החמישי השר שמות הזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 9 הששי לתדש הששי עירא בן־עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 10 השביעי לתדש השביעי חלץ הפלוני מר־בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 11 השמיני לתדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 12 התשיעי לתדש התשיעי אביעזר הענתתי *לפנימיני (לבן) ומיני (ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 13 העשירי לתדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 14 עשתי־עשר לעשתי־עשר החדש פנניה הפרעתוני מר־בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ס 15 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: פ 16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן־זכרי ס לשמעוני שפטיהו בן־מעכה: ס 17 ללוי חשבה בן־מואל לאהרן צדוק: ס 18 ליהודה אליהו מאתי דניד לזשכר עמרי בן־מיכאל: ס 19 לזבולן ישמעיהו בן־עבדיהו לנפתלי ירימות בן־עזריאל: ס 20 לבני אפרים הושע בן־עזריהו לחצי שבט מנשה יואל בן־פדוהו: ס 21 לחצי המנשה גלעד יהו בן־זכריהו ס לבנימן עשיאל בן־אבנר: ס 22 לרן עזראל בן־יהוחם אלה שרי שבטי ישראל: 23 ולא־נשא דניד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את־ישראל ככוכבי השמים: 24 ויאב בן־צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על־ישראל ולא עלה המספר במספר דברי־תנאים למלך דניד: ס 25 ועל אצרות המלך עזמות בן־עדיאל ס ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמנדלות יהונתן בן־עזריהו: ס 26 ועל עשי מלאכת השדה לעבודת האדמה עזרי בן־כלוב: 27 ועל־הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות הין זבדי השפמי: ס 28 ועל־הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל הין הגדרי ס ועל־אצרות השמן יועש: ס 29 ועל־הבקר הרעים בשרון *שטרי (שטרי) השרוני ועל־הבקר בעמקים שפט בן־עדלי: ס 30 ועל־הגמלים אביל השמעלי ועל־התאנות יהדיהו המרנתי: ס 31 ועל־הצאן יניו ההגרי כל־אלה שרי הרכוש אשר למלך דניד: 32 ויהונתן דוד־דניד יועז איש־מבין וסופר הוא ויחיאל בן־חמוני עס־בני המלך: 33 ואחיהפל יועז למלך ס וחויש הארבי רע המלך: 34 ואחברי אחיהפל יהודה בן־פניהו ואביתר ושר־צבא למלך יואב: פ

28

1 ונקתל דניד את־פל־שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את־המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל־רכוש ומקנה למלך ולבניו עם־הסריסים והגבורים ולכל־גבור חיל אל־ירושלם: 2 ויקם דניד המלך על־רגליו ויאמר שמעוני אתי ועמי אני עס־לבבכי לבנות בית מנוחה לארון ברית־יהוה ולהדם רגלי אלהינו ותכונותי לבנות: 3 והאלהים אמר לי לא־תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל כי מכל בית־אבי

להיות למלך על-ישראל לעולם כי ביהודה בחר לגיור ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בני רצה להמליך על-כל-ישראל: 5 ומפל-בני כי רבים בנים נתן לי יהנה ויבחר בשלמה בני לשבת על-כפא מלכות יהנה על-ישראל: 6 ויאמר לי שלמה בנה הוא-יבנה ביתי ויבחרתי כי-בחרתי בו לי לבן ואני אהיה-לו לאב: 7 והכינותי את-מלכותו עד-לעולם אם-יחזק לעשות מצותי ומשפטי פינים הנה: 8 ועתה לעיני כל-ישראל קהל-יהנה ובאזני אלתינו שמרו ודרשו כל-מצות יהנה אלתיכם למען תירשו את-הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד-עולם: 9 ואתה שלמה-בני דע את-אלהי אביך ועבדוהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל-לבבות דורש יהנה וכל-יצר מחשבות מבין אם-תדרשנו ימצא לך ואם-תעזובני יזניחה לך: 10 ראה ו עתה כיר-יהנה בחר בך לבנות-בית למקדש חזק ועשה: 11 ונתן דניד לשלמה בנו את-תבנית האולם ואת-בתי ונגזפיו ועלתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת: 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית-יהנה ולכל-הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: 13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל-מלאכת עבודת בית-יהנה ולכל-כלי עבודת בית-יהנה: 14 לזהב במשקל לזהב לכל-כלי עבודה ועבודה לכל-כלי הכסף במשקל לכל-כלי עבודה ועבודה: 15 ומשקל למנרות הזהב ונרותיהם זהב במשקל-מנורה ומנורה ונרותיה ומנורות הכסף במשקל למנורה ונרותיה פעבודת מנורה ומנורה: 16 ואת-הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: 17 והמזולגות והמזרקות והקשות וזהב שהור ולכפורי וזהב במשקל לכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: 18 ולמזבח הקטרת וזהב מזקב במשקל ולתבנית המרפבה הכרבים וזהב לפרשים וסככים על-ארון ברית-יהנה: 19 הכל בכתב מיד יהנה עלי השקיל כל מלאכות התבנית: 20 ויאמר דניד לשלמה בנו חזק וזאמן ועשה אל-תירא ואל-תחת כי יהנה אלהים אלהי עמך לא ירפה ולא יעזובך עד-לכלות כל-מלאכת עבודת בית-יהנה: 21 והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל-עבודת בית האלהים ועמך בכל-מלאכה לכל-דבריו בהקמה לכל-עבודה והשרים וכל-העם לכל-דבריו: 2

29

1 ויאמר דניד המלך לכל-הקהל שלמה בני אחר בחר-בו אלהים גער ורה והמלאכה גדולה כי לא לאדם הביירה כי ליהנה אלהים: 2 וככל-בתי הכינותי לבית-אלהי הנהב ו להנהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הפרזל לפרזל והעצים לעצים ואבני-שהם ומלואים אבני-סוד ורקמה וכל אבן יקרה ואבני-שיש ירחב: 3 ועוד ברצותי בבית אלתי יש-לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית-אלהי למעלה מפל-הכינותי לבית הקדש: 4 שילש את-אלפים כפרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים כפר-כסף מזקק לטוה קירות הבתים: 5 לזהב לזהב ולכסף לזהב ולכל-מלאכה ביד חרשים וימי מתנדב למלאות ידו היום ליהנה: 6 וינתדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ושרי מלאכת המלך: 7 ויחתו לעבודת בית-האלהים וזהב כפרים חמשת-אלפים וארבענים רבו וכסף כפרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים כפרים וכרזל מאה-אלף כפרים: 8 והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית-יהנה על יד-יחאל הגרשני: 9 וישמחו העם על-התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהנה וגם דניד המלך שמח שמחה גדולה: 10 ויברך דניד את-יהנה לעיני כל-הקהל ויאמר דניד ברוך אתה יהנה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד-עולם: 11 לך יהנה הגדולה והנבירה והתפארת והנצח והודו כיר-כל בשמים ובארץ לך יהנה הממלכה והמתנשא לכל ארש: 12 והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובכרף פח ונבירה ובכרף לנהל ולחזק לכל: 13 ועתה אלתינו מודים אנחנו לך ומחללים לשם תפארתך: 14 וכי מי אני ומי עמי כיר-נעצר פח להתנדב פזאת כיר-מומך הכל ומכרף נתנו לך: 15 כיר-גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל-אבותינו ככל אמינו על-הארץ ואין מקוה: 16 יהנה אלתינו כל ההמון הזה אשר הכינתו לבנות-לך בית לשם קדשך מיד* (היא) וזה הכל: 17 ויבשתי אלתי כי אתה בתן לבב ומישרים תרצה אני בישך לבבי להתנדבתי כל-אלה ועתה עמך הנמצא-פה ראיתי בשמחה לתהנדב-לך: 18 יהנה אלהי אבתיים יצחק וישראל אבותינו שמרה-נאת לעולם לצר מחשבות לבב עמך וקחן לבכם אליך: 19 ולשלמה בני חן לבב שלם לשמור מצותיך עד-ותמיד ותמיד ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר-הכינותי: 20 ויאמר דניד לכל-הקהל ברכו-נא את-יהנה אלהים וברכו כל-הקהל ליהנה אלתי אבותיהם ויכרו וישתחו ליהנה ולמלך: 21 ויבשרו ליהנה

זבחים ונעלו עלות ליהנה למחרת היום והוא פרים אלה אילים אלה כבשים אלה ונסכיהם וזבחים
 לרב לכל-ישראל: 22 ויאכלו וישאו לפני יהנה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה
 בן-דוד וימשחו ליהנה ולצדוק לכהן: 23 וישב שלמה על-כסא יהנה | למלך תחת-דוד אביו
 ויצלח וישמעו אלו כל-ישראל: 24 וכל-השרים והגברים ונם כל-בני המלך דוד נתנו יד תחת
 שלמה המלך: 25 ויגדל יהנה את-שלמה למעלה לעיני כל-ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר
 לא-הנה על-כל-מלך לפניו על-ישראל: פ 26 ודוד בן-ישי מלך על-כל-ישראל: 27 ותנאים אשר
 מלך על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: 28 וימת
 בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: 29 ודברי דוד המלך הראשנים
 והאחרנים הנם פתיבים על-דברי שמואל הראה ועל-דברי נתן הנביא ועל-דברי גד החוזה: 30 עם
 כל-מלכותו ונבירתו והעתים אשר עברו עליו ועל-ישראל ועל כל-ממלכות הארצות: פ

דברי הימים ב

1 ויתחנן שלמה בן-דוד על-מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: 2 ויאמר שלמה לکل-ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל-ישראל ראשי האבות: 3 וילכו שלמה וכל-הקהל עמו לבמה אשר בגבעון ביום שם הזה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד-יהוה במדבר: 4 אבל ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים בהכין לו דוד כי נטה-לו אהל בירושלם: 5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן-אורי בן-חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: 6 ויעל שלמה שם על-מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלה: 7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן-לך: 8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עמ-דוד אבי חסד גדול והמלכתי תחתיו: 9 עתה יהנה אלהים ואמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתי על-עם רב בעפר הארץ: 10 עתה חכמה ומדע תן-לי ואצאח לפני העם הזה ואבואה ביימי ושפט את-עמך הזה הגדול: 11 ויאמר-אלהים לשלמה וכן אשר יהיה זאת עם לבך ולא שאלתי עשר נכסים וכבוד ואת גוש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלתי ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את-עמי אשר המלכתיה עליו: 12 החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן-לך אשר לא-תהיה כן למלכים אשר לפניך ואחר-כן: 13 ויבא שלמה לבמה אשר-בגבעון וירושלם מלפני אהל מועד וימלך על-ישראל: 14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי-לו אלה וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלה פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם: 15 ויתן המלך את-הכסף ואת-הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן פשקמים אשר-בשפלה לרב: 16 ומצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במקור: 17 ויעלו ויציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ומלכי ארם בידם ויציאו: 18 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו:

2

1 ויספר שלמה שבעים אלה איש סבל ושמונים אלה איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: 2 וישלח שלמה אל-חורם מלך-צר לאמר באשר עשית עמ-דוד אבי ותשחלו-לו ארזים לבנות-לו בית לשבת בו: 3 הנה אני בונה בית לשם ויהנה אלהי להקדוש לו להקטיר לפני קטרת-סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על-ישראל: 4 והבית אשר-אני בונה גדול כגדול אלהינו מכל-האלהים: 5 ונני ועצב-פח לבנות-לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלףלהו ונני אני אשר אבנה-לו בית כי אסדלהקטיר לפני: 6 ועתה שלח-לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארנן וברמיל ותכלת ויך לפתח פתוחים עם-החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי: 7 ושלח-לי עצי ארזים ברושים ואלנומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדך וידעים לפרות עצי לבנון והנה עבדי עם-עבדך: 8 ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר-אני בונה גדול ותפלא: 9 והנה לחטבים ו לכרתי ו העצים נחתי חטים ומכות לעבדך פרים עשרים אלה ושערים פרים עשרים אלה וזון בתים עשרים אלה ושמן בתים עשרים אלה: 10 ויאמר חורם מלך-צר בכתב וישלח אל-שלמה באהבת יהוה את-עמו נתנה עליהם מלך: 11 ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את-השמים ואת-הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם וידע שכל ובינה אשר בנה-בית ליהוה ובית למלכותו: 12 ועתה שלחתי איש-חכם וידע בינה לחורם אבי: 13 בן-אשה מן-בנות דן ואביו איש-צרי וידע לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל באבנים ובעצים בארנן ובתכלת ובכוץ ובברמיל ולפתח כל-פתוח ולחשב כל-מחשבת אשר נתן-לו עם-חכמיה וחקמו אדני דוד אביך: 14 ועתה החטים והשערים השמן והליון אשר אמר אדני ישלח לעבדך: 15 ונאנחנו נכרת עצים מההלבנון ככל-צרכך ונביאם לך רפסדות עליהם וצו ואתה תעלה אתם וירושלם: 16 ויספר שלמה כל-האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דוד אבי וימצאו מאה וחמשים אלה ושלשת אלפים ושש מאות: 17 ויעש מהם שבעים אלה סבל ושמונים אלה חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את-העם:

3

1 ויחל שלמה לבנות את־בית־יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדיוד אביו אשר הכין במקום ד'יד בג'רן אר'גו היבוס: 2 ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: 3 ואלה הוסד שלמה לבנות את־בית האלהים הארץ אמונה במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: 4 והאולם אשר על־פני הארץ על־פני רחב־הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור: 5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברזשים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות: 6 ויצף את־הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרונים: 7 ויהי את־הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרוכים על־הקירות: 8 ויעש את־בית־קדש הקדשים אר'כו על־פני רחב־הבית אמות עשרים ורחביו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות: 9 ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעלויות חפה זהב: 10 ויעש בבית־קדש הקדשים כרוכים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: 11 וכנפי הכרוכים אר'כם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוכ האחר: 12 וכנף הכרוכ האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוכ האחר: 13 כנפי הכרוכים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על־רגליהם ופניהם לבית: 14 ויעש את־הפרכת הבלת ואר'גון וכרמיל ובנין ויעל עליו כרוכים: 15 ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש אר'ך והצפת אשר על־ראשו אמות חמש: 16 ויעש שרשרות בדביר ויתן על־ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: 17 ויגם את־העמודים על־פני ההיכל אחר מימין ואתה מהשמאול ויקרא שם *הימני (הימני) י'כן ושם השמאלי בעז: 18

4

1 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה אר'כו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: 2 ויעש את־הנים מוצק עשר באמה משפתו אל־שפתו עגול וסביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב: 3 ודמויות בקרים תחת לו סביב וסביב סוכבים אתו עשר באמה מקיפים את־הנים סביב שנים טורים הבקר וצוקים במצבתו: 4 עומד על־שניים עשר בקר שלשה פנים וצפונה ושלושה פנים וימה ושלושה ופנים ונגבה ושלושה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל־אזניהם ביתה: 5 ועבני טפח ושפתו כמעשה שפת־כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל: 6 ויעש כדורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בתם את־מעשה העולה ירחו כם והים לרחצה לפניהם בן: 7 ויעש את־מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול: 8 ויעש שלחנות עשרה וינד בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקו זהב מאה: 9 ויעש חצר הפתחים והעזרה הגדולה ודלתות העזרה ודלתותיהם צפה נחשת: 10 ואת־הנים נתן מכתף הימנית קדמה ממיול נגבה: 11 ויעש חורים את־הסירות ואת־היעים ואת־המזרקות ס ויבל *חירם (חורים) לעשות את־המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: 12 עמודים שנים והגלות והפתרות על־ראש העמודים שתים והשככות שתים לכסות את־שתי גלות הפתרות אשר על־ראש העמודים: 13 ואת־הרמונים ארבע מאות לשתי השככות שנים טורים רמונים לשככה האחת לכסות את־שתי גלות הפתרות אשר על־פני העמודים: 14 ואת־המכנות עשה ואת־הכירות עשה על־המכנות: 15 ואת־הנים אחר ואת־הבקר שנים עשר ותחתיו: 16 ואת־הסירות ואת־היעים ואת־המזלנות ואת־כל־כליהם עשה חורים אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: 17 בככר הירדן וצקם המלך בעב האר'מה בין סכות ובין צדנתה: 18 ויעש שלמה כל־הפעלים האלה לרוב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: 19 ויעש שלמה את כל־הפעלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת־השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת־המנרות ונרותיהם לבעדם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: 21 והפרח והגרות והמלקתים זהב הוא מכלות זהב: 22 והמזמרות והמזרקות והפפות והמחותות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו הבית להיכל זהב:

5

1 ותשלם כל־המלאכה אשר־עשה שלמה לבית יהוה ס ויבא שלמה את־קדשו וידיד אביו ואת־הכסף ואת־הזהב ואת־כל־הפעלים נתן באצרות בית האלהים: 2 א' וקהיל שלמה את־אקני

השמים וסלחתם לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל-הדרך הטובה אשר ילכו-בה ונתתה מטר על-ארצך אשר-נתתה לעמך לנחלה: ס 28 רעב כיהייה בארץ דבר כיהייה שדפון ונרקון ארבה וחסיל כיהייה כי יצר לו אויביו בארץ שעביו כל-גנע וכל-מחלה: 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל התאים ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש גנע ומכאבו ופרש כפיו אל-הבית הזה: 30 ואתה תשמע מן-השמים מכן שבתך וסלחתך ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את-לכבו כי אתה לבדך ידעת את-לכב בני האדם: 31 למען ייראוך וללכת בדרךך כל-הימים אשר-הם חיים על-פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: ס 32 וגם אל-הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא וקא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וירך החוקה וירועה הנטינה וקאו והתפללו אל-הבית הזה: 33 ואתה תשמע מן-השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל-עמי הארץ את-שמוך וילראה אתך פעמך ישראל ולדעת כיהייה שמך נקרא על-הבית הזה אשר בניתי: 34 כיהייה עמך למלחמה על-אויביו בדרךך אשר תשלחם והתפללו אליך בדרך העיר הזאת אשר בתורת פה והבית אשר-בניתי לשמך: 35 ושמעת מן-השמים את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם: 36 כי יקטאו-לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת כם ונתתם לפני אויב ועבום שובתם אל-ארץ רחוקה או קרובה: 37 וחשיבו אל-לכבם בארץ אשר נשבו-שם ושבנו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו הענינו ורשענו: 38 ושבנו אליך בכל-לכבם ובכל-נפשם בארץ שבים אשר-שבנו אתם והתפללו בדרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בתורת ולבית אשר-בניתי לשמך: 39 ושמעת מן-השמים ממכון שבתך את-תפלתם ואת-תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו-לך: 40 עתה אליהו יהויצא עינך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: ס 41 ועתה קומה יהנה אלהים לנוחך אתה וארון עגך כהיך יהנה אלהים ולבשו תשובה וחסידך ושמחו בטוב: 42 יהנה אלהים אל-תשב פני משיחך וכלה לחסדיך דניד עבדך: פ

7

1 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את-הבית: 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל-בית יהוה כיהייה כבוד-יהוה את-בית יהוה: 3 וכל בני ישראל ראים בדרך האש וכבוד יהוה על-הבית ויכרעו אפים ארצה על-הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 4 והמלך וכל-העם זבחים זבח לפני יהוה: ס 5 ויזבח המלך שלמה את-זבח הנקד עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף וינחלו את-בית האלהים המלך וכל-העם: 6 והכהנים על-משמרותם עמדים והלויים ככלי-שיר יהוה אשר עשה הניד המלך להודות ליהוה כיהייה לעולם חסדו בהלל ודיד ביהם והכהנים *מחצצים* (מחצצים) נגידם וכל-ישראל עמדים: ס 7 ויקדש שלמה את-תוף החצר אשר לפני בית-יהוה כיהייה עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כיהייה הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את-העלה ואת-המנחה ואת-החלבים: 8 ויעש שלמה את-החג בעת ההיא שבעת ימים וכל-ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד-נחל מצרים: 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כיהייה חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: 10 וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את-העם לאהליהם שמחים וטובי לב על-הטובה אשר עשה יהוה לדיד ולשלמה ולישראל עמו: 11 ויכל שלמה את-בית יהוה ואת-בית המלך ואת כל-הבא על-לב שלמה לעשות בבית-יהוה ובביתו הצליח: ס 12 ויקרא יהוה אל-שלמה בליילה ויאמר לו שמעתי את-תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: 13 הן אעצור השמים ולא יהיה מטר והוא אצונה על-הגב לאכול הארץ ואם-אשלח דבר בעמי: 14 ויבנעו עמי אשר נקרא-שמי עליהם והתפללו ויקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן-השמים ואסלה לחטאתם וארפא את-ארצם: 15 עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: 16 ועתה בתרתי והקדשתי את-הבית הזה להיות שמי שם עד-עולם והיו עיני ולבי שם כל-הימים: 17 ואתה אם תלך לפני פאשר תלך הניד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי השמור: 18 ותקיימת את כפא מלכותך כאשר פרתו לדיד אביך לאמר לא יפרת לך איש מושל בישראל: 19 ואם-תשובו אתם וינחבתם חקותי ומצוותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אחרים והשתחיתם להם: 20 ונתשתים מעל אדמתו אשר נתתי להם ואת-הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליד מעל לפני ואתננו למשל ולשנינה בכל-העמים: 21 ותבית הזה אשר הנה עליון לכל-עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה

עליכם בני ישראל אל-תלחמו עס-יהנה אלהי-אבותיכם כילא תצליחו: 13 וירבעם הסב את-המאלך לבוא מאחריהם ונהיו לפני יהודה והמארכ מאחריהם: 14 ונפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהנה והפנהים *מחצצרים (מחצצרות): 15 ונרעו איש יהודה ויהי בקרע איש יהודה והאלהים נגף את-ירבעם וכל-ישראל לפני אבנה ויהודה: 16 וננסו בני-ישראל מפני יהודה ויתגם אלהים ביהם: 17 ונפו בהם אבנה ועמו מכה מכה ונפלו חללים מישראל חמש-מאות אלף איש בחור: 18 ונכערו בני-ישראל בעת ההיא ונאמרו בני יהודה כי נשענו על-יהנה אלהי אבותיהם: 19 וירדף אבנה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את-בית אל ואת-בנותיה ואת-ישנה ואת-בנותיה ואת-עפרון (עפרון) וכנתיה: 20 ולא-עצר כח-ירבעם עוד בימי אבנהו ונפגהו יהנה ומת: 21 ויתחנק אבנהו וישאלו נשים ארבע עשרה וילד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: 22 ויתר דברי אבנה וירכיו וירכיו כתיובים במדרש הנביא עדי: 23 וישכב אבנה עס-אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים: 8

14

1 ונעש אסא הטוב והנשר בעיני יהנה אלהיו: 2 ויסר את-מזבחות הנכר והמזבחות וישבר את-המזבחות וינבע את-האשרים: 3 ויאמר ליהודה לדרוש את-יהנה אלהי אבותיהם ולעשות תורה והמצוה: 4 ויסר מכל-ערי יהודה את-המזבחות ואת-החמנים ותישקט הממלכה לפניו: 5 ויבן ערי מצודה ביהודה כירשקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כיהניח יהנה לו: 6 ויאמר ליהודה נבנה ואת-הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים וכריתים עורנו הארץ לפנינו כי דרשנו את-יהנה אלהינו דרשנו ונגח לנו מסביב ויבנו ויצליחו: 7 ויהי לאסא חיל נשא צנה נרמח מיהודה שלש מאות אלף 8 ומבגלמן נשאו מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל-אלה גבורי חיל: 8 ויצא אליהם ירח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד-מרשה: 9 ויצא אסא לפניו וערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה: 10 ויקרא אסא אלהיה ויאמר יהנה אירעמך לעזור בין רב לאין פח עורנו יהנה אלהינו כירעלך נשענו ובשמך כאנו על-החמון הנה יהנה אלהינו אתה אל-יעצר עמך אגוש: 11 וינף יהנה את-הכושים לפני אסא ולפני יהודה וננסו הכושים: 12 וירדפם אסא והעם אשר-עמו עד-לנגר ויפל מכושים לאין להם מחיה כירשקטו לפני-יהנה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: 13 ויפז את כל-הערים סביבות נדר כיהנה פחד-יהנה עליהם ויבאו את-כל-הערים כירבזה רבה היתה בהם: 14 ונס-אחלי מקנה הכו וישבו צאן לרב ונמלים וישבו וירושלם: 8

15

1 ונעוריהו בן-עוזר היתה עליו רוח אלהים: 2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל-יהודה ובנגמן יהנה עמכם כיהיחכם עמו ואס-תדרשהו ויצא להם ואס-תעזבהו יעזב אהכם: 3 וימיו רבים וישראל ללא אלהי אמת וילא פתן מורה וילא תורה: 4 וישב בצר לו על-יהנה אלהי ישראל ויבקשהו ויצא להם: 5 ובעתים ההם אין שלום ליצא ולבא פי מהומת רבות על כל-יושבי הארצות: 6 וכתו גוי-בנו ועיר בעיר כיראלהים הממם בכל-צרה: 7 ואתם חזקו ואל-ירפו ודיכם כי יש שקר לפעלתכם: 8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה ערד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל-ארץ יהודה ובנגמן ומן-הערים אשר לכד מתר אפרים וחדש את-מזבח יהנה אשר לפני אולם יהנה: 9 ויקפץ את-כל-יהודה ובנגמן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כירנפלו עליו מישראל לרב בראתם כיריהנה אלהיו עמו: 10 ויקבצו וירושלם בתדש השלישי לשנת חמש-עשרה למלכות אסא: 11 וינבחו ליהנה ביום ההוא מן-השלהל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: 12 ויבאו בבית לדרוש את-יהנה אלהי אבותיהם בכל-לבבם ובכל-נפשם: 13 וכל אשר לא ידרש ליהנה אלהי-ישראל יומת למן-קטן ועד-גדול למאיש ועד-אשה: 14 וישבעו ליהנה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: 15 וישמחו כל-יהודה על-השבעה כי בכל-לבבם נשבעו ובכל-רצונם בקשהו ויצא להם ונגח יהנה להם מסביב: 16 ונס-מעלה אם אסא המלך חסירה מנבייה אשר-עשתה לאשה מפלצת ויכרת אסא את-מפלצתה וידך נישרה במחל קרון: 17 והמזבחות לא-סרו מישראל רק לבב-אסא הנה שלם כל-ימיו: 18 ויבא את-קדשי אביו וקדשי בית האלהים כסף וזהב וכלים: 19 ומלחמה לא היתה עד שנת-שלישים ותמש למלכות אסא: 8

16

1 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת ויצא ויבא לאסא מלך יהודה: 2 ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: 3 ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפך בריחך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 4 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל עבדי ישראל ויבכו את עיניו ואת דן ואת אביל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי: 5 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו: 6 ויאסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המזבחה: 7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענה על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אליהו על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: 8 הלא הכושים והלויים היו לחיל ולרב לרוב ולפרשים להרבה מאד ובהשענה על יהוה נגמם בידך: 9 כי יהוה עיני משטות בקל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו נספלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: 10 ויכעס אסא אל הראה ויחליו בית המהפכת ביד גנעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא: 11 והנה דב'רי אסא הראשונים והאחרונים הנם כותבים על ספר המלכים ליהודה וישראל: 12 ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו וברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: 13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: 14 וימקרהו בקברתו אשר קרה לו בעיר דוד וישכבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפוהו ושרפה גדולה עד למאד: פ

17

1 וימלך יהושפט בנו תחתי ויתחזק על ישראל: 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: 3 ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרךי דניד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים: 4 כי לא לתי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל: 5 ויבן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהיו לו עשר וכבוד לרב: 6 וינבא לבו בדרך יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה: 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדי ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: 8 ועמם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל *ושמרימות (ושמרימות) ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדניהו הלויים ועמם אלישע ויהורם הפתנים: 9 וילמדו ביהודה ועמם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: 10 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט: 11 ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותשיש שבעת אלפים ושבע מאות: 12 ויהי יהושפט הלך ויגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות: 13 ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: 14 ואלה פקדנם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף: 15 ועל ידו והחגן השר ועמו מאתים ושמונים אלף: 16 ועל ידו עמסנה בן זכרי המתנהב ליהנה ועמו מאתים אלף גבור חיל: 17 ומן בנימין גבור חיל אלביד ועמו נשתיקשת ומן מאתים אלף: 18 ועל ידו והזבד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא: 19 אלה המשרתים את המלך מלכד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה: פ

18

1 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחזק לאחאב: 2 ויבדד לקץ שנים אל אחאב לשמרון וינבא לו אחאב צאן וקבר לרב ולעם אשר עמו ונסיתיהו לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה תתלך עמי רמת גלעד ויאמר לו קמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה: 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: 5 ויבקץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אסא חיל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: 6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהנה עוד ונדרשה מאתו: 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחר לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתבא עלי לטובה כי כל ימינו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך בן: 8 ויקרא מלך ישראל

גיר ולבניו כל הנמים: 8 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: 9 ונעבר יהורם עם שריו וכל הרקב עמו ויהי גם לילה נדף את אדום הסובב אליו ואת שרי הרקב: 10 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז הפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהודה אליו אבתיו: 11 גם הוא עשה כמות בקרי יהודה וזון את ישיבי ירושלים ונחח את יהודה: פ 12 ויבא אליו מכתב מאלהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דניד אביד תחת אשר לא תלכת בדרכי והושפט אביד ובדרכי אסא מלך יהודה: 13 ותלך בדרכי מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישיבי ירושלים כהנות בית אחאב וגם את אחיז בית הטובים ממך הרגת: 14 הנה יהנה נגף מנפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך: 15 ואתה בחללים רבים במחלה מעיד ערצאזו מעיד מן החלי ימים עלימים: 16 ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים ותערבים אשר עליך פושים: 17 ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו: 18 ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: 19 ויהי לימים וימרים ועת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו וימת בחללים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: 20 בן שלשים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוה בעיר דוד ולא בקברות המלכים:

22

1 וימליכו יושבי ירושלים את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים רגו הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו ביריח והורם מלך יהודה: פ 2 בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי: 3 גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה ויעצתו להרשיע: 4 ונעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כיהמה הידלו ויעצים אחרי מות אביו למשחית לו: 5 גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויגו הרמים את יורם: 6 וישב להתרפא בירשאל כי המכים אשר הפהו ברמה בהלחמו את חנהאל מלך ארם ונעזריו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב בירשאל כיהלה הוא: 7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובכאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משתו יהוה להכרית את בית אחאב: 8 ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו וינהגם: 9 ויבקש את אחזיהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבארו אל יהוא וימתו ויקברו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהודה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: 10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחבר המטות ותסתירנהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהויכד הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: 12 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ: פ

23

1 ובשנה השבעית התחזק יהויכד ויגח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשריהו בן עדיהו ואת אל ישפט בן זכרי עמו בכרית: 2 ויסבבו ביהודה ויבקצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים: 3 ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לפנהיגם וללויים לשערי הספים: 5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הפנהיגים והמשרתים ללויים המה יבאו כיהודש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו ותבא אל הבית וימתו והיו את המלך בכאו ובצאתו: 8 ונעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהויכד הכהן ויגחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהויכד הכהן את המחלקות: 9 וימתו יהויכד הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המנגות ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בית האלהים: 10 ונעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית המנית עד כתר הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 11 ויוציאו את בן המלך

(וְרַב) הַמְּשָׁא עָלָיו וַיִּסּוֹד בַּיִת הַאֱלֹהִים הֵגַם כְּתוּבִים עַל-מִדְרַשׁ סֵפֶר הַמְּלָכִים וַיְמַלֵּךְ אֶמְצִיָּהוּ כְּנֻ תַחֲתָיו: פ

25

¹ בְּרַעֲשִׁירִים וַחֲמֹשׁ שָׁנָה מִלְּךָ אֶמְצִיָּהוּ וְעֶשְׂרִים וְחָשֶׁע שָׁנָה מִלְּךָ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמִוּוּ יְהוֹעָנָן מִירוּשָׁלַם: ² וַיַּעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא בָלִבֵּב שָׁלֵם: ³ וַיְהִי כֹּאשֶׁר חִזְקָה הַמַּמְלָכָה עָלָיו וַיִּהְיֶה לֵּאמֹר עֲבָדָיו הַמְּכִיסִים אֶת-הַמֶּלֶךְ אָבִיו: ⁴ וְאֶת-בְּנֵיהֶם לֹא חִמַּת כִּי כְּכַתוּב בְּתוֹרָה בְּסֵפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוְּהָ יְהוָה לֵאמֹר לֹא-יָמוּתוּ אֲבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים לֹא-יָמוּתוּ עַל-אֲבוֹת כִּי אִישׁ בַּחֲשָׂאוֹ יָמוּתוּ: ⁵ פ וַיִּקְבַּץ אֶמְצִיָּהוּ אֶת-יְהוּדָה וַיַּעַמְדֵם לְבֵית-אֲבוֹת לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וּלְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת לְכָל-יְהוּדָה וּבְכַנְיָנוּ וַיִּפְקְדֵם לְמַבְּוּ עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה וַיַּמְצְאֵם שְׁלֹשׁ-מְאוֹת אֶלֶף בַּחוּר יוֹצֵא צִבָּא אֶחָד לְמַח וּצְנָה: ⁶ פ וַיִּשְׁכַּר מִיִּשְׁרָאֵל מֵאָה אֶלֶף גְּבוּר חֵיל בְּמֵאָה כֹכַר-כֶּסֶף: ⁷ וְאִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלָיו לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ אֶל-כָּבֹא עִמָּךְ צִבָּא יִשְׂרָאֵל כִּי אֵין יְהוָה עִם-יִשְׂרָאֵל כָּל בְּנֵי אֲפָרָיִם: ⁸ פ כִּי אִם-כָּבֹא אִתָּךְ עֲשֶׂה חִזְק לְמִלְחָמָה וְכִשְׂלָךְ הָאֱלֹהִים לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי יִשְׁכַּח בְּאֱלֹהִים לְעֹזוֹר וּלְהַכְשִׁיל: ⁹ פ וַיֹּאמֶר אֶמְצִיָּהוּ לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּמְדַּע-לְעֹשׂוֹת לְמַאת הַכֶּפֶר אֲשֶׁר נָתַתִּי לְגִדּוּד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים גִּשׁ לַיהוָה לָתֵת לָךְ הַרְבֵּה מְדָה: ¹⁰ פ וַיִּכְבִּילֵם אֶמְצִיָּהוּ לְהַגְדִּיל אֲשֶׁר-כָּבֹא אֵלָיו מֵאֲפָרָיִם לְלָכֵת לְמִקוּמָם וַיַּחַר אֶפְסֵם מֵאֹד בַּיהוָה וַיִּשְׁבוּ לְמִקוּמָם בְּחִירָאָף: ¹¹ פ וַאֲמְצִיָּהוּ הִתְחַזֵּק וַיִּגְהַג אֶת-עַמּוֹ וַיְלַךְ גַּיָּא הַמַּלַּח נְיָד אֶת-בְּנֵי-שַׁעִיר עֶשְׂרֵת אֲלָפִים: ¹² פ וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים חִיִּים שָׁבוּ בְּנֵי יְהוּדָה וַיִּכְיֹאֵם לְרֹאשׁ הַסֶּלַע וַיִּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ הַסֶּלַע וְכָלֵם נִקְבְּעוּ: ¹³ פ וּבְנֵי הַגִּדּוּד אֲשֶׁר הָשִׁיב אֶמְצִיָּהוּ מִלְּכָת עַמּוֹ לְמִלְחָמָה וַיִּפְשְׁטוּ בְּעֻבֵי יְהוּדָה מִשְׁמֶרֶן וְעַד-בַּיִת חוֹרְוָן וַיָּכּוּ מֵהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיָּבִיזוּ בַּיַּת רַבָּה: ¹⁴ פ וַיְהִי אַחֲרָי כְּוֹא אֶמְצִיָּהוּ מֵהַכּוֹת אֶת-אֲדוּמִים וַיָּבֹא אֶת-אֱלֹהִי בְּנֵי שַׁעִיר וַיַּעֲמִידֵם לוֹ לֵאלֹהִים וּלְפָנֵיהֶם וְשָׂמְתוּהָ וְלֵהֶם יִקְסֹר: ¹⁵ פ וַיַּחֲרֹף וַיְהוּה בַאֲמְצִיָּהוּ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו נְבִיא וַיֹּאמֶר לוֹ לָמָּה דְרִשְׁתָּ אֶת-אֱלֹהֵי הָעָם אֲשֶׁר לֹא הִצִּילוּ אֶת-עַמְּם מִיָּדָה: ¹⁶ פ וַיְהִי וּבְדַבְּרוֹ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ תְּלִיעֵזַן לְמִלְּךָ נְתַנּוּד תַּדְּלֵךְ לָמָּה יַכּוּד וַיִּתְהַלַּךְ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר וְרַעֲמֵי כִי-עֵזַן אֱלֹהִים לְהַשְׁחִיתֶךָ כִּי-עֲשִׂיתָ זֹאת וְלֹא שָׁמַעְתָּ לְעֻצְתִּי: ¹⁷ פ וַיַּעֲזֵן אֶמְצִיָּהוּ מִלְּךָ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל-יוֹאֵשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז בֶּן-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר *לָךְ* (לְכָה) נִתְרָאָה פְּנִים: ¹⁸ פ וַיִּשְׁלַח יוֹאֵשׁ מִלְּךָ-יִשְׂרָאֵל אֶל-אֶמְצִיָּהוּ מִלְּךָ-יְהוּדָה לֵאמֹר הַחַוֹת אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן שַׁלַּח אֶל-הָאָדָמוּד אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן לֵאמֹר הַגְּדָה אֶת-בַּתְּךָ לִבְנֵי לְאֻשָׁה וְתַעֲבִיר חֵיַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן וְתַרְמֵס אֶת-הַחַוֹת: ¹⁹ פ אַמְרָת הַגְּדָה חֵיַת אֶת-אֲדוּם וַיִּשְׁאָף לְכַף לְהַכְבִּיר עֲתוּד שְׁבָה בְּבִיתֶךָ לָמָּה תַּחְרֶה בְּרַעֲמָה וּנְפִלַת אִתָּךְ וַיְהוּדָה עִמָּךְ: ²⁰ פ וְלֹא-שָׁמַע אֶמְצִיָּהוּ כִּי מֵהָאֱלֹהִים הוּא לְמַעַן תִּתֵּם בְּיַד כִּי דַרְשׁוּ אֶת-אֱלֹהֵי אֲדוּם: ²¹ פ וַיַּעַל יוֹאֵשׁ מִלְּךָ-יִשְׂרָאֵל וַיַּחְרָאָה פְּנִים הוּא וְאֶמְצִיָּהוּ מִלְּךָ-יְהוּדָה בְּבֵית שָׁמֶשׁ אֲשֶׁר לַיהוּדָה: ²² פ וַיַּגִּיף הַיְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּסוּ אִישׁ לְאֱחָיו: ²³ פ וְאֶת אֶמְצִיָּהוּ מִלְּךָ-יְהוּדָה בֶּן-יוֹאֵשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז תִּפַּשׁ יוֹאֵשׁ מִלְּךָ-יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שָׁמֶשׁ וַיַּבִּיאָהוּ לְיִרּוּשָׁלַם וַיַּפְרִיץ בְּחוּמַת יִרוּשָׁלַם מִשַׁעֵר אֲפָרָיִם עַד-שַׁעֵר הַפּוֹנֶה אֲרֻבַּע מְאוֹת אַמָּה: ²⁴ פ וְכָל-הַתְּהַב וְהַכֶּסֶף וְאֶת כָּל-הַכְּלִים הַנּוֹמְצָאִים בְּבֵית-הָאֱלֹהִים עִם-עֶבֶד אֲדוּם וְאֶת-אֲצִרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת בְּנֵי הַמְּעַרְבּוֹת וְנָשַׁב שְׁמֶרוֹן: ²⁵ פ וַיְהִי אֶמְצִיָּהוּ בֶן-יוֹאֵשׁ מִלְּךָ יְהוּדָה אַחֲרָי מוֹת יוֹאֵשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז מִלְּךָ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: ²⁶ פ וַתֵּר דְּבָרֵי אֶמְצִיָּהוּ הֵרָאשִׁימִים וְהַאֲחֵרוֹנִים הֵלֹא הֵגַם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מִלְּכֵי-יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל: ²⁷ פ וּמַעַת אֲשֶׁר-סָר אֶמְצִיָּהוּ מֵאַחֲרָי יְהוָה וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וַיִּנָּס לְכִישָׁה וַיִּשְׁלַחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיְמִיתוּהָ שָׁם: ²⁸ פ וַיִּשְׁאַהֵו עַל-הַסּוּסִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם-אֲבָתָיו בְּעִיר יְהוּדָה:

26

¹ וַיִּקְחֻוּ כָל-עַם יְהוּדָה אֶת-עֲזֻדָהוּ וְהוּא בֶן-שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַחַת אָבִיו אֶמְצִיָּהוּ: ² פ הוּא בִּגְדָה אֶת-אֵילוֹת וַיִּשְׁבְּהָ לַיהוּדָה אַחֲרָי שְׁכַב-הַמֶּלֶךְ עִם-אֲבָתָיו: ³ פ בֶּן-שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה עֲזֻדָהוּ בְּמִלְכּוֹ וַחֲמָשִׁים וַשְׁתַּיִם שָׁנָה מִלְּךָ בִירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמִוּוּ *כִּיכְלִיָּה* וְכִלְיָה (מִן-יִרוּשָׁלַם): ⁴ פ וַיַּעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר-עֲשֶׂה אֶמְצִיָּהוּ אָבִיו: ⁵ פ וַיְהִי לְדָרַשׁ אֱלֹהִים בְּיָמָיו וַיְזַכֵּרְהוּ הַמֶּכִּין בְּרֹאשׁ הָאֲלֹהִים וַיִּבְמִי דָרְשׁוּ אֶת-יְהוָה הַצִּלְיָהוּ הָאֲלֹהִים: ⁶ פ וַיַּצָּא וַיַּלְחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיַּפְרִיץ אֶת-חוֹמַת נָתַ וְאֶת חוֹמַת יִבְנָה וְאֶת חוֹמַת אֲשַׁדּוּד וַיִּבְנֶה עָרִים בְּאֶשְׁדּוּד וּבַפְּלִשְׁתִּים: ⁷ פ וַיַּעֲזֹרְהוּ הָאֱלֹהִים עַל-פְּלִשְׁתִּים וְעַל-*הַעַרְכִּיִּים (הַעַרְכִּים) הַיֹּשְׁבִים בְּגוֹר בַּעַל וְהַמַּעֲוִנִים: ⁸ פ וַיִּתֵּנוּ הָעַמּוֹנִים מַנְחָה לְעֹזְדָהוּ וַיְלַךְ שָׂמוֹ עַד-לְבוֹא מַצְרַיִם כִּי הִחֲזִיק עַד-לְמַעֲלָה: ⁹ פ וַיִּבֵן עֲזֻדָה מַגְדָּלִים בִּירוּשָׁלַם עַל-שַׁעֵר הַפּוֹנֶה עַל-הַמַּקְצוֹעַ

לכל כושל וביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: פ 16 בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו: 17 ועוד ארומים באו ונכו ביהודה וישבו שבי: 18 ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת צלחון ואת הנדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת מזמו ואת בנתיה וישבו שם: 19 כיהכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ונבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כיהחלק אחז את בתי יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: 23 ויזבח לאלהי דרמשק המפים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו ילד להכשילו ולכל ישראל: 24 ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה כמות לקטר לאלהים אחרים ויכלס את יהוה אלהי אבתיו: 26 ויחר דרכיו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הגם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 וישפכ אחז עם אבתיו ויקברוהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחמיו: פ

29

1 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו: 2 ונעש הנשר בעיני יהוה ככל אשר עשה דניד אביו: 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בתרדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: 4 ונבא את הפהקים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: 5 ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש: 6 כיהמעלו אבותינו ועשו הקע בעיני יהוה אלהינו ונעזבוהו ונסבנו פניהם ממשכן יהוה ויחזקו ערף: 7 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם *לזנוה (לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובגינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: 10 עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: 11 בני עתה אל תשלו כיהכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: 12 ויגמרו הלויים מחת בן עמישי ויואל בן עזריהו מן בני סהתאי ומן בני קיש מן בני קיש בעבדי ועזריהו בן יהלאל ומן הגרשני ויאה בן זמיה ועדן בן יואח: 13 ומן בני אליצפן שמרי *וייעאל (וייעאל) ומן בני אסף זכריהו ומתניהו: 14 ומן בני חימן *חיואל (חיואל) ושמעי ס ומן בני יהוה שמעיה ועזאל: 15 ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו במזבח המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הפהקים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל השמאה אשר מצאו בחיבל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לגחל קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לתדש הראשון לקדש ויביום שמונה לחדש באו האולם יהוה ויקדשו את בית יהוה ליום ששה עשר לחדש הראשון פלו: 18 ויבואו פנימה אל החוקיהו המלך ויאמרו טהרו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כלי ואת שלתן המערכת ואת כל כלי: 19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והם לפני מזבח יהוה: 20 וישפם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכששים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על השמלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הפהקים להעלות על מזבח יהוה: 22 וישחטו הבקר ויקבלו הפהקים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: 23 ויגישו את שעיבי החטאת לפני המלך ויפקחו ויסמכו וידים עליהם: 24 וישחטו הפהקים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת: 25 ונעמד את הלויים בית יהוה במצלתים בנבלים ובכנרות במצנת דניד וגד תזח המלך ונתן הנביא כי כיר יהוה המצנה ביד נביאיו: 26 ונעמדו הלויים בכלי דניד והפהקים בחצצרות: 27 ויאמר יחזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דניד מלך ישראל: 28 וכל הקהל משתחיים והשיר מושור והחצצרות *מחצצרות (מחצצרות) הפל עד לכלות העלה: 29 וככלות להעלות פרעו המלך וכל הממצאים אתו וישתחוו: 30 ויאמר

יִחְזְקִיָהוּ הַמַּלְךְ וְהַשְּׂרִים לְלוֹאִים לְהַלֵּל לַיהוָה בְּדִבְרֵי דַוִּד וְאַסְף הַחֲזֵן וַיְהַלְלוּ עַד-לְשֹׁמֹנֶה וַיִּקְרְוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ: ³¹ ב נִזְעַן וַיִּחְזְקִיָהוּ וַיֹּאמֶר עִתָּה מִלַּאחֲרֵי יָדְכֶם לַיהוָה וְנִשְׂאוּ וְהִבִּיאוּ זְבָחִים וַתּוֹדוּת לַבַּיִת וַיהוָה וַיָּבִיאוּ הַקֹּהֵל זְבָחִים וַתּוֹדוּת וְכָל-נֶדִיב לֵב עֲלוֹת: ³² וַיְהִי מוֹסְפֵד הָעֶלְיָה אֲשֶׁר הִבִּיאוּ הַקֹּהֵל בְּקָר שְׁבָעִים אֵילִים מֵאַה מָעֹת כְּבָשִׂים מֵאַתָּיִם לְעֹלָה לַיהוָה כָּל-אַלֶּה: ³³ וַתִּקְדָּשִׁים בְּקָר שֵׁשׁ מֵאוֹת וָצֹאן שְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים: ³⁴ רַק הַפִּהְנִים הָיוּ לְמַעַט וְלֹא יָכְלוּ לְהַפְשִׁיט אֶת-כָּל-הָעֲלֹת וַיִּחְזְקִיָהוּ אַחֲרֵיהֶם הַלְוִיִּם עַד-כָּלוֹת הַמַּלְאכָה וְעַד וַתִּקְדְּשׁוּ הַפִּהְנִים כִּי הַלְוִיִּם יִשְׁרִי לְכֹב לְהַחֲקִישׁ מִהַפְחָנִים: ³⁵ וְגַם-עֲלִיהֶם לָרֹב בַּחֲלָבִי הַשְּׁלָמִים וּבִנְסָכִים לְעֹלָה וַתִּכּוֹן עֲבוֹדַת בַּיִת-יְהוָה: ³⁶ וַיִּשְׁמַח יְחֻזְקִיָהוּ וְכָל-הָעָם עַל הַחֲכִין הָאֵלֶּהִים לָעַם כִּי בִפְתָאֵם הָיָה הַדְּבָר: פ

30

1 וַיִּשְׁלַח יְחֻזְקִיָהוּ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיהוָה וְגַם-אַנְרוֹת כָּתַב עַל-אֲפָרִים וּמִנְשָׁה לְכֹזֵב לְבַיִת-יְהוָה בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ² וַיִּזְעַץ הַמַּלְךְ וּשְׂרָיו וְכָל-הַקֹּהֵל בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי: ³ כִּי לֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת בַּעֲת הַחַיִּים כִּי הַפִּהְנִים לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ לְמַדְיָה וְהָעָם לֹא-נָאֲסַפוּ לִירוּשָׁלַם: ⁴ וַיִּישַׁר הַדָּבָר בַּעֲיַן הַמַּלְךְ וּבַעֲיַן כָּל-הַקֹּהֵל: ⁵ וַיַּעֲמִידוּ דָבָר לְהַעֲבִיר קוֹל בְּכָל-יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר-שָׂבַע וְעַד-דָּן לְבָאוּ לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא לָרֹב עָשׂוּ בְּפֶתַח: ⁶ וַיַּלְכוּ הַרְצִים בְּאֶנְרוֹת מִיַּד הַמַּלְךְ וּשְׂרָיו בְּכָל-יִשְׂרָאֵל וַיהוָה וּכְמִצַּת הַמַּלְךְ לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אֵל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתְכֶם וַיִּצְקוּ וּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ אֵל-הַפְּלִיטָה הַנְּשֹׂאֲרַת לָכֵם מִפֶּה מוֹלְכֵי אַשׁוּר: ⁷ וְאֶל-תְּהִיוּ כְּאֲבוֹתֵיכֶם וּכְאֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר מַעַלּוּ בַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם וַיַּחַנְטוּ לְשֹׁמֶה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רְאִים: ⁸ עִתָּה אֶל-תִּקְשׁוּ עֲרַפְכֶם כַּאֲבוֹתֵיכֶם תִּנְוֶיֶד לַיהוָה וְכִיאוּ לְמַקְדְּשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתֶּם לְעוֹלָם וַעֲבַדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּשְׂבּוּ מִכָּם חֲרוֹן אַפָּי: ⁹ כִּי בְשׁוֹכֲכֶם עַל-יְהוָה אַחֲיֶיכֶם וּבְגַיְבֶכֶם לְרַחֲמִים לְפָנָי שׁוֹבִיבֵי וְלִשְׁבוּב לְאֶרֶץ הַזֹּאת כִּי-יַחֲנוּ וּרְחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא-יִסִּיר פָּנָיִם מִכָּם אִם-תִּשְׁוּבוּ אֵלָי: ¹⁰ פ וַיְהִיו הַרְצִים עֹבְרִים מַעֲרָן לְעִיר בַּאֲרֶץ-אֲפָרַיִם וּמִנְשָׁה וְעַד-זָבְלוֹן וַיְהִיו מִשְׁחִיקִים עֲלֵיהֶם וּמִלְעִינִים פֶּסֶם: ¹¹ אֶד-אֲנָשִׁים מְאֹשֶׁר וּמִנְשָׁה וּמִזָּבְלוֹן וּכְנַעַן וְכִיאוּ לִירוּשָׁלַם: ¹² גַּם בַּיהוָה הַיְהוּדָה יָד הָאֱלֹהִים לְתַת לָהֶם לֵב אֶחָד לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמַּלְךְ וְהַשְּׂרִים בְּדָבָר יְהוָה: ¹³ וַיֵּאֲסֹפוּ יְרוּשָׁלַם עִם-רֹב לַעֲשׂוֹת אֶת-הַנִּצְחָת הַמְצוֹת בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי קֹהֵל לָרֹב מְאֹד: ¹⁴ וַיִּקְמוּ וַיִּסִּירוּ אֶת-הַמַּזְבֵּחֹת אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֶת כָּל-הַמַּקְשָׁרוֹת הַסִּירוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְגַחַל קִרְדוֹן: ¹⁵ וַיִּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח בְּאֶרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וְהַפִּהְנִים וְהַלְוִיִּם נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֲלוֹת בַּיִת יְהוָה: ¹⁶ וַיַּעֲמִדוּ עַל-עַמּוּדִם כַּמִּשְׁפָּטָם בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים הַפִּהְנִים וְרָקִים אֶת-תְּהִיִּים מִיַּד הַלְוִיִּם: ¹⁷ בַּיַּרְבֶּת בְּקֹהֵל אֲשֶׁר לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ וְהַלְוִיִּם עַל-שְׂחִיטַת הַפֶּסַחִים לְכָל לֹא טָהוֹר לְהַקְדִּישׁ לַיהוָה: ¹⁸ כִּי מַרְבִּית הָעָם רַבַּת מְאֹדִים וּמִנְשָׁה יִשְׁשָׁבָר וּזְבָלוֹן לֹא הִטָּהֵרוּ כִּי-אַכְלוּ אֶת-הַפֶּסַח בְּלֹא כַפָּתוּב כִּי תַחֲלֵל יְחֻזְקִיָהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר יְהוָה הַטָּיִב וַיַּכֵּר בָּעַד: ¹⁹ כָּל-לִכְבֹּי הַכִּין לְדָרוֹשׁ הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא פִּתְחֵת הַקְדַּשׁ: ²⁰ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶל-יְחֻזְקִיָהוּ וַיִּרְפָּא אֶת-הָעָם: ²¹ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים בִּירוּשָׁלַם אֶת-חַג הַמְצוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשֶׁמֶתָה גְדוֹלָה וּמַהֲלֵלִים לַיהוָה יוֹם וַיּוֹם הַלְוִיִּם וְהַפִּהְנִים בְּכָל-יָד לַיהוָה: ²² וַיְדַבֵּר יְחֻזְקִיָהוּ עַל-לֵב כָּל-הַלְוִיִּם הַמְשַׁכְּלִים שֶׁכָּל-טוֹב לַיהוָה וַיֹּאכְלוּ אֶת-הַמּוֹעֵד שִׁבְעַת יָמִים מִזְבָּחִים זְבָחֵי שְׁלָמִים וּמִתּוֹדִיִּים לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: ²³ וַיִּזְעַצוּ כָּל-הַקֹּהֵל לַעֲשׂוֹת שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת-יָמִים שֶׁמֶתָה: ²⁴ כִּי יְחֻזְקִיָהוּ מַלְךְ-יְהוָה הָרִים לְקַחֵל אֵלֶּף פָּרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים צֹאן וְהַשְּׂרָרִים הָרִמוּ לְקַחֵל פָּרִים אֵלֶּף וָצֹאן עֲשָׂרַת אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כַהֲנַיִם לָרֹב: ²⁵ וַיִּשְׁחָטוּ כָּל-קַחֵל יְהוָה וְהַפִּהְנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל-הַקֹּהֵל הַבָּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשְׁבִים בַּיהוּדָה: ²⁶ וַתְּהִי שֶׁמֶתָה-גְדוֹלָה בִּירוּשָׁלַם כִּי מִיָּמָי שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד מַלְךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כִזְאת בִּירוּשָׁלַם: ²⁷ וַיִּקְמוּ הַפִּהְנִים הַלְוִיִּם וַיְדַבְּרוּ אֶת-הָעָם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם וַתָּבִיאוּ תִּפְלַחְתֶּם לְמַעַן קִדְּשׁוּ לְשִׁמּוֹם: פ

31

1 וּכְכֹלֹת כָּל-זֹאת וַיֵּצֵאוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים לְעָרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבְּרוּ הַמַּצֻּבֹּת וַיִּגְדְּעוּ הָאֲשָׁרִים וַיַּחֲצוּ אֶת-הַבָּמוֹת וְאֶת-הַמַּזְבֵּחֹת מִכָּל-יְהוּדָה וּבְגִינְמוֹ וּבְאֲפָרַיִם וּמִנְשָׁה עַד-לְכַלְכָּה וַיִּשְׁבוּבוּ כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְאַחֲזָתוֹ לְעָרֵיהֶם: ² וַיַּעֲמֵד יְחֻזְקִיָהוּ אֶת-מַחְלְקוֹת הַפִּהְנִים וְהַלְוִיִּם עַל-מַחְלְקוֹתָם אִישׁ כְּפִי עַבְדֵּהוּ

לפניהם וללואים לעלה ולשלמים לשרת ולהרות ולהלל בשערי מחנות יהוה: ס 3 ומנת המלך מן-רכושו לעלות לעלות הבקר והעֵרֵב והעלות לשבתות ולחדשים ולמזבחים פתוח בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הפנהים והלואים למען יחזקו בתורת יהוה: 5 וכפרץ הדבר הרבו בני-ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם-הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהנה אלהיהם הביאו ויהנו ערמות ערמות: ס 7 בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי פלו: ס 8 ונבאל יחזקיהו והשרים ויראו את-הערמות ויברכו את-יהוה ואת עמו ישראל: פ 9 ויך רש יחזקיהו על-הפנהים והלואים על-הערמות: 10 ויאמר אליו עזריהו הפתן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית-יהוה אכול ושבע והותר עד-לרוב כי יהנה בך את-עמו והותר את-הקמון הזה: ס 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: 12 וביאו את-התרומה והמעשר והקדשים באמונה ושליתם נגיד *כונניהו) כונניהו) הלוי ושמי אהיה משנה: 13 ויחאל עזריהו ונחת ועשהאל וירמות ויוזבר ואליאל וסמכיהו ומתח ובניהו פקידים מיד *כונניהו) כונניהו) ושמי אהיו במקדש יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית-האלהים: 14 וקורא בן-ימנה הלוי השוער למזבחה על גדות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: 15 ועל-ידו ערן ומנמן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הפנהים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כפסן: 16 מלבד התיחשם לזכרים מבו שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית-יהוה לך-בריום ביומו לעבדתם במשמרותם במחלקותיהם: 17 ואת התיחש הפנהים לבית אבותיהם והלואים מבו עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: 18 ולהתיחש בכל-שפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל-קהל כי באמונתם יתקדשו-קדש: 19 ולבני אהרן הפנהים בשלי מנרש עריהם בכל-עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל-זכר פנהים ולכל-התיחש בלויים: 20 ונעש כזאת יחזקיהו בכל-יהודה ונעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: 21 ובכל-מעשה אשר-התהל בפעולת בית-האלהים ובתורה ובמצוה לך-רש לאלהיו בכל-לבבו עשה והצליח: פ

32

1 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך-אשור ויבא ביהודה ויחן על-הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: 2 וירא יחזקיהו כי-בא סנחריב ופניו למלחמה על-ירושלים: 3 וינעץ עס-שריו ונבדיו לסתום את-מימי העינות אשר מהויז לעיר ועזריהו: 4 ויבקצו עס-רב ויסתמו את-כל-המעונות ואת-התחל השופף בתוך-הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: 5 ויתחזק ויבן את-כל-החומה הפרוצה ונעל על-המנדלות ולחוצצה החומה אחרת ויתק את-המלוא עיר דגיד ונעש שלח לרב וינגים: 6 ויתן שרי מלחמות על-העם ויבקצם אליו אל-רחוב שער העיר ונדבר על-לבכם לאמר: 7 חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל-הקמון אשר-עמו כי-עמנו רב מעמו: 8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על-דברי יחזקיהו מלך-יהודה: פ 9 אחר זה שלח סנחריב מלך-אשור עבדיו ירושלימה והוא על-לביש וכל-ממשלתו עמו על-יחזקיהו מלך יהודה ועל-כל-יהודה אשר בירושלם לאמר: 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על-מה אתם בטוחים ושבים במצור בירושלים: 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: 12 הלא-הוא יחזקיהו הסיר את-במתיו ואת-מזבחתיו ויאמר ליהודה וירושלים לאמר לפני מוצח אתך תשתחו ועליו תקטרו: 13 הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות תכול וכלו אלהי גוי הארצות להציל את-ארצם מנדי: 14 מי בכל-אלהי הגוים האלה אשר חקרמו אבותי אשר יכול להציל את-עמו מנדי כי יוכל אלהים להציל אתכם מנדי: 15 ועתה אל-ישיא אתכם חזקיהו ואל-יסית אתכם כזאת ואל-תאמינו לו כי-לא יוכל כל-אלוה כל-גוי וממלכה להציל עמו מנדי ומנדי אבותי אף כי אלהים לא-יצילו אתכם מנדי: 16 ועוד דברו עבדיו על-יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: 17 וספרים כתב לתרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמו מנדי כן לא-יציל אלהי יחזקיהו עמו מנדי: 18 ויקראו בקול-גדול יהודית על-עם ירושלים אשר על-החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את-העיר: 19 ויברו אל-אלהי ירושלים פעל אלהי

עמי הארץ מעשה יהי האדם: ס 20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן־אמוץ הנביא על־זאת ויזעקו השמים: פ 21 וישלח יהוה מלאך ויכתר כל־גבור חיל ויגיד וישר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אל־היו *ומיציאו ומיציאו מעיו שם הפילתו בכרב: 22 וישע יהוה את־יחזקיהו ואת־ישיבי ירושלים מיד סנהריב מלך־אשור ומיד־כל וינתלם מסביב: 23 ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלים ומנדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל־הגוים מאחר־כן: ס 24 בימים ההם חלה יחזקיהו עד־למות ויתפלל אל־יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: 25 ולא כנגל עליו השכיב יחזקיהו כי נבה לבו ויהי עליו קצף ועל־יהודה וירושלם: 26 ויפגע יחזקיהו בנבה לבו הוא וישיבי ירושלים ולא־בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו: 27 ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה־לו לכסף ולזהב ולאבן וקרה ולבשמים ולמננים ולכל כלי חמדה: 28 ומסכות לתבואת דגן ותירוש וצהר וארות לכל־בהמה ובהמה ועדרים לאורות: 29 וערים עשה לו ומקנה־צאן ופקד לרב כי נתן־לו אלהים רכוש רב מאד: 30 והוא יחזקיהו סתם את־מוצא מימי גיחון העליון וישרם למטה־מערבה לעיר הירד ויצלח יחזקיהו בכל־מעשהו: 31 וכן במליציו ושרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר הנה בארץ עזבו האלילים לנסותו לרעת כל־בלבבו: 32 ונתר דברי יחזקיהו וחקיו הנם כתובים בחזון וישעיהו בן־אמוץ הנביא על ספר מלכי־יהודה וישאאל: 33 וישבב יחזקיהו עם־אבתיו ויקברוהו במעלה קברי בני־דוד וכבוד עשו־לו כמותו כל־יהודה וישיבי ירושלים וימלך מנשה בנו תחמיו: פ

33

1 בן־שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמש וששים שנה מלך בירושלם: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הזריח יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את־המזכות אשר נתן יחזקיהו אביו ונקם מזבחות לפעלים ויעש אשרות וישתחו לכל־צבא השמים ויעבד אתם: 4 וינה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהוה שמי לעולם: 5 ויבן מזבחות לכל־צבא השמים בשתי חצרות בית־יהוה: 6 והוא העביר את־בגיו באש בני בן־הנם ועגן ונחש וכסף ועשה אוז וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 7 וישם את־הסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל־דוד ואל־שלמה ואל־שמואל בלוי בבית ה'ה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את־שמי לעלום: 8 ולא אוסרף להסיר את־רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדת לי לאבותיכם רק אסדשמרני לעשות את כל־אשר צויתים לכל־התורה וחקים ותמשפטים ביד־משה: 9 וינתע מנשה את־יהודה וישיבי ירושלים לעשות רע מן־הגוים אשר השמיד יהוה מפני ישראל: פ 10 ונדבר יהוה אל־מנשה ואל־עמו ולא הקשיבו: 11 ויבא יהוה עליהם את־שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את־מנשה בחתים ויאסרוהו בנחשתיים ויוליכוהו בבבל: 12 וכהצר לו חלה את־פני יהוה אל־תו ויפגע מאד מלפני אלהי אבתיו: 13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישבחה ירושלים למלכותו ונדע מנשה כי יהוה הוא האלהים: 14 ואתרי־כן בנה חומה היצוננה לעיר־דויד מערבה לגיחון פנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי־חיל בכל־הערים הפצרות ביהודה: 15 ויסר את־אלהי הנגר ואת־הסמל מבית יהוה וכל־המזבחות אשר בנה בהר בית־יהוה ובירושלם וישלח חצה לעיר: 16 *ויבן ויבן את־מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותורה ויאמר ליהודה לעבוד את־יהוה אלהי ישראל: 17 אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: 18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל־אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אל־תו ישראל הנם על־דברי מלכי ישראל: 19 ותפלתו וחתרת־לו וכל־חטאתו ומעלה ותמקמות אשר בנה בתם במות ותעמיד האששים והפסילים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חזיו: 20 וישבב מנשה עם־אבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמון בנו תחמיו: פ 21 בן־עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם: 22 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל־הפסילים אשר עשה מנשה אביו וזבא אמון ויעבדם: 23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: 24 ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: 25 ויבן עם־הארץ את כל־הקשרים על־המלך אמון וימליכו עם־הארץ את־אשיהו בנו תחמיו: פ

34

1 בן־שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: 2 ויעש הישר בעיני יהוה

והלך בדרכי דניד אביו ולאסר ימין ושמאול: ³ ובשמונה שנים למלכו והוא עורנו נער החל לדרוש לאלהי דניד אביו ובשנים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: ⁴ וינחצו לפניו את מזבחות העלים והחמנים אשר למעלה מעליהם ויהע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם: ⁵ ועצמות קהנים שרף על-מזבחותם (מזבחותם) ויטהר את יהודה ואת ירושלם: ⁶ ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי *ביתר* *בתייהם* בקרבתיהם) כביב: ⁷ וינתן את המזבחות ואת האשרים והפסלים פתת להדק וכל החמנים נדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם: ⁸ ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצל'הו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: ⁹ ויבאו אל חלקיהו הפתן הנדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן *וישבו* (וישבו) וירושלם: ¹⁰ ויתנו על-יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו את עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: ¹¹ ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרנות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: ¹² והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים וחת ועבד יהוה הלויים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח ותלויים כל מבין בכל-שיר: ¹³ ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומתלויים סופרים ושטרים ושוערים: ¹⁴ ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הפתן את ספר תורת יהוה ביד-משה: ¹⁵ ויען חלקיהו ויאמר אל-שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ונתן חלקיהו את הספר אל-שפן: ¹⁶ ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדך הם עשים: ¹⁷ ויתכונן את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על-יד המפקדים ועל-יד עושי המלאכה: ¹⁸ ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הפתן ויקראו שפן לפני המלך: ¹⁹ ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו: ²⁰ ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן-שפן ואת עבדו בן-מלכה ואת שפן הסופר ואת עבד המלך לאמר: ²¹ לכו דרו את יהוה בערי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על-דברי הספר אשר נמצא ביהודה חמת יהוה אשר נהבנו בנו על אשר לא-שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על-הספר הזה: ²² וילך חלקיהו ואשר המלך אל-חלדיה הנביאה אשת שלם בן-תוקמת (תקמת) בן-חסדה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה קצת: ²³ ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי: ²⁴ כה אמר יהוה הנני מביא רעה על-המקום הזה ועל-יושבו את כל האלות הכתובות על-הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: ²⁵ תחת אשר עזבוני *ויקטרו* (ויקטרו) לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיותם ותתד חמתי במקום הזה ולא חכבת: ²⁶ ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו ס כה אמר יהוה אלהי ישראל ויהוה ישראל הדברים אשר שמעת: ²⁷ יען דד-לכבד ותכבד לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: ²⁸ הנני אספד אל-אבותיך ונאספת אל-קברתיך בשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על-המקום הזה ועל-ישביו וישבו את המלך דבר: ²⁹ וישלח המלך ויאסף את כל-זקני יהודה וירושלם: ³⁰ ויעל המלך בית יהוה וכל-איש יהודה וישב ירושלם ותפניהם והלויים וכל-העם מגדול ועד-קטן ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: ³¹ ויעמד המלך על-עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל-לכבו ובכל-נפשו לעשות את-דברי הברית הכתובים על-הספר הזה: ³² ויעמד את כל-הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו ישיבי ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם: ³³ ויסר אישיהו את-כל-התועבות מפל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את פל-הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם כל-ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם: פ

¹ ויעש אישיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחודש הראשון: ² ויעמד הפניהם על-משמורתם ויחזקם לעבודת בית יהוה: ³ ויאמר ללויים *המבונים* (המבונים)

עליהם בגד מלאכי השכם ושלוח כיהמל על-עמו ועל-מעונו: 16 ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזנים דבריו ומתעטעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד-לאין מרפא: 17 ויעל עליהם את-מלך *בשדים (בשדים) ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על-בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: 18 וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא ככל: 19 וישרפו את-בית האלהים וינתצו את חומת ירושלים וכל-ארמנותיה שרפו באש וכל-כלי מתמדיה להשחית: 20 ויגל השארית מן-החרב אל-בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד-מלך מלכות פרס: 21 למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד-רצתה הארץ את-שבתותיה כל-ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: 22 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את-רוח כורש מלך פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו ונס-במכתב לאמר: 23 כה-אמר כורש מלך פרס כל-ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו בית בירושלם אשר ביהודה מי-בכם מפל-עמו יהוה אלהיו עמו וועל:

עזרא

¹ ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוחו פרש מלך פרס ונעבר קול בכל מלכותו ונס במכתב לאמר: ² כה אמר פרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לנו בית בירושלם אשר ביהודה: ³ מירבכם מפל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: ⁴ וכל הנשאר מפל המקומות אשר הוא גרשם ונשאיהו אנשי מקמו בנסף ובחב וברכוש ובבהמה עם הנדבך לבית האלהים אשר בירושלם: ⁵ ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימין והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: ⁶ וכל סביבתיהם חזקו ביריהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמנדנות לבד על כל התנבב: ⁷ והמלך כורש הוציא את פלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויהתם בבית אלהיו: ⁸ ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הנובר ונספרם לשבצור הנשיא ליהודה: ⁹ ואלה מספרם אנרטלי וזב שלשים אנרטלי כסף אלה מחלפים תשעה ועשרים: ¹⁰ כפורי וזב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה פלים אחרים אלה: ¹¹ כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה שבצור עם העלות הנולה מכלל לירושלם: פ

2

¹ ואלה בני המדינה העלים משבי הנולה אשר הגלה נבוכדנצר (מלך בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה אש לעירו: ² אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעיה מרדכי בלשן מספר בני רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: ³ בני פרעש אלהים מאה שבעים ושנים: ⁴ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: ⁵ בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: ⁶ בני פחת מואב לבני ישוע וזב אלהים שמנה מאות ושנים עשר: ⁷ בני עילם אלה מאתים חמשים וארבעה: ⁸ בני וחוא השע מאות וארבעים וחמשה: ⁹ בני זבי שבע מאות וששים: ¹⁰ בני בני שש מאות ארבעים ושנים: ¹¹ בני בני שש מאות עשרים ושלשה: ¹² בני עזר אלה מאתים עשרים ושנים: ¹³ בני ארניקם שש מאות ששים וששה: ¹⁴ בני בני אלהים חמשים וששה: ¹⁵ בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: ¹⁶ בני אטר ליהוקיה השעים ושמנה: ¹⁷ בני בני שלש מאות עשרים ושלשה: ¹⁸ בני יודה מאה ושנים עשר: ¹⁹ בני חשם מאתים עשרים ושלשה: ²⁰ בני נבר תשעים וחמשה: ²¹ בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: ²² אנשי נטפה חמשים וששה: ²³ אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: ²⁴ בני עזמות ארבעים ושנים: ²⁵ בני קרת ערים כפירה ובאות שבע מאות וארבעים ושלשה: ²⁶ בני הרמה וזב שש מאות עשרים ואחד: ²⁷ אנשי מקמס מאה עשרים ושנים: ²⁸ אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה: ²⁹ בני גבו חמשים ושנים: ³⁰ בני מגביש מאה חמשים וששה: ³¹ בני עלם אחר אלה מאתים חמשים וארבעה: ³² בני חרם שלש מאות ועשרים: ³³ בני גרלד חרד ואזנו שבע מאות עשרים וחמשה: ³⁴ בני גרו שלש מאות ארבעים וחמשה: ³⁵ בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: ³⁶ הכהנים בני ירעה לבית ישוע השע מאות שבעים ושלשה: ³⁷ בני אמר אלה חמשים ושנים: ³⁸ בני פשחור אלה מאתים ארבעים ושבעה: ³⁹ בני חרם אלה ושבעה עשר: ⁴⁰ הלויים בני ישוע וקמיאל לבני הודיה שבעים וארבעה: ⁴¹ המשרבים בני אסף מאה עשרים ושמנה: פ ⁴² בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטופא בני שב הבל מאה שלשים ותשעה: פ ⁴³ הנתינים בני צחא בני חטופא בני טבעות: ⁴⁴ בני קרס בני סעיהא בני פדון: ⁴⁵ בני לבנה בני חנכה בני עקוב: ⁴⁶ בני חנכ בני שמימי (שלמי) בני חנו: ⁴⁷ בני גדל בני גזר בני ראיה: ⁴⁸ בני רצון בני נקודא בני גזם: ⁴⁹ בני עזא בני פסח בני כסי: ⁵⁰ בני אסנה בני מעינים (מעונים) בני נפוסים (נפוסים): ⁵¹ בני בקבוק בני חטופא בני חרור: ⁵² בני בצלות בני מחוקא בני חרשא: ⁵³ בני ברקוס בני סיסרא בני חמו: ⁵⁴ בני נצית בני חטופא: ⁵⁵ בני עברי שלמה בני סמי בני הספרת בני פרוקא: ⁵⁶ בני יעלה בני דרקון בני גדל: ⁵⁷ בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים בני אמי: ⁵⁸ כל הנתינים ובני עברי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: ⁵⁹ ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם

אם מישראל הם: 60 בני־דליה בני־טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: ס 61 ומבני הכהנים בני הכנה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ונקרא על שמם: 62 אלה בקשו כהבם המתחנשים ולא גמצאו ויגאלו מן־הכהנה: 63 ויאמר להם ויאמר התרשטא להם אשר לא־יאכלו מקדש הקדשים עד עמד פהו לאורים ולתמים: 64 כל־הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש־מאות ששים: 65 מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים: 66 וסוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: 67 ומליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: פ 68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על־מכונו: 69 ככחם נתנו לאוצר המלאכה וזה דרכמונים ששרבאות ואלף ס וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת פהנים מאה: ס 70 וישבו הפהנים והלויים ומן־העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל־ישראל בעריהם: ס

3

1 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ס ויאספו העם כאיש אחד אל־ירושלם: ס 2 ויגם ישוע בן־יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן־שאלתיאל ואחיו ויבנו את־מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות כפתוב בתורת משה איש־האלהים: 3 ויכינו המזבח על־מכוניהו כי באימה עליהם מעמי הארצות *ויעל* וייעלו עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: 4 ויעשו את־הנספות כפתוב ועלת יום ביום כמספר כמספט דבר־יום ביומו: 5 ואחריו עלת תמיד ולחדשים ולכל־מועדי יהוה המקדשים ולכל מתקרב נדבה ליהוה: 6 מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: 7 ויתנו־כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצדדים להביא עצי ארנים מן־הלבנון אלהם ופוא פרשיון כורש מלך־פרס עליהם: פ 8 ובשנה השנית לבואם אל־בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן־שאלתיאל וישוע בן־יוצדק ושאר אחיהם ו הפהנים והלויים וכל־הבאים מהשבי וירושלם ויעמידו את־הלויים מן עשרים שנה ומעלה לנצח על־מלאכת בית־יהוה: 9 ויעמד ישוע בניו ואחיו קרמיאל ובניו בני־יהודה כאחד לנצח על־עשה המלאכה בבית האלהים ס בני הנדר בניהם ואחיהם הלויים: 10 ויסרו הפנים את־היכל יהוה ויעמידו הפהנים מלבשים בחצרות ותלויים בני־אסף במצלתים להלל את־יהוה על־ידי הוד מלך־ישראל: 11 ויגעו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כ־לעולם חסדו על־ישראל וכל־העם הרעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית־יהוה: ס 12 ורבים מהפהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את־הבית הראשון בנסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: 13 ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול כפי העם כי העם מרעים תרועה גדולה והקול נשמע ער־למרחוק: פ

4

1 וישמעו צרי יהודה ובנימן כ־בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: 2 ויגשו אל־זרבבל ואל־ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נרוש לאלהים *ולא* ילוי *אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה: 3 ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו אחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך־פרס: 4 ויהי עם־הארץ מרפים ידי עם־יהודה *ומבלתים* *ומבלתים* אותם לבנות: 5 וסכרים עליהם ויעצים להפר עצתם כ־ימי כורש מלך פרס ועד־מלכות דריגש מלך־פרס: 6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על־שבי יהודה וירושלם: ס 7 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר *כנותו* *כנותיו* על־ארתחששתא *ארתחששתא* מלך פרס וכתב הנשתון כתיב ארמית ומתרגם ארמית: פ 8 רחום בעל־טעם ושמש ספרא כתבו אנכה חדה על־ירושלם לארתחששתא מלפא כנמא: 9 ארין רחום בעל־טעם ושמש ספרא ושאר כנותהו ודינא ואפרסתכיא טרפליא אפרסוא *ארבוי* ארכנניא *בבליא* שושנכיא *דהוא* *דינא* עלמניא: 10 ושאר אמניא די הגלי אספרא רבא ונקריא והותב המו בקרנה די שמרין ושאר עבר־נהרה וכענת: 11 דנה פרשנן אנרתא די שלחו עלוהי על־ארתחששתא מלפא *עברדי* *עברדי* אגש עבר־נהרה וכענת: פ 12 ודילע להנא למלפא די יהודוא די סלקו מן־לותד עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאשתא בנין *וישורי

(ושוריא) *אשכללו) שכללו) ואשיא יחיו: 13 כען ידע להנא למלפא די תן קריתא דך תתבנא ושוריה ושתיכללון מנדה בלו ונהלך לא יתגיו ואפתם מלכים תתנוק: 14 כען כל קבל די מלח חיבלא מלחנא וערנת מלפא לא אריד לנא למחוא על דנה שלחנא והודענא למלפא: 15 די ובקר בספר דכרנא די אכהתך ותהשכח בספר דכרנא ותגדע די קריתא דך קרנא מרדא ומהנכות מלכין ומרדן ואשתדור עברין בנזה מריומת עלמא על דנה קריתא דך חתבת: 16 מהודעין אנהל למלפא די תן קריתא דך תתבנא ושוריה ושתיכללון לקבל דנה חלק בעבר נהלא לא איתי לך: פ 17 שתנמא שלח מלפא על רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כננתהון די ותבין בשמנין ושאר עבר נהרה שלם וכעת: ס 18 נשתנא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: 19 ומני שים טעם ובקרו והשפחו די קריתא דך מריומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה: 20 ומלכין תקיפין הון על ירושלם ושלטין בכל עבר נהרה ומדה בלו ותלך מתתב להון: 21 כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא ותשם: 22 ויהירין הון שלד למעבד על דנה למה ישנא חבלא להנכות מלכין: ס 23 אדון מודי פרשנן נשתנא די *ארפתחשתא (ארפתחשת) מלפא קרי קדם רחום ושמי ספרא וכננתהון אזלו בכחילו לירושלם על יהודיא ובטלו המון באדרע וחיל: ס 24 באדון בטלת עביתת בית אלהא די בירושלם ונתת בטלא עד שנת תרתין למלכות דרגוש מלך פרס: פ

5

1 והתנב חגי *נביאה) נביא) וזכריה בר עדוא *נביאיא) נבייא) על יהודיא די ביהוד וברושלם בשם אלה ישראל עליהון: ס 2 באדון קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוזבדק ושריי למבנא בית אלהא די בירושלם ועמון *נביאיא) נבייא) די אלהא מסעדין להון: פ 3 בה ומנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בונין וכננתהון וכן אמרין להם מושם לם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: ס 4 אדון כנמא אמרנא להם מר אנון שמתת גבריא די דנה בנינא בנין: 5 ועין אלהם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המון עד טעמא לדרגוש יהוד ואדון ותבין נשתנא על דנה: פ 6 פרשנן אנרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בונין וכננתה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריגוש מלפא: 7 שתנמא שלחו עליהי וכדנה כתיב בנזה לדרגוש מלפא שלמא קלא: ס 8 ידע להנא למלפא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם כחיליא ועבדתא דך אספרנא מתעבדא ומצלת ביהם: ס 9 אדון שאלנא לשבייא אלך כנמא אמרנא להם מושם לם טעם ביתא דנה למבנא ואשרנא דנה לשכללה: 10 ואף שמתהתם שאלנא להם להודעתך די נכתב שם גבריא די בראשיהם: ס 11 וכנמא שתנמא חתיבונא למר אנחנא המון עבדוהי די אלהא שמיא וארעא כגון ביתא די תנא בנה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: 12 להן מודי הרגיו אבתחנא לאלה שמיא יתב המון כר נביוכנצר מלך בביל *כסדיא) כסדארה) ובינתה דנה סתרה ועמה הנלי לבביל: ס 13 ברם בשנת תדה לכורש מלפא די בביל כורש מלפא שם טעם בית אלהא דנה לבנא: 14 ואף מאנא די בית אלהא די דנה וכספא די נביוכנצר הנפק מן הויכלא די בירושלם והיבל המון להויכלא די בביל הנפק המון כורש מלפא מן הויכלא די בביל ויהיבו לששכצר שמה די פחה שמה: 15 ואמר להו *אלהא) אל) מאנא שא אזל אחת המון הויכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה: ס 16 אדון ששכצר דך אתא יתב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדון ועד כען מתבנא ולא שלם: 17 וכען תן על מלפא טב ותפקר בבית גנזא די מלפא תמר די בביל תן איתי די מן כורש מלפא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלפא על דנה ישלח עלינא: ס

6

1 באבון דרגוש מלפא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזא מוחתין תמה כבבל: 2 והשתבח באחמא בכירתא די כמרי מדינתה מנלה תדה וכן כתיב בנזה דכרונה: פ 3 בשנת תדה לכורש מלפא כורש מלפא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא ותבנא אתר די דבתין דבתין ואשוהי מסובלין רומא אמין שתין פתיה אמין שתין: 4 נדכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדרת הנפקתא מן בית מלפא תתתב: 5 ואף מאנא בית אלהא די דנה וכספא די נביוכנצר הנפק מן הויכלא

זמרא תרענא נתינא ופלחי בית אלהא דגה מנהה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: 25 ואנת
 עזרא פחכמת אלהך די-בידך מני שפטין וניניו די-להנו *דאיניו (לכל-עמה די בעבר נהרה
 לכל-ידי די אלהך ודי לא ידע תהודעון: 26 וכל-די-לא להוא עבר דתא די-אלהך ודתא די
 מלכא אספרנא דינה להוא מועבד מנה הן למות הן *לשרשו (לשרשי) הן-לענש נקסין ולאסורין:
 פ 27 ברך ונהה אלתי אבותינו אשר נתן פזאת בלב המלך לפאר את-בית יהנה אשר בירושלם:
 28 ועלי הטה חסד לפני המלך וועציו ולכל-שרי המלך הנבחרים ואני התחזקתי כנר ונהה אלי
 עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי: פ

8

1 ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: ס 2 מבני פינחס
 גרשם ס מבני איתמר דניאל ס מבני דויד חטוש: ס 3 מבני שכניה ס מבני פרעש זכריה ועמו התיחש
 לזכרים מאה וחמשים: ס 4 מבני פתת מואב אליהועיני ברזחניה ועמו מאתים הזכרים: ס 5 מבני
 שכניה בן-יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: ס 6 ומבני עדין עבד ברזחנתו ועמו חמשים הזכרים:
 ס 7 ומבני עילם ישעיה בן-עתלניה ועמו שבעים הזכרים: ס 8 ומבני שפטיה זכריה בן-מיכאל ועמו
 שמנים הזכרים: ס 9 מבני יואב עבדיה בן-יחזיאל ועמו מאתים ושמונה עשר הזכרים: ס 10 ומבני
 שלומית בן-יוסף ועמו מאה וששים הזכרים: ס 11 ומבני בכי זכריה בן-בבי ועמו עשרים ושמונה
 הזכרים: ס 12 ומבני עוזר יוחנן בן-הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: ס 13 ומבני אדניקם אחרנים
 ואלה שמותם אליפלט ועאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים: ס 14 ומבני בני עותי *זובור (זובור)
 ועמו שבעים הזכרים: פ 15 ואקבצם אל-הנהר הבא אל-אהוא ונחגה שם ימים שלשה ואבינה
 בעם ובכניהם ומבני לוי לא מצאתי שם: 16 ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעה ולאלנתן ולגריב
 ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליוגריב ולאלנתן מבינים: 17 *ואזבאה (ואזבאה) אותם
 על-אדו הראש בכספא המקום ואשימה בפייהם דברים לדרב אל-אדו אחי *הנתונים (הנתונים)
 בכספא המקום להביא-לנו משרתים לבית אלהינו: 18 ויביאו לנו כנר-אלהינו הטובה עלינו איש
 שקל מבני מחלי בן-לוי בן-ישראל ושרביה ובניו ואחי שמונה עשר: 19 ואת-חשביה ואתו ישעיה
 מבני מררי אחי ובניהם עשרים: ס 20 ומן-הנתונים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים
 מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: 21 ואקרא שם צום על-הנהר והוא להתענות לפני אלהינו לבקש
 ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל-רכושנו: 22 כי בשתי לשאול מן-המלך תיל ופרשים לעורנו
 מאויב בדרך כן-אמרנו למלך לאמר יד-אלהינו על-כל-מבקשיו לטובה ועו ואפו על כל-עוביו:
 23 ונצומה ונבקשה מאל-הינו על-זאת וועתה לנו: 24 ואבדילח משרי הפהנים שנים עשר לשרביה
 חשביה ועמהם מאתיים עשרה: 25 *ואשקולה (ואשקלה) להם את-הכסף ואת-הזהב ואת-הכלים
 תרומת בית-אלהינו ההרימו המלך וועציו ושריו וכל-ישראל הנמצאים: 26 ואשקלה על-ידם כסף
 כפרים שש-מאות וחמשים וכלי-כסף מאה לכפרים זהב מאה כפר: 27 וכפרי זהב עשרים לאדרכנים
 אף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמורת פנהב: 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהנה והכלים קדש
 והכסף והזהב נהנה ליהנה אלתי אבותיכם: 29 שקרו ושמרו עד-תשקלו לפני שרי הפהנים והלויים
 ושרי-האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהנה: 30 וקבלו הפהנים והלויים משקל הכסף והזהב
 והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: פ 31 ונסעה מנרת אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת
 וירושלם ויד-אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על-הדרך: 32 ונקוא וירושלם ונשב שם
 ימים שלשה: 33 וכוים הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד-מרמות בן-אוריה
 הפלן ועמו אלעזר בן-פינחס ועמהם ויזבד בן-ישוע ויועדיה בן-בני הלויים: 34 במספר במשקל
 לכל ויקתב כל-המשקל בעת ההיא: פ 35 הבאים מהשבי בני-הגולה הקריבו עלות לאלתי ישראל
 פרים שנים-עשר על-כל-ישראל אילים ו תשעים וששה ככשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים
 עשר הכל עולה ליהנה: פ 36 ונתנו את-דתי המלך לאחשרפני המלך ופחות עבר הנהר ונשאו
 את-העם ואת-בית-האלהים: ס

9

1 וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא-נבדלו העם ישראל והפהנים והלויים מעמי הארצות
 כתועבתיהם לפנינו חחתי הפרני היבטי העמני המאבי המצרי והאמרי: 2 כן-נשאו מבנותיהם להם

ולבניהם והתערכו ורע הקדש בעמי הארצות ויד השירים והסגנים היתה במעל הנה ראשונה: ס
 3 וכשמעו את הדבר הנה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם:
 4 ואלי ואספו כל חדר בדרבי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב:
 5 ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואקרעה על-ברפי ואפרשה כפי אלי והנה
 אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אלי כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו
 גדלה עד לשמים: 7 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הנה ובעונותינו נתנו אנחנו מלכינו
 כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב ובשבי ובבזה ובקשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט-רגע היתה
 תחלה מאת ו הנה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת-לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו
 ולתתנו מחיה מעט בעברתנו: 9 כי-עבדים אנחנו ובעברתנו לא עזבנו אלהינו ויש-עלינו חסד לפני
 מלכי פרס לתת-לנו מחיה לרומם את-בית אלהינו ולהעמיד את-חרכביו ולתת-לנו גדר ביהודה
 ובירושלם: ס 10 ועתה מה-נאמר אלהינו אחר-זאת כי עזבנו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך
 הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבותיהם אשר
 מלאיה מפה ארפה בטמאתם: 12 ועתה בנותיכם אל-תתנו לבניהם ובנותיהם אל-תשאו לבניהם
 ולא-תדרשו שלמם וטובתם עד-עולם למען תחזקו ואכלתם את-טוב הארץ והורשתם לבניהם
 עד-עולם: 13 ואחרי כל-הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי ו אתה אלהינו חשבת
 למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה פזאת: 14 הנשוב להפך מצותיך ולהתחלתו בעמי התעבות האלה
 הלוא האנף-בנו עד-פלה לאין שארית ופליטה: פ 15 הנה אלהי ישראל צדיק אתה כי-נשארנו
 פליטה כהיום הנה הננו לפניך באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על-זאת: פ

10

1 וכהתחיל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד
 אנשים ונשים וילדים כי-כיו העם הרבה-בכה: ס 2 ויען שכניה בן-יחאל מבני *עולם* ויאמר
 לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות ועמי הארץ ועתה ישמנה לישראל על-זאת:
 3 ועתה נכרת-בית לאלהינו להוציא כל-נשים והגולד מהם בעצת ארני והחרדים במצות אלהינו
 וכתורה יעשה: 4 קום כי-עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: פ 5 ויקם עזרא וישבע את-שרי הפהנים
 הלויים וכל-ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: 6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל-לשכת
 יהוה בן-אלשיב וילך שם לחם לא-אכל ומים לא-שתה כי מתאבל על-מעל הגולה: ס 7 ויעבירו
 קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ וירושלם: 8 וכל אשר לא-יבוא לשלשת הימים בעצת
 השרים והזקנים וחרם כל-רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: ס 9 וייקבצו כל-אנשי-יהודה ובנימן ו
 ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחודש וישבו כל-העם ברחוב בית האלהים
 מרעידים על-הדבר ומהנשמים: פ 10 ויקם עזרא הפהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים
 נכריות להוסיף על-אשמת ישראל: 11 ועתה חנו תודה ליהנה אלהי-אבותיכם ועשו רצונו והבדלו
 מעמי הארץ וימן-הנשים הנכרות: 12 ויענו כל-הקהל ויאמרו קול גדול כן *כדברך* (כדברך)
 עלינו לעשות: 13 אכל העם רב והעת נשמים ואין פח לעמוד בתוץ והמלאכה לא-לויים אחר וכל
 לשנים כי-הרבינו לפשע בדבר הזה: 14 ועמדו-גא שרינו לכל-הקהל וכל ו אשר בערינו החשוב
 נשים נכריות לבא לעתים מזמנים ועמם זקני-עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף-אלהינו ממנו
 עד לדבר הזה: פ 15 אף וינתן בן-עשהאל ויחזיה בן-תקנה עמרו על-זאת ומשלם ושבתי הלוי
 עזרם: 16 ויעשר-בן בני הגולה ויבדלו עזרא הפהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות
 וישבו בינם אחר לחדש העשירי לדריוש הדבר: 17 ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכרות עד
 יום אחד לחדש הראשון: פ 18 וימצא מבני הפהנים אשר השיבו נשים נכרות מבני ישוע בן-יוצדק
 ואחיו משנה ואליעזר ויריב וגדליה: 19 ויחגו ידם להוציא נשים ואשמים איל-צאן על-אשמתם: ס
 20 ומבני אמר חגי וזבדיה: ס 21 ומבני חרם משנה ואליה ושמעה ויחאל ועזיה: 22 ומבני פשחור
 אלויעני משנה ושמעאל נתנאל ויזבד ואלעשה: ס 23 ומן-הלויים ויזבד ושמעי וקללה הוא קליטא
 פתחה יהודה ואליעזר: ס 24 ומן-המשדרים אלשיב ומן-השערים שלם ושלם ואורי: ס 25 ומישךאל
 מבני פרעש רמיה ויזה ומלכה ומימן ואלעזר ומלכה ובניה: ס 26 ומבני עילם מתנה זכריה ויחאל

וְעַבְדֵי יִרְמֹת וְאַלְהָה: ס 27 וּמִבְנֵי זְהוּא אֱלִיעֶזֶר אֱלִישִׁיב מִתְּנִיחַ וִירְמֹת וְנָדָב וְעִזְיָזָא: ס 28 וּמִבְנֵי בְּנֵי
 יְהוֹחָנָן חֲנַנְיָה זְבִי עֲתָלִי: ס 29 וּמִבְנֵי בְּנֵי מִשְׁלֵם מִלֹּדָד וְעֲדִיָּה וְשָׁאֵל *יִרְמֹת (וִירְמֹת): ס 30 וּמִבְנֵי
 פַּחַת מִזָּאֵב עֲדָנָא וְקָלָל בְּנֵיהַ מַעֲשֵׂהוּ מִתְּנִיחַ בְּצִלְאֵל וּבְנוֹי וּמְנַשָּׁה: ס 31 וּבְנֵי חֶרֶם אֱלִיעֶזֶר וְשִׁיחַ
 מִלְּפָנֶיהָ שְׁמַעְיָה שְׁמַעוֹן: ס 32 בְּנוֹמָן מִלֹּדָד שְׁמֵרוּחַ: ס 33 מִבְנֵי חֶשֶׁם מִתְּנִיחַ מִתְּתִיבָה זְבָד אֱלִיפֶלֶט יִרְמִי
 מְנַשָּׁה שְׁמַעִי: ס 34 מִבְנֵי בְּנֵי מַעְרִי עִמְרָם וְאוּאֵל: ס 35 בְּנֵיהַ בְּדִיָּה *כְּלֵהִי (כְּלוּהִי): ס 36 וּנְיָה מִרְמֹת
 אֱלִישִׁיב: ס 37 מִתְּנִיחַ מִתְּנִי *וִיעֶשׂוּ (וִיעֶשִׂי): ס 38 וּבְנֵי וּבְנוֹי שְׁמַעִי: ס 39 וְשִׁלְמִיָּה וְנָתָן וְעֲדִיָּה: ס 40 מִכְּנֹדְבֵי שְׁשִׁי
 שְׁרִי: ס 41 עֲזָרָאֵל וְשִׁלְמִיָּהוּ שְׁמֵרוּחַ: ס 42 שְׁלוֹם אֲמֵרִיָּה יוֹסֵף: ס 43 מִבְנֵי נָבוּ וְעִיָּאֵל מִתְּתִיבָה זְבָד וּבִינָא
 *יְדוּ (יְדִי) וִיוּאֵל בְּנֵיהַ: ס 44 כָּל-אַלְהָה *וְשִׁאֵי (נְשִׁאֵי) נְשִׁים נְכַרְיָוֹת וְנִשְׁ מִתְּנִיחַ נְשִׁים וְנִשְׁמוּ בְּנִים: פ

נחמיה

1 דברי נחמיה בן-חכליה ויהי בחדש-כסלו (כסליו) שנת עשרים ואני הייתי בשושן הביירה: 2 ויבא חנני אחר מאתי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על-היהודים הפליטה אשר-נשארנו מן-השבי ועל-ירושלם: 3 ויאמרו לי הנשאלים אשר-נשארו מן-השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפוצת ושעריה נצתו באש: 4 ויהי כשמעו אות-הדברים האלה ישבתי ואבכה ואחבקה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: 5 ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנוכח שמר הברית וחסד לאהבו ולשמרי מצותיו: 6 תהי נא אונה קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל-תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום וליילה על-בני ישראל עבדך ומתודה על-חטאות בני-ישראל אשר אשר חטאנו לך ואני ובית-אבי חטאנו: 7 חבל חבלנו לך ולא-שמרנו את-המצוות ואת-החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-משה עבדך: 8 וזכר-נא את-הדבר אשר צוית את-משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אחרים בעמם: 9 ושבתם אלי ושמרתם מצוותי נעשיתם אתם אס-יהוה גדלכם בקצה השמים משם אקבצם *והביאותים (והביאותים) אל-המקום אשר בחרתי לשכן את-שמי שם: 10 והם עבדך ועמך אשר פדית בכסף הגדול ובדך החקקה: 11 אנא אדני תהי נא אונה קשבת אל-תפלת עבדך ואל-תפלת עבדך החפצים ליראה את-שמי והצליחה-נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך: פ

2

1 ויהי ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשטא המלך נון לפניו ואשא את-הנין ואתנה למלך ולא-הייתי רע לפניו: 2 ויאמר לי המלך מרדוך הפניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כיר-אם רע לב ואירא הרבה מאד: 3 ואמר למלך לעולם ויהי מרדוך לא-ירעו פני אשר העיר בית-קברות אבתל חרבה ושעריה אכלו באש: 4 ויאמר לי המלך על-מה זה אתה מבקש ואתפלל אל-אלהי השמים: 5 ואמר למלך אם-על-המלך טוב ואם-יטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל-יהודה אל-עיר קברות אבתי ואבננה: 6 ויאמר לי המלך והשגל וישבת אצלו עד-מתי יהיה מהלכה ומתי תשוב ויטב לפני-המלך וישלחני ואתנה לו זמן: 7 ואומר למלך אם-על-המלך טוב אגרות ותגלי על-פחות עבר הנהר אשר יעברוני עד אשר-אבוא אל-יהודה: 8 ואגרת אל-אספס שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן-לי עצים לקרות את-שערי הביירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר-אבוא אליו ויתן-לי המלך כיר-אלהי הטובה עלי: 9 ואבוא אל-פחות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: 10 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמוני ורע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: 11 ואבוא אל-ירושלם ואחיש שם ימים שלשה: 12 ואקום ולילה אני ואנשים ומעט עמי ולא-הנדרתי לאדם מה אלהי נתן אל-לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם-בהמה אשר אני רכב בה: 13 ואצאה בשער-הזיא לילה ואל-פני עין התנין ואל-שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר-המפרנצים (הם) פרוצים ושעריה אכלו באש: 14 ואעבר אל-שער העין ואל-ברכת המלך ואין-מקום לבהמה לעבר תחת: 15 ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומת ואשוב ואבוא בשער הנזר ואשוב: 16 והסנינים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסנינים וליתר עשה המלאכה עד-כן לא הנדתי: 17 ואומר אליהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את-חומת ירושלם ולא-נהיה עוד חרפה: 18 ואניד להם את-יד אלהי אשר-היא טובה עלי ואי-דבתי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ונבנו ויחזקו ויהיה לטובה: פ 19 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמוני ונשם הערבי וילענו לנו ויבנו עלינו ויאמרו מה-הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: 20 ואשוב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ונבנו וילכם אין-חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

3

1 ונקם אלישבי הפלון הגדול ואתי הכהנים ויבנו את-שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד-מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: ס 2 ועל-ידו בנו אנשי ירחו ס ועל-ידו בנה זכור

בְּיָמָיו: ³ וְאֵת שְׁעַר הַדְּגַיִם בָּנוּ בְּנֵי הַסְּנָאָה הַמָּה קָרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלַתְתָּיו מִנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו: ⁴ וְעַל-יָדָם הַחֲזִיק מִרְמוֹת בְּרֹאשׁוֹהָ בְּרֶחֱקִין ⁵ וְעַל-יָדָם הַחֲזִיק מִשְׁלֵם בֶּן-בְּרַכְיָה בְּרַמְשִׁינְיָבָל ⁶ וְעַל-יָדָם הַחֲזִיק צְדוּק בֶּן-בַּעֲנָנָא: ⁷ וְעַל-יָדָם הַחֲזִיק וַיִּנְדַּע בְּרַפְסָח וַיִּמְשֵׁל בְּרֹב־סוּדָה הַמָּה קָרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלַתְתָּיו וַיִּמְנַעְלֵיו וּבְרִיחָיו: ⁸ וְעַל-יָדָם הַחֲזִיק מְלִטְיָה הַנְּבַעֲנִי וַיְדוֹן הַמְרַנְתִּי אֲנָשִׁי נִבְעֹן וְהַמְצַפָּה לְכֹסֵא פַחַת עֶבֶר הַנְּהָר: ⁹ וְעַל-יָדוֹ הַחֲזִיק עֲזִיאֵל בֶּן-חֲרֵתְיָה צוֹרְפִים ¹⁰ וְעַל-יָדוֹ הַחֲזִיק הַנְּנָה בֶן-הַרְקָתִים וַיַּעֲזֹבוּ יְרוּשָׁלַם עַד הַחֻמָּה הַרְקָבָה: ¹¹ וְעַל-יָדָם הַחֲזִיק רַפְיָה בֶן-חֹזֵר שֶׁר חֲצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם: ¹² וְעַל-יָדוֹ הַחֲזִיק מְלַכְיָה בֶן-חֵלֶם וְחִשׁוֹב בֶּן-פַּחַת מוֹאֵב וְאֵת מִגְדַל הַתַּנּוּרִים: ¹³ וְעַל-יָדוֹ הַחֲזִיק שְׁלֹמֹה בֶן-הַלּוֹחֵשׁ שֶׁר חֲצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם הוּא וּבְנֵיהוֹ: ¹⁴ אֵת שְׁעַר הַמַּיָא הַחֲזִיק הַנּוֹן וַיִּשְׁבִּי זִנְחָה הַמָּה בְּלוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלַתְתָּיו מִנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו וְאֵלֶּף אִמָּה בַחֻמָּה עַד שְׁעַר הַשְּׂפּוֹת: ¹⁵ וְאֵת שְׁעַר הַאֲשָׁפוֹת הַחֲזִיק מְלַכְיָה בֶן-רַב־לֵב שֶׁר פֶּלֶךְ בֵּית-הַכֶּרֶם הוּא וּבְנָיו וַיַּעֲמִידוּ דְלַתְתָּיו מִנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו: ¹⁶ וְאֵת שְׁעַר הַעֲזָן הַחֲזִיק שְׁלֹן בֶּן-כַּל-חֹזֵה שֶׁר פֶּלֶךְ הַמְצַפָּה הוּא וּבְנָיו וַיִּטְלְלוּ וַיַּעֲמִידוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלַתְתָּיו מִנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו וְאֵת חוֹמַת בְּרַכַת הַשְּׁלָח לְגוֹן-הַמֶּלֶךְ וְעַד-הַמַּעֲלוֹת הַיּוֹרְדוֹת מֵעִיר דְּוִיר: ¹⁷ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק נְחֻמְיָה בֶּן-עֲזֹבוֹק שֶׁר חֲצִי פֶלֶךְ בֵּית-צוּר עַד-גִּבְרִי קְבִיר דְּוִיר וְעַד-הַבְּרַכָּה הַעֲשׂוּיָה וְעַד בֵּית הַנְּפָרִים: ¹⁸ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק הַלּוֹם רְחוּם בֶּן-בְּנֵי עַל-יָדוֹ הַחֲזִיק חֲשַׁבְיָה שֶׁר-חֲצִי פֶלֶךְ קַעֲלָה לְפַלְכוֹ: ¹⁹ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק אֲחִיהֶם בְּנֵי בֶן-הַנְּדָד שֶׁר חֲצִי פֶלֶךְ קַעֲלָה: ²⁰ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק בְּרוּךְ בֶּן-יְבִי זִכְרִי מִדְּבָה הַמְצַפָּה מִדְּבָה שְׁנֵית מִנְגֵד עַל־תְּנִשְׁק הַמְקַצֵּעַ: ²¹ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק מִרְמוֹת בְּרֹאשׁוֹהָ בְּרֶחֱקִין וְעַד מִן-הַמְקַצֵּעַ עַד-פַּתַח בֵּית אֱלִישִׁיב הַכְּתוּב הַגְּדוֹל: ²² וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק מִפַּתַח בֵּית אֱלִישִׁיב: ²³ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק בְּנִימָן וְחִשׁוֹב נֶגֶד בֵּיתָם ²⁴ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק עֲזַרְיָה בְּרַמְשִׁינְיָבָל אֶצֶל בֵּיתוֹ: ²⁵ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק בְּנֵי בֶן-הַנְּדָד מִדְּבָה שְׁנֵית מִבֵּית עֲזַרְיָה עַד-הַמְקַצֵּעַ וְעַד-הַפְּנֵה: ²⁶ פֶּלֶל בֶּן-אֲוִיָא מִנְגֵד הַמְקַצֵּעַ וְהַמְגְדַל הַיּוֹצֵא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר לַחֲצַר הַמַּטְרָה אַחֲרָיו פְּדָה בֶּן-פְּרַעֲשׁ: ²⁷ וְהַתְּנִיחִים הָיוּ יִשְׁכִּיָם בַּעֲפָל עַד גִּבְרִי שְׁעַר הַמַּיָא וְהַמְגְדַל הַיּוֹצֵא: ²⁸ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק הַתְּקַעִים מִדְּבָה שְׁנֵית מִנְגֵד הַמְגְדַל הַגְּדוֹל הַיּוֹצֵא וְעַד חוֹמַת הַעֲפָל: ²⁹ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק צְדוּק בֶּן-אֲמֹר נֶגֶד בֵּיתוֹ ³⁰ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק שְׁמַעְיָה בֶּן-שַׁכְּנָה שְׁמֵר שְׁעַר הַמְּרוּחַ: ³¹ וְאֵת אַחֲרָיו (אֲחֲרָיו) הַחֲזִיק הַנְּנָה בֶן-שְׁלֹמֹה וְחֵנוּן בֶּן-צִלְחָה הַשֵּׁשִׁי מִדְּבָה שְׁנֵי ³² וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק מִשְׁלֵם בֶּן-בְּרַכְיָה נֶגֶד נִשְׁכָּהוּ: ³³ וְאֵת אַחֲרָיו (אֲחֲרָיו) הַחֲזִיק מְלַכְיָה בֶּן-הַצְּרַפִּי עַד-בֵּית הַנְּתִינִים וְהַרְכָּלִים נֶגֶד שְׁעַר הַמְּפָקֵד וְעַד עַל־תְּנִשְׁק הַפְּנֵה: ³⁴ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק הַצְּרַפִּים וְהַרְכָּלִים: ³⁵ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק שְׁמַע סַבְלֵט כִּי-אֲנַחְנוּ בּוֹנִים אֶת-הַחֻמָּה וְיָחַר לֹא וַיִּכְעַס הַרְבֵּה וַיִּלְעַג עַל-הַיְהוּדִים: ³⁶ וַיֹּאמֶר וַיִּלְכַּד אֲחִיו וְחִיל שְׁמֵרוֹן וַיֹּאמֶר מַה הַיְהוּדִים הָאֵמְלָלִים עֲשִׂים הַעֲזֹבוּ לָהֶם הַיּוֹבְחֹה הַיְכָלוֹ כִּי־עַם הַיְחָזִיק אֶת-הָאֲבָנִים מֵעִרְמוֹת הַעֵפֶר וְהַמָּה שְׂרֹפּוֹת: ³⁷ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק עֲזַרְיָה בְּרַמְשִׁינְיָבָל וְהַשֵּׁב חַרְפָּתָם אֶל-רֹאשֵׁם וְתָנִים לְבָזָה בְּאַרְץ שְׁבָה: ³⁸ וְאֵת אַחֲרָיו הַחֲזִיק חַרְפָּתָם מִלְּפָנָיו אֶל-תַּמְחָה כִּי הַכְּעִיסוּ לְנֶגֶד הַבּוֹנִים: ³⁹ וּנְכַבְּהָ אֶת-הַחֻמָּה וְתַקְשֶׁר כָּל-הַחֻמָּה עַד-חֲצִיָּה וְיָחִי לָב לְעַם לְעִשׂוֹת: ⁴⁰

4

¹ וַיְהִי כַאֲשֶׁר שְׁמַע סַבְלֵט וְטוֹבִיָּה וְהַעֲרָבִים וְהַעֲמֻנִים וְהַאֲשֻׁדּוּדִים כִּי-עֲלָתָה אַרְכּוּהָ לְחֻמּוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי-תַחֲלוּ הַפְּרָצִים לְהַסְתֵּם וְיָחַר לָהֶם מְאֹד: ² וַיִּקְשְׁרוּ כָל־יָחִיד לְבֹא לְהִלָּחֵם בִּירוּשָׁלַם וְלַעֲשׂוֹת לֹא תוֹעָה: ³ וַתִּפְלַל אֶל-אֱלֹהֵינוּ וַיַּעֲמִיד מִשְׁמֵר עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה מִפְּנֵיהֶם: ⁴ וַיֹּאמֶר הַיְהוּדָה כִּשְׁלֵ' כַח הַסְּבֵל וְהַעֲפֵר הַרְבֵּה וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹכַח לְבָנוֹת בַּחֻמָּה: ⁵ וַיֹּאמְרוּ צְרִינִי לֹא יִדְעוּ וְלֹא יֵרְאוּ עַד אֲשֶׁר-יָבֹאוּ אֶל-תוֹכָם וְתַרְנָנִים וְהַשְׁבָּתָנוּ אֶת-הַמְלָאכָה: ⁶ וְיָחִי כַאֲשֶׁר-יָבֹאוּ הַיְהוּדִים הַיִּשְׁכִּיָם אֶצְלָם וַיֹּאמְרוּ לָנוּ עֲשֵׂר פְּעֻמִּים מִכָּל-הַמְקוֹמוֹת אֲשֶׁר-תָּשׁוּבוּ עֲלֵינוּ: ⁷ וַאֲעֲמִיד מִתַּחֲתֵינוּ לְמָקוֹם מֵאֲחֵרֵי לַחֻמָּה (*בְּצַחְתִּים) וְאֲעֲמִיר אֶת-הָעַם לְמִשְׁפָּחוֹת עִם-חֶרְבִּיתָהֶם רַמְחִיהֶם וְקִשְׁתֵּיהֶם: ⁸ וְאֵת אֲרָא וְאֵת אֶל-הַחֲרָים וְאֶל-הַסְּנָנִים וְאֶל-יָחַר הָעַם אֶל-הַיְהוּדָא מִפְּנֵיהֶם אֶת-אֲדָרְיָ הַגְּדוֹל

והנורא זכרו והלחמו על-אחיכם בניכם ובנותיכם נשים ובתיכם: פ 9 ויהי כאשר שמעו אויביו כי-נדע לנו ונפר האלהים את-עצתם *ונשוב (ונשב) בלנו אל-החומה איש אל-מלאכתו: 10 ויהי מן-היום ההוא חצי ישרי עשים במלאכה ויציג מחזיקים ויהרמחים המגנים והקשתות והשריגים והשרים אחרי כל-בית ויהיה: 11 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באתת ידו עשה במלאכה ואתת מחזקת השלח: 12 והבונים איש חרבו אסורים על-מתניו ובונים והתקע בשופר אזלי: 13 ואמר אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר העם המלאכה הרבה וירחבה ואנחנו נפרידים על-החומה ויהיו חזקים איש מאחיו: 14 במקום אשר תשמעו את-קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: 15 ואנחנו עשים במלאכה ויציג מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: 16 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוף וירושלם והיו-לנו הלילה משמר והיום מלאכה: 17 ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין-אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים: ס

5

1 ויהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל-אחיהם היהודים: 2 ויש אשר אמרים בגינו ובגיתנו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: 3 ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב: 4 ויש אשר אמרים לינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו: 5 ועתה כבשר אחינו בשלנו ככניהם בגינו והנה אנחנו כבשים את-בנינו ואת-בנותינו לעבדים ויש מבגיתנו נכבשות ואין לאל ידנו ושלתינו וכרמינו לאחרים: 6 ונחר לי מאד כאשר שמעתי את-זעקתם ואת הדברים האלה: 7 וימלך לבי עלי ואריבה את-החרים ואת-הסגנים ואמרה להם משא איש-באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה: 8 ואמרה להם אנחנו קנינו את-אחינו היהודים הנמכרים לגוים כרי בני וגם אתם תמכרו את-אחיכם ונמכרו-לנו ויחרישו ולא מצאו דבר: ס 9 *ויאמר (ואומר) לא-טוב הדבר אשר אתם עשים הלא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויביו: 10 וגם-אני אתי ונערי נשים פהם פספס ודגן ועזבה-נא את-המשא הזה: 11 השיבו נא להם פהיום שדתיהם פרמיהם ויחיהם ובתיהם ומאת הפספס והדגן התינוש ותיצור אשר אתם נשים פהם: 12 ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את-הפנהים ואשביעם לעשות פדבר הזה: 13 גם-חצני נערי ואמרה ככה ינער האלהים את-כל-האיש אשר לא-יקים את-הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה יהיה נעור ונבך ויאמרו כל-הקהל אמן ויהללו את-יהוה ונעש העם פדבר הזה: 14 גם מיום אשר-צוה אתי להיות פהם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתיים לארת-השקטא המלך שנים שתיים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי: 15 והפחות הראשנים אשר-לפני הכבדו על-העם ויקחו מהם בלחם ויון אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על-העם ואני לא עשיתי כן מפני ראת אלהים: 16 וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושרה לא קנינו וכל-נערי קבוצים שם על-המלאכה: 17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והכאים אלינו מן-הגוים אשר-סביבתינו על-שלחני: 18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש-בררות וצפרים נעשו-לי ובין עשרת ימים בכל-יון להרבה ועם-זה לחם הפחה לא בקשתי כי-כבדה העבדה על-העם הזה: 19 וכדה-לי אלהי לטובה כל אשר-עשיתי על-העם הזה: פ

6

1 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולנשם הערבי וליתר אויביו כי בנית את-החומה ולא-גותר בה פרץ גם ערהעת ההיא דלתות לא-העמדתי בשערים: 2 וישלח סנבלט ונשם אלי לאמר לכה ונעודה יחדו בפפרים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה: 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם: 4 וישלחני אלי פדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם פדבר הזה: ס 5 וישלח אלי סנבלט פדבר הזה פעם חמישית את-נערו ואגרת פתחה בידו: 6 כתוב בה בונים נשמע ונשמנו אמר אתה ויהודים חשבים למרוד על-כן אתה בונה החומה ואתה הנה להם למלך פדברים האלה: 7 וגם-נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך פדברים האלה ועתה לכה ונעצה וחדו: ס 8 ואשלחה אליו לאמר לא נהיה פדברים האלה אשר אתה אומר כי מלכה אתה בודאם: 9 כי כלם מראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן-המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את-ידי:

ושנים: ס 63 ומן-הכהנים בני כהנה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הנלעדי אשה ויקרא על-שמום: 64 אלה בקשו כהבם המתחשים ולא נמצא וינאלו מן-הכהנה: 65 ויאמר התרשטא להם אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים: 66 כל-הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש-מאות וששים: 67 מלכר עבדיהם וזמהתייהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים וארבעים וחמשה: ס 68 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה ס חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 69 ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשטא נתן לאוצר זקב דרפמנים אלה מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: 70 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זקב דרפמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים: 71 ואשר נתנו שארית העם זקב דרפמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה: פ 72 וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשררים ומן-העם והנתינים וכל-ישראל בעריהם ויצע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם:

8

1 ויאספו כל-העם פאיש אחד אל-הרחוב אשר לפני שער-המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את-ספר תורת משה אשר-צנה יהנה את-ישראל: 2 ויביא עזרא תורה ואת-התורה לפני הקהל מאיש ועד-אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: 3 ויקרא-בו לפני הרחוב אשר ו לפני שער-המים מן-האזר עד-מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבנים ואזני כל-העם אל-ספר התורה: 4 ויצמד עזרא הספר על-מנדל-עץ אשר עשו לדבר ויצמד אצלו מתתנה ושמע וענה ואודה וחקקה ומעשה על-ימיו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחספדינה זכריה משלם: 5 ויפתח עזרא הספר לשיני כל-העם כרמל כל-העם הנה וכפתחו עמדו כל-העם: 6 ויברך עזרא את-יהנה האלהים הגדול וישמעו כל-העם אמן ו אמן במעל ידיהם ויקרו וישתחו ליהנה אפים ארצה: 7 וישוע וכלי ושרביה ו מין עקוב שבתו ו הודיה מעשה קליטא עזריה יוזבר חנו פלאיה והלויים מבינים את-העם לתורה והעם על-עמדם: 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: 9 ויאמר נתמנה הוא התרשטא ועזרא הכהן ו הספר והלויים המבינים את-העם לכל-העם היום קדש-הוא ליהנה אלהיהם אל-התאבלו ואל-תבכו כי בוכים כל-העם כשמעם את-דברי התורה: 10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כר-קדוש היום לאדנינו ואל-תעצבו כר-חדות יהנה היא מעונם: 11 והלויים מחשים לכל-העם לאמר חסו כי היום קדש ואל-תעצבו: 12 וילכו כל-העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: ס 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל-העם הכהנים והלויים אל-עזרא הספר ולהשכיל אל-דברי התורה: 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צנה יהנה ביד-משה אשר ישבו בני-ישראל בסכות כהנן החדש השביעי: 15 ואשר ושמיעו ויעבירו קול בכל-עריהם וברושלם לאמר צאו החר והביאו עלינו ועל-עץ שמן ועל תמרים ועל עץ עבת לעשת סכת כפתוב: 16 פ ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על-גנו ובהצרתיהם ובהצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: 17 וישעו כל-הקהל השבים מן-השבי ו סכות וישבו בסכות כי לא-עשו מימי ישוע בן-ננו בן בני ישראל עד היום והוא ותהי שמחה גדולה מאד: 18 ויקרא בספר תורת האלהים וסו ו ביום מן-היום הראשון עד היום האחרון וישעו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט: פ

9

1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני-ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על-חטאתיהם ועונות אבותיהם: 3 ויקומו על-עמדם ויקראו בספר תורת יהנה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתנדים ומשפתחים ליהנה אלהיהם: 4 פ ויקם על-מעלה הלויים וישוע ובני קדמיאל שבנה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל-יהנה אלהיהם: 5 ויאמרו הלויים וישוע וקדמיאל בני חשבנה שרביה הודיה שבנה פתחה קומו ברכו את-יהנה אלהיהם מן-העולם עד-העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על-כל-ברכה ותהלה: 6 אתה-הוא יהוה לבדך *את(עשית את-השמים שמי השמים וכל-צבאם הארץ וכל-אשר עליה

המים וכל אשר בהם ואתה מחנה את כלם וצבא השמים לה משתחיתים: ⁷ אתה הווי יהנה האלהים אשר בחרת באבליהם והוצאתו מארץ פשרים ושמת שמו אברהם: ⁸ ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכלות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והבוסי והגרזשי לתת לירעו ותקבל אתך ברוך כי צדיק אתה: ⁹ ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת עלים סוף: ¹⁰ ותתן אלהים ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ירעת כי הירדו עליהם ותעש להם שם פהלים הזה: ¹¹ ותים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים בפישה ואת רדפייהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים: ¹² ובעמוד ען הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה: ¹³ ועל הר סיני ידרת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ושרים ותורות אמת חקים ומצות טובים: ¹⁴ ואת שבת קדשה הודעת להם ומצוות חקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך: ¹⁵ ולחם משמים נתת להם לרעב ומים מפלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידיך לתת להם: ¹⁶ והם ואבותינו הירדו ונקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך: ¹⁷ וימאנו לשמע ולא יזכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ונקשו את ערפם ויהנו דאש לשוב לעבדךם במרים ואתה אלהים סליחות תגון ורחום ארך אפים ורב חסד וחסד: ¹⁸ אף פיעשו להם עגל מסכה ונאמרו זה אלהיך אשר העלה ממצרים ויעשו נאצות גדולות: ¹⁹ ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם בזימם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: ²⁰ ורוחך הטובה נתת להם לפילם ומנח לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: ²¹ וארבעים שנה כלפלתם במדבר לא חסרו שלמותיהם לא כלו ורגליהם לא בצקו: ²² ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיוון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: ²³ ובניהם הרבים ככבי השמים ותיבאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: ²⁴ וכאן הבנים ויירשו את הארץ ותכלע לפניהם את ישובי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: ²⁵ ויגדלו ערים בצורות ונאדמה שמה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים פקמים וייתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמנו ויתעדנו בטובה הגדול: ²⁶ וימרו וימרדו בך וישלכו את הורתיך אחרי גנם ואת נביאיך הרגו אשר העידו כם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות: ²⁷ ותתנם ביד צרייהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעם מיד צרייהם: ²⁸ וכנתן להם לשוב לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישבנו ויזעקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים: ²⁹ ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הירדו ולא שמעו למצותיך ובמשפטך סאודים אשר יעשה אדם ותנה בהם ויתנו כח סולדת ערפם הקשו ולא שמעו: ³⁰ ותמשך עליהם שנים רבות ותעד כם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות: ³¹ וברחמיך הרבים לא עשיתם פלה ולא עזבתם פי אל תגון ורחום אתה: ³² ועתה אליהנו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית וחסדך אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשהינו ולכתבנו ולגבאינו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשר עד היום הזה: ³³ ואתה צדיק על כל הפעל עלינו כראמת עשית ואנחנו הרשענו: ³⁴ ואת מלכינו שרינו כהגינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: ³⁵ והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמה אשר נתת לפנייהם לא עבדוך ולא שבו ממשלליהם הרעים: ³⁶ הגה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכל את פרוה ואת טובה הגה אנחנו עבדים עליה: ³⁷ ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו כפוטאותינו ועל גויתינו משלים ובכחמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו: פ

10

¹ ובכל זאת אנחנו פרתים אמה וכתבים ועל החתום שרינו ויגון פתנינו: ² ועל החתומים נתמנה התרשתא גון חבלתה וצדקה: ³ שרה עזרה וימנה: ⁴ משחור אמרה מלכיה: ⁵ פטוש שבניה מליד: ⁶ חם מרמות עבדה: ⁷ דיגאל גותון ברוך: ⁸ משלם אנה מונן: ⁹ מעונה בלגי שמעיה אלה הפהלים: ¹⁰ והלונם וישוע בראונה בלי מבי הנד קדימאל: ¹¹ נאחיהם שבניה הודנה קלישא פלאה תגן: ¹² מיכא רחוב חשבה: ¹³ זכור שרבה שבניה: ¹⁴ הודיה בני בנינו: ¹⁵ ראשי

העם פרעש פתח מואב עילם וזתוא בני: 16 בני עוגד בכי: 17 אדניה בני עדין: 18 אטר חוקניה
 עזור: 19 הודיה חשם בכי: 20 חרף ענתות *נובי *נובי: 21 מנפיעש משלם חזיר: 22 משיזובאל
 צדוק ידוע: 23 פלטיה חנו עניה: 24 הושע חנניה חשוב: 25 הלוחש פלחא שובק: 26 רחום חשבנה
 מעשיה: 27 נאחיה חנו ענו: 28 מלוד חרם בענה: 29 ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשררים
 הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אלתורת האלהים גשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע מקין:
 30 מחזיקים על אחיהם אדיריהם וכאים באלה ובשבעה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה
 עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהנה אדניו ומשפטיו וחקיו: 31 ואשר לא נתן בנתינו
 לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו: 32 ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום
 השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: 33 והעמדנו
 עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: 34 ללחם המערכת ומנתת
 התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל
 מלאכת בית אלהינו: 35 והנזרות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית
 אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהנה אלהינו כפתוב בתורה:
 36 ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהנה: 37 ואת בכרות בנינו
 ובהמתינו כפתוב בתורה ואת בכורי בקרנו וצאנו להביא לבית אלהינו לפנהים המשתיים בבית
 אלהינו: 38 ואת ראשית ערסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לפנהים אל הלשכות
 בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו: 39 והיה חתן בן אהרן
 עם הלויים בעשר הלויים ועלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר:
 40 כי אל הלשכות לבוא בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן תירוש ויצהר ושם כלי המקדש
 והכהנים המשררים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו:

11

1 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו נזרות להביא אתד מן העשרה לשבת בירושלם
 עיר הקדש ותשע הודות בערים: 2 ויבכרו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: פ
 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחוזתו בעריהם ישראל הכהנים
 והלויים והנתינים ובני עברי שלמה: 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתה
 בן עזיה בן זכריה בן אמרה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרוץ: 5 ומעשיה בן ברוך בן כל חנה
 בן חזיה בן עדנה בן יונירוב בן זכריה בן השלגי: 6 כל בני פרוץ הישיבים בירושלם ארבע מאות
 ששים ושמונה אנשי חיל: 7 ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יודע בן פדיה בן קוליה בן מעשיה
 בן איתאל בן יושעיה: 8 ואחריו גבי סלי השע מאות עשרים ושמונה: 9 ויואל בן זכריה פקיד עליהם
 ויהודה בן חסנאגא על העיר משנה: 10 מן הכהנים ידעיה בן יונירוב יבין: 11 שריה בן חלקיה
 בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים: 12 ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה
 מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה: 13 ואחיל
 ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשי בן עזראל בן אחיו בן משלמות בן אמר: 14 ואחיהם
 גבורי חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים: 15 ומן הלויים שמעיה בן חשוב
 בן עזריקם בן חשביה בן בוני: 16 ושפתי ויוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי
 הלויים: 17 ומתניה בן מוכה בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקפיה משנה מאחיו
 ועבדא בן שמוע בן גלל בן *ריתון ידיתון: 18 כל הלויים בעיר הקדש מאתים ושמונים וארבעה: פ
 19 והשוערים עקוב שלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים: 20 ושאר ישראל הכהנים
 הלויים ככל ערי יהודה איש בנחלתו: 21 והנתינים ישבים בעפל וציחא ונשפא על הנתינים: פ
 22 ופקיד הלויים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מוכא מבני אסף המשררים לנגד
 מלאכת בית האלהים: 23 בן מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר ריום ביומו: 24 ופתחיה
 בן משיובאל מבני גרר בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם: 25 ואל החזרים בשדתם מבני יהודה
 ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל ותחריה: 26 ובישוע ובמולדה ובבית פלט:
 27 ובחצר שיעל ובבאר שבע ובנתיה: 28 ובצקלג ובמכנה ובבנתיה: 29 ובעין רמון ובצרה ובקרמית:

אֶלְיָשִׁיב הַפֶּתֶן נָתַן בְּלִשְׁכַּת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ קְרוֹב לְמוֹכְבָּה: 5 וַיַּעַשׂ לֹא לְשִׁכְחָה גְדוּלָּההּ וְשֵׁם הָיָה לְפָנִים נִתְּנִים אֶת־הַמְּנַחָה הַלְּבוּנָה וְהַכְּלִים וּמַעֲשֵׂר הַדֶּגֶן הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר מִצְּנוֹת הַלְּוִיִּם וְהַמְּשֻׁרָרִים וְהַשְּׂעָרִים וְתַרְוִימַת הַכֹּהֲנִים: 6 וּבְכֹל־זֶה לֹא הָיִיתִי בִירוּשָׁלַם כִּי בַשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשַׁסְתָּא מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאתִי אֶל־הַמֶּלֶךְ וּלְקִיץ יָמִים נִשְׁאַלְתִּי מִן־הַמֶּלֶךְ: 7 וְאָבֹא לִירוּשָׁלַם וְאֶבְיִנָּה בְרַעְיָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶלְיָשִׁיב לְמוֹכְבָּה לַעֲשׂוֹת לֹא נִשְׁכַּח בַּחֲצָרֵי בֵּית הָאֱלֹהִים: 8 וַיִּרְעַע לִי מְאֹד וְאֲשַׁלְּיָכָה אֶת־כָּל־כְּלִי בֵּית־מוֹכְבָּה הַחַיִּץ מִן־הַלִּשְׁכָּה: 9 וְאָמַרְהוּ וַיִּשְׁתַּרְוּ הַלִּשְׁכּוֹת וְאֲשִׁיבָה שָׁם כְּלִי בֵּית הָאֱלֹהִים אֶת־הַמְּנַחָה וְהַלְּבוּנָה: פ 10 וְאָדַעְהָ כִּי־מְנֻחֹת הַלְּוִיִּם לֹא נִתְּנָה וַיִּבְרַחְוּ אִישׁ־לְשֹׁדְהוּ הַלְּוִיִּם וְהַמְּשֻׁרָרִים עָשִׂי הַמְּלֹאכָה: 11 וְאֶרְיָבָה אֶת־הַסְּנַיִם וְאָמַרְהָ מְדוּעַ נִעְזָב בֵּית־הָאֱלֹהִים וְאֶקְבָּצֵם וְאֶעֱמְדֵם עַל־עַמְדָם: 12 וְכָל־יְהוּדָה הֵבִיאוּ מַעֲשֵׂר הַדֶּגֶן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר לְאוֹצְרוֹת: 13 וְאוֹצְרָה עַל־אוֹצְרוֹת שְׁלֵמָה הַפֶּתֶן וְצִדְקָה הַסּוֹפֵר וּפְדִיָּה מִן־הַלְּוִיִּם וְעַל־יָדָם חָגַן בְּיָזְכוּר בְּיָמֵינוּ כִּי נֶאֱמַנִים נִחְשָׁבוּ וְעַל־יָדָם לְחַלֵּק לְאַחֵיהֶם: פ 14 זְכַרְהֵלִי אֱלֹהֵי עַל־זֹאת וְאֶל־תִּמַּח חֲסֵדִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּבֵית אֱלֹהֵי וּבְמִשְׁמַרְוִי: 15 בְּיָמִים הַהֵמָּה רָאִיתִי בְּיְהוּדָה וּדְרָכִים־גִּתּוֹת וּדְרָכִים־מִיָּתוֹת וּבְשִׁבְתָּ וּמִבִּיָּאִים הַעֲרָמוֹת וְעַמָּסִים עַל־הַחֲמֹרִים וְאֶף־יָוִן עֲבָדִים וְתַנָּיִם וְכָל־מִשְׁאֵה וּמִבִּיָּאִים יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשְּׂבֵת וְאֶעִיד בְּיוֹם מִכְרָם צִיד: 16 וְהַצִּירִים יָשְׁבוּ בָּהּ מִבִּיָּאִים דָּאג וְכָל־מִכָּר וּמוֹכְרִים בְּשִׁבְתָּ לְבַגְיָה וְיְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם: 17 וְאֶרְיָבָה אֶת חֲרִי יְהוּדָה וְאָמַרְהָ לָהֶם מַה־הַדְּבָר הִרְעָה הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים וּמְחַלְלִים אֶת־יְוָם הַשְּׂבֵת: 18 הַלֹּא זֶה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּבֹא אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ אֶת־כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת וְעַל הַעִיר הַזֹּאת וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חֲרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל לְחַלְלֵל אֶת־הַשְּׂבֵת: פ 19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צִלְלוּ שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם לְפָנֵי הַשְּׂבֵת וְאָמַרְהָ וַיִּסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת וְאָמַרְהָ אֲשֶׁר לֹא יִפְתְּחוּם עַד אַחַר הַשְּׂבֵת וּמִנְעָרֵי הַעַמֻּדָתִי עַל־הַשְּׂעָרִים לֹא־יָבֹא מִשְׁאֵה בְּיוֹם הַשְּׂבֵת: 20 וַיְלִינּוּ הַרְבָּלִים וּמוֹכְרֵי כָל־מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלַם פַּעַם וּשְׁתַּיִם: 21 וְאֶעֱיִדָה בָּהֶם וְאָמַרְהָ אֲלֵיהֶם מְדוּעַ אַתֶּם לֹנִים נְגַד הַחוּמָה אִם־תִּשְׁנֹוּ יָד אֲשַׁלַּח בְּכֶם מִן־הָעֵת הַזֵּה וְלֹא לֹא־בָאוּ בַשְּׂבֵת: פ 22 וְאָמַרְהָ לַלְּוִיִּם אֲשֶׁר יָהִיוּ מִשְׁתַּרְרִים וּבִיָּאִים שְׂמֹרִים הַשְּׂעָרִים לְקַדֵּשׁ אֶת־יְוָם הַשְּׂבֵת גַּם־זֹאת זְכַרְהֵלִי אֱלֹהֵי וְחוֹסֵה עָלַי כְּרַב חֲסֵדְךָ: פ 23 גַּם וּבְיָמִים הַהֵם רָאִיתִי אֶת־הַיְהוּדִים הַשִּׁיבּוּ נָשִׁים *אַשְׁדּוּדִיּוֹת *אַשְׁדּוּדִיּוֹת *עַמֻּנוֹיּוֹת *עַמֻּנוֹיּוֹת מוֹאֲבִיּוֹת: 24 וּבְנִיחָם חֲצִי מִדְּבַר אַשְׁדּוּדִית וְאִיגַם מִכִּירוֹם לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכַלְשׁוֹן עִם וְעַם: 25 וְאֶרְיָב עָמַם וְאֶקְלָלֵם וְאָכַה מֵהֶם אֲנָשִׁים וְאִמְרַתֶּם וְאֲשִׁבְעֵם בְּאֱלֹהִים אִם־תִּהְיוּ בְּנִתִּיכֶם לְבְנֵיהֶם וְאִם־תִּשְׁאֹו מִבְּנֵיתֵיהֶם לְבְנֵיכֶם וְלָכֶם: 26 הַלֹּא עַל־אֵלֶּה חֲטָא־שְׁלֵמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְנָיִם הַרְבִּיּוֹם לֹא־יָהִה מֶלֶךְ כְּמָהוּ וְאֶהוֹב לֹא־לָהִיו הַזֶּה וַיִּתְּנָהוּ אֱלֹהִים מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל גַּם־אִתּוֹ חֲטָאִיו הַנְּשִׂים הַנְּכַרְיוֹת: 27 וְלָכֶם הַנְּשִׁמְעַ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַרְעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת לְמַעַל בְּאֱלֹהֵינוּ לְהָשִׁיב נָשִׁים נְכַרְיוֹת: 28 וּמִבְּנֵי יוּדָע בְּיָדֵינוּ אֶלְיָשִׁיב הַפֶּתֶן הַגְּדוּלִּל חֲתָן לְסַבְלַט הַחֲרִנִּי וְאֶבְרִיחֵהוּ מֵעָלַי: 29 זְכַרְהָ לָהֶם אֱלֹהֵי עַל גְּאֻלֵּי הַכַּהֲנָה וּבְרִית הַכַּהֲנָה וְהַלְּוִיִּם: 30 וְשִׁתְּרִתִּים מִכָּל־נֶכֶד וְאֶעֱמִידָה מִשְׁמֵרוֹת לְפָנֵיהֶם וְלַלְּוִיִּם אִישׁ בְּמִלְּאכְתּוֹ: 31 וּלְקָרְבָן הַעֲצִים בַּעֲמִים מִזְּמַנּוֹת וּלְכַפּוּרִים זְכַרְהֵלִי אֱלֹהֵי לְמוֹכְבָּה:

אֶסְתֵּר

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדור ועד־כֹּשׁ שבע ועשרים ומאה מדינה: 2 בימים ההם בשבתו המלך אחשורוש על כפא מלכותו אשר בשושן הבהרה: 3 בשנת שולש למלכו עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חילו פרכס ומדי הפרהמים ושרי המדינות לפניו: 4 בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: 5 ובמלואתו הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הבהרה למגדול ועד־קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: 6 חור. כרפס ותכלית אחוזה בחבל־כזיב וארגמן על־גילי כסף ועמודי שש מפות וזהב וכסף על רצפת הבת־נשש ודר וסחרת: 7 והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כגד המלך: 8 והשתנה כדת אין אנס כ־בן וסד המלך על כל־רב ביתו לעשות כרצון איש־ואיש: 9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: 10 ביום השביעי כטוב לב־המלך בנגן אמר למהומן בזהא חרבונא בנתא ואבנתא ותר וכרפס שבעת הפרסים המשרתים את־פני המלך אחשורוש: 11 להביא את־נשתי המלכה לפני המלך בכרת מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה כ־טובת מראה היא: 12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר בגד הפרסים ויקצה המלך מאד נחמתו בערה בו: 13 ונאמר המלך לחכמים ידעי העתים כ־בן דבר המלך לפני כל־דעי דת נדין: 14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי ופרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: 15 כדת מה־לעשות במלכה ושתי על א אשר לא־עשתה את־מאמר המלך אחשורוש בגד הפרסים: 16 ונאמר ממוכן (ממוכן) לפני המלך והשרים לא על־המלך לבדו ונתה ושתי המלכה כי על־כל־השרים ועל־כל־העמים אשר בכל־מדינות המלך אחשורוש: 17 כ־יצא דבר־המלכה על־כל־הנשים להבנות בעליהן בעיניהן באמרום המלך אחשורוש אמר להביא את־נשתי המלכה לפני ולא־באה: 18 ויהיום הזה תאמרנה ושרות פריס ומדי אשר שמעו את־דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצה: 19 אם־על־המלך טוב יצא דבר־מלכות מלפניו ויכתב בדתי פריס ומדי ולא יעבור אשר לא־תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: 20 ונשמע פתגם המלך אשר־עשה בכל־מלכותו כי רבה היא וכל־הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד־קטן: 21 ויישב הדבר בעיני המלך והשרים ונעש המלך בדבר ממוכן: 22 וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה ככתבה ואל־עם ועם כלשונו להיות כל־איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו: פ

2

1 אחר הדברים האלה כשֶׁךְ חמת המלך אחשורוש זכר את־נשתי ואת אשר־עשתה ואת אשר־נגזר עליה: 2 ויאמרו נערה־המלך משרתיו ויבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: 3 ויפקד המלך פקידים בכל־מדינות מלכותו ויקבצו את־כל־נערה־בתולה טובת מראה אל־שושן הבהרה אל־בית הנשים אל־גד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: 4 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת נשתי ויטיב הדבר בעיני המלך ונעש כן: 5 איש יהודי היה בשושן הבהרה ושמו מרדכי בן יאיר בן־שמעי בן־קיש איש מימי: 6 אשר הגלה מירושלים עם־הגולה אשר הגלתה עם יבנה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: 7 ויהי אמן את־הרֶסֶת היא אסתר בת־דוד כי אין לה אב ואם והנערה יפת־תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: 8 ויהי בהשמע דבר־המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל־שושן הבהרה אל־גד הגי ותלקח אסתר אל־בית המלך אל־גד הגי שמר הנשים: 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבחר את־תמרוקיה ואת־מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת־לה מבית המלך וישנה ואת־נערותיה לטוב בית הנשים: 10 לא הגידה אסתר את־עמה ואת־מולדתה כי מרדכי צנה עליה אשר לא־תגיד: 11 ובכל־יום יום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את־שלום אסתר ומה־יעשה בה: 12 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל־המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המור וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: 13 ובזה הנערה באה אל־המלך את כל־אשר תאמר ונתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד־בית המלך: 14 בערב ו היא באה

ובבקר היא שָׁה אל־בית הנשים שני אל־יד שעשנו סריס המלך שמר הפילנשים לא־תבוא עוד אל־המלך כי אם־הפץ בה המלך ונקראָה בשם: 15 ובהגיע תר־אסתר בת־אביתלך יד מרדכי אשר לקחלו לָבַת לבוא אל־המלך לא בקשה דָּבָר כי אם את־אשר יאמר הני סריס־המלך שמר הנשים ותתי אסתר נשאת חן בעיני כָּל־רְאִיהָ: 16 ותלקח אסתר אל־המלך אחשורוש אל־בית מלכותו בחדש העשירי הוא־חדש טבת בשנת־שבע למלכותו: 17 ויאהב המלך את־אסתר מכל־הנשים ותשא־תן וחסד לפניו מכל־הבתולות וישם כתר־מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: 18 ויעש המלך משתה גדול לכל־שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עֶשֶׂה ויתן משאת כתר המלך: 19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער־המלך: 20 אין אסתר מגדת מולדתה ואת־עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת־מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אהו: ס 21 בימים ההם ומרדכי ישב בשער־המלך קצה בנותו ונָרַשׁ שני־סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: 22 ויגיע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: 23 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על־עץ ויכתב בספר דברי הנשים לפני המלך: פ

3

1 אתר. הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את־המן בן־המדתא האגני וינשאהו וישם את־כסאו מעל כל־השרים אשר אהו: 2 וכל־עבדיו המלך אשר־בשער המלך כרעים ומשמתחיים להמן פירכן צוה־לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: 3 ויאמרו עבדי המלך אשר־בשער המלך למרדכי מדוע אתה עוֹבֵר את מצות המלך: 4 ויהי *באמרם (באמרם) אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות העמדו דברי מרדכי כִּי־הגיד להם אשר־הוא יהודי: 5 ויגרא המן כִּי־אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: 6 ויגבו בעיניו לשלח יד במרדכי לכוֹדו כִּי־הגידו לו את־עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את־כל־יהודים אשר בכל־מלכות אחשורוש עם מרדכי: 7 בחדש הראשון הוא־חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הנורל לפני המן מיזם. ליום ומחדש לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר: ס 8 ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם־אחד מפגור ומפגור בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל־עם ואת־דתי המלך אינם עשים ולמלך אין־שעה להניחם: 9 אם־על־המלך טוב יכתב לאבדכם ועשרת אלפים כפר־כסף אשקול על־ידי עשי המלאכה להביא אל־גני המלך: 10 ויכסר המלך את־טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן־המדתא האגני צַרַר היהודים: 11 ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והלם לעשות בו כטוב בעיניך: 12 ויפקרא ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב כָּל־אשר־צוה המן אל אחשורוש לפני המלך ואל־הפחות אשר על־מדינה ומדינה ואל־שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם פלושו בשם המלך אחשורוש נכתב ונתחם בטבעת המלך: 13 ונשלחו ספרים בידי הרצים אל־כל־מדינות המלך להשמיד לתרג ולאבד את־כל־יהודים מנער ועד־זקן טף ונשים בנים אֶחָד בשלושה עשר לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר ושללם לבז: 14 פתשגון הכתב להגמן דת ככל־מדינה ומדינה גלו לְכָל־העמים להיות עתרים ליום הזה: 15 הרצים יצאו דחויפים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הביירה והמלך והמן ישבו לשלוח והעיר שושן נבוכה: פ

4

1 ומרדכי ידע את־כל־אשר נעשה ויקרע מרדכי את־בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקה גדלה ומרה: 2 ויבוא עד לפני שער־המלך כי אין לבוא אל־שער המלך בלבד שק: 3 ובכל־מדינה ומדינה מקום אשר דבר־המלך ודתו מניע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: 4 *ותבואינה (ותבואינה) נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלתל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את־מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: 5 ותקרא אסתר לתוך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה והצוהו על־מרדכי להעת מה־זה ועל־מה־זה: 6 ויצא התך אל־מרדכי אל־רחוב העיר אשר לפני שער־המלך: 7 ויגד־לו מרדכי את כל־אשר קרהו ואת־פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על־גני המלך *ביהודים (ביהודים) לאבדם: 8 ואת־פתשגון כתב־הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את־אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל־המלך להתחנן־לו ולבקש מלפניו על־עמה: 9 ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: 10 ותאמר אסתר

להתקף ותצוהו אל־מרדכי: 11 כל־עבדי המלך ועם־מדינות המלך יודעים אשר כל־איש ואשה אשר יבוא אל־המלך אל־החצר הפנימית אשר לא־יקרא אחת דתו להמית לבוד מאשר יושיט־לו המלך את־שרביט הזהב ותנה ואני לא נקראתי לבוא אל־המלך זה שלושים יום: 12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר: 13 פ ויאמר מרדכי להשיב אל־אסתר אל־תדמי בנפשך להמלט בית־המלך מפל־היהודים: 14 כי אם־החפש תחרישי בעת הזאת תנה והצלה ועמוד ליהודים ממקום אחר ואת ויבית אביך תאבדו ומי יודע אם־לעת פזאת הנעת למלכות: 15 ותאמר אסתר להשיב אל־מרדכי: 16 לך כל־נס את־פל־היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל־תאכלו ואל־תשטו שלשת ימים לילה ויום גם־אני ונערכי אצום כן ויכן אבוא אל־המלך אשר לא־כדת וכאשר אבדתי אבדתי: 17 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר־צוהה עליו אסתר: ס

5

1 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בחצר בית־המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על־כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: 2 ויהי כראות המלך את־אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושיט המלך לאסתר את־שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ס 3 ויאמר לה המלך מה־לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד־חצי המלכות וינתן לך: 4 ותאמר אסתר אם־על־המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל־המשתה אשר־עשיתי לו: 5 ויאמר המלך מהרו את־המן לעשות את־דבר אסתר ויבא המלך והמן אל־המשתה אשר־עשתה אסתר: 6 ויאמר המלך לאסתר במשתה הן מה־שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד־חצי המלכות ותעש: 7 ונתן אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: 8 אם־מצאתי חן בעיני המלך ואם־על־המלך טוב לתת את־שאלתי ולעשות את־בקשתי יבוא המלך והמן אל־המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: 9 ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את־מרדכי בשער המלך ולא־קם ולא־זע כל־מנו וימלא המן על־מרדכי המח: 10 ויתאפק המן ויבוא אל־ביתו וישלח ויבא את־אהביו ואת־זרש אשתו: 11 ויספר להם המן את־כבוד עשרו ורב בניו ואת כל־אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על־השרים ועבדי המלך: 12 ויאמר המן אף לא־הביאה אסתר המלכה עם־המלך אל־המשתה אשר־עשתה כי אם־איתי וגם־למחר אני קרוא־לה עם־המלך: 13 וכל־זה אינני שונה לי בכל־עת אשר אני ראה את־מרדכי היהודי יושב בשער המלך: 14 ותאמר לו זרש אשתו וכל־אהביו יעשו־עין נבזה חמשים אמה ובבקר וימרו למלך ויתלו את־מרדכי עליו ובא־עם־המלך אל־המשתה שמח וישוב הדבר לפני המן ויעש העץ: פ

6

1 בכלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את־ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: 2 וימצא כתוב אשר הגיר מרדכי על־בנתנא וזרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: 3 ויאמר המלך מה־נעשה יקר ויגדולה למרדכי על־זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא־נעשה עמו דבר: 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית־המלך התיצו־נה לאמר למלך לתלות את־מרדכי על־העץ אשר־הכין לו: 5 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: 6 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה־לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: 7 ויאמר המן אל־המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: 8 יביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: 9 ונתון תלבוש והסוס על־יד־איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את־האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרפיהו על־הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה ועשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 10 ויאמר המלך להמן מהר קח את־הלבוש ואת־הסוס כאשר דברת ועשה־כן למרדכי היהודי מיושב בשער המלך אל־תפל דבר מפל אשר דברת: 11 ויחף המן את־הלבוש ואת־הסוס וילבש את־מרדכי וירפיהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה ועשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 12 וישוב מרדכי אל־שער המלך והמן נדתה אל־ביתו אבל וחפוי ראש: 13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל־אהביו את כל־אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מנרע היהודים

מֵרָדְכִי אֲשֶׁר הִחְלוֹת לִגְפֹל לִפְנֵי לֹא־תוּכַל לֹא כִּי־נִפְּוֹל תִּפְּוֹל לִפְנָיו: ¹⁴ עוֹדֵם מַדְבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי
הַמֶּלֶךְ הֵגִיעוּ וַיִּבְהַלְּלוּ לְהִבְיֹא אֶת־הַמֶּן אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אִסְתֵּר:

7

¹ וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן לְשִׁחוֹת עִם־אִסְתֵּר הַמְּלָכָה: ² וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאִסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בַּמַּשְׁתָּה הַזֶּה
מִה־שָׂאלְתָךְ אִסְתֵּר הַמְּלָכָה וְהַתְּתֶנּוּ לָךְ וּמַה־בְּקִשְׁתָּךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ: ³ וַתֵּעַן אִסְתֵּר הַמְּלָכָה
וַתֹּאמֶר אִם מְצָאתִי תוֹן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַאֲסֵר־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּתְּנֶנּוּ לִי נַפְשִׁי בְּשָׂאֲלֹתַי וְעִמִּי בְּבִקְשָׁתִי: ⁴ כִּי
נִמְכָּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לַהֲשָׂמִיד לְהָרֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלֹהֵי לַעֲבָדִים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכָּרְנוּ הִחַרְשָׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שָׁנָה
בְּגֹן הַמֶּלֶךְ: ⁵ כִּי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאִסְתֵּר הַמְּלָכָה מִי הָיָה זֶה וְאַיִן־זֶה הוּא אֲשֶׁר־מְלֹאֵ
לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: ⁶ וַתֹּאמֶר־אִסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הָמֵן הִרְעָה הָהָה וְהָמֵן נִכְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה:
⁷ וְהַמֶּלֶךְ גַּם בְּחִמּוֹ מִמַּשְׁתָּה הַזֶּה אֶל־גִּנְתַּת הַבַּיִתוֹ וְהָמֵן עֹמֵד לְבִקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאִסְתֵּר הַמְּלָכָה כִּי
רָאָה כִּי־קָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: ⁸ וְהַמֶּלֶךְ שָׂבַ מִגְּנַת הַבַּיִתוֹ אֶל־בַּיִתוֹ מִשְׁתָּה הַזֶּה וְהָמֵן נִפְּלָה
עַל־הַמַּטָּה אֲשֶׁר אִסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִנֵּם לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמְּלָכָה עִמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי
הַמֶּלֶךְ וַיִּגְּן הָמֵן חָפוּ: ⁹ כִּי וַיֹּאמֶר חֲרָבוֹנָה אֹחֵד מִן־הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הֵעֵץ אֲשֶׁר־עָשְׂהָ
הָמֵן לְמֵרְדְכִי אֲשֶׁר דָּבָר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בַּבַּיִת הָמֵן גְּבַהַ מְעֹשִׂים אִמְוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְחֵהוּ עִלּוֹ:
¹⁰ וַיִּתְּלוּ אֶת־הַמֶּן עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הָכִין לְמֵרְדְכִי וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה: פ

8

¹ בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ לְאִסְתֵּר הַמְּלָכָה אֶת־בַּיִת הָמֵן צָבָר *הֵי־הַיְהוּדִים (הֵי־הַיְהוּדִים)
וְמֵרְדְכִי בִּיא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָהּ אִסְתֵּר מִה הוּא־לָהּ: ² וַיָּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֵעִבִיר מִהָמֵן
וַיִּתְּנָהּ לְמֵרְדְכִי וְתַשֵּׁם אִסְתֵּר אֶת־מֵרְדְכִי עַל־בַּיִת הָמֵן: פ ³ וַתּוֹסֶף אִסְתֵּר וְתִדְבַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּפְּל
לִפְנֵי רְגְלָיו וַתִּתְחַנֶּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רְעַת הָמֵן הַאֲנִי וְאֵת מִחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הֵי־הַיְהוּדִים:
⁴ וַיּוֹשֶׁעַ הַמֶּלֶךְ לְאִסְתֵּר אֵת שְׂרָבֵט הַזֶּהֵב וַתִּקַּם אִסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: ⁵ וַתֹּאמֶר אֵסֵר־עַל־הַמֶּלֶךְ
טוֹב וְאִם מְצָאתִי תוֹן לִפְנֵי וְכִשְׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת־הַסָּפָרִים
מִחְשַׁבַּת הָמֵן בְּוַהֲמָרְתָּהּ הַאֲנִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאָבֵד אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ: ⁶ כִּי
אֵיכָכָה אוּכַל וְרֹאֲתִי בְּרַעָה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרֹאֲתִי בְּאַבְדֵּן מוֹלֶדְתִּי: ⁷ כִּי וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ לְאִסְתֵּר הַמְּלָכָה וְלִמְרְדְכִי הֵי־הַיְהוּדִי הָהָה בֵּית־הָמֵן נַתִּיתִי לְאִסְתֵּר וְאֵתוֹ תְּלוּ עַל־הָעֵץ
עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ *בַּיְהוּדִים) (בַּיְהוּדִים): ⁸ וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל־הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינַיְכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
וְחַתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנַחֲתוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב: ⁹ וַיִּקְרָאוּ
סִפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בַּעֲת־הַיּוֹם הַהוּא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן בְּשִׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיַּכְתֹּב כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה
מֵרְדְכִי אֶל־הַיְהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדָּרְפִּנִים וְהַיְחָפְזִים וְשְׁרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר וּמִתְּרוּ וְעַד־כּוֹשׁ שָׂבַע וְעֶשְׂרִים
וּמֵאֵה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּתָבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשָׁנוּ וְאֶל־הַיְהוּדִים כְּתָבָב וּכְלָשׁוֹנֵם: ¹⁰ וַיִּכְתֹּב
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ וַיַּחֲתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד הַרְצִים כִּפְסוּסִים רַכְבִּי הַרְכֵּשׁ
הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הַרְמְכִים: ¹¹ אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים וְאֲשֶׁר כְּכָל־עֵיר־נַעִיר לְהַשְׁתַּלְּלֵם וְלַעֲמֹד
עַל־נַפְשֵׁם לְהַשְׂמִיד וְלְהָרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חַיִל עִם וּמְדִינָה הַצְּרִים אַתֶּם טַף וְנָשִׁים וּשְׁלָלִם לְבוֹז:
¹² בַּיּוֹם אֹחֵד בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ בְּשִׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר:
¹³ פֶּתְעָעָן הִתְקַבַּל לְהַתְּנָן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גִלְוִי לְכָל־הָעַמִּים וְלַהּיוֹת *הֵי־הַיְהוּדִים) (הֵי־הַיְהוּדִים)
*עַתְוִידִים) (עַתְוִידִים) לַיּוֹם הַזֶּה לְהַגָּתֵם מֵאַיִכֶּיָּהֶם: ¹⁴ הַרְצִים רַכְבִּי הַרְכֵּשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים וְצֵאוּ מִבְּהָלִים
וּדְחוּפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהִתַּת נִתְנָה בְּשׂוֹשׁן הַבִּירָה: פ ¹⁵ וּמֵרְדְכִי יֵצֵא וּמִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבוֹשׁ מַלְכוּת
תִּכְבַּלֶת חֹזֵר וְעֹשְׂרַת וְהֵב גְּדוּלָה וְהַכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהַעִיר שׁוֹשָׁן צָהֲלָה וְשַׁמְחָה: ¹⁶ לַיְהוּדִים הַיּוֹת
אוֹרְחָ וְשַׁמְחָה וְשׁוֹשׁן וְיִקֵּר: ¹⁷ וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מְקוּם אֲשֶׁר דָּבָר־הַמֶּלֶךְ וְתָלוּ
מַזִּיעַ שְׁמִחָה וְשׁוֹשׁן לַיְהוּדִים מַשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּרְבִים מַעֲמִי הָאֵרֶץ מִתְּתִידִים כִּי־נִפְּלַס פְּחַד־הַיְהוּדִים
עֲלֵיהֶם:

9

¹ וּבְשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר בְּשִׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם כִּי אֲשֶׁר הֵגִיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וַתָּדוּ לְהַעֲשׂוֹת
בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׂבְרוּ אֵיבֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם וְנִתְּפָדָה הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הָמָּה בְּשָׁנֵיהֶם:

2 נקחלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי גדול מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: 5 ונפו היהודים בכל ארציהם מפתח רב וחרג ואבהו ונעשו בשנאיהם כרצונם: 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: 7 ואת פרשנתא ואת הרלפון ואת אספתא: 8 ואת פורתא ואת אדלאי ואת אריתא: 9 ואת פרמשתא ואת ארטי ואת ארדי ואת וזתא: 10 עשרת בני המן בן המרתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: 11 בינם הוא בא מספר התרועים בשושן הבירה לפני המלך: 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ויגתו לך ומה בקשתך עוד ותעש: 13 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יגתו גם מהר ליהודים אשר בשושן לעשות פתת היום ואת עשרת בני המן תלוי על העץ: 14 ויאמר המלך להעשות כן ותגתו דת בשושן ואת עשרת בני המן תלוי: 15 ויקחלו *היהודים) היהודים) אשר בשושן גם בינם ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם: 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקחלו ועמד על נפשם ונזח מאביהם וחרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: 17 בינם שלשה עשר לחדש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אלו יום משתה ושמחה: 18 *והיהודים) היהודים) אשר בשושן נקחלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אלו יום משתה ושמחה: 19 על כן היהודים *הפרוים) הפרוים) הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: 20 ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש בקרובים ורחוקים: 21 לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: 22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאובייהם וחדש אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: 24 כי המן בן המרתא האגני צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגדל להמם ולאבדם: 25 ובבזה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלוי אתו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על פכה ומה הגיע אליהם: 27 קימו *וקבל) וקבלו) היהודים עליהם ועל ירועם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: 28 והימים האלה נקרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים ויזכרו לא יסוף מזרעם: 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביתול ומרדכי היהודי את כל תקף לקיים את אגרת הפורים הזאת השנית: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: 31 לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קדם עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל ירועם דברי הצמות וזעקתם: 32 ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר: 3

10

1 וישם המלך *אחשרש) אחשורוש) (מס על הארץ ואי הים: 2 וכל מעשה תקפו ונבחרתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלואהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל ירעו:

איוב

1 איש היה בארץ-עין איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: 2 ויגלוהו לו שבעה בנים ושלוש בנות: 3 ויהי מקנהו שבעת אלפי-צאן ושלושת אלפי נמלים וחמש מאות אמהד-בקר וחמש מאות אונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל-בני-קדם: 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלושת *אחיותיהם (אחיותיהם) לאכל ולשתות עמם: 5 ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאנו בני וברכו אלהים בלבכם ככה יעשה איוב כל-הימים: 6 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתנצב על-יהנה ויבוא גם-השטן בתוכם: 7 ויאמר יהוה אל-השטן מאין תבא ונען השטן את-יהוה ויאמר משוט בארץ ומתהלך בה: 8 ויאמר יהוה אל-השטן השמת לבך על-עבדי איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע: 9 ונען השטן את-יהוה ויאמר החנם נרא איוב אלהים: 10 הלא-אאת (אתה) שכת בעדו ובעד-ביתו ובעד כל-אשר-לו מסביב מעשה ידיו ברכתו ומקנהו פרץ בארץ: 11 ואולם שלחנא ירד ונע בכל-אשר-לו אם-לא על-פניו וברכה: 12 ויאמר יהוה אל-השטן הנה כל-אשר-לו בידך רק אליו אל-תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה: 13 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים וזון בבית אחיהם הבכור: 14 ומלאך בא אל-איוב ויאמר הבקר הנו חרשות והאתנות רעות על-ידיהם: 15 והפל שבא ותקחם ואת-הנערים הכו לפי-חרב ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: 16 עוד וזה מנדבר וזה בא ויאמר איש אלהים נפלה מדהשמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: 17 עוד וזה מנדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על-הגמלים ויקחוהם ואת-הנערים הכו לפי-חרב ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: 18 עוד זה מנדבר וזה בא ויאמר בניו ובנותיו אכלים ושתיים וזון בבית אחיהם הבכור: 19 והנה רוח גדולה באה ומועבר המדבר וננע בארבע פנות הבית ויפל על-הנערים וימותו ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: 20 ונגם איוב ויקרע את-מעילו ויגז את-ראשו ויפל ארצה וישתחו: 21 ויאמר ערם *ציתי (יצאתי) מבטן אמי וערם אשוב שמה והנה נתן ויהנה לקח יהי שם יהוה מברך: 22 בכל-זאת לא-חטא איוב ולא-קמו תפלה לאלהים: פ

2

1 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתנצב על-יהנה ויבוא גם-השטן בתכם להתנצב על-יהנה: 2 ויאמר יהוה אל-השטן אי מזה תבא ונען השטן את-יהוה ויאמר משוט בארץ ומתהלך בה: 3 ויאמר יהוה אל-השטן השמת לבך על-עבדי איוב כי אין קמותו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע ועדנו מחנוק בתמותו ומסיתני בו לבלעו חנם: 4 ונען השטן את-יהוה ויאמר עוד בעד-עור וכל אשר לאיש ותן בעד נפשו: 5 ואולם שלחנא ירד ונע אל-עצמו ואל-בשרו אם-לא על-פניו וברכה: 6 ויאמר יהוה אל-השטן הנו בידך אף את-נפשו שמר: 7 ויצא השטן מאת פני יהוה ונד את-איוב בשחין רע מכף רגלו *ער (עדר) קדקדו: 8 ויקחלו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך-האפר: 9 ותאמר לו אשתו עדה מחנוק בתמתך בך אלהים ומת: 10 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את-הטוב נקבל מאת האלהים ואת-הרע לא נקבל בכל-זאת לא-חטא איוב בשפתיו: פ 11 וישמעו שלושת רעי איוב את כל-הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו הטימילו ובלעד השוויו וצופר הנעמתי וינערו ויחיו לבוא לגדלו וינחמו: 12 וישאו את-עניניהם מרחוק ולא הפירוהו וישאו קולם ויבקו ויקרעו איש מעלו ויזדקו עקר על-ראשיהם השקומה: 13 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואינדבר אליו דבר כי ראי כירגל הכאב מאד:

3

1 אחר-כך פתח איוב את-פיהו ונקלל את-יומו: פ 2 ונען איוב ויאמר: 3 יאבד יום אנלד בו ותלילה אמר תרה גבר: 4 היום הווא יהי חשך אל-ידרשהו אלונה מנעל ואל-תופע עליו נהרה: 5 ויאלהו חשך וצלמות תשכרעליו עננה יבעתהו כמריהו יום: 6 תלולה הווא ויקחהו אפל אל-יחד בימי שנה במספר ירחים אל-יבא: 7 הנה תלולה הווא ותי גלמוד אל-תבא רננה בו: 8 קכהו אחר-יגום

ממקומם: 18 ילפתו ארתות דר'כס יעלו בתהו ויאבדו: 19 הביטו ארתות תמא תליכת ש'בא קויד למו:
 20 בשו כיר'בטח באו ע'דיה ויהפרו: 21 כיר'עתה הניתם *לא) ל'זו) תראו ח'תת ותי'ראו: 22 כיר'אמרת
 תבו לי זמל'כ'כס ש'חדו בעדי: 23 ומל'טוני מנד'צר ומנד ער'צים תפדוני: 24 חורוני ואני אחר'יש
 ומה ש'גיתי ה'בינו לי: 25 מה'נמרצו אמרי'אשר ומה'יזכיה הוכ'ת מ'כס: 26 תלהוכח מ'לים תח'שבו
 זל'רוח אמרי נ'אש: 27 אר'על'ת'ום תפילו ז'ת'כו על'ר'עכם: 28 ועתה הוצ'לו פנו'בי ועל'פני'כ'ם
 אס'א'ב'ב: 29 שבו'גא אל'ת'תי ע'לה *וש'בו) ו'שובו) עוד צדק'י'בה: 30 ת'שב'בל'שוני ע'לה אס'ח'כי
 לא י'בין ה'ות:

7

1 הלא'צ'בא לא'נ'ש *על-) ע'לי) אר'ץ וכימי ש'כיר י'מו: 2 כ'עבד יש'א'צ'ל וכש'כיר י'קה פ'עלו:
 3 כן ה'תל'תי לי י'ר'ח'ש'וא וילילות ע'מל מנו'לי: 4 אס'ש'כ'בתי ואמ'רתי מתי א'קום ומד'ד'ע'רב וש'כ'עתי
 נ'דרים עדי'נ'ש'י: 5 ל'ב'ש בש'רי ר'מה *ונ'יש) ע'פר עורי ד'נע וימ'אס: 6 מי קלו מני'אר'ג ויכלו
 ב'א'פ'ס ת'נה: 7 ז'כר כיר'רוח ח'ני לא'ת'שוב ע'ני לרא'ות טוב: 8 לא'ת'שורני ע'ין ר'אי ע'ינ'ך כ'י וא'גני:
 9 ק'לה ע'ן ונ'לך כן י'ר'ד ש'אל לא י'ע'לה: 10 לא'י'שוב עוד ל'ביתו ולא'י'כ'רנו עוד מ'קמו: 11 נ'ס'א'ני
 לא א'ח'ש'ך כ'י א'ד'ב'רה כ'צר רוחי א'ש'יחה כ'מר נ'פ'שי: 12 ה'ם'א'ני אס'ת'נין כיר'ת'שים ע'לי מ'ש'מר:
 13 כיר'אמ'רתי ת'נח'מני ער'שי יש'א בש'חי מ'ש'כ'בי: 14 וחת'מני כחל'מות ומח'ז'ונות ת'בע'תני: 15 ות'כ'ח'ר
 מ'ח'ק נ'פ'שי מ'ות מע'צ'מותי: 16 מא'סתי לא'ע'ל'ם א'חיה ח'דל מ'מני כיר'ה'ל י'מי: 17 מה'א'נוש כ'י ת'נ'ד'ל'נו
 וכיר'ת'שית א'ליו ל'ב'ך: 18 ות'פ'ק'ד'נו ל'ב'ק'רים ל'ר'נ'עים ת'כ'ת'נו: 19 כ'מה לא'ת'ש'עה מ'מני לא'ת'ר'פ'ני
 עדי'בל'עי ר'קי: 20 ת'ט'אתי מה א'פ'על ל'ך נ'צר ה'א'ר'ם ל'מה ש'מ'תני למ'פ'נע ל'ך ו'א'היה ע'לי למ'ש'א:
 21 ומה לא'ת'ש'א פ'ש'עו ות'ע'ביר את'ע'וני כיר'עתה לע'פר א'ש'כ'ב וש'ח'ר'תני וא'גני: פ

8

1 ונ'ען ב'ל'ךד הש'וחי ויאמר: 2 עדי'אן תמל'ל א'לה ורוח כ'ביר אמרי'פ'יד: 3 האל י'ענת מ'ש'פט
 ואס'ש'די י'ענת צד'ק: 4 אס'ב'ג'ד ח'ט'או'לו וי'ש'ל'ח'ם כ'יד פ'ש'עם: 5 אס'א'ת'ה ת'ש'ח'ר אל'אל ואל'ש'די
 ת'ת'ח'נו: 6 אס'נ'ד וי'ש'ר א'ת'ה כיר'עתה י'עיר ע'ליך ו'ש'ל'ם נ'נת צד'ק'ך: 7 ו'ת'נה רא'שית'ך מ'צ'ע'ר וא'ח'רית'ך
 יש'נה מא'ד: 8 כיר'ש'אל'גא ל'ךד ריש'ון וכ'ז'ן ל'ת'ק'ר א'בות'ם: 9 כיר'ת'מול א'נח'נו ולא נ'דע כ'י צ'ל י'מינו
 ע'לי'אר'ץ: 10 הלא'ה'ם י'ורו'ד ויאמרו ל'ך זמל'כ'ם יוצ'או מ'לים: 11 ה'ינ'א'ה י'מ'א ב'לא כ'צה יש'נה א'חו
 כ'לי'מ'ים: 12 ע'נ'נו ב'אבו לא י'ק'ט'ף ול'פ'ני כ'ל'ח'ציר י'י'ב'ש: 13 כן א'ר'חות כ'ל'ש'כ'חי אל ות'ק'ות ה'נ'ך
 ת'א'ב'ד: 14 א'ש'ר י'ק'וט כ'ס'לו ו'בית ע'כ'ביש מ'ב'ט'חו: 15 יש'ען על'ביתו ולא י'ע'מד י'ח'זיק כ'ו ולא י'ק'ום:
 16 כ'טב הוא ל'פ'ני ש'מ'ש ועל נ'ת'ו ונ'ק'חו ת'צ'א: 17 על'ג'ל ש'ר'ש'יו י'ס'כ'כו בית א'ב'נים י'ח'חו: 18 אס'י'ב'ל'ע'נו
 מ'מ'ק'ומו ו'כ'חש כ'ו לא ר'את'יך: 19 הן'הוא מ'ש'וש ד'ר'כו זמ'ע'פ'ר א'חר י'צ'ח'חו: 20 הן'אל לא ימ'א'ס'ת'ם
 ולא י'ח'זיק כ'יד מ'ר'עים: 21 עדי'ימ'לה ש'חוק' פ'יד וש'פ'תיך ת'רוע'ה: 22 ש'נ'איך יל'ב'ש'ר'ב'ש'ת ו'א'הל ר'ש'עים
 א'י'נ'נו: פ

9

1 ונ'ען אי"ב ויאמר: 2 א'מ'נם י'ר'עתי כיר'כו ומה'י'צ'ד'ק א'נוש ע'ם'אל: 3 אס'י'ח'פ'ץ ל'ריב ע'מו לא י'ע'נ'נו
 א'חת מני'אר'ץ: 4 ח'כ'ם ל'כ'ב וא'מ'יץ כ'ח מיר'ה'ק'שה א'ליו וי'ש'ל'ם: 5 המ'ע'תי'ך ה'רים ולא י'דעו א'ש'ר
 ה'פ'כ'ם ב'א'פו: 6 המ'ר'צ'ו אר'ץ מ'מ'ק'ומ'ה וע'מו'די'ה ות'פ'ל'צ'ו: 7 הא'מר ל'ח'ר'ס ולא י'ז'ר'ח ו'כ'ע'ד כ'וכ'ב'ים
 י'ח'ת'ם: 8 נ'טה ש'מ'ים ל'כ'דו ו'ז'ר'ד'ך על'ב'מ'תי י'ם: 9 ע'שה'ע'ש כ'ס'יל וכ'מ'יה ו'ח'ד'רי ת'מן: 10 ע'שה ג'ד'לות
 עדי'א'ין ת'ק'ר ונ'פ'לא'ות עדי'א'ין מ'ס'פ'ר: 11 הן י'ע'כ'ר ע'לי ולא א'ר'אה ו'י'ח'ל'ף ולא א'ב'ין לו: 12 הן י'ח'ת'ף
 מי יש'י'ב'נו מיר'אמר א'ליו מה ת'ע'ש'ה: 13 א'לו'ה לא י'ש'יב א'פו *ת'ח'תו) ת'ח'תיו) ש'ח'חו ע'רי ר'הב: 14 א'ף
 כיר'א'נ'כי א'ע'נ'נו א'כ'ח'רה ד'כ'בי ע'מו: 15 א'ש'ר אס'צ'ד'קתי לא א'ע'נה למ'ש'פ'טי א'ת'ח'נו: 16 אס'ק'ראתי
 ונ'ע'נני לא'א'מ'ין כיר'א'ז'ון ק'ולי: 17 א'ש'ר ב'ש'ע'רה יש'ופ'ני ו'ח'ר'בה פ'צ'עי ח'ג'ם: 18 לא י'ת'נ'ני ה'ש'ב רוחי
 כ'י יש'ב'ע'ני מ'מ'ר'ים: 19 אס'ל'כ'ת א'מ'יץ ה'נה וא'ם למ'ש'פ'ט מי י'ע'די'ני: 20 אס'א'צ'ד'ק כ'י י'ר'ש'יעני ת'ס'א'ני
 ונ'ע'ק'ש'ני: 21 ת'ס'א'ני לא'א'ר'ע נ'פ'שי א'מ'אס ת'ני: 22 א'חת היא על'כ'ן א'מ'רתי ת'ם ו'ר'ש'ע הוא מ'כ'לה:
 23 אס'ש'וש י'מית פ'ת'א'ם למ'ס'ת נ'ק'ים ו'ל'ע'ג: 24 אר'ץ ו'נ'ת'ה כ'יד ר'ש'ע פ'ני'ש'פ'מ'יה וכ'ס'ה אס'לא א'פ'או
 מיר'הוא: 25 ו'י'מני ק'לו מני'ר'ג'ן כ'ר'חו לא ר'או ט'וב'ה: 26 ח'ל'פו ע'ם'א'ני'ות א'בה כ'נ'ש'ר י'מוש ע'לי'א'כ'ל:

27 אמרתי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה: 28 יגרתה כל־עצבתי ידעתי כי־לא הנקני: 29 אנכי ארשע למה־זה תכל איגע: 30 אסתרתחצתי *כמו (כמו־ש'לג וזוזכותי בכר פפי: 31 אז בשחת הטבלתי ותעבוני שלמותי: 32 כי־לא איש פמני אעננו נבוא וחדו במשפט: 33 לא ישבינינו מוכיח ישת ידו על־שנינו: 34 יסר מעלי שבטו זמתו אל־תבעתני: 35 אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי:

10

1 נקטה נפשי בחי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי: 2 אמר אל־אלוה אל־תרשיעני הודיעני על מה־תריבני: 3 הטוב לך | כיתעשק כיתמאס ויניע כפיד ועל־עצת רשעים הופעת: 4 העיני בשר לך אם־כראות אנש תראה: 5 הכימי אנש ימיד אם־שנאותיך כימי גבר: 6 כיתבקש לעוני ולחטאתי תדרוש: 7 על־דעתך כי־לא ארשע ואין מידת מציל: 8 ידוך עצבוני ונעשוני יחד סביב ותבלעני: 9 וקרנא כיתחמר עשיתני ואל־עפר תשיבני: 10 תלא כחלב תחכני וכנבזה תספיאני: 11 עוד ובשר תלבישני ובעצמות ויגידים תסככני: 12 חיים וחסד עשית עמדי ופקדת־ך שמרה רוחי: 13 ואלה צפנת כלבבך ידעתי כיתזאת עמך: 14 אם־חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני: 15 אם־רשעתי אל־לי וצדקתי לא אשא ראשי שבע קלון וראה עני: 16 וינאה כשחל תצוהני ותשב תחפלא־כי: 17 תחדש עדיך | נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מרחם הצאתני אינע ועין לא־תראני: 19 כאשר לא־הייתי אהיה מבטן לקבר אוכל: 20 הלא־מעט ימי *יחדל (יחדל *ישית) *ישתי (ממני ואבליגה מעט: 21 כטרם אלה ולא אשוב אל־ארץ חשך וצלמות: 22 ארץ עיפתה | כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו־אפל: פ

11

1 וינען צפר הנעמתי ויאמר: 2 הרב דברים לא יענה ואם־איש שפתים יצדק: 3 בדיך מתים יחרישו ותלענ ואין מכלם: 4 ותאמר דך לקחי ובר היתי בעיניך: 5 ואולם מיריתן אלוה דבר ויפתח שפתי עמך: 6 ויגדר־ך | תעלמות חכמה כיתכפלים להושיה ודע כיתשיה לך אלוה מעונך: 7 תחקר אלוה תמצא אם עד־תכלית שתי תמצא: 8 נבתי שמים מה־תפעל עמקה משאול מה־תדע: 9 ארצה מארץ מדה ורחבה מניגם: 10 אם־יחלף ויסגיר ונקחיל ומו ישבנו: 11 כיתהוא ידע מתי־שוא וירא־אנו ולא יתבונן: 12 ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יגלד: 13 אם־אתה חכנית לבך ופרשת אליו כסף: 14 אם־אנו בדרך הרחיקהו ואל־תשכן באהלך עולה: 15 כיתאז | תשא פניך ממים ותית מצק ולא תירא: 16 כיתהא עמל תשכח ממים עברו תזפר: 17 ומצדירים יקום תלד תעפה כפקר תהיה: 18 ובשחת כיתיש תקנה וחסרת לבטח תשכב: 19 וירבצת ואין מחריר וחלו פניך רבים: 20 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקוהם מפחד־נפש: פ

12

1 ונען איוב ויאמר: 2 אמנם כי אחס־עם ועמכם תמות חכמה: 3 גם־לי לבב | כמזכס לא־נפל אנכי מכם ואת־מיראין כמו־אלה: 4 שחק לרעהו | אהיה קבא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בוי לעשתות שאגן נכון למועדי נול: 6 ישליו אהלים | לשדרים ובשחות למרניני אל לאשר תביא אלוה בקדו: 7 ואילים שאל־נא בהמות ותרה ועוף השמים ויגדר־ך: 8 או שיח לארץ ותרה ויספרו לך דיגי תים: 9 מי לא ידע בכל־אלה כי יד־יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידו גפס כל־חיו ורית כל־בשר־איש: 11 הלא־אנו מלין תבתו וחד אכל ישעם־לו: 12 ביששים חכמה וארד ימים תבונה: 13 עמו חכמה וינברה לו עצה ותבונה: 14 הן יחרוס ולא יבנה יסגר על־איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויתפכו ארץ: 16 עמו עז ותושיה לו שגג ומשנה: 17 מוליד יועצים שולל ושפטים יהולל: 18 מוסר מלקים פתח ויאסר אזור במתניהם: 19 מוליד כהנים שולל ואתנים יסגר: 20 מסיר שפה לנאמנים ושטעם זקנים יקח: 21 שופד בוי על־נדיבים ומזיח אפיקים רפה: 22 מנלה עמקות מני־חשך ויצא לאור צלמות: 23 משניא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: 24 מסיר לב ראשי עם־הארץ ויתעם בתהו לא־דרךך: 25 ומשור־חשך ולא־אור ויתעם כשבור:

13

1 הן־פל ראתה עיני שמעה אזני ותכן ליה: 2 גדרתכם ידעתי גם־אני לא־נפל אנכי מכם: 3 ואולם אני אל־שני אדבר והוכח אל־אל אחפץ: 4 ואילים אתם טפלי־שקר רפאי אלל כלכם: 5 מיריתן תחברש

תחרישו ויהי לכם לחכמה: 6 שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 7 הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמזה: 8 תפניו תשאיו אם לאל תריבון: 9 השוב בייחוקך אתכם אם ביהתל באנוש תהתלו בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בפתר פנים תשאיו: 11 תלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: 12 וקרובים משלי אשר לגבי חומר גביכם: 13 תחרישו ממני וארבה אני ויעבר עלי מה: 14 על מה ו אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי: 15 הן יקטלני *לא לזו איתל אך דרבי אל פניו אוכיה: 16 גם הוא לי לישועה כיר לא לפניו חנף יבוא: 17 שמעו שמעו מלתי ואחתי באזניכם: 18 הגדנא ערבתו משפט ידעתי כיר אני אצדק: 19 מיר הוא יריב עמרי כיר עתה אחריש ואנוע: 20 אך שתים אל תעש עמרי אז מופיך לא אסתר: 21 כפך מעלי תרנח ואמתך אל תבעתני: 22 וקרא ואנכי אענה או אדבר ותשיבני: 23 כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני: 24 למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב קד: 25 העלה נחף תערוץ ואתקש יבש תרדף: 26 כיר תכתב עלי מדרות ותורישני עונות נעורי: 27 ותשם פסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקה: 28 והוא כרקב יבילה כבדך אכלו עש:

14

1 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע ימי: 2 כציץ יצא וימל ויבחה כצל ולא יעמוד: 3 אף על זה פקתה עינד ואתי תביא במשפט עמד: 4 מירתו יהור משמא לא אחר: 5 אם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך *חקו (חקיו) עשית ולא יעבור: 6 שעה מעליו ויחזק עד ירצה כשכור יומו: 7 כי יש לעץ תבנה אם יפרת ועוד ויחליף וינקהו לא תחזק: 8 אם יתקו בארץ שרשו ויכפר ימות נזפו: 9 מריח מים ופרח ועשה קציר כמו נטע: 10 ויבך ימות ויחלש וינע אדם ואינו: 11 אולד מים מנינם ונהר וחרב ויבש: 12 ואיש שוכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקצו ולא יערו משנחם: 13 מי יתן בשאלו תפניו ויחבר ויבש אף תשיח לי חק ותזכרני: 14 אם ימות זכר הויתיה כלימי צבאי איתל עד יבוא חליפתי: 15 תקרא ואנכי אענה למעשה ידך תכסף: 16 כיר עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי: 17 חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני: 18 ואולם הרנפל יבול וצור יעמק ממקומו: 19 אבנים ו שקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת: 20 תתקפהו לצדח וינהלך משנה פניו ותשלחהו: 21 יכבדו בניו ולא יבין למו: 22 אף בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל: פ

15

1 ויען אליפו התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת רות וימלא קדים בטנו: 3 הוכח כדבר לא יספון זמלים לא יושיל בם: 4 אף אתה תפר יראה ותנרע שיחה לפני אל: 5 כי יאלף עונך פיה ותבחר לשון ערומים: 6 ירשיעך פיה ולא אני ושמתיך וענו בך: 7 תראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת: 8 הבסוד אלוה תשמע ותנרע אליך חכמה: 9 מה ידעת ולא גדת תבין ולא עמנו הוא: 10 גם שוב גם ישיש בני כביר מאבך ימים: 11 המעט ממה תנחמות אל ודבר לאט עמד: 12 מה יקחה לבך ומה ירזמן עינד: 13 כיר תשיב אל אל רוחך והצאת מפיך מליו: 14 מה אנוש כיר יזכה וכיר צדק ילוד אשה: 15 הן *בקדשו (בקדשו) בקדשו (לא יאמין ושמים לא יזכו בעיניו: 16 אף כיר נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה: 17 אחוק שמע לי וזה חיותי ואספרה: 18 אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם: 19 להם לבדם נהנה הארץ ולא יעבר יר בתוכם: 20 כלימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ: 21 קול פחדים באזניו בשלום שודד יבואנו: 22 לא יאמין שוב מני חשך *יצפון (יצפון) וצפוי הוא אלי חרב: 23 נדר הוא ללחם איה ידע: 24 כיר יבין יום חשך: 24 יבועתהו צר ומצנקה תתקפהו כמלך: 25 עתיד לכידו: 25 כיר נטה אל אל ידו ואל שדי ותנבך: 26 ירוץ אליו בצואר בעכי גבי מניו: 27 כיר כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל: 28 וישפון ערים נכחיות בתים לא יבשו למו אשר התעתדו לגלים: 29 לא יעשר ולא יקום חילו ולא יטח לארץ מנלם: 30 לא יסור מני חשך ינקתו תבש שלהבת ויסור כרוח פיו: 31 אל יאמן *בשו (בשו) בשיו נהעה כיר שאו תהנה תמורתו: 32 בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה: 33 ויחמס כפנו בסרו וישלך כזית נצתו: 34 כיר ענת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחח: 35 קרה עמל ויגד און ויבטנם תבין מרמה: ס

16

1 וינען איוב ויאמר: 2 שִׁמְעֵתִי כְּאֵלֶּה רְבוֹת מִנְחָמֵי עַמָּל כְּלָכֶם: 3 הֲקַן לְדַבְרֵי־רִוּחַ אוֹ מִזֶּמֶר־מִרְיָצָה כִּי תִשָּׁעָה: 4 גַּם אֲכִיל כֶּכֶם אֲרַבְרָה לִּי־נֶשׁ נַפְשְׁכֶם תַּחַת נַפְשִׁי אֲחַבִּירָה עֲלֵיכֶם בְּמֵלִים וְאַיְיָעָה עֲלֵיכֶם בְּמֵן רֹאשִׁי: 5 אֲאַמְצַכֶּם בְּמוֹרְפֵי וְיָדִי שִׁפְתֵי וְחֹשֶׁךְ: 6 אִם־אֲרַבְרָה לֹא־יִחַשְׁדָּה כִּי־אֲבִי וְאֲחַדְלָה מִה־מִּנִּי יִהְיֶה: 7 אֲדַעֲמַתָּה הַלְאַנִי הַשְׂמוֹת כַּל־עֲדָתִי: 8 וְתִקְמַטְנִי לְעַד הַיָּהּ וְנִקַּם כִּי כָחָשִׁי בְּפִנִי וְנִעַנָּה: 9 אַפְּסוּ טֶרֶף וְיִשְׁטַמְּנִי חֲרָק עַל־י בְּשִׁנְיֹו צֵרִי וְלִטוּשׁ עֵינַי לִי: 10 פִּעֲרוּ עָלַי בְּפִיחֶם בְּחֶרֶף־הַ כֶּהֱן לְחַגִּי וְחַד עָלַי יִתְמַלְאוּן: 11 סִינַרְנִי אֵל אֵל עֲוִיל וְעַל־יָדַי רְשָׁעִים יִרְטְנִי: 12 שְׁלֹו הֵיִתִּי וְנִפְרָפְרַנִּי וְאַתָּה בְּעַרְפִּי וְנִפְצַצְצֵנִי וְיִקְמִנֵי לִי לְמַטְרָה: 13 וְסָבוּ עָלַי רַבִּיּוּ וְפִלְחָ בְּלִיזוֹתַי וְלֹא יִחְמֹול יִשְׁפֹּךְ לָאָרֶץ מִרְחֹתַי: 14 יַפְרֹצְנִי בְּרֵץ עַל־פְּנֵי־רַבֵּץ יָרֵץ עָלַי כְּנְבוֹר: 15 שֶׁק תִּפְרֹתַי עָלַי גִּלְדִי וְעַל־לִתֵּי בְּעֶפֶר קִרְנֵי: 16 פְּנֵי *חַמְרַמְרָה (חַמְרָמוֹ) מִנִּי־בָכִי וְעַל עַפְפַּי צַלְמוֹת: 17 עַל לֹא־חִמַּס כְּכַפִּי וְתִפְלַתִי זָבַח: 18 אַרְצֵן אֶל־תַּכְסֵי דָמִי וְאַל־יִהְיֶה מְקוֹם לְעַנְקוֹתַי: 19 גַּם־עֲמַתָּה הַנִּהֵב־בְּשָׂמַיִם עָרֵי וְשִׁהְרֵי בְּמִרְמָיִם: 20 מִלְצֵי רַעִי אֶל־אֱלֹוֹת דַּלְפָּה עֵינֵי: 21 וְיוֹכַח לִגְבַר עִם־אֱלֹוֹת וְכֹזֵר־אָדָם לְרַעְוָה: 22 כִּי־שִׁנּוֹת מִסָּפָר יִתְחַיֶּה וְאָרַח לֹא־אָשִׁיב אֶחְדָּךְ:

17

1 רוּחֵי חֲבָלָה יָמִי נוֹעֲכוּ קַבְרִים לִי: 2 אִם־לֹא חַתְלִים עַמְרֵי וְכַחְמֵרוֹתֵם תַּלְן עֵינֵי: 3 שְׁימָה־נָא עַרְבֵנִי עַמְדָּ מִי הוּא לְיָדִי וְתִקַּע: 4 כִּי־לָכֶם צַבֻּתָּ מִשְׁכַּל עַל־צֶן לֹא תִרַם: 5 לְחַלֶּק וְיָגִיד רַעִים וְשֵׁנֵי בְנֵי תִכְלִינָה: 6 וְהִזְעַנְנִי לְמִשְׁלַל עַמִּים וְחַפְתָּ לְפָנַי אֲהַוָּה: 7 וְתַכַּח מִכַּעֵשׂ עֵינֵי וְיִצְרִי כַּצָּל כָּלֶם: 8 וְיִשְׁמוּ יִשְׂרָאֵל עַל־זֹאת וְנָקִי עַל־חַגְרָה יִתְעַרֵר: 9 וְיִאֲתָו צַדִּיק בְּרַכּוֹ וְשִׁהְרֵי־זָרִים יִסִּיף אִמְצִי: 10 וְאֵוִלֵם כָּלֶם תִּשְׁבוּ וּכְבֹא נָא וְלֹא־אֲמַצָּא בְכֶם חָסֶד: 11 יָמִי עָבְרוּ וְזַמְתִּי נִתְקַו מוֹרְשֵׁי לִבִּי: 12 לִי־לִהַ לְיוֹם יִשְׁמֹו אֹוֹר קָרוֹב מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ: 13 אִם־אֲקַוָּה שְׂאוֹל בֵּיתִי בְּחֹשֶׁךְ רִפְדֹתַי יִצְעַי: 14 לְשַׁחַת כִּרְאֵתַי אָבִי אֵתָה אִמִּי וְאֶחָיו לְרַמְחָה: 15 וְאַיָּה אֶפְּו תְקוֹנִי וְתַקְוָתִי מִי יִשְׁרֹנָה: 16 בְּתֵי שְׂאֵל תִּמְדְּנָה אִם־יִחַד עַל־עֶפֶר נָחַת: 17

18

1 וינען בלעד השחי ויאמר: 2 עד־אָנָּה תִשְׁיַמּוּן קִנְצֵי לְמִלִּין תִּבְנוּ וְאַחַר נִבְרַר: 3 מִדְּוֵעַ נִחְשָׁבֶנּוּ כַּכֹּהֵן וְטָמְיָנוּ בְּעֵינֵיכֶם: 4 טֶרֶף נַפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ הִלְמַעְנֶה תַעֲבוּ אַרְצֵן וְעֵתַק־צַוֵר מִמִּקְמוֹ: 5 גַּם־אֹוֹר רְשָׁעִים יַדְעָה וְלֹא־זָוָה שְׂבִיב אִשׁוֹ: 6 אֹוֹר חֹשֶׁךְ בְּאִהְלוֹ וְגִרּוֹ עָלָיו יַדְעָה: 7 זָרוּ צַעֲרֵי אוֹנָה וְתִשְׁלִיכְהוּ עֲצָתוֹ: 8 כִּי־שְׁלַח בְּרִשָׁת בְּרַגְלוֹ וְעַל־שְׂבִיבָה יִתְחַלֵּךְ: 9 יֵאֲתָו בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחְזֹק עָלָיו צַמִּים: 10 טָמִין בַּאֲרֶץ חֲבָלּוֹ וְיִמְלַכְדָּו עָלַי נְחִיב: 11 סֹכִיב בְּעֲתָהוּ בְּלִחּוֹת וּחִפְצָהוּ לְרַגְלָיו: 12 וְהִירַעֵב אַנּוֹ וְיֵאִיד נְכוֹן לְצִלְעֹו: 13 יֹאכַל בְּתֵי עוֹרָו יֹאכַל בְּיָדוֹ כְּבוֹר מוֹת: 14 יִתַּק מֵאֲהַלוֹ מִכִּסְחוֹ וְתַצְעֵדְהוּ לִמְלֶךְ בְּלִחּוֹת: 15 תִּשְׁכַּון בְּאִהְלוֹ מִבְּלִי־לוֹ וְזָרָה עַל־נַוְהוֹ נְפֹרֵת: 16 מִתַּחַת שְׂרָשְׁו יַבְשׁוּ וּמִפֹּעֵל יִמַל קִצְיָרוֹ: 17 וְכֹזֵר־אֲבִד מִנִּי־אַרְצֵן וְלֹא־שִׁם לּוֹ עַל־פְּנֵי־חַיּוּץ: 18 וְהִדְפָּהוּ מֵאֹוֹר אֶל־חֹשֶׁךְ וּמִתְבַּל וְנִדְהוּ: 19 לֹא יִן לּוֹ וְלֹא־יִבְדַּד בַּעַמּוֹ וְאִין שְׂרִיד בְּמַגְרֵיוֹ: 20 עַל־יִמּוֹ נַשְׁמוּ אֲחֵרִים וְקִדְמָנִים אֶחָזוּ שָׁעַר: 21 אֶד־אֵלֶּה מִשְׁכָּנוֹת עֲוִיל וְזֹה מְקוֹם לֹא־יָדַע־אֵל: 18

19

1 וינען איוב ויאמר: 2 עד־אָנָּה תוֹנִינוּן נַפְשִׁי וְתָרַפְאוּנִי בְּמֵלִים: 3 זָוַה עֶשֶׂר פְּעִמִּים תִּכְלִימוּנִי לֹא־תַבְשׂוּ תִהְיֶה־רִי לִי: 4 וְאַף־אִמְנֶם שְׁנִיתִי אֲתִי תַלְיָן מְשׁוּנָתִי: 5 אִם־אִמְנֶם עָלַי תִּתְגַּדְלוּ וְתוֹכִיחוּ עָלַי חֶרְפְּתִי: 6 דַּעֲרֵאֶפּוּ כִּי־אֱלֹוֹת עֲוֹתָנִי וּמְצוּדוֹ עָלַי הַקְּרָף: 7 הֵן אֲצַעֵק חִמָּס וְלֹא אֲעִנָּה אֲשׁוּעַ וְאִין מִשְׁפָּט: 8 אֶחָתִי גַּדַר וְלֹא אָעִבֹור וְעַל נְחִיבוֹתַי חֹשֶׁךְ יִשָּׁם: 9 כְּבוּדִי מַעַל־י הַפְּשִׁט וְיִכַסַּר עֲמַרְתָּ רֹאשִׁי: 10 וְתַצְנֵנִי סֹבִיב וְאִלֶּךְ וְיִפְסַע כְּעֵץ תִּקְוָתִי: 11 וְנִחַר עָלַי אֶפּוֹ וְיִחְשְׁבֵנִי לִי כַּצְרָיִו: 12 יַחַד וְיָבֹאוּ בְּדוֹדָיו וְיִסְלֹו עָלַי בְּרַכֶּם וְיִנְחֵנוּ סֹבִיב לֵאחֲרָי: 13 אֲחִי מַעַל־י הִרְחִיק יְיָדָעִי אֶד־זָרוּ מִמֶּנִּי: 14 חֲדָלוּ קְרוֹבִי וּמִדְּעִי שְׂכֹחוּנִי: 15 גְּרִי בֵּיתִי וְאַמְחֵתִי לְזָר תַּחְשְׁבֵנִי וְכָרִי תֵיִיתִי בְּעֵינֵיהֶם: 16 לַעֲבָדִי קְרָאתִי וְלֹא יִעֲנָה בְּמוֹפְיִ אֶתְחַנְנוּ לּוֹ: 17 רוּחֵי יַרְהַר אֲשַׁתִּי וְחַנְתִּי לְבָנֵי בָטֵנִי: 18 גַם־עֲוִילִים מֵאִסּוּ בִּי אֲקוּמָה וְיִדְבַּרוּ־בִּי: 19 תַעֲבוּנִי כַּל־מְתִי סוּדִי וְזֹה־אֲחַבְתִּי נִחְפְּסוּ־בִּי: 20 בְּעוֹרָי וּבְכַשְׂרֵי דִבְקָה עֲצָמִי וְאַתְמִלֻּטָה בְּעוֹר שָׁנִי: 21 חַגְנֵי חַגְנֵי אַתֶּם רַעִי כִּי־יַד־אֱלֹוֹת נָעַעַה בִּי: 22 לְמָה תִרְדְּפֵנִי כְמוֹ־אֵל וּמִבְשָׂרִי לֹא תִשְׁעַבוּ: 23 מִי־יִתְּן אֶפּוֹ וְיִתְּכוֹן מִלִּי מִי־יִתֵּן בְּסָפָר וְיִחְקוּ: 24 בְּעַט־בְּרַזְל וְעַפְרַת לְעַד בְּצוֹר יַחְצְבוּן: 25 וְאֵנִי יָדָעְתִּי נָאֵלִי תִי וְאַחֲרֹוֹן

על־עפר יקום: 26 ואתר עזרי נקפוזאת זמבשורי אהזה אלזוה: 27 אשר אני | אהזה לי ועיני ראו ולא־זר כלו כליתי בחקי: 28 כי תאמרו מה־נדרתי לו ושרש דבר נמצא כי: 29 ורורו לכם | מפני־חרב כי־חמה עונות חרב למען תדעו (*שרין שדיון): ס

20

1 ונען צפר הנעמתי ויאמר: 2 לכן שפני ושיבני זבעבור חושי כי: 3 מוסר כלמתי אשמע זרוח מבינתי ונעני: 4 הנזת נדעת מני־עד מני שים אדם עלי־ארץ: 5 כי רננת רשעים מקרוב ושמתת חנף עדי־רנע: 6 א־סעלה לשמים שיאו וראשו לעב נגיע: 7 בגללו לגנח יאבד רזיו יאמרו או: 8 פחלוס געוף ולא ימצאוהו יחד כחזון גילה: 9 עין שזפתו ולא תוסוף ולא תעוד תשורפו מקומו: 10 בניו ירצו דלים וזרו תשכבה אותו: 11 עצמותיו מלאו *עלומו עליומיו (ועמו על־עפר תשכב: 12 א־סתמתיק בפיו רעה וכחידנה תחת לשונו: 13 יחמל עליה ולא יעזבה ימנענה בתוך חפו: 14 לחמו במעיו נהפך מרוחת פתנים בקרבו: 15 תיל בלע ויקאנו מבטנו יודשנו אל: 16 ראש־פתנים יינק תהרנהו לשון אפעה: 17 אל־ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה: 18 משיב יגע ולא יבלע בחיל תמורתו ולא יעלס: 19 כי־רצץ ענב דלים בית זול ולא יבנהו: 20 כי | לא יבדע שלו בכטנו בתמודו לא ימלט: 21 אין־שריד לאכלו על־כן לא־יחיל טובו: 22 במלאות שפקו יצר לו פלוד עמל תבואנו: 23 יהי | למלא בטנו ושלחבו חרון אפו וימטר עלימו בלחמו: 24 יברח מגשק ברזל תחלפהו קשת נחושה: 25 שלח ויצא מנהו בדרק ממורתו יחליף עליו אמים: 26 פל־חשף טמונו לצפוניו תאכלהו אש לא־נפח ריע שריר פאחלו: 27 וגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו: 28 יגל ויכל ביתו נגרות ביום אפו: 29 זהו | חלק־אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל: פ

21

1 ונען איוב ויאמר: 2 שמעו שמוע מלתי ותהיי־זאת תהוומתיכם: 3 שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג: 4 האנכי לאדם שיחי ואם־מדוע לא־תקצר רוחי: 5 פנו־אלי והשמו ושימו יד על־פה: 6 ואם־זכרתי ונבהלתי ואחו בשורי פלצות: 7 מדוע רשעים יחיו עתקו גם־גברו חיל: 8 וזעם נכון לפניכם עמו וצאצאיהם לעיניהם: 9 בתיכם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם: 10 שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשבל: 11 ושלחו בצאן עויליהם ונלדיהם ויכדו: 12 ישאו קתף וכגוד וישמחו לקול עוגב: 13 *יבלו (יבלו) בטוב ויהיה זכרנו שאול יחתה: 14 ויאמרו לאל סור ממנו ובעת דרכיך לא תפצנו: 15 מה־שרי כי־נעבדנו ומה־נעיל כי פנפנבו: 16 הן לא כידם טובכם עצת רשעים תתקח מני: 17 פמה | נר־רשעים ידעד ויבא עלימו אדם חקלים יחלק באפו: 18 יהיו כנתון לפני־רוח וכמוץ נגבתו סופה: 19 אלוה יצפן־לבניו אונו ישלם אליו וידע: 20 יראו *עיניו (פירו ומחמת שתי ישתה: 21 כי מה־תפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו: 22 הלאל ולמד־דעת והוא רמים ישפוט: 23 זה ימות בעצם תמו כלו שלאנו ושלו: 24 עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: 25 זה ימות בנפש מרה ולא־אכל בטובה: 26 יחד על־עפר ישכבו זרמה תכסה עליהם: 27 הן ידעתי מחשבתיכם ומזמות עלי תחמסו: 28 כי תאמרו איה בית־גדיב ואיה אהל ומשכנות רשעים: 29 הלא שאלתם עובדי הרה ואתתם לא הנפרו: 30 כי ליום איד יתשד רע ליום עברות ויבלו: 31 מ־יגיד על־פניו דרכו והוא־עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקברות ויבל על־גדיש ושקוד: 33 מתקורלו רגבי נחל ויאתריו פל־אדם ימשוד ולפניו אין מספר: 34 ואיד הנחמוני הבל ותישבותיכם נשאר־מעל: ס

22

1 ונען אליפו התמני ויאמר: 2 הלאל יסכן־גבר כ־יסכן עלימו משכיל: 3 התפץ לשדי כי תצדק ואם־פצע כ־יתתם דרכיך: 4 המיניאתך יכיתך ובו אמה במשפט: 5 הלא רעתך רבה ואין־אין לעונתך: 6 כ־תחבל אתך חנם ובגדי ערומים תפשיט: 7 לא מים ערף תשקה זמרעב תמנע־לחם: 8 ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים יושב בה: 9 אלמנות שלחת ריגס וזרעות ותמים ידבא: 10 על־כן סביבותך פחים ויכחלקך פחד פתאם: 11 א־חשף לא תראה ושפעת מים תכסה: 12 הלא־אלוה נבה שמים וראה ראש כוכבים כ־רמו: 13 ואמרת מה־יבדע אל הבעד ערפל ושפוט: 14 עבים סתר־לו ולא יראה וחונג שמים יתהלך: 15 הארח עולם תשמר אשר דרכי מתי־און: 16 אשר־קמטו ולא־עת נהר ייצק יסודם: 17 האמרים לאל סור ממנו ומה־יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתיכם טוב ועצת

רָשָׁעִים הִתְקַהּ מִנִּי: 19 וְרָאוּ צַדִּיקִים וַיִּשְׂמְחוּ וַיְנַקְי וְלִעֲגֵלְמוֹ: 20 אִם-לֹא נִכְתַּד קִימְנוּ וַיִּתְּרָם אָכְלָה אֲשׁ: 21 הִסְכִּינָא עִמּוֹ וּשְׁלֹם בָּהֶם תְּבוֹאֲתֶהּ טוֹבָה: 22 קַח-נָא מִפִּיּוּ תוֹרָה וְשִׁים אַמְרִיּוּ בְלִבְכֶּה: 23 אִם תֵּשׁוּב עַד-שְׂדֵי תִבְנֶה תִרְחִיק עוֹלָה מֵאֶהְלֶךְ: 24 וּשְׂתַעַל עַפְרָ בְּצַר וּבְצִיּוֹר נְחָלִים אוֹפִיר: 25 וְהָיָה שְׂדֵי בְּצֻרְךָ וּכְסֵף תוֹעֲפוֹת לָךְ: 26 כִּי-אֵץ עַל-שְׂדֵי תִתְעַנֵּן וְתִשָּׂא אֶל-אַלְוֹת פְּנִיךָ: 27 תַּעֲתִיר אֲלֵיּוּ וַיִּשְׁמַעְךָ וַיִּנְדָּרְךָ תִּשְׁלֹם: 28 וְתִנְזַר-אֵימַר וְנִקַּם לָךְ וְעַל-דִּרְכֶיךָ נִגְה אֹר: 29 כִּי-הִשְׁפִּילוּ וְתִאמַר גּוֹה וְשַׁח עֵינָיִם וַיִּשַׁע: 30 יַמְלֵט אֵי-נַקִּי וְנִמְלֵט בְּכֶר כַּפְּיךָ: פ

23

1 וַנֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 גַּם-הַיּוֹם מָרִי שְׂחִי יָדַי בְּכֶה עַל-אַנְחֹתַי: 3 מִי-יִתֵּן יַדְעִתִּי וְאִמְצָאֶהוּ אֲבוֹא עַד-תַּכְּוִינָתוֹ: 4 אַעֲרֹכָה לְפָנָיו מִשֹּׁפֵט וְפִי אִמְלֵא תוֹכְחוֹת: 5 אֲדַעָה מוֹלִים יַעֲבִיר וְאֶבְיַח מִדֵּי-יֹאמֶר לִי: 6 הֶבְרַב-בַּחַר יָרִיב עִמָּדִי לֹא אֲדִי-הוּא וְשֵׁם בִּי: 7 שֵׁם יִשָּׂר נִכַּח עִמּוֹ וְאַפְלַטָּה לְנִצָּח מִשֹּׁפֵטִי: 8 הֵן קָדַם אֶהְלֶךְ וְאֵינְנוּ וְאֶחָד וּלֹא-אֶבִּין לוֹ: 9 שָׁמְאוֹל בַּעֲשֶׂתּוֹ וּלֹא-אֶחָזוּ יַעֲמֶךָ יָמָיו וְלֹא אֶרְאֶה: 10 כִּי-יִדַע דְּרֹךְ עִמָּדִי בְּחֲנָנִי בְּזָהָב אֶצֶא: 11 בְּאֶשְׁרוֹ אֲחַנּוּהַ רָגְלִי דְרֹכּוֹ שְׂמַרְתִּי וּלֹא-אֶט: 12 מִצְנַת מְשַׁתִּיו וְלֹא אֶמִישׁ מִחֲלִי צִפְנָתִי אֲמַר-פִּיּוֹ: 13 וְהוּא בְּאֶחָד וְיָמֵי יִשְׁבְּנוּ וְנִפְשׁוּ אֶתְהַ וְיַעֲשׂ: 14 כִּי יִשְׁלִים חֲקִי וְכִהְיֶה רַבּוֹת עִמּוֹ: 15 עַל-בֶּן מִפְּנֵיו אֲבַהֵל אֲתַבּוֹנֶן וְאַפְתַּח מִמֶּנּוּ: 16 וְאַל תִּרְךָ לְבִי וְשְׂדֵי הַבְּהִילָנִי: 17 כִּי-לֹא נִצְמַתִּי מִפְּנֵי חֲשֹׁף וּמִפְּנֵי כֶּסֶף-אֶפֶל:

24

1 מִדּוּעַ מִשְׁדֵּי לֹא-נִצְצָנוּ עִתִּים *וַיִּדְעוּ (וַיִּדְעוּ) לֹא-חָזּוּ יָמָיו: 2 גְּבֻלוֹת יִשְׁנֵנו עַד-לֵזְלוּ וַיִּרְעֹ: 3 חֲמֹד וְתוֹמָיִם וְהִנְנוּ וְחָבְלוּ שׂוֹר אֲלֻמְנָה: 4 וַיִּטּוּ אֲבוּיָנַיִם מִדְּרֹךְ יַחַד חָבְאוּ עַנְיֵי-אֶרֶץ: 5 הֵן פְּרָאִים בְּמִדְבָּר יֵצְאוּ בַּפְּעֵלִם מִשְׂחָרֵי לְטֹרֵף עַרְבָה לֹו לֶחֶם לַעֲרָיִם: 6 בַּשָּׂדֶה בְּלִילוֹ *קִצְרוּיּוֹ (קִצְרוּיּוֹ) וְכֶרֶם רָשַׁע וְלִקְשׁוֹ: 7 עָרוֹם גְּלִינוּ מִבְּלִי לְבוֹשׁ וְאֵין כְּסוֹת בְּקָרְה: 8 מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטְבוּ וּמִבְּלִי מִחֶסֶה חֲקִי-צֹוֹר: 9 יִזְלוּ מִשְׁדֵּי יְתוּם וְעַל-עֵנִי וְחָבְלוּ: 10 עָרוֹם הִלְכוּ בְּלִי לְבוֹשׁ וְרַעֲבִים נִשְׂאוּ עִמָּר: 11 בֵּין-שׂוֹרְתָם יִצְהִירוּ יִקְבִּים דְּרָכּוֹ וַיִּצְמָאוּ: 12 מִעִיר מוֹתִים וַיִּאָּקְוּ וַנִּפְשַׁח-חֻלְלִים תִּשְׁנַע וְאֵלוֹהַ לֹא-יִשִּׁים תִּפְלָה: 13 תַּמָּה הִיָּ בְּמִדְבָּר-יְאֹד לֹא-הִכִּירוּ דְרָכָיו וְלֹא יָשְׁבוּ בְּנִתְיָבוֹתָיו: 14 לֵאמֹר יָקוּם רוֹצֵחַ יִקְטֹל-עֵנִי וְאֶבִּיּוֹן וּבְלִילָה יְהִי כְּנֵבֶב: 15 וְעֵין נֹאף וּשְׂמֵמָה נִשֵּׁף לֹאמֹר לֹא-תִשְׁחַבְּנֵי עַן וְסַחַר פְּנִים שָׂיִם: 16 חֲמַר בַּחֲשֹׁף בְּתִיִם יוֹמֵם חֲתֹמוֹלְמוֹ לֹא-דָרְעוּ אֹר: 17 כִּי יַחַדּוּ בְּכַךְ לְמוֹ צִלְמוֹת כִּי-פִיר בִּלְהוֹת צִלְמוֹת: 18 קַל-הוּא וְעַל-פְּנֵי-מַיִם תִּקְלַל חֻלְקָתָם בְּאֶרֶץ לֹא-יִפְנֶה הַרְדָּ פְרָמִים: 19 צִנְה גַּם-חֵם יִזְלוּ מִימֵי-שֶׁלֶג שְׂאוֹל חָטָאוּ: 20 יִשְׁכְּחֶהוּ רַחֵם וּמִתְקוּ רַמָּה עוֹד לֹא-יִזְכַּר וְתִשְׁבַּר כַּעֵץ עוֹלָה: 21 רַעַח עַקְרָה לֹא תִלְדַּ וְאַל-מִנָּה לֹא יוֹטִיב: 22 וּמִשֵּׁף אֲבוּיָיִם בְּכֹחוֹ יָקוּם וְלֹא-יִאָּמִין בַּחֲיָיו: 23 יִתְדָּלוּ לְבַטַח וַיִּשְׁעוּ וְעִנְיֹהוּ עַל-דְּרָכֵיהֶם: 24 רֹמוֹ מֵעַט וְאֵינְנוּ וְהִמְכוּ כַּפַּל וְקַפְצוּן וְכַרְאֵשׁ שִׁבְלַת יִמְלוּ: 25 וְאִם-לֹא אֲפוּ מִי יִבְזֻבְנֵי וַיִּשֵׁם לֹאל מִלְתִּי: ס

25

1 וַנֵּעַן בְּלִבְדֵּר הַשְּׂחִי וַיֹּאמֶר: 2 הַמְשַׁל וַנַּחַד עִמּוֹ עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמוֹ: 3 תַּנְשׁ מְסַפֵּר לְגִדּוּדָיו וְעַל-מִי לֹא-יָקוּם אוֹהֶהוּ: 4 וּמִה-יִצְדָּק אֲנֹשׁ עִם-אֵל וּמִה-יִזְכָּה יְלֹוד אִשֶׁה: 5 הֵן עַד-רַחַח וְלֹא יִאֲהִיל וְכֹכְבִים לֹא-יִזְכּוּ בַּעֲיָנוֹ: 6 אֵף כִּי-אֲנֹשׁ רַמָּה וּבְן-אֲדָם תוֹלַעָה: פ

26

1 וַנֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 מִה-עֲזָרְתָּ לֹא-לֵבְחַ הוֹשַׁעַת וְרוּעַ לֹא-עָז: 3 מִה-יַעֲצֵת לֵלֵא חֲכָמָה וַתּוֹשִׁיָה לְרֵב הוֹדָעַת: 4 אֲתִמִּי הַגְּדַת מוֹלָיו וְנִשְׁמַתִּי יִצְאָה מִמֶּךָ: 5 הַרְפָּאִים יַחֲוִלְלוּ מִתְּחַת מַיִם וְשִׁכְנֵיהֶם: 6 עָרוֹם שְׂאוֹל נִגְדוּ וְאֵין כְּסוֹת לְאֶבְדּוֹן: 7 נִטְה צַפּוֹן עַל-תְּהוֹ תִלְה אֶרֶץ עַל-בְּלִי-מַח: 8 צַהֲרֵ-מַיִם בַּעֲבֵי וְלֹא-יִבְקַע עַן תַּחֲתָם: 9 מֵאֲתוֹ פְּנֵי-כִסֵּה פִרְשׁוּ עֲלָיו עֲנָנוּ: 10 חֲקִי-חַג עַל-פְּנֵי-מַיִם עַד-תַּכְּלִית אֹר עַם-חֲשֹׁף: 11 עִמּוֹתֵי שָׁמַיִם יוֹרְפֹפוּ וַיִּתְמַחֻּ מִנַּעֲרָתוֹ: 12 בְּכֹחוֹ רַעַח הַיָּם *וּבִתְבוֹנָתוֹ (וּבִתְבוֹנָתוֹ) מִחַח קַחֵב: 13 בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה חֻלְלָה יָדוֹ נַחַש בְּרִית: 14 הַן-אֶלֶה וּקְצוֹת *דְּרָכָיו (דְּרָכָיו) וּמִה-שְׁמַחַח דְּכַר נְשָׁמַעְגוֹ וְרַעַם *וּבִתְבוֹתוֹ (וּבִתְבוֹתוֹ) מִי וְתַבּוֹגּוֹן: ס

27

1 וַיִּסַּף אִיּוֹב שְׂאת מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: 2 חֵי-אֱלֹהֵי הַסִּיר מִשְׁפָּטִי וְשִׁדְי הַמֵּר נַפְשִׁי: 3 כִּי-כָל-עוֹד נִשְׁמָתִי בִי וְרוּחַ אֱלֹהִים בְּאַפִּי: 4 אִם-תֵּר בְּרַנָּה שְׂפָתַי עוֹלָה וּלְשׁוֹנִי אֶסְתַּיְהֶה רַמְיָה: 5 חֲלִילָה לִּי אִם-אֲצַדִּיק אֶתְכֶם עַד-אֲנֹנֶעַ לֹא-אֶסִּיר תִּמְתִּי מִמְנִי: 6 בְּצַדִּיקְתִּי הִחֲזַקְתִּי וְלֹא אֲרַפֶּה לֹא-יִחַרַף לִבִּי מִיָּמִי: 7 יְהִי כַרְשֵׁעַ אֹזֶבִי וּמִתְקוֹמָמִי כְעוֹלֵל: 8 כִּי מַה תִּהְיֶה הַנֶּפֶשׁ כִּי יִבְצַע כִּי יִשָּׁל אֱלֹהִים נַפְשׁוֹ: 9 הֲצַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וְאֵל כִּי-תִבּוֹא עָלָיו צָרָה: 10 אִם-עַל-שָׂדֵי יִתְעַגַּג יִקְרָא אֱלֹהִים בְּכֹל-עֵת: 11 אִוְרָה אֶתְכֶם בְּיַד-אֱלֹהִים אֲשֶׁר עִם-שָׂדֵי לֹא אֶכְתֹּר: 12 הֲיִדְאָתֶם פְּלִקִּים חַזִּיתֶם וּלְמַה-זֶּה תִּבְל תִּהְיֶה-בְלֹוֹ: 13 זֶהוּ חֲלָק אֲדָם רָשָׁע וְעַם-אֱלֹהִים וְנִחַלְתָּ עֲרִיצִים מוֹשִׁיגִים יִקְחוּ: 14 אִם-יִרְבּוּ בְּגִיזוֹ לְמוֹתֵרָב וְצִאֲצָאֵי לֹא יִשְׁבְּעוּ לָחֶם: 15 *שִׁרְדִּיו (שִׁרְדִּיו) בְּמִנּוֹת יִקְבְּרוּ וְאֶלְמִנְתָּיו לֹא תִבְכְּיֶנָּה: 16 אִם-יִצְבֹּר כַּעֲבָר כֶּסֶף וְכַחמֵר יִכִּין מִלְּבוּשׁ: 17 יִכִּין וְצִדִּיק יִלְבַּשׁ וְכֶסֶף נָקִי יַחְלַק: 18 בְּנֶה כַעֲשׂ בֵּיתוֹ וְכֶסֶף עֲשֵׂה נָצָר: 19 עֲשִׂיר יִשְׁכֹּב וְלֹא יֵאֲסֹף עֵינָיו פָּקָח וְאִינָנוּ: 20 תִּשְׁתַּחֲוֶה כְּמִים בַּלְהוֹת לִילָה וְנָבְתוּ סוּפָה: 21 וַיִּשְׁאַחֲוּ קָדְיִם וַיִּלְחֲדוּ וַיִּשְׁעֲרְחוּ מִמִּקְמוֹ: 22 וַיִּשְׁלָדוּ עָלָיו וְלֹא יִחַמַל מִיָּדוֹ בְּרוּחַ יְבָרַח: 23 וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיִמוֹ כַּפַּיִמוֹ וַיִּשְׁלַק עָלָיו מִמִּקְמוֹ:

28

1 כִּי יֵשׁ לַכֶּסֶף מוֹצֵא וְמִקוֹם לְזָהָב יִזְקוּ: 2 בְּרוּל מֵעֲפָר יִקַּח וְאֲבֹן יִצּוּק וְחוּשָׁה: 3 קִץ וְשֵׁם לַחֲשׂוֹף וְלִכְל-תְּכֵלֶת הוּא הוֹקֵר אֲבֹן אֶפֶל וְצִלְמוֹת: 4 פָּרַץ נָחַל מִעַם זָר הַנִּשְׁכָּחִים מִנִּי-הַנֵּל הֵלֹו מֵאֲנוּשׁ נַעֲוֹ: 5 אָרֶץ מִמְנֶה יִצְאֵלְחֶם וְתַחְתִּיהָ נְהַפֵּךְ כְּמוֹ-אֵשׁ: 6 מְקוֹם-סִפִּיר אֲבִינָה וְעִפְרָת וְזָהָב לוֹ: 7 גִּתִּיב לֹא יִדְרֵעוּ עֵשׂ וְלֹא שׁוֹפְתוֹ עֵין אֵיהֶ: 8 לֹא-תִדְרִיכֶהוּ בְּנִי-שֹׁחַץ לֹא-עֲדָה עָלָיו שֹׁחַל: 9 בַּחֲלָמִישׁ שִׁלַּח יָדוֹ הַפֶּדָה מִשֶּׁרֶשׁ הָרִים: 10 בְּצוּרוֹת יֵאָרִים בִּקְעַ וְכֹל-יִקְרָא רֵאָתָה עֵינָיו: 11 מִבְּכֵי הַנְּרוֹת חֶבֶשׂ וְתַעֲלֶמָה יִצָּא אוֹר: 12 וְתַחֲקֶמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה: 13 לֹא-יִרְעֶ אֲנוּשׁ עֲרַבָה וְלֹא תִמְצָא בְּאֶרֶץ חֲסִיִּים: 14 תִּהְיוּם אֲמֵר לֹא בִי-הִיא וְגַם אֲמֵר אֵין עֲמָדִי: 15 לֹא-יִתֵּן סִנּוֹר תַּחְתִּיהָ וְלֹא יִשְׁקַל כֶּסֶף מִחוּרָה: 16 לֹא תִסְלָה בְּכֶתֶם אוּפִיר בְּשֶׁהֶם יִקְר וְסִפִּיר: 17 לֹא-יִעַרְכֶנָּה זָהָב וּזְכוּכִית וְתַמּוּרְתָהּ כְּלִי-זָז: 18 רֵאמֹות וְנִבְיֵשׁ לֹא יִזְכֹּר וּמִשָּׁד חֲכָמָה מִפְּנִינִים: 19 לֹא-יִעַרְכֶנָּה פִּטְרַת-כּוֹשׁ בְּכֶתֶם שְׂהוֹר לֹא תִסְלָה: 20 וְתַחֲקֶמָה מֵאֵין תִּבּוֹא וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה: 21 וְנִעְלָמָה מֵעֵינֵי כָל-חֵי וְיַמְסוּף הַשְּׂמַיִם נִסְתָּרָה: 22 אֲבִדוּן וְמוֹת אֲמֵרוּ בְּאֵינֵינוּ שְׁמַעְנוּ שְׁמַעְתָּ: 23 אֱלֹהִים הֵבִין דְּרָבָה וְהוּא יָדַע אֶת-מְקוֹמָהּ: 24 כִּי-הוּא לִקְצוֹת הָאָרֶץ יִבְיֵשׂ תַּחַת כָּל-הַשְּׂמַיִם וְרָאָה: 25 לַעֲשׂוֹת לְרוּחַ מִשְׁקַל זְמוּם תַּכַּן בְּמַדָּה: 26 בַּעֲשֹׁתוֹ לַמַּטֵּר חֶק וְדָרְךָ לַחֲנוּי קָלוֹת: 27 אֵז רֵאָה וְנִסְפָּרָה חֲכִינָה וְגַם-חִקְרָה: 28 וַיֹּאמֶר וְלֹא-יָדָע אֲדֹנָי תִּיאַ חֲכָמָה וְסוֹד מַרְעַ בִּינָה: 28

29

1 וַיִּסַּף אִיּוֹב שְׂאת מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: 2 מִי-יִתְנֶנֶי כַּנְּחִי-קָדְים כִּימִי אֱלֹהִים יִשְׁמְרֵנִי: 3 בְּחֶלְדוֹ גִּרוּ עָלַי רֹאשִׁי לְאוּרוֹ אֲלֹף חֲשׂוֹף: 4 כַּאֲשֶׁר הִיִּיתִי בִימֵי חַרְפִּי בְּסוּד אֱלֹהִים עָלַי אֲהֵלִי: 5 בְּעוֹד שָׂדֵי עֲמָדִי סְבִיבוֹתַי וְעַרְבִי: 6 בְּרַחֵץ הַלֵּבִי בַחֲמָה וְצוּר יִצּוּק עֲמָדִי פְּלִגֵּי-שָׁמֶן: 7 בְּצִאֲתַי שָׁעַר עַל־יִקְרָת בְּרָחוֹב אֶכִּין מוֹשְׁבִי: 8 רְאִינִי וְעַרְבִים וְנַחֲבָאוֹ וַיִּשְׁיִשׁ כָּמוֹ עַמָּדוֹ: 9 שָׁרִים עֲצָרוּ בְּמִלִּים וְכַף יִשְׁימוּ לִפְתֵיחַם: 10 קוֹל-נְיָדִידִים נִחֲבָאוֹ וְלִשְׁוֹנִים לְחַפְסֵם דְּבִקָה: 11 כִּי אֲזַן שְׁמַעָה וְתַאשְׁרֵנִי וְעֵין רֵאָתָה וְתַעֲדֵנִי: 12 כִּי-אִמְלֵשׁ עֵינִי מִשֶּׁנֶּע וְיָחוּם וְלֹא-עוֹר לוֹ: 13 בְּרִפְתָּ אֲבָד עָלַי תִּבָּא וְלֵב אֲלִמְנָה אֲרַנֵּן: 14 צִדְקָ לְבִשְׁתִּי וְיִלְבַּשְׁנִי כַּמְעֵל וְצִנִּיף מִשְׁפָּטִי: 15 עֵינַיִם הִיִּיתִי לְעוֹר וְנִגְלִים לַפֶּסַח אָנִי: 16 אֵב אֲנִי לְאֲבִינִים וְרָב לֹא-יִדְעֵתִי אֲחֻקְהוּ: 17 וְאִשְׁבֵּרָה מִתְּלַעוֹת עֵגַל וּמוֹשִׁינֵי אֶשְׁלִיד טָרַף: 18 וְאֵמֵר עַם-קִנְיָ אֲנֹנֶעַ וְכַחוֹל אֲרַבָּה יָמִים: 19 שְׂרָשִׁי פְתוּחִם אֲלֵ-יָמִים וְשָׁל יָלִין בְּקִצְרֵי: 20 בְּבוּדֵי חֲדָשׁ עֲמָדִי וְקִשְׁתִּי בְיַדִּי תַחֲלִיף: 21 לִי-שְׁמַעוּ וְיִחַלְדוּ וְיִדְמוּ לִמֹּן עֲצָתִי: 22 אֲחֻרֵי דְבָרֵי לֹא יִשְׁנוּ וְעָלִימוּ חֲטָף מִלְּתִי: 23 וְיִחַלְדוּ כְּמֵטֵר לִי וְיִפְתְּחוּ לִמְלֻקוֹשׁ: 24 אֲשַׁתֵּק אֲלֵהֶם לֹא יֵאָמְרוּ וְאוּר פָּנָי לֹא יִפְלוּן: 25 אֲבָתֵר דְּרַבְסֵם וְאִשְׁבֵם רָאשׁ וְאִשְׁכּוּן כְּמִלְחָה בְּגִידוֹ כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם:

30

1 וְעַתָּה וַיִּשְׁחָקוּ עָלַי צִעֲרִים מִמְּנִי לְיָמִים אֲשֶׁר-מֵאֲסִיתִי אֲבוֹתָם לְשִׁית עִם פִּלְבִי צִאֲנִי: 2 גַם-פָּתַח יְדֵיהֶם לָמָּה לִי עָלִימוּ אֲבָד כָּל-לֵב: 3 בַּחֲסֵר וּבְכַפְזֵן לְמַמּוֹד תַּעֲרָקִים צִיָּה אֲמַשׁ שׁוֹאָה וּמִשְׁאָה: 4 הַקְּטַפִּים מִלּוֹחַ עַל-יְשִׁית וְשָׁרֵשׁ רַתְּמִים לְחַקְסֵם: 5 מוֹדֵגוּ וְגִדְשׁוּ וְגִרְעוּ עָלֵימוֹ כְּפָנָב: 6 בְּעֲרוּץ נַחֲלִים לְשִׁבְזֵן חֲרִי עֲפָר

וכפים: 7 בין שישים ונתקו תחת הרול יספחו: 8 בני־גבל נם־בני בלי־שם נכאו מן־הארץ: 9 עתה
 ננינתם הייתי ואחי לתם למלה: 10 העבויני חקו מני זמפני לא־חשכו רק: 11 כיר־יתרו (יתרי) פתח
 ויענגי ורסן מפני שלחו: 12 על־ימין פתח וקמו רגלי שלחו ונסלו עלי ארחות אדם: 13 נתסו גתי־תי
 להתי יעילו לא עזר למו: 14 כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו: 15 ההפך עלי בלהות תרדף
 כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימיר־עני: 17 לילה עצמי נקר
 מעלי ועדקי לא ישקבון: 18 ברב־כח ותחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני: 19 הרני לחמר ואתמשל
 כעפר ואפר: 20 אשנע אליך ולא תענני עמדותי ותחבנן כי: 21 תהפך לאכזר לי פעצם ידך תשטמני:
 22 תשאני אל־רוח תרפיבני ותמנגני *תשנה (תושייה): 23 כיר־עתי מות תשיבני ובית מועד לכל־חי:
 24 אף לא־בעי ושלח־יד אס־כפידו לחן שוע: 25 אם־לא בכיתי לקשה־יום ענמה נפשי לא־ביון: 26 כי
 טוב קייתי ונבא רע ואי־חלה לאור ונבא אפל: 27 מעי רתחו ולא־דמו קדמני ימיר־עני: 28 קרר הלכתי
 בלא חמה קמתי בקהל אשנע: 29 אה הייתי לתנים זרע לבנות יענה: 30 עורי שתר מעלי ועצמי־חרה
 מני־חרב: 31 ויהי לאבל כנרי וענבי לקול בכים:

31

1 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על־בתולה: 2 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים:
 3 הלא־איד לעול וזכר לפעלי און: 4 הלא־הוא יראה דרכי וכל־צעדי יספור: 5 אם־הלכתי עם־שוא
 ותחש על־מרמה רגלי: 6 ישקלני במאזני־צדק וידע אלוה חמתי: 7 אם חטא אשרי מני תדוד ואחר
 שני הלך לבי וככפי דבק מאום: 8 אודעה ואחר יאכל וצאצאי ישרוש: 9 אם־נפתה לבי על־אשה
 ועל־פתח דעי ארבותי: 10 תטחן לאתח אשתי ועליה יכרעון אחרין: 11 כיר־הוא (היא) זמה *והיא
 (והוא) עון פלילים: 12 כי אש היא עד־אבדון תאכל ובכל־תבואתי תשרש: 13 אם־אמאס משפט עבדי
 ואמתי כרם עמדי: 14 ומה אעשה כיר־קום אל וכיר־פקד מה אשיבנו: 15 הלא־בבטן עשני עשהו וזכננו
 בקרם אחר: 16 אם־אננע מתפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא־אכל יתום ממנה:
 18 כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה: 19 אם־אראה אובד מבלי לבוש ואין פסות לא־ביון:
 20 אם־לא כרכוני *חלצו (חלציו) ומנז כפשי ותחמם: 21 אם־הניפותי על־יתום ירי כיר־אראה בשער
 עורתי: 22 בתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל:
 24 אם־שמתי זרב פסלי ולפתם אמרתי מבטחי: 25 אם־אשמח כיר־ב חילי וכיר־כפיר מצאה ירי:
 26 אם־אראה אור כי יתל וירח יקר הלך: 27 ונפת בפתח לבי ותשק ירי לפי: 28 גם־הוא עון פלילי
 כיר־כחשתי לאל ממעל: 29 אם־אשמח כפיר משנאי והתעררתי כיר־מצאו רע: 30 ולא־נתתי לחטא חבי
 לשאל באלה נפשו: 31 אם־לא אמרו מתי אחילי מירתו מבשרו לא נשבע: 32 בחוז לא־גליו גר דלתי
 לארח אפתח: 33 אם־כפיתי כאתם פשעני לטמון בחבי עוני: 34 כי אערוץ הַמון רבה ובחד־משפחות
 יחתני ואדם לא־אצא פתח: 35 מי יתן־לי שמע לי הודתי שתי יענני וכפר כתב איש ריבי: 36 אם־לא
 על־שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי: 37 מספר צעדי אנידנו כמז־נזיר אקרבנו: 38 אם־עלי ארמתי
 תועק וזחד תלמיה וביביון: 39 אם־פחה אכלתי בלי־כסף ונפש בעליה הפחתי: 40 תחת חטה וצא
 חוז ותחת־שערה באשה רמו דברי איוב: 41

32

1 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את־איוב כי הוא צדיק בעיניו: 2 ויחר אף אליהוא
 בן־ברכאל הבווי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על־צדקו נפשו מאלהים: 3 ובשלשת רעיו חרה אפו
 על אשר לא מצאו מענה ונרשעו את־איוב: 4 ואליהו חכה את־איוב בדברים כי זקנים־המה ממנו
 לימים: 5 וירא אליהוא כי אין מענה בפיו שלשת האנשים ויחר אפו: 6 וישען אליהוא בן־ברכאל
 הבווי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על־פן ותלתי ואי־לא מחות דעי אתכם: 7 אמרתי
 ימים ידברו ורב שנים ירעו חכמה: 8 אכן רוח־היה באנוש ונשמת שתי תבינם: 9 לא־דברים תחכמו
 וזקנים יבינו משפט: 10 לכן אמרתי שמעה־לי אנה דעי אף־אני: 11 הן הוולתי לדברים און
 עד־תבינויכם עד־תחקרון מלין: 12 ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמרתי מכם:
 13 פן־תאמרו מצאנו חכמה אל ודפנו לא־איש: 14 ולא־עבד אלי מלין וכבאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו
 לא־ענו עוד העתיקו מתם מלים: 16 והוחלתי כיר־לא ידברו כי עמרו לא־ענו עוד: 17 אענה אף־אני

חלקי אהנה דעי אף-אני: 18 כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני: 19 הנהה בטני כגון לא יפתח פאבות חרשים יבקע: 20 אדברה וירחל לי אפתח שפתי ואענה: 21 אל-אנא אשא פני-איש ואל-אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעתי אכנה כמעט ושאני עשני:

33

1 ואולם שמענא איוב מלי וכל-דברי האזינה: 2 הנהגנא פתחתי פי דברה לשוני בחפי: 3 ושר-לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו: 4 ורחאל עשתי ונשמת שרי תחני: 5 אסתוכל השיבני ערבה לפני התיצבה: 6 הן-אני כפיך לאל מהמר קרצתי נם-אני: 7 הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא-יכבד: 8 אך אמרת באוני וקול מלין אשמע: 9 וך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי: 10 הן תנואות עלי ומצא יחשבני לאיוב לו: 11 ישם בסד רגלי ישמר כל-ארחתי: 12 הן-זאת לא-צדקת אנגך כירבה אלוה מאנוש: 13 מדוע אליו ריבות כי כל-דבריו לא-יענה: 14 כי-באתה ידבר-אל ובשמים לא ישנהה: 15 בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על-אנשים בתנומות עלי משכב: 16 אז ילה און אנשים ובמסגסם יחם: 17 להסיר אדם מעשה וגוה מעבר יכסה: 18 יחשך נפשו מני-שחת וחייתו מעבר בשלח: 19 והוכח במקאוב על-משקבו *ורוב) ורוב) עצמו אתן: 20 וזהחמו חיתו לחם ונפשו מאכל תאנה: 21 וכל בשרו מראי *ושפי) ונשפו עצמותיו לא ראו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחייתו לממתים: 23 אם-גש עליו מלאך מלין אחר מני-אלף להגיד לאדם ישרו: 24 ויהננו ויאמר בךעהו מרדת שחת מצאתי כפר: 25 הטפש בשרו מעור ישוב לימי עלומיו: 26 יעתר אל-אלוה וירצהו ונרא פניו בתרעה וישב לאנוש צדקתו: 27 ושרו על-אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא-שנה לי: 28 פרה *נפשי) נפשו מעבר בשחת *וחיתי) וחייתו באור תראה: 29 הן-כל-אלה יפעל אל פעמים שלוש עם-גבר: 30 להשיב נפשו מני-שחת לאור באור החיים: 31 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: 32 אם-יש מלין השיבני דבר כירפצתי צדקך: 33 אם-אין אתה שמע לי החרש ונאלפקה חקמה: ס

34

1 ונען אליהו ויאמר: 2 שמעו חכמים מלי יודעים האזינו לי: 3 כיראון מלין תבחנו וחדד ישעם לאכל: 4 משפט נבחרה לנו ידעה בינינו מה טוב: 5 כיראמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי: 6 על-משפטי אכוב אנשי חצי בלי-פשע: 7 מירגבר באיוב ושתה לעג כמים: 8 וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי-רשע: 9 כיראמר לא יסבן-גבר בךצוה עם-אלהים: 10 לכן אנשי ללב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: 11 כי פעל אדם ישלם לו וקארח איש ומצאנו: 12 אף-אמנם אל לא-ירשע ושדי לא-יענת משפט: 13 מירפקד עליו ארצה ומי שם תבל פלה: 14 אם-ישים אליו לבו ורוחו ונשמחו אליו ויאפ: 15 יגע כל-בשר וחד ודם על-עפר ישוב: 16 ואם-בינה שמעה-זאת האזינה לקול מלי: 17 האף שונא משפט יחבוש ואם-צדיק כפיר תרשע: 18 האמר למלך בליעל רשע אל-נדיבים: 19 אשר לא-נשא לפני שרים ולא נבר-שוע לפני-הל כירמעשה הויו כלם: 20 נעו וימתו ויחצות לילה ונעשו עם ונעברו ויסירו אביר לא כרד: 21 כירעניו על-דרכי-איש וכל-צעדיו וראה: 22 אין-חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און: 23 כי לא על-איש וישם עוד לחלף אל-אל במשפט: 24 גרע כפירים לא תקר ויעמד אחרים תחתם: 25 לכן גפיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו: 26 תחת-רשעים ספקם במקום ראים: 27 אשר על-כן כרו מאחריו וכל-דרכיו לא השכילו: 28 להביא עליו צעקת-הל וצעקת עניים ושמע: 29 והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישוירו ועל-גוי ועל-אדם יחד: 30 ממלך אדם חנף מוקשי עם: 31 כיראל אל האמר נשאתי לא אחבל: 32 בלעדי אחזה אתה הרני אם-עול פעלתי לא אסיו: 33 המעמד ישלמנה כירמאסת כיראתה תבחר ולא אני ומח-ידעת דבר: 34 אנשי ללב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי: 35 איוב לא-בדעת ודבר ודבריו לא בהשכיל: 36 אבי יבתן איוב עד-נצח על-השבת באנשי-און: 37 כי יסיר על-חטאתו פשע בינינו יסבוק ורב אמריו לאל: ס

35

1 ונען אליהו ויאמר: 2 הזאת חשבת למשפט אמרת צדקן מאל: 3 כירתאמר מה-יסבן לך מה-אעיל מחטאתי: 4 אני אשיבך מלין ואת רעיך עמד: 5 הבט שמים וראה ושיר שחקים נבהו ממך: 6 אם חטאת מה-תפעל-לכו וכוה פשעיך מה-תעשה-לכו: 7 אם-צדקת מה-תתן-לו או מה-מידה יקח: 8 לאיש-כמוך רשע וכל-כו אדם צדקתך: 9 מרב עשוקים וזעיקו ושונו מזרוע רבים: 10 ולא-אמר איה אלוה עש

נתן זמרות בלילה: 11 מלפני מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמו: 12 שם יצקו ולא יענה מפני נאון רעים: 13 אד-שוא לא-ישמע א אל ושרי לא ישורנה: 14 אף כיר-תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: 15 ועתה כיר-אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד: 16 ואיוב הגבל יפצה פיהו בכל-ידעת מליו וכבר: פ

36

1 וינסף אליהוא ויאמר: 2 בתר-לי זעיר ואחנה כי עוד לא-לזה מלים: 3 אשא דעי למרחוק ולפעלי את-צדק: 4 כיר-אמנם לא-ישקר מלי תמים דעות עמו: 5 הן-אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: 6 לא-יחיה רשע ומשפט ענינים יתן: 7 לא-ינרע מצדיק עיניו ואת-מלכים לכסא וישבם לנצח וינבהו: 8 ואם-אסורים בזקים ילכדו כבחלי-עני: 9 ויגד להם פשלים ופשעיהם כי יתנברו: 10 ויגל אונם למוסר ויאמר כיר-ישבון מאון: 11 אם-ישמעו ויעבדו וכלו ימיהם בטוב וישניהם בנעימים: 12 ואם-לא ישמעו בשלח יעברו ויגעו כבלי-רעת: 13 חנפיר-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: 14 תמת בנער נפשם ויחיהם בקדשים: 15 יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אונם: 16 ואף הסיחהו מפיר-רוב לא-מוצק תחתיה ונחת שלחנה מלא השן: 17 וידו-רשע מלאה דיו ומשפט יתמכו: 18 כיר-חמה פן-יסיחהו בספק ורב-כספך אל-ישוף: 19 תנערך שועך לא בצר וכל מאמציר-כח: 20 אל-תשאף תגילה לעלות עמים תחתם: 21 השמר אל-תפן אל-און כיר-על-זה בחרת מעני: 22 הן-אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: 23 מירפקר עליו דרכו ומיר-אמר פעלת עולה: 24 זכר כיר-תשניא פעלו אשר שררו אנשים: 25 כל-אדם חזירבו אנוש יביט מרחוק: 26 הן-אל שניא ולא נדע מספר שניו ולא חקר: 27 כי ינרע ונפיי-גים יזקו מטר לאדו: 28 אשר-יולו שחקים ירעפו עלי אדם רב: 29 אף אם-יבין מפרשי-עב תשאות סכהו: 30 הן-פרש עליו אורו ושרשי הים כסה: 31 כיר-בם דיון עמים יתן-אכל למכביר: 32 על-כפיים כסה-אור ויצו עליה במפגיע: 33 יגיד עליו רעו מקנה אף על-עולה:

37

1 אף לזאת יחדר לבי יותר ממקומו: 2 שמעו שמוע ברנו קלו ונהיה מפיו יצא: 3 תחת-כל השמים ישרהו ואורו על-כנפות הארץ: 4 אחרינו ישאנקול ירעם בקול נאונו ולא יעקבם כיר-ישמע קולו: 5 ירעם אל בקולו ונפלאות עשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשלגו יאמר הוא ארץ ונגשם מטר ונגשם מטרות עזו: 7 ביר-כל-אדם וחתום לרעת כל-אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה כמו-ארב ובמעונתיה תשכן: 9 מן-החדר תבוא סופה וממזרים קרה: 10 מנשמת-אל יתן-קרח ורחב מים כמוצק: 11 אף-גרי יטריח עב יפיץ ענן אורו: 12 והוא מסבותו מתהפך *בתחבולתו (בתחבולתיו) לפעלים כל אשר יצום ו על-פני תבל ארצה: 13 אם-לשבת אם-לארצו אם-לחסד ומצאהו: 14 האנינה זאת איוב עמד והתבונן ו נפלאות אל: 15 התדע בשום-אלוה עליהם והופיע אור עננו: 16 התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים: 17 אשר-בגדיך חמים בהשקט ארץ מנדרום: 18 תרקייע עמו לשחקים חוקים כראי מוצק: 19 הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-השך: 20 הוספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ונחטהרם: 22 מצפון וזב יאתה על-אלוה נזרא הוד: 23 שכי לא-מצאנהו שניא-כח ומשפט ורב-צדקה לא יענה: 24 לכן יראהו אנשים לא-יראהו כל-חכמי-לב: פ

38

1 ונען-יהנה את-איוב *מנ *הסערה) מן הסערה (ויאמר: 2 מי זה ו מחשיך עצה במליו בלי-דעת: 3 אור-נא כנבר חלצהו ואשאקה והודיעני: 4 איפה היית בנסדו-ארץ הניד אם-ידעת בינה: 5 מירשם ממדיה כי תדע או מירנשה עליה קו: 6 על-מה אדניה הטבעו או מיררה אכן פנתה: 7 כיר-יחד כוכבי כקר ויריעו כל-בני אלהים: 8 ונסד בדלתים ים בניהו מרחם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו: 10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים: 11 ואמר עד-פה תבוא ולא תסיר ופא-ישית בנאון גליד: 12 המנימד צנית בקר *ידעתה *שחר (ידעת השחר) מקמו: 13 לאחזי בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה: 14 ותהפך בתמר חותם ויתנצבו כמו לבוש: 15 וימנע מרשעים איהם וזרוע דמה תשבר: 16 הבאת עד-נכבירם ובחקר יהוהם התחלקת: 17 הנגלו לך שערי-מנות ושערי צלמנות תראה: 18 התבוננת עד-רנחבי-ארץ הניד אם-ידעת כלה: 19 אינה הדרך ישפן-אור וחסך אינה מקמו: 20 כי תקחנו אל-נבולו וכיר-כבין ותיבות ביתו: 21 ידעת כיר-אזי תגלד ומספר ימיו רבים: 22 הבאת

אל־אצרות שלג ואצרות בקר תראה: 23 אֲשֶׁר־חֲשַׁכְתִּי לַעֲתֹצֵר לְיוֹם קָרִב וּמִלְחָמָה: 24 אֲיִתְּהָ הַדָּרָךְ
 יתלק אוֹר וְפֶגֶץ קָנִים עֲלֵי־אָרֶץ: 25 מִי־פָלַג לְשִׁטֶּף תִּעֲלֶה וְדָרָךְ לַחַיִּי קָלוֹת: 26 לַחֲמִטִּיר עַל־אָרֶץ
 לֹא־אִישׁ מִדְּבָר לֹא־אָרְםָּ בּוֹ: 27 לְהַשְׁבִּיעַ שָׁמָיִם וּמִשְׁאֵה וּלְהַצְמִיחַ מִצָּאָה רֶשֶׁא: 28 תִּשׁוּ לְמִטָּר אֵב אִוּ
 מִי־הוֹלִיד אֶגְלֵי־טַל: 29 מִכִּסֵּף מִי וַצָּא תִקְרַח וּכְפָר שְׁמוֹם מִי יָלְדוּ: 30 בָּאָבֶן מִיּוֹם יִתְכַבְּאוּ וַפְּנֵי אֲהוּם
 יתלכרו: 31 הַתְּקַשֵּׁר מַעֲדָנוֹת כִּימָה אֲדַמְשְׁכוֹת כְּסִיל תַּפְתַּח: 32 הַתְּצִיא מִזְרוֹת בַּעֲתוֹ וְעֵשׂ עַל־בְּנֵיהָ
 תָּנֹחַם: 33 הַיִּדְעֵת חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם־תִּשִּׂים מוֹשְׁטָנוּ בְּאָרֶץ: 34 הַתְּרִים לַעֲב קוֹלְךָ וְשַׁפְּעֵת־מַיִם תְּכַסֶּף: 35
 הַתְּשַׁלַּח בְּרָקִים וּנְלַכּוּ וְיִאמְרוּ לָךְ הִנֵּנוּ: 36 מִי־שֵׁת בְּשַׁחֲוֹת חֲכֵמָה אִוּ מִי־נִתָּן לְשִׁכּוֹי בִּינֵה: 37 מִי־יִסְפַּר
 שְׁחָקִים בְּחֲכָמָה וּנְבִלֵי שְׁמוֹם מִי יִשְׁכִּיב: 38 בְּצֻקָּת עֶפֶר לְמוֹצֵק וְרִנְקִים יְדַבְּקוּ: 39 הַתְּצִיד לְלִבְיֵא טָרֶף
 וְחַיֵּת כְּפִירִים תַּמְלֵא: 40 כִּי־יִשְׁחֹו בַּמַּעֲוֹנוֹת יִשְׁבוּ בְּסֶפֶה לְמוֹ־אָרֶב: 41 מִי יָכִין לַעֲרֵב צִידוֹ כִּי־יָלְדוּ
 יִלְדָּיו וְאֵל־אֵל יִשְׁעוּ וְחֵעוּ לְבִלְי־אֶכֶל:

39

1 הַיִּדְעֵת עַת לָדַת יַעֲלֵי־סַלַע חִלָּל אֵילוֹת תִּשְׁמֹר: 2 תִּסְפַּר יְרִחִים הַמְּלֵאנָה וְיִדְעֵת עַת לָדַתְנָה:
 3 תִּכְרַעְנָה וְיִדְרִינָּ תֵּן הַפְּלִחָנָה הַבְּלִיָּהֶם תִּשְׁלַחְנָה: 4 וַחֲלָמוּ בְּנֵיהֶם יִרְבּוּ בְּכָר וְצִאָו וְלֹא־יִשְׁבוּ לְמוֹ:
 5 מִי־שַׁלַּח פָּרָא חֲפָזִי וּמִסְרוֹת עֲרוֹד מִי פָתַח: 6 אֲשֶׁר־שָׁמַיִ מְרַבֵּה בֵיתוֹ וּמִשְׁכַּנּוֹתָיו מִלְחָה: 7 יִשְׁחַק
 לַחַמּוֹן קַרְנֵהָ תִשְׁאֵוֹת מִזִּישׁ לֹא יִשְׁמַע: 8 יְתוֹר הַרִים מַרְעִינָה וְאַחַר כָּל־יְרוֹק יְדוּרָשׁ: 9 תִּנְאֵבֶה הַיָּם
 עֲבֻרָה אִם־יָלוֹן עַל־אֲבוֹקָה: 10 הַתְּקַשֵּׁר־רִים בַּתָּלָם עֲבָתוֹ אִם־יִשְׁדֵּר עֲמָקִים אַחֲרֶיהָ: 11 הַתַּכְּסֹּח־בוֹ
 כִּי־רַב כָּחוֹ וְתַעֲזוּב אֶלְיוֹ וְיִעָד: 12 הַתְּאָמִין בּוֹ כִּי־יִשׁוּב (יִשׁוּב יִרְעַף וְגַרְנָה יֵאָסֶף: 13 כְּנֶה־רַגְנִים
 וְנִלְסָה אִם־אֲבָרָה חֲסִידָה וְנִצָּה: 14 כִּי־תַעֲזוּב לְאָרֶץ בִּצְיָה וְעַל־עֶפֶר תַּחֲמֹם: 15 וְתִשְׁכַּח כִּי־רָגַל תוֹיֵרָה
 וְחַיֵּת הַשִּׁבְרָה תְּדוּשָׁה: 16 הַקְּשִׁיחַ בְּנֵיהָ לִלְא־לָהּ לְרִיק וְיִעִיָּה בְּלִי־פַחַד: 17 כִּי־הִשָּׁה אֵלֶיהָ חֲכָמָה
 וְלֹא־חִלַּק לָהּ בְּבִינָה: 18 בַּעֲת מְבָרוּם תְּמַרִּיא תִשְׁחַק לְסוֹם וְלַרְכָּבוֹ: 19 הַתֵּת לְסוֹם וּבֹרַה תִּתְלַבֵּישׁ
 צִנְאוּרָו רַעְמָה: 20 הַתְּרַעֵשׁנָה כָּאֲבָרָה הוֹד נַחְרוֹ אִימָה: 21 יַחֲפָרוּ בְּעַמָּק וְיִשִּׂישׁ בְּכַח וְצָא לְקִרְאוֹת־נִשְׁק:
 22 יִשְׁחַק לַפַּחַד וְלֹא יַחַת וְלֹא־יִשׁוּב מִפְּנֵי־חֶרֶב: 23 עֲלִיו תִּרְנַה אֲשַׁפָּה לַחֵב תַּחִּית וּכִידוֹן: 24 כְּרַעַשׁ
 וְרָזַ וְנִמְא־אָרֶץ וְלֹא־יֵאָמִין כִּי־קוֹל שׁוֹפָר: 25 בְּדֵי־שֶׁפֶר וְאִמְרָה הֶאֱחָ וּמְרַחוֹק יִרְיַח מִלְחָמָה רַעַם שָׁרִים
 וְתוֹרַעַה: 26 הַמְּבִינָהוּ יֶאֱבֶר־גִּזַּן יִפְרֵשׁ *כְּנֶפֹ (כְּנֶפִיו) לַחִמּוֹן: 27 אִם־עַל־פִּיךָ וּנְבִיָּה נִשְׂר וְכִי יָרִים קֶנֶוֹ:
 28 סַלַע יִשְׁכַּן וְיִתְלַגֵּן עַל־שׁוֹ־סַלַע וּמַצוּדָה: 29 מַשֵּׁם חֲפַר־אֶכֶל לְמַרְחוֹק עֵינָיו וְבִיטוֹ: 30 *וְאַפְרָחוֹ
 וְאַפְרָחָיו וְעַל־עוֹרָם וּבְאִשֶׁר חִלָּלִים שֵׁם הוּא: פ

40

1 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 הֲרַב עַם־שִׁבְי יִסוּר מוֹכִיחַ אֵלֶיהָ וַעֲנָה: פ 3 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר: 4 תֵּן גְּלוּתִי מָה אֲשִׁיבָה יְדֵי שָׁמַיִת לְמוֹ־פִי: 5 אַתָּה דַּבַּרְתִּי וְלֹא אֲעֲנֶה וּשְׁתִּים וְלֹא אוֹסִיף:
 פ 6 וַיַּעַן־יְהוָה אֶת־אִיּוֹב *מִנּוּ *סַעֲרָה (מִן וְסַעֲרָה) וַיֹּאמֶר: 7 אֲזַר־נָא כְּנֶבֶר חֲלָצִיד אֲשַׁאֲלָה וְהוֹדִיעֵנִי:
 8 הֲאֵף תִּפְּרֹ מוֹשֶׁפֶטִי תִרְשִׁיעֵנִי לִמְעַן תַּצְדִּיק: 9 וְאִם־זְרוּעַ כְּאֵל לָךְ וּבִקּוֹל כְּמַהוֹ תִרְעַם: 10 עֲדָה נָא אֶנְאוֹן
 וְנָבִה וְהוֹד וְהָרָה תִלְבָּשׁ: 11 הַפֶּץ עֲבָרוֹת אִשָּׁה וְרָאָה כֹל־נֶאֱוָה וְתִשְׁפִּילָהּ: 12 רָאָה כֹל־נֶאֱוָה הַכְּנִיעִינָהוּ
 וְהָרָה רָשָׁעִים תַּחֲתֵם: 13 טַמְנֶם בְּעֶפֶר יַחַד בְּנֵיהֶם חָבֵשׁ בְּטַמּוֹן: 14 וְנִם־אֵנִי אֹהֶךְ כִּי־תוֹשַׁע לָךְ וּמִינָךְ:
 15 הִנֵּה־נָא בְּהִמּוֹת אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי עִמָּךְ חֲצִיר פְּפֻקָּר יֵאָכֵל: 16 הִנֵּה־נָא כָחוֹ בְּתַנּוּ וְאִנּוֹ בְּשִׁרְרֵי כְּטַנוֹ:
 17 יַחֲפֶץ וְנָכוּ כְמוֹ־אֲרוֹ יִדְרִי *פַּחַדוֹ (פַּחְדָּיו) יִשְׁרְנוּ: 18 עַצְמוֹ אִפְיָי חוֹשֵׁה זָרְמָיו כְּמִטִּיל בְּרוּזָל:
 19 הוּא רֵאשִׁית דְּרִכְי־אֵל הָעֵשׂוֹ וְיִשׁ חֶרְבוֹ: 20 כִּי־בֹל הַרִים יִשְׁאוּ־לֵוּ וְכֹל־חַיֵּת חֲשׂוּדָה יִשְׁחַקוּ־שָׁם:
 21 תַּחַת־צְאָלִים יִשְׁכַּב כְּסֹתֵר קָנָה וּבִצְהָ: 22 יִסְכְּהוּ צְאָלִים צִלְלוֹ יִסְבוּהוּ עַרְבֵי־חַחֵל: 23 תֵּן יַעֲשֶׂק וְהָרָה
 לֹא יַחֲפוּז יִבְטַח וְכִי־יִנִּחַ יִרְבֵּן אֶל־פִּיהוּ: 24 בַּעֲיָנוֹ יִקְהַנוּ בְּמוֹקְשִׁים וְיִקְבֹּ־אָרֶץ: 25 תַּמְשֵׁף לְוִיתָן בַּחֲפָה
 וּבְחֻבֵל תִּשְׁקַע לִשְׁנוֹ: 26 הַתְּשִׂים אֶנְמוֹן בְּאִפּוֹ וּבְחֹחַ תְּקוּב לַחַיִּו: 27 תִּרְבֵּה אֵלֶיךָ תַּחְנוּנִים אִם־יִדְבַּר
 אֵלֶיךָ רַכּוֹת: 28 הַיִּכְרַת בְּרִית עִמָּךְ תִּקְהַנוּ לַעֲבַד עוֹלָם: 29 הַתְּשַׁחֲקֻבוּ בַּצְּפּוֹר וְתִקְשְׁרֵנוּ לַנְּעוֹרוֹתֶיךָ:
 30 יָכִינוּ עֲלֵיו חֲבָרִים וְחִצּוּהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים: 31 הַתְּמַלֵּא בְּשִׁכוֹת עוֹרוֹ וּבַצְּלָצֵל דְּהִים רִאשׁוֹ: 32 שִׁים־עֲלֵיו
 כְּפֹךְ זָכַר מִלְחָמָה אֶל־תּוֹסַף:

41

1 הִן־תחלתו נכזבה תגם אל־מראיו יטל: 2 לא־אָכַר כִּי יעורנו ומי הוא לפני יתנצב: 3 מי הקדימני ואשלים תחת כל־השמים לי־הוא: 4 *לא־ (לו־)אֶחָרִישׁ בְּדָוִי ודבר־זְבוּדֹת יחיו עֲרָפֹ: 5 מִי־גִלָּה פְּנֵי לְבוּשׁוֹ בְּכַפֵּל רָסְנוֹ מִי יבוא: 6 דַלְתֵי פְּנָיו מִי פתח סביבות שניו אימה: 7 נֶאֱנָה אֶפְיָקִי מִגְּנִים סָגוּר חוּתָם צָר: 8 אֶחָד בְּאֶחָד יִגְשׁוּ וְרוּחַ לֹא־יָבֹוא בֵּינֵיהֶם: 9 אִישׁ־בְּאֶחֱיוֹ יִדְבֹקוּ וְחִלְכְּדוֹ וְלֹא יתפּרְדוּ: 10 עֲטִישְׁתָּיו תִּהְיֶה אֹזֶר וְעֵינָיו כַּעֲפַעֲפֵי־שָׁחַר: 11 מִפְּנֵי לִפְיָדַי יִחַלְכוּ כִּי־דוּדֵי אִשׁ וּתְמַלְטוּ: 12 מִנְּחִירָיו יֵצֵא עֶשֶׂן כְּדוּר נְפוּחַ וְאֲנִי: 13 נִפְשׁוּ וְחַלְמִים תִּלְהַט וְלִהַב מִפְּנֵי יֵצֵא: 14 בְּצַנְאוֹ יִלְוֶן עַז וְלִפְנָיו תִּרְוַח דְּאֵבָה: 15 מִפְּלִי בְּשָׂרוֹ דְבִקּוֹ יֵצֵא עֲלָיו בַּל־יִמוּט: 16 לְבוֹ יֵצֵא כְּמוֹ־אֲבָן וְיֵצֵא כְּפַלַח תַּחְתִּית: 17 מִשְׁתּוֹ יִגְוֶרוּ אֲלֵים מְשֻׁבְּרִים וּתְחַטְאוּ: 18 מִשִּׁיגָהוּ חֶרֶב בְּלֵי תַקּוּם חַיִּית מִסַּע וְשָׂרִיָּה: 19 וְחֶשֶׁב לִתְבוֹן כְּרוּגֵל לַעֲץ רַקְבּוֹן וְחוּשָׁה: 20 לֹא־יִבְרִיחֶנּוּ בֶן־קֶשֶׁת לָקֵשׁ נִהַפְכוּ־לוֹ אֲבֵי־קַלְעֵ: 21 כִּקֵּשׁ נִחְשָׁבוּ תוֹחַח וְיִשְׁחַק לְרַעַשׁ כִּידוֹן: 22 תַּחְתּוֹ חֲדוּדֵי חֲרָשׁ וְרַפָּד חֲרוּץ עַל־יָטִט: 23 יִרְתִּיחַ כְּפִיר מְצוּלָה יָם וְיֵשֶׁם כְּמִרְקָחַח: 24 אֶחָרָיו יֵאִיר נְתִיב וְחֶשֶׁב תַּהוֹם לְשִׁיבָה: 25 אִי־עַל־עַפְרָ מְשֻׁלוֹ הָעֵשׂוֹ לְבַל־יַחַח: 26 אֶת־כָּל־נִקְבָּה וְרָאָה הוּא מְלַךְ עַל־כָּל־בְּנֵי־שָׁחַץ: 8

42

1 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר: 2 *יְדַעְתָּ (יְדַעְתִּי) כִּי־כָל תּוֹכַל וְלֹא־יִבְצָר מִמֶּנּוּ מוֹזְמָה: 3 מִי זֶה | מַעֲלִים עֲצָה בְּלֵי רַעַת לְכֹן הַגְּדַתִּי וְלֹא אָבִין נִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי וְלֹא אֲדַע: 4 שָׁמַעְנָא וְאֲנִכִי אַדְבַר אֲשָׁאֲלֶךָ וְהוֹדִיעֵנִי: 5 לְשִׁמְע־אֲנִי שָׁמַעְתִּיד וְעַתָּה עֵינֵי רָאִתִּךָ: 6 עַל־כֵּן אֶמְאָס וְנִתְמַתִּי עַל־עַפְרָ וְאָפַר: 7 וַיְהִי אַחֵר דִּבְרַר יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־אִיּוֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֱלֹהֵי שְׁבַע־הַדְּפָרִים וּשְׁבַעֵה אֱלִים וּלְכוּ | אֶל־עַבְדֵי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם עוֹלָה בְּעַדְכֶם וְאִיּוֹב עַבְדִּי וְהַפְּלֵל עֲלֵיכֶם כִּי אִם־פָּגַיו אֲשָׁא לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם נִבְלָה כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי נִכְוָה כַּעֲבָדֵי אִיּוֹב: 9 וַיִּלְכוּ אֱלֹהֵי הַתִּימָנִי וּבַלְתֵּד הַשּׁוּמֵי צַפֵּר הַנְּעַמְתִּי וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר אֱלִים יְהוָה וַיֵּשֶׂא יְהוָה אֶת־פְּנֵי אִיּוֹב: 10 וַיְהִי שֶׁב אֶת־*שְׁבִית (שְׁבֹת) אִיּוֹב בְּהַתְּפַלְלוֹ בְּעַד רַעְהוֹ וַיִּסַּף יְהוָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמִשְׁנָה: 11 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו כָּל־אֶחָיו וְכָל־*אֶחָיו (אֶחָיוֹתָיו) וְכָל־יָדְעָיו לְפָנָיו וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ לַחֵם כְּבִיתוֹ וַיִּגְדּוּ לוֹ וַיִּנְחַמוּ אֹתוֹ עַל כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר־הִבִּיא יְהוָה עָלָיו וַיִּתְגַּדְּלוּ אִישׁ קְשִׁיטָה אֶחָת וְאִישׁ גֶּזֶם זָהָב אֶחָד: 12 וַיְהִי בַּיּוֹם אֶת־אֶחָרִית אִיּוֹב מִרְאשְׁתּוֹ וַיְהִי־לוֹ אַרְבַּעַת עֶשֶׂר אֶלֶף צֹאן וְשֵׁשׁ אֶלְפִים גְּמָלִים וְאֶלֶף־צֹמֶד בָּקָר וְאֶלֶף אֲתוֹנוֹת: 13 וַיְהִי־לוֹ שְׁבַעֲנָה בָנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: 14 וַיִּקְרָא שֵׁם־הָאֶחָת יְמִימָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית קַצִּיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרָן הַפּוּד: 15 וְלֹא נִמְצָא יְשִׁים יְפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב כְּכָל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם נְחִלָּה בְּתוֹךְ אֶחָיהֶם: 16 וַיְהִי אִיּוֹב אֶחָרִי־זָאת מֵאָה וָאַרְבָּעִים שָׁנָה *וַיָּרָא (וַיִּרְאָה) אֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּנֵי בָנָיו אַרְבַּעַת הָרוֹת: 17 וַיִּנְמַת אִיּוֹב זָקֵן וּשְׁבַע יָמִים:

תהלים

1

1 אֲשֶׁר־הָאִישׁ אֲשֶׁר | לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רַשָּׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִידִים לֹא יָשָׁב: 2 כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵלָה: 3 וְהָיָה כַּעַץ שְׂתוּל עַל־פְּלִי מִיַּם אֲשֶׁר פָּרִיזוּ | יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ וְלֹא־יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: 4 לֹא־יִכֹּן הָרָשָׁעִים כִּי אִם־כַּמֶּזֶץ אֲשֶׁר־תִּדְבַּנּוּ רְיֹחַ: 5 עַל־כֵּן | לֹא־יִקְמוּ רַשָּׁעִים בְּמִשְׁפַּט וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים: 6 כִּי־יִזְרַע יִהְיֶה בְרֶךְ צְדִיקִים וְהָרָדֶף רַשָּׁעִים תֵּאבֵד:

2

1 לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֵאמֹים יִהְיוּ־רִיק: 2 וְיִצְבּוּ מַלְכֵי־אָרֶץ וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ־יַחַד עַל־יְהוָה וְעַל־מִשְׁיָחוֹ: 3 וְנִתְקָה אֶת־מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלַכָה מִמֶּנּוּ עִבְתֵימוֹ: 4 יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק אֹדְנֵי יְלַעְג־לָמוֹ: 5 אַז יִדְבַּר אֱלֹהֵימוֹ בְּאִפוֹ וּבְחִרוֹנוֹ וּבְהִלָּמוֹ: 6 וְאָנֹכִי נִסְכַּתִּי מִלְכֵי עַל־צִיּוֹן הַר־קְדוֹשִׁי: 7 אֲסַפְרָה אֶל תֹּךְ יְהוָה אֲמַר אֵלַי בְּנֵי אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם וְלִדְתִיךָ: 8 שָׁאַל מוֹמֵנִי וְאֶתְנֶנָּה גוֹיִם נִחַלְתָּךְ וְאֶחְזִיקְךָ אֲפַס־יָרֶךְ: 9 תִּרְעַם בַּשֶּׁבֶט בְּרוּזָל כַּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפָצִים: 10 וְעַתָּה מַלְכִים תִּשְׁכִּילוּ הִסְרֹו שָׁפְטֵי אָרֶץ: 11 עֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה בִּירְאָה וְיִלְלוּ בְרַעְדָּה: 12 נִשְׁקוּ־כָר פְּרִי־אֲנָפֶךָ וְהִאֲבֹדוּ דָרְךְ כִּי־יִבְעַר כַּמַּעֲט אִפּוֹ אֲשֶׁר־יִכְלֹוֶס־כּוֹ:

3

1 מִזְמוֹר לְדָוִד בְּכַרְהוֹ מִפְּנֵי | אֲבִשְׁלוֹם בְּנֹו: 2 יְהוָה מְהֵרָבֹו צְרִי רַבִּים קָמוּם עָלָי: 3 רַבִּים אִמְרוּם לְנַפְשִׁי אֵין יִשְׁעֲתָה לִּי בְּאֵל־הַיּוֹם סֵלָה: 4 וְאֶתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעֵרִי כְּבוֹדִי וְיִמְרִים רַאשֵׁי: 5 קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וְנִשְׁמָנִי מִהַר קְדָשׁוֹ סֵלָה: 6 אָנֹכִי שָׁכַבְתִּי וְאִישְׁנָה הִקְיִצְוִיתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: 7 לֹא־אֶרְאֶ מוֹרַכְבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׂתוֹ עָלָי: 8 קוֹמָה יְהוָה | הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי־הִבִּיתָ אֶת־כָּל־אֵיבֵי לְחֵי שְׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרָתָ: 9 לִי־הוָה הִשְׁוִיעָה עַל־עַמֶּךָ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה:

4

1 לְמִנְצַח בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 בְּקִרְאֵי עֲגָנִי | אֱלֹהֵי צְדָקִי בְּצַר הִרְתַּבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי: 3 בְּנֵי אִישׁ עַד־מָה כְּבוֹדִי לְכַלְמָה תֵּאָהֱבֹון רִיק תִּבְקָשׁוּ כֹּזֵב סֵלָה: 4 וְדַעַו כִּי־הִפְלָה יְהוָה חֲסִידוֹ לֹו יְהוָה וְשָׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹוִי: 5 רָדוּ וְאַל־תִּחַטְּאוּ אִמְרוּ בְּלִבְכֶם עַל־מִשְׁכַּכְכֶם וְדַמּוּ סֵלָה: 6 זְבַחַו זְבַח־צְדָק וּבְשִׁחוֹ אֶל־יְהוָה: 7 רַבִּים אִמְרוּם מִי־יִרְאֵנוּ טוֹב נָסֶה עָלֵינוּ אֹור פְּלִדָּה יְהוָה: 8 נִתְמַתָּ שְׁמִתָּה כְּלָבִי מַעַת דַּגָּם וְחִירוּשָׁם רַבּוּ: 9 בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי־אֲתָה יְהוָה לְבַטַח תוֹשִׁיבֵנִי:

5

1 לְמִנְצַח אֶל־הַנְּחִילּוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 אֲמַרִי הִאֲזִינָה | יְהוָה בִּינָה הִגִּינִי: 3 הִקְשִׁיבָה | לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֵלֶּךְ כִּי־אֵלֶּיךָ אֲתַפְּלֵל: 4 יְהוָה בְּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בְּקֶר אֲעַרְךָ־לָךְ וְאַצְפָּה: 5 כִּי | לֹא אֶל־חֲפֶזֶן רָשַׁע | אֲתָה לֹא יִנְרָךְ רַע: 6 לֹא־יִתְנַצְבוּ הוֹלָלִים לְנַגֵּד עֵינֶיךָ שְׂנֹאתָ כָּל־פְּעֻלֵי אָנוֹן: 7 תֵּאבֵד־דְּבָרֵי כֹּזֵב אִיש־דָּמִים וּמְרֹמָה וְתַעֲב | יְהוָה: 8 וְאָנֹכִי בְּרַב חֲסָדֶךָ אֲבֹא בִיתְךָ אֲשַׁמְתַּח אֶל־הַיֹּכֵל־קָדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: 9 יְהוָה | נִחַנִּי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי *הוֹשֶׁר (לְפָנַי דְּרַכְךָ: 10 כִּי אֵין בְּפִיחֹו נִכְזָבָה קָרְבַם תְּנוּת קָבֶר־פְּתוּחַ וְרוּגָם לְשׁוֹנָם יַחְלִיקוּן: 11 הַאֲשִׁימֶם | אֱלֹהִים וּפְלֹו מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרַב בְּשִׁעִיהֶם הִדִּיקְמוּ כִּי־אִמְרוּ בָךְ: 12 וְיִשְׁמָחוּ כָּל־חַסִּידֵי כָךְ לְעוֹלָם וְרַגְנֹו וְתִסַּד עָלֵימוּ וְיַעֲלֶצּוּ כָךְ אֲהַבֵי שְׁמֶךָ: 13 כִּי־אֲתָה תִּבְרַךְ צְדִיק יְהוָה כַּצְּנוּחַ רִצּוֹן תַּעֲטָרְנוּ:

6

1 לְמִנְצַח בְּנִינּוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 יְהוָה אֶל־בַּאֲפָה תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בְּחַמְתָּךְ תִּסְרַנֵּנִי: 3 חֲנֻנִי יְהוָה כִּי אֲמַלֵּל אָנֹכִי רַפְּאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְחַלְו עֲצָמָי: 4 וְנַפְשִׁי נִבְחַלָה מֵאֵד *וְאֵתָּה (וְאֵתָּה יְהוָה עַד־מַתִּי: 5 שׁוֹיבָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסָדֶךָ: 6 כִּי אֵין בְּמַנּוֹת זְכַרְךָ בְּשִׂאוֹל מִי וְיִדְרָךְ־לָךְ: 7 יַגִּיעֵתִי | בְּאַנְחָתִי אֲשַׁתָּה בְּכָל־לִילָה מִטְּתִי בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אִמְסָה: 8 עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי שְׂרָקָה בְּכָל־צוּרְרֵי:

9 סודו מִמְּנֵי כָּל־פַּעְלֵי אֲנִי כִי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל כְּבוֹי: 10 שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפַלְּתִי יִקַּח: 11 יָבִשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ מְאֹד כָּל־אֲבֵי יָשׁוּבוּ וַיָּבִשׁוּ רַעַע:

7

1 שְׁנִיּוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר־שָׁר לַיהוָה עַל־דְּבַר־יָבוֹשׁ בְּיָמֵינוּ: 2 יְהוָה אֱלֹהֵי בְּךָ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־דֹּרְפֵי וְהַצִּילֵנִי: 3 בְּיָמֵינוּ יִשְׁרָף כְּאֵרֶה נִפְשֵׁי אֶרֶץ וְאִין מִצִּיל: 4 יְהוָה אֱלֹהֵי אִם־עֲשִׂיתִי זֹאת אִם־יִשְׁעוּל בְּכַפִּי: 5 אִם־גַּמְלֹתֵי שׁוֹלְמֵי רַע וְאִחְלָצָה צוֹרְרֵי רִיקָם: 6 יִרְדָּף אוֹיֵב וְנִפְשֵׁי וַיִּשָּׁן וַיִּרְמָס לְאֶרֶץ חַיִּי וּכְבוֹדֵי לְעַפְרַיִשׁ בְּסֶלָה: 7 קוֹמָה יְהוָה וְהִשָּׂא הַנְּשָׂא בַעֲבֻרוֹת צוֹרְרֵי וְעוֹדָה אֵלַי מִשְׁפָּט צְדִיק: 8 וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוּבְּכֶךָ וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה: 9 יְהוָה יִדְּרִין עַמִּים שְׁפָטֵנִי יְהוָה כַּצְּדִיק וְכַמְּמֵי עֲלֵי: 10 וְיִמְרָא רַע וְרָשָׁעִים וְהַכּוֹנֵן צְדִיק וּבַחֲנוּ לְבוֹת וּכְלִיזוֹת אֱלֹהִים צְדִיק: 11 מִנְּגִי עַל־אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ שְׁרֵי־לֵב: 12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֵל זֶעַם בְּכָל־יּוֹם: 13 אִם־לֹא יָשׁוּב חֲרַבּוּ וְלִטּוֹשׁ קִשְׁתּוֹ דִּרְדָּף וַיִּכּוֹנְנָה: 14 וְלוֹ חַיִּי כְּלֵי־מָוֶת חָצִיו לְדַלְקִים וְפַעַל: 15 הִגָּה יְחַבֵּל־אֲנִי וְהִרָה עֵמָל וְיִלְדֵּשׁ שָׁקֶר: 16 בּוֹר כְּהַר וַיִּחְפְּקֶהוּ וַיִּפֹּל בַּשֶּׁחַת וְפַעַל: 17 יָשׁוּב עֵמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קַדְקֵדּוֹ חָמְסוּ יַגִּד: 18 אוֹדָה יְהוָה כַּצְּדִיק וְאַזְמְרָה שֵׁם־יְהוָה עַלְיוֹן:

8

1 לְמִנְצַחַת עַל־הַנְּתִית מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 יְהוָה אֲדַבֵּר מִה־אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּגְהַ הַדָּוִד עַל־הַשָּׁמַיִם: 3 מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יְסֻדָּתְךָ עַל לְמַעַן צוֹרְרֵיךָ לְהִשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: 4 כִּי־אֲרָאָה שְׁמִידָה מַעֲשֵׂי אֲצַבְעֵתֶיךָ וְרַח וְכוֹכְבֵים אֲשֶׁר בּוֹנִנְתָּה: 5 מִה־אֲנֹשׁ כִּי־תוֹכְרֵנוּ וּבֶן־אֲדָם כִּי תִפְקֵדֵנוּ: 6 וְתַחֲסִרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וּכְבוֹד וְהִרָה תַעֲטֶרְהוּ: 7 תִּמְשִׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שְׂתֵה תַחַת־רַגְלֵנוּ: 8 צַנְה וְאֶלְפִים כָּלֵם וְגַם בְּהַמוֹת שָׁרֵי: 9 צַפּוֹר שָׁמוֹם וְדַגֵּי הַיָּם עֲבֹר אֲרָחוֹת יָמִים: 10 יְהוָה אֲדַבֵּר מִה־אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:

9

1 לְמִנְצַחַת עַל־מוֹת לְבָן מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 אוֹדָה יְהוָה בְּכָל־לְבִי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: 3 אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלָצָה בְּךָ אֲזַמְרָה שְׁמֹךְ עַלְיוֹן: 4 בְּשׁוֹב־אֲוִיבֵי אַחֹר וַיִּשְׁלַח וַיֹּאבְדוּ מִפְּנֶיךָ: 5 כִּי־עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יִשְׁבַּח לְכֹסֵא שׁוֹפֵט צְדִיק: 6 וַעֲרַף גוֹיִם אֶבְרַף רָשָׁע שָׁמַם מַחִית לְעוֹלָם וְעַד: 7 הַאֲוִיב וְתִמּוּ חֲרָבוֹת לְנִצַּח וְעָרִים נִתְשָׁת אֶבֶר זִכְרָם הִמָּה: 8 וְיְהוָה לְעוֹלָם יִשָּׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹ: 9 וְהוּא יִשְׁפָּט־תַּבֵּל כַּצְּדִיק דְּרִין לְאֻמִּים בְּמִישְׁרֵים: 10 וְיָהִי יְהוָה מִשְׁבֵּב לְהַר מִשְׁבֵּב לְעַתּוֹת בַּצָּרָה: 11 וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ כִּי לֹא־עָזַבְתָּ דְרָשִׁיעַ וְיְהוָה: 12 וּמְרוֹ לַיהוָה יִשָּׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: 13 כִּי־דָרַשְׁתָּ דְמַיִם אוֹתָם וְזָכַר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת *עַנְיִים *עַנְיִים: 14 חֲנַנִּי יְהוָה רָאָה עַנְיֵי מִשְׁנַאֵי מְרוֹמָמֵי מוֹשְׁעֵי מוֹת: 15 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בַּשֶּׁעָרֵי בְּתַצִּיּוֹן אֲנִילָה בִישׁוּעָתְךָ: 16 טָבַעְנוּ גוֹיִם בַּשֶּׁחַת עָשׂוּ בְרָשָׁתֵינוּ טָמְנוּ וּנְלַכְדָה רַגְלָם: 17 גוֹדַע וְיְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפַעַל בְּפִיו נִקְשׁ רָשָׁע הַגִּיּוֹן סֶלָה: 18 יָשׁוּבוּ רָשָׁעִים לְשִׁאוֹלָה כָּל־זוֹיִם שְׁכַחֵי אֱלֹהִים: 19 כִּי לֹא לְנִצַּח וְשָׁכַח אֲבִיּוֹן תִּקְנֵת *עַנְיִים *עַנְיִים (הַאֲבָד לְעַד: 20 קוֹמָה יְהוָה אֲלֵי־נֵעַ וְאֲנֹשׁ יִשְׁפָּטוּ זוֹיִם עַל־פְּנֵיךָ: 21 שִׁיתָה יְהוָה וּמוֹלָה לְהֵם יִדְעוּ גוֹיִם אֲנֹשׁ הִמָּה סֶלָה:

10

1 לְמָה יְהוָה תַעֲמֹד בְּרַחֵק מִתְּעִלִים לְעַתּוֹת בַּצָּרָה: 2 בְּנִאֲוֹת רָשָׁע יִדְלַק עֵנִי וְתַפְּשׂוּ בְּמִזְמוֹתַי חֲשׁוּבוּ: 3 כִּי־הִלַּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוֹת נַפְשׁוֹ וּבִצָּע בְּרַף נָאֵץ וְיְהוָה: 4 רָשָׁע כְּנֹבָה אַפּוֹ כָּל־יָדִירֵשׁ אִין אֱלֹהִים כָּל־מִזְמוֹתָיו: 5 חֲתִילוּ *דָּרְכוּ (כּוֹ דָּרְכוּ) וּבְכָל־עַת מְרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִגִּידוּ כָּל־צוּרְרֵינוּ יִפִּיחַ בָּהֶם: 6 אֲמַר בְּלִבּוֹ כָּל־אֲמוֹט לְדָר וְדָר אֲשֶׁר לֹא־בָרַע: 7 אֵלָה פִּיהוּ מְלֹא וּמְרָמוֹת וְתָדַח תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עֵמָל וְאָוֶן: 8 יִשָּׁב וּבְמַאֲרָב חֲצָרִים בְּמִסְתָּרִים וְתִרְגַּל נְקִי עֵינָיו לְחַלְקָה יִצְפּוּנוּ: 9 יֶאֱרָב בְּמִסְתָּר וּכְאֲרָה כִּסְפָה יֶאֱרָב לְחִטּוֹף עֵנִי וְחִטּוֹף עֵנִי בְּמִשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ: 10 *נִדְכָה (נִדְכָה) וְיִשָּׁח וְיִפֹּל בַּעֲצוּמוֹ *חִלְכָּאִים (תִּיל כָּאִים): 11 אֲמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הַסְתִּיר שְׁנִיו בְּלִי רָאָה לְנִצַּח: 12 קוֹמָה יְהוָה אֵל נִשָּׂא וְיָדַח אֶל־תַּשְׁכַּח *עַנְיִים *עַנְיִים: 13 עַל־מָה וְנָאֵץ רָשָׁע וְאֱלֹהִים אֲמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרָשׁ: 14 רֵאֲתָה כִּי־אֲתָה וְעֵמָל וְכַעַס וְתַבִּישׁ לַתַּת כְּדָרַךְ עֲלִיךָ וְעַזְבַּ חִלְקָה לְתוֹם אֲתָה וְהָיִתָּ עוֹזֵר: 15 שָׁבֵר זְרוּעַ רָשָׁע וְרַע תְּדַרוֹשׁ־רַשְׁעוֹ

בלתמצא: 16 יהנה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: 17 תאזת עינים שמעת יהנה תכין לבם תקשיב
אננה: 18 לשפט יתום ורך בלי יוסף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

11

1 למנצח לדוד ביהנה חסיתי אף האמרו לנפשי *נודו (נודו) הרבם צפור: 2 כי הנה הרשעים
ירדוון קשת בוננו חצם על יתר לירות כמו אפל לישיר לב: 3 כי השתות יהרסון צדיק מהפעל:
4 יהנה ביהכל קדשו יהנה בשמים כסאו עיניו יחוו עפעפיו יבחנו בני אדם: 5 יהנה צדיק יבחן ורשע
ואתב המס שנאה נפשו: 6 ימטר על רשעים פחים אש ונפירות ורוח זלעפות מנת כוסם: 7 כי צדיק
יהנה צדקות אהב ישר יחוו פנימו:

12

1 למנצח על השמינית מזמור לדוד: 2 הושיעה יהנה פי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם:
3 שוא וידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ודברו: 4 יכרת יהנה כל שפתי חלקות לשון
מדברת גדלות: 5 אשר אמרו: 6 לשננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו: 6 משד עינים מאנקת אביונים
עתה אקום יאמר יהנה אשית בישע פית לו: 7 אמרות יהנה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ
מזקק שבעתים: 8 אתה יהנה תשמרם תצננו מן הדור זו לעולם: 9 סביב רשעים יתהלכוו כרם
זלות לבני אדם:

13

1 למנצח מזמור לדוד: 2 עד אנה יהנה תשפחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: 3 עד אנה
אשית עצות בנפשי ונון בלבבי יומם עד אנה ירום אבני עלי: 4 הביטה עיני יהנה אלתי האירה
עיני פוראשן המות: 5 פוראמר אבני וקלתי צרי גילו כי אמוט: 6 ואני בחסדך בטחתי וגל לבי
בישועתך אשרה ליהנה כי נמל עלי:

14

1 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עליה אין עשה טוב: 2 יהנה משמים
השקיף על בני אדם לראות הניש משכיל דרש את אלהים: 3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב
אין נסאחד: 4 הלא דעו כל פעלי און אכלי עמו אכלו לחם יהנה לא קראו: 5 שם פחדו פחד
כי אלהים בדור צדיק: 6 עצת עני תבישו כי יהנה מחסו: 7 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה
שבות עמו וגל יעקב ישמח ישראל:

15

1 מזמור לדוד יהנה מיינור באהלך מי יאשכ בתר קדשך: 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו: 3 לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: 4 נבזה בעיניו נמאס
ואת ראי יהנה וכבד נשבע להרע ולא ימר: 5 כספו לא נתן בנשד ושחד על נקי לא לקח עשה אלה
לא ימוט לעולם:

16

1 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: 2 אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל עליך: 3 לקדושים
אשר בארץ תמה ואדירי כל הפצייבם: 4 ירבו עצבותם אתה מהרו בלאסיה נסביהם מדם
ובלאשא את שמוחם על שפתי: 5 יהנה מנת חלקי וכוסי אתה תומרו ורגלי: 6 חבלים נפלו לי
בנעמים אף נחלת שפרה עלי: 7 אברך את יהנה אשר יעצני אף לילות וסרני כליותי: 8 שיתי
יהנה לנגדי תמיד כי מימיני בלאמוט: 9 לבן שמח לבי ונגל כבודי אף בשדי ישכן לבטח: 10 כי
לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסדיך לראות שחת: 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך
נעמות בימינך נצח:

17

1 תפלה לדוד שמעה יהנה צדק תקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: 2 מלפניך
משפטי יצא עינד תחזינה מישרים: 3 בנתת לבי ופקדת לילה צרפתי בלא תמצא זמתי בליעברפי:
4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריי: 5 תמוך אשרי במעגלותיך בלא נמוטו פעמי:
6 אגיקראתוך כי תעני אל הט אונה לי שמע אמרתי: 7 תפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים

כימיניך: 8 שמרני כאישון בתעון בצל כנפיך תסתירני: 9 מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי: 10 חלבמו סגרו פיו דברו בנאות: 11 אשרינו עתה *סבבוני (סבבונו) עיניהם לשתו לנטות בארץ: 12 דמינו בארה יסוף לטרוף וכפיר ישב במסתרים: 13 קומה יהנה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך: 14 ממתים ירד ו יהנה ממתים מחלד חלקם בחיים *ויצפיך (ויצפוף) תמלא בטנם וישבעו בגים והגידו לתרם לעוליהם: 15 אני בצדק אחונה פגוד אשבעה בהקיץ תמונתך:

18

1 למנצח ו לעבד יהנה לרוד אשר דבר ו ליהנה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהנה אותו
מפך כל איביו ומיד שאול: 2 ויאמר ארחמך יהנה חוקי: 3 יהנה ו סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי
אחסהבו מני וגרדו שעי משני: 4 מהלל אקרא יהנה ומן איבי אשנע: 5 אפפוני חבל מות ונחלי
בלעל ובעתוני: 6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: 7 בצר לי ו אקרא יהנה ואל אלי אשנע
ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו ו תבוא באזוני: 8 ותנעש ותדעש ו הארץ ומוסרי הרים ירזו ותנעשו
כירחה לו: 9 עלה עשן ו באפו ואש מפיו האכל גחלים בערו ממנו: 10 נט שמים ונרד וערפל תחת
רגליו: 11 וירקב על כרוב ויעף ונדא על כנפי רוח: 12 ושת חושך וסתרו סביבותיו סתו חשכת מים
עבי שקקים: 13 מנה נגדו עביו עברו ברד ונחלי אש: 14 ונרעם בשמים ו יהנה ועליו יתן קלו ברד
ונחלי אש: 15 וישלח חציו ויפיצם ויברקים רב ויהמם: 16 ונראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל
מונעתה ו יהנה מנשמת רוח אפך: 17 ישלח ממונם וקחני למשני ממנם רבים: 18 יצילני מאיבי עז
ומשנאי כראמצו ממני: 19 וקדמוני ביום אדי ויהי יהנה למשען לי: 20 ויוציאני למרחב ויחלני כי
חפץ בי: 21 וימלני יהנה בצדקי כבר ידי ושיב לי: 22 כי שמרתו דרכי יהנה ולא דשעתי מאלהי:
23 כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר מני: 24 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: 25 וישב יהנה
לי בצדקי כבר ידי לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסד עם נבר תמים תתמם: 27 עם נבר תתברר
ועם עקש תתפתל: 28 כי אתה עם עני תושע ועינים רמות תשפיל: 29 כי אתה תאיר גרי יהנה אלי
יעה חשבי: 30 כי בך ארץ נודד ויבאלתי אדלגשור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהנה צרופה מגן
הוא לכל ו החסים בו: 32 כי מי אלוה מבלעדי יהנה ומי צור זולתי אלתינו: 33 האל המאזני חיל ויתן
תמים דרכי: 34 משנה רגלי כאילות ועל בתי ויעמידני: 35 מלמד גדי למלחמה ונתתה קשת נחושה
ורועתי: 36 ותתן לי מגן וישעך וימנה תסעני וענותך תרבי: 37 תרתיב צעדי תחתי ולא מערו
קסלי: 38 ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד פלוחם: 39 אקחם ולא יבלו קום יפלו תחת רגלי:
40 ותאזני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: 41 ואיבי נתתה לי ערך ומשנאי אצמיתם: 42 ושונו
ואורמושיע עלי יהנה ולא ענם: 43 ואשתקם בעפר על פני רוח כשט חוצות ארקים: 44 תפלטני
מריבי עם תשימי לראש גוים עם לא ירעתי ועבדוני: 45 לשמע און ושמעו לי בני נכר וכחשו לי:
46 בני נבר ובלו ויחרנו ממסגרותיהם: 47 חיהנה וברוך צורי ירום אלוהי ישעי: 48 האל הנותן
נקמות לי ויבר עמים תחתי: 49 מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממי מאיש חכם תצילני: 50 על כן ו
אודה בגוים ו יהנה ולשמך אומרה: 51 *מגדל (מגדיל) וישועות מלכו ועשה חסד ו למשיחו לרוד
ולדעו עד עולם:

19

1 למנצח מזמור לרוד: 2 השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מניד הרקיע: 3 יום ליום וביע
אמר ולילה לילה ויהנה דעת: 4 און אומר ואון דברים בלי נשמע קולם: 5 בכל הארץ ו יצא קום
ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם: 6 והוא בחתן יצא מחפתו ויש כנפור לרוץ ארח:
7 מקצה השמים ו מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: 8 תורת יהנה תמימה משיבת נפש
ערות יהנה נאמנה מחכימת פתי: 9 פלוגי יהנה ושרים משמחילב מצנת יהנה ברה מארכת עינים:
10 יראת יהנה ו טוהרה עומדת לעד משפט יהנה אמת צדקו יחזו: 11 הנחמדים מזהב ומפו הב
ומתוקים מדבש ונפת צופים: 12 גם עבדך נזהר בהם בשמרים עקב רב: 13 שניאות מירבין מנסתרות
נקני: 14 גם מזדים ו חשך עבדך אל ומשלו כבי אז איתם ונקיתי מפשע רב: 15 והיו לרצון ו אמרתי כי
והנינו לבי לפגוד יהנה צור ונאלי:

20

1 למנצח מזמור לדוד: 2 יענך יהוה צרה ושבך שם ואלהי יעקב: 3 ישלח עזרה מקדש ומציון וסערה: 4 וזכר כל מנחתך ועולתך ודשנה סלה: 5 יתן לך כל ברכך וכל עצמתך ומלא: 6 נרמנה בישועתך ובשם אלהינו נרגל ומלא יהוה כל משאלותיך: 7 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו וענהו משמי קדשו בנברות ישע ימינו: 8 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: 9 המה קרעו ונבלו ונאנחו קמנו ונתעורר: 10 יהוה הושיע המלך יעננו ביום קראנו:

21

1 למנצח מזמור לדוד: 2 יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד: 3 תאנת לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה: 4 כיהקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: 5 חיים ושאל ממך נתתה לו ארץ זמים עולם ועד: 6 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשנה עליו: 7 כיהתיתוהו ברכות לעד תחיהו בשמחה את פניו: 8 כיהמלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל מוט: 9 תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך: 10 תשתמו כתנור אש לעת פניו יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש: 11 פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: 12 כיינטו עליך רעה חשבו מזומה בל יוכלו: 13 כי תשימנו שכם במויתריך תכונן על פניהם: 14 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה ונבורתך:

22

1 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: 2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי: 3 אלהי אקרא וימם ולא תענה ולילה ולא דומינה לי: 4 ואמה קרוש יושב תהלות ישאל: 5 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: 6 אליך יעקו ונמלטו בך בטחו ולא בישו: 7 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: 8 כל ראי ילענו לי ופטריו בשפה יגיעו ראש: 9 גל אל יהוה יפלטוהו וצילהו כי חפץ בו: 10 כיהאתה נתי מבטן מבטיחי על שדי אמי: 11 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אמה: 12 אל תרתק ממני כיהצתה קרובה כיה אין עוזר: 13 סבבני פרים רבים אביהי בשן פתיוני: 14 פצו עלי פיהם ארוה טרף ושאר: 15 פמים נשפכתי והתפדרו כל עצמותי הנה לבי פדונג נמס בתוך מעי: 16 יבש פחרשו פחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מנת השפתני: 17 כי סבבני כלבים ענת מרעים הקיפוני כארי גרי ורגלי: 18 אספר כל עצמותי המה יביטו יראו כבי: 19 וחלקו בנתי להם ועל לבושי פילו גורל: 20 ואמה יהוה אל תרחק אלותי לערתי חושה: 21 הצילה מתרוב נפשי מיד כלב ויודתי: 22 הושיעני מפא אריה ומקרני רמים עניתני: 23 אספרה שמך לאתי בתוך קתל אהלך: 24 יראי יהוה וקלוהו כל גרע יעקב בפדוהו ונורו ממנו כל גרע ישראל: 25 כי לא בנה ולא שפץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: 26 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלים נד יראוי: 27 יאכלו עוים וישפעו יהללו יהוה דרשו יחי לבככם לעד: 28 וזכרו וישבו אל יהוה כל אפסיר ארץ וישתחו לפניך כל משפחות נזים: 29 כי ליהוה המלוכה ומשל בנזים: 30 יאכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יקרעו כל יודתי עפר ונפשו לא חיה: 31 גרע יעבדנו וספר לאדני לדור: 32 יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

23

1 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ונהלני: 3 נפשי ישובב ונחני במעגלי צדק למען שמו: 4 גם כיהאלך בגיא צלמות לא אירא רע כיהאתה עמרי שבטך ומשענתך תמה ונחמני: 5 תעיד לפני ושלחן נגד צרבי דשנת בשמן ראשי כוסי ריחה: 6 אף טוב וחסד ירד פוני כל ימי חגי ושבתי בבית יהוה לארץ זמים:

24

1 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל ונשבי בה: 2 כיהוא על ימים וסדה ועל נהרות וכווננה: 3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקים במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר לבב אשר לא ינשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: 5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלתי ישעו: 6 זה דוד *דרשו* דרשוני (מבקשי פניו יעקב סלה: 7 שאו שערים וראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזו ונבור יהוה נבור מלחמה: 9 שאו שערים וראשיכם וישאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: 10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה וצבאות הוא מלך הכבוד סלה:

25

1 לְדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשֶׁא׃ 2 אֵלֹהֵי בְּרַךְ בְּשַׁחְתִּי אֶל־אֲבוֹשָׁה אֶל־יַעֲלֶצְוֹ אִיבֵי לִי׃ 3 גַּם כָּל־קִרְוֵי לֹא יִבְשׂוּ יָבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיבִים׃ 4 דְּרַכְיֶךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אַרְחוֹתֶיךָ לְמַדְּנִי׃ 5 תְּדַרְיֶיכֶנִי בְּאִמְתֶּךָ וְלִמְדֵנִי כִי־אֵתָה אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם׃ 6 וְכִרְבַּחֲמֶיךָ יְהוָה נִחְסַדְיָךְ כִּי מַעֲוָלָם הִמָּה׃ 7 חַטָּאוֹת נַעֲוִי וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֵּר כַּחֲסֶדְךָ זְכַר־לִי אֵתָה לְמַעַן טוֹבֶכָה יְהוָה׃ 8 טוֹב־וַיִּשְׁרַח יְהוָה עַל־בֶּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּהַרְדָּךְ׃ 9 וַיִּרְחַךְ עֵינָיִם בְּמַשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנָנִים דְּרַכּוֹ׃ 10 כָּל־אַרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־חַיֵּינוּ׃ 11 לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא׃ 12 מִי־זֶה הָאִישׁ יְבֹא יְהוָה יוֹרְגוֹ בְּהַרְדָּךְ יִבְחַר׃ 13 נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְוִן וְזָרְעוֹ יִירַשׁ אֶרֶץ׃ 14 סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וְכִרְיָתוֹ לַהוֹדִיעִים׃ 15 עֵינֵי חַמּוּד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצֵא מִהַשֶּׁת רְגֵלִי׃ 16 פִּנְה־אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי־יִחַיד וְעֵנִי אֲנִי׃ 17 צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ 18 רָצָה עֵינֵי וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי׃ 19 רָחֵם־אוֹיְבֵי כִּי־רַבּוּ וְשָׁנְאָתָה חַמְסֵי שְׂאֵנָי׃ 20 שְׁמֵרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ כִּי־חִסִּיתִי בְךָ׃ 21 תָּם וַיִּשְׁרַח יְצִירֵנוּ כִּי קִוִּיתֶיךָ׃ 22 פָּרַח אֵלֵהֶם אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צְרוֹתָיו׃

26

1 לְדוֹד וְשִׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי וּבִיהוֹנָה בְּשַׁחְתִּי לֹא אִמְעַד׃ 2 בְּחַנּוּנֵי יְהוָה וּנְסִי *צָרוֹפָה (צָרָפָה) כִּלְוִיתִי וְלִבִּי׃ 3 כִּי־חֲסֶדְךָ לִנְגִיד עֵינֵי וְהִתְחַלַּכְתִּי בְּאִמְתֶּךָ׃ 4 לֹא־יִשְׁכַּחַתִּי עַם־מִת־שׂוֹא וְעַם נִעְלָמִים לֹא אֲבוֹא׃ 5 שְׂנֵאתִי קִתְּל מֵרַעִים וְעַם־רְשָׁעִים לֹא אֲשַׁב׃ 6 אֶרְתַּן בְּנִקְנֹז כַּפִּי וְאֲסַבֵּבָה אֶת־מִזְבְּחֶךָ יְהוָה׃ 7 לְשִׁמְעַ בְּקוֹל תוֹדָה וְלִסְפֹּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 8 יְהוָה אֱהַבְתִּי מֵעוֹן בִּיתְךָ וְיִמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ׃ 9 אֶל־תִּאֲסֹף עַם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעַם־אֲנָשִׁי דְמִים חַיִּי׃ 10 אֲשַׁר־בִּידְוִיהֶם זִמְה וְיִמְיִנִם מְלֹאָה שַׁחַד׃ 11 וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ חֲנּוּנִי וְחַנּוּנִי׃ 12 רְגֵלִי עֲמַדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יְהוָה׃

27

1 לְדוֹד וְיְהוָה וְיִשְׁעֵי מַמִּי אִירָא יְהוָה מַעֲוֹתַיִי מִמִּי אִפְסָד׃ 2 בְּקִרְבִּי עָלִי וּמֵרַעִים לְאַכֵּל אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי וְאִיבֵי לִי הִמָּה כְּשִׁלּוֹ וּנְפִלוֹ׃ 3 אִם־תַּחֲנֶנֶה עָלִי וּמַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תִּקְוִים עָלִי מִלְחַמָּה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח׃ 4 אַחַת וּשְׁאֵלַתִּי מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיֵּי לַחַיּוֹת בְּעַם־יְהוָה וְיִבְכַר בְּהִיכָלוֹ׃ 5 כִּי יִצְפְּנֵנִי וּבְסִפְחָה בְּיָוֵם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסִתָּר אֶהְלֹךְ בְּצִוּר יְרוּמִמִּנִי׃ 6 וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבֵי סִבִּיבוֹתַי וְאֲזַבְּחָה בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי תְרוּמָה אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לִיהוָה׃ 7 שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי׃ 8 לֵךְ וְאִמַּר לִבִּי בַקִּשׁוֹ פָּנָי אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ 9 אֶל־תִּסְתַּר פְּנֵיךָ וּמִמֵּנִי אֶל־תִּטְּבֹא עֲדָרְתִּי הִיָּת אֶל־תִּטְּשֵׁנִי וְאֶל־תִּשְׁבֵּנִי אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 כִּי־אֲבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וְיְהוָה יִאֲסֹפֵנִי׃ 11 הוֹרְגֵנִי יְהוָה דְרַכְּךָ וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי׃ 12 אֶל־תַּחֲנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי כְמוּרֵבִי עַד־שִׁקָּר וַיַּפַּח חַמְסֵי׃ 13 לוֹלֵא הָאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה בְּאַרְץ חַיִּים׃ 14 קוּזָה אֶל־יְהוָה חֹזֵק וַיִּאֲמָץ לִבֶּךָ וְקוּזָה אֶל־יְהוָה׃

28

1 לְדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אֶל־תַּחַרְשׁ מִמֵּנִי פֶן־תַּחַחֲשֶׂה מִמֵּנִי וְנִמְשַׁלְתִּי עַם־יוֹדְרֵי בּוֹר׃ 2 שְׁמַע קוֹל תַּחֲנִנֵי בְּשׁוֹעֵי אֵלֶיךָ בְּנִשְׂאֵי יְדֵי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ׃ 3 אֶל־תִּמְשַׁכְּנֵנִי עַם־רְשָׁעִים וְעַם־פְּעֻלֵי אֹזֶן דְּבָרֵי שְׁלוֹם עַם־רַעֲיֵיהֶם וְרָעָה בְּלִבָּבָם׃ 4 תֵּן־לָהֶם כַּפְּעֵלָם וְכִרְעַם מַעַלְלֵיהֶם כַּמַּעֲשֵׂה דִרְיָהֶם תֵּן לָהֶם הַשֵּׁב נְמוּלָם לָהֶם׃ 5 כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלַּת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יְדָיו יִהְרָסוּם וְלֹא יִבְנִים׃ 6 בְּרוּךְ יְהוָה כִּי־שָׁמַע קוֹל תַּחֲנִנֵי׃ 7 יְהוָה וְעֵי וּמִנְגִּי בּוֹ בְּטַח לִבִּי וְנִעְגַרְתִּי וַיַּעֲלֵז לִבִּי וּמִשִּׁירֵי אֲהוֹדְנֶנּוּ׃ 8 יְהוָה עֲזָלְמוֹ וַיַּמְעוֹז וַיִּשְׁמַע מִשִּׁיתוֹ הוּא׃ 9 הוֹשִׁיעָה וְאֶת־עַמּוֹךְ וַיִּבְרַךְ אֶת־נַחַלְתְּךָ וְרַעַם וַיִּשְׂאֵם עַד־הַעֲוָלוֹם׃

29

1 מִזְמוֹר לְדוֹד הִבּוֹ לִיהוָה בְּנֵי אֱלִים הִבּוֹ לִיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ׃ 2 הִבּוֹ לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לִיהוָה בְּהַדְרַת־קִדְשׁ׃ 3 קוֹל יְהוָה עַל־הַיָּמִים אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־יָמִים רַבִּים׃ 4 קוֹל־יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַרְר׃ 5 קוֹל יְהוָה שִׁבְר אַרְצִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת־אֶרֶצוֹ תִלְבַּנוּן׃ 6 וַיִּבְרַקֵּיהֶם כְּמוֹ־עַגְל לְבַנוּן וַיִּשְׂרֹן כְּמוֹ כֹר־רָאמִים׃ 7 קוֹל־יְהוָה חָצֵב לַהֲבֹת אֵשׁ׃ 8 קוֹל יְהוָה תִּיל מִדְּבַר תִּיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ׃ 9 קוֹל יְהוָה וַיְחַלֵּל אֵילוֹת וַיַּחַחֲשֶׂה וַעֲרֹת וּבִהִיכָלוֹ כִּלּוֹ אִמַּר כְּבוֹד׃ 10 יְהוָה לִמְפוֹל יָשָׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מִלֶּךְ לַעֲוָלָם׃ 11 יְהוָה עוֹ לַעֲמוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה וַיִּבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם׃

30

1 מזמור שיר־חַנְּנֻכָּה הַבַּיִת לַדָּוִד: 2 אַרְוַמְמֶךָ יְהוָה כִּי דַלִּיתִי וְלֹא־שִׁמַּחַת אֵיבֵי לִי: 3 יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁמַעֲתִי אֱלֹהֵי וַתִּרְפָּאֵנִי: 4 יְהוָה הַעֲלִית מִן־שָׁאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתִנִּי *מִיּוֹרְדֵי *מִיּוֹרְדֵי (כּוֹר: 5 זְמַרְו לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לִזְכוֹר קִדְשׁוֹ: 6 כִּי רָנַעַ בְּאֶפְסֵי חַיִּים בְּרִצּוֹנִי בְּעֶרְב־לַיִן כִּכִּי וּלְבַקֵּר רַגְלִי: 7 וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בִשְׁלֵנִי בַל־אֲמוֹט לַעֲוֹלָם: 8 יְהוָה בְּרִצּוֹנֶךָ הַעֲמַדְתָּה לַחֲרָרִי עַד הַסִּתְרַת פְּנֵיךָ הֵייתִי נִבְהַל: 9 אֱלֹהֵי יְהוָה אֲקַרָא וְלֹא־אֲדַוְּ אֶתְחַנֵּן: 10 מִהַ־בְּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל־שֹׁחַת תִּיּוֹדֶךָ עֲפַר תַּגִּיד אֲמַתְךָ: 11 שְׁמַע־יְהוָה וְחַנּוּנֵי יְהוָה הִי־הָעֶזְרָה לִי: 12 הַפְּכֵת מִסִּפְדֵי לְמַחֹל לִי פַתַּחַת שָׁקִי וַתֹּאזְנֵנִי שְׂמַחָה: 13 לְמַעַן וַתִּזְמַרְךָ כְּבוֹד וְקֹל יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲוֹלָם אֲדַבֵּר:

31

1 לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לַדָּוִד: 2 בָּהּ יְהוָה חִסִּיתִי אֶל־אֲבוּשָׁה לַעֲוֹלָם בְּצַדִּיקְתֶּךָ פִּלְטֵנִי: 3 הַטָּה אֵלַי וְאֲזַנֶּךָ מִחַרָה הַצִּילֵנִי מִיָּד לִי וְלַצּוֹרְמֵעוֹ לְבַיִת מִצּוֹדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: 4 כִּי־סִלַּעְתִּי וְעִמּוֹדֹתַי אֶתָּה וּלְמַעַן שְׁמֹךְ תִּתְּנֵנִי וְתִחַלְּנֵנִי: 5 תִּזְצִיאֵנִי מִרְשַׁת זֶז טַמְנוֹ לִי כִי־אֶתָּה מְעוֹזִי: 6 בְּיָדְךָ אֲפַקִּיד רִוְחִי כְּדִיתָה אוֹתִי וְיְהוָה אֵל אֲמַת: 7 שְׂנֵאתִי הַשְּׂמֵרִים הַבְּלִי־שָׂאוֹ וְאַנִּי אֶל־יְהוָה בְּטַחְתִּי: 8 אֲגִילָה וְאֲשַׁמְחָה בְּחִסְדֶּךָ אֲשֶׁר רֵאתִי אֶת־עֲנָנֵי יְדָעַת בְּצִדוֹת נַפְשִׁי: 9 וְלֹא הִסְרַתֵּנִי בְּיַד־אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ בְּמִרְתָּב רַגְלִי: 10 חַנּוּנֵי יְהוָה כִּי צִרְלִי עֲשֵׂשָׁה בְּכַעַס עֵינַי נַפְשִׁי וּבִטְנִי: 11 כִּי קָלוּ כַּיּוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה כִּשְׁל־בְּעוֹנֵי כַחַי וְעַצְמִי עָשָׂשׁוֹ: 12 מִכָּל־צָרָרִי הֵייתִי חֲרָפָה וּלְשִׁכְנִי מֵאֵד וּפַחַד לְמִי־דַעֲי רֹאִי בַחֲוִיץ נְדָרוֹ מִמֵּנִי: 13 גִּשְׁכַּחְתִּי כְּמַת מִלֵּב הָיִיתִי כְּכִלִּי אֲבָד: 14 כִּי שְׁמַעְתִּי וְדַבַּת רַבִּים מְנוֹר מִסִּבִּיב בְּהוֹסְדָם יַחַד עָלַי לְקַחַת נַפְשִׁי זְמַמוּ: 15 וְאַנִּי עָלִיךָ בְּטַחְתִּי יְהוָה אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֶתָּה: 16 בְּיָדְךָ עֲתַתִּי הַצִּילֵנִי מִיַּד־אוֹיְבֵי וּמִרַדְפֵי: 17 הֲאִירָה פְּנֵיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחִסְדֶּךָ: 18 יְהוָה אֶל־אֲבוּשָׁה כִּי קָרַאתִיךָ וּבִשׁוֹ דְשָׁעִים וְדַמּוֹ לְשָׂאוֹל: 19 תֵּאֲלַמְנָה שִׁפְתֵי שִׁקְר הַדְּבָרוֹת עַל־צַדִּיק עֲתָק בְּנֶאֱוָה וּבָזוּ: 20 מִהַ־כִּבְּטוֹבֶךָ אֲשֶׁר־צַפַּנְתָּ לִי־רֵאִיךָ שֶׁעָלַת לְחַסִּים בְּךָ יְגַד בְּנֵי אָדָם: 21 תִּסְתִּירֵם וּבִסְתֵר פְּנֵיךָ מִרְכָּסֵי אִישׁ תִּצַּפְּנֵם בְּסִכָּה מִרְיָב לְשָׁנוֹת: 22 בְּרִיךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חֲסִדוֹ לִי בַעִיר מִצּוֹר: 23 וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בַחֲפֹזִי נִגְרַזְתִּי מִגִּנְדֵי עֵינֶיךָ אֲבֹן שְׁמַעַת קוֹל תַּחֲנוּנֵי בִשְׁוֵעֵי אֱלֹהֵי: 24 אֲהַבּוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֲמוּנִים נִצְרֵי יְהוָה וּמַשְׁלֵם עַל־יָתֵר עֲשֵׂה נֶאֱוָה: 25 חֲזִקוּ וַיִּאֲמָן לְבַבְכֶם כָּל־הַמִּיַּחֲלִים לַיהוָה:

32

1 לַדָּוִד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: 2 אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא וַחֲשַׁב יְהוָה לוֹ עֲזוֹ וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמִּיחַ: 3 כִּי־הֲחַרְשֵׁתִי קָלוּ עַצְמִי בְּשִׂאנְתִי כָל־הַיּוֹם: 4 כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵלָה תִּכְבַּד עָלַי יְהוָה נִחַדְתִּי לְשִׁדְּי בַחֲרָבֵנִי קִיץ סָלַח: 5 חֲטָאתִי אֲדַוְּיָךְ וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה וְאֶתָּה נִשְׂאָת עֲזוֹן חֲטָאתִי סָלַח: 6 עַל־זֹאת תִּפְלַל כָּל־חֲסִיד אֱלֹהֵי לַעַת מִצָּא רַק לְשִׁשֶׁף מִים רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: 7 אֶתָּה וְסִתֵּר לִי מִצָּר תִּצַּרְנִי רַגִּי פִלְטֵ תִסּוּבְכֵנִי סָלַח: 8 אֲשַׁכֵּילְךָ וְאֲוִירְךָ בְּרַדְדֶךָ יוֹ תִלַּךְ אֵי־עֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: 9 אֶל־תַּהַיֵּו וְכִסּוֹס כְּפַרְדֵּי אֵין תִּבּוֹן כְּמַתְּנִי וְרַסֵּן עֲדָנִי לְבָלוֹם כִּל קָרַב אֱלֹהֵי: 10 רַבִּים מְכַאוֹבִים לְדָשַׁע וְהַבוֹטַח בִּיהוָה חֲסִיד יִסּוּבְכֵנוּ: 11 שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

33

1 רַנְּנוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה לִישְׁרִים נֶאֱוָה תַחֲלָה: 2 הוֹדִי לַיהוָה כְּכּוֹר בְּנִבְל עֲשׂוֹר וְזַמְרוּ־לוֹ: 3 שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוֹ נִזְוֹן בְּתוֹרָעָה: 4 כִּי־יִשְׂרָד בְּרַ־יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאַמּוֹנָה: 5 אֲהַב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט חֲסִד יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ: 6 בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צִבְאוֹם: 7 כִּנֹּס כְּפֹד מִי הַיָּם נָתַן בְּאֲצִדוֹת תְּהוֹמוֹת: 8 יִרְאֵו מִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֵּנִי יִגְדּוּ כָל־יִשְׂבֵי תִבֵּל: 9 כִּי תוֹא אֲמַר וַיְהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֵד: 10 יְהוָה הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: 11 עֲצַת יְהוָה לַעֲוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לַדָּר וְדָר: 12 אֲשֶׁר־י הִגִּי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵי הַעֵם וּבַחַר לְנַחֲלָה לוֹ: 13 מִשְׁמִים הִבִּישׁ יְהוָה רֵאֵה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: 14 מִמְּכוֹן־שִׁבְתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֵל כָּל־יִשְׂבֵי הָאָרֶץ: 15 הִיצֵר יַחַד לִבָּם תִּמְכוֹן אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: 16 אֵין הַמִּלֶּךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִל וְצָבוֹר לֹא־יִנְצַל בְּרַב־כַּחַ: 17 שִׁקְר הוֹסִיס לַתְּשׁוּעָה וּבָרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: 18 הַגַּח עֵין יְהוָה אֶל־הַרְאוֹ לְמִיַּחֲלִים לְחַסְדּוֹ: 19 לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעַב: 20 נִשְׁפַּנו חַכְמָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: 21 כִּי־בּוּ יִשְׁמַח לְבַנּוּ כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּטַחְתּוֹ: 22 הִי־חֲסִדֶּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִתְּלֵנוּ לְךָ:

34

1 לְדוֹד בְּשׁוֹנוֹתַי אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְדַּשְׁהוּ וַיִּלְחַד׃² אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תְּמִיד תְּהַלְתֶּהוּ בְּפִי׃³ בִּיהְיוֹת תְּהַלֵּל נַפְשִׁי וְשִׁמְעוּ עֲנָנִים וַיִּשְׁמְחוּ׃⁴ נְדָלְוּ לִיהְיוֹת אֹתִי וַנְּרַמְמָה שְׁמוֹ וַיְהִי׃⁵ דְּבַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וַעֲנֵנִי וּמַכְלֵמֵנִירוֹתַי הַצִּילְנִי׃⁶ הִבִּישׁוּ אֵלָיו וַנְּהַרְוּ וּפְנִיָהֶם אֶל־יַחְפְּרוּ׃⁷ יָהּ עֲנֵי קְרָא וַיְהִינָה שְׁמִיעַ וּמַכְלֵמֵנִירוֹתַי הוֹשִׁיעוּ׃⁸ הִנֵּה מִלֵּאֲפֵי־יְהוָה סֹבִיב לִירְאוֹ וַיַּחְלֲצֵם׃⁹ טַעְמֹו וְרָאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יִתְּנֶבֶר יִתְּסֶהֱבוּ׃¹⁰ יֵרָאוּ אֶת־יְהוָה קִדְשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ׃¹¹ כַּפְּרִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וַדְרִשׁוּ יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃¹² לְכֹה־בָנִים שְׁמַעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמְדָּכֶם׃¹³ מִי־הָאִישׁ הִחְפֵּץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לְרָאוֹת טוֹב׃¹⁴ נֶצֶר לְשׁוֹנֶה מֵרַע וּשְׂפָתָיֶךָ מִדְּבַר מִרְמָה׃¹⁵ סוֹר מֵרַע וְעֲשֵׂה־טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וַיְרַדְּפֶהוּ׃¹⁶ עֲנֵי יְהוָה אֶל־צְדִיקִים וְאֲזַנֵּי אֶל־שׁוֹעֲתֵם׃¹⁷ פִּגְנֵי יְהוָה בְּעִשֵׂי הַעַלְתִּית מֵאֲרֵץ זָכָר׃¹⁸ צַעֲקוּ וַיְהִינָה שְׁמִיעַ וּמַכְלֵמֵנִירוֹתֵם הַצִּילְם׃¹⁹ קְרוֹב יְהוָה לַנְּשַׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּבְּאֵי־רוּחַ וַיִּשְׁעוּ׃²⁰ רְבוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמַכְלֵם וַצִּילֵנוּ יְהוָה׃²¹ שֹׁמֵר כָּל־עֲצָמוֹתַי אֲתַת מִמֶּנּוּ לֹא נִשְׁבַּרְהָ׃²² תְּמוֹתַת רִשְׁע רָעָה וּשְׁנְאֵי צְדִיק וְאֲשָׁמוּ׃²³ בִּרְכֵה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדְּךָ וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָל־הַחֲסִים בּוֹ׃

35

1 לְדוֹד וּ רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבֵי לִחַם אֶת־לַחְמִי׃² הִחְזַק מִגֹּן וַצַּה וְקוּמוּהָ בְּעִזְרָתִי׃³ וְהִרְקַת חַנִּית וְסַנֵּר לְקִרְאֵת רַדְּפֵי אֲמַר לְנַפְשִׁי וְשַׁעֲתֶךָ אֲנִי׃⁴ וַיִּבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי וְסַנֵּן אֶחָד וַיַּחְפְּרוּ אֲחֻשְׁבִי רַעְתִּי׃⁵ יְהִי כַמֶּזֶץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמִלֵּאֲפֵי יְהוָה דוּחָה׃⁶ יִהְיֶה־דְרָכְךָ חֶשֶׁךְ וַתִּלְקַלְקְלוּת וּמִלֵּאֲפֵי יְהוָה דְּרָכְךָ׃⁷ כִּי־חַנֵּם טַמְנוּ־לִי שַׁחַת רַשְׁתֶּם חָנֵּם חֲפְרוּ לְנַפְשִׁי׃⁸ תְּבוֹאֵהוּ שׂוֹאֵה לֹא־יָדַע וְרַשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־טַמְנוּ תִּלְכְּרוּ בְּשֵׂאֵה וּפְלִיָּה׃⁹ וַנַּפְשִׁי תִגֵּל בִּיהְיוֹת תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ׃¹⁰ כָּל עֲצָמוֹתַי וַיְהוּת וַיְהוּת מִן־כְּמוֹד מַצִּיל עֲנֵי מִחְזֵק מִמֶּנּוּ וַעֲנֵי וְאֲבִיוֹן מִנְזִלוֹ׃¹¹ יִקְרָמוּן עֲדָי חֲמַס אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּתִי וְשִׂאֲלוּנִי׃¹² יִשְׁלַמוּנִי רַעַה תַּחַת טוֹבָה שְׂכוֹל לְנַפְשִׁי׃¹³ וְאֲנִי בַחֲלוֹתֶם לְבוֹשִׁי שֶׁק עֲנִיתִי כַצִּוּם נַפְשִׁי וַתִּפְלְתִי עַל־חֲזִיקִי תְשׁוּב׃¹⁴ כִּרְעֵב־בָּתָח לִי הִתְהַלַּכְתִּי כַאֲבַל־אֵם קָדַר שְׁחוֹתִי׃¹⁵ וּבְצַלְעֵי שְׁמַחֵי וַיִּנְאָסְפוּ וַאֲסָפוּ עָלַי גִּבִּים וְלֹא יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא־רָמוּ׃¹⁶ בַּחֲנָפִי לַעֲנֵי מַעוֹן חָרַק עָלַי שִׁנְמוֹ׃¹⁷ אֲדַנְּי כִמְהָ תִרְאָה הַשִּׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׂאִיָהֶם מַכְפִּירִים יַחֲדַתִּי׃¹⁸ אוֹדֶךָ בְּקִתְלֵ רַב בְּעַם עֲצוּם אֶהְלַלְךָ׃¹⁹ אֶל־יִשְׁמַחֲו־לִי אִיבִי שִׁקְרָ שְׁנְאֵי חָנֵּם וַיְקַדְּצוּ־עֵינַי׃²⁰ כִּי לֹא שְׁלוֹם וַדְּבָרוּ וַעַל רַגְע־אֲרָץ דְּבָרֵי מִרְמוֹת וַחֲשָׁבוּ׃²¹ וַנְּרַחֲבוּ עָלַי פִּיָהֶם אֲמָרוּ הֶאֱחָז וְהֶאֱחָז רְאֵתָה עֵינַיִנו׃²² רְאִיתָה יְהוָה אֶל־תַּחֲבֹרֵשׁ אֲדַנְּי אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃²³ הַעִירָה וְהִקִּיצָה לְמַשְׁפַּטִּי אֱלֹהֵי וַאֲדַנְּי לְרִיבִי׃²⁴ שִׁפְטָנִי בְּצַדִּיקָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶל־יִשְׁמַחֲו־לִי׃²⁵ אֶל־יִאֲמָרוּ בְלִבָּם הֶאֱחָז נַפְשׁוֹ אֶל־יִאֲמָרוּ בְלַעֲנֵהוּ׃²⁶ וַיִּבְשׁוּ וַיַּחְפְּרוּ וַיַּחֲדִי שְׁמַחֲתִי רַעְתִּי וַיִּקְבְּשׁוּ־בַשֶּׁת וַיִּכְלַמְהָ הַמַּנְדִּילִים עָלַי׃²⁷ יִרְנוּ וַיִּשְׁמַחוּ חַפְצֵי צְדִיק וַיִּאֲמָרוּ תְמִיד וַיִּגְדַּל יְהוָה הִחְפֵּץ שְׁלוֹם עַבְדְּךָ׃²⁸ וְלִשְׁנוֹי תִהְיֶה צְדִיקָה כָל־הַיּוֹם תְּהַלְתֶּךָ׃

36

1 לְמַנְצַח וּ לְעַבְד־יְהוָה לְדוֹד׃² נְאֻם־פֶּשַׁע לְרַשָּׁע בְּקֶרֶב לְבִי אֵין־פֶּחַד אֱלֹהִים לִגְדוֹר עֵינָיו׃³ כִּי־הִחְלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו לְמַצָּא עֲוֹנוֹ לְשֹׂאֵה׃⁴ דְּבַר־יִפְיֹ אֵין וּמִרְמָה חֲדָל לְהַשְׂכִּיל לְהִיטִיב׃⁵ אֵין וַיִּחַשֵׁב עַל־מַשְׁכָּבוֹ וַיִּצָּב עַל־דְּרָךְ לֹא־טוֹב דָּע לֹא יִמָּאֵס׃⁶ יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסִדָּה אֲמוּנָתָה עַד־שְׁחָקִים׃⁷ צַדִּיקָתָה וּ כְתַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטָה תְהוּם רַבָּה אֲדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה׃⁸ מִה־יִקְרַח חֲסִדָּה אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנִפְיָה וְחִסּוּיֹ׃⁹ וַיְרוּן מִנְשָׁן בֵּיתָה וַיַּחַל עֲדַנְּיָה תִשְׁקֵם׃¹⁰ כִּי־עָמָה מִקְדוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה־אוֹר׃¹¹ מִשְׁפַּח חֲסִדָּה לִירְעָה וּצַדִּיקָתָה לִישְׁרֵי־לֵב׃¹² אֶל־תְּבוֹאֵנִי נִגְל נְאוּת וַיִּרְד־שְׁעִים אֶל־תְּהַנְּנִי׃¹³ שֵׁם נִגְלוֹ פְּעָלֵי אֵין דָּחוּ וְלֹא־יִכְלוּ קוּם׃

37

1 לְדוֹד וּ אֶל־תִּתְחַר בְּמִרְעִים אֶל־תִּקְנָא בְּעִשֵׂי עוֹלָה׃² כִּי בַחֲצִיר מִהֲרָה יִמְלוּ וּבְגִרְקָה דָּשָׁא יִבּוֹלוּן׃³ בְּטַח בִּיהְיוֹת וְעֲשֵׂה־טוֹב שְׂכוֹר־אֲרָץ וְרַעַה אֲמוּנָה׃⁴ וְהִתְעַנְנָ עַל־יְהוָה וַיִּתֵּן־לָהּ מִשְׁאֵלַת לֶבָה׃⁵ נוֹל עַל־יְהוָה דְּרַבְּךָ וּבִטַח עָלָיו וְהוּא וְעֲשֵׂה׃⁶ וְהוֹצִיא כְאוֹר צְדִיקָה וּמִשְׁפָּטָה כַצִּהָרִים׃⁷ דוּם וּ לִיהְיוֹת וְהִתְחַלֵּל לוֹ אֶל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דְּרַכּוֹ בְּאִישׁ עֲשֵׂה מוֹמוֹת׃⁸ תִּרְרַח מֵאִף וְעוֹב חֲמָה אֶל־תִּתְחַר אֶד־לְהַרְע׃⁹ כִּי־מִרְעִים יִכְרַתוּן וּקְנִי יְהוָה תְּמָה יִרְשׁוּ־אֲרָץ׃¹⁰ וְעוֹד מַעַט וְאֵין רִשָּׁע וְהִתְבַּוְּנַת עַל־מִקְוָמוֹ וְאִיָּנִי׃¹¹ וְעֲנֵנִים יִרְשׁוּ־אֲרָץ וְהִתְעַנְנָ עַל־רַב שְׁלוֹם׃¹² זָמַם רִשָּׁע לְצַדִּיק וַחֲרַק עָלָיו שְׁנָיו׃

13 אֲדַגֵּי וְשִׁחֲקֵלֹו כִּי־רָאָה כִּי־יָבֵא יוֹמוֹ: 14 תִּרְבֵּה פִתְחוֹ רַשְׁעִים וְדַרְכּוֹ קָשְׁתָם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיֹן לְטוֹבוֹת יִשְׂרָאֵל־הַרְדֵּךְ: 15 חֲרָבָם תְּבוֹא בְלִבָּם וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבְּרֶנָּה: 16 טוֹב מְעַט לְצַדִּיק מִהַמְּזוֹן רַשְׁעִים רַבִּים: 17 כִּי זְרוּעוֹת רַשְׁעִים תִּשְׁבְּרֶנָּה וְסוּמוֹךְ צַדִּיקִים יִהְיֶה: 18 יוֹדַע יְהוָה וְיָמֵי תַיִמִים וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: 19 לֹא־יִבְשׁוּ בַעֲת רַעָה וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ: 20 כִּי רַשְׁעִים וְיִאֲבְדוּ וְאִי־בֵי יִהְיֶה כִּי־רָאָה פְּרִים כָּלֹו בַעֲשׂוֹן כָּלֹו: 21 לִנְהָ רַשָׁע וְלֹא יִשְׁלֹם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן: 22 כִּי מִבְּרַכְוֵי יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמִקְלָלָיו יִכְרֹתוּ: 23 מִיְהוָה מִצְעָדֵי־גִבֹר כּוֹנְנֵי וְדַרְכּוֹ יִחְפֹּץ: 24 כִּי־יִפֹּל לֹא־יִטָּל כִּי־יִהְיֶה סוּמָךְ יְדֹו: 25 גַּעַר וְהִיָּיתִי נִם־תִּקְנֵתִי וְלֹא־רְאִיתִי צַדִּיק נֶעְדָב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשֶׁת־לַחֶם: 26 כִּלְ־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמִלִּנְהָ וְזָרְעוֹ לְבִרְכָה: 27 סוּר מִרַע וְעִשָׂה־טוֹב וְשָׁכֵן לְעוֹלָם: 28 כִּי יִהְיֶה אֱלֹהִים מִשְׁפָּט וְלֹא־יִעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ וְזָרַע רַשְׁעִים נִכְרַת: 29 צַדִּיקִים יִירָשׁוּ־אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עַלְיָה: 30 כִּי־צַדִּיק יִהְיֶה חֲכָמָה וְלִשְׁוֹנוֹ תִּדְבַר מִשְׁפָּט: 31 תוֹרַת אֱלֹהֵי בְלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֶׁר־יוֹ: 32 צוֹפֵה רַשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֶשֶׁת לְהַמִּיתוֹ: 33 יִהְיֶה לֹא־יִעֲזוּבּוּ בְדָוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בַּהֲשַׁפְטוֹ: 34 קִנְיָה אֶל־יְהוָה וְשִׁמְרֵה דַרְכּוֹ וִירֹמָמְדָה לְרֵשֶׁת אֶרֶץ בַּהֲפַרַת רַשְׁעִים תִּרְאָה: 35 רְאִיתִי רַשָׁע עֵרֵץ וּמִתְעַרָּה כְּאֹהֶרַח רַעְנָן: 36 וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וְאֶבְקִשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: 37 שָׁמַרְתָּם וַרְאָה יִשָּׂר כִּי־אֲחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם: 38 וּפְשָׁעִים נִשְׁמְדוּ וַחֲדָו אֲחֲרִית רַשְׁעִים נִכְרַתָּה: 39 וְהַשְׁמַעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה מַעֲזוֹם בַּעֲת צָרָה: 40 וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרַשְׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בוֹ:

38

1 מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר: 2 יְהוָה אֱלֹהֵי־בְקָצָה תוֹכִיחֵנִי וּבְחַמְתָּךְ תִּסְרֶנִּי: 3 כִּי־חֲצִיךָ נָחַתוּ בִי וְנִחַתַּת עָלַי יְדָךְ: 4 אִין־מִתָּם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי זַעַמְךָ אִין־שְׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתַי: 5 כִּי עֲזַבְתִּי עֲבָרֹו רֹאשִׁי כַּמִּשָּׂא כְבֹד וּכְבוֹדִי מִמְּנִי: 6 הִבְאִישׁוּ נִמְקוֹ חִבּוּרַתִּי מִפְּנֵי אֹלְתַי: 7 נַעֲוִיתִי שַׁחְתִּי עַד־מָאֵד כִּלְ־הַיּוֹם קָדַר הַלְקַחְתִּי: 8 כִּי־כֹסֶלִי מִלֹּא נִקְלָה וְאִין מָתָם בְּבִשְׂרִי: 9 נִבּוּנוֹתִי וְנִדְבִיתִי עַד־מָאֵד שְׁאֲמַתִּי מִנְהַמַּת לִבִּי: 10 אֲדִינִי נִגְדַּךְ כִּלְ־תִאֲוִתִי וְאִנְחַתִּי מִמֶּךָ לֹא־נִסְתַּרְהָ: 11 לִבִּי סָתַרְחָר עֲזַבְנִי כַחַי וְאוֹר־עֵינַי נִם־הֵיִם אִין אִתִּי: 12 אֶהְבִּי וְרַעִי מִנְגִיד נִנְעִי יַעֲמָדוּ וְקִרְוִבִי מִדְּחַק עֲמָדוּ: 13 וַיִּנְקִשׁוּ מִבְּקֶשֶׁת נַפְשִׁי וְדָרְשִׁי רַעֲתִי דַבְּרוּ הַנּוֹת וּמְרִמוֹת כִּלְ־הַיּוֹם יְהוָה: 14 וְאִנִּי כִחַרַּשׁ לֹא אֲשַׁמַּע וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתַּח־פִּי: 15 וְאִנִּי בְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאִין בְּפִי תוֹכְחוֹת: 16 כִּי־לֶךְ יִהְיֶה הוֹחֲלַתִּי אִתָּה תַעֲנֶה אֲדִינִי אֱלֹהֵי: 17 כִּי־אֲמַרְתִּי שֶׁן־יִשְׁמַח־לִי מִמוֹט רַגְלִי עָלַי הִנְדִּילוּ: 18 כִּי־אִנִּי לְצִלַע נָכוֹן וּמִכְּאוֹבֵי נִגְדִי תִמְדִּי: 19 כִּי־עֲזַבְנִי אֲנִיד אֲדָאָה מִחַטָּאתַי: 20 וְאִי־בֵי חַיִּים עֲצַמּוֹ וְרַבּוֹ שִׁנְאִי שִׁקָּר: 21 וּמִשְׁלַמִּי רַעָה תַחַת טוֹבָה יִשְׁטַנּוּנִי תַחַת *רְדוּפִי* רַדְפִּי *טוֹב* 22 אֶל־תַּעֲזוּבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־תִּרְחַק מִמְּנִי: 23 חוֹשֶׁה לְעוֹרְתִי אֲדִינִי תִשׁוּעַתִּי:

39

1 לְמִנְצַח *לִידִיתוֹן* (לִידִיתוֹן) מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דַרְכִּי מִחַטָּאֵו בְּלִשְׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחַסּוֹם בַּעַד רַשָׁע לְנִגְדִי: 3 וְאֲלַמְתִּי דוּמִיָּה חַחֲשִׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֹבֵי נַעֲרָב: 4 חִם־לִבִּי בְּקִרְבִּי בְהִנְיָוִי תַבַּע־רֹאשׁ דְּרַבְרִיתִי בְּלִשְׁוֹנִי: 5 הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצְוִי וּמִדַּתִּי יְמִי מִה־הִיא אֲדַעָה מִה־תְּהַל אִנִּי: 6 הִנֵּה טְפֹחוֹת וְנִתְתָה לִי וְחִלְרִי כְּאִין נִגְדַךְ אֶךְ כִּלְ־הַבֵּל כִּלְ־אֲדָם נָצַב סִלָּה: 7 אֶךְ־בְּצִלָּם וְתַחֲלֹף־אִישׁ אֶךְ־הַבֵּל וְהַמְּיוֹן יִצְבֹר וְלֹא־יִרַע מִר־אִסְפָּם: 8 וְעַתָּה מִה־קִּנְיַתִּי אֲדִינִי תוֹחֲלַתִּי לֶךְ הִיא: 9 מִכֵּל־פִּשְׁעֵי הַצִּלְרִי חֲרַפְתִּי נָבֵל אֶל־תִּשְׁמִינִי: 10 וְאֲלַמְתִּי לֹא אִפְתַּח־פִּי כִּי אִתָּה עֲשִׂיתִי: 11 הִסֵּר מִעָלַי נִנְעָה מִתְנַתֵּר יְדָךְ אִנִּי כְלִיתִי: 12 בְּתוֹכְחוֹת עַל־עוֹן וְיִסְרַת אִישׁ וְתַמַּס עֲפֵשׁ חַמְדּוֹ אֶךְ הַבֵּל כִּלְ־אֲדָם סִלָּה: 13 שָׁמַעְהָ תְּהַלַּתִּי יְהוָה וְשׁוּעָתִי הַאֲזִינָה אֶל־דַּמְעָתִי אֶל־תִּתְהַרַשׁ כִּי גַר אֲנִכִּי עֲמָךְ אוֹשֵׁב כִּכֵּל אֲבוֹתַי: 14 הֲשַׁע מִמְּנִי וּבִלְרִיָּה בְטָרַם אֶלְךָ וְאִנְיָ:

40

1 לְמִנְצַח לְדָוִד מִזְמוֹר: 2 קִנְיָה קִנְיַתִּי יְהוָה נִיט אֱלִי וַיִּשְׁמַע שׁוּעָתִי: 3 וַיַּעֲלֵנִי מִבוֹר שְׁאוֹן מִטִּישׁ תִּלְוֵן וְנִקַּם עַל־סִלַע רַגְלִי כּוֹנֵן אֲשֶׁר־יוֹ: 4 וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר תְּהַלָּה לְאַלְהֵינוּ וְרָאוּ רַבִּים וַיִּיכָאוּ וַיִּבְטְחוּ בִיהוָה: 5 אֲשֶׁר־יוֹ הַנְּבֹר אֲשֶׁר־שָׁם יְהוָה מִכַּטְחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־דְּהַבִּים וְשִׁטִּי כּוֹב: 6 רַבּוֹת עֲשִׂיתִי וְאִתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נְפִלְאִיתִי וּמִתְשַׁבְּחִיךָ אֱלִינוּ אִין וְעִדְךָ אֱלֹהֵי אֲנִידָה וְאֲדַבְרָה עֲצַמּוֹ מִסַּפֵּר: 7 זָבַח וּמִנְחָה לֹא־תַפְצֹת אֲנִים כְּרִית לִי עוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא שְׁאַלְתִּי: 8 אִין אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָאתִי בְּמִנְחֹת־סַפֵּר כְּתוֹב עָלַי: 9 לְעִשְׂוֹת־רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי תַפְצִיתִי וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעִי: 10 בִּשְׂרַתִּי צִדְקָה בְּקִתֵּל רַב הִנֵּה שַׁפְתִּי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אִתָּה יְדַעַת: 11 צִדְקַתְךָ לֹא־כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֲמַנְתָּךְ וְהַשְׁמַעַתְךָ אֲמַרְתִּי

לא־כחדתי חסדך וְאִמְתִּיךָ לְקַהֵל רַב: 12 אַתָּה יְהוָה לֹא־תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ וְאִמְתִּיךָ תִּמְדוּ יִצְרוּנִי: 13 כִּי אֶפְסוּ־עָלַי רַעוּת עַד־אֵין מִסְפָּר הַשִּׁנּוּנֵי עֲזוֹתַי וְלֹא־יִכְלְתֵי לְרֹאשׁוֹת עֲצָמוֹת מִשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁי וְלִבִּי עֲזוּבִי: 14 רַצָּה יְהוָה לְחַצְיָלַי יְהוָה לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה: 15 גִּבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ וַיַּחַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי לְסִפּוֹתֶיהָ יִסְנוּ אַחֲוֵר וַיִּכְלְמוּ חִפְצֵי רַעְתִּי: 16 וְשָׁמוּ עַל־עַקֵּב בְּשֵׁתֵם הָאֲמָרִים לִי הֶאֱחָו הֶאֱחָו: 17 וְיִשְׁיֵשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ כְּלִמְבֻקְשֵׁיךָ יִאֲמְרוּ תִּמְדוּ וַיִּגְדַּל יְהוָה אֶתְּכִי תִשְׁעֶתְךָ: 18 וְאֲנִי וְעִנִּי וְאֲבִיוֹן אֲדַנֵּי וַיִּחְשָׁב לִי עֲזָרְתִּי וַיִּמְפְּלֵנִי אֶתְּךָ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־הָאֲחָרִים:

41

1 לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־הַל בְּיוֹם רָעָה וַיִּמְלִטְהוּ יְהוָה: 3 יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ *וַיֹּאשֶׁר וַיֹּאשֶׁר כַּאֲשֶׁר כַּאֲשֶׁר וְאֶל־הַחַיְהוּ בְּנֶפֶשׁ אִיבִי: 4 יְהוָה יִסְעָדֵנוּ עַל־עַרְשׁ דָּוִד כֹּל־מִשְׁכּוֹ הַפִּכָּח בְּחִלּוֹ: 5 אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: 6 אִיבִי יִאֲמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוּת וְאָבָד שְׁמוֹ: 7 וְאִם־גָּבַר לְרֹאשׁוֹת וְשׂוֹא יַדְבֵּר לִבּוֹ וַיִּקְבֹּץ־אֲנִי לוֹ יֵצֵא לְחַוֵּץ וַיִּדְבַּר: 8 וַיַּחַד עָלַי וַתִּלְחַשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי וַיִּחְשְׁבוּ רַעָה לִּי: 9 דְבַר־בְּלִיַעַל יִצְוֶנּוּ בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יִוָסֵף לְקוֹם: 10 גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי וְאֲשֶׁר־בְּפִתְחֵתִי בּוֹ אוֹכַל לְחֵמֵי הַגְּדִיל עָלַי עַקֵּב: 11 וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְחַקִּימִנִי וְאֲשַׁלְּמֵהָ לָּהֶם: 12 בְּזֹאת יַדְעֵתִי כִּי־חֲפָצָתְךָ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵשׂ אִיבִי עָלַי: 13 וְאֲנִי בְּתִמּוֹ תִּמְכַּתְּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: 14 כִּרְרוּךְ יְהוָה וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

42

1 לְמַנְצָח מִשְׁכִּיל לְבִנְיָקֵרַח: 2 בְּאֵיל תַּעֲרַג עַל־אֶפְיִק־מִים כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרַג אֶלְיָךְ אֱלֹהִים: 3 צְמֵאָה נַפְשִׁי וְלֹא־הִיִּים לֹאֵל חֵי מִתִּי אֲבֹא וְאֶרְאֶה שְׁנֵי אֱלֹהִים: 4 הִיִּתְהַלֵּי דַמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֶמְרֵי אֱלֹהִים כָּל־הַיּוֹם אִיָּה אֶלְלֹהֶיךָ: 5 אֶלָּה אֲזַכְּרֶהָ וְאֲשַׁפְּכֶה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר וּבִסֶּף אֲדַדְּם עַד־בַּיִת אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמְנוֹן חוֹנֵן: 6 מַה־תִּשְׁתַּחֲוֹתִי וְנַפְשִׁי וְתַחֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנֵּי וַיִּשְׁעוֹת שְׁנֵי: 7 אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶה מֵאֲרִץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְרָיִם: 8 תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִלְיֶיךָ עָלַי עֲבָרוּ: 9 יוֹמָם וַיִּצְוֶה יְהוָה חֶסֶדּוֹ וּבְלִילָה *שִׁירָו עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חֵי: 10 אֲזַכְּרֶהָ לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שָׁכַחְתִּנִּי לְמַה־קָּדַר אֶלְיָךְ בְּלַחֵץ אִיבִי: 11 בְּרַצָּח וּבְעַצְמוֹתַי חֲרַפְתִּי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרֵם אֱלֹהֵי כָּל־הַיּוֹם אִיָּה אֶלְלֹהֶיךָ: 12 מַה־תִּשְׁתַּחֲוֹתִי וְנַפְשִׁי וְמַה־תַּחֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנֵּי וַיִּשְׁעוֹת שְׁנֵי וְאֱלֹהֵי:

43

1 שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבִיךָ רִיבִי מִנּוּי לֹא־חֲסִיד מֵאִישׁ־מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלִטֵנִי: 2 כִּי־אַתָּה וְאֱלֹהֵי מְעוֹזֵי לְמָה וְנִחַתְנִי לְמַה־קָּדַר אֶתְּלֶיךָ בְּלַחֵץ אִיבִי: 3 שְׁלַח־אֲוֶרְךָ וְאִמְתִּיךָ תִּמְהַ וְנַחֲנוּנִי וּבִיאוּנִי אֶל־הַר־קְדְּשֶׁךָ וְאֶל־מִשְׁכַּנְתֶּיךָ: 4 וְאֶבְאֹה וְאֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־אֵל שְׁמִתָּת יִלְיִי וְאוֹדֶיךָ כַּכְּזוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: 5 מַה־תִּשְׁתַּחֲוֹתִי וְנַפְשִׁי וְמַה־תַּחֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנֵּי וַיִּשְׁעוֹת שְׁנֵי וְאֱלֹהֵי:

44

1 לְמַנְצָח לְבִנְיָקֵרַח מִשְׁכִּיל: 2 אֱלֹהִים בְּאֲזִינוּ שְׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ־לָנוּ פֶּעַל פְּעֻלָּתְךָ כִּי־מִיָּהִם בִּימֵי קֶדֶם: 3 אַתָּה יְדָךְ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וְחַטְעַם תָּרַע לְאֲמִים וְתִשְׁלַחֵם: 4 כִּי לֹא בְּחַרְפָּם יָרְשׁוּ אֲרָץ וְזוֹרְעִם לֹא־הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי־יִמְנַעַ וְזוֹרְעֵךָ וְאוֹר שְׁנִיךָ כִּי רִצִּיתָם: 5 אַתָּה־הוּא מִלְכֵי אֱלֹהִים צְוֶה וַיִּשְׁעוֹת וַיַּעֲקֵב: 6 בְּךָ צִרְיָנוּ נִנְחַם בְּשִׁמְךָ נְבוֹס קַמִּינוּ: 7 כִּי לֹא בְּקִשְׁתִּי אֲבַטַח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: 8 כִּי הוֹשַׁעְתֵּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנָאֵינוּ הִבִּישׁוֹת: 9 בְּאֱלֹהִים הִלַּלְנוּ כָּל־הַיּוֹם וְשִׁמְךָ וְלְעוֹלָם גוֹדֶה סֵלָה: 10 אֶרְ־נַחַת וְתִכְלִימִנִי וְלֹא־תִצָּא בְּצַבֹּאוֹתֵינוּ: 11 תִּשְׁיַבֵּנוּ אַחֲוֵר מִנִּי־צָר וּמִשְׁנָאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ: 12 תַּחֲנֵנוּ בְּצֹאן מֵאֲכַל וּבְגוֹיִם זִרְתֵּנוּ: 13 תִּמְכַּר־עַמְּךָ בְּלֹא־חֵן וְלֹא־רַבִּית בְּמַחֲרִירֵהֶם: 14 תִּשְׁמַעְנוּ חֲרַפָּה לְשִׁכְנֵינוּ לַעַג וְקָלֶס לְסִבִּבוֹתֵינוּ: 15 תִּשְׁיַמְנוּ מִשַׁל בְּגוֹיִם מְנוֹד־רֹאשׁ בְּלֹא־אֲמִים: 16 כָּל־הַיּוֹם כְּלַמְתִּי נִגְדִי וּבִשְׁתִּי שְׁנֵי בְּסַתְנִי: 17 מִקוֹל מִחֲרָף וּמִנְהַף מִפְּנֵי אִיבִי וּמִתַּנְגָּם: 18 כָּל־זֹאת בְּאִתְּנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ וְלֹא־שָׁקַרְנוּ בְּבְרִיתְךָ: 19 לֹא־נִסּוּג אַחֲוֵר לְבַנּוּ וְתַטּ אֲשִׁרְיָנוּ מִנִּי אֲרַחֶךָ: 20 כִּי דִבְרֵתֵנוּ בְּמִקוֹם תִּנְגָּם וְתַכַּס עָלֵינוּ בְּצִלְמוֹת: 21 אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וּנְפָרֵשׁ כְּפִינוּ לֹאֵל זָר: 22 הִלָּא אֱלֹהִים יִתְקַרֵּ־זֹאת כִּי־הוּא יָדַע תַּעֲלָמוֹת לֵב: 23 כִּי־גִלְיָה תִּרְנָנוּ כָּל־הַיּוֹם וְנִחְשְׁבֵנוּ בְּצֹאן טַבָּחָה: 24 עוֹדֶה וְלְמָה תִּישָׁן וְ

אדני הקיצה אל-תנוח לנצח: ²⁵ למה-פניך תסתיר תשכח עיניו ולחצונו: ²⁶ כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: ²⁷ קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך:

45

¹ למנוצח על-ששנים לבני-קרח משפיל שיר וידית: ² רחש לבי ודבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עטו סופר מהיר: ³ ויפליח מבני אדם היוצק חן בשפתותיה על-כן ברכה אלהים לעולם: ⁴ חגור-חרבך על-גבך גבור הודך ונהרך: ⁵ ונהדרך וצלח רכב על-דבר-אמת וענוה-צדק ותורף נוראות ימינה: ⁶ חציו שנונים עמים תחתיה ופלו בלב אויבי המלך: ⁷ כסאת אלהים עולם ועד שקט מושר שקט מלכותך: ⁸ אתבת צדק ותשנא רשע על-כן ו משתף אלהים אל-יהוה שמון ששון מחבריה: ⁹ מר-נאהלות קציעות בל-בגדתיה מן-היכלי שן מני שמחה: ¹⁰ בנות מלכים ביקרותיה נצבה שגל לימניה בכתם אופיר: ¹¹ שמע-בת וראי ותפי אונך ושכחי עמד ובית אביך: ¹² ויחאו המלך ופגד כיהוא ארנה והשתחוו-לו: ¹³ ובת-צור ובמנחה פגוד וחלו עשירי עם: ¹⁴ כל-בביתה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: ¹⁵ לרקמות תיבל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך: ¹⁶ תובלנה בשמחת נגיל תבאנה בתיכל מלך: ¹⁷ תחת אבתך יהנו כגוד תשיתמו לשדים בכל-הארץ: ¹⁸ אזכירה שמה בכל-דבר ודבר על-כן עמים יהודך לעלם ועד:

46

¹ למנוצח לבני-קרח על-עלמות שיר: ² אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: ³ על-כן לא-יירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: ⁴ יהמו יחמרו מימי ירעש-הרים בגאותו סלה: ⁵ נהר פלגיו ישמחו יר-אלהים קדש משכני עליון: ⁶ אלהים בקרבה בל תמוט ועזרה אלהים לפנות בקר: ⁷ המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: ⁸ יהנה צבאות עמנו משגב לנו אל-הי ועקב סלה: ⁹ לכוחיו מפעלות יהנה אשר-שם שמות בארץ: ¹⁰ משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: ¹¹ הרפו ודעו כי-אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: ¹² יהנה צבאות עמנו משגב לנו אלהי ועקב סלה:

47

¹ למנוצח לבני-קרח מזמור: ² בלהעמים תקעו-בף תריעו לאלהים בקול רנה: ³ כי-יהנה עליון נוהא מלך גדול על-כל-הארץ: ⁴ ודבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: ⁵ יבחר-לנו את-נחלתנו את גאון ועקב אשר-אתב סלה: ⁶ עלה אלהים בתרועה יהנה בקול שופר: ⁷ זמרו אלהים זמרו למלכנו זמרו: ⁸ כי מלך כל-הארץ אלהים זמרו משכיל: ⁹ מלך אלהים על-גוים אלהים ישב על-כסא קדשו: ¹⁰ נדיבי עמים ונאספו עם אל-הי אבד-הם כי לאלהים מנוג-ארץ מאד נעלה:

48

¹ שיר מזמור לבני-קרח: ² גדול יהנה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר-קדשו: ³ יפה נוף משוש כל-הארץ הר-ציון ורפתי צפון קרית מלך רב: ⁴ אלהים בארמונותיה נודע למשגב: ⁵ כיהנה המלכים נעזרו עברו וחקו: ⁶ תמה ראו פן תמהו נביתלו נחפזו: ⁷ רעדו אתפתם שם חיל ביולדה: ⁸ ברון קדם תשבר אגיות תרשיש: ⁹ כאשר שמענו וכן ראינו בעיר-יהנה צבאות בעיר אלהינו אלהים וכוננה עד-עולם סלה: ¹⁰ דימו אלהים חסדה בקרב היכלך: ¹¹ כשמה אלהים פן תהלתך על-קצו-ארץ צדק מלכה ימינה: ¹² שמח הר-ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטך: ¹³ סבו ציון ותקופה ספרו מנדלית: ¹⁴ שיתו לבכם לחילה פסנו ארמונותיה למען תספרו לדור ודור: ¹⁵ כי זהו אלהים אלהינו עולם ועד הוא ונהגנו על-מות:

49

¹ למנוצח לבני-קרח מזמור: ² שמעו-זאת בלהעמים האוינו בל-ישבי חלך: ³ גם-גני אדם גם-בגוי-איש יחד עשיר ואביון: ⁴ כי ודבר חכמות והגות לבי תבינות: ⁵ אטה למשל אוני אפתח בכנור חידתי: ⁶ למה אירא בימי רע עון עקבי וסובני: ⁷ הבטחים על-חילם וברב עשנם יתהללו: ⁸ אח לא-פדה ופה איש לא-יתן לאלהים כפרו: ⁹ ויבקר פדיון נפשם ותדל לעולם: ¹⁰ ויחיע-עוד לנצח לא יראה השחת: ¹¹ כי יראהו חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחתיים חילם: ¹² קרבם בתימו ו לעולם משבנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות: ¹³ ואתם ביקר בל-גליו

נמשל בבהמות נדמו: 14 זה דרכם כסל למו ואחריהם | בניהם ירצו סלה: 15 כצאן | לשאול שתי מנת ירעם וירדו גם ישרים | לבקר *יציורם (יצורם) לבלות שאול מזבל לו: 16 אד-אלהים יפקה גפשי מיד-שאול כי יקחני סלה: 17 אל-תירא כי-יעשר איש כי-ירפה כבוד ביתו: 18 כי לא במותו יקח הכל לא-תירא אחריו כבודו: 19 כי-נפשו בחניו יבהר ויודך כי-תיטיב לך: 20 תבוא עד-דור אבותיו עד-יצח לא ירא-אור: 21 אדם ביקר ולא יבין נמשל בבהמות נדמו:

50

1 מזמור לאסף אל | אלהים יהוה דבר ויקרא-ארץ מזמור-שמש עד-מבוא: 2 מציון מכלל-יפי אלהים הופיע: 3 יבא אלהינו ואל-יחרש אש-לפניו האכל וסביבו נשערה מאד: 4 יקרא אל-השמים מעל ואל-הארץ לדון עמו: 5 אספול-י חסדי בריתי בריתי עלי-זבח: 6 ויגידו שמים צדקו כי-אלהים | שפט הוא סלה: 7 שמעה עמי | ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלתיך אנכי: 8 לא על-זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד: 9 לא-אקח מביתך פר ממקלאתיך עתודים: 10 כי-לי כל-חיותי-עדר בהמות בהררי-אלף: 11 ודעתי כל-עוף הרים וזיו שדי עמדי: 12 אם-אדעב לא-אמר לך כי-לי תכל ומלאה: 13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה: 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעלנו נדריך: 15 וקראני בזום צרה אחלצך ותכבדני: 16 ולרשע | אמר אלהים מה-לך לספר חקי ותשא בריתי על-רפיך: 17 ואתה שנאת מוסר ותשליך דברי אחרים: 18 אם-ראת גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: 19 ביד שלחת ברעה ולשונוה תצמיד מרמה: 20 תשב באתיך תדבר בבואמך תתן-פי: 21 אלה עשית | והחרשתי דמית היות-אתה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך: 22 בינונא זאת שקתו אלות פן-אטרף ואין מציל: 23 זבח תודה וכבדני ושם הרך אראנו בישש אלהים:

51

1 למנצח מזמור לדוד: 2 כבוא-אליו נתן הנביא כאשר-בא אל-בת-שבע: 3 חנני אלהים כסדך כרב דחמיד מחה פשעי: 4 *הרבה (הרב) בפסני מעוני ומחטאתי טהרני: 5 כי-פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: 6 לך לבדך | חטאתי ותרע בעיניך עשיתי למען תצדק בך ברוך תזכה בשפטך: 7 הן-בעונו חולתי וכתאת יחמתני אמי: 8 הן-אמת תפצת בטחות וכתתם חכמה תודיעני: 9 תחטאני באזוב ואתה תכבסני ומשליג אלבין: 10 תשמעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: 11 הסתר פניך מחטאי וכל-עונתי מחה: 12 לב טהור ברא-לי | אלהים רוח וכוון חדש בקרבי: 13 אל-תשליכני מקפניך ורוח קדשך אל-תקח ממני: 14 השביח לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: 15 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: 16 הצילני מדמים | אלהים אלתי תשועתי תרגן לשוני צדקתך: 17 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: 18 כי | לא-תחפץ יבח ואתנה עולה לא תרצה: 19 זבתי אלהים רוח נשברה לב-נשבר נדכה אלהים לא תבוה: 20 היטיבה ברצונך את-ציון תבנה חומות ירושלים: 21 אז תחפץ וזבתי-צדק עולה וכליל אז יעלו על-מזבחתך פרים:

52

1 למנצח משכיל לדוד: 2 בבוא | דואג האדמי ונגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל-בית אחימלך: 3 מה-תהלה ברעה הנבור חסד אל כל-היום: 4 הוות תחשב לשונך כתער מלשש עשה רמיה: 5 אתבת דע מטוב שקר | מדבר צדק סלה: 6 אתבת כל-דברי-בלע לשון מרמה: 7 גם-אל תצדק לצנח יחתך ויסחת מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: 8 ויראו צדיקים ויראו ועליו ושחקו: 9 הנה הנבר לא ישים אלהים מעוני ויבטח ברב עשרו לעו בהותו: 10 ואני | כנית רענן בבית אלהים בטחתי בכסד-אלהים עולם ועד: 11 אודך לעולם כי עשית ואקנה שמך כי-טוב נגד חסדיך:

53

1 למנצח על-מחלת משכיל לדוד: 2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעבו עול אין עשה-טוב: 3 אלהים משמים השקיף על-בני אדם | לראות תגש משכיל דרש את-אלהים: 4 כלו סג יתנו ואלחו אין עשה-טוב אין גם-אחד: 5 הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: 6 שם | פחדו-פחד לא-תה פחד כי-אלהים הור עצמות תנה חבשה כי-אלהים מאסם: 7 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

54

1 למנצח בנינת משכיל לְדוֹד: 2 כְּבֹא הַיָּפִים וַיֹּאמְרוּ לְשֹׁאֵל הֲלֹא דוֹד מִסְתַּתֵּר עִמּוֹ: 3 אֱלֹהִים בִּשְׂמֶךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְכַבֻּדְךָ תִּדְבְּרֵנִי: 4 אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלְתִּי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי: 5 כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעֹרִיצִים בִּקְשׂוּ נַפְשִׁי לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנַגְּחַם סִלְחָה: 6 הִנֵּה אֱלֹהִים עֲזָר לִי אֲדֹנָי בְּסִמְכִי נַפְשִׁי: 7 *יָשׁוּב (יָשׁוּב) הֲרַע לְשֹׁרְטֵי בְּאִמְתָּךְ הַצְּמִיחָם: 8 בְּנִדְבָה אֲזַבְּחֶךָ לֵךְ אֲזַדְּהָ שִׂמְךָ יִתְּנָה כִּי-טוֹב: 9 כִּי מִכֹּל-צָרָה הַצִּילָנִי וּבְאֵבִי רָצַתָּה עֵינַי:

55

1 למנצח בנינת משכיל לְדוֹד: 2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלְתִּי וְאַל-תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתִי: 3 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אֲרִיד בִּשְׁחֵי וְאֶהְיֶמָה: 4 מְקוֹל אוֹיֵב מִפִּנֵּי עֶקֶת רִשְׁעַת כִּי-יָמִיתוּ עָלַי אֲנִי וּבְאֶף יִשְׁתַּמּוּנִי: 5 לְבִי יִתִּיל בְּקֶרְבִי וַיֵּאֱמֹת מוֹת נִפְלוּ עָלַי: 6 יִרְאֶה וַיַּעַד יְבֹא כִּי וַתְּכַסְּנִי פְלָצוֹת: 7 וְאָמַר מִי-יִתְּוֹן לִי אָבִיר כִּיזֶנֶה אַעֲוֶפָה וְאֶשְׂכְּנָה: 8 הִנֵּה אֲרִתִּיק נִדָּד אֲלֵינוּ בַּמִּדְבָּר סִלְחָה: 9 אֶחֱיֶשֶׂה מִפְּלֶט לִי מְרוּחַ טַעַם מִסְעֵר: 10 בְּלַע אֲדֹנָי פִּלְגַּי לְשׁוֹנֵם כִּי-רִאִיתִי חֶמְס וְרִיב בְּעִיר: 11 יוֹמָם וַלַּיְלָה יִסְבְּבֶנָה עַל-חַוְמֹתַי וְאֲנִי וְעַמְלִי בְּקֶרְבָּה: 12 הַנּוֹת בְּקֶרְבָּה וְלֹא-יָמִישׁ מִרְחֹבָה תֵּף וּמְרֻמָּה: 13 כִּי לֹא-אוֹיֵב יַחַרְפֵּנִי וְאִשָּׂא לֹא-מִשְׁנְאֵי עָלַי הַגְּדִיל וְאַסְתֵּר מִמּוֹ: 14 וְאַתָּה אֲנֹשׁ בְּעָרְכִי אֶלּוּפִי וּמִיִּדְעִי: 15 אֲשֶׁר יִחַדּוּ נִמְתִּיק סוּד בְּבוֹת אֱלֹהִים נִחַלְךָ בְּהַגֵּשׁ: 16 *יִשְׁמְרוּת (יָשִׁי מוֹת) עָלֵינוּ וַיְרֹדוּ שֹׁאֵל חַיִּים כִּי-רָדַעוֹת בְּמַנוּחַם בְּקֶרְבָּם: 17 אֲנִי אֶל-אֱלֹתַיִם אֶקְרָא וַיִּהְיֶה יוֹשִׁיעֵנִי: 18 עָרַב וּבָקַר וְצֹהָרִים אֶשִׁיחָה וְאַהַמָּה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: 19 פָּדָה בְּשָׁלוֹם גַּפְשִׁי מִקֶּרֶב לִי כִּי-צָרְפִים הָיוּ עִמָּדִי: 20 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּשְׁמַע וַיָּשִׁב קָדָם סִלְחָה אֲשֶׁר אֵין חִלּוּפוֹת לָמוּ וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים: 21 שַׁלַּח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹי חָלַל בְּרִיתוֹ: 22 חִלְקוּ וּמַחְמָאָתַי פִּירוּ וַיִּקְרַב-לָבוּ רֵכוּ דְבָרוֹ מִשְׁמַן וְתִמָּה פְתוּחוֹת: 23 הַשִּׁלַּח עַל-יְהוָה וַיִּהְיֶה יְהוָה וַיִּכְלַפְלַח לֹא-יִתְּוֹן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: 24 וְאַתָּה אֱלֹהִים יְתֹרְדָם וְלִבָּאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דְמַיִם וּמְרֻמָּה לֹא-יִחַצְצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח-דָּךְ:

56

1 למנצח על-זונת אלם רחקים לְדוֹד מִכְתָּם בְּאֶחוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּנַת: 2 חָנְנִי אֱלֹהִים כִּי-שֹׂאֲפָנִי אֲנֹשׁ כַּל-הַיּוֹם לֶחֶם יִלְחָצֵנִי: 3 שֹׂאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כַל-הַיּוֹם כִּי-רַפִּים לְחַמִּים לִי מְרוֹם: 4 יוֹם אִירָא אֲנִי אֲלִיד אֶבְטַח: 5 בְּאֱלֹהִים אֶחַלֵּל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה-יַּעֲשֶׂה בְּשַׁר לִי: 6 כַל-הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצְבוּ עָלַי כַּל-מִחֻשְׁבֹּתָם

לְרַע: 7 וַיְנֹרוּ *וַיִּצְפִּינוּ וַיִּצְפּוּנוּ (הֵמָּה עֲקָבֵי יִשְׁמְרוּ כְּאֲשֶׁר קָמוּ נַפְשִׁי: 8 עַל-אֲנִי פִלְטֵ-לְמוֹ בְּאֶף עַמִּים וְהוֹדֵר אֱלֹהִים: 9 נְדִל סְפַרְתָּהּ אֶתָּה שְׂמִיָּה דְמַעַתִּי בְּנֹאדְךָ הֲלֹא בְּסִפְרֵךָ: 10 אֲזַי וְשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחוֹר בְּיָוֵם אֶקְרָא וְהִי-דַעַתִּי כִּי-אֱלֹהִים לִי: 11 בְּאֱלֹהִים אֶחַלֵּל דְּבָרְךָ בְּיִהְיֶה אֶחַלֵּל דְּבָרְךָ: 12 בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה-יַּעֲשֶׂה אִדָּם לִי: 13 עָלַי אֱלֹהִים נִדְרִיךְ אֶשְׁלַם תּוֹדַת לְךָ: 14 כִּי הַצִּלָּתְךָ נַפְשִׁי מִמּוֹת הֲלֹא רַגְלִי מִדְּחוּ לְהִתְחַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר חַיִּים:

57

1 למנצח אל-תשחת לְדוֹד מִכְתָּם בְּקֶרְחוּ מִפְּנֵי-שֹׁאֵל בְּמַעֲרָה: 2 חָנְנִי אֱלֹהִים חָנְנִי כִּי בָךְ חִסֵּה נַפְשִׁי וּבְצֶל-כְּנַפֶּיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַנּוֹת: 3 אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עָלְיוֹן לְאֵל גִּמְר עָלַי: 4 יִשְׁלַח מַשְׁמָנִים וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֶרֶף שֹׂאֲפִי סִלְחָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֶסְדּוֹ וְאִמְתּוֹ: 5 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִם אֶשְׂכְּבָה לְחַטִּים בְּגוּרֵי-אִדָּם שְׂנִיחָם חֲנִית וְחָצִים וְלִשְׁנֵם חֶרֶב חֶדָּה: 6 רְוַמָּה עַל-הַשְּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: 7 רִשְׁתָּה חֲכִינִי לְפַעֲמֵי כֶּפֶף נַפְשִׁי כְּרוּ לִפְנֵי שִׂיחָה נִפְלוּ בְּתוֹכָהּ סִלְחָה: 8 נִכּוֹן לְבִי אֱלֹהִים נִכּוֹן לְבִי אֲשִׁירָה וְאַזְמִרָה: 9 עוֹדָה כְּבוֹדִי עוֹדָה הַגְּבִל וְכֹנֹר אַעֲרֶה שַׁחַר: 10 אוֹדְךָ בְּעַמִּים: 11 אֲדֹנָי אֲזַמְרֶךָ בְּלֵאָמִים: 12 כִּי-נִגְדַל עַד-שְׁמַיִם חֶסְדְּךָ וְעַד-שְׁחָקִים אִמְתְּךָ: 12 רְוַמָּה עַל-שְׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ:

58

1 למנצח אל-תשחת לְדוֹד מִכְתָּם: 2 הַאֲמַנְם אֵלֶם צָדֵק תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׁרִים תִּשְׁפָטוּ בְּנֵי אִדָּם: 3 אֶף-כִּלְבָּב עוֹלָת הַפֶּעֱלֵלוֹן בְּאָרֶץ חֶמְס יִדְרִיכֵם תְּפִלְסוּן: 4 זָרוּ רִשְׁעִים מִרְחֹם תַּעֲזוּ מִבְּטָן דְּבָרֵי כִזְבוּ: 5 חֲמַת-לְמוֹ בְּדַמוֹת חֲמַת נַחַשׁ כְּמוֹ-פִתְיוֹן חֶרֶשׁ יֵאָטֵם אֲזִנּוֹ: 6 אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים חוֹבֵר תְּכַרְתִּים מִחֻכָּם: 7 אֱלֹהִים תִּרְסֵ-שְׁגִימוֹ בְּפִימוֹ מִלְּעוֹת כְּפִירִים נִתְּץ וְיִתְנַחַ: 8 יִמְאָסוּ כְמוֹ-זִמְיָם וְיִתְחַלְכוּ-לְמוֹ יְדָרְךָ *חֲצוּ (חֲצִיּוֹ) כְּמוֹ וְיִתְמַלְלוּ: 9 כְּמוֹ שֶׁבִילֵי תְמָס יִתְגַּלְף גַּלְף אֲשֶׁת בְּלִ-חַיִּי שָׁמַשׁ: 10 בְּטָרֶם וְכִינֵי סִירִיתְכֶם

אָטד בַּמִּוֶּתֶר כְּמוֹתָיו יִשְׁעֵנוּ: 11 יִשְׁמַח צַדִּיק בִּיְהוָה נַחֵם פַּעֲמָיו יִרְחֹץ בָּבַם הַרְשָׁע: 12 וַיֹּאמֶר אָדָם אֲדַפְרֵי לַצַּדִּיק אֵךְ יִשְׁאַלְלֵהִים שְׁפָטִים בְּאַרְץ:

59

1 לְמַנְצָה אֶל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמְוִיָּה: 2 הִצִּילֵנִי מֵאִבְרֵי אֱלֹהֵי מוֹתְקוֹמוֹי תִּשְׁבְּנֵנִי: 3 הִצִּילֵנִי מִפַּעְלֵי אֲזָן וּמֵאֲנֵשׁ דְּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: 4 כִּי הִנֵּה אֲרָבֹו לִנְפְשִׁי וְנִירוֹ עָלַי עֲזִים לֹא־פָשַׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יִהְיֶה: 5 בְּלִי־עֹן וְרוּצֹן וַיִּכְנַעְנוּ עִוְרָה לְקִרְאתִי וּרְאָה: 6 וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים וְצָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּקְיֶצֶה לִפְקֹד כִּלְתוּנִים אֶל־תְּחֹן כָּל־בְּגָדֵי אֲזָן סֵלָה: 7 יָשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסְכְּבוּ עֵיר: 8 הִנֵּה וּבִיעֹן בַּיָּמִים חָרְבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: 9 וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: 10 עַזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁבְּבֵי: 11 אֱלֹהֵי *חֶסֶד *חֶסֶד (יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בִשְׂרָרֵי: 12 אֶל־תַּחַרְגֵם וּפְרֹי־יִשְׁכְּחוּ עָמִי הַנִּינְעָמוֹ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגְּבֹו אַרְצִי: 13 חַטָּאת־פְּרִימוֹ דַּבַּר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּנֹאוֹנָם וּמְאָלָה וּמִבְּחֹשׁ יִסְפְּרוּ: 14 כָּל־כַּחַמְדֵךָ פָּלַח וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בְּעַקֵּב לֹא־פָסַח הָאָרֶץ סֵלָה: 15 וַיִּשְׁׁבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסְכְּבוּ עֵיר: 16 הַמָּה *נִינְעוֹן (*נִינְעוֹן) לְאַבְל אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וְנִלְוֵנוּ: 17 וְאֵנִי וְאִשִּׁיר עֲזָד וְאַרְגֵן לְפָנֶיךָ כִּי־הִנֵּית מִשְׁבָּב לִי וּמְנוּס בְּיָמַי צַר־לִי: 18 עַזוּ אֱלֹהֵי אֲמֻרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁבְּבֵי אֱלֹהֵי חֶסֶדִי:

60

1 לְמַנְצָה עַל־שׂוֹשֵׁן עַדוֹת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד: 2 בַּהֲצֹלְתוֹ אֶת אֲרָם נְהַרְיִם וְאֶת־אֲרָם צוֹבָה וַיִּשָּׁב יוֹאֵב בֶּן־אֶת־דָּאוֹם בְּנֵי־מִלַּח שָׁנִים עֶשֶׂר אֶלֶף: 3 אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ פָּרַצְתָּנוּ אֲנַפְתָּ תִּשׁוּבֵב לָנוּ: 4 הִרְעַשְׂתָה אָרֶץ פְּצַמְתָּה רָפָה שִׁבְרִיהָ כִּי־מָטָה: 5 הִרְאִיתָה עִמָּךְ קִשָּׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעַלָּה: 6 תַּחַת לִי־בִרְאִיתָ גַם לְהַתְנוּסָם מִפְּנֵי קִשָּׁת סֵלָה: 7 לַמַּעַן וַיַּחְלִצֵנוּ יְדִי־יְדֵיךָ הוֹשִׁיעָה וְיָמִינֶךָ *נַעֲנֵנוּ (*נַעֲנֵנוּ) אֱלֹהִים וְדַבַּר בְּקִדְשׁוֹ אֲעֹלֶזָה אֲחַלֶּקְהָ שָׂכָם וְעַמִּי כֹּזֹת אֲמַדְר: 9 לִי גִלְעָד וְלֵי מִנְשֵׁה וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקֵי: 10 מוֹאָב וְכִיר רַחֲצֵי עַל־אָדָם אִשְׁלִיךְ נַעֲלֵי עָלַי פִּלְשֵׁת הַתְּרַעֲעֵי: 11 מִי יִבְלֵנִי עֵיר מְצוֹר מִי נַתְנִי עַד־אָדָם: 12 הֲלֹא אֲתָתָה אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ וְלֹא־תַצֵּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: 13 הִכְהַלְתָּנוּ עֲזָרְתָּ מַצָּר וְשָׂא תִּשְׁמַעְתָּ אָדָם: 14 בִּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־תִּיל יְהוָה וְכֹס צָרֵינוּ:

61

1 לְמַנְצָה עַל־נִינְיָת לְדָוִד: 2 שָׁמַעְהָ אֱלֹהִים רִנָּתִי תִקְשִׁיבָה תִּפְלְתִי: 3 מִקְצֵה הָאָרֶץ וְאֶלֶף אֲקַרָּא בְּעֶשֶׂף לְבִי בְּצוֹר־יָרוֹם מִמֵּנִי תִנְחַנֵּי: 4 כִּי־הִנֵּית מוֹסְתָה לִי מִגְּדִל־עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב: 5 אָנִידָה בְּאֵהֶלֶךְ עוֹלָמִים אֲחִסֵּהָ בְּסֶתֶר כִּנְפֵיךָ סֵלָה: 6 כִּי־אֲתָתָה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לְדָוִד נַתַּת יְרִשְׁתֵּךְ וְרֵא שָׁמַד: 7 יָמִים עַל־יָמֵי־מִלָּךְ תוֹסִיף שׁוֹנְתָיו כְּמוֹ־דַר וָרֵד: 8 יִשָּׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וְאַמֶּת מִן וַיִּצְרָהוּ: 9 כֵּן אֲמַרְהָ שִׁמְךָ לְעַד לְשִׁלְמֵי נְדָרַי יְוִם וְיוֹם:

62

1 לְמַנְצָה עַל־יָדוּתוֹן מוֹמֹר לְדָוִד: 2 אֵךְ אֶל־אֱלֹהִים דְּוִמַיָּת נַפְשִׁי מִמְּנוּ שׁוֹעֲתִי: 3 אֲדַ־הוּא צוֹרִי וַיִּשְׁעֲתִי מִשְׁבְּבֵי לֹא־אֲמוּט רָבָה: 4 עַד־אָנָה וְתַהוֹתָמוּ עַל אִישׁ תִּרְצָחוּ כְּלָכֶם כְּקִיר נָטוּי יָדָר תַּדְּחִינָה: 5 אֵךְ מִשְׁאֲתוֹ וַעֲצוּ לְהַדִּיחַ יָרְצוּ קוֹב פִּיּוֹ וַיִּכְרְכוּ וַיִּבְקְרוּ בָּם וַיִּקְלְלוּ־סֵלָה: 6 אֵךְ לֹא־אֱלֹהִים דְּוִמֵי נַפְשִׁי כִּי־מִמְּנוּ תַּקְוִי: 7 אֲדַ־הוּא צוֹרִי וַיִּשְׁעֲתִי מִשְׁבְּבֵי לֹא־אֲמוּט: 8 עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעֵי וַיִּבְכְּדֵי צוֹר־עַז מוֹחְסֵי בִּאֲלֵהִים: 9 בִּטְחוּ בֹו בְּכָל־עֵת וְעַם שִׁפְכוּ־לִפְנָיו לְבַבְכֶם אֱלֹהִים מוֹחְסֵה לָנוּ סֵלָה: 10 אֵךְ וּהְבֵל בְּנֵי־אָדָם קוֹב בְּנֵי אִישׁ בְּמֵאוּזִים לְעֹלֹת הַמָּה מִהְבֵּל יַחַד: 11 אֶל־תִּבְטְחוּ בַעֲשָׂק וּבַגִּל אֶל־תִּהְבְּלוּ תִּיל וְכִי־קוֹב אֶל־תַּשִּׁיתוּ לָב: 12 אַחַת וְדַבַּר אֱלֹהִים שָׁתִּים־וּו שָׁמַעֲתִי כִּי עַז לֹא־אֱלֹהִים: 13 וְלֹא־אֲדַנֵּי חֶסֶד כִּי־אֲתָתָה תִּשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ:

63

1 מוֹמֹר לְדָוִד בְּהוֹיָתוֹ בְּמִדְבַר וַיְהוּדָה: 2 אֱלֹהִים וְאֵלֵי אֲתָתָה אֲשַׁתְּרַךְ צְמֵאָה לֶךְ וּנְפְשִׁי כְּמָה לֶךְ בְּשָׂרִי בְּאַרְצֵ־צִיָּה וְעַתָּה בְּלִי־מִוִּם: 3 כֵּן בְּקִדְשׁ חוֹתִידֶךָ לְרֹאוֹת עֲזָד וַיִּבְכְּוֶךָ: 4 כִּי־טוֹב חֶסֶדְךָ מִטוֹיִם שָׁפְתִי וַיִּשְׁבְּחוּנָךְ: 5 כֵּן אֲבָרְכֶךָ בְּחַיֵי בְשִׁמְךָ אֲשֵׁא כֹפִי: 6 כְּמוֹ תִּלְבַּב וְדָשֵׁן תִּשְׁבַּע נַפְשִׁי וְשִׁפְתֵי דַנְנוֹת וַיִּחַל־פִּי: 7 אִם וַיִּכְרַתִּיךָ עַל־צִוְּעֵי בְּאֲשֻׁמְרוֹת אֲהַגִּידֶךָ: 8 כִּי־הִנֵּית עֲזָרְתָה לִי וּבְצַל כִּנְפֵיךָ אֲרַגֵּן: 9 דַּבְּרָה נַפְשִׁי

אחריך בִּי תמכה וְיִמֶנֶךָ: ¹⁰ וְהַמַּדָּה לַשּׁוֹאֵה יִבְקֶשׁוּ נַפְשִׁי יָבֹאוּ בַתְּחִלּוֹת הָאָרֶץ: ¹¹ וְיִרְהוּ עַל-יַד־יְהִי־יִרְחֹב מִנֵּת שְׁעָלַי: וְהֵיוּ: ¹² וְהַמְלִיךְ יִשְׁמַח בְּאַלְהֵימָּה יִתְחַלֵּל כֹּל-הַנִּשְׁבַּע בּוֹ כִּי יִסְכַּר פִּי דוֹבְרֵי-שָׁקֶר:

64

¹ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: ² שִׁמְעוּ אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׁיחִי מִפְּחַד אוֹיֵב תַּחֲרָ חַיִּי: ³ תַּסְתִּירֵנִי מִסּוּד מַרְעִים מִרְגֵּזֶת פְּעַלִי אָנוּ: ⁴ אֲשֶׁר שָׁנְנָה כַתְּרִב לְשׁוֹנֵם דְּרָכָי חַצְמִם דְּבַר מֶר: ⁵ לִירֹת בַּמַּסְתָּרִים תָּם פְּתָאם יִדְהוּ וְלֹא יִירָאוּ: ⁶ יִתְחַזְקוּ לָמוֹ וּדְבַר רַע יִסְפְּרוּ לְטַמּוֹן מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה-לָמוֹ: ⁷ יִחַפְּשׂוּ-עוֹלֹת תַמְנוּ תַפֵּשׁ מִחַפֵּשׁ וְקָרַב אִישׁ וְלֵב עִמּוֹ: ⁸ וַיְרִם אֱלֹהִים חַץ פְּתָאוֹם יִהְיֶה מִכּוֹתָם: ⁹ וַיִּכְשַׁלְוֵהוּ עַל־יָמוֹ לְשׁוֹנֵם יִתְנַדְּרוּ כֹל-רְאֵה בָם: ¹⁰ וַיִּירָאוּ כֹל-אֲדָם וַיִּנְדְּרוּ פֶּעַל אֱלֹהִים וַיַּעֲשֶׂהוּ הַשְּׂבִילוֹ: ¹¹ יִשְׁמַח צְדִיק בִּיהְיוֹת וְתָסֶה בּוֹ יִתְחַלֵּלוּ כֹל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

65

¹ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: ² לָךְ הַמְּזֶמָּה תְּהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וְלָךְ יִשְׁלֶם-נֶדְרָךְ: ³ שִׁמְעַת הַפְּלָה עֲדִיד כֹּל-בֶּשֶׁר יָבֹאוּ: ⁴ וּדְבַרֵי עֲוֹנֹת נִבְּרוּ מִנִּי פֶשְׁעֵינוּ אִתָּה תַכְפֹּרֵם: ⁵ אֲשֶׁרֵי תִּבְחַת וַתַּקְרֹב לִשְׂכוֹן חַצְרֶיךָ נִשְׁבַּעַת בְּטוֹב בֵּיתְךָ קָדֹשׁ הַיְכָלֶךָ: ⁶ וְזָרְאוֹת יַבְצֵרְךָ תִּשְׁנְנוּ אֶלַי יִשְׁעֵנוּ מִבְּטָח כֹּל-קָצְוֵי-אָרֶץ וַיָּם רַחֲמִים: ⁷ מִכִּין הַיָּרִים בַּחֲוֹל נְאֻדַּר בְּגִבּוֹרְהָ: ⁸ מִשָּׁבִיחַ שָׁאוֹן יָמִים שָׁאוֹן גְּלוּיָהֶם וְהַמּוֹן לְאָמִים: ⁹ וַיִּירָאוּ וַיִּשְׁבִּי קִצְוֹת מְאוֹתָתֶיךָ מוֹצֵאי-בְּקָר וְעֵרַב תַּרְבִּיוֹ: ¹⁰ פְּקֹדֶת הָאָרֶץ וַתִּשְׁקָקְהָ רַבַּת תִּשְׁעָרְהָ פִּלְג אֱלֹהִים מֵלֵא מִיָּם תִּכּוֹן דִּנְיָם כִּי כּוֹן תִּכְנֶנָּה: ¹¹ תִּלְמִיּוֹת יַרְוּהָ נַתַּח וְיִדְוֶיּוּהָ בַּרְבִּיבִים תְּמַנְנְנָה צְמִיחָה תִּבְרָךְ: ¹² עֲטֹרֹת שֶׁנֶת שׁוֹבַתְךָ וַיִּמְעָלֶיךָ וְרַעֲפוֹ הַשֶּׁן: ¹³ וְרַעְפוֹ נֶאֱוַת מִדְּבַר לִילֵל וְקִבּוּעַת תִּחְזָרְנָה: ¹⁴ לְבָשׁוּ כֹרִים וְהִצֵּאוּ וְעַמֻּקִּים וַעֲסוּרְבָר יִתְרוּעִעוּ אַחֲ-יִשְׂרָאֵל:

66

¹ לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הִרְעִינוּ לְאֱלֹהִים כֹּל-הָאָרֶץ: ² זָמְרוּ כְבוֹד-שְׁמוֹ שִׁמוֹ כְבוֹד תְּהַלְתּוּ: ³ אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מִה-נּוֹרָא מַעֲשִׂיךָ בְּרַב עֲזָרָה וּכְחֹשׁוֹ לָךְ אֲיֹבִיד: ⁴ כֹּל-הָאָרֶץ יִישְׁתַּחֲוֶי וַיִּזְמְרוּ לָךְ וַיִּזְמְרוּ לָךְ וַיִּזְמְרוּ שִׁמְךָ סֵלָה: ⁵ לְכוּ וּרְאוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים נֹרָא עֲלֵיָלְהָ עַל-בְּנֵי אָדָם: ⁶ הַפֶּה יָם וְלִבְשָׂה בְּעִנְיָה יַעֲבֹרוּ בְּהַגֵּל שָׁם נִשְׁמַחְתָּ-בּוֹ: ⁷ מוֹשַׁל בְּגִבּוֹרְתּוֹ עוֹלָם עֵינָיו בְּנוֹיָם תַּצְבִּיחָה תְּסוֹדְרִים וְאַל-יִירָמוּ (יִזְמוּ) לָמוֹ סֵלָה: ⁸ בְּרָבוֹ עֲמִים וְאֶלְתֵינוּ וְהַשְׂמִיעוּ קוֹל תְּהַלְתּוּ: ⁹ הַשָּׁם נִבְשָׂנוּ בְּחַיִּים וְלֹא-נִתַּן לָמוֹט רַגְלֵנוּ: ¹⁰ כִּי-בִחַתְנוּ אֱלֹהִים צָרַפְתֵנוּ כַצְרָף-כֶּסֶף: ¹¹ תִּבְאֲתֵנוּ בְּמוֹצֵיָה שִׁמְתָה מוֹעֵדָה בְּמִתְנַיֵינוּ: ¹² הַרְבִּפְתָּ אָנּוּשׁ לְרַאשֵׁנוּ בְּאֵנֹב-בָּאשׁ וּבַמִּיָּם וַתּוֹצִיאֵנוּ לְרִוְחָ: ¹³ אָבֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלֹת אֲשֶׁלָּם לָךְ נְדַרֵי: ¹⁴ אֲשֶׁר-פָּצְוּ שַׁפְתֵי וּדְבַר־פִּי בַצְרֹלִי: ¹⁵ עֲלוֹת מַחִים אַעֲלֶה-לָךְ עַם-קַטְרֹת אִילִים אֲעַשֶׂה בְּקָר עַם-עֹתִידִים סֵלָה: ¹⁶ לְכוּ-שִׁמְעוּ וַאֲסַפְרָה כֹּל-יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: ¹⁷ אֲלוּ כִּי-קָרְאַתִי וְרוֹמָם תַּחַת לְשׁוֹנֵי: ¹⁸ אָנוּ אִם-רְאֵיתִי כְלָבִי לֹא יִשְׁמַע אֲדַנִּי: ¹⁹ אֲכֹן שִׁמְעָ אֱלֹהִים הַקֹּשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלְתִּי: ²⁰ כִּרֹּחַ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-הִסִּיר תְּפִלְתִּי וְחִסְדּוֹ מֵאִתִּי:

67

¹ לַמְנַצֵּחַ בְּנִינַת מִזְמוֹר שִׁיר: ² אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיַּבְרַכְנוּ יְאֹר פָּנָיו אֵתְנוּ סֵלָה: ³ לְבַעַת בְּאָרֶץ דְּרָבָךָ בְּכֹל-יוֹמִים וְשׁוּעַתְךָ: ⁴ וַיַּדְוֶךָ עֲמִים וְאֱלֹהִים יִדְוֶךָ עֲמִים כְּלָם: ⁵ יִשְׁמַחֻנוּ וַיִּרְנְנוּ לְאָמִים כִּי-תַשְׁפֵּט עֲמִים מִיַּשׁוּר וּלְאָמִים וּבְאָרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: ⁶ וַיַּדְוֶךָ עֲמִים וְאֱלֹהִים יִדְוֶךָ עֲמִים כְּלָם: ⁷ אֶרֶץ נַתַּנָּה וַיְבַלְהָ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: ⁸ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֵתוֹ כֹּל-אִפְסִי-אָרֶץ:

68

¹ לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: ² יָקוּם אֱלֹהִים יַפּוֹצֵוּ אוֹיְבָיו וַיְנוֹסוּ מִשְׁנָאוֹ מִפְּנֵיו: ³ כַּהֲדַךְ עָשׂוֹ תִּגְדֶּךָ כַּהֲמַס רֹנְג מִפְּנֵי-אֵשׁ יֵאֱבֹדוּ רַשְׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: ⁴ וַצְּדִיקִים וְשִׁמְחָו וְעִלְצוּ לְפָנֵי אֱלֹהִים וְיִשְׂשׂוּ בְשִׁמְחָה: ⁵ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זָמְרוּ שִׁמוֹ טְלוּ לְרַכֵּב בְּעֵרְבוֹת בְּהָ שָׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו: ⁶ אָבִי יְתוּמִים וַיְדַן אֲלֹמָנוֹת אֱלֹהִים בַּמַּעַן קָדְשׁוֹ: ⁷ אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים וְכִיתָה מוֹצֵיא אֲסִירִים בְּכּוֹשֵׁרוֹת אַךְ טוֹבְרִים שִׁכְנוּ צִחִיחָה: ⁸ אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לְפָנֵי עַמְךָ בַצְּעִדְךָ בְּיַשִּׁימוֹן סֵלָה: ⁹ אֶרֶץ רַעֲשָׂה אֶחָ-שָׁמַיִם נְטַפּוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים יְהֵ סִיג מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁰ נִגְשָׁם גִּבְבוֹת תִּגִּיף אֱלֹהִים נַחֲלֶתְךָ וַיְבַלְהָ אִתָּה כוֹנֵנְתָה: ¹¹ כִּי־תִתֶּךָ יִשְׁבַר-בָּהּ תִּכּוֹן בְּטוֹבְתְךָ לַעֲנִי אֱלֹהִים: ¹² אֲדַנִּי וַתִּזְרַאֲמֵר תִּמְכַּשְׁרוֹת צָבָא רַב: ¹³ מַלְכֵי צָבָאוֹת וַיִּדְרוּ וַיִּדְרוּ וְנֹת בְּיַת תַּחְלַק שְׂגָל: ¹⁴ אִם-תִּשְׁכָּחוּ בֵּין שָׁפְתֵימָם כְּפִי יוֹנָה וְנַחְשָׂה

בכסף ואברותיה בירקרק הרוץ: 15 בפרש שדי מלכים ביה תשלג בצלמון: 16 הר-אלהים הר-בשן
 הר נבננים הר-בשן: 17 למה | תרצדון תרים נבננים החר חמד אלהים לשבתו אף-יהנה ושכן לגנח:
 18 רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן אדני כם סיני בקדש: 19 עלית למרום | שביית שבי לקחת מתנות
 באדם ואף סוחרים לשפן | זה אלהים: 20 ברוד אדני יום | יום יעמט-לנו האל ישועתנו סלה: 21 האל |
 לנו אל למושעות וליהנה אדני למות תוצאות: 22 אף-אלהים ימחץ ראש איביו קרקר שער מתהלך
 באשמו: 23 אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות יום: 24 למען | התמתן נלה ברגם לשון בלבדי
 מאיבים מנהו: 25 ראי הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: 26 קדמו שרים אתר נגנים בתוך
 עלמות תופפות: 27 במקהלות ברכו אלהים יהנה ממקור ישראל: 28 שם בנימן | צעיר רדם שרי
 יהודה רמתם שרי זבלון שרי נפתלי: 29 צנה אלהיך עגה עונה אלהים זו פעלת לנו: 30 מהיכלך
 על-ירושלם לך יובילו מלכים שי: 31 וער חית קנה ערת אבירים | בענלי עמים מחרס בריצ-כסף
 בגר עמים קרבות תפצו: 32 יאתיו חשמונים מני מצרים כוש תריץ רדיו לאלהים: 33 ממלכות הארץ
 שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 34 לרכב בשמי שמי-קדם הו יתן בקולו קול עז: 35 תגו עז לאלהים
 על-ישראל פאותו ועזו בשחקים: 36 נזרא אלהים ממוקד שיד אל ישראל הוא נתן | עז ותעצמות לעם
 ברוד אלהים:

69

1 למנצח על-שושנים לרוד: 2 הושיעני אלהים כי באו מים עד-גפשי: 3 טבעתי | בינן מצולה ואין
 מעמד באתי במעמקי-מים ושבלת שטפתי: 4 געתי בקרא נתר רדוני בלו עיני מיחל לאלהי: 5 רבני |
 משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיטי איבי שקר אשר לא-זולתי אז אשיב: 6 אלהים אתה ידעת
 לאולתי ואשמותי ממה לא-נכחד: 7 אל-יבשו בי | קויה אדני יהנה צבאות אלי-יעלמו כי מבקשך
 אלהי ישראל: 8 כי-עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: 9 מויר היתי לאחי ונכרי לבני אמי:
 10 כי-קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי: 11 ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי:
 12 ואתנה לבושי שק ואחי להם למשל: 13 ישיחו בי ושבי שער וננינות שותי שכר: 14 ואני תפלת-ך |
 יהוה עת רצון אלהים ברכי חסדך ענני באמת ישעך: 15 הצילני מטיט ואל-אטבעה אנצלה משנאי
 וממעמקי-מים: 16 אל-תשטפני | שבלת מים ואל-תבלעני מצולה ואל-תאטר-עלי באר פיה: 17 ענני
 יהוה כי-שוב חסדך פרב רחמיה פנה אלי: 18 ואל-תסתר פניה מעבדך כי-צר-לי מהר ענני:
 19 קרבה אל-נפשי נאלה למען איבי פדני: 20 אתה ידעת חרפתי וכשתי וכלמתי נגדך כל-צוררי:
 21 חרפה | שכרה לבי ואנושה נאקנה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: 22 ויתנו בכרותי ראש ולצמאי
 ישקוני חמץ: 23 יהי-שלחנם לפניכם לפח ולשלומים למקש: 24 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם
 תמיד המעד: 25 שפך עליהם ועמד וחרון אפה ושיגם: 26 תהי-סירתם נשמה באהליהם אל-יהי ישוב:
 27 כי-אתה אשר-היית רדפו ואל-מקאוב חלליך וספרו: 28 תנה-עון עלי-עונם ואל-יבאו בצדקתך:
 29 ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל-יכתבו: 30 ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשובני: 31 אהללה
 שם-אלהים בשיר ונאדלנו בתודה: 32 ותוטב ליהנה משור פד מקרו מפרים: 33 ראי עננים ישמחו
 דרשי אלהים וחי לבבכם: 34 כי-שמע אל-אביונים יהנה ואת-אסריו לא בזה: 35 והללוהו שמים
 וארץ ואימים וכל-רמש בם: 36 כי אלהים | וישיע ציון ויבנה ערי יהודה וגשבו שם וירשוה: 37 ונרע
 עבדיו ונחלוה ואהבי שמו ישכנו-בה:

70

1 למנצח לרוד לתזכור: 2 אלהים להצילני יהנה לעזרתי הושה: 3 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי
 וסנו אזור ויכלמו תפצי רעתי: 4 יושבו על-עקב בשתם האמרים האח | האח: 5 ישישו וישמחו | בך
 כל-מבקשיך ויאמרו תמיד יגבל אלהים אהבי ישועתך: 6 ואני | עני ואביון אלהים הושה לי עזרי
 ומפלט אתה יהוה אל-תאחר:

71

1 בך יהנה חסיתי אל-אבושה לעולם: 2 בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אנוה והושיעני: 3 תה
 לי | לצור מעון לבוא תמיד צינת להושיעני כי-סלעי ומצודתי אתה: 4 אלהי פלטני מנד רשע מפר
 מעול וחומץ: 5 כי-אתה תקנתי אדני יהוה מבטחי מנעורי: 6 עליך | נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה נוני

7 כה תהלתי תמיד 7 כמזפת הייתי לרבים ואתה מחסיתי: 8 ימלא פי תהלתך כל־היום תפארתך:
 9 אל־תשליכני לעת זקנה וקנה בכלות כחי אל־תעזבני: 10 כִּי־אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועזו יחדו:
 11 לאמר אלהים עזבו רדפו וחפשוהו כִּי־אין מצייל: 12 אלהים אל־תרתק ממני אִלְהִי לעזרתי *חישה
 (חישה): 13 יבשו יכלו שטני נפשי ועטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד אצל יהוה וחספתי
 על־כָּל־תְּהַלְתֶּךָ: 15 פי ויספר צדקתך כל־היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: 16 אבוא בנבחרות אדוני
 יהנה אזכיר צדקתך לבדך: 17 אלהים למדתני מנעוריי ועד־הַנְּהַה אגיד נפלאותיך: 18 וגם עד־זקנה ו
 ושיבה אלהים אל־תעזבני עד־אגיד ורועתך לדור לָכֵל־יָבוֹא בנבחרתך: 19 וצדקתך אלהים עד־מָרוֹם
 אשר־עשית גדלות אלהים מי כמוך: 20 אשר *הראיתנו (הראיתני) (צרות רבות ורעות תשוב *תחינו
 (תחינו) ומתהמות הארץ תשוב תעלני: 21 תרב ו גדלתי ותסב תחממי: 22 גם־אני ו אודך בכל־יְנַבֵּל
 אמתך אִלְהִי אומרה לך כגור קרוש ישראל: 23 תרננה שפתי כי אומרה־לְךָ ונפשי אשר פדית:
 24 גם־לשוני כל־היום תהנה צדקתך כִּי־בָשׂוּ כִי־חָפְרוּ מבקשי רעתי:

72

1 לשלמה ו אלהים משפטך למלך תן וצדקתך לבן־מלך: 2 רבין עמך בצדק ועגיק במשפט:
 3 ישאו הרים שלום לעם ונבעות בצדקה: 4 ושפט עניי־עם וישע לבני אביון וידכא עשק: 5 ויראוך
 עם־שמש ולפני ירח יור דורים: 6 ירד כמטר על־גו כרביבים וריוח ארץ: 7 יפרח בגימיו צדיק
 ורב שלום עד־בלי רבח: 8 ויורד מים עד־ים ומנהר עד־אפס־ארץ: 9 לפניו יכרעו צינים ואביו
 עפר ילחכו: 10 מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו: 11 וישתחוו־לו
 כל־מלכים פלגים יעבדוהו: 12 כִּי־יציל אביון משוע ועני ואין־עזר לו: 13 יחס על־הַלֵּל וּאֲבִיוֹן
 ונפשות אביונים וישע: 14 מתוד ומחמס יגאל נפשם ויבקר דמם בעיניו: 15 ויחי ויחול־לֵּזְמַנְהֶם שְׂבָא
 ויתפלל בעדו תמיד כל־הַיּוֹם ויברכהו: 16 יהי פסת־בר ו בארץ בראש הרים ורעש פלבנון פרוז
 ויציצו מעיר כעשב הארץ: 17 יהי שמו לעולם לפני־שמש *ינין (יזון) שמו ויתברכו בו כל־גוים
 ואשרוהו: 18 ברוך ו יהנה אלהים אִלְהִי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 ויברך ו שם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן ו אָמֵן: 20 כלו תפלות יוד בודישי:

73

1 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לבתי לבב: 2 ואני במעט *נטיי (נטיי) נגלי כָּאִין *שפכה
 (שפכו) אשרי: 3 כִּי־קָמַתִּי בהוללים שלום רשעים אראך: 4 כי אין חרצבות למוחם ובריא אולם:
 5 בעמל אנוש אינמו ועם־אדם לא יגעו: 6 לכן ענקתמו נארה ועשר־שית חמס למו: 7 וצא מתלב עינמו
 עָבְרוּ משפיות לבב: 8 ומיקו וידברו ברע עשק ממרום ודברו: 9 שתי בשמים פיהם וילשונם תהלך
 בארץ: 10 לכן *ישיב (ישוב) עמו הלים ומי מלא ימצו למו: 11 ואמריו איכה ידע־אל ויש דעה בעליון:
 12 הנה־אלה רשעים ושלגי עולם השנו־חיל: 13 אך־ריק וזיתי לבבי וארחץ בגקנון פפי: 14 ואהי גנוע
 כל־הַיּוֹם ותוכחתי לבקרים: 15 אם־אָמַרְתִּי אספרה כמו הנה דוד בגיף כגדתי: 16 ואחשבה לרעת
 זאת עמל *הוא (הוא) בעיני: 17 עד־אבוא אל־מקדשי־אל אבינה לאחריהם: 18 אך בתלקות תשית
 למו הפלתם למשואות: 19 אך הני לשמה כנגע ספו תמו מן־בִּלְהוֹת: 20 כחלים מהקוץ אדוני בעיר ו
 צלמם תבוה: 21 כי ותחמץ לבבי וכליותי אשתונן: 22 ואני־בער ולא אדע בהמות הייתי עמך: 23 ואני
 תמיד עמד אֶחָזֵק ביד־ימיני: 24 בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: 25 מִי־לִי בשמים ועמד לא־חפצתי
 בארץ: 26 כלה שארי ולבבי צור־לבבי וכלקי אלהים לעולם: 27 כִּי־תִהְיֶה רחמיך יאברו הצמחה
 פל־זונה ממה: 28 ואני ו קרבת אלהים לִי־טוב שתי ו באדוני יהנה מחסי לספר כל־מלאכותיך:

74

1 משפיל לאסף למה אלהים ונתת לגצח יעשו אפך בצאו מרשיתך: 2 וזכר עדתך ו קנית קדם ואלת
 שבת ונתלתך תר־ציון זה ו שכנת בו: 3 תרימה פעמיה למשאות גצח פל־הרע אויב בקדש: 4 שאנו
 צדריך בקרב מועדה שמו אותם אדות: 5 ינדע כמביא למעלה בסבך־עץ קרדמות: 6 *עת (עת) ועתה
 פתותיה יחד ככשיל וכלפת וכלמון: 7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משפך־שמה: 8 אמרו בלבם
 יננם יחד שרפו כל־מועדי־אל בארץ: 9 אותהינו לא ראנו אינעדו נביא ולא־אתנו ידע עד־מה:
 10 עד־מתי אלהים יתרר צר ונאץ אויב שמך לגצח: 11 למה תשוב ידך וימינה מקרב *הוקח (חיקך)

כלה: ¹² ואלהים מלכי מקדם פעל זשועות בקרב הארץ: ¹³ אתה פותרת בעוהך גם שבירת ראשי חנינים על-המים: ¹⁴ אתה רוצפת ראשי לוחתן והגנו מאכל לעם לצנים: ¹⁵ אתה בקעת מעין ונחל אתה הוכשת נהרות איתן: ¹⁶ לך יום אף-לך לילה אתה חכינות מאור ושמש: ¹⁷ אתה הצבת כל גבולות ארץ קוץ וחרף אתה יצרתם: ¹⁸ זכר-זאת איוב חרף ויהיה ועם נבל נאצו שמך: ¹⁹ אל תתן לחינת נפש תורף תת ענייה אל-תשכח לנצח: ²⁰ הבט לברית כי מלאו מחשבי-ארץ נאות חס: ²¹ אל-תשב תך וכלם עני ואביון ותללו שמך: ²² קומה אלהים ריבה ריבה זכר חרפתך מני-נבל כל-היום: ²³ אל-תשכח קול צרריך שאון קמיה עלה תמיד:

75

¹ למנצח אל-תשחת מזמור לאסף שיר: ² הווינו לך ואלהים הווינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: ³ כי אקח מועד אני מישרים אשפט: ⁴ ממנים ארץ וכל-ישוביה אנכי תפנתי עמוהיה סלה: ⁵ אמרתי להוללים אל-תהללו ולרשעים אל-תרימו קרן: ⁶ אל-תרימו למרום קרנכם תדברו בצנאר עתק: ⁷ כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: ⁸ כי-אלהים שפט זה יושפיל וזה ירים: ⁹ כי כוס ביד-יהוה ויין חמר וקלא מסך ויגר מזה אד-שמריה ימצו ישתי כל רשעי-ארץ: ¹⁰ ואני אניד לעלם אזמרה לאלהי יעקב: ¹¹ וכל-קרני רשעים אנהע תרוממנה קרנות צדיק:

76

¹ למנצח בנינת מזמור לאסף שיר: ² גודע ביהוה אלהים בישראל גדול שמו: ³ ונתי בשלם סבו ומעונתו בציון: ⁴ שמה שבר רשפי-קשת מן וחרב ומלקמה סלה: ⁵ גאור אתה אדיר מהררי-חרף: ⁶ אשתוללו ו אבירי לב נמו שנתם ולא-אמצאו כל-אנשי-תל ידהים: ⁷ מנערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: ⁸ אתה גורא אתה ומי-ועמד לפניך מאז אפך: ⁹ משמים השמעת דין ארץ וראה ושקטה: ¹⁰ בקום-למשפט אלהים להושיע כל-ענוי-ארץ סלה: ¹¹ כי-חמת אתם תורף שארית חמת תחנה: ¹² נדרו ושלמו ליהוה אלהים כל-סביבו ויכילו שי למוקא: ¹³ ובצר רוח בנידים נודא למלכי-ארץ:

77

¹ למנצח על-ידיהונו (ידיהונו) לאסף מזמור: ² קולי אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין אלי: ³ ביום צרתי ארגי דרשתי ורי לילה גנרה ולא תפני מאנה הנתם נפשי: ⁴ אזכרה אלהים ואהמנה אשחה ונתעטף רותי סלה: ⁵ אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ⁶ חשבת ימים מקדם שנות עולמים: ⁷ אזכרה בניתי בלילה עם-לכבי אשיחה ונחפש רוחי: ⁸ הלעולמים ויגח ו אדני ולא-יסיף לרצות עוד: ⁹ האפס לנצח חסדו וגמר אמר לך וך: ¹⁰ השכח חנות אל אם-קפיץ באף רחמי סלה: ¹¹ גאמר חלזתי היא שנות ימין עליון: ¹² *אזכיר (אזכור) מעל-לי-יה כי-אזכרה מקדם בלאך: ¹³ והגיתי בכל-פעלה ובעלילותיך אשיחה: ¹⁴ אלהים בקדש דרפך מי-אל גדול באלהים: ¹⁵ אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך: ¹⁶ נאלת בזרוע עמד בני-יעקב ויוסף סלה: ¹⁷ ראוה מים ואלהים ראוה מים יחילו אף רגזו תהמות: ¹⁸ זרמו מים עבות קול נהנו שחקים אף-חצציה ותהלכנו: ¹⁹ קול רעמך ו בגלגל האירו בקדים תבל רגזה ותרעש הארץ: ²⁰ בים דרפך *ושביליך (ושביליך) במים רבים ועקבותיך לא נדעו: ²¹ נחית כצאן עמד ביד-משה ואהרן:

78

¹ משכיל לאסף האנינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי-פי: ² אפתחה במשל פי אביעה חידות מני-קדם: ³ אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו-לנו: ⁴ לא נכחדו מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועזונו ונפלאותיו אשר עשה: ⁵ ונגם עדותו ונעקב ותורה שם בישראל אשר צנה את-אבותינו להודיעם לבניהם: ⁶ למען ידעו דור אחרון בנים ילדו יקמו ויספרו לבניהם: ⁷ וישימו באלהים פסלם ולא ישכחו מעל-לי-אל ומצותיו יצרו: ⁸ ולא יהיו פאבותם דור סובר ומרה דור לא-יכין לבו ולא-נאמנה את-אל רוחו: ⁹ בני-אפרים נושקי רומיקשת הפכו ביום קרב: ¹⁰ לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת: ¹¹ וישכחו עלילותינו ונפלאותיו אשר הראם: ¹² נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה-צען: ¹³ בקע גם ובעיברם ויצב-מים כמור-נד: ¹⁴ וינתם בעען יומם וכל-חלילה באור אש: ¹⁵ ובקע צרים במדבר וישק בתהמות רבה: ¹⁶ ויוצא נוזלים מסלע ויזרר כנהרות מים: ¹⁷ ויוסיפו עוד לחטא-לו למרות עליון בצניה: ¹⁸ ונסו-אל בלבבם לשאל-אכל

לנפשם: 19 וידברו באלהים אמרו הניכל אל לערף שלחן במדבר: 20 הן הכה צור ו יזובו מים ונהלים וישטפו הנם להם ויכל תת אסרין שאר לעמו: 21 לכן שמע יהנה ויתעבר ואש נשקה ביעקב ונמ אף עלה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגו שמים נתן למו: 25 להם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע: 26 יסע קדים בשמים ונהג בעזו תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וקהל ימים עוף כנף: 28 ויפיל בקרב מנהגו סביב למשכנתיו: 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאונתם יבא להם: 30 לא זרו מתאונתם עוד אכלם בפייהם: 31 ואף אלהים ו עלה בהם ויהרג במשמניהם ובהורי ישראל הכריע: 32 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהבל ימיהם ושונתם בבהלה: 34 אס הרגם ודרשהו ושבו ושחרו אל: 35 ויזכרו כאלהים צורם ואל עליון נאדם: 36 ויפתוהו בפייהם ובלשונם ויבוו לו: 37 ולכם לא יזכו עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוא רחום וכפר עון ולא ינשחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: 39 ויזכר כירש המה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה נמרוהו במדבר ועציבוהו בישמון: 41 וישבו וינסו אל וקדוש ישאל התוו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מניצור: 43 אשר שם במצרים אתויו ומופתיו בשרה צען: 44 ויהפך לדם ואריהם ונזליהם בלישתיון: 45 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: 46 ויתן לחסיל ויבלם ויניעם לארבה: 47 יתרג בקרד ונחם ושקמוחם בחנמל: 48 ויסגר לקרד בעירם ומקניהם לרשפים: 49 ישלחם וחרון אפו עברה ונעם וצרה משלחת מלאכי רעים: 50 פלס נתיב לאפו לאחשה ממנת נפשם וחתם לקר הסגור: 51 ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהליהם: 52 ויסע פצאן עמו ונהגם כעדר במדבר: 53 וינתם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם פסה הים: 54 ויביאם אל נבול קדשו הרצה קנתה מינו: 55 ויגרש מפיניהם וזים ויפילם בתבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל: 56 וינסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: 57 ויסגו ויבגדו באבותם נהפכו כקשת רמיה: 58 ויכעסוהו בכמותם ובכסיליהם וקניאוהו: 59 שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: 60 וישט משכן שלו אהל שכן באדם: 61 ויתן לשבי עזו ותפאתו כדצור: 62 ויסגר לתרב עמו ובנחלתו התעבר: 63 בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא היללו: 64 בהניו בחרב נפלו זאלמנתיו לא תבכינה: 65 ויבן כישן אדני כנבור מתורגן מנין: 66 ויך צריו אחר חרפת עולם נתן למו: 67 וימאס באהל יוסף ובעשב אפרים לא בחר: 68 ויבחר את ששכט והורה את הר ציון אשר אהב: 69 ויבן כמור רמים מקדשו בארץ וסדה לעולם: 70 ויבחר ברנד עבדו ויבחרו ממקלות צאן: 71 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: 72 וירעם כתם לבבו ובתבניות פפיו ינחם:

79

1 מזמור לאסף אלהים באו גוים ו בנחלתך טמאו את ירושלים לעיים: 2 נתנו את נבילת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיות ארץ: 3 שפכו דמים פנים סביבות ירושלים ואין קובר: 4 הנינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: 5 עד מה יהנה האנף לצנח תבער כמוראש כנאתך: 6 שפך חמתך אלה הגוים אשר לא ידעו ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: 7 כי אכל את יעקב ואת נהרו השמו: 8 אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר וקדמונו רחמך כי דלנו מאד: 9 עורנו ו אלה ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: 10 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם וידע * בנינים) בנינים) לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: 11 תבוא לפניך אגדת אסיר כנדר זרועה הותר בני תמותה: 12 והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: 13 ואנחנו עמך וצאן מרעותך נודה לך לעולם לדר נדר נספר תהלתך:

80

1 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: 2 רעה ישראל ו האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: 3 לפני אפרים ובנימן ומנשה עורכה את נבחרתך ולכה לישעתה לנו: 4 אלהים השיבנו והאר פניך ונשעה: 5 והנה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: 6 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש: 7 תשימונו מדון לשכנינו ואבינו ילענו למו: 8 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונשעה: 9 גפן ממצרים תסיע הקרש גוים ותטעה: 10 פנית לפניך ותשמש שרשיה ותמלא ארץ: 11 כסו הרים צלה ונפיה ארו אל: 12 תשלח קצינה עדים ואל נהר ונקותיה: 13 למה פרכת

גְּדִיָּה וְאִלוֹהַּ כָּל־עֲבָרֵי הָרֶדֶד׃ 14 וְכִסְמִנְתָּה חֲנִיר מִזֶּעַר וְזִיו שְׁנֵי יָרְעֶנָּה׃ 15 אֱלֹהִים צָבָאוֹת שׁוֹבֵב־נֶאֱמַר הִבֵּט מִשְׁמַיִם וְרָאָה וּפְקֹד גִּפְּן זָאת׃ 16 וְכִנְהַ אֲשֶׁר־נִשְׁעָה יְמִינָהּ וְעַל־בֵּן אֲמַצְתָּה לָּהּ׃ 17 שְׂרָפָה כֹּאֵשׁ כִּסּוּחָהּ מִגִּעְרַת פְּנֵיהָ יֵאָבְדוּ׃ 18 תְּהִי־הִרְדֶּה עַל־אִישׁ יְמִינָהּ עַל־בֵּן אֲדָרְם אֲמַצְתָּה לָּהּ׃ 19 וְלֹא־יִנְסוּג מִמֶּנָּה תַחֲזִינִי וּבִשְׁמֹךְ נִקְרָא׃ 20 יִהְיֶה אֱלֹהִים צָבָאוֹת הַשִּׁיבֵנִי הָאֵל פְּנֵיךְ וּנְשָׁעָה׃

81

1 לְמִנְצָחַ | עַל־הַנְּתִיב לְאֶסְף׃ 2 הֲרִינֵנוּ לֹא־לְהִים עֲזָנֵנוּ הֲרִיעֵנוּ לֹא־לְהִי יַעֲקֹב׃ 3 שְׁאוּזְמֶרְחָ וּתְגוּרַתְךָ כְּגֹר נְעִים עִם־נֶבֶל׃ 4 תִּקְעוּ בַתְּדֹשׁ שׁוֹפָר בְּפִסְהָ לַיּוֹם תִּגְנוּ׃ 5 כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לֹא־לְהִי יַעֲקֹב׃ 6 עֲדוּת | בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ בְצֹאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפַּת לֹא־יִרְעָתִי אֲשַׁמֵּע׃ 7 הַסִּירֹתִי מִסִּבְל שְׁכֵמוֹ כְּפִיו מְדוּד תִּשְׁבְּרֶנָּה׃ 8 בְּצִרְחָה קָרָאתָ וְאֶחְלָצְךָ אֲעִנֶה בְּסִתְרֵי הַעַם אֲבַקְנֶה עַל־מִי מוֹרִיבָה סִלָּה׃ 9 שָׁמַע עֲמִי וְאֶעֱדֶה בְךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי׃ 10 לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכְרִי׃ 11 אֲנִכִּי | וַיִּהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחִיב־פִּיךָ וְאֲמַלְאֵהוּ׃ 12 וְלֹא־שָׁמַע עֲמִי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃ 13 וְאֲשַׁלַּחֵהוּ בְּשִׁירֵי־רִיב לִבָּם וְלֹכּוֹ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ 14 לֹא עֲמִי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יַהֲלֹכוּ׃ 15 בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּה וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי׃ 16 מִשְׁנֵאֵי יִהְיֶה וְיִבְחַשׁוּ־לִי וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ 17 וַיֵּאֱכִלֵהוּ מִתְּלַב חֶטֶה וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשָׁבִיעֶה׃

82

1 מִזְמוֹר לְאֶסְף אֱלֹהִים נֹצֵב בְּעֲדַת־אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים וְשִׁפְטִי׃ 2 עַד־מִתִּי תִשְׁפְּטוּ־עוֹל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סִלָּה׃ 3 שִׁפְטוּ־רַל וְתוֹם עֲנִי וְהִשׁ הַצְּדִיקוֹ׃ 4 פִּלְטוּ־רַל וְאֲבִיגַן מִן־רְשָׁעִים הַצִּילוּ־נִי׃ 5 לֹא יִדְעוּ | וְלֹא יִבִּינוּ בַחֲשֵׁכָה וּתְהַלְכוּ זְמוּזִים כַּל־מוֹסְרֵי אֶרֶץ׃ 6 אֲנִי־אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִזוֹן כָּלְכֶם׃ 7 אֲבֹן כְּאֲדָם תִּמּוּתוֹן וּכְאֲדָם הַשָּׁרִים תִּפְלוּ׃ 8 קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאֶרֶץ כִּי־רָמַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

83

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְאֶסְף׃ 2 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־לֵךְ אֵל־תַּחֲרֹשׁ וְאֵל־תִּשְׁקֹט אֵל׃ 3 כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֵיךָ יִהְיִמוּן וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ׃ 4 עַל־עַמּוֹה יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְעַצּוּ עַל־צַפּוֹנֵיךָ׃ 5 אֲמַרוּ לָכֵן וּנְכַחֲתֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד׃ 6 כִּי נִעַצּוּ לָב וַיְחַדּוּ עֲלֵיךָ בְרִית וַיְכַתּוּ׃ 7 אֲהַלִּי אֲדוֹם וַיִּשְׁמַעֲאֵלִים מוֹאָב וְהַמִּדְיָן׃ 8 נֶבֶל וְעִמּוֹן וְעַמְלַק פְּלִשְׁתִּים עַם־וְשָׁבִי צוּר׃ 9 גַּם־אֲשׁוּר נָלְחָה עִמָּם הִיוּ זְרוּעַ לְבַנְיָמִן לִטַּח סִלָּה׃ 10 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְּבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃ 11 נִשְׁמְרוּ בְּעִיר־דָּר הִיוּ דָמִן לְאֶרְצָה׃ 12 שִׁתְּמוּ גְדִיבָמוּ כַּעֲרָב וְכִזְאָב וְכִזְאָב וְכִזְאָב וְכִזְצַלְמִנֶעַע כַּל־נִסְיָכָמוּ׃ 13 אֲשֶׁר אֲמַרוּ גִירָשָׁה לָנוּ אַתְּ נְאוֹת אֱלֹהִים׃ 14 אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כִּנְלִגְל פִּקֵּשׁ לְפָנֵי־רוּחַ׃ 15 כֹּאֵשׁ תִּכְעַר־גַּעַר וְיִכְלָהֶכָה תִּלְהַט הַרִים׃ 16 בֵּן תִּרְדָּפֶם כְּסַעֲרָה וּכְסוּפָתָהּ תִּבְחַלֵּם׃ 17 מִלֵּא פְּנֵיהֶם קָלוּן וַיִּבְכְּשׁוּ שִׁמְךָ יִהְיֶה׃ 18 יִבְשׁוּ וַיִּבְחַלּוּ עַד־יִעָד וַיִּחַפְּרוּ וַיֵּאָבְדוּ׃ 19 וַיִּדְעוּ כִּי־אֵתָה שִׁמְךָ יִהְיֶה לְבַרְךָ עֲלִינוּ עַל־כָּל־הָאֶרֶץ׃

84

1 לְמִנְצָחַ עַל־הַנְּתִיב לְבַנְיָקֶרַח מִזְמוֹר׃ 2 מִה־יְדִידוֹת מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יִהְיֶה צָבָאוֹת׃ 3 נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָהּ | נִפְשֵׁי לַחֲצֹצְרוֹת וַיִּהְיֶה לָבִי וּבְשָׁרֵי יָרֵנִי אֵל אֱלֹהֵי׃ 4 גַּם־צַפּוֹר | מִצָּאָה כִּית וּדְרֹר | קָן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה אֲפָרְתֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יִהְיֶה צָבָאוֹת מִלְּפִי וְאֱלֹהֵי׃ 5 אֲשֶׁר־י וּשְׁבִי בֵיתְךָ עוֹד וַיְהַלְלוּךָ סִלָּה׃ 6 אֲשֶׁר־י אָדָם עוֹז־לוֹ בְךָ מִסְּלוֹת בְּלִבָּבָם׃ 7 עֲבָרֵי | בְּעַמְּךָ הִבְכָּא מַעֲנֵן וְשִׁירוֹהוּ גַם־בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה׃ 8 וְלֹכּוֹ מִתִּיל אֶל־תִּיל וַיִּרְאֵה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃ 9 יִהְיֶה אֱלֹהִים צָבָאוֹת שִׁמְעָה תִּפְלִיתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה׃ 10 מִנְּנִי רָאָה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פְּנֵי מִשְׁחָה׃ 11 כִּי טוֹב־לוֹם בַּחֲצִירֶיךָ מֵאֶלְךָ בַּחֲרֹתִי הַסְתוּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּד בְּאֶחְלֵי־רִשַׁע׃ 12 כִּי שָׁמַשׁ | וּמִנֵּן יִהְיֶה אֱלֹהִים חָן וְכַבּוֹד יִתֵּן יִהְיֶה לֹא יִמְנַע־טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים׃ 13 יִהְיֶה צָבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטַּח בְּךָ׃

85

1 לְמִנְצָחַ | לְבַנְיָקֶרַח מִזְמוֹר׃ 2 רְצִיבִית יִהְיֶה אֶרְצָה שְׁבֵת *שְׁבוּת) שְׁבִית) יַעֲקֹב׃ 3 נִשְׁאָת עוֹן עַמְּךָ כִּסִּיתָ כַּל־חַטָּאתָם סִלָּה׃ 4 אֲסַפֶּת כָּל־עֲבָרְתָהּ הַשִּׁבּוֹת מִחֲרוֹן אֲפָה׃ 5 שׁוֹבֵב אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ׃ 6 הַלְעוֹלָם תִּאֲנַח־בְּנוּ תִמְשֹׁךְ אֲפָה לְרַר וְדָר׃ 7 הִלֵּא־אֵתָה תִּשׁוּב תַחֲזִינִי וְעַמְּךָ יִשְׁמְחוּ־בְךָ׃ 8 הִרְאֵנוּ יִהְיֶה חֲסִדֶךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לָנוּ׃ 9 אֲשַׁמְעָה מִה־יְדִבְרֵי הָאֵל | יִהְיֶה כִּי | יִדְבַר שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חַסִּדֵּי וְאֶל־יְשׁוּבֵי לְכִסְלָה׃ 10 אֵד | קְרוֹב לִירְאֵי וְיִשְׁעוּ לְשִׁכּוֹן כְּבוֹד בְּאֶרְצָנוּ׃ 11 חֲסֵד וְאֲמִתּוּ בְּפָגְשׁוּ צָדִק וְשְׁלוֹם

לשקו: 12 אמת מארץ הצמח וצדק משמים נשקף: 13 גם יהנה ותן הטוב וארצנו תתן ויבולה: 14 צדק לפניו והלך וישם לדרך פעמיו:

86

1 תפלה לְדוֹד הַטָּהוּר יְהוָה אֲנִי עָנִי וְאֶבְיֹן אֲנִי 2 שְׁמֵרָה נַפְשִׁי כִּי־חֹסֵד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֵתָה אֱלֹהֵי הַבּוֹשֵׁט אֱלֹהֵי 3 תַּנְנִי אֲדֹנָי כִּי אֱלֹהֵי אֶקְרָא כֹּל־הַיּוֹם 4 שָׁמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֱלֹהֵי אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֲשֶׁא 5 כִּי־אֵתָה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב־חֹסֵד לְכָל־קְרָאֶיךָ 6 הַאֲזִינָה יְהוָה תַּפְלִתִּי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי 7 כִּי־נָתַתִּי אֶקְרָאֶךָ כִּי תַעֲנֵנִי 8 אִין־כְּמוֹד כָּאֵלִים אֲדֹנָי וְאִין כְּמַעֲשֵׂיךָ 9 כֹּל־גּוֹיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוּאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לַפְּנֵיךָ אֲדֹנָי וְיִכַּפְּרוּ לְשִׁמְךָ 10 כִּי־נִגְדוֹל אֵתָה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אֵתָה אֱלֹהֵים לְבַדְּךָ 11 הוֹרַנִי יְהוָה וּרְפָאָךָ אֶחֱלֶךָ בְּאִמְתָּךְ וְתֵד לִבִּי לִיְרָאָה שְׁמֹךָ 12 אֲדַבֵּר וְאֲדֹנָי אֱלֹהֵי כָּל־לִבִּי וְאֶכְבְּדָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם 13 כִּי־חֹסֵדְךָ נִגְדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוֹל תַּחֲתֵיךָ 14 אֱלֹהֵים וְזֵדִים כְּמוֹעֲלֵי וְעַתָּה פְּרִיצִים בְּקִשּׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא שְׁמוּד לְנַגְּחִם 15 וְאֵתָה אֲדֹנָי אֵל־רַחֲמִים וְחַנּוּן אֲרַךְ אֲפִים וְרַב־חֹסֵד וְאֵמֶת 16 הִנֵּה אֱלֹהֵי וְחַנּוּי הַנְּהַעֲזֶךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן־אִמְתְּךָ 17 עָשָׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׂנְאֵי וְיִבְשׁוּ כִּי־אֵתָה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי:

87

1 לבני־קרח מזמור שיר סודתו בהררי־קדש: 2 אהב יהוה שערי ציון מפל משכנות יעקב: 3 גבבות מדבר בה עיר האלהים סלה: 4 אזכיר ורחב ובכל לירעי הנה פלשת וצור עם־פוש אה ילד־שם: 5 ולציון וזמר איש ואיש ילד־בה והוא יכוננה עליון: 6 יהנה וספר בכתוב עמים זה ילד־שם סלה: 7 ושרים כהלים כל־מעני בה:

88

1 שיר מזמור לבני קרח למנוצח על־מחלת לענות משפיל להימן האזרחי: 2 יהנה אלהי ישועתי יום־צעקתי בלילה נהד: 3 תבוא לפניך תפלתי הטאה־אונף להנתי: 4 כי־שבעה ברעות נפשי וחני לשאול הגיעו: 5 ונחשיתי עם־יוֹרְדֵי בור הויתי כגבר אין־איל: 6 במתים תפשי כמו חללים ושבבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מנדה נגורו: 7 שתני בבור תחתיות במחשפים במצלות: 8 עלי סמכה חמתך וכל־משפרכך ענית סלה: 9 הרתקת מידעי ממני שתני תועבות למו פלא וקא אצא: 10 עיני דאכה מני עני קראתיך והנה בכל־יום ששחתני אליך כפי: 11 הלמתים תעשה־הלא אבי־רפאים יקומנו ויודוך סלה: 12 תוספר בגבר חסדה אמונתך פאכדון: 13 הוידע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: 14 ואני אליך והנה שגעת וכל־תפלתך תקדמך: 15 למה יהנה תונח נפשי תסתיר פניך ממני: 16 עיני ונגע מנער נשאתי אמונה: 17 עלי עברו חרונך בעת־יך צמתוֹנִי: 18 סבוי במים כלהים הקיפו עלי יחד: 19 הרתקת ממני אתב ונע מידעי מחשך:

89

1 משפיל לאיתן האזרחי: 2 חסדי יהוה עולם אשריה לך ודר ו אודיע אמונתך בפי: 3 כי־אמרתי עולם חסד ויגה שמים ו חסן אמונתך בהם: 4 כרתי ברית לבחירי לשבעתי לך עבדי: 5 עד־עולם אבין זרעך ובניתי לדר־דור כסאך סלה: 6 ויודו שמים פלאך יהוה אף־אמונתך בקהל קדשים: 7 כי מי בשחק יערך ליהוה ודמה ליהוה בבני אלים: 8 אל גערץ בסוד־קדשים רבה ונורא על־כל־סביביו: 9 יהוה ואלהי צבאות מ־כמוך חסין ויה אמונתך סביבותיך: 10 אתה מושל בגאות הים בשוא וליו אתה תשבחם: 11 אתה רפאת כחלל רחב בורש עוף השרת אויביך: 12 לך שמים אף־לך ארץ תבל ומלאה אתה וסדתם: 13 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ורגנו: 14 לך זרוע עם־גבורה תעז ירך תרום וימנך: 15 צדק ומשפט מוכן כסאך חסד ואמת וקדמו פניך: 16 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באזר־פניך ויחלכו: 17 בשמך ויגליו כל־היום ובצדקתך ירמו: 18 כי־תפארת עזמו אתה וברצונך *תרום תרום קרגנו: 19 כי ליהוה מנגנו ולקדוש ישכאל מלכנו: 20 אז וברכת בחיון לחסדיך ותאמר שנית עזר על־גבור תרימותי בתור מעם: 21 מצאתי רך עבדי בשמן קדש משחתיו: 22 אשר נדי חסון עמו אף־זרועי תאמננו: 23 לא־ישא אונב בו ובו־עולה לא יעננו: 24 וכתיתי מפני צרו ומשנאיו אנוך: 25 ואמונתך וחסדי עמו ובשמי תרום קרגו: 26 ושמתי בים רך ובנהרות ימינו: 27 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישעתי: 28 אף־אני בכור אתנהו עליון

למלכי־אֶרֶץ: 29 לְעוֹלָם *אֲשֶׁמֹר- (לֹא חֲסִדִי וְכִרְתִּי נֶאֱמַנְתָּ לִּי: 30 וְשִׁמְתִי לְעַד זֶרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמַיִם: 31 אִם־עֲזָבוּ בְּנֵי תוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטִי לֹא יִלְכוּן: 32 אִם־חֲקִיתִי יִחַלְלוּ זִמְצוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ: 33 וּפְקִדְתִּי בְשֶׁבֶט פִּשְׁעֵם וּבִנְנֵעִים עִוָּנָם: 34 וְחֲסִדִי לֹא־אֶפְיֵר מִעֵמֹם וְלֹא־אֲשַׁקֵּר בְּאִמּוֹנֹתַי: 35 לֹא־אֲחַלְלֵל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְתֵי לֹא אֲשַׁנֶּה: 36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִדְשִׁי אִם־לְדַגְרוּ אֶכְזָב: 37 זֶרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כִּשְׁמֹשׁ נֹגֵד: 38 כִּי־רַח יִכּוֹן עוֹלָם וְגַד בְּשֹׁחַךְ נֶאֱמָן סֶלָה: 39 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וְהִמָּאָס הִתְעַבְרַת עִם־מִשִּׁיחֶךָ: 40 גִּאֲרַתָּה בְּרִית עֲבָדֶיךָ חֲלַלְתָּ לְאֶרֶץ נִזְרוּ: 41 פִּרְצַתָּ כָּל־גְּדֵרֵינוּ שִׁמְתָּ מִבְּצֻרֵינוּ מִחַתָּה: 42 שָׁסִהוּ כָּל־עַבְדֵי דָרְךָ הִנֵּה חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ: 43 הִרְיִמוֹת יָמִין צָרְנוּ אֶל־שִׁמְחָתְךָ כָּל־אוֹיְבֵינוּ: 44 אֶף־תֵּשִׁיב צוּר חֲרָבֵנוּ וְלֹא תִקְיַמְתוּ בְּמִלְחָמָה: 45 הַשְׁבַּתָּ מִטְּהַרוּ וְכִסְאוֹ לְאֶרֶץ מִגְרָתָה: 46 הִקְצַרְתָּ יָמֵי עֲלוֹמֵי הָעֵשִׂית עָלָיו בּוֹשֶׁה סֶלָה: 47 עַד־מָה יִהְיֶה תִסְתֵּר לְנֹצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמַתָּה: 48 וְכִרְ־אֲנִי מִה־חֲלָד עַל־מִה־שְׂאוֹ בְּרָאתָ כָּל־בְּנֵי־אָדָם: 49 מִי גָבַר יִהְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָוֶת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׂאוֹל סֶלָה: 50 אֵיךָ וְחֲסִדֶיךָ הִרְאֵשְׁתִּים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדוֹד בְּאִמּוֹנְתָהּ: 51 וְכִרְ אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עַבְדֶּיךָ שְׂאֵתִי בְּחִיקֵי כָּל־רַבִּים עַמִּים: 52 אֲשֶׁר חֲרַפּוּ אוֹיְבֶיךָ וְיִהְיֶה אֲשֶׁר חֲרַפּוּ עַקְבוֹת מִשִּׁיחֶךָ: 53 בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

90

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מִעוֹן אַתָּה הִייתָ לָנוּ בְּדַר נִדְרָ: 2 בְּטַרְס וְהָרִים יִלְדוּ וְתִחַלְלֵל אֶרֶץ וְתִבְלֵ וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: 3 תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּפָא וְתֵאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי־אָדָם: 4 כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּינּוֹם אֶתְמוֹל כִּי עֲבָר וְאִשְׁמוּרָה בְּלוֹלָה: 5 זֶרְמַתָּם שָׁנָה וְהֵיוּ בַּבֶּקֶר כַּחֲצִיר וְחֶלֶף: 6 בַּבֶּקֶר יִצְיֵן וְחֶלֶף לְעָרֵב וּיִמָּלֵל וְיִבֹשׁ: 7 כִּי־כִלְיֵנוּ בְּאֶפְסָה וּבְחִמְתָּהּ נִבְהַלְנוּ: 8 *שֶׁתָּ (שֶׁתָּה) עֲזַנְתֵּנוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר שִׁנְיָה: 9 כִּי כָּל־יָמֵינוּ שָׁנוּ בְּעַבְרַתְךָ כִּלְיֵנוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶנֶח: 10 מִי־שָׁנוּתֵנוּ בְּהֵם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּנִבְרֹת וְשְׁלוֹמִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גֵז חַיִּשׁ וְנִעַפְּהָ: 11 מִי־יֹדַע עַד אֶפְסָה וְכִירְ־אֶתְךָ עַבְרַתְךָ: 12 לְמַנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבְא לְבָב כְּחֶמָה: 13 שׁוּבָה יְהוָה עַד־מִתִּי וְהִנַּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ: 14 שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדֶיךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: 15 שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֵינֵינוּ שְׁנוֹת רֵאיוֹנֵי דַעַה: 16 יִרְאֶה אֵל־עַבְדֶּיךָ פְּעֻלָּתְךָ וְתִדְרָךְ עַל־בְּנֵי־הָם: 17 וְיִהְיֶה וְנֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

91

1 יֵשֵׁב בְּתֵת עֲלִיזֵן בְּצֹל שִׁדְי וְתִלְוֹנֵן: 2 אִמֵּר לִיהוָה מַחְסִי וּמְצִידְתִּי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי־בוּ: 3 כִּי תִהְיֶה יִצְחָק מִפֶּה יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַיּוֹת: 4 בְּאֲבָרְלוֹ וְיִסֵּד לָךְ וְתַחַת כְּנַפְיֵי תַחֲסֶה צִנָּה וְסַחֲרָה אִמְתּוֹ: 5 לֹא־תִירָא מִפְּחַד לִילָה מִחֹץ יַעֲוֹר וְיִמּוֹם: 6 מִדְּבַר בְּאֶפְסָל וְחֶלֶף מִקֶּשֶׁט יִשׁוּד צְהָרִים: 7 יִפֹּל מִצִּדֶּךָ וְאֵלֶּף וּרְבָבָה מִיַּמִּינֶךָ אֲלִיךָ לֹא יִגַּשׁ: 8 רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטַח וּשְׁלַמַת רַשְׁעִים תִּרְאֶה: 9 כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֲלִיזֵן עֲלַמְתָּ מְעוֹנֶךָ: 10 לֹא־תֵאָמַר אֲלִיךָ רַעַה וְנִנַּע לֹא־יִקְרַב בְּאֶחָדֶךָ: 11 כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה־לָךְ לִשְׁמֹרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: 12 עַל־כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ שׁוֹן־תִּגַּף בְּאֶבֶן וְיִלָּךְ: 13 עַל־שֶׁחַל נִפְתָּן תִּדְרָךְ תִּרְמַס כְּפִיר וְתִגִּין: 14 כִּי בִי חָשַׁךְ וְאֶפְסַלְתָּהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי־יָבֵעַ שָׁמִי: 15 יִקְרְאוּ וְאֲעַנְהוּ עִמּוֹ־אֲנִי בְּצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאֲכַבְּדָהוּ: 16 אֲרָךְ יָמִים אֲשִׁיבֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

92

1 מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: 2 טוֹב לְהִדּוֹת לִיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיזֵן: 3 לְהַעֲיֵד בַּבֶּקֶר חֲסִדֶיךָ וְאִמּוֹנֹתֶיךָ בְּלוֹלֹת: 4 עַל־יַעֲשׂוֹר וְעַל־גִּבְל עַלִּי הַגִּינוֹן בְּכוֹנוּ: 5 כִּי שִׁמְחַתֵּנִי יְהוָה בְּפֻעֻלָּתְךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיךָ אֲרַגֵּן: 6 מִה־גֵּדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מֵאֹד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבְּתֶיךָ: 7 אִישׁ־בְּעַר לֹא יִדַּע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין אֶת־זִמְצוֹתָ: 8 בְּפִרְחֵי רַשְׁעִים וּכְמוֹ עֵשֶׂב וְיִצְיָצוּ כָּל־פְּעֻלֵי אֵוֹן לְהִשְׁמָדָם עַד־יַעַד: 9 אַתָּה מְרוֹם לְעֵלְמָם יְהוָה: 10 כִּי הִנֵּה אֵיבֹד וְיִהְיֶה כִּי־יִהְיֶה אֵיבֹד יִאֲבִדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל־פְּעֻלֵי אֵוֹן: 11 וְתִרְם כְּרָאִים קִרְנֵי בְלָתִי בְּשִׁמְךָ רַעְנוֹן: 12 וְתִבַּט עֵינֵי בְשׁוּרֵי בְּקַמִּים עַלִּי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: 13 צִדִּיק כְּתִמֵּר וּפְרַח כְּאֵרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה: 14 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: 15 עוֹד יִנּוּכוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: 16 לְהַעֲיֵד כִּי־יִשָּׁר וְיִהְיֶה צְוִירֵי וְלֹא־*עֲלֵתָה (עוֹלֵתָה) בּוּ:

93

1 יהנה מלך גאות לבש לבש יהנה עו התאזר אר־תכון תבל בל־תמוט: 2 נכון כסאך מאז מעולם אָתָּה: 3 נשאו נהרותו יהנה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דְּכָבִים: 4 מקלותו מים רבים אדירים משבריים אדיר במרום יהנה: 5 ער־תִּיד ונאמנו מאד לביהך נאנה־קדש יהנה ל־אָרְךָ יָמִים:

94

1 אל־נקמות יהנה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב זמול על־גאים: 3 ער־מתי רשעים יהנה ער־מתי רשעים ועלו: 4 וביעו ודברו עתק ותאמרו כל־פעלי אָנֹן: 5 עמך יהנה ודכאי ונחלתך יענו: 6 אלמנה וגר ונהגו ויתומים ורצחו: 7 ונאמרו לא יראה־יה ולא־יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: 9 הנטט אָנֹן הלא ישמע אם־יצר עין הלא יביט: 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהנה ודע מחשבות אדם ביהמה הבל: 12 אשרי הנבר אשר־תסרנו יה ומתורחף תלמ־נו: 13 להשקיש לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כי לא־יטש יהנה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 ביעד־צדק ישוב משפט ואחריו כל־ישרי־לב: 16 מירקום לי עם־מרעים מירתיצב לי עם־פעלי אָנֹן: 17 לולי יהנה עזרתה לי כמעט שכנה דונה נפשי: 18 אם־אמרתִי מטה רגלי סדך יהנה יסע־ני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: 20 התיברך כסא הנות יצר עמל עלי־חֶק: 21 גודו על־נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: 22 ויהי יהנה לי למשגב זאלהי לצור מחסי: 23 וישב עליהם ואת־אונם וברע־תם וצמיתם וצמיתם יהנה אלהינו:

95

1 לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי אל גדול יהנה ומלך גדול על־כל־אלהים: 4 אשר בידו מחקרי־ארץ ותועפות הרים לו: 5 אשר־לו הים ותוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 באו נשתתחה ונכרעה נברכה לפני־יהנה עשנו: 7 כי הוא אלהינו ונאנחנו עם מרעיתו וצאן רדו ליום אם־בקלו תשמעו: 8 אל־תקשו לבבכם כמריבה כיום מטה במדבר: 9 אשר גסוני אבותיכם בתנוני גס־ראו פעלי: 10 אך־בעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר־נשבעתי באפי אם־יבאין אל־מנוחתי:

96

1 שירו ליהנה שיר חדש שירו ליהנה כל־הארץ: 2 שירו ליהנה ברכו שמו בשרו מיום־ליום ישועתו: 3 ספרו בגוים כבודו בכל־העמים נפלאותיו: 4 כי גדול יהנה ומהלל מאד נורא הוא על־כל־אלהים: 5 כי כל־אלהי העמים אלילים ויהנה שמים עשה: 6 הוד־והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהנה משפחות עמים הבו ליהנה כבוד ועז: 8 הבו ליהנה כבוד שמו שאו־מנחה וכאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהנה בהדר־תקדש תילו מפניו כל־הארץ: 10 אמרו בגוים יהנה מלך אר־תכון תבל בל־תמוט רין עמים במושרים: 11 ושמחו השמים ותגל הארץ ורעם הים ומלאו: 12 ועלו שדי וכל־אשר־בו או רננו כל־עציו־ער: 13 לפני יהנה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט־תבל בצדק ועמים באמונתו:

97

1 יהנה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים: 2 ענו וערפל סביבי צדק מושפט מכון כסאו: 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: 4 האירו ברכיו תבל ראתה ותחל הארץ: 5 הרים כדונג נסמו מלפני יהנה מלפני אָנֹן כל־הארץ: 6 הגידו השמים צדקו וראו כל־העמים כבודו: 7 וישבו כל־עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו־לו כל־אלהים: 8 שמעה ותשמח וציו ותגלנה בנות יהודה למען משפט־יהנה: 9 בראתה יהנה עליון על־כל־הארץ מאד נעלית על־כל־אלהים: 10 אֶבְי יהנה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים וצילים: 11 אור ורע לצדיק ולישר־לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהנה ויהודו ולבך קדשו:

98

1 מזמור שירו ליהנה שיר חדש כיינפלאות עשה הושיעה־לו מינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהנה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 וכל־חסדו ונאמונתו לבית ישראל ראו כל־אפסי־ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהנה כל־הארץ פצחו ורננו וזמרו: 5 זמרו ליהנה בכבוד בכבוד וקול זמרה:

6 בתצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלאו תבל ונשבי בה: 8 נהרות ומחאורקף יחד הרים ורגנו: 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

99

1 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: 2 יהוה בציון גדול וגם על כל העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועז מלך משפט אהב אתה בוננת מישרים משפט וצדקה ביצקב ואתה עשית: 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: 6 משה ואהרן וכל בני ישראל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם: 7 בעמוד ענן ודבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו: 8 יהוה אלהינו אתה עזיתם אל גשא היות להם ונקם על עלילותם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

100

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא אעשנו * ולא ילון אנחנו עמו וצאן מרעותו: 4 באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד רך נדר אמונתו:

101

1 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אומרה: 2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתה לך בתם ללכבי בקרב ביתי: 3 לא אשית לנגד עיני דבר בלעל עשה סטים שנאתי לא ודבק בי: 4 ללב עקש יסור ממני רע לא אדע: 5 *מלושני *מלושני בסתר ו רעה אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אלו לא אוכל: 6 עיני בגאמני ארץ לשבת עמרי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא ישוב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני: 8 לבקרים אצמית כל רשע ארץ להקרית מעיר יהוה כל פשעלי און:

102

1 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו: 2 יהוה שמעה תפילתי ושועתי אליה תבוא: 3 אל תסתור פניו ומניו ביום צר לי הטאה אלי אונף ביום אקרא מהר ענני: 4 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קר נחרו: 5 הוכה בעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: 6 מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי: 7 דמיתי לקאת מדבר יויתי ככוס חרבות: 8 שקרתי ואהיה כצפור בודד על גג: 9 כל הימים חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: 10 כי אפך פלחם אכלתי ושקני בבקי מסכתי: 11 מפני ועמך וקצףך כי נשאתני ותשליכני: 12 ימי כצל נטוי ואני בעשב איבש: 13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לך נדר: 14 אתה תקום תרחם ציון כי יעת לחננה כי בא מועד: 15 כי יצו עבדך את אגניו ואת עפרה יחננו: 16 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: 17 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: 18 פנה אל תפלת הערער ולא יבזה את תפלתם: 19 תפתח זאת לדור אחרון ועם נבוא יהלל יה: 20 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים ואל ארץ הביט: 21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: 22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: 23 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: 24 ענה בדרך * כחו * פחיו קצר ימי: 25 אמר אלי אל תשלני בחצי ימי בדור דורים שנותיד: 26 לפני הארץ יכרת ומעשה ידיו שמים: 27 תמה ויאברו ואתה תעמד וכלם כפנה יכלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 28 ואתה יהוה ושנותיד לא יתמו: 29 בני עבדך ישכנו וירעם לפניך ויבן:

103

1 לדוד ברכי גפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: 2 ברכי גפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: 3 הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאוכי: 4 הנואל משחת חגיבי המעטרכי חסד ורחמים: 5 המשביע פטוב עדיף תחיה פגשר געורכי: 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: 7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עליותיו: 8 רחום וחנון יהוה ארף אפים ורחב חסד: 9 לא לנצח גריב ולא לעולם יטור: 10 לא בחטאינו עשה לנו ולא בעונותינו נמל עלינו: 11 כי כנבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: 12 כרתק מזרח ממשך הרחיק ממנו את פשעינו: 13 כרתם אב על בגים רחם יהוה על יראיו: 14 כי הוא ידע ויצרנו זכור כרעפר אנחנו: 15 אנוש כחציר ימי כציון השדה כן ציון: 16 כי רוח עברתו ואיגנו ולא יכירנו עוד מקומו: 17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו

וְצַדִּיקְתּוֹ לִבְנֵי בָנִים: 18 לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלוֹזְכְּרֵי פְקֻדוֹי לְעִשְׂוֹתָם: 19 יִהְיֶה בְּשָׁמַיִם הַכִּיּוֹן כְּסָאוֹ וּמַלְכוּתוֹ כָּכֵל מִשְׁלָח: 20 בְּרַכּוֹ יִהְיֶה מַלְאָכָיו גִּבְרֵי לַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשֹׁמֵעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: 21 בְּרַכּוֹ יִהְיֶה כָּל צַבָּאָיו מְשֻׁרְתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ: 22 בְּרַכּוֹ יִהְיֶה כָּל-מַעֲשָׂיו בְּכָל-מַקְמוֹת מִמְשַׁלְתּוֹ מִמְשַׁלְתּוֹ בְּרַכְּבֵי אֹתוֹ יְהוָה:

104

1 בְּרַכְּבֵי נַפְשֵׁי אֶת-יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵי גִדְלַת מָאֵד הוֹד וְהַדָּר לְבָשֶׁת: 2 עֲטָה אֹדֶר כִּשְׁלֵמָה נוֹטֵה שְׁמַיִם כְּרִיעָה: 3 תִּמְקַרְהָ בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁמַיִם-עֲבָיִים רַכּוֹבוֹ הַמְהַלְךְ עַל-פְּנֵי-רוּחַ: 4 עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחֹת מְשֻׁרְתָיו אֵשׁ לֶהֱטֵ: 5 יַסֹּד-אָרֶץ עַל-מְכוּנֶיהָ כַּל-תְּמוֹשׁ עוֹלָם וְעַד: 6 תַּהוֹם כָּל-בוֹשׁ כְּפִיתוֹ עַל-הָרִים יַעֲמִדוּ-מַיִם: 7 מִן-פְּעֻרַתָּךְ יִנְסוּן מִן-קוֹל הַעֲמֹד יַחְפְּזוּן: 8 יַעֲלִי הָרִים יַרְדּוּ בַקְּעוֹת אֶל-מְקוֹם זֶה וְיִסְדְּתָ לָהֶם: 9 גְּבוּל-שָׁמַיִת כַּל-יַעֲבִירוּן כַּל-יִשׁוּבוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: 10 הַמְשַׁלַּח מַעֲנִיִּים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים וְהַלְכוּן: 11 יִשְׁקוּ כַּל-חַיֹּת שֶׁרִי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם: 12 עֲלִיהֶם עוֹף-הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עָפָאִים וְהַגְּדֻקּוֹל: 13 מִשְׁקָה הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו מַפְרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: 14 מִצְמִיחַ חַצִּיר וּלְבַתְּמָה וְעֵשֶׂב לְעִבְרַת הָאֲדָם לְהוֹצִיא לָהֶם מִן-הָאָרֶץ: 15 וַיֵּן וְיִשְׁמַח לְכַב-אֲנָשׁ לְהַצְטִיל פְּנִים מִשָּׁמַן וְלָחֵם לְכַבֵּא אֲנָשׁ וְיִסְעֵד: 16 יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: 17 אֲשֶׁר-שָׁם צַפְרַיִם וְקַנְנוֹ חִסְדֵיךָ בְרוֹשִׁים בֵּיתֶךָ: 18 הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים סְלָעִים מִחֶסֶד לְשִׁפְזִים: 19 עֲשֵׂה יִרְחַ לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יַדַּע מְבוֹאוֹ: 20 תִּשְׁתַּחֲשָׁד וְיִהִי גִלְיָה בּוֹ-תְרַמֵּשׁ כַּל-חַיֹּתוֹ-עַר: 21 הַכַּפְּרִים שְׁאֵנִים לְפָרָה וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם: 22 תִּזְכַּח הַשָּׁמֶשׁ וְאִסְפוֹן וְאֶל-מְעוֹנֹתָם וְרַבְצוֹן: 23 יֵצֵא אֲדָם לְפַעֲלוֹ לְעִבְדָּתוֹ עֲרֵי-עָרֵב: 24 מִהֲרִדּוֹ מַעֲשֵׂיךָ וְיִהְיֶה בָלֵם בְּחֻקְהָ עֲשֵׂיתָ מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָד: 25 זֶהוּ הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב וְרִים שָׁם-רָמֵשׁ וַאֲיוֹן מִסְפָּר חַיֹּת קְטַנּוֹת עַם-גְּדֻלוֹת: 26 שָׁם אֲנִיּוֹת וְהַלְכוּן לַיּוֹת וְזֶה-יִצְרָתָ לְשַׁחֲקוֹ: 27 כָּלֵם אֱלֹהֵי יִשְׁבְּרוּן לְתַת אָכְלָם בַּעֲתוֹ: 28 תַתּוֹן לָהֶם וְלִקְטוֹן תַּפְתַּח יָדֶךָ יִשְׁבְּעוּן מִכּוֹב: 29 תִּסְתַּיֵּר פְּנֵיךָ וְיִבְהַלּוּן תַּסְפֵּי רַחֲמִים וְיִנְעוּ וְאֶל-עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: 30 תִּשְׁלַח רִחְמֶךָ וְיִבְרָאוּן וְתַחֲדַשׁ חֲנִי אֲדָמָה: 31 יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם וְשִׁמְחָה יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: 32 הַמְכִיב לְאָרֶץ וְתַרְעֵד יַנַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: 33 אֲשֶׁר־הָ לִיהוָה בַּחַיִּי אֲזַמְּרָה לְאֵלֵיךָ בַּעֲדֵי: 34 יַעֲרַב עֲלָיו שִׁתִּי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: 35 וַתִּמְנו חַטָּאִים וּמִן-הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים וְעוֹד אֲנִים בְּרַכְּבֵי נַפְשֵׁי אֶת-יְהוָה הַלְלוּ-יְהוָה:

105

1 הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: 2 שִׁירוּ-לוֹ וְזַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-נַפְלְאוֹתָיו: 3 הַתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ יִשְׁמַח לֵב וּמִבְּכַשֵּׁי יְהוָה: 4 דַּרְשׁוּ וְיִהְיֶה וְעִזּוּ בַּקְּשׁוּ פְּנֵי תְמוּד: 5 זְכִירוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְּתוֹ וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: 6 זַרַע אֲבָרְתָם עֲבָדוּ בְנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירֵי: 7 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: 8 זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: 9 אֲשֶׁר בָּרַת אֶת-אֲבָרְתָם וּשְׁבַעְתּוֹ לְיִשְׁחָק: 10 וַיַּעֲמִידֶה לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: 11 לֵאמֹר לֵךְ אֲתוֹן אֶת-הָאָרֶץ כְּנַעַן חָבֵל נַחֲלָתְכֶם: 12 בְּהִיּוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעַט וַגְּרִים בָּהֶ: 13 וַיִּתְהַלְכוּ מִנְּוִי אֶל-גְּוִי מִמְּמַלְכָּה אֶל-עַם אַחֵר: 14 לֹא-הִנִּיחַ אֲדָם לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: 15 אֶל-תַּגְּנוּ בְּמִשְׁחֵי וְלִנְבִיאֵי אֶל-תַּרְעוּ: 16 וַיִּקְרָא רַעֵב עַל-הָאָרֶץ כַּל-מַטֵּה-לָחֵם שָׁבַר: 17 שְׁלַח לַפְּנִיָּה אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף: 18 עֲנוּ בַכָּבֵל *רְגִלְיוֹ *רְגִלְיוֹ בְּרִזְלֵ בָּאָה נַפְשׁוֹ: 19 עַד-עֵת בֹּא דְבָרוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה צַרְפָּתָהּ: 20 שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשַׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחְהוּ: 21 שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל כָּל-קִנְיָנוּ: 22 לְאֹסֵר שְׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקִינוֹ יַחֲכֵם: 23 וַיָּבֵא וְיִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאָרֶץ-חַם: 24 וַיַּפֵּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם: 25 הִפְךָ לְבָם לְשֵׂנֵא עַמּוֹ לְהַתְנַחֵל בַּעֲבָדָיו: 26 שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ אֲהֲרֹן אֲשֶׁר בְּחֵר-בוֹ: 27 שְׁמוֹ-בֵם דְּבַרְי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאָרֶץ חַם: 28 שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ (דְּבָרוֹ): 29 הִפְךָ אֶת-מִימִיתָם לָחֵם וַיִּזְמַת אֶת-דָּגָתָם: 30 שְׁבַח אֲרָצִים צַפְרֵדַעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: 31 אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב פְּנִים כָּל-גְּבוּלָם: 32 נָתַן גַּשְׁמִיתָם בְּהַד אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצִים: 33 וַיַּדְּ גַפְנִים וְתַאנְתָּם וַיִּשְׁפַּר עֵץ גְּבוּלָם: 34 אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וְזִלְק וַאֲיוֹן מִסְפָּר: 35 וַיֵּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצִים וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: 36 וַיַּדְּ כָל-בְּכוֹר בְּאֲרָצִים רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנֵם: 37 וַיּוֹצִיאֵם בַּכֶּסֶף וַיִּזְבַּח וַאֲיוֹן בְּשִׁבְעֵי כּוֹשֶׁל: 38 שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם בְּרַגְלָם פָּחַדְם עֲלֵיהֶם: 39 פָּרַשׁ עַנְן לְמִסְפָּד וְאֵשׁ לְהֵאָרֵר לְיָלֵחַ: 40 שְׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלָחֵם שְׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: 41 פָּתַח צִוּר וַיַּזְבִּיחוּ מַיִם הַלְכוּ בְּצִוּת נְהַר: 42 כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קְדוֹשׁ אֶת-אֲבָרְתָם עֲבָדוֹ: 43 וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בַּחֲרִירֵי: 44 וַיַּתְּנוּ לָהֶם אֲרָצוֹת נוֹגֵם וְעַמּוֹ לְאֵמִים וַיִּרְשׁוּ: 45 בַּעֲבוּר וַיִּשְׁמְרוּ חֻקָיו וְתוֹרָתוֹ וַיִּצְרוּ הַלְלוּ-יְהוָה:

106

1 הַלְלוּהָּ הַיְהוָה לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ 2 מִי יִמְלַל גְּבוּרֹת יְהוָה וְשִׁמְעַתְּ כָּל־תְּהִלָּתוֹ׃
 3 אֲשֶׁר יוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה כְּכֹל־עֵת׃ 4 זָכַרְנִי יְהוָה בְּרִצְוֹן עֲמָדָה פָּקְדֵנִי בִישׁוּעָתְךָ׃ 5 לְרָאוֹת וּבְטוֹבָתְךָ בְּחִירֹךָ לְשִׁמְחַת בְּשִׂמְחַת גּוֹיְךָ לְהַתְהַלֵּל עִם־נְחִלָּתְךָ׃ 6 חֲמָאֵנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ הַעֲוִינוּ הַרְשַׁעְנוּ׃
 7 אָבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם׃ לֹא־הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת־רַב חֶסְדְּךָ וְנִמְרוּ עֲלֵינוּ בְּיַם־סוּף׃
 8 וַיּוֹשִׁיעַ לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ׃ 9 וַיַּגְעַר בְּיַם־סוּף וַיַּחֲרַב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהוֹמוֹת כַּמַּדְבָּר׃
 10 וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד אֱוִילִים מִיַּד אֱוִילִים מִיַּד אֱוִילִים צָרִיחַם אָחֵד מֵהֶם לֹא נִתְרַם׃ 12 וַיֹּאמְרוּ בְּדַבְּרֵינוּ יִשְׁרִי תְהִלָּתוֹ׃ 13 מִהֲרוּ שְׂכָחוּ מַעֲשֵׂיו לֹא־חִפְּזוּ לַעֲשׂוֹתוֹ׃ 14 וַיִּתְּאוּ תַּאֲוָה בַּמַּדְבָּר וַיִּגְסּוּ־אֶל־בְּשִׂימּוֹן׃ 15 וַתֵּן לָהֶם שְׂאֵלָתָם וּשְׁלַח רִצּוֹן בְּנַפְשָׁם׃ 16 וַיִּקְנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה׃
 17 תַּפְתַּח־אָרֶץ וּתְבַלַּע דָּתָן וְחֶמְדַּס עַל־עֲרַת אַבְיָרִים׃ 18 וּתְבַכְעֶר־אֵשׁ בַּעֲדָתָם לְהַבִּיחַ תְּלַהֲט רִשְׁעִים׃
 19 יַעֲשׂוּ־עֲגֹל בַּחֲרִב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּסְכָּה׃ 20 וַיִּמְרוּ אֶת־כַּבֹּדְךָ בַּתְּכִינִית יָשׁוּר אַכַּל עֵשֶׂב׃ 21 שָׂכְחוּ אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה נִדְלוֹת בְּמִצְרָיִם׃ 22 נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נִזְרָאוֹת עַל־יַם־סוּף׃ 23 וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֵם וְלֹא־מָשָׁה בְּחִירוֹ עַמְּד בַּפָּרָץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חַמְתּוֹ מִהַשְׁחִית׃ 24 וַיִּמְאַסוּ בְּאֶרֶץ חַמְדָּה לֹא־הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ׃
 25 וַיִּרְגְּזוּ בְּאֵהָלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה׃ 26 וַיִּשְׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמַּדְבָּר׃ 27 וּלְהַפִּיל וַרְעָם בְּנוֹיָם וְלִירוֹתָם בְּאֶרְצוֹת׃ 28 וַיַּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֵּאֱכְלוּ וּבְחֵי מֵתִים׃ 29 וַיִּכְעִסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתַּפְרִץ־לָהֶם מִגְּפָה׃ 30 וַיַּעֲמֵד פִּינָחַס וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמִּגְפָּה׃ 31 וַתִּתְשָׁב לֹא צְדָקָה לְדָר וְדָר עַד־עוֹלָם׃
 32 וַיִּקְצִיפוּ עַל־מִי מְרִיבָה וַיִּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃ 33 כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיִּבְטְאוּ בַשְּׂפָתָיו׃ 34 לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הַעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם׃ 35 וַיִּתְעַרְבוּ בְּנוֹיָם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃ 36 וַיַּעֲבְדוּ אֶת־עֲצָבֵיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹנָשׁ׃ 37 וַיִּזְבְּחוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לְשִׂדִּים׃ 38 וַיִּשְׁפְּכוּ חֵם נָפִי דַם־בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצָבִי כִגְעֹן וַתַּחַנֵּף הָאָרֶץ בְּדַמִּים׃ 39 וַיִּשְׁמְאוּ בַמַּעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃ 40 וַתַּחַר־אָרֶץ יְהוָה בַּעֲמֹו וַתַּעֲב אֶת־נְחִלָּתוֹ׃ 41 וַתַּגֵּם בְּיַד־גּוֹיִם וַיִּשְׁלְּחוּ בָהֶם שְׂנְאֵיהֶם׃ 42 וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם׃ 43 פְּעָמִים רַבּוֹת וַיִּצְלַח וְהִמָּה וַיִּמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיִּכְנְעוּ בַּעֲוֹנָם׃ 44 וַיִּרְא בַּצָּר לָהֶם בְּשָׂמְעוֹ אֶת־דַּרְתָּם׃ 45 וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כְּרַב *חֶסֶד׃ 46 וַתֵּן אוֹתָם לְדַחְמִים לִפְנֵי כָּל־שׂוֹבְבֵיהֶם׃ 47 הוֹשִׁיעֵנו׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קְדֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלַתְךָ׃
 48 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמֵן כָּל־הַיּוֹם׃

107

1 הַיְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ 2 יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר נִאֲלַם מִיַּד־צָר׃ 3 וּמֵאֲרָצוֹת קַבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמְעַרְבַּת מִצְפּוֹן וּמִיָּם׃ 4 תַּעַן בַּמַּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מִצְּאוֹ׃ 5 רַעֲבִים עַם־צִמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תַּחַטְטֹף׃ 6 וַיַּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצָּר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם צִיָּלִים׃ 7 וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלַכַּת אֶל־עִיר מוֹשָׁב׃ 8 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו לְבִנְי אָדָם׃ 9 כִּי־הִשְׁבִּיעַ נַפְשׁ שִׁקְקָה וּגְפֶשׁ דָּעָבָה מִלֹּא־טוֹב׃ 10 יִשְׁבִּי תַשֵּׁף וּצְלִמּוֹת אִסְרֵי עֲנִי וּבְרָזַל׃ 11 כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֲלִזִּין נֶאֱצַו׃
 12 וַיִּכְנַע בְּעַמְּל לִבָּם כִּשְׁלוֹ וְאֵין עֹז׃ 13 וַיַּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצָּר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וַיּוֹשִׁיעֵם׃ 14 וַיִּצְיֵאֵם מִתַּשֵּׁף וּצְלִמּוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם וַיַּתֵּק׃ 15 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו לְבִנְי אָדָם׃ 16 כִּי־שָׁבַר דַּלְתוֹת נַחֲשֶׁת וּבְרִיתֵי בְרִזָּל נִדַּע׃ 17 אוֹלִים מִהֲרֹף פִּשְׁעָם וּמַעֲנֹתֵיהֶם וַתַּעֲנוּ׃ 18 כָּל־אֲכַל תַּתַּעַב נַפְשָׁם וַיִּזְעִי עַד־שַׁעֲרֵי מוֹת׃ 19 וַיַּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצָּר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וַיּוֹשִׁיעֵם׃ 20 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפְּאֵם וַיִּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם׃ 21 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו לְבִנְי אָדָם׃ 22 וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּדוּ מַעֲשֵׂיו בְּרִנָּה׃
 23 יוֹדְרֵי הַיָּם בְּאֵיגוֹת עֵשִׂי מִלְּאֵכָה בְּמַיִם רַבִּים׃ 24 תִּמְדָּה רְאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בַּמַּצּוֹלָה׃ 25 וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רִנַּת סַעֲרָה וַתְּרוֹמֵם גְּלוֹי׃ 26 יַעֲלוּ שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרַעַת תַּתְמוּנָה׃ 27 יַחֲזוּ וַיִּנְעוּ פֶּשְׁעוֹר וְכָל־חַקְמָתָם תַּתְבַּלַּע׃ 28 וַיַּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצָּר לָהֶם וּמַצְקוֹתֵיהֶם וַיִּצְיֵאֵם׃
 29 יָקַם סַעֲרָה לְדַמְמָה וַיַּחֲשׂוּ צִלֵּיהֶם׃ 30 וַיִּשְׁתַּחֲווּ כִּי־יִשְׁתַּחֲווּ וַיִּנְחַם אֶל־חַמְדוֹ הַפְּצָם׃ 31 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו לְבִנְי אָדָם׃ 32 וַיִּרְמָמוּהוּ בְּקַח־לֵעָם וּבְמוֹשָׁב זָקֵנִים וַיְהַלְלוּהוּ׃ 33 יֵשֶׁם נְהַרֹת לְמִדְבָּר וּמִצְּאֵי מַיִם לְצִמְאֹן׃ 34 אָרֶץ חָרִי לְמַלְחָה מִרְעַת יִשְׁבִּי בָהּ׃ 35 יֵשֶׁם מְדָבָר לְאִנְסֵי־מַיִם וְאָרֶץ צִיָּה לְמִצְּאֵי מַיִם׃
 36 וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכְנְעוּ עִיר מוֹשָׁב׃ 37 וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ קְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה׃ 38 וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מֵאֹד וּבָהֶמְתָּם לֹא יִמְעִיט׃ 39 וַיִּמְעָטוּ וַיִּשְׁחוּ מַעֲצָר רַעַת וַיִּנּוּן׃ 40 שַׁפְּדוּ בְּזוֹ עַל־גְּדִיכֵים וַתַּעַם

בתהו לא־הִרְדָּה: 41 וַיִּשְׁגַּב אֲבִינִי מֵעוֹנֵי נַפְשִׁי כִּצְאֵן מִשְׁפָּחוֹת: 42 יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהֶם: 43 מִי־חֶכֶם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהִים וַיִּתְבַּנְּנוּ חֲסֵדֵי יְהוָה:

108

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 נִכּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה אֶף־בְּבוּדִי: 3 עוֹרָה הִנְבֵּל וּכְזוֹר אֲעִירָה שֹׁמֵר: 4 אֲדַרְךָ בְּעַמִּים וַיְהִי וְאֲזַמְרָךָ בְּל־אֲמִים: 5 בִּי־נִדְּוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חֲסֵדְךָ גַּד־שִׁחִים אֲמַתְךָ: 6 רְיוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: 7 לִמְעַן יִחַלְצֵנִי וַיְדַרְיָה הוֹשִׁיעָה יְמִינִי וְעַנְנִי: 8 אֱלֹהִים וַדְּבַר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אֲחַלְקָה שְׂכָם וְעַמְּךָ סִבּוֹת אֲמַדֵּד: 9 לִי גִלְעָד וְלִי מִנְשֶׁה וְאֶפְרַיִם מֵעוֹ רֹאשֵׁי יְהוּדָה מִחֻקֵּי: 10 מוֹאָב וְסִיר רַחֲצִי עַל־אָדָם אֲשֶׁלִּיךְ נַעֲלִי עַל־פְּלִשְׁתִּים אֲתָרוּעַע: 11 מִי וּבְלִנִי עֵיר מִבְּצָר מִי נִתְּנִי עַד־אָדָם: 12 הֲלֹא אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ וְלֹא תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: 13 הֲכִבֵּד לָנוּ עֲזֶרְתָּ מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אֲדָם: 14 בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־חַיִל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ:

109

1 לְמִנְצַח לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אֶל־תִּחְרַשׁ: 2 כִּי פִי רָשַׁע וּפִי־מִרְמָה עָלַי פָּתְחוּ דְבָרוֹ אֲתִי לְשׁוֹן שֹׁקֵר: 3 וְדַבְּרֵי שִׁנְאָה סִבְבוּנִי וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם: 4 תַּחַת אֲהַבְתִּי וַיִּשְׁטַנּוּנִי וְאֲנִי תִפְלָה: 5 וַיִּשְׁמְחוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה תַּחַת אֲהַבְתִּי: 6 הַפְּקֵד עָלַי רָשָׁע וְשִׁטָּן וְעַמֵּד עַל־יְמִינִי: 7 בְּהַשְׁפִּטוּ וַיִּצָּא רָשָׁע וַתִּפְלְחוּ תְהִיָּה לְחִטָּאָה: 8 יְהוּי־יְמִיו מַעֲטִים פִּקְדוֹתָיו וְיָחַ אַחַר: 9 יְהוּי־כְבוֹדוֹ יוֹמָיִם וְאִשְׁתּוֹ אֲלֻמְנָה: 10 וְנָעַ וְנָעוּ וַיִּנְעוּ כְבוֹדוֹ וְשָׁלוֹ וַיִּדְרָשׁוּ מִחֲרֹבוֹתֵיהֶם: 11 וַיִּקְשַׁע נִוְשָׁה לְכָל־אֲשֶׁר־לָוּ וַיְבוֹזוּ זָרִים וַיִּנְעוּ: 12 אֶל־יְהוּי־לוֹ מוֹשֶׁד חֲסֵד וְאֶל־יְהוּי חוֹנֵן לִיתוּמָיו: 13 יְהִי־אֲחֵרִיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר וַיִּמַח שְׁמֵם: 14 וַיִּבְרַח עֵינָי אֲבֹתָיו אֶל־יְהוָה וְחִטָּאָה אִמּוֹ אֶל־תִּמְחָה: 15 יְהוּי נִגְד־יְהוָה תְּמִיד וַיִּכְרַת מֵאָרֶץ זִכְרָם: 16 וַיֵּן אֲשֶׁר וְלֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֲסֵד וַיִּרְדֶּף אִישׁ־עֵנִי וַאֲבִיוֹן וַיִּכְאֵה לְלֵב לְמוֹתָת: 17 וַיִּאֲחַב קָלְלָה וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא־חִפֵּץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמּוֹנֵי: 18 וַיִּלְבַּשׁ קָלְלָה כְּמוֹם בְּקִרְבוֹ וַיִּכְשַׁם עַצְמוֹתָיו: 19 תַּהֲרִלוּ כְּבַגְד עֵטָה וְלִמְנוּחַ תְּמִיד וַיְחַנְּרָה: 20 זֹאת פְּעֻלַּת שׁוֹטְנֵי מֵאֵת יְהוָה וְהוֹדוּ בְּרִים רָעַ עַל־נַפְשִׁי: 21 וְאֵתְהוּ וַיְהוּ אֲדֹנָי עֲשֶׂה־אֲתִי לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי־טוֹב חֲסֵדְךָ הַצִּילָנִי: 22 כִּי־עֵנִי וְאֶבְיוֹן אֲגִבִּי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי: 23 כִּצְלַל כְּנִישׁוֹתָיו וְהִלְכִיתִי וַיִּנְעֲרֵתִי כְּאַרְבֶּה: 24 בְּרַכִּי כִשְׁלוֹ מִצּוֹם וּבִשְׂרִי כְחַשׁ מִשְׁמוֹ: 25 וְאֲנִי הִנֵּיתִי חֲרָפָה לָהֶם וַיִּרְאוּנִי וַיִּנְעוּן רֹאשָׁם: 26 עֲזָרְנִי וַיְהִי אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעֵנִי כַחֲסֵדְךָ: 27 וַיִּדְרְעוּ כִּי־יִרְדֶּךָ זֹאת אֵתְהוּ וַיְהִי עֲשִׂיתָה: 28 וַיִּקְלְלוּ־הַמֵּדָה וְאֵתְהוּ תִבְרָךְ קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וַעֲבַדְךָ יִשְׁמַח: 29 יִלְבָּשׁוּ שׁוֹטְנֵי כְלִמְיָה וַיַּעֲטוּ כְמוֹעֵל בְּשִׁיתָם: 30 אֲוִדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי וַתְּוֹדַךְ רַבִּים אֲחַלְלֵנוּ: 31 כִּי־יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵי נַפְשִׁי:

110

1 לְדָוִד מִזְמוֹר נֶאֱמַ וַיְהוּהוּ לְאֹדֵנִי שָׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אִיבִידָה חֲנָם לְרַגְלִיךָ: 2 מִטָּה־עֲזָרָה יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן דָּוָה בְּקִרְבִּי אִיבִידָה: 3 עֲמֹךָ נִדְּבַת בְּיָוִם חֵילְךָ בְּהִרְדֵּי־קִדְשׁ מִרְחֵם מִשְׁחַר לָךְ טַל יִלְדְּתִיךָ: 4 נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנְחַם אֶתְהוּ־כִהֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבָרָתִי מִלְּכִי־צָדִיק: 5 אֲדֹנָי עַל־יְמִינֶךָ מִחֵן בְּיָוִם־אֶפְסוֹ מִלְּכִים: 6 יָבִין בְּיָוִם מִלֵּא גִיּוֹת מִחֵן רֹאשׁ עַל־אָרֶץ רַבָּה: 7 מִנְחַל בְּרָךְ יִשְׁתַּח עַל־כֵּן גִּרְים רֹאשׁ:

111

1 תִּלְלוּ יְהוָה וְאֲזַרְהוּהוּ כָּל־לֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדְהָ: 2 גִּדְלוּם מֵעֵשִׂי וַיְהוּהוּ דְרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם: 3 הוֹדוּ־וַיְהַרְרָה פְּעֻלוֹ וַצְדִקְתּוֹ עֲמַדַת לְעַד: 4 זָכַר עֲשֶׂה לְנַפְלָאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחֲמִים יְהוָה: 5 שִׁרְךָ נִתַּן לִירְאִיו וַיִּזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: 6 כַּח מַעֲשֵׂי הַיָּד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: 7 מַעֲשֵׂי יְדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט וְאֲמָנִים כָּל־פְּקוּדָיו: 8 סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשָּׂר: 9 פְּדוּתוֹ יִשְׁלַח לְעַמּוֹ צְדָה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנִרְאָה שְׁמוֹ: 10 רֹאשִׁית חֲכְמָה וַיִּרְאֵת יְהוָה שְׂכָל טוֹב לְכָל־עַשְׂיָהֶם תְּהִלָּתוֹ עֲמַדַת לְעַד:

112

1 תִּלְלוּ יְהוָה אֲשֶׁר־יֵאֵשׁ יִבְרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפֵץ מֵאֵד: 2 גִּבּוֹר בְּאָרֶץ יְהוָה וַיִּרְעוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרָךְ: 3 הוֹן־וַעֲשֶׂה בְּכִיתוֹ וַצְדִקְתּוֹ עֲמַדַת לְעַד: 4 וַיִּבַח בְּחִשְׁדָּה אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן וְרַחֲמִים וַצְדִיק: 5 טוֹב־יֵאֵשׁ חוֹנֵן וּמְלָוָה וְכָל־כֹּחַ דְּבַרְתּוֹ בְּמִשְׁפָּט: 6 כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוּט לְזָכַר עוֹלָם יְהוָה צְדִיק: 7 מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נִכּוֹן לְבוֹ בְּטַח בִּיהוָה: 8 סְמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצָרָיו: 9 שֹׁדֵר וְ

נָתַן לְאִיּוֹנִים צְדָקְתוֹ עֲמַדַת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכַבּוֹד: ¹⁰ רָשַׁע יִרְאֶה וּכְעָס שִׁנּוּי יַחַרֵּק וַיִּמָּס תַּאֲוַת רָשָׁעִים תֵּאבֵד:

113

¹ תִּלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ² יְהי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: ³ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאֵי מַחְלָל שֵׁם יְהוָה: ⁴ רַם עַל־כַּלְגוּיִם וְיְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: ⁵ מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְנַבְּיָה לְשִׁבְתָּ: ⁶ הַמְשַׁפִּיל לְרָאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ: ⁷ מִקִּימֵי מַעְפָּר הַלְ מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבוֹיוֹ: ⁸ לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ⁹ מוֹשִׁיבֵי וְעֹקְרַת חַיִּית אִם־הַבָּיִים שְׂמֵחַת הַלְלוּ־יָהּ:

114

¹ בְּצִיָּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיַּת יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז: ² הִיִּתָּה יְהוָה לְקַדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשֻׁלֹתָיו: ³ הֵינִם רָאָה וַיִּגַּס הַזְרָדוֹן יֹסֵב לְאַחֹר: ⁴ הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים נִבְעֹת כְּבַנְיָצָאן: ⁵ מִחֶלְדָּן הֵינִם כִּי תִגַּס הַזְרָדוֹן תִּסָּב לְאַחֹר: ⁶ הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים נִבְעֹת כְּבַנְיָצָאן: ⁷ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ⁸ הַהֲפָי תִצְוֹר אַנְשֵׁי־מַיִם חֲלֹמִישׁ לְמַשְׁנוֹמַיִם:

115

¹ לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי־לִשְׁמֹךְ תָּן כְּבוֹד עַל־חֲסֹדְךָ עַל־אֲמַתְךָ: ² לָמָּה יִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־נָא אֱלֹהֵיהֶם: ³ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפַץ עָשָׂה: ⁴ עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְהוָה אָדָם: ⁵ הִדְהִלֵּהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ⁶ אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיִחוּן: ⁷ יִדְיִהֶם וְלֹא יִמְשִׁיחוּ רִגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְּכוּ לֹא יִהְיוּ בְּנִרוֹנִם: ⁸ כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בִּטְחָת בָּהֶם: ⁹ יִשְׂרָאֵל בִּטַּח בִּיהוָה עָזְרָם וַיִּגְנָם הוּא: ¹⁰ בַּיַּת אֲתֵרֶן בִּטְחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וַיִּגְנָם הוּא: ¹¹ יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בִיהוָה עָזְרָם וַיִּגְנָם הוּא: ¹² יְהוָה זָכְרָנוּ וַיִּבְרַךְ וַיְבָרֵךְ אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בַּיִת אֲתֵרֶן: ¹³ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עַם־הַגְּדֹלִים: ¹⁴ יֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנוֹתֵיכֶם: ¹⁵ בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שְׁמַיִם וְאָרֶץ: ¹⁶ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבַנְיָאֲדָם: ¹⁷ לֹא הִמְתִּים וְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כִלְיָרְבִי רִמְיָה: ¹⁸ וַנֶּאֱחָנוּ וַיִּבְרַךְ יְהוָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ:

116

¹ אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע וְיִהְיֶה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: ² כִּי־הִשְׁתָּ אֲזִנּוּ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ³ אֶפְסוּנִי וְחִבְלֵי־מָוֶת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגְוֹן אִמְצֵא: ⁴ וּבִשְׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה מִלְּטָה נַפְשִׁי: ⁵ תַּחֲנוּן יְהוָה וַצְדִיק וְאֱלֹהֵינוּ מִרְחָם: ⁶ שָׁמַר בְּתַאֲבִים יְהוָה דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ⁷ שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֹתַי כִּי־יְהוָה נִמְלַע עֲלֵיכִי: ⁸ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רִגְלֵי מִדְּחִי: ⁹ אֶתְחַלֵּף לִפְנֵי יְהוָה בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים: ¹⁰ הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲשִׂיתִי מֵאֵד: ¹¹ אֲנִי אֲמַרְתִּי כִּחַפְזִי כֹּל־הָאָדָם כֹּזֵב: ¹² מִה־אֲשִׁיב לִיהוָה כֹּל־תַּחֲנוּמוֹלוֹתַי עָלַי: ¹³ כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: ¹⁴ גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: ¹⁵ יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמְּוֹתָה לְחַסְדָּיו: ¹⁶ אֲנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בְּוָאֲמַתְךָ שְׂמֵחַת לְמוֹסְרֵי: ¹⁷ לֵךְ־אֲזַבַּח זֶבַח תוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: ¹⁸ גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: ¹⁹ בְּחֻצְרוֹת בַּיִת יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ־יָהּ:

117

¹ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים: ² כִּי נִבְרַע עֲלֵינוּ וְחִסְדּוֹ וְאֲמַת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ:

118

¹ הִזְדַּו לִיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ² יִאֲמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ³ יִאֲמַרְדּוּ־נָא בֵּית־אֲתֵרֶן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ⁴ יִאֲמַרְדּוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ⁵ מִן־הַמִּצַּר קָרַאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמִּדְבָּר יְהוָה: ⁶ יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֵׂה לִי אָדָם: ⁷ יְהוָה לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בַּשָּׁנָא: ⁸ טוֹב לְחַסוֹת בִּיהוָה מִבִּטָּח בְּאָדָם: ⁹ טוֹב לְחַסוֹת בִּיהוָה מִבִּטָּח בְּנְדִיבִים: ¹⁰ כָּל־גּוֹיִם סִבְבוּנִי בִשְׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: ¹¹ סִבְבוּנִי גַם־סִבְבוּנִי בִשְׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: ¹² סִבְבוּנִי כַּדְבוּרִים דַּעְכוּ כַּאֲשֶׁר קוֹצִים בִּשְׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: ¹³ דַּחַח דְּחִיתַנִּי לְנַפְל וְיְהוָה עֲזָרְנִי: ¹⁴ עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה נִוְחִי־לִי לִישׁוּעָה: ¹⁵ קוֹל וְיָהּ יִשׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יִמְיוֹ יְהוָה עֲשֵׂה חֵיל: ¹⁶ יִמְיוֹ יְהוָה רִוּמָמָה יִמְיוֹ יְהוָה עֲשֵׂה חֵיל: ¹⁷ לֹא אֲמוֹת כִּי־אֲחַתְּהָ וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: ¹⁸ יֹסֵר וְסִבְבוּנֵי יְהוָה וְלִמְנוֹת לֹא נִחַנְנִי: ¹⁹ הִתְחַו־לִי שְׁעָרֵי־צְדָק אֲבֹא־בָם אוֹרְהָ יְהוָה: ²⁰ זֶה־הַשְּׁעַר

ליהנה צדיקים יבאו בו: 21 אודף כי עניתי ותיחלי לישועה: 22 אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה: 23 מאת יהנה היתה זאת היא נפלאות בעינינו: 24 זה היום עשה יהנה נגילה ונשמחה בו: 25 אגא יהנה הושיעה נא אגא יהנה הצליחה נא: 26 ברנך הבא בשם יהנה ברכנוכם מבית יהנה: 27 אל יהנה נבאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח: 28 אלי אתה ואודף אלתי ארוממו: 29 הודו ליהנה כי טוב כי לעולם חסדו:

119

1 אשרי המיידרך החלכים בתורת יהנה: 2 אשרי נצחי עדתיו בכל לב ידרשוהו: 3 אף לא פעלו עולה בדרךיו הלכו: 4 אתה צייתה פקדיה לשמר מאד: 5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיה: 6 אז לא אבוש בהבטי אל כל מצותיה: 7 אודף בישר ללב בלמדי משפטי צדקה: 8 את חקיה אשמר אל תעזבני עד מאד: 9 במה יזכה גער את אדוהו לשמר בדרךך: 10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיה: 11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: 12 ברנך אתה יהנה למדני חקיה: 13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: 14 בדרך עדותיה ששתי פעל כל הון: 15 בפקדיה אשיחה ואביטה ארחיה: 16 בחקיה אשתעשע לא אשכח דרךך: 17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דרךך: 18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: 19 גר אגבי בארץ אל תסתור ממני מצותיה: 20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: 21 גערת זדים ארורים השנים ממצותיה: 22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותך נצרת: 23 גם ישבו שרים כי נדברו עבדך ישיח בחקיה: 24 גם עדותיה שעשעי אנשי עזתי: 25 דבקה לעפר נפשי חני בדרךך: 26 דרכי ספרתי ותעניני למדני חקיה: 27 דרך פקודיה הביגני ואשיחה בנפלאותיה: 28 דלפה גפשי מתונה קומני בדרךך: 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך תני: 30 דרך אמונה בחרתי משפטי שויתי: 31 דבקתי בעדותיה יהנה אל תבישני: 32 דרך מצותיה ארוץ כי תרתי לבי: 33 הורני יהנה דרך חקיה ואצרכנה עקב: 34 הביגני ואצרכה תורתך ואשמרנה בכל לב: 35 הדרכי בנתיב מצותיה כי בו חפצתי: 36 הט לבי אל עדותיה ואל אל בעצ: 37 העבר עיני מראות שוא בדרךך תני: 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראיה: 39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטי טובים: 40 הנה תאבתי לפקדיה בצדקתך חני: 41 יבאני חסדך יהנה תשועתך כאמרתך: 42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדרךך: 43 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטי יחלתי: 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: 45 ואתהלכה ברחבה כי פקדיה יחשתי: 46 ואדברה בעדותך נגד מלכים ולא אבוש: 47 ואשתעשע במצותיה אשר אהבתי: 48 ואשא כפי אל מצותיה אשר אהבתי ואשיחה בחקיה: 49 וכרדך לרעבך על אשר יחלתי: 50 זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חתני: 51 זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי: 52 זכרתי משפטי מעולם יהנה ואהנחם: 53 זלעפה אחותני מרשעים עובי תורתך: 54 זמרות הילי חקיה בבית מגורי: 55 זכרתי בלילה שמך יהנה ואשמרה תורתך: 56 זאת היתה לי כי פקדיה נצרת: 57 חלקי יהנה אמרתי לשמר בדרךך: 58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך: 59 חשבתי דרכי ואשיבת נגלי אל עדותיה: 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיה: 61 חבלי רשעים עונני תורתך לא שכתתי: 62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקה: 63 חבר אני לכל אשר יראיה ולשמרי פקודיה: 64 חסדך יהנה מלאה הארץ חקיה למדני: 65 טוב עשית עם עבדך יהנה בדרךך: 66 טוב טעם ונעת למדני כי במצותיה האמנתי: 67 טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: 68 טוב אתה ומטיב למדני חקיה: 69 טפלי עלי שקר זדים אני בכל לבו אצור פקודיה: 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: 71 טוב כלי כי ענית למען אלמד חקיה: 72 טוב לי תורתך מאלפי זהב וכסף: 73 ידתי עשיתי וכוונתי הביגני ואלמדה מצותיה: 74 יראיה יראוני וישמחו כי לדך ברת יחלתי: 75 ידעתי יהנה כי צדק משפטי ואמונה עינתי: 76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: 77 יבאני רחמיה ואחיה כי תורתך שעשעי: 78 יבשו זדים כי שקר עותני אני אשיח בפקודיה: 79 ישבו לי יראיה וידעו יודעני עדותיה: 80 יהי לבי תמים בחקיה למען לא אבוש: 81 פלחה לתשועתך נפשי לדך ברת יחלתי: 82 פלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: 83 כי הויתי כנאר בקיטור חקיה לא שכתתי: 84 כמה ימיר עבדך מתי תעשה בדרך משפט: 85 כרולי זדים שיחות אשר לא כותרתך: 86 כל מצותיה אמונה שקר רדפוני עזרני: 87 כמעט פלתי בארץ ואני לא עזבתי פקודיה: 88 כחסדך חני ואשמרה עדות פיך: 89 לעולם יהנה דרךך נצב

בשמים: 90 לְדָר וְדָר אֲמוֹנֵתָהּ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד: 91 לְמוֹשֶׁפֶטִיךָ עֲמַדוֹ הַיּוֹם כִּי הִכַל עֲבַדְיָה: 92 לְחַלֵּי
 תּוֹרְתָהּ שֶׁשָּׁעָנִי אֲזִי אֲבַדְתִּי בַעֲנִי: 93 לְעוֹלָם לֹא־אֲשַׁכַּח פְּקוּדֵיךָ כִּי כִּם חִיִּיתִנִּי: 94 לֹד־אֲנִי הוֹשִׁיעֲנִי כִּי
 פְּקוּדֵיךָ דָרָשְׁתִּי: 95 לִי קוֹנֵי רְשָׁעִים לֹא־בִדְנִי עַד־תִּיךָ אֲתַבּוּנֵן: 96 לְכָל תִּכְלָה רְאִיתִי קֶץ רַחֲמֶה מִצּוֹתֶיךָ
 מֵאֵד: 97 מִה־אֶהְבֵּתִי תּוֹרְתָהּ כֹּל־הַיּוֹם הִיא שִׁיחִתִּי: 98 מֵאֲבִי תִּחַכְּמֵנִי מִצּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי:
 99 מִכָּל־מִלְמַדֵּי הַשִּׁפְלִיתִי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִּי: 100 מִזִּקְנִים אֲתַבּוּנֵן כִּי פְקוּדֵיךָ נִצְרָתִי: 101 מִכָּל־אֶרֶץ
 רַע כְּלֹאֲתִי רִנְגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ: 102 מִמֹּשֶׁפֶטִיךָ לֹא־סָרְתִי כִּי־אֶתָּה הוֹרַתִּנִּי: 103 מִה־נִּמְלֻצֵי
 לַחֲכִי אֲמַרְתָּה מִדְּבַשׁ לִפִּי: 104 מִפְּקוּדֵיךָ אֲתַבּוּנֵן עַל־כֵּן שָׁנֵאתִי | כָּל־אֶרֶץ שֶׁקֶר: 105 גִּר־לְרִנְגְלִי
 דְּבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי: 106 נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשִׁמֹּר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: 107 נַעֲנִיתִי עַד־מֵאֵד יְהוָה חֲנִינִי
 כַּדְּבָרְךָ: 108 נְדָבוֹת פִּי רִצְחָה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֵיךָ לְמַדְנִי: 109 נַפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרְתָהּ לֹא שָׁכַחְתִּי:
 110 נִתְּנֵהוּ רְשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפְּקוּדֵיךָ לֹא תַעֲזִיבִנִי: 111 נִתְּלִיתִי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שָׁשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה: 112 נְטִיתִי
 לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֲקִיךָ לְעוֹלָם עֲקֹב: 113 סַעֲפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרְתָהּ אֶהְבֵּתִי: 114 סִתְרִי וּמִנֵּנִי אֶתָּה לְדְבָרְךָ
 יִחַלְתִּי: 115 סוֹר־מִמֶּנִּי מִרְעִים וְאַצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי: 116 סִמְכֵנִי כַּאֲמַרְתָּה וְאֶחֱיָה וְלֹא־תִבְשִׁינִי מִשְׁבָּרִי:
 117 סַעֲנִי וְאוֹשַׁעְהָ וְאוֹשַׁעָה בְּחֲקִיךָ תָּמִיד: 118 סְלִיתִי כָּל־שׁוֹנִים מִחֲקִיךָ כִּי־שֶׁקֶר תִּרְמִיתֶם: 119 סִנִּים
 הַשִּׁבְתָּ כָּל־רִשְׁעֵי־אֶרֶץ לְכֵן אֶהְבֵּתִי עֲדוֹתֶיךָ: 120 סִמֵּר מִפְּחַדְךָ בְּשִׁירִי וּמִמֹּשֶׁפֶטִיךָ יִרְאֵתִי: 121 עֲשִׂיתִי
 מִשְׁפָּט וְצַדִּיק כֹּל־תִּנְחִינִי לַעֲשׂוֹנִי: 122 עָרַב עֲבַדְךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֶׂנִי יְדִים: 123 עֲנִי כְּלוֹ לִישׁוּעַתְּךָ
 וּלְאִמְרַת צְדָקָה: 124 עֲשֵׂה עִם־עֲבַדְךָ כַּחֲסִדְךָ וְחֲקִיךָ לְמַדְנִי: 125 עֲבַדְךָ אֲנִי תִבְיַנִּי וְאוֹדְעָה עֲדוֹתֶיךָ:
 126 עַת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְרוּ תּוֹרְתֶיךָ: 127 עַל־כֵּן אֶתְּבַתִּי מִצּוֹתֶיךָ מִזֶּה־בְּמִצּוֹ: 128 עַל־כֵּן | כָּל־פְּקוּדֵי
 כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל־אֶרֶץ שֶׁקֶר שָׁנֵאתִי: 129 פְּלֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִצְרַתֶם נַפְשֵׁי: 130 פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאָרֵר
 מִבֵּין בְּתִיָּם: 131 פִּרְפַּעְרֹתִי וְנֹאשָׁאָה כִּי לְמִצּוֹתֶיךָ יִאֲבָתִי: 132 פְּנֵה־אֵלַי וְחֲנִנִי כִּמִּשְׁפָּט לֹא־הִבִּי שִׁמְךָ:
 133 פְּעָמֵי הַקֶּן כַּאֲמַרְתָּה וְלֹא־תִשְׁלַט־בִּי כָּל־אֵנוֹן: 134 פְּדִנִי מֵעֶשֶׂק אֲדָם וְאֲשַׁמְרָה פְּקוּדֵיךָ: 135 פְּגִיעַת
 הָאָרֶץ בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדִנִי אֶת־חֲקִיךָ: 136 פְּלִיג־מִים יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא־שָׁמְרוּ תּוֹרְתֶיךָ: 137 צְדִיק אֶתָּה
 יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטֵיךָ: 138 צִוִּיתָ צְדָק עֲדוֹתֶיךָ וְאֲמוּנָה מֵאֵד: 139 צִמְמַתְנִי קִנְאֵתִי כִּי־שָׁכַחְו דְּבָרֶיךָ צָרָה:
 140 צָרִיפָה אֲמַרְתָּה מֵאֵד וְעַבְדְּךָ אֶהְבֵּה: 141 צַעִיר אֲנִכִּי וּנְכוּזָה פְּקִידְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: 142 צְדָקְתֶךָ צְדָק
 לְעוֹלָם וְתוֹרְתֶךָ אֲמַת: 143 צַר־וּמְצוֹק מִצְּאוֹנֵי מִצּוֹתֶיךָ שֶׁשָּׁעָנִי: 144 צְדָק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם תִּבְיַנִּי וְאֶתָּה:
 145 קְרָאתִי בְּכָל־לֵב עֲנִי יְהוָה חֲקִיךָ אֲצַרֶה: 146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֲנִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ: 147 קְרַמְתִּי בְּנֶשֶׁף
 וְאוֹשַׁעָה * (לְדְבָרֶיךָ) לְדְבָרְךָ (יִחַלְתִּי): 148 קִדְמוּ עֲנִי אֲשַׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בַּאֲמַרְתָּה: 149 קוֹלִי שִׁמְעָה כַּחֲסִדְךָ
 יְהוָה כִּמִּשְׁפָּטֵיךָ חֲנִינִי: 150 קָרְבוּ רַדְפֵי זִמְזָה מִתּוֹרְתֶיךָ רַחֲמוּ: 151 קָרֹב אֶתָּה יְהוָה וְכָל־מִצּוֹתֶיךָ אֲמַת:
 152 קִדְמֵי יְדַעְתִּי מַעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדְּתֶם: 153 רִאֵה־עֲנִי וְחַלְצֵנִי כִּי־תוֹרְתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: 154 רִבְבָה
 רִיבִי וּנְאֻלְנִי לְאִמְרַתֶךָ חֲנִינִי: 155 רַחֲמוּ כִּי־רִשְׁעִים יִשׁוּעָה כִּי־חֲקִיךָ לֹא דָרְשׁוּ: 156 רַחֲמִיָה רַבִּים | יְהוָה
 כִּמִּשְׁפָּטֵיךָ חֲנִינִי: 157 רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי מַעֲדוֹתֶיךָ לֹא נְטִיתִי: 158 רְאִיתִי בְּגִדִים וְאֶתְקַוֶּשֶׁתָּ אֲשֶׁר אֲמַרְתָּה
 לֹא שָׁמְרוּ: 159 רִאֵה כִּי־פְקוּדֵיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה כַּחֲסִדְךָ חֲנִינִי: 160 רֹאשֵׁי־דְבָרְךָ אֲמַת לְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט
 צְדָקָה: 161 שָׂרִים רַדְפוּנִי חַגִּם * (יִמְדֵךְ בְּרִיךָ) (יִמְדֵךְ בְּרִיךָ) (פָּחַד לִבִּי) 162 שֶׁשׁ אֲנִכִּי עַל־אֲמַרְתָּה כִּמְוָצָא שְׁלָל
 רֹב: 163 שֶׁקֶר שָׁנֵאתִי וְנֹאתַעֲבָה תּוֹרְתֶיךָ אֶהְבֵּתִי: 164 שִׁבַּע בְּיוֹם הַלְלִיתֶיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: 165 שְׁלוֹם
 רֹב לֹא־הִבִּי תּוֹרְתֶיךָ וְאִין־לָמוּ מִכְּשׁוֹל: 166 שִׁבְרֹתִי לִישׁוּעַתֶךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: 167 שִׁמְרָה נַפְשִׁי
 עֲדוֹתֶיךָ וְאֶהְבֵּם מֵאֵד: 168 שִׁמְרֹתִי פְּקוּדֵיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ כִּי כָּל־דְּרָכֵי יְנַדְּךָ: 169 תִּקְרַב רְנָתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 כַּדְּבָרְךָ תִּבְיַנִּי: 170 תְּבוֹא תַחֲנִיתִי לְפָנֶיךָ כַּאֲמַרְתָּה הַצִּילֵנִי: 171 תִּבְעַנְהָ שִׁפְתֵי תַחֲלָה כִּי תִלְמַדְנִי חֲקִיךָ:
 172 תַעַן לְשׁוֹנֵי אֲמַרְתָּה כִּי כָּל־מִצּוֹתֶיךָ צְדָק: 173 תְּהִי־יִרְךָ לְעוֹזְנִי כִּי פְּקוּדֵיךָ בְּחַרְתִּי: 174 תַּאֲבַתִּי
 לִישׁוּעַתֶךָ יְהוָה וְתוֹרְתֶיךָ שֶׁשָּׁעָנִי: 175 תַּחֲי־נַפְשִׁי וְתַהַלְלֵךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֵרֵנִי: 176 תְּעִיתִי כִּשְׂחָ אֲבַד בְּקַשׁ
 עֲבַדְךָ כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

120

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה בְּצִרְתָּהּ לִי קְרָאתִי וַנַּעֲנֵנִי: 2 יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שֶׁקֶר מִלְשׁוֹן רַמְיָה:
 3 מִה־יָתֵן לָהּ וּמִה־יִסִּיף לָהּ לְשׁוֹן רַמְיָה: 4 חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם נַחֲלֵי רַמְיָם: 5 אִינְהִלִי כִּי־גִרְתִּי
 מִשֶּׁךְ שְׁכָנֵתִי עִם־אֶחָלִי קָדֵר: 6 רַבַּת שְׁכָנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוּנָא שְׁלוֹם: 7 אֲנִי־שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה
 לְמַלְחָמָה:

121

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֲיַי אֶל־הַהַרִים מֵאֵין וְבֹא עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: 3 אֶל־יְתָן לְמוֹט רִנְיָךְ אֶל־זִנּוֹם שְׁמֶרְךָ: 4 הִנֵּה לֹא־זִנּוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: 5 יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְיָךְ עַל־יָד יְמוּנֶךָ: 6 יוֹמֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְבֶּה וְיָרֵחַ בַּלַּיְלָה: 7 יְהוָה יִשְׁמְרְךָ מִכָּל־דָּע וְשֹׁמֵר אֶת־נַפְשֶׁךָ: 8 יְהוָה יִשְׁמַר־צִאֲתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

122

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאַמְרִים לִי בַּיּוֹם הַזֶּה: 2 עֲמֻדוֹת הַיָּם רִנְיָנוּ בְּשִׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלָּם: 3 יְרוּשָׁלָּם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחֻבְרָה־לָּהּ יַחְדָּו: 4 שִׁשָּׁם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָט־יְהוּדָה עַדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: 5 כִּי שָׁמָּה וַיִּשְׁבּוּ כַסּוֹת לְמַשְׁפַּט כַסּוֹת לְבַיִת דָּוִד: 6 שָׂאוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָּם וְשִׁלְוֵי אֶהְבִּיד: 7 יְהִי־שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמוֹנֶיךָ: 8 לְמַעַן אֶתִּי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ: 9 לְמַעַן בַּיִת־יְהוָה אֶלְהִינִי אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ:

123

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת־עֵינַי דְּיֹשְׁבֵי בְּשָׂמַיִם: 2 הִנֵּה כְעֵינַי עֲבָדִים אֶל־יָד אֲדוֹנָיִהֶם כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל־יָד גְּבוּרָתָהּ כֵּן עֵינַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׂיחֲנֵנוּ: 3 חֲנָנוּ יְהוָה חֲנָנוּ כִּי־רַב שִׁבְעֵנוּ כִּזּוֹ: 4 רַב־תְּשַׁבְּחֵהָ־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלְעַן הַשָּׂאֲנִים חֲבֹזוּ לְאִיּוֹנִים:

124

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִילֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יְאֹמַר־נָּא יִשְׂרָאֵל: 2 לִילֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: 3 אִזִּי חַיִּים בְּלַעֲנוּ בַחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: 4 אִזִּי הַמָּוִם שִׁטְפוּנוּ נִחְלָה עִבְרָה עַל־נַפְשֵׁנוּ: 5 אִזִּי עִבְרָה עַל־נַפְשֵׁנוּ חַמְסִים הִזְדוּנִים: 6 בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִחְנָנוּ טָרַף לְשִׁנֵּיהֶם: 7 נַפְשֵׁנוּ כַצֶּפֶר נִמְלְטָה מִפֶּחַח יֹאקִשִׁים הַפֶּחַח נִשְׁבֵּר וְנִמְלְטָנוּ מִלְּטָנוּ: 8 עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:

125

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּיהוָה כַּהֲרִצִּיּוֹן לֹא־זִמוּט לְעוֹלָם יִשָּׁב: 2 יְרוּשָׁלָּם הַרִים סָבִיב לָהּ וְיְהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: 3 כִּי לֹא יִנָּח שְׂבָט הַרְשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצְּדִיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָתָהּ דְּרִיחָם: 4 הַיִּטְבִּיחַ יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׂרִים בְּלִבּוֹתָם: 5 וְהַמַּטִּים עִקְלֻקְלוֹתָם וְיִלְיָכֶם יְהוָה אֶת־פְּעָלֵי הָאָיִן שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

126

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כַחֲלָמִים: 2 אִזִּי וּמָלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִגְה אִזִּי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: 3 הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֹחִים: 4 שִׁבְחָה יְהוָה אֶת־אֲשִׁבוֹתָנוּ (שְׂבוֹתָנוּ) כַּאֲפָקִים בְּגִנּוּב: 5 הַדְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרִגְה וּקְצָרוּ: 6 הַלְלוּךָ יְיָ וּבְכַה נִשְׂא מִשְׁךָ הַגֵּרַע בְּאִיבּוֹ בְּרִגְה נִשְׂא אֶלְמַתִּי:

127

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם־יְהוָה וּלֹא־יִכְבֶּה בַיּוֹם הַזֶּה: 2 עֲמְלוּ בְּנוּיָו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמַר־עִיר שְׂוֹא וְשִׁקְרָה שׁוֹמֵר: 2 שְׂוֹא לָכֶם וּמַשְׂכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שִׁבְתָּ אֲכָלִי לֶחֶם הַעֲצָבִים כֵּן וְתוֹן לִידֵדֵינוּ שְׂנֵא: 3 הִנֵּה נִחְלַת יְהוָה בְּגִים שִׁכְרֵי הַבֶּטֶן: 4 כַּחֲצִים בְּיַד־גְּבוּרָה כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: 5 אֲשֶׁרֵי הַגְּבַר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת־אֲשָׁפוֹתָם מִתְּחִלָּה לֹא־יִבְשׁוּ כִּי־יִדְבְּרוּ אֶת־אִוִּיבִים בְּשִׁעַר:

128

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כְּלִי־רַבָּא יְהוָה תַּחֲלִד בְּדַרְכָּיו: 2 יָגִיעַ בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לְךָ: 3 אֲשֶׁתְּךָ וּכְנָפֵי בְּרִבְרֵתֵיךָ בֵּיתְךָ בְּיַדְךָ בְּנִידָה כְּשֶׁתְּלִי זִיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: 4 הִנֵּה כִּי־בֵן יִבְרָךְ גְּבוּרָה וְרַבָּא יְהוָה: 5 יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרַבָּא בְּטוֹב יְרוּשָׁלָּם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: 6 וְרַבָּא־בְּגִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

129

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְדִיקוֹנִי מִנְעוּרֵי וְאֹמַר־נָּא יִשְׂרָאֵל: 2 רַבַּת צְדִיקוֹנִי מִנְעוּרֵי עִם לֹא־יִכְלוּ לִי: 3 עַל־גְּבוּי חֲרָשֵׁי חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ *לְמַעַנְתָּם (לְמַעַנְתָּם): 4 יְהוָה צְדִיק קָצָץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: 5 וּבְשׁוּ

וַיִּסְגּוּ אַחֲרָיו כָּל שְׂנְאֵי צִיּוֹן: 6 יְהִי כַחַצְצִיר נְגִיז שְׂקֻדַּת שְׁלֵף יָבֵשׁ: 7 שְׁלֵא מִלֵּא כַּפּוֹ קוֹצֵר וַחֲצִנּוּ מִעֲמֹר: 8 וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָרִים בְּרַבְתִּי־יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

130

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתֶיהָ יְהוָה: 2 אֲדֹנָי שְׁמֵהָ בְּקוֹלִי תִּהְיֶינָה אַזְנֶיהָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: 3 אֲסֻעוֹת תִּשְׁמְרֶנָּה אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: 4 כִּי־עֲמָה תִּסְלַחַה לְמַעַן תִּנְרָא: 5 קִנִּיתִי יְהוָה קוֹתֵה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: 6 נַפְשִׁי לֹא־נִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: 7 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עַם־יְהוָה תִּחַסֵּד וְתִרְבֶּה עַמּוֹ פְדוּת: 8 וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

131

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה | לֹא־נָבְהָ לְבִי וְלֹא־רָמוּ עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי | בְּגִדְלוֹת וּבִנְפֻלְאוֹת מִמֶּנִּי: 2 אִם־לֹא שׁוֹתִי | וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כִּנְמַל עָלַי אִמּוֹ כִּנְמַל עָלַי נַפְשִׁי: 3 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מַעֲתָה יַעֲד־עוֹלָם:

132

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר־יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עֲוֹנוֹתָיו: 2 אֲשֶׁר גִּשְׁבַּע לִיהוָה נָדָר לֵאבִיר יַעֲקֹב: 3 אֲסֻבָּא בְּאֶהָל בֵּיתִי אֲסֻבָּאֵלָה עַל־עַרְשׂ יְצוּעֵי: 4 אֲסֻבָּאֵתֵן שְׁנַת לַעֲיִנַי לְעַפְפֵי הַנוֹמָה: 5 עַד־אֲמַצֵּא מָקוֹם לִיהוָה מִשְׁכַּנּוֹת לֵאבִיר יַעֲקֹב: 6 הִגַּד־שְׁמִעֲנִיהָ בְּאֶפְרַתָּה מִצְאֲנוּהָ בְּשִׂדֵי־עַד: 7 נְבוֹאָה לְמִשְׁכַּנּוֹתָיו וְשִׁתַּחֲוֶה לְחַם רַגְלָיו: 8 וְקִיְמָה יְהוָה לְמִנוּחַתָּה אֲתָה וְאַרְוֵן עֲיִנִי: 9 כַּהֲנִיף וּלְבָשׁוּ צִדְק וַחֲסִידֶיהָ וְרַגְנֵי: 10 בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבַדְהָ אֶל־הָאֵשׁ בְּנִי מִשִּׁיחָה: 11 נִשְׁבַּע־יְהוָה | לְדָוִד אָמַת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי כִּטְנֶה אֲשִׁית לְכֶסֶף־לָךְ: 12 אֲסֻבָּאֲשִׁמְרוּ כִּי־נִי | בְּרִיתִי וְעֲדָתִי זֹו אֶלְמֹדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עַד־יָעַד יִשְׁבּוּ לְכֶסֶף־לָךְ: 13 כִּי־בַחֲרֵה יְהוָה בְּצִיּוֹן אֲוֹה לְמוֹשֵׁב לוֹ: 14 זֹאת־מִנוּחַתִּי עַד־יָעַד פֶּה־אֲשִׁיב כִּי אֲוֹתֶיהָ: 15 אֲיִדְהָ בְּרַחֵ אֲבָרְהָ אֲבִינוּיָה אֲשַׁבֵּעַ לְחַם: 16 וְכַהֲנִיהָ אֲלִבִּישׁ יֵשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַגְנֵ וְרַגְנֵי: 17 שָׁם אֲצַמִּיחַ קְרוֹן לְדָוִד עַרְכַּתִּי גֵר לְמִשְׁחִי: 18 אֲוִיבִיו אֲלִבִּישׁ בְּשֵׁת יְעָלִיו יַצִּיץ נָדָו:

133

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הַגָּה מִהַיָּטוֹב וּמִהַנְעִים שֶׁבַת אֲתִים גַּם־יַחֲדָה: 2 כְּשִׁמֵּן הַטּוֹב | עַל־הָרֵאשׁ יָרֵד עַל־הַגּוֹן וְקוֹן־אֶהְרֹן שִׁירֵד עַל־פִּי מִדוֹתָיו: 3 כְּשֶׁל־חֲרָמוֹן שִׁירֵד עַל־הַרְבֵּי צִיּוֹן כִּי שָׁם | צָנְהָ יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם:

134

1 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַגָּה | בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הַעַמְדִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלִילוֹת: 2 שְׁאֵר־יִרְכֶם קְדָשׁ וּבְרַכּוּ אֶת־יְהוָה: 3 | בְּרַכְתֶּה יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי:

135

1 הִלְלוּ יְהוָה | הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: 2 שְׁעַמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: 3 הִלְלוּ־יְהוָה כִּי־טוֹב יְהוָה וְמִרוֹ לְשִׁמּוֹ כִּי נְעִים: 4 כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלוֹתָיו: 5 כִּי אֲנִי וְדַעְתִּי כִּי־נְדוּל יְהוָה וְאֲדִינּוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: 6 כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה בְשִׁמּוֹם וּבְאַרְצִי בַיָּמִים וְכָל־תַּהוֹמוֹת: 7 מַעֲלָה נְשֹׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרַקִּים לְמַטֵּר עֲשֵׂה מוֹצֵא־רִיחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: 8 שֶׁחֶפֶה כְּכֹתֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה: 9 שְׁלַח | אֲתוֹת וּמִפְתִּים בְּחוֹכְכֵי מִצְרַיִם בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו: 10 שֶׁחֶפֶה נִזְיִם רַבִּים וְהִרְגַּ מְלָכִים עֲצוּמִים: 11 לְסִיחֹן | מִלֶּךְ הָאֲמֹרִי וְלַעֲוֹן מִלֶּךְ תְּבַשֵּׁן וְלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנַעַן: 12 וְנָתַן אֲרָצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: 13 יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זָכְרֶה לְדֹר־דָּוָר: 14 כִּי־יִרְבִּין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: 15 עֲצַבֵי הַגּוֹיִם כִּסֹּף וְזָהַב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: 16 פֶּה־לְהֵם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לְהֵם וְלֹא יֵרְאוּ: 17 אֲזַנֵּי־הֵם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֵף אִין־יִשְׁרִיחַ בְּפִיהֶם: 18 כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בִּטְחַן בָּהֶם: 19 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אֶהְרֹן בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה: 20 בֵּית חֲלָוִי בְרַכּוּ אֶת־יְהוָה וְרֵאֵי יְהוָה בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה: 21 בְּרוּךְ יְהוָה | מִצִּיּוֹן שִׁבְן יְרוּשָׁלַם הִלְלוּ־יְהוָה:

136

1 הוֹדוּ לִיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: 2 הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: 3 הוֹדוּ לְאֲדֹנָיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: 4 לְעֲשֵׂה בְּפֻלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: 5 לְעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם כְּתוֹבֵנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: 6 לְרַבֵּה הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: 7 לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

8 אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמִמְשַׁלַּת בַּיּוֹם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 9 אֶת־הַיָּרֵחַ וְכֻכְבֵּי־הַשָּׁמַיִם לְמִמְשַׁלּוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 10 לְמַפְּה מַצְרִיִּים בְּכַכּוּרֵיהֶם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 11 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 12 בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 13 לְגֹזֵר יַם־סוּף לְגֹזְרִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 14 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 15 וַזֶּעַר פָּרַעַה וְחִלּוֹ בְּיַם־סוּף כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 16 לְמוֹלִיד עַמּוֹ בְּמִדְבָּר כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 17 לְמַפְּה מַלְכִּים גְּדֹלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 18 וַיַּהֲרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 19 לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 20 וְלַעֲזוֹן מֶלֶךְ הַבְּשָׁן כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 21 וַתֵּן אֲרָצָם לְנַחֲלָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 22 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 23 שֶׁבַשְׁפָּלְנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 24 וַיַּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 25 נָתַן לָהֶם לֶכֶל־בָּשָׂר כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ: 26 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ:

137

1 עַל נְהַרֹתַי | כָּל־שֶׁם יִשְׁכְּנוּ | גַּם־כִּינּוּ | בְּזִכְרֵנוּ | אֶת־צִיּוֹן: 2 עַל־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיִנוּ | כְּפָרוֹתֵינוּ: 3 כִּי שֶׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ | דְּבַר־יְשׁוּרֵינוּ | וְתוֹלְלֵינוּ | שְׂמֵחַה שִׁירוֹ | לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: 4 אִיךְ נִשְׁרֵי אֶת־שִׁיר־יְהוָה | עַל אֲדָמַת נֶגֶד: 5 אִם־אֶשְׁכַּחַךְ | וְיִשְׁלַם תְּשׁוּבָה יְמֵי: 6 תְּדַבֵּק־לִשְׁוֹנִי | לֶחֶפֶץ אִם־לֹא | אֲזַכְּרֶכִי אִם־לֹא | אֲעֲלֶה אֶת־רוּשְׁלַם עַל־רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי: 7 זָכַר יְהוָה | לִבְנֵי אָדָם | אֵת יוֹם רוּשְׁלָם הָאֱמֹרִים | עָרוּ | עָרוּ | עַד הַיְסוּד בָּהּ: 8 בַּת־בְּבֶל הַשְּׂרִירָה | אֲשֶׁר־יִשְׁלַם־לָךְ | אֶת־זְמוּלְךָ | שְׂנֵמֶלֶת לָנוּ: 9 אֲשֶׁר־י | שִׂיאֵחֵנוּ | וְנִפְץ | אֶת־עַלְלוֹךְ | אֶל־הַסֶּלַע:

138

1 לְדָוִד | אוֹרֵךְ בְּכָל־לְבִי | נֶגֶד אֱלֹהִים | אֲזַמְּרֶךָ: 2 אֲשַׁתְּחֹנֶה | אֶל־הַיִּבֵּל | קִדְשֶׁךָ | וְאוֹדֶה אֶת־שִׁמּוֹךָ | עַל־חֲסָדֶךָ | וְעַל־אֲמֹתֶךָ | כִּי־הִנְבִּילֶתָ | עַל־כָּל־שִׁמּוֹךְ | אֲמַרְתֶּךָ: 3 בַּיּוֹם קָרָאתִי | וַתִּשְׁמְעֵנִי | תְּרַחֲמֵנִי | בְּנַפְשִׁי עוֹ: 4 וַיִּזְכְּרֵנִי | יְהוָה | כָּל־מַלְכֵי־אֲרָץ | כִּי־שָׁמְעוּ | אֲמֵרֵי־פִיךָ: 5 וַיִּשְׁרִי | בְּדַרְכֵי | יְהוָה | כִּי יָדוּל | כְּבוֹד יְהוָה: 6 כִּי־רַחַם יְהוָה | וְשָׁפַל | יִרְאֶה | וְנִבְּחָה | מִמֶּרְחַק יַדְעֶ: 7 אִם־אֲדַלֵּךְ | בְּקֶרֶב צָרָה | תִּתְּנֵנִי | עַל אֶף אִיבֵי תִשְׁלַח | נְדָה | וְתוֹשִׁיעֵנִי | יִמְיָנֶךָ: 8 יְהוָה | יִזְמַר | בְּעָרֵי | יְהוָה | חֲסָדֶךָ | לַעֲוֹלָם | מַעֲשֵׂי | יְדִיד | אֶל־תִּרְרָף:

139

1 לְמַנְצֵחַ | לְדָוִד | מִזְמוֹר | יְהוָה | תְּקַרְתֵּנִי | וַתִּדְעֶ: 2 אֶתְּךָ | יְדַעַת שְׁבִיתִי | וְקוּמִי | בְּנֶתֶךָ | לְרַעִי | מִרְחֹק: 3 אֲרַתִּי | וְרַבְעִי | זָרִית | וְכָל־דְּרָכֵי | הַסִּבְעוֹתָהּ: 4 כִּי אֵין מוֹלָה | בְּלִשְׁוֹנֵי | הַן | יְהוָה | יְדַעַת קְלָחָה: 5 אֲחֹדֶר נִקְדַּם | צָרְתֵנִי | וַתִּשֶׁת עָלַי | כְּכַכָּה: 6 *כַּלְאִיָּהּ) | כַּלְאִיָּהּ) | תַּעַת מִמֶּנִּי | נִשְׁנָכָה | לֹא־אוּכַל | לָהּ: 7 אֲנִי | אֲלֶךְ | מִרְחוֹף | וְאֲנִי | מִסְּבִיב | אֲבָרָה: 8 אִם־אֶסַּק שָׁמַיִם | שֶׁם אֶתְּךָ | וְאֶצִּיעָה | שָׁאוֹל הַגֹּף: 9 אֲשֶׁא | כִּנְפַי־שָׁמַר | אֶשְׁכְּנָה | בְּאֶחָרִית יָם: 10 גַּם־שָׁם | יִדְעַת תְּנַחֵנִי | וְתִאֲחַזְנֵנִי | יְמִינֶךָ: 11 וְאֲמַר | אֶךְ־חֲשֹׁף | יִשְׁפַנִּי | וְלִיָּלָה | אֹר | בְּעָרְנִי: 12 גַּם־חֲשֹׁף | לֹא־יִחְשֹׁף | מִמֶּךָ | וְלִיָּלָה | בַּיּוֹם | אִירִי | כְּחֹשֶׁכָה | כְּאוֹרָה: 13 כִּי־אֶתְּךָ | קִנִּיתָ | כְּלִיָּתִי | תִּסְכְּנֵנִי | בְּבֶטֶן אִמִּי: 14 אוֹדֶךָ | עַל כִּי | נִבְרָאתָ | נְפִלְיָתִי | נְפִלְאִים | מַעֲשֵׂיךָ | וְנַפְשִׁי | יְדַעַת מֵאֵד: 15 לֹא־נִכְחַד | עֲצָמֵי | מִמֶּךָ | אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי | בְּסַחַר רִקְמֹתַי | בְּתַחֲתוֹת אֲרָץ: 16 גְּלִמִי | רָאוּ | עֵינַיִךְ | וְעַל־סַפְרֶךָ | כָּל־מַ | וַתִּכְבוֹ | יָמִים | יָצְרוּ *וְלֹא) | וְלֹא) | אֶתְּךָ | בָּהֶם: 17 וְלִי | מִהֲדַקְרוֹ | רַעִיךָ | אֵל מֶה | עֲצָמוֹ | רֵאשִׁיָּהֶם: 18 אֶסְפָּרָם | מִחֹל | יִרְבִּין | תְּקִיבֹתִי | וְעוֹדֵי עִמָּךָ: 19 אִם־תִּקְטַל אֶלְוָה | רָשַׁע | וְאֲנִשְׁ | רְיָמִים | סוּרוּ | מִנִּי: 20 אֲשֶׁר | יִאֲמַרְךָ | לְמוֹזְמָה | נִשְׂא | לִשְׂאוֹ | עֲרִיךְ: 21 תְּלֹאֵז־מִשְׁנֵאִיךָ | יְהוָה | אֲשַׁנָּא | וּבִתְקוּמָתֶךָ | אֶתְקוּשֵׁט: 22 תְּכַלִּית | שְׂנֵאָה | שְׂנֵאָתִים | לְאוֹיְבֵים | תִּי | לִי: 23 חֲקַרְנִי | אֵל יְדַע | לִבִּי | בְּחֵנִי | וַתַּע | שְׂרַעְפִּי: 24 וְרָאָה | אִם־תִּרְדֶּךָ | עֵצֶב | כִּי | וַחֲנִי | בְּתִרְדֶּךָ | עוֹלָם:

140

1 לְמַנְצֵחַ | מִזְמוֹר | לְדָוִד: 2 חֲלַצְנִי | יְהוָה | מֵאֲדָם | רַע | מֵאִישׁ חַמְסִים | תִּנְצְרֵנִי: 3 אֲשֶׁר חֲשַׁב | רַעוֹת | בְּלִבִּי | כִּל־אִים | יְגִירוּ | מִלְחָמוֹת: 4 שִׁנְנוּ | לִשְׁנֹם | כְּמוֹ־נֶחֶשׁ | חֲמַת | עַכְשָׁיִם | תַּחַת | שְׁפִתֵינוּ | סִלָּה: 5 שְׁמַרְנִי | יְהוָה | מִיַּד־יָדֵי | רַשָּׁע | מֵאִישׁ חַמְסִים | תִּנְצְרֵנִי | אֲשֶׁר חֲשַׁב | לְדַחֲוֹת | פְּעָמַי: 6 טָמְנוּ־נַאִים | פֶּחַ לִי | וְתַבְלִים | פָּרְשׁוּ | רִשְׁת לִי־מַעֲגָל | מִקְשִׁים | שְׂחֹלִי | סִלָּה: 7 אֲמַרְתִּי | לִיהוָה | אֵלֵי | אֶתְּךָ | הַאֲזִינָה | יְהוָה | קוֹל | תְּחַנְנוּנִי: 8 יְהוָה | אֲדַנִּי | עוֹ | שׁוֹעֲתִי | סִפְתָּה | לְרֵאשִׁי | בַּיּוֹם | נִשְׁקַ: 9 אֶל־תֵּתֵן | יְהוָה | מֵאִנִּי | רַשָּׁע | זָמוֹ | אֶל־תִּפְּק | רְיוּמוֹ | סִלָּה: 10 רֹאשׁ | מִסְבִּי | עָמַל | שְׁפִתֵינוּ | *כִּסְמוֹ) | *כִּסְמוֹ) | *יְמִיטוּ) | *יְמִיטוּ) | *מוֹטוּ) | עַל־הֶם | גְּחִלִּים | בְּאֵשׁ | וּפְלַם | בְּמַהֲמָרוֹת | בְּלִי־קוּמוֹ: 12 אִישׁ | לִשׁוֹן | בְּלִי־כּוֹן | בְּאֲרָץ | אִישׁ־חַמְסֵי | רַע | יְצוֹרְנוֹ | לְמִדְחַפְתָּ: 13 *יְדַעַת) | *יְדַעַתִּי | כִּי־רַעֲשָׂה | יְהוָה | דִּין | עָנִי | מִשְׁפָּט | אֲבִינָיִם: 14 אֶךְ | צְדִיקִים | יִרְוּ | לְשִׁמְךָ | יִשְׁבּוּ | יְשׁוּרִים | אֶת־חַפְּנֶךָ:

141

1 מזמור לדוד יהנה קראתה חושה לי האזינה קולי בקראי־לך: 2 תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת־ערב: 3 שיתה יהנה שמרה לפי נצרה על־הל שפתי: 4 אל־תס־לבי לדבר לרע להתעולל עלולות. ברשע את־אישים פעל־און ובל־אלחם במנעמיהם: 5 יהלמני צדיק וחסד ויכיתני שמן ראש אל־יני ראשי כירעוד ותפלתי ברעותיהם: 6 נשמטו ביד־סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפדו עצמינו לפי שאול: 8 כי אליך יהנה אדני עיני בכה חסיתי אל־תער נפשי: 9 שמרני מידי פח נקשו לי ומקשות פעלי און: 10 פלתי במקמריי רשעים יחד אנכי עד־אעבור:

142

1 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: 2 קולי אל־יהנה אצעק קולי אל־יהנה אתחנן: 3 אשפך לפני שיתי צרתי לפני אניד: 4 בהתעטף עלי רוחי ואתה יבטת נתיבתי בארצנו אהלך ממנו פח לי: 5 הביט ימין וראה ואין־לי מִבִּיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: 6 זעקתי אליך יהנה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ חסיים: 7 הקשיבה אל־רנתי כידלולתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: 8 הוציאה ממסגור נפשי להודות את־שמוך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

143

1 מזמור לדוד יהנה ושמע תפלתי האזינה אל־תחנני באמנתך ענני בצדקתך: 2 ואל־תבוא במשפט את־עבדך כי לא־יצדק לפניך כל־חי: 3 כי רבך אויב נפשי דבא לארץ חיתי הושיבני במחשבים כמתי עולם: 4 התעטף עלי רוחי בתוכי ושתומם לבי: 5 זכרתי ימים ומקדם הייתי בכל־פעלך במעשה ידך אשוחח: 6 פקשתי וני אליך נפשי בארץ־ענפה לך סלה: 7 מחר ענני ויהנה פלתי רוחי אל־תסתור פניי ממני ונמשלתי עם־רדדי בור: 8 השמיעני בבקר: 9 חסדך כִּי־בָה כְּמַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי הֲרַדֵּנוּ אֵלֶיךָ כִּי־אֵלֶיךָ נִשְׁאַרְתִּי נַפְשִׁי: 9 הצילני מאיבי יהנה אליך כסתי: 10 למרני לעשות רצונך כִּי־אֵתָה אֵלֹהֵי רִיחֶךָ טוֹבָה תַּחֲנֵנִי בְּאַרְץ מִישׁוֹר: 11 למען־שמך יהנה תחנני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: 12 ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל־צבירי נפשי כי אני עבדך:

144

1 לדוד וברוך יהנה ציורי המלמד בני לקרב אצבעותי למלחמה: 2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלטִי לי גנני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי: 3 יהנה מה־אדם ותדעוהו בראגושו ותחשבהו: 4 אדם להקבל דמה ימיו כצל עובר: 5 יהנה הש־שמיה ותמר גע בקרים ונעשנו: 6 ברזק ברק ותפוצם שלח הציד ותהמם: 7 שלח ידיו ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: 8 אשר פיהם דבר־שוא וימינם ימיו שקר: 9 אלהים שיר חדש אשרה לך בגבל עשור אומרה־לך: 10 הנותן תשובה למלכים הפוצה את־דוד עבדו מתרב רעה: 11 פצני והצילני מיד בני־נכר אשר פיהם דבר־שוא וימינם ימיו שקר: 12 אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כנזות מחטבות תבנית היכל: 13 מונינו מלאים מפקים מן אל־יין צאנונו מאלופות מרבבות בחוצותינו: 14 אלפינו מסבלים אין־ברץ ואין יוצאת ואין צנוחה ברחבתינו: 15 אשרי העם שפכה לו אשרי העם שנהנה אלהיו:

145

1 תהלה לדוד ארוממך אלותי המלך ואבְרַכְּהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: 2 כֹּל־יּוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: 3 גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶסֶד: 4 דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יְגִידוּ: 5 הַדָּר כְּבוֹד הוֹדַךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: 6 וְעַנּוּ גוֹרֵאתֶיךָ יֹאמְרוּ *וּגְדוּלְתֶיךָ (וּגְדוּלְתֶךָ) אֲסַפְּרֶנָּה: 7 זָכַר רַב־טוֹבֶךָ יִבְעִנוּ וְצַדִּיקֶיךָ יִרְנְנוּ: 8 תִּנּוּן וְרַחֲמוֹ יְהוָה אַרְבָּה אֲפִים וּגְדֹל־חֶסֶד: 9 טוֹב־יְהוָה לְכָל יִרְחָמֵיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: 10 יִרְדֶּה יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ *וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּכָה: 11 כְּבוֹד מְלִכּוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: 12 לְהוֹדִיעַ לְבַנְי מִלְּכּוֹתֶיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ וּכְבוֹד הַדָּר מְלִכּוֹתֶיךָ: 13 מְלִכּוֹת כָּל־עַלְמִים וּמַמְשִׁלְתֶךָ כֹּל־דוֹר וָדוֹר: 14 סוּמְךָ יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקֶה לְכָל־הַכּוֹפְּסִים: 15 עֵינֵי־כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאֵתָה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתָה: 16 הוֹתֵחַ אֶת־יַדְּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־תִּי רְצוֹן: 17 צַדִּיק יְהוָה כֹּל־דַּרְכּוֹ וְחִסְדֵי כֹּל־מַעֲשָׂיו: 18 קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאָמֶת: 19 רְצוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: 20 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: 21 תִּהְלֵת יְהוָה יִבְרַכְּךָ וּיְבָרְכֶךָ כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

146

1 הַלְלוּ־יְהוָה הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה: 2 אֲהַלֵּלָהּ יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָהּ לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: 3 אֶל־תִּבְטְחוּ בְּגִבְיִים בְּכֹחַ־אֲדָמָה | שְׁאִין לֹא תִשׁוּעָה: 4 תִּצְאָה רִחוּהוּ יִשָּׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָרוּ עֲשָׂתֶנְתִּינוּ: 5 אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יִעֲקֹב בְּעָרוֹ שְׂבָרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו: 6 עֲשֵׂה וְשָׁמִים וְאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֶּׁמֶר אֲמַת לְעוֹלָם: 7 עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים: 8 יְהוָה וּפְקַח עוֹרִים יְהוָה זָקַף קַפּוּסִים יְהוָה אָהַב צַדִּיקִים: 9 יְהוָה וְשִׁמְרֵם אֶת־גֵּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדָרֵךְ רַשְׁעִים יַעֲזוּב: 10 יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וָדָר הַלְלוּ־יְהוָה:

147

1 הַלְלוּ יְהוָה כִּי־טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נֶאֱוָה תְּהַלֵּלָהּ: 2 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נְדָחַי יִשְׂרָאֵל וְכַנּוּס: 3 הֶרְפֵּא לְשִׁבְרוֹי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעֻצְבוֹתָם: 4 מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: 5 גְּדוֹל אֲדוֹנָינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: 6 מְעוֹדֵר עֲנָנִים יְהוָה מִשְׁפִּיל רִשְׁעִים עַד־יָאֲרֵץ: 7 עָנּוּ לִיהוָה בְּתוֹרָה וּזְמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכֹנֹר: 8 הַמְכֹּסֶה שָׁמַיִם | בְּעָבִים הַמְכִיּוֹן לְאָרֶץ מִטָּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים חֲצִיר: 9 נוֹתֵן לְבַהֲמָה לְחֵמָה לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: 10 לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס וְחַפְצוֹ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצָה: 11 רוֹצֵה יְהוָה אֶת־יִרְאָיו אֶת־הַמִּיַּחֲלִים לְחַסְדּוֹ: 12 שְׂבַחְתִּי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן: 13 כִּי־חִנֵּק בְּרִיתִי שְׁעָרָיו בְּרֹךְ בְּנֵי בְּקָרְבָּךְ: 14 הַשֶּׁם־יְבַרְכֶּךָ שְׁלֹם חֵלֶב חֲטָיִם יִשְׂבַּעְךָ: 15 הַשְׁלַח אֲמַרְתוּ אָרֶץ עַד־מִהְרֵה יָרוּץ דְּבָרוֹ: 16 הַנָּתַן שְׁלֵג בְּצִמְרֵךְ כְּפֹר כְּאֶפֶר יַפְזֵר: 17 מִשְׁלִיךְ קִרְחָו כְּפִתִים לְפָנֵי קִרְחָו מִי יַעֲמֵד: 18 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִמַּסֵּס יִשָּׁב רִחוּהוּ יִזְלוּ־מַיִם: 19 מִיָּד־בְּרוּ (דְּבָרֵינוּ) לְיַעֲקֹב חֲקִינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ לְיִשְׂרָאֵל: 20 לֹא עֲשֵׂה כֵן | לְכֹל־זוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי־יָדָעוּם הַלְלוּ־יְהוָה:

148

1 הַלְלוּ יְהוָה | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמַרוֹמִים: 2 הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָל־צָבָא (צְבָאוֹ) צְבָאוֹנוּ: 3 הַלְלוּהוּ שִׁמְשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָל־כּוֹכְבֵי אוֹר: 4 הַלְלוּהוּ שְׁמַי שְׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם: 5 יְהַלֵּלֵהוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וּנְבָרָא: 6 וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵ־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: 7 הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: 8 אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רוּחַ סֶעֱרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: 9 הַהָרִים וְכָל־גְּבוּעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: 10 הַחַיִּיה וְכָל־בְּהֵמָה רִמֵּשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: 11 מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: 12 בַּחֲוָרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת זְקָנִים עַם־נְעָרִים: 13 יְהַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ חוֹדוֹ עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: 14 נִגְרַם קָרָן | לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל־חַסִּידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַם־קָרְבּוֹ הַלְלוּ־יְהוָה:

149

1 הַלְלוּ יְהוָה | שִׁירוּ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתּוּ בַקֵּהל חַסִּידִים: 2 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּגִי־צִיּוֹן וַיְגִילוּ בְּמַלְכָּם: 3 יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר וּזְמַרוּ־לוֹ: 4 כִּי־רוֹצֵה יְהוָה בַּעֲמּוֹ יִפְאַר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: 5 יַעֲלֶזוּ חַסִּידִים בְּכֹכּוֹד וְרִנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: 6 רּוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרְוֹנָם וְחָרַב פִּיפְזוֹת בִּידָם: 7 לְעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחַת בְּל־אֻמִּים: 8 לְאֹסֵר מַלְכֵיהֶם בְּזַקְסִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹזַל: 9 לְעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־חַסִּידָיו הַלְלוּ־יְהוָה:

150

1 הַלְלוּ יְהוָה | הַלְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ: 2 הַלְלוּהוּ בְּנִבְנוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ: 3 הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכֹנֹר: 4 הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעִינָב: 5 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: 6 כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּ־יְהוָה:

משלי

1 מְשָׁלֵי שְׁלֹמֹה בְּיַד דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 2 לְדַעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר לְהַבִּין אִמְרֵי בִינָה: 3 לְקַחַת מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל צָדֵק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׁרָיִם: 4 לְתַתּוֹת לַפְתָּאִים עֲרֻמָּה לְנַעַר הַעֵת וּמוֹמָה: 5 יִשְׁמַע חָכָם וַיּוֹסֶף לְקַח וַיְגַבֵּן תַּחְבְּלוֹת וַיִּקְנֶה: 6 לְהַבִּין מִשְׁלַל וּמִלִּצְיָה דְבָרֵי חֲכָמִים וְחִידוֹתָם: 7 וַיֵּרָאֵת יְהוָה רֵאשִׁית הַעֵת חֲכָמָה וּמוֹסֵר אֵיילִים בָּזוּ: 8 פ 8 שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיָּה וְאֶל־תִּשָּׂא תוֹרַת אִמְרָה: 9 כִּי וַיִּלְנֹת חָן הֵם לְרֵאשִׁיף וְעֵנְקִים לְנִרְגְּוֹתֶיהֶן: 10 בְּנֵי אִסְרִיתוֹת חֲטָאִים אֶל־תִּבְאָ: 11 אִסְרֵי־אִמְרוֹ לִכְה אֲתַנּוּ וְאֶרְבֶּה לָדָם נִצְפָנָה לְקַי חָנָם: 12 גְּבֻלָּעַם כְּשֹׂאֵל חַיִּים וְחַמְיָמִים כִּינּוֹרְדֵי בּוֹר: 13 כִּלְתָּוִן יִקְרַ נְמוֹצָא נְמֻלָּא כְּתִינוּ שְׁלָל: 14 גִּזְרֵלְךָ תִּפְּוֹל בְּתוֹכָנוּ כִּי־ס אֲחֹד יִהְיֶה לְכַלְנוּ: 15 בְּנֵי אֶל־תִּלְךָ בְּהַרְךָ אַתָּם מְנַע רְגִלְךָ מִנְתִּיבָתָם: 16 כִּי רְגִלְהֶם לָכֶּה יִרְצוּ וַיִּמְתְּרוּ לְשֹׁפְדֵי־הֶם: 17 כִּי־חָנָם מִזְכָּה הַקִּשְׁתָּ בְּעֵינָי כִּל־בַּעַל כְּנָף: 18 וְהֵם לְדָמָם יֶאֱרָבוּ וְצִפְּנוּ לְנַפְשָׁתָם: 19 כֹּן אֲרָחוֹת כִּל־בְּצַע בְּצַע אֶת־גִּפְשׁ בְּעֵלְיוֹ יִקַּח: 20 חֲכָמוֹת בְּחַוִּץ תִּלְחָנָה קִרְחָבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ: 21 בְּרֵאשׁ הַמִּיּוֹת וְתִקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אִמְרֵיהָ תִּאמַר: 22 עַד־מָתַי פְּתִיחַ תִּהְיֶה בְּפִתְחֵי וְלִצְיָים לְצִוּן חֲמִדוֹ לָהֶם וְכִסְלִים יִשְׁנֹא־רַעַת: 23 תִּשְׁוֹבוּ לְתוֹכְחֹתֵי הַגָּה אֲבִיעָה לָכֶם רֵוַח אֹדְרַעָה דְבָרֵי אַתְּכֶם: 24 יַעַן קִרְאֵתִי וְחָמְאַנִּי נְטִיחֵי יָדַי וְאִין מִקְשִׁיב: 25 וְחִפְּרַעֵי כִל־עֲצָנִי וְתוֹכְחֹתֵי לֹא אֲבִיעָתָם: 26 גַּם־אִין בְּאִידְכֶם אֲשַׁחַךְ אֲלַעַנְ בְּכָא פְּחָדְכֶם: 27 בְּכָא *כְּשֹׂאֵהּ (כְּשֹׂאֵהּ) (פְּחָדְכֶם וְאִידְכֶם כְּסִיפָה יֵאֵתָה בְּכָא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוֹקָה: 28 אִין קִרְאֵתִי וְלֹא אֲעִנֶה יִשְׁחַרְבְּנִי וְלֹא יִמְצָאֵנִי: 29 תַּחַת כִּי־שְׁנֹאֵי רַעַת וַיֵּרָאֵת יְהוָה לֹא כְּחָרוּ: 30 לֹא־אֲבִו לְעֲצָנִי נֶאֱצִו כִּל־תוֹכְחֹתֵי: 31 וַיֵּאֲכְלוּ מִפְּרִי דְרָבְּסָם וּמִמַּעֲצָתֵיהֶם יִשְׁבְּעוּ: 32 כִּי מִשְׁבַּת פְּתִיחַ תִּהְרַגְם וְשִׁלְתָּ כְּסִילִים הָאֲבָרְסָם: 33 וְשָׁמַע לִי יִשְׁכַּח־בְּטַח וְשִׁאֲזוֹן מִפְּחָד רַעָה: פ

2

1 בְּנֵי אִסְרֵי־חֲכָמָה וּמוֹצְוֵי תַּחֲפֹן אַתָּה: 2 לְהַקְשִׁיב לְחֲכָמָה אֲזַנְךָ תִּשָּׂא לְבַבְךָ לְהַבִּינָה: 3 כִּי אִם לְבִינָה תִּקְרָא לְתִבְנִיָה תִתֵּן קוֹלְךָ: 4 אִסְרֵי־תִבְקֶשְׁנָה כְּכִסְף וְכַמְטוֹמִים תַּחֲפֶשְׁנָה: 5 אִין תִּבְוִן וַיֵּרָאֵת יְהוָה וְרַעַת אֲלֵיהֶם תִּמְצָא: 6 כִּי־יִהְיֶה וְתֵן חֲכָמָה מִפִּי הַעֵת וְתִבְנִיָה: 7 *וַיִּצְפֹּן (וַיִּצְפֹּן) לְיִשְׁרָיִם תוֹשֵׁיָה מִגֵּן לְהַלְכֵי תָם: 8 לְנַעַר אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט וְהַרְךָ (*חִסְדוֹ) (חִסְדוֹ) יִשְׁמַר: 9 אִין תִּבְוִן צָדֵק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׁרָיִם כִּל־מַעֲגֵל־טוֹב: 10 כִּי־תִבְוֹא חֲכָמָה כִּלְבָבְךָ וְרַעַת לְנַפְשְׁךָ יִנַּעַם: 11 מִזְכָּה תִּשְׁמַר עֲלֵיךָ תִּבְנִיָה תִצְרַפָּה: 12 לְהַצִּילְךָ מִבְּרַחַת רַע מֵאִישׁ מְדַבֵּר תַּהֲפֹכֹת: 13 תַּעֲזֹבִים אֲרָחוֹת יִשָּׂר לְלֶכֶת בְּדִרְכֵי־חֲשָׁף: 14 הַשְּׂמָחִים לַעֲשׂוֹת רַע יִגְלוּ בְּתַהֲפֹכֹת רַע: 15 אֲשֶׁר אֲרָחוֹתֵיהֶם עֲקָשִׁים וְגִלְזִים בְּמַעֲגֵלוֹתָם: 16 לְהַצִּילְךָ מֵאִשָּׁה וְהִיא מִנְכַרְזֵיָהּ אִמְרֵיהָ תַּחֲלִיקָה: 17 תַּעֲזֹבֵת אֲלוֹף נַעֲרִיהָ וְאֵת־בְּרִית אֲלֵתֶיהָ שִׁכְחָה: 18 כִּי שִׁחָה אֶל־מִוֹת בֵּיתָה וְאֶל־רְפָאִים מַעֲגֵל־תֵּיהָ: 19 כִּל־בְּאֵיהָ לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא־יִשְׁנִי אֲרָחוֹת חַיִּים: 20 לְמַעַן תִּלְךָ בְּהַרְךָ טוֹבִים וְאֲרָחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמַר: 21 כִּי־יִשְׁרָיִם יִשְׁכַּחוּ־אֲרָץ וְחַמְיָמִים וַיִּתְרוּ בָהּ: 22 וְרַשְׁעִים מֵאַרְץ יִבְרָתוּ וּבִגְדֵיהֶם יִסְחוּ מִמֶּנָּה: פ

3

1 בְּנֵי תוֹרַתִי אֶל־תִּשְׁכַּח וּמוֹצְוֵי יֵצֵר לְבַבְךָ: 2 כִּי אֲרָךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשִׁלּוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: 3 חֲסֹד וְאֵמֶת אֶל־יַעֲבֹד קִשְׁרָם עַל־נִרְגְּוֹתֶיהֶן כְּתָבָם עַל־לִוַח לְבַבְךָ: 4 וּמוֹצָאֲחֹן וְשִׁכְל־טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: 5 פ 5 בְּטַח אֶל־יְהוָה כִּכְל־לְבַבְךָ וְאֶל־בִּינְתְךָ אֶל־תִּשְׁעֵן: 6 כִּכְל־דְרָבְךָ דַּעְוֹה וְהוּא יִישַׁר אֲרָחוֹתֶיךָ: 7 אֶל־תִּתֵּי חָכָם בְּעֵינֶיךָ יִרָא אֶת־יְהוָה וְסוֹר מֵרַע: 8 רַפְאוֹת תִּתֵּי לְשִׁבְּךָ וְשִׁקְוֵי לַעֲצוֹמוֹתֶיךָ: 9 כִּכְד אֶת־יְהוָה מִהוֹנָה וּמִרֵּאשִׁית כִּל־תִּבְוֹאָתְךָ: 10 וַיִּמְלֵאוּ אִסְמִיךָ שִׁבְּע וְתִירוֹשׁ יִקְבְּרְךָ יִפְרְצוּ: 11 פ מוֹסֵר יְהוָה בְּנֵי אֶל־תִּמְאָס וְאֶל־תִּלְקֵן בְּתוֹכְחָתוֹ: 12 כִּי אֵת אֲשֶׁר יֵאָתֵב יְהוָה יוֹכִיחַ וְכָאֵב אֶת־בֶּן יִרְצָה: 13 אֲשֶׁרֵי אָדָם מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם יִפִּיק תִּבְנִיָה: 14 כִּי טוֹב סְחָרָה מִסְחָר־כִּסְף וּמִחֲרוֹץ תִּבְוֹאָתָה: 15 יִקְרָה הִיא *מִפְּנִיִים (מִפְּנִיִים) וְכִל־חֲפִצִּיךָ לֹא יִשׁוּוּ בָהּ: 16 אֲרָךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׂמְחוֹלָה עֲשֵׂר וְכָבוֹד: 17 דְרָבְרִיָה דְרָבְרֵי־נַעַם וְכִל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: 18 עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכִּיָה מֵאִשָּׁר: 19 הִנֵּה בְּחֲכָמָה יִסְד־אֲרָץ כּוֹנֵן שְׁמִים בְּתִבְנִיָה: 20 בְּרַעַתוֹ תַּהוֹמוֹת נִבְקַעוּ וְשִׁחְקִים יִרְעַפְרוּ־טַל: 21 בְּנֵי אֶל־גִּלְזוֹ מַעֲיִנְךָ נִלְךָ תִּשְׁחָה וּמוֹמָה: 22 וַיְהִי חַיִּים לְנַפְשְׁךָ וְחָן לְנִרְגְּוֹתֶיךָ: 23 אִין תִּלְךָ לְבַטַח דְרָבְךָ וְרִגְלְךָ לֹא תִנּוּף:

24 אִם-תִּשְׁכַּב לֹא-תִפְחַד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנֵתָּה: 25 אֶל-תִּירָא מִפְחַד פֶּתָאִם וּמִשְׂאֵת רָשָׁעִים כִּי תִבֹּא:
 26 כִּי-יִהְיֶה יְהוָה בְּכִסְלֶךָ וְשֹׁמֵר רִגְלֶךָ מִלְּכָד: 27 אֶל-תִּמְנַע-טוֹב מִבְּעִלְיָו בְּהִיּוֹת לְאֵל *יָדִידָהּ (יָדֶךָ)
 לַעֲשׂוֹת: 28 אֶל-תֵּאמַר *לְרַעְיָהּ (לְרַעְיָהּ) לֵךְ וְשׁוּב וּמַחֵר אִתּוֹ וְגַשׁ אִתָּהּ: 29 אֶל-תִּחַרְשׁ עַל-רַעְיָהּ רַעְיָה
 וְהוֹאֵי-יֹשֵׁב לְבֶטֶח אִתָּהּ: 30 אֶל-תִּרְוֹב (תִּרְוִיב) עִם-אֲדָמָה חָגֵם אִם-לֹא נִמְלֶךְ רַעְיָה: 31 אֶל-תִּקְנֹא בְּאִישׁ
 חָמָס וְאֶל-תִּבְחַר בְּכַל-דְּרָכָיו: 32 כִּי תוֹעֵבֶת יִהְיֶה נְלוֹז וְאֵת-יִשְׁרָיִם סִדּוּ: 33 מֵאֲבֵת יִהְיֶה בְּבֵית רָשָׁע
 וְיִהְיֶה צַדִּיקִים וְיִבְרָךְ: 34 אִם-לִלְצִיִּים הוֹאֵי יִלְיִין *וְלַעֲנִיִּים (וְלַעֲנִיִּים) וְיִתְחַן: 35 בְּבוֹד חֲכָמִים וְיִתְחַן
 וְכִסִּילִים מֵרִים קָלוּן: פ

4

1 שְׁמַעוּ בָנִים מוֹסֵר אָב וְחַשְׁבִּיבוּ לְרַעַת בִּינָה: 2 כִּי לִקַּח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם הַיּוֹרְתִי אֶל-תִּעֲזָבוּ: 3 כִּי-בִּן
 הֵינִי לְאָבִי כִּךְ וְיִחַיד לִפְנֵי אָמִי: 4 וְיִרְנֵי נִיזְאֵמֵר לִי וְתִמְדֵּךְ דְּבָרֵי לְבָבְךָ שְׁמֵר מִצְוֵתֵי וְזוּנָה: 5 קִנְיָה
 חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה אֶל-תִּשְׁכַּח וְאֶל-תֵּשׁ מֵאֲמַרֵי-פִי: 6 אֶל-תִּעֲזָבֶה וְתִשְׁמַרְךָ אֶהְבֶּה וְתִצְרָךְ: 7 רֵאשִׁית
 חֲכָמָה קִנְיָה חֲכָמָה וּבְכָל-קִנְיָנֶךָ קִנְיָה בִּינָה: 8 סִלְסִלָה וְתִרְוִמֶנְךָ תִּכְפְּדֵךְ כִּי תִחַבְּקֶנָה: 9 תִּתֵּן לְרֵאשִׁיךָ
 לְיִוֵּת-חֵן עֲטַרֶת תִּפְאָרֶת תִּמְנַנֶּךָ: 10 שְׁמַע בְּנֵי וְקַח אֲמַרֵי וְיִרְבּוּ לָךְ שְׁנוֹת חַיִּים: 11 בְּדָרְךָ חֲכָמָה הִרְתִּידֵךְ
 אֲדַרְבְּתִידֵךְ בְּמַעֲלֵי-יָשָׁר: 12 בְּלִכְתֶּךָ לֹא-יֵצֵר צַעֲרֶךָ וְאִם-תִּרְוִיץ לֹא תִכְשַׁל: 13 תִּחַנֵּן בְּמוֹסֵר אֶל-תִּרְרָךְ
 נִצְרָה כִּי-הוּא חַיִּיד: 14 בְּאַרְחַ רָשָׁעִים אֶל-תִּבְאֵא וְאֶל-תֵּאשֶׁר בְּדָרְךָ רָעִים: 15 פִּרְעֵהוּ אֶל-תִּעֲבֹר-בּוֹ
 שִׁטָּה מַעֲלֵיו וְעַבּוֹר: 16 כִּי לֹא יִשְׁנו אִם-לֹא יִרְעוּ וְנִגְזְלָה שְׁנֵתָם אִם-לֹא *יִכְשׁוּלוּ (יִכְשׁוּלוּ): 17 כִּי
 לְחַמּוֹ לָחֵם הָשַׁע וְיִוֵּן חֲמִסִּים יִשְׁתּוּ: 18 וְאַרְחַ צַדִּיקִים כְּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹד עַד-נְכוּן חַיִּים: 19 תִּרְרָךְ
 רָשָׁעִים כְּאֶפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה וְיִכְשׁוּ: פ 20 בְּנֵי לְדַבְרֵי הַקְּשִׁיבָה לְאֲמַרֵי הַטֵּא-אֲזַנְךָ: 21 אֶל-יִלְיוּ
 מַעֲיָנֶיךָ שְׁמֵרִם בְּתוֹךְ לְבָבְךָ: 22 כִּי-חַיִּים הֵם לְמִצְאֵתָם וְלִכְלֹל בְּשִׁרְוֹ מִרְפָּא: 23 מִכָּל-מִשְׁמַר נִצֵּר לְבָבְךָ
 כִּי-תִמְנֹנוּ תוֹצְאוֹת חַיִּים: 24 הִסֵּר מִמֶּךָ עֲקָשׁוֹת פֶּה וּלְיוֹת שְׁפֹתֶיךָ הִרְחַק מִמֶּךָ: 25 עֵינֶיךָ לִנְחֹךְ וּבִישׁוֹ
 וְעַפְעָפֶיךָ יִישְׁרוּ נִגְדֶךָ: 26 פֶּלֶס מַעֲגַל רִגְלֶךָ וּכְלֵי-דְרָכֶיךָ יִכְנוּ: 27 אֶל-תִּטְרַמְיוּ וּשְׁמֵאוֹל הִסֵּר רִגְלֶךָ
 מִרְעַע:

5

1 בְּנֵי לְחַכְמָתִי הַקְּשִׁיבָה לְתוֹבֹתֵי הַטֵּא-אֲזַנְךָ: 2 לְשֹׁמֵר מִזְמוֹת וְרַעַת שְׁפִתֶיךָ וּנְצָרוּ: 3 כִּי נָפֶת תִּטְפְּנָה
 שְׁפִתֵי זָרָה וְחָלַק מִשְׁמֵן חֶפְזָה: 4 וְאֶחָרִיתֶהּ מִרָה כְּלַעֲנָה חֲדָה כְּתֹרֵב פִּיזוֹ: 5 רִגְלֵיךָ יִרְדּוּת מוֹת שְׂאוֹל
 צַעֲרֵיךָ וְתִמְכּוּ: 6 אֲרַח חַיִּים בְּ-תִפְלֵס נְעוּ מַעֲגַלֵּיךָ לֹא תִדַּע: פ 7 וְעַתָּה בָנִים שְׁמַעוּ-לִי וְאֶל-תִּסְוֹרוּ
 מֵאֲמַרֵי-פִי: 8 הִרְחַק מַעֲלֵיךָ דְרָכֶךָ וְאֶל-תִּקְרַב אֶל-פֶּתַח בֵּיתֶהּ: 9 בְּ-תִתֵּן לְאַחֵרִים הוֹדֶךָ וְשִׁנְתִּידֵךְ
 לְאַבְרָיו: 10 בְּ-יִשְׁפַעוּ זָרִים כְּחֵךְ וְעֵצֵיךָ בְּבֵית נְכָרִי: 11 וְנִהַמַּת בְּאַחֵרֶיךָ בְּכָלֹת בְּשִׁרְךָ וּשְׂאֵרֶךָ:
 12 וְאֲמַרְתָּ אִיד שְׂנֵאתִי מוֹסֵר וְחוֹכַחַת נֹאץ לְפִי: 13 וְלֹא-שְׁמַעֲתִי בְּקוֹל מוֹרֵי וְלִמְלַמְדֵי לֹא-תִסִּיתִי אֲזִנִּי:
 14 בְּמַעַט הֵינִי כְּכֹל-הֵעַ בְּתוֹךְ קִתְלָה וְעַדָּה: 15 שְׁתַּחֲמִים מִבוֹרֶךְ וְנִזְלוֹים מִתּוֹךְ בְּאַרְךָ: 16 יִפּוּצוּ
 מַעֲיָנֶיךָ תוֹצְאָה פְּרַחְבוֹת פְּלִגְרִימִים: 17 יְהִי-לֶךְ לְבַבְךָ וְאִין לְזָרִים אִתָּהּ: 18 יְהִי-מִקּוֹרֶךָ כְּרִיד וְשִׁמַּח
 מֵאִשֶׁת נְעוּרֶךָ: 19 אֵילָת אֲהַכִּים וְיַעֲלֵת-חֵן דְּדִיִּי וְיִרְגַּךְ כְּכֹל-עֵת בְּאַהֲבָתָה תִּשְׁגַּה תְּמִיד: 20 וְלִמָּה תִּשְׁגַּה
 בְּנֵי בִזְרָה וְתִחַבֵּךְ חַק נְקָרֶיךָ: 21 כִּי נִכְחוּ עֵינֵי יְהוָה דְּרָכֵי-אִישׁ וְכָל-מַעֲגַלֵּי תוֹי מִפְּלֵס: 22 עוֹנוֹתָיו
 וְלִכְרֹנוּ אֶת-הַרְשָׁע וּבְחַבְלֵי חֲסָאוֹתֵיךָ וְתִמְדֵךְ: 23 הוּא גְמוֹת בְּאִין מוֹסֵר וּבְרַב אִוְלָתוֹ יִשְׁגַּה: פ

6

1 בְּנֵי אִם-תִּעֲרַבֶת לְרַעְיָה תִקְעֶת לְזָר כְּפִידָהּ: 2 נוֹקְשֶׁת בְּאֲמַרֵי-פִידָהּ נְלַפְדָּת בְּאֲמַרֵי-פִידָהּ: 3 עֲשֵׂה זֹאת
 אִפּוֹא וּבְנֵי וְהַנְּצֵל כִּי בֹאֶת בְּכַף-רַעְיָה לָךְ אֲתִרְפֹּס וְרַחֵב רַעְיָה: 4 אֶל-תִּתֵּן שְׁנֵה לְעֵינֶיךָ וְתִנְמָנָה
 לַעֲפַפְיָהּ: 5 הַנְּצֵל כְּבָבִי מִיָּד וּכְצַפּוֹר מִיָּד יְקוּשׁ: פ 6 לָךְ-אֶל-נְמָלָה עֲצַל רֵאֵה דְרָכֶיךָ וְחֲכָם: 7 אֲשֶׁר
 אִוִּילָה קִצְיוֹ שֹׁטֵר וּמִשַׁל: 8 תִּכְיוֹן בְּקִיץ לְחֵמָה אֲגִרָה בְּקִצְרֵי מֵאֲכָלָה: 9 עַד-מִתִּי עֲצַל וְתִשְׁכַּח מִתִּי
 תְּקוּם מִשְׁנֵתָהּ: 10 מַעַט שְׁנוֹת מַעַט תִּנְיִמוֹת מַעַט חֲבֵק יָתִים לְשִׁכְבִּי: 11 וּבֹא-כִמְהֵלֶךְ רֵאשִׁי וּמִחֲסָרְךָ
 כְּאִישׁ מִגּוֹן: פ 12 אֲדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֲוִן הוֹלֵךְ עֲקָשׁוֹת פֶּה: 13 קִתְּץ בְּעֵינָיו מִלֵּל בְּרִגְלוֹ מִרָה בְּאֲצַבְעֵתָיו:
 14 תִּתְפַּלְּוּתוֹ בְּלִבּוֹ חֲרַשׁ הֵעַ בְּכָל-עֵת *מִדְּנִים (מִדְּנִים) וְשִׁלַּח: 15 עַל-פִּן פֶּתָאִם יָבוֹא אִידוֹ פֶּתַח
 וְשִׁכָּר וְאִין מִרְפָּא: פ 16 שֵׁשׁ-הִנֵּה שְׂנֵא יְהוָה וְשִׁבַּע *תוֹעֵבֹת (תוֹעֵבֹת) תוֹעֵבֶת (נִפְשׁוּ): 17 עֵינִים רְמוֹת לְשׁוֹן שִׁכָּר
 וְזָרִים שִׁפְכוֹת דֵּם-נְקִי: 18 לֵב חֲרַשׁ מִחֲשָׁבוֹת אֲוִן רִגְלִים מִמְהָרוֹת לְרִוִץ לְרַעְיָה: 19 יָפִיחַ בְּזָבִים עַד

שָׁקַד וּמְשַׁלַח מְדֻנִים בֵּין אֲחִים: פ 20 נָצַר בְּנֵי מִצְוֹת אֲבִיךָ וְאֶל־הַטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ: 21 קִשְׁרָם עַל־לִבְךָ תְּמִיד עֲנִדָם עַל־נִרְגָרְתֶּךָ: 22 בַּהֲתַחֲלֶכְךָ | תִּנְחָה אִתְּךָ בְּשֹׁכֶבֶךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְתִקְצֹוֹת תִּיָּא תִּשְׁחָד: 23 כִּי גַר מִצְוֹה וְתוֹרָה אֹרֵךְ וְדָרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר: 24 לְשֹׁמְרֶךָ מֵאֲשֶׁת רַע מְחַלְקֶת לְשׁוֹן נִכְרֵיהָ: 25 אֶל־תִּחְמָד רַפְּיָה בִּלְבָבְךָ וְאֶל־תִּקְחֶךָ בַּעֲפֵעֵפִיהָ: 26 כִּי בַעַד־אִשָּׁה זֹנֶה עַד־כֹּכֶר לֶחֶם וְאִשֶׁת אִישׁ נִפְשׁ וְקָרָה תִצּוֹר: פ 27 הַיַּחֲתֶה אִישׁ אֵשׁ בַּחֲיוֹן וּבְגִדָיו לֹא תִשְׁרַפְּנָה: 28 אִם־יִהְיֶךָ אִישׁ עַל־הַנְּחָלִים יִרְגְּלוּ לֹא תִכְוִינָה: 29 כֵּן הִבָּא אֶל־אִשָּׁת רַעֲהוּ לֹא יִנְקָה כֹּל־הַנֶּנֶט בָּהּ: 30 לֹא־יָבוּז לְגִבּוֹ כִּי יִגּוֹב לְמֵלֵא נִפְשׁוֹ כִּי יִרְעֵב: 31 וְנִמְצָא יִשְׁלֵם שְׂבַע־תַּיִם אֶת־כֹּל־הוֹן בֵּיתוֹ וְתָן: 32 נֶאֱפָ אִשָּׁה חֲסֵר־לֵב מִשְׁחִית נִפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה: 33 נִגַע וְקִלְוֹן יִמְצָא וְחָרְפָתוֹ לֹא תִמָּחַ: 34 כִּי־קִנְיָה חֲמוֹת גִּבּוֹר וְלֹא־יִחְמוֹל בְּיוֹם נֶקָם: 35 לֹא־יִשָּׂא פָּנָי כֹּל־כֹּפֵר וְלֹא־יֵאבֵה כִּי תִרְבֶּה־שָׁחַד: פ

7

1 בְּנֵי שֹׁמֵר אִמְרֵי יִמְצוֹתַי תִּצְפֹּן אִתְּךָ: 2 שֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹהַ וְתוֹרָתִי כַּאֲשֶׁן עֵינֶיךָ: 3 קִשְׁרָם עַל־אֲזָבֵעֵיךָ סִתְּבָם עַל־לִוַח לִבְךָ: 4 אֲמֹר לְחֶכְמָה אַחֲתִי אֵת וּמִנְדַע לְבִינָה תִקְרָא: 5 לְשֹׁמְרֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מוֹנִכְרֵיהָ אִמְרֵיהָ הַחֲלִיקָה: 6 כִּי בַחֲלוֹן בֵּיתִי בַעַד אֲשַׁנְבִּי נִשְׁקַפְתִּי: 7 וְאִרְאָ בַּחֲתָאִים אֲבִינָה בְּכַנִּים נַעַר חֲסֵר־לֵב: 8 עֲבַר בְּשׁוֹק אֲצַל פִּנָּה וְדָרֶךְ בֵּיתֶה יִצְעַד: 9 בְּנִשְׁפָּ בַעֲרֵב יוֹם כַּאֲשֶׁן לַיְלָה וְאִפְּלָה: 10 וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שִׂית זֹנֶה וְנִצְרַת לֵב: 11 הַמִּנָּה תִיָּא וְסָרַת כְּבִיתָה לֹא־יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ: 12 פַּעַם | בַּחוּץ פַּעַם בְּרַחֲבוֹת וְאֲצַל כֹּל־פִּנָּה הָאָרֶב: 13 וְהַחֲנִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לּוֹ הַעֲזָה פִּנָּה וְתִאמַר לוֹ: 14 זַכְתִּי שְׁלֵמִים עָלַי הַיּוֹם שְׁלַמְתִּי נְדָרַי: 15 עַל־כֵּן יִצְאֲתִי לִקְרָאתֶךָ לְשֹׁמֵר פִּנָּה וְאִמְצָאָךָ: 16 מִרְבֵּדִים רַב־דַּתִּי עַרְשֵׁי חֲסֻבוֹת אֲטוֹן מִצְרִים: 17 גַּפְתִּי מִשְׁכָּבִי מִר אֲהֲלִים וְקִנְמוֹן: 18 לִבִּי נִרְנָה רַדִּים עַד־הַבֶּקֶר נִתְעַלְסָה בְּאֶהָבִים: 19 כִּי אֵין הָאִישׁ כְּבִיתוֹ חֶלֶף בְּרָרֶךָ מִרְחוֹק: 20 צָרוּר־הַכֶּסֶף לִקַח בְּיָדוֹ לַיּוֹם אֲכַסָּא יָבֵא בֵיתוֹ: 21 הַטְּהוֹן רַבֵּב לִקְחָה בַחֲלֶק שְׁפָתֶיהָ תִדְיַחֲנוּ: 22 הַזֹּלֶף אַחֲרֶיהָ פִּתְאֹם פִּשׁוֹר אֶל־טַבַּח יָבֹא וְכַעֲסֵ אֶל־מוֹסֵר אוֹיֵל: 23 עַד יִפְלַח חֵץ בְּבִדּוֹ כְּמִתֵּר צִפּוֹר אֶל־פֶּחַ וְלֹא־יָדַע כִּי־נִפְשׁוֹ הוּא: 24 פ וְעַתָּה בָּנִים שְׂמַעוּ־לִי וְהִקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי־פִי: 25 אֶל־יֵשֶׁט אֶל־דַּרְכֵיכָה לִבְךָ אֶל־חַתַּע בְּתִיבוֹתֶיהָ: 26 כִּי־רַבִּים חֲלָלִים הִפְלִיחַ וְעַצְמוֹם כֹּל־הַרְגִינָה: 27 דַּרְכֵי שְׂאוֹל בֵּיתֶה יִרְדוֹת אֶל־חַרְרֵי־מוֹת: פ

8

1 הֲלֹא־חֶכְמָה תִקְרָא וְתִבְנֶה תִתֵּן קוֹלָהּ: 2 בְּרֵאשִׁי־מְרוֹמִים עַל־הַרְרֶךָ בֵּית נְתִיבוֹת נִצְבָה: 3 לִי־דַשְׁעִים לְפִי־קָרַת מִבּוֹא פִתְחוֹם תִּרְנָה: 4 אֲלִיכֶם אִישִׁים אִקְרָא וְקוֹלִי אֶל־בְּנֵי אָדָם: 5 הִכִּינוּ פִתְאִים עֲרָמָה וְכִסִּילִים הִכִּינוּ לֵב: 6 שְׂמַעוּ כִי־נִגְיָדִים אֲדַבֵּר וּמִפִּתְחַ שְׁפָתִי מִיִּשְׂרָיִם: 7 כִּי־אֲמַת וְהִנֵּה חָפִי וְתוֹעֵבַת שְׁפָתִי רָשָׁע: 8 בְּצִדֶק כֹּל־אִמְרֵי־פִי אֵין בָּהֶם גַּפְתָּל וְעַקֵּשׁ: 9 כֻּלָּם גַּחֲסִים לִמְבֹּן וְיִשְׂרָיִם לְמִצְאֵי דַעַת: 10 קְחוּ־מוֹסְרֵי וְאֶל־כֶּסֶף יִדְעַת מִחֲרוֹץ נִבְחַר: 11 כִּי־טוֹבָה חֶכְמָה מִפְּנִינִים וְכֹל־חַפְצִים לֹא יִשׁוּ־בָהּ: 12 אִנִּי־חֶכְמָה שְׂכַנְתִּי עֲרָמָה וְדַעַת מוֹזְמוֹת אִמְצָא: 13 יִרְאֵת יְהוָה שְׂאֵת רַע נָאָה וְנֶאֱוֹן | וְדָרֶךְ רַע וְפִי תִהְפְּכוֹת שְׂנֵאתִי: 14 לִי־עֲצָה וְתוֹשָׁנָה אִנִּי כִינָה לִי וְבוֹרָה: 15 כִּי מְלָכִים יִמְלְכוּ וְרוֹזְנִים יִתְקַוּוּ צָדֶק: 16 בִּי שָׁרִים יִשְׂרוּ וְנִדְבִיבִים כֹּל־שְׁפָטֵי צָדֶק: 17 אִנִּי *אֶהְבֶּה (אֶהְבִּי) אֶהָב וּמִשְׁחָרֵי יִמְצָאֵנִי: 18 עֲשֶׂר־וּכְבוֹד אֲתִי הוֹן עֲתִק וְצָדֶקָה: 19 טוֹב פְּרִי מִחֲרוֹץ וּמִפֹּה וְתִבּוֹאֲתִי מִכֶּסֶף נִבְחַר: 20 בְּאֶרֶח־צָדֶקָה אֶהְלַךְ בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט: 21 לְהִנְחִיל אֶהְבִּי | יֵשׁ וְאִצְרִיתֶהֶם אִמְלֵא: פ 22 יְהוָה קִנְיֵי רֵאשִׁית דָּרְכוֹ קָדָם מִפְּעֻלְיוֹ מֵאֵ: 23 מַעוֹלִם נִסְכַּחַי מֵרֵאשִׁי מִקְדַּמ־אֲרָץ: 24 בְּאֵין־תַּהֲמוֹת חוֹלְלָתִי בְּאֵין מַעֲנוֹת נִכְבְּדֵי־מוֹם: 25 בְּטָרָם הָרִים הִטְבַּעוּ לִפְנֵי נִבְעוֹת חוֹלְלָתִי: 26 עַד־לֹא עָשָׂה אֲרָץ וְחוֹצוֹת יִרְאֵשׁ עֲפָרוֹת תִּבְל: 27 בְּהִכִּינוּ שָׁמַיִם שָׁם אִנִּי בַחוּקוֹ חוֹנֵן עַל־פְּנֵי תְהוֹם: 28 בְּאִמְצוֹ שִׁחְקִים מִמַּעַל בַּעֲזוֹן עִינוֹת תְהוֹם: 29 בְּשׁוֹמוֹ לֵאֵם | חֲקוּן וְיָמִים לֹא יַעֲבִדוּ־פִי בַחוּקוֹ מוֹסְדֵי אֲרָץ: 30 וְאֶהְיָ אֲצַלּוּ אִמּוֹן וְאֶהְיָ שַׁעֲשֵׁים יוֹם | יוֹם מִשְׁחַקַת לִפְנֵי כֹל־עַת: 31 מִשְׁחַקַת בַּחֲבֵל אֲרָצוֹ יִשַׁעֲשֵׁי אֶת־בְּנֵי אָדָם: פ 32 עַתָּה בָּנִים שְׂמַעוּ־לִי וְאִשְׁרֵי דַרְכֵי יִשְׁמְרוּ: 33 שְׂמַעוּ מוֹסֵר וְחִכְמוּ וְאֶל־תִּפְרָעוּ: 34 אֲשֶׁר אָדָם שָׁמַעַ לִי לְשִׁקֵּד עַל־דַּלְתֵי יוֹם | יוֹם לְשֹׁמֵר מוֹזְנוֹת פִּתְחֵי: 35 כִּי מִצְאֵי *מִצְאֵי (מִצְאֵי חַיִּים) וְיִפְקֵ רְצוֹן מִיְהוָה: 36 וְחִטָּא חֲמֵס נִפְשׁוֹ כֹּל־מִשְׁנֵאֵי אֶהְבּוּ מוֹת: פ

9

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: 2 טבחה טבחה מסכה וינה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה נערתי תקרא על-נפי מרמי קרת: 4 מי-פתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו: 5 לכו לחמו בלחמי ושתו בגנו מסכתי: 6 עזבו פתאום וחגו ואשרו בדרך בינה: 7 יסרו לי לחם לזן קלון ומוכיח לרשע מומו: 8 אל-תוכח לזן פרי-שנאך הוכח לחכם ונאהבה: 9 תן לחכם ויחכם-עוד הודע לצדיק ויזכה לקח: 10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה: 11 כירבי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: 12 אם-חכמת חכמת לך ולצת לדרך תשא: 13 אשת כסילות המיה פתיות ובל-גדעה מה: 14 וגשבה לפתח ביתה על-כסא מרמי קרת: 15 לקרא לעברי-דרך המישרים ארחותם: 16 מי-פתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו: 17 מים-נגובים ימתקו ולהם סתרים ינעם: 18 ולא-גדע כיר-פאים שם בעמקי שאול קראיה: פ

10

1 משלי שלמה פ בן חכם ישמח-אב ובן כסיל תונת אמו: 2 לא-יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממנו: 3 לא-ירעיב יהוה נפש צדיק והנות רשעים יהדף: 4 ראש עשה כף-רמנה ונד הרוצים תעשיר: 5 אגר בקיץ בן משכיל נרהם בקציר בן מביש: 6 ברכות לראש צדיק ופי רשעים וכסה חסם: 7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: 8 חכם-לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט: 9 הולך בהם ילך בטח ומעקש ידרכיו יגדע: 10 קרץ עין ותן עצבת ואויל שפתים ילבט: 11 מקור חיים פי צדיק ופי רשעים וכסה חסם: 12 שנה תעובר מדינים ועל כל-פשעים חכמה אהבה: 13 בשפתי גבון תמצא חכמה ושבת לגו חסר-לב: 14 חכמים יצפנו-דעת ופי-אויל מחמה קרבה: 15 תון עשיר קרבת עזו מחמת דלים רשם: 16 פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת: 17 ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה: 18 מכסה שנהא שפתי-שקר ומוצא דבה הוא כסיל: 19 ברב דברים לא יחדל-פשע וחסד שפתי משכיל: 20 כסף גבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: 21 שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר-לב ימותו: 22 ברפת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב עמה: 23 בשחוק לכסיל עשות עמה וחקמה לאיש תבונה: 24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים ותן: 25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: 26 בחמץ לשנים וכעשן לשנים בן העצל לשלחיו: 27 יראת יהוה תוסף ימים ושנות רשעים תקצרנה: 28 תחלת צדיקים שמחה ותקנת רשעים האבד: 29 מעוז להם בדרך יהוה אמתה לפעלי און: 30 צדיק לעולם בל-ימוט ורשעים לא ישכנו-ארץ: 31 כיר-צדיק יגוב חכמה ולשון תהפכות תפרת: 32 שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:

11

1 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: 2 בא-זרון ויבא קלון ואת-צנועים חכמה: 3 תמת ישרים תנחם וסלף בוגרים *ושדם) וישדם: 4 לא-יועיל חון ביום עברה וצדקה תציל ממנו: 5 צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: 6 צדקת ישרים תצילם ובהנות בנדים ילכדו: 7 במות אדם רשע האבד תקנה ותחלת אונים אבדה: 8 צדיק מצרנה נחלץ ויבא רשע תחתיו: 9 כפה חנה ישחת רעהו וברעת צדיקים ויחלצו: 10 בטוב צדיקים תעלץ קרנה ובאבד רשעים רנה: 11 בכרפת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: 12 בוד-לרעהו חסר-לב ואיש תבונות יחריש: 13 הולך רכיל מגלה-סוד ונאמן-דיוח מכסה דבר: 14 באין תחבלות ופל-עם ותשועה בלב יועץ: 15 רע-רוע כיר-ערב זר ושנא תקעים בוסח: 16 אשת-חן תהמד כבוד ועריצים ותמכר-עשר: 17 גמל נפשו איש חסד ועבר שארו אבדו: 18 רשע עשה פעלת-שקר וזרע צדקה שכר אמת: 19 בן-צדקה לחיים ומרדף רעה למותו: 20 תועבת יהוה עקש-לב ורצונו תמימי דרך: 21 יד ליד לא-יגקה רע וזרע צדיקים גמלט: 22 גזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: 23 תאנת צדיקים אד-טוב תקנת רשעים עברה: 24 יש מפזר ונוסף עוד וחושד מי-שיר אד-למחסור: 25 נפש-ברכה תדשן ומרנה נם-הוא יורא: 26 מנע בר וקבהו לאום וברכה לראש משביר: 27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו: 28 בוסח בעשורו הוא יפל וכעלה צדיקים ופרחו: 29 עוכר ביתו יחל-ריוח ועבד אויל לחכם-לב: 30 כיר-צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: 31 תן צדיק בארץ ישלם אף כיר-רשע ותחטא:

12

1 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: 2 טוב יפיק רצון מיהודה ואיש מזמות רשע: 3 לא יכזבן אדם ברשע ורשע צדיקים בלימוט: 4 אשת חיל עטרת בעלה וכרכב בעצמותיו מבישה: 5 מחשבות צדיקים משפט תחבולות רשעים מרמה: 6 דברי רשעים ארבתם ופי ישרים יצילים: 7 הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים עמוד: 8 לפי שכלו יהלל איש ונענה ללב יהיה לבו: 9 טוב גקלה ועבד לו ממחפכר וחסר לחם: 10 יודע צדיק גפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: 11 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: 12 חמד רשע מצוד רעים ורשע צדיקים יתן: 13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרעה צדיק: 14 מפרי פיר איש ישבע טוב ונמול ידי אדם *ישוב (ישיב) לו: 15 הרף אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם: 16 אויל ביום יודע פעסו וכסה קלון ערום: 17 יפוח אמונה יציר צדק ועד שקרים מרמה: 18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: 19 שפת אמת תכון לעד ועד ארנייה לשון שקר: 20 מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה: 21 לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: 22 תועבת יהוה שפת שקר ועשי אמונה רצוני: 23 אדם ערום פסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: 24 יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס: 25 דאנה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: 26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם: 27 לא יחרף רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: 28 בארחה צדקה חיים ודרך נתיבה אלמות:

13

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע וערה: 2 מפרי פיר איש יאכל טוב ונפש בנדים חכם: 3 נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו: 4 מתאנה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן: 5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע ובאיש ויחפיר: 6 צדקה תצר תם הרף ורשעה תסלה חטאת: 7 יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: 8 כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע וערה: 9 אור צדיקים ישמח וגר רשעים ידעך: 10 רק בודון יתן מצה ואתנוטצים חכמה: 11 הון מתבל ומעט וקבץ על יד ירבה: 12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאנה באה: 13 בן לדבר יתבל לו וירא מצנה הוא ישלם: 14 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מנות: 15 שכל טוב יתן חן ודרך בנדים איתן: 16 כל ערום יעשה ברעת וכסיל יפרש אולת: 17 מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא: 18 ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יקבר: 19 תאנה גהיה תערב לגפש ותועבת כסילים סור מרע: 20 *הלוך (הולך) את חכמים *חכם (חכם) ורעה כסילים ירוע: 21 חטאים תרבה רעה ואת צדיקים ישלם טוב: 22 טוב יתחיל בגניבנים וצפון לצדיק תיל חוטא: 23 רב אכל ניר ראשים וגש נספה בלא משפט: 24 חושך שבתו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר: פ

14

1 חכמות גשים בנתה ביתה ואולת בידה תהרסנו: 2 הולך בישור ירא יהוה ויגלו דרכיו בזהו: 3 כפי אויל חסר נאנה ושפתי חכמים תשמורם: 4 באין אלפים אבוס בר ורב תבוואות בכח שור: 5 עד אמונים לא יכזב ויפוח כזבים עד שקר: 6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנכון נקל: 7 קד מגנר לאיש כסיל ובלי דעת שפתי דעת: 8 חכמת ערום הבין דרפו ואולת כסילים מרמה: 9 אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב נר: 11 בית רשעים ישמר ואהל ישרים יפריח: 12 יש הרף ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: 13 נס בשחוק יכאבל ואחריתה שמחה תונה: 14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: 15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: 17 כצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יתרו דעת: 19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שעי צדיק: 20 נס לרעהו ישנא קש ואהבו עשיר רבים: 21 בזל רעהו חוטא ומחונן *עניים (עניים) אשכרו: 22 תלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: 23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אד למחסור: 24 עטרת חכמים עשהם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטח עז ולביו יהיה מחסה: 27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מנות: 28 ברבעם תדרת מלך ובאפס לאם מחמת דון: 29 ארף אפים רב תבונה וקצר ית מרים אולת: 30 חני בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: 31 עשק דל חתר עשהו ומכברו חנן אביון: 32 ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: 33 בלב

גבון תנוח חקמה ויגקרב כסילים הנדע: 34 צדקה תרומם-גוי וחסד לאמים חטאת: 35 רצון-מלך לעבד משכיל ועברתו ותהיה מביש:

15

1 מענה-דרך ישיב חמה ודבר-עצב ועלה-אף: 2 לשון חכמים יטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל-מקום עני יהנה צפות רעים וטובים: 4 מרפא לשון עץ חיים וסלף ביה שבר בריוח: 5 אויל נאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעפרת: 7 שפתי חכמים יורו דעת ולב כסילים לא-בן: 8 זבח רשעים תועבת יהנה ותפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהנה הדרך רשע ומרדף צדקה יאהב: 10 מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: 11 שאול ואבדון נגד יהנה אף כיר-לבות בני-אדם: 12 לא יאהב-לץ הוכח לו אל-חכמים לא ילך: 13 לב שמח יוטב פנים ובעצבת-לב רוח נכאה: 14 לב גבון ובקש-דעת יופני *ויפי כסילים ירעה אולת: 15 כל-מי עני רעים וטוב-לב משתה תמיד: 16 טוב-מעט ביראת יהנה מאוצר רב ומהימיה בו: 17 טוב ארתת ירק ואהבה-שם משור אבוס ושנאה-בו: 18 איש חמה יגרה מרון וארך אפים ישקוט ריב: 19 הדרך עצל כמשכת דרך וארח ישרים סללה: 20 בן חכם ישמח-אב וכסיל אדם בוזה אמו: 21 אולת שמחה לחסר-לב ואיש תבונה יישר-לכת: 22 הפך מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש כמענה פיו ודבר בעתו מה-טוב: 24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה: 25 בית נאים יסח ויהנה יוצב גבול אלמנה: 26 תועבת יהנה מחשבות רע וטהרים אמרי-נעם: 27 עבר ביתו מוצע בצע ושונא מתנת יתיה: 28 לב צדיק יהנה לענות ופי רשעים יביע רעות: 29 רחוק יהנה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור-עינים ישמח-לב שמועה טובה תדשו-עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושמוע תוכחת קונה לב: 33 יראת יהנה מוסר חקמה ולפני כבוד עונה:

16

1 לאדם מערכי-לב ומיהנה מענה לשון: 2 כל-הרבי-איש נד בעניו ותכן רוחות יהנה: 3 זל אל-יהנה מעשיד ויפנו מחשבת-יד: 4 כל פעל יהנה למענהו וגם-רשע ליום רעה: 5 תועבת יהנה כל-נבה-לב יד ליד לא יגקה: 6 בתסד ואמת יכפר עון וביראת יהנה סור מרע: 7 ברצות יהנה דרבי-איש גם-אויביו ישלם אהו: 8 טוב-מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו ויהנה יבין צעדו: 10 קסם על-שפתיו-מלך במשפט לא ימעל-פיו: 11 הלס ומאנוי משפט ליהנה מעשהו כל-אבני-כיס: 12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה וכן כסא: 13 רצון מלכים שפתי-צדק ודבר ישרים יאהב: 14 חמת-מלך מלאכי-מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור-פני-מלך חיים ורצונו בעב מלקוש: 16 קנה-חכמה מה-טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: 17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: 18 לפני-שבר נאון ולפני כשלון נבה רוח: 19 טוב שפל-רוח את-עניים (עניים) מחלק שכל את-נאים: 20 משכיל על-דבר ומצא-טוב ובושח ביהנה אשריו: 21 לחכם-לב יקרא גבון ומחק שפתיים יסוף לקח: 22 מקור חיים ישכל בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב חכם ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסוף לקח: 24 צוף-דבש אמרי-נעם מתוק לפני ומרפא לעצם: 25 יש הדרך ישר לפני-איש ואחריתיה דרכי-מות: 26 נפש עמל עמלה לו כיר-אכף עליו פיהו: 27 איש בליעל פרה רעה ועל-שפתיו (שפתו) כאש צרבת: 28 איש תהפכות ישלח מרון ונרנן מפריד אלופי: 29 איש חסן יפתה רעהו והוליכו בדרך לא-טוב: 30 עצת עינו לחשב תהפכות קרן שפתיו כלה רעה: 31 עטרת תפארת שבה בדרך צדקה תמצא: 32 טוב ארך אפים מנובד ומשל בריוח מלבד עיר: 33 בחיק יוטל את-הנוגד ומיהנה כל-משפטו:

17

1 טוב פת חרבה ושלחה-בה מפות מלא וזכיר-ריב: 2 עבד-משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה: 3 מצרף לפסך וקור לזהב ובחן לבות יהנה: 4 מרע מקשיב על-שפת-און שקר מזין על-לשון הות: 5 לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא יגקה: 6 עטרת זקנים בניי בגים ותפארת בגים אבונם: 7 לא-נאנה לנבל שפתי-ותר אף כיר-לנדיב שפת-שקר: 8 אכודתו תשחר בעיני בעליו אל-כל-אשר יפנה ישכיל: 9 מוכס-השע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלופי: 10 תחת נענה

במבין מהפחות כסיל מאה: 11 אד־מרי ובקש־הע ומלאך אכזרי ישלח־בו: 12 פִּנּוּשׁ דָּב שְׂכּוּל בְּאִישׁ וְאֵל־כְּסִיל בְּאִנְלָתוֹ: 13 מְשִׁיב רֵעָה תַחַת טוֹבָה לֹא־*תְּמוּשׁ (תְּמוּשׁ) רֵעָה מִבֵּיתוֹ: 14 פִּטְר מִים רֵאשִׁית מְדוּן וְלִפְנֵי הַתְּנַלְע הַרְיִב נְטוּשׁ: 15 מִצְדִּיק רָשַׁע וּמְרָשִׁיעַ צְדִיק תוֹעֵבַת יְהוָה גַּם־שְׁנִינָהּ: 16 לְמַהֲנָה מְחִיר בְּיַד־כְּסִיל לְקִנּוּת חֲכָמָה וְלֹב־אֵין: 17 בְּכֹל־עַת אֲהַב הָרַע וְאֵחַ לְצִדָּה וְיִגְדֵּל: 18 אֲדָם חֶסֶד־לֹב תוֹקַע כָּף עֶרְבָה לִפְנֵי רֵעֵהוּ: 19 אֲהַב פֶּשַׁע אֲהַב מִצָּה מִגְבִּיהַ פִּתְחוֹ מִבְּקֶשׁ־שֹׁכֵר: 20 עֲקֹשׁ־לֹב לֹא יִמְצֵא־טוֹב וְנִהְיָד בְּלִשְׁוֹנוֹ יִפּוֹל בְּרַעָה: 21 יִגְדֵּל כְּסִיל לְתוֹנֶה לֹו וְלֹא־יִשְׁמַח אֲבִי נָבֵל: 22 לֹב שָׁמַח יִיטֵב גִּהָה וְרוּחַ נִכְאָה תִּבְשֹׁב־גֶרֶם: 23 שָׁחַד מְחִיק רָשַׁע יִקַּח לְהַטּוֹת אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט: 24 אֶת־פְּנֵי מִבִּין חֲכָמָה וְעֵינֵי כְּסִיל בְּקִצְחָה־אֲרָץ: 25 כַּעַס לֹא־בִּי בֶן כְּסִיל וּמְמַר לִיּוֹלְדָתוֹ: 26 גַּם עֲנוּשׁ לְצְדִיק לֹא־טוֹב לְהַכּוֹת גְּדִיבִים עַל־אֲשֶׁר: 27 חוֹשֶׁף אֲמָרְיוֹ יוֹדַע דַּעַת *וְקָרֵי (וְקָרֵי) אִישׁ תְּבוּנָה: 28 גַּם אֲנִיל מְחַרֵּשׁ חֲכָם יִחַשֵׁב אֲטֵם שְׁפָתָיו נְבוּן:

18

1 לְתַאֲנָה יִבְקֹשׁ נִפְרָד בְּכֹל־תוֹשִׁיָה וְתִנְלַע: 2 לֹא־יִחַפֵּץ כְּסִיל בְּתַבּוּנָה כִּי אִם־בְּהַתְּנַלּוֹת לְבוֹ: 3 בְּבוֹא־רָשַׁע בָּא גַם־בְּזוֹ וְעַם קָלוּן חֲרָפָה: 4 מִים עֲמֻקִּים דְּבָרֵי פִי־אִישׁ נַחַל נִבְעַ מְקוֹר חֲכָמָה: 5 שְׂאֵת פְּנֵי־רָשַׁע לֹא־טוֹב לְהַטּוֹת צְדִיק בְּמִשְׁפָּט: 6 שְׁפָתֵי כְּסִיל יִבְאוּ בְּרִיב וְפִיו לְמַהֲלָמוֹת יִקְרָא: 7 פִי־כְּסִיל מַחְתֵּה־לוֹ וְשִׁפְתָיו מוֹקֵשׁ נִפְשׁוֹ: 8 דְּבָרֵי גֶרֶן כְּמַהֲלָה־מִים יִהְיֶה יָרְדוּ חֲדָרֵי־כֶּטֶן: 9 גַּם מִתְרַפֵּה בְּמַלְאֲכָתוֹ אֵחַ הוּא לְכַעַל מִשְׁחִית: 10 מְגַדֵּל־עֵץ שֵׁם יְהוָה בּוֹ־יְרוּץ צְדִיק וְנִשְׁכַּב: 11 הוּן עֲשִׂיר קְרִית עֵזוֹ וּכְחוּמָה נִשְׁבָּה בְּמִשְׁחִיתוֹ: 12 לְפָנֵי־שֹׁכֵר יִנְבֵּה לֹב־אִישׁ וּלְפָנֵי כְּבוֹד עֲנוּה: 13 מְשִׁיב דָּבַר בְּטָרִם יִשְׁמַח אֲנַלְת הִיא־לוֹ וּכְלָמָה: 14 רֵיח־אִישׁ כְּכֹל־כָּל מַחְלָהוֹ וְרוּחַ נִכְאָה מִי יִשְׁאָנָה: 15 לֹב נְבוּן יִקְנֶה־דַעַת וְאֵין חֲכָמִים תְּבַקֵּשׁ־דַעַת: 16 מִתָּן אָדָם יִרְחִיב לֹו וּלְפָנֵי גְדִלִים יִנְחַנּוּ: 17 צְדִיק הִרְאִישׁוֹן בְּרִיבֵי *בְּאֵד (וְכֹאֲרֵ־עֵהוּ וְחִקְרוּ: 18 מְדַבְּרִים יִשְׁבִּית הַגּוֹדֵל גְּבוּן עֲצוּמִים יִפְרִיד: 19 אֵחַ נִפְשָׁע מִקְרִית־עֵז *וּמְדוּנִים (וּמְדוּנִים) כְּבָרִית אֲרָמוֹן: 20 מִפְּרֵי פִי־אִישׁ תִּשְׁבַּע בְּטִנּוֹ תְבוּאֹת שְׁפָתָיו יִשְׁבַּע: 21 מוֹת וְחַיִּים בְּיַד־לִשׁוֹן וְאֵהֲבִיהָ יֵאָכֵל פְּרָה: 22 מִצָּה אִשָּׁה מִצָּה טוֹב וְנִפְקַח רְצוֹן מִיְהוָה: 23 תַּחְנוּנִים יִדְבַר־רֵשׁ וְעֲשִׂיר יַעֲנֶה עֲזוֹת: 24 אִישׁ רַעִים לְהַתְרַעַע וְגִישׁ אֲהַב דְּבַק מֵאֵחַ:

19

1 טוֹב־רֵשׁ הוֹלֵךְ בְּחִמּוֹ מַעֲקֹשׁ שְׁפָתָיו וְהוּא כְּסִיל: 2 גַּם בְּלֹא־דַעַת נִפְשׁ לֹא־טוֹב וְאֵין בְּרַגְלָיִם חוֹטָא: 3 אֲנַלְת אֲדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל־יְהוָה יִזַּעַף לְבוֹ: 4 הוּן יִסִּיף רַעִים רַבִּים יִדָּל מִרַעְהוֹ וּפְרָד: 5 עַד שְׁקָרִים לֹא יִקְנֶה וְיִפְחֵי כְּנֻבִים לֹא יִמְלֹט: 6 רַבִּים יִחַלוּ פְּנֵי־גְדִיב וְכֹל־יִתְרַע לְאִישׁ מִתָּן: 7 כָּל אֲחִיר־רֵשׁ וְשִׂאָהוּ אֵף כִּי מִרַעְהוֹ רַחְקוֹ מִמֶּנּוּ מִרְהָ אֲמָרִים *לֹא־ (לוֹ־)חֵמָה: 8 קְנֵה־לֹב אֲהַב נִפְשׁוֹ שֹׁמֵר תְּבוּנָה לְמִצְא־טוֹב: 9 עַד שְׁקָרִים לֹא יִקְנֶה וְיִפְחֵי כְּנֻבִים יֵאָבֵד: 10 לֹא־נְאֻנָה לְכְּסִיל תִּעֲנִיג אֵף כִּי־לְעִבְדֵּי מִשְׁלַב בְּשָׂרִים: 11 שְׁכָל אָדָם הֶאֱרִיד אִפּוֹ וְחַפְּאֲרָתוֹ עֶבֶר עַל־פֶּשַׁע: 12 גַּהֵם בְּכַפִּיר זַעַף מִלֶּךְ וּכְטָל עַל־עֵשֶׂב רְצוּנוֹ: 13 הִנֵּה לֹא־בִי בֶן כְּסִיל וְדַלֶּף טָרַד מְדַבְּרֵי אִשָּׁה: 14 בֵּית וְהוּן נַחֲלַת אֲבוֹת וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׁכָּלַת: 15 עֲצֵלָה תִּפְּלֵל תְּרַדְמָה וְנִפְשׁ רְמִיָה תִרְעַב: 16 שֹׁמֵר מִצָּה שֹׁמֵר נִפְשׁוֹ בּוֹזֵה דְרָכּוֹ *וְיִמָּת (וְיִמָּת) 17 מְלַנֶּה יְהוָה תוֹנֵן דָּל וְנִמְלוֹ וְיִשְׁלַם־לוֹ: 18 יִפְרֵ בְּנֵה כִּי־יֵשׁ תִּקְוָה וְאֵל־חֵמָה נִפְשָׁה: 19 *גְּדֵל (גְּדֵל־) חֲמָה נִשָּׂא עֲנֹשׁ כִּי אִם־תִּצְלִיל וְעוֹד תוֹסֵף: 20 שְׁמַע עֲצָה וּקְבַל מִסָּר לְמַעַן תַּחֲכֵם בְּאַחֲרֵי־יָד: 21 רְבוֹת מִחֲשָׁבוֹת כֹּל־בִּישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְּחוּם: 22 תַּאֲנֹת אֲדָם חֶסֶד וְטוֹב־רֵשׁ מְאִישׁ כְּבוֹ: 23 יִרְאֵת יְהוָה לְחַיִּים וְשָׁבַע לְאֵין בְּלִי־יִפְקֹד רַע: 24 שְׁמֵן עֲצֵל דָּרוֹ בְּצִלְחַת גַּם־אֵל־פִּיהוֹ לֹא יִשְׁכַּח: 25 לֵץ תִּכְהַ וּפְתִי יַעֲרֵם וְהוֹכִיחַ לְנִבּוֹן גְּבוּן דַּעַת: 26 מְשׁוֹדֵד־אֵב יִבְרִית אִם בֶּן מְכִישׁ וּמְחַפִּיר: 27 חֲדַל־בְּנֵי לְשִׁמְעַ מוֹסֵר לְשׁוֹנוֹת מֵאֲמָרֵי־דַעַת: 28 עַד בְּלִיעַל יִלְיַץ מִשְׁפָּט וּפִי רָשָׁעִים יִכְלַע־אֲוֹן: 29 נְכוֹנוֹ לְלַצִּים שְׁפָטִים וּמַהֲלָמוֹת לְגוֹ כְּסִילִים:

20

1 לֵץ יִמִּין הִמָּה שָׁכַר וְכֹל־שִׁנְהָ בּוֹ לֹא יִחֲכֵם: 2 גַּהֵם בְּכַפִּיר אִימַת מִלֶּךְ מִתְעַבְרוֹ חוֹטָא נִפְשׁוֹ: 3 כְּבוֹד לְאִישׁ עֲבַת מְרִיב וְכֹל־אֲוִיל וְתִנְלַע: 4 מְחַרֵּף עֲצֵל לֹא־יִחַרֵּשׁ *יִשְׂאֵל (וְשִׂאֵל) בְּקִצְרֵי וְאֵין: 5 מִים עֲמֻקִּים עֲצָה כֹּל־בִּישׁ וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָנָה: 6 רֵב־אָדָם יִקְרָא אִישׁ חֶסֶד וְאִישׁ אֲמוּנִים מִי יִמְצֵא: 7 מִתְהַלְקֵד בְּחִמּוֹ צְדִיק אֲשֶׁרֵי בְּנֵי אֲחֵרָיו: 8 מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל־כֶּסֶף־דָּין מְזַרְהָ בַּעֲנֵיו כְּלֶ־רַע: 9 מִי־יֵאֵמֵר זְכִיתִי

לְבִי שֶׁהֲרַתִּי מִחֲסָאתֶי: 10 אֲבֹן וְאֲבֹן אֵיפָה וְאֵיפָה תוֹעֵבַת יְהוָה גַּם־שִׁנְיָהֶם: 11 גַּם בְּמַעַלְלָיו יִתְגַּדֵּר־גַּעַר אִם־יִדָּן וְאִם־יִשְׁרַע פְּעָלוֹ: 12 אֲזַן שְׁמַעַת וְעֵין רְאָה יְהוָה עֲשֵׂה גַם־שִׁנְיָהֶם: 13 אֶל־תִּתְּאֵב שָׁנָה פֶּן־תִּהְרַשׁ פִּקַּח עֵינַיךָ שֶׁבַע־לַחֶסֶם: 14 הֵעַ רַע יֹאמֶר הַקּוֹנֶה וְאֵל לוֹ אִזּוֹ וְתִחַלֵּל: 15 יֵשׁ זָהָב וְרִב־פְּנִינִים וְכֹלֵי אֶקֶר שֶׁפְתִיר־דַּעַת: 16 לֶקַח בְּגֵדוֹ כִּי־עֵרַב זָר וּבַעַד *נִכְרִים (נִכְרִיָּה) חִבְּלָהּ: 17 עֲרֵב לֵאִישׁ לַחֶסֶם שֶׁקָּר וְאִחֵר וְיִמְלֵא־פִיהוּ חֶצְץ: 18 מִחֲשָׁבוֹת בַּעֲצָה תִּכּוֹן וּבִתְחִלְבוֹת עֲשֵׂה מַלְחָמָה: 19 גִּילֵה־סוּד הוֹלֵךְ רָכִיל וּלְפָתָה שֶׁפְתָיו לֹא תִתְעַרֵּב: 20 מִקָּלָל אֲבִיו וְאִמּוֹ וְדַעַד נָרוֹ *בְּאִישׁוֹן (בְּאִישׁוֹן) חֲשֹׁד: 21 גִּחְלָה *מִבְּחִלַּת (מִבְּחִלַּת) בְּרֵאשִׁינָה וְאִחֲרֵיתָה לֹא תִבְרָךְ: 22 אֶל־תֹּאמֶר אֲשַׁלְּמָה־רַע קָהָה לִיהוָה וְיִשַׁע לָךְ: 23 תוֹעֵבַת יְהוָה אֲבֹן וְאֲבֹן וּמֵאֲזֵנִי מִרְמָה לֹא־טוֹב: 24 מִיְהוָה מִצְעֵד־יִגְבֵּר וְאֹדָם מִה־יְבִין דְּרָכּוֹ: 25 מוֹקֵשׁ אֹדָם יִלַּע קֶדֶשׁ וְאֵחָר נְדָרִים לְבַקֵּךְ: 26 מִזְרָה רְשָׁעִים מִלֶּךְ חֶסֶם וְיִשָּׁב עֲלֵיהֶם אֹפֶן: 27 נָר יְהוָה נִשְׁמַת אֹדָם אֲפֹשׁ כִּל־חֲדָר־יִבְטֹן: 28 חֶסֶד וְאֵמֶת יִצְרוּ־מִלֶּךְ וְסַעַד בְּחֶסֶד כִּסְאוֹ: 29 תִּפְאַרֶת בַּחוּרִים כֶּתֶם וְתִדְרֹר זָקֵנִים שִׁיבָה: 30 חֲבָרוֹת חֲצַע *תִּמְרִיק (תִּמְרוֹק) בְּרַע וּמִפּוֹת חֲדָר־יִבְטֹן:

21

1 פְּלִגְרֵי־מִים לִב־מִלֶּךְ בִּיד־יְהוָה עַל־כֹּל־אֲשֶׁר וַחֲפִץ טָנוּ: 2 כִּל־דֶּרֶךְ אִישׁ יִשָּׁר בַּעֲיָנוֹ וְתִכּוֹן לְבוֹת יְהוָה: 3 עֲשֵׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחַר לִיהוָה מִזִּבְחַת: 4 רִים־עֵינַים וְרִב־לֵב נָר רְשָׁעִים חֲסָאת: 5 מִחֲשָׁבוֹת חֲרוּץ אֶד־לְמוֹתֵר וְכֹל־אֵץ אֶד־לְמַחְסוֹר: 6 פַּעַל אוֹצְרוֹת בְּלִשׁוֹן שֶׁקָּר הִבֵּל נִדְף מִבְּקִשְׁרֵי־מוֹת: 7 שֶׁד־רְשָׁעִים יִגְרוּם כִּי מֵאֲנוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: 8 הַכֹּכַבִּד דֶּרֶךְ אִישׁ וְזָר יוֹד יִשָּׁר פְּעָלוֹ: 9 טוֹב לְשַׁבַּת עַל־פְּנֵת־גַּג מֵאֲשֶׁת מִדְּבָרִים וּבֵית חֶסֶד: 10 נִפְשׁ רְשָׁע אִתְּהֵרַע לֹא־יִחוֹן בַּעֲיָנוֹ רַעְיוֹ: 11 בַּעֲנֹשׁ לֵץ יִחַס־פִּתִּי וּבִהֲשִׁבִיל לְחֶכֶם וּקְח־דַּעַת: 12 מִשְׁכִּיל צְדִיק לְבוֹת רְשָׁע מִסִּלֵּף רְשָׁעִים לְרַע: 13 אֵטֶם אֲזַנּוֹ מוֹעֲקֵת־דָּל גַּם־הוּא יִקְרָא וְלֹא יַעֲנֶה: 14 מִתָּן בְּסֶתֶר וּכְפֹה־אָף וְשֹׁדֵר בְּחֶק חֶמָה עֲזָה: 15 שִׁמְחָה לְצַדִּיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמִחֲמֵה לְפַעֲלֵי אָוֶן: 16 אֹדָם תוֹעֵה מִדֶּרֶךְ הַשְּׁכַל בַּקֵּהל רְפָאִים יִנוּחַ: 17 אִישׁ מַחְסוֹר אֵהָב שִׁמְחָה אֵהָב יוֹן־וְשֶׁמֶן לֹא יַעֲשִׂיר: 18 כֶּפֶר לְצַדִּיק רְשָׁע וְתַחַת יִשְׁרִים בּוֹגֵד: 19 טוֹב שִׁבַּת בְּאֶרֶץ־מִדְבָּר מֵאֲשֶׁת *מִדְּוִיִּם (מִדְּוִיִּים) וְכַעַס: 20 אוֹצֵר וּנְחֵמֵד וְשֶׁמֶן בְּנֵה חֶסֶם וְכִסִּיל אֹדָם יִבְלַעְנוּ: 21 דֶּרֶךְ צְדָקָה וְחֶסֶד יִמְצֵא חַיִּים צְדָקָה וּכְבוֹד: 22 עִיר גְּבָרִים עֲלֶה חֶסֶם וְיִדְרַע עֵז מִבְּטָחָה: 23 שִׁמְרֵהוּ בִּי וּלְשׁוֹנֵי שִׁמְרֵה מִצְדָּרוֹת נִפְשׁוֹ: 24 יָד יְהִיר לֵץ שִׁמּוֹ עוֹשֶׂה בַּעֲבַרְת־דָּוָן: 25 תִּאֲנוֹת עֲצַל תִּמְנוֹנוֹ כִּי־מֵאֲנוֹ יִתִּי לַעֲשׂוֹת: 26 כֹּל־הַיּוֹם הַתִּאֲנוֹת תִּאֲנוֹת וְצַדִּיק יִתֵּן וְלֹא יִחֲשֹׁד: 27 גִּבַּח רְשָׁעִים תוֹעֵבָה אֶף כִּי־בִזְמָה וּבִיאֲנוּ: 28 עַד־כְּזָבִים יֵאבֵד וְאִישׁ שׁוֹמֵעַ לְגִזְחַת יְדִבֵּר: 29 הַעֵז אִישׁ רְשָׁע בַּפְּנּוֹי וְיִשָּׁר הוּא *יִכִּין (יִכִּין) *דֶּרֶכּוֹ (דֶּרֶכּוֹ) אֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה לְגַדֵּר יְהוָה: 31 סוּס מוֹיָכֵן לַיּוֹם מִלְחָמָה וְלִיהוָה הַתְּשׁוּעָה:

22

1 נִבְחַר שֵׁם מַעֲשֵׂר רַב מִמַּכְסָּף וּמִזִּבְחַת תָּן טוֹב: 2 עֲשִׂיר וְרַשׁ נִפְגְּשׁוּ עֲשֵׂה כֶּלֶם יְהוָה: 3 עָרוּם וְרֵאָה רַעְיָה *וְיִסְתֵּר (וְיִסְתֵּר) וּפְתִיִים עֲבָרוֹ וְנִעְנְשׁוּ: 4 עַקֵּב עֲנָה יִרְאַת יְהוָה עֲשֵׂר וּכְבוֹד וְחַיִּים: 5 צִנִּים פְּחִים בְּדֶרֶךְ עַקֵּשׁ שׁוֹמֵר נִפְשׁוֹ יִרְחַק מֵהֶם: 6 חֲנֹךְ לְגַעַר עַל־פִּי דְרָכּוֹ גַם כִּי־יִזְקִין לֹא־יִסוּר מִמֶּנָּה: 7 עֲשִׂיר בְּרָשִׁים יִמְשׁוּל וְעֵבֵד לִזְהָ לְאִישׁ מִלּוּחַ: 8 זוֹרַע עוֹלָה *יִקְצוֹר (יִקְצוֹר) אֲזַן וְשָׁבַת עֲבָרְתוֹ יִכְלֶה: 9 טוֹב עֵין הוּא וּבִרְךְ כִּי־נָתַן מַלְחָמוֹ לְדָל: 10 גֵּרֵשׁ לֵץ וְיִצָּא מִדָּוָן וְיִשְׁבַּת דָּוָן וְקָלוּן: 11 אֵהָב *טְהוֹר (טְהוֹר) לֵב תָן שֶׁפְתָיו רַעְיוֹ מִלֶּךְ: 12 עֵינֵי יְהוָה נִצְרוּ דַעַת וְיִסִּלֵּף דִּבְרֵי בְגֵד: 13 אָמַר עֲצַל אֲנִי בְחוּץ בְּתוֹךְ רְחִיבוֹת אֲרָצָה: 14 שִׁחָה עֲמָקָה פִּי זָרוֹת זְעוּם יְהוָה *יְפוֹל (יְפוֹל)־רָשָׁם: 15 אֲוֹלַת קִשְׁרָה כֹּל־גַּעַר שָׁבַט מוֹסֵר יִרְחִיקָנָה מִמֶּנּוּ: 16 עֲשֵׂק דָל לְחַרְבוֹת לוֹ נָתַן לְעֲשִׂיר אֶד־לְמַחְסוֹר: 17 הַט אֲזַנֶּךָ וְשִׁמַּע דִּבְרֵי חֲכָמִים וְלִבְךָ תִּשְׁתִּי לְדַעַתִּי: 18 כִּי־נָעִים כִּי־תִשְׁמַרְם בְּבִטְנֶךָ וְכִנּוֹ יְחַדּוּ עַל־שִׁפְתֶיךָ: 19 לְחַיּוֹת בִּיהוָה מִבְּטָחָה הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אֶף־אֵתָה: 20 הִלָּא כִּתְבִיתִי לָךְ *שְׁלֹשׁוֹם (שְׁלִישִׁים) בְּמוֹעֲצַת וְדַעַת: 21 הַלּוֹדֵי־עֶךָ קִשַּׁט אִמְתִּי אִמַּת לְהַשִּׁיב אִמְרִים אִמַּת לְשִׁלְחִיד: 22 אֶל־תִּנְגַּל־דָּל כִּי דַל־הוּא וְאֶל־תִּדְבַּא עֵינֵי בִשְׁעַר: 23 כִּי־יְהוָה יִרְיֵב רִיבִם וְקִבַּע אֶת־קַבְעֵיהֶם גִּפְשׁ: 24 אֶל־תִּתְרַע אֶת־בַּעַל אֶף וְאֵת־אִישׁ חֲמוֹת לֹא תְבוּא: 25 פֶּן־תִּאֲלַף *אֲרַחֲתוֹ (אֲרַחֲתוֹ) וְלִקְחַתָּ מוֹקֵשׁ לְנִפְשֶׁךָ: 26 אֶל־תְּהִי בְתַקְעֵי־כַף בְּעֵרְבִים מִשְׁאֲוֹת: 27 אִם־אֵין־לָךְ לְשַׁלֵּם לְמֶה וּקַח מִשְׁכָּכָה מִתְחַתִּיד: 28 אֶל־תִּסַּג נְכוּל עוֹלָם אֲשֶׁר עָשׂוֹ אֲבוֹתֶיךָ: 29 חַיֵּת אִישׁ וְלִהִיר בְּמִלְאכָתוֹ לְפָנֵי־מְלָכִים יִתְנַצֵּב בְּלִי־תִצָּב לְפָנֵי חֲשָׁפִים: 30

23

1 כִּי־תִשָּׁב לַלְחֹם אֶת־מוֹשֶׁל בֵּין חֲבוּן אֶת־אֲשֶׁר לַפְּנִיָּה: 2 וְשִׁמְתָּ שְׂכִין בְּלֶעָד אִם־בֶּעַל נֶפֶשׁ אֲתָה: 3 אֶל־תִּתְּאוּ לְמִטְעַמֹּתָיו וְהוּא לֶחֶם כֹּבֵדִים: 4 אֶל־תִּינַע לְהַעֲשִׂיר מִבִּינְתֶּךָ חֶדְלִי: 5 הַתְּעוּפָה (הַתְּעוּפָה) עֵינֶיךָ בּוֹ וְאִינְנוּ כִי עֲשֵׂה יַעֲשֶׂה־לוֹ כְּנִפְסִים כְּנִשְׁר *וְעוּפָה (הַשְּׂמִים): 6 פ אֶל־תִּלְחֹם אֶת־לֶחֶם רַע עֵין וְאֶל־תִּתְּאוּ (תִּתְּאוּ) לְמִטְעַמֹּתָיו: 7 כִּי כְמוֹ־שֶׁנֶּר בְּנִפְשׁוֹ כִּי־הוּא אָכַל וְשָׂתָה יֹאמַר לֵךְ וְלִבּוֹ בִל־עֵמֶד: 8 שִׂתֶּךָ אֶכְלֶת תְּקִיאָה וְשִׂתֶּךָ דְבָרֶיךָ הִנְעִימִים: 9 בְּאִזְנֵי כֶסֶל אֶל־תִּדְבֹר כִּי־יָבוֹז לְשִׂכְל מְלִיךָ: 10 אֶל־תִּסַּן נְכוּל עוֹלָם וּבִשְׂרֵי יְהוֹמִים אֶל־תִּבְא: 11 כִּי־נֹאֲלֵם חֹזֵק הוּא־יָרִיב אֶת־רֵיבֵם אֲתָךְ: 12 הִבִּיאָה לְמוֹסֵר לִבֶּךָ וְאִזְנֶךָ לְאִמְרֵי־דַעַת: 13 אֶל־תִּמְנַע מִנְעֵר מוֹסֵר כִּי־תִכְנַע בְּשִׁבְט לֹא יִמוּת: 14 אֲתָה בְּשִׁבְט תִּכְנַע וְנִפְשׁוֹ מִשְׂאוֹל תִּצְוֹל: 15 בְּנֵי אִם־תִּכְתֵּם לִבֶּךָ יִשְׂמַח לְבִי נִם־אֲנִי: 16 וְתַעֲלוּנָה כְלִיּוֹתֶיךָ בְּדַבַּר שְׂפָתֶיךָ מִיִּשְׂרָיִם: 17 אֶל־יִקְנֵא לְבֶךָ בְּחַטָּאִים כִּי אִם־בִּירְאֵת־הַזֹּהָה כָּל־הַיּוֹם: 18 כִּי אִם־יֵשׁ אַחֲרֶיךָ וְתִקְוֶתְךָ לֹא תִכְרַת: 19 שְׁמַע־אֲתָה בְנֵי וְחִכֵּם וְאֲשֶׁר בְּדַרְךָ לִבֶּךָ: 20 אֶל־תִּהְיֶיךָ כִּסְבֵּי־אֲזִיזֵי בּוֹלְלֵי בִשֶׁר לָמוֹ: 21 כִּי־סִבָּא זֹלָלָל יִרְשׁ וְקִרְעִים תִּלְבִּישׁ נַמְחָה: 22 שְׁמַע לֹא־כִיף זָה וְלִדְרֶךָ וְאֶל־תִּבְוֹז כִּי־יִקְנֵה אֲמֶד: 23 אֲמַת קָנָה וְאֶל־תִּמְכֹּר חֻכְמָה וּמוֹסֵר וּבִנְיָה: 24 *גִּיל *גִּיל (*גִּיל *גִּיל) אֲבִי צַדִּיק *וְיֹלָד (*וְיֹלָד *חֶכֶם *וְיֹשֵׁמַח) (שְׂמַח) בּוֹ: 25 וְשִׂמַח־אֲבִיךָ וְאֲמֶד וְתִגְלֹל וְיֹלָדֶיךָ: 26 תִּגְהַב־בְּנֵי לִבֶּךָ לִי וְעֵינֶיךָ דְרָכֵי *תִּרְצָנָה) (תִּצְרִינָה): 27 כִּי־שִׂוְחָה עֲמָקָה זֹנְתָה וּבָאָר צָרָה נִכְרָהָ: 28 אֶף־הִיא כִּתְחַף תִּתְּרָב וּבִנְיָדִים בְּאֶדָם תוֹסֵף: 29 לָמִי אִוִי לָמִי אֲבִוִי לָמִי *מְדוּנִים (מְדוּנִים) לָמִי שִׂיחַ לָמִי פִצְעִים חֲגָם לָמִי חִקְלֹת עֵינַיִם: 30 לְמֵאֲחָרִים עַל־הַגּוֹ לְבָאִים לְחַקֵּר מִמֶּסֶד: 31 אֶל־תִּרְא יוֹן כִּי יִתְאַדָּם כִּי־יִתֵּן *כִּפִּיס (כִּפִּוס) עֵינֵי וְתִהְלֶךְ בְּמִיִּשְׂרָיִם: 32 אַחֲרֵיכֶם כִּנְחָשׁ יִשְׂדֵּךְ וְכִצְפַּעְנִי וּפְרֵשׁ: 33 עֵינֶיךָ רִצְאוּ זְרוֹת וְלִבֶּךָ וּדְבַר תִּתְּפֹקֹת: 34 וְזוֹתֵיךָ כְּשִׁבְב בְּלִבְיָם וְכִשְׁכֵּב בְּרֹאשׁ חֲבֵל: 35 הַכְּוִינִי בַל־חֲלִיתִי תִלְמוּנִי בַל־דַּעַתִּי מִתִּי אֶקִּין אוֹסִיף אֲבַקְשֶׁנוּ עוֹד:

24

1 אֶל־תִּקְנֵא בְּאִנְשֵי רַעָה וְאֶל־תִּתְּאוּ (תִּתְּאוּ) לְחַיּוֹת אֲתָם: 2 כִּי־שֶׁד יִהְיֶה לְבָם וְעַמְלֵם שְׂפָתֵיהֶם תִּדְבַּרְנָה: 3 בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַיִת וּבְחִבּוּנָה יִחְבּוּנָן: 4 וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלֵאוּ כָּל־הַיּוֹן קֶרֶב וְנִעִים: 5 גִּבְרֵי־חֶכֶם בַּעֲזוֹ וְאִישׁ־יִדְעַת מֵאֲמִין־כַּח: 6 כִּי בְתַחֲבֹלוֹת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ מִלְחָמָה וְתִשְׁעָה כָּרִב יוֹעֵץ: 7 רְאִמּוֹת לְאִזְלֵי חֻכְמוֹת בְּשֶׁנֶר לֹא יִפְתַּח־פִּיהוּ: 8 מִחֻשָּׁב לְהִרְעֵ לוֹ בַּעַל־מוֹמּוֹת יִקְרְאוּ: 9 זִמַּת אֲנִלָּת חַטָּאת וְתוֹעֵבַת לְאֶדָם לֵץ: 10 הַתְּרַפִּית בַּיּוֹם צָרָה צָר פִּתְחָה: 11 הַצֵּל לִקְחִים לַמּוֹת וּמִטָּים לְהִרְג אִם־תִּחְשׂוּךְ: 12 כִּי־תֹאמַר הֵן לֹא־יִדְעֵנוּ זָה הִלֵּא־תִכֵּן לְבוֹתוֹ הוּא־יָכִין וְנִצֵּר נִפְשׁוֹ הוּא יִדַע וְהַשִּׁיב לְאֶדָם כְּפָעִלוֹ: 13 אֶכְל־בְּנֵי דִבְשׁ כִּי־טוֹב וְנִפְתַּח מְאוֹץ עַל־חֻכְמָה: 14 כֵּן וְדַעַת חֻכְמָה לְנִפְשֶׁךָ אִם־מִצָּאָתָּה וְיֵשׁ אַחֲרֶיךָ וְתִקְוֶתְךָ לֹא תִכְרַת: 15 אֶל־תִּתְּרָב רִשְׁעֵי לִינָה צַדִּיק אֶל־תִּשְׁתַּדֵּר רַבְצוֹ: 16 כִּי שִׁבְעֵי וְיֹלָד צַדִּיק נֶגַם וְרִשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בְרַעָה: 17 בְּנִפְל *אוֹיְבֶיךָ (*אוֹיְבֶיךָ) אֶל־תִּשְׂמַח וּבְכִשְׁלוֹ אֶל־יִגְלֵל לִבֶּךָ: 18 כִּי־יִרְאָה יִהְיֶה וְרַעֵי וְרַעֵי בְעֵינָיו וְהַשִּׁיב מַעֲלֵיו אַפּוֹ: 19 אֶל־תִּתְּחַר בְּמִרְעִים אֶל־תִּקְנֵא בְּרִשְׁעִים: 20 כִּי לֹא־תִתְּנֶה אַחֲרֶיךָ לְרַע גֵּר רִשְׁעִים יִדְעָךְ: 21 יִרְאֵת־יִהְיֶה בְּנֵי וְנִמְלֶךְ עַם־שׂוֹנִים אֶל־תִּתְּעַרְב: 22 כִּי־פִתְאֹם יָקוּם אֲדָם וּפִיד שְׂנִיָּהֶם מִי יוֹדַע: 23 אֶל־אֵלֶּה לְחַכְמִים הִפְרֵי־פְנִים בְּמִשְׁפַּט בַּל־טוֹב: 24 אֹמֵר וְלִרְשָׁע צַדִּיק אֲתָה יִקְבְּחוּ עִמִּים וְעִמּוּהוּ לְאִמּוּם: 25 וְלִמְזִכְרֵיהֶם יִנַּעַם וְעֲלִיָּהֶם תִּבּוֹא בְּרִפְתֻטּוֹב: 26 שְׂפָתַי יִשָּׁק מְשִׁיב דְּבָרִים נִכְחִים: 27 הִכֵּן בְּחַיּוֹן מִלֵּאֲתָמָד וְעַתְדָה בְּשִׂרָה לֵךְ אַחֵר וּבִנְיַת בֵּיתְךָ: 28 אֶל־תִּתֵּי עַד־חֲגָם בְּרַעָד וְהַפְתִּיתָ בְּשִׂפְתֶיךָ: 29 אֶל־תֹּאמַר כִּי־אֲשֶׁר עֲשֵׂה לִי כֵן אֲעֲשֶׂה־לּוֹ אֲשִׁיב לְאִישׁ כְּפָעִלוֹ: 30 עַל־שִׂרָה אִישׁ־עֲצָל עֲבַרְתִּי וְעַל־כֶּרֶם אֲדָם חִסְר־לֵב: 31 וְהִנֵּה עֲלָה כְלוֹ וּקְמִשְׁנִים כִּפִּי פָנָיו חֲרָלִים וְגֵדֵר אֲכַבְּנוּ נִהְרָסָה: 32 וְאַחֲזָה אֲנִכִּי אִשִּׁית לְבִי רֵאִיתִי לִקְחָתִי מוֹסֵר: 33 מַעַט שָׂנוֹת מַעַט תְּנוּמּוֹת מַעַט חִבְק וְרַם לְשִׁבְב: 34 וְכֹא מִתְּהַלֵּךְ רִישׁוֹ וּמְחַסְרֶיךָ כֹּאִישׁ מַגֵּן: 35

25

1 נִם־אֵלֶּה מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הִעֲתִיקוּ אֲנִשֵׁי וְחֻזְקָה מְלֶכֶךְ־יִהוּדָה: 2 כִּכֵּד אֵלֶּהִים חִסְתָּר דְּבַר וּכְכֵד מְלָכִים חִקֵּר דְּבַר: 3 שְׂמִים לְרוּם וְאַרְצֵי לְעַמֵּק וְלֵב מְלָכִים אֵין חִקֵּר: 4 הֵנוּ סִינִים מִכְסֵּף וְנִצָּא לְצַרְפָּה כְּלִי: 5 הֵנוּ רִשְׁעֵי לְפָנֵי־מֶלֶךְ וּיְכֹזֵן בְּצַדֵּק כִּסְאוֹ: 6 אֶל־תִּתְּחַדֵּר לְפָנֵי־מֶלֶךְ וּבִמְקוֹם זָדִילִים אֶל־תַּעֲמֹד: 7 כִּי טוֹב אֲמַר־לֵךְ עֲלָה הִנֵּה מִהַשְׁפִּילָה לְפָנֵי גֵדִיב אֲשֶׁר רִצְאוּ עֵינֶיךָ: 8 אֶל־תִּצָּא לְרֹב מֵהָר מִהַתְּעַשֶׂה בְּאַחֲרֵיתָהּ בְּהִכְלִים אֲתָךְ רַעָד: 9 רִיבֶךָ רִיב אֶת־רַעָד וְסוֹד אַחַר אֶל־תִּגְלֵל:

10 פְּרִי־חֶסֶדְךָ שֶׁמַּע וְדַבַּרְתָּךְ לֹא תִשׁוּב: 11 תִּפְנוּי זֶהֱב בְּמִשְׁכִּיּוֹת כֶּסֶף דְּבַר דְּבַר עַל־אֶפְרָיִם: 12 גִּזְם זֶהֱב וְחִלִּי־כֶתֶם מוֹכִיחַ חֶכֶם עַל־אֵזֶן שִׁמְעַת: 13 כַּצְנֵת שְׁלֵגוֹ בְּיוֹם קִצְרֵי צִיר נֶאֱמָן לִשְׁלֹתוֹ וְנִפְשׁ אֲדָרְיוֹ יִשׁוּב: 14 פ' נְשִׂאִים וְרוּחַ וְנִשְׁם אֵין אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַת־שִׁקְר: 15 בְּאֶרֶץ אֲפִים יִפְתַּח קִצְיוֹ וְלִשׁוֹן רִפְּה תִשְׁכַּר־גֶּרֶם: 16 דְּבַשׁ מִצְאָתָ אֶכְלֵ דַּהֲרָה פִּן־תִּשְׁבַּעְנִי וְתִקְאֹתוּ: 17 תִּקְרַר רִגְלְךָ מִבֵּית רַעַד פִּן־יִשְׁבַּעְךָ וְיִשְׁנָאָךָ: 18 מִפִּיץ וְחֶרֶב וְחַץ שָׁנִיו אִישׁ עֵינָה בְּרַעְיוֹ עַד שִׁקְר: 19 שֵׁן רַעַה וְרִגְלָה מוֹעֲדַת מִבְּטַח בּוֹנֵד בְּיוֹם צָרָה: 20 מַעֲרָה בְּנֵדוֹ בְּיוֹם הַקָּרָה חֲמִץ עַל־גֶּתֶר וְיִשָּׁר בְּשָׂרִים עַל לִב־רַע: פ' 21 אִם־רַעֲבֵב שִׁנְאָךָ הֶאֱכַלְהוּ לְחֶם וְאִם־צִמְאָה הִשְׁקָהוּ מַיִם: 22 כִּי גִחְלִים אֶתָּה חַתָּה עַל־רַאשׁוֹ וַיְהִיזָה יִשְׁלֵם־לְךָ: 23 רִיחַ צִפּוֹן תִּחְוֹלֵל גִּשְׁם וּפְגִים נִזְעָמִים לְשׁוֹן סִתָּר: 24 טוֹב שִׁבַּת עַל־פְּנֵת־גֶּג מֵאֲשַׁת *מִדּוֹנִים (מִדְּנִיּוֹם) וּבֵית חֶבֶר: 25 מַיִם קָרִים עַל־נֶפֶשׁ עֵינָה וְשִׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ מִרְחָק: 26 מַעֲנֵן גֶּרֶשׁ וּמְקוֹר מִשְׁחַת צְדִיק מֵט לִפְנֵי־רַעֲשׁ: 27 אֶכְלֵ דְבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא־טוֹב וְחֶקֶר כְּבֹדֵךְ כְּבוֹד: 28 עֵיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעֲצָר לְרוּחוֹ:

26

1 כִּשְׁלֵגוֹ בְּפִיץ וּכְמִטָּר בְּקִצְרֵי בֵן לֹא־נֹאֵה לְכִסִּיל כְּבוֹד: 2 כַּצְפּוֹר לְנֹד פְּדִירוֹר לְעוֹף בֵּן קָלֵלַת חֶכֶם *לֹא) לֹא) תְּבֹא: 3 שׁוֹט לְסוֹס מִתְּנֵן לְחִמּוֹד וְיִשְׁבֹּט לְגֹן כִּסְיִים: 4 אֶל־תִּעַן כִּסִּיל פִּן־תִּשְׁוֶה־לוֹ נִם־אֶתָּה: 5 עֵנָה כִּסִּיל פִּן־אֹלְתוֹ פִּן־יְהִיֶּה חֶכֶם בְּעֵינָיו: 6 מִקְצָה רִגְלִים חֲמִסִּי שִׁתָּה שְׁלַח דְּבָרִים בִּינ־כִּסִּיל: 7 דְּלִיּוֹ שָׁקִים מוֹפְסָה וּמִשְׁלַב בְּפִי כִסְיִים: 8 כַּצְפּוֹר אֶבֶן בְּמִדְּגָמָה בְּנִדְוֹתָן לְכִסִּיל כְּבוֹד: 9 חוֹחַ עֵלָה בִּינ־שְׁפֹר וּמִשְׁלַב בְּפִי כִסְיִים: 10 רֵב מִחוּלֵּל־כָּל וְשִׁכַר כִּסִּיל וְשִׁכַר עֲבָרִים: 11 כִּכְלָב שָׁב עַל־קֶאֶז כִּסִּיל שִׁנְיָה בְּאֹלְתוֹ: 12 רֵאִיתָ אִישׁ חֲכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ: 13 אֲמַר עֲצַל שְׁחַל בְּהַרְרָךְ אֲרִי בֵּין הַרְחִבּוֹת: 14 הַדְּלֵת תִּסּוּב עַל־צִיְרָה וְעֲצַל עַל־מִשְׁתֵּי: 15 שְׁמֵן עֲצַל יְדוֹ בְּצִלְחַת נְלֹאָה לְהִשְׁבִּיחַ אֶל־בְּיוֹ: 16 חֲכָם עֲצַל בְּעֵינָיו מִשְׁבַּעַה מִשִּׁיבֵי טַעַם: 17 מִחוּזִק בְּאֵזֶן־כְּלָב עֶבֶר מִתְעַבֵּר עַל־רֵיב לֹא־לוֹ: 18 בְּמַתְלַחְתָּה הִירָה זָקִים חֲצִים וְנִמְוֹת: 19 כֵּן־אִישׁ רַמָּה אֲתִרְעִי וְאִמַּר הֲלֹא־מִשְׁחַק אֲנִי: 20 בְּאֶפְסַ עֲצִים תִּכְבַּה־אֵשׁ וּבִאֵין נִרְנָן יִשְׁתַּק מְדוֹן: 21 פְּתַם לְגִחְלִים וְעֲצִים לֹאֵשׁ וְאִישׁ *מִדּוֹנִים (מִדְּנִיּוֹם) לְתַרְחַר־רֵיב: פ' 22 דְּבַר־גֶּרֶן כְּמַתְלַחְמִים זֶהֱם יְרִדוּ תַרְדֵּי־בֶטֶן: 23 כֶּסֶף סִינִים מִצְפָּה עַל־חֶרֶשׁ שִׁפְתִּים דְּלִקִים וּלְב־רַע: 24 *בְּשִׁפְתוֹ) בְּשִׁפְתָיו (וְיִכַר שׁוֹנֵא וּכְקִרְבּוֹ וְיִשִּׁית מִרְמָה: 25 כִּי־יִחַנְּן קוֹלוֹ אֶל־תִּמְאֹנְבוֹ כִּי שָׁבַע תוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ: 26 תִּפְסָה שְׁנֵאָה בְּמִשְׁאוֹן תִּגְלַח רַעְיוֹת בְּקַהֵל: 27 כְּרָה־שַׁחַת בָּהּ וּפֵל וְנִלְל אֶבֶן אֱלִיוֹ תִשׁוּב: 28 לְשׁוֹן־שִׁקְר יִשְׁנֵא דְכִיּוֹ פֶתַח חֵלֶק יַעֲשֶׂה מִדְּחָה:

27

1 אֶל־תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מִחַר כִּי לֹא־תִרַע מִה־יִגְדֵי יוֹם: 2 יִתְלַחֵךְ זָר וּלֹא־פִיךָ יִכְרִי וְאֶל־שִׁפְתֶיךָ: 3 כְּבוֹד־אֶבֶן וְנִטְלַח הַחוּל וְכַעַס אֲוִיל כְּבוֹד מִשְׁנִיָּהֶם: 4 אֲכַזְרִיּוֹת חֲמָה וְשִׁטָּף אָף וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְיָה: 5 טוֹבָה הוֹכַחַת מְגִלָּה מֵאֲדָבָה מִסְתַּרְתָּ: 6 גֵּאֲמִינִים פִּצְעֵי אוֹהֵב וְנִעְתָּרוֹת וְשִׁיקוֹת שׁוֹנֵא: 7 יִפְשַׁע שְׁבַעַה תְּבוֹס גִּפְתַּת וְנִפְשׁ רַעֲבָה כֹּל־מֵרְחוֹק: 8 כַּצְפּוֹר נוֹדְרַת מִן־קִנְיָה כֵּן־אִישׁ נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ: 9 שְׁמֵן וְקִמְרַת יִשְׁמַח־לֵב וּמִתַּק רַעְיוֹ מַעֲצַת־נֶפֶשׁ: 10 רַעַד *וְרַעַה) וְרַעַע) אֲבִיךָ אֶל־תַּעֲזֹב וּבֵית אֲחִיךָ אֶל־תִּבּוֹא בְּיוֹם אִיבָה טוֹב שָׁבֵן קָרוֹב מֵאֵחַ רְחוֹק: 11 חֲכָם בְּנִי וְשִׁמַּח לְבִי וְאִשְׁבִּיחַ חֶרְפִּי דְבַר: 12 עֲרוּם רָאָה רַעַה נִסְתַּר פְּתָאִים עֲבָרוֹ וְנִשְׁנָא: 13 קַח־בְּנֵדוֹ כִּי־עָרֵב זָר וּבַעַד נִכְרָהֵהּ חֲבָלָהּ: 14 מִכְּרָה רַעְיוֹ בְּקוֹל גְּדוֹל בְּבֶקֶר הַשָּׂפִים קָלֵלָה תִּחְשָׁב לוֹ: 15 הֲלֵךְ טוֹרֵד בְּיוֹם סִנְרִי וְאֲשַׁת *מִדּוֹנִים) מִדְּנִיּוֹם (נִשְׁתַּחֲוּ: 16 צִפְנִיָּה צְפּוֹרֵרוּחַ וְשִׁמּוֹן וּמִינֵי וּקְרָא: 17 בְּרִגְלָה בְּכַרְנֵל יַחַד וְאִישׁ יַחַד פְּרִירַעְיוֹ: 18 נִצֵּר תֵּאֲנַח יֶאֱכַל פְּרִיָּה וְיִשְׁמַר אֲדָרְיוֹ וּכְבוֹד: 19 בְּמַיִם חֲפִנִים לִפְגִּים בֵּן לְב־הָאָדָם לְאָדָם: 20 שְׂאוֹל *וְאֲבָדָה) וְאֲבָדוֹ (לֹא תִשְׁבַּעְנָה וְעִינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׁבַּעְנָה: 21 מִצְרָה לְכֶסֶף וְכוֹר לְזָהָב וְאִישׁ לִפִּי מִתְלָלוֹ: 22 אִם תִּכְתַּשׁ־אֶת־הָאֲוִיל בְּמִכְתָּשׁ בְּתוֹךְ הַרְיּוֹת בְּעֵלֵי לֹא תִסּוֹר מִעֲלִיּוֹ אֹלְתוֹ: פ' 23 יַדַּע תַּדַּע פְּנֵי צֶאֱנָה שִׁית לְבָבְךָ לַעֲדָרִים: 24 כִּי לֹא לַעֲוִלָם חֶסֶן וְאִם־זָר לְדוֹר *דוֹר) וְדוֹר: 25 נְגַלָּה חֲצִיר וְנִרְאָה־דִשָּׂא וְנִאֲסַפּוּ עֲשָׂבוֹת הַרִים: 26 כְּבִשִׁים לְלִבּוֹשָׁךָ וּמְחִיר שְׂדֵה עֲתוּדִים: 27 וְרִי וְחֵלֶב עֵזִים לְלַחֲמֶיךָ לְלֶחֶם בֵּיתְךָ וְחִזִּים לְנַעֲרוֹתֶיךָ:

28

1 גִּסּוֹ וְאִין־רַחֵף רַעֲשׁ וְצְדִיקִים כְּכַפִּיר וּבִטָּח: 2 בְּפִשַׁע אֶרֶץ רַבִּים שְׁרִיָּה וּבְאָדָם מִכִּין יִדַּע בֵּן אֲצִירֶיךָ: 3 גְּבַר רֵשׁ וְעִשְׂקֵךְ דִּלְגִים מִטָּר כֹּחֵף וְאֵין לְחֶם: 4 עֲזוּבֵי תוֹרָה יִתְלָלוּ רַעֲשׁ וְשִׁמְרֵי תוֹרָה יִתְגַּדּוּ בָם: פ'

5 אנשי־רע לא יבינו משפט ומקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב־גרש הולך בחמו מעקש דרכים והוא עשיר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים וכלים אביו: 8 מרבה הונו בנפש *וכתבת (כתובות) לחונן דלים וקבצונו: 9 מכיר אהנו משמע תורה גם־תפלתו תועבה: 10 משנה ישרים וברך רע בשחיתו הוא־יפול והמימים יתחלש־טוב: 11 חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין וחקרנו: 12 בעל־ן צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: 13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועוב ירחם: 14 אשרי אדם מפתח תמיד ומקשה לבו ופול ברעה: 15 ארי־נחם ורב שוקק משל רשע על עס־דל: 16 נזיר חסר תבונות ורב מעשקות *שנאי (שנאי) בצע יאריך ימים: פ 17 אדם עשק בדם־נפש עד־גור ינוס אל־יתמכו־בו: 18 הולך תמים וישע ונעקש דרכים ופול באחת: 19 עבד אדמתו ישבע־לחם ומרדף דלים ישבע־ריש: 20 איש אמונות רב־ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: 21 הכר־פנים לא־טוב ועל־פת־לחם יפשה־גבר: 22 נבהל להון איש רע עין ולא־ידע כ־חסר יבאנו: 23 מוכיח אדם אחרי תן ימצא ממחליק לשון: 24 גזול אביו ואמו ואמר אין־פשע חבר הוא לאיש משחית: 25 רחב־נפש יגדה מדון ובטח על־יהוה ידשן: 26 בושח בלבבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא זמלט: 27 נתן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב־מארות: 28 בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים:

29

1 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישכר ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: 3 איש־אתב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד־הון: 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יתרוססו: 5 גבר מחליק על־רעהו רשת הורש על־פעמיו: 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: 7 רע צדיק דין דלים רשע לא־יבין דעת: 8 אנשי לצון יפיהו קריה וחקמים ישיבו אף: 9 איש־חכם גשפט את־איש אגיל ורגו ושתק ואין נחת: 10 אנשי דמים ישנאו־תם וישרים יבקשו נפשו: 11 כל־רוחו יוציא כסיל וחקם באחור ישבחה: 12 משל מקשיב על־דבר־שקר כל־משרתיו רשעים: 13 רש ואיש חכמים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: 15 שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: 16 ברבות רשעים ירבה־פשע וצדיקים במפלתם יראו: 17 יסר בגד ויניחוד ויתן מעדנים לנפשד: פ 18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא־ינסר עבד כ־יבין ואין מענה: 20 חיות איש אץ בדבריו תקנה לכסיל ממנו: 21 מפגם מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: 22 איש־אף יגדה מדון ובעל חמה רב־פשע: 23 נאות אדם תשפילנו ושפל־דינת ויתמד קבוד: 24 חולק עם־גב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: 25 חרבת אדם יתן מוקש ובטח ביהוה וישגב: 26 רבים מבקשים פני־מושל ומהוזה משפט־איש: 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר־דרך: פ

30

1 דברי ו אגור בן־יקה המשא נאם הנבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל: 2 כי בער אנכי מאיש ולא־בינת אדם לי: 3 ולא־למדתי חכמה ודעת קרשים אדע: 4 מי עלה־שמים ויגדר מי אסף־רוח ו בחפניו מי צר־מים ו בשמלה מי הקים כל־אפסו ארץ מה־שמו ומה־שם־בנו כי תדע: 5 כל־אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחים בו: 6 אל־תוסף על־דבריו פן־יוכיח בך ונכות: 7 שמים שאלתי מאתך אל־תמנע ממני בטרם אמות: 8 שאו ודבר־קרב הרחק ממני ראש ועשר אל־תתן־לי חטריפני לחם חקי: 9 פן אשפט וכתשתו ואמרתיו מי יהוה ופן־אורש ונבתי ותפשתו שם אלתו: פ 10 אל־תלשן עבד אל־*ארנו (ארנו) פן־יקלח ואשמת: 11 דור אביו יקלל ואת־אמו לא יברך: 12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה־רמו עיניו ועפעפיו ינשאו: 14 דור ו חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: פ 15 לעלוקה ו שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא־אמרו הון: 16 שאול ועצר רחם ארץ לא־שבעה מים ואש לא־אמרה הון: 17 עין תלעג לאב ותביו ליקהתאם יקרוה ערבי־נחל ויאכלוה בני־נשר: פ 18 שלשה חמה נפלאו ממני *וארבע (וארבעה) לא ידעתיים: 19 הרף הנשר ו בשמים הרף נחש עלי צור דרד־אניה בלבבים ודרד גבר בעלמות: 20 כן הרף אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא־פעלתי און: פ 21 תחת שלוש קנה ארץ ומחת ארבע לא־תוכל שאת: 22 תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע־לחם: 23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה כ־תיכרש וברחה: פ 24 ארבעה הם קטני־ארץ והמה חכמים מחכמים: 25 הנמלים עם לא־יגו

וַיְכַיֵּנוּ בַקּוֹץ לַחֲמָם: ²⁶ שְׁפָנִים עִם לֹא־עֲצוּם וַיִּשְׂמוּ בַסַּלַע בֵּיתָם: ²⁷ מִלֶּדֶד אֵין לְאָרְבָּה וַיֵּצֵא חֲצִץ כְּלוֹ: ²⁸ שְׁמֵמִית בְּגָבִים תַּחֲפֹשׁ וְהִיא בַתִּיכְלִי מִלֶּדֶד: פ ²⁹ שְׁלֹשָׁה הַמָּדָה מֵיטִיבֵי צֶעֶד וְאֶרְבָּעָה מֵיטִיבֵי לֵבָת: ³⁰ לֹא־שׂ גִּבּוֹר בַּבַּהֲמָה וְלֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי־כָל: ³¹ זֶרְעִיר מִתְנַגֵּם אוֹתֵיגֵשׁ וּמִלֶּדֶד אֶלְקוּם עִמּוֹ: ³² אִם־נִבְלַת בַּהֲתַנְשֵׂא וְאִם־זְמוּתֵךְ לֶפְנֵי: ³³ כִּי מִיֵּץ חֶלֶב יֵצֵא חֲמָאָה וּמִיֵּץ־אֶף יֵצֵא דָם וּמִיֵּץ אֲפִים יֵצֵא רִיב: ^ב

31

1 דְּבָרֵי לְמוֹאֵל מִלֶּדֶד מְשֵׂא אֲשֶׁר־וִסְרֵתוּ אִמּוֹ: ² מַה־בָּרִי וּמַה־בַּר־בְּטֹנִי וְמַה־בַּר־נְדָרַי: ³ אֵל־תִּתֶן לְנִשְׁיָם חֵילֶךְ וְדַרְכֶיךָ לְמַחֲוֹת מַלְכִּין: ⁴ אֵל לְמַלְכִּים וְלְמוֹאֵל אֵל לְמַלְכִּים שְׂתוּגְגוּן וְלַרְוֹזִים *אוֹ (אוֹ) שִׁכָּר: ⁵ פְּוִישְׁתָּה וַיִּשְׂכַּח וַיִּשְׂכַּח וַיִּשְׁנֶה דַּיִן כָּל־בְּנֵי־עָנִי: ⁶ תְּנוּ־שִׁכָּר לְאוֹבֵד וַיִּזֵּן לְמָרִי נֶפֶשׁ: ⁷ יִשְׁתַּח וַיִּשְׁוֹ נַעֲמִלוֹ לֹא יִזְכַּר־עוֹד: ⁸ פִּתַח־פִּיךָ לְאֵלִים אֵל־דָּיִן כָּל־בְּנֵי חֲלוּף: ⁹ פִּתַח־פִּיךָ שֶׁפֶט־צִדִּיק דָּיִן עָנִי וְאִבּוֹן: פ ¹⁰ אֲשֶׁת־חַיִּיל מִי יֵצֵא וְחָזַק מִפְּנֵינִים מִכֶּרֶה: ¹¹ בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשִׁלָּל לֹא יַחְסֹר: ¹² גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא־רָע כָּל יָמֵי חַיֶּיהָ: ¹³ דַּרְשָׁה צִמְרֵם וּפְשָׁתִים וְתַעַשׂ בַּחֲפִץ כַּפְּיָה: ¹⁴ הִיטָה כְּאֵנִיּוֹת סוּחַר מִמְרָחֵק תִּבְיֵא לַחֲמָה: ¹⁵ וְתַקֵּם וּבְעוֹד לֵאמֹר וְתַתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחָזַק לְנַעֲרָתֶיהָ: ¹⁶ זִמְמָה שָׂדֶה וְתַקְתָּהּ מִפְּרֵי כַּפְּיָה *נִטַע (נִטַע) חֲנֻכָּה (נְטָע) כָּרֶם: ¹⁷ חֲנֻכָּה בַעֲזוֹ מִתְנַהֵּה וְתֵאמֶר זֶרְעוֹתֶיהָ: ¹⁸ טַעַמָּה בֵּי־טוֹב סִחְרָה לֹא־יִכָּבֵד *בְּלִיל (בְּלִיל) נָרְהָ: ¹⁹ וְדִיהָ שְׁלַחַח בְּכִישׁוֹר וְכַפְּיָה תִּמְכּוּ פֶלֶךְ: ²⁰ כַּפָּה פְּרֻשָׁה לְעָנִי וְדִיהָ שְׁלַחַח לְאִבּוֹן: ²¹ לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבְשׁ שָׁנִים: ²² מַרְבָּרִים עֲשֶׂת־הָלָה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: ²³ נִדְרַע בַּשְּׁעָרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זַקְנֵי־אַרְצָן: ²⁴ סָרְיִן עֲשֶׂתֶה וְהַמְכָר וְחַנּוּר נַחְנָה לְכַנְעָנִי: ²⁵ עַז־וְהַדָּר לְבוּשָׁה וְתַשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן: ²⁶ פִּיהָ פִּתְחָה כְּחֻמָּה וְהוֹרֵת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָה: ²⁷ צוּפְיָה חֲלִיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלַחֵם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: ²⁸ קָמוּ בְּנֵיהָ וַיִּאֲשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ: ²⁹ רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חַיִּיל וְאַתָּה עֲלִית עַל־כַּלְנֵה: ³⁰ שִׁקָּר חַחַן וְהַגֵּל הַיָּפִי אִשָּׁה וְרֵאת־יְהוָה הִיא תַתְּהַלֵּל: ³¹ תְּנוּ־לָהּ מִפְּרֵי דִיהָ וַיְהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֵׂיהָ:

קהלת

1 דברי קהלת בן־דוד מלך בירושלם: 2 הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הבל הבל: 3 מה־יתרון לאדם בכל־עמלו שיעמל תחת השמש: 4 דור הולך ודור בא והארץ לעולם עמדת: 5 זרח השמש ובה השמש ואל־מקומו שאף זורח הוא שם: 6 הולך אל־דרום וסובב אל־צפון סובב סובב הולך הרוח ועל־סביבותיו שב הרוח: 7 כל־הנחלים הלכים אל־הים והים איננו מלא אל־מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: 8 כל־הדברים יגעים לא־יוכל איש לדבר לא־תשבע עין לראות ולא־תמלא און משמע: 9 מה־שהיה הוא שיהיה ומה־שנעשה הוא שיעשה ואין כל־חדש תחת השמש: 10 יש דבר שיאמר ראיה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו: 11 אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שהיו לא־יהיה להם זכרון עם שהיו לאחרנה: פ 12 אני קהלת היתי מלך על־ישראל בירושלם: 13 ונתתי את־לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל־אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אליהם לבני האדם לענות בו: 14 ראיתי את־כל־המעשים שנעשו תחת השמש והנה הבל הבל ורעות רוח: 15 מעות לא־יוכל לחקן וחסרון לא־יוכל להמנות: 16 דברתי אני עם־לבי לאמר אני הנה הנבילתי והוספתי חכמה על כל־אשר־היה לפני על־ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: 17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם־זה הוא רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה רב־כעס ויוסף דעת יוסף מכאוב:

2

1 אמרתי אני בלבי לכה־גא אנסכה בשמחה וראה כטוב והנה נס־הוא הבל: 2 לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה־זה עשה: 3 תרתי בלבי למשוך ביני את־בשרי ולבי נהג בחכמה ולא־חזו בסכלות עד אשר־אראה אי־זה טוב לבני האדם אשר נעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: 4 הנבילתי מעשי בגיתי לי בתים נמתי לי כרמים: 5 עשיתי לי גנות ופרדסים ונמתי בהם עץ כל־פרי: 6 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: 7 קניתי עבדים ושפחות ובער־בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: 8 כנסתי לי גם־כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: 9 ונבילתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: 10 וכל אשר שאלו עיני לא אצילתי מהם לא־מנעתי את־לבי מכל־שמחה כי־לבי שמח מכל־עמלי וזה־היה חלקי מכל־עמלי: 11 ופניתי אני בכל־מעשי שעשו ידי ובמעל שעמלתי לעשות והנה הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: 12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי־מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר־כבר עשהו: 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן־הסכלות ביתרון האור מן־החשך: 14 החכם עיניו בראשו והפסיל בחשך הולך וידעתי גם־אני שמקרה אחד יקרה את־כלם: 15 ואמרתי אני בלבי במקרה הפסיל גם־אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם־זה הבל: 16 כי אין זכרון לחכם עם־הפסיל לעולם בשכר הימים הבאים הבל נשפך ואף ימות החכם עם־הפסיל: 17 ושנאתי את־החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי־הבל הבל ורעות רוח: 18 ושנאתי אני את־כל־עמלי שאני עמל תחת השמש שאני־חננו לאדם שיהיה אחרי: 19 ומי יודע החכם יהיה אז סכל וישלט בכל־עמלי שעמלתי והשכמתי תחת השמש גם־זה הבל: 20 וסבותי אני לאיש את־לבי על כל־העמל שעמלתי תחת השמש: 21 כי־יש אדם שעמלו בחכמה ובעת ובכשרון ולאדם שלא עמל־בו ותננו חלקו גם־זה הבל ורעה רבה: 22 כי מה־הנה לאדם בכל־עמלו ובערעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: 23 כי כל־ימינו מכאבים וכעס ענינו גם־בפילה לא־שקב לבו גם־זה הבל הוא: 24 אי־טוב באדם שיאכל ושתה והראה את־נפשו טוב בעמלו גם־זה ראיתי אני כי מנד האלהים היא: 25 כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממנו: 26 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם־זה הבל ורעות רוח:

3

1 לכל זמן ועת לכל-חפץ תחת השמים: 2 עת לדרת ועת למוות עת לטעת ועת לעקור נטוע:
 3 עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: 4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד:
 5 עת להשליך אבנים ועת פנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת
 לשמור ועת להשליך: 7 עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: 8 עת לאהב ועת לשנא עת
 מלחמה ועת שלום: 9 מה יתרון העושה באשר הוא עמל: 10 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני
 האדם לענות בו: 11 את-הכל עשה יפה בעתו גם את-העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם
 את-המעשה אשר-עשה האלהים מראש ועד-סוף: 12 ידעתי כי אין טוב בם כי אם-לשמוח ולעשות
 טוב בחייו: 13 וגם כל-האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל-עמלו מתת אלהים היא: 14 ידעתי כי
 כל-אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף ומנונו אין לגרע והאלהים עשה שראו
 מלפניו: 15 מה-שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר הנה והאלהים יבקש את-נרדף: 16 ועוד ראיתי
 תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: 17 אמרתי אני בלבי את-הצדק
 ואת-הרשע ישפט האלהים כיעת לכל-חפץ ועל כל-המעשה שם: 18 אמרתי אני בלבי על-דברת
 בני האדם לברם האלהים ולראות שהם-בהמה המה להם: 19 כי מקלה בני-האדם ומקרה הבהמה
 ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל הכל:
 20 הכל הולך אל-מקום אחד הכל הנה מן-העפר והכל שב אל-העפר: 21 מי יודע רוח בני האדם
 העלה היא למעלה ורוח הבהמה הורדת היא למטה לארץ: 22 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח
 האדם במעשיו כיהוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו:

4

1 ושכתי אני ואראה את-כל-העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם
 מנוח ומיד עשקיחם פח ואין להם מנוח: 2 ושבת אני את-המתים שכבר מתו מן-החיים אשר המה
 חיים עדנה: 3 וטוב משניהם את אשר-עדן לא הנה אשר לא ראה את-המעשה הרע אשר נעשה
 תחת השמש: 4 וראיתי אני את-כל-עמל ואת כל-פשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם-זה
 הכל ודעות רוח: 5 הפסיל חבק את-ידיו ואכל את-בשרו: 6 טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל
 ודעות רוח: 7 ושכתי אני ואראה הכל תחת השמש: 8 יש אחד ואין שני גם בן נאח אירלו ואין קץ
 לכל-עמלו (גם-עניו) עינו לא-תשבע עשר וקמו אני עמל ומחסר את-נפשי מטובה גם-זה הכל
 ועניו רע הוא: 9 טובים השנים מן-האחד אשר יש-להם שכר טוב בעמלם: 10 כי אם יפלו האחד יקום
 את-חברו ואילו האחד שיפול ואין שני לחקומו: 11 גם אם יושבבו שנים ותם להם ולאחד איך יחס:
 12 ואם יתקפו האחד השנים ועמדו נגדו ותחוט המשלש לא במהרה יתק: 13 טוב גלד מסנן וחקם
 ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: 14 כיהמבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו גולד
 רש: 15 ראיתי את-כל-החיים המתלכים תחת השמש עם הנלד השני אשר יעמד תחתיו: 16 אירקן
 לכל-העם לכל אשר-הנה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כיהנם-זה הכל ורעיון רוח: 17 שמר
 *נדלך (נדלך) כאשר תלך אל-בית האלהים וקרוב לשמע מתת הפסילים זבח כיהאנם יודעים
 לעשות רע:

5

1 אל-תבהל על-פיה ולבך אל-ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה
 על-הארץ על-כן יהיו דבריך מעטים: 2 כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים: 3 כאשר
 תדר נדר לאלהים אל-תאחר לשלמו כי אין חפץ בפסילים את אשר-תדר שלם: 4 טוב אשר
 לא-תדר משתדוד ולא תשלם: 5 אל-תתן את-פיה לחטיא את-בשרך ואל-תאמר לפני המלך כי
 שגגה היא למה יקצף האלהים על-קולך וחבל את-מעשה גרוד: 6 כי ברב חלמות ודברים
 תרבה כי את-האלהים ירא: 7 אם-עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל-תתמה על-החפץ
 כי גבה מעל גבה שמר ויבקים עליהם: 8 ויתרון ארץ בכל *היא (הוא) מלך לשדה נעבד: 9 אהב כסף
 לא יושבע כסף ומיראה בהמון לא תבואה גם-זה הכל: 10 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה-פשרון
 לבעליה כי אם *ראית (ראות עניו): 11 מתיקה שנת העבד אם מעט ואם-תרבה יאכל והשבע לעשיר

אֲנִינוּ מִיַּת לֹא לִישׁוֹן: 12 יֵשׁ רַעַה חוֹלָה רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ עֹשֶׂר שְׁמוֹר לְבַעְלָיו לְרַעְתּוֹ: 13 וְאֶבֶד הַעֶשֶׂר הַהוּא בְּעִנְיָן רַע וְהוֹלִיד בֵּין וְאִין בִּירוֹ מֵאוֹמֶה: 14 כֹּאֲשֶׁר יֵצֵא מִבְּטָן אִמּוֹ עֵרוֹם וְשׁוֹב לְלֶכֶת כְּשֶׁבֶא וּמְאוֹמֶה לֹא־יֵשָׁא בְּעַמְלוֹ שִׁילֶךְ בִּירוֹ: 15 וְגַם־זוֹה רַעַה חוֹלָה כֹּל־עֲמַת שָׁבֵא כֵן גִּלְדָּ וּמִה־יִתְרָן לֹא שִׁיעֲמַל לְרוּחַ: 16 גַּם כֹּל־יָמוּי בַחֲשָׁד יֵאָכַל וְכַעַס הַרְבֵּה וְחִלְיוֹ וְנִקְזָף: 17 הִנֵּה אֲשֶׁר־רְאִיתִי אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר־נִפְחָה לְאֶכּוֹל־וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכֹל־עַמְלוֹ וְשִׁיעֲמַל תַּחַת־הַשָּׁמַשׁ מִסֹּפֵר יִמְר־חַנּוּ (חַנּוּיֹ) אֲשֶׁר־נָתַן־לּוֹ הָאֱלֹהִים כִּי־הוּא חֶלְקוֹ: 18 גַּם כֹּל־הָאָדָם אֲשֶׁר נָתַן־לּוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׂר וְנִכְסִים וְהַשְׁלִיטֹו לְאָכַל מִמֶּנּוּ וְלִשְׁתּוֹת אֶת־חֶלְקוֹ וְלִשְׁמַחַת בְּעַמְלוֹ זֶה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא: 19 כִּי לֹא הַרְבֵּה יִזְכָּר אֶת־יָמָיו חַנּוּ כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לְבוֹ:

6

1 יֵשׁ רַעַה אֲשֶׁר רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ וְרַבָּה הִיא עַל־הָאָדָם: 2 אִישׁ אֲשֶׁר יִתּוֹן־לּוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׂר וְנִכְסִים וְכִבּוֹד וְאִינוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ וּמִכֹּל אֲשֶׁר־יִתְאוּזֶה וְלֹא־יִשְׁלִטְנוּ הָאֱלֹהִים לְאָכַל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נִכְרִי וְאֶבְלָנוּ זֶה הֵבֵל וְחִלְיֹ רַע הוּא: 3 אִם־יִוְלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים רַבּוֹת וְיָחִיה וְרַב וְשִׁיחָיו יִמְר־שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא־תִשְׁבַּע מִן־הַטּוֹבָה וְגַם־קְבוּרָה לֹא־תִנְתְּחֶה לּוֹ אִמְרַתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ הַנֶּפֶל: 4 כִּי־כִהְיֶה־כָּל כָּא וּבַחֲשָׁד יִלְדָּ וּבַחֲשָׁד שָׁמוּ יִכְסֶה: 5 גַּם־שָׁמַשׁ לֹא־רָאָה וְלֹא יֵדַע נַחַת לְזֶה מִזֶּה: 6 וְאֵלָּהי זֶה אֵלֶּף שָׁנִים פַּעַמִּים וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֵלֵא אֶל־מִקּוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלֶךְ: 7 כֹּל־עַמְלֵל הָאָדָם לִפְיָהוּ וְגַם־הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמְלֵא: 8 כִּי מִה־יִוְתֵר לְחֶכְמְךָ מִן־הַכִּסְיִל מִה־לַּעֲנִי יוֹדַע לְחֶלְדָּ נֶגֶד הַחַיִּים: 9 טוֹב מִרְאֵה עֵינַיִם מִהֶלֶךְ־נֶפֶשׁ גַּם־זֶה הֵבֵל וְרַעֲיוֹת רוּחַ: 10 מִה־שִׁהִיָּה כִּבְרָה נִקְרָא שָׁמוּ וְגוֹדַע אֲשֶׁר־הוּא אָדָם וְלֹא־יִוְכַל לְדַיֵּן עִם *שְׁהַתְּקִירָה (שְׁתַּקְּיָרָה) מִמֶּנּוּ: 11 כִּי יִשְׁדַּבְּרִים הַרְבֵּה מִרַבִּים תֵּבֵל מִה־יִתֵּר לְאָדָם: 12 כִּי מִי־יִוְדַע מִה־טוֹב לְאָדָם בַּחַיִּים מִסֹּפֵר יִמְר־חַנּוּ הֵבֵלֹ וְנַעֲשֶׂם כַּצֶּל אֲשֶׁר מִי־יִנְיֵד לְאָדָם מִה־יִהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת הַשָּׁמַשׁ:

7

1 טוֹב שֶׁם מִשְׁמֵן טוֹב וְיָוִם הַמְּנוֹת מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ: 2 טוֹב לְלֶכֶת אֶל־בֵּית־אָבִיב מִלִּכְתּוֹת אֶל־בֵּית מִשְׁתֶּה כֹּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כֹּל־הָאָדָם וְחַיִּי וְתָן אֶל־לְבוֹ: 3 טוֹב כַּעַס מִשְׁחַק כִּי־יִבְרַע פְּנִים יִטֵּב לֵב: 4 לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אָבִיב וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שְׂמִיחָה: 5 טוֹב לְשִׁמְעַת נְעִרַת חֶכֶם מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים: 6 כִּי קָוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֵּן שִׁחַק הַכִּסְיִל וְגַם־זֶה הֵבֵל: 7 כִּי הַעֶשֶׂק יִהוּלֵל חֶכֶם וְיִאָבֵד אֶת־לֵב מַתְנֶה: 8 טוֹב אַחֲרֵית דְּבָר מִרְאִשִׁיתוֹ טוֹב אַרְךָ־רוּחַ מִנְּבִיחַ־רוּחַ: 9 אֶל־תִּבְהַל בְּרוּיָחָה לְכַעֵס כִּי כַעַס בַּחֲזִיק כְּסִילִים יָנוּחַ: 10 אֶל־תֹּאמַר מַה הִנֵּה שְׁתַּנְּיָמִים הַרְאִשִׁיִּים הֵיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מִזְכָּמָה שְׁאֵלְתָּ עַל־זֶה: 11 טוֹבָה חֲכָמָה עַם־נִחְלָה וְיִתֵּר לְרֵאִי הַשָּׁמַשׁ: 12 כִּי בְּצֵל חֲכָמָה בְּצֵל הַכֶּסֶף וְיִתְרוֹן דַּעַת חֲכָמָה תַּחֲנוּת בְּעִלְיָה: 13 רָאָה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יִוְכַל לְחַשֵּׁן אֶת אֲשֶׁר עוֹתָו: 14 בָּיִת טוֹבָה יִהְיֶה כְּטוֹב רַעַה וּבָיִת רַעַה גַּם אֶת־זֶה לַעֲמַת־זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים עַל־דְּבַרְת־שְׁלֵא יִמְצֵא הָאָדָם אַחֲרָיו מֵאוֹמֶה: 15 אֶת־הַכֹּל רְאִיתִי בְּיַמֵּי הַכְּבִילִי יֵשׁ צַדִּיק אָבֵד בְּצַדִּיק וְגַם רָשָׁע מֵאֲרִיף בְּרַעְתּוֹ: 16 אֶת־הַחַיִּי צַדִּיק הַרְבֵּה וְאֶל־תַּחֲסֶכֶם יוֹתֵר לָמָּה תִּשׁוּמִם: 17 אֶל־תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאֶל־תִּהְיֶי סָכָל לָמָּה תָמוּת בְּלֹא עֶתֶד: 18 טוֹב אֲשֶׁר תִּאָּחַז בְּזֶה וְגַם־מִזֶּה אֶל־תִּנַּח אֶת־יָדְךָ כִּי־יִרְאֵה אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כַּלְסִים: 19 תַּחֲקֶמָה תַּעֲזֹ לְחֶכְמְךָ מַעֲשֶׂרָה שְׁלִשִׁים אֲשֶׁר הֵיוּ בְּעִיר: 20 כִּי אָדָם אִין צַדִּיק כַּאֲרִץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא יִחַטָּא: 21 גַּם לְכֹל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אֶל־תַּתֵּן לְבָדָה אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶת־עַבְדְּךָ מִקְלָלְךָ: 22 כִּי גַם־פַּעַמִּים רַבּוֹת יֵדַע לְבָדָה אֲשֶׁר גַּם־*אֵת (אֵתָה) קָלְלָתָ אַחֲרָיִם: 23 כֹּל־זֶה נְסִיתִי בַּחֲכָמָה אִמְרַתִּי אַחֲכָמָה וְהִיא רַחֲזָקָה מִמֶּנּוּ: 24 רַחֲזֵק מִה־שִׁהִיָּה וְעַמְקוֹ עַמְקוֹ מִי יִמְצָאנוּ: 25 סְבוּתִי אֲנִי וְלִבִּי לִבְעַת וְלִתְרוּ וּבִקְשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן וְלִדְעַת רָשָׁע כְּסֵל וְהַסְכָּלוֹת הוֹלָלוֹת: 26 וּמוֹצֵא אֲנִי מִרַ מִמְּנוֹת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא מְצוּדִים וְחֲרָמִים לְבָדָה אֲסוּרִים יִהְיֶה טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּמְלֵט מִמֶּנּוּ וְחוֹטֵא וְלִבְדָּ בַּה: 27 רָאָה זֶה מְצֹאֲתִי אִמְרָה קַהֲלַת אַחַת לְאֶחַת לְמִצָּא חֲשָׁבוֹן: 28 אֲשֶׁר עוֹד־בַּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מְצֹאֲתִי אָדָם אַחַד מֵאֵלֶּף מְצֹאֲתִי וְאִשָּׁה כְּכֹל־אֵלֶּה לֹא מְצֹאֲתִי: 29 לְבַד רָאִיתִי מְצֹאֲתִי אֲשֶׁר עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יֵשֶׁר וְחֶמְהָ בִקְשׁוֹ חֲשָׁבוֹת רַבִּים:

8

1 מִי כִתְחַכֵּם וּמִי יוֹדַע בְּשֶׁר דְּבַר חֲכָמָה אָדָם תֹּאִיר כְּפָנָיו וְעַז כְּפָנָיו יִשְׁנָא: 2 אֲנִי פִר־מִלְךָ שְׁמוֹר וְעַל דְּבַרְת־שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: 3 אֶל־תִּבְהַל מִפְּנֵי תִלְדָּ אֶל־תַּעֲמֵד בְּרַבֵּר רַע כִּי כֹל־אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יַעֲשֶׂה:

4 באשר דבר-מלך שלטון ומי יאמר-לו מה-תעשה: 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ונתן ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כירעת האדם רבה עליו: 7 כיראינו ידע מה-שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: 8 אין אדם שליט בריוח לבלוא את-הרוח ואין שלטון בינים המנות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את-בעליו: 9 את-כל-זה ראיתי ונתון את-לבי לכל-מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם להע לו: 10 וככל ראיתי רשעים קברים וכאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כדעשו גם-זה הכל: 11 אשר אין-נעשה פתנם מעשה הרעה מהרה על-כן מלא לב בני-האדם בהם לעשות רע: 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם-יודע אני אשר יהיה טוב לראי האלהים אשר ייראו מלפניו: 13 וטוב לא-יהיה לרשע ולא-יאריו ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: 14 יש-הכל אשר נעשה על-הארץ אשר יש צדיקים אשר מניע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמניע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם-זה הכל: 15 ושבתתי אני את-השמה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם-לאכול ולשתות ולשמח והוא ילנו בעמלו ומי חיו אשר נתן-לו האלהים תחת השמש: 16 כאשר נתתי את-לבי לרעת חכמה ולראות את-הענין אשר נעשה על-הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיני איננו ראה: 17 וראיתי את-כל-מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את-המעשה אשר נעשה תחת-השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם-יאמר החכם לרעת לא יוכל למצא:

9

1 כי את-כל-זה נתתי אל-לבי ולביר את-כל-זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם-אהבה גם-שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם: 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבוועה ירא: 3 זה ידע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני-האדם מלא רע והוללות בלבכם בחייהם ואתרוי אלהמתים: 4 כימי אשר *יבחר (יבחר) אל כל-החיים יש פטחון כיר-לכלב חיל הוא טוב מן-הארץ המת: 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין-עוד להם שכר כי נשכח זכרם: 6 גם אהבתם גם-שנאתם גם-קנאתם כבר אברה וחלק אין-להם עוד לעולם בכל אשר-נעשה תחת השמש: 7 לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב-טוב ויגד כי כבר רצה האלהים את-מעשך: 8 בכל-עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על-ראשך אל-יחסר: 9 ראה חיים עם-אשה אשר-אהבת כל-ימי חיי הבלך אשר נתן-לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר-אתה עמל תחת השמש: 10 כל אשר תמצא ידע לעשות בכתך עשה כי אין מעשה וחשבון ורעת וחקמה בשאול אשר אתה הלך שמה: 11 שבתתי וראה תחת-השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לזבנים עשר וגם לא לידעים תן כירעת ופגע יקרה את-פלים: 12 כי גם לא-ידע האדם את-עתו כדגים שגאחיים במצודה רעה וכצפורים האוחזות בפה בהם ויקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם: 13 גם-זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא-אליה מלך גדול וסבב אתה ונגנה עליה מצודים גדלים: 15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלש-הוא את-העיר בתוכמתו ואדם לא זכר את-האיש המסכן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה חכמה מנבונה וחקמת המסכן בזוה ודברי אינם נשמעים: 17 דברי חכמים בגנות נשמעים מועקת מושל בפסילים: 18 טובה חכמה מקלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

10

1 זבובי מות ובאיש יביע שמן רזקת יקר מחכמה מפקוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימנו ולב כסיל לשמאלו: 3 וגם-בדרך *כשתסכל) כשסכל) הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אם-דוח המושל תעלה עליו מקומה אל-הגת כי מרפא גיח חסאים גדולים: 5 יש רעה ראיתי תחת השמש כשנגה שיצא מלפני השליט: 6 נתן הסכל במרומים רבים נעשירים בשפל ישובו: 7 ראיתי עבדים על-סוסים ושקרים הלכים בעבדים על-הארץ: 8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ויכנו נחש: 9 מסייע אכזבים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: 10 אם-קתה הפרזל והוא לא-פנים קלקל ותילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: 11 אם-ישך הנחש בלוא-לחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דברי כיר-הכם תן

ושפתות כסיל תבלענו: 13 תחלת דברי־פיהו סכלות ואחרית פיהו הזללות רעה: 14 והסכל ירבה דברים לא־ירע האדם מה־שיהיה ואשר יהיה מאחוריו מי יגיד לו: 15 עמל תכסילים תיגענו אשר לא־יהי ללכת אל־עיר: 16 אי־לך ארץ שמלפך גער ושריך בבקר יאכלו: 17 אשריך ארץ שמלפך בן־חורים ושריך בעת יאכלו בנכורה ולא בשתי: 18 בעצלתים ופך המקרה ובשפלות ימים ידלף הבית: 19 לשחוק עשים להם וגו' ושמן חיים והכסף יענה את־הכל: 20 גם במדעך מלך אל־תקלל ובתדרי משפך אל־תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את־הקול ובעל *הכנפים* (כנפים) יגיד דבר:

11

1 שלח לחמה על־פני המים כי־כרב המים המצאנו: 2 תן־חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה־יהיה רעה על־הארץ: 3 אם־ימלאו העבים גשם על־הארץ יריקו ואם־יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא זרע וראה בעבים לא יקצור: 5 פאשר אינה יודע מה־דרך הרוח פגעמים בבטן המלאה פכה לא תדע את־מעשה האלהים אשר יעשה את־הכל: 6 בבקר ירע את־זרעך ולערב אל־תנח ידך כי אינה יודע אי זה יכשר הנה או־זה ואם־שניהם פאחד טובים: 7 ומתוק האור ומוב לעינים לראות את־השמש: 8 כי אם־שנים הרבה יהיה האדם פכלם ישמח ויזכר את־ימי החשך כי־הרבה יהיו כל־שבא הכל: 9 שמח פחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרךי לבך ובמראי עיניך ודע כי על־כל־אלה יביאך האלהים במשפט: 10 והסר פעס מלפך והעבר רעה מבשרך כי־היזרות והשחרות הכל:

12

1 וזכר את־בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא־יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין־לי בהם חפץ: 2 עד אשר לא־תחשך השמש והאור והיזרח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: 3 ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: 4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל־בנות השיר: 5 גם מנכה יראו ותחחתי בדרך ויגאץ השקר ויסתבל החזב ותפר האבינה כי־הלך האדם אל־בית עולמו וסבבו בשוק הספרים: 6 עד אשר לא־*ירחק* (ירחק) תכל תכסף ותרוץ גלת תזתב ותשבר פד על־המבוע ונרוץ הנלגל אל־הבור: 7 וישב העפר על־הארץ כשהנה והריוח תשוב אל־האלהים אשר נתנה: 8 הכל הכלים אמר תקוהלת הכל הכל: 9 ויתר שהנה קהלת חכם עוד למד־דעת את־העם ואגן וחקר תקן משלים הרבה: 10 פקש קהלת למצא דברי־חפץ וכתוב אשר דברי אמת: 11 דברי חכמים פתרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: 12 ויתר מהמה בני הזחר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר: 13 סוף דבר הכל נשמע את־האלהים ירא ואת־מצותיו שמור כִּי־זה כל־האדם: 14 כי את־כל־מעשה האלהים יבא במשפט על כל־נעלם אם־טוב ואם־רע:

שיר השירים

1 שיר השירים אשר לשלמה: 2 ושקני מנשיקות פיהו כִּי־טובים הדודי מנין: 3 לריתו שמנקה טובים שמן תורק שמך על־כן עלמות אהבוד: 4 משקני אחרך גרוצה הביאני המלך חדריו ננילה ונשמחה לך ננכירה דודי מנין מושרים אהבוד: 5 שחורה אני ונאודה בנות ירושלים כאהלי קדר כיריעות שלמה: 6 אל־תראוני שאני שחרחרת ששפתני השמש בני אמי נחרו־בי שמני נטרה את־הכרמים פרמי שלי לא נטרתי: 7 הנודה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצנהנים שלמה אהיה בעטתה על עדרי חבדך: 8 אם לא תדעי לך הגפה בנושים צאי־לך בעקבי הצאן ורעי את־גדי־היד על משקנות הרעים: 9 לִסְסְתִי ברכבי פרעה דמיתיד רעיתי: 10 נאני לחלוד בתרים צנאך בחרוים: 11 תורי זקב נעשה לך עם נקרות הפספ: 12 עד־שהמלך במסבֹו נרדי נתן ריחו: 13 צלור המר ודודי לי בין שרי גליון: 14 אשבל הפספ ודודי לי בכרמי עין גדי: 15 הגד נפה רעיתי הגד נפה עיגך יונים: 16 הגד נפה דודי אף נעים אף־ערשנו רעננה: 17 קרות בתינו ארוים *רחיטנו *רהיטנו ברותים:

2

1 אני חבצלת השרון שושנת העמקים: 2 בשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: 3 כתפוח בעצי הָעֵר כן דודי בין הבנים בצלֹו חמדתי וישבתי ויפריו מתוך לחבי: 4 הביאני אל־בית הָיִן ודגלו עלי אהבה: 5 סמכוני באישיות רפדוני בתפוחים כִּי־חולת אהבה אני: 6 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: 7 השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אסתערו וְאִם־תעוררו את־האהבה עד שתחפץ: 8 קול דודי הגה־הה בא מדלג על־תהרים מקפץ על־הגבעות: 9 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הגה־הה עומד אחר כתלנו משניה מן־החלונות מצייץ מן־החרבים: 10 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי־לך: 11 כִּי־הנה *הסתו (הסתו) עבר השמש חלף הלך לו: 12 הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: 13 התאנה הנטה פניה והנפניו סמך נתנו ריח קומי *לכי (לך) רעיתי יפתי ולכי־לך: 14 יונתי בחגני הסלע בסתר המדרגה הראני את־מראיך השמיעני את־קולך כִּי־קולך ערב ומראיך נאה: 15 אחזור־לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים פרמים וכרמינו סמך: 16 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: 17 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב רמה־לך דודי לצבי או לעפר האילים על־תרי בתר: 18

3

1 על־משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: 2 אקומה ואסובבך בעיר בשקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: 3 מצאוני השמרים הסבכים בעיר את שאהבה נפשי ראיחם: 4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפני עד־שהביאתו אל־בית אמי ואל־חדר הורתי: 5 השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אסתערו וְאִם־תעוררו את־האהבה עד שתחפץ: 6 מי זאת עלה מן־המדבר כתימרות עשן מקשרת מור ולבונה מפל אבקת רובל: 7 הנה משהו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: 8 כלם אחזו חרב מלמדי מלחמה איש חרבֹו על־ירכו מפחד בלילות: 9 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: 10 עמודיו עשה כסף רפידתו זקב מרפבו ארגמן תוכל רצוף אהבה מבנות ירושלים: 11 צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה־לו אמו ביום חתנתו וקיום שמחת לבו: 12

4

1 הנה נפה רעיתי הגד נפה עיגך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מחר גלעד: 2 שנהך כעדר הקצובות שעלו מן־הררצה שקלם מתאימות ושכלה אין בהם: 3 כחוט השני שפתתך ומדברך נאה כפלח הרמון קתך מבעד לצמתך: 4 כמנדל דויד צנאך בני לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלמי הגבורים: 5 שני שרוד בשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים: 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל־תר המור ואל־גבעת הלבונה: 7 כלך נפה רעיתי וקום אין

קֹדֶ: ס 8 אֹתִי מִלְבָּנוֹן כִּלְיָה אֹתִי מִלְבָּנוֹן תְּבוּאֵי תְּשׁוּרֵי * מִרְאֵשׁ אֲמִנָה מִרְאֵשׁ שֵׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמַּעֲנוֹת אֲרִזוֹת מִהַרְרֵי גְמָרִים: 9 לִבְכַתְּנִי אֶחְתִּי כִלְיָה לִבְכַתְּנִי * בְּאֶחָד (בְּאֶחָד) מֵעֵינֶיךָ בְּאֶחָד עֵנְךָ מִצִּיּוֹרְךָ: 10 מִהַרְרֵי דְרִיבָה אֶחְתִּי כִלְיָה מִהַרְרֵי דְרִיבָה מִנְיָן וְרֵיחַ שְׁמֵנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׂמִים: 11 נִפְתַּח תַּטְפַּחַת שְׁפָחוֹתֶיךָ כִּלְיָה דְבִשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרֵיחַ שְׁלֵמִיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: ס 12 גֵּן | נָעִיל אֶחְתִּי כִלְיָה גֵּן נָעִיל מֵעֵן הַתּוֹם: 13 שְׁלֵחוֹךָ פְּרָחַס רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מִגְדִּים כְּפָרִים עִם נְרָדִים: 14 גֵּרְךָ | וְכַרְפֶּס קֶהָ וְקַמְזוֹן עִם כִּלְיָה עֲצֵי לְבוֹנָה מֵר וְהַחֲלוֹת עִם כִּלְיָה עֲצֵי בְּשָׂמִים: 15 מֵעֵן גִּזְיִם בְּאֶר מֵים חַיִּים וְגִזְלִים מִן־לְבָנוֹן: 16 עֵרִיר צָפוֹן וְבוּאֵי תִמָּן הִפְיִי חַיִּי וְגִזְלֵי בְּשָׂמֵי יָבֵא דְרִיבָה לְגֵזוֹ וְיֹאכֵל פְּרֵי מִגְדֵי:

5

1 בְּאֹתִי לְגִנֵּי אֶחְתִּי כִלְיָה אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם־בְּשָׂמֵי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם־דְּבִשׁ שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־חֶלְבֵי אֶכְלֵי רְעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹרִים: ס 2 אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל | דוֹרֵי דוֹפֵק פְּתַח־לִי אֶחְתִּי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי גְמֵל־אֶשֶׁל קוֹצוֹתֵי רִסְסֵי לִילָה: 3 פְּשֻׁטֵי אֶת־כַּתְּנֵתִי אֵיכָכָה אֶלְבָּשָׁנָה רַחֲצִיתִי אֶת־רַגְלֵי אֵיכָכָה אֲטַנְּפָם: 4 דוֹרֵי שְׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמַעֵי הַמָּו עָלָיו: 5 קַמְתִּי אֲנִי לִפְתַּח לְדוֹרֵי וְרֵי נְטַפְרוֹמֹר וְאֶצְבְּעֵתִי מוֹר עֶבֶר עַל כְּפֹת הַמְּנַעֵל: 6 פְּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹרֵי וְדוֹרֵי חֶמֶק עֶבֶר נִפְשִׁי יִצְאָה כְּדִבְרוֹ בְּקַשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאֲתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנֵי: 7 מִצְאֵי הַשְּׂמֵרִים הַסֹּכְבִים בְּשִׁיר הַכַּוְנִי פִצְעוֹנֵי נִשְׂאוּ אֶת־דְּרִידֵי מְעֵלֵי שְׂמֵרֵי הַחֲמוֹת: 8 הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹרֵי מִהַתְּיָדוּ לֹא שְׁחֹלַת אֶהְבֶּה אֲנִי: 9 מִהַדוֹרֶךָ מוֹדוֹר הַיָּפֶה בְּנָשִׁים מִהַדוֹרֶךָ מוֹדוֹר שְׂכָכָה הַשְּׂבַעְתָּנִי: 10 דוֹרֵי צַח וְאֵלוֹם דְּגִיל מִרְכָּבָה: 11 רָאשׁוֹ כַּתֶּם הֵן קוֹצוֹתֵי תִלְתָּלִים שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב: 12 עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל־אֶפְיָי מֵים רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבּוֹת עַל־מִקְלָת: 13 לְחֹן כְּעָרוֹגַת הַבָּשָׂם מְגִדְלוֹת מְרַקְחִים שְׁפָחוֹתֵי שׁוֹשֵׁנִים נְטַפּוֹת מוֹר עֶבֶר: 14 יָדִיו גְּלִילֵי זָהָב מִמְלָאִים בְּתַרְשֵׁשׁ מַעֵי עֲשֵׂת שֵׁן מַעֲלַפַּת סְפִירִים: 15 שׁוֹקֵרוֹ עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מְסֻרָּים עַל־אֲדָנֵי־כַּוֵּן מִרְאֵהוּ כְּלָבָנוֹן כְּחוֹר כְּאֲרָזִים: 16 חֶבֶל מִמְתַּקִּים וְכֶלֶן מִחֲמַדִּים זֶה דוֹרֵי וְזֶה רַעֲיָ בְנוֹת יְרוּשָׁלַם:

6

1 אֲנָה הַלֶּךְ דוֹרֶךָ הַיָּפֶה בְּנָשִׁים אֲנָה הֵנָּה דוֹרֶךָ וְנִכְבְּשָׁנִי עַמּוּד: 2 דוֹרֵי יָבֵד לְגֵזוֹ לְעֵרוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּנָיִם וְלַקֶּט שׁוֹשֵׁנִים: 3 אֲנִי לְדוֹרֵי וְדוֹרֵי לִי הַרְעָה בְּשׁוֹשֵׁנִים: ס 4 יָפֶה אֶת רַעֲיָתִי כְּתַרְצָה נֶאֱוָה כִּירוּשָׁלַם אֵימָה בְּנִדְנָלוֹת: 5 הַסִּבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שָׁהִם הַרְהִיבִנִי שְׂעָרְךָ כְּעָרֵר הַעֵזִים שְׁלֵשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד: 6 שְׁנִיךָ כְּעָרֵר הַרְחִלִים שְׁעָלוּ מוֹהַרְרָחָצָה שְׂכָלִם מִתְּאִימוֹת וְשָׂכָלָה אֵין בָּהֶם: 7 כְּפִלַּח הַרְמוֹן רַקְתֶּךָ מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ: 8 שָׂשִׁים הַמָּו מִלְכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילְגָשִׁים וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: 9 אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אֶחָת הִיא לְאִמָּה בְּרַח הִיא לְיוֹלֶדְתָּה רְאוּהָ בְנוֹת יְרוּשָׁלַם וְפִילְגָשִׁים וְיִתְחַלְלוּ: ס 10 מִי־זָאת הַנְּשָׁקֶפָה כְּמוֹ־שֹׁחַר יָפֶה כְּלָבָנָה בְּרַח כְּחַמָּה אֵימָה בְּנִדְנָלוֹת: ס 11 אֶל־גִּנְתֵי אֲנֹו יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֶבֶי הַגִּחַל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגִּזְפֵן הַנְּצוּ הַרְמוֹנִים: 12 לֹא יָדַעְתִּי נִפְשִׁי שְׂמַתִּי מִרְכָּבוֹת עֵמִיר־נְדִיב:

7

1 שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשְּׁוֹלְמִית שׁוּבֵי שׁוּבֵי וְנַחְזָה כֶּךָ מִהַחֲחוּז בְּשׁוֹלְמִית כְּמַחְלַת הַמַּחְנִים: 2 מִהַרְרֵי פְּעִמֶיךָ בְּנַעֲלִים בְּתִנְדִיב חֲמוּקֵי יַרְכִּיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יְבִי אֲמֵן: 3 שְׁרַרְךָ אֲנִן הַסֵּהר אֶל־יַחֲסֹר הַמְּזוּג בַּטְּנֶךָ עֲרַמַת חָטִים סוּגָה בְּשׁוֹשֵׁנִים: 4 שְׁנֵי שְׂבָרוֹךְ כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תְּאָמֵן צְבִיחָה: 5 צְנֹאךָ כְּמִנְתֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרַכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל־שַׁעַר בְּתִרְבִּים אַפְּךָ כְּמִנְתֵּל הַלְבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דְמָשֶׁק: 6 רֹאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֵל וְרֵלַת רֹאשֶׁךָ כְּאֶרְנָמֹן מוֹלֵךְ אֶזְכּוֹר בְּרַחֲטִים: 7 מִהַיָּפִית וּמִהַנְּעַמְתָּ אֶהְבֶּה בְּתַעֲנוּגִים: 8 זָאת קוֹמְתֶךָ דְּמַתָּה לְחַמֵּר וְשִׁיבֶךָ לְאֶשְׁכָּלוֹת: 9 אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּחַמֵּר אֶחְזָה בְּסִנְסוֹנוֹ וְיִהְיֶינָא שְׂדִיךָ כְּאֶשְׁכָּלוֹת הַגִּזְפֵן וְרֵיחַ אַפְּךָ כְּתַפְהוּתִים: 10 וְחָכְךָ כֵּיּוֹן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹרֵי לְמִישְׁרִים דוֹבֵב שְׂפָתֵי יִשְׁנִים: 11 אֲנִי לְדוֹרֵי וְעַלִּי תְּשׁוּקָתוֹ: ס 12 לִבְךָ דוֹרֵי נִצָּא הַשְּׂדֶה גְּלִינָה כְּכַפְרִים: 13 נִשְׂכִּימֵה לְכַרְמִים נְרָאָה אִם פְּרָחָה הַגִּזְפֵן פְּתַח הַסְּמֹר הַנְּצוּ הַרְמוֹנִים שָׁם אֲתָן אֶת־דְּרִי לֶךָ: 14 הַדוֹרְכָאִים גְּתוּרֵי־רֵיחַ וְעַל־פְּתַחֲנוּ כִלְיָ מְגִדִים חֲדָשִׁים בְּמִישְׁנֵי דוֹרֵי צְבִיחָתִי לֶךָ:

8

1 מִי יִתְנַךְ כְּפָתַח לִי יוֹנֵךְ שְׁבִי אֲמִי אֲמַצְאָה כְּחוּץ אֶשְׁקֶךָ גַּם לֹא־יָבוּז לִי: 2 אֶתְהַדֶּךָ אֶבְרִיָה אֶל־בֵּית אֲמִי תִלְמַדְנִי אֶשְׁקֶךָ מִנְיָן הַרְקַח מַעֲסִס רַמְנִי: 3 שְׂמַאלוֹ תַּחַת רֵאשִׁי וְיִמִּינוֹ תַּחְבֶּקֵנִי: 4 הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת

וְרוּשָׁלַם מֵהַתְּעוּרָו וּמֵהַתְּעוּרָו אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתַּחֲכֹץ: ס 5 מִי זֹאת עֲלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְּרַפֶּקֶת
 עַל־דוֹדָהּ תַּחַת הַתְּפוּיֹת עוֹרֵר־תִּיד שָׁמָּה הַבְּלִתָּךְ אִמְדָּךְ שָׁמָּה הַבְּלָה וְלִבְתָּךְ: פ 6 שִׁימְנִי כַחוֹתֶם עַל־לִבְךָ
 כַחוֹתֶם עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עֲזָה כַמְנוֹת אֶתְּכָה קָשָׁה כַשְׂאוֹל קִנְיָה רַשְׁפִּיָּה רַשְׁפִּי אִשׁ שְׁלֵה־כַתְּנֶה: ז 7 מִיָּם רַבִּים
 לֹא וַיִּכְלוּ לַכְבוֹת אֶת־הָאֵהָבָה וַיִּהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם־וַלֵּן אִישׁ אֶת־כַּל־הוּן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בּוֹז וְבוֹזוֹ
 לוֹ: ח 8 אַחֹת לָנוּ קַטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחַתְנוּ בַיּוֹם שִׁדְּבַר־בָּה: ט 9 אִם־חֹמֶמֶת הִיא נִבְנָה
 עָלֶיךָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־דָּלַת הִיא נִצְוֵר עָלֶיךָ לֹיחַ אֶרֶז: י 10 אֲנִי חֹמֶמֶת וְשָׂדֵי כַמְנֻדָּלוֹת אֲזִי הִיִּיתִי בְּעֵינָיו
 כַּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: פ 11 כָּרָם הָיָה לְשִׁלְמוֹהַ בְּבַעַל הַמּוֹן נָתַן אֶת־הַכָּרָם לַנְּטָרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלְךָ
 כֶּסֶף: ק 12 כָּרְמִי שְׁלִי לְפָנֶי הָאֵלֶךְ לֵךְ שְׁלֵמָה וּמֵאתִים לַנְּטָרִים אֶת־פָּרְיוֹ: ק 13 הַיּוֹשֶׁבֶת בַּנְּנִים חֲבָרִים
 מִקְּשִׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׂמִיעֵנִי: ק 14 בְּרַח וְדוּדֵי וְדַמְה־לְךָ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרֵי הָאֵילִים עַל הָרֵי בְּשָׁמַיִם:

ישעיהו

1 חזון ישעיהו בן-אמון אשר חזה על-יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיהו מלכי יהודה: שמשו שמים והאזינו ארץ כי יהנה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פששו בי: 3 ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: 4 הוי גוי חמא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את-יהנה נאצו את-קדוש ישראל נזרו אהור: 5 על מה תקו עוד תוסיפו סרה כל-ראש לחלי וכל-ללב דני: 6 מפה-הגל ועד-ראש איזכו מהם פצע וחבורה ומכה טריה לא-זרו ולא חבשו ולא רפכה בשמן: 7 ארצכם שממה עריכם שרפות אש ארמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: 8 ונתתה בת-ציון כספה ככרם כמלונה במקשה בעיר נצורה: 9 לולי יהנה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדס היינו לעמרה דמינו: 10 שמעו דבר-יהנה קציגי סדס האזינו תורת אלהינו עם עמרה: 11 למה-לי רבוב-חייכם יאמר יהנה שבועתי עלות אילים ותלב מריאים ודם פכים וכבשים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבאו לראות פני מירבקש זאת מידכם רמס חצרי: 13 לא תוסיפו הביא מנחת-שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא-אובל און ועצרה: 14 חדשכם ומועדיכם שנהה נפשי הוי עלי למרח נלאיתי נשא: 15 ובפרשכם פפילכם אעלים עיני מכם גם כיר-תוכו חפלה אנני שמע ידיכם דמים מלאו: 16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: 17 למרו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: 18 לכו נא ונכחה יאמר יהנה אם-יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו אם-יאדימו כתולע פצמור יהיו: 19 אם-תאבו ושמעם טוב הארץ תאכלו: 20 ואם-תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהנה דבר: 21 אכה יהנה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט בדרך גליונה ועתה מרצחים: 22 כספה הנה לסינים סבאך מהול במים: 23 שתיך סוררים ותכרי ננבים כלו אתב שחד ורדה שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליהם: 24 לכן נאם האדון יהנה צבאות אביר ישראל הוי אנתם מצרי ואנקמה מאויבי: 25 ואשיבה יד על-עוף ואצרף כפר סיגוף ואסירה כל-בדילוף: 26 ואשיבה שפטיך ככראשנה ויעצוף כבתחלה את-רבן יקרא לך עיר הדרך קריה נאמנה: 27 ציון במשפט חפדה ושביה בצדקה: 28 ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבו יהנה יכלו: 29 כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהפנות אשר בחרתם: 30 כי תהיו קאלה נבלת עלה וכננה אשר-מים אין לה: 31 והנה חסון לנערת ופעלו לניצוח ועברו שניהם יחדו ואין מכה: 32

2

1 הדבר אשר חזה ישעיהו בן-אמון על-יהודה וירושלם: 2 והנה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהנה בראש ההרים ונשא מנבעות ונתרו אליו כל-הגוים: 3 והכלו עמים רבים ואמרו לבו ונעלה אל-הר-יהנה אל-בית אלתו יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר-יהנה מירושלם: 4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתרו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא-ישא גוי אל-גוי חרב ולא ילמרו עוד מלחמה: 5 בית יעקב לבו ונלכה באור יהנה: 6 כי נשפחה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועגנים כפולשתים ובילדי נכרים ושפיקו: 7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסיים ואין קצה למרכבתיו: 8 ותמלא ארצו אילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו: 9 וישח אדם וישפל-איש ואל-תשא להם: 10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהנה ומחדר גאוו: 11 עיני נבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהנה לבדו ביום ההוא: 12 כי יום ליהנה צבאות על כל-גאה והם ועל כל-נשא ושפל: 13 ועל כל-ארצי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל-אלוהי הבשו: 14 ועל כל-ההרים הרמים ועל כל-הגבעות הנשאות: 15 ועל כל-מנהל גבה ועל כל-חומה בצורה: 16 ועל כל-אננות תרשים ועל כל-שכינות חממה: 17 ושח נבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהנה לבדו ביום ההוא: 18 והאילים כליל יחלף: 19 ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהנה ומחבר גאווה בקומו לערץ הארץ: 20 ביום ההוא ישליך האדם את אליהו כספו ואת אליהו וקבו אשר עשרו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: 21 לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהנה ומחבר גאווה בקומו לערץ הארץ: 22 חדלו לכם מן-האדם אשר נשמה באפו כיר-במה נחשב הוא: 3

3

1 כִּי הִנֵּה הָאֲדוֹן יִהְיֶה צְבָאוֹת מְסִיר מִירוּשָׁלַם וּמִיהוּדָה מִשְׁעַן וּמִשְׁעֵנָה כֹּל מִשְׁעַן לָחֶם וְכֹל מִשְׁעַן-מָיִם: 2 גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנִבְיָא וְקֶסֶם וְזֶקֶן: 3 שֶׁר־חַמְשִׁים וּנְשׂוּא פָּנִים וְיוֹעֵץ וְחֶכֶם חֲרָשִׁים וְגִבּוֹן לַחֵשׁ: 4 וְנִתְּתִי נְעָרִים שְׂרִיָּהֶם וְתַעֲלִילִים יִמְשְׁלוּ-בָם: 5 וְנִשְׁתַּחֲוּ הָעַם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרַעְיוֹ וְרִחְבּוֹ הַנֶּעַר בְּגִזְוֹן וְהַנְּקֵלָה בְּנִקְבָד: 6 כִּי־תִפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שְׂמֵלָה לָכֶּה קִצְיוֹן תִּהְיֶה־לָנוּ וְהַמְכֻשָׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יַדְךָ: 7 יִשָּׂא בְיָוֵם הַהוּא לְאֹמֶר לֹא־אֶהְיֶה חָבֵשׁ וּבִבְיָתִי אֵין לָחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה לֹא תִשְׁמַנִּי קִצְיוֹן עָם: 8 כִּי כִשְׁלַח יְרוּשָׁלַם וְיִהוּדָה נִפְּל כִּי־לִשְׁוֹנָם וּמַעֲלִילֵיהֶם אֶל־יְהוָה לְמִרְוֹת עֵגִי כְבוֹדוֹ: 9 הִכַּחַת פְּנֵיהֶם עֲנֵתָה בָם וְחִטָּאתָם כִּסְדָם הִגִּידוּ לֹא כִתְרוּ אִוִי לְנַפְשָׁם כִּי־נִמְלְוּ לָחֶם רַעְיָה: 10 אִמְרוּ צְדִיק כִּי־טוֹב כִּי־פָרִי מַעֲלִילֵיהֶם יֵאָבְלוּ: 11 אִוִי לְרַשָּׁע הֵעַ כִּי־נִמּוֹל יָדָיו וְעֵשֶׂה לוֹ: 12 עָמַל נִנְשָׂיו מַעֲוִלָל וְנִשְׂיָם מִשְׁלוֹ בּוֹ עָמַל מֵאֲשַׁרְיָד מִתַּעֲלִים וְדַרְךְ אַרְחֻתְיָד בַּלְעָז: 13 נִצָּב לְרִיב יְהוָה וְעָמַד לְדָוִן עַמִּים: 14 יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם־זִקְנֵי עַמּוֹ וּשְׂרָיו וְאַתָּם בְּעֶרְתָם הִפְרָם וְזִלַת הֶעֱנִי בְּבִתְיָכֶם: 15 *מִלְכָם) מַה־לָכֶם (תִּדְבְּקֵאוּ עָמִי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחֲנוּ נֹאֵם־אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת: 16 וְנִאֲמַר יְהוָה יַעַן כִּי גִבְהוּ בְנוֹת צִיּוֹן וְתִלְכַּנְהוּ *נִטְוֹת) נִטְוֹת) וּמִשְׁקֵרוֹת עֵינָיִם הַלּוֹךְ וְשִׁפְף תִּלְכַּנְהוּ וּכְרַגְלֵיהֶם תַּעֲבֹסְנָה: 17 וְשִׁפְף אֲדוֹנָי קִרְקֶד בְּנוֹת צִיּוֹן וְיִהְיֶה פֶתְחוֹן יַעֲרָה: 18 בְיָוֵם הַהוּא יִסִּיר אֲדוֹנָי אֶת הַפְּאֶרֶת הַעֲקָסִים וְהַשִּׁבְסִים וְהַשְּׂהֲרָיִם: 19 הַנְּטִיפוֹת וְהַשִּׁירוֹת וְהַרְקֵלוֹת: 20 הַפְּאֶרִים וְהַצְּעָרוֹת וְהַקְּשָׁרִים וּבִתֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְחָשִׁים: 21 הַטְּבָעוֹת וְזִמְמֵי הָאֶף: 22 הַמְחַלְצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת וְהַמְטַפְּחוֹת וְהַחֲרִיטִים: 23 וְהַנְּהַלְיָנִים וְהַסְרִינִים וְהַצְּנִיפוֹת וְהַרְדִּידִים: 24 וְהָיָה תַחַת בָּשֶׂם מִן יְהוָה וְתַחַת חֲנוּכָה נִקְפָה וְתַחַת מַעֲשֶׂה מִקְשָׁה קִרְחָה וְתַחַת פְּתִילֵי מַחְזֵרֶת שָׁק כִּי־תַחַת זָפִי: 25 מִתִּיָד בְּחֶרֶב יִפְּלוּ וּבְיַדְךָ בְּמִלְחָמָה: 26 וְאָנוּ וְאֵבְלֵנוּ פִתְחֵיהֶם וְגַמְתָּה לְאַרְצָךְ תִּשָּׁב:

4

1 וְהַחֲזִיקוּ שִׁבְעַת נְשִׂים בְּאִישׁ אֶחָד בְּיָוֵם הַהוּא לְאֹמֶר לִחְמֵנוּ נֹאכַל וּשְׂמֵלַתְנוּ נִלְבַּשׁ רַק יִקְרָא שְׂמֹד עָלֵינוּ אֲכָף חֲרַפְתָּנוּ: 2 בְיָוֵם הַהוּא יִהְיֶה צָמַח יְהוָה לְצִבֵּי וּלְכַבֹּד וּפְרִי הָאָרֶץ לְנֶאֱוֹן וּלְחַפְאֶרֶת לְפִלִּישַׁת יִשְׂרָאֵל: 3 וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְרוֹשׁ יֶאֱמַר לוֹ כֹּל־הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם: 4 אִם רָתַץ אֲדוֹנָי אֶת צֹאת בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֶת־דָּמֵי יְרוּשָׁלַם יִדַּח מִקְרָבָה בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעָר: 5 יִקְרָא יְהוָה עַל כֹּל־מְכוֹן הַר־צִיּוֹן וְעַל־מִקְרָאָה עֲגוֹן יוֹמָם וְעֶשֶׂן וְנִגְנָה אֵשׁ לְהִבָּה לְגִלְהָ כִּי עַל־כֹּל־כְּבוֹד חֲפָה: 6 סִכְכָה תִהְיֶה לְצִל־יוֹמָם מִחֶרֶב וּלְמִחְסֵה וּלְמַסְתוֹר מִזֶּרֶם וּמִמְטָר: פ

5

1 אֲשִׁירָה נָא לַיְדִידֵי שִׁירַת דָּוִד לְכַרְמוֹ כֶּרֶם הָיָה לַיְדִידֵי בְּקֶרֶן בְּרֻשָׁמֵן: 2 וְנִעְבָּקְהוּ וְנִסְכְּלָהוּ וְנִשְׁעָהוּ שֶׁרָק וְנִבּוֹן מִנְדַל כְּתוּכוֹ וְנִסְגֹּקֵב חֶצֶב בּוֹ וְנִקּוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וְנִעַשׂ בְּאִשִּׁים: 3 וְעַתָּה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁפֹט־נָא בֵינִי וּבֵין כַּרְמִי: 4 מַה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עֲשִׂיתִי בּוֹ מְדוּעַ קִנְיַתִּי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וְנִעַשׂ בְּאִשִּׁים: 5 וְעַתָּה אֲדִידְעָה־נָא אֲחֲכֶם אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה לְכַרְמִי חֶסֶר מִשׁוּפְתוֹ וְהָיָה לְבַעַר פְּרִיץ גִּדְרוֹ וְהָיָה לְמִרְמָס: 6 וְאֲשִׁיתָהוּ בְתֵה לֹא יִזְמַר וְלֹא יַעֲדֵר וְעָלָה שְׁמִיר וְנִשִּׁית וְעַל הָעֵבִים אֲצִיָּה מִהַמְטָר עָלָיו מִטָּר: 7 כִּי כֶרֶם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדָה נָטַע שְׁעֵשְׂעֵיו וְנִקּוּ לְמַשְׁפָּט וְהָיָה מִשְׁפָּח לְצַדִּיקָה וְהָיָה צְעָקָה: 8 הוּא מִיַּעֲנֵי בֵּית בְּבוּרָה שְׂרָה כְּשֶׁרָה יִקְרִיבוּ עַד אֲפָס מְקוֹם וְהוֹשִׁבְתֶּם לְבַדְכֶם בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: 9 בְּאֲזֵנוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא פְתִים רַבִּים לְשִׁמְחָה יְהִי גְדִילִים וְטוֹבִים מְאֹד יוֹשֵׁב: 10 כִּי עֲשִׂרַת צְמִדֵי־כֶרֶם יַעֲשׂוּ בֵּת אֶחָת וְזָרַע חֶמֶד וְעֵשֶׂה אִיפָה: פ 11 הוּא מִשְׁפִּימֵי בְּבִקֶר שֶׁכֶר יִרְדְּפוּ מֵאֲחֵרֵי בְּנִשְׁף יָן יְדִילְקָם: 12 וְהָיָה כְּמוֹר וְנִבְלַח תָּף וְחִלְלִיל יָנִין מִשְׁתִּירָם וְאֵת פֶּעַל יְהוָה לֹא יִבְיִטוּ וּמַעֲשֶׂה יְדָיו לֹא רָאוּ: 13 לָכֵן גִּלְהָ עָמִי מִבְּלִי־רַעַת וּכְבוֹדוֹ מִתִּי רַעִב וְחִמּוֹן צַחַח צָמָא: 14 לָכֵן תִּרְחִיבָה שְׂאוֹל נַפְשָׁה וּפַעֲרָה פִּיהָ לְבִלְיָ־חֵק וְיִרְדַּח תִּדְרָה וְחִמּוֹנָה וּשְׂאוֹנָה וְעָלָז בָּהּ: 15 וְיִשַׁח אָדָם וְיִשְׁפֹּל־אִישׁ וְעֵינָיו גְּבוּהִים תִּשְׁפֹּלְנָה: 16 וְיִגְבְּה יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה: 17 וְרַעַו כְּבָשִׁים כְּדָבְרָם וְחֲרָבוֹת מַחִים נָרִים יֵאָבְלוּ: 18 הוּא מִשְׁכִּי הָעוֹן בְּחִבְלֵי חֲשׂוֹא וְכַעֲבוֹת הַעֲנָלָה חַפְאָה: 19 הַאֲמָרִים יִמְתָר וְחִישָׁה מַעֲשָׂהוּ לְמַעַן נִרְאָה וְתִקְרַב וְתִבְוָאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְגַדְעָה: 20 הוּא הַאֲמָרִים לְרַע טוֹב וְלִטּוֹב רַע שְׂמִים חֲשָׁה לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שְׂמִים מֵר לְמִתּוֹק וּמִתּוֹק לְמֵר: 21 הוּא חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְגַדְעָה פְּנֵיהֶם וּבְנֵי־יָם: 22 הוּא גְבוּרִים לְשִׁתּוֹת יָן וְאֲשִׁי־חִלִּל לְמִסְדָּ

שָׂרָר: ²³ מִצְדִּיקֵי רָשָׁע עֵקֶב שָׁחַד וְצַדִּיקִים יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: ס ²⁴ לִכֹּן כָּאֲכָל קִישׁ לִשְׁוֹן אִישׁ וְחֹשֶׁשׁ לְהִבְדֹּל יִרְפָּה שְׂרָשָׁם כַּמֶּקֶץ יִהְיֶה וּפְרָחָם כַּאֲבֵק יַעֲלֶה כִּי מֵאִסּוֹ אֶת תּוֹרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶת אִמְרַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נֶאֱצַו: ²⁵ עַל-כֵּן תִּרְהוּ אַף-יִהְיֶה בְּעֵמּוֹ נִטְ יָדוֹ עָלָיו וְנִכְפְּהוּ וְיִרְגְּזוּ הַקְּהָלִים וְתִקְוֵי נִבְלַתְּם כַּפְּסֻחָה בְּקִרְבַּב חוֹצוֹת בְּכָל-זֹאת לֹא-שָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יָרֹד נְטִינָה: ²⁶ וְנִשְׁאָגְס לַגּוֹיִם מִרְחֹק וְשָׂרָק לֹו מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מִהֲרָה קָל יָבוֹא: ²⁷ אִי-עֲנֶה וְאִי-כּוֹשֵׁל בּוֹ לֹא יִגֹּם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא נִפְתַּח אָזְנוֹ כְּחִלְצֵי וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹף וְעָלָיו: ²⁸ אֲשֶׁר חֲצִיֹו שְׂנוּנִים וְכָל-קִשְׁתֵּיהֶם דְּרָכּוֹת פְּרֻסוֹת סוֹסָיו כַּצֹּר נִחְשְׁבוּ וְנִלְגְּלוּ כַּפְּסוּפָה: ²⁹ שָׁאֲנָה לֹו כַּלְבִּיא *וְשָׂאֵג (כַּפְּפִירִים וְיִגְהֵם וְיִאֲחֹז טֶרֶף וְיַפְלִיט וְאִין מִצִּיל: ³⁰ וְיִגְהֵם עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כִּנְהַמְתֵּימָם וְנִבְטַח לְאָרֶץ וְהִנְהִיחֻשָּׁף צָר וְאוֹר חֲשָׁף כַּעֲרִיפָיָה: פ

6

1 בְּשִׁנְת־מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזָהוּ וְאָרְאָה אֶת-אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא רַם וְנִשָּׂא וְשׁוּלְיוֹ מִלְּאִים אֶת-הַחֵיכָל:
 2 שָׂרְפִים עֹמְדִים | מִמַּעַל לֹו שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד בְּשִׁתִּים | וְכִסֵּה כַּפָּיו וּבִשְׂתֵּים וְכִסֵּה רַגְלָיו וּבִשְׂתֵּים וְעוֹפֵף: ³ וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מִלֵּא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 4 וְנִלְעָו אַמּוֹת הַסְּפִים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבִּית וְיִמְלֵא עֵשֶׂן: ⁵ וְאָמַר אוֹיְלֵי כִּי-נִדְמִיתִי כִּי אִישׁ טָמֵא-שִׁפְתַּיִם אֲנִכִּי וְתִבְחֹד עִם טָמֵא שִׁפְתַּיִם אֲנִכִּי יוֹשֵׁב כִּי אֶת-הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי: ⁶ וְנִעַף אֵלַי אֶחָד מִן-הַשָּׂרְפִים וּבְיָדוֹ רֹצֵחַ בְּמִלְחָמוֹת לִקַּח מַעַל הַמִּזְבֵּחַ: ⁷ וְיִנְעַע עָלָי וְיֵאמַר הִנֵּה נִנְעָה זֶה עַל-שִׁפְתֶּיךָ וְכֹר עוֹנֵד וְחִסְתָּאֵתָה תִּכְפֹּר: ⁸ וְאֲשַׁמְעֵ אֶת-קוֹל אֲדֹנָי אֲמַר אֶת-דְּמֵי אִשְׁלָח וּמִי גִלְדִּי לָגוֹ וְאָמַר הִנְנִי שְׂלֹחֲנִי:
 9 וְיֵאמַר גִּדֹּד וְאִמְרַתְּ לַעַם הַזֶּה שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ וְאַל-תִּבְיִנוּ וְרָאוּ רָאוּ וְאַל-תִּדְרְעוּ: ¹⁰ הַשָּׁמֶן לִבִּי-הֵעֵם הַזֶּה וְאֲזַנְיוֹ הַכֶּבֶד וְעֵינָיו הַשֵּׁעַר פִּי-יִרְאֶה כַּעֲיָנוֹ וּבִאֲזַנְיוֹ יִשְׁמַע וּלְכַבּוֹ יִבִּין וְשָׁב וּרְפָא לוֹ: ¹¹ וְאָמַר עַד-מָתַי אֲדַנִּי וְיֵאמַר עַד אֲשֶׁר אִם-שָׂאוּ עָרִים מֵאִין יוֹשֵׁב וְתִתִּים מֵאִין אָדָם וְהִאֲדָמָה תִּשְׁאָה שְׂמִמָּה: ¹² וְרִחַק יִהְיֶה אֶת-הָאָדָם וְיִבָּה הַעֲיֹוֶבָה בְּקִרְבַּב הָאָרֶץ: ¹³ וְעוֹד בָּהּ עֲשֹׂרָה וְשָׂבָה וְהִתְיַתָּה לְבַעַר כְּאֵלֶּה וְכֵאלֶּזֶן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכַת מַצְבַּח כֶּסֶם וְרַע קָדַשׁ מַצְבַּחָה: פ

7

1 וְהִי בִימֵי אֲחֹז בְּיָוִיתָם בְּיָעֲזָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רַצְיוֹ מֶלֶךְ-אַרָם וַיִּפְקֹד בְּיָרְמְלִיהוּ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עָלָיָהּ וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עָלָיָהּ: ² וַיִּנְדַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נִחַח אָרָם עַל-אַפְרָיִם וַיִּנְעַע לְכַבּוֹ וּלְכַבּ עֵמּוֹ כְּנוֹשׁ עֲצֵי-יַעַר מִפְּנֵי-דָוִד: ³ וַיֵּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל צִוָּה לְקַרְאֵת אֲחִי אֵתָהּ וְשָׂאָר יוֹשֵׁב בְּגֵד אֶל-קִצְצֵה תַעֲלַת הַבְּרֵכָה הַעֲלִיזָנָה אֶל-מִסְלַת שְׂדֵה כּוֹכֵס: ⁴ וְאִמְרַתְּ אֵלָיו הַשֹּׁמֵר וְהַשָּׁקֵט אֶל-תִּירָא וּלְכַבָּה אֶל-יָרֵךְ מוֹשֵׁנִי וְנִבְכוֹת הַאֲוִיִּים הַעֲשִׂינִים הַאֵלֶּה בְּחִרְיִי אַף רַצְיוֹ נֵאָרָם וּבְיָרְמְלִיהוּ: ⁵ עֵן כִּי-רֹעַץ עָלָיְךָ אָרָם רָעָה אַפְרָיִם וּבְיָרְמְלִיהוּ לֵאמֹר: ⁶ עֲלָה בִיהוּדָה וְיִקְצֹצֵנָה וְנִבְקַעְנָה אֵלָינוּ וְנִמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בּוֹן-טְבָאֵל: ס ⁷ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא תִקּוֹם וְלֹא תִהְיֶה: ⁸ כִּי רֹאשׁ אָרָם דְּמָשֶׁק וְרֹאשׁ דְּמָשֶׁק רַצְיוֹ וּבְעוֹד שְׂשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יַחַת אַפְרָיִם מֵעַם: ⁹ וְרֹאשׁ אַפְרָיִם שְׂמֵרוֹן וְרֹאשׁ שְׂמֵרוֹן בְּיָרְמְלִיהוּ אִם לֹא תֵאֱמִינוּ כִּי לֹא תֵאֱמִינוּ: ס ¹⁰ וַיִּנּוֹסֶף יְהוָה דְּבַר אֶל-אֲחָז לֵאמֹר: ¹¹ שְׂאֵל-לָךְ אוֹת מֵעַם יְהוָה אֶלְתִּיךָ הַעֲמֵק שְׂאֵלָה אוֹ הַנְּבִיָּה לְמַעַלָּה: ¹² וַיֵּאמַר אֲחָז לֹא-אֲשַׁאֵל וְלֹא-אֲנַסֶּה אֶת-יְהוָה: ¹³ וַיֵּאמַר שְׂמַעוּ-נָא בֵּית דָּוִד הַמַּעֲשׂ מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנִישִׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֶת-אֱלֹהֵי: ¹⁴ לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לְכֶם אוֹת הַנֵּה הַעֲלָמָה הַרְהוּ וְיִלְדַת בֵּן וְקִרְאֵת שְׁמוֹ עֲמֵנוּ אֵל: ¹⁵ הַמֵּאָה וּדְבַשׁ יֵאָכַל לְדַעְתּוֹ מֵאוֹס בְּרַע וּבְחֹזֵר בְּטוֹב: ¹⁶ כִּי בְּטָרָם יִרַע הַנַּעַר מֵאוֹס בְּרַע וּבְחֹזֵר בְּטוֹב תַּעֲזֹב הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קִיץ מִפְּנֵי שְׂנֵי מַלְכֵיהָ: ¹⁷ וַיְבִיא יְהוָה עָלָיָהּ וְעַל-עַמָּהּ וְעַל-בֵּית אֲבִיהָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא-בָאוּ לַמִּזִּים סוּר-אַפְרָיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אֲשׁוּר: פ ¹⁸ וְהִנֵּה | בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָק יְהוָה לְזִבּוּב אֲשֶׁר בַּקִּצָּה יֵאֲרִי מוֹצְרִים וּלְדָבְרוֹתָהּ אֲשֶׁר בְּאָרֶץ אֲשׁוּר: ¹⁹ וּבָאוּ וְנָחוּ כָּלֵם בְּנַחְלֵי הַבְּתוֹת וּבְנִקְיָי הַסְּלָעִים וּבְכָל הַנְּעַצְצוּצִים וּבְכָל הַנְּהַלְלִים: ²⁰ בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח אֲדֹנָי בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה כַּעֲבָרֵי הָרָה בְּמֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת-הָרֹאשׁ וְשַׁעַר הַרְגָלִים וְגַם אֶת-הַנְּגֹן תִּסְפֹּה: ס ²¹ וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַהוּא יִחַיֶּה-אִישׁ עֲגֹלַת בָּקָר וְשִׁמְ-צֹאן: ²² וְהִנֵּה מִרְבַּע עֲשׂוֹת חֶלֶב יֵאָכַל חֲמֹאָה כִּי-חֲמֹאָה וְדָבַשׁ יֵאָכַל כָּל-הַנּוֹחַת בְּקִרְבַּב הָאָרֶץ: ²³ וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה כָּל-מְקוֹם אֲשֶׁר יְהִי-שֵׁם אֵלָף גִּפְוֹן בְּאֵלָף כֶּסֶף לְשִׁמְיֹר וְלִשְׂוֹת יְהוָה: ²⁴ בַּחֲצִיִּים וּבְקִשְׁתַּי יָבוֹא שְׂמֵה כִּי-שִׁמְיֹר וְשִׁוֹת תִּהְיֶה כָל-הָאָרֶץ: ²⁵ וְכָל הַקְּהָלִים אֲשֶׁר בַּמַּעֲדָר יַעֲדִירוֹן לֹא-תִּבְאוּ שְׂמֵה רְאֵת שְׂמִיר וְשִׁוֹת וְהִנֵּה לְמַשְׁלַח שׁוֹר וְלַמְרַמֵּס שֵׁה: פ

8

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְחֶלֶךְ גִּלְיוֹן גְּדוּל וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֲנֹשׁ לְמַהר שְׁלַל חֹשׁ בָּז: 2 וְאָעִידָה לְיָ עֲדִים נֶאֱמָרִים אֶת אִוְרֵיהֶם הַכֹּהֵן וְאֶת־זִכְרֵיהֶם בֵּין יְבָרְכֵיהֶם: 3 וְאֶקְרַב אֶל־הַנְּבִיאָה וְתַחַר וְתַחַל בֵּין וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרֹא שְׁמוֹ מַהר שְׁלַל חֹשׁ בָּז: 4 כִּי בְּטָרָם יָדַע הַעֲזֹר קְרֹא אָבִי וְאִמִּי יִשָּׂא וְאֶת־חֵיל דְּמִשְׁק וְאֶת שְׁלַל שְׁמָרוֹן לְפָנַי מִלֶּךְ אֲשׁוּר: 5 וַיִּסַּף יְהוָה דְּבַר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר: 6 יַעַן כִּי מֵאֵס הָעַם הַזֶּה אֶת מֵי הַשְּׁלֵטֹת הַהִלְכִים לֹאֵשׁ וּמִשׁוֹשׁ אֶת־רִצְיוֹן וּבְדָמֵיהֶם: 7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדַבְּרֵי מַעֲלָה עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַנִּהַר הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים אֶת־מִלֶּךְ אֲשׁוּר וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדוֹ וְעֲלָה עַל־כָּל־אֲפִיקָיו וְהִלֵּךְ עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו: 8 וְחִלַּף בִּיהוֹרָה שְׁטָף וְעִבֵר עַד־צִנּוּאר וַיַּעַז וְהָיָה מִטּוֹת כְּפָפוּי מִלֵּא רַחֲב־אַרְצָה עֲמֻנו אֵל: 9 רַעַי עֲמוּם נְחֹתוֹ וְהֶאֱזִינוּ כָּל מִרְחֻק־אֶרֶץ הַתְּאֻזְרוּ וְחֹתוֹ הַתְּאֻזְרוּ וְחֹתוֹ: 10 עֲצוּ עֲצֵה וְחַפֵּר דְּבַר וְדַבֵּר וְלֹא יִקְוּם כִּי עֲמֻנו אֵל: 11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כַּחֲזוֹת הַיָּד וַיִּסְרַנִּי מַלְכַת בְּרָדִךְ הָעָם־הַזֶּה לֵאמֹר: 12 לֹא־תֵאמְרוּ מִי קָשֶׁר לְכָל אֲשֶׁר־יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קָשֶׁר וְאֶת־מוֹדְרָאוֹ לֹא־תִירָאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ: 13 אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֲתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרְאָכֶם וְהוּא מַעֲרָצְכֶם: 14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְגִבּוֹן גִּבּוֹ וּלְצִיּוֹר מִכְשׁוֹל לְשֹׁנֵי כְתִי יִשְׂרָאֵל לִפְחַ וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב וְרוֹשְׁלָם: 15 וְכִשְׁלוּ בָם רַבִּים וּנְפָלוּ וּנְשָׁבְרוּ וּנְנָקְשׁוּ וּנְגַלְדּוּ: 16 אֵלֶּיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה חֲתוּם תוֹרָה בְּלִמְדֵי: 17 וְחִכְלִיתִי לִיהוָה הַמַּסְתִּיר פְּנֵי מִבְּרִית יַעֲקֹב וּקְוִי־תִירָאוּ: 18 הִנֵּה אֲנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נִתְּנִי לִי יְהוָה לְאִתּוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעַם יְהוָה צְבָאוֹת הַשֶּׁכֵּן בְּהַר צִיּוֹן: 19 ס וְכִי־יֹאמְרוּ אֲלֵכֶם דְּרָשׁוּ אֶל־הָאֱבוֹת וְאֶל־הַיְדֵעֵנִים הַמְצַפְצִפִּים וְהַמְהַלְלִים הַלֹּא־עַם אֵל־אֱלֹהֵינוּ יִרְדֹּשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל־הַמֵּתִים: 20 לְתוֹרָה וּלְהַעֲוֶדָה אִם־לֹא יֹאמְרוּ כִּי־דָבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ שֹׁחַר: 21 וְעִבֵר בַּה נִקְשָׁה וְרַעַב וְהָיָה כִּי־יִרְעַב וְהַתְקַצֵּף וְקִלְקַל בְּמַלְכוֹ וּבִאֱלֹהֵי וּפְנֵה לְמַעֲלָה: 22 וְאֵל־אֶרֶץ יָבִישׁ וְהָיָה צָרָה וְחִשְׁכָה מֵעוֹף צוֹפָה וְאֶפְלָה מִגִּדָּח: 23 כִּי לֹא מוֹעֵף לְאֲשֶׁר מוֹצֵץ לֹה כַּעַת הַרְאִישׁוֹן הַכָּל אֶרְצָה זְכִילוֹן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהַאֲחֻרֹן הַכְּבִיד הַרְדֵּף הַיָּם עִבֵר הַיְדָדוֹ וְגִלְיָד הַגּוֹיִם:

9

1 הָעַם הַהִלְכִים בַּחֲשֵׁךְ רָאוּ אֹר וְגִדּוֹל יִשְׁבִּי בְּאֶרֶץ צְלֻמֹּת אֹר נִגְהַ עֲלֵיהֶם: 2 הַרְבִּיתִּי הַגּוֹי *לֹא לְלוֹ) הַנְּבִלָת הַשְּׂמִתָּה שְׂמִחוּ לְפָנַיִךְ כַּשְּׂמִחַת בְּקִצִּיר כַּאֲשֶׁר יִגִּילוּ בְּחֻלְקֶם שְׁלָל: 3 כִּי וְאֶת־עַל סִבְלוֹ וְאֶת מִטָּה שְׂכֻמוֹ שִׁבְט הַגֹּשׁ בּוֹ הַחֲתֹת כְּיוֹם מִדְּוִן: 4 כִּי כָל־סֹאֵן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂמְלָה מְנוּלְלָה בְּדָמִים וְהִיָּתָה לְשִׂרְפָה מֵאֲכִלַת אֵשׁ: 5 כִּי־יִלְדוּ יִלְדֵי־לֵנוּ בֵּן נַחֲמֵ־לֵנוּ וְתַחֵי הַמַּשְׁרָה עַל־שְׂכֻמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פְּלֹא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שֶׁר־שְׁלוֹם: 6 *לְסַרְבָּה) לְמַרְבֵּה) הַמַּשְׁרָה וּלְשִׁלּוֹם אֵינֶנּוּ עַל־כִּסֵּא דוֹד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהִכִּין אֹתוֹ וּלְסַעֲדָה בְּמִשְׁפַּט וּבְצִדְקָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם קִנְיָת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹאת: 7 דְּבַר שְׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וּנְפֹל בְּיִשְׂרָאֵל: 8 וַיִּדְעוּ הָעָם כִּלּוֹ אֲפִרִּים יוֹשֵׁב שְׁמָרוֹן בְּגִנָּה וּבְגִדְל לִבָּב לֵאמֹר: 9 לְבַנְיָם נִפְלוּ וְנִזְוִית נִבְנָה שְׂקָמִים נִדְּעוּ וְאֲרָזִים נַחֲלִיף: 10 וַיִּשְׁעֵב יְהוָה אֶת־צִבְרֵי רִצְיוֹן עָלָיו וְאֶת־אֲבִיו יִסְכֶּסֶד: 11 אַרְם מִקְדָּם וּפְלִשְׁתִּים מֵאַחֲוֹר וַיֵּאכְלוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל־גֹּה כְּכֹל־זֹאת לֹא־שֵׁב אֲפֹ וְעוֹד יָרוּ וְנִטְוִיה: 12 וְהָעָם לֹא־שָׁב עַד־הַמִּכְהוֹ וְאֶת־יְהוָה צְבָאוֹת לֹא דְרָשׁוּ: 13 וַיִּכְרַת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזִנְבַּ כִּפָּה וְאֲמֹנוֹן יוֹם אֶחָד: 14 זָקֵן וַיִּשׂוּא־פָנָיִם הוּא הַרְאֵשׁ וְנִבְיָא מוֹרָה־שֶׁקֶר הוּא הַזִּנְבִּ: 15 וַיִּהְיוּ מֵאֲשֶׁרֵי הָעַם־הַזֶּה מַתְעִים וּמֵאֲשֶׁרֵי מִבְּלָעִים: 16 עַל־כֵּן עַל־בְּחוּרָיו לֹא־יִשְׁמַח וְאֲדֹנָי וְאֶת־יְתֻמָּיו וְאֶת־אֲלֻמְנָתוֹ לֹא יִרְחֵם כִּי כֹל חֲנָף וּמְרַע וְכֹל־גֹּה דְבַר נִבְלָה כְּכֹל־זֹאת לֹא־שֵׁב אֲפֹ וְעוֹד יָרוּ וְנִטְוִיה: 17 כִּי־בַעֲרָה כַּאֲשֶׁר רָשָׁה שְׁמִיר וְנִשְׁתַּחֲוֶה תַּחַת בְּסֻבְכֵי הַעֲזֹר וַיִּתְּאֲבָכוּ גֹאוֹת עֵשָׂן: 18 בַּעֲבַרְתָּ יְהוָה צְבָאוֹת נַעֲתֶם אֶרֶץ וַיְהִי הָעָם כְּמֵאֲכִלַת אֵשׁ אִישׁ אֶל־אֲחִיו לֹא יִחְמְלוּ: 19 וַיִּזְוֹר עַל־יָמִינוֹ וְרַעַב וַיֵּאכַל עַל־שְׂמֹאֵל וְלֹא שָׁבַע אִישׁ בְּשֶׁר־זֵרְעוֹ יֵאכְלוּ: 20 מִנְּשָׂה אֶת־אֲפִרִּים וְאֲפִרִּים אֶת־מִנְּשָׂה וַיִּחְדּוּ הַמָּה עַל־יְהוָה כְּכֹל־זֹאת לֹא־שֵׁב אֲפֹ וְעוֹד יָרוּ וְנִטְוִיה: 8

10

1 הוּי הַחֻקִּים חֻקֵּי־אֲנֹן וּמִכְתָּבִים עִמָּל כַּתְּבוּ: 2 לְהַשְׁתּוֹ מִדְּוִן דְּלִים וְלִגְלוֹל מִשְׁפַּט עֲנִי לְחִיּוֹת אֲלֻמְנוֹת שְׁלָלִים וְאֶת־יְתוּמוֹם יָבוּז: 3 וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה וּלְשׂוּאָה מִמִּרְחַק תְּבֹאוּ עַל־מִי נִטְוִסוּ לְעוֹרָה וְאָנָּה תַעֲזֹבוּ כְּבוֹדְכֶם: 4 בְּלִיתִי כְרַע תַּחַת אֲסִיר וְתַחַת הַרוּגִים יִפְלוּ כְּכֹל־זֹאת לֹא־שֵׁב אֲפֹ וְעוֹד יָרוּ וְנִטְוִיה: 5 הוּי אֲשֶׁר שִׁכַּבְתִּי וְהוּא אֲפִי וּמִטָּה־הוּא בְּיָדִם זַעֲמִי: 6 בְּנוֹי הַמָּה אֲשִׁלְחֵנּוּ וְעַל־עַם עֲבָרְתִי אֲצַנְנֵה לְשָׁלַל שְׁלָל וְלָבוֹז כִּי *וּלְשִׁימוֹ) וּלְשִׁמוֹ) מִרְמָס כַּחֲמַר חוּצוֹת: 7 וְהוּא לֹא־יָבֹן וְדָמָה וּלְכָבוֹ לֹא־יָבֹן וַיִּחְשַׁב כִּי לְהַשְׁמִיד בְּלָכְבוֹ וּלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מַעֲט: 8 כִּי יֹאמַר הֲלֹא שָׂרִי יַחְדּוּ מוֹלְכִים:

9 הלא ככר כמיש כלנו אם לא כארפד' חמת אם לא כדמשק שמרון: 10 כאשר מצאה ידו לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון: 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליה כן אעשה לירושלם ולעצמיה: 12 וזהו כיריבצע אדני את כל מעשהו בתר ציון וירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל הפארת רום עיניו: 13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבגותי ואסיר ונבולת עמים * ועתידתי הם (ועתודותיהם) שושתי ואקריד פאביר יושבים: 14 ותמצא כקן ודלי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדך כנף ופצה פה ומצפצף: 15 היתפאר הנדון על החצב בו אמתגדל המשורר על מניפו בהניף שקט ואת מרימיו בהרים מטה לא עץ: 16 לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד יקד ביקוד אש: 17 והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיהו ושמרו ביום אחד: 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נס: 19 ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם: פ 20 והנה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור: 22 כי אסיהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון הריון שוטף צדקה: 23 כי קלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: ס 24 לכן בהאמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשקט ונפכה ומטהו ושא עליה בדרך מצרים: 25 כי עוד מעט מעט מזער וקלה זעם ואפי על תבליהם: 26 ועורר עלי יהוה צבאות שוט כמפת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשא בדרך מצרים: 27 והנה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צנאך וקבל על מפני שמן: 28 בא על ענת עבר במגרון למכמש ופקד כליו: 29 עברו מעברה גבע כליו לנו חרדה הרמה נבעת שאול נסה: 30 צחלי קולך בת גלים הקשיבי לישא עניה ענות: 31 נדה מדמנה ישיבי הנבים העיו: 32 עוד היום בנב לעמד ינפך ירו הר * בית * בת ציון נבעת ירושלים: ס 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה דרועים והגבהים ישפלו: 34 ונקף סבכי הער בפרגל והלכנון באדיר יפול: ס

11

1 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: 2 ונתה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבולה רוח דעת ונראת יהוה: 3 ותריוחו בנראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אוניו יוכיח: 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשקט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: 5 והנה צדק אזור מחניו והאמונה אזור חלציו: 6 וגר זאב עם לבש גמור עס גמי רבץ ועגל וכפיר ומריא וחדו ונער קטן נהג גם: 7 ופרה נדב תרעניה וחדו ורצנו ולידתו ונרצה כבקר יאכל חבון: 8 ושעשע ויגך על תר פתן ועל מאותת צפעוני נמול ידו הרה: 9 לא ינערו ולא ינחיתו בכל תר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה פמים לים מכסים: פ 10 והנה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לגס עמים אליו גנים ודרשו והיתה מנחתו כבוד: פ 11 והנה ביום ההוא יוסיף אדני ו שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאני הים: 12 ונשא נס לגוים ואסף נדתי ישראל ונפצות יהודה וקבץ מארבע פנפות הארץ: 13 וסרד קנאת אפרים וצרי יהודה וכתרו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: 14 ועפו ככתף פלשתים ומה וחדו ובו את בני בדם ומואב משלוח ידם ויגני עמון משמעתם: 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים ותניף ידו על הנהר בעים רוחו והכלו לשבעה נחלים ותדרוך בפעלים: 16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

12

1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישוב אפה ותנמני: 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עני ומרת יה יהוה ויהי לי לישועה: 3 ושאתם מים בששון ממעני הישועה: 4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתי הודיעו כי נשגב שמו: 5 ומרו יהוה כי נאות עשה * מידעת (מודעת) זאת בכל הארץ: 6 צחלי רמי יושבת ציון כירגול בקרבך קדוש ישראל: פ

13

1 מִשָּׂא בָבֶל אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיָּהוּ בְּר־אֲמוּזִי: 2 עַל הַר־נִשְׁפָּה שְׂאוֹנֵס הַרִימוּ קוֹל לְהֵם הַנִּיפּוֹ יָד וְנִבְאוּ פִתְחֵי יְדִיבַיִם: 3 אֲנִי צִוִּיתִי לְמַקְדְּשִׁי גַם קָרָאתִי גְבוּרִי לְאִפִּי עַל־יָדִי נֶאֱמָרְתִּי: 4 קוֹל הַמְּוִן בְּהַרִים דְּמוֹת עַם־רַב קוֹל שְׂאוֹן מַמְלָכוֹת גּוֹיִם נֹאסְפִים יִהְיֶה צְבָאוֹת מַפְקֵד צָבָא מִלְחָמָה: 5 בְּאִים מֵאַרְצַי מִרְחֵק מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה וְכָלִי וְעַמּוֹ לַחֲבֵל כָּל־הָאָרֶץ: 6 הִלְלִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יִהְיֶה בְּשֵׁךְ מִשְׁדֵּי יָבוֹא: 7 עַל־כֵּן כָּל־יְהוּדִים תִּרְפְּיָה וְכָל־לֵבב אָנוּשׁ יִמַּס: 8 וְנִבְחָלוּ צִירִים וְחֲכָלִים יִאֲחִזּוּן פִּיזִלְדָה וְחִילּוֹן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְתִמְהוּהוּ פָּנָי לְהִבִּים פְּנִיהֶם: 9 הִנֵּה יוֹם־יְהוָה בָּא אֲכַנְיָ וְעִבְרָה וְחָרָן אַף לְשׁוֹם הָאָרֶץ לְשִׁמְהָ וְחִטְאֵיהָ יִשְׁמִיד מִמֶּנּוּ: 10 כִּי־כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִסְיֵיהֶם לֹא יִהְיוּ אוֹרֵם חֲשֵׁךְ הַשָּׁמֶשׁ בְּצִלּוֹ וְיָרַח לֹא־יָגִיד אוֹרֹו: 11 וּפְקַדְתִּי עַל־תֵּבֵל רָעָה וְעַל־רְשָׁעִים עֹנֵם וְהַשְׁבַּתִּי נְאֻזִים וְנֶאֱמָרְתִּי עֲרִיצִים אֲשִׁפִּיל: 12 אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפּוֹ וְאָרֶם מִכֶּתֶם אוֹפִיר: 13 עַל־כֵּן שָׁמַיִם אֲרִיזוּ וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ בְּעִבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת וּבְיוֹם חָרָן אִפּוֹ: 14 וְהָיָה כַּצְּבִי מִדָּח וְכִצְאָן וְאֵין מִקְבֵּץ אִישׁ אֶל־עַמּוֹ וְכָפְנוּ וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ וְנִסּוּ: 15 כָּל־הַנְּמֻצָא יִדְקַר וְכָל־הַנְּסָפָה יִפּוֹל בְּחֶרֶב: 16 וְעַל־לִיהֶם יִרְטְשׁוּ לְעִינֵיהֶם וְיִשְׁסוּ בְּתִיחֵם וְיִשְׁיחֵם *תִּשְׁנֹנָה) תִּשְׁכַּבְנָה: 17 הַנְּנִי מֵעִיר עֲלֵיהֶם אֲתִמְדִּי אֲשֶׁר־כֶּסֶף לֹא יִחַשְׁבוּ וְזָהָב לֹא יִחַפְצוּ בּוֹ: 18 וְקִשְׁתוֹת נִעְרִים תִּרְטְשְׁנָה וּפְרִי־כֶסֶף לֹא יִרְחֲמוּ עַל־כֵּנִים לֹא־תַחֲסוּ עֵינָם: 19 וְהָיְתָה בָבֶל צְבִי מַמְלָכוֹת תִּפְאֶרֶת נְאֻזִים בְּשָׂדִים כִּמְהַפֶּכֶת אֱלֹהִים אֲתִסְדֵּם וְאֲתִעֲמָרָה: 20 לֹא־תִשָּׁב לְנִצַּח וְלֹא תִשְׁלַן עַד־יְדוֹר וְדוֹר וְלֹא־יִתֵּל שֵׁם עַרְכִּי וְרָעִים לֹא־יִרְבְּצוּ שָׁם: 21 וְרַבְצוּ־שָׁם צִיִּים וּמִלְאוּ בְּתִיחֵם אֲחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בְּנוֹת יַעֲזָה וְשִׁעְרִים יִרְקְדוּ־שָׁם: 22 וְעָנָה אִיִּם בְּאִלְמוֹתֶיהָ וְתִגִּים בְּתִיכְלִי עֲנָנ וְקָרוֹב לְבוֹא עֲתָה וְיָמִיהָ לֹא יִמְשָׁכוּ:

14

1 כִּי יִרְחַם יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וְיִבְחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחֵם עַל־אֲדָמָתָם וְנִלְוָה הַגּוֹר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל־בֵּית יַעֲקֹב: 2 וְלִקְחוּם עַמִּים וְהִבְיָאוּם אֶל־מְקוֹמָם וְהִתְנַחְלוּם בֵּית־יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמָת יְהוָה לְעַבְדֵּם וּלְשִׁפְחוֹת וְהָיוּ שָׂבִים לְשִׁבְתֵּיהֶם וְרָדוּ בְּנִגְשֵׁיהֶם: 3 ס וְהָיָה בְּיוֹם הַנִּיחַ יְהוָה לָהּ מַעֲצָבָה וּמִרְגֹּזָה וּמִן־הַעֲבָרָה הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֲבַד־הָ: 4 וְנִשְׂאֶת הַמַּשָּׁל הַזֶּה עַל־מִלְדָה בָבֶל וְאֲמַרְתִּי אִידָה שְׁבַת נֹשֵׁת שְׁבַתָּה מִדְּהָבָה: 5 שָׁבֵר יְהוָה מִטְּחָה רְשָׁעִים שָׁכַט מִשָּׁלִים: 6 מִכְּהָ עַמִּים בְּעִבְרָה מִכְּהָ בְלִיתִי סִרְהָ רִדְהָ בְּאֶף גּוֹיִם מִדְּרָף בְּלִי חֲשֵׁךְ: 7 נְהַיָה שְׁקֵטָה כָּל־הָאָרֶץ פְּצַחוּ רִדְהָ: 8 גַם בְּרוֹשִׁים שָׁמְחוּ לָהּ אֲרִיזוּ לְכַנּוֹן מֵאֵין שְׁכַבְתָּ לֹא־יַעֲלֶה הַכֶּרֶת עֲלֵינוּ: 9 שְׂאוֹל מִתַּחַת רִנְיָה לָהּ לְקִבְרָתָהּ בּוֹאֵה עוֹדֵר לָהּ רַפְאִים כָּל־עַתְמוֹדֵי אָרֶץ הַקִּים מִכְּסֹאוֹתָם כָּל מַלְכֵי גּוֹיִם: 10 כָּלֵם יַעֲזוּ וְיִאֲמְרוּ אֵלֶיךָ גַם־אֲתָה חֲלִיתִי כְמוֹנוּ אֵלֵינוּ נִמְשַׁלְתִּי: 11 הַבֹּרֵד שְׂאוֹל נְאֻזָה הַמְּנַת נְבִלִיךָ תַחְמוֹדֵךָ יֵצֵעַ רִמָּה וּמְכֻסְיָה תוֹלַעָה: 12 אִידָה נִפְלַת מִשְׁמַיִם הִילַל כֵּן־שָׁחַר נִבְרַעַת לְאָרֶץ חוֹלֵשׁ עַל־גּוֹיִם: 13 וְאֲתָה אֲמַרְתִּי בְלִבְבְּךָ הַשָּׁמַיִם אֲעֲלֶה מִמַּעַל לְכּוֹכְבֵי־אֵל אֲרִים כִּסְאִי וְאֲשַׁב בְּהַר־מוֹעֵד בְּיַרְכְּתִי צִפּוֹן: 14 אֲעֲלֶה עַל־בְּמִיתִי עַב אֲדַמָּה לְעִלּוֹן: 15 אִידָה אֶל־שְׂאוֹל תוֹרֵד אֶל־יַרְכְּתִי־בּוֹר: 16 רְאוּךָ אֵלֶיךָ וְשָׁנְחוּ אֵלֶיךָ וְתִבְנְנֵנוּ הַזֶּה הָאִישׁ מִרְגִּזֵי הָאָרֶץ מִרְעִישׁ מַמְלָכוֹת: 17 שָׁם תֵּבֵל כְּמוֹדֵבֵר וְעָרָיו הֶרֶס אֲסִירָיו לֹא־פָתַח בְּיָתָה: 18 כָּל־מַלְכֵי גּוֹיִם כָּלֵם שָׁכְבוּ בְּכַבּוֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ: 19 וְאֲתָה הַשְּׁלַכְתִּי מִקְבְּרֵךָ כְּנֹצֵר נַחֲעֵב לְבוֹשׁ הַרְגִים מִטְּעִנִי חֶרֶב יוֹרְדִי אֶל־אֲכַנְיָ־בּוֹר כְּפִגְר מוֹכֵס: 20 לֹא־תִחַד אֲתָם בְּקִבוּלָה כִּי־אַרְצֶךָ שַׁחַת עַמְּךָ הִרְגָתָ לֹא־יִקְרָא לְעוֹלָם גֵּרַע מִרְעִים: 21 הִכְיֵנוּ לְכַנּוֹ מִטְּבַח בַּעֲזֵן אֲבוֹתָם כָּל־יִקְמוּ וְיִרְשׁוּ אָרֶץ וּמִלְאוּ פְּנֵי־תֵבֵל עָרִים: 22 וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהַכְרַתִּי לְכָלֵם שֵׁם וּשְׂאָר וְגַיִן וְנִגְדָה נָאִם יְהוָה: 23 וְשִׁמְתִּיהָ לְמוֹרֵשׁ קִפְדָה וְאֲנִי־מִיִּם וְשִׂמְתִּיהָ לְמוֹרֵשׁ הַשָּׁמַד נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת: פ 24 נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־לֹא פֹאשֶׁר דְּמוּתִי כֵּן הָיְתָה וְכֹאשֶׁר יַעֲזִיתִי הָיָה תִקּוּם: 25 לְשִׁבְרֵ אֲשׁוּרָה בְּאַרְצִי וְעַל־חֲרֵי אֲבוֹסְנוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם עֲלוּ וְכַבְּלוּ מַעַל שְׁכֵמוֹ סוֹר: 26 זֹאת הַעֲצָה הַיְעוּצָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ וְזֹאת הַגֵּד הַנְּטוּיָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם: 27 כִּי־יִהְיֶה צְבָאוֹת יַעֲזִי וְיָרַד הַנְּטוּיָה וְיָמִי יִשְׁכַּבְנָה: פ 28 בְּשַׁנְת־מוֹת הַמִּלְדָה אֲחִזּוּ הַזֶּה הַמִּשָּׂא הַזֶּה: 29 אֶל־תִּשְׁמָחִי פְלִשְׁתָּ בְּלִדָה כִּי נִשְׁבַר שָׁכַט מִכָּה כִּי־מִשְׁרַשׁ נִחַשׁ יֵצֵא צִפְעָה וּפְרִדּוּ שָׂרָף מְעוֹפֵף: 30 וְרַעֲוֵי בְּכוֹרֵי דְלָיִם וְאֲבִיבּוֹיִם לְבַטַח יִרְבְּצוּ וְהִמְתִּי כְּרַעֲבֵל שְׂרָשָׁף וְשִׂאֲרִיתֵךְ יִהְרָג: 31 הִלְלִילִי שַׁעַר זַעֲקִירֵיךְ מִגּוֹם פְּלִשְׁתָּ כִּלְדָה כִּי מִצְפּוֹן עֲשָׂן בָּא וְאֵין בּוֹרֵד בְּמוֹעֲדֵי: 32 וְמוֹהֵ יַעֲזֵנָה מִלְּאֲכִירֵי כִּי יִהְיֶה יָסֵד צִיּוֹן וְיָהָ וְיָחִסוּ עֲנִי עַמּוֹ: ס

15

1 מִשָּׂא מוֹאֵב כִּי בַלִּיל שָׁדַד עַר מוֹאֵב נִדְמָה כִּי בַלִּיל שָׁדַד קִיר-מוֹאֵב נִדְמָה: 2 עֲלָה הַבַּיִת וּדִיְכוּן הַבְּמוֹת לִבְכִי עַל-גִּבּוֹ וְעַל מִידְבָּא מוֹאֵב וַיִּלֵּיל בְּכָל-רֵאשִׁי קַרְחָה כָּל-זָקֵן וְרוּעָה: 3 בַּחוּצוֹתָיו תִּנְרוּ שֶׁקַּעַל גִּנּוּחֶיהָ וּבְרַחֲבֶיהָ כִּלְהָ וַיִּלֵּיל יָרֵד בְּבִכִי: 4 וַתִּזְעַק חֲשֹׁבוֹן וְאֶלְעֵלָה עַד-יֵהֵךְ נִשְׁמַע קוֹלָם עַל-כֵּן חֲלָצֵי מוֹאֵב יָדִיעוּ נַפְשׁוֹ וְרַעַה לֹא: 5 לְבִי לְמוֹאֵב יִזְעַק בְּרִיחָה עַד-צַעַר עֲגִלַת שְׁלֹשֶׁה כִּי מַעֲלָה הַלְלוּחִית בְּבִכִי יַעֲלֶה-בּוֹ כִּי תִרְדַּף חוֹרֹנִים וְעִקְתָּ-שִׁבְרָה יַעֲרֹו: 6 כִּי-מִי נִמְרָים מִשְׁמוֹת יֵהֵי כִּי-יִבֹשׁ חֲצִיר כְּלַח דָּשָׂא וְרֶק לֹא תִהְיֶה: 7 עַל-כֵּן יִתְרַחַע עֲשָׂה וּפְקַדְתָּם עַל גִּחַל הַעֲרָבִים וַיִּשְׁאוּם: 8 כִּי-הִקְיִפָה הַזְעַקָה אֶת-נְכוּל מוֹאֵב עַד-אֲנָלִים וְלִלְתָהּ וּבִאֵר אֵילִים וְלִלְתָהּ: 9 כִּי מִי דִימוֹן מְלֹא דָם כִּי-רֵאשִׁית עַל-דִּימוֹן נוֹסֶפֶת לַפְּלִישֵׁת מוֹאֵב אֲרוּחַ וּלְשֹׁאֲרֵית אֲדָמָה:

16

1 שְׁלַחוּ-כָּר מוֹשֵׁל-אֶרֶץ מַסְלַע מִדְּבַרְהָ אֶל-הָר בַּת-צִיּוֹן: 2 וְהִנֵּה כְעוֹף-נְוֹדָד קָן מִשְׁלַח תְּהִינִיחַ בְּנוֹת מוֹאֵב מִעֲבַרְתָּ לְאֶרְצָן: 3 *הִבִּיאוּ (עֲשֵׂה עֲשֵׂה פְלִילָה שִׁיתִי כְּלִיל צִלְחַ בַּתוֹךְ צִהְרִים סִתְרוּ נְדָחוּם נָדַד אֶל-תְּגִלָּה: 4 וְגִירוּ בְךָ נְדָחֵי מוֹאֵב הַיּוֹסֶתֶר לְמוֹ מִפְּנֵי שׂוֹדֵד כִּי-אֶפֶס הַמִּץ כִּלְהָ שָׁדַד תִּמּוֹ רַמֵּס מִדְּהָאֶרֶץ: 5 וְהוֹכֵן בַּחֲסֹד כִּסָּא וַיִּשָׁב עָלָיו בְּאֵמַת בְּאֵהֶל דְּוֹד שִׁפְטָא וּדְרַשׁ מִשְׁפָּט וּמִהָר צֶדֶק: 6 שְׁמַעְנֵנו נְאוּךְ-מוֹאֵב גֵּא מְאֹד נִאֲוֶתוּ וְנִאֲוֶנוּ וְעִבְדְתוּ לֹא-כֵן בְּדִיו: 7 לָכֵן וַיִּלֵּיל מוֹאֵב לְמוֹאֵב כִּלְהָ וַיִּלֵּיל לְאִישֵׁי קִיר-חֲרָשֵׁת תִּהְיֶה אֲדָ-נִכְאִים: 8 כִּי שְׂדֵמוֹת חֲשֹׁבוֹן אִמְלִל גִּפְן שְׂבָמָה בְּעֵלֵי גוֹיִם הִלְמֵו שְׂרוּקֶיהָ עַד-יַעֲזֹר נִגְעוּ תַעֲוֵו מִדְּבַר שְׁלַחוּחֶיהָ נִשְׁשׂוּ עֲבָרוּ יָם: 9 עַל-כֵּן אֲבָכָה בְּבִכִי יַעֲזֹר גִּפְן שְׂבָמָה אֲרִינְךָ דַּמְעָתִי חֲשֹׁבוֹן וְאֶלְעֵלָה כִּי עַל-קִצְחָךְ וְעַל-קִצְיֹךְ הַיָּדָד נִפְלָ: 10 וְנִאֶסְפַּף שְׂמִיחָה וְגִיל מִן-הַכְּרָמִל וּבְכִרְמִים לֹא-יִרְגָּן לֹא יִרְעַע זֵינן בִּיקְבָּרִים לֹא-יִדְרֹךְ הַיָּדָד הַיָּדָד הַשְּׂבָתִי: 11 עַל-כֵּן מַעֲי לְמוֹאֵב כְּפִנּוֹר יִהְיֶה וְקִרְבֵי לְקִיר חֲרָשׁ: 12 וְהִיָּה כִּי-נִרְאָה כִּי-נִלְאָה מוֹאֵב עַל-הַבְּמָה וַיִּבֵּא אֶל-מַקְדָּשׁוֹ לְהַתְּפַלֵּל וְלֹא יִכָּל: 13 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יֵהֵי אֶל-מוֹאֵב מֵאָז: 14 וְעַתָּה דַּבֵּר יֵהֵי לְאִמּוֹר בְּשִׁלְשׁ שָׁנִים בְּשָׁנֵי שְׁלִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאֵב בְּכָל הַהֶמוֹן הָרֵב וּשְׂאֵר מַעֲטָא מַעֲטָא מְזַר לֹא כְּבִיר: 15

17

1 מִשָּׂא דַּמְשֶׁק הִנֵּה דַּמְשֶׁק מוֹסֵר מַעִיר וְהִיָּתָה מַעִי מַסְלָה: 2 עֲבוֹת עָרֵי עֲרַעֲרָ לַעֲדָרִים תְּהִינִיחַ וְרַבְצֵו וְאִין מַחֲרִיר: 3 וְנִשְׁבַּת מִבְּצָר מֵאִפְרָיִם וּמִמְלַכָּה מִדַּמְשֶׁק וּשְׂאֵר אֲרָם כְּכַבּוֹד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל יֵהֵי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת: 4 וְהִיָּה בְּיָוִם הַהוּא יִדָּל כְּבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ יִרְוַח: 5 וְהִיָּה כְּאֶסֶף קִצְיֹר קְמָחַ וְיִרְעֵו שְׂבָלִים וְקִצּוֹר וְהִנֵּה כְּמַלְקֵט שְׂבָלִים בְּעַמֻּק רְפָאִים: 6 וְנִשְׂאֲרוּ-בָּהּ עוֹלָלַת כְּנַעַן זֵוֹת שְׂנִיִם שְׁלֹשָׁה נְרָגִים כְּרָאשׁ אֲמִיר אֲרַבְעָה חֲמִשָּׁה בְּסַעֲפֶיהָ פְרוּיָה נְאֻם-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 7 בְּיָוִם הַהוּא יִשְׁעָה הָאֲרָם עַל-עֵשָׂהוּ וְעֵינָיו אֶל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶינָה: 8 וְלֹא יִשְׁעָה אֶל-הַמַּזְבְּחוֹת מַעֲשֵׂה יָדָיו וְאֲשֶׁר עֲשׂוּ אֲצַבְעֵיהֶו לֹא יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמָנִים: 9 בְּיָוִם הַהוּא יֵהֵי וְעָרֵי מַעֲזָא כְּעוֹבֶת הַחֲרָשׁ וְהָאֲמִיר אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיָּתָה שְׂמִיחָה: 10 כִּי שִׂכַחְתָּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְגִירוּ מַעֲזָד לֹא זָכַרְתָּ עַל-כֵּן תִּסְעֵי נִטְעֵי נְעַמְנִים וְזָמַרְתָּ זֶר תִּזְדַּעְנֵו: 11 בְּיָוִם נִטְעָה תִשְׁנֹשְׁנֵי וּבְכִבְרָה זִרְעָה תִפְרֹיחֵי גֵד קִצְיֹר בְּיָוִם נִחְלָה וּכְאֵב אָנוּשׁ: 12 הוּי הַמּוֹן עַמִּים רַבִּים כְּהִמוֹת זִמִּים יִהְיֶוּן וְשָׂאוּן לְאֲמִים כְּשָׂאוֹן מוֹם כְּבִירִים וַיִּשְׂאוּן: 13 לְאֲמִים כְּשָׂאוֹן מוֹם רַבִּים וַיִּשְׂאוּן וְגַעַר בּוֹ וְגַם מִמְדַּחֵק וְרִדְף כְּמִץ הַרִים לְפִנְיָ-רִיחַ וּכְנִגְלָל לְפָנֵי סוּפָה: 14 לַעֲת עָרַב וְהִנֵּה כִלְתָהּ בְּמַרְם בְּקֶר אֵינְגֵו זֶה חֲלַק שׁוֹטֵינֵו וְגוֹרֵל לְבוֹזֵינֵו: 15

18

1 הוּי אֶרֶץ צִלְצֵל כְּנַפִּים אֲשֶׁר מַעֲבָר לְנַהֲרֵי-כּוּשׁ: 2 הַשְּׁלַח בְּיָוִם צִירִים וּבְכִלְיָ-נְמָא עַל-פְּנֵי-מוֹם לְכוּ מִלְּאֲכִים קְלִים אֶל-גּוֹי מִמְשָׁד וּמוֹרֵט אֶל-עַם נוֹרָא מוֹרָה וְהִלְאָה גּוֹי קִרְקֵו וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר-בְּזָאוּ נְהָרִים אֲרָצוֹ: 3 כִּל-יִשְׁבֵי תִחַל וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנַשְׂאֵ-גַס הָרִים תִּרְאוּ וְכַתְּעַ שׁוֹפֵד תִּשְׁמַעוּ: 4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשַׁקְּשֶׁה (אֲשַׁקְּשֶׁה) וְאִבְיִשָׁה בְּמִכּוּנֵי כְּחַם צַח עַל-אוֹר כְּעַב טַל כְּחַם קִצְיֹר: 5 כִּי-לִפְנֵי קִצְיֹר כְּחַם-פָּרַח וְכִסֵּר גִּמְל יִהְיֶה נִצְחָה וְכַתָּה הַזְּלוּלִים בְּמוֹמְלוֹת וְאֶת-הַנְּטִישׁוֹת הַסִּיר תִּתּוּ: 6 יַעֲזְבוּ וְיִחַדְוּ לַעֲיֵשׁ הָרִים וְלִבְהִמַּת הָאֶרֶץ וְקֵץ עָלָיו הַעִישׁ וְכָל-בְּהִמַּת הָאֶרֶץ עָלָיו תִּחַרְף: 7 בְּעַת הַהִיא יוּבַל-שֵׁי לִיְהִיָּה צְבָאוֹת עִם מִמְשָׁד וּמוֹרֵט וּמַעַם נוֹרָא מוֹרָה וְהִלְאָה גּוֹי קִרְקֵו וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר בְּזָאוּ נְהָרִים אֲרָצוֹ אֶל-מְקוֹם שֵׁם-יְהוָה צְבָאוֹת הַר-צִיּוֹן: 15

19

¹ משא מצרים הנה יהנה רכב על-עב קל ויבא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולקב מצרים וימס בקרבן: ² וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש-ב-אחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה: ³ ונבקה רוח-מצרים בקרבן ועצתו אכלע ודרשו אל-האלילים ואל-האפים ואל-האבות ואל-הידועים: ⁴ וספרתי את-מצרים בגד אדנים קשה ומלך עז ומשל-לם נאם האדון יהנה צבאות: ⁵ ונשתי-מים מהים ונהר וחרב ויבש: ⁶ והאזניחו נהרות דללו וחרבו יאחי מצור קנה וסוף קמלו: ⁷ ערות על-יאור על-פי יאור וכל מורע יאור ייבש נהר ואינו: ⁸ ואנו הדגים ואבדו כל-משליכי ביאור חפה ופרשי מקמרת על-פני-מים אמללו: ⁹ ובשו עברי פשתים שריקות וארנים חוררי: ¹⁰ והיו שתתיה מורפאים כל-עשי שכר אנמי-נפש: ¹¹ אך-אילים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איד תאמרו אל-פרעה בן-חכמים אני בן-מלכי-קדם: ¹² אים אפוא חכמיה ויגידו נא לך ונדעו מה-יעץ יהנה צבאות על-מצרים: ¹³ ונאלו שרי צען נשאו שרי גף התעו את-מצרים פנת שבטיה: ¹⁴ והנה מסד בקרבה רוח עעים והתעו את-מצרים בכל-מעשהו בהתעות שכור בקיאו: ¹⁵ ולא-היה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזב כפה ואגמון: ¹⁶ ביום ההוא יהנה מצרים פנשים וחרדו ופחד מפני תנופת יד-יהנה צבאות אשר הוא מגיף עליו: ¹⁷ והנה אדמת יהודה למצרים לחנא כל אשר יזכיר אתה אליו ופחד מפני עצת יהנה צבאות אשר הוא יועץ עליו: ¹⁸ ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת פנען ונשבעות ליהנה צבאות עיר החרס יאמר לאחת: ¹⁹ ביום ההוא יהנה מזבח ליהנה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל-גבולה ליהנה: ²⁰ והנה לאות ולעד ליהנה צבאות בארץ מצרים כפי-יעקו אל-יהנה מפני לחצים וישלח להם מושבע נרב והצילים: ²¹ ונודע יהנה למצרים וידעו מצרים את-יהנה ביום ההוא ועברו ונבחו ומנחה ונדרו-נדר ליהנה ושלמו: ²² ונהר יהנה את-מצרים נהר ורפוא ושובו עד-יהנה ונעטר להם ורפאם: ²³ ביום ההוא תהנה מסלה ממצרים אשורה ובא-אשור במצרים ומצרים באשור ועברו מצרים את-אשור: ²⁴ ביום ההוא יהנה וישאל שלישה למצרים ולאשור ברבה בקרב הארץ: ²⁵ אשר ברבו יהנה צבאות לאמר ברוד עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל: ²⁶

20

¹ בשנת בא תרתן אשודדה בשלח אתו סרגון מלך אשור וינלחם באשדוד וילכדה: ² בעת ההיא דבר יהנה ביד ישעיהו בן-אמון לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלה תחליץ מעל רגליך ונעש כן הלך ערום ונתח: ³ ויאמר יהנה כאשר הלך עברי ישעיהו ערום ונתח שלש שנים אות ומופת על-מצרים ועל-כוש: ⁴ כן ינתן מלך-אשור את-שבי מצרים ואת גלות כוש גברים ונקנים ערום ונתח וחשושי שת ערות מצרים: ⁵ וחתו ובשו מבוש מבטם ומן-מצרים תפארתם: ⁶ ואמר ישב האי הנה ביום ההוא הנה-כה מבוטנו אשר-נכסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיד נמלח אנחנו: ⁷

21

¹ משא מדבר-ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: ² תזות קשה הנדלי הבוגד בוגד והשונדד. שונדד עלי עילם צורתי מדי כל-אנחתה השבתי: ³ על-כן מלאו מתני לחלה צירים אחוזי כצירי וילדה נעויתי משמע נבהלתי מראות: ⁴ תעה לכבי פלצות בעתתי את נפש חשקי שם לי לתרדה: ⁵ ערה השלקון צפה הצפית אכול שתה קומו השירים משחו מגון: ⁶ כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: ⁷ וראה רכב צמד פדשים רכב חמור רכב נמל והקשיב קשב רב-קשב: ⁸ ויבא ארה על-מצפה. אדני אנכי עמד תמיד וימם ועל-משמרתני אנכי נצב כל-הלילות: ⁹ והנה-הה בא רכב איש צמד פדשים ונען ויאמר נפלה נפלה בכל וכל-פסילי אלדיה שבר לארץ: ¹⁰ מדשתי וכן-רגני אשר שמעתי מאת יהנה צבאות אלתי ישראל הנדתי לכם: ¹¹ משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה-מלילה שמר מה-מליל: ¹² אמר שמר אתה בקר ונמ-לילה אסתבעיון בעיו שבו אתיו: ¹³ משא בעהב בעיר בערב תלינו ארחות דגנים: ¹⁴ לקראת צמא התיו גמם ישבלי ארץ תימא בלחמו קדמו נהר: ¹⁵ כי-מפני חרבות נהרו מפניו חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: ¹⁶ כי-כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיך וכלה כל-כבוד קדר: ¹⁷ וישאר מספר-קשת גבורי בני-קדר ימעטו כי יהנה אל-הי-ישראל דבר: ¹⁸

22

1 מִשָּׂא נָיָא חֲזִינוּן מַה־לָּךְ אֲפֹא כִּי־עֲלִיתְךָ לַפְּנֹתַי: 2 תִּשְׁאַלְתּוּ וּמִלֵּאָה עִיר הוֹמִיָּה קָרִיָּה עֲלִיזָה חֲלָלִיָּךְ לֹא חֲלָלִי־תִרְבַּב וְלֹא מִתִּי מִלְחָמָה: 3 כֹּל־קִצְיִנְיָךְ נִדְרֵי־יָחִיד מִקְשֵׁת אֲסָרֶיךָ כֹּל־נִמְצָאֶיךָ אֲסָרֶיךָ יִחְדּוּ מִרְחֹק בְּרָחוּ: 4 עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי שָׂעוּ מִנִּי אֲמַרְר בְּכִי אֶל־תֵּאֲצִיבוּ לְנַחְמֵנִי עַל־שָׂדַב בַּת־עַמִּי: 5 כִּי יוֹם מִהוֹמָה וּמִבוֹסָה וּמִבוֹכָה לְאֲדֹנָי יִהְיֶה צְבָאוֹת בְּנֵי־אֵלֹהִים חֲזִינוּן מִקְרָקֶר קָר וְשׁוֹעַ אֶל־הַהָר: 6 וְשִׁילָם זָשָׂא אֲשֶׁפָּה בְּרַגְבִּי אֲדָם פְּרָשִׁים וְקִיר עֲרָה מִגֵּן: 7 וְהָיָה מִבְּחַר־עֲמֻקָּךְ מִלֵּאָה נָכַב וְהַפְּרָשִׁים שָׂת שְׂתוֹ הַשְּׁעָרָה: 8 וַיִּגַּל אֶת־מַסְךְ הַיְהוּדָה וַתִּבְטַל בְּיָוֵם הַהוּא אֶל־נֶשֶׁק בֵּית הַנֶּזֶר: 9 וְאֵת בְּקִיעֵי עִיר־דָּוִד רְאִיתֶם כִּי־רָבוּ וַתִּקְבְּצוּ אֶת־מֵי הַבְּרֶכָה הַתַּחְתּוֹנָה: 10 וְאֵת־בְּתֵי וְרוּשָׁלַם סִפְרָתֶם וַתִּתְצַו הַבְּתִים לְבַצֵּר הַחוּמָה: 11 וּמְקֹנָה וְעִשְׂיָתֶם בֵּין הַחֲמֹתִים לְמֵי הַבְּרֶכָה הַיֹּשְׁנָה וְלֹא הִבְטַתֶּם אֶל־עֲשִׂיָּה וַיִּצְרַח מִרְחֹק לֹא רְאִיתֶם: 12 וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יִהְיֶה צְבָאוֹת בְּיָוֵם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפָּד וּלְקַרְרָה וּלְחַגֵּר שֶׁק: 13 וְהָיָה שְׂשׁוֹן וּשְׂמִחָה הַרְבֵּי בְּקָר וּשְׂנַט צֵאן אֶכָּל בָּשָׂר וּשְׂתוֹת יַיִן אֶכָּל וְשָׂתוּ כִּי מִחַר נְמוּת: 14 וַיִּגְלַח בְּאֲזָנָי יִהְיֶה צְבָאוֹת אִם־יִכְפַּר הַעֲוֹן הַזֶּה לָכֵם עַד־תִּמְתּוּן אֲמַר אֲדֹנָי יִהְיֶה צְבָאוֹת: 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יִהְיֶה צְבָאוֹת לְךָ־בָא אֶל־הַסֶּכֶן הַזֶּה עַל־שִׁבְנָא אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת: 16 מַה־לָּךְ פֹּה וְיָמִי לָךְ פֹּה כִּי־חֲצַבְתָּ לָּךְ פֹּה גְבַר חֲצִי מְרוֹם קִבְּרוֹ חֲקִי כִּסְלַע מִשְׁכֵּן לוֹ: 17 הִנֵּה יִהְיֶה מִטְּלַלְךָ טְלַלְכָּה גְבַר וְעֵשֶׂה עִמָּה: 18 צִנּוֹף וַיִּצְנַף זַנְפָּה כִּדּוֹר אֶל־אַרְצֵי רַחֲבַת בְּיָוֵם שָׁמָּה תִּמּוֹת וְשָׁמָּה מִרְכָּבוֹת כְּבוֹדֶיךָ קָלוֹן בֵּית אֲדֹנָי: 19 וַתִּדְּפַתִּיךָ מִמַּצְבֵּיךָ וּמִמַּעַמְדֶיךָ יִהְיֶה־סֹד: 20 וְהָיָה בְּיָוֵם הַהוּא וְקִרְאִיתִי לְעַבְדֵי לְאַלְקִים בְּן־חֲלָקָה: 21 וְהִלְבַּשְׁתִּיו בַּתְּנִיחַ וְאִבְגַּשְׁתִּי אֶחְזִקֵנוּ וּמִשְׁלַתְךָ אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאֵב לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וּלְבֵית יְהוּדָה: 22 וְנִתְתִי מִפְתַּח בֵּית־דָּוִד עַל־שִׁכְמוֹ וּפְתַח וְאֵין סֹד וְסֹגֵר וְאֵין פְּתַח: 23 וְתִקְעֵתִי יָתֵד בְּמִקְוֵם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכַסַּף כְּבוֹד לְבֵית אֲבוֹי: 24 וְתִלְווּ עָלָי כָּל־כְּבוֹד בֵּית־אֲבוֹי וְהַצְפֵּעוֹת כָּל־כְּלֵי הַקְּמָן מִכְּלֵי הַאֲנָנוֹת וְעַד כָּל־כְּלֵי הַנְּבָלִים: 25 בְּיָוֵם הַהוּא נֶאֱמָן יִהְיֶה צְבָאוֹת תְּמוּשׁ הַיְהוּדָה הַתְּקוּעָה בְּמִקְוֵם נֶאֱמָן וְנִדְרָעָה וְנִפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר־עָלֶיךָ כִּי יִהְיֶה דְבַר: 15

23

1 מִשָּׂא צַר הִילַלְוּ וְאֲנִיֹת תְּרַשִׁישׁ כִּי־שָׁדַד מִבַּיִת מִבּוֹא מֵאַרְצֵי כַּתִּים נִגְלָה־לָמוֹ: 2 דָּמוֹ יִשְׁבִּי אֵי סַחַר צִידוֹן עֵבֶר יָם מוֹלֹאֶיךָ: 3 וּבְיָמִים רַבִּים זָרַע שָׂדֶךְ קִצִּיר יֵאָדַר תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי סַחַר גּוֹיִם: 4 בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי־אָמַר יָם מַעוֹז תִּהְיֶה לְאִמֵּר לֹא־תִלְחֲתִי וְלֹא־יִלְדֲתִי וְלֹא גִלְחִיתִי בַּחוּרִים וּרְמַמְתִּי בַתּוֹלוֹת: 5 כֹּאֲשֶׁר־שָׁמַע לְמַצְרַיִם וְחִילוֹ כַּשְׂמַע צַר: 6 עֲבָרְתִי תְּרַשִׁישָׁה הִילַלְוּ יִשְׁבִּי אֵי: 7 הַזֹּאת לָכֵם עֲלִיזָה מִימֵי־קֶדֶם קְדַמְתָּה יְבִלְתָּ רַגְלֶיךָ מִרְחֹק לְגוֹר: 8 מִי יַעַץ זֹאת עַל־צַר הַמַּעֲטִירָה אֲשֶׁר סַחְרִיהָ שָׂדִים כְּנַעֲנִיָּה וּנְבַדְדֵי־אַרְצֵי: 9 וְהָיָה צְבָאוֹת יַעֲצָה לְחַלֵּל זָאוֹן כֹּל־צִבִּי לְהַקְלֵל כֹּל־נְכַבְדֵי־אַרְצֵי: 10 עֲבָרִי אַרְצֶךָ כִּי־אָר בַּת־תְּרַשִׁישׁ אֵין מִזֹּחַ עוֹד: 11 יָדוֹ נָטָה עַל־הֵימָּם הַרְגִּיזוּ מִמְּלָכוֹת וְהָיָה צִנְהָ אֶל־כַּנְעַן לְשָׂדֶה מְעֻנְיָה: 12 וַיֹּאמֶר לֹא־תוֹסִיפִי עוֹד לְעֵלְווֹ הַמַּעֲשֶׂקָה בַתּוֹלַת בַּת־צִידוֹן *כַּתִּים* (כַּתִּים) קוּמִי עֲבָרִי גַם־שָׁם לֹא־יִנְחַתְךָ: 13 הֵן וְאַרְצֵי פְּשָׁדִים זֶה הָעָם לֹא הָיָה אֲשֶׁר יִסְדָּה לְצִיִּים הַקִּימוּ *כַּחֲנִיּוֹ (כַּחֲנִיּוֹ) עָרְרוּ אֲרַמְנוֹתֶיךָ שָׁמָּה לְמַפְלָה: 14 הִילַלְוּ אֲנִיֹת תְּרַשִׁישׁ כִּי שָׁדַד מַעֲזָבֵן: 15 וְהָיָה בְּיָוֵם הַהוּא וְנִשְׁפַּחַת צַר שְׁבָעִים שָׁנָה כִּימֵי מִלְּךְ אַחַד מִמֶּךָ שְׁבָעִים שָׁנָה וְהָיָה לְצַר כְּשִׁירַת הַזִּינָה: 16 קָחִי כְּנֹז סָבִי עִיר זִוְנָה וְנִשְׁכַּחַה הַיִּשְׁבִּי וְגַן הַרְבִּי־שִׁיר לְמַעַן תִּזְכְּרִי: 17 וְהָיָה מִמֶּךָ שְׁבָעִים שָׁנָה יִפְקַד וְהָיָה אֶת־צַר וְשָׁבָה לְאַתְנַחַה וְזִנְתָה אֶת־כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: 18 וְהָיָה סַחְרָה וְאַתְנַחַה קָדַשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יִחַסֵּן כִּי לִישָׁבִים לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה סַחְרָה לְאֶכָּל לְשַׁבְעָה וְלִמְכַסָּה עֲתִיק: 15

24

1 הִנֵּה יִהְיֶה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבּוֹלְקָה וְעֵנָה פְּנִיָּה וְהַפִּיץ יִשְׁבִּיָּה: 2 וְהָיָה כַּעֵם כְּפֹלֵן פְּעֵבֵד כַּאֲדֹנָי כְּשִׁפְחָה כְּנִבְרַתָּה כְּפוֹנָה כְּפוֹזֵר כְּמֹלֵחַ כְּפִלְזָה כְּנִשָּׂה כֹּאֲשֶׁר נִשָּׂא בּוֹ: 3 הַבּוֹק וְהַבּוֹק הַבּוֹק הָאָרֶץ וְהַבּוֹז וְהַבּוֹז כִּי יִהְיֶה דְבַר אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה: 4 אֶבְלָה גְּבִלָה הָאָרֶץ אֶמְלִלָּה גְּבִלָה תִּבְלֵל אֶמְלִלּוּ מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ: 5 וְהָאָרֶץ תִּנְפַח יִשְׁבִּיָּה כִּי־עֲבָרוּ תוֹרוֹת תְּלַפּוּ חֹק הַפְּרוּ בְּרִית עוֹלָם: 6 עַל־כֵּן אֵלֶּה אֶכְלָה אֲרִץ וַיֵּאֱשָׁמוּ יִשְׁבִּי בָּהּ עַל־כֵּן חָרוּ נְשִׁבֵי אַרְצֵי וּנְשָׂאֵר אֲנוּשׁ מִזֶּזֶר: 7 אֶבֶל תִּירוֹשׁ אֶמְלִלָּה גִּפְסוּ נֶאֱנַחוּ כֹּל־שִׁמְחֵי־לֵב: 8 שְׁבַת מִשׁוּשׁ תִּפְּסִים חֲדַל שְׁאוֹן עֲלִיזִים שְׁבַת מִשׁוּשׁ כְּפוֹר: 9 בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתַּרְגְּלוּ וְיִמַר שָׂדֶךְ לְשִׁתּוֹ: 10 וְנִשְׁבְּרָה קְרִית־תְּהוֹ סֹגֵר כֹּל־בַּיִת מִבּוֹא: 11 צִוְחָה עַל־הַיַּיִן בַּחוּצוֹת עָרְבָה כֹּל־שְׂמִחָה

גלה מושב הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושמה יפת-שער: 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקה זת פעולות אם-כלה בציר: 14 חמה ישאו קולם ורנו בנאון יהיה צהלו מים: 15 על-כן בארים כבדו יהנה באני הים שם יהנה אלהי ישראל: 16 מכנה הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר ריזלי ריזלי אי לי בנדים בנרו ובנרו בנדים בנרו: 17 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ: 18 והיה הים מקול הפחד ופל אל-הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפה כר-ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: 19 רעה התרעשה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: 20 נוע תנוע ארץ כשפור והתנוודה כמלונה וכבר עליה השעה ונפלה ולא-תסיר קיום: 21 והיה ביום ההוא יפקד יהנה על-צבא המרום במרום ועל-מלכי הארמה על-הארמה: 22 ואספו אספו אסיר על-פזר וסגרו על-מסגרי ומרב ימים יפקדו: 23 ותפרה תלכנה ובושה החמה כר-מלך יהנה צבאות בהר ציון ובירושלים ונגד זקניו כבוד: פ

25

1 יהנה אלהי אתה ארוממה אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: 2 כי שמת מעיר ללל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: 3 על-כן וכפרוך עש-עז קריה נזים עריצים ייראו: 4 כיהיות מעוז להל מעוז לאביון בצר-לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כגורם קיר: 5 כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: 6 ועשה יהנה צבאות לכל-העמים בחר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: 7 ובלע בחר הזה פני-הלוטו הלוט על-כל-העמים והמסכה הנסוכה על-כל-הגוים: 8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהנה דמעה מעל כל-פנים ותרפת עמו יסיר מעל כל-הארץ כי יהנה דבר: 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו ויושיענו זה יהנה קנינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: 10 כיהנות יד-יהנה בחר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מחנן *במי (במו) מדמנה: 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: 12 ומבצר משגב חומתוך השח השפיל הגיע לארץ עד-עפר: 13

26

1 ביום ההוא יושר השירה הזה בארץ יהודה עיר עז-לנו ישועה ישית חומות וכל: 2 פתחו שערים וקבא גוי-צדיק שמר אמונים: 3 יצר סמוך הצר שלום ושלום כי בה בטוח: 4 בטחו ביהנה עד-עד כי בנה יהנה צור עולמים: 5 כי השח ישביו מרום קריה נשגבה ישפילה ושפילה עד-ארץ וישנה עד-עפר: 6 תרמסנה הגל רגלי עני פעמי רלים: 7 ארח לצדיק משרים ישר מעגל צדיק תפלס: 8 אף ארח משפטיו יהנה קויגוד לשמה וליכרה תאנת נפש: 9 נפשי איתיה בלילה אף-רוחי בקרבי אשחרה כי כאשר משפטיו לארץ צדק למרו ישביו תכל: 10 יתן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעגל ובל-יראה גאות יהנה: 11 יהנה רמה ידה בל-יחזינו יחזו ויבשו קנאת-עם אף אש צדק תאכלם: 12 יהנה השפת שלום לנו כי גם כל-מעשינו פעלת לנו: 13 יהנה אלהינו בעלנו אדנים וילתה לבד-בה נזכיר שמך: 14 מתים בל-יחיו רפאים בל-יגמו לבן שקרת ותשמידם ותאבד כל-זכר למו: 15 יספת לנוי יהנה יספת לנוי נבדרת רחפת כל-קצו-ארץ: 16 יהנה בצר פקדיו צקון לחש מוסרה למו: 17 כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בתכליה כן הגינו מפניך יהנה: 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל-נעשה ארץ ובל-יפלו ישביו תכל: 19 יחיו מתוך נבלתי יקמונו הקיצו ורנו שכני עפר כי טל אורת שלך וארץ רפאים תפיל: 20 לך עמי בא בחדריך וסגר *דלתיה (דלתיה) בערך חבי כמעט-הגיע עד-י-עבור (זעם): 21 כיהנה יהנה יצא ממקומו לפקר עון ישב-הארץ עליו ונלחה הארץ אד-תמיה ולא תכסה עוד על-הרועיה: 13

27

1 ביום ההוא יפקד יהנה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוחו נגש ברח ועל לוחו נחש עקלתון ותרג את-המנין אשר בים: 2 ביום ההוא ברח חמד ענולתה: 3 אני יהנה נצרה לרגלים אשקנה פן יפקד עליה לילה יוים אצרה: 4 חמה אין לי מירוחני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אצימנה יחד: 5 או יתקן במעוהי ועשה שלום לי שלום ועשה-לי: 6 הבאים ישרש יקרב יצין ופרח ישראל וקלאו פני-תכל תנובה: 7 תכמכת מכהו הנהו אם-כרתג הרגיו הרג: 8 בסאפאה

בשלתה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: 9 לכן בזאת וכפר עון ועלב וזה כל־פרי הסר חטאתו בשומו. 10 כל־אבני מזבח פאבני־נר מנפצות לא־יקמו אַשרים וחמנים: 11 כי עיר בצורה בָּרַד נזה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבע וכלה סעפיה: 11 ביבש קצירה השב־נה נשים באות מאירות אותה כי לא עם־בינות הוא על־כן לא־ירחמנו עשאו ויצרו לא־חננו: 12 והנה ביום ההוא יחבט יהנה משבלת הנָהר עד־נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: 13 והנה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהנה בהר הקדש בירושלם:

28

1 הווי עטרת גאות שכרי אפרים וציון נבל צבי תפארתו אשר על־ראש גיא־שמנים הלומי יון: 2 הנה חזק ואמץ לאדני כורם כרם שער קטב כורם מים פבירים שטפים הניח לארץ ביד: 3 ברנלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים: 4 והנה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על־ראש גיא שמנים כבכורה כורם קין אשר יראה הראה אותה בעודה ככפו יבלענה: 5 ביום ההוא יהנה ונהה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: 6 ולרוח משפט ליושב על־המשפט ולבנויה משיבי מלחמה שערה: 7 וגם־אלה בניו שנו ובשכר תעו כהן ונביא שנו בשכר נבלעו מן־הזון תעו מן־השכר שנו בראה פקו פלליה: 8 כי כל־שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: 9 ואתמי יורה דעה ואתמי יבין שמועה נמולי מחלב עתיקי משדים: 10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לעיר שם זעיר שם: 11 כי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אל־העם הנה: 12 אשר אמר אליהם זאת המניחה הניחו לעוף וזאת המרגעה ולא אבוי שמוע: 13 והנה להם דבר־יהנה צו לצו צו לקו לקו לעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחר ונשפרו ונקשו ונלכדו: 14 לכן שמעו דבר־יהנה אנשי לצון משלי העם הנה אשר בירושלם: 15 כי אמרתם כרתנו ברית את־מֹות ועם־שׂאול עשינו הנה *שׂוט (שׂוט) שׂוטף כ־עבר) עבר) לא יבואנו כי שמנו קרב מחסנו ובשכר נסתרנו: 16 לכן זה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש: 17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה כרד מחסה קרב וסתר מים ישטפו: 18 וכפר בריחכם את־מֹות וחיויכם את־שׂאול לא תקום שׂוטף כי יעבר והייתם לו למרמס: 19 מדי עברו יקח אתכם כ־בכפר בכפר יעבר ביום ובלילה והנה רק־וועה הבין שמועה: 20 כ־קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס: 21 כי כהר־פצרים יקום יהוה כעמק בנבעון ירגו לעשות מעשהו יר מעשהו ולעבר עבדתו נכרה עבדתו: 22 ועתה אל־תתלו־צו פן יחזקו מוסריכם כ־כלה ונחצה שמעתי מאת אדני יהנה צבאות על־כל־הארץ: 23 האינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 24 הכל היום יחרש חחרש לירע ופתח וישקר אדמתו: 25 תלוא אס־שנה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ישערה נסמן וכסמת נבלתו: 26 ויסרו למשפט אליהו יורנו: 27 כי לא בחרוץ נירש קצח ואופן עגלה על־כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט: 28 להם יזרק כי לא לנצח אדוש ודושנו והםם גלגל עגלתו ופרשיו לא־ירגנו: 29 גם־זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הנדיל תושביה: 30

29

1 הווי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על־שנה חנים ונקפו: 2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי פאריאל: 3 וחגיית כדור עלוד וצרתי עלוד מצב ותקימתי עלוד מצרת: 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והנה פאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפפה: 5 והנה פאבק חק המון ורוד וכמוץ עבר המון עריצים והנה לפתע פתאום: 6 מעם יהנה צבאות תפחד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולחב אש אוכלה: 7 והנה פחלום חזון לילה המון כל־הגוים הצבאים על־אריאל וכל־צביה ומצדתה והמציקים לה: 8 והנה פאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וירקה נפש וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עוף ונפשו שוקקה פן יהיה המון כל־הגוים הצבאים על־הר ציון: 9 והתמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא־זון נעו ולא שכר: 10 כ־ינסף עליכם והנה רוח תרדמה ונעצם את־עיויכם את־הנביאים ואת־ראשיכם החזים פפה: 11 ותהי לכם חזות הפל כדברי הספר החתום אשר־יהנו אתו אל־יודע *הספר) הספר) לאמר קרא נא־זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: 12 ונתן הספר על אשר לא־ירע ספר לאמר קרא נא־זה ואמר

לא ידעתי ספר: ¹³ ויאמר אדני יען כי נגש העם ה'זה בפיו ובשפתיו כפדוני ולבו רחק ממני ותהי ראותם אתי מצות אנשים מלמדה: ¹⁴ לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו חסתתם: ¹⁵ ס' הוי המעמיקים מיהנה לסתר עצה והנה במחשף מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: ¹⁶ הפככם אם כחמר היצר יחשב כיראמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין: ¹⁷ הלוא עוד מעט מזער ושבו לבנון לפרמל והפרמל לגער יחשב: ¹⁸ ושמעו ביום יהוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשף עיני עורים תראינה: ¹⁹ וינסו עננים ביהנה שמחה ואבינו אדם בקרוש ישראל יגילו: ²⁰ כיראפס עריץ וקלה לץ ונקרתו כל שקרי און: ²¹ מוחשיאי אדם בדרך ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתוה צדיק: ²² ס' לכן כהאמר יהנה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פגיו יחרו: ²³ כי בראתו ילדיו מעשה רבי בקרבן יקדישו שמו והקדישו את קדושו יעקב ואת אלתי ישראל ועריצו: ²⁴ וידעו תערינת פינה ורוגנים ללמדו לקח:

30

¹ הוי בנים סוררים נאם יהנה לעשות עצה ולא מני ולנסף מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על חטאת: ² ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: ³ והנה לכם מעוז פרעה לבשת וחקסות בצל מצרים לכלמה: ⁴ כירחיו בצען שקרו ומלאכו חגס ויעו: ⁵ כל *הבאיש* (הביש) על-עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לתרפה: ⁶ ס' משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושקף מעופף ישאו על-פתח ערים חילתם ועל דבשת ומלים אוצרתם על-עם לא יועילו: ⁷ ומצרים הכל נריק יעזרו לכן קרתתי לזאת רהב הם שבת: ⁸ עתה בוא כתבה על-לוח אתם ועל-ספר חקיה ותהי ליום אחרון לעד עד-עולם: ⁹ כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא-אבו שמוע תורת יהנה: ¹⁰ אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו-לנו נכחות דברי-לנו חלקות חזו מהתלות: ¹¹ סורו מני-דרך הטו מני-ארח השביתו מפנינו את-קדוש ישראל: ¹² ס' לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדרך הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: ¹³ לכן יהנה לכם הענו הנה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר-פתאם לפתע יבוא שברה: ¹⁴ ושברה כשבר נבל יוצרים כמות לא יחמל ולא-ימצא במכותו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא: ¹⁵ פ' כי כהאמר אדני יהנה קדוש ישראל בשוגה נגחת תשעונו בהשקט ובבטחה תהנה כגורתכם ולא אביתם: ¹⁶ ותאמרו לא-כי על-סוס נגיס על-כן תגוסו ועל-קל נרכב על-כן יקלו רדפיכם: ¹⁷ אלף אחד מפני נערת אחד מפני נערת חמשה חגסו עד אם-נותרתם כתרן על-ראש החר וכנס על-הנבעה: ¹⁸ ולכן יחפה יהנה לחננכם ולכן ריום לרחמכם כיראלתי משפט יהנה אשרי כל-חוכי לו: ¹⁹ ס' כירעם בציון ישב בירושלם ככו לא-תכפה חנון יחנה לקול זעקה כשמעתו ענה: ²⁰ ונתן לכם אדני לחם צר וימים לחץ ולא-ינגף עוד מוליד ויהי עיניו ראות את-מוריד: ²¹ ואזניו תשמענה דבר מאחריד לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו: ²² ושמאתם את-צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהב תזרם כמו דוה צא תאמר לו: ²³ ונתן מטר וירש אשר-תזרע את-הארמה ולחם תבואת הארמה והנה דשן ושמן ירעה מקנהך ביום יהוא כר נחב: ²⁴ והאלפים והעירים עבדי הארמה בליל חמיץ יאכלו אשר-זרה ברחת ובמורה: ²⁵ והנה על-כל-תר נבה ועל כל-נבעה נשאה פלגים בליל-מים ביום הרג רב בנפל מנדלים: ²⁶ והנה אור-הלכנה כאור החמה ואור החמה יהנה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהנה את-שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: ²⁷ ס' הנה שם יהנה בא ממרחק בער אפו וכבר משאה שפתיו מלאו ועם ולשונו כאש אכלת: ²⁸ ורוחו כנחל שטף עד-צנאר יחצה להנפה גזים בגפת שוא ורסן מתעה על לחגי עמים: ²⁹ השיר יהנה לכם בליל התקדש-הנן ושמתת ללב פהולך בליל לבוא בה-יהנה אל-צור ישראל: ³⁰ והשמיע יהנה את-הוד קולו ונתת ורועו יראה בנעף אף וליחב אש אוכלה נפץ וזרם ואכן ברה: ³¹ כירמקול יהנה יתת אשר בשבט יבה: ³² והנה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהנה עליו בהתים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם-בה *בם* (בם) כירערוך מאתמיל תפתה גם-אהוא *היא* (למלך הויכן העמיק הרחב מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהנה כנחל גפרית בערה בה: ³³ ס'

31

1 הוי הירדים מצרים לעזרה על־סוסים ישענו ויבטחו על־רכב כי רב ועל פרחים כ־עצמו מאד ולא שעו על־קדוש ישראל ואת־יהוה לא דרשו: 2 וגם־הוא חכם ונבא דע ואת־דבריו לא הסיר וקם על־בית מרעים ועל־עזרת פעלי און: 3 ומצרים אדם ולא־אל וסוסיהם בשר ולא־רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחזו כלם ויכליון: 4 כי כה אמר־יהוה אלי כאשר יהוה הארזה והכפיר על־שרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומחמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על־הר־ציון ועל־גבעתה: 5 בצפנים עפות כן יגן יהוה צבאות על־ירושלם ויגן והציל פסח והמליט: 6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: 7 כי ביום ההוא ימאסו איש איליו כספו ואיליו והבו אשר עשו לכם וידיכם חטא: 8 ונפל אשור בחרב לא־איש וחרב לא־אדם תאכלנו וגם לו מפני־חרב ובחוריו למס יהיו: 9 וסלעו ממנור יעבור וחתו מנס שריו נאם־יהוה אשר־איר לו בציון ותגור לו בירושלם: 10

32

1 הן לצדק ימלך־מלך ולשרים למשפט ישרו: 2 והיה־איש כמחבא־רוח וסתר זרם כפליגי־מים בציון כצל סלע־פבד בארץ עיפה: 3 ולא תשענה עיני ראים ואזני שמעים תקשכנה: 4 וילכב נמהרים יבין להעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות: 5 לא־יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוש: 6 כי נבל ונבלה ידבר ולבו יעשה־און לעשות חנף וילדבר אל־יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא וחסיר: 7 וכלי כליו רעים הוא זמות ועץ לחבל *עננים) עננים) באמר־ישקר ויבדבר אביון משפט: 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על־נדיבות יקום: 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטוחות האונה אמרתי: 10 ימים על־שנה תרגונה בטוחות כי כלה בציר אסף בלי רבוא: 11 חרדו שאננות רגזה בטוחות פשטה וערה וחזרה על־חלצים: 12 על־שרים ספרים על־שר־חמור על־גפן פריה: 13 על ארמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על־כל־בתי משוש קרה עליזה: 14 כי־ארמון נטש המון שיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד־עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד־יערה עליו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל *וכרמל) והכרמל) ליגער והשב: 16 וישכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד־עולם: 18 וישב עמי בגנה שלום ובמושבות מבטחים ובמונחת שאננות: 19 ובדר בדרת העיר ובשפלה תשפל העיר: 20 אשר־יכם זרעי על־כל־מים משלחי רגל־השור והחמור: 10

33

1 הוי שודר ואתה לא שדוד ובוגר ולא־בגדו בו כחתמה שודר תושד כנלתה לבגד יבגדו־בך: 2 יהנה חנני לך קנינו היה זרעם לבקרים אר־ישועתנו בעת צרה: 3 מקול המון נדרו עמים מרומתך נפצו גוים: 4 ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקב בו: 5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונת עתיד חסן ושועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: 7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר ויכיון: 8 נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: 9 אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון בערבה ונער בשן וכרמל: 10 עתה אקים יאמר יהוה עתה ארומום עתה אנשא: 11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: 12 והיו עמים משרפות שד קוצים כסוחים באש יצתו: 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים נבדתי: 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעה הנפים מו יגור לנו אש אוכלה מ־יגור לנו מוקדי עולם: 15 הלך צדקות ודבר משרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אונז משמע דמים ועצם עיני מראות ברע: 16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימי נאמנים: 17 מלך יביפו תחגינה עיניך תראינה ארץ מרחקים: 18 לכה יהנה אימה ספר אינה שקל איה ספר את־המגדלים: 19 את־עם נעזו לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה: 20 חנה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נה שאון אהל בל־יצען בל־יפס ותרתיו לנצח וכל־חבליו בל־ינתקו: 21 כי אם־שם אדיר יהנו לנו מקום נהרים יארים רחבי ימים בל־תלך בו אי־שש וצי אדיר לא יעברנו: 22 כי יהנה שפטנו יהנה מחקבנו יהנה מלכנו הוא וישענו: 23 נטשו חבלך בל־יחזקו כן־תרגם בל־פרשו גם אז חלק עד־שלל מרבה פסחים בזו בו: 24 ובל־יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

34

1 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: 2 כי קצף ליהנה על-כל-הגוים וחמה על-כל-צבאם החרימום נתנם לשבח: 3 וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מודמם: 4 ונמקו כל-צבא השמים ונגלו כספם השמים וכל-צבאם יבול כנגבל עלה מנשן וכנבלת מהאנה: 5 כיריותה בשמים חרבי הנה על-אדום תרד ועל-עם חרמי למשפט: 6 תרב ליהנה מלאה דם הושנה מחלב מדם פרים ועתידים מחלב כליות אילים כי גבח ליהנה בקצרה וטבח גדול בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עפים ופרים עמ-אבירים וריותה ארצם מדים ועפרם מחלב ודשן: 8 כי יום נקם ליהנה שנת שלומים לריב ציון: 9 ונהפכו חלית לזפת ועפרה לנפרת וקיותה ארצה לזפת בערה: 10 לילה יומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחלב לנצח נצחים אין עבר בה: 11 וירשוה קאת וקפור ונשור וערב ישכנו-בה ונטה עליה קורתהו ואבני-בהו: 12 חריה ואין-אשם מלוכה יקראו וכל-שריה יהיו אפס: 13 ועלתה ארמנותיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה ננה תלים חציר לבנות יענה: 14 ופגשו ציים את-איים ושעיר על-רעהו יקרא אד-שם הרניעה לילית ומצאה לה מנוח: 15 שמה קנה קפוז ותמלט ובקעה ודברה בצלה אד-שם נקבצו דיות אשה רעותה: 16 דרשו מעל-ספר יהנה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקרו כר-פל הוא צנה ורוחו הוא קבצן: 17 והוא-הפיל להו גדול וירד חלקתה להם בכו עד-עולם וירשוה לדור ודור ושכנו-בה: 18

35

1 יששים מדרך וציה ותגל ערבה ותפרכ פחבצלת: 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורגן כבוד תלבנון נמת-לה תרד הפרמל והשרון תמה וראו כבוד-יהנה תרד אלהינו: 3 חזקו ימים רפות וברקים כשלות אמצו: 4 אמרו לנמחר-ללב חזקו אל-תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: 5 אז תפקנה ימי עורים ואזני חרשים תפתחנה: 6 אז ירגל כאיל פסח ותרו לשון אלם כי-נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: 7 והנה השרב לאנם וצמאון למבוי מים בנה תנים רבצה חציר לקנה ונמא: 8 והיה-שם מסלול ודרך ודרך תקדש יקרא לה לא-יעברנו טמא והוא-למו הלך דרך ואילים לא יתעו: 9 לא-יהיה שם ארזה ופריץ חיות בל-יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: 10 ופדויה יהנה ישבון ובאו ציון ברנה ושמתת עולם על-ראשם ששון ושמחה ישינו ונסו יגון ונאנחה: 19

36

1 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה הבצרות ויתפשם: 2 וישלח מלך-אשור את-רב-שקה מלכיש וירושלמה אל-המלך חזקיהו בתיל כפר ונעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: 3 ויצא אליו אלקים בן-חלקיהו אשר על-הבית ושכנא הספר ויואח בן-אסף המוזכר: 4 ויאמר אליהם רב-שקה אמרו-נא אל-חזקיהו בה-אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הנה אשר בטחת: 5 אמרתו אד-דבר-שפתים עצה ויבורה למלחמה עתה עלימי בטחת כי מרדת בי: 6 הנה בטחת על-משענת הקנה הרצון הזה על-מצרים אשר יסמך איש עליו ונא בכפו ונקבה בן פרעה מלך-מצרים לכל-הבטחים עליו: 7 וכיר-תאמר אלי אלי-יהנה אלהינו בטחון הלא-הוא אשר הסיר חזקיהו את-במתיו ואת-מוזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הנה תשתחוו: 8 ועתה התערב נא את-ארני המלך אשור ואתנה לה אלפים סוסים אם-תוכל לתת לה רכבים עליהם: 9 ואיד תשיב את פני פחת אתך עבדי אדני הקטנים ותבטח לה על-מצרים לרכב ולפרשים: 10 ועתה המפלעדי יהנה עליתי על-הארץ הזאת להשחיתה יהנה אמר אלי עלה אל-הארץ הזאת והשחיתה: 11 ויאמר אלקים ושכנא ויואח אל-רב-שקה דבר-נא אל-עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל-תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על-החומה: 12 ויאמר רב-שקה האל אדניך ואליך שלתני אדני לדבר את-הדברים האלה הלא על-האנשים הזשבים על-החומה לאכל את-חראיהם (וצואתם) ולשתות את-שיניהם) מימי רגליהם) עמכם: 13 ונעמד רב-שקה ויקרא בקול-גדול יהודית ויאמר שמעו את-דברי המלך הגדול מלך אשור: 14 בה אמר המלך אל-ישא לכם חזקיהו כי לא-יוכל להציל אתכם: 15 ואל-יבטח אתכם חזקיהו אל-יהנה לאמר הצל יצילנו והנה לא תמנו העיר הזאת ביד מלך אשור: 16 אל-תשמעו אל-חזקיהו כי

כה אמר המלך אשור עשראתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש-גפנו ואיש האנתו ושתו איש מירבוך: 17 עד-באי ולקחתי אתכם אל-ארץ פארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים: 18 פן-ינסית אתכם חזקתו לאמר יהנה ויצילנו ההצילו אלתי הנזים איש את-ארצו מיד מלך אשור: 19 איה אלתי חמת וארפך איה אלתי ספרגים וכיהצילו אתשמרון מגדי: 20 מי בכל-אלתי הארצות האלה אשר-הצילו את-ארצם מגדי כיהציל יהנה את-ירושלם מגדי: 21 ויחרישו ולא-ענו אתו דבר כיהציל המלך היא לאמר לא תענהו: 22 ויבא אלגים בן-חלקניהו אשר-עלה-בית ושכנא הסופר ויואח בן-אספך המזכיר אל-חזקניהו קרוצי בגדים ויגידו לו את דברי רב-שקה: 3

37

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את-בגדיו ויחפס בשק ויבא בית יהנה: 2 וישלח את-אלגים אשר-עלה-בית ואת שכנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכפסים בשקים אל-ישעיהו בן-אמוץ הנביא: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום-צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד-משבר וכח און ללכה: 4 ואלי ישמע יהנה אלתיך את דברי רב-שקה אשר שלחו מלך-אשור ודנינו לחרף אלתיים חי והולכי בדברים אשר שמע יהנה אלתיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל-ישעיהו: 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל-אדניכם כה אמר יהנה אל-תיך א מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו נערי מלך-אשור אותי: 7 הנני נתן בך רוח ושמע שמועה ושב אל-ארצו והפלתו כחרב בארצו: 8 וישב רב-שקה וימצא את-מלך אשור נלחם על-לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע על-תרהקה מלך-בוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל-חזקניהו לאמר: 10 כה תאמרון אל-חזקניהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך אלתיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא נתנו ירושלם ביד מלך אשור: 11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל-הארצות להחרים ואתה תנצל: 12 ההצילו אותם אלתי הנזים אשר השתחוה אבותי את-גזון ואת-הבן ורצף ובני-עדן אשר בתלשור: 13 איה מלך-חמת ומלך ארפך ומלך לעיר ספרגים הנע וענה: 14 ויחך חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים ויקראוהו ויעל בית יהנה ויפרשחו חזקיהו לפני יהנה: 15 ויתפלל חזקיהו אל-יהנה לאמר: 16 יהנה צבאות אלתי ישראל ישב הכרבים אתה-הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את-השמים ואת-הארץ: 17 הטה יהנה ושמע פקח יהנה עיניך וראה ושמע את פלדברי סנחריב אשר שלח לחרף אלתיים חי: 18 אמנם יהנה החריבו מלכי אשור את-פל-הארצות ואת-ארצם: 19 ונתן את-אלהיהם באש כי לא אלתיים הטה כי אם-מעשה ידי-אדם עץ ואבן ויאבדום: 20 ועתה יהנה אלתינו הושיענו מידו וידעו כל-ממלכות הארץ כי-אתה יהנה לבדך: 21 וישלח ישעיהו בן-אמוץ אל-חזקניהו לאמר כה אמר יהנה אלתי ישראל אשר התפללת אלי אל-סנחריב מלך אשור: 22 זה הדבר אשר-דבר יהנה עלי בזה לך לענה לך בתולת בת-ציון אתריך ראש הניעה בת ירושלם: 23 אתמי חרפת ונרפת ועל-מי הרימותה קול ותשא קרום עיניך אל-קדוש ישראל: 24 ביד עבדיך חרפת ודני ויתאמר בלב רכבי אני עליתי קרום הרים ורפתי לבגון ואכרת קומת אדניו מבחר ברשיו ואבוא קרום קצו גער כרמלו: 25 אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: 26 הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה והיה להשאות גלים נצים ערים בצורות: 27 וישביהן קצרי-יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גלות ושרמה לפני קמה: 28 ושבתה וצאתה ובואה ידעתי ואת התרבותה אלי: 29 יען התרבותה אלי ושאננה עליה באוני ושמתה חתי באפה ומתגל בשפתיה והשבתיה בדרך אשר-באת בה: 30 וזה-לך האות השנה ספוח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית ירעו וקצרו ונטעו כרמים *ואכול ואכלו פרים: 31 ויספה פליטת בית-יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: 32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מזהר ציון קנאת יהנה צבאות מעשה-זאת: 33 לכן כה-אמר יהנה אל-מלך אשור לא יבוא אל-העיר הזאת ולא-יורה שם חץ ולא-יקדמנה מגן ולא-ישפך עליה סלח: 34 בדרך אשר בא בה ושוב ואל-העיר הזאת לא יבוא נאם-יהנה: 35 ונגזתי על-העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: 36 ויצא מלאך יהנה ויבה במחנה אשור מאה ושמנים וחמשה אלה וישפיעו בפקר והנה כלם פגרים מתים: 37 ויפסע וילך וישב סנחריב מלך-אשור וישב בגינתו: 38 ויהי הוא משתחוה ביתו ונסך אלתי ויארמלך ושראצר בניו הכהה בהרב והטה

נמלטו ארץ אררט וימלך אסרחדון בנו תחמיו: ס

38

¹ בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן-אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביחוד כי מות אתה ולא תחיה: ² ויטב חזקיהו פניו אל-הקיר ויחפול אל-יהוה: ³ ויאמר אגה יהוה וזכר-נא את אשר התחלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ונבקח חזקיהו בפי גדול: ⁴ ויהי דבר-יהוה אל-ישעיהו לאמר: ⁵ הלוך ואמרת אל-חזקיהו כה אמר יהוה אליה הנה אנכי שומע את-הפליחך ראיתי את-דמעתך הנני יוסף על-ימיה חמש עשרה שנה: ⁶ ומכף מלך-אשור אצילך ואת העיר הזאת וננתי על-העיר הזאת: ⁷ וזה-לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את-הדבר הזה אשר דבר: ⁸ הנני משיב את-צל המעלות אשר ירדה במעלות אהו בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: ⁹ מכתב לחזקיהו מלך-יהודה בחלתו ויחי מחליו: ¹⁰ אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: ¹¹ אמרתי לא-אראה זה יה בארץ החיים לא-אביש אדם עוד עם-יושבי הר: ¹² דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חני מדלה ובצעני מיום עד-לילה תשלימני: ¹³ שויתי עד-פקדן כאדי כן ושבר כל-עצמותי מיום עד-לילה תשלימני: ¹⁴ כסוס עגור כן אצפצף אהנה כיונה דלו עיני למרום אדוני עשקת-לי ערבני: ¹⁵ מה-אדבר ואמר-לי והוא עשה ארדה כל-שנותי על-מר נפשי: ¹⁶ אדוני עליהם יהוה ולכל-בתן חני רוחי ותחלימני ותחני: ¹⁷ הנה לשלום מר-לי מר ואהה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל-חטאי: ¹⁸ כי לא שאול תודך מות ותללך לא-ישברו ירד-בור אל-אמתך: ¹⁹ חי חי הוא יודך פמוני תיום אב לבנים יודיע אל-אמתך: ²⁰ יהוה להושיעני ונגותי נגן כל-ימי חיינו על-בית יהוה: ²¹ ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על-השחין ויחי: ²² ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה: ס

39

¹ בעת ההוא שלח מרתך בלאדן בן-בלאדן מלך-בבל ספרים ומנחה אל-חזקיהו וישמע כי חלה ויחנק: ² וישמח עליהם חזקיהו ויראם את-בית *נכתה) נכתו את-הכסף ואת-הזהב ואת-הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל-בית כליו ואת כל-אשר נמצא באוצרותיו לא-היה דבר אשר לא-הראם חזקיהו בביתו ובכל-ממשלתו: ³ ויבא ישעיהו הנביא אל-המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומהו ויבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ חזקה באו אלי מבבל: ⁴ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל-אשר בביתי ראו לא-היה דבר אשר לא-הראיתם באוצרותי: ⁵ ויאמר ישעיהו אל-חזקיהו שמע דבר-יהוה צבאות: ⁶ הנה ימים באים ונשא כל-אשר בביתך ואשר אצרו אבתך עד-היום הנה בבבל לא-יתר דבר אמר יהוה: ⁷ ומכניף אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ⁸ ויאמר חזקיהו אל-ישעיהו טוב דבר-יהוה אשר דברת ויאמר כי יהוה שלום ואמת בימי: פ

40

¹ נחמו נחמו עמי יאמר אליהם: ² דברו על-לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מנר יהוה כפלים בכל-חטאתיה: ³ קול קורא במדבר פהו הרף והנה ישרו בערבבה מסלה לאלהינו: ⁴ כל-נאי ונשא וכל-הר ונבעה ישפלו והנה העקב למישור והררקים לבקעה: ⁵ ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו כי פי יהוה דבר: ⁶ קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-הבשר חציר וכל-חסדו פציץ השדה: ⁷ יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: ⁸ יבש חציר נבל ציץ ודבר-אלהינו יקום לעולם: ⁹ על הר-נבה עלי-לך מבשרת ציון הרימי בפה קולך מבשרת ירושלם הרימי אל-הידי אמה לעיני יהודה הנה אליהם: ¹⁰ הנה אדוני יהוה בחוק בוא ורעו מושלה לו הנה שכרו אלו ופעלתו לפניו: ¹¹ פרעה עדרו ירעה בזרעו וקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ונהל: ¹² מ-מרד בשעלו מים ושמים בגרת תפן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים ונבעות במאוננים: ¹³ מ-יתפן את-רוח יהוה ואיש עצתו יודענו: ¹⁴ את-מי נושע ויבינהו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו דעת ודרך תבונות יודיענו: ¹⁵ הן גוים כמר מדלי וכשחק מאוננים נחשבו הן אלים כדק ישול: ¹⁶ ולכלון אין די בער ותלתו אין די עולה: ¹⁷ כל-הגוים כאין

גָּדוּ מֵאַפְסַס וְתָהוּ נַחֲשֹׁבֵי-לוֹ: 18 וְאַל-מִי תִדְמִינוּן אֵל וּמַה-דָּמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ: 19 הַפְּסֹל נִסְפָּה חֲדָשׁ וְצָרְפָה בַּזָּהָב וְיִרְקָעְנוּ וְיִרְתַּקוּת פְּסָף צוֹרֶף: 20 הַמִּסְכָּן תִּרְוִמָה עַץ לֹא-יִרְקַב וּבַחַר חֲדָשׁ חֲכָם וּבִקְשֵׁלוֹ לִהְיוֹן פְּסֹל לֹא יוֹמוֹ: 21 תִּלְוֹא תִרְעוּ תִלְוֹא תִשְׁמְעוּ תִלְוֹא תִגְדּוּ מֵרָאשׁ לְכֶם תִּלְוֹא תִבְיָנְתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ: 22 הַיֵּשֶׁב עַל-חֻגֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁבְּתָהּ פְּחָנְבָּים הַנוֹשֵׁה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כְּאֶהֱל לְשָׁבֶת: 23 הַנוֹתֵן רוּזִיָּים לְאַיִן שִׁפְטֵי אָרֶץ כִּתְהוּ עֵשָׂה: 24 אָף בַּל-נִפְטֹעוּ אָף בַּל-זֹרְעוּ אָף בַּל-שָׂרֵשׁ בְּאָרֶץ זֶזְעַם וּגַם-נִשְׂפָּה בְהֵם וַיִּבְשׂוּ וַיִּסְעֲרָה פִּקֵּשׁ תִּשְׁאֵם: 25 וְאַל-מִי תִדְמִינֵי וְאַשְׁנֹה יֹאמֵר קְדוֹשׁ: 26 שְׂאוּ-מְרוֹם עַיִנֵיכֶם וַיִּרְאוּ מִי-בִרְא אֱלֹהֵ הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם לְכֹלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא מַלְבֵּ אוֹנִים וְאַמִּיץ פֶּח אִישׁ לֹא נַעֲדָר: 27 לְמַה תֹּאמַר יַעֲקֹב וַתְּדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּרָה דַּרְכֵי מוֹדְתָה וּמְאַלְהֵי מִשְׁפְּטֵי יַעֲבֹד: 28 תִּלְוֹא יִרְעָתָ אִם-לֹא שִׁמְעָתָ אֱלֹהֵי עוֹלָם וַיִּהְיֶה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגַע אֵין חֲקָר לְתַבּוּנָתוֹ: 29 תֵּן לְעֵפָף פֶּח וְלֵאֵין אוֹנִים עֲצָמָה רַבָּה: 30 וַיַּעֲפֹ נַעֲרִים וַיִּגַּעוּ וּבַחַזִּים כְּשֹׁל יִכְשֹׁלוּ: 31 וְקֹזַן יִהְיֶה יִתְלִיפוּ כִּחַ יַעֲלוּ אֶבֶר כַּנְּשָׁרִים יְרוּצוּ וְלֹא יִגְעוּ וְלִכּוּ וְלֹא יִיעֲפוּ: פ

41

1 הַחֲרִישוּ אֵלֵי אֵיִים וְלֹאִיִּם וְחִלְפוּ כֶחַ וַיִּגְשׁוּ אֵין וַיְדַבְּרוּ יַחֲדוּ לְמִשְׁפַּט נִקְרָבָה: 2 מִי הַעִיר מִמּוֹדָח צָדִיק וְקִרְאָהוּ לְכַנְלֵי יִתְּן לִפְגְּיוֹ גוֹיִם וּמַלְכִים יִרְדּוּ יִתְּן כְּעִפְסֵל חֲרִבּוּ פִקֵּשׁ נִדָּף קִשְׁתוֹ: 3 וַיְרַדְּפָם יַעֲבֹד שְׂלוֹם אֶרֶץ בְּרִנְלֵיו לֹא יְבוּא: 4 מִי-יַפְעֵל וְעִשָׂה קִרְא הַדְּרוֹת מֵרָאשׁ אֵין יִהְיֶה רֵאשׁוֹן וְאַתְּ-אַחֲרָיִים אֵין-הוּא: 5 רְאוּ אֵיִים וַיִּירְאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יַחֲבְרוּ קִרְבּוּ וַיִּאַתְּנוּ: 6 אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וַעֲזְרוּ וְלֹאֲתוּ יֹאמְרוּ חֲזֹק: 7 וַיִּתְּנֵק חֲדָשׁ אֶת-צִרְפָּה מַחֲלִיק פְּטִישׁ אֶת-הוֹלֵם בְּעַם אֹמֵר לְדַבְּק טוֹב הוּא וַיִּחַזְקוּהוּ בְּמִסְמָרִים לֹא יְמוּסוּ: 8 וְאַתְּהָ יִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בַּחֲרַתִּיד יַרְע אֶבְרָהָם אֶתְּבִי: 9 אֲשֶׁר תִּחַזְקֻתִי־וּמִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאַצִּילֵיהָ קִרְאֲתִיד וְאֹמַר לֶךְ עֲבָדֵי-אַתְּהָ בַחֲרַתִּיד וְלֹא מֵאַסְתִּיד: 10 אֶל-תִּירָא כִי עִמּוֹ-אֵין אֶל-תִּשְׁתַּעַ כִּי-אֵין אֶלְתִּיד אִמְצִיתִיד אֶת-עֲזֵרְתִיד אֶת-תִּמְכִּיתִיד בְּיָמַי־צָדִיק: 11 הֵן וַיִּבְשׂוּ וַיִּגְלַמוּ כֹל הַחַזְרִים בְּךָ יְהִי כְּאֵין וַיֹּאבְדוּ אֲנִישׁ רִיבָה: 12 תִּבְקָשֶׁם וְלֹא תִמְצָאָם אֲנִישׁ מִצְּתָד יְהִי כְּאֵין וְכָאֶפְסַס אֲנִישׁ מִלַּחֲמַתִּיד: 13 כִּי אֵין יִהְיֶה אֶלְתִּיד מַחְזִיק מִיִּגְדֵי הָאֹמֵר לֶךְ אֶל-תִּירָא אֵין עֲזֵרְתִיד: 14 אֶל-תִּירָא תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֵין עֲזֵרְתִיד נְאֻם-יְהוָה וְנֹאֲלִיד קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: 15 הִנֵּה שְׂמַתִּיד לְמוֹרָג חֲרוּץ חֲדָשׁ בַּעַל פִּיפְלוֹת תְּרוֹשׁ הַרִים וְתִדָּק וַיִּבְעוֹת פִּמּוֹן תִּשִׂים: 16 תִּזְרַם וְרִנְתָּ תִשְׂאֵם וְיִסְעָה תִפְצִין אוֹתָם וְאַתְּהָ תִנְיֵל בַּיְהוָה בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל: 17 הַעֲנִיִּים וְהַאֲבִיוֹנִים מִבְּקָשִׁים מוֹם וְאֵין לְשׁוֹנָם בְּצָמָא נִשְׁתַּה אֵין יְהוָה אֲנָשָׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֲנַעֲבָם: 18 אֶפְתַּח עַל-שְׂפִיָּים נִהְרוֹת וּבַתּוֹדַת בְּקַעוֹת מַעֲנִינּוֹת אֲשִׁים מִדְּבַר לְאַנְס־מוֹם וְאַרְץ צִנְה לְמוֹצָאֵי מוֹם: 19 אֶתָּן בְּמִדְבַר אֲרֵז שְׁלָה וְתַחֵס וַעַץ שָׁמֹן אֲשִׁים בְּעֵרְבָה בְּרוֹשׁ תִּדְקַר וְתִאשְׁרִי וַיַּחֲדוּ: 20 לְמַעַן יִרְאוּ וַיִּרְעוּ וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁכַּחוּ וַיַּחֲדוּ כִי יִדְ-יִהְיֶה עֵשָׂתָ זֹאת וְקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָה: 21 קִרְבוּ רִיבְכֶם יֹאמֵר יְהוָה הַיִּישׁוּ עֲצָמוֹתֵיכֶם יֹאמֵר מִלֶּךְ יַעֲקֹב: 22 וַיִּישׁוּ וַיִּגְיָדוּ לִנּוּ אֶת אֲשֶׁר תִּקְרָינָה הַרְאֲשׁוֹנוֹת וְנָה הִנֵּה הַיִּידוֹ וַיִּשְׁמִיהָ לְבַנּוּ וְגָדְעָה אַחֲרֵיתָן אוֹ הַבְּאֹת הַשְּׂמִיעָנוּ: 23 הַיִּידוֹ הַאֲתִינּוֹת לְאַחֹר וְגָדְעָה כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אֶת-תִּיטְיִבו וְתִרְעוּ וַיִּשְׁתַּעַף *וְנִרָא (וְנִרָא) וַיַּחֲדוּ: 24 הֵן-אַתֶּם מְאֵין וּפְעֻלְכֶם מֵאַפְעָ תוֹעֵבָה וּבַחֲרָ פְּכָם: 25 הַעֲיָרוֹתֵי מִצְּפוֹן וַיָּאֵת מִמּוֹדָח-שָׁמַיִשׁ יִקְרָא בְּשֵׁמִי וַיִּבָּא סִנְיִים כְּמוֹ-חֶמֶר וַיִּצְרַר וַיִּמְס־טִישׁ: 26 מִי-הַיִּגִּיד מֵרָאשׁ וְגָדְעָה וּמִלְּפָנַיִם וְנֹאֲמַר צָדִיק אֶת-אֵין מִגִּיד אֶת אֵין מִשְׁמִיעַ אֶת אֵין-שִׁמְעָ אִמְרֵיכֶם: 27 רֵאשׁוֹן לְצִדוֹן הִנֵּה הִנֵּם וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשָׁר אֶתָּן: 28 וְאַרְא וְאֵין אִישׁ וּמְאַלְהָ וְאֵין יוֹעֵץ וְאִשְׁאֵלָם וְיִשְׁיבוּ דְבַר: 29 תֵּן כֹּלֶם אֵין אֶפְסַס מַעֲשֵׂיכֶם רִוַח וְתָהוּ נִסְבִּיהֶם: פ

42

1 הֵן עֲבָדֵי אֶתְמוֹד-בּוֹ בַחֲרֵי רַצְתָּה נַפְשִׁי נַחֲתִי רוּחִי עֲלֵיו מִשְׁפַּט לְגוֹיִם וּצִיָּא: 2 לֹא יַעֲצֵק וְלֹא יִשְׂא וְלֹא-יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ: 3 קִנְה רְצוּץ לֹא יִשְׁבֹּר וּפְשַׁתָּה כִּהָה לֹא יִכְבֶּה לְאַמֵּת יוֹצִיא מִשְׁפַּט: 4 לֹא יִכְהָה וְלֹא יִרוּץ עַד-יִשִׁים בְּאָרֶץ מִשְׁפַּט וּלְחַזְרָתוֹ אֵיִים וַיִּחִילוּ: 5 כֹּה-אֹמֵר הָאֵל וַיְהִי בּוֹרֵא הַשְּׂמַיִם וַיִּנְשִׂיהֶם רַקַּע הָאָרֶץ וַצְּאִצִּיָּה נִתָּן נִשְׁמָה לְעַם עֲלִיָּה וְרוּחַ לְהַלְכִים בַּה: 6 אֵין יְהוָה קִרְאֲתִיד בְּצָדִיק וְאַחַזְקַת בְּנִדָּד וְאַחַזְקָה וְאַחַזְקָה לְבַרִית עִם לְאוֹר גוֹיִם: 7 לְפַקֵּחַ עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגַר אֶסִיר מִבַּיִת כִּלְאֵי לְשָׁבִי חֲשָׁד: 8 אֵין יְהוָה הוּא שְׂמִי וּבְבוֹדִי לְאַחַר לֹא-אֲתוֹ וּתְהַלְתִּי לְפָסִילִים: 9 הַרְאֲשׁוֹנוֹת הַנְּהָ-בָאוּ וַתְּדַשּׁוּת אֵין מִגִּיד בְּטָרָם תִּצְמַחְנָה אֲשִׁמִיעַ אֶתְכֶם: 10 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תַּחֲלִתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וַיִּרְדּוּ הַיָּם וּמִלְאוּ אֵיִם וַיִּשְׁבְּתוּהֶם: 11 יִשְׂאוּ מִדְבַר וְעָרְיוּ תִצְרִים תִּשְׁבַּב קָרַר יִדְגוּ וַיִּשְׁבִּי סֵלַע מֵרָאשׁ הַרִים

יצאנו: 12 ישימו ליהנה כבוד ותהלתו באיים ויגדו: 13 יהנה כפבור יצא כאיש מלחמות ועיר קנאה גרע אף יצרות על-איביו ותנבר: 14 ס החשיתי מעולם אתחיש אתאפק פיו לכה אפעה אשם ואשאף יחד: 15 אתריב הרים ונקעות וכל עששם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואנמים אוביש: 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשף לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם: 17 נסנו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: 18 ס החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלה מי עור כמשלם ועור כעבד יהנה: 20 *ראית *ראות רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: 21 יהנה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: 22 והוא עם-בזיו ושסוי הפח בחורים פלם ובבתי כלאים החבאו הני לבו ואין מציל משסה ואין-אמר השב: 23 מי ככם יאנין זאת יקשב וישמע לאחור: 24 מי-נתן *למשסה *למשסה יעקב וישאל לבזוזים הלוו יהנה זו חטאנו לו ולא-אבו בדרךיו הלוו ולא שמעו בתורתו: 25 וישפך עליו חמה אפו ועזו מלחמה ותלחטהו מסביב ולא ידע ותבער-בו ולא-ישם על-לב: פ

43

1 ועתה כה-אמר יהנה בראש יעקב ויצרה ישראל אל-תירא כי נאלתיך קראתי בשמך לי-אתה: 2 כיתעבר במים אתה-אני ובנהרות לא ישטפוה כיתלך במוראש לא תכזה ולהכה לא תבער-ך: 3 כי אני יהנה אלתיך קדוש ישראל מושיעה נתיי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך: 4 מאשך גברת בעיני נקבתך ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: 5 אל-תירא כי אתה-אני ממונה אביא ורעך וממערב אקבצך: 6 אמר לצפון תני ולתימן אל-תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו ויצרתיו אף-עשיתיו: 8 הוציא עם-עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: 9 כל-הנוזים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו ויגו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: 10 אתם עדי נאם-יהנה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כראני הוא לפני לא-נוצר אל ואחרי לא יהנה: 11 ס אנכי אנכי יהנה ואין מבלעדי מושיע: 12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין ככם זר ואתם עדי נאם-יהנה ואני-אל: 13 גם-מיום אני הוא ואין מדי מציל אפעל ומי ישבנה: 14 ס כה-אמר יהנה נאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי ככלה והורדתי בריחים פלם וכשדים באניות רתם: 15 אני יהנה קדושכם בורא ישראל מלפניכם: 16 ס כה אמר יהנה הנותן בים הדרך ובמים עזים נתיבה: 17 המוציא רכב-נסוס תיל ועזו יחדו ישקבו בל-יקמו ידעכו בפשטה כבו: 18 אל-תזכרו ראשנות וקדמוניות אל-תחבננו: 19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוו תדעיה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות: 20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כיתנתי במדבר מים נהרות בישמון להשקות עמי בחיירי: 21 עם-זו יצרתי לי תחלתי וספרו: 22 ס ולא-אתי קראת יעקב כיתגעת בי ישראל: 23 לא-הביאת לי שח עלתיך וזכתיך לא כבודני לא העבדתיך במנחה ולא הונעתך בלבונה: 24 לא-קנית לי בכסף קנה וחלב וזכתיך לא הרויני אף העבדתי בחטאותיך הונעתני בעונתיך: 25 ס אנכי אנכי הוא מוחה פשעך למעני וחטאתיך לא אזכר: 26 תזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: 27 אביה הראשון חטא ומליצך פשעו כי: 28 ואחלק שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים: ס

44

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישאל בתרתי בו: 2 כה-אמר יהנה עשף ויצרה מבטן יצורה אל-תירא עבדי יעקב וישרון בתרתי בו: 3 כי אצק-מים על-צמא ונזלים על-יבשה אצק רוחי על-ירשף וברכתי על-צאצאיך: 4 וצמחו בבין חציר פערבים על-יבלי-מים: 5 זה יאמר ליהנה אני וזה יקרא בשם-יעקב וזה יקרב גדו ליהנה ובשם ישראל יבנה: 6 כה-אמר יהנה מלך-ישראל ונאלו יהנה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: 7 ומי-קמוני יקרא ויגידה ויערבה לי משומי עם-עולם ואתיות ואשר תבאנה ויגדו למו: 8 אל-תפחדו ואל-תרהו הלא מאז השמעתיה והגדתי ואתם עדי תגש אלוהי מבלעדי ואין צור בלי-ידעתי: 9 ויצרי-פסל פלם תהו וחמודיהם בלי-ועילו ועדיהם תמה בלי-ראו וכל-ידעו למען יבשו: 10 מי-יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל: 11 הן כל-חבריו יבשו וחרשים המה מאדם וחקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: 12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו

ויפעלוהו בזרוע כחו גס־רעב ואין פח לא־שתה מים וייעף: 13 חַבֵּשׁ עֲצִים גִּטָּה קָו יִתְאַהֲוֶה בְּשֹׂרָה
 יַעֲשֶׂהוּ בְּמִקְצָעוֹת וּבְמִחוּנָה יִתְאַהֲוֶה וַיַּעֲשֶׂהוּ כְּתִבְנִית אִישׁ כְּתַפְאֶרֶת אֲדָם לְשֶׁבֶת בָּיִת: 14 לְכֹרֶת־לָוֶה
 אֲרוֹמִים וַיִּקַּח תְּרוֹנָה וְאוֹלֶוֹ וַיֵּאמְרוּ־לָוּ בַּעֲזִיזֵי־עַר נֹטַע אֲרוֹ וַגִּשְׁם וַיְגַדֵּל: 15 וַהֲנִיָּה לְאֲדָם לְכַעַר וַיִּקַּח
 מִמֶּה וַיִּחַם אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאָפָה לֶחֶם אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגְּר־לָמוֹ: 16 חֲצִיזוֹ שָׂרָף בְּמוֹאֵשׁ
 עַל־חֲצִיזוֹ בְּשֹׂר יֹאכֵל וַיִּצְלַח צְלוֹ וַיִּשְׁבַּע אֶת־יָחֵם וַיֵּאמֶר הֲאֵחָ חַמּוּתִי רֵאִיתִי אוֹר: 17 וַשָּׂאֲרִיתוֹ לְאֵל
 עֲשֶׂה לְפִסְלוֹ *יִסְגְּר־לוֹ (יִסְגְּר־לוֹ) וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֵּאמֶר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלֵי אֲתָה: 18 לֹא יָדָעוּ וְלֹא
 יָבִינוּ כִּי טַח מְרֵאוֹת עֵינֵיהֶם מִהַשְׁכִּיל לִבְתָּם: 19 וְלֹא־יָשִׁיב אֶל־לְבוֹ וְלֹא דָעַת וְלֹא־תִבְוֶנָה לְאֵמֶר
 חֲצִיזוֹ שָׂרָפְתִי בְּמוֹאֵשׁ וְאֵף אֶפִּיתִי עַל־נַחֲלִיו לֶחֶם אֲצַלַּח בְּשֹׂר וְאֲכַל וַיִּתְרוּ לְתוֹעֵבָה אַעֲשֶׂה לְקֹבוֹל עַץ
 אֶסְגוּד: 20 רַעְיָה אַפְרַח לֵב הוֹתַל הַטָּהוֹר וְלֹא־יִצְוֶיל אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא יֵאמֶר הַלּוֹא שָׂקֵר בִּימִינִי: 21 זָכַר־אֵלֶּה
 יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כִּי עֲבַדְי־אֲתָה וְצָרְתִּיךָ עֲבַד־לִי אֲתָה וַיִּשְׂרָאֵל לֹא תַחֲשָׁבֵנִי: 22 מַחֲוִיתִי כַעֲבֵב פְּשִׁיעַי וַכְּעָנָן
 חֲטֹאוֹתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי נֶאֱלַמְתֶּיךָ: 23 רַגְוֹ שָׁמוֹם כִּי־עֲשֶׂה יִהְיֶה הַרְיֵעוּ תַחֲתֵינוּת אֲרָץ פְּצַחוּ הַרִים רִנָּה
 יַעַר וְכַל־עֵץ בּוֹ כִּי־נֶאֱרַל יִהְיֶה יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל יִתְפַּאֲרֶ: 24 כֹּה־אָמַר יְהוָה נֹאֲלֶה וַיִּצְרַח מִבְּטֶן אֲנִי
 יְהוָה עֲשֶׂה כֹל נֹטַח שָׁמוֹם לְבָדִי רַקַּע הָאָרֶץ *מִי *אֲתִי (מֵאֲתִי): 25 מִפֶּר אַתּוֹת בְּדִים וְקִסְמִים הוֹלֵל
 מְשִׁיב חַכְמִים אַחֲרֵי וְדַעַתְם יִשְׂכַּל: 26 מִקִּים דָּבָר עֲבָדוּ וַעֲצַת מִלְאָכָיו יְשַׁלֵּם הַאֲמֵר לִירוּשָׁלַם תּוֹשֵׁב
 וַלְעָרֵי יְהוּדָה תִּכְנָנֶנָה וְחַרְבוֹתֶיהָ אֶקְוִם: 27 הַאֲמֵר לַצִּוְלָה חֲבָבִי וַנְּהַרְתֶּיךָ אוֹכִישׁ: 28 הַאֲמֵר לְכוֹרֵשׁ
 רַעִי וְכַל־חֲפְצֵי יִשְׁלֹם וְלֹאֲמֵר לִירוּשָׁלַם תִּכְנָנֶנָה וַהֲיִקַּל תִּסְכֹּר: 29

45

1 כֹּה־אָמַר יְהוָה לְמַשִּׁיחוֹ לְכוֹרֵשׁ אֲשֶׁר־הַחְנוּקְתִי כִּימִינוֹ לָרֶד־לְפָנָיו גּוֹיִם וּמִתְּנִי מַלְכִים אַפְתַּח לְפִתְחָם
 לְפָנָיו דְּלֹתִים וַשֶּׁעָרִים לֹא יִסְגְּרוּ: 2 אֲנִי לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי נְהוֹרִים *אוֹשֶׁר (אֲשֶׁר) דִּלְמוֹת נְהוֹשָׁה אֲשַׁבֵּר
 וְכִרְוִיתִי בְרוּךְ אֲנִיךָ: 3 וְנִתְּנִי לָךְ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וּמִטְמֵנִי מִסִּתְרִים לִמְעַן תִּדְרַע כִּי־אֲנִי יְהוָה הַקְּוֹרָא
 בְּשִׁמְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 4 לִמְעַן עֲבָדִי יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל בְּחִירֵי וְאֶקְרָא לָךְ בְּשִׁמְךָ אֶכְנֹה וְלֹא יִדְעֵתִנִי: 5
 אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד וּזְלֹתִי אִין אֱלֹהִים אַאֲזַרְךָ וְלֹא יִדְעֵתִנִי: 6 לִמְעַן יִדְעוּ מִמְּוַרַח־שָׁמֶשׁ וּמִמַּעַרְבָּה
 כִּי־אֶפֶס בַּלְעָדִי אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד: 7 וַיִּצַּר אוֹר וּבוֹרָא חֹשֶׁךְ עֲשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא רַע אֲנִי יְהוָה עֲשֶׂה
 כֹּל־אֵלֶּה: 8 הִרְעִיפוּ שָׁמוֹם מִמַּעַל וּשְׁחָקוּם וַלֹּא־צָדַק תַּפְתַּח־אֲרָץ וַיִּפְרוּ־יִשָּׁע וַצְדָקָה תִּצְמַח־וּחַד
 אֲנִי יְהוָה בְּרֵאֲתִיו: 9 הוִי רַב אֶת־נִצְרוֹ חֲרָשׁ אֶת־חֲרָשֵׁי אֲדָמָה הַיֵּאמֵר חָמַר לִיצְרוֹ מִה־תַּעֲשֶׂה וַיַּפְעֵלָה
 אִינְיֹנִים לוֹ: 10 הוִי אֲמֵר לְאָב מִה־תּוֹלִיד וְלֹאֲשֶׁה מִה־תְּחִילִין: 11 כֹּה־אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 וַיִּצְרוֹ הַאֲתֵינוֹת שְׂאֵלוֹנִי עַל־בְּנֵי וְעַל־פֶּעַל יְדֵי תַחֲנוּנִי: 12 אֲנִכִּי עֲשִׂיתִי אֲרָץ וְאָדָם עֲלֶיהָ בְּרֵאֲתִי אֲנִי יְדִי
 נִטּוֹ שָׁמוֹם וְכֹל־צְבָאָם צִוִּיתִי: 13 אֲנִכִּי הַעִירַתְהוּ בְּצָדֵךְ וְכֹל־דְּרָכָיו אֲשֶׁר הוֹאִי־בְנֶה עִירִי וְנִלְוִיתִי יִשְׁלַח
 לֹא בְמַחִיר וְלֹא בִשְׂחָר אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: 14 כֹּה וְאָמַר יְהוָה יְגִיעַ מִצְרַיִם וְסַחֲר־כּוֹשׁ וּסְבָאִים אֲנִישׁ
 מִדֶּה עֲלֶיהָ יַעֲבֵרוּ וְלֹא אֶחְכְּדֶךָ וְלֹא־יִבְנֶה בְּגָמִים וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי וַתְּפַלְּלוּ אֵךְ בְּדֹ אֵל וְאִין
 עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים: 15 אֲכֹן אֲתָה אֵל מִסִּתְרֵךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ: 16 בּוֹשׁוּ וְגַם נִכְלָמוּ כֹלֵם יַחֲדוּ הִלְכוּ
 בְּכַלְמָה חֲרָשֵׁי צִירִים: 17 יִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע בִּיהִנֵּה תְשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תִכְשְׁבוּ וְלֹא־תִפְלְמוּ עַד־עוֹלָמֵי עַד: 18
 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה בּוֹרָא הַשָּׁמַיִם הוֹאִי הָאֱלֹהִים יִצַּר הָאָרֶץ וַעֲשֶׂה הוֹאִי כּוֹנֵנָה לֹא־תֵהוֹ כִּרְאָה
 לְשֶׁבֶת יִצְרָה אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד: 19 לֹא בִסֶּתֶר דִּבְרַתִּי בְּמִקּוֹם אֲרָץ חֹשֶׁךְ לֹא אֶמְרֵתִי לְגֵרַע יַעֲקֹב
 תֵּהוֹ כַּכְּשׁוֹנִי אֲנִי יְהוָה דִּבְרַח צָדֵךְ מִגִּיד מִישְׁרִים: 20 הִקְבְּצוּ וְכֹאוּ תִתְנַשְׁטוּ וַחֲדוּ פְלִיטֵי נְהוּיִם לֹא יִדְעוּ
 הַנְּשָׂאִים אֶת־עֵץ פֶּסֶלִים וּמִתְפַּלְּלִים אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ: 21 תִּנְדְּרוּ וְתִישׁוּ אֵף וַיַּעֲצוּ וַחֲדוּ מִן הַשָּׁמַיִם זֹאת
 מִקְדָּם מַאֲזַ הִנְדָּה הַלּוֹא אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד אֱלֹהִים מִבְּלַעָדִי אֶל־צָדִיק וּמוֹשִׁיעַ אִין וּזְלֹתִי: 22 פְּנוּ־אֵלַי
 וְהוֹשָׁעוּ כֹל־אֶפְסֵי־אֲרָץ כִּי אֲנִי־אֵל וְאִין עוֹד: 23 כִּי נִשְׁבַּעְתִּי יֵצֵא מִפִּי צְדָקָה דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי־לִי
 תִּכְבַּע כֹּל־בְּרַד תִּשְׁבַּע כֹּל־לְשׁוֹן: 24 אֵךְ בִּיהִנֵּה לִי אֲמַר צְדָקוֹת וַעֲזוּ עַדְיוֹ וְיִבְּשׁוּ כֹל הַנְּחָרִים
 בּוֹ: 25 בִּיהִנֵּה יִצְדָקוּ וַיִּתְהַלְלוּ כֹל־יַרְעֵה יִשְׂרָאֵל:

46

1 כִּרְע בֵּל קַרְסַם נָבוֹ הוִי עֲצִיבֵיהֶם לַחֲנֶה וּלְבִהֲמוֹהָ נִשְׂאֵתִיכֶם עֲמוּסוֹת מִשְׂאֵ לַעֲיֹפָה: 2 קַרְסוֹ כְּרַעֵי יַחֲדוּ
 לֹא יְכַלוּ מִלְטָ מִשְׂאֵ וּנְפִשָׁם בְּשִׁבְי הִלְכָה: 3 שְׁמַעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכֹל־שְׂאֲרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַעֲמִסִים
 מִגִּיר־בָּטָן הַנְּשָׂאִים מִגִּיר־רַחֵם: 4 וְעַד־זְקֵנָה אֲנִי הוֹאִי וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבַּל אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשֶׁא וְאֲנִי אֶסְבַּל

ואמלט: ס 5 למי תדמיני ותשנו ותמשלוני ונדמה: 6 הנזלים זהב מפזים וכסף בקנה ישקלו ישפרו צורף ויעשהו אל וסגרו אף-ישתחוו: 7 ישאהו על-פתח וסבלהו ויניחיהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף-יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושענו: ס 8 זכרו-את והתאששו השיבו פושעים על-לב: 9 זכרו ראשונות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני: 10 מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל-חפצי אעשה: 11 קרא מוזרח עיט מארץ מרחק איש *עצתו* עצתי אף-דברתי אף-אביאנה יצאתי אף-אעשנה: ס 12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: 13 קרבתי צדקתי לא תרחק ותשעתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל הפארתי: ס

47

1 רחי וישיב על-עפר בתולת בת-בבל שבי-לארץ אין-כסא בת-פחדים כי לא תוסיפי יקראו-לך רכה ונגנה: 2 קחי רכוס וטחני קמח גלי צמתך חשפי-שכל גלי-שוק עברי נהרות: 3 תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם: ס 4 נאלנו יהנה צבאות שמו קדוש ישראל: 5 שבי דימם ובאי בחשך בת-פחדים כי לא תוסיפי יקראו-לך נברת ממלכות: 6 קצפתי על-עמי חללתי נחלתי ואהבם ברגל לא-שמתי להם רחמים על-זקן הכבדת עלך מאד: 7 ותאמרי לעולם אהיה נברת עד לא-שמתי אלה על-לבך לא זכרת אחריתה: ס 8 ועתה שמעו-זאת ערינה היושבת לבטח האמרה בלבכה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא ארע שכול: 9 ותבאנה לך שתי-אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כחמם באו עליך ברב פשפוף בעצמת חבריך מאד: 10 ותבשתי ברעתך אמרת אין ראני חקמתך ודעתך היא שובכתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: 11 ובא עליך רעה לא תדעי שחלה ותפל עליך הנה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: 12 עמדי-נא בחבריה וברב כשפוף באשר נעתה מנעוריהו אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: 13 נלאית ברב עצתך ועמדו-נא ויושיעך *הברו* (הקבוי) שמים החזים בפוככים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: 14 הנה היו קקש אש שרפתם לא-יצילו את-נפשם מיד להבה אין-תחלת לחמם אור לשבת נגדו: 15 כן היי-לך אשר נעתה סחבתך מנעוריהו איש לעברו תעו אין מושיעך: ס

48

1 שמעו-זאת בית-יעקב הנקראים בשם ישראל ומי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהנה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: 2 כרי-מער הקדש נקראו ועל-אלהי ישראל נסמכו והנה צבאות שמו: ס 3 הראשונות מאז הנדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: 4 מדעתי כי קשה אהה וגיד ברזל ערפך ומצוקה נחוש: 5 ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתיה פן-תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צנם: 6 שמעת תוה כלה ואהם תלוא תגידו השמעתיה חדשות מעשה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נכראו ולא מאז ולפני-יום ולא שמעתם פן-תאמר הנה ידעתין: 8 גם לא-שמעת גם לא ידעת גם מאז לא-פתחה אינה כי ידעתי בנוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: 9 למען שמי אאריך אפי ותחלתי אחסם-לך לבלתי הכריתך: 10 הנה צרפתיהו ולא בכסף בחרתיה בכור עני: 11 למעני למעני אעשה כי איד יחל וכבודי לא-אחר לא-אתן: ס 12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני-הוא אני ראשון אף אני אחרון: 13 אף-ידי יסדה ארץ וימיני טפתה שמים קרא אני אליהם ועמדו יחדו: 14 להקצו כלכם ושמעו מי בהם הניד את-אלה יהנה אהבו יעשה חפצו בכבל וירעו פשדים: 15 אני אני דברתי אף-קראתיו וביאתיו והצליח דרכו: 16 קרבו אלי שמעו-זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה ארצי יהנה שלחני ורוחו: פ 17 כה-אמר יהנה נאלה קדוש ישראל אני יהנה אלהיה מלמדך להועיל מדרבבה בדרך תלך: 18 לוא הקשבת למצותי ויהי כנהה שלומך וצדקתך כגלי הים: 19 ויהי כחול ירעה וצאצאי מעיד במעתי לא-יכרת ולא-ישמד שמו מלפני: 20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאתה ער-קצה הארץ אמרו נאל יהנה עבדו יעקב: 21 ולא צמא בחרבות הוליקם מים מצור הניל למו ויבקע-צור ויזבו מים: 22 אין שלום אמר יהנה לרשעים: ס

49

1 שמעו אים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהנה מבטן קראני ומעמי אמי הזכיר שמו: 2 וגשם פל כתרב תדה בצל ידו החביאני ושימני לתח ברור באשפתו הסתירני: 3 וינאמר לי עבדי-ישראל

אשר־בה אהפא־ר: 4 ואני אמרתִי לְרִיק נָעַמְתִּי לְתוֹהוּ וְהִבֵּל כִּחֵי כִלְיֹתַי אֲכֹל מִשְׁפָּטִי אֶת־יְהוָה וּפְעֻלָּתַי אֶת־אֱלֹהֵי: 5 וְעַתָּה אֲמַר יְהוָה יִצְרִי מִשְׁטֵן לְעֶבֶד לֹא לְשׁוֹבֵב יִעֲקֹב אֱלֹהֵי וַיִּשְׂרָאֵל * (לֹא לֹא) וְאַסֵּף וְאַפְכַד בְּעֵינַי יְהוָה וְאֵלֹהֵי הַגֹּת עֵינַי: 6 וַיֹּאמֶר נִקַּל מִהַיּוֹתָהּ לִי עֶבֶד לְהַקִּים אֶת־שִׁבְטַי וְיִעֲקֹב * וַיִּצְוִירִי (וַיִּצְוִירִי) וַיִּשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּבִתְתִיךְ לְאוֹר גּוֹיִם לְהַיּוֹת וַיְשׁוּעָתִי עַד־קֶצֶה הָאָרֶץ: 7 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁ לְבַזְזֵי־נַפְשׁ לְמַתְעַב גּוֹי לְעֶבֶד מַשְׁלִים מַלְכִים וְרָאוּ וַקָּמוּ שָׂרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחַרְהָ: 8 כֹּה אֲמַר יְהוָה בַּעַת רִצּוֹן עֲבִיתִיךָ וּבָיִם וַיְשׁוּעָה עֲרִיתִיךָ וְאַצְרִיךָ וְאַתְּנֶה לְבִרְיֹת עִם לְהַקִּים אֶרֶץ לְהַנְחִיל נַחֲלוֹת שְׁמֹתַי: 9 לֵאמֹר לְאַסּוּרִים צֹאוּ לְאַשֶׁר בַּחֲשֵׁךְ הִגְלוּ עַל־דְּרָכֵיכֶם יִרְעוּ וּבְכָל־שְׂפָיִים מִרְעִיתֶם: 10 לֹא יִרְעֹבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא־יִבְּסוּ שָׂרֵב וְשָׁמֵשׁ כִּי־מִרְחַמָּם יִנְהָם וְעַל־מְבוּעֵי מַיִם יִנְהָלֵם: 11 וְשָׁמְתִי כַל־הַרִי לְהַרְדָּה וּמִסְלֹתַי יִרְמֹן: 12 הִנֵּה־אֱלֹהֵי מִדְּחֹק יִבְאוּ וְהִנֵּה־אֱלֹהֵי מִצְפּוֹן וּמַיִם וְאֵלֶּה מֵאָרֶץ סִינַי: 13 רְגוּ שְׁמוֹם וְגִילֵי אֶרֶץ * יִפְצְחוּ (וּפְצְחוּ) הַרִים רִנְּהוּ כִּי־נָחַם יְהוָה עַמּוֹ וַעֲבָדֵי יִרְחָם: 14 וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזָבֵנִי יְהוָה וְאֲדֹנָי שְׁכַנֵּי: 15 הִתְשַׁפַּח אֲשֶׁר עֹלָה מִרְחַם כִּן־בְּטַנְתָּ גַם־אֵלֶּה תִשְׁפַּחְנָה וְאֲנֹכִי לֹא אֲשַׁפְּחָה: 16 הֵן עַל־כַּפַּיִם חִקִּיתִךָ חוֹמֹתֶיךָ נִגְדִי תִמִּיר: 17 מִהַר וּבְגִיד מִהַרְסִיד וּמִחַרְבִּיד מִמּוֹד יִצְאוּ: 18 שְׂאִי־סִבִּיב עֵינֶיךָ וְרֹאֵי כָלֵם נִקְבְּצוּ בְּאֵי־לֶךְ כִּי־אֲנִי נֹאֵם יְהוָה כִּי כָלֵם כַּעֲרֵי תִלְפְּשִׁי וְתִקְשְׁרִים בַּפֶּלֶה: 19 כִּי חִרְבְּתוֹךָ וְשָׁמֹתֶיךָ וְאֶרֶץ תִּרְסִיתִךָ כִּי עַתָּה תִצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרַחֲקוּ מִבְּלַעֲיֶךָ: 20 עוֹד יֹאמְרוּ בְּאֵזְנוֹךָ בְּנֵי שַׁלְיָה צִרְלֵי הַמַּקֹּם נִשְׁהֵל לִי וְאַשְׁבַּח: 21 וְאָמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ מִי לִדְרֹלִי אֶת־אֱלֹהֵי וְאֲנִי שְׂכוּלָה וְנִלְמוּדָה גִלְהָה וְסוּדָה וְאֵלֶּה מִי גִלְהָה הֵן אֲנִי נִשְׁאָרְתִי לְבוּדִי אֵלֶּה אֵיפֶה חֵם: 22 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁא אֶל־גּוֹיִם יָדָי וְאֶל־עַמִּים אֲרִים נָסִי וְהִבְיֹאוּ בְנוֹךְ בְּחֹץ וּבְנִתְיֹךְ עַל־קַתֶּף הַנְּשָׂאָה: 23 וְהָיוּ מַלְכִים אֲמִנּוּךָ וְשָׂרוֹתֶיךָם מִיַּעֲקֹבֶיךָ אִפֹּם אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲוּ לָהּ וַעֲפַר רַגְלֶיךָ יִלְחָכוּ וְיִדְעוּתָ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יִבְשׁוּ כְּנִי: 24 הִיָּקַח מִגְבוּר מַלְקוֹת וְאִם־שָׂבִי צְדִיק יִמְלֹט: 25 כִּי־כֹה אֲמַר יְהוָה גַּם־שָׂבִי גְבוּר יִקַּח וּמַלְקוֹת עָרֶיךָ יִמְלֹט וְאֶת־יְרִיבֶיךָ אֲנֹכִי אֲרִיב וְאֶת־בְּנוֹךְ אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ: 26 וְהִתְאֲכַלְתִּי אֶת־מוֹנִיךָ אֶת־בְּשָׂרָם וּכְעִסִּים דָּמָם וַיִּשְׁכְּרוּ וַיִּדְעוּ כַל־בְּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר וְעֲקֹב: 8

50

1 כֹּה אֲמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר בְּרִיתוֹת אֲמַכֵּם אֲשֶׁר שַׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מְנוֹשֵׁי אֲשֶׁר־מִכְרַתִּי אֲהַכֵּם לֹא הֵן בַּעֲזָתֵיכֶם נִמְכַרְתֶּם וּבִפְשָׁעֵיכֶם שַׁלַּחְתֶּם אֲמַכֵּם: 2 מִדַּוֶּע בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֵה הַקְּצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּלוֹת וְאִם־אֵי־רָבִי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בַּנְּעֻרָתִי אֲחִירִיב יָם אֲשִׁים גְּהֹרֹת מִדְּבַר תְּבַאֵשׁ דִּתְּסֵם מֵאֵין מַיִם וְחַמַּת בַּצִּמָּא: 3 אֲלִבִּישׁ שְׁמֵיִם קְדָרוֹת וְשָׂק אֲשִׁים כְּסוּתָם: 4 אֲדַעַי יְהוָה גִּתּוֹ לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים לְבַעַת לְעוֹת אֶת־יַעֲרֵף דְּבַר יַעֲרִי וּבַפֶּךָ בַּפֶּךָ יַעֲרִי לִי אֵזֶן לְשִׁמְעַת פְּלִמוּדִים: 5 אֲדַעַי יְהוָה פִּתְחֵלִי אֵזֶן וְאֲנֹכִי לֹא מְרִיתִי אַחֲזֵר לֹא נִסְוֹנְתִי: 6 גּוֹי נִתְתִי לַמַּפִּים וּלְחַנִּי לְמִרְטִים פָּנָי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִפְּלִמוֹת וְרָק: 7 וְאֲדַעַי יְהוָה יַעֲזֹר לִי עַל־כֵּן לֹא נִגְלַמְתִּי עַל־כֵּן שָׁמְתִי פָּנָי כַּחֲלָמִישׁ נֹאדַע כִּי־לֹא אֲבוֹשׁ: 8 קְרוֹב מִצְדִּיקִי מִי־גֵרִיב אֲתִי נַעֲמֶדָה יַחַד מִי־בַעַל מִשְׁפָּטִי וְגַשׁ אֵלַי: 9 הֵן אֲדַעַי יְהוָה יַעֲזֹר־לִי מִי־הוּא וְיִשְׁעֵנִי הֵן כָּלֵם כַּפְּגֵדִי יִבְלוּ עַשׁ יֹאכְלֵם: 10 מִי כַּכֵּם יִרְאֵה יְהוָה שְׁמַע בְּקוֹל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר הִלַּךְ חֲשָׁכִים וְאֵין נִנְה לֹא יִבְשׁוּ בְשָׁם יְהוָה וַיִּשְׁעַן בְּאֵלֵהוּ: 11 הֵן פְּלַכְּם קִדְחִי אֵשׁ מֵאֲזִירִי זִקוֹת לְבוֹי בְּאוֹר אֲשַׁכֵּם וּבְזִיקוֹת בַּעֲרָתֶם מִיָּדִי הִתְהַדֵּ נֹאת לְכֵם לְמַעַצְבַּת תִּשְׁכָּבוּן: 8

51

1 שְׁמַעוּ אֵלַי רִדְפִי צֹדֵק מִבְּקָשֵׁי יְהוָה הַבִּישׁוּ אֶל־צוֹר חֲצִבְתֶּם וְאֶל־מִקְבַּת בּוֹר נִקְרַתֶּם: 2 הַבִּישׁוּ אֶל־אֲבָרְתֶּם אֲבִיכֶם וְאֶל־שָׂרָה תְּחוּלְלֶכֶם כִּי־אֲחַד קָרָאתִי וְאֲבָרְכֶהוּ וְאֲרַבְּהוּ: 3 כִּי־נָחַם יְהוָה צִיּוֹן נָחַם כָּל־חִרְבָּתֶיהָ וַיִּשְׁעַן מִדְּבַרָּה פֶּעֶדָן וַעֲרַבְתָּהּ כַּנֶּן־יְהוָה שָׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה וַיִּצְאָה תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: 4 תִּקְשְׁבוּ אֵלַי עַמִּי וְלֹאֲוִמִי אֵלַי תִּאֲזִינוּ כִּי תוֹדָה מֵאֲתִי תִצְאוּ וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים אֲרַגִּיעַ: 5 קְרוֹב צְדִיקִי יִצְאֵה וְרַעֲי עַמִּים וַיִּשְׁפְּטוּ אֵלַי אֵינִים יִקְוּ וְאֶל־זֶרַעִי וַיַּחֲלוּ: 6 שֹׂאוּ לְשִׁמְעִים עֵינֵיכֶם וְהִבִּישׁוּ אֶל־הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי־שְׁמֵיִם פֶּעֶשׂן נִמְלַחוּ וְהָאָרֶץ כַּפְּגֵד תִּבְלָה וַיִּשְׁבִּיהָ כְּמוֹ כֵּן מוֹתוּ וַיִּשְׁוּעָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תַחַת: 7 שְׁמַעוּ אֵלַי נְדַעִי צֹדֵק עִם תוֹרָתִי בְּלָכֶם אֶל־תִּירְאוּ חֲרַפַּת אֲנֹשׁ וּמוֹדֵפְתֶם אֶל־תַּחֲתוּ: 8 כִּי כַּבְּנֵי יֹאכְלֵם עַשׁ וּכְצֹמֵר יֹאכְלֵם סֵס וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וַיִּשְׁוּעָתִי לְדוֹר דוֹרִים: 9 עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁיעֵזוּ זָרוּעַ יְהוָה עוֹרֵי יָמִי קָדָם דְּרוֹת עוֹלָמִים תִּלְוּ אֶת־הִיא הַמַּחֲצֶבֶת רַחֵב

מחוללות תגין: 10 הלאו אתה היא המחברת לם מי תהום רבה השמה מעמקי ים הרך לעבר נאילים: 11 ופרוץ יהנה ישובו וקאו ציון ברנה ושמתת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיונו נסו יגון ואנחה: 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי אאת ותיראי מאנוש נמות ומכר אדם חציר ינתן: 13 ותשפח יהנה עשך נטה שמום יסדר ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשתית ואנה חמת המציק: 14 מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: 15 ואכל יהנה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהנה צבאות שמו: 16 ואשים דברו בפיה ובצל ידי כסיתיך לנטש שמום וליסדר ארץ ולאמר לציון עמי אאתה: 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלה אשר שתית מיד יהנה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: 18 אין מנתחל לה מפל בגים ילדה ואין מחזיק בידה מפל בגים גדלה: 19 שתים הנה קראתיך מי נגיד לך השך והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: 20 בנוד עלפו שכבו בראש פלחונות פתוא מכמר המלאים חמת יהנה נערת אלהיך: 21 לכן שמעניא זאת ענה ושכרת ולא מנון: 22 כה אמר אדוני יהנה ואלהיך גרים עמו הנה לקחתי מנוד את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשותתה עוד: 23 ושמתיך ביד מונוד אשר אמרו לנפשך שתי ונעברה ותשימי כארץ גוף וכוון לעברים: 10

52

1 עורי עורי לבשי עך ציון לבשי בנדי תפארתך ירושלה עיר הקדש כי לא יוסיף ובאך עוד ערל וטמא: 2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלה *התפתחו *התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: 3 כי ככה אמר יהנה חנם נמפרתם ולא בכסף תגאלו: 4 כי כה אמר אדני יהנה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: 5 ועתה *מי ליר *מה ליר פה נאם יהנה כי לקח עמי חנם *משלו *משליו *היילילו נאם יהנה ותמיד כל היום שמי מנאץ: 6 לכן ידע עמי שמי לכן בזום יהוא כי אני יהוא המדבר הנני: 7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: 8 קול צפיד נשאו קול יחננו ורגנו כי עין בעין יראו בשוב יהנה ציון: 9 פצחו רגנו יחדו חרבות ירושלה כי נחם יהנה עמו גאל ירושלה: 10 חשף יהנה את צרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשא כלי יהנה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי יהלך לפניכם יהנה ומאספכם אלתי ישראל: 13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא ונבה מאד: 14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: 15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

53

1 מי האמין לשמענתו ורוע יהנה על מי נגלתה: 2 ויעל כיוצק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדו: 3 נבנה ונתל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבנה ולא חשבהו: 4 אכן חלנו הוא נשא ומכאבנו סבלם ואנחנו חשבהו ננוע מכה אלהים ומענה: 5 והוא מחלל משפענו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: 6 כלנו כצאן תעינו איש לדרפו פנינו ויהנה הפניע בו את עין כלנו: 7 נגש והוא נענה ולא יפתח פיהו פשה לטבח ויבל וכתל לפני גזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 8 מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישותח כי נגזר מארץ חיים משפע עמי נגע למו: 9 ויתן את דרשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חסם עשה ולא מרמה בפיו: 10 ויהנה חפץ דכאל החלי אדושים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים ותפץ יהנה בירו יצלל: 11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל: 12 לכן אחקלקו ברבים ואת עצומים יחלק שלל פחת אשר הערה למנות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפניע: 10

54

1 רני עקרה לא ילדה פצחו רנה וצחלו לא חלה כי רבים בגי שוממה מבני בעולה אמר יהנה: 2 הרתבי מקום אלהי ויריעות משכנותיך ושו אל תחשכי האריכי מיתרוד ויתרתיך חזקי: 3 כי ימין ושמואל תפדצי ורעך גוים ירש וערים נשמות יושיבו: 4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תחלקמי כי לא תחפירי כי בשת עלומוד תשכחי ותרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: 5 כי בעלוד עשיר יהנה צבאות

שמו ונאלף קרוש ישראל אלהי כל־הארץ יקרא: ⁶ כִּי־כֹאשָׁה עֲזֹבָה וְעַצְוֹבַת רוּחַ קָרָאךְ יִהְיֶה וְאַשְׁתַּנְעוּרִים כִּי תִמָּאס אֲמֹר אֶל־הַיָּד: ⁷ בְּרֵנֶע קָטָן עֲזֹב־תִּיד וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֶקְבָּצֶךָ: ⁸ בְּשִׁצְפָה קִצְפָה הִסְתַּרְתִּי כִּי רָנַע מִמֶּיךָ וּבְחֶסֶד עִוְלָם רַחֲמִינֶיךָ אֲמֹר נֶאֱלָף יִהְיֶה: ⁹ כִּי־יָמִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְר־מִינָח עוֹד עַל־הָאָרֶץ כִּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצְפָה עֲלֶיךָ וּמִנְעַר־בָּרֶךְ: ¹⁰ כִּי הִתְהַרַם לְמוֹשֵׁוֹ וְהִנְבַּעְתוֹת תְּמוּנָתָהּ וְחִסְדֵי מֵאֲתָךְ לֹא־יִמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אֲמֹר מִרַחֲמֶיךָ יִהְיֶה: ¹¹ עֲנִיָּה סַעְרָה לֹא נִתְמָה הִנֵּה אֲנִי מִרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבֹנֶיךָ וְיִסְדֵּרְתִּיךָ בַּסְפִּירִים: ¹² וְשִׁמְתִי כַּדְבָר שִׁמְשִׁינֶיךָ וְשִׁעְרֶיךָ לֹאֲבִי אֶקְדַּח וְכַל־גְּבוּלְךָ לֹאֲבִי־חֲפִץ: ¹³ וְכַל־בְּגִידֶיךָ לְמוֹדֵי יִהְיֶה וְרַב שְׁלוֹם בְּגִידֶיךָ: ¹⁴ בַּצְדָקָה תִּכְוֶנֶנִי רַחֲמֵי מַעֲשֶׂיךָ כִּי־לֹא תִירָאִי וּמִמַּחֲסֵה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלַיךָ: ¹⁵ תָּן גֹּזֵר יְגוּר אֶפְסֵס מְאוּתִי מִי־גֵר אֲתָךְ עֲלֶיךָ יְפוּל: ¹⁶ *תָּן (הִנֵּה) אֲנִי וְרַחֲמֵיךָ תִרְשׁ נִפְחַת בְּאֵשׁ פֶּחֶם וּמוֹצִיא כְּלִי לְמַעֲשָׂהוֹ וְאֲנִי בְרַחֲמֵי מִשְׁחִית לְחַבֵּל: ¹⁷ כַּל־כְּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכַל־לְשׁוֹן תְּקוּם־אֲתָךְ לְמַשְׁפַּט תִּרְשָׁעִי זֹאת נִחַלַת עַבְדֶּיךָ יִהְיֶה וְצַדִּיקְתֶּם מֵאֲתֵי אִם־יִהְיֶה: ¹⁸

55

¹ הוֹי כַּל־צִמָּא לְכוּ לְמוֹיִם וְאֲשֶׁר אִירְלוּ כֶסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וְאֲכָלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־כֶסֶף וּבְלוֹא מַחִיר גֵּן וְחֵלֶב: ² לְמַתָּה תִשְׁקַלְוּ־כֶסֶף בְּלוֹא לְחֵם וּיְגִיעַכֶם בְּלוֹא לְשַׁבְעָה שְׂמֵנוֹ שְׂמֹנֶע אֵלַי וְאֲכַלְוּ־טוֹב וְתִתְעַנְנֵנִי בְּדָשׁן נִפְשָׁכֶם: ³ הֲטוֹ אֲזַנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שְׂמֵנוֹ וְתִתִּי נִפְשָׁכֶם וְאֶקְרַתְהָ לְכֶם בְּרִית עִוְלָם חֲסֵרֵי דָרֵךְ הַנְּאֻמָּנִים: ⁴ תָּן עַד לְאוֹמִים נִתְתִיו גִּידִי וּמִצְוַת לְאֻמִּים: ⁵ תָּן גִּידִי לֹא־תִדַּע תִּקְרָא וְגִידִי לֹא־יִדְעֶךָ אֵלַיךְ וְרִצְוֹ לְמַעַן יִהְיֶה אֶל־הַיָּד וּלְקָרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִאֲרָךְ: ⁶ דְרָשׁוּ יִהְיֶה בְּהַמְצָאֵי קְרָאָהוּ בְּהִיתוֹתָי קָרוֹב: ⁷ יַעֲזֹב רִשְׁעֵי דְרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן מִחֻשְׁבֹּתָיו וְיִשָּׁב אֶל־יְהוָה וּיִרְחַמְהוֹ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: ⁸ כִּי לֹא מִחֻשְׁבֹּתַי מִחֻשְׁבֹּתֵיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְרָכֵי נֹאם יִהְיֶה: ⁹ כִּי־יִבְקָהוּ שְׂמִיִם מֵאֲרֶץ כִּן יִבְקָהוּ דְרָכֵי מִדְרָכֵיכֶם וּמִחֻשְׁבֹּתַי מִמִּחֻשְׁבֹּתֵיכֶם: ¹⁰ כִּי כֹאֲשֶׁר יִרְדַּ הַגֶּשֶׁם וְתִשְׁלַג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְרָה לֹא יִשׁוּב כִּי אִם־תִּרְגַּח אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְגִתָּן וְרַע לִזְרַע וְלֶחֶם לֹאֲכָל: ¹¹ כִּן יִהְיֶה דְרָכֵי אֲשֶׁר יִצְא מִפִּי לֹא־יִשׁוּב אֵלַי רִיבֶם כִּי אִם־עֲשֶׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיו: ¹² כִּי־בִשְׂמֵחָה תִצְאוּ וּבְשִׁלוֹם תִּגְבְּלוּן הַתְּהִרִים וְהִנְבַּעְתוֹת יַפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכַל־עֲצֵי הַשָּׁדָה וּמִחֻשְׁבֹּתֵיכֶם: ¹³ תַּחַת הַנְּעֻצוּן יִצְלַח בְּרוֹשׁ *תַּחַת) הַסְרַפָּד יִצְלַח הַבַּס וְהִנֵּה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עִוְלָם לֹא יִכְרַת: ¹⁴

56

¹ כֹּה אֲמֹר יְהוָה שְׂמִרוֹ מִשְׁפָּט וְעֲשׂוֹ צְדָקָה כִּי־קָרוֹבָה וְשׁוּעָתִי לְבוֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְלוֹת: ² אֲשֶׁר־יִאֲנוֹשׁ וְעֲשֶׂה־זֹאת וּבְגֵן־אֲדָם וְחִנּוּן בָּהּ שִׁמְרֵת מִחֻלָּלוֹ וְשִׁמְרֵת דָּו מַעֲשׂוֹת כַּל־רַע: ³ וְאֶל־יִאֲמֹר כִּי־הִנְכַר הַגְּלוּתָה אֶל־יְהוָה לְאֲמֹר הִבְהִילֵנִי וְהִנֵּה מַעַל עָמְוֹ וְאֶל־יִאֲמֹר הַסְרִיס תָּן אֲנִי עֵץ בָּשׁ: ⁴ כִּי־יִכְרַח אֲמֹר יְהוָה לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שִׁבְתוֹתַי וּבְחִירוֹ בְּאֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי: ⁵ וְנִתְתִי לְחֵם בְּבִיתִי וּבְחֻמּוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עִוְלָם אֲתֹרְלוּ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת: ⁶ וּבְגִידֵי הַנְּכָר הַגְּלוּתִים עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וְלֹאֲחַבְהָ אֶת־שֵׁם יְהוָה לְהַיּוֹת לוֹ לְעַבְדִּים כַּל־שִׁמְרֵת שִׁבְתֵּי מִחֻלָּלוֹ וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי: ⁷ וְהַבִּיאוּ־תִיִּם אֶל־תֵּר קְדָשִׁי וְשִׁמְחֻתִים בְּבִית תְּפִלָּתִי עוֹלִיתֵיכֶם וּזְבֻחֵיכֶם לְרִצְוֹן עַל־מוֹבְחֵי כִּי בִיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הַעַמִּים: ⁸ נֹאם אֲדַבֵּר יְהוָה מִקְּבֶץ נִדְתִּי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבָּץ עֲלֵי לְקַבְּצָיו: ⁹ כַּל חִיתוֹ שְׂדֵי אֲתִיו לְאֲכָל כַּל־חִיתוֹ בְּעֵר: ¹⁰ *צַפּוֹ (צַפּוֹ) עוֹרִים כָּלֵם לֹא יִדְעוּ כָּלֵם כָּלְבִים אֲלֻמִּים לֹא יוֹכְלוּ לְנַבְּחַ הַזִּים שְׂכָבִים אֲחֵבִי לְנוֹם: ¹¹ וְהַכְּלָבִים עוֹי־נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ שְׂבָעָה וְתִמָּה רַעִים לֹא יִדְעוּ הַבִּין כָּלֵם לְדַרְכֶם כִּי־יִשׁ לְבַצְעוֹ מִקְּבָצוֹ: ¹² אֲתִיו אֶקְחֶה־גֵּן וְנִסְבָּאָה שִׁכְרָה וְהִנֵּה כְּזֹה נֹם מִחֵר גְּדוֹל יִתֵּר מֵאֵד:

57

¹ הַצְדִּיק אֲבָד וְאִין אִישׁ שֵׁם עַל־לֵב וְאִישׁ־חֶסֶד נֹאסִיִּם בְּאִין מְבִין כִּי־מִפְנֵי הַרְעָה נֹאסַף הַצְדִּיק: ² יָבוֹא שְׁלוֹם וְחַוֹּוֹ עַל־מִשְׁכַּבְכוֹתֶם הַלֵּךְ נִכְחוּ: ³ וְאַתֶּם קָרְבַּתְהֶם בְּנֵי עֲנִיָּה וְרַע מִנְאָף וְתִזְנֶה: ⁴ עַל־מִי תִתְעַנְנֵנוּ עַל־מִי תִרְחִיבוּ כֹה תִאָּרְכוּ לְשׁוֹן לְהוֹא־אֲתֶם יִלְדִי־פֶשַׁע וְרַע שִׁקָּר: ⁵ הַנְּחֻמִּים בְּאֵלִים תַּחַת כַּל־עֵץ רַענָן שִׁחְטִי הַיְלָדִים בְּנִחְלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים: ⁶ בְּחַלְקֵי־נִחַל חִלְקֶיךָ הֵם הֵם גּוֹרְלֶיךָ נֹם־לְחֵם שִׁפְכָתָה נֹסֶף הַעֲלִית מִנְחָה תַעַל אֱלֹהֵ אֲנַחֶם: ⁷ עַל הַר־גְּבוּהָ וְנִשְׂאָה שְׂמֹת מִשְׁכַּבְּךָ נֹם־שֵׁם עֲלִית לְזִבְחַת זְבַח: ⁸ וְאַחַר הַדָּלַת וְהַמְיוּזָה שְׂמֹת וְכִרְוֹנְךָ כִּי מֵאֲתֵי גְלִית וְתַעֲלִי הַרְחִבְתָּ מִשְׁכַּבְּךָ וּתְכַרְת־לְךָ

מִהֶם אֲהַבְתָּ מִשְׁכָּבֶם יַד חַיִּית׃ 9 וְתִשְׁרִי לְמִלְחָה בְּשִׁמּוֹן וְתִרְבִּי רַקְתָּהּ וְתִשְׁלַחֵי צְרִיף עַד־מִרְחֹק וְתִשְׁפִּילֵי עַד־שְׂאוּל׃ 10 כָּרַב דָּרַבְךָ יָגֵעַת לֹא אָמַרְתָּ גּוֹאֵשׁ חַיִּית יַדְךָ מִצִּאת עַל־כֵּן לֹא חֲלִית׃ 11 וְאֶת־מִי דִּאֲנַת וְהִירָאֵל כִּי תִכְזְּבֵי וְאוֹתִי לֹא יִזְכְּרַת לֹא־שָׁמַת עַל־לִבְךָ הֲלֵא אֲנִי מִחֻשָּׁה וּמֵעֵלָם וְאוֹתִי לֹא תִירָאֵי׃ 12 אֲנִי אֲנִיד צְדָקְתָהּ וְאֶת־מַעֲשֵׂיהָ וְלֹא יוֹעִילֶיהָ׃ 13 בְּזַעֲקָהּ יִצְיִלְךָ קְבוּצֶיהָ וְאֶת־כָּלֶם יִשְׂאֵר רִוַח וְיִחַד־תִּבְל וְתִחוּסָה בִּי וְיַחַל־אֲרִץ וְיִירַשׁ הַר־קִדְשִׁי׃ 14 וְאָמַר סְלוֹס־סְלוֹס פְּנוּ־הַרְרָה הַרִימוּ מִכְּשׁוֹל מִדְּרָה עִמִּי׃ 15 כִּי כֹה אָמַר רַם וְנִשְׂא שָׁכַן עַד וְקָדוֹשׁ שָׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכֵּן וְאֶת־דָּבָר וְיִשְׁפַל־רִוַח לְהַחֲיוֹת רִוַח שְׁפָלִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב גְּדַפָּאִים׃ 16 כִּי לֹא לְעוֹלָם אֲרִיב וְלֹא לְנֹצַח אֶקְצוֹף כִּי־רִוַח מִלִּפְנֵי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי׃ 17 בַּעֲזוֹן בַּצֵּעַ קַצַּפְתִּי וְאֶכְהוּ הַסֵּתֵר וְאֶקְצֹף וְיִלְךְ שׁוֹכֵב בְּדֶרֶךְ לְבוֹ׃ 18 דְרָכָיו רְאִיתִי וְאֶרְפְּאוֹהוּ וְאֶנְחִיְהוּ וְאֶשְׁלַם נְהַמִּים לוֹ וְלֹא־בְלִיּוֹ׃ 19 בּוֹרָא *נוֹב) (נִיב) שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם לְרַחֵק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וְרַפְּאֵתוֹ׃ 20 וְהִרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרַשׁ כִּי הִשְׁקַט לֹא יוֹכֵל וְיִנְרָשׁוּ מִיְמֵי רַפְּשׁ וְנָיִט׃ 21 אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרַשָּׁעִים׃ 2

58

1 קָרָא בְּנִדוֹן אֶל־תְּחַשְׁדָּה כְּשׁוֹפֵר הַרְבֵּם קוֹלָהּ וְהִגֵּד לְעַמִּי פִשְׁעֵם וּלְבַיִת יַעֲקֹב חַטָּאתֶם׃ 2 וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרָשׁוּן וְרַעַת דְּרָכֵי יַחֲפָצוּן כְּלוֹי אֲשֶׁר־צָדְקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהֵי לֹא עָזַב יִשְׂאֵלוּנִי מִשְׁפַּט־צָדֵק קָרַבַת אֱלֹהִים יַחֲפָצוּן׃ 3 לְמָה צִמְנוּ וְלֹא רְאִיתָ עֵינָיו נִפְשָׁנוּ וְלֹא תִדַּע הֵן בְּיוֹם צִמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֹפֶץ וְכַל־עֲצִיבֵיכֶם תִּנְגָּשׁוּ׃ 4 הֵן לְרִיב וּמִצָּה תִצְמוּ וְלִחֲבוֹת בְּאִנְיָהּ הִשַׁע לֹא־תִצְמוּ כִּיִּם לְהַשְׁמִיעַ בְּמְרוֹם קוֹלְכֶם׃ 5 הֲכִיזָה יְהוָה צִוֵּם אֲבִחְרֶהוּ יוֹם עֲנוֹת אֲדָם נִפְשׁוֹ הִלְכָה כְּאִמּוֹן רִאשׁוֹ וְשָׁק וְאָפַר יָצִיעַ הִלְוָה תִקְרָא־צִוֵּם וְיוֹם רִצּוֹן לִיהוָה׃ 6 הֲלוֹא זֶה צִוֵּם אֲבִחְרֶהוּ פִתְחוּ חַרְצֻבוֹת רִשְׁעֵי הַתֵּר אֲנִידוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רִצּוֹצִים חַפְשִׁים וְכַל־מוֹטָה תִתְחַקֵּן׃ 7 הֲלוֹא פָרַס לְרַעַב לְחֶמֶד וְעֵינַיִם מְרוּדִים תְּבִיא בֵית כִּי־תִרְאָה עָרֶם וְכִסִּיתוּ וּמִבְּשׂוֹרָה לֹא תִתְעַלֵּם׃ 8 אֲזִי יִבְקַע כִּשְׁחַר אוֹרְךָ וְאֶרְכָּתֶךָ מִהַרְבָּה תִצְמַח וְהִלְךְ לִפְנֵיהָ צְדָקָה כְּבוֹד יְהוָה יִאֲסַףְךָ׃ 9 אֲזִי תִקְרָא וְיִהְיֶה יַעֲזָה תִשְׁנֹעַ וְיֵאמַר הִנְנִי אִם־תִּסְרִיר מִתוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֲצַבַּע וְדַבְרָאֲנוּ׃ 10 וְתִפֵּק לְרַעַב נִפְשָׁה וְנִפְשָׁה נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בְּחֻשָּׁף אוֹרְךָ וְאֶפְלַתְךָ כְּצִהָרִים׃ 11 וְיִחַדְךָ יְהוָה תִּמְיֵד וְהַשְׁבִּיעַ כְּצִהָחוֹת נִפְשָׁה וְעֲצֻמְתֶּיהָ יִחַלֵּץ וְהִיִּיתָ כֶּן רִוַח וְכִמוּצָא מִיִּם אֲשֶׁר לֹא־יִכְזְּבוּ מִיְמֵי׃ 12 וְכִנּוּ מִמֶּה חַרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְרֵי דוֹר־דוֹר תִּקְוֹמֶם וְקָרָא לְךָ גִּתֵּר פֶּרֶץ מִשְׁבָּב נִתְיָבוֹת לְשִׁבַת׃ 13 אִם־תִּשְׁיֵב מִשְׁבַּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חַפְצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקִרְאתָ לְשִׁבַת עֲנֵנּי לְקָדוֹשׁ יְהוָה מִכְּבֹד וּכְבֹדְתוֹ מַעֲשׂוֹת דְרָכָי מִמְצְאוֹ חַפְצֶיךָ וְדַבְרֵי דָבָר׃ 14 אֲזִי תִתְעַנֵּן עַל־יְהוָה וְהִרְפַּבְתִּיהָ עַל־*בְּמוֹתֵי (בְּמוֹתֵי) אֲרִץ וְהֶאֱכַלְתִּיהָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דָּבָר׃ 2

59

1 הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־יְהוָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כִבְדָה אֲזַנּוֹ מִשְׁמוּעַ׃ 2 כִּי אִם־עוֹנְתֵיכֶם הִנּוּ מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבוֹן אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הַסִּתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוּעַ׃ 3 כִּי כַפִּיכֶם גִּנְאוּלוּ בְיָדִים וְאֲצַבְעוֹתֵיכֶם בַּעֲזוֹן שְׁפֹתֵיכֶם דְּבַר־שֹׁקֵר לְשׁוֹנֵם עוֹלָה תִהְיֶה׃ 4 אֵין־קָרָא בְּצָדֵק וְאֵין נִשְׁפַט בְּאִמּוּנָה בְּטוֹחַ עַל־תַּהוֹ וְדַבְר־שְׂאוֹ הִרְוּ עָמַל וְהוֹלִיד אָנוּ׃ 5 בִּיצֵי צַפְעוֹנֵי בָקְעוּ וְקוֹרֵי עֲכָבִישׁ יִאֲרֵנוּ הֶאֱכַל מִבְּיַצִּיהֶם יָמוֹת וְתוֹרַת תִּבְקַע אֶפְסָתָה׃ 6 קוֹרִיהֶם לֹא־יְהִי לְבָנֵד וְלֹא יִחַבְסוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם אֲנוּ וְיַעַל חָסֵם כַּכְּפֵיהֶם׃ 7 רִגְלֵיהֶם לָרַע יִרְצוּ וְיִמְהַרּוּ לְשַׁפֵּךְ דָּם נְקִי מִחֻשְׁבוֹתֵיהֶם מִחֻשְׁבוֹת אָנוּ שֶׁר וְשָׁבַר בְּמִסְלוֹתֶם׃ 8 דְרָה שְׁלוֹם לֹא יִדְעוּ וְאֵין מִשְׁפַּט בְּמַעֲגִלוֹתֶם נִתְיָבוֹתֵיהֶם עֲקָשׁוּ לָהֶם כֹּל דְרָה פֶּה לֹא יִרַע שְׁלוֹם׃ 9 עַל־כֵּן רַחֵם מִשְׁפַּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תִשְׁיַנְנוּ צְדָקָה נְקִיָּה לְאוֹר וְהִנְהוּ חוֹשֵׁךְ לְנִגְהוֹת כְּאֶפְסוֹת נְהַלְךָ׃ 10 נְגַשְׁשָׁה כְּעוֹרִים קִיר וְכִאֵין עֵינַיִם נְגַשְׁשָׁה כְּשִׁלְנוּ בְּצִהָרִים כְּשִׁשָּׁף בְּאִשְׁמֹנִים כְּמֹתִים׃ 11 נְהַמָּה כְּדָבָרִים כְּלָנוּ וְכִיּוֹנִים הִנְהוּ נְהַמָּה נְקִיָּה לְמִשְׁפַּט וְאֵין לִישׁוּעָה רַחֵמָה מִמֶּנּוּ׃ 12 כִּי־רַבּוּ פִשְׁעֵינוּ נִגְדָּה וְחַטָּאוֹתֵינוּ עָנְתָה בְּנוּ כִּי־פִשְׁעֵינוּ אֲהַנּוּ וְעוֹנְתֵינוּ יִדְעוּנֵם׃ 13 פִּשְׁעַי וְכַחַשׁ בִּיהְיֶה וְנִסְכּוֹ מֵאַחַר אֱלֹהֵינוּ דַּבְר־עֲשָׂק וְסִרָה הִרְוּ וְהִנּוּ מִלֵּב דַּבְר־שֹׁקֵר׃ 14 וְהִסַּג אַחוֹר מִשְׁפַּט וְצָדְקָה מִרְחוֹק תַּעֲמֹד כִּי־כִשְׁלָה בְּרַחוּב אֲמַת וּנְכַחַח לֹא תוֹכַח לְבוֹא׃ 15 וְתִהִי הָאֲמַת נַעֲדָרְתָּ וְסָר מִרַע מִשְׁתוֹלָל וְיִרָא יְהוָה יִרַע בְּעֵינָיו כִּי־אֵין מִשְׁפַּט׃ 16 וְיִרָא כִּי־אֵין אִישׁ וְיִשְׁתוֹמֵם כִּי אֵין מִפְגִּיעַ וְתוֹשַׁע לוֹ זָרְעוֹ וְצָדְקָתוֹ הִיא סִמְכַתְּהוּ׃ 17 וְיִלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשִׁרְוֹן וְכֹבַע יוֹשִׁיעָה בְּרִאשׁוֹ וְיִלְבַּשׁ בְּגָדֵי נֶקֶם תִּלְבָּשֵׁת וְיַעֲט כַּמְעִיל קַנְיָה׃ 18 כַּעַל נִמְלוֹת כַּעַל יִשְׁלֵם חֲמָה לְצִרְיֵי גְמוּלָה לְאִיְבוֹי לְאִיִּים גְמוּלָה יִשְׁלֵם׃ 19 וְיִירָא מִמַּעַרְב אֶת־שֵׁם יְהוָה

וממזרח-שמש את-כבודו כִּי-יָבֹא כְּנֶהֱלֹךְ צֶרֶחַ רִיחַ יְהוָה נֹסֶסָה בּוֹ: 20 וְכֹא לְצִיּוֹן וְאֵל וּלְשֵׁבִי פֶשַׁע
 כִּי-עֲקֹב נָאִם יְהוָה: 21 וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רִחִי אֲשֶׁר עָלַי וְדַבְרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִי
 לֹא-יִמְלוּשׁוּ מִפִּי וּמִפִּי זָרַעַךְ וּמִפִּי זָרַע אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: 8

60

1 קוֹמִי אוֹרֵי כִּי בָּא אֹרֶךְ וּבְכוֹד יְהוָה עָלַיךְ זָרַח: 2 כִּי-הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְעֶרְפֶּל לְאֻמִּים
 וְעֲלִיךְ יִזְרַח יְהוָה וּבְכוֹדוֹ עָלַיךְ יִרְאָה: 3 וְהִלְכִי גוֹיִם לְאוֹרֶךְ וּמַלְכִים לְנֹגַת זָרַחךְ: 4 שְׂאֵי-סָבִיב עֵינַיִךְ
 וּרְאֵי כָל־עַם נִקְבְּצוּ בְּאוֹרֶךְ בְּנוֹךְ מִרְחֹק יָבֹאוּ וּבְנִתְיָךְ עַל-צֶדֶק תִּאֱמָנָה: 5 אִזּוֹ תֵּרְאֶי וְהִתְרַחַתְתְּ וּפְתַח וּרְחֹב
 לְבָבְךָ כִּי-יִתְפַּח עָלַיךְ הַמָּוֶן וְאִם חֵיל גוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ: 6 שְׁפַעַת גְּמֻלִים תִּכְסֹּף בְּכַרִּי מִדָּוָן וְעִפְיָה כָּל־עַם
 מִשְׁבָּא יָבֹאוּ וְהֵב וּלְבִנְיָה יִשְׂאוּ וּתְהַלֵּל יְהוָה בְּבִשְׂרוֹ: 7 כִּלְ-צֹאן קָדְרָה יִקְבְּצוּ לָךְ אֵילֵי נִבְוִית וּיִשְׂרָתְוִינְךָ
 יַעֲלוּ עַל-רִצּוֹן מִזְבְּחֵי וּבֵית תְּפָאֲרֵתִי אֶפְאֵר: 8 מִי-אֵלֶּה כַּעֲבַת תְּעוֹפִינָה וְכִי-וַיִּנֵּים אֶל-אַרְבְּתֵיהֶם: 9 כִּי-לִי וְ
 אֲנִים יְקוּוּ וְאֲנִיּוֹת תְּרַשֵׁשׁ כִּי-בְרַשְׁתָּהּ לְהִבְיֵא בְנוֹךְ מִרְחֹק כִּסְפֶם וּוְהִקְבֵם אִתְּךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקָרוֹשׁ
 יִשְׁרָאֵל כִּי פִאֲרֶךְ: 10 וּבְנֵי בְנֵי-נֶכֶד חֲמֹתֶיךָ וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂרָתְוִינְךָ כִּי בְקַצְפֵּי הַכִּיתִיךָ וּבְרִצּוֹנֵי רַחֲמֹתֶיךָ: 11
 וּפְתַחוּ שַׁעֲרֶיךָ תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא יִסְגְּרוּ לְהִבְיֵא אֱלֹהֶיךָ חֵיל גוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם נְהוּגִים: 12 כִּי-הִנֵּנִי
 וְהִמְמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹדוּךָ יֹאבְדוּ וְהַגּוֹיִם חֶרֶב יִתְּרֵבוּ: 13 כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֱלֹהֶיךָ יָבֹאוּ בְרוֹשׁ תְּדַהֲרֶה
 וְתִאשְׁרֶה יִתְדוֹ לְפָאֵר מְקוֹם מְקֻדְשֵׁי וּמְקוֹם רִגְלֵי אֲכַבְדּ: 14 וְהִלְכִי אֱלֹהֶיךָ שְׂחֹת בְּנֵי מַעֲבֹד וְהִשְׁתַּחֲוִי
 עַל-כַּפּוֹת רִגְלֶיךָ כִּלְ-מִנְאֲצִיךָ וְקִרְאוּ לָךְ עֵיר יְהוָה צִיּוֹן קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: 15 תַּחַת הַיּוֹתֶיךָ עוֹבְדָה וּשְׂנוּאָה
 וְאִין עוֹבְד וּשְׂמֹתֶיךָ לְאֹזֶן עוֹלָם מוֹשׁוֹשׁ דוֹר דוֹר: 16 וְיִנְקַת חֶלֶב גוֹיִם וְשׂוֹד מַלְכִים תִּיגְדִי וְיִדְעַת כִּי אֲנִי
 יְהוָה מוֹשִׁיעַךְ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר וְעֹבֵב: 17 תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אֲבִיָּא וְהֵב וְתַחַת הַכְּרֹזֶל אֲבִיָּא כֶּסֶף וְתַחַת הַעֲצִים
 נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרוֹז וּשְׂמֹתֶיךָ פְקַדְתֶּךָ שְׁלוֹם וְנִשְׁפִּיךְ צְדָקָה: 18 לֹא-יִשְׁמַע עוֹד חֶמֶס בְּאַרְצֶךָ שׂוֹד
 וְשֹׁכֵר בְּנִבְיֹלֶיךָ וְקִרְאֵת יִשְׁעֶיךָ הַחֲמֹתֶיךָ וּשְׁעֵרֶיךָ תִּהְלָה: 19 לֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד הַשְּׂמֵשׁ לְאוֹר יוֹלָם וּלְנֹגַת
 הַחֶרֶב לֹא יֵאָרֵץ לָךְ וְהִתְהַלַּךְ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ תִּתְפָּאֲרֶה: 20 לֹא יָבֹאוּ עוֹד שְׂמֹשֶׁךְ וּיִרְחַךְ
 לֹא יֵאָסֵף כִּי יְהוָה יִתְהַלַּךְ לְאוֹר עוֹלָם וּשְׁלָמוֹ יִמִּי אֲבַלְךָ: 21 וְעַמְּךָ כָּל־עַדִּיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ
 נֹצֵר *מִטְעוֹ *מִטְעוֹ מַעֲשֵׂי וְדִי לְהַתְּפָאֵר: 22 הַקָּטָן יִתְהַלַּךְ וְהַצָּעִיר לְנוֹי עֲצוּם אֲנִי יְהוָה בַּעֲתָה
 אַחֲשִׁינָה: 8

61

1 רִיחַ אֲדֻנִי יְהוָה עָלַי וְעוֹן מוֹשֵׁךְ יְהוָה אִתִּי לְבִשֵׁר עֵינַי שְׁלַחֲנִי לְחַבֵּשׁ לְגִשְׁבְּרֵי-לֵב לְקַרְא לְשִׁבּוּיִם
 דְּרוֹר וְלֹא-סוֹרִים פִּתְחֵי-קוֹת: 2 לְקַרְא שְׁנַת-רִצּוֹן לִיהוָה וַיּוֹם נָקָם לְאַלְהֵינוּ לְנַחֵם כָּל-אֲבָבִלִים: 3 לְשׁוּם וְ
 לְאֲבָבִי צִיּוֹן לְחַת לְהֵם פֶּאֶר תַּחַת אֶפֶר שָׁמֶן שְׁשׁוֹן תַּחַת אֲבָבִל מַעֲשֵׂה תְהַלֵּלָה תַּחַת רִיחַ בְּהָה וְקִרְא
 לְהֵם אֵילֵי הַצֶּדֶק מִטְעַת יְהוָה לְהַתְּפָאֵר: 4 וּבְנֵי חֶרְבוֹת עוֹלָם שְׂמֹתוֹת רֵאשִׁינִים יְקוֹמְמוּ וְחִדְשׁוּ עָרֵי
 חֶרֶב שְׂמֹתוֹת דוֹר דוֹר: 5 יַעֲמְדוּ זָרִים וְרַעֲו צֹאנֵכֶם וּבְנֵי נֶכֶד אֶפְרַיִם וּבְכֻרִים: 6 וְאַתֶּם כַּהֲנֵי יְהוָה
 תִּקְרְאוּ מִשְׁרָתִי אֱלֹהֵינוּ יִאֱמַר לְכֶם חֵיל גוֹיִם תִּאֲכַלְוּ וּבְכַבּוֹדֶם תִּתְנַמְרוּ: 7 תַּחַת בְּשִׁתְּכֶם מוֹשְׁנָה וּכְלִמָּה
 יִרְנוּ חֲלָקִים לְכֵן בְּאַרְצְכֶם מִשְׁנֵה יִירָשׁוּ שְׂמֹתוֹת עוֹלָם תְּהִיָה לְהֵם: 8 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱהֵב מִשְׁפָּט שְׂנֵא נוֹל
 בַּעוֹלָה וְנִתְמִי פְעֻלְתֶם בְּאֵמַת וּבְרִית עוֹלָם אֲכַרֹּת לְהֵם: 9 וְנוֹדַע בְּנוֹיִם זָרְעִם וְצֹאצְאֵיהֶם בְּתוֹךְ הַעֲמִים
 כִּלְ-רֵאִיָּהִם יִבְרִיִם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְהוָה: 10 שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגְלַל נַפְשִׁי בְּאֵלֵי כִּי הִלְבִּישֵׁנִי
 בְּגָדֵי-יִשֵׁעַ מֵעִיל צְדָקָה וְעִטִּי כַּחַתֵּן וְכִתֵּן פֶּאֶר וּכְפֻלָּה תַעֲבֹד כְּלִיָּה: 11 כִּי כֹאֲרֵץ תּוֹצִיא צְמִיחָה וּבְנִינָה
 וְרִיעוּיָה תִצְמִיחַ כֵּן וְאֲדֻנִי יְהוָה יִצְמִיחַ צְדָקָה וְתִהְלֵלָה נִגְדַת כָּל-הַבְּנוּיִם:

62

1 לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אַחֲשֶׂה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקֹּט עַד-יֵצֵא כְּנִיחָה צְדָקָה וּשְׁוִעַתָּה כְּלִפִּיד יִבְעַר:
 2 וְרֵאוּ גוֹיִם צְדָקְךָ וְכָל-מַלְכִים כְּבוֹדֶךָ וְקִרְא לָךְ שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר כִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ: 3 וְהִנֵּית עֲשֵׂרַת תְּפָאֲרֹת
 בְּיַד-יְהוָה *צִיּוֹנָה *צִיּוֹנָה וְצִיּוֹנָה מְלוֹכָה בְּכַף-אֱלֹהֶיךָ: 4 לֹא יֵאָמַר לָךְ עוֹד עוֹבְדָה וּלְאַרְצֶךָ לֹא יֵאָמַר עוֹד
 שְׂמִיחָה כִּי לָךְ יִקְרָא חֲפְצֵי-בֵית וּלְאַרְצֶךָ בַּעוֹלָה כִּי-חֲפִץ יְהוָה בְּךָ וְאַרְצֶךָ תִּשְׁבַּע: 5 כִּי-יִבְעַל בַּחֹר
 בְּתוֹלָה יִבְעַלְךָ בְּגֵד וּמִשׁוֹשׁ חָתָן עַל-כִּפְלָה יִשֵׁשׁ עָלַיךְ אֱלֹהֶיךָ: 6 עַל-חֲוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקָרֵתִי
 שְׂמֵרִים כִּלְ-הַיּוֹם וְכָל-תְּהַלִּילָה תְּמִיד לֹא יִחְשׂוּ הַמִּזְבְּכִים אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי-דָמִי לְכֶם: 7 וְאֵל-תִּתְנוּ דָמִי לְזוֹ
 עַד-יִבְוֹן וְעַד-יִשָּׂים אֶת-יְרוּשָׁלַם תְּהַלֵּלָה בְּאֶרֶץ: 8 נִשְׁבַּע יְהוָה בְּיָמֵינוּ וּבְיָרְעַע עֲזוֹ אִם-אֶתֵּן אֶת-דָּדֶיךָ

עוד מאכל לא יביד ואם ישתו בני נכר תירושך אשר נגעת בו: ⁹ כי מאספיו יאכלו והללו את יהוה ומקבציו ישתו בחצרות קדשי: ¹⁰ עברו עברו בשערים פנו הרף העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים: ¹¹ הגה יהנה השמוע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הגה ישעד בא הגה שקרו אתו ופעלתו לפניו: ¹² וקראו להם עם הקדש גאולי יהנה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:

63

¹ מיהו בא מאדום חמוץ בגדים מבצלה זה הדור בלושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: ² מדוע אדם ללבושה ובגדי כהרף כגת: ³ פורהו דרכתי לבדי ומעמים איך איש אתו ואדרבם באפי וארמסם בחמתי וני נצחם על בגדי וכל מלבושי אנא לתי: ⁴ כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ⁵ ואביש ואין עוד ואשתומם ואין סומך ותושע לי רעלי וחמתי היא סמכותי: ⁶ ואביס עמים באפי ואשפכם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: ⁷ חסדי יהוה וזכרו אפיר תהלת יהוה כעל כל אשר נמלנו יהנה ורב טוב לבית ישראל אשר נמלם בחמתי וקרב חסדי: ⁸ ויאמר אדעמי תמה בגים לא ישקרו ויהי להם למושיע: ⁹ בכל צרתם *לא (לו) צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם ונשאלם ונשאלם על עולם: ¹⁰ והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם: ¹¹ ויזכר ימירעולם משה עמו איהו המעלם מיס את רעי צאנו איה השם בקרבן את רוח קדשו: ¹² מוליד לימין משה ורוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: ¹³ מוליקם בתהמות פסוס במדבר לא יכשלו: ¹⁴ כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחני בן נהנת עמד לעשות לך שם תפארת: ¹⁵ הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך ויגבורתך המון מעיד ורחמיך אלי התאפקו: ¹⁶ כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יפירנו אתה יהנה אבינו גאלנו מעולם שמך: ¹⁷ למה תענו יהנה מדרבך תקשיח לפני מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: ¹⁸ למצטר רשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך: ¹⁹ הוינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נלו:

64

¹ כקרה אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפני גוים רגזו: ² בעשותך נוראות לא נגנה ירדת מפניך הרים נלו: ³ ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים וזלתך ועשה למחכה לו: ⁴ הגעת את שש ועשה צדק בדרבך ויכרוד הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: ⁵ ונתי כטמא פלנו וכבוד עדים כל צדקתינו ונגל בעלה פלנו וענונו כרוח ישאנו: ⁶ ואין קורא בשמך מתעורר להחניק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד ענונו: ⁷ ועתה יהנה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך פלנו: ⁸ אל תקצף יהנה עד מאד ואל לצד תזכר עון הן הכטנא עמך פלנו: ⁹ ערי קדשך הני מדבר ציון מדבר יהנה וירושלם שממה: ¹⁰ בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו הנה לשרפת אש וכל מחמדינו הנה להרבה: ¹¹ העל אלה תתאפק יהנה תחשה ותענונו עד מאד: ¹²

65

¹ נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרת לי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי: ² פקשתי ודי כל היום אל עם סוחר החלכים הרף לא טוב אחר מחשבותיהם: ³ העם הפכעסים אותי על פני תמיד זכחים בננות ומקטרים על הלבנים: ⁴ הישבים בקברים ובצפורים ילנו האכלים בשר החזיר *יפרק) ומרק) פגלים בליהם: ⁵ האמרים קרב אליך אל תנשבי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקרת כל היום: ⁶ הגה כחובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם: ⁷ עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהנה אשר קטרו על ההרים ועל הנבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה *על (אל) חיקם: ⁸ כה אמר יהנה פאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתו כי ברבה בו בן אעשה למען עבדי לבלתי תשחית הכל: ⁹ והוצאתי מינעקב ורע ומיהודה יורש הרי וירשנה בחידי ועבדי ישכנו שמה: ¹⁰ והנה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני: ¹¹ ואתם עזבי יהנה השכחים את החר קדשי הערבים לצד שלחן והממלאים למני ממסד: ¹² ומנתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו ען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא הפצתי בתחתם: ¹³ כה אמר יהנה הגה עבדי ו יאכלו ואתם תרעבו הגה עבדי ישתי

ואתם הצמאון הגה עבדי ישמחו ואתם תבשו: 14 הגה עבדי ירנו משוב לב ואתם הצעקו מכאב לב ומשבר רוח תגילו: 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתה אדני יהנה ולעבדיו יקרא שם אחר: 16 אשר המתברך בארץ והברך באלתי אמן והנשבע בארץ ישבע באלתי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני: 17 כִּי־הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על־לב: 18 כִּי־אם־שישו וגילו עדי־עד אשר אני בורא כי הנני בורא את־ירושלם גילה ועמה משוש: 19 ונלתי בירושלם וששתי בעמי ולא־ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: 20 לא־יהיה משום עוד עול ימים וזמן אשר לא־ימלא את־ימיו כי הנער בן־מאה שנה ימות והחוטא בן־מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר ישוב לא ישעו ואחר יאכל כִּי־כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: 23 לא ייגעו לזיך ולא ילדו לבתלה כי ירע ברכי יהנה חמה וצאצאים אתם: 24 והיה טרם־יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: 25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל־תבן ונחש עפר לחמו לא־ירעו ולא ישחיתו בכל־הר קדשי אמר יהוה: 26

66

1 כֹּה־אמר יהוה השמים כסאי והארץ תרם רגלי אִי־ה בית אשר תבנו־לי ואִי־ה מקום מנוחתי: 2 ואת־כל־אלה יבי עשיתה ויהיו כל־אלה נאם־יהוה ואל־יה אביש אל־עני וכה־רוח וחרד על־דברי: 3 שוחט השור מזה־איש זבח השוה ערף פֶּלֶב מעלה מנתח דם־חזיר מזכיר לבנה מקרף און גס־חמה בקרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גס־אני אבחר בתעלליהם ומגורלם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ונעשו הרע בעיני ובאשר לא־חפצתי בקרו: 5 שמעו דבר־יהוה החרדים אל־דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי וכבר יהנה ונראה בשמחתכם והם ובשו: 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהנה משלם גמול לא־יבוי: 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: 8 מִי־שמע פזאת מי ראה כאלה הניחל ארץ בניום אחר אם יוגלד גוי פעם אחת כִּי־תלה גס־יהרה ציון את־בניה: 9 האני אשכיר ולא אולידי אמר יהוה אם־אני המוליד ועצרתי אמר אליהו: 10 שמחו את־ירושלם וגילו בה כל־אהביה שישו אתה משוש כל־המתאבלים עליה: 11 למען תינקו ושבעתם משך תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה: 12 כִּי־כה אמר יהוה הבני נטה־אליה כנהר שלום וכנחל שומף כבוד גוים וינקתם על־צד תנשאו ועל־ברכים תשעשעו: 13 כֹּאִישׁ אשר אמו הנחמנו בן אנכי אנתמכם ובירושלם הנחמו: 14 וראיתם וישש לבכם ועצמותיכם כהשא תפרחנה ונדעה וד־יהנה את־עבדיו ונעם את־אבינו: 15 כִּי־הנה יהנה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו ונערתו בל־הבי־אש: 16 כי באש יהנה נשפט ובחרבו את־כל־בשר ורבו חללי יהנה: 17 המתקדשים והמטהרים אל־הננות אחר *אחד) אחת) בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעקב ויהוה וספו נאם־יהוה: 18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את־כל־הגוים והקשנות ובאו וראו את־קבודי: 19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל־הגוים תרשים פול ולוד משכי קשת תבל וזון האזים הרחקים אשר לא־שמעו את־שמעו ולא־ראו את־קבודי והגידו את־קבודי בגוים: 20 והביאו את־כל־אחיכם מכל־הגוים מנתח ומחיה פסוטים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרפות על הר קדשי וירושלם אמר יהוה כאשר בני ישראל את־המנתח בכלי שחור בית יהוה: 21 וגם־מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה: 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם־יהוה בן יעמד ורעם ושמוכם: 23 והיה מד־הדרש בחורשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל־בשר להשתחות לפני אמר יהוה: 24 ויצאו וראו בפגרי האזנים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכפה ודני דראון לכל־בשר:

ירמיהו

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בעתות בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר-יהוה אליו בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה בשלש-עשרה שנה למלכו: 3 ויהי בימי יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה ערסם עשרה שנה לצדקיהו בן-יאשיהו מלך יהודה עד-גלות ירושלם בתדוש החמישי: 4 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 5 בטרם *אצורך (אצורך) בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: 6 ואמר אתה אדוני יהוה הגה לא-ידעתי דבר כירגער אנכי: 7 ויאמר יהוה אלי אל-תאמר נער אנכי כי על-כל-אשר אשליחך תלך ואת כל-אשר אצורך תדבר: 8 אל-תירא מפניהם כי אתה אני להצילך נאם-יהוה: 9 וישלח יהוה את-ידו ונגע על-פי ויאמר יהוה אלי הגה נתתי דברי בפיך: 10 ראה הפקדתיך היום על-הגוים ועל-הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאבד ולחרס לבנות ולנטוע: 11 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר מה-אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי-שקד אני על-דברי לעשותו: 13 ויהי דבר-יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל-ישבי הארץ: 15 כי הני קרא לכל-משפחות ממלכות צפונה נאם-יהוה וכוהו ונתנו איש פסאו ופתח. שערי ירושלם ועל כל-חומותיה סביב ועל כל-ערי יהודה: 16 ודברתי משפט אוהם על כל-רעתם אשר עזבוני וקטרו לאלהים אחרים ונשתחוו למעשי ידיהם: 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל-אשר אנכי אצנך אל-תחת מפניהם בן-אתה לפניהם: 18 ואני הגה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברוגל ולחמות נחשת על-כל-הארץ למלכי יהודה ולשריה לבתיה וילעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כיראתך אני נאם-יהוה להצילך: פ

2

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 הלא נקראת באוני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריהך אהבת פלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: 3 קדש ישראל ליהוה ראשית הבואה כל-אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאם-יהוה: 4 שמעו דבר-יהוה בית יעקב וכל-משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה-מצאו אבותיכם כי עול כי רחקו מעלי ונלכו אחרי ההבל ונהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אהנו מארץ מצרים המוליד אותנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמנות בארץ לא-עבר בה איש ולא-ישב אדם שם: 7 ואביא אתכם אל-ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותשמאו את-ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידענו והרעים פשעו כי והנביאים נבאו בפל ואתה לא-יועלו הלכו: 9 לכן עד אריב אתכם נאם-יהוה ואתפני בניכם אריב: 10 כי עברו אני כתיים וראו וקבר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה קזאת: 11 התימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: 12 שמו שמום על-זאת ושערו חרבו מאד נאם-יהוה: 13 כישתום רעות עשה עמי אזני עזבו מקור ומים חיים לחצב להם בארות ברות נשברים אשר לא-יכלו המים: 14 העבד ישראל אס-יליד בית הוא מדוע הגה לבו: 15 עליו ישאנו כפרים נתנו קולם ונשיתו ארצו לשמה עריו *נצתה (נצתה) מבלי ישב: 16 גם-בני-נף *ותחפנס (ותחפנתס) ורעוד קרקד: 17 הלא-זאת תעשה לך עזבך את-יהוה אל-היך בעת מולידך בדרך: 18 ועתה מה-לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה-לך לדרך אשור לשתות מי נהר: 19 תנסךך רעתך ומשבותיך תוכיח ודעי וראי כירע ומר עזבך את-יהוה אל-היך ולא פחדתי אליו נאם-אדוני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שבדתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא *אעבר (אעבור) כי על-כל-נבעה נבעה ותחת כל-עץ רענן את צעה זנה: 21 ואנכי נטעתיך שרף כלה זרע אמת ואידך נהפכת לי סוכי הגפן נכריה: 22 כי אם-תכבסי בנתך ותרבי לך ברית נחתם עונך לפני נאם אדוני יהוה: 23 אידך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא תלכתי ראי דרפך בניא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: 24 פרה ו למד מדבר באנת *נפשו (נפשה) שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל-מבקשיה לא יעפו בחדשה ימצאוה: 25 מנעי רגלך מיתח *ויגורגך (ויגורגך) ויגורגך מצמאה ותאמרי נאש לוא כיראתי זרים ואתריהם אלה: 26 כבשת נגב כי ימצא בן הכישו בית

ישראל הָמָּה מַלְכֵיהֶם שְׂרִייהֶם וְכַהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם: 27 אָמְרִים לְעַץ אָבִי אֶתָּה וְלֹאֲבֹל אֶתָּה *לְדַחֲנִי (וְלִדְחֹנִי) כִּי־פָנּוּ אֵלַי עָרְף וְלֹא פָנִים וּבַעַת הַרְעַתָּם יֹאמְרוּ קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנִי: 28 וְאִיָּה אֶל־הַיָּד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּךְ וְקוּמָה אִם־יוֹשִׁיעִידָךְ בַּעַת רַעַתְךָ כִּי מִסָּפֶר עָרִידָה הָיָה אֶל־הַיָּד וְהִדְרָה: ס 29 לָמָּה תִּרְיָבוּ אֵלַי בְּלַכְּם פִּשְׁעֵתֶם כִּי נֹאֲמִי־הָיָה: 30 לְשׂוֹא הַיְּתִי אֶת־בְּנֵיכֶם מוֹסֵר לֹא לָקַחוּ אֶכְלָה חֶרֶבְכֶם וּנְבִיאֵיכֶם כַּאֲרִיבָה מִשְׁחִיתִי: 31 הַדּוֹר אֶתֶם רְאוּ דְבַר־יְהוָה הַמְדַבֵּר הַיְּתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרְץ מֵאֲפֻלָּה מְדוּעַ אֶמְרוּ עִמָּי נִדְּנִי לֹא־נִבְּאוּ עוֹד אֵלַיְךָ: 32 הַתִּשְׁבַּח בְּתוֹלְדָה עָדִידָה כִּלְהָ קִשְׁרִיהָ וְעִמָּי שְׂכַחֲנִי יָמִים אֵין מִסָּפֶר: 33 מִה־תִּשְׁכַּח דְּרַבְּךָ לְבַקֵּשׁ אֶתְּכָה לְכֹן גַּם אֶת־הַרְעוּת *לְמַדְתִּי (לְמַדְתָּ) אֶת־דְּרַכְךָ: 34 גַּם בְּכַנְפֵיךָ נִמְצְאוּ חֵם נִפְשוֹת אֲבִיוֹנִים וְנָקִים לֹא־בְמַחְתָּרַת מִצְאָתִים כִּי עַל־כֹּל־אֵלֶּה: 35 וְתֹאמְרוּ כִּי נִקְוִי אִךְ שָׁב אִפּוּ מִמֶּנִּי הֲנִי נִשְׁפָּט אוֹתְךָ עַל־אֲמַרְךָ לֹא חָטָאתִי: 36 מִה־תּוֹלִי מֵאֵד לְשֹׁנֹת אֶת־דְּרַבְּךָ גַּם מִמְצְרִים תִּבּוֹשִׁי כַּאֲשֶׁר־בִּשְׁתֵּי מֵאֲשׁוֹר: 37 גַּם מֵאֵת זֶה תִּצְאָל וְיִדְרָךְ עַל־רֹאשְׁךָ כִּי־מֵאֵס יְהוָה בְּמִבְטַחְךָ וְלֹא תִצְלַחֲךָ לָהֶם:

3

1 לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִלְכָה מֵאִתּוֹ וְהִיָּתָה לְאִישׁ־אֲחֵר הַיּוֹשֵׁב אֵלֶיָּה עוֹד הַלּוֹא חֲנוּף תִּחְנַף הָאֶרֶץ הַהִיא וְאֶת זָנִית רַעִים רַבִּים וְשׁוֹב אֵלַי נֹאֲמִי־יְהוָה: 2 שְׂאִי־עֵינֶיךָ עַל־שָׁפִים וְרֵא אִיפֹה לֹא *שָׁנְלָתָ (שָׁכַבְתָּ) עַל־דְּרָכִים יִשְׁבֶּת לָהֶם כַּעֲרָבִי בַּמְדְּבָר וּתְחַנְיָנִי אֶרְץ בְּזוּיָתְךָ וּבְרַעַתְךָ: 3 וְיִמְנַעֲנִי רַבִּים וּמְלַקֹּשׁ לֹא הֵיָה וּמִצַּח אִשָּׁה זוֹנָה הֵיָה לָךְ מֵאֲנַת הַכֶּלֶם: 4 הַלּוֹא מֵעַתָּה *קַרְאָתִי (קַרְאָתָה) לִי אָבִי אֵלֶיךָ נְעָרִי אֶתָּה: 5 תִּינָטֵר לְעוֹלָם אִם־יִשְׁמַר לְנִצְחָה הַגֵּה *דְּבַרְתִּי (דְּבַרְתָּ) וּתְעַשִׂי הַרְעוּת וּתִוָּכַל: 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בְּיָמֵי יֹאשִׁיָהוּ הַמֶּלֶךְ תִּרְאִיתָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל הַלֵּכָה הִיא עַל־כֹּל־הַר גְּבָה וְאֶל־תַּחַת כַּלְעֵץ רַעֲנָן וּתְזוּנֵי־שֶׁם: 7 וְאָמַר אֲחֵרִי עֲשׂוּתָה אֶת־כֹּל־אֵלֶּה אֵלַי תִּשׁוּב וְלֹא־שָׁכַח *וּתִתְרָא (וּתִרְאֵ) בְּגוֹדָה אַחֻזָּתָה וְהִוָּדָה: 8 וְאָרָא כִּי עַל־כֹּל־אֲדוּת אֲשֶׁר נִאֲפָה מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל שְׁלַחְתִּיהָ וְאָתָּן אֶת־כִּסֵּר בְּרִיתְתִיהָ אֵלֶיָּה וְלֹא יִרְאָה בְּגוֹדָה יְהוּדָה אַחֻזָּתָה וְתִלְךָ וּתְזוּן גַּם־הִיא: 9 וְהִיָּה מִקְּל וְנִתְּתָה וּתְחַנְיָךְ אֶת־הָאֶרֶץ וּתְנַאֲף אֶת־הָאָבֶן וְאֶת־הָעֵץ: 10 וְגַם־כָּל־זֹאת לֹא־שָׁכַח אֵלִי בְּגוֹדָה אַחֻזָּתָה יְהוּדָה כָּל־לֵבָה כִּי אִם־בְּשִׁקֵּר נֹאֲמִי־יְהוָה: 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צְדָקָה נִפְשָׁה מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל מִבְּגוֹדָה יְהוּדָה: 12 הַלֵּךְ וְקַרְאָת אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צְפוּנָה וְאֶמְרַת שׁוֹכַח מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל נֹאֲמִי־יְהוָה לֹא־אֲפִיל כִּנִּי כֶּסֶם כִּי־חֲסִיד אֲנִי נֹאֲמִי־יְהוָה לֹא אֲטוֹר לְעוֹלָם: 13 אִךְ דְּעִי עוֹנֵךְ כִּי בֵיתְךָ אֶל־הַיָּד פִּשְׁעַת וּתְפִזְרִי אֶת־דְּרַכְךָ לְדָרִים תַּחַת כַּלְעֵץ רַעֲנָן וּבְקוּלִי לֹא־שְׁמַעְתֶּם נֹאֲמִי־יְהוָה: 14 שׁוֹבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים נֹאֲמִי־יְהוָה כִּי אֲנִכִּי בַעֲלִיתִי כֶּסֶם וְלִקְחִיתִי אֶתְכֶם אֶחָד מְעִיר וּשְׂנִים מִמְשַׁפְּחָה וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן: 15 וְנִתְּתִי לְכֶם רַעִים כְּלָבִי וְרַעוּ אֶתְכֶם דְּעָה וְהִשְׁכִּיל: 16 וְהָיָה כִּי תִרְבוּ וּפְרִיתֶם בְּאֶרֶץ בְּיָמֵים הַהֵמָּה נֹאֲמִי־יְהוָה לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוּן בְּרִית־יְהוָה וְלֹא יַעֲלָה עַל־לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ בֹו וְלֹא יִקְרוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה עוֹד: 17 בַּעַת הַהִיא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַם כֶּסֶף יְהוָה וְנִקְוִי אֵלֶיָּה כֹל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה לִירוּשָׁלַם וְלֹא־יִלְכוּ עוֹד אֲחֵרֵי שְׂרָרֹת לְכֶם הַרְעִ: ס 18 בְּיָמֵים הַהֵמָּה יִלְכוּ בֵית־יְהוּדָה עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וּיְבֹאוּ וְיִחַדּוּ מֵאֶרֶץ צְפוֹן עַל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם: 19 וְאֲנִכִּי אֶמְרַתִּי אִיךְ אֲשִׁיתְךָ בְּבָנִים וְאֶתֹן־לָךְ אֶרֶץ חֲמוּדָה נִחַלַת צְבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם וְאָמַר אָבִי *תְּקַרְאוּ (תְּקַרְאִי) וּמֵאֲחֵרֵי לֹא *תִּשׁוּבוּ (תִּשׁוּבוּ): 20 אֲבֹן בְּגוֹדָה אִשָּׁה מְרַעֵה כֹן בְּגוֹדְתֶם כִּי בֵית יִשְׂרָאֵל נֹאֲמִי־יְהוָה: 21 קוֹל עַל־שָׁפִים נִשְׁמַע כִּכִּי תְחַנְיָנִי כִּכִּי יִשְׂרָאֵל כִּי הָעוּ אֶת־דְּרַכְּכֶם שְׁכַחֲתֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: 22 שׁוֹבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים אֶרְפָּה מִשׁוֹבְתֵיכֶם הֲנִנוּ אֲתָנּוּ לָךְ כִּי אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: 23 אֲבֹן לְשִׁקֵּר מוֹנֵבְעוֹת הַמּוֹן הַרִים אֲבֹן בֵּיתְךָ אֱלֹהֵינוּ תִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל: 24 וְהַבִּשְׁת אֶכְלָה אֶת־יָדַי אֲבוֹתֵינוּ מִנְעוּרֵינוּ אֶת־צִאֲנָם וְאֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם: 25 נִשְׁכַּחַה בְּכִשְׁתָּנוּ וְתִכְסְנוּ כַּלְמִתָּנוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שְׁמַעֲנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ס

4

1 אִם־תִּשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנֹאֲמִי־יְהוָה אֵלַי תִּשׁוּב וְאִם־חֲסִיד שְׂקוּצִיךָ מִפְּנֵי וְלֹא תִנּוּד: 2 וְנִשְׁבַּעְתָּ חֲיִי־יְהוָה בְּאֲמַת מִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה וּתְחַבְּרוּ כֹו גּוֹיִם וּבֹו וְתִתְלַלוּ: ס 3 כִּי־כָה וְאָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיִירוּשָׁלַם גִּירוּ לְכֶם גִּיר וְאֶל־תִּזְרְעוּ אֶל־קוֹצִים: 4 הַמְלוּ לִיהוָה וְהִסְרוּ עֲרָלוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיִשְׁכַּח יִירוּשָׁלַם כִּי־תִצְאָה מִתְּיָד יְהוָה וְיִבְעֶרָה וְאֵין מִכְפָּה מִפְּנֵי רַע מַעֲלָלֵיכֶם: 5 הִגִּידוּ בֵיתְיְהוָה וּבִירוּשָׁלַם הַשְּׂמִיעוּ

ואמריו *ותקעו) תקעו) שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל-ערי המבצר: 6 שאר-גס ציונה העיוז אל-תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: 7 עלה ארצה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצה לשמה ערוד תציגה מאין יושב: 8 על-זאת חנרו שקים ספרו וחילילו כי לא-שב חרון אף-יהוה ממנו: 9 ותנה כיום-ההוא נאם-יהוה יאבר לב-המלך ולב השרים ונשמלו הכהנים והנביאים ותמהו: 10 ואמר אלהי אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהנה לכם ונגעה חרב ער-הנפש: 11 בעת ההיא ואמר לעם-הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרדך בת-עמי לוא לזרות ולוא להבר: 12 רוח מלא מאלה נבוא לי עתה גם-אני אדבר משפטים אותם: 13 הנה כעננים יעלה וכסופה מרפבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדרנו: 14 כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי ער-מתי תלין בקרנך מחשבות אונד: 15 כי קול מניד מדה ומשמיע און מהר אפרים: 16 הזכירו לגוים הנה השמיעו על-ירושלם נצרים באים מארץ המרתק ויתנו על-ערי יהודה קולם: 17 כשמתי שדי היו עליה מסביב כיראתי מרתה נאם-יהוה: 18 דרדך ומעלילוך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע ער-לבך: 19 מעי מעי *אחולה (אחילה) קירות לבי המהלי לבי לא אחריש כי קול שופר *שמעתי) שמעת) נפשי תרועת מלחמה: 20 שבר על-שבר נקרא כי שדךה כל-הארץ פתאם שדרו אחלי רגע וריעתי: 21 ער-מתי אראה-גס אשמעה קול שופר: 22 כי וי איל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים תמה ולא נבונים תמה חכמים תמה לתרע ולהיטיב לא ידעו: 23 ראיתי את-הארץ והנה-תהו ובהו ואל-השמים ואין אורם: 24 ראיתי ההרים והנה רעשים וכל-הגבעות התקלקלו: 25 ראיתי והנה אין הארם וכל-עוף השמים נדרו: 26 ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל-ערוי נחצו מפני יהוה מפני חרון אפו: 27 כירכה אמר יהוה שממה תהיה כל-הארץ וכלה לא אעשה: 28 על-זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כיר-בדבתי זמתי ולא נתמתי ולא-אשוב ממנה: 29 מקול פרש ורמה קשת ברחת כל-העיר באו פעבים ובכפים עלו כל-העיר עזובה ואין-יושב בהן איש: 30 *ואתי) ואת) שדרו מה-תעשי כיר-תלכשי שני כיר-תעדי ער-יהב כיר-תקרעי בפור עינוך לשוא תתפי מאס-כך עבדים נפשך ובקשו: 31 כי קול כחולה שמעתי צרה כמכבירה קול בת-ציון תתנח תפרש כפיה אורינא לי כיר-עפה נפשי להרגים: פ

5

1 שוטטו בחוצות ירושלם וראו-נא ודעו ובקשו כרחובותיה אסתמצאו איש איש עשה משפט מבקש אמונה ואסלה לה: 2 ואם כיר-יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו: 3 יהנה עינוך תלוא לאמונה הכיתה אתם ולא-תלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: 4 ואני אמרתי אף-דלים הם נואלו כי לא ידעו דרדך יהנה משפט אליהם: 5 אלכהלי אל-הנדלים ואדברה אותם כי תמה ידעו דרדך יהנה משפט אליהם אף תמה יחדו שברו על נתקו מוסרות: 6 על-כן תכם ארזה מיזר זב ערבות ישדרם נמר שקד על-עריהם כל-היוצא מהנה ושהף כי רבו פשעיהם עצמו *משבותיהם) משובותיהם: 7 אי לזאת *אסלות) אסלה(לך בנך עזבני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה ותגדו: 8 סוסים מיונים משכים היו איש אל-אשת רעהו יצגלו: 9 העל-אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בניו אשר-קזה לא תתנקם נפש: 10 עלו כשרותיה ושחתו וכלה אל-תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהנה תמה: 11 כי כגוד כגודו בי בית ישאל ובית יהודה נאם-יהוה: 12 כחשו ביהוה ויאמרו לא-הוא ולא-תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: 13 והנביאים יהיו לזיוח והדבר אין בהם פה יעשה להם: 14 לכן כה-אמר יהוה אלתי צבאות יען דברכם את-הדבר הזה הנני נתן דברי כפיד לאש והעם הזה עצים ואכלתם: 15 הנני מביא עליכם גוי ממרתק בית ישאל נאם-יהוה גוי ויתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא-תדע לשנו ולא תשמע מה-דבר: 16 אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: 17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו כנך ובנותיך יאכל צאנך ובקריך יאכל נפנה ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בושח בנהה בחרב: 18 וגם בנימים תמה נאם-יהוה לא-אעשה אתכם כלה: 19 והנה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אליהנו לנו את-כל-אלה ואמרת אליהם כאשר עובתם אותי ותעבדו אלי נבר בארצכם בן תעבדו ירים בארץ לא לכם: 20 ס הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: 21 שמעו-נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אונים להם ולא ישמעו: 22 האותי לא-תראו נאם-יהוה אם מפני לא תחילו אשר-שמתי חול גבול להם חרעוכם

ולא יעבדנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעבדנהו: 23 ולעם הזה הזה לב סוכר ומורה סרו ונלכו: 24 ולא אמרו בלבכם גיורא נא את־יהנה אל־הינו הנתן גשם *יורה (יורה ומלקוש בעתו) שבעות חקות קציר ישמר־לנו: 25 עונותיכם הטו־אלה וטאותיכם מנעו הטוב מכם: 26 כִּי־נמצאו בעמי רשעים ישור כשד קישים הציבו משחית אנשים ילכו: 27 ככלוב מלא עוף כן בתיכם מלאים מרמה על־כן גדלו ויעשירו: 28 שמנו עשתו גם עברו דברי־רע דין לא־לנו דין יהוה ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: 29 העל־אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגיו אשר־כזה לא התנגם נפשי: 30 שמה ויעשירו־ה נהיתה בארץ: 31 הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על־ידיהם ועמי אהבו כן ומה־תעשו לאחריהם:

6

1 העזו ו בגי בנימו מקרבו וירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל־בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ישבר גדול: 2 הנה והמענה דמיתי בת־ציון: 3 אליה יבאו רעים ועד־יהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את־ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי־פנה היום כי ינטו צל־ל־ערב: 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: 6 כי זה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על־ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה: 7 בקיר *בגר (ביר) מימיה כן תקרה רעה חס ונשד ישמע בה על־פני תמיד חלו ומכה: 8 הוסרי ירושלם פן־תקע נפשי ממד פן־אשימד שממה ארץ לא נושבה: 9 פ זה אמר יהוה צבאות עולל ועוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על־סלסלות: 10 על־מי אדברה ואעידה ושמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דברי־יהוה הנה להם לתרפה לא יחפצו־בו: 11 ואת חמת יהוה ו מלאתי גליתי הכיל שפך על־עולל בחוץ ועל סוד בחורים וחדו כי־נמ־איש עם־אשה וילכו זקן עם־מלא ימים: 12 ונסבו בתיכם לתחרים שרות ונשים וחדו כי־אשה את־גרי על־ישיבי הארץ נאם־יהוה: 13 כי מקמנם ועד־גדולם כלו בוצע בוצע ומנביא ועד־כהן כלו עשה שקר: 14 וירפאו את־שבר עמי על־נקלה לאמר שלום ו שלום ואין שלום: 15 הדישו כי תועבה עשו גם־בוש לא־יבושו גם־הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת־פקדתיים יכשלו אמר יהוה: 16 פ זה אמר יהוה עמדו על־דרכים וראו ושאלו ונתבות עולם איזה דרך הטוב ולכו־בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא גלך: 17 נתקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: 18 לכן שמעו הנוגים ודעו עדה את־אשר־בם: 19 שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל־העם הזה פרי מושבותם כי על־דברי לא הקשיבו ותודתי ונמאס־בה: 20 למה־זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרתק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא־יערבו לי: 21 לכן בה אמר יהוה הנני נתן אל־העם הזה מכשלים וכשלו כם אבות ויבנים וחדו שכן ורעו *יאבדו (ואבדו): 22 פ זה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון ונוי גדול יעור מנר־ב־ארץ: 23 קשת וכידון וחזקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כי־ם יהמה ועל־סוסים ורכבו ערוך כאיש למלחמה על־יד בת־ציון: 24 שמענו את־שמעו רפו ודינו צרה החזיקתנו חיל פיולדה: 25 אל־*תצאי (תצאו) השדה ובדרך אל־*תלכי (תלכו) כי חרב לא־ב מגור מסביב: 26 בת־עמי חגרי־שק והתפלשי באפר אכל יחיד עשי לך מספר תמורגים כי פתאם יבא השדר עלינו: 27 בחון נתתיד בעמי מבצר ותדע ובחנת את־דרכם: 28 כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברגל כלם משחיתים המה: 29 נתר מפח *מאשתם (מאש תם) עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: 30 כסף נמאס קראו לתם כי־מאס יהוה בהם: 31

7

1 תדבר אשר הנה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את־הדבר הזה ואמרת שמעו דברי־יהוה כל־יהודה הנבאים בשערים האלה להשתחזות ליהוה: 3 כה־אמר יהוה צבאות אל־י ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: 4 אל־תבטחו לכם אל־דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: 5 כי אם־היטיב היטיבו את־דרכיכם ואת־מעלליכם אם־עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: 6 גר יהוה ואלמנה לא תעשקו והם נקי אל־תשפכו במקום הזה ואתרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: 7 ושפנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למנוע־עולם ועד־עולם: 8 הנה אתם בפתים לכם על־דברי השקר לבלתי הועיל: 9 הננוב ו נאף והשבע לשקר וקפז לבשל והלך אחרי אלהים אחרים אשר

לֹא יִדְעֶתֶם: ¹⁰ וּבֹאֲתֶם וְעַמְדַתְּם לִפְנֵי בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלָיו וְאָמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַתּוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה: ¹¹ הַמַּעֲרַת פְּרָצִים הִנֵּה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אֲנִי הִנֵּה רָאִיתִי נֹאם־יְהוָה: ¹² כִּי לִכְרֹנָא אֶל־מִקְוֵי אֲשֶׁר בְּשִׁילֹו אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם בְּרַאשׁוֹנָה וְרָאוּ אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: ¹³ וְעַתָּה יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נֹאם־יְהוָה וְאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם הַשֶּׁבֶם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְאֶקְרָא אֲתֶכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם: ¹⁴ וְעָשִׂיתִי לְבַיִת וְאֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלָיו אֲשֶׁר אֲתֶם בְּטֹחִים בּוֹ וְלִמְקוֹם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלְאֲבוֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשִׁלֹו: ¹⁵ וְהִשְׁלַכְתִּי אֲתֶכֶם מֵעַל פְּנֵי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם אֵת כָּל־יַרְדֵּעַ אֲפָרַיִם: ¹⁶ וְאַתָּה אֶל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בְעַדָּם רִגְוָה וּתְפִלָּה וְאַל־תִּפְגַּע־בִּי כִּי־אֲיַנְנִי שְׁמַע אֲתָךְ: ¹⁷ הַאֲיִנְךָ רָאָה מָה הָמָּה עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם: ¹⁸ הַבָּנִים מִלְקָטִים עֲצִים וְהָאֲבוֹת מִבְּעָרִים אֶת־הָאֵשׁ וְהַנְּשִׂים לִשְׂוֹת בְּצֶק לַעֲשׂוֹת פְּנִיִם לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסֹּד נֹסְכִים לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִסֵּנִי: ¹⁹ הַאֲתִי הֵם מִכְּעִסִּים נֹאם־יְהוָה הֲלוֹא אֲתֶם לְמַעַן בָּשַׂת פְּנֵיהֶם: ²⁰ לָכֵן כֹּה־אָמַר וְאֲדַבֵּר יְהוָה הַזֶּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְכַת אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבַּהֲמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׁדָה וְעַל־פְּרִי הָאֲדָמָה וּבְעֶרְכָה וְלֹא תִכְבֶּה: ²¹ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאֶכְלוּ בָשָׂר: ²² כִּי לֹא־דַבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בְּיָוֵם *הוֹצִיא (הוֹצִיאִי) אוֹתְם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־דַּבְרֵי עוֹלָה וְזִבְחִים: ²³ כִּי אִם־אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתְם לֵאמֹר שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעַם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־הַדְּרָוֹת אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֲתֶכֶם לְמַעַן יִיטֵב לָכֶם: ²⁴ וְלֹא שְׁמַעְוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנֵם וַיִּלְכוּ בְּמַעֲשֵׂוֹת בְּשָׂרָוֹת לָכֶם הִרַע וַיְהִי לְאֲחֹזֵר וְלֹא לְפָנִים: ²⁵ לְמַן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁבֶם וְשָׁלַח: ²⁶ וְלֹא שְׁמַעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנֵם וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפֵּם הִרַעוּ מֵאֲבוֹתֶם: ²⁷ וְדַבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמַעוּ אֲלֵיךְ וְקִרְאתִי אֲלֵיהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ: ²⁸ וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֵיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר אֲבָדָה הָאֲמוּנָה וּנְכַרְתָּה מִפִּיהֶם: ²⁹ וְזִי נִזְרָה וְהַשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל־שִׁפְיָם קִנְיַת כִּי מֵאֵס יְהוָה וַיִּשָּׂש אֶת־דָּוָר עֲבַרְתּוּ: ³⁰ כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הִרַע בְּעֵינֵי נְאֻם־יְהוָה שְׁמוֹ שְׁקוּצָהִם בְּבַיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלָיו לְטִמְאוֹ: ³¹ וּבָנֵו בְּמוֹת הַחֹפֶת אֲשֶׁר בְּנִי אֶבְרָם לְשָׂרָף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאַת־בְּנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל־לְבִי: ³² לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאם־יְהוָה וְלֹא יֵאָמֵר עוֹד הַחֹפֶת וַיָּגִי בְּיָהִם כִּי אִם־צִיא הַחֲרָגָה וּקְבָרוֹ כַּחֲפַת מֵאִין מְקוֹם: ³³ וְהִיָּתָה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד: ³⁴ וְהִשְׁבַּתִּי וּמַעְרִי יְהוּדָה וּמְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִחָה קוֹל חֲתוּן וְקוֹל כְּלָה כִּי לַחֲרָבָה תִּתְּנָה הָאָרֶץ:

8

¹ בַּעַת הָיָא נֹאם־יְהוָה יוֹצִיאֻו (יוֹצִיאֻו) אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֵת־עַצְמוֹת־שָׂרָיו וְאֵת־עַצְמוֹת הַכַּהֲנָיִם וְאֵת־עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֵת־עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלַם מִקְבָּרֵיהֶם: ² וּשְׂטָחוּם לְשִׁמּוֹ וּלְזִרְחָו וּלְכָל וּצְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֶהְבִּים וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרָשׁוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְהָיוּ: ³ וּנְבַחְרָה מוֹת מַחֲיִים לְכָל הַשְּׂאֲרִית הַנִּשְׂאָרִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הַרְּגָה הַזֹּאת בְּכָל־הַמְּקוֹמוֹת הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת: ⁴ וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הוֹפְלוּ וְלֹא יִקְוּמוּ אִם־יָשׁוּב וְלֹא יִשְׁבוּ: ⁵ מוֹדַע שׁוֹבְבָה הָעָם הַזֶּה וְרוּשָׁלַם מִשְׁבָּה נִצַּחַת הַחַיִּיקוֹ בַּחֲרָמוֹת מֵאֲנוּ לְשׁוּב: ⁶ הַקִּשְׁבַּתִּי וְאֲשַׁמַּע לֹא־כֵן וְדַבְּרוּ אִין אִישׁ נְהָם עַל־רַעְתּוֹ לֵאמֹר מָה עָשִׂיתִי כִּלָּה שָׁב *בְּמַרְצוֹתֶם (בְּמַרְצוֹתֶם) כְּסוֹס שׁוֹטֵף בְּמִלְחָמָה: ⁷ גַּם־חֲסִידָה כְּשִׁמּוֹם יִרְעַה מוֹעֲדֶיהָ וְתָר *וְסוֹס (וְסוֹס) וְעוֹזָר שְׁמָרוּ אֶת־עַת בְּאֵנָה וְעָמְלִי לֹא יִדְעוּ אֵת מוֹשֶׁפֶט יְהוָה: ⁸ אִיכָה תֵאמְרוּ חֲכָמִים אֲנָחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אֲמָנוּ אֲבָל הִנֵּה לְשַׁקֵּר עָשָׂה עִט שִׁקְרָה סִפְרִים: ⁹ הִבְשִׂו חֲכָמִים חֲתוּ וַיִּלְכְּדוּ הִנֵּה בְּדַבְרֵי־יְהוָה מֵאִסוּ וְחַכְמַת־מָה לָהֶם: ¹⁰ לָכֵן אֲתָן אֶת־נִשְׂיָהֶם לְאֲחֵרִים שְׂדוֹתֵיהֶם לְיוֹרְשִׁים כִּי מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל כִּלָּה בְּצַע בְּצַע מִנְבִיא וְעַד־כְּהֵן כִּלָּה עָשָׂה שִׁקְרָה: ¹¹ וַיִּרְפָּו אֶת־שִׁבְרַת־בַּת־עַמְלִי עַל־נִקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם: ¹² הִבְשִׂו כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַם־בוֹשׁ לֹא יִבְשׂוּ וְהַכֶּלֶם לֹא יִדְעוּ לָכֵן יִפְלוּ בַּנְּפִלִים בַּעַת פְּקוּדָתָם וְכִשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: ¹³ אִסְף אִסְפָם נֹאם־יְהוָה אִין עֲנִבִים בְּנִפְן וְאִין חֲאָנִים בַּחֲתָנָה וְהַעֲלָה נִבְל וְאַתָּן לָהֶם וְעַבְרוּם: ¹⁴ עַל־מָה אֲנָחְנוּ וְשִׁבִים הֵאָסְפוּ וְנִבְאוּ אֶל־עָרֵי הַמְּבָרָךְ וְנִדְמָה־שָׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקְנוּ מִי־רֹאשׁ כִּי חֲטָאנוּ לִיהוָה: ¹⁵ קְנָה לְשְׁלוֹם וְאִין

טוב לעת מרפח והנה בעתה: 16 מִדָּן נִשְׁמַע נִחְתָּת סוֹסֵי מִקוֹל מִצְהָלוֹת אֲבִינִי רַעֲשָׁה כְּלִי-הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֵּאָכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאֶה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: ס 17 כִּי הִנְנִי מוֹשְׁלָח בְּכֶם נְחֻשִׁים צַפְעִנִים אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם לֶחֶשׁ וְנִשְׁכוּ אֶתְכֶם נֶאֱמַר יְהוָה: ס 18 מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יִגוֹן עָלַי לְבִי דָוִי: 19 הִנֵּה קוֹל שׁוֹעֵת בַּתְּעַמִּי מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הִינְהוּ אֵין בְּצִיּוֹן אִם-מִלְפָּנֶיהָ אֵין בַּח מְדוּעַ הַכַּעֲסוּנִי בַּפְּסָלֵיהֶם בַּהֲבִלִי נָכַר: 20 עֶבֶר קָצִיר כָּלָה קִיץ וְאֶנְחָנוּ לֹא נוֹשְׁעָנוּ: 21 עַל-שִׁבְרֵי בַתְּעַמִּי הַשְּׁבִרְתִּי קִדְרְתִּי שָׁמָּה הִחֲקוּתִנִּי: 22 הַצָּרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם-רַפָּא אֵין שָׁם כִּי מְדוּעַ לֹא עָלְתָה אֶרְכָּת בַּתְּעַמִּי: 23 מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מִים וְעֵינַי מְקוֹר דְּמָעָה וְאֶבְכְּהָ וַיִּמָּם וְלִילָה אֶת חֲלָלִי בַתְּעַמִּי:

9

1 מִי־יִתֵּנִי בַמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶתְעַמִּי וְאֶלְכָה מֵאֵתֶם כִּי כֻלָּם מִנְאֲפִים עֲצַרְת בְּנִדְמִים: 2 וַיִּדְרְכוּ אֶת-לִשְׁוֹנָם קִשְׁתָּם שִׁקְר וְלֹא לְאִמּוּנָה נִבְּרוּ בְּאֶרֶץ כִּי מֵרַעַה אֶל-רַעַה וַיֵּצְאוּ וְאֵתִי לֹא יָדְעוּ נֶאֱמַר יְהוָה: ס 3 אִישׁ מֵרַעַהוּ הַשְּׁמָרוּ וְעַל-כָּל-אֶחָ אֶל-תִּבְטְחוּ כִּי כָל-אֶחָ עָקוֹב וְעָלָב וְכָל-רַע רָכִיל יִהְיֶה: 4 וְאִישׁ בְּרַעַהוּ יִתְחַלְוּ וְאָמַת לֹא יִדְבְּרוּ לְמִדְרוֹ לְשׁוֹנֵם דְּבַר-שִׁקְר הַעֲנֶה גֵלְאוּ: 5 שְׂבַתְהוּ בַתּוֹךְ מִרְמָה בַּמִּרְמָה מֵאֲנִי דַעַת-אוֹתִי נֶאֱמַר יְהוָה: ס 6 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי צוֹרֵפִים וּבְחַנְתִּים כִּי-אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַתְּעַמִּי: 7 חֵץ *שׁוֹחֵט (שְׁהוּט) לְשׁוֹנֵם מִרְמָה דַּבֵּר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶתְרַעַהוּ יִדְבֵר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים אֶרְבוּ: 8 הֵעַל-אֶלָּה לֹא-אֶפְקֹדְכֶם נֶאֱמַר יְהוָה אִם בְּנִי אֲשֶׁר-כִּינֵה לֹא תִתְנַגֵּם נַפְשִׁי: ס 9 עַל-יְהִירָם אֲשֶׁא בְּכִי וְנָחִי וְעַל-נְאוֹת מִדְבַר קִינָה כִּי נִצַּחְתוּ מִבְּלִי-אִישׁ עֶבֶר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד-בַּהֲמָה נִדְרוּ הִלְכוּ: 10 וְנִתְתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם לְגִלְגַּלִּים מֵעוֹן תַּיִם וְאֶתְעַרְבִי וְהִינְהָ אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: ס 11 מִי־הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת-זֹאת וְאֲשֶׁר דַּבֵּר פִּירִינְהָ אֵלָיו וַיִּגְדֶּה עַל-מָה אֶבְרָה הָאָרֶץ נִצַּחְתָּה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי עֶבֶר: ס 12 וַיֵּאמֶר יְהוָה עַל-עֲזֹבְכֶם אֶת-תּוֹרַתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיהֶם וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא-הִלְכוּ בְּהַ: 13 וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂרָרִית לְבָם וְאַחֲרֵי הַבְּעֻלִים אֲשֶׁר לְמִדְרוֹם אֲבוֹתָם: ס 14 לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵאֲכִילֶם אֶת-הַעֵמֶם הַזֶּה לְעֵנָה וְהַשְׁקִיתִים מִי־רֹאשׁ: 15 וְהַפְּצוֹתִים בְּנוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַמָּה וְאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת-הַחֶרֶב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם: פ 16 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוּנָנִי וְקִרְאוּ לְמִקְנֵנוֹת וְתִבְוֹאֲנָה וְאֶל-הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ וְתִבְוֹאֲנָה: 17 וְתִמְחִינָה וְתִשְׁעָנָה עֲלֵינוּ גְדִי וְתִחַדְנָה עֲלֵינוּ דְּמָעָה וְעַפְשִׁינוּ וְזִלְזוּמִים: 18 כִּי קוֹל גְּדִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵד כִּי-עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכַּנּוֹתֵינוּ: ס 19 כִּי-שָׁמְעָנָה נְשִׁים דְּבַר-יְהוָה וְתַקַּח אֲזוֹנָם דְּבַר-פִּי וְלִמְדָנָה בְּנוֹתֵיכֶם נָהִי וְאֲשֶׁה רְעוּתָה קִינָה: 20 כִּי-עָלָה מִנֵּת בַּחלוּזֵינוּ בֵּא בְּאֶרְמִנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מְחִוּץ בַּחוּרִים מִרְחֻבוֹת: 21 דְּבַר כֹּה נֶאֱמַר יְהוָה וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמִן עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעַמִּיר מֵאַחֲרֵי הַקָּצֵר וְאֵין מֵאֶסֶף: ס 22 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-יִתְהַלְלֵל חֲכָם בַּחֲכָמוֹתָיו וְאֶל-יִתְהַלְלֵל הַנְּבוֹר בְּנְבוּרָתוֹ אֱלֹהֵי-יִתְהַלְלֵל עֲשִׂיר בְּעֶשְׂרֵוֹ: 23 כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלְלֵל הַמִּתְהַלְלֵל הַשֶּׁבֶל וַיִּרַע אוֹתוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה עֲשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי-בֹאֶלָה חֲפָצִיתִי נֶאֱמַר יְהוָה: ס 24 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֶאֱמַר יְהוָה וְיַפְקֹדְתִי עַל-כָּל-מוֹל בְּעֶרְלָה: 25 עַל-מַצְרַיִם וְעַל-יְהוּדָה וְעַל-אֲדוֹם וְעַל-בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל-מוֹאָב וְעַל-כָּל-קְצוּצֵי פֶאֶה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל-הַגּוֹיִם עֲרֻלִים וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲרֻלִי-לֵב: ס

10

1 שָׁמְעוּ אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר דַּבֵּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: 2 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל הַגּוֹיִם אֶל-תִּלְמְדוּ וּמֵאֲתוֹת הַשָּׁמַיִם אֶל-תַּחְתּוּ כִּי-יִתְחַו הַגּוֹיִם מִהֶמָּה: 3 כִּי-יַחֲקוֹת הַעַמִּים הַכֵּל הוּא כִּי-עֵץ מִנְעַר כָּרְתוּ מֵעֵשֶׂה יְדִי-חֲרַשׁ בְּמַעֲצָד: 4 בְּכֶסֶף וּבְזָהָב יִיבְהוּ בְּמִסְמְרוֹת וּבְמִקְבּוֹת יִחְקוּם וְלֹא יִפְקִי: 5 כִּתְמַר מִקְשָׁה הַמָּה וְלֹא יִדְבְּרוּ נְשׂוֹא וְנִשְׂוֹא כִּי לֹא יִצְעֲרוּ אֶל-תִּדְרָאוּ מֵהֶם כִּי-לֹא יָדְעוּ וְנִסְחֵי-יֹשִׁיב אֵין אוֹתָם: ס 6 מֵאֵין כְּמוֹד יְהוָה נְדוּל אֵתָה וְנְדוּל שְׁמוֹה בְּנְבוּרָה: 7 מִי לֹא יִרְאֶה מִלֵּד הַגּוֹיִם כִּי לֵדָה יֵאָתָה כִּי בְּכָל-חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל-מַלְכוּתֵם מֵאֵין כְּמוֹד: 8 וּבִאֲחַת יִבְעֲרוּ וּיְכַסְּלוּ מוֹסַר הַבָּלִים עֵץ הוּא: 9 כֶּסֶף מִרְעָה מִתְרַשֵּׁשׁ וַיִּבָּא וְזָהָב מֵאִפּוֹ מֵעֵשֶׂה חֲרַשׁ וַיְדִי צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשֶׁם מֵעֵשֶׂה חֲכָמִים פְּלָם: 10 וְיִהְיֶה אֱלֹהִים אֲמֵת הוּא-אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם מִקְצֵף תְּרַעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא-יִכְלוּ גוֹיִם וְעַמּוֹ: ס 11 כְּדָנָה תִּאמְרוּן לְהוֹם אֱלֹהִים דִּי-שְׁמִיָּא וְאַרְקָא לֹא עֲבָדוּ וְאֶבְדוּ מֵאַרְעָא וּמִן-תַּחְתּוֹת שְׁמִיָּא אֱלֹהִ: ס 12 עֲשֶׂה אֶרֶץ כִּכְחוֹ מְכִין תִּבְל בַּחֲכָמָתוֹ וּבַתְּבוּנָתוֹ נִמָּה שְׁמִיָּם: 13 לְקוֹל תִּתּוֹ הַמּוֹן מוֹם בְּשָׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשָׂאִים מִקְצֵה *אֶרֶץ) הָאָרֶץ (בְּרָקִים לְמִטְרַ עֲשֶׂה וַיִּוצֵא רִיחַ מֵאַרְבָּתָיו: 14 נִבְעַר

כִּלְאֵדָם מִדַּעַת הַבַּיִשׁ כִּלְצוֹרֶף מִפָּסֶל כִּי שָׁקַר נִסְכּוּ וְלֹא־רִוּחַ בָּם: ¹⁵ תִּבְלֵ תִמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים בַּעַת פְּקֻדָתָם יֹאבְדוּ: ¹⁶ לֹא־כֹאֲלֶה תִלְקַע יַעֲקֹב כִּי־יוֹצֵר תִּכְלֵ הוּא וַיִּשְׂרָאֵל שָׁבַע נִחְלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: ¹⁷ אִסְפִּי מֵאֶרֶץ בְּנֵעֲתָד *יִשְׁבְּתִי* (בְּמוֹצוֹר): ¹⁸ כִּי־כֹחַ אֲמַר יְהוָה הִנְנִי קוֹלֵעַ אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְהַצְּרֹתִי לָהֶם לִמְעַן יִמְצְאוּ: ¹⁹ אוֹי לִי עַל־שִׁבְרִי נִחְלָה מִכְּתִי וְנָנִי אֲמַרְתִּי אֲךָ יָה חֲלִי וְאִשְׁאֲנוּ: ²⁰ אֲחֲלִי שִׁדָּד וְכָל־מִיתָרֵי נִתְקוּ בְּנֵי יִצְחָק וְאִיזִים אִין־נִטָּה עוֹד אֲחֲלִי וּמְקוֹם רִיעוּתִי: ²¹ כִּי נִבְעֵרוּ הַרְעִים וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ עַל־כֵּן לֹא הִשְׁפִּילוּ וְכָל־מְרַעֲיָתָם נְפוּצָה: ²² קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָאָה וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאֶרֶץ צִפּוֹן לָשׁוּם אֶת־עַרְבֵי יְהוּדָה שְׁמָמָה מְעוֹן תַּיִם: ²³ יַדְעֵתִי יְהוָה כִּי לֹא לְאָדָם דָּרְכּוֹ לֹא־לְאִישׁ הַלֶּךְ וְהָכִין אֶת־צַעְדּוֹ: ²⁴ יִסְרַנִּי יְהוָה אֲדִי־בַמִּשְׁפָּט אֶל־בְּאִפְּךָ פֶן־תִּמְעַטְנִי: ²⁵ שִׁפְךָ חַמְתָּךְ עַל־הַנְּהוּם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּךָ וְעַל־מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ כִּי־אֲכַלְנִי אֶת־יַעֲקֹב וְאֲכַלְהוּ וַיִּכְלְהוּ וְאֶת־נְהוּהוּ הַשְּׁמוֹ: פ

11

¹ תִּדְבַר אֲשֶׁר הִנֵּה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: ² שָׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְדַבַּרְתֶּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יִשְׂרָאֵל וְרוּשָׁלַם: ³ וְאָמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת: ⁴ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיָוֵם הוֹצִיא־אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִכּוֹר הַבְּרָזִל לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אֶצְוֶה אֶתְכֶם וְהִיתִים לִי לְעַם וְנֹאכְלֵי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: ⁵ לִמְעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם לִתֵּת לָהֶם אֶרֶץ וְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ בְּיָוֵם הַזֶּה וְאָעַן וְאָמַר אָמֵן וְיְהוָה: ⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעַרְבֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר שְׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם: ⁷ כִּי הָעַד הַעַדְתִּי בְּאֲבוֹתֵיכֶם בְּיָוֵם הַעוֹלָמִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה הִשְׁכַּם וְהָעַד לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי: ⁸ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּגְלֹכוּ אִישׁ בְּשִׁרְרֵיחוֹ לָבָם הִרַע וְאָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת אֲשֶׁר־צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ: ⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצָא־קִשְׁרַב בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: ¹⁰ שָׁבוּ עַל־עוֹנוֹת אֲבוֹתָם הָרִאשִׁימִים אֲשֶׁר מָאֲנִי לִשְׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרֵי וְתִמָּה חִלְבוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרַי לַעֲבֹרָם הַפְּרוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם: ¹¹ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר לֹא־יֹדְעוּ לְצַאת מִמֶּנָּה וְזַעֲקוּ אֵלַי וְלֹא אֲשַׁמַּע אֲלֵיהֶם: ¹² וְהִלְכּוּ עָרֵי יְהוּדָה וְיִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְזַעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מִקְטָרִים לָהֶם וְהוֹשַׁע לֹא־יִוָּשְׁעוּ לָהֶם בַּעַת רַעְתָּם: ¹³ כִּי מִסְפָּר עָרֵיד הֵיוּ אֱלֹהֵיד יְהוּדָה וּמִסְפָּר חֲצוֹת יְרוּשָׁלַם שְׁמַתָּם מִזְבָּחוֹת לְבִשְׁת מִזְבָּחוֹת לְקַטֵּר לְבַעַל: ¹⁴ וְאִתָּה אֶל־תִּתְפַּלֵּל בַּעַד־הָרַעַם הַזֶּה וְאֶל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רַגְו וְתַפְלֶה כִּי אֲנִי שְׁמַע בַּעַת קְרָאִם אֵלַי בַּעַד רַעְתָּם: ¹⁵ מֵה לִּידִידֵי בְּרִיתִי עֲשׂוֹתָהּ הַמְזוּמָתָה הָרַבִּים וּבִשְׁר־קִדְשׁ וַעֲבָרוּ מִעֲלֶיךָ כִּי רַעֲחִי אֲז תַעֲלִי: ¹⁶ גִּית רַעַנֵן וַיִּפֶּה פְּרִי־תֹאֵר קָרָא יְהוָה שְׁמֹךְ לְקוֹל וְהַמּוֹלַח גִּדְלָה חֲצִית אֵשׁ עֲלֶיהָ וְרַעַו דְּלִיּוֹתָיו: ¹⁷ וַיְהִינָה צְבָאוֹת הַנוֹטַע אוֹתָךְ הַבֵּר עֲלֶיךָ רַעַה בְּגִלְל רַעַת בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִסְנִי לְקַטֵּר לְבַעַל: ¹⁸ וַיְהִינָה הַיּוֹדֵעֵי וְאֶדְעָה אֲזִי הִרְאִיתִנִי מֵעַל־לֵיהֶם: ¹⁹ וְאֲנִי כִכְבַּשׁ אֶלְוָף וַיִּבְלַל לְטָבֹחַ וְלֹא־יָדַעְתִּי כִּי־עָלִי וְהִשְׁכַּחְתִּי מִחֲשָׁבוֹת נְשׁוּחִיתָה עֵץ בְּלַחְמוֹ וּנְכַרְתִּנִּי מֵאֶרֶץ חַיִּים וּשְׁמֹו לֹא־יִזְכָּר עוֹד: ²⁰ וַיְהִינָה צְבָאוֹת שִׁפְטָ צָדֵק בַּחֲו כְּלִיּוֹת וְגַב אֶרְאָה נִקְמָתָךְ מֵהֶם כִּי אֲלִיד גְּלִיתִי אֶת־רִיבִי: ²¹ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־אֲנָשֵׁי עֲוֹנוֹת הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשָׁךְ לֵאמֹר לֹא תִנְבֵּא בְשֵׁם יְהוָה וְלֹא תִמּוֹת בְּיָהוּ: ²² לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי פֹקֵד עֲלֵיהֶם הַבְּחוּרִים יִמְתּוּ בְּחֶרֶב בְּיַהֲרֵם וּבְנֵי־וְיָהֲרֵם יִמְתּוּ בְּרַעַב: ²³ וְשֹׂאֲרֵית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אָבִיא רַעַה אֶל־אֲנָשֵׁי עֲוֹנוֹת שְׁנַת פְּקֻדָתָם: פ

12

¹ צִדִּיק אִתָּה יְהוָה כִּי אָרִיב אֲלֶיךָ אֲךָ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אוֹתָךְ מִדוֹעַ הַרְדֵּף רָשָׁעִים צִלְחָה שְׁלֹו כִּלְבִּנְדֵי בְּנֵד: ² נִטְעַתָּם גַּם־שָׂרְשׁוּ יִלְכוּ גַם־עָשׂוּ פְּרִי קְרוֹב אִתָּה בְּפִיָּהֶם וְרַחוּק מִכְּלִיּוֹתֵיהֶם: ³ וְאִתָּה יְהוָה יָדַעְתִּנִּי תְרַאֲנִי וּבַחֲנִת לְבִי אִתָּךְ הַתְּקַם בְּצִאֵן לְטִבְחָה וְתִקְדַּשְׁם לַיּוֹם תִּרְגַּע: ⁴ עַד־מִתָּה תֵאבֵל הָאֶרֶץ וְעֵשֶׂב כִּלְ־הַשְׂדֶּה יִבְשׁ מִרַעַת וְשִׁבְיָ כֹּה סִפְתָּה בְּהַמוֹת וְעוֹף כִּי אֲמָרוּ לֹא יִרְאָה אֶת־אֲחֵרֵיתִנִּי: ⁵ כִּי אֶת־רִגְלִים לְרַצְתָּה וְלִילָאֵד וְאִיד תִּתְחַרְחַה אֶת־הַסּוֹסִים וּבְאֶרֶץ שְׁלֹוֹם אִתָּה בּוֹטַח וְאִיד תַעֲשֵׂה בְּגֹוֹן הַיַּרְדֵּן: ⁶ כִּי גַם־אֲחִיד וּבֵית־אֲבִיד גַּם־הַמּוֹה בְּנָדוּ כֹּךְ גַּם־תִּמָּה קְרָאוּ אֲחֵרֵיד מִלֵּא אֶל־תִּאֲמַן בָּם כִּי־יִדְבְּרוּ אֲלֶיךָ טוֹבוֹת: ⁷ עֲזַבְתִּי אֶת־בֵּיתִי נְטַשְׁתִּי אֶת־נִחְלָתִי נָתַתִּי אֶת־יַרְדֵּי נַפְשִׁי בְּכַף אִיבִיהָ:

8 היתה לי נחלתי בארצה בגער נתנה עלי בקולה על-כן שנאתיה: 9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל-חמת השדה התיז לאכלה: 10 רעים רבים שחתו כרמי בססו את-חלקתי נתנו את-חלקת חמדתי למדבר שממה: 11 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל-הארץ כי אין איש שם על-לב: 12 על-כל-שפנים במדבר באו שדדים כי הרב ליהנה אכלה מקצה-ארץ ועד-קצה הארץ אין שלום לכל-בשר: 13 זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף-יהנה: 14 כהו אמר יהוה על-כל-שכני הרעים הננעים בנחלה אשר-הנחלתי את-עמי את-ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת-בית יהודה אתוש מתוכם: 15 והיה אחרי נחשי אותם אשוב ורחמתיים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו: 16 והיה אם-למד ולמדו את-דרך עמי להשבע בשמי חי-יהוה כאשר למדו את-עמי להשבע בבצל ובבגד בתוך עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את-הנני הווא נתוש ואבד נאם-יהוה: 13

13

1 כה-אמר יהוה אלי הלוך וקניתי לך אזור פשתים ושמתי על-מתניך ובמים לא תבאנה: 2 ואקנה את-האזור כדבר יהוה ואשם על-מתני: 3 ויהי דבר-יהוה אלי שנית לאמר: 4 כח את-האזור אשר קניתי אשר על-מתניך ויום לך פרתה ושמנהו שם בנזיק הסלע: 5 ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צנה יהנה אותי: 6 ונתי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את-האזור אשר צויתוך לטמנו-שם: 7 ואלך פרתה ואחפר ואקח את-האזור מן-המקום אשר-טמנתי שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: 8 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את-באון יהודה ואת-באון ירושלים הרב: 10 העם הזה הרע המאנים לשמוע את-דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחנות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: 11 כי כאשר יבק האזור אל-מתני-איש כן הדבקתי אלי את-כל-בית ישראל ואת-כל-בית יהודה נאם-יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: 12 ואמרת אליהם את-הדבר הזה כ כה-אמר יהוה אלי ישראל כל-גבל ומלא יין ואמרו אליה הילע לא גרע כי כל-גבל ומלא יין: 13 ואמרת אליהם כה-אמר יהוה הנני ממלא את-כל-ישיבי הארץ הזאת ואת-המלכים הישבים לדוד על-כסאו ואת-הכהנים ואת-הנביאים ואת כל-ישיבי ירושלים שפרון: 14 ונפצתיים איש אל-אחיו והאבות והבנים יחדו נאם-יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: 15 שמעו והאזינו אל-תנבואי כי יהנה דבר: 16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנפשו רגליכם על-הר נשף וקויתם לאור ושמה לצלמונת *ישית) ושית) לערפל: 17 ואם לא תשמעוה במסותרים תבכה נפשי מפני גנה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולנבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם: 19 ערי הגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים: 20 *שאי) שאו) עיניכם *וראי) וראו) הבאים מצפון איה העדר נתן-לך צאן תפארתך: 21 מה-תאמרי כי-יפקד עליך ואת למדת אתם עלוך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לכה: 22 וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עוגד נגלו שולך נחמסו עקביך: 23 תתפח בנשי עולו ונמר חכר-ברתי גם-אתם תוכלו להיטיב למדי הרע: 24 ואפיצם פקש-עובר לרוח מדבר: 25 זה גורלך מנת-מדיך מאתי נאם-יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר: 26 וגם-אני חשפתי שולך על-פניך ונראה קלוני: 27 נאפיד ומצהלותיך זמת וניתך על-נבעות בשדה ראיתי שקווצך אי לך ירושלים לא תטהרי אחרי מתי עד: 13

14

1 אשר הגה דבר-יהוה אל-ירמיהו על-דברי הבצרות: 2 אכלה יהודה ושעריה אמללו לקדו לארץ וצונחת ירושלים עלתה: 3 ואחריהם שלחו *צעוריהם) צעוריהם) למים באו על-גבים לא-מצאו מים שבו כל-הם ריקם בשו והקלמו וחסו ראשם: 4 בעבור האדמה חתה כי לא-היה נשם בארץ בשו אפרים חפו ראשם: 5 כי גס-אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא-היה דשא: 6 ופראים עמדו על-שפים שאפו רוח פתגים קלו עיניהם כי-אין עשב: 7 אם-עונונו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כירבבו משובחתינו לך חטאנו: 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהנה כגור בארץ וכארה נטה ללון: 9 למה תהנה כאיש נדהם כגבור לא-יובל להושיע ואתה כקרבנו יהוה ושמה עלינו נקרא אל-תנונו: 14

ס 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לזנוע רגליהם לא חשכו ויהנה לא רצם עתה ויפד עונם ויפקד חטאתם: ס 11 ויאמר יהוה אלי אל-תתפלל בעד-העם הזה לטובה: 12 כי יצמו איגני שמע אל-רגלתם וכי יעלו עלה ומנחה איגני רצם כי בחרב ובקרב ובדבר אנכי מכלה אותם: ס 13 ואמר אהו! ארני יהוה הזה הנבאים אמרים להם לא-תראו חרב ורעב לא-יהנה לכם כיר-שלוש אמת אתן לכם במקום הזה: ס 14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם *ואליל* (ואליל) *ותרמות* (ותרמית) לכם המה מתנבאים לכם: ס 15 לכן כה-אמר יהוה על-הנבאים הנבאים בשמי ואני לא-שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהנה בארץ הזאת בחרב ובקרב וימזו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר-המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלים מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיתם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את-רעפתם: 17 ואמרת אליהם את-הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל-תרמינה כי שקר גדול נשברה בחולת בת-עמי מכה נחלה מאד: 18 אם-יצאתי השדה והנה חללי-חרב ואם באתי העיר והנה תחלוץ רעב כי-ינס-נביא גם-כחן סחרו אל-ארץ ולא ידעו: 19 ס המאס מאסת את-יהודה אם-בציון יעלה נפשך מודע הכינתו ואין לנו מרפא קנה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: 20 ידענו יהוה רשענו עזן אבותינו כי חטאנו לך: 21 אל-תנאץ למען שמך אל-תנבל פסא כבודך וזכר אל-תפר בריתך אהנו: 22 הושיב בתבלי הגוים מגשמים ואם-השמים יתנו רבבים הלא אתה-הוא יהוה אל-הינו ונקנה-לך כייאתה עשית את-כל-אלה: פ

15

1 ויאמר יהוה אלי אם-יעמד משה וישמואל לפני אין נפשי אליהם הזה שלח מעל-פני וצאו: 2 והנה כייאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה-אמר יהוה אשר למנות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות ואם-יהוה את-החרב להיג ואת-הכלבים לסחב ואת-עוף השמים ואת-בהמת הארץ לאכל ולהשחית: 4 ונתתם *לזנוע* (לזנוה) לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן-יהוהיהוה מלך יהודה על אשר-עשה בירושלים: 5 כי מיר-חמל עליך ירושלים ומי יגוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: 6 את נטשת אתי נאם-יהוה אהור תלכי נא את-גדי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: 7 ואזרם במזרה בשערי הארץ שפלתי אפדתי את-עמי מדרךיהם לוא-שבו: 8 עצמתי לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על-אם בחור שרד בצעהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובחילות: 9 אמללה ולדת השבעה נפתח נפשה *באה* (בא) שמשה בעד יומם בושח והפדה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם-יהוה: ס 10 אייר לי אמי כי ילדתיני איש ריב ואיש מדון לכל-הארץ לא-נשיתי ולא-גשורי כלה מקלוגי: ס 11 אמר יהוה אם-לא *שרותה* (שריתיה) לטוב אם-לוא! והפגעתה בה בעת-רעה ובעת צרה את-האב: 12 הילע ברזל! ברזל מצפון ונחשת: 13 חילך ואוצרותיה לבו אתן לא במחיר ובכל-חטאותיה ובכל-גבוליה: 14 והעברתי את-איביך בארץ לא ידעת כי-אש קדחה באפי עליכם תוקד: ס 15 אתה ידעת יהוה וזכרני ופקדני והנגם לי מנדפי אל-לארץ אפה תתני יע שאתי עליך חרפה: 16 נמצאו דבריה ואכלם ויהי *דבריה* (דבריה) לי לששון ולשמחת לבבי כי-נקרא שמך עלי יהוה אלי צבאות: ס 17 לא-ישבתי בסוד-משחקים ואעלז מפני ידך ביד ישבתי כי-זעם מלאתי: ס 18 למה היה כאבי נצח ומפתי אנושה מאנה הרפא היו תהנה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: ס 19 לכן כה-אמר יהוה אם-תשוב ואשביח לפני תעמד ואם-תוציא יקר מזולל כפי תהנה ישבו המה אליך ואתה לא-תשוב אליהם: 20 ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא-ינכלו לך כייאתה אני להושיעה ולהצילך נאם-יהוה: 21 והצלתיה מיד רעים ופדתיה מקף ערצים: פ

16

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 לא-תקח לך אשה ולא-יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: 3 כיי-כה ו אמר יהוה על-הבנים ועל-הבנות הילודים במקום הזה ועל-אמתי הילדות אותם ועל-אבותם המולדים אותם בארץ הזאת: 4 ממותי תחלאים ימותו לא יספדו ולא יקברו לדמן על-פני האדמה יהיו ויבחרב ובקרב ויכלו והותה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ס 5 כיי-כה ו אמר יהוה אל-תבוא בית מרוח ואל-תלך לספור ואל-תגד להם כיי-אספתי את-שלומי מאת העם הזה נאם-יהוה את-החסד ואת-הרחמים: 6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם

ולא יתגדל ולא יקרח להם: 7 ולא יפרסו להם על-אבל לנתמו על-מות ולא ישקו אותם כוס תנחומים על-אביו ועל-אמו: 8 ובית-משתה לא-תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן-המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: 10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל-הדברים האלה ואמרו אליך על-מה דבר יהוה עלינו את כל-הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר-עזבו אבותיכם אותי נאם-יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת-תורתי לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שריות לבו-הרע לבלתי שמע אלי: 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על-הארץ אשר לא ידעתםם ונאבותיכם ועבדתם-שם את אלהים אחרים וימם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: 14 לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ולא-יאמר עוד חיי-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם-חיי-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתיים על-אדמתם אשר נתתי לאבותם: 16 הנני שלח *לדניי* (לדניי) רבים נאם-יהוה ודיגום ואחריו-כן אשלח לרבים צידים וצידים מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומקקי הסלעים: 17 כי עיני על-כל-הרבים לא נסתרו מלפני ולא נצפו עונם מגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם והטאתם על חלקם את-ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את-נחלתי: 19 והיה עיני ומעני ומנוסי ביום צרה אלה עונם ויבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אף-שקר נחלו אבותינו הכל ואין-בם מועיל: 20 תעשה-לך אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידך ואת-גבורתי וידעו כי-שמתי יהוה: 17

17

1 חטאת יהודה כתיבה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על-לוח לפם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכר בגיהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבוהות: 3 תררי בשדה חילה כל-אוצרותיך לבן אתן במתיך בחטאת בכל-גבוליך: 4 ושמתה ובה מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את-איליך בארץ אשר לא-ידעת כי-אש קדחתם באפי עד-עולם תהקד: 5 כה אמר יהוה ארוה הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר ורעו ומן-יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7 כריוף הגבר אשר יבטח ביהוה והנה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ ושתול על-מים ועל-יובל ישלח שרשיו ולא יירא (יראה) כי-יבא חם והנה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: 9 עקב הלב מכל ואגש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בתן כליות ולתת לאיש *כדרכו* כדרכיו (כפרי מעלליו: 11 כרא דגל ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי *ימו*) (ימיו) ועזבו ובאחריהו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשו: 13 מקנה ישראל יהוה כל-עזביה ויבשו *יסורי*) (יסורי) בארץ וכתבו כי עזבו מקור מים חיים את-יהוה: 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: 15 הנה-המה אמרים אלי איה דבר-יהוה יבוא נא: 16 ואני לא-אצתי ו מרעה אחריך ויום אגוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: 17 אל-תהייה לי למחמה מחסי-אתה ביום רעה: 18 יבשו רדפי ואל-אבשה אני יתחיה המה ואל-אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברים: 19 כה אמר יהוה אלי הלה ועמדת בשער בני *עם*) העם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ויכלל שיערי ירושלים: 20 ואמרת אליהם שמעו דבר-יהוה מלכי יהודה וכל-יהודה וכל ישבי ירושלים הבאים בשערים האלה: 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל-תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: 22 ולא-תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל-מלאכה לא תעשו וקדשתם את-ימים השבת כאשר צויתי את-אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא השו את-אזנם ויקשו את-עורפם לבלתי *שומע* (שמוע) ולבלתי קחת מוסר: 24 והיה אם-שמעו תשמעו עלי נאם-יהוה לבלתי ו הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את-יום השבת לבלתי עשות *בה*) (בו) כל-מלאכה: 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים וישרים ישיבים על-כסא דוד רכבים ובהכב ובפסוים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלים וישבה העיר-הזאת לעולם: 26 ובאו מערי-יהודה ומסביבות ירושלים ומאין בנימן ומן-השפלה ומן-ההר ומן-הגלב מבאים עליה וזבח ומנתה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: 27 ואם לא

תשמעו אלי לקדש את־יום השבת ולבלתי | שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש
בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה: פ

18

1 הדבר אשר הגה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום ונרדת בית היוצר ושמה אשמינה
את־דברי: 3 וארד בית היוצר (והנה־הוא) עשה מלאכה על־האבנים: 4 ונשתת הפלי אשר הוא
עשה בחמר בנד היוצר ושב ונעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: פ 5 והי דבר־יהוה
אלי לאמור: 6 הכי־וצר הִזָּה לא־אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם־יהוה הגה בחומר בנד היוצר
בן־אתם בנדי בית ישראל: 7 חנע אדבר על־גוי ועל־ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאבד: 8 ושב הגוי
ההוא מעלתו אשר דברתי עליו ונחמתי על־הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 וננע אדבר על־גוי
ועל־ממלכה לבנת ולנטע: 10 ועשה *הרעה (הרע) בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על־הטובה
אשר אמרתי להיטיב אותו: 11 ועתה אמרנא אל־איש־יהודה ועל־יושבי ירושלים לאמר כה אמר
יהוה הגה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובי נא איש מדרך הרעה והיטיבו דרכיכם
ומעלליכם: 12 ואמרנו נואש כ־אחרי מחשבותינו גלד ואיש שררות לבר־הרע נעשה: 13 לכן כה
אמר יהוה שאלו־נא ביוםם מי שמע כאלה שעררה עשתה מאד בתולת ישראל: 14 הנעזב מצור שדי
שלג לבגו אם ינתשו מים זרים קרים נוזלים: 15 כ־שכחני עמי לשוא וקטרו ויכשלו בדרך־יהם
שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה: 16 לשום ארצם לשמה *שרוקת (שריקות) עולם כל
עובר עליה ישם ויגיד בראשו: 17 כרו־ח־קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פגים אראם אידם:
18 ויאמרו לנו ונחשבה על־ירמיהו מחשבות כ־לא־תאבד תורה מפהו ועצה מחכם ודבר מנביא
לכו ונבהו בלשון ואל־נקשיבה אל־פל־דבריו: 19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: 20 הושלם
תחת־טובה רעה כ־יכרו שוחה לנפשי זכר | עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את־חמתך
מהם: 21 לכן תן את־בניהם לרעב והגרם על־ידי־ח־רב ותהנה נשיהם שפלות ואלמנות ואנשיהם
יהיו תהני מות בתוניהם מפי־ח־רב במלחמה: 22 תשמע עקה מבתיהם כ־תביא עליהם גידור פתאם
כ־יכרו *שיחה (שיחה) וללכדי ופחים טמנו ללגלי: 23 ואתה יהוה ידעת את־כל־עצתם עלי למנת
אל־תכפר על־עונם וחסאתם מלפניך אל־תמחי *יהיו (ויהיו) מְכַשְׁלִים לפניך בעת אפך עשה בהם:
ו

19

1 כה אמר יהוה הלוך וקגית בקבקב יוצר תרש ומוקני העם ומוקני הפהגים: 2 ויצאת אל־גיא
בן־הנחם אשר פתח שער *הח־רסות (הח־רסית) וקראת שם את־הדברים אשר־אדבר אליך: 3 ואמרת
שמעו דבר־יהוה מלכי יהודה וישובי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה
על־המקום הזה אשר כל־ש־מעה תצלנה אוניו: 4 יען | אשר עזבני ונכרתי את־המקום הזה וקטרתו־בו
לא־הים אחרים אשר לא־ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את־המקום הזה דם נקים:
5 ובנו את־במות הבעל לשרף את־בניהם באש עלות לבעל אשר לא־צויתי ולא דברתי ולא עלתה
על־לבי: פ 6 לכן הגה־ימים באים נאם־יהוה ולא־יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן־הנחם כי
אם־גיא התרנה: 7 ובקתי את־עצת יהודה וירושלים במקום הזה והפלתים בתרב לפני איביהם ויכר
מבקשי נפשם ונתתי את־נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 8 ושמתי את־העיר הזאת
לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על־כל־מכתה: 9 והאכלתים את־בשר בניהם ואת־בשר
בניהיהם ואיש בשר־רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: 10 ושברת
הבקבקב לעיני האנשים החלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר | יהוה צבאות ככה אשבר את־העם
הזה ואת־העיר הזאת כאשר ישבר את־כלי היוצר אשר לא־יוכל לתרפה עוד ובתפת קברו מאין
מקום לקבור: 12 כן־אעשה למקום הזה נאם־יהוה וליושביו ולתת את־העיר הזאת כתפת: 13 והי
בתי ירושלים ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הפתים אשר קטרו על־ננותיהם לכל
צבא השמים והסד נקבים לא־הים אחרים: פ 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להצבא
ויעמד בחצר בית־יהוה ויאמר אל־כל־העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני *מבי
(מביאן אל־העיר הזאת ועל־כל־עריה את כל־הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את־עַרְפָם לבלתי
שמעו את־דברי:

20

1 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה:
 2 ויבא פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אורו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה:
 3 ויהי מפתלת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך
 כי אם מגור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה הנני נתנה למגור לך ולכל אחיך ונפלו בחרב איביהם
 ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך כבד והגלים בכלה והגם בחרב: 5 ונתתי את כל חסן
 העיר הזאת ואת כל יניעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ויזוים
 ולקחום והביאום בכלה: 6 ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ויבבל תבוא ושם תמות ושם
 תקבר אתה וכל אחיך אשר נבאת להם בשקר: 7 פתיתני יהוה ואפת חוקתני ותוכל הייתי לשחוק
 כל היום פלה לעג לי: 8 כי מיני אדבר אזעק חסם ושד אקרא פיה יהוה דברי יהוה לי לחרפה ולגלס
 כל היום: 9 ואמרתי לא אצטרפו ולא אדבר עוד בשמו והנה כלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאתי
 כלכל ולא אוכל: 10 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידו כל אנשי שלומי שמרי צלעי
 אוילי יפתח וינקה לו ונקחה גמולתו ממנו: 11 ויהוה אותי כגבור ערמי על כן רדפי וקשלו ולא יכלו
 בשו מאד כי לא השפילו כלמת עולם לא תשבת: 12 ויהוה צבאות בתן צדיק ראה כליות ולב אראה
 נקמתו מהם כי אלה גליתי את ריבי: 13 שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון
 מגד מרעים: 14 ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אני אל יתי ברוך: 15 ארור האיש
 אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו: 16 והנה האיש ההוא פערים אשר הפך
 יהוה ולא נתם ושמע זעקה בכקר ותרועה בעת צהרים: 17 אשר לאמותחני מרחם ותהרלי אמי
 קברי ורחמה חרת עולם: 18 למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי: פ

21

1 הדבר אשר תנה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה
 ואת צפניה בן מעשנה הכהן לאמר: 2 דרשנא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם
 עלינו אוילי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו: 3 ויאמר ירמיהו אליהם זה האמרן
 אל צדקיהו: 4 כה אמר יהוה אלי וישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם
 נלחמים גם את מלך בבל ואת הפשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתיו אותם אל תוד העיר
 הזאת: 5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה וביד זוע חזקה ובאף ובחמה ויבצרה גדול: 6 והייתי את יושבי
 העיר הזאת ואת האדם ואת הבמה בדבר גדול ימות: 7 ואת ריבן נאם יהוה אתן את צדקיהו
 מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת מן הרב ומן הרעב
 ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והגם לפי חרב לא יתוים עליהם ולא
 יחמלו ולא ירחם: 8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את הרדף התיים ואת הרדף
 המות: 9 הישב בעיר ימות בחרב וברעב ובהרדף והיזא ויפל על הפשדים הצרים עליכם
 *יחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה ויחנה
 ביד מלך בבל תמות ושרפה באש: 11 ויבית מלך יהודה שמעו דברי יהוה: 12 בית דוד כה
 אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו וזול מגד עושק פדתצא כאש חמתי ויכרה ואין מכפה מפני
 רע *מעלליהם (מעלליהם): 13 הנני אלהך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מירחת
 עלינו ומי יבוא במעונותינו: 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליהם נאם יהוה והצתי אש ביעדה ואכלה
 כל סביביה: ס

22

1 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: 2 ואמרתי שמעו דברי יהוה מלך
 יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: 3 כה אמר יהוה עשו
 משפט וצדקה והצילו וזול מגד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תחמסו ותם נקי אל תשפכו
 במקום הזה: 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ויבאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לרוד
 על כסא רכבים ברכב ובסוסים הוא *ועבדו וועבדיו ועמו: 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה
 בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרפה יהיה הבית הזה: 6 כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד
 אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדר ערים לא *נושבה (נושבו): 7 וקדשתי עליך משחתיים

איש וכליו וקרתו מבתר ארץ ויהפילו על־האשׁ: 8 ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל־רעהו על־מה עשה יהוה פֶּכַח לעיר הגדולה הזאת: 9 ואמרו על אשר עזבו את־ברית יהוה אל־היתם וישתחוּ לאל־הים אחרים ויעבדום: 10 אל־תבכו לָמָּה ואל־תגדוּ לוֹ כְּכֹ כְּכֹ לַחֲלָף כִּי לֹא ישוב עוד וראה את־ארץ מולדתו: 11 כי כה אמר־יהוה אל־שלם בן־יאשיהוּ מִלֶּךְ יהוּדָה המֶלֶךְ יחת יאשיהוּ אביו אשר יצא מן־המקום הזה לא־ישוב שם עוד: 12 כי במקום אשר־הגלו אתו שם ימות ואת־הארץ הזאת לא־יראה עוד: 13 הוי בנה ביתו בלא־צדק ועליו־תיו בלא משפט ברעהו ועבד חנם ופעלו לא יתן־לוֹ: 14 האמר אבנה־לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוניו וספון בארו ומשוח בשֶׁשֶׁר: 15 התמלך כי אתה מתחנה בארו אביו הלא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: 16 הן דין־עני ואביון אז טוב הלא־היא תדעת אתי נאם־יהוה: 17 כי אין עיניך ולבך כי אם־על־בצעה ועל־הסֶנְקִי לשפוח ועל־העשק ועל־המרוצה לעשות: 18 לָכֵן כֹּה־אמר יהוה אל־יהויקים בן־יאשיהוּ מִלֶּךְ יהוּדָה לא־יספרו לוֹ הוי אחי והוי אחות לא־יספרו לוֹ הוי אדון והוי הדה: 19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם: 20 עלי הלכנו וצעקנו ובפשן חני קולך וצעקו מעברים כי נשברו כל־מאבקיך: 21 דברתי אליך בשלום־ךָ אמרת לא אשמע זה דברך מנעו־ךָ כי לא שמעת בקולי: 22 כל־רעיוֹ תרעה־רוח ומאבקיך בשבי גלבו כי אז תבשיל ונכלמת מכל רעתך: 23 *ישבתי *מקננתי *מקננת *בארזים מה־נחנת בבאֲלָדָה חבלים חיל פלגה: 24 חֲרָאִי נאם־יהוה כי אם־יהיה כנניה בן־יהויקים מִלֶּךְ יהוּדָה הוּתָם על־ךָ ימיני כי משם אתקנה: 25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר־אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מִלֶּךְ בָּבֶל וביד הפשדים: 26 והטלתי אתך ואת־אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: 27 ועל־הארץ אשר־הם מנשאים את־נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: 28 העצב נבזה נפוח האיש הזה כנניה אם־כלי אין חפץ בו מדוע הטלו הוא ורעו והשלכו על־הארץ אשר לא־יָדעו: 29 ארץ ארץ ארץ שמעי דבר־יהוה: 30 כה אמר יהוה כתבו את־האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימינו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על־כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

23

1 הוי רעים מאבדים ומפצים את־צאן מרעיתי נאם־יהוה: 2 לָכֵן כֹּה־אמר יהוה אלהי ישראל על־הרעים הרעים את־עמי אלהם הפצתם את־צאני ותרחום ולא פדתם אתם הנני פקד עליכם את־רע מעלליכם נאם־יהוה: 3 ואני אקבץ את־שארי צאני מכל הארצות אשר־הדתתי אתם שם והשבתי אתהן על־נהון ופרו ורבו: 4 ותקמתי עליהם רעים ורעים ולא־יראו עוד ולא־חתו ולא יפקדו נאם־יהוה: 5 הנה ימים באים נאם־יהוה ותקמתי לְדוֹד צַמַח צדיק ומלך מלך והשפיל ועשה משפט וצדקה בארץ: 6 בימיו תנשע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה־שמו אשר־יקראו יהוה וצדקנו: 7 לָכֵן הנה־ימים באים נאם־יהוה ולא־יאמרו עוד חֲרָאִי אשר העלה את־בני ישראל מארץ מצרים: 8 כי אם־חֲרָאִי יהוה אשר העלה ואשר הביא את־זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על־אדמתם: 9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל־עצמותי הייתי כאיש שפור ויגבר עברו גו מופני יהוה ומפני דברי קדשו: 10 כי מנאפים מלאה הארץ כִּי־מפני אלה אבקה הארץ בשו נאות מדבר ותחי מרוצתם רעה ונבורתם לא־כן: 11 כִּי־נִם נביא נם־כֹּהֵן חנפו גם־בביתי מצאתי רעתם נאם־יהוה: 12 לָכֵן יהיה דרכם להם כחלקקות באפלה ודחו ונפלו בה כִּי־אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם־יהוה: 13 ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו כפועל ונתעו את־עמי את־ישראל: 14 ובנבאי ירושלם ראיתי שערונה נאוף והלך בשקר וחזקו וחי מרעים לבלתי־שבו איש מהעתו היולי כלם כסדים וישביה פעמרה: 15 לָכֵן כֹּה־אמר יהוה צבאות על־הנבאים הנני מאביל אותם לענה והשקתים מיראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל־הארץ: 16 כֹּה־אמר יהוה צבאות אל־תשמעו על־דברי הנבאים הנבאים לָכֵם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: 17 אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהוה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא־תבוא עליכם רעה: 18 כי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את־דברו מיהקשבי *דברי *דברו וישמע: 19 הנה וסערת יהוה חמה וצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יהול: 20 לא ישוב אף־יהוה עד־עשתו ועד־תקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה: 21 לא־שלחתי את־הנבאים והם

הצו לא דברתי אליהם והם נבאו: ²² ואם עמדו בסודי וישמעו דברי אתעמי וישבו מדרךם הרע ומרע מעלליהם: ²³ האלתי מקרב אני נאם יהוה ולא אלתי מרחק: ²⁴ אם יספתו איש במסתרים ואני לא אדאנו נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: ²⁵ שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: ²⁶ עד מתי תיש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: ²⁷ החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומותם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שקחו אבותם את שמי בבבל: ²⁸ הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ודבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם יהוה: ²⁹ הלאו כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש ופצץ סלע: ³⁰ לכן הנני על הנבאים נאם יהוה מנביי דברי איש מאת רעהו: ³¹ הנני על הנבאים נאם יהוה חלקתים לשונם וינאמו נאם: ³² הנני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרו ויתעו את עמי בשקריתם ובפחזותם ואנכי לא שאלחתי ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה: ³³ וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה: ³⁴ והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו: ³⁵ כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענת יהוה ומה דבר יהוה: ³⁶ ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהוה לאיש דברו ותפקתם את דברי אלתיים חיים יהוה צבאות אליהו: ³⁷ כה תאמר אל הנביא מה ענת יהוה ומה דבר יהוה: ³⁸ ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: ³⁹ לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: ⁴⁰ ונתתי עליכם חרפת עולם ויכלמות עולם אשר לא תשכח: **ס**

24

¹ הראני יהוה והנה שני הודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: ² הריד אחד תאנים טבות מאד פתאני הפכרות והריד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ³ ויאמר יהוה אלי מה אמתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ⁴ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ⁵ כה אמר יהוה אלתי ישראל פתאנים הטבות האלה בן אפיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ פשדים לטובה: ⁶ ושמותי עיני עליהם והשבתי על הארץ הזאת ובניתיים ולא אהרס ונטעתיים ולא אתוש: ⁷ ונתתי להם לב לרעת אתי כי אני יהוה והיודלי לעם ואנכי אהנה להם לאלתיים כי ישובו אלי בכל לבם: ⁸ וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע פייכה ו אמר יהוה בן אתן את צדקתו מלך יהודה ואת שריו ואת וישראלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: ⁹ ונתתיים *לזונח (לזונח) לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיתם שם: ¹⁰ ושלחתי כם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל הארץ אשר נתתי להם ולאבותיהם: **פ**

25

¹ הדבר אשר הנה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשית לנבוכדראצר מלך בבל: ² אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישרי וירושלם לאמר: ³ מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: ⁴ ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא היטתם את אוזנכם לשמע: ⁵ לאמר שובו נא איש מדרך הרעה ומרע מעלליכם ושובו על הארץ אשר נתן לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: ⁶ ואל תלכו אחרי אלתיים אחרים לעבדכם ולהשתחנת להם ולא תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ⁷ ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען *הכעסוני (הכעסוני) במעשה ידיכם לרע לכם: ⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: ⁹ הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל נשכיה ועל כל הנוהם האלה סביב ותחרמתיים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם:

10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה קול רחים ואור נר: 11 והיותה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה: 12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: 13 *הבאתי והבאתיו עליה הארץ את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: 14 כי עבדוכם גם הנה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: ס 15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את פוס הגין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: 16 ושתו והתנעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: 17 ואקח את הפוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחתי יהוה אליהם: 18 את ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיה ואת שריה להחית אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבריו ואת אשריו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד: 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון: 22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: 23 ואת דרן ואת תימא ואת לבון ואת כל קצוצי פאה: 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר: 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: 26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ושתה אתריהם: 27 ואמרת אליהם ס כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו וקיו ונפלו וקיו ונפלו אשר אנכי שלח ביניכם: 28 והיה כי ימאנו לקחת חכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: 29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואחס הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל יושבי הארץ נאם יהוה צבאות: 30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישא ומעון קדשו יתן קולו שאנ ישאל על נהו הידר בדרכים יענה אל כל יושבי הארץ: 31 בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בנוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נהגם לחרב נאם יהוה: ס 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מרבתי ארץ: 33 והיו חללי הנהו ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספרו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 34 חיללו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיהם לטבות ותפוצותיהם ונפלתם ככלי חמדה: 35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: 36 קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כישדר יהוה את מרעיהם: 37 ונהמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה: 38 עוב כפסיר ככו כיהיתה ארצם לשמה מפני חרון אפו: פ

26

1 בראשית ממלכות יהוקים בןיאשיהו מלך יהודה הנה הדבר הנה מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הנבאים להשתחזות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתוך לדבר אליהם אל תגדע דבר: 3 אולי ישמעו וישבו איש מדרך הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורת אשר נתתי לפניכם: 5 לשמע על דברי עבתי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: 6 ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר *הזאת (הזאת) אתו לקללה לכל גוי הארץ: 7 וישמעו הפהגים והנבאים וכל העם את ירמיהו מן דבר את הדברים האלה בבית יהוה: 8 ויהי וכללות ירמיהו לדבר את כל אשר צנת יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הפהגים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: 9 מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהוה הבית הזה והעיר הנאת תחרב מאין יושב ויקחל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: 10 וישמעו וינחמו את הדברים האלה ונעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: ס 11 ויאמרו הפהגים והנבאים אל השירים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הנה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: 12 ויאמר ירמיהו אל כל השירים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: 13 ועתה היטיבו דרכיכם וימעליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם ונתם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: 14 ואני הנני בידכם עשירי

פְּטוּב וּכְשֵׁר בְּעֵינַיִם: 15 אַךְ | יָדַע תְּדַעוּ כִּי אִסְמִמְתִּים אַתֶּם אֲתִי כִּי־תֵם נָקִי אַתֶּם נְהַיִם עַל־יָדְכֶם וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־יִשְׁבֵּיהָ כִּי בְּאֵמַת שְׁלַחְנִי יְהוָה עַל־יָדְכֶם לְדַבֵּר בְּאֵזְנֵיכֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 16 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים אֵין־לָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט מוֹת כִּי בָשָׂם יְהוָה אֶל־הַיָּד הַזֶּה וְדָבַר אֱלֹהֵינוּ: 17 וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁים מִזִּקְנֵי הָעָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־קְהַל הָעָם לֵאמֹר: 18 *מִיכָּה (מִיכָה) הַמְּוֹרָשְׁתִּי הֵנָּה נְבִיא בְיָמֵינוּ הִזְקִינֵנוּ מִלֶּדֶד־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַר | יְהוָה צְבָאוֹת צִוּוּן שְׂרָת תִּרְשַׁל וִירוּשָׁלַיִם עִיִּים תִּהְיֶה וְתֵר הַבַּיִת לְבָמוֹת יַעַר: 19 הַהִמַּת הַמַּתִּיהוּ חֻזְקֵיהוּ מִלֶּדֶד־יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה הִלָּא יָרָא אֶת־יְהוָה וַיַּחַל אֶת־פִּנֵּי יְהוָה וַיִּנְחַם יְהוָה אֶל־הַרְעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ: 20 וְגַם־אִישׁ הָיָה מִתְנַבֵּא בָשָׂם יְהוָה אֹרִיזֵהוּ בִן־שְׁמַעְיָהוּ מִקְרֹת הַיְעָרִים וַיִּבְבֵּא עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־הָעָרֶץ הַזֹּאת כָּכָל דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ: 21 וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ־יְהוֹיָקִים וְכָל־גְּבוּרָיו וְכָל־הַשָּׂרִים אֶת־דְּבָרָיו וַיִּבְקַשׁ הַמֶּלֶךְ הַמִּיתוֹ וַיִּשְׁמַע אֹרִיזֵהוּ וַיִּרְא וַיִּבְרַח וַיָּבֵא מִצְרָיִם: 22 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים אַנְשֵׁים מִצְרָיִם אֶת אֲלִנְתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וְאֲנָשִׁים אֲתוֹ אֶל־מִצְרָיִם: 23 וַיִּזְעִיאוּ אֶת־אֹרִיזֵהוּ מִמִּצְרָיִם וַיָּבֵאוּהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיִּכְהוּ כְּחָרֵב וַיִּשְׁלַח אֶת־נְבִלְתּוֹ אֶל־עַכְבּוֹר בְּנֵי הָעָם: 24 אַךְ יָד אַחִיקָם בְּוַשְׁפֹּן הִיטָה אֶת־יִרְמְיָהוּ לְבִלְתִּי תִּתְּאוּהוּ כִּי־הָעָם לְהַמִּיתוֹ: פ

27

1 בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת יְהוֹיָקִים בְּיָאוּשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשָׂה לָךְ מוֹסְרוֹת וּמִטּוֹת וְנִתְּתָם עַל־צְוֹאֲרֶךְ: 3 וְשִׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִירֹן בְּיַד מַלְאָכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם אֶל־צְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: 4 וְצִוִּיתָ אֹתָם אֶל־אֲדָנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־אֲדָנֵיכֶם: 5 אֲנִי עֲשִׂיתִי אֶת־הָעָרֶץ אֶת־הָאֲדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעָרֶץ בְּכַח הַגְּדוּל וּבְזוּרֵי הַטְּבוּיָה וְנִתְּתִיהָ לְאֲשֶׁר יִשֶׁר בְּעֵינֵי: 6 וְעַתָּה אֲנִכִּי נִתְּתִי אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נִתְּתִי לוֹ לְעַבְדּוֹ: 7 וְעַבְדּוֹ אֲתוֹ כָּל־הַנְּהוּסִים וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־בְּנוֹתָיו עַד בֹּאֵת אֲרָצוֹ גַם־הוּא וְעַבְדּוֹ כּוֹ גוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים: 8 וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבְדוּ אֲתוֹ אֶת־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֶת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צְוֹאֲרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל כְּחָרֵב וּכְרָעַב וּכְבָּר אֶפְקֹד עַל־הַגּוֹי הַהוּא וְאִם־יְהוּדָה עַד־חַמִּי אַתֶּם בְּיָדוֹ: 9 וְאַתֶּם אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קְסוּמֵיכֶם וְאֶל־חֲלוּמֵיכֶם וְאֶל־פְּשִׁיכֶם וְאֶל־כְּשָׁפֵיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל: 10 כִּי שִׁקֵּר הֵם נְבִיאִים לָכֵן לִמְעַן תִּרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם וְהַדְּחִיתִי אֶתְכֶם וְאֶבְדְּתֶם: 11 וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צְוֹאֲרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ וְהַנְּחִיתוֹ עַל־אֲדַמְתּוֹ נֹאם־יְהוָה וְעַבְדָּה וַיִּשָׁב כֹּה: 12 וְאֶל־צְדָקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי כָכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הִבִּיאוּ אֶת־צְוֹאֲרֵיכֶם בְּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אֲתוֹ וְעַמּוֹ וְחִיו: 13 לָמָּה תִּמְוֹתוּ אֶתְּךָ וְעַמְּךָ כְּחָרֵב כְּרָעַב וּכְבֵּה־בַר כְּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֶל־הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל: 14 וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים הַאֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שִׁקֵּר הֵם נְבִיאִים לָכֵן: 15 כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נֹאם־יְהוָה וְתֵם נְבִיאִים בְּשִׁמִּי לְשִׁקֵּר לִמְעַן הַדְּחִיתִי אֶתְכֶם וְאֶבְדְּתֶם אֹתְכֶם וְהַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים לָכֵן: 16 וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבִיאִים לָכֵן לֵאמֹר הֵנָּה כָּל־בֵּית־יְהוָה מוֹשָׁבִים מִמְּבִלָּה עֲתָה מִהֲרָה כִּי שִׁקֵּר הָמָּה נְבִיאִים לָכֵן: 17 אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֵלֵיהֶם עַבְדֵי אֶת־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחִיו לָמָּה תִּהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חֲרָבָה: 18 וְאִם־נְבִיאִים הֵם וְאִם־יֹשֵׁב דְּבַר־יְהוָה אַתֶּם וַיַּעֲזֹרָנָא בֵּיתָהּ לְבִלְתִּי־כָאוּ הַכְּלִים | הַנּוֹתְרִים בְּבֵית־יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּבִלָּה: פ 19 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֶל־הַעַמּוּדִים וְעַל־הַיָּם וְעַל־הַמְּכֹנּוֹת וְעַל־יַם הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת: 20 אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְתֶּם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּגִלְתּוֹ אֶת־*כִּנְיָהּ (כִּנְיָהּ) בְּן־יְהוֹיָקִים מִלֶּדֶד־יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלָּה וְאֶת־כָּל־חָרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: ס 21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: 22 בְּבִלָּה יִבְאֹו וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פְּקֻדֵי אַתֶּם נֹאם־יְהוָה וְהַעֲלִיתִים וְהַשִּׁבְתִּים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: פ

28

1 וְחִיו | בְּשָׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת צְדָקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה *בְּשָׁנָה (בְּשָׁנָה) הַרְבֵּעִית בְּחֹדֶשׁ חַמְשִׁי אָמַר אֱלֹהֵי חַנְּנִיָּה בֶן־עֲזוּר הַנְּבִיא אֲשֶׁר מוֹנְבְּעוֹן בְּבֵית יְהוָה לְעִינֵי הַכֹּהֲנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר: 2 כֹּה־אָמַר

יהנה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את־על מלך בבל: ³ בעוד שנתים וָימים אני משיב אל־המקום הזה את־כל־כלי בית יהנה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן־המקום הזה וַיביאם בבל: ⁴ ואת־זכננה בן־יהויקים מלך יהודה ואת־כל גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל־המקום הזה נאם־יהנה כי אשׁבר את־על מלך בבל: ⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל־חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל־העם העומדים בבית יהנה: ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהנה וְקם יהנה את־דבר־יך אשר נבאת להשיב כלי בית־יהנה וכל־הגולה מִבבל אל־המקום הזה: ⁷ אך־שמעֵנָה הַדְבָר הַזֶּה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל־העם: ⁸ הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן־העולם וַיִּבְאֹּאוּ אל־אֲרָצוֹת רְבוֹת ועל־ממלכות גדולות למלחמה ולרעה ולדבר: ⁹ הנביא אשר יבא לשלום כבא דבר הנביא ידע הנביא אשר־שִׁלְחוּ יהנה פֶּאֱמַת: ¹⁰ וְיָקַח חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צִנּוֹר ירמיה הנביא וַיִּשְׁבְּרֶהוּ: ¹¹ וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעִינַי כֹּל־הָעַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כִּכֶּה אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל וְכַבְּדֵנָאצֶּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעוֹד שְׁנַיִם יָמִים מֵעַל־צִנּוֹר כֹּל־הַגּוֹיִם וְגַלְדוּ ירמיה הנביא לְדַרְכּוֹ: ¹² ויהי דבר־יהנה אל־ירמיה אחרי שְׁבוֹר חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צִנּוֹר ירמיה הנביא לאמר: ¹³ הֲלוֹךְ וְאִמַּרְתָּ אֶל־חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מוֹטָת עַץ שִׁבְרַת וְעִשִׂית תַּחֲתֶיךָ מוֹטוֹת בְּרֹזֶל: ¹⁴ כִּי כֹה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרֹזֶל נִתְּתִי עַל־צִנּוֹר וְכֹל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לַעֲבֹד אֶת־נְכַדְנָאצֶּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבַדְהוּ וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נִתְּתִי לוֹ: ¹⁵ וַיֹּאמֶר ירמיה הנביא אל־חֲנַנְיָה הַנְּבִיא שְׁמַע־נָא חֲנַנְיָה לֹא־שִׁלַּחְתָּ יְהוָה וְאַתָּה הַבְּטַחְתָּ אֶת־הָעַם הַזֶּה עַל־שִׁקְרִי: ¹⁶ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מְשַׁלְּחֶיךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה הַשָּׂדֶה אֲתָה מוֹת כִּי־סָרְהָ דְבַרְתָּ אֶל־יְהוָה: ¹⁷ וַיִּגַּת חֲנַנְיָה הַנְּבִיא בַשָּׂדֶה הַהוּא בַּחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי: ¹⁸

29

¹ ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל־יָתֵר זְקֵנֵי הַגּוּלָה וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים וְאֶל־כָּל־הָעַם אשר הִגִּילָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ: ² אַחֲרֵי צֵאת יְכִיָּנָה הַמֶּלֶךְ וְהַנְּבִיָּה וְהַסֹּפְרִים שְׁרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וְהַחֲרָשׁ וְהַמְסַנֵּר מִירוּשָׁלַם: ³ בִּיד אֶלְעִישָׁה בִן־שָׁפָן וְגַמְרִיָּה בֶן־חֶלְקִיָּה אשר שלח צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּבִלְהָ לֵאמֹר: ⁴ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹל־הַגּוּלָה אשר־הִגִּילִיתִי מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ: ⁵ בְּנֵי בָתִּים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ גִּזְזוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִי: ⁶ קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוֹת וְקָחוּ לְבָנֵיכֶם נָשִׁים וְאֶת־בָּנוֹתֵיכֶם תִּנּוּ לְאִנְשֵׁים וְתִלְדְנָה בָנִים וּבָנוֹת וְרַבִּישֶׁם וְאֶל־תִּמְעָטוּ: ⁷ וְדַרְשׁוּ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אשר הִגִּילִיתִי אֲתֶכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָה אֶל־יְהוָה כִּי בְשָׁלוֹמָה יְהִי לָכֶם שְׁלוֹם: ⁸ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יִשְׂרָאֵל לָכֶם נְבִיאֵיכֶם וְאֶת־הַשְּׂמֵעוּ וְאֶת־הַשְּׂמִיעוּ וְאֶת־הַמְּלִיתֵיכֶם אשר אֲתֶם מוֹחֲלִים: ⁹ כִּי בִשְׁקֶר תֶּם נְבִיאִים לָכֶם בְּשֵׁמִי לֹא שִׁלַּחְתִּים נָאם־יְהוָה: ¹⁰ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לִפִּי מִלֵּאת לְבַבְךָ שְׁבָעִים שָׁנָה אֲפַקֵּד אֲתֶכֶם וְתִקְמֹתִי עֲלֵיכֶם אֶת־דְּבַרִּי הַטּוֹב לְהָשִׁיב אֲתֶכֶם אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה: ¹¹ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמְּחֻשְׁבֹּת אשר אנכי חָשַׁב עֲלֵיכֶם נָאם־יְהוָה מוֹחֲשׁוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לְתֵת לָכֶם אַחֲרֵי וְתִקְוֶה: ¹² וְקִרְאתֶם אֹתִי וְתִלְכְּתֶם וְהִתְפַּלַּלְתֶם אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם: ¹³ וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וַיִּמְצְאתֶם כִּי תִדְרֹשְׁנִי בְּכָל־לְבַבְכֶם: ¹⁴ וְנִמְצְאתִי לָכֶם נָאם־יְהוָה וְשִׁבְתִּי אֶת־שְׁבִיתְכֶם (שְׁבִיתְכֶם) שְׁבוֹתְכֶם וְקִבַּצְתִּי אֲתֶכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמְכַל־הַמְּקוֹמוֹת אשר הִדַּחְתִּי אֲתֶכֶם שָׁם נָאם־יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּי אֲתֶכֶם אֶל־הַמְּקוֹם אשר־הִגִּילִיתִי אֲתֶכֶם מִשָּׁם: ¹⁵ כִּי אֲמַרְתֶּם הַקִּים לָנוּ יְהוָה נְבִיאִים בְּבִלְהָ: ¹⁶ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל־בֶּסֶט דָּוִד וְאֶל־כָּל־הָעַם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת אֲתֶכֶם אשר לא יִצְאוּ אֲתֶכֶם בְּגוּלָה: ¹⁷ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי מְשַׁלַּח בָּם אֶת־הַחֲרָב אֶת־הָרֶעִב אֶת־הַדָּבָר וְנִתְּתִי אוֹתָם פְּתָאִים הַשְּׂעָרִים אשר לא־תִּאֲכַלְנָה מֶרֶע: ¹⁸ וְרַדְפֹתִי אַחֲרֵיהֶם בְּחָרָב בְּרַעֲב וּבְדָבָר וְנִתְּתִים *לְזַעֲמָה (לְזַעֲמָה) לְכֹל מִמְּלַכּוֹת הָאָרֶץ לְאֵלֶּה וּלְשִׁמְהָ וּלְשִׁרְקָה וּלְחַרְפָּה בְּכָל־הַגּוֹיִם אשר־הִדַּחְתִּים שָׁם: ¹⁹ תַּחַת אשר־לא־שָׁמַעוּ אֶל־דְּבַרִּי נָאם־יְהוָה אשר שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת־עַבְדִּי הַנְּבִיאִים הַשֹּׁכֵם וְשִׁלַּח וְלֹא שָׁמַעְתֶּם נָאם־יְהוָה: ²⁰ וְאַתֶּם שָׁמַעְתֶּם דְּבַר־יְהוָה כֹּל־הַגּוּלָה אשר־שִׁלַּחְתִּי מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ: ²¹ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲחָאָב בֶּן־קֹלְזַיָּה וְאֶל־צִדְקִיָּהוּ בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַנְּבִיאִים לָכֶם בְּשֵׁמִי שִׁקֵּר הִנְנִי וְנָתַן אֲתֶם בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְתִקַּם לְעֵינֵיכֶם: ²² וְלִקַּח מִהֶם קִלְלָה לְכֹל גִּזְלוֹת יְהוּדָה אשר בְּבָבֶל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ יְהוָה בְּצִדְקָתוֹ וּכְאֲחָב אשר־קָלַם מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֵשׁ: ²³ יֵעַן

אשר עשו נבלה בישראל ונאפו את נשי העינם ונדברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי
 *הוידע) הוידע) נעד נאם יהוה: ס 24 ואל ששמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: ס 25 כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל לאמר זמן אשר אתה שלחת בשמחה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה
 בן מעשהה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: ס 26 יהוה נמנה כהן תחת והוידע הפלו להיות פקדים
 בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ותתה אתו אל המהפכת ואל הצניק: ס 27 ועתה למה לא נערת
 בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: ס 28 כי על כן שלח אלינו בכל לאמר ארצה היא בנו בתים ושבו
 ונטעו גנות ואכלו את פריהן: ס 29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: ס 30 והיה
 דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: ס 31 שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל ששמעיה הנחלמי זמן
 אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ונבטח אתכם על שקר: ס 32 לכן כה אמר יהוה הנני פקד
 על שמעיה הנחלמי ועל ידועי לא יהיה לוי איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני
 עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה: ס

30

1 הדבר אשר הנה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ס 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך
 את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: ס 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושכתי את שבות עמי
 ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשנה: ס 4 ואלה הדברים אשר
 דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: ס 5 כי כה אמר יהוה קול חרפה שמענו פחד ואין שלום: ס 6 שאלו נא
 וראו אם ילד זכר מודיע ראיתי כל גבר יהוי על חלציו כפולדה ונחפשו כל פנים לגרון: ס 7 הוי כי
 גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא לעקב וממנה יושע: ס 8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות
 אשר עלו מעל צוארתך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו כו עוד זרים: ס 9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת
 דוד מלכם אשר אקים להם: ס 10 ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני
 מושיע מרחוק ואת זרעה מארץ שבים ושבי יעקב ושקט ושאן ואין מחריד: ס 11 כי אתה אני נאם יהוה
 להושיעך כי אעשה כלה בכל הנונים ו אשר הפצותיך שם אך אתה לא אעשה כלה ויפדתיך למשפט
 ונקה לא אנקף: ס 12 כי כה אמר יהוה אנוש לשבתך נחלה מכתך: ס 13 איך ידעך למזור רפאות
 תעלה אין לך: ס 14 כל מאת בניך שכחוך אותך לא ירשו כי מפת אויב הכיתוך מוסר אכזרי על
 רב עונך עצמו חטאתיך: ס 15 מה תועק על שבתך אנוש מכאבך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי
 אלה לך: ס 16 לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך פלם בשבי ילכו והיו שאסיד למשפה וכל בונד אתן
 לבו: ס 17 כי אעלה ארצה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קרא לך ציון היא דרש אין
 לה: ס 18 כה אמר יהוה הנני שבת אלהי יעקב ומשכנתיו ארצם ונבנתה עיר על תלה וארמון
 על משפטו ישב: ס 19 וצא מהם תודה וקול משחקים והרבתי ולא ימטו והכפדתי ולא יצערו:
 ס 20 והיו בני פקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו: ס 21 והנה אדירו ממני ומשלו מקרב
 יצא והקרבתי ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה: ס 22 והייתם לי לעם ואנכי
 אהיה לכם לאלהים: ס 23 הנה סערת יהוה כמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול: ס 24 לא
 ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תחבוננו בה:

31

1 בעת ההיא נאם יהוה אלהי לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהוי לי לעם: ס 2 כה אמר
 יהוה מצא חן במדבר עם שרדי חרב הלוד להניעו ישראל: ס 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
 עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד: ס 4 עוד אבנד ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיד וצאת
 במקול משחקים: ס 5 עוד תטעי כרמים בקרי שמרון נטעו נטעים וחללו: ס 6 כי ישום קראו נצרים
 בטר אפרים קימו ונעלה ציון אל יהוה אלינו: ס 7 כי כה אמר יהוה רנו לעקב שמחה וצהלו
 בראש הנונים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל: ס 8 הנני מביא אותם מארץ
 צפון וקבצתיים מירדתי ארץ בם ענר ופסח חרה וילדת חרה קהל גדול ישובו הנה: ס 9 בבכי יבאו
 ובתחנונים אויבים אל תחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כיהיית לישראל לאב ואפרים
 בכרי הוא: ס 10 שמעו דבר יהוה גוים והגידו באים ממרחק ואמרו חזרה ישראל וקבצנו ושמו
 כרעה עדרו: ס 11 כי סרה יהוה את יעקב ונאלו מנד תוק ממנו: ס 12 וכאל ורננו במרום ציון ונתרו

אל־טוב יהנה על־דנין ועל־תירש ועל־יצהר ועל־בני־צאן ויבקר והיתה נפשם כגן רוה ולא־יוסיפו לראבבה עוד: ¹³ אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפקתי אכלם לששון ונחמתים ושמתים מינוגם: ¹⁴ וריותי נפש הפהגים השן ועמי את־טובי ישבעו נאם־יהוה: ¹⁵ פה אומר יהנה קול ברמה נשמע נהי כפי תמרורים רחל מבכה על־בניה מאנה להנחם על־בניה כי איננו: ¹⁶ פה אומר יהנה מנעי קולך מוכי ועיניך מדמעה כי יש שָׁכר לפעלתך נאם־יהוה ושוב מארץ אויב: ¹⁷ ונשחקנה לאחריהך נאם־יהוה ושובו בנים לגבולם: ¹⁸ שמוע שמועתי אפרים מתגודד יסרתני ואזכר כעגל לא למד השיבני ואשיבה כי אתה יהוה אל־הי: ¹⁹ כי־אחרי שובי נחמתי ואחרי הורגתי ספקתי על־ירך בשתי וגם־נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: ²⁰ הכן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים כי־מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרו עוד על־כֹּן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם־יהוה: ²¹ ס הצבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לפך למסלה ררך *הלכתי (שובי בתולת ישראל שבי אל־עריך אלה: ²² עד־מתי תתחמקין הבת השובבה כי־בא יהנה חדשה בארץ נקבה תסובב נבר: ²³ פה־אמר יהנה צבאות אלתי ישראל עוד יאמרו את־הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את־שובתם וברכך יהנה נוה־צדק הר הקדש: ²⁴ וישבו בה יהודה וכל־עריה יחדו אפרים ונסעו בעדר: ²⁵ כי הרניתי נפש עיפה וכל־נפש ראבבה מלאתי: ²⁶ על־זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: ²⁷ ס הגה ימים באים נאם־יהוה וירעתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה וירע אדם וירע בהמה: ²⁸ והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוש נאם־יהוה: ²⁹ בימים ההם לא־יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה: ³⁰ כי אם־איש בעינו ימות כל־הארץ האכל הבסר תקהינה שניו: ³¹ ס הגה ימים באים נאם־יהוה וכרתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה ברית חדשה: ³² לא כברית אשר כרתי את־אבותם ביום החזקו בידם להוציאם מארץ מצרים אשר־המה הפרו את־בריתי ואנכי בעלתי בם נאם־יהוה: ³³ כי זאת הברית אשר אכרת את־בית ישראל אחרי הימים ההם נאם־יהוה נתתי את־בריתי בקרבם ועל־לבם אכתובה והייתי להם לאלהים והמה יהיו־לי לעם: ³⁴ ולא ילמדו עוד איש את־רעהו ואיש את־אחיו לאמר רעו את־יהוה כי־כולם רעו אותי למקטנם ועד־גדולם נאם־יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אֶזְכְּרֶנּוּ: ³⁵ פה אומר יהנה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ונהמו נליו יהנה צבאות שמו: ³⁶ אם־ימשו החקים האלה מלפני נאם־יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל־הימים: ³⁷ פה אומר יהנה אם־ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסד־ארץ למטה גם־אני אֶמָאס בכל־זרע ישראל על־כל־אשר עשו נאם־יהוה: ³⁸ ס הגה ימים * (באים) נאם־יהוה ונבנתה העיר ליהנה ממגדל הנאָל שער הפנה: ³⁹ ויצא עוד *קנה (קו) המדה נגדו על נבעת נרב ונסב נעתה: ⁴⁰ וכל־העמק הפגרים והדשן וכל־*השרמות (השרמות) עד־נחל קדרון עד־פנת שער הסוסים מורה קדש ליהנה לא־ינתש ולא־יהרס עוד לעולם: ⁴¹ ס

32

¹ הדבר אשר־הנה אל־ירמיהו מאת יהנה *בשנת (בשנת העשרית לצדקניהו מלך יהודה היא השנה שמינה־עשרה שנה לנבוכדראצר: ² ואז חיל מלך בבל צרים על־ירושלם וירמיהו הנביא היה כלאו בתצר המטרה אשר בית־מלך יהודה: ³ אשר פלאו צדקניהו מלך־יהודה לאמר מודע אתה נבא לאמר פה אומר יהנה הנני נתן את־העיר הזאת ביד מלך־בבל ולקחה: ⁴ וצדקניהו מלך יהודה לא ימלט מיד הפשדים כי הנתן ונתן ביד מלך־בבל ודבר־פיו עם־פיו ועינו את־*עיניו (תראנה: ⁵ ובכל ילך את־צדקניהו ושם יהיה עד־פקדי אתו נאם־יהוה כי תלחמו את־הפשדים לא תצליחו: ⁶ ויאמר ירמיהו הנה דבר־יהוה אלי לאמר: ⁷ הנה הנמאל בן־שלם ררך בא אליה לאמר קנה לך את־שדי אשר בענתות כי לך משפט הנאלה לקנות: ⁸ ויבא אלי הנמאל בן־רדי בדבר יהוה אל־הצד המטרה ויאמר אלי קנה נא את־שדי אשר־בענתות אשר בארץ בנימין כי־לך משפט הירשה ולך הנאלה קנה־לך נאדע כי דבר־יהוה הוא: ⁹ ואקנה את־השדה מאת הנמאל בן־רדי אשר בענתות ואשקלה לו את־הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: ¹⁰ ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: ¹¹ ואקח את־כסף המקנה את־החתיים המצוה ויחקים ואת־הגלוי: ¹² ואתן את־הכסף המקנה אל־ברוך בן־גרייה בן־מחסיה לשיני הנמאל רדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לשיני

כִּלְתֵּי־הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצַר הַמִּטְרָה: 13 וְאַצְוֶה אֶת בְּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר: 14 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹנֵי אֶת־הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֶת סֵפֶר הַמִּקְנֶה הַזֶּה וְאֶת הַחֲתוּם וְאֶת סֵפֶר הַגְּלוּי הַזֶּה וַיִּתְּנֵם בְּכַל־חֶרֶשׁ לְמַעַן וַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים: ס 15 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנוּ בְּתִים וְשָׂדוֹת וְכַרְמִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: פ 16 וְאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אַחֲרַי תַּחֲוֵי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנֶה אֶל־בְּרוּךְ בְּדַגְרָה לֵאמֹר: 17 אֵהָה אֲדַגְּי וְהוֹד הַגֵּה ו אֶתְּה עֲשִׂית אֶת־הַשְּׂמִימִם וְאֶת־הָאֶרֶץ בְּכַחֲךָ הַגְּדוֹל וּבְזַרְעֶךָ הַנְּטוּיָה לֹא־יִפְּלֵא מִמֶּךָ כֹּל־דְּבָר: 18 עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים וּמִשְׁלֵם עֲנֵן אֲבוֹת אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהוֹה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: 19 גְּדַל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה אֲשֶׁר־עֲיַנְיָה פְקָחוֹת עַל־כָּל־דְּרָכַי בְּנֵי אָדָם לַתֵּת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ וּכְפָרֵי מַעַלְלָיו: 20 אֲשֶׁר־שָׁמַת אֱלֹהִים וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבְיִשְׂרָאֵל וּבְאֶדְם וַתַּעַשׂה־לָּךְ שֵׁם כְּזֶה הַזֶּה: 21 וַתֵּצֵא אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֵתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְיַד חֲזָקָה וּבְאֶזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גְדוֹל: 22 וַתִּתֵּן לָהֶם אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֶם לַתֵּת לָהֶם אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וּדְבָשׁ: 23 וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי *וַיִּבְתְּרוּהָ (וַיִּבְתְּרוּהָ) לֹא־הִלְכוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וַתִּקְרָא אֹתָם אֶת כָּל־חֶרֶשֶׁה הַזֹּאת: 24 הַגֵּה הַסְּלָלוֹת בְּאוֹ הַעִיר לְלַכְדָּה וְהַעִיר נַתְנָה בְּיַד הַפְּשָׁדִים הַנִּלְחָמִים עֲלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרֶעִב וְהַסָּבֵר וְאֲשֶׁר דִּבְרַתְהָ הַגֵּה וְהַגֵּה רָאָה: 25 וְאֵתָה אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדַגְּי וְהוֹד קָנֵה לָךְ הַשְׂבָּה בַּסֶּפֶר וְהַעֲד עֲדִים וְהַעִיר נַתְנָה בְּיַד הַפְּשָׁדִים: 26 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר: 27 הַגֵּה אֲנִי וְהוֹד אֱלֹהֵי כָּל־בָּשָׂר הַמְּמוֹנֵי יִפְּלֵא כֹּל־דְּבָר: 28 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲגַי נָתַן אֶת־הַעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַפְּשָׁדִים וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכַדְהָ: 29 וַיָּבֹאוּ הַפְּשָׁדִים הַנִּלְחָמִים עַל־הַעִיר הַזֹּאת וְהַצִּיּוּרִים אֶת־הַעִיר הַזֹּאת בָּאֵשׁ וּשְׂרָפוּהָ וְאֶת הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל־גִּוּוֹתֵיהֶם לַבְּעַל וְהַסְּכּוּ נִסְכִּים לְאַלְהִים אַחֲרִים לְמַעַן הַכַּעֲסֵנִי: 30 כִּי־הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אָדָּ עֲשִׂים הֲרַע בְּעֵינֵי מַנְעֻתֵיהֶם כִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אָדָּ מַכְעִסִים אֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם נֹאֵם יְהוָה: 31 כִּי עַל־אֲפִי וְעַל־חַמְטִי הוֹתָה לִי הַעִיר הַזֹּאת לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנּוּ אוֹתָהּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְהַסִּירָהּ מֵעַל פְּנֵי: 32 עַל כָּל־דַּעַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסְנִי הַמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם כְּהִנְיָהם וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ יְהוּדָה וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל: 33 וַיִּפְּנּוּ אֵלַי עֶרְף וְלֹא פָּנִים וְלִמְדוֹ אֹתָם הַשֶּׁבֶם וְלִמְדוֹ וְאִינָם שָׁמְעִים לְקַחַת מוֹסֵר: 34 וַיִּשְׁמָעוּ שְׁקוּצֵיהֶם בְּבֵית אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו לְטִמְאוֹ: 35 וַיִּבְנוּ אֶת־בָּמוֹת הַבְּעַל אֲשֶׁר וּבְנֵי אֲבֹהֵם לְהַעֲבִיר אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לְמַלְךְ אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִים וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת לְמַעַן *חַמְטִי (חַמְטִי) אֶת־יְהוּדָה: ס 36 וַעֲתָה לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי הַעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר ו אֹתָם אֲמַרִים נַתְנָה בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל בַּחֲרֹב וּבְדָרְבָר: 37 הֲגַי מִקְבָּצָם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם בְּאֲפִי וּבְחַמְטִי וּבְקֶצֶף גְדוֹל וְהַשְׁבַּתִּים אֶל־הַמִּקְוֹם הַזֶּה וְהַשְׁבַּתִּים לְבָשָׂח: 38 וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֵהָה לָהֶם לְאַלְהִים: 39 וַתַּחֲתִי לָהֶם לֵב אַחֵד וְהַרְדָּה אַחֵד לִירְאָה אוֹתִי כָּל־חַיִּים לְטוֹב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם: 40 וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא־אֲשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהִרְשִׁיבֵי אוֹתָם וְאֶת־יְרֵאֵתִי אֶתֵּן בְּלִבָּהֶם לְבַלְתִּי סוּר מֵעָלַי: 41 וְשִׁשְׁתִּי עֲלֵיהֶם לְהִרְשִׁיב אוֹתָם וַתִּשְׁעִתִּים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת בְּאֵמֶת כָּל־לִבִּי וּבְכָל־נַפְשִׁי: ס 42 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר הִבְאֵתִי אֶל־הָעַם הַזֶּה אֶת כָּל־חֶרֶשֶׁה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר עֲלֵיהֶם: 43 וּנְקַנְהָ הַשְׂדֵּה בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר ו אֹתָם אֲמַרִים שְׁמָמָה הִיא מֵאִן אָדָם וּבְהִמָּה נַתְנָה בְּיַד הַפְּשָׁדִים: 44 שְׁלוֹת בַּסֶּפֶר יִקְנוּ וְכָתוּב בַּסֶּפֶר וְחֲתוּם וְהַעֲד עֲדִים בְּאֶרֶץ בְּנוֹמֵם וּבְסִבְיָה וּרְיֹשָׁלַם וּבְעַרְי וְהוֹדָה וּבְעַרְי הַחֵד וּבְעַרְי הַשְּׁפֵלָה וּבְעַרְי הַנְּגַב כִּי־אֲשִׁיב אֶת־שְׁבוֹתָם נֹאֵם־יְהוָה: פ

33

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ שְׁנֵית וְהוּא עוֹרְנוֹ עֲצוּר בַּחֲצַר הַמִּטְרָה לֵאמֹר: 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה יְהוָה יוֹצֵר אוֹתָהּ לְחִכְיָהּ יְהוָה שְׁמוֹ: 3 קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָ וְאֶנְיֶדָה לָךְ גְּדוֹלוֹת וּבְצֻרוֹת לֹא יִדְעֶם: ס 4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־בְּתִיל הַעִיר הַזֹּאת וְעַל־בְּתִיל מַלְכֵי יְהוּדָה הַנְּתַלְצִים אֶל־הַסְּלָלוֹת וְאֶל־הַחֶרֶב: 5 בָּאִים לְהַלְחֵם אֶת־הַפְּשָׁדִים וּלְמַלֵּאם אֶת־פְּנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר־הִכִּיתִי בְּאֲפִי וּבְחַמְטִי וְאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַהֲעִיר הַזֹּאת עַל כָּל־רַעְתָּם: 6 הֲגַי מַעֲלָה לָהּ אֲרָכָה וּמִרְפָּא וּרְפָאִים וּגְלִיתִי לָהֶם עֲתַרַת שְׁלוֹם וְאֵמֶת: 7 וְהַשְׁבַּתִּי אֶת־שְׁבוֹת יְהוּדָה וְאֶת שְׁבוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְנֵתִים כְּכַרְאֲשָׁנָה: 8 וְטַהַרְתִּים מִכָּל־עוֹנֵם אֲשֶׁר חֲטָאוּ־לִי וְסִלַּחְתִּי *לְכוּל־ (לְכוּל־) עוֹנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חֲטָאוּ־לִי וְאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי: 9 וְהִוַּחְתָּה לִּי לְשֵׁם שְׁשׁוֹן לְתַהֲלָה וּלְתַפְאֲרַת לְכָל גִּוּי הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אֹתָם וּפְחַדְרוּ וְרָגְזוּ עַל כָּל־הַטּוֹבָה וְעַל כָּל־הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה לָהֶם: ס 10 כֹּה וְאָמַר יְהוָה עוֹד יִשְׁמְעוּ

במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב בהמה: 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את־יהוה צבאות כִּי־טוב יהוה כִּי־לעולם חסדו מכאם תודה בית יהוה כִּי־אָשִׁיב את־שבות־הָאָרֶץ כְּבִרְאשֹׁנָה אָמַר יהוה: 12 כִּה־אָמַר יהוה צבאות עֹד יהוה ויהי. במקום הזה חרב מאין־אָדָם ועד־בהמה ובכל־עָרָיו ונה רעים מרַבִּצִים צֵאן: 13 בערי החר השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימין ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד העברנה הצאן עליהי מונה אָמַר יהוה: 14 הנה ימים באים נא־יהוה והקמתי את־הדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־בֵּית יהודה: 15 בַּיָּמִים הָהֵם ובעת ההיא אצמיח לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה וְעֵשָׂה מִשְׁפָּט וצְדָקָה בָּאָרֶץ: 16 בַּיָּמִים הָהֵם תִּשְׁעַשׂ יהוה וירושלים תִּשְׁכַּחן וְהָאֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהּ יהוה וצְדָקָנוּ: 17 כִּי־כֹה אָמַר יהוה לֹא־יִכָּרֵת לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב עַל־פֶּסֶס בֵּית־יִשְׂרָאֵל: 18 וְלִכְתָּנִים הַלְוִים לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ מִלִּפְנֵי מַעֲלָה עוֹלָה וּמִקְטֹרֶת מִנְחָה וְעֵשָׂה־זָבַח כָּל־הַיָּמִים: 19 וְהָיָה דְבַר־יהוה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: 20 כֹּה אָמַר יהוה אִם־תִּפְרֹו את־בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאת־בְּרִיתִי הַלַּיְלָה וּלְבַלְתִּי הַיּוֹם וְיָמִים וְלַיְלָה בְּעַתָּם: 21 גַּם־בְּרִיתִי תִפֹּר אֶת־דָּוִד עַבְדִּי מִהַיּוֹתֵלֹו בְּן מִלְּךָ עַל־פֶּסֶס וְאת־הַלְוִים הַכֹּהֲנִים מִשְׂרָתִי: 22 אֲשֶׁר לֹא־יִסְפָּר צְבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם בְּן אֲרָבָה אֶת־זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאת־הַלְוִים מִשְׂרָתִי אֲנִי: 23 וְהָיָה דְבַר־יהוה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: 24 הֲלוֹא רְאִיתָ מִה־הַעַם הַזֶּה דִּבְרוּ לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּחַר יְהוה בָּהֶם וַיִּמָּאֶסּוּ וְאֶת־עַמִּי וַיַּצְנִן מִהַיּוֹת עֹד גֹּי לִפְנֵיהֶם: 25 כֹּה אָמַר יהוה אִם־לֹא בְּרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׁמַתִּי: 26 גַּם־זֶרַע יַעֲקֹב לְדָוִד עַבְדִּי אִמָּאֵס מִקַּחַת מִזְרַעוּ מִשְׁלֵיִם אֶל־זֶרַע אֲבָרְהָם יִשְׁתַּק וְיַעֲקֹב כִּי־אָשׁוּב) אָשִׁיב) אֶת־שְׁבוּתָם וְרַחֲמֵתִים: 10

34

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הִנֵּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יהוה וַיִּבּוֹכְדָרְאֲצֹר מִלֶּךְ־בָּבֶל וְכָל־חֵילוֹ וְכָל־מַמְלַכּוֹת אָרֶץ מִמְּשַׁלְתֵי יָדוֹ וְכָל־הָעַמִּים נִלְחָמִים עַל־ירושלָם וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ לֵאמֹר: 2 כֹּה־אָמַר יהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִלֵּךְ וְאָמַרְתִּי אֶל־צְדָקָהוּ מִלֶּךְ יהודה וְאָמַרְתִּי אֵלָיו כֹּה אָמַר יהוה הֲנִי נָתַן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מִלֶּךְ־בָּבֶל וְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ: 3 וְאַתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדוֹ כִּי תִפֹּשׁ תִּתְפָּשׁ וּיְבַדּוּ תִתְנַן וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינֵי מִלֶּךְ־בָּבֶל תִּרְאֶינָה וְפִיהוּ אֶת־פִּיךָ וְדַבֵּר וּבָבֶל תִּבּוֹא: 4 אֵךְ שָׁמַע דְּבַר־יהוה צְדָקָהוּ מִלֶּךְ יהודה כֹּה־אָמַר יהוה עֲלֶיךָ לֹא תִמּוֹת בְּחָרָב: 5 בְּשָׁלוֹם תִּמּוֹת וּכְמִשְׁרָפוֹת אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לִפְנֶיךָ בֶּן יִשְׂרָפּוֹלֵךְ וְהָיוּ אֲדוֹן יִסְפּוֹלֵךְ כִּי־דָבַר אֲנִי־דִבַּרְתִּי נֹאֵם־יהוה: 6 וַיַּדְבֵּר יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־צְדָקָהוּ מִלֶּךְ יהודה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּירוּשָׁלָם: 7 וְחֵיל מִלֶּךְ־בָּבֶל נִלְחָמִים עַל־ירושלָם וְעַל כָּל־עָרֵי יהודה הַנּוֹתְרוֹת אֶל־לְכִישׁ וְעַל־עֲזֹנָה כִּי הִנֵּה נִשְׂאָרוּ בְּעָרֵי יהודה עָרֵי מִבְּצָר: 8 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הִנֵּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יהוה אֶתְרִי כֹרֵת הַמִּלֶּךְ צְדָקָהוּ בְּרִית אֶת־כָּל־הָעַם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָם לִקְרָא לָהֶם דָּרוֹר: 9 לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדֹו וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ הַעֲבָרִי וְהַעֲבָרָה חֲפָשִׁים לְבַלְתִּי עֲבָרְבָם בִּיהוּדֵי אֲחֵיהוּ אִישׁ: 10 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־בָּאוּ בְּבָרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדֹו וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ חֲפָשִׁים לְבַלְתִּי עֲבָרְבָם עֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלַחוּ: 11 וַיִּשְׁבּוּ אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁבּוּ אֶת־הַעֲבָדִים וְאֶת־הַשִּׁפְחוֹת אֲשֶׁר שְׁלַחוּ חֲפָשִׁים) וַיִּכְבְּשׁוּם) לְעַבְדִּים וְלַשִּׁפְחוֹת: 12 וְהָיָה דְבַר־יהוה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יהוה לֵאמֹר: 13 כֹּה־אָמַר יהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִכִּי בְּרִית אֶת־אֲבוֹתֶיכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה וְאִתְּם הַיּוֹם וְתִשְׁבּוּ אֶת־הַנִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחוּ מִבְּרִית לֵאמֹר: 14 מִקֵּץ שִׁבְעַ שָׁנִים תִּשְׁלַחוּ אִישׁ אֶת־אֲחֵיו הַעֲבָרִי אֲשֶׁר־יִמְכְּרוּ לָךְ וְעַבְדֶּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשַׁלַּחְתוּ חֲפָשִׁי מִעֲמֶךָ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֶיכֶם אֵלָי וְלֹא־הָיוּ אֶת־אֲנִי: 15 וְתִשְׁבּוּ אִתְּם הַיּוֹם וְתִעַשׂוּ אֶת־הַנִּשְׂרָאֵל עֵינֵי לִקְרָא דָּרוֹר אִישׁ לְרַעְהוּ וּתְכַרְתוּ בְּרִית לִפְנֵי בְּרִית אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: 16 וְתִשְׁבּוּ וּתְחַלְלוּ אֶת־שְׁמִי וְתִשְׁבּוּ אִישׁ אֶת־עַבְדֹו וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר־שַׁלַּחְתֶּם חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם וְתִכְבְּשׁוּ אִתְּם לְהַיּוֹת לָכֶם לְעַבְדִּים וְלַשִּׁפְחוֹת: 17 לְכֵן כֹּה־אָמַר יהוה אִתְּם לֹא־שָׁמַעְתֶּם אֵלָי לִקְרָא דָּרוֹר אִישׁ לְאֲחֵיו וְאִישׁ לְרַעְהוּ הֲנִי קָרָא לָכֶם דָּרוֹר נֹאֵם־יהוה אֶל־הַחֲרָב אֶל־הַחֲרָב וְאֶל־הַרְעָב וְנִתְתִי אֶתְכֶם לְלוֹעֶזָה) לְלוֹעֶזָה) לְכָל מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ: 18 וְנִתְתִי אֶת־הָאֲנָשִׁים הַעֲבָרִים אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא־הִקִּימוּ אֶת־דְּבַרִּי הַבְּרִית אֲשֶׁר בְּרַתוֹ לִפְנֵי הַעֲגֹל אֲשֶׁר בְּרַתוֹ לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו: 19 שְׁרֵי יהוה וְשָׂרִי יְרוּשָׁלָם הַפָּרָסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ הַעֲבָרִים בֵּין בְּתָרֵי הַעֲגֹל: 20 וְנִתְתִי אִתְּם בְּיַד אֲבִיהֶם וּבְיַד מִבְּקָשׁ נַפְשָׁם וְהוֹתָה נְבִלָתָם לְמֹאכָל

לעוף השמים ולבהמת הארץ: 21 ואת צדקתהו מלך יהודה ואת שריו אתו בנד איביהם ובנד מבקשי נפשם ובנד חיל מלך בבל העלים מעליכם: 22 הנני מצנח נאם יהודה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולקדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישוב: פ

35

1 הדבר אשר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 הלוך אל בית הרקבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין: 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרקבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן ינדל יהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף: 5 ואמון לפני בני בית הרקבים ובעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי ונזרב בן רכב אבינו צנה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וקרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשובו כל ימיהם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול יהונתן בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: 9 ובלתי בנות בקתים לשבתנו וקרם ושרה זרע לא יהיה לנו: 10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו ונזרב אבינו: 11 ויהי בעלות ובוכר באצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונקבא וירושלם מפניו תיל הפשדים ומפניו תיל ארם ונשב בירושלם: פ 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלוך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוך תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: 14 הלקם את דברי יהונתן בן רכב אשר צנה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הנה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים ו השפים ושלח לאמר שבו לא איש מדרך הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושובו אל האדמה אשר נתתי לכם ולא תביתכם ולא היתם את אונכם ולא שמעתם אלי: 16 כי הקימו בני יהונתן בן רכב את מצות אביהם אשר צונו והעם הנה לא שמעו אלי: ס 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מבא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יעו דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרקבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל וען אשר שמעתם על מצות יהונתן בן רכב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צנה אתכם: ס 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יפרח איש ליונתן בן רכב עמד לפני כל הימים: פ

36

1 ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה הנה הדבר הנה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 כח לך מגלת ספר וכתבת עליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל העמים ועל כל המלכות אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרך הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: ס 4 ויקרא ירמיהו את ברוד בן גריה וכתב ברוד מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר: 5 ויצוה ירמיהו את ברוד לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: 6 וכתבת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הנבאים מעריהם תקראם: 7 ואלי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרך הרעה כי גדול האף ותחמה אשר דבר יהוה אל העם הנה: 8 ויעש ברוד בן גריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: ס 9 ויהי בשנה החמישית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בתדש הששי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הנבאים מערי יהודה בירושלם: 10 ויקרא ברוד בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשפת גמריהו בן שפן הספר בקצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: 11 וישמע מליהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר: 12 ויגד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים וישבים אלישמע הספר ודלגהו בושמעיהו ואלנתן בועכבור וזמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים: 13 ויגד להם מליהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוד בספר באזני העם: 14 וישלחו כל השרים

אל־ברוך את־יהוה בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ לֵאמֹר הַמְּנִילָה אֲשֶׁר קָרַאת בַּח בְּאַזְנֵי הָעָם קַחְנָה בְּיָדָהּ וְלָדָהּ וְנִקַּח בְּרִיחַ בְּיָדָהּ בְּיָמֵינוּ אֶת־הַמְּנִילָה בְּיָדָהּ וַיָּבֵא אֲלֵיהֶם: ¹⁵ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שֶׁב נָא וְקִרְאָנָה בְּאַזְנוֹנֵינוּ וְנִקְרָא בְּרִיחַ בְּאַזְנוֹנֵינוּ: ¹⁶ וַיְהִי כַשְּׁמֹעַם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים פָּתְחוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־בְּרִיחַ הַגִּיד נָגִיד לְמַלְךְ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ¹⁷ וְאֶת־בְּרִיחַ שְׂאֵלוֹ לֵאמֹר הַגִּידָנָה לָנוּ אֵיךְ כָּתַבְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי: ¹⁸ וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּרִיחַ מִפִּי יִקְרָא אֵלַי אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָנִי כָתַב עַל־הַסֵּפֶר בְּרִי: ¹⁹ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בְּרִיחַ לֵךְ הִסְתַּר אַתָּה וּירְמִיָּהוּ וְאִישׁ אֶל־יָדַע אִיפֹה אַתָּם: ²⁰ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הַצָּרָה וְאֶת־הַמְּנִילָה הִפְקִדוּ בְּלִשְׁכַּת אֲלִישַׁמֶּע הַסֹּפֵר וַיְגִידוּ בְּאַזְנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים: ²¹ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוּדִי לְקַחַת אֶת־הַמְּנִילָה וְיִקְרָא מִלִּשְׁכַּת אֲלִישַׁמֶּע הַסֹּפֵר וַיִּקְרָאָהּ יְהוּדִי וְאַזְנֵי הַמֶּלֶךְ וּבְאַזְנֵי כָל־הַשָּׂרִים הַעֲמִידִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ: ²² וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ הַחֲשִׁיעִי וְאֶת־הָאֵחָ לִפְנֵי מִבְּעֵרַת: ²³ וַיְהִי כִּקְרֹא יְהוּדִי שֶׁלֹּשׁ דְּלֹתוֹת וְאַרְבָּעָה יִקְרָעֶהָ בַּתַּעַר הַסֹּפֵר וְהַשֵּׁלֶף אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל־הָאֵחָ עַד־תֵּם כָּל־הַמְּנִילָה עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הָאֵחָ: ²⁴ וְלֹא פָּחַדוּ וְלֹא קָרְעוּ אֶת־בְּגֵדֵיהֶם הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו הַשְּׂמֵעִים אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ²⁵ וְגַם אֶלְנָתָן וְדָלְיָהוּ וְגִמְרִיָּהוּ הַפְּגַעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי שָׂרֵף אֶת־הַמְּנִילָה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם: ²⁶ וַיִּצְנֶה הַמֶּלֶךְ אֶת־יִרְחֻמָּאֵל בְּיָד־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־שִׂרְיָהוּ בְּיָד־עֹרֵי־אֵל וְאֶת־שְׁלֹמֹה בְּיָד־עַבְדֵי־אֵל לְקַחַת אֶת־בְּרִיחַ הַסֹּפֵר וְאֶת־יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיא וַיִּסְתַּרְם יְהוָה: ²⁷ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרִמְיָהוּ אַחֲרָיו שֶׁרֵף הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמְּנִילָה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתַב בְּרִיחַ מִפִּי יְרִמְיָהוּ לֵאמֹר: ²⁸ שׁוּב כַּחֲדָלְךָ מִנְּגִילָה אַחֲרַת וּכְתַב עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הַרְאִשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַמְּנִילָה הַרְאִשׁוֹנָה אֲשֶׁר שָׂרֵף וְהוֹנִקִים מִלֶּךְ־יְהוּדָה: ²⁹ וְעַל־הוֹנִקִים מִלֶּךְ־יְהוּדָה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה אֲתָה שָׂרַפְתָּ אֶת־הַמְּנִילָה הַזֹּאת לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ לֵאמֹר בֹּא־יָבֹא מִלֶּךְ־בָּבֶל וְהַשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה: ³⁰ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הוֹנִקִים מִלֶּךְ־יְהוּדָה לֹא־יְהִי־לוֹ יוֹשֵׁב עַל־כַּסֵּא דָגוֹד וְנִבְלָתוֹ תִּהְיֶה מִשְׁלַכַת לַחֲרֹב בַּיּוֹם וְלִקְרַח בְּלִילָה: ³¹ וּפְקַדְתִּי עָלָיו וְעַל־זָרְעוֹ וְעַל־עַבְדָּיו אֶת־עֹנֹם וְהַכַּאתִי עֲלֵיהֶם וְעַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְאֵל־אִישׁ יְהוּדָה אֶת־כָּל־הָרַעָה אֲשֶׁר־דְּבַרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ: ³² וּירְמִיָּהוּ לָקַח מִנְּגִילָה אַחֲרַת וַיִּתְּנָהּ אֶל־בְּרִיחַ בְּיָמֵינוּ וַיִּתְּנָהּ הַסֹּפֵר וַיְכַתֵּב עָלֶיהָ מִפִּי יְרִמְיָהוּ אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַסֹּפֵר אֲשֶׁר שָׂרֵף וְהוֹנִקִים מִלֶּךְ־יְהוּדָה כַּאֲשֶׁר נִסְפָה עֲלֵיהֶם דְּבָרִים רַבִּים כִּהְיָה: ³³

37

¹ וַיִּמְלֹךְ־מֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ תַּחַת כְּנִיָּהוּ בְּיָמֵינוּ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ יְהוּדָה: ² וְלֹא שָׁמַע הוּא וְעַבְדָּיו וְעַם הָאָרֶץ אֶל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיא: ³ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־יְהוֹכָבֵד בְּיָד־שְׁלֹמֹה וְאֶת־צַפְנִיָּהוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ הַכֹּהֵן אֶל־יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר הַתְּפַלֵּל־נָא בְּעַדָּנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ⁴ וַיִּרְמָזוּהוּ בֹא וַיִּצָא בַתּוֹךְ הָעָם וְלֹא־תִנְתְּנוּ אֹתוֹ בֵּית *הַכְּפִלְיָא (הַכְּפִלְיָא): ⁵ וְחִיל פְּרַעָה יִצָא מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁמְעוּ הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עַל־יְרוּשָׁלַם אֶת־שְׂמֵעַם וַיַּעֲלֵוּ מֵעַל יְרוּשָׁלַם: ⁶ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר: ⁷ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוּדָה: ⁸ וְשָׁבוּ הַכַּשְׂדִּים וְנִלְחֲמוּ עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְלָקְחָהּ וְשָׂרַפְתָּהּ כַּאֲשֶׁר: ⁹ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִפְשָׁתִיכֶם לֵאמֹר הֲלֹךְ יִלְכוּ מֵעַלְיָנוּ הַכַּשְׂדִּים כִּי־לֹא יִלְכוּ: ¹⁰ כִּי אִם־הִפִּיתֶם כָּל־חִיל פְּשָׁדִים הַנִּלְחָמִים אֲתֵכֶם וְנִשְׁאָרוּ כִּם אֲנָשִׁים מִדְּקָרִים אִישׁ בְּאֶהְלוֹ וְלִימוֹ וְשָׂרְפוּ אֶת־הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר: ¹¹ וְהָיָה בְּהַעֲלוֹת חִיל הַכַּשְׂדִּים מֵעַל יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חִיל פְּרַעָה: ¹² וַיִּצָא יְרִמְיָהוּ מִירוּשָׁלַם לָלֶכֶת אָרֶץ בְּנִימָן לְחַלֵּק מִשָּׁם בַּתּוֹךְ הָעָם: ¹³ וַיְהִי־הוּא כַשְׂעַר בְּנִימָן וְשָׁם בַּעַל פְּקֻדַת וְשִׁמּוֹ וַיֹּאזִיחַ בְּיָד־שְׁלֹמֹה בְּיָמֵינוּ וַיִּתְּנֵם אֶת־יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר אֶל־הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נָפַל: ¹⁴ וַיֹּאמֶר יְרִמְיָהוּ שָׂרֵף אֶינִי נָפַל עַל־הַכַּשְׂדִּים וְלֹא שָׁמַע אֲלָיו וַיִּתְּפֹשׂ וַיֹּאזִיחַ בְּיָמֵינוּ וַיָּבֵאוּהוּ אֶל־הַשָּׂרִים: ¹⁵ וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל־יְרִמְיָהוּ וְהִכּוּ אֹתוֹ וַנִּתְּנוּ אוֹתוֹ בֵּית הָאֲסוּר בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר כִּי־אָתוֹ עָשׂוּ לְבֵית הַכְּלָא: ¹⁶ כִּי בָא יְרִמְיָהוּ אֶל־בֵּית הַבּוֹר וְאֶל־הַחַנּוּת וַיִּשְׁבֹּשֶׁם יְרִמְיָהוּ יָמִים רַבִּים: ¹⁷ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקְרָאָהוּ וַיִּשְׁאֲלֵהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ בַּסֵּתֶר וַיֹּאמֶר תִּשֶׁב דְּבַר מֵאֵת יְהוָה וַיֹּאמֶר יְרִמְיָהוּ וְשִׁיב לֵאמֹר בְּיָד־מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּנְתְּנוּ: ¹⁸ וַיֹּאמֶר יְרִמְיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ מִה תִּסָּאתִי לָךְ וְלַעַבְדֶּיךָ וְלָעָם הַזֶּה כִּי־נִתְּמַתְּם אוֹתִי אֶל־בֵּית הַכְּלָא: ¹⁹ *וְאִי (וְאִי) וְאִיכֶם אֲשֶׁר־נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל עָלֵיכֶם וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת: ²⁰ וְעַתָּה

שמענא אדני המלך הפלגא תחנתי לפניך ואל-תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: 21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את-ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו כפר-לחם ליום מחוץ האפים עד-תם כל-הלחם מן-העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

38

1 וישמע שפטיה ברמתן ונדלילהו בן-פשוור ויוכל בן-שלמיהו ופשוור בן-מלכיה את-הדברים אשר ירמיהו מדבר אל-כל-העם לאמר: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל-הפשידים *יחיה (ויהיה-לו נפשו לשלל וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן תמון העיר הזאת בגד חיל מלך-בבל ולכרה: 4 ויאמרו השרים אל-המלך וימת נא את-האיש הזה כיר-על-פון הוא-מרפא את-ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידיו כל-העם לדבר אליהם כדברים האלה כיו האיש הזה איננו הרש לשלום לעם הזה כי אם-לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הגדה-הוא בידכם כיר-אין המלך ויכל אתכם דבר: 6 וינקחו את-ירמיהו וישלכו אותו אל-הבור מלכיהו בן-המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את-ירמיהו בחבלים ובבור אין-מים כי אם-טיט ויטבע ירמיהו בטיט: 7 וישמע עבד-מלך הכושי איש סרים והוא בבית המלך כיר-נתנו את-ירמיהו אל-הבור והמלך יושב בשער בנימן: 8 ויצא עבד-מלך מבית המלך ונדבר אל-המלך לאמר: 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל-אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר-השליכו אל-הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: 10 ויצוה המלך את עבד-מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את-ירמיהו הנביא מן-הבור בטרם ימות: 11 וינקה עבד-מלך את-האנשים בידו ויבא בית-המלך אל-תחת האוצר וינקה משם בלון *הסחכות (סחכות) ובלון מלחים וישלחם אל-ירמיהו אל-הבור בחבלים: 12 ויאמר עבד-מלך הכושי אל-ירמיהו שים נא בלואי הסחכות והמלחים תחת אצלות ידיו ממתת לחבלים ויעש ירמיהו כן: 13 וימשכו את-ירמיהו בחבלים וישלו אותו מן-הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: 14 וישלח המלך צדקיהו וינקה את-ירמיהו הנביא אליו אל-מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל-ירמיהו שאל אני אתה דבר אל-תכחד ממני דבר: 15 ויאמר ירמיהו אל-צדקיהו כי אני לך הלוא המת תמותני וכי אי-עצף לא תשמע אלי: 16 וישבע המלך צדקיהו אל-ירמיהו בסתר לאמר חיה-יהיה *את O אשר עשה-לנו את-הנפש הזאת אם-אמיתך ואם-אתה ביד האנשים האלה אשר מבקשים את-נפשך: 17 ויאמר ירמיהו אל-צדקיהו כה אמר יהוה אלתי צבאות אלתי ישראל אם-יצא תצא אל-שרי מלך-בבל ותינה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש ותינה אתה וביתך: 18 ואם לא-תצא אל-שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת בגד הפשידים ושרפוה באש ואתה לא-תמלט מידם: 19 ויאמר המלך צדקיהו אל-ירמיהו אני דאג את-היהודים אשר גפלו אל-הפשידים כן יתנו אתי בידם והתעללו-בי: 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמענא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וישב לך ותיני נפשך: 21 ואם-מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: 22 ותנה כל-הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל-שרי מלך בבל ותנה אמרות הסיתוף ויכלו לך אנשי שלמד הטבעו כבץ רגלך וסנו אזור: 23 ואת-כל-נשיך ואת-בניך מוצאים אל-הפשידים ואתה לא-תמלט מידם כי בגד מלך-בבל תתפש ואת-העיר הזאת תשרף באש: 24 ויאמר צדקיהו אל-ירמיהו איש אל-יבד בדברים האלה ולא תמות: 25 וכי-ושמעו השרים כיר-דברתי אתה ויבאו אליך ואמרו אליך הנידה נא לנו מה-דברת אל-המלך אל-תכחד ממנו ולא נמיתך ומה-דבר אליך המלך: 26 ואמרת אליהם מפיל-אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם: 27 ויבאו כל-השרים אל-ירמיהו וישאלו אותו ויגיד להם ככל-הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרכו ממנו כי לא-נשמע הדבר: 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד-יום אשר-גלכרה וירושלם ס ויהיה כאשר גלכרה וירושלם: פ

39

1 בשנה התשעית לצדקיהו מלך-יהודה בתוך העשירי בא נבוכדנאצר מלך-בבל וכל-חילו אל-ירושלם ויצרו עליה: 2 בעשתי-עשרה שנה לצדקיהו בתוך הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי מלך-בבל וישבו בשער התוך רגל שר-אצר סמור נבו שר-סכים רב-סדים רגל שר-אצר רב-מן וכל-שארית שרי מלך בבל: 4 ויהי כאשר דאם צדקיהו מלך-יהודה וכל

אנשי המלחמה ויבדחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא הדרך השקבה: 5 וירדפו חילי פשדים אתריהם וישנו את צדקניהו בערבות ירחו וינקחו אתו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל ויבליהו בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 6 וישחט מלך בבל את בני צדקניהו ברבקה לעיניו ואת כל חברי יהודה שחט מלך בבל: 7 ואת עיני צדקניהו עור ויאסרוהו בנחשתיים לביא אתו בבבל: 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלים נחצו: 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנזפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הנלה נבזר אהן רב־טבחים בבבל: 10 ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבזר אהן רב־טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא: 11 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על־ירמיהו בן נבזר אהן רב־טבחים לאמר: 12 קחנו ועיניך שים עליו ואל־תעש לו מאומה הע כי *אם 0 פאשר ידבר אליך בן עשה עמו: 13 וישלח נבזר אהן רב־טבחים ונבזשון רב־סוּסִים ונגל שר־אצר רב־מן וכל רבי מלך־בבל: 14 וישלחו וינקחו את־ירמיהו מתצר המטרה ויהנו אתו אל־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן להוצאהו אל־הבית וישב בתוך העם: 15 ואל־ירמיהו הנה דבר־יהוה ביהוה עזרו בתצר המטרה לאמר: 16 הלוך ואמרת לעבד־מלך הכושני לאמר זה אמר יהוה צבאות אלתי ישראל הנני *מבי(מבי) את דברי אל־העיר הזאת לרעה ולא לטובה והני לפניה ביום ההוא: 17 והצלמתך ביום ההוא נאם־יהוה ולא תתן ביד האנשים אשר־אתה יגור מפניהם: 18 כי מלט אמלטה ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כ־בטחת בי נאם־יהוה: 19

40

1 הדיבר אשר־הנה אל־ירמיהו מאת יהוה אתר שלח אתו נבזר אהן רב־טבחים מן־הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלים ויהודה המגלים בבבלה: 2 וינקח רב־טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהנה אליהך דבר את־הרעה הזאת אל־המקום הזה: 3 ויבא ויעש יהוה פאשר דבר כ־חטאתם ליהוה ולא־שמעתם בקולו והנה לכם *דבר (הדבר) הזה: 4 ועתה הנה פתחתך היום מן־האזקים אשר על־ידך אם־טוב בעיניך לבוא אתי בכל בא ואשים את עיני עליו ואם־רע בעיניך לבוא אתי בכל חדל ראה כל־הארץ לפניך אל־טוב ואל־הישר בעיניך ללכת שמה לך: 5 ועודנו לא ישוב ושבה אל־גדליה בן־אחיקם בן־שפן אשר הפקיד מלך־בבל בעני יהודה ושב אתו בתוך העם או אל־כל־הנשר בעיניך ללכת לך ויתדלו רב־טבחים ארחה ומשאת וישלחנהו: 6 ויבא ירמיהו אל־גדליה בן־אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ: 7 וישמעו כל־שרי החלים אשר בשדה המה ואנשיהם כ־הפקיד מלך־בבל את־גדליהו בן־אחיקם בארץ וכו'. הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא־הגלו בבבלה: 8 ויבאו אל־גדליה המצפתה וישמעאל בן־נתניהו ויחנן ויונתן בני־קרח וישריה בן־תנחומת ובני *עופי(עופי) הנטפתי ויזניהו בן־המעכתי המה ואנשיהם: 9 וישבע להם גדליהו בן־אחיקם בן־שפן ולאנשיהם לאמר אל־תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך בבל ויטיב לכם: 10 ואני הנני יושב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו לון וקנין ושמן ושמן בכליכם ושבו בעריכם אשר־תפשתם: 11 וגם כל־היהודים אשר־במואב ובבני־עמון ובאדום ואשר בכל־הארצות שמעו כ־היהודים מכל־המקומות אשר נדחו־שם ויבאו ארץ יהודה אל־גדליהו המצפתה ויאספו לון וקנין הרבה מאד: 12 ויחנן בן־קרח וכל־שרי החלים אשר בשדה באו אל־גדליהו המצפתה: 14 ויאמרו אליו הודע תדע כי בעלים מלך בני־עמון שלח את־ישמעאל בן־נתניהו להכתך נפש ולא־האמין להם גדליהו בן־אחיקם: 15 ויחנן בן־קרח אמר אל־גדליהו בפתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את־ישמעאל בן־נתניהו ואיש לא ידע למה נכפה נפש ונפצו כל־יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה: 16 ויאמר גדליהו בן־אחיקם אל־יחנן בן־קרח אל־תעש (תעשה) את־הדבר הזה כ־שקר אתה דבר אל־ישמעאל: 17

41

1 ויהיו בתוך השביעי בא ישמעאל בן־נתניהו בן־אלישמע מנרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל־גדליהו בן־אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: 2 ויקם ישמעאל

בְּנִתְנִיחַ נְעֻשְׂתֵי הָאֲנָשִׁים | אֲשֶׁר־הֵיוּ אִתּוֹ | וַיְכֹן אֶת־גְּדִלְהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שֵׁשֶׁן בַּחֲרֵב וַיִּמָּת אִתּוֹ
 אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאָרְץ: 3 וְאֵת כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדִלְהוּ בְּמִצְפָּה וְאֵת־הַכַּשְׂדִּים
 אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת אֲנָשֵׁי הַמֶּלְחָמָה הַכֹּהֵן יִשְׁמַעֵאל: 4 וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהַמִּית אֶת־גְּדִלְהוּ וְאִישׁ לֹא
 יָדַע: 5 וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְׁכֶּם מִשְׁלֹו וּמִשְׁמֹרוֹן שְׂמָנִים אִישׁ מִגְּלַחַת יָזָן וּקְרָעֵי בְּגָדִים וּמִתְגַּדְּדִים וּמִנְחָה
 וּלְבוּנָה בְיָדָם לְהָבִיא בֵּית יְהוָה: 6 וַיֵּצֵא יִשְׁמַעֵאל בְּנִתְנִיחַ לְקִרְאתָם מִן־הַמִּצְפָּה הַגָּדָה הַלָּדָה וּבִכְהָ
 וַיְהִי כַפְנֵשׁ אִתָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ אֶל־גְּדִלְהוּ בֶן־אֲחִיקָם: 7 וַיְהִי כְבוֹאָם אֶל־תּוֹךְ הַעִיר וַיִּשְׁחָטֵם
 יִשְׁמַעֵאל בְּנִתְנִיחַ אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ: 8 וַעֲשֹׂהָ אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־כֶם וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־יִשְׁמַעֵאל אֶל־תִּמְחַגּוּ בִּי־יִשְׁלַנּוּ מִטְּמֵנִים בְּשֹׂדֵה חַטִּים וּשְׁעָרִים וְשָׁמֶן וּדְבָשׁ וַיַּחְדֵּל וְלֹא הִמִּיתָם
 בַּתּוֹךְ אֲחֵיהֶם: 9 וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמַעֵאל אִתּוֹ | כָּל־פְּגַרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בְיַד־גְּדִלְהוּ
 הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֲכָא מִפְּנֵי בַעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ מֶלֶךְ יִשְׁמַעֵאל בְּנִתְנִיחַו חֲלָלִים: 10 וַיִּשְׁבּוּ
 יִשְׁמַעֵאל אֶת־כָּל־שְׂאֵרֵי הָעָם אֲשֶׁר בְּמִצְפָּה אֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בְּמִצְפָּה אֲשֶׁר
 הִפְקִיד נְבוּזַרְדַּן רַב־טַבָּחִים אֶת־גְּדִלְהוּ בֶן־אֲחִיקָם וַיִּשְׁבֹּם יִשְׁמַעֵאל בְּנִתְנִיחַ וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹד אֶל־בְּנֵי
 עֲמוּן: 11 וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קֶרַח וְכָל־שְׂרָי הַחֲזִלִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הָרֶעָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמַעֵאל
 בְּנִתְנִיחַ: 12 וַיַּחְקוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ לְהַלְחֵם עִם־יִשְׁמַעֵאל בְּנִתְנִיחַ וַיִּמְצְאוּ אִתּוֹ אֶל־מִים רַבִּים
 אֲשֶׁר בְּנִבְעוֹן: 13 וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יִשְׁמַעֵאל אֶת־יוֹחָנָן בֶּן־קֶרַח וְאֵת כָּל־שְׂרָי הַחֲזִלִּים
 אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַחוּ: 14 וַיִּסְבְּלוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה יִשְׁמַעֵאל מִן־הַמִּצְפָּה וַיִּשְׁבּוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קֶרַח:
 15 וַיִּשְׁמַעֵאל בְּנִתְנִיחַ נִמְלֵט בְּשִׁמְנֵה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי עֲמוּן: 16 וַיַּחֵץ יוֹחָנָן בֶּן־קֶרַח
 וְכָל־שְׂרָי הַחֲזִלִּים אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֵת כָּל־שְׂאֵרֵי הָעָם אֲשֶׁר הָשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמַעֵאל בְּנִתְנִיחַ מִן־הַמִּצְפָּה
 אַחַר הַכֹּהֵן אֶת־גְּדִלְהוּ בֶן־אֲחִיקָם גְּבָרִים אֲנָשֵׁי הַמֶּלְחָמָה וְנָשִׁים וְטָף וְכֹרְלִים אֲשֶׁר הָשִׁיב מִגְּבֻעוֹן:
 17 וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁבּוּ בְּגִרּוֹת (*כְּמוֹת) כַּמְחֹם (אֲשֶׁר־אֶצֶּל בֵּית לָחֶם לְלֶכֶת לְבוֹא מִצְרַיִם: 18 מִפְּנֵי הַכַּשְׂדִּים
 כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הִכָּה יִשְׁמַעֵאל בְּנִתְנִיחַ אֶת־גְּדִלְהוּ בֶן־אֲחִיקָם אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאָרְץ:

42

1 וַיִּגְשׁוּ כָל־שְׂרָי הַחֲזִלִּים וַיּוֹחֲנֵן בֶּן־קֶרַח וַיּוֹנִיחַ בֶּן־הוֹשַׁעְיָה וְכָל־הָעָם מִקֶּטָן וְעַד־גְּדוֹל: 2 וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא תִפְּלֵ־נָא תַחַנְּנֵנוּ לְפָנֶיךָ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַד כָּל־הַשְּׂאֵרִית הַזֹּאת
 כִּי־נִשְׁאָרְנוּ מֵעַט מִהַרְבֵּה כַּאֲשֶׁר עֲנִידָה רְאוֹת אֲחֵנוּ: 3 וַיַּגִּד־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת־הַדְּרָךְ אֲשֶׁר גִּלְדָּהָה
 וְאֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר נְעֻשָׂה: 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא שְׁמַעְתִּי הִנְנִי מִתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 כִּדְבָרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֲתָכֶם אֲנִיד לָכֶם לֹא־אֲמַנַע מִכֶּם דְּבָר: 5 וְהִמָּה אֲמַרְוּ
 אֶל־יְרֵמְיָהוּ הֵי יְהוָה בְּנֵנוּ לַעַד אָמֵת וַנֵּאמֶן אִם־לֹא כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלַחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנֵנוּ
 נְעֻשָׂה: 6 אִם־טוֹב וְאִם־רָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר *אֲנִנוּ (אֲנַחְנוּ) שְׁלָחִים אֲתָךְ אֵלָיו נִשְׁמַע לְמַעַן
 אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: 7 וַיְהִי מִקֵּץ עֲשָׂרַת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ:
 8 וַיִּקְרָא אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קֶרַח וְאֵל כָּל־שְׂרָי הַחֲזִלִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּלְכָל־הָעָם לְמַקְטָן וְעַד־גְּדוֹל: 9 וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אִתִּי אֵלָיו לְהַפִּיל תַּחְנוּנְכֶם לְפָנָיו: 10 אִם־טוֹב תִּשְׁבּוּ
 בְּאָרְץ הַזֹּאת וּבְגִיֹתֵי אֲתָכֶם וְלֹא אֲהַרֵם וְנִשְׁמַעְתִּי אֲתָכֶם וְלֹא אֲתוֹשׁ כִּי נַחֲמִתִּי אֶל־הָרֶעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
 לָכֶם: 11 אֶל־תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל אֲשֶׁר־אִתָּם יֵרְאִים מִפְּנָיו אֶל־תִּירְאוּ מִמֶּנּוּ נְאֻם־יְהוָה כִּי־אֲתָכֶם אֲנִי
 לְהוֹשִׁיעַ אֲתָכֶם וְלֹהֲצִיל אֲתָכֶם מִיָּד: 12 וְאִתֶּן לָכֶם רַחֲמִים וְרַחֵם אֲתָכֶם וְהָשִׁיב אֲתָכֶם אֶל־אֲדָמְתְּכֶם:
 13 וְאִם־אֲמַרְתֶּם אִתָּם לֹא נִשְׁבַּ בְּאָרְץ הַזֹּאת לְבַלְתִּי שְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 14 לֹא־מֵר לֹא כִי אָרַץ
 מִצְרַיִם נְבוֹא אֲשֶׁר לֹא־נִרְאָה מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמַע וְלַחֵם לֹא־נִרְעַב וְשֵׁם נִשְׁבַּ: 15 וְעַתָּה לָכֵן
 שְׁמַעוּ דְבַר־יְהוָה שְׂאֵרֵי יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־אֲתָם שׁוֹם תִּשְׁמֹון פְּנִיכֶם
 לְבֹא מִצְרַיִם וּבְאֲתָם לְגוֹר שָׁם: 16 וְהִיתָה חֲרִיב אֲשֶׁר אִתָּם יֵרְאִים מִמֶּנּוּ שָׁם תִּשְׁגִּי אֲתָכֶם בְּאָרְץ
 מִצְרַיִם וְהָרַעַב אֲשֶׁר־אִתָּם | הַדְּאִנִּים מִמֶּנּוּ שָׁם יִדְבַק אַחֲרֵיכֶם מִצְרַיִם וְשָׁם תָּמוּתוּ: 17 וַיְהִי כָּל־הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר־שָׁמוּ אֶת־פְּנִיָהֶם לְבוֹא מִצְרַיִם לְגוֹר שָׁם וַיְמוּתוּ בַחֲרֵב בְּרָעַב וּבְדָבָר וְלֹא־יְהִיָה לָהֶם שְׂרִיד וּפְלִיט
 מִפְּנֵי הָרֶעָה אֲשֶׁר אֲנִי מִבְּיָא עֲלֵיהֶם: 18 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר נִתְּךָ אֲפִי
 וְנַחֲמִתִּי עַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כֵּן תִּתְּךָ חֲמַתִּי עֲלֵיכֶם כְּבִאכֶם מִצְרַיִם וְהִיָּיתֶם לְאֵלָה וּלְשִׁמָּה וּלְקַלְקָלָה
 וּלְחַרְפָּה וְלֹא־תִרְצִי עוֹד אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה: 19 דְּבַר יְהוָה עֲלֵיכֶם שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֶל־תִּבְאוּ מִצְרַיִם וְדַע

תדעו כיהעידתי בכם היום: 20 כי *התעתים) התעתים) בנפשותיכם כראיתם שלחתם אתי אל יהודה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהודה אלהינו וכל אשר יאמר יהודה אלהינו בן הנדל לנו ועשינו: 21 ואנך לכם היום ולא שמעתם בקול יהודה אלהיכם ולכל אשר שלחתי אליכם: 22 ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם: ס

43

1 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהודה אלהיהם אשר שלחו יהודה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה: ס 2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהודה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם: 3 כי ברוד בן נריה מסית אתה בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אותנו ולהגלות אתנו בקבל: 4 ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהודה לשבת בארץ יהודה: 5 ויטח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: 6 את הנערים ואת הנשים ואת הנטרף ואת הנזות המלך ואת כל הנפש אשר הנית בניו ואת רב שבחים את גדליהו בן אחיקם בן ששון ואת ירמיהו הנביא ואת ברוד בן נריהו: 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהודה ויבאו עד תחפנתס: ס 8 ויהי דבר יהודה אל ירמיהו בתחפנתס לאמר: 9 קח בידך אבנים גדלות ושמנתם במלט במלכין אשר בפתח בית פרעה בתחפנתס לעיני אנשים יהודים: 10 ואמרת אליהם כה אמר יהודה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדנאצר מלך בבל עבדי ושמתיו כסאו ממעל לאבנים האלה אשר סמנתי ונתת את שפירורו (שפירורו) עליהם: 11 ויבאה ויבאו והקה את ארץ מצרים אשר למנות למות ואשר לשבוי לשבי ואשר לחרב לחרב: 12 והציתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושקם ועשה את ארץ מצרים כאש יעשה הרעה את בניו ויצא משם בשלום: 13 וישבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ושרף באש: ס

44

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל יהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנתס ובגף ובארץ פתרוס לאמר: ס 2 כה אמר יהודה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והגם חרבה היום הזה ואין בכם יושב: 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבותיכם: 4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השבים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: 5 ולא שמעו ולא השוו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ותתדחקתם ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותהינה לחרבה לשממה פנים הזה: ס 7 ועתה כה אמר יהודה אלהי צבאות אלהי ישראל המה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתיכם להקרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: 8 להכעסני במעשי ודיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גוני הארץ: 9 השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשוי ואת רעותכם ואת רעות נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: 10 לא דבאו עד היום הזה ולא יראו ולא ילכו בתורתו ובקלתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: ס 11 לכן כה אמר יהודה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהקרית את כל יהודה: 12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים ילכו בחרב ברעב ותמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ותמו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: 13 ופקדתי על הישבים בארץ מצרים פאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים: ס 15 ונעננו את ירמיהו כל האנשים הודעים כי מקטרות נשיתם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קתל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: 16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהודה אננו שמעים אליך: 17 כי עשה נעשה את כל דברך אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסוד לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה

ובחצות ירושלים ונשבע לחם ונהנה טובים ורעה לא ראינו: 18 ומן-אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסוף-לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמונו: 19 וכי-אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסוף לה נסכים המבלערי אנשינו עשינו לה פנינים לתעצבה והסוף לה נסכים: 20 ויאמר ירמיהו אל-כל-העם על-הנבירים ועל-הנשים ועל-כל-העם הענים אתו דבר לאמר: 21 הלא את-הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מליככם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על-לבו: 22 ולא-יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותתי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על-כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: 24 ויאמר ירמיהו אל-כל-העם ואל כל-הנשים שמעו דבר-יהוה כל-יהודה אשר בארץ מצרים: 25 כה-אמר יהוה-צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם | לאמר עשה נעשה את-ידינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסוף לה נסכים הקים תקימה את-ידיכם ועשה תעשיה את-ידיכם: 26 לכן שמעו דבר-יהוה כל-יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם-יהיה עוד שמי נקרא בפי | כל-איש יהודה אמר חי-אדני יהוה בכל-ארץ מצרים: 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל-איש יהודה אשר בארץ-מצרים בתרב וברעב עד-כלותם: 28 ופליטי חרב ישבון מן-ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל-שארית יהודה הבאים לארץ-מצרים לגור שם דבר-מי יקום ממני ומיהם: 29 וזאת-לכם האות נאם-יהוה כי-פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי לום יקומו דברי עליכם לרעה: 30 כה | אמר יהוה הנני נתן את-פרעה חפרע מלך-מצרים ביד איבוי ובקש מבידי נפשו כאשר נתתי את-צדקיהו מלך-יהודה ביד נבוכדנאצר מלך-בבל איבו ומבקש נפשו: 31

45

1 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל-ברוך בן-נריה בכתבו את-הדברים האלה על-ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 כה-אמר יהוה אלהי ישראל עליך בריך: 3 אמרת אויב לא לי כיריב יהוה יגון על-מכאבי נעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: 4 כה | תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר-בנית אני הרס ואת אשר-נשעתי אני נתש ואת-כל-הארץ היא: 5 ואתה תבקש-לך גדלות אל-תבקש כי הנני מביא רעה על-כל-בשר נאם-יהוה ונתתי לך את-נפשך לשלל על כל-המקומות אשר תלך-שם: 6

46

1 אשר הנה דבר-יהוה אל-ירמיהו הנביא על-הגוים: 2 למצרים על-חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר-הנה על-נהר-פרת ככרמש אשר הנה נבוכדנאצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה: 3 ערכו מגן וצנה וישו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בקובעים מרקי הרמחים לבשו הסריות: 5 מדוע ראיתי הקמה חתים נסגים אהור ונבוריהם יפתו ומנוס נסו ולא הפגו מגור מסביב נאם-יהוה: 6 אל-יגוס הקל ואל-ימלט הנבור צפונה על-יד נהר-פרת כשלו ונפלו: 7 מידה כנאר יעלה כנהרות ותנעשו מימיו: 8 מצרים כנאר יעלה וכנהרות ותנעשו מים ויאמר אעלה אכסה-ארץ אבדה עיר וישבי כה: 9 עלו הסוסים והתהללו הרבב ויצאו הנבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי רכיב קשת: 10 והיום הוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להקם מצריי ואעלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל-נהר-פרת: 11 עלי גלעד וקתי צרי בתולת בת מצרים לשוא *הרביתי (הרביית) רפאות תעלה או לך: 12 שמעו גוים קלונד וצותתד מלאה הארץ כי-נבור נבור כשלו יחדיו ופלו שניהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא לבוא נבוכדנאצר מלך בבל להסות את-ארץ מצרים: 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנה ובתחפנתס אמרו התיצב והקן לך כי-אעלה חרב סביבך: 15 מדוע נסתח אביבך לא עמד כי יהוה חרפו: 16 הרבה כושל נם-נפל איש אל-רעהו ונאמרו קומה ונשכה אל-עמנו ואל-ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: 18 חי-אני נאם-המלך יהוה צבאות שמו כי בתבור בתרים וככרמל בים נבוא: 19 כלי גולה עשי לך וישבת בת מצרים כי-נה לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: 20 עגלה ופה-פה מצרים קרץ מצפון בא

כא: 21 גם־שכריה בקרבה כעגלי מרפק כי־גם־תמה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום איהם בא עליהם
 עת פקדתם: 22 קולה פנתש גלך כי־בתול גלכו ובקרדמות באו לך כחטבי עצים: 23 כרתו וערה
 נאס־יהנה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם־צפון:
 25 אמר יהנה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל־אמון מנא ועל־פרעה ועל־מצרים ועל־אלהיה
 ועל־מלכיה ועל־פרעה ועל־הבטחים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם ויבדו וביכדראצר מלך־בבל
 ויבדו עבדיו ואחזיקו תשכן בימי־קדם נאם־יהנה: ס 27 ואתה אל־תירא עבדי יעקב ואל־תחת
 ישראל כי הנני מושעה מרחוק ואת־זרעה מארץ שבנים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד: ס
 28 אתה אל־תירא עבדי יעקב נאם־יהנה כי אתה אני כי אעשה כלה בכל־הימים אשר הדחתיד
 שמה ואתה לא־אעשה כלה ויסרתיד למשפט ונקח לא אנקח: ס

47

1 אשר הנה דבר־יהנה אל־ירמיהו הנביא אל־פ־לשתיים בטרם יבה פרעה את־עזה: ס 2 כה ו אמר
 יהנה הנה־מים עלים מצפון והיו לגתל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה ויעקו האדם
 והילל כל יושב הארץ: 3 מקול שעשת פרסות אבידיו מעש לרכבו המון גלגליו לא־הפנו אבות
 אל־בנים מרפיון ימים: 4 על־היום הבא לשדוד את־כל־פ־לשתיים להכרית לצר ולצידון כל שרד
 עזר כי־שרד יהנה את־פ־לשתיים שארית אי כפתור: 5 באה קרחה אל־עזה נדמתה אשקלון שארית
 עמקם עד־מתי התגודדי: ס 6 הוי חרב ליהנה עד־אנה לא תשקטי האספי אל־תערה הרנני נדמי:
 7 אף תשקטי ויהנה צנה לה אל־אשקלון ואל־חוף הים שם יערה: ס

48

1 למוצב כה־אמר יהנה צבאות אלהי ישראל הוי אל־נבו כי שרדה הבישה גל־כרה קריתים הבישה
 המשגב וחתה: 2 אין עוד תהלת מוצב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכרתנה מנוי גם־מדמן תדמי
 אחריה תלך חרב: 3 קול צעקה מח־זנים שר ושבר גדול: 4 ושברה מוצב השמיעו עקה *צעוריה
 (צעוריה): 5 כי מעלה *הלחות) הלוחית) בבכי יעלה־ככי כי במותר חורנים צרי צעקת־שבר שמעו:
 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: 7 כי יען בטחך במעשיך ובאצרותיך גם־את תלכדי
 ויצא *כמיש) כמוש) בגולה פהגיו ושדיו *יחד) (יחדיו): 8 ויבא שדך אל־כל־עיר ועיר לא תמלט
 ואבר העמק ונשמד המישר אשר אמר יהנה: 9 תנו־ציץ למוצב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה
 מאין יושב בהן: 10 ארוה עשה מלאכת יהנה רמיה וארור מנע חרבנו מדים: 11 שאנן מוצב מנעוריו
 ושקט הוא אל־שמריו ולא־הורק מפלי אל־פלי ובגולה לא הלה על־פן עמד טעמו בו וריחו לא נמר:
 ס 12 לכן הנה־מים באים נאם־יהנה ושלחתיה לו צעים וצעהו וכליו וריקו ונבליהם ונפצו: 13 ויבש
 מוצב מכמוש פאשר־בשו בית ישראל מבית אל מבטחם: 14 אף האמרו גבורים אנחנו ואנשי־חיל
 למלחמה: 15 שרד מוצב ועריה עלה ומבחר בחוריו ורדו לטבח נאם־המלך יהנה צבאות שמו:
 16 קרוב איד־מוצב לבוא ורעהו מתרה מאד: 17 גרו לו כל־סביבו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר
 מטה־עז מקל תפארה: 18 ררי מכבוד *ישבי) (ישבי) בצמא ישבת בת־דיבון כי־שרד מוצב עלה כד
 שחת מבצריך: 19 אל־הרד עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי־ננס ונמלטה אמרי מה־הנתה: 20 הביש
 מוצב כי־חתה *הילילי) הילילו) (*וזעקי) וזעקו) הגידו בארנון כי שרד מוצב: 21 ומשפט בא אל־ארץ
 המישר אל־חלון ואל־ההצה ועל־*מופעת) מופעת): 22 ועל־דיבון ועל־נבו ועל־בית דבלתים: 23 ועל
 קריתים ועל־בית נמול ועל־בית מעון: 24 ועל־קריות ועל־בצרה ועל־כל־ערי ארץ מוצב הרחקות
 והקרבות: 25 נדעה קרן מוצב וזלעו נשברה נאם יהנה: 26 השבירהו כי על־יהנה הגדיל וספק
 מוצב בקיאו ונהה לשחק גם־הוא: 27 ואם לוא השחק הנה לך ישראל אם־בנבים *נמצאה) נמצא)
 כי־מדי דבריה בו תתגודד: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מוצב והניו כיונה תקנן בעברי פ־פחת:
 29 שמענו נאון־מוצב נאה מאד נבחה ונאונו ונאותו ורם לבו: 30 אני ידעתי נאם־יהנה עברתו ולא־כן
 בדיו לא־כן עשו: 31 על־פן על־מוצב איליל ולמוצב פלה אזעק אל־אנשי קיר־חרש יהנה: 32 מבלי
 יעזר אבדה־לך הגפן שבעה נטישתוד עברו ים עד ים יעזר נגעו על־קוצך ועל־בצריך שרד נפל:
 33 ונאספה שמחה ויגל מפרמל ומארץ מוצב ויון מיקבים השפתי לא־יחדך הידך הידך לא הידך:
 34 מנעקת חשבון עד־אלעלה עד־יהי נתנו קולם מצער עד־תננים ענקת שלשיה כי גם־מי נמרים

למשמות יהיו: ³⁵ והשבתי למוזב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: ³⁶ על־כן לבי למוזב כחללים יהמה ולבי אל־אנשי קיר־חרש כחללים יהמה על־כן ותרת עשה אברו: ³⁷ כי כל־ראש קרחה וכל־זנן נרעה על כל־יודים נדרת ועל־מתנים שק: ³⁸ על כל־ננות מוזב וברחבתיה כלה מספר כישברתי את־מוזב ככלי איו־חפץ בו נאם יהוה: ³⁹ אף חתה הילילו אף הפנה ערף מוזב בוש והנה מוזב לשחק ולמחמתה לכל־סביביו: ⁴⁰ כי־כה אמר יהוה הגה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל־מוזב: ⁴¹ נלכדה הקריות והמצדות נחפשה והיה לב גבורי מוזב בינם הוא כלב אשה מצרה: ⁴² ונשמד מוזב מעם כי על־יהוה הגדיל: ⁴³ פחד ופחת ופח עליך יושב מוזב נאם יהוה: ⁴⁴ *הניס) הניס) מפני הפחד יפל אל־הפחת והעלה מן־הפחת ילכד בפח כי־אביא אליה אל־מוזב שנת פקדתם נאם יהוה: ⁴⁵ בצל חשבון עמדו מכת נסים כי־אש יצא מחשבון וליהבה מבין סחון והאכל פאת מוזב וקדקד בני שאון: ⁴⁶ או־לך מוזב אבד עם־כמוש כילקחו בניך בשיבי ובנתיף בשיבה: ⁴⁷ ושבתי שבות־מוזב באחרית הימים נאם יהוה עד־הנה משפט מוזב: ס

49

¹ לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אסורש אין לו מדיע ירש מלכם את־ד ועמו בעריו ישב: ² לכן הגה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל־רבת בני־עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה פאש תצתנה וירש ישראל את־ירשיו אמר יהוה: ³ הילולי חשבון כי שדדה־עי צעקנה בנות רבה תנרנה שקים סכדנה והתשוטטנה בנדרות כי מלכם בנולה ילך פהגיו ושקרו יהיו: ⁴ מה־תתלילי בעמקים זב עמקד הפת השוככה הבטחה באצרתיה מי לבוא אלי: ⁵ הנני מביא עליך פחד נאם־אדני יהנה צבאות מכל־סביבך ונדחתם איש לפניו ואין מקמץ לנדר: ⁶ ואחר־כן אשיב את־שבות בני־עמון נאם יהוה: ⁷ לאלום כה אמר יהנה צבאות האין עוד חכמה בתימן אברה עצה מבנים נסרחה חכמתם: ⁸ נסו הפנו העמיקו לשבת ישרי דון כי איד עשו הבאתי עליו את פקדתיו: ⁹ אס־בצרים באו לך לא ישארו עוללות אס־נגבים פלילה השחתו דים: ¹⁰ כי־אני חשפתי את־עשו גליתי את־מסתרי ונחבה לא יוכל שרד זרעו ואתיו ושכניו ואיננו: ¹¹ עזבה ותמיד אני אתיה ואלמנתיה עלי תבטחו: ¹² כי־כה אמר יהוה הגה אשר־אין משפטם לשחת הכוס שתו ישתי ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: ¹³ כי בי נשבעתי נאם יהוה כי־לשמה לחרפה לחרב ולקלקלה תהיה בצרה וכל־עריה תהינה לחרבות עולם: ¹⁴ שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בנוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: ¹⁵ כי־הנה קטן נתתיך קטן בנוים בזוי באדם: ¹⁶ תפלצתיך השא אתה ודון לךד שכני בחגני הפלע תפשי מרום גבעה כי־תנביה פגשר קנה משם אורידך נאם יהוה: ¹⁷ והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על־כל־מכותה: ¹⁸ כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא־ישב שם איש ולא־יגור בה בן־אדם: ¹⁹ הגה פארזה יעלה מנאון הירדן אל־גנה איתן כי־אריעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעדיני ומי־יה רעה אשר יעמד לפני: ²⁰ לכן שמעו עצת־יהוה אשר יעץ אל־אדום ומחשבותיו אשר חשב אל־ישיב תימן אס־לא יסחבוים צעיבי הצאן אס־לא ישים עליהם נגהם: ²¹ מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בינס־סוף נשמע קולה: ²² הגה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על־בצרה והנה לב גבורי אדום בינם הוא כלב אשה מצרה: ²³ לךמשק בושח חמת וארפר כי־שמעה רעה שמעו נמנו בינס דאנה השקט לא יוכל: ²⁴ רפתה דמשק הפנתה גניס ורטט והחזיקה צרה וחבלים אחותה פיולדה: ²⁵ אף לא־עזבה עיר *תהלה) תהלת) קרית משושי: ²⁶ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל־אנשי המלחמה ידמו בינם יהוא נאם יהוה צבאות: ²⁷ והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן־הרד: ²⁸ לקדרו ולממלכות חזור אשר הכה *נבוכדראצור) נבוכדראצור) מלך־בבל כה אמר יהוה קומו עליו אל־קדר ושדו את־בני־קדם: ²⁹ אהליהם וצאנם יקחו ורועותיהם וכל־כליהם ונמליהם ישאו להם וקראו עליהם מנור מסביב: ³⁰ נסו גרו מאד העמיקו לשבת ישרי חזור נאם יהוה כי־יעץ עליכם נבוכדראצור מלך־בבל עצה וחשב *עליהם) עליכם) מחשבה: ³¹ קומו עלו אל־גוי שלי יושב לבטח נאם יהוה לא־דלתים ולא־ברית לז בדר ישכנו: ³² והיו נמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל־רוח קצוצי פאה ומכל־עבריו אביא את־אידם נאם יהוה: ³³ והיתה חזור למעון תנים שממה עד־עולם לא־ישב שם איש ולא־יגור בה בן־אדם: ³⁴ אשר הנה דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא אל־שילם

בראשית מלכות צדקתה מלך-יהודה לאמר: 35 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַגִּנֵּי שֹׂבֵר אֶת-קִשְׁתֵּי עַיְלִם רִאשִׁית גְּבוּרָתָם: 36 וְהִבְאִיתִי אֶל-עַיְלִם אַרְבַּע רוֹחוֹת מֵאַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם וְיִרְחֹתוּם לְכָל הָרְחוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא-יִהְיֶה הַגֹּזֵי אֲשֶׁר לֹא-יָבוֹאוּ שָׁם נִדְחֵי *עוֹלָם) עַיְלִם: 37 וַחַחַתִּי אֶת-עַיְלִם לִפְנֵי אֲיִבֵיָּהֶם וְלִפְנֵי מִבְּקָשָׁי נִפְשָׁם וְהִבְאִיתִי עֲלֵיהֶם ׀ רַעַה אֶת-חֲרוֹן אִפִּי נָאִם-יְהוָה וּשְׁלַחֲתִי אֶת-הַחֲרָב עַד פְּלוֹתָי אוֹתָם: 38 וְשִׁמְתִי כֶסֶף בְּעַיְלִם וְהֶאֱבַדְתִּי מִשָּׂם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נָאִם-יְהוָה: 39 וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים *אָשׁוּב) אַשְׁבִּיב *שְׂבִיבָה) עַיְלִם נָאִם-יְהוָה: ׀

50

1 תְּדַבֵּר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-בָּבֶל אֶל-אַרְצָךְ כִּשְׂדִים בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא: 2 הַגִּידוּ בְּגוּיִם וְהַשְׁמִיעוּ וְשֹׂאֵרֵי גֶּסֶם הַשְּׁמַעִיו אֶל-תְּכַחְרוּ אִמְרוּ נִלְכְּדָה כָּבֵל הַכִּישׁוּ בִּל תֵּת מֵרֶדֶךְ הַכִּישׁוּ עַצְפְּיָה חָתוּ גְלוּלֶיָּה: 3 כִּי עָלָה עֲלֶיהָ גּוֹי מִצָּפוֹן הוּא-יְשִׁית אֶת-אַרְצָהּ לְשִׂמָּה וְלֹא-יִהְיֶה יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאֲדָם וְעַד-בְּהֵמָה גֵּדוּ הֶלְכוּ: 4 בַּיָּמִים הַהֵם הָחֵמָה וּבִעַת הַהֵיאָם נָאִם-יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל תְּהֵא הַנְּהַ וּבְנֵי-יְהוּדָה יַחַדוּ הֶלֶד וּיְכַלּוּ וְיַלְכוּ וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יִבְקָשׁוּ: 5 צִיָּוָן יִשְׁאַלּוּ דֶרֶךְ תֵּנָה פְּנִיהֶם בְּאוֹ וְנִלְווּ אֶל-יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח: 6 צָאוּ אֲבֹדוֹת *הַיְהוָה) חֲנוּ עִמֵּי רַעֲיָהֶם הַתְּעוֹם הָרִים *שׁוֹכְבִים) שׁוֹכְבִים) מִתֵּר אֶל-נַבְעָה הַלְכוּ שְׁכָרוּ רַבְצָם: 7 כִּל-מוֹצְאֵיהֶם אָקְלוּם וְצָרְיָהֶם אָמְרוּ לֹא נֹאשֵׁם תֵּחַת אֲשֶׁר חֹטְאוֹ לַיהוָה גֹּזֵה-צָדֵק וּמִקְוֶה אֲבוֹתֵיהֶם יְהוּהוּ: 8 גֵּדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאַרְצָךְ כִּשְׂדִים *צָאוּ צָאוּ וְהָיוּ כְּעַתּוּדִים לַפְּנֵי-צָאוּ: 9 כִּי הִנֵּה אֲנִי מַעִיר וּמַעֲלָה עַל-בָּבֶל קַהֲל-גוֹיִם גְּדוֹלִים מֵאַרְצָךְ צָפוֹן וְעָרְכוּ לָהּ מִשָּׂם תִּלְכַּד חֲצִיו כְּגִבּוֹר מִשְׁפָּיל לֹא יוֹשֵׁב רִיקָם: 10 וְהָיִתָּה כִּשְׂדִים לְשָׁלָל כִּל-שָׁלְלָהּ יִשְׁבְּעוּ נָאִם-יְהוָה: 11 כִּי *תִּשְׁמָחִי) תִּשְׂמְחוּ) כִּי *תַעֲלִיזוּ) תַעֲלִיזוּ *שָׁסִי נִחַלְתִּי כִּי *תַפּוּשִׁי) תַפּוּשׁוּ) כְּעִנְיָה דִשָּׁה *תַחְזְלִי) וְתַחֲזְלוּ) כְּאַבְרָם: 12 בּוֹשָׁה אֲמַכֶּם מֵאֹד חֲפְדָּה וּזְלֻתְכֶם הִנֵּה אַחֲרֵית גוֹיִם מִדְּבָר צִיָּה וְעַרְבָּה: 13 מִקְצָהּ יְהוָה לֹא תִשָּׁב וְהָיִתָּה שְׂמָמָה כִּלָּה בֵּל עֵבֶר עַל-בָּבֶל יִשֶׁם וְיִשְׂרָק עַל-כִּל-מִכּוּתֵיהָ: 14 עָרְכוּ עַל-בָּבֶל ׀ סִבִּיב כֵּל דְרָכֶי קִשַׁת יָדוֹ אֱלֵיהָ אֶל-תַּחֲמַלּוּ אֶל-חֵץ כִּי לַיהוָה חֹטְאוֹ: 15 הֲרִיעוּ עֲלֶיהָ סִבִּיב תֵּנָהּ יֵדֵה נְפַלּוּ *אִשׁוּיָתִיהָ) אִשׁוּיָתִיהָ) גְּהַרְכוּ חוּמוֹתֶיהָ כִּי נִקְמַת יְהוָה הִיא הַנִּקְמוּ בָּהּ כֹּפְאֵשׁ עֶשְׂתָּה עַשׂוּרָהּ: 16 בָּרְחוּ זֹרַע מִבָּבֶל וַחֲפֶשֶׂת מִגֶּל בַּעַת קַצִּיר מִפְּנֵי חֲרָב הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל-עַמוֹ וּפְנֵי וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יִנְסוּ: 17 שֶׁה פּוֹרְהַ יִשְׂרָאֵל אֲרָנוֹת הַדִּיחוּ הִרְאִשׁוּ אֶכְלוּ מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַזֶּה הָאֲחִירֹן עַצְמוֹ נִבְכְּדָרְאֶשֶׁר מֶלֶךְ בָּבֶל: 18 לִכֹּן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגִּי פִקֵּד אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל-אַרְצוֹ כֹּפְאֵשׁ פְּקָדוֹתֵי אֶל-מֶלֶךְ אֲשׁוּר: 19 וְשִׁבְכְתִי אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶל-גֹּזֵהוּ וְרַעַה חֲפְדָּמָל וְתִבְשָׁן וְתִבְתֵּר אֶפְרַיִם וְהַגִּלְעָד תִּשְׁבַּע נַפְשׁוֹ: 20 בַּיָּמִים הַהֵם וּבִעַת הַהֵיאָם נָאִם-יְהוָה יִבְקָשׁ אֶת-צִיָּוָן יִשְׂרָאֵל וְאִנְנוּ וְאֶת-חַטְּאוֹת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצְאוּנָהּ כִּי אֲסַלַח לְאֲשֶׁר אֲשָׂיר: 21 עַל-הָאָרֶץ מֵרְחוֹם עָלָה עֲלֶיהָ וְאֶל-יִשְׂשַׁבִּי פִקֵּד חֲרָב וְהַחֲרַם אַחֲרֵיהֶם נָאִם-יְהוָה וְעִשָּׂה כָכֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ: 22 קוֹל מִלְחָמָה בְּאַרְצָךְ וּשְׁבֵר גְּדוֹל: 23 אִיךָ נִגְדַע וְיִשְׂבַּר פָּטִישׁ כִּל-הָאָרֶץ אִיךָ הִיְתָה לְשִׂמָּה בָּבֶל בְּגוֹיִם: 24 יְקַשְׁתִּי לָךְ וּנְסִיבְךָ כִּלָּה וְאַתָּה לֹא יִהְיֶה נִמְצְאוֹת וּנְסִיבְךָ פְּשִׁעַת כִּי בִּיהוֹת הַתְּנִינִית: 25 פִּתַּח יְהוָה אֶת-אַזְעָרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת-כָּל יַעֲמֹ בִי-מִלְּאֻכָּה הִיא לְאַדְנִי יְהוָה צְבָאוֹת בְּאַרְצָךְ כִּשְׂדִים: 26 בְּאוֹרְהָ מִקָּץ פָּתְחוּ מֵאַבְסִיָּה סְלוֹתָ כְּמוֹ-עֲרָמִים וְהִתְרַמְּיוּ אֶל-תְּהִיֵּלָה שְׂאָרֵית: 27 חֲרָבוּ כִל-פְּרִיָּה יִרְדּוּ לְטָבַח הוּוּ עַלֵיהֶם כִּי-בֹא יוֹמָם עַת פִּקְדָתָם: 28 קוֹל נְסִים וּפְלִטִים מֵאַרְצָךְ בָּבֶל לְהַגִּיד לְהַגִּיד צִיָּוָן אֶת-נְקַמַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נְקַמַת הַיְכָלוֹ: 29 הַשְּׁמִיעוּ אֶל-בָּבֶל ׀ רַבִּים כִּל-דְרָכֶי קִשַׁת חֲנוּ עֲלֶיהָ סִבִּיב אֶל-יְהִי-*) לְהָ) פְּלִטָּה שְׁלִמּוֹיָהּ כְּפֶעֱלָה כָכֵל אֲשֶׁר עֶשְׂתָּה עַשׂוּרָהּ כִּי אֶל-יְהוָה וַזֶּה אֶל-קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: 30 לְכֹן וּפְלוּ בְחֹרְרֵיהָ בְּרַחְבְּתֶיהָ וּכְלֵ-אַנְשֵׁי מִלְחָמָתָהּ וַיִּמּוּ בָיִם הָהוּא נָאִם-יְהוָה: 31 הַגִּי אֱלִיךָ זָדוֹן נָאִם-אַדְנִי יְהוָה צְבָאוֹת כִּי גַא יוֹמַךָ עַת פִּקְדָתִיךָ: 32 וְכָשֵׁל זָדוֹן וְנָפַל וְאַיִן לוֹ מְקוֹם וְהַצֵּיתִי אִשׁ בְּעָרְיֹ וְאַכְלָה כִּל-סִבִּיבֵתוֹ: 33 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲשׂוּקִים בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי-יְהוּדָה יַחַדוּ וּכְלֵ-שְׂבִיהֶם הַחֲנִיקוּ כִּם מֵאִנּוּ שִׁלְחָם: 34 גְּאֹלָם ׀ חֲזֹק יְהוָה צְבָאוֹת שְׂמוֹ רִיב רִיב אֶת-רִיבָם לְמַעַן הַרְגִיעַ אֶת-הָאָרֶץ וְהַרְגִילוּ לְיִשְׂבֵי בָבֶל: 35 חֲרָב עַל-כִּשְׂדִים נָאִם-יְהוָה וְאֶל-יִשְׂבֵי בָבֶל וְאֶל-שָׂרֵיהָ וְאֶל-חַקְמֵיהָ: 36 חֲרָב אֶל-גְּבוּרֵיהָ וּנְחָתוּ: 37 חֲרָב אֶל-סוֹסִי וְאֶל-רַכְבוֹ וְאֶל-כָּל-הָעָרָב אֲשֶׁר בְּתוֹקָהּ וְהָיוּ לְנִשְׁים חֲרָב אֶל-אֻזְרֵתֶיהָ וּבְגוֹזוֹ: 38 חֲרָב אֶל-מַיְמֶיהָ וּבְשָׁבוּ כִּי אָרֶץ פְּסֻלִים הִיא וּבִאִמִּים וַתְּחַלְּלוּ: 39 לְכֹן וּשְׁבוּ צְיִים אֶת-אִיִּם וּשְׂבִיבוּ בָּהּ בְּנוֹת יְעָנָה וְלֹא-תִשָּׁב עוֹד לִנְצַח וְלֹא תִשְׁכַּח עַד-דֹּדוֹר דֹּדוֹ: 40 כְּמָהִפְכַת אֱלֹהִים אֶת-סִדְּם וְאֶת-עַמְמָהּ

בהמון גליו נכסתה: 43 הני עריה לשמה ארץ צינה וערבה ארץ לא יושב בהן כל־איש ולא־יעבר בהן בן־אדם: 44 ופקדתי על־בל בבל ובקבל והצאתי את־בלעו מפיו ולא־ינהרו אליו עוד וגוים נס־חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלטו איש את־נפשו מחרון אף־יהוה: 46 וכן־יהי לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחכם בארץ ומשל על־משל: 47 לכן הגה ימים באים ופקדתי על־פסילי בבל וכל־ארצה תבוש וכל־חלליה יפלו בתוכה: 48 ורגנו על־בבל שמנים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם־יהוה: 49 גם־בבל נפלה חללי ישראל גם־לבבל נפלו חללי כל־הארץ: 50 פלטים מתורב הלכו אל־תעמרו וזכרו מרחוק את־יהוה וירושלם תעלה על־לבבכם: 51 בשנו כי־שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על־מקדשי בית יהוה: 52 לכן הגה־ימים באים נאם־יהוה ופקדתי על־פסיליה ובכל־ארצה יאנק חלל: 53 כִּי־תעלה בבל השמנים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שודדים לה נאם־יהוה: 54 קול ועקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: 55 כִּי־שודד יהוה את־בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גלוייהם כמים רבים נתן שאון קולם: 56 כי בא עליה על־בבל שודד ונלכדו גבוריה חתהה קשתותם כי אל גמלות יהנה שלם ושלם: 57 והשפדתי שריה וחקמיה פחותיה וסגניה ונבזיה וישנו שנת־עולם ולא יקיצו נאם־המלך והנה צבאות שמו: 58 כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער התערער ושעריה הנבקים באש יצתו ויגעו עמים בדי־ריק ולאמים בדי־אש ויעפו: 59 הדבר אשר־צוהו ירמיהו הנביא את־שריה בן־נריה בן־מחסיה בלכחו את־צדקיהו מלך־יהודה בבל בשנת הרבסית למלכו ושריה שר מנוחה: 60 ויכתב ירמיהו את כל־הרעה אשר־תבוא אל־בבל אל־ספר אחד את כל־הדברים האלה הנבקים אל־בבל: 61 ויאמר ירמיהו אל־שריה כבאת בבל וראית וקראת את כל־הדברים האלה: 62 ואמרת יהוה אלהי דברת אל־המקום הזה להקריחו לבלתי היות־בו יושב למאדם ועד־בהמה כִּי־שממות עולם תהיה: 63 והיה ככל־תהי לקרא את־הספר הזה תקשר עליו אבן והשלתו אל־תוך פרת: 64 ואמרת ככה תשקע בבל ולא־תקום מפני הרעה אשר אנכי מבא עליה ויעפו עד־הנה דברי ירמיהו: 5

52

1 בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו *חמיטל (חמוטל) בת־ירמיהו מלכנה: 2 ונעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשה יהוהים: 3 כי על־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עדי־השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו מלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא ובוכדראצר מלך־בבל הוא וכל־חילו על־ירושלם ונחמו עליה ויבנו עליה דגק סביב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחנק הרעב בעיר ולא־היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל־אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער ביהחמתים אשר על־גן המלך וכשדים על־העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל־כשדים אתרי המלך ושיגו את צדקיהו בערבת רחו וכל־חילו נפצו מעליו: 9 ויחפשו את המלך ויעלו אתו אל־מלך בבל רב־לטה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 10 וישחט מלך־בבל את־בני צדקיהו לשיגו וגם את־כל־שרי יהודה שחט ברב־לטה: 11 ואת־עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנזשמים ויבאוו מלך־בבל בבלה ויתגהו *כבית (בית־הפקדת עדי־יום מותו: 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך ובוכדראצר מלך־בבל בא ובוכדראצר רב־טבחיים עמד לפני מלך־בבל בירושלם: 13 וישרף את־בית־יהוה ואת־בית המלך ואת כל־בתי ירושלם ואת כל־בית הגדול שרף באש: 14 ואת כל־חמות ירושלם סביב נתצו כל־חיל כשדים אשר את־רב־טבחיים: 15 ומדלות העם ואת־יתר העם הנשארים בעיר ואת־הנפלים אשר נפלו אל־מלך בבל ואת יתר האמון הגלה ובוכדראצר רב־טבחיים: 16 ומדלות הארץ השאיר ובוכדראצר רב־טבחיים לכרמים ולגיבים: 17 ואת־עמוני הנחשת אשר לבית־יהוה ואת־המכנות ואת־ים הנחשת אשר בבית־יהוה שברו כשדים וישאו את־כל־נחשתם בבבל: 18 ואת־הסרות ואת־היעים ואת־המזמרות ואת־המזרקת ואת־הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר־ישרתו בהם לקחו: 19 ואת־הספים ואת־המחלות ואת־המזרקות ואת־הסירות ואת־המנרות ואת־הכפות ואת־המנקיות אשר זהב זהב ואשר־כסף כסף לקח

רב־טבחִים: ²⁰ העמוֹדִים | שְׁנַיִם הָיָם אַחֲדֵי וְהַבְּקָר שְׁנַיִם־עֶשֶׂר נֹחֶשֶׁת אֲשֶׁר־תַּחַת הַמְּכֹנֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבַיִת יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל לְנֹחֶשֶׁתָם כָּל־הַפְּלִים הָאֵלֶּה: ²¹ וְהַעֲמוּדִים שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
 אַמּוֹת *קוֹמָה (קוֹמַת) הַעֲמוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה אַמּוֹת וְסַבְּנוּ וְעָבְדוּ אַרְבַּע אֲצַבְעוֹת נְכוּב:
²² וְכַתְּרַת עָלָיו נֹחֶשֶׁת וְקוֹמַת הַכַּתְּרַת הָאֶחָת חֲמֹשׁ אַמּוֹת וְשִׁבְכָה וְרִמּוֹנִים עַל־הַכּוֹתְרַת סָבִיב הַכָּל
 נֹחֶשֶׁת וְכֹאֵלֶּה לַעֲמוּד הַשְּׁנַיִ וְרִמּוֹנִים: ²³ וַיְהִי הַרְמָנִים תְּשַׁעִים וְשָׁשָׁה רִיחָה כָּל־הַרְמּוֹנִים מֵאַה
 עַל־הַשִּׁבְכָה סָבִיב: ²⁴ וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שָׂרִיָּה כֹהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת־צַפְנָנִיָּה כֹהֵן הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שִׁלְשֵׁת
 שְׂמָרֵי הַסֶּף: ²⁵ וּמִן־הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הָיָה פֶקִיד וְעַל־אַנְשֵׁי הַמֶּלֶךְמָה וְשִׁבְעָה אַנְשִׁים מֵרֹאֲי
 פְּנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר וְאֵת סֹפֵר שֶׁר הַצָּבָא הַמְּצָבָא אֶת־עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ
 הַנִּמְצָאִים בְּחוּף הָעִיר: ²⁶ וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיִּלְךְ אוֹתָם אֶל־מֶלֶךְ בְּכָל רִבְלֹתָהּ:
²⁷ וַיָּבֵה אוֹתָם מֶלֶךְ בְּכָל וַיִּמְתָם בְּרִבְלָה בְּאָרֶץ חֲמַת וַיִּגַּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ: ²⁸ זֶה הָעָם אֲשֶׁר
 הִגְלָה נְבוּכַדְרֶאצַּר בְּשַׁנְת־שִׁבְעַת יְהוּדִים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה: ²⁹ בְּשַׁנְת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
 לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מִירוּשָׁלַם נָפֶשׁ שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם: ³⁰ בְּשַׁנְת שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לְנְבוּכַדְרֶאצַּר
 הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים נָפֶשׁ שִׁבְעַת מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְחַמְשָׁה כָּל־נָפֶשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ
 מֵאוֹת: ³¹ וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים וְשִׁבְעַת שָׁנָה לְגִלוֹת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשַׁנַּיִם עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה
 לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֲנִיל מִרְדֹּךְ מֶלֶךְ בְּכָל בְּשַׁנְת מַלְכָתוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֵּצֵא אוֹתוֹ מִבַּיִת
 *הַכְּלִיא (הַכְּלִיא): ³² וַיַּדְבֵּר אוֹתוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶף אוֹ מַמְעַל לְכֶסֶף *מַלְכִים) הַמְּלָכִים) אֲשֶׁר אוֹתוֹ
 בְּבָבֶל: ³³ וּשְׁנֵה אֵת בְּנָדִי כְּלָאוּ וְאֶבֶל לָחֵם לִפְנֵי תְּמִיד כָּל־יְמֵי חַיָּו: ³⁴ וְאַרְחֹתוֹ אֲרַחַת תְּמִיד נִתְּנָה לוֹ
 מֵאוֹת מֶלֶךְ־בְּבֶל דְּבִרְיוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם מוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו:

איכה

1 איכה | ישבה בדרך העיר רפתי עם היתה כאלמנה רפתי בגוים שרתו במדינות היתה למס: 2 ככל תבכה בלילה ודמעתה על גל לחיה אין-לה מנחם מפל-אהביה כל-רעיה בגרו בה היו לה לאיבים: 3 גללה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מגוח כל-רדפיה השיגוה בין המצרים: 4 דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל-שעריה שוממין כהנה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרלה: 5 היו צריה לראש איביה שלו כריתוה הנה על רב-פשעיה עולליה חלקו שבי לפני-צר: 6 ניצא *מן* *בת* (מבת-ציון כל-דרכה היו שריה פאילים לא-מצאו מרעה ויילכו בלא-כת לפני רודף: 7 זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה בדר-צר ואין עוזר לה ראה צרים שחקו על משבתה: 8 חטא חטאה ירושלם על-כן לנידה היתה כל-מכבדיה הזילה כיראו ערותה גם-היא נאנחה ותשב אהור: 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותדר פלאים אין מנחם לה ראה יהנה את-עניי כי הנדיל אויב: 10 דרו פרש צר על כל-מחמדיה כיראתה גוים פאו מקדשה אשר צויתה לא-יבאו בקהל לה: 11 כל-עמה נאנחים מבקשים להם נתנו *מחמדיהם) (מחמדיהם) באכל להשיב נפש ראה יהנה ותביטה כי היתה זוללה: 12 לוא אליכם כל-עברי דרך הביטו וראו אדניש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הונה יהנה ביום חרון אפו: 13 ממרום שלח-אש בעצמתי וירדה פרש רשת לרגלי השיבני אהור נתני שממה כל-היום דוה: 14 נשקר על פשעי ברוי שרתני עלו על-צנארי הכשיל כחי נתני אדני בידי לא אוכל קום: 15 סלה כל-אבירי | אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחוני גת דרך אדני לבתולת בת-יהודה: 16 על-אלה אני בוכה עיני | עיני ירדה מים כירחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: 17 פרשה ציון בניהי אין מנחם לה צנה יהנה ליעקב סביביו צרי היתה ירושלם לנדה ביניהם: 18 צדיק הוא יהנה כי פיהו מריתי שמענא כל-עמים) (העמים) וראו מכאבי בתולתי ובחוני חלקו בשבי: 19 קראתי למאהבי תמה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כירבקשו אכל למו וישיבו את-נפשם: 20 ראה יהנה כיר-צרי לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שפלה-חרב בבית פמות: 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל-אבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום-קראת ויהיו כמוני: 22 תבא כל-דעתם לפגוד ועולל למו כאשר עוללת לי על כל-פשעי כירבות אחרתי ולבי דו: פ

2

1 איכה | יעים באפו | אדני את-בת-ציון השליך משמום ארץ הפארת ישראל ולא זכר תדם-רגליו ביום אפו: 2 בלע אדני *לא) (ולא) חמל את כל-נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת-יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: 3 גרע כחרי-אף כל קרן ישראל השיב אהור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב פאש להבה אכלה סביב: 4 דרך קשתי כאויב נצב ימינו כצר ונהרג כל מחמד-עני באחל בת-ציון שפד פאש חמתו: 5 היה אדני | כאויב בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה שחת מבצרי וחרב כבת-יהודה תאנה ואניה: 6 ויחמס כנן שכו שחת מוערו שפח יהנה | בציון מועד ושפת ונאץ גועם אפו מלך וכהן: 7 ונח אדני | מוכחו נאר מקדשו הסניר כיר-אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית-יהנה כיום מועד: 8 חשב יהנה | להשחית חומת בת-ציון גטה קו לא-השיב ירו מבלע ויאבל-חל וחומה יחדו אמללו: 9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם-נביאיה לא מצאו חזון מיהנה: 10 ישבו לארץ ידמו זקני בת-ציון העלו עפר על-ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: 11 פלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפד לארץ כפדי על-שבר בת-עמי בשטף עולל ויוזק ברחבות קריה: 12 לאמתם יאמרו איה דגן ונון בהתעטפם כחלל ברחכות עיר בהשתפד נפשם אל-חיק אמתם: 13 מה-אעידך מה אדמה-לך הבת ירושלם מה אשנה-לך ונאחמדך בתולת בת-ציון כיר-נדול כים שבהך מי ירפא-לך: 14 נביאוך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על-עגוד להשיב *שביתך) (שביתך) ויחזו לך משאות שוא ומדוחים: 15 פקלו על-לך פלים כל-עברי דרך שרקו ונגעו ראשם על-בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפ מושל לך-הארץ: 16 פזו עליה ביהם כל-אויביך שרקו נחנקו-ישן אהרו בלענו אך זה היום

שקוינהו מצאנו ראינו: ס 17 עשה יהוה אשר זמן בצע אמרתו אשר צנה מימיךדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צנהך: ס 18 צעק לבם אל-אדני חומת בת-ציון הוריתי כנחל דמעה יומם ולילה אל-תתני פונת לך אל-תדם בת-עינד: ס 19 קומו רני *בליל) בלילה (לראש אשמלות שפכי כמים ללבך נכח פני אדני שאי אלו פכוד על-נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל-הימות: ס 20 ראה יהוה והביטה למי עוללת זה אם-תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם-יהרג במקדש אדני כהן ונקיא: ס 21 שכלבו לארץ הוצות גער וזקן בתולתי ובחורי נפלי בחרב הרגת בניום אףך טבחתי לא חמלת: ס 22 תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא הנה ביום אף-יהוה פליט ושריר אשר-טפחתי ורביתי איבי כלם: פ

3

1 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו: 2 אותי נתג וילך חשך ולא-אור: 3 אף בי ישב והפך ידו כל-היום: ס 4 בלה בשרי ועוזי שבר עצמותי: 5 בנה עלי ונקף ראש ותלאה: 6 במחשבים הושכני כמתי עולם: ס 7 נדר בערי ולא אצא הקביר נחשתי: 8 גם כי אעק ואשוע שחם תפלתי: 9 נדר דרכי בקויות נתיבתי ענה: ס 10 רב ארב הוא לי *ארנה (ארי) במסותרים: 11 דרכי סורר ונפשחני שמי שמים: 12 דרך קשתו וניציבני במטרא לחץ: ס 13 הביא בכליותי בני אשפתו: 14 היתי שחק לכל-עמי ונינתם כל-היום: 15 השביעני במרוהים הרוני לענה: ס 16 ויגרס בחצין שני הכפישני באפר: 17 ותונח משלום נפשי נשיתי טובה: 18 ואמר אבר נצחי ותוחלתי מותה: ס 19 וקרעני ומרודי לענה וראש: 20 וזכור תזכור *ותשיח) ותשוח) עלי נפשי: 21 זאת אשיב אל-לבי על-כן אוחיל: ס 22 חסדי יהוה כי לא-תמנו כי לא-כלו רחמיו: 23 חדשים לבקרים רבה אמונתך: 24 חלקי יהוה אמהה נפשי על-כן אוחיל לו: ס 25 טוב יהוה לקונו לבפש תדרשנו: 26 טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: 27 טוב לזכר כי-ישא על בעוריו: ס 28 ישב בדר יודים כי נטל עליו: 29 יתן בעפר פיהו אולי יש תקנה: 30 יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: ס 31 כי לא יונח לעולם אדני: 32 כי אם-הונח ורחם כרב *חסדו (חסדיו): 33 כי לא ענה מלבו וינה בני-איש: ס 34 לרכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: 35 להמות משפט-זכר נדר פני עליון: 36 לענת אדם בריבו אדני לא ראה: ס 37 מי זה אמר ותחי אדני לא צנה: 38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: 39 מה-יתאונן אדם חי זכר על-*חטאו (חמאינו): ס 40 נחפשה דרכינו ונקתרה ונשיבה עד-יהוה: 41 נשא ללבנו אל-כפים אל-אל בשמים: 42 נחנו פשענו ומרנו אמה לא סלחת: ס 43 סתה באף ותדרדפנו הרגת לא חמלת: 44 סתה בענן לך מעבור תפלה: 45 סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: ס 46 פצו עלינו פיהם כל-איבינו: 47 פחד נפחת היה לנו השאת והשבר: 48 פלגי מים חרד עיני על-שבר בת-עמי: ס 49 עיני ננהת ולא תדמה מאין הפנות: 50 עד-ישקוף ורא יהוה משמים: 51 עיני עוללה לנפשי מפל בנות עירי: ס 52 עוד ציוני בצפור איבי חנם: 53 צמתו כבוד חזי ונדר-אכן בי: 54 צפור מים על-ראשי אמרתי וננרתי: ס 55 קראתי שמך יהוה מבור תחיתות: 56 קולי שמעת אל-תעלם אזנה ורונתי לשועתי: 57 קרבת בניום אקראך אמרת אל-תירא: ס 58 קבת אדני רבי נפשי גאלת חיי: 59 ראתה יהוה ענתתי שפטה משפטי: 60 ראתה כל-נקמתם כל-מחשבתם לי: 61 שמעת חרפתם יהוה כל-מחשבתם עלי: 62 שפתי קמי והינום עלי כל-היום: 63 שבתם וקמתם הביטה אני מנגינתם: ס 64 תשיב להם נמול יהוה כמעשה ידיהם: 65 תתן להם מנגנת-לב תאלתה להם: 66 תדרף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה: פ

4

1 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתכנה אבני-קדש בראש כל-הימות: ס 2 בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבל-חרש מעשה ידי יוצר: ס 3 גם-תנין (תנים) תלצו שד הניקו גוריתן בת-עמי לאכור *כי *ענים) כבעינים) במדבר: ס 4 דבק לשון יונק אל-כפו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: ס 5 האכלים למעדרים נשמו בחימות האמנים עלי תולע חקו אשפות: ס 6 ויגדל ענן בת-עמי מחטאת סדם החפובה כמור-רנע ולא חלו בה ידים: ס 7 זכו וירייה משלג צחו מוקלב אדמו עצם מפנינים ספר גורתם: ס 8 חשך משחור האדם לא נכרו בחימות צפר עורם על-עצמם רב הנה כעץ: ס 9 טובים היו חללי-חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקלים מתנובת שדי: ס 10 ידי נשים רחמיניות בשליו וילדתן היו לברות למו בשבר בת-עמי: ס 11 בלה יהוה את-חמתו

שָׁפָד חֲרוֹן אַפּוֹ וַיַּצַּת־אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוֹד־תִּיהֶ: ס 12 לֹא הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי־אֲרָץ *וְכָל (כָּל) יִשְׁבֵי תִבְלַ כִּי יָבֵא צָר וְאוֹיֵב בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: ס 13 מַחֲטָאת גְּבוּאֵיהֶ עֲזוֹת כַּהֲנִיָה הַשְּׂפָכִים בְּקִרְבָהָ הֵם צַדִיקִים: ס 14 נָעוּ עוֹרִים בַּחוּצוֹת נִזְאָלוּ בָהֶם בְּלֹא יוֹכְלוּ וַיָּנֻעוּ בַלְבָשֵׁיהֶם: ס 15 סוּרוּ טִמְאָ קִרְאוּ לָמוֹ סוּרוּ סוּרוּ אֶל־תַּנְעוּ כִּי נָצוּ גַם־נָעוּ אִמְרוּ בַגּוֹיִם לֹא יוֹסִיפוּ לָנוּר: ס 16 הֲנִי וְהִנֵּה חִלְקֶם לֹא יוֹסִיף לְהַבִּישֶם הֲנִי כַהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ *זִקְנִים (וּזְקָנִים) לֹא חֲנָנוּ: ס 17 *עוֹדִינָה (עוֹדִינוּ) תִּכְלִינָה עֵינֵינוּ אֶל־עֲרֻתֵנוּ הַכֵּל בְּצַפְתֵנוּ צַפִּינוּ אֶל־גּוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ: ס 18 צָרוּ צַעֲדֵינוּ מַלְכָת בְּרַחֲבֵתֵנוּ קָרַב קִצְּנוּ מְלֹאוּ יָמֵינוּ כִּי־בָא קִצְּנוּ: ס 19 קָלִים הָיוּ רֹדְפֵינוּ מִנְשָׁרֵי שָׁמַיִם עַל־הַהָרִים דָּלְקָנוּ בַמַּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ: ס 20 רוּחַ אִפְּנוּ מִשִׁיחַ יְהוָה גִּלְכָד בִּשְׁחִיתוֹתֶם אֲשֶׁר אִמְרָנוּ בְּצִלּוֹ נָחִיהָ בַגּוֹיִם: ס 21 שִׁישִׁי וְשִׁמְחִי בַת־אַדּוֹם *יוֹשִׁבְתִי (יֹשְׁבַת) בְּאַרְץ עֵזֶר גַּם־עַל־יָד תַּעֲבֹר־כּוֹס תִּשְׁכַּרְי וְתַתְּעֲרִי: ס 22 תַּם־עוֹנֵד בַת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֵד בַת־אַדּוֹם גִּלְהָ עַל־חַטָּאתֶיךָ: פ

5

1 זָכַר וְהִנֵּה מוֹהַ־תִּיהֶ לָנוּ *הַבִּישָׁה (הַבִּישָׁה) וּרְאָה אֶת־חַרְפֵתֵנוּ: ס 2 נַחֲלָתָנוּ נִהַפְכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים: ס 3 יְתוּמִים הָיִינוּ *אִין (אִין) אָב אִמֵתֵנוּ כְּאֵל־מְנוֹת: ס 4 מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵינוּ עֲצִינוּ בַמַּחִיר יָבֵאוּ: ס 5 עַל צוּאֲרָנוּ נִרְדַּפְנוּ וַיָּנֻעוּ *לֹא (וְלֹא) הַיּוֹנָח־לָנוּ: ס 6 מִצְרֹלֹם נָתְנוּ יָד אֲשׁוּר לְשַׁבַּע לָחֶם: ס 7 אֲבֵתֵנוּ חֲטָאוּ *אִינֶם (וְאִינֶם) *אֲנַחְנוּ (וְאֲנַחְנוּ) עֲזַתִּיהֶם סָבְלוּ: ס 8 עֲבָדִים מְשֻׁלוּ כָּנוּ פֶרֶק אִין מִיָּדָם: ס 9 בְּנַפְשָׁנוּ נָבִיא לְחַמָּנוּ מִהֲנִי חֲרַב הַמַּדְבָּר: ס 10 עוֹרֵנוּ כַתְנוּר נִכְמְרוּ מִהֲנִי זֶלְעָפוֹת רַעֲב: ס 11 נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנּוּ בַתְּלַת בְּעַרְיֵי יְהוּדָה: ס 12 שָׁרִים בִּינָם נָתְלוּ הֲנִי זִקְנִים לֹא נִהַדְּרוּ: ס 13 בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וַיַּעֲרִים בְּעֵץ כְּשָׁלוּ: ס 14 זִקְנִים מִשְׁעַר שַׁתּוֹ בַּחוּרִים מְגַנִּינָתָם: ס 15 שָׁבַת מְשׁוּשׁ לָבָנוּ נִהַפְדָּ לְאִבָּל מִחֲלָנוּ: ס 16 גַּפְלָה עֲטַרְת רֹאשָׁנוּ אוֹיֵנָא לָנוּ כִּי חֲטָאוּ: ס 17 עַל־זֶה הִיָּה דָוָד לָבָנוּ עַל־אֵלֶה חֲשָׁבוּ עֵינֵינוּ: ס 18 עַל הַר־צִיּוֹן שְׁשִׁמָּם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ־בּוּ: פ 19 אֲתָה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כַּסְאֶךָ לְדָר וָדוֹר: ס 20 לָמָּה לְנִצְחָה תִשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאֶרֶץ יָמִים: ס 21 תִּשְׁבְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ *וְנִשׁוּבָה (וְנִשׁוּבָה) חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: ס 22 כִּי אִם־מֵאֵס מֵאִסְתָּנוּ קַצְפַּת עֲלֵינוּ עַד־מָאֵד:

יחזקאל

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך-הגולה על-נהר-כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: 2 בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: 3 הנה הנה דבר-יהוה אל-יחזקאל בן-בוני הכהן בארץ פשרים על-נהר-כבר ותהי עליי שם יד-יהוה: 4 וארא והנה רוח סערה פאה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: 5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיתן דמות אדם להנה: 6 וארבעה פנים לאחת וארבע פנים לאחת להם: 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: 8 *ויודו) אדם מתחת פניהם על ארבעת רבועיהם ופניהם וכפיהם לארבעתם: 9 חברת אשה אל-אחותה פניהם לא-יסבו בלכתן איש אל-עבר פניו ולכו: 10 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל-הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני יגשר לארבעתן: 11 ופניהם וכפיהם פרוות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכפות את גויתיהנה: 12 ואיש אל-עבר פניו ולכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ולכו לא יסבו בלכתן: 13 ודמות החיות מראיתם פנחלי-אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: 14 החיות רצוא ושוב כמראה הבזק: 15 וארא החיות ונהג אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: 16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשים דמות אחד לארבעתן ומראיתם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: 17 על-ארבעת רבועיהם בלכתם ולכו לא יסבו בלכתן: 18 ונגייתן ונבחה להם ורצאה להם ונבחתם מלאת עינים סביב לארבעתן: 19 ובלכת החיות ולכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ונשא האופנים: 20 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ולכו שמה הרוח ללכת והאופנים ונשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: 21 בלכתם ולכו ובמעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ונשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: 22 ודמות על-ראשי החיה רקיע כעין תקרה הנורא נמוי על-ראשיהם מלמעלה: 23 ותחת הרקיע פניהם ישרות אשה אל-אחותה לאיש שתיים מכפות להנה ולאיש שתיים מכפות להנה את גויתיהם: 24 ואשמע את-קול פניהם כקול מים רבים כקול-שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כפיהן: 25 ויהי-קול מעל לרקיע אשר על-ראשם בעמדם תרפינה כפיהן: 26 וממעל לרקיע אשר על-ראשם כמראה אבן-ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית-לה סביב כמראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב: 28 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הנשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד-יהוה ואראה ואפל על-פני ואשמע קול מדבר: ס

2

1 ויאמר אלי בן-אדם עמד על-רגליך נאדבר אתך: 2 ותבא כי רוח כאשר דבר אלי ומעמדני על-רגלי ואשמע את מדבר אלי: פ 3 ויאמר אלי בן-אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו כי תמה ואבותם פשעו כי עד-עצם היום הזה: 4 והבנים קשי פנים וחזקי-לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדוני יהוה: 5 והמה אם-ישמעו ואם-יחזילו כי בית מרי תמה ונדעו כי נביא הנה בתוכם: פ 6 ואתה בן-אדם אל-תירא מהם ומדבריהם אל-תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל-עקרבם אתה וישב מדבריהם אל-תירא ומפניהם אל-תחת כי בית מרי תמה: 7 ודברת את-דברי אליהם אם-ישמעו ואם-יחזלו כי מרי תמה: פ 8 ואתה בן-אדם שמע את אשר-אני מדבר אליך אל-תהי מרי בבית המרי פצה פיה ואכל את אשר-אני נתן אליך: 9 ואראה והנה יד שליחתה אלי והנה-בו מנולת-ספר: 10 ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואזור וכתוב אליה קנים והנה יהי: ס

3

1 ויאמר אלי בן-אדם את אשר-תמצא אכול את-המנגלה הזאת ולך דבר אל-בית ישראל: 2 ואפתח את-פי ונאכלני את המנגלה הזאת: 3 ויאמר אלי בן-אדם בטנה תאכל ומעיה תמלא את המנגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי כפי כדבש למתוק: פ 4 ויאמר אלי בן-אדם לך-בא

אל־בית ישראל ודברת בדברי אליהם: ⁵ כי לא אל־עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל־בית ישראל: ⁶ לא אל־עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא־תשמע דבריהם אם־לא אליהם שלחתיך הנה ושמעו אליך: ⁷ ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי־אנים אבים לשמע אלי כי כל־בית ישראל חוקר־מצח וקשיר־לב הנה: ⁸ הנה נתתי את־פניך חזקים לעמת פניהם ואת־מצחך חזק לעמת מצחם: ⁹ כשֶׁמִיר חזק מצר נתתי מצחך לא־תירא אותם ולא־תחת מפניהם כי בית־מרי הנה: ¹⁰ פ וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּ־אָדָם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי אֲשֶׁר אִדְבַר אֵלַיךָ קח בְּלִבְכֶם וּבְאַזְנוֹתֶם שִׁמְעוּ: ¹¹ וְלֹךְ בֹּא אֶל־הַגּוֹלָה אֶל־בְּנֵי עַמֶּךָ וְדַבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱ־יִשְׁמְעוּ וְאֱ־יִחַדְדוּ־לִי: ¹² וְתִשְׁאַנְי רִיחַ וְאַשְׁמַע אֶחְרֵי קוֹל רַעַשׂ גְּדוֹל בְּרוּחַ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: ¹³ וְקוֹל אֲשֶׁה אֶל־אֲהוּזָתָה וְקוֹל הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם וְקוֹל רַעַשׂ גְּדוֹל: ¹⁴ וְרוּחַ נִשְׁאַתְנִי וְתִקְחִנִי וְאַלְךָ מִרַב־חַמַּת רוּחִי וְיַד־יְהוָה עָלַי חֹזֶקָה: ¹⁵ וְאָבִוּ אֶל־הַגּוֹלָה תֵּל אַבִּיב הַיְשָׁבִים אֶל־נְהַר־כְּבָר *וְאַשֶׁר *וְאַשְׁבַּב הֵמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וְאַשְׁבַּב שָׁם שְׁבַע־תַּיִם מִשְׁמַיִם בְּתוֹכָם: ¹⁶ וַיְהִי מִקְצֵה שְׁבַע־תַּיִם פ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ¹⁷ בְּ־אָדָם צַפַּח נִתְחַדֵּד לְבַית יִשְׂרָאֵל וְשִׁמַּעְתָּ מִפִּי דְבַר וְהוֹזַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי: ¹⁸ בְּאָמְרִי לְרַשַׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הוֹזַרְתוּ וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהוֹדִיר רַשַׁע מִדְּרָכּוֹ הִרְשַׁע לְחַיָּתוֹ הוּא רַשַׁע בְּעֵינֵי יְמוּת וְדָמוֹ מִדָּהְךָ אֲבָקָשׁ: ¹⁹ וְאַתָּה כִּי־הוֹזַרְתָּ רַשַׁע וְלֹא־שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדְּרָכּוֹ הִרְשַׁע הוּא בְּעֵינֵי יְמוּת וְאַתָּה אֶת־נַפְשֵׁךָ הֲצַלֵּת: ²⁰ וּבְשׁוֹב צִדִּיק מִצַּדִּיק וְעָשָׂה עָוֹל וְנִתְחַדֵּד מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יְמוּת כִּי לֹא הוֹזַרְתוֹ בַּחַטָּאתָיו יְמוּת וְלֹא תִזְכְּרֶנּוּ צַדִּיקִים צַדִּיקִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִדָּהְךָ אֲבָקָשׁ: ²¹ וְאַתָּה כִּי הוֹזַרְתוֹ צִדִּיק לְבִלְתִּי חָטָא צִדִּיק וְהוּא לֹא־חָטָא חָטָא כִּי נִזְחַר וְאַתָּה אֶת־נַפְשֵׁךָ הֲצַלֵּת: ²² וְתָחִי עָלַי שָׁם יַד־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קוֹם צֵא אֶל־הַבְּקָעָה וְשָׁם אִדְבַר אוֹתְךָ: ²³ וְאָקוּם וְאָצֵא אֶל־הַבְּקָעָה וְהַגֵּה־שָׁם כְּבוֹד־יְהוָה עִמָּךְ כַּכְּבוֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נְהַר־כְּבָר וְאַפֶּל עַל־פְּנָי: ²⁴ וְתִבְאֵב כִּי רִיחַ וְתַעֲמָוִנִי עַל־רִגְלִי וְיַדְבַר אֵתִי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא הֲסַגְר בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ: ²⁵ וְאַתָּה בְּ־אָדָם הַגֵּה נִתְנוּ עֲלֶיךָ עֲבוֹתַיִם וְאֶסְרֹךְ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם: ²⁶ וְלִשְׁוֹנָה אִדְבָּקִי אֶל־חֲדָךְ וְנִגְלַמְתִּי וְלֹא־תִהְיֶה לָּהֶם לֵאשׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה: ²⁷ וּבְדַבְרֵי אוֹתְךָ אֶפְתַּח אֶת־פִּיךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִשְׁמַע וְשִׁמְעֵה וְהִתְהַלֵּל וְיִחַדְדֵּל כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה: ²⁸

4

¹ וְאַתָּה בְּ־אָדָם קח־לֶךְ לְבָנָה וְנִתְתָה אִתָּה לִפְנֵיךָ וְחָקַתְּ עָלֶיהָ שִׁיר אֶת־יְרוּשָׁלַם: ² וְנִתְתָה עָלֶיהָ מְצוֹר וּבְגִית עָלֶיהָ דִּיךְ וּשְׁפַכְתָּ עָלֶיהָ סֵלֶלָה וְנִתְתָה עָלֶיהָ מַחֲנוֹת וְשִׁים־עָלֶיהָ כְּרִים סָבִיב: ³ וְאַתָּה קח־לֶךְ מִחֵבְתָּ בְרָזֶל וְנִתְתָה אוֹתָהּ קִיר בְּרָזֶל בְּיַד בְּנֵיךָ וּבִין הָעִיר וְהִכִּינָתָה אֶת־פְּנֵיךָ אֵלֶיהָ וְהִיתָה כַּמְצוֹר וְצַרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הַיָּאֵל לְבַית יִשְׂרָאֵל: ⁴ וְאַתָּה שָׁכַב עַל־צִדְךָ הַשְּׂמָאלִי וְשִׁמַּת אֶת־עֵזֶן בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשָּׂא אֶת־עֵזוֹנִם: ⁵ וְאַיִן נִתְחַדֵּד לֶךְ אֶת־שִׁנֵּי עֹזְנֶם לְמִסְפַּר יָמִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים וָשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵים עֶשְׂרֵים בֵּית־יִשְׂרָאֵל: ⁶ וְכִלִּיתָ אֶת־אֵלֶּה וְשָׁכַבְתָּ עַל־צִדְךָ *הַיָּמוֹנִי *הַיָּמִינִי שְׁנֵית וְשִׁמַּת אֶת־עֵזֶן בֵּית־יְהוּדָה אֶרְבָּעִים יוֹם יוֹם לִשְׁנֵה יוֹם לִשְׁנֵה נִתְחַדֵּד לֶךְ: ⁷ וְאֶל־מְצוֹר יְרוּשָׁלַם תִּכְוִן פְּנֵיךָ וְזַרְעָה חֲשׂוּפָה וְנִבְאָת עָלֶיהָ: ⁸ וְהָגַה נִתְחַדֵּד עָלֶיךָ עֲבוֹתַיִם וְלֹא־תִהְיֶה מִצַּדְךָ אֶל־צִדְךָ עַד־כְּלוֹתְךָ יָמֵי מְצוֹרְךָ: ⁹ וְאַתָּה קח־לֶךְ חָטָין וְשַׁעֲרִים וּפְלוֹ וְעַדְשִׁים וְדָחַן וְכִסְמִים וְנִתְתָה אוֹתָם בְּכִלֵּי אֶחָד וְעֵשִׂית אוֹתָם לֶךְ לְלַחֵם מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתָּה וְשׁוֹכֵב עַל־צִדְךָ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם הַאֲכָלְנֵנוּ: ¹⁰ וּמֵאֲכָלְךָ אֲשֶׁר תֹּאכְלֵנוּ בְּמִשְׁקוֹל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לְיוֹם מֵעַת עַד־שַׁת הַאֲכָלְנֵנוּ: ¹¹ וְיָמִים בְּמִשְׁנֵה תִשְׁתָּה שְׁשִׁית הַחַיִּן מֵעַת עַד־שַׁת תִּשְׁתָּה: ¹² וְעַתָּה שְׁעָרִים תִּהְיֶה תִּהְיֶה בְּגִלְגָּל צֵאת הָאָדָם תִּעַנְנָה לְעִינֵיהֶם: ¹³ וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּכָּה יֵאָכְלוּ כְּבִיר־יִשְׂרָאֵל אֶת־לַחֲמָם מִמָּה בְּנֵוִים אֲשֶׁר אִדְּוִיהֶם שָׁם: ¹⁴ וְאָמַר אַחַד אֲדֹנָי יְהוִה הַגֵּה בְּפִשִׁי לֹא מִטְמָאָה וְנִבְלָה וּשְׂרָפָה לֹא אֶכְלִיתִי מִנְעַעְרֵי וְעַד־שֶׁתָּה וְלֹא־בֹא בְּפִי בְּשַׂר בְּהֵמָה: ¹⁵ וַיֹּאמֶר אֵלַי רֹאֵה נִתְחַדֵּד לֶךְ אֶת־*צַפּוּעִי *צַפּוּעִי בְּהַקְרָת תַּחַת גַּלְגַּלִּי הָאָדָם וְעֵשִׂית אֶת־לַחֲמָה עָלֵיהֶם: ¹⁶ וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּ־אָדָם הַגֵּה שְׁבַר מִטָּה לַחֵם בִּין־יְרוּשָׁלַם וְאֶכְלוּ־לַחֵם בְּמִשְׁקָל וּבְכֹרֶשֶׁת וְיָמִים בְּמִשְׁנֵה וּבְשִׁמּוֹן יִשְׁתּוּ: ¹⁷ לִמְעַן וְחִסְרוּ לַחֵם וְיָמִים וְנִשְׁמָו אִישׁ וְאַחִיו וְנִמְקּוּ בְּעֵזוֹנָם: ¹⁸ פ

5

¹ וְאַתָּה בְּ־אָדָם קח־לֶךְ וְתַרְבַּח חֲדָה תַעַר הַגְּלִיבִים תִּקְחֶנָּה לֶךְ וְתַעַבְרָתָה עַל־רֵאשֵׁי וְעַל־זַנְבֵיךָ וְלָקַחְתָּ לֶךְ מֵאוֹנֵי מִשְׁקָל וְחִלְקֵתָם: ² שְׁלִישִׁית בְּאוֹר תַּבְעִיר בְּתוֹךְ הָעִיר כַּמְלֵאת יָמֵי הַמְצוֹר וְלָקַחְתָּ אֶת־הַשְּׁלִישִׁית תַּגֵּה בְּחָרָב סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלִישִׁית תִּזְרַה לְרוּחַ וְחָרַב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם: ³ וְלָקַחְתָּ מִשָּׁם

מעט במספר וצרת אותם בכנפיה: 4 ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אותם כאשר ממנו תצא-אש אל-כל-בית ישראל: 5 כה אמר אדני יהוה זאת יהי ושלם בתוך הגוים שמתיקה וסביבותיה ארצות: 6 ותמר את-משפטי לרשעה מן-הגוים ואת-חקותי מן-הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא-הקלו בהם: 7 לכן כה-אמר אדני יהוה יען המנכס מן-הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת-משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם-אני ועשיתי בתוךך משפטים לעיני הגוים: 9 ועשיתי כך את אשר לא-עשיתי ואת אשר-לא-אעשה כמהו עוד יען כל-תועבתך: 10 לכן אבות יאכלו בנים בתוךך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי כך שפטים וזריתי את-כל-שאריתך לכל-רוח: 11 לכן חי-אני נאם אדני יהוה אם-לא יען את-מקדשי טמאת ככל-שקוצך ובכל-תועבתך וגם-אני אנרע ולא-תחוס עיני וגם-אני לא אחמול: 12 שלשתיך בדרך ימותו ובדרך יכלו בתוךך והשלשית בחרב יפלו סביבותך והשלשית לכל-רוח וזרה וחרב אריק אחריהם: 13 וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי-אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם: 14 ואחמד לחרבה ולחרפה בנזים אשר סביבותך לעיני כל-עובר: 15 והיוה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לנזים אשר סביבותך בעשותי כך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי: 16 בשלחי את-חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר-אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם: 17 ושלחתי עליכם רעב וחייה רעה ושלחתי דבר וגם יעבר-כך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי: 18

6

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם שים כנף אל-הרי ישראל והקבא אליהם: 3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר-אדני יהוה כה-אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים *ולגאות ולגאות הגני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במוותיכם: 4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמוניכם והפלתי חלליכם לפני גליליכם: 5 ונתתי את-פגרי בני ישראל לפני גליליכם וזריתי את-עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: 6 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה ותבמות תישמנה למען חרבנו ונאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גליליכם ונגדעו חמוניכם ונמחו מעשיכם: 7 ונפל חלל בתוכםם וידעתם כי-אני יהוה: 8 והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בנזים בהנרותיכם בארצות: 9 וזכרו פליטיכם אותי בנזים אשר נשבורשם אשר נשברתי את-לבם הזונה אשר-סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גליליכם ונקטו בפניהם אל-הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם: 10 וידעו כי-אני יהוה לא אל-הנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת: 11 כה-אמר אדני יהוה הנה ככף ורקע ברנדל ואמר-אח אל כל-תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדרך יפלו: 12 הרחוק בדרך ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם: 13 וידעתם כי-אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גליליכם סביבות מזבחותיכם אל כל-גבעה רמה בכל וראשי ההרים ותחת כל-עץ רענן ותחת כל-אלה עבתה מקום אשר נתגושם ריח ניחח לכל גליליכם: 14 ונשיתי את-ידי עליהם ונתתי את-הארץ שממה ומשמה ממדבר ודלתה בכל מושבותיהם וידעו כי-אני יהוה: 15

7

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן-אדם כה-אמר אדני יהוה לארמת ישראל קץ בא הקץ על-^{*}ארבעת (ארבע) כנפות הארץ: 3 עתה תקץ עליך ושלחתי אפי כד ושפתיך בדרךך ונתתי עליך את כל-תועבותיך: 4 ולא-תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אמן ותועבותיך בתוךך תהיו וידעתם כי-אני יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: 6 קץ בא בא תקץ תקיץ אלוד הנה באה: 7 באה הצפירה אלי וישב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא-תד הרים: 8 עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי כד ושפתיך בדרךך ונתתי עליך את כל-תועבותיך: 9 ולא-תחוס עיני ולא אחמול בדרךך עליך אמן ותועבותיך בתוךך תהיו וידעתם כי אני יהוה מכה: 10 הנה היום הנה באה הצפירה צץ המטה פרח הודון: 11 תקמסו קם למטה-רשע לא-מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא-נה בהם: 12 בא העת הניע היום הקונה אל-שומח והמוכר אל-יתאבל כי חרון אל-כל-המונה: 13 כי המוכר אל-המוכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי-חזון אל-כל-המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: 14 תקעו בתקוע והבין הפל ואין הלך למלחמה

כי חרוני אל-פל-המונה: 15 התרב בחוץ והקרב והרעב מבית אשר בשדה בתרב ימות ואשר בעיר רעב והקרב יאכלנו: 16 ופלטו פליטיהם והניו אל-הקרים כינוי הנאות כלם המות איש בעונו: 17 כל-הנדים תרפניה וכל-ברקים תלכנה מים: 18 וחננו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל-פנים בושה ובכל-ראשיהם קרח: 19 כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנהה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהיה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי-מכשול עונם הנה: 20 וצבי עדין לנאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על-כן נתתיו להם לנהה: 21 ונתתיו ביד-הנזרים לכו ולרשעי הארץ לשלל *וחללה *וחללוהו: 22 והסבותי פני מהם וחללו את-צפוני ובאו-בה פריצים וחללוה: פ 23 עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 והבאתי רעי נזים ודרשו את-בתיהם והשבתו נאון עזים ונחלו מקדשיהם: 25 קפדה בא ובקשו שלום נאון: 26 הנה על-הנה תבוא ושמעה אל-שמועה תהנה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכתו ועצה מזקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה ויהי עם-הארץ תבהלנה מדרבם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי-אני יהוה: פ

8

1 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: 2 ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתינו ולמשה אש וממתניו ולמעלה כמראה-זהר כעין החשמלה: 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי ריח ביו-הארץ ובין השמים ותבא אתי וירושלמה במראות אלהים אל-פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר-שם מושב כמל הקנאה המקנה: 4 והנה-שם כבוד אלי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: 5 ויאמר אלי בן-אדם שאנא עיניך הרד צפונה ואשא עיני הרד צפונה והנה מצפון לשער המזבח כמל הקנאה הנה בבאה: 6 ויאמר אלי בן-אדם הראה אתה *מהם *מה הם עשים תועבות גדלות אשר בית-ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ס 7 ויבא אתי אל-פתח החצר ואראה והנה חר-אחד בקיר: 8 ויאמר אלי בן-אדם חתר-נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחר: 9 ויאמר אלי בא וראה את-התועבות הרעות אשר הם עשים פה: 10 ואבוא ואראה והנה כל-תבנית רמש ובהמה שקץ וכל-גולי בית ישראל מחקה על-הקיר סביב סביב: 11 ושבעים איש מזקני בית-ישראל ויזנזוהו בן-שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרותו בידו ועטר ענן-הקטרת עלה: 12 ויאמר אלי תראית בן-אדם אשר זקני בית-ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהיה ראה אתנו עזב יהיה את-הארץ: 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר-תמה עשים: 14 ויבא אתי אל-פתח שער בית-יהוה אשר אל-הצפונה והנה-שם תנשים ושבות מבבות את-התמוז: ס 15 ויאמר אלי תראית בן-אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: 16 ויבא אתי אל-חצר בית-יהוה הפנימית והנה-פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל-היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה לשמש: 17 ויאמר אלי תראית בן-אדם הנקל לבית יהוה מעשות את-התועבות אשר עשורה כי-מלאו את-הארץ חמס וישבו להכעיסני והגם שלחים את-הזמורה אל-אפם: 18 ונס-אני אעשה בחמה לא-תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם:

9

1 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: 2 והנה ששה אנשים באים ממדרד-שער העליון אשר ממנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: 3 וכבוד ואל-הי ישראל עלה מעל הכרוב אשר הנה עליו אל מספת הבית ויקרא אל-האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: ס 4 ויאמר יהוה *אלו *אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והחיות תו על-מצותות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל-התועבות הנעשות בתוכה: 5 וילאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו *על- *אל-תחוס *עיניכם *עונכם ואל-תחמלו: 6 וכן בתור ובתולה וטרף ונשים תמרנו למשחית ועל-כל-איש אשר עליו התו אל-תנשו וממקדשי תחלו ונחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: 7 ויאמר אליהם שמאו את-הבית ומלאו את-החצרות חללים גאו וצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהמותם ונאשאר אני ואפלה על-פני ואזעק

וְאָמַר אֲהֵה אֲדֹנָי יְהוִה הַמְשִׁתִּית אֹתָהּ אֵת כָּל־שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְכָהּ אֶת־חַמְתָּהּ עַל־רוּשׁלָם: 9 וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל יְהוּדָה גְדוֹל בְּמֵאד מֵאֵד וְתַמְלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהִעִיר מִלְּאֵה מִטָּה כִּי אָמְרוּ עֹב יְהוּדָה אֶת־הָאָרֶץ וַאֲנִי יְהוָה רָאִיהָ: 10 וְגַם אֲנִי לֹא־תַחֲסוּ עִינַי וְלֹא אַחְמַל דְּרָכְכֶם בְּרֹאשֵׁם נְתַתִּי: 11 וְהִנֵּה הָאִישׁ לִבְשׂ הַבְּדִים אֲשֶׁר תִּקְסֹת בְּמַתְנֵיו מְשִׁיב דְּבַר לְאֹמֶר עֲשִׂיתִי *כַּאֲשֶׁר* כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי: 10

10

1 וַאֲרָאָה וְהִנֵּה אֶל־הַדְּקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַכְּרֻבִים כְּאֶבֶן סֹפִיר כְּמִרְאֵה דְמוּת כֶּסֶף נִרְאָה עֲלֵיהֶם: 2 וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ לִבְשׂ הַבְּדִים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל־בֵּינוֹת לְגִלְגָל אֶל־תַּחַת לְכְרוֹב וּמִלֵּא חֲפְנֶיךָ גִּחְלֵי־אֵשׁ מִבֵּינוֹת לְכְרֻבִים וְזָרַק עַל־הַעִיר וַיֵּבֵא לִעֵינַי: 3 וְהַכְּרֻבִים עֲמָדִים מִימִין לְבַיִת כְּבָאוּ הָאִישׁ וְהִעֲנִן מִלֵּא אֶת־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית: 4 וְנָרַם כְּבוֹד־יְהוָה מֵעַל הַכְּרוֹב עַל מַפְתַּן הַבַּיִת וַיִּמְלֵא הַבַּיִת אֶת־הָעָנָן וְהַחֲצֵר וְהַחֲצֵר מִלְּאָה אֶת־זִמְנָה כְּבוֹד יְהוָה: 5 וְקוֹל כְּפָנֵי הַכְּרוֹבִים נִשְׁמַע עַד־הַחֲצֵר הַחַיצוּנָה כְּקוֹל אֶל־שְׂדֵי בְדַבְרוֹ: 6 וַיְהִי בְּצִוְתוֹ אֶת־הָאִישׁ לִבְשׂ הַבְּדִים לְאֹמֶר קַח אֵשׁ מִבֵּינוֹת לְגִלְגָל מִבֵּינוֹת לְכְרוֹבִים וַיֵּבֵא וַיַּעֲמֵד אֶצֶל הָאוֹפֶן: 7 וַיִּשְׁלַח הַכְּרוֹב אֶת־רִגְלוֹ מִבֵּינוֹת לְכְרוֹבִים אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר בֵּינוֹת הַכְּרֻבִים וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן אֶל־חֲפְנֵי לִבְשׂ הַבְּדִים וַיִּקַּח וַיִּצְאָ: 8 וַיִּרְאֵה לְכְרוֹבִים תְּכֵנִית יַד־אֲדָם תַּחַת כְּפֻפֵיהֶם: 9 וַאֲרָאָה וְהִנֵּה אַרְבָּעָה אוֹפְנִים אֶצֶל הַכְּרוֹבִים אִפְּן אֶחָד אֶצֶל הַכְּרוֹב אֶחָד וַאֲפֹן אֶחָד אֶצֶל הַכְּרוֹב אֶחָד וּמִרְאֵה הָאוֹפְנִים כְּעֵין אֶבֶן תְּרֻשִׁישׁ: 10 וּמִרְאֵיהֶם דְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעַתֶּם כַּאֲשֶׁר יְהוָה הָאוֹפֶן בְּתוֹךְ הָאוֹפֶן: 11 בְּלִכְתֶּם אֶל־אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתֶּם כִּי הַמְקוֹם אֲשֶׁר־יִפְגַּע הָרֵאשׁ אַחֲרָיו וַיִּלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתֶּם: 12 וְכֹל־בְּשָׂרָם וּנְבִחָם וַיְדִיחֶם וּכְנָפֵיהֶם וְהָאוֹפְנִים מִלְּאִים עֵינִים סְבִיב לְאַרְבַּעַתֶּם אוֹפְנֵיהֶם: 13 לְאוֹפְנֵים לָהֶם קוֹרָא לְגִלְגָל בְּאוֹנֵי: 14 וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאֶחָד פָּנֵי הָאֶחָד פָּנֵי הַכְּרוֹב וּפְנֵי הַשְּׂנֵי פָּנֵי אֲדָם וְהַשְּׂלִישִׁי פָּנֵי אֲרָזָה וְהָרְבִיעִי פְּנֵי־גֶשֶׁר: 15 וַיְרֹמוּ הַכְּרוֹבִים הִיא הַחִזְיָה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּנִהְר־כְּבָר: 16 וּבְלִכְתׁ הַכְּרוֹבִים יִלְכוּ הָאוֹפְנִים אֶצֶלֶם וּבִשְׂאֵת הַכְּרוֹבִים אֶת־כְּנָפֵיהֶם לְרוֹם מֵעַל הָאָרֶץ לֹא־יִסְבוּ הָאוֹפְנִים נִסְחָם מֵאֲצֵלֶם: 17 בְּעֲמָדָם יַעֲמְדוּ וּבְרוּמָם יְרֹמוּ אוֹתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּהֶם: 18 וַיִּצָא כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל מַפְתַּן הַבַּיִת וַיַּעֲמֵד עַל־הַכְּרוֹבִים: 19 וַיִּשָּׂאוּ הַכְּרוֹבִים אֶת־כְּנָפֵיהֶם וַיְרֹמוּ מִן־הָאָרֶץ לִעֵינַי בְּצִאתָם וְהָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם וַיַּעֲמֵד בְּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקָּדְמוֹנִי וַיִּכְבֹּד אֶל־הִי־יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מִלְּמַעְלָה: 20 תִּיֵּא הַחִזְיָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֶל־הִי־יִשְׂרָאֵל בְּנִהְר־כְּבָר וְאֲדַע כִּי כְרוֹבִים הֵמָּה: 21 אַרְבַּעַת אַרְבַּעַת פָּנִים לְאֶחָד וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאֶחָד וְדְמוּת יְדֵי אֲדָם תַּחַת כְּנָפֵיהֶם: 22 וְדְמוּת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נִהְר־כְּבָר מִרְאֵיהֶם וְאוֹתָם אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו וַיִּלְכוּ:

11

1 וַתִּשָּׂא אוֹתִי רוּחַ וַתִּבָּא אֵתִי אֶל־שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקָּדְמוֹנִי הַפְּנֹנָה קְרִימָה וְהִנֵּה בְּפֶתַח הַשַּׁעַר עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וַאֲרָאָה בְּתוֹכָם אֶת־יְאוֹנָתָה בֶן־עֲזַר וְאֶת־פְּלִטְיָהוּ בֶן־בְּנַיָהוּ שְׂרָי הָעָם: 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אֲדָם אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַחֲשֹׁבִים אֲנִי וְהִיעֲצִים עֲצַת־רַע בְּעִיר הַזֹּאת: 3 הָאֲמָרוּם לֹא בְּקְרוֹב בְּנוֹת בָּתָּיִם תִּיֵּא הַסִּיר וַאֲנַחְנוּ הַבָּשָׂר: 4 לָכֵן הִנְבָּא עֲלֵיהֶם הִנְבָּא בֶן־אֲדָם: 5 וַתִּפֹּל עָלַי רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֹמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה כֵּן אֲמַדְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלֹת רִיחֲכֶם אֲנִי וְדַעְתִּיהָ: 6 הַדְּרִיבְתֶם חֲלָלִים בְּעִיר הַזֹּאת וּמִלְּאֵתם חוֹצְתִיהָ חֲלָל: 7 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲלָלִים אֲשֶׁר שְׂמַתֶּם בְּתוֹכָהּ הֵמָּה הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר וְאַתְּכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ: 8 חֲרֹב וְרֵאתֶם וְחֲרַב אֲבִיא עֲלֵיכֶם נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: 9 והוֹצִאתִי אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנִתְמִי אֶתְכֶם בִּיד־זָרִים וְעֲשִׂיתִי כְכֶם שְׂפָטִים: 10 בְּחֲרָב תִּפְּלוּ עַל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפֹט אֶתְכֶם וַיַּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: 11 הִיא לֹא־תִהְיֶה לְכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תִּהְיוּ בְּתוֹכָהּ לִבְשׂ אֶל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפֹט אֶתְכֶם: 12 וַיַּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַקְנִי לֹא הִלַּכְתֶּם וּמִשְׁפָּטִי לֹא עֲשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפָּטִי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם עֲשִׂיתֶם: 13 וַיְהִי כֹה־נְבָא וּפְלִטְיָהוּ בֶן־בְּנַיָה מֵת וְאֶפְלַע עַל־פָּנָיו וַאֲזַעַק קוֹל־גְּדוֹל וַיֹּאמֶר אֲהֵה אֲדֹנָי יְהוִה כִּלְה אֵתָּה עֲשֵׂה אֵת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: 14 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 15 בֶּן־אֲדָם אַחִיד אַחִיד אֲנִשִׁי נֹאלְתִיךָ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּלְה אֲשֶׁר אָמְרוּ לָהֶם יִשְׂבִי רֹשׁוֹלָם חֲקוּ מֵעַל יְהוָה לָנוּ הִיא נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרְשָׁהּ: 16 לָכֵן אֹמֶר כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי הִרְחַקְתִּים בְּגוֹיִם וְכִי הִפְצִיתֶם בְּאַרְצוֹת וְאֵהִי לָהֶם לְמַקְדָּשׁ מַעֲט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם: 17 לָכֵן אֹמֶר כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הַעַמּוּתִים וְאִסַּפְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאַרְצוֹת אֲשֶׁר נִפְצַתֶם בָּהֶם וְנִתְמִי לְכֶם אֶת־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: 18 וּבָאוּ־שָׂמָה וְהִסִּירוּ אֶת־כָּל־שְׂקִיצֵיהָ וְאֶת־כָּל־תּוֹעֵבוֹתֶיהָ מִמֶּנָּה: 19 וְנִתְמִי לָהֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה

אתן בקרבכם וחסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר: ²⁰ למען בחקתי ולכן ואת-משפטי ישמרו ועשו אתם וחיילי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ²¹ ואל-לב שקוציתם ותועבותיהם לפם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדוני יהוה: ²² וישאוי הפרויבים את-כפופיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה: ²³ ויעל כבוד יהוה מעל תוף העיר ויעמד על-ההר אשר מקדם לעיר: ²⁴ ורוח נשאתני והביאתי כשדימה אל-הגולה במראה ברזח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: ²⁵ ואדבר אל-הגולה את כל-דברי יהוה אשר הראני: פ

12

¹ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ² בן-אדם בתוך בית-המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אונים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: ³ ואתה בן-אדם עשה להך כלי גולה ונגלה יומם לעיניהם ונגלת ממקומך אל-מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: ⁴ והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצא גולה: ⁵ לעיניהם חתר-לך בקיר והוצאת בו: ⁶ לעיניהם על-כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את-הארץ כירמופת נתחיד לבית ישראל: ⁷ ואעש בן פאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתני לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על-כתף נשאתי לעיניהם: פ ⁸ ויהי דבר-יהוה אלי בקרב לאמר: ⁹ בן-אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: ¹⁰ אמר אליהם כה אמר אדוני יהוה הנשיא המשא תזה בירושלם וכל בית ישראל אשר-המה בתוכם: ¹¹ אמר אני מופתכם פאשר עשיתי בן נעשה להם בגולה בשבי גלכו: ¹² והנשיא אשר-בתוכם אל-כתף ישא בעלטה ויצא בקיר וחתרו להוציא בו פניו וכסה יען אשר לא-יראה לעין הוא את-הארץ: ¹³ ופרשתי את-רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו ככלל ארץ פשדים ואתה לא-יראה ושם ימות: ¹⁴ וכל אשר סביבותי *עזרה (עזרו) וכל אנפיו אזנה לכל-רוח וחרב אריק אחריהם: ¹⁵ וידעו כיראני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות: ¹⁶ והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את-כל תועבותיהם בגוים אשר-באו שם וידעו כיראני יהוה: פ ¹⁷ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ¹⁸ בן-אדם לחמה ברעש תאכל ומימך ברנגה ובדאנה תשתה: ¹⁹ ואמרת אל-עם הארץ כה-אמר אדוני יהוה ליושבי ירושלם אל-אדמת ישראל לחמם בדאנה יאכלו ומימיהם בשמנון ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל-הישובים בה: ²⁰ והערים הנשבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כיראני יהוה: פ ²¹ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ²² בן-אדם מה-תמשל תזה לכם על-אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל-חזון: ²³ לכן אמר אליהם כה-אמר אדוני יהוה השבתי את-המשל תזה ולא-משלו אתו עוד בישראל כי אם-דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל-חזון: ²⁴ כי לא יהיה עוד כל-חזון שוא ומקס חלק בתוך בית ישראל: ²⁵ כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ונעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ונעשיתו נאם אדוני יהוה: פ ²⁶ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ²⁷ בן-אדם תנה בית-ישראל אמרים חזון אשר-הוא חזון לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: ²⁸ לכן אמר אליהם כה אמר אדוני יהוה לא-תמשך עוד כל-דברי אשר אדבר דבר ונעשה נאם אדוני יהוה: ס

13

¹ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ² בן-אדם הנבא אל-נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר-יהוה: ³ כה אמר אדוני יהוה הוי על-הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבבתי ראו: ⁴ כשעלים בתרבות נביאך ישראל הוי: ⁵ לא עליהם בפרצות ותגדרי נדר על-בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: ⁶ חזו שוא וקסם קזב האמרים נאם יהוה יהוה לא שלחם ויחלו לקדם דבר: ⁷ הלא מן-חזה-שוא חזיתם ומקסם קזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי: ס ⁸ לכן כה אמר אדוני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם קזב לכן הנני אליכם נאם אדוני יהוה: ⁹ והיתה ידי אל-הנביאים החזים שוא והקסמים קזב בסוד עמי לא יהיו ובקבת בית-ישראל לא יכתבו ואל-אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדוני יהוה: ¹⁰ יען וביען הטעו את-עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חזון והגם שחים אתו תפל: ¹¹ אמר אל-שחי תפל ויפל הנני וגשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע: ¹² ותנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה השית אשר שחתם: ס ¹³ לכן כה אמר אדוני יהוה ובקעתי רוח-סערות בחמתי וגשם שטף באפי וזלה ואבני אלגביש בחמה

לכלה: 14 והרסתי את הקיר אשר שחתם הפל והנעתיהו אל הארץ ונגלה יסרו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה: 15 וכליתי את חמתי בקיר ובשחים אתו הפל ואמר לכם אין הקיר ואין השחים אתו: 16 נביאי ישראל הנבאים אל ירושלים ותחזים לה תזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: פ 17 ואתה כן ארם שים פניך אל בנות עמד המתנבאות מלבן והנבא עליהן: 18 ואמרתי כה אמר ו אדני יהוה הוי למתפורות כסות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל קומה לצורך נפשות הנפשות הצורךנה לעמי ונפשות לכה תחיינה: 19 ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמונה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכל זבכם לעמי שמעי קוב: ס 20 לכן כה אמר ו אדני יהוה הנני אל כסותיכם אשר אתה מצודות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל ודעתכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצודות את נפשם לפרחות: 21 וקרעתי את מספחותיכם והצלתי את עמי מידן ולא יהיו עוד בידן למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22 וכן הכאות לב צדיק שקר נאני לא הכאבותי ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרך הרע להחיותו: 23 לכן שאו לא תחיינה וקסם לא תקסמה עוד והצלתי את עמי מידן וידעתן כי אני יהוה:

14

1 ונבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: פ 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ס 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עינם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: ס 4 לכן דבר אותם ואמרתי אליהם כה אמר ו אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר ועלה את גלוליו אל לבו ומכשול עינו ישם נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נענית לו *כה (בא) ברב גלוליו: 5 למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נורו מעלי בגלוליהם כלם: ס 6 לכן אמר ו אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה ו השיבו מעל גלוליהם ומעל כל תועבותיכם השיבו פניהם: 7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל ויגור מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עינו ישם נכח פניו ובא אל הנביא לדרשלו כי אני יהוה נענה לו כי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה: ס 9 והנביא כירפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונתיי עלי והשמדתי מתוך עמי ישראל: 10 ונשאו עינם כעון הדורש כעון הנביא יהיה: 11 למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא ישמאו עוד בכל פשעים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: פ 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ס 13 בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונתיי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: 14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח *דנאל (דניאל) ואיוב המה בצדקתם ויצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 לזה היה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חיאני נאם אדני יהוה אם בני ואם בנות ויצילו המה לבדם ויצלו והארץ תהיה שממה: 17 או חרב אביא על הארץ והיא ואמרת חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חיאני נאם אדני יהוה לא יצילו בני ובנות כי הם לבדם ויצלו: 19 או דבר אשלה אל הארץ והיא ושפתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: 20 ונח *דנאל (דניאל) ואיוב בתוכה חיאני נאם אדני יהוה אם בני ואם בנות ויצילו המה בצדקתם ויצלו נפשם: פ 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כיראבעת שפטי הרעים חרב ורעב ותהיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלים להכרית ממנה אדם ובהמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בני ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונתמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלים את כל אשר הבאתי עליה: 23 ונתמו אתכם כיראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה: פ

15

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם מה יהיה עין הנפון מפלעין הזמורה אשר היה בעצי הגער: 3 היכן ממנו עין לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתר לתלות עליו כל כלי: 4 הנה לאש נתן למלאכה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו יחר היצולח למלאכה: 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כיראש אכלתהו ויתר ונעשה עוד למלאכה: ס 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עין הנפון בעץ הער אשר נתתי לאש למלאכה כן נתתי את שני בהם מהאש יצאו

והאש האכלם וידעתם כיראני יהוה בשומי אתפני בהם: 8 ונתתי אתהארץ שממה וען מעלז מעל נאם אדני יהוה: פ

16

1 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 2 כןאדם הורע אתירושלם אתתועבתי: 3 ואמרתי כהאמר אדני יהוה לירושלם מכתתיך ומלדתיך מארץ הפנעני אביך האמרי ואמך חמית: 4 ומולדתיך ביום הולדת אתך לאצכת שרף ובמים לארחצת למשעי והמלח לא המלחת והחמל לא החמת: 5 לאחסה עלוך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עלוך ותשלכי אלפני השדה בנעל נפשך ביום הולדת אתך: 6 ואעבר עלוך ואראך מתבוססת בדמוך ואמר לך בדמוך חיי ואמר לך בדמוך חיי: 7 רבכה כצמח השדה נתתיך ותרכי ותנדי לי ותבאי בערי עריים שרים נכנו וישערך צלוח אתך ערם ועריה: 8 ואעבר עלוך ואראך והנה עתה עת הדלים ואפרש כנפי עלוך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בבדית אתך נאם אדני יהוה ותהי לי: 9 וארחצך במים ואשטף דמוך מעלך ואסכך בשמן: 10 ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי: 11 ואעדה עדי ואתנה צמידים עליריך ורכיד עלירונך: 12 ואתן נים עלאפך ועגילים עלאונך ועטרת תפארת בראשך: 13 ותעדי וקב וכסף ומלבוש*שש*שש ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן*אכלתי*אכלת ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: 14 ונצא לך שם בננים בפיך כיו כליל הוא בחדרי אשרשמתי עלוך נאם אדני יהוה: 15 ותבטתי בפיך ותזני עלשמך ותשפכי אתתזונתך עלכלעובר לזיהי: 16 ותקחי מבגדיך ותעשיריך במוט טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומפסלי אשר נתתי לך ותעשיריך צלמני זכר ותזני בהם: 18 ותקחי אתבגדי רקמתך ותכסים ושמינו וקשרתי *נתתי*נתת) לפניהם: 19 ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיחו לפניהם לרית ניחת ויהי נאם אדני יהוה: 20 ותקחי אתבגדיך ואתבגדונך אשר גלדת לי ותזבחיהם להם לאכול המעט *מתזונתך* מתזונתך: 21 ותשחטי אתבגדי ותתנים בהעביר אותם להם: 22 ואת כלתועבתיך ותזנתיך לא *זכרתי*זכרת) אתימי נעורייך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית: 23 ויהי אחרי כלרעתך אזי אזי לך נאם אדני יהוה: 24 ותבני לך גב ותעשיריך קמה בכלרחוב: 25 אלכלראש דרך בניית רחמך ותתעבי את: 26 ותפסקי אתרגליך לכלעובר ותרכי את: 27 ותזנתיך *תזונתך*תזונתך: 28 ותזני אלבגדי מצרים שכניך גדלי כשר ותרכי אתתזונתך להכעסני: 27 והנה נשיתי יד עלך ואנרע חקך ואתגך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרךך זמה: 28 ותזני אלבגדי אשר מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: 29 ותרכי אתתזונתך אלארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת: 30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך אתכלאלה מעשה אשרהזנה שלשת: 31 בבגדונך גבך בראש כלדרךך ורקמתך *עשיתי*עשית) בכלרחוב ולא *הייתי*היית) בנינה לקלט אתנו: 32 האשה המנאפת תחת אישה תקח אתזרים: 33 לכלזנות ותגורגרה ואת נתת אתגדיך לכלמאהביך ותשחתי אותם לבוא אליך מסביב בתזונתך: 34 ויהיך הך מןהנשים בתזונתך ואחריו לא זונה ובתתך אתנו ואתנו לא נתן לך ותהי להפך: 35 לכן זונה שמעי דבריהוה: פ 36 כהאמר אדני יהוה עין השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזונתך עלמאהביך ועל כלגולי תועבתיך וכדמי בנך אשר נתת להם: 37 לכן הנני מקבץ אתכלמאהביך אשר ערכת עליהם ואת כלאשר אהבת על כלאשר שגאת וקבצתי אתם עלוך מסביב וגליתי ערותך אליהם וראו אתכלערותך: 38 ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתירך דם חמה וקנאה: 39 ונתתי אותך בידם והרסו גבך והצניו רמתך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוד עירם ועריה: 40 והעלו עלך קלל ורגמו אותך באבן ובחקוד בחרבותם: 41 ושרפו בתוך בראש ועשוך בך שפטים לעיני נשים רבות והשפתיך מוזנה וגם אתנו לא תתני עוד: 42 והנחתי חמלי לך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אקעס עוד: 43 וען אשר לא *זכרתי*זכרת) אתימי נעורייך ותגדלי כלי בכלאלה וגם אזי הוא דרךך ו בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא *עשיתי*עשית) אתהזמה על כלתועבתיך: 44 הנה כלחמשל עלוך ימשל לאמר כאמה בתך: 45 בתאמך את געלת אישה ובניה נאחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חלית ואביכן אמרי: 46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת עלשמאלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סרם ובנותיה: 47 ולא בדרכהן הלכת ובתועבותיהן *עשיתי

(עשית) כמעט קט ותשחתי מהן בכל־דרכיהן: 48 חר־אני נאם אדוני יהוה אם־עשתה סדרם אחותיה היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיה: 49 הנה־זה הנה עון סדרם אחותיה נאון שבעת־לחם ושלנת השקט הנה לה ולבנותיה ונדעני ואכיוון לא החזיקה: 50 ונתבונה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהו כאשר ראיתי: ס 51 ושמרון פחצי הטאתיה לא הטאה ותרכי את־תועבותיה מזהה ותצדקי את־אחותך (אחותך) (בכל־תועבותיה אשר *עשיתי) עשית: 52 נס־אתו שאני כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיה אשר־התעבת מהן הצדקה ממך וגם־את בושי ושיא כלמתך בצדקתך אחותך: 53 ושכתי את־שכבותיהו את־*שכבות (שכבות) סדרם ובנותיה ואת־*שכבות (שכבות) שמרון ובנותיה *ושכבות (ושכבות) שכבות בתוכנה: 54 למען תשאי כלמתך ובכלמת מפל אשר עשית בנחמד אתן: 55 ואחותיה סדרם ובנותיה תשבנן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבנן לקדמתן ואת ובנותיה תשבנה לקדמתכן: 56 ולוא יהיה סדרם אחותך לשמונה בפך ביום ואוניה: 57 בטרים תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות־ארם וכל־סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב: 58 את וזמתך ואת־תועבותיה את נשאתים נאם יהוה: ס 59 כי כה אמר אדוני יהוה *ועשיתי אותך כאשר עשית אשר־בנות אלה להפר ברית: 60 וזכרתי אני את־בריתי אותך בימי נעוריה ונתקמותי לך ברית עולם: 61 וזכרת את־דרכיהו ובכלמת בקחתך את־אחותיה הנדלות ממך אל־הקטנות ממך ונתתי אתהו לך לבנות ולא מבריתך: 62 והקימותי אני את־בריתי אתך ונדעת כי־אני יהוה: 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה־לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי־לך לכל־אשר עשית נאם אדוני יהוה: ס

17

1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 בן־אדם חוד חדה ומשל משל אל־בית ישראל: 3 ואמרתָ כה־אמר אדוני יהוה הנער הנדול גדול הנכפים ארץ האבר מלא הנוצה אשר־לו הרקמה בא אל־הלבנון ונח את־צמרת הארז: 4 את ראש ינקותיו קטף וביאהו אל־ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ונחח מנרע הארץ ויחנהו בשדה־זרע קח על־מים רבים צפצפה שמו: 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותתי לגפן ותעש בדים ותשלח פאות: 7 ויהי נשר־אחד גדול נכפים ורבו־נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה־לו להשקות אותה מערות מטעה: 8 אל־שרה טוב אל־מים רבים היא שתולה לעשות ענה ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: ס 9 אמר כה־אמר אדוני יהוה תצלח הלא את־שרשיה ינתח ואת־פריה ויקוס ויבש כל־טרפי צמחה תיבש ולא־בזרע גדולה ובעם־רב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתולה התצלח הלא נלעת בה רוח הקדים תיבש ויבש על־ערגת צמחה תיבש: פ 11 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 12 אמר־נא לבית המרי הלא ידעתם מה־אלה אמר הנה־בא מלך־בביל וירושלם ונחח את־מלכה ואת־שריה ונבא אותם אליו בבליה: 13 ונחח מנרע המלוכה ויכרת אתה ברית ונבא אתה באלה ואת־אילי הארץ לקח: 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את־בריתו לעמדה: 15 וימרד־בו לשלח מלאכיו מצרים לחתלו סוסים ועסר־ב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: 16 חר־אני נאם אדוני יהוה אם־לא במקום המלך הממלך אתו אשר בזה את־אלהו ואשר הפר את־בריתו אתו בתוך־בביל ומות: 17 ולא בחיל גדול ובקתל רב ועשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיג להכרית נפשות רבות: 18 ובה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל־אלה עשה לא ומלט: ס 19 לכן כה־אמר אדוני יהוה חר־אני אם־לא אלתו אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתי בראשו: 20 ופרשתי עליו רשתי ונחפש במצודתי והביאותיהו בכלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל־בי: 21 ואת כל־*מברחו (מברחיו) בכל־אפיו בתרב יפלו והנשארים לכל־רוח ופרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: ס 22 כה אמר אדוני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ונקותיו כד אקטף ושתלתי אני על הר־נבה ותלול: 23 בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענה ועשה פרי והנה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל־כנף בצל דליותיו תשכנה: 24 וידעו כל־עצי השדה כי אני יהוה השפלתיו ויזנבנה הנבתי עץ שפל הובשתי עץ לוח והפרחתי עץ נבש אני יהוה דברתי ועשיתי: פ

18

1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 מה־לכם אתם משלים אתה המשל הזה על־אדמת ישראל לאמר אבות נאכלו בשר ושגו הבנים תקבניה: 3 חר־אני נאם אדוני יהוה אם־יהיה לכם עוד משל המשל

הנה בישראל: 4 הן כל-הנפשות לוי הנה כנפש האב וכנפש הבן ליהנה הנפש החטאת היא תמות: 5 ואיש כיי-יהנה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אל-ההרים לא אכל ועינו לא נשא אל-גלגלי בית ישראל ואת-אשת רעהו לא טמא ואל-אשה נדה לא יקרב: 7 ואיש לא יזנה חבלתו חוב וישיב וזלה לא יזל לחמו לרעב ותן ועירם וכסה-בגד: 8 בגשף לא יתן ותרבות לא יקח מעול וישיב ירו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: 9 בחקותי הלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא הנה יהיה ואם אדני יהיה: 10 והוליד בן-פרוץ שפד הם ועשה אה מאחד מאלה: 11 והוא את-כל-אלה לא עשה כי גם אל-ההרים אכל ואת-אשת רעהו טמא: 12 עני ואביון הונה גולות גזל חבל לא ישיב ואל-הגלולים נשא עינו תועבה עשה: 13 בגשף נתן ותרבות לקח וחי לא יחיה את כל-התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: 14 והנה הוליד בן זכר את-כל-חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה פה: 15 על-ההרים לא אכל ועינו לא נשא אל-גלגלי בית ישראל את-אשת רעהו לא טמא: 16 ואיש לא הונה חבל לא חבל וזלה לא נזל לחמו לרעב נתן וערום כסה-בגד: 17 מעני השיב ירו גשף ותרבות לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעני אביו חיה יהיה: 18 אביו כיעשק עשק גזל גזל אה ואשר לא-טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו: 19 ואמרתם מהע לא-נשא הבן בעני האב והבן משפט וצדקה עשה את כל-חקותי שמר ויעשה אהם חיה יהיה: 20 הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא ובעני האב ואב לא ישא בעני הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת *רשע (הרשע) עליו תהיה: 21 והרשע כי ישוב מכל-חטאתו) חטאתיו) אשר עשה ושמר את-כל-חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יהיה לא ימות: 22 כל-פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר-עשה ותנה: 23 החפץ אהפך מות רשע ואם אדני יהנה הלוא בשובו מדרךיו ותנה: 24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר-עשה ועשה וחי כל-צדקתו) צדקתיו) אשר-עשה לא תזכרנה במעולו אשר-מעל ובחטאתו אשר-חטא בהם ימות: 25 ואמרתם לא יתכן הדרך אדני שמעו-נא בית ישראל הדרך לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו: 26 בשוב-צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר-עשה ימות: 27 ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את-נפשו יחיה: 28 ויראה *ינשוב (ינשב) מכל-פשעיו אשר עשה חיו יהיה לא ימות: 29 ואמרו בית ישראל לא יתכן הדרך אדני הדרך לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: 30 לכן איש כדרךיו אשפט אתכם בית ישראל ואם אדני יהנה שובו והשיבו מכל-פשעיהם ולא-יהיה לכם למכשול עון: 31 השליכו מעליכם את-כל-פשעיהם אשר פשעתם בהם ועשו לכם לב חרש ורוח חרשה ולמה תמותו בית ישראל: 32 כי לא אהפך במות המת ואם אדני יהנה והשיבו וחי: פ

19

1 ואתה שא קינה אל-נשיאי ישראל: 2 ואמרת מה אמד לבאי בין אריות רבצה בתוך כפרים רבמה גוריה: 3 ותעל אחד מגוריה כפיר הנה וילמד לשרף-שרף אדם אכל: 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נחפש ויבאחו בחתים אל-ארץ מצרים: 5 ותרא כי גזלה אבדה תקותה ותקח אתה מגוריה כפיר שמתהו: 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר הנה וילמד לשרף-שרף אדם אכל: 7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאנתו: 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נחפש: 9 ויתגו בסוגר בחתים ויבאחו אל-מלך בבל ויבאחו במצודות למען לא-ישמע קולו עוד אל-הרי ישראל: פ 10 אמה כגון בדמך על-מים שתולה פריה וענפה דיתה ממים רבים: 11 ויהיו-לה מפות עז אל-שכטי משלים ותגפה קומתו על-בין עבתיים וירא מבנהו ברכ דליחיו: 12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה ענה אש אכלתהו: 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממתה בדיה פריה אכלה ולא-תהיה בה מטה-עז שבת למשול קינה היא ותהי לקינה: פ

20

1 ויהי בשנה השביעית בחמש בעשור לחרש פאו אנשים מזקני ישראל לדרך את-יהנה וישבו לפני: 2 ויהי דבר-יהנה אלי לאמר: 3 בן-אדם דבר את-זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלה לדרך אתי אתם באים חיראני אם-אדרתש לכם ואם אדני יהנה: 4 התשפט אתם התשפוט בן-אדם את-התועבת אבותם הודיעם: 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל

ואשא ידי לזרע בית יעקב ואזדע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: ⁶ ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר-תרתני להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות: ⁷ ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל-הטמא אני יהוה אלהיכם: ⁸ ונמרובי ולא אבו לשמע אלי איש את-שקוצי עיניהם לא השליכו ואת-גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: ⁹ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר-הנחם בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ¹⁰ ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל-המדבר: ¹¹ ואתן להם את-חקותי ואת-משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם ותי בהם: ¹² וגם את-שבתותי נתתי להם להניח לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: ¹³ ונמרובי בית-ישראל במדבר בחקותי לא-הלכו ואת-משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם ותי בהם ואת-שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם: ¹⁴ ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: ¹⁵ וגם-אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל-הארץ אשר-נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות: ¹⁶ ועו במשפטי מאסו ואת-חקותי לא-הלכו בהם ואת-שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לגם הלך: ¹⁷ ונחס עיני עליהם משחתם ולא-עשיתי אותם כלה במדבר: ¹⁸ ואמר אל-בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל-חלכו ואת-משפטיהם אל-תשמרו ובגלוליהם אל-הטמאו: ¹⁹ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת-משפטי שמרו ועשו אותם: ²⁰ ואת-שבתותי קהשו והיו לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: ²¹ ונמרובי הבנים בחקותי לא-הלכו ואת-משפטי לא-שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם ותי בהם את-שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי גם במדבר: ²² והשבתי את-ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר-הוצאתי אותם לעיניהם: ²³ גם-אני נשאתי את-ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות: ²⁴ ועו משפטי לא-עשו וחקותי מאסו ואת-שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם: ²⁵ וגם-אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ²⁶ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל-פטר החם למען אשמים למען אשר ידעו אשר אני יהוה: ²⁷ לכן דבר אל-בית ישראל בן-אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גרפו אותי אבותיכם במעלם כי מעל: ²⁸ ואביאם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אותה להם ויראו כל-גבעה רמה וכל-עץ עבת ויזבחו-שם את-זבוחיהם ויהנו-שם בעס קרבנם וישומו שם ריח ניחוחיהם ויפיוכו שם את-זנספיהם: ²⁹ ואמר אליהם מה הפמה אשר אתם הבאים שם ויגרא שמה פמה עד היום הזה: ³⁰ לכן אמר אל-בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדוד אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם זנים: ³¹ ובשאת מתנותיכם בהעביר ביניכם באש אתם נטמאים לכל-גלוליכם עד-היום ואני אדרש לכם בית ישראל חראני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם: ³² והעלה על-רוחכם היו לא תהיה אשר ואתם אמרים נהיה כגוים במשפחות הארצות לשרת עץ ואבן: ³³ חראני נאם אדני יהוה אם-לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוד עליכם: ³⁴ והוצאתי אתכם מן-העמים וקבצתי אתכם מן-הארצות אשר נפוצתם גם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: ³⁵ והבאתי אתכם אל-מדבר העמים ונשפטי אתכם שם פנים אל-פנים: ³⁶ כאשר נשפטי את-אבותיכם במדבר ארץ מצרים בן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: ³⁷ והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: ³⁸ וברותי מכם המדרים והפושעים כי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל-ארמת ישראל לא יבוא וידעתם כי-אני יהוה: ³⁹ ואתם בית-ישראל כה אמר ו אדני יהוה איש גלולי לכו עברו ואחר אס-אינכם שמעים אלי ואת-שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם: ⁴⁰ כי בהר-קדשי בתי מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל-בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את-תרומותיכם ואת-ראשית משאותיכם בכל-קדשיכם: ⁴¹ בתיח ניחח ארצה אתכם בהוציא אתכם מן-העמים וקבצתי אתכם מן-הארצות אשר נפצתם גם ונקדשתי בקם לעיני הגוים: ⁴² וידעתם כי-אני יהוה בהביאי אתכם אל-ארמת ישראל אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אותה לאבותיכם: ⁴³ וזכרתם-שם את-דרכיכם ואת-כל-עלילותיכם אשר נטמאתם גם ונקחתם בפניכם בכל-דעותיכם אשר עשיתם: ⁴⁴ וידעתם כי-אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: פ

21

1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 בן־אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל־דָרוֹם והנבא אל־יער השדה נגב: 3 ואמרתי ליער הנגב שמע דבר־יהוה כה־אמר אדוני יהוה הנני מצית־בְּךָ אֵשׁ ואכלה בְּךָ כל־עֵץ־לח וכל־עֵץ יבש לא־תִכְבֵּה לְהִבַּת שְׁלֵחַבִּת ונצרב־בָּהּ כָּל־פְּנִים מִנְּגִב צְפוֹנָה: 4 וראו כל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה בעֲרַתִּיהָ לֹא תִכְבֵּה: 5 ואמר אלה אדוני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא: 6 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 7 בן־אדם שים פניך אל־ירושלם והטף אל־מקדושים והנבא אל־אדמת ישראל: 8 ואמרתי לאדמת ישראל פה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: 9 וען אשר־הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל־כל־בָּשָׂר מִנְּגִב צְפוֹן: 10 והדעו כל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה הוצאתי חרבי מתערה לֹא תשוב עוד: 11 ואתה בן־אדם האנח בשברון מתנים ובמירלות האנח לעיניהם: 12 והנה כִּי־יאמרו אליך על־מה אתה נאנח ואמרתי אל־שמועה כִּי־בָאָה ונמסו כל־לב ורפו כל־יָדַים ובהתה כל־רוח וכל־בָּרָכִים תִּלְכְּנָה מִיִּם הַגֵּת בָּאָה ונהלתם נאם אדוני יהוה: 13 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 14 בן־אדם הנבא ואמרתי פה אמר אדוני אמר חרב חרב הוחרבה ונס־מרושה: 15 למען טבח טבח והחרפה למעַן־יהיה לָהּ בָּרֶק מִרְשָׁה אוֹ נִישׁ שָׁבַט בְּנֵי מֵאֶסֶת כְּלָעֵץ: 16 ונתן אתה למרטה לתפש בכף היא־הוחרפה חרב ותיא מרטה לתת אותה ביד־הרוג: 17 ועק והילל בן־אדם כִּי־היא היתה בעמי היא בכל־נִשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל מְנוּרֵי אֵל־חֶרֶב הֵיוּ אֶת־עַמִּי לְכֵן כִּסַּף אֶל־יָרֵךְ: 18 כִּי בָחַן וְמָה אִם־נִם־שָׁבַט מֵאֶסֶת לֹא יִהְיֶה נָאם אֲדֹנָי יְהוָה: 19 ואתה בן־אדם הנבא והך פה אל־כַּף ותכַּל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הנדול החדרת להם: 20 למען ו למען לב והרבה המכשלים על כל־שַׁעְרֵיהֶם נתיא אבחת־חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: 21 התאחרי הימני השימו השמילי אנה פניך מעדות: 22 וגם־אֲנִי אֶבֶה כָּפִי אֶל־כָּפִי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי: 23 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 24 ואתה בן־אדם שים־לְךָ שְׁנַיִם דְּרָכִים לְבֹא חֶרֶב מִלֶּד־כְּבֹל מֵאַרְצָא אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם וְיָד בְּיָד בְּרָאשׁ הַדָּד־עִיר בְּרָא: 25 הַדָּד תָּשִׁים לְבֹא חֶרֶב אֶת רַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וְאֶת־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה: 26 כִּי־עֹמֵד מִלֶּד־כְּבֹל אֶל־אַם הַדָּד בְּרָאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לְקַס־קַסֵּם קַלְקַל בְּחַצִּים שָׂאל בַּתְּרָפִים רָאָה בַּכְּבֹד: 27 בִּימֵינֹו הֵיחָה הַקַּסֵּם יְרוּשָׁלַם לְשׁוּם כְּרִים לַפְתָּח פֶּה בְּרִצַח לְחָרִים קוֹל בַּתְּרוּעָה לְשׁוּם כְּרִים עַל־שַׁעְרִים לְשַׁפֵּד סִלְלָה לְבָנוֹת דִּיָּק: 28 וְהֵיחָה לָהֶם *בְּקַסּוֹם (בְּקַסֵּם) שְׂוֹא בְּעִינֵיהֶם שְׁבַעִי שְׁבַעִי לָהֶם וְהוּא־מִזְכִּיר עֹן לְהַתְּפֹשׁ: 29 לְכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה יֵעַן הִזְכַּרְכֶּם עֲנֻכְכֶם בְּהַגְלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם לְהַרְאוֹת חַטּוֹאוֹתֵיכֶם כָּל עַל־לוֹתֵיכֶם יֵעַן הִזְכַּרְכֶּם בְּכַף תְּתַפְּשׁוּ: 30 וְאֵתָה חָלַל רִשְׁע נִשְׂאֵ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּא יוֹמֹו בַּעַת עֹן קָץ: 31 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הַסִּיר הַמְצַנְּפֹת וְהָרִים הַעֲשֵׂרָה זֹאת לֹא־זֹאת הַשְּׁפֵלָה הַנִּבְּהָ וְהַנְּבָה הַשְּׁפִיל: 32 עֲנֵה עֲנֵה אֲשִׁימְנָה נִם־זֹאת לֹא הִיָּה עַד־כָּא אֲשֶׁר־לֹו הַמִּשְׁפָּט וְנִתְמִיו: 33 וְאֵתָה בן־אדם הנבא ואמרתי פה אמר אדוני יהוה אל־בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־חַרְפָּתֶם וְאֵתָה חֶרֶב פְּתוּחָה לְטִבַּח מְרוּשָׁה לְהַכִּיל לְמַעַן בְּרֶק: 34 בַּחֲזוֹת לָךְ שְׂוֹא בְּקַסֵּם־לְךָ קֹזֵב לְתַת אוֹתָךְ אֶל־צוּרָי חֲלָלֵי רִשְׁעִים אֲשֶׁר־בָּא יוֹמֹם בַּעַת עֹן קָץ: 35 הִשָּׁב אֶל־תַּעֲרָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־נִבְרָאת בְּאַרְצָא מְכֹרֶת־יָד אֲשַׁפֵּט אֶתָךְ: 36 וְשַׁכַּתִּי עָלֶיךָ וְעַמִּי בָּאשׁ עֲבַדְתִּי אֶפְיָח עָלֶיךָ וְנִתְחַיֵּד בִּיד אֲנָשִׁים בְּעָרִים חֲרָשֵׁי מִשְׁחִית: 37 לֹאֵשׁ תִּהְיֶה לְאֶכְלָה דָּמָךְ יְהוָה בְּתוֹךְ הָאַרְצָא לֹא תִזְכָּרִי כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי: פ

22

1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן־אדם התשפט התשפט את־עיר הדמים והודעתה את כל־תועבותיה: 3 ואמרתי פה אמר אדוני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עמה ועשתה גלולים עליה לטמאה: 4 בדםך אשר־שפכת אשמת ובגלולך אשר־עשית טמאת ותקריבי ימוך ותבוא עד־שנתיך על־כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל־הארצות: 5 תקרבות והרחקות ממך ותקלסוך שטאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו תיו בך למען שפך־דם: 7 אב ואם תקלו בך לגר עשו בעשק בתוךך ותום ואלמנה הונו בך: 8 קדשי בגינת ואת־שבתתי חללת: 9 אנשי רכיל תיו בך למען שפך־דם ואל־התרים אכלו בך זמה עשו בתוךך: 10 ערות־אב גלה בך שטאת הנדה ענר־בך: 11 ואיש ואת־אשת רעהו עשה תועבה ואיש את־כפתו טמא בזמה ואיש את־אחותו בת־אביו ענה־בך: 12 שחד לקח־בך למען שפך־דם נשד ותרפית לקחת ותבצע רעוד בעשק ואתי שפחת נאם אדוני יהוה: 13 והגלו הכיתי כפי אל־בצעך אשר־עשית ועל־דםך אשר־היו בתוךך: 14 הועמד לברך

וְאֶת־חֲרֻשֵׁי הַתְּנָקָה וְשִׁבְיַת הַתְּנָקָה בִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: ס 35 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן שָׁכַחְתָּ אוֹתִי וַתִּשְׁלַח־נִי אוֹתִי אַחֲרָי נִי וְגַם־אֵת שְׂאֵי זַמְתָּךְ וְאֶת־תְּזוּנוֹתֶיךָ: ס 36 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בְּן־אָדָם הֲתִשְׁפּוּט אֶת־אֵהֱלָה וְאֶת־אֵהֱלִיבָה וְהַגֵּד לָהֶן אֶת תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן: ס 37 כִּי נֹאפּוּ וְדָם בִּידֵיהֶן וְאֶת־לְגוֹלֵיהֶן נֹאפּוּ וְגַם אֶת־בְּנֵיהֶן אֲשֶׁר גִּלְדוּ לִי הֵעִבִירוּ לָהֶם לְאֲכָלָהּ: ס 38 עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי טִמְאוּ אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּיָדָם הַהִוא וְאֶת־שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ: ס 39 וַבִּשְׁחָטֶם אֶת־בְּנֵיהֶם לְגוֹלֵיהֶם וַיִּבְאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי בְּיָדָם הַהִוא לְחַלְלֵהוּ וְהַנְהִיחָה עִשׂוֹ בְּתוֹךְ בֵּיתִי: ס 40 וְאִךְ כִּי תִשְׁלַחְנָה לְאֲנָשִׁים בָּאִים מִמֶּרְחֶק אֲשֶׁר מִלֵּאֲדָ שְׁלוֹחַ אֵלֵיהֶם וְהַנְהִיבָאוּ לְאֲשֶׁר רִחֲצָתָ פְתֹלֶת עֵינָיךְ וְעֵדִית עָדַי: ס 41 וַיִּשְׁבַּת עַל־מַטֵּה כְבוֹדָה וְשִׁלַחַן עָרוּךְ לְפָנַי וּקְטֹרֶתִי וְשִׁמְנֵי שְׁמַת עָלֶיהָ: ס 42 וְקוֹל הַמּוֹן שְׁלוֹ בָהּ וְאֶל־אֲנָשִׁים מֵרַב אָדָם מוֹכָאִים *סוֹכָאִים (סְכָאִים) מִמַּדְבָּר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים אֶל־יְדֵיהֶן וַעֲמַרְתָּ הַפְּאָרְתָ עַל־רֹאשֵׁיהֶן: ס 43 וַאֲמַר לְבָלָה נְאוֹפִים *עַתָּה (עֵתָה) *זִנְהָ) וַיִּזְנוּ (תּוֹנוּתָהּ וְהִיא: ס 44 וַיִּבְאוּ אֵלֶיהָ כְּבֹאֹה אֶל־אִשָּׁה זֹנְהָ כֵּן כָּאוֹ אֶל־אֵהֱלָה וְאֶל־אֵהֱלִיבָה אִשֶׁת הַזֹּנָה: ס 45 וְאֲנָשִׁים צְדִיקִים הֵמָּה יִשְׁפְּטוּ אוֹתָהֶם מִשְׁפָּט נֹאפּוֹת וּמִשְׁפָּט שִׁפְכוֹת דָּם כִּי נֹאפְלוּ הֵנְהוּ וְדָם בִּידֵיהֶן: ס 46 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִעֲלָה עֲלֵיהֶם קָהֶל וְנָתַן אֶתְּהוֹן לִזְעָרָה וּלְבוּ: ס 47 וְנִלְמוּ עָלֵיהֶן אֲבוֹן קָהֶל וַיִּבְרָא אוֹתְהוֹן בַּחֲרֻבוֹתָם בְּנֵיהֶם וּבְגוֹתֵיהֶם יִהְיוּ וְכִיתוּן כַּאֲשֵׁר יִשְׂרָפוּ: ס 48 וְהִשְׁבֵּיתִי זִמְהָ מִן־הָאָרֶץ וְנִסְפְּרוּ כָּל־הַנָּשִׁים וְלֹא תִעֲשִׂינָה כְּזִמְתִּיכֶנָה: ס 49 וְנָתַנוּ זִמְתִּיכֶנָה עָלֵיכֶן וְחִטָּא לְגוֹלֵיכֶן תִּשְׂאִינָה וַיַּדְעֶתְם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: פ

24

1 וַיְהִי דִבְר־יְהוָה אֵלַי בַּשָּׁנָה הַחֲשֵׁיטִי בַּחֲדָשׁ הַעֲשִׂירִי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ לְאֹמֶר: ס 2 בְּן־אָדָם *כְּתוֹב־כְּתָב(לְךָ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה סְמָךְ מִלֵּךְ־בָּבֶל אֶל־יְרוּשָׁלַם בַּעֲצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: ס 3 וּמִשְׁלַ אֶל־בֵּית־הַמָּרִי מִשְׁלַ וְאִמְרָתָ אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שְׂפַת הַסִּיר שְׂפַת וְגַם־צֶק בּוֹ מַיִם: ס 4 אֶסָּף נִתְחִיָה אֵלֶיהָ כְּלִנְתָח טוֹב יָרֹךְ וְכִתַּף מִבְּחָר עֲצָמִים מִלֵּא: ס 5 מִבְּחָר הַצֹּאֵן לְקוֹחַ וְגַם דִּוֵּר הַעֲצָמִים תַּחֲתֵיהָ רַתַּח רַתְחֵיהָ גַם־בְּשָׁלוֹ עֲצָמֶיהָ בַּתּוֹכָהּ: ס 6 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֲדֹנָי יְהוִה אוֹיְ עֵיר הַדְּמִיִם סִיר אֲשֶׁר חִלְאַתָהּ כֹּה וְחִלְאַתָהּ לֹא יֵצֵא מִמֶּנָּה לְנִתְחִיָה לְנִתְחִיָה הוֹצִיאָה לֹא־נָפַל עָלֶיהָ נוֹרָל: ס 7 כִּי דָמָה בַּתּוֹכָהּ הָיָה עַל־צִחִיחַ סָלַע שְׁמָתָהוּ לֹא שִׁכְחָתָהוּ עַל־הָאָרֶץ לְכַסּוֹת עָלָיו עֲפָר: ס 8 לְהַעֲלוֹת חֲמָה לְנֶקֶם נֶקֶם נָתַתִּי אֶת־דָּמָה עַל־צִחִיחַ סָלַע לְבִלְתִּי הַכִּסּוֹת: פ 9 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עֵיר הַדְּמִיִם גַּם־אֲנִי אֲגִדִּיל הַמְדוּרָה: ס 10 הַרְבֵּה הַעֲצִים הַרְלַק הָאִשׁ הַחֵם הַבִּשָׂר וְהַרְקָח הַמְּרַקָחָה וְהַעֲצָמוֹת יַחֲדוּ: ס 11 וְהַעֲמִידָה עַל־נִתְחִיָה דָּקָה לְמַעַן תִּחַם וְתִרָה נִחְשָׁתָה וְנִתְכָה בַּתּוֹכָה שְׁמָתָה תִּחַם חִלְאַתָה: ס 12 תִּנְאִים חִלְאַת וְלֹא־תִצַּא מִמֶּנָּה רַבַּת חִלְאַתָה כַּאֲשֶׁר חִלְאַתָה: ס 13 בַּשְּׂמָתָךְ זִמְהָ עַן שִׁחֲרִיתִיךְ וְלֹא שִׁחֲרַת מִשְׂמָתָךְ לֹא תִשְׁחַרְרֵי עוֹד עַד־הַיְחִיתִי אֶת־חַמְתִּי כָּךְ: ס 14 אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי כַּאֲשֶׁר וְעִשִׂיתִי לֹא־אֶפְרַע וְלֹא אֶחְסוּ וְלֹא אֶנְחַם בְּדַרְכִּיךָ וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ שִׁפְטוּךָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: פ 15 וַיְהִי דִבְר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ס 16 בְּן־אָדָם הֲנִי לְקַח מִמֶּךָ אֶת־מַחְמַד עֵינָיךָ בְּמַגִּפָּה וְלֹא תִסְפַּד וְלֹא תִכְפַּה וְלֹא תִבֹּא דִמְעָתְךָ: ס 17 הֲאֵנָךְ דָּם מֵתִים אֲכָל לֹא תַעֲשֶׂה פֹאֲרֵךְ חַבּוּשׁ עָלֶיךָ וְנִעֲלִיךָ תֵּשִׁים בְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטֶה עַל־שִׁפְם וְלַחֵם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכַל: ס 18 וְאִדְבַר אֶל־הַעַם בְּבִקְרָ וְחִמָּת אִשְׁתִּי בְּעֶרְב וְאָעֵשׂ בְּבִקְרָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי: ס 19 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הַעַם הֲלֹא־תִגִּיד לָנוּ מַה־אֵלָה לָנוּ כִּי אַתָּה עָשִׂה: ס 20 וַאֲמַר אֵלֵיהֶם דִּבְר־יְהוָה הִיָּה אֵלַי לְאֹמֶר: ס 21 אָמֹר וְלִבֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי מְחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשִׁי נְאוֹן עֹזְבִים מִחֲמַד עֵינֵיכֶם וּמְחַמֵּל נַפְשֵׁיכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עוֹבְתֶם בַּחֲרֹב יָפְלוּ: ס 22 וְעִשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עִשִׂיתִי עַל־שִׁפְם לֹא תַעֲטוּ וְלַחֵם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכְלוּ: ס 23 וּפֹאֲרֵכֶם עַל־רָאשֵׁיכֶם וְנַעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם לֹא תִסְפְּדוּ וְלֹא תִכְבּוּ וּנְמַקְתֶּם בַּעֲוֹנוֹתֵיכֶם וְנִחַמְתֶּם אִישׁ אֶל־אֶחָיו: ס 24 וְהִיָּה יְחֻזְקָל לְכֶם לְמוֹפֵת כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשִׂה תַעֲשׂוּ בְּכֹאֵה וַיַּדְעֶתְם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: ס 25 וְאַתָּה בְּן־אָדָם הֲלוֹא בְּיָדַי קָחְתִּי מִמֶּךָ אֶת־מַעוֹזְךָ מִשׁוֹשׁ הַפְּאָרְתָם אֶת־מַחְמַד עֵינֵיהֶם וְאֶת־מַשָּׂא נַפְשָׁם בְּנֵיהֶם וּבְגוֹתֵיהֶם: ס 26 בְּיָדָם הַהִוא וְכֹא הַפְּלִישׁ אֶלֶיךָ לְהִשְׁמָעוֹת אֲוִיָּוִם: ס 27 בְּיָדָם הַהִוא יִפְתַּח פִּיךָ אֶת־הַפְּלִישׁ וַיְתַדְבֵּר וְלֹא תֹאמַר עוֹד וְהִיָּיתָ לָהֶם לְמוֹפֵת וַיַּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: ס

25

1 וַיְהִי דִבְר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ס 2 בְּן־אָדָם שִׁים פְּנִיךָ אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן וְהִנְבֵּא עָלֵיהֶם: ס 3 וְאִמְרָתָ לְבְנֵי עַמּוֹן שִׁמְעוּ דִבְר־אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עַן אִמְרוּךְ הָאִח אֶל־מִקְדָּשִׁי כִּי־נִחַל וְאֶל־אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׂמָה וְאֶל־בֵּית יְהוּדָה כִּי הִלְכוּ בְּגוֹלָה: ס 4 לָכֵן הֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי־קָדְם לְמִרְשָׁה וַיִּשְׁבּוּ שִׁירוֹתֵיהֶם

כָּד וַתַּחַגּוּ כָד מִשְׁכַּנְיָהֶם הַמָּה יֹאכְלוּ פְרֹדָה וְהִמָּה וְשָׂמוּ חֶלְבֶּךָ : 5 וַתַּחַתּוּ אֶת־רִבְחָהּ לַנְּחֹה גְמִלִים וְאֶת־בְּנֵי עֲמוֹן לַמַּרְבֵּץ־צֹאן וְיִדְעֻתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה : 6 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יָעַן מִחֲאַף יָד וְנִקְשָׁה בְרַגְלָהּ וַתִּשְׁמַח בְּכָל־שֹׂאטֵף בְּנִפְשׁ אֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל : 7 לָכֵן הֲנִי נֹשֵׂתִי אֶת־יָדַי עֲלֶיךָ וַתִּתְחַדֵּי *לָבַן (לְבָדוּ) לַנְּחֹים וְהִכְרַתִּיךָ מִן־תְּעֻמִים וְהֵאֲבֹדְתִיךָ מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁמִּדְּךָ וְיִדְעָה כִּי־אֲנִי יְהוָה : 8 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יָעַן אָמַר מִזֹּאֵב וְשֹׁעִיר הִנֵּה כְּכָל־הַנְּחֹים בֵּית יְהוּדָה : 9 לָכֵן הֲנִי פֹתַח אֶת־פֶּתַח מִזֹּאֵב מִהַעֲרֹדִים מִעֲרִיּוֹ מִקְצֵהוּ צָבִי אֲרֹץ בֵּית הַיְשִׁימוֹת בַּעַל מֵעוֹן *וְקָרֵיתָמָה (וְקָרֵיתָמָה) : 10 לְבָנֵי־קָרְם עַל־בְּנֵי עֲמוֹן וַתִּתְחַדֵּי לַמּוֹרֶשֶׁה לְמַעַן לֹא־תִזְכַּר בְּנֵי־עֲמוֹן בַּנְּחֹים : 11 וּבְמִזֹּאֵב אֲעִשֶׂה שְׁפָטִים וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה : 12 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יָעַן עַשׂוֹת אֲדָוִם בְּנִקְם נָקָם לְבֵית יְהוּדָה וַיֹּאשְׁמוּ אֲשׁוּם וַיַּקְמֵמוּ בָהֶם : 13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְנִטְשִׁי יָדַי עַל־אֲדָוִם וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אֲדָוִם וְכִהְיֶה וַתִּתְחַדֵּי חֲרָבָהּ מִתִּלְמֹן וְיִדְנַה בַּחֲרָב וּפְלוּ : 14 וַתַּחַתּוּ אֶת־נַקְמָתִי בְּאֲדָוִם בְּיַד עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וְעַשׂוֹ בְּאֲדָוִם כַּאֲפִי וְכַחַמִּי וְיִדְעוּ אֶת־נַקְמָתִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה : 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יָעַן עַשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בְּנִקְמָה וַיַּקְמֵמוּ נָקָם בְּשֹׂאטֵם בְּנִפְשׁ לַמִּשְׁחָת אֵיבַת עֹלָם : 16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי נֹטֵה יָדַי עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִכְרַתִּי אֶת־כְּרַתֵּיהֶם וְהֵאֲבֹדְתִי אֶת־שְׂאֵרֵית חוֹף הַיָּם : 17 וְעַשִׂיתִי כִּם נְקָמוֹת גְּדֹלוֹת בְּתוֹכָהֶן חֲמָה וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה כַּתַּחֲתִי אֶת־נַקְמָתִי כִּם : 18

26

1 וַיְהִי בַעֲשֻׂתֵי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאַחַד הַיָּהּ דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 2 בְּן־אָדָם יָעַן אֲשֶׁר־אָמְרָה צָר עַל־יְרוּשָׁלַם הָאֵחַ נִשְׁבְּרָה דְלֹתוֹת הַעַמִּים נִסְבָּה אֵלַי אֲמַלְאָה הַחֲרָבָה : 3 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי עֹלֶיךָ צָר וְהַעֲלִיתִי עֲלֶיךָ גּוֹיִם רַבִּים כְּהַעֲלוֹת הַיָּם לַגִּלְוָי : 4 וְשָׁחֲתוּ חֻמוֹת צָר וְהָרְסוּ מַגְדְּלֶיהָ וְסָחֲתִי עִפְרָה מִמֶּנָּה וַתַּחַתּוּ אוֹתָהּ לְצַחֲחִי סִלְעַ : 5 מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִתְחַהּ לְבָדוּ לַגּוֹיִם : 6 וּבְנִוְתֵיהָ אֲשֶׁר בִּשְׂדֶה בַּחֲרָב תִּהְרַנְנֶה וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה : 7 פ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי מִבִּיא אֶל־צָר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִצָּפוֹן מֶלֶךְ מַלְכִים בְּסוּס וּבְרֶכֶב וּבַפָּרָשִׁים וְקָהַל וְעַם־רָב : 8 בְּנוֹתֶיךָ בִּשְׂדֶה בַּחֲרָב יִהְיֶה וְגִתְּךָ עֲלֶיךָ דִּיָּק וּשְׂפָה עֲלֶיךָ סִלְלָה וְתִקְוִים עֲלֶיךָ צָנָה : 9 יִמְחִי קִבְלוֹ יִתֵּן בְּחֻמוֹתֶיךָ וּמַגְדְּלֹתֶיךָ יִתֵּן בַּחֲרָבוֹתָיו : 10 מִשְׁפַּעַת סוּסָיו וְכֶסֶף אֲבָקָם מִקוּל פֶּרֶשׁ וְנִלְגָל וְרָכַב תַּרְעֵשְׂנָה חוֹמוֹתֶיךָ כִּבְאוֹ בְּשַׁעֲרֶיךָ כִּמְבוֹאֵי עִיר מִבְּקַעַת : 11 בַּפָּרָסוֹת סוּסָיו וְרָמַס אֶת־כָּל־חֻיצוֹתֶיךָ עִמָּךְ בַּחֲרָב וְהִרְגַּנּוּ וּמִצַּבּוֹת עֲזָךְ לְאָרֶץ תַּרְדּוּ : 12 וְשִׁלְדֵי חִילְךָ וּכְזוֹר רִבְלֹתֶיךָ וְהָרְסוּ חוֹמוֹתֶיךָ וַתַּחַתּוּ חֻמוֹתֶיךָ וְעֲצֵיךָ וְעֲפֹרֶךָ בְּתוֹךְ מַיִם יִשְׂמְוּ : 13 וְהַשְׁבִּיתִי מְזוֹן שִׁיבֹדְךָ וְקוּל בְּנוֹתֶיךָ לֹא יִשְׁמַע עוֹד : 14 וַתִּתְחַדֵּי לְצַחֲחִי סִלְעַ מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה לֹא תִכְנַה עוֹד כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה : 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְצָרוֹ הַלֵּאֵל מִקוּל מַפְלֹתֶיךָ בְּאֵיךְ חָלַל בַּהֲרַג הָרֵג בְּתוֹכֶךָ וַיַּעַשׂוּ הָאֵיִים : 16 וַיִּרְדּוּ מֵעַל כֶּסְאוֹתָם כָּל נְשֵׂאֵי הַיָּם וְהִסִּירוּ אֶת־מַעֲיֵלֵיהֶם וְאֶת־בְּגָדֵי רַקְמָתָם וַיִּשְׁטְטוּ חֲרָדוֹת וּלְבָשׁוּ עַל־הָאָרֶץ יָשְׁבוּ וַחֲרָדוּ לְרַנְעִים וּשְׁמָמוּ עֲלֶיךָ : 17 וְנִשְׂאֹו עֲלֶיךָ קִינָה וְאָמְרוּ לֵךְ אֵיךְ אֲבָדְתָּ נְשִׁיבַת מִיָּמַיִם הַעִיר הַחֲלָלָה אֲשֶׁר הִיתָת חוּקָה בְּיָם תִּיֵא וַיִּשְׁבְּיָהּ אֲשֶׁר־נָתַנּוּ חַתִּיתָם לְכָל־יֹשְׁבֵיהָ : 18 עֲתָה וַחֲרָדוּ הָאֵין יוֹם מַפְלֹתֶיךָ וּנְבַהֲלוּ הָאֵיִים אֲשֶׁר־בֵּינָם מִצָּאֲתֶיךָ : 19 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כַּתַּחֲתִי אֶתְךָ עִיר נְחֻרְבַת כְּעָרִים אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁבָּוּ בְּהַעֲלוֹת עֲלֶיךָ אֶת־תַּהוֹמֹם וְכֶסֶף הַיָּמִים הַרְבִּים : 20 וְהוֹרְךָתִיךָ אֶת־יִוְרְדֵי בּוֹר אֶל־עַם עוֹלָם וְהוֹשְׁבֵיתֶיךָ בְּאָרֶץ תַּחְתִּיּוֹת בַּחֲרָבוֹת מְעוֹלָם אֶת־יִוְרְדֵי בּוֹר לְמַעַן לֹא תִשְׁבִּי וַתַּחַתּוּ צָבִי בְּאָרֶץ חַיִּים : 21 בְּלָהוֹת אֲהַנֶּךָ וַאֲיַבֶּךָ וּתְבַקְשִׁי וְלֹא־תִמְצְאִי עוֹד לְעוֹלָם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה : 22

27

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 2 וְאַתָּה בְּן־אָדָם שֵׂא עַל־צָר קִינָה : 3 וְאַמְרַתְּ לְצָרוֹ *הַיִּשְׁבְּתָה (הַיִּשְׁבְּתָה) עַל־מְבוֹאוֹת יָם רְכֵלֵת הַעַמִּים אֶל־אֵיִים רַבִּים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צָרוֹ אֶת־אֲמֹרַת אֲנִי כְּלִילַת יָפִי : 4 בָּלַב גַּיִם נְבוּלָד בְּיָדְךָ כְּלִילֵי יָפֶךָ : 5 בְּרוּשִׁים מִשְׁנִיר בְּנֵי לָךְ אֶת־כָּל־לַחְתִּים אֲרֹז מִלְּבַנּוֹן לְקָחוּ לַעֲשׂוֹת תָּרוֹן עֲלֶיךָ : 6 אֹלֹנוּיִם מִכֶּשֶׁן עֲשׂוּ מִשׁוֹטֶיךָ קֶרֶשׁ עֲשׂוֹרֶשׁן בַּת־אֲשֵׁרִים מַאֲנִי *כַּתַּיִם (כַּתַּיִם) : 7 שֶׁשׁ־בְּרַקְמָה מִמְצֵרִים הִנֵּה מִפְּרֹשֶׁךָ לַהֲיוֹת לָךְ לְגַס תְּכַלֵּת וְאַרְיָן מַאֲנִי אֲלִישָׁה הִנֵּה מִכְּסָף : 8 יִשְׁבִּי צִידוֹן וְאַרְנֵד הִנֵּה שְׂטִיִם לָךְ חֲכֻמָּתְךָ צוֹר תִּיבֵי כָד הִמָּה חֲבֻלָּתְךָ : 9 יִקְנִי גִבְלֵי וְתַכְמִּימֵי תִיבֵי כָד מִתַּחְתֶּיךָ בְּדָרְךָ כָּל־אֲנִיּוֹת הַיָּם וּמְלַחֲחֵיהֶם תִּיבֵי כָד לְעָרֵב מַעֲרָבְךָ : 10 פֶּרֶס לְוִיד וּפֹטֵל תִּיבֵי חֲבֻלָּתְךָ אֲנִשִּׁי מִלְּחַמַּתֶּיךָ מִגֹּן וְכוּבַע תְּלוּ־כָד הִמָּה נָתַנּוּ הַרְבֵּךְ : 11 בְּנֵי אֲרָנֵד וְחִילְךָ עַל־חוֹמוֹתֶיךָ סִבִּיב וּנְמֻדִים בְּמַגְדְּלוֹתֶיךָ

היו שלטיהם תלוי על-חומותיהם סביב המה כלליו יבנה: 12 תרשיש סחרתה מרב כל-הון בכסף ברזל ברזל ועופרת נתנו עזבוניה: 13 יגן תכל ומשך המה רכליה בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: 14 מבית תונרמה סוכים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניה: 15 בני דדן רכליה אינם רבים סחרת יגה קרנות שן *והובנים) והבונים) השיבו אשכרה: 16 ארם סחרתה מרב מעשיה בנפש ארנמן ורקמה ובוץ וראמת וכדבד נתנו בעזבוניה: 17 יהודה וארץ ישראל המה רכליה בחצי מנית ופנז ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך: 18 דמשק סחרתה ברב מעשיה מרב כל-הון בנין חלבו וצמר צחר: 19 ודן וינון מאוזל בעזבוניה נתנו ברזל עשות קנה וקנה במערבך הנה: 20 דדן רכליה בבגדי-הפש לרובה: 21 ערב וכל-נשיאי קדר המה סחרי ידה בכרים ואילים ועתולים גם סחריה: 22 רכלי שבא ורעמה המה רכליה בראש כל-פשם ובכל-אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניה: 23 חרן וכנה וערן רכלי שבא אשור כלמד רכליה: 24 המה רכליה במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגני ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכליה: 25 אגנות תרשיש שרוניה מערבך ותמלא ותכבדי מאד בלב ימים: 26 במים רבים הביאה השטים אתה ריח הקדים שבהך בלב ימים: 27 הנה עזבוניה מערבך מלחנה וחליה מוזני בדך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמה אשר-יך ובכל-קהלה אשר בתוכה וכל בלב ימים ביזם מפלחך: 28 לקול ועקת חליה ורעשו מנחשות: 29 וירדו מאגותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל-הארץ ועמדו: 30 והשמינו עליה בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על-ראשיהם באפר ותפלו: 31 ותקריחו אליה קרחה וחנרו שקים וכבו אליה במרגש מספר מר: 32 ונשאו אליה בניהם קנה וקנוני עליה מי כזור ברמה בתוך הים: 33 בצאת עזבוניה ממים השבעת עמים רבים ברב הוניה ומערבך העשרת מלכי-ארץ: 34 עת נשברת ממים במעמקי-מים מערבך וכל-קהלה בתוכה נפלו: 35 כל ישבי האים שממו עליה ומלכיהם שערו שער רעמו פנים: 36 סחרים בעמים שרקי עליה בלהות היות ואינה עד-עולם: ס

28

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם אמר לנגיד צר בה-אמר אדני יהוה ישן ובה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ושכתי בלב ימים ואתה אדם ולא-אל ותתן לבך בלב אלהים: 3 הנה חכם אתה *מדנאל) מדניאל) כל-סתום לא עמומה: 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באצרותיה: 5 ברב חכמתך ברכליתך תרביית חילך ויניפה לבך בחלך: ס 6 לכן פה אמר אדני יהוה ישן תתה את-לבך בלב אלהים: 7 לכן הנני מביא עליה ימים ערצי וגים ותריקו תרבותם על-פי חכמתך וחללו ופעתך: 8 לשחת וירדה נמתה ממותי חלל בלב ימים: 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרגה ואתה אדם ולא-אל בגד מחללך: 10 מותי ערלים תמות ביד-גברים כי אני דפדתי נאם אדני יהוה: ס 11 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 12 בן-אדם שא קנה על-מלך צור ואמרת לו פה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי: 13 בערן גן-אלהים היות כל-אבן יקרה מסכתך אדם פטרה ויחלם תרשיש שהם ונשפה ספיר נפה ויברקת וזהב מלאכת הפיה ונקבך קד ביום הבראה כוננו: 14 את-כרוב משח הסוכה ונתתיה בהר קדש אלהים היות בתוך אבני-אש התהלקת: 15 תמים אתה בדרךך מיום הבראה עד-נמצא עלתה בך: 16 ברב רכליה מלו תוכה חסם ותחטא ואחלה מחר אלהים ואתך כרוב הסכך מותך אבני-אש: 17 ובה לבך בפיך שחת חכמתך על-ופעתך על-ארץ השלכתיה לפני מלכים נתתיה לראוה בך: 18 מרב ענייה בעול רכליה חללת מקדשי ואוצא אש מתוכה היא אכלתה ואתה לאפסר על-הארץ לעיני כל-ראיה: 19 כל-יודעיה בעמים שממו עליה בלהות היות ואינה עד-עולם: פ 20 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 21 בן-אדם שים פניה אל-צידון והנבא עליה: 22 ואמרת פה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכה וידעו כי-אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: 23 ושלחתי-בה הבר נדם בתוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי-אני יהוה: 24 ולא-יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מפל סביבתם השאטים אותם וידעו כי-אני יהוה: ס 25 בה-אמר אדני יהוה בקבצי את-בית ישראל מן-העמים אשר נפצו כם ונקדשתי כם לעיני הגוים וישבו על-אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: 26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם: ס

29

1 בשנה העשירית בעשתי בשנים עשר לחדש הנה דבר-יהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם שים פניו על-פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל-מצרים קלה: 3 דבר ואמרת כה-אמר ו אדני יהוה הנני עליה פרעה מלך-מצרים התנים הנדול הרבץ בתוך יארי אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: 4 ונתתי *חיים (חיים) בלחיה והדבקתי דגת-יארי בקשקשתי והעליתיה מתוך יארי ואת כל-דגת יארי בקשקשתי ודבק: 5 ונשטיתי המדברה ואת כל-דגת יארי על-פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחנת הארץ ולעוף השמים נתתי לאכלה: 6 וידעו כל-שבי מצרים כי אני יהוה ועו היותם משענת קנה לבית ישראל: 7 בתפשים בה *ככפד בכפד) תריון ובקעת להם כל-בתה ובהשענם עליה השבר והעמדת להם כל-מתנים: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מקיא עליה קרב והכרתי מופד אדם ובהמה: 9 והיתה ארץ-מצרים לשממה וחרפה וידעו כרי-אני יהוה ועו אמר יאר לי ואני עשיתי: 10 לכן הנני אליה ואל-יארי ונתתי את-ארץ מצרים לחרבות קרב שממה ממנדל סנה ועד-נבול בוש: 11 לא תעבר-בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר-בה ולא תשב ארבעים שנה: 12 ונתתי את-ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את-מצרים בגוים וזריתים בארצות: 13 כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את-מצרים מן-העמים אשר-נפצו שמה: 14 ושכתי את-שבות מצרים והשבתי אהם ארץ פתרוס על-ארץ מוכרתם והיו שם ממלכה שפלה: 15 מן-הממלכות תהיה שפלה ולא-תתנשא עוד על-הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: 16 ולא יהיה-עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: 17 והיו בעששים ושבע שנה בראשון באחד לחדש הנה דבר-יהוה אלי לאמר: 18 בן-אדם נבוכדראצר מלך-בבל העביר את-חילו עבדה גדלה אל-צר כל-ראש מקדח וכל-בתה מרנשה ושקר לא-היה לו ולחילו מצר על-העבדה אשר-עבד עליה: 19 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך-בבל את-ארץ מצרים ונשא המנה ושלה שללה ובנו בנה והיתה שגר לחילו: 20 פעלתו אשר-עבד בה נתתי לו את-ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: 21 ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולי אתן פתחון-פה בתוכם וידעו כרי-אני יהוה: 22

30

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה חילוה הה ליום: 3 כירקוב יום וקרב יום ליהוה נום עון גוים יהיה: 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו וסודתיה: 5 כוש ופוש ולוד וכל-הערב וכזב ובני ארץ הכנענית אהם בחרב יפלו: 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וברד גאון עזה ממנדל סנה בחרב יפלו-כה נאם אדני יהוה: 7 ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהינה: 8 וידעו כרי-אני יהוה בתתי-אש במצרים ונשברו כל-עזריה: 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני באים להחריד את-כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: 10 כה אמר אדני יהוה והשבתי את-המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך-בבל: 11 הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרותם על-מצרים ומלאו את-הארץ חלל: 12 ונתתי יארים חרבה ומכרתי את-הארץ ביד רעים והשמותי ארץ ומלאה ביד-זרים אני יהוה דברתי: 13 כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנה ונשיא מארץ-מצרים לא יהיה-עוד ונתתי ראה בארץ מצרים: 14 והשמותי את-פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא: 15 ושפכתי חמתי על-סין מעוז מצרים והכרתי את-המון נא: 16 ונתתי אש במצרים חול *תחיל) תחול(סין ונא תהנה להבקע ונה צרי יומם: 17 בחוריי און ופיר-בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: 18 ובתחפנחס חשה היום בשברי-שם אדמטות מצרים ונשבת-בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: 19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כרי-אני יהוה: 20 והיה באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש הנה דבר-יהוה אלי לאמר: 21 בן-אדם את-זרוע פרעה מלך-מצרים שברתי והנה לא-תבשה לתת רפאות לשום חתול לתבשה לחזקה לתפש בחרב: 22 לכן כה אמר ו אדני יהוה הנני אל-פרעה מלך-מצרים ושברתי את-זרעתי ואת-החזקה ואת-הנשברת והפלתי את-החרב מזדו: 23 והפצתי את-מצרים בגוים וזריתם בארצות: 24 וחוקתי את-זרעות מלך בכל ונתתי את-חרבי בידו ושברתי את-זרעות

פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: 25 והתחנתי את-זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלה וידעו כיראני יהנה בתי חרבי ביד מלך-בבל ונטה אותה אל-ארץ מצרים: 26 והפצנתי את מצרים בנוים וזרתי אותם בארצות וידעו כיראני יהנה: 8

31

1 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר-יהנה אלי לאמר: 2 בן-אדם אמר אל-פרעה מלך מצרים ואל-המוני אל-מי דמית בגדלך: 3 הנה אשור ארז בלבנון ופה ענף וחרש מצל ונבה קומה ובוין עבתיים היתה צמרתו: 4 מים גדלוהו תהום רממהו את-נהרותיה הלה סביבות מטעה ואת-תעלתיה שלחה אל כל-עצי השדה: 5 על-כן נבהא קמתו מפל עצי השדה ותרבינה סרעפתי ותרצקנה *פארתו) פארתיו (ממים רבים בשלחו: 6 בסעפתי קננו כל-ענף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חנת השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: 7 ויגר בגדלו בארץ דליותיו כירנה שרשו אל-מים רבים: 8 ארזים לא-עממהו בנן-אלהים ברושים לא רמו אל-סעפתי וערמנים לא-היו כפארתיו כל-עץ בנן-אלהים לא-דמה אליו בניו: 9 ופה עשיתי ברב דליותיו ונקאהו כל-עצי-ערן אשר בגן האלהים: 10 לכן פה אמר אדני יהוה יען אשר נבהת בקומה ויתן צמרתו אל-בין עבתיים והם לבבו בנבהו: 11 ואתהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: 12 ויכרתהו זרים עריצי גוים וישטהו אל-ההרים ובכל-נאות נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי הארץ ויגדו מצלו כל-עמי הארץ וישטהו: 13 על-מפלתו ושפנו כל-ענף השמים ואל-פארתיו היו כל חנת השדה: 14 למען אשר לא-יגבהו בקומתם כל-עצי-מים ולא-יתנו את-צמרתם אל-בין עבתיים ולא-יעמדו אליהם בנבהם כל-שתי גוים כירכלם נתנו למנות אל-ארץ תחתית בתוך בני אדם אל-יורדי בור: 15 כה-אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האכלתי כפתי עליו את-תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל-עצי השדה עליו עלפה: 16 מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את-יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל-עצי-ערן מבחר וטוב לבנון כל-שתי מים: 17 גם-הם אתו ירדו שאולה אל-חללי-חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: 18 אל-מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי-ערן והורדת את-עצי-ערן אל-ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרב הוא פרעה וכל-המונה נאם אדני יהנה: 8

32

1 ויהי בשתי עשרה שנה בשני-עשר חדש באחד לחדש היה דבר-יהנה אלי לאמר: 2 בן-אדם שא קינה על-פרעה מלך-מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה פתנים בימים ותנח בנהרותך ותדלח-מים ברגליך ותרחם נהרותם: 3 פה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי בקהל עמים רבים והעלוד בחרמי: 4 וישטפתיך בארץ על-פני השדה אטלך והשכנתי עליך כל-ענף השמים והשבעתי ממך חנת כל-הארץ: 5 ונתתי את-בשרך על-ההרים ומלאתי הנאות רמיותך: 6 והשקיתיך ארץ צפתה מדמה אל-ההרים ואפקים ימלאון ממך: 7 וכסיתי ככבותך שמים וחקרתי את-ככבתיים שמש בענן אכסנו וירח לא-יאר אורו: 8 כל-מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חושך על-ארצך נאם אדני יהנה: 9 והקעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בנוים על-ארצות אשר לא-ידעם: 10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרפי על-פניהם וחרדו לרנעים איש לנפשו ביום מפלתך: 11 כי פה אמר אדני יהוה חרב מלך-בבל תבואך: 12 בחרבות גבורים אפיל המונד עריצי גוים כלם ושדדו את-נאון מצרים ונשמד כל-המונה: 13 והאבדתי את-כל-בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל-אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: 14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם פשמן אוליך נאם אדני יהנה: 15 בתתי את-ארץ מצרים שממה וישמה ארץ ממלאה בכתתי את-פל-יושבי בה וידעו כיראני יהנה: 16 קינה היא וקונניה בנות הגוים תקוננה אותה על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם אדני יהנה: 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר-יהנה אלי לאמר: 18 בן-אדם נחה על-תמון מצרים והורתהו אותה ובנות גוים אדכם אל-ארץ תחתית את-יורדי בור: 19 ממי נעמת רדה והשכבה את-ערלים: 20 בתוך חללי-חרב ופלו חרב נתנה משכו אותה וכל-המונה: 21 ודבר-לו אלי גבורים מתוך שאול את-עורני ירדו שכו הערלים חללי-חרב: 22 שם אשור וכל-קהלה סביבותי קברתי כלם

חללים הנפלים בקרב: ²³ אשר נתנו קברותיה בירכתי-בור ונתנו קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בקרב אשר נתנו חתית בארץ חיים: ²⁴ שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בקרב אשר ירדו ערלים ואל-ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמטתם את-יורדי בור: ²⁵ בתוך חללים נתנו משקב לה בכל-המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-קרב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמטתם את-יורדי בור בתוך חללים נתן: ²⁶ שם משך תכל וכל-המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי-קרב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים: ²⁷ ולא ישקבו את-גבורים נפלים מערלים אשר ירדו-שאול בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ותידי עונתם על-עצמותם כי-חתית גבורים בארץ חיים: ²⁸ ואתה בתוך ערלים תשקב ותשקב את-חללי-קרב: ²⁹ שמה אדום מלכיה וכל-נשיאיה אשר נתנו בנבחרתם את-חללי-קרב המה את-ערלים ישקבו ואת-יורדי בור: ³⁰ שמה נסיכי צפון כלם וכל-צדני אשר ירדו את-חללים בחתיתם מנבחרתם בושים וישקבו ערלים את-חללי-קרב וישאו כלמטתם את-יורדי בור: ³¹ אותם יראה פרעה ונתחם על-כל-המונה (המונה חללי-קרב פרעה וכל-חילו נאם אדני יהוה: ³² כי-נתתי את-חתיתי) בארץ חיים והשקב בתוך ערלים את-חללי-קרב פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה: **פ**

33

¹ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ² בן-אדם דבר אל-בני-עמך ואמרת אליהם ארץ כי-אביא עליה קרב ולקחו עם-הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: ³ וראה את-הקרב באה על-הארץ ותקע בשופר והזתיר את-העם: ⁴ ושמע השמע את-קול השופר ולא נזהר ותבוא קרב ותקחתו דמו כראשו יהיה: ⁵ את-קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: ⁶ והצפה כי-יראה את-הקרב באה ולא תקע בשופר והעם לא-נזהר ותבוא קרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד-הצפה אדרש: ⁷ ואתה בן-אדם צפה נתתיך לבית ישראל ולשמעת מפני דבר והזתרת אתם ממני: ⁸ באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזתיר רשע מדרך הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ⁹ ואתה כי-הזתרת רשע מדרך לשוב ממנה ולא שוב מדרך הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת: ¹⁰ ואתה בן-אדם אמר אל-בית ישראל בן אמרתם לאמר כי-פשעינו וחסאתינו עלינו ובם אנהנו נמקים ואיך נתיה: ¹¹ אמר אליהם חז-אני נאם אדני יהוה אם-אחפץ במות הרשע כי אם-בשוב רשע מדרך ותיה שובו שובו מדרך כי-הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ¹² ואתה בן-אדם אמר אל-בני-עמך צדקת הצדיק לא תצילונו ביום פשעו ורשעת הרשע לא-תכשל ביה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות ביה ביום חטאתו: ¹³ באמרי לצדיק חיה חיה והוא-בטח על-צדקתו ועשה עול כל-צדקתו (צדקתיו) לא תזכרנה ובעולו אשר-עשה בו ימות: ¹⁴ ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: ¹⁵ תכל ישוב רשע וזלה ישלם בחקות חיים הלך לבלתי עשות עול חיו יהיה לא ימות: ¹⁶ כל-חטאתו (חטאתיו) אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יהיה: ¹⁷ ואמרו בני עמך לא יתכן הרה אדני והמה דרכם לא-יתכן: ¹⁸ בשוב-צדיק מצדקתו ועשה עול ימת בהם: ¹⁹ ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יהיה: ²⁰ ואמרתם לא יתכן הרה אדני איש כדרךיו אשפוט אתכם בית ישראל: ²¹ ויהי בשתי עשרה שנה בעשתי בחמשה להדש לגלותנו בא-אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: ²² וירדה יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את-פי ערבוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: ²³ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ²⁴ בן-אדם ישיב חרבות האלה על-אדמת ישראל אמרים לאמר אחר הנה אבדוהם וירש את-הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למודרשה: ²⁵ לכן אמר אליהם ביה-אמר אדני יהוה על-הדם והאכלו ועיניכם תשאו אל-גלגליכם והם תשפכו והארץ תירשו: ²⁶ עמדתם על-חרבכם עשיתן תועבה ואיש את-אשת רעהו שמתם והארץ תירשו: ²⁷ ביה-תאמר אליהם ביה-אמר אדני יהוה חז-אני אם לא אשר בקרבות בחרב יפלו ואשר על-פני השדה לחנה נתתי לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדרך ימותו: ²⁸ ונתתי את-הארץ שממה ומשמה ונשבת נאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר: ²⁹ וירדעו כי-אני יהוה בתי את-הארץ שממה ומשמה על-כל-תועבתם אשר עשו: ³⁰ ואתה בן-אדם בני עמך הנדברים בך אצל תקינות ובפתחיהם ודבר-תדר

אֶת־אֶחָד אִישׁ אֶת־אֶחָיו לְאֹמֶר בְּאָזְנָא וְשָׁמְעוּ מִה הַדְבָר הַיּוֹצֵא מֵאֵת יְהוָה: ³¹ וַיָּבֹאוּ אֵלַי כְּמִבְּאוֹתָם וַיִּשְׁבוּ לִפְנֵי עַמִּי וְשָׁמְעוּ אֶת־דְּבַרְיָךְ וְאוֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ כִּי־עֲנִיבִים בְּפִיהֶם הִמָּה עֲשִׂים אַחֲרָי כַּעֲסֵם לְבָם הַלֵּךְ: ³² וְהִנֵּה לָהֶם פְּשִׁיר עֲנִיבִים וְפֹה קוֹל וּמִטֵּב נִגַן וְשָׁמְעוּ אֶת־דְּבַרְיָךְ וְעֲשִׂים אִינֶם אוֹתָם: ³³ וּבִבְכֹהָה הִנֵּה בָּהֶּה וַיִּדְעוּ כִּי נִבְּיָא הוּא בְּתוֹכָם: ס

34

¹ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ² בְּן־אָדָם הִנְבֵּא עַל־רוּעֵי יִשְׂרָאֵל הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לְרַעִים כֹּה אָמַר יְהוָה אֲדֹנָי יְהוִה הוּא רֵעֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ רַעִים אוֹתָם הֲלוֹא הֵצֵאן יָרְעוּ הָרַעִים: ³ אֶת־הַחֶלֶב תֹּאכְלוּ וְאֶת־הַחֶמֶךְ תִּלְבְּשׁוּ הַבְּרִיָּאָה תִּזְבְּחוּ הֵצֵאן לֹא תָרְעוּ: ⁴ אֶת־הַנְּחֹלֹת לֹא חִזַּקְתֶּם וְאֶת־הַחֹזֶקֶה לֹא רִפְאַתֶם וְלֹנְשַׁבְּרֵת לֹא חִבַּשְׁתֶּם וְאֶת־הַנְּחִלָּה לֹא הִשְׁבַּחְתֶּם וְאֶת־הָאֲבָדָת לֹא בִקְשַׁתֶּם וּבְחֻזְקָה רִדִיתֶם אוֹתָם וּבִקְרָף: ⁵ וּתְפַצְצִינָה מִבְּלֵי רֵעָה וּתְהַיִּינָה לְאֶקְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וּתְפַצְצִינָה: ⁶ וְיִשְׁנוּ צֹאנִי כְּכֹל־הַתְּהוֹמִים וְעַל כָּל־נִבְעָה רְמָה וְעַל כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצוּ צֹאנִי וְאִין דוֹרֵשׁ וְאִין מִבְּקֵשׁ: ⁷ לְכֹן רַעִים שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה: ⁸ חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא יִשַׁן הַיּוֹת־צֹאנִי לְכֹן וּתְהַיִּינָה צֹאנִי לְאֶקְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה מֵאִין רֵעָה וְלֹא־דָרְשׁוּ רֵעֵי אֶת־צֹאנִי וַיָּרְעוּ הָרַעִים אוֹתָם וְאֶת־צֹאנִי לֹא רָעוּ: ⁹ לְכֹן הָרַעִים שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה: ¹⁰ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֶל־הָרַעִים וְדַרְשֵׁתִי אֶת־צֹאנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּחְתִּים מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא־יָרְעוּ עוֹד הָרַעִים אוֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיָּהֶם וְלֹא תִהְיֶינָן לָהֶם לְאֶקְלָה: ¹¹ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֲנִי וְדַרְשֵׁתִי אֶת־צֹאנִי וּבִקְרָתִים: ¹² כְּבִקְרַת רֵעָה עָדְרוּ בְּיוֹם־חַיּוּתוֹ בְּתוֹד־צֹאנֹו נִפְרָשׁוֹת כֹּן אֲבַקֵּר אֶת־צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי אוֹתָהֶם מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִפְצוּ שָׁם בְּיוֹם עַנְוֹ וְעַרְפָּל: ¹³ וְהוֹצֵאתִים מִן־הַעֲמִים וּקְבָצְתִים מִן־הָאֲרָצוֹת וּתְבִיאֵתִים אֶל־אֲדָמְתָם וּרְעִיתִים אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶפְסָיִם וּבְכָל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: ¹⁴ בְּמִרְעֵה־טוֹב אֲרַעָה אוֹתָם וּבְהָרֵי מְרוֹם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נִתְּחֵם שָׁם תִּרְבְּצֶנָה בְּגוּה טוֹב וּמִרְעֵה שָׁמֶן תִּרְשִׁינָה אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁵ אֲנִי אֲרַעָה צֹאנִי וְאֲנִי אֲרַבִּיצֵם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: ¹⁶ אֶת־הָאֲבָדָת אֲבַקֵּשׁ וְאֶת־הַנְּחֹת אֲשִׁיב וְלֹנְשַׁבְּרֵת אַחֲבֵשׁ וְאֶת־הַחֹזֶקֶה אַחֲזֹק וְאֶת־הַשְּׂמֵנָה וְאֶת־הַחֻזְקָה אֲשַׁמֵּר אֲרַעָנָה כְּמִשְׁפָּט: ¹⁷ וְאֶתְנָה צֹאנִי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי שֹׁפֵט בְּיַד־יְשָׁה לְשָׁה לְאֵלִים וְלַעֲתוּדִים: ¹⁸ הַמַּעֲט מִכֶּם הַמִּרְעָה הַטוֹב תִּרְעֹו וְיָתֵר מִרְעִיכֶם תִּרְמְסוּ בְּרַגְלֵיכֶם וּמִשְׁקַע־מַיִם תִּשְׁתּוּ וְאוֹת הַנְּזוֹתִים בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְפְּשׁוּן: ¹⁹ וְצֹאנִי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם תִּרְשִׁינָה וּמִרְפֵּשׁ רַגְלֵיכֶם תִּשְׁתַּיִנָה: ²⁰ לְכֹן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲלֵיהֶם הִנְנִי־אֲנִי וְשֹׁפֵטִי בְּיַד־יְשָׁה כְּרִיָּה וְכִין שֶׁה רָזָה: ²¹ יֵשֶׁן בְּצַד וּבְכַתֵּף תִּהְיֶיפוּ וּבִקְרַנֵיכֶם תִּנְחֹזוּ כָּל־הַנְּחֹלֹת עַד אֲשֶׁר תִּפְצוּתֶם אוֹתְנָה אֶל־הַחֻזְקָה: ²² וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי וְלֹא־תִהְיֶינָה עוֹד לְכֹן וְשֹׁפֵטִי בִין שֶׁה לְשָׁה: ²³ וְתִקְמַתִּי עֲלֵיהֶם רֵעָה אַחַד וְרֵעָה אֶתְהַן אֶת עַבְדֵי דָוִד הוּא יִרְעָה אוֹתָם וְהוּא־יִהְיֶה לְהֹן לְרֵעָה: ²⁴ וְאֲנִי יְהוָה אֱהִיָה לָהֶם לְאֵלִים וְעַבְדֵי דָוִד נְשִׂיא בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי: ²⁵ וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁפַּתִּי חַיַּת־רֵעָה מִן־הָאָרֶץ וְיִשְׁבוּ בְּמִדְבַר לְבִטָּח וְיִשְׁנוּ בְּרַעִים: ²⁶ וְנִתְתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת נִבְעָתִי בְּרַכָּה וְהוֹרְדִתִּי הַנְּשָׁם בַּעֲתוֹ נִשְׁמֵ בְּרַכָּה יִהְיוּ: ²⁷ וְנִתַּן עֵץ הַשָּׁדָה אֶת־פְּרִיָו וְהָאָרֶץ תִּתֵּן וּבִיּוֹלָה יִהְיוּ עַל־אֲדָמְתָם לְבִטָּח וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּשִׁבְרֵי אֶת־מִסּוֹת עֲלֵם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים בָּהֶם: ²⁸ וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד בּוֹ לַנְּזוּם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ לֹא תִאֲכַלֶּם וְיִשְׁבוּ לְבִטָּח וְאִין מִחֲרִיר: ²⁹ וְתִקְמַתִּי לָהֶם מִטַּע לֶשֶׁם וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד אֲסַפִּי רַעַב בָּאָרֶץ וְלֹא־יִשְׁאוּ עוֹד כְּלַמַּת הַנְּזוּם: ³⁰ וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אוֹתָם וְהִמָּה עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: ³¹ וְאֶתֵּן צֹאנִי בְּאֵן מִרְעֵתִי אוֹתָם אֶתָּם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: פ

35

¹ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ² בְּן־אָדָם שִׁים פְּנִיָה עַל־תֵּר שְׁעֵיר וְהִנְבֵּא עֲלָיו: ³ וְאָמַרְתָּ לוֹ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֲלֵיךְ הִר־שְׁעֵיר וְנִשְׁתִּיתִי דָּי עֲלֵיךְ וְנִתְמַיַד שְׂמִמָּה וּמִשְׁמָה: ⁴ עָרִיף תִּרְבֵּה אֲשִׁים וְאֶתָּה שְׂמִמָּה תִּהְיֶה וְיִדְעַתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: ⁵ יֵשֶׁן חַיַּת לֵךְ אֵיבַת עוֹלָם וְנִתַּן אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־יַד־חֶרֶב בַּעֲת אֵיָדָם בַּעֲת עַנּוּן קָץ: ⁶ לְכֹן חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־לָהֶם אֲעִשֶׂה וְהֵם יִדְבְּדוּ אִם־לֹא הֵם שְׂנֵאתִי וְהֵם יִדְבְּדוּ: ⁷ וְנִתְתִּי אֶת־תֵּר שְׁעֵיר לְשְׂמִמָּה וּשְׂמִמָּה וְהַכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֹבֵר וְשֹׁב: ⁸ וּמְלֹאֵתִי אֶת־הָרֵי חִלְלִיו חִלְלִיו גְּבוּעִיתִיָה וְגֹאֲמִיתִיָה וְכָל־אֶפְסָיָה חִלְלִי־חֶרֶב יִפְּלוּ בָהֶם: ⁹ שְׂמִמּוֹת עוֹלָם אֶתְנֶה וְעָרִיף לֹא תִשְׁכַּבְּהָ (תִּשְׁכַּבְּהָ) וְיִדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: ¹⁰ יֵשֶׁן אֲמַרְךָ אֶת־שְׁנֵי הַנְּזוּם וְאֶת־שְׁתֵּי הָאֲרָצוֹת לִי תִהְיֶינָה וְיִרְשְׁנָה וְיִהְיֶה שָׁם הָרֵה: ¹¹ לְכֹן חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְעֲשִׂיתִי כַּאֲפֹד וּקְנָנְתֶךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָה מִשְׁנֹאֲתֶיךָ בָּם

וְנִדְעָתִי כִּם כְּאִשְׁפָּטָד: ¹² וְנִדְעָתִי כִּי־אֲנִי יְהוָה שְׁמַעְתִּי | אֶת־כָּל־נְאֻזוֹתַי אֲשֶׁר אִמַרְתָּ עַל־הָרִי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר *שְׁמֹמָה שְׁמֹמָה לָנוּ נִתְּנָה לְאֶכְלָה: ¹³ וְנִתְּנִילוּ עָלַי בְּפִיכֶם וְהַעֲתַרְתֶּם עָלַי דְּבַר־כֶּסֶם
 אֲנִי שְׁמַעְתִּי: ¹⁴ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּשְׁלֹמֹה כָּל־הָאָרֶץ שְׁמֹמָה אֲעִשֶׂה־לָּהּ: ¹⁵ כִּשְׁמֹחַדָּה לְנַחֲלַת
 בֵּית־יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־שְׁמֹמָה כֹּן אֲעִשֶׂה־לָּהּ שְׁמֹמָה תִּהְיֶה הִרְשִׁיעַ וְכָל־אֲדָוִם כִּלְהָ וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי
 יְהוָה: פ

36

¹ וְאֵתָה כֹּן־אֲדָוִם הִנְבֵּא אֶל־הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאִמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַעְנָה דְּבַר־יְהוָה: ² כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה יֵשֶׁן אִמַר הַאוֹזֵב עֲלֵיכֶם הָאֵחַ וּבְמֹת עוֹלָם לְמוֹרְשָׁה הִיָּתָה לָנוּ: ³ לָכֵן הִנְבֵּא וְאִמַרְתָּ כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה יֵשֶׁן כִּלְעַן שְׁמוֹת וְשֵׁאֵף אֲחֹכֶם מִסְכִּיב לְהִיּוֹתְכֶם מוֹרְשָׁה לְשֹׂאֲרֵית הַגּוֹיִם וְהַעֲלוּ עַל־שַׁפַּת
 לְשׁוֹן וּדְבַתְעֶם: ⁴ לָכֵן הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַעְנָה דְּבַר־אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת
 לְאִפְסָיִם וּלְגִבְעוֹת וּלְחֻרְבּוֹת הַשְׁמָמוֹת וּלְעֵרִים הַנִּעְזְבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְבוֹ וּלְעֵשֶׂן לְשֹׂאֲרֵית הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 מִסְכִּיב: ⁵ לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא בָּאֵשׁ כִּנְאֲתִי דְּבַרְתִּי עַל־שֹׂאֲרֵית הַגּוֹיִם וְעַל־אֲדָוִם כִּלְהָ
 אֲשֶׁר נִתְּנָה־אֶת־אֲרָצִי | לָהֶם לְמוֹרְשָׁה בְּשִׁמְחַת כָּל־לֶבֶב בְּשֵׂאֵשׁ זָפֵשׁ לְמַעַן מִנְרָשָׁה לְבוֹ: ⁶ לָכֵן הִנְבֵּא
 עַל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל וְאִמַרְתָּ לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְסָיִם וּלְגִבְעוֹת כֹּה־אָמַר | אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי בִּקְנֵאתִי
 וּבְחַמְתִּי דְּבַרְתִּי יֵשֶׁן כִּלְמַת גּוֹיִם נְשֹׂאתֶם: ⁷ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲנִי נְשֹׂאתִי אֶת־רִי אִם־לֹא הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לָכֶם מִסְכִּיב הֵמָּה כִּלְמַתֶּם יִשְׂאוּ: ⁸ וְאֵתֶם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנֹכְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ עִמִּי יִשְׂרָאֵל
 כִּי קָרְבוּ לְבוֹא: ⁹ כִּי הִנְנִי אֲלֵיכֶם וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְנִעַבְדְתֶם וְנִירְעַתֶם: ¹⁰ וְהִרְבִּיתִי עֲלֵיכֶם אֲדָוִם כָּל־בֵּית
 יִשְׂרָאֵל כִּלְהָ וְנִשְׁבוּ הָעָרִים וְהַחֲרָבוֹת תִּבְנֶינָה: ¹¹ וְהִרְבִּיתִי עֲלֵיכֶם אֲדָוִם וּבִהְמָה וּרְבוּ וּפְרוּ וְהוֹשַׁבְתִּי
 אֲחֵכֶם בְּקִדְמוֹתֵיכֶם וְהִטַּבְתִּי מִרְאֻשֵׁיכֶם וְיִדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: ¹² וְהוֹלַכְתִּי עֲלֵיכֶם אֲדָוִם אֶת־עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל וְיִרְשׁוּהָ וְהִיָּתָה לָהֶם לְנַחֲלָה וְלֹא־תוֹכַף עוֹד לְשַׁכְּלֶם: ¹³ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵשֶׁן אִמַרְתִּים
 לָכֶם אֲבָלֵת אֲדָוִם *אֲתִי (אֲתִי) וּמִשְׁכַּלֵּת *גּוֹיָה (גּוֹיָה) תִּיָּת: ¹⁴ לָכֵן אֲדָוִם לֹא־תֵאֱכָלִי עוֹד *גּוֹיָה (גּוֹיָה) וְגּוֹיָה
 לֹא *תִּשְׁכַּלִּי (תִּשְׁכַּלִּי) עוֹד נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: ¹⁵ וְלֹא־אֲשַׁמְעֶה אֲלֵיךְ עוֹד כִּלְמַת הַגּוֹיִם וְחֲרַפַּת עַמִּים
 לֹא תִשְׂאִי עוֹד *גּוֹיָה (גּוֹיָה) וְגּוֹיָה (גּוֹיָה) לֹא־תִשְׁכַּלִּי עוֹד נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה: ¹⁶ וְהָיָה דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
¹⁷ כֹּן־אֲדָוִם בֵּית יִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ עַל־אֲדָמַתֶּם וְיִשְׁמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכֶם וּבְעִלְלוֹתֶם כִּסְמַאת הַגִּדָּה הִיָּתָה
 דְּרָכֶם לְפָנַי: ¹⁸ וְאֲשַׁפֵּד חַמְתִּי עֲלֵיכֶם עַל־הַרְגֶם אֲשֶׁר־שַׁפְּכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלְלוֹתֶם שְׂמֵאוֹתַי: ¹⁹ וְאֲפִיץ
 אֲתֶם בְּגוֹיִם וְיִירוּ בְּאֲרָצוֹת כְּדַרְכֶם וּכְעִלְלוֹתֶם שְׁפַטְתִּים: ²⁰ וְבוֹא אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וְיַחֲלִילוּ
 אֶת־שֵׁם קְדֹשִׁי בְּאִמְרוֹ לָהֶם עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ: ²¹ וְאֲחַמֵּל עַל־שֵׁם קְדֹשִׁי אֲשֶׁר חִלְלוּהוּ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה: ²² לָכֵן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם
 אֲנִי עָשִׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קְדֹשִׁי אֲשֶׁר חִלְלַתֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם: ²³ וּקְדַשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי
 הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חִלְלַתֶם בְּתוֹכֶם וְיִדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדִּישִׁי כֶּסֶם
 לְעִינֵיהֶם: ²⁴ וְלִקְחִתִּי אֲתֶכֶם מִן־הַגּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֲתֶכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֲתֶכֶם אֶל־אֲדָמַתְכֶם:
²⁵ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיֵּם טְהוֹרִים וְשִׁחַרְתֶּם מִכָּל שְׂמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלְלוֹתֵיכֶם אֲשֶׁחַר אֲתֶכֶם: ²⁶ וְנִתְתִי
 לָכֶם לֶב כְּדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֶן בְּקַרְבְּכֶם וְחִסְרֹתִי אֶת־לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׁרְכֶם וְנִתְתִי לָכֶם לֵב בָּשָׂר:
²⁷ וְאֶת־רוּחִי אֲתֶן בְּקַרְבְּכֶם וְעִשְׂתִּי אֵת אֲשֶׁר־בְּחַקִּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וְעִשְׂתֶּם: ²⁸ וְיִשְׁכַּתֶּם בְּאָרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהִיָּתֶם לִי לְעַם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: ²⁹ וְהוֹשַׁעְתִּי אֲתֶכֶם מִכָּל שְׂמֵאוֹתֵיכֶם
 וּקְבַאתִי אֶל־הַדָּן וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֲתֶן עֲלֵיכֶם רָעָב: ³⁰ וְהִרְבִּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וְהִנְיַבְתִּי הַשָּׂדֶה
 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֲרַפַּת רָעָב בְּגוֹיִם: ³¹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־דְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר
 לֹא־טוֹבִים וְנִקְטַחְתֶּם בְּפִגְלֵיכֶם עַל עוֹנֵיכֶם וְעַל תוֹעֲבוֹתֵיכֶם: ³² לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עָשִׂה נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה
 וְיָדַע לָכֶם בְּשׁוֹן וְהִקְלַמוּ מִדְּרָכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: ³³ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם טְהַרִי אֲתֶכֶם מִכָּל
 עוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרָבוֹת: ³⁴ וְהָאָרֶץ תִּשְׁמָחַת תַּעֲבֹד תַּחַת אֲשֶׁר הִיָּתָה שְׁמֹמָה
 לְעִינֵי כָל־עוֹבֵר: ³⁵ וְאִמְרוּ הָאָרֶץ הַלֹּז הַנִּשְׁמָחַת הִיָּתָה כִּנְוֵן עַד־ן וְהָעָרִים הַחֲרָבוֹת וְהַנִּשְׁמָחוֹת וְהַנִּהְרָסוֹת
 בְּצוּרוֹת יִשְׁבוּ: ³⁶ וְיִדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׂאֲרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי | אֲנִי יְהוָה בְּלִיתִי הַנִּהְרָסוֹת נִשְׁמָחַת הַנִּשְׁמָחַת
 אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעִשְׂתִּי: ³⁷ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד זֹאת אֲדַבֵּר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לְעִשְׂוֹת לָהֶם אֲרָבָה
 אֲתֶם כִּצְאוֹ אֲדָוִם: ³⁸ כִּצְאוֹ קְדֹשִׁים כִּצְאוֹ יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֵיהָ כֹּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים הַחֲרָבוֹת מִלְאוֹת צְאוֹ
 אֲדָוִם וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: ³⁹

37

1 היתה עלי יד־יהוה ויוצאני ברוח יהוה וניחני בתוך הפקעה והיא מלאה עצמות: 2 והעבירני עליהם סביב ומהו רבות מאד על־פני הפקעה והנה יבשות מאד: 3 ויאמר אלי בן־אדם הֲתחייבה העצמות האלה ואמר אֲדֹנָי יהוה אֵתה יד־עַתָּה: 4 ויאמר אלי הֲנבא על־העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות תיבשות שמעו דבר־יהוה: 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה לעצמות האלה הנה אני מקיב ככם רוח וחיים: 6 ונתתי עליכם גדים והשלתי עליכם בשר וקַרְמֵי עֲלֵיכֶם עֹר ונתתי ככם רוח וחיים וידעתם כִּי־אֲנִי יהוה: 7 ונבאתי כאשר צויתי ויהי־קול כהֲנָבֵא ומהֲרַעַשׂ ותקרו בו עצמות עָצָם אֶל־עַצְמוֹ: 8 וראיתי והנה־עֲלֵיהֶם גַּדִים ויבָשַׁר עֲלֵהּ ויקרם עליהם עֹר מִלְמַעְלָה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אלי הֲנבא אל־הרוח הֲנבא בן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר וְאֲדֹנָי יהוה מאַרְבַּע רוחות באי הרוח ופתי בהרונים האלה ויחיו: 10 והנבאתי כאשר צויתי ונתבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על־רגליהם חיל גדול מאד־מאד: 11 ויאמר אלי בן־אָדָם העצמות האלה כל־בית ישראל הקה המה הנה אמרים ויבָשׂוּ עצמותינו ואבדה הקִחוֹנוּ ונגרנו לנו: 12 לִכֵּן הֲנָבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יהוה הנה אני פֹתַח אֶת־קַבְרוֹתֵיכֶם והשלתי אתכם מקַבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי והבאתי אתכם אל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: 13 וידעתם כִּי־אֲנִי יהוה בפתחי את־קַבְרוֹתֵיכֶם ובהשלתי אתכם מקַבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי: 14 ונתתי רוחי ככם וחיים והנחתי אתכם על־אֲדָמַתְכֶם וידעתם כִּי־אֲנִי יהוה דברתי ועשיתי נאִם־יְהוָה: 15 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 16 ואתה בן־אָדָם קח־לָךְ עֵץ אֶחָד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל *קְבָרוֹ (קַבְרֵי) וּלְקַח עֵץ אֶחָד וכתוב עליו ליוסף עַץ אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל *קְבָרוֹ (קַבְרֵי) וקרב אתם אֶחָד אֶל־אֶחָד לָךְ לַעֲץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיַדְךָ: 18 וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא־תִגִּיד לָנוּ מִה־אֵלֶּה לָךְ: 19 דַּבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יהוה הנה אני לָקַח אֶת־עֵץ יוֹסֵף וְאֶשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם וְשִׁבְעֵי יִשְׂרָאֵל *קְבָרוֹ (קַבְרֵי) ונתתי אותם עליו אֶת־עֵץ יהודה ועשיתם לַעֲץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּבָרִי: 20 וְהָיוּ הַעֲצִים אֶשֶׁר־תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיַדְךָ לְעֵינֵיהֶם: 21 ודבר אליהם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יהוה הנה אני לָקַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכּוּ־שָׁם וקבצתי אתם מִסְבִּיבֵי וְהִבֵּאתִי אוֹתְכֶם אֶל־אֲדָמַתְכֶם: 22 ועשיתי אתם לנוי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהַר יִשְׂרָאֵל וּמִלָּךְ אֶחָד וְהָיָה לְכֹלֶם לְמִלָּךְ וְלֹא *יְהִי־הָיָה (וְהָיָה) עֹד לִשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִחַצּוּ עֹד לִשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עֹד: 23 וְלֹא יִשְׁמְאוּ עֹד בְּגִלְדֵיהֶם וּבְשִׁקְצוֹתָיהֶם וּבְכָל פִּשְׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכָּל מוֹשְׁבֵיתֵיהֶם אֲשֶׁר חִטְּאוּ בָהֶם וְשִׁדְדַתִּי אוֹתָם וְהִי־לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים: 24 וְעַבְדִּי דוֹד מִלָּךְ עֲלֵיהֶם וְרוּעֵה אֶחָד וְהָיָה לְכֹלֶם וּבְמִשְׁפַּטִּי וּלְבוֹ וְחַקְתִּי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם: 25 וְיִשְׁבוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לַעֲקֹב אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ־בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם וְיִשְׁבוּ עֲלֶיהָ הַמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־עוֹלָם וְדוֹד עַבְדִּי נָשִׂא לָהֶם לְעוֹלָם: 26 וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם וְהָיָה אוֹתָם וְנַתַּתִּים וְהָרַבְתִּי אוֹתָם וְנִתְתִּי אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: 27 וְהָיָה מִשְׁכְּנִי עֲלֵיהֶם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהָמָּה וְהִי־לִי לְעַם: 28 וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׂ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּהִיּוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: 13

38

1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 בן־אָדָם שִׁים פְּלִיָּה אֶל־גֹּוֹ אֶרֶץ חֲמֹנָה וְנִשֵּׂא רֹאשׁ מִשָּׁד וְתִבֵּל וְהִנָּבֵא עֲלָיו: 3 וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יהוה הֲנִנִּי אֵלֶיךָ גֹּוֹ נְשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁד וְתִבֵּל: 4 וּשְׂבוּכַתְּךָ וְנַתַּתִּי חַחִים בְּלַחְתְּךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתָךְ וְאֵת־כָּל־חֵילְךָ סוּסִים וּפָרָשִׁים לְבָשִׂי מְכֹלֹל כָּלֶם קָהֵל רַב צִנְהָ וּמִנֹּן תִּפְשִׂי חֲרָבוֹת כָּלֶם: 5 פָּרָס כּוֹשׁ וּפּוֹשׁ אֶתְּךָ כָּלֶם מִגֹּן וּכּוֹבֵעַ: 6 גִּמְר וְכָל־אֲנָפִיָּה בֵּית תּוֹנִיָּמָה וּרְכַתִּי צָפוֹן וְאֵת־כָּל־אֲנָפִיָּו עִמִּים רַבִּים אֶתְךָ: 7 הֲכֹן וְהֲכֹן לָךְ אֵתָהּ וְכָל־קַהֲלָךְ הַנִּקְהָלִים עֲלֶיךָ וְהָיִיתָ לָהֶם לְמִשְׁמָר: 8 מִיָּמִים רַבִּים תִּפְקֹד בְּאַחֲרֵית הַשָּׁנִים תְּבוֹא וְאֶל־אֶרֶץ מִשׁוֹבְבַת מִחֲרַב מְקַבְּצַת מַעֲמִים רַבִּים עַל הַר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָיוּ לְחֲרָבָה תִּמִּיד וְהָיָה מַעֲמִים הוֹצֵאָה וְיִשְׁבוּ לְבִטַח כָּלֶם: 9 וְעֲלִיתָ כַּשָּׂאָה תְּבוֹא כַּעֲנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ תְּהַנֶּה אֶתָּה וְכָל־אֲנָפִיָּה וְעִמִּים רַבִּים אֶתְךָ: 10 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יַעֲלֹו דְרָרִים עַל־לְבָבְךָ וְחִשְׁבַת מַחְשַׁבַת רָעָה: 11 וְאָמַרְתָּ אֲשֶׁלָּה עַל־אֶרֶץ כְּרִזּוֹת אֲבוֹא הַשְּׁקָטִים יִשְׁבִּי לְבִטַח כָּלֶם וְשָׁבִים בָּאִין חוֹמָה וּבְרִית וּלְתַיִם אִין לָהֶם: 12 לְשַׁלֵּל שְׁלַל וְלָבוּ בְּזוֹ הַשָּׁבִי יָדְךָ עַל־חֲרָבוֹת גּוֹשְׁבֹת וְאֶל־עַם מֵאֶסְפָּה מְגוֹיִם עֲשֵׂה מְקַנָּה וּקְנִין יִשְׁבִּי עַל־טְבוֹר הָאָרֶץ: 13 שְׂבָא וְרָדֹן וְסַחְרֵי תְרַשִׁישׁ וְכָל־כְּפַרְיָהּ יֹאמְרוּ לָךְ הַלְשַׁלֵּל שְׁלַל אֶתָּה כָּא תִּלְבֹּז בְּזוֹ הַקְּהִלָּתָ קַהֲלָךְ

לשאתו. כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול: ס 14 לכן הנבא בראש ונאמרתי לגונו פה אמר אדוני יהנה הלאו בינים יהיו בשבת עמי ישראל לבשת תדע: 15 ובאת ממקומך מנרצתי צפון אתה ועמים רבים אתה רכבי סוסים כלם קהל גדול ותול רב: 16 ועליה על-עמי ישראל כענן לכפות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיה על-ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בה לעיניהם גונו: ס 17 כה אמר אדוני יהוה האתה-היא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתה עליהם: ס 18 והנה בינים יהיו גונו על-אדמת ישראל נאם אדוני יהוה תעלה חמתי באפי: 19 ובקנאתי באש-עברתי דברתי אס-לא בינים יהיו רעש גדול על אדמת ישראל: 20 ורעשו מפני דני הים ועוף השמים וחתת השדה וכל-הרמש הרמש על-האדמה וכל-האדם אשר על-פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל-חומה לארץ תפול: 21 וקראתי עליו לכל-הרי חרב נאם אדוני יהוה חרב איש באחיו תהיה: 22 ונשפטתי אתו בחרב ובדם ונשם שוטף ואבני אלגביש אש ונפרית אמטיר עליו ועל-אנפיו ועל-עמיו רבים אשר אתו: 23 והתנודתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו בראייה יהוה: ס

39

1 ואתה בראש הנבא על-גונו ונאמרתי פה אמר אדוני יהנה הנני אליה גונו נשיא ראש משך ותבל: 2 ושבתיה וששאתיה והעליתיה מנרצתי צפון והבאותיה על-הרי ישראל: 3 והפיתיה קשתה מנד שמואלה וחצייה מנד ומינה אפיל: 4 על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אנפיה ועמים אשר אתה לעיט צפור כל-כנה וחתת השדה נתתיה לאכלה: 5 על-פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדוני יהוה: 6 ושלחתי-אש במגונו ובישבו האיים לבשת וידעו בראייה יהוה: 7 ואת-שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא-אחל את-שם קדשי עוד וידעו הגוים בראייה יהוה קדוש בישראל: 8 הגה באה ונהלתה נאם אדוני יהוה הוא היום אשר דברתי: 9 ויצאו ישבי וקרני ישראל ובערו והשקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד ובלמה ובערו בהם אש שבע שנים: 10 ולא-ישאו עצים מן-השדה ולא יחטבו מן-היערים כי בנשק יבערו-אש ושללו את-שלליהם ובזזו את-בזויהם נאם אדוני יהוה: ס 11 והנה בינים יהיו אתו לגונו מקום-שם קבר בישראל יני העברים קדמת הים וחסמת היא את-העברים וקברו שם את-גונו ואת-כל-המונה וקראו גיא המון גונו: 12 וקברום בית ישראל למען סתור את-הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו כל-עם הארץ והנה להם לשם יום הקבדי נאם אדוני יהוה: 14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את-העברים את-הנוחרים על-פני הארץ לטהרה מקצה שבעה-חדשים יחקרו: 15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל-גיא המון גונו: 16 וגם שם-עיר המונה וטהרו הארץ: ס 17 ואתה בראש הנבא פה אמר אדוני יהוה אמר לצפור כל-כנה ולכל חתת השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על-זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם: 18 בשר גבורים תאכלו ודם-נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פדים מריאי בשן כלם: 19 ואכלתם-חלב לשבעה ושתייתם דם לשכרו מוזבחי אשר-זבחתי לכם: 20 ושבעתם על-שלחני סוס ורכב גבור וכל-איש מלחמה נאם אדוני יהוה: 21 ונתתי את-כבודי בגוים וראו כל-הגוים את-משפטי אשר עשיתי ואת-ידי אשר-שמתי בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אליהם מן-היום ההוא והלאה: 23 וידעו הגוים כי בעתם גלו בית-ישראל על אשר מעל-בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריחם ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשעתם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: ס 25 לכן כה אמר אדוני יהוה עתה אשיב את-שבותי (שבותי) עקב ורחמתי כל-בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: 26 ונשלו את-כל-מלתם ואת-כל-מעלם אשר מעל-בי בשבתם על-אדמתם לבטח ואין מתירד: 27 בשוכבי אותם מן-העמים וקבצתי אתם מארצות אביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אליהם בהגלותי אתם אל-הגוים וכנסתים על-אדמתם ולא-אתיר עוד מהם שם: 29 ולא-אסתר עוד פני מהם אשר שפכתי את-רוחי על-בית ישראל נאם אדוני יהוה: פ

40

1 בעשירים וקמט שנה לגלותונו בראש השנה בעשור לחודש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם. היום הזה היתה עלי נד-יהוה ונבא אתי שמה: 2 במראות אלהים הביאני אל-ארץ ישראל וניחני אל-הר גבה מאד ועליו כמבנה-שיר מנוגב: 3 וביא אותי שמה והנה-איש מראהו

כמראה נחשת ופתיל-פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 ונדבר אלי האיש בן-אדם ראה
 בעיניו ובאזניו שמע ושם לבך לכל אשר-אני מראה אותך כי למען הראותךה הבאתה הנה הנד
 את-כל-אשר-אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חומה מחוץ לבית סביב וסביב ובני האיש קנה המדה
 שש-אמות באמה וטפח וימד את-רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא אל-שער אשר פניו
 בדרך הקדומה ויעל *במעלותו (במעלותיו) וימד ואת-סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה
 אחד רחב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם
 השער מהבית קנה אחד: 8 וימד את-אלם השער מהבית קנה אחד: 9 וימד את-אלם השער שמנה
 אמות *ואילו ואליו (שנים אמות ואלם השער מהבית: 10 ותאי השער בדרך הקדים שלשה מפה
 ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו: 11 וימד את-רחב פתח השער עשר
 אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 12 וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה-אחת גבול מפה והתא
 שש-אמות מפו ושש אמות מפו: 13 וימד את-השער מנג התא לגוו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד
 פתח: 14 ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל החצר השער סביב וסביב: 15 ועל פני השער *היאתון
 (האיתון) על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה: 16 וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה
 לפנימה לשער סביב וסביב וכן לאלמות וחלונות סביב וסביב לפנימה ואל-איל המרים: 17 ויביאני
 אל-החצר התיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב וסביב שלשים לשכות אל-הרצפה:
 18 והרצפה אל-כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה המתחננה: 19 וימד רחב מלפני השער
 המתחננה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון: 20 והשער אשר פניו בדרך הצפון
 לחצר התיצונה מדר ארבו ורחבו: 21 *ותאו (ותאיו) שלושה מפו ושלשה מפו *ואילו (ואיליו) *ואלמו
 (ואלמיו) הנה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארבו ורחב חמש ועשרים באמה: 22 וחלונות
 (וחלוניו) *ואלמו (ואלמיו) *ותמרו (ותמריו) כמדת השער אשר פניו בדרך הקדים ובמעלות שבע
 ועזרו *ואלמו (ואלמיו) לפניהם: 23 ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער
 אל-שער מאה אמה: 24 ויולכני בדרך הדרום והנה-שער בדרך הדרום וימד *אילו (איליו) *ואלמו
 (ואלמיו) כמדות האלה: 25 וחלונים לו *ואלמו (ואלמיו) סביב וסביב כהחלונות האלה חמשים
 אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה: 26 ומעלות שבעה *עלותו (עלותיו) *ואלמו (ואלמיו) לפניהם
 ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל- *אילו (איליו): 27 ושער לחצר הפנימי בדרך הדרום וימד משער
 אל-השער בדרך הדרום מאה אמות: 28 ויביאני אל-החצר הפנימי בשער הדרום וימד את-השער
 הדרום כמדות האלה: 29 *ותאו (ותאיו) *ואילו (ואיליו) *ואלמו (ואלמיו) כמדות האלה וחלונות לו
 *ואלמו (ואלמיו) סביב וסביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: 30 ואלמות סביב
 סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות: 31 ואלמו אל-החצר התיצונה ותמרים אל- *אילו
 (איליו) ומעלות שמונה *מעלו (מעליו): 32 ויביאני אל-החצר הפנימי בדרך הקדים וימד את-השער
 כמדות האלה: 33 *ותאו (ותאיו) *ואלו (ואלו) *ואלמו (ואלמו) כמדות האלה וחלונות לו *ואלמו
 (ואלמיו) סביב וסביב חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: 34 *ואלמו (ואלמיו) לחצר
 התיצונה ותמרים אל- *אלו (אלו) מפו ומפו ושמונה מעלות *מעלו (מעליו): 35 ויביאני אל-שער
 הצפון וימד כמדות האלה: 36 *ותאו (תאיו) *אלו (אלו) *ואלמו (ואלמיו) וחלונות לו סביב וסביב
 ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: 37 *ואילו (ואיליו) לחצר התיצונה ותמרים אל- *אילו
 (איליו) מפו ומפו ושמונה מעלות *מעלו (מעליו): 38 ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידחו
 את-העלה: 39 ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוש אליהם העולה והחטאת
 והאשם: 40 ואל-הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל-הכתף האחרת אשר
 לאלם השער שנים שלחנות: 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה
 שלחנות אליהם ישחטו: 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת
 וחצי ונכה אמה אחת אליהם ויגחו את-הכלים אשר ישחטו את-העולה כם והקבת: 43 והשפתים
 טפח אחד מוכנים בבית סביב וסביב ואל-השלחנות בשר הקרן: 44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות
 שרים בחצר הפנימי אשר אל-כתף שער הצפון ופניהם בדרך הדרום אחד אל-כתף שער הקדים
 פני בדרך הצפון: 45 ונדבר אלי זה הלשכה אשר פניה בדרך הדרום לפניהם שמרי משמרת הבית:
 46 והלשכה אשר פניה בדרך הצפון לפניהם שמרי משמרת המזבח תמה בני-צדוק הקרבים מבני-לוי

אֶל־יְהוָה לְשָׂרְתוֹ: 47 וַיִּמְדֵנוּ אֶת־הַחֲצֵר אַרְבֵּי מֵאָה אַמָּה וְרֹחַב מֵאָה מְרֻבַּעַת וְהַמְזוּבָח לִפְנֵי הַבַּיִת: 48 וַיִּבְאֵנוּ אֶל־אֱלֹם הַבַּיִת וַיִּמְדֵנוּ אֶל־אֱלֹם חֲמֵשׁ אַמּוֹת מִפֶּה וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת מִפֶּה וְרֹחַב הַשַּׁעַר שְׁלֹשׁ אַמּוֹת מִפֶּה וְשְׁלֹשׁ אַמּוֹת מִפֶּה: 49 אַרְבֵּי הָאֱלֹם עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה אַמָּה וּבְמַעְלֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו וְעֹמְדִים אֶל־הָאֵילִים אֶחָד מִפֶּה וְאֶחָד מִפֶּה:

41

1 וַיִּבְאֵנוּ אֶל־הַהֵיכָל וַיִּמְדֵנוּ אֶת־הָאֵילִים שֵׁשׁ אַמּוֹת רֹחַב־מִפֶּה וְשֵׁשׁ אַמּוֹת רֹחַב מִפֶּה רֹחַב הָאֵהָל: 2 וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשְׂרֵה אַמּוֹת וּכְחַפְזוֹת הַפֶּתַח חֲמֵשׁ אַמּוֹת מִפֶּה וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת מִפֶּה וַיִּמְדֵנוּ אַרְבָּעִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה: 3 וַיָּבֵא לִפְנֵימָה וַיִּמְדֵנוּ אֶת־הַפֶּתַח שְׁתֵּים אַמּוֹת וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֵׁבַע אַמּוֹת: 4 וַיִּמְדֵנוּ אֶת־אֲרָכּוֹ עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה אֶל־לִפְנֵי הַהֵיכָל וַיֵּאמֶר אֵלַי זֶה קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים: 5 וַיִּמְדֵנוּ קִיר־הַבַּיִת שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלַע אַרְבַּע אַמּוֹת סָבִיב וְסָבִיב לְבַיִת סָבִיב: 6 וְהַצֵּלְעוֹת צֵלַע אֶל־צֵלַע שְׁלוֹשׁ וְשֹׁלְשִׁים פַּעַמִּים וּבְאֹתוֹ בְּקִיר אֲשֶׁר־לְבַיִת לְצֵלְעוֹת סָבִיב וְסָבִיב לְהֵנוֹת אַחֲזִיזִים וְלֹא־יְהִי אַחֲזִיזִים בְּקִיר הַבַּיִת: 7 וְרֹחְבָהּ וְגִסְבָהּ לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְצֵלְעוֹת כִּי מוֹסְכֵי־הַבַּיִת לְמַעְלָה לְמַעְלָה סָבִיב וְסָבִיב לְבַיִת עַל־כֵּן רֹחַב־לְבַיִת לְמַעְלָה וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה עַל־הַעֲלִיוֹנָה לְתִיכּוֹנָה: 8 וְרֵאִיתִי לְבַיִת גְּבוּה סָבִיב וְסָבִיב *מִיִּסְדּוֹת (מִיִּסְדּוֹת) הַצֵּלְעוֹת מִלּוֹ הַקֶּנֶה שֵׁשׁ אַמּוֹת אַצִּילָה: 9 רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר לְצֵלַע אֶל־הַחֲזִיץ חֲמֵשׁ אַמּוֹת וְאֲשֶׁר מִנּוּחַ בַּיִת צֵלְעוֹת אֲשֶׁר לְבַיִת: 10 וּבֵין הַלְשָׁכוֹת רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב לְבַיִת סָבִיב וְסָבִיב: 11 וּפֶתַח הַצֵּלַע לְמִנּוּחַ פֶּתַח אֶחָד דְּרָךְ הַצִּפּוֹן וּפֶתַח אֶחָד לְדָרוֹם וְרֹחַב מְקוֹם הַמִּנּוּחַ חֲמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב וְסָבִיב: 12 וְהַבְּנָיִן אֲשֶׁר אֶל־לִפְנֵי הַנְּזוּחַ פֶּתַח דְּרָךְ־הַיָּם רֹחַב שְׁבַע־עֶשְׂרִים אַמָּה וְקִיר הַבְּנָיִן חֲמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב וְסָבִיב וְאֲרָכּוֹ תִּשְׁעִים אַמָּה: 13 וַיִּמְדֵנוּ אֶת־הַבַּיִת אַרְבֵּי מֵאָה אַמָּה וְהַנְּזוּחַ וְהַבְּנִיָּה וְקִירוֹתֶיהָ אַרְבֵּי מֵאָה אַמָּה: 14 וְרֹחַב לִפְנֵי הַבַּיִת וְהַנְּזוּחַ לְקִדְשִׁים מֵאָה אַמָּה: 15 וַיִּמְדֵנוּ אַרְבֵּי־הַבְּנָיִן אֶל־לִפְנֵי הַנְּזוּחַ אֲשֶׁר עַל־אֲחֵרֶיהָ *וְאֲחֵרֶיהָ (וְאֲחֵרֶיהָ) מִפֶּה וּמִפֶּה מֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי וְאֱלֹמֵי הַחֲצֵר: 16 הַסָּפִים וְהַחֲלוֹנִים הָאֲטֻמּוֹת וְהָאֲתִיקִים וְסָבִיב לְשִׁלְשָׁתָם נִגְדַּד הַסֵּף שְׁחִיף עֵץ סָבִיב וְסָבִיב וְהָאֲרָץ עַד־הַחֲלֹנוֹת וְהַחֲלֹנוֹת מִכְּסוֹת: 17 עַל־מַעַל הַפֶּתַח וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְלַחֲזִין וְאֶל־כָּל־הַקִּיר סָבִיב וְסָבִיב בְּפָנֵינוּ וּבְחִיצוֹן מְדוֹת: 18 וְעֵשׂוֹי כְּרוּבִים וְתַמְרִים וְתַמְרָה בְּיַד־כְּרוּב כְּרוּב וּשְׁנַיִם פְּנִים לְכְרוּב: 19 וּפְנֵי אֲדָם אֶל־הַתַּמְרָה מִפֶּה וּפְנֵי־כַפְּרִי אֶל־הַתַּמְרָה מִפֶּה עֵשׂוֹי אֶל־כָּל־הַבַּיִת סָבִיב וְסָבִיב: 20 מִהָאֲרָץ עַד־מַעַל הַפֶּתַח הַכְּרוּבִים וְהַתַּמְרִים עֵשׂוֹים וְקִיר הַהֵיכָל: 21 הַהֵיכָל מְזוּזוֹת רַבְעָה וּפְנֵי הַקִּדְשׁ הַפְּרָאָה כַּמְרָאָה: 22 הַמְזוּבָח עֵץ שְׁלוֹשׁ אַמּוֹת גְּבוּה וְאֲרָכּוֹ שְׁתֵּים־אַמּוֹת וּמִקְצָעוֹתָיו לֹא וְאֲרָכּוֹ וְקִירָתוֹ עֵץ וַיִּדְבַּר אֵלַי זֶה הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה: 23 וּשְׁתֵּים דִּלְתוֹת לְהֵיכָל וְלִקְדָשׁ: 24 וּשְׁתֵּים דִּלְתוֹת דִּלְתוֹת שְׁתֵּים מוֹסְכּוֹת דִּלְתוֹת שְׁתֵּים לְדִלְתֵי אֹתוֹ וּשְׁתֵּי דִלְתוֹת לְאֲחֵרָת: 25 וְעֵשׂוֹה אֵלָיוֹן אֶל־דִּלְתוֹת הַהֵיכָל כְּרוּבִים וְתַמְרִים כַּאֲשֶׁר עֵשׂוֹים לְקִירוֹת וְעַב עֵץ אֶל־לִפְנֵי הָאֵילִים מִהַחֲזִיץ: 26 וְחֲלוֹנִים אֲטֻמּוֹת וְתַמְרִים מִפֶּה וּמִפֶּה אֶל־בַּתְּפוֹת הָאֵילִים וְצֵלְעוֹת הַבַּיִת וְהָעֵבִים:

42

1 וַיִּזְבְּאֵנוּ אֶל־הַחֲצֵר הַתְּיֻצְוֶה הַדְּרָךְ הַדְּרָךְ הַצִּפּוֹן וַיִּבְאֵנוּ אֶל־הַלְשָׁכָה אֲשֶׁר נִגְדַּד הַנְּזוּחַ וְאֲשֶׁר־נִגְדַּד הַבְּנָיִן אֶל־הַצִּפּוֹן: 2 אֶל־פְּנֵי־אֲרָךְ אַמּוֹת הַמֵּאָה פֶּתַח הַצִּפּוֹן וְהַרְחִיב חֲמִשִּׁים אַמּוֹת: 3 נִגְדַּד הָעֶשְׂרִים אֲשֶׁר לְחֲצֵר הַפְּנִימִי וּנְגַד רַבְעָה אֲשֶׁר לְחֲצֵר הַתְּיֻצְוֶה אֲתִיק אֶל־פְּנֵי־אֲתִיק בְּשִׁלְשִׁים: 4 וּלְפְנֵי הַלְשָׁכוֹת מִחֲלָף עֶשְׂרֵה אַמּוֹת רֹחַב אֶל־הַפְּנִימִית הַדְּרָךְ אַמָּה אֶתְּ וּפְתַחֲהֶם לְצִפּוֹן: 5 וְהַלְשָׁכוֹת הַעֲלִיוֹנֹת קְצָרוֹת כִּי־יִזְכְּלוּ אֲתִיקִים מִהֵנָּה מִהַתַּחְתּוֹת וּמִהַתְּכֹנֹת בְּנֵי־ן: 6 כִּי מִשְׁלֹשׁוֹת הֵנָּה וְאִין לְהָן עֲמוּדִים כַּעֲמוּדֵי הַתְּצָרוֹת עַל־כֵּן נֶאֱצַל מִהַתַּחְתּוֹת וּמִהַתְּכֹנֹת מִהָאֲרָץ: 7 וַיִּבְדַּר אֲשֶׁר־לְחִוֵץ לְעַמֹּת הַלְשָׁכוֹת הַדְּרָךְ הַחֲצֵר הַתְּיֻצְוֶה אֶל־לִפְנֵי הַלְשָׁכוֹת אַרְבָּעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה: 8 כִּי־אֲרָךְ הַלְשָׁכוֹת אֲשֶׁר לְחֲצֵר הַתְּיֻצְוֶה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְהֵנָּה עַל־לִפְנֵי הַהֵיכָל מֵאָה אַמָּה: 9 *וּמִתַּחְתָּה *לְשָׁכוֹת (וּמִתַּחְתָּה לְשָׁכוֹת) הָאֵלֶּה *הַמְּבּוּא (הַמְּבּוּא) מִהַקְּדִים בְּבֹאוֹ לְהֵנָּה מִהַחֲצֵר הַתְּיֻצְוֶה: 10 בְּרֹחַב וְנִגְדַּד הַחֲצֵר הַדְּרָךְ הַקִּדְשִׁים אֶל־לִפְנֵי הַנְּזוּחַ וְאֶל־לִפְנֵי הַבְּנָיִן לְשָׁכוֹת: 11 וְדָרְךְ לְפָנֵיהֶם כַּמְרָאָה הַלְשָׁכוֹת אֲשֶׁר הַדְּרָךְ הַצִּפּוֹן כַּאֲרָךְ כֵּן רֹחְבוֹ וְכֵל מוֹצְאֵיהֶן וְכַמְשָׁפְטֵיהֶן וְכַפְּתַחֲהֶן: 12 וְכַפְּתַחֲתִי הַלְשָׁכוֹת אֲשֶׁר הַדְּרָךְ הַדְּרוֹם פֶּתַח כַּרְאֵשׁ הַדְּרָךְ הַדְּרָךְ בְּפָנֵי הַנְּזוּחַ הַנְּזוּחַ הַדְּרָךְ הַקִּדְשִׁים בְּבּוּאֵן: 13 וַיֵּאמֶר אֵלַי לְשָׁכוֹת הַצִּפּוֹן לְשָׁכוֹת הַדְּרוֹם אֲשֶׁר אֶל־לִפְנֵי הַנְּזוּחַ

הנה | לשכות הקדש אשר יאכלו שם הפהגים אשר קרובים ליהנה קדשי הקדשים שם יניחו | קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: 14 בבאתם הפהגים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגדתם אשר ישרתו בהן כדקדש הנה *ילבשו (ולבשו) בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: 15 וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני הרף השער אשר פניו הרף הקדים ומדרו סביב וסביב: 16 מדר רוח הקדים בקנה המדה חמש*אמות מאות) קנים בקנה המדה סביב: 17 מדר רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדר חמש מאות קנים בקנה המדה: 19 סבב אל רוח הגם מדר חמש מאות קנים בקנה המדה: 20 לארבע רוחות מדרו חומה לו סביב וסביב אךך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל:

43

1 ויולכני אל השער שער אשר פנה הרף הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרף הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכברו: 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבא לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל הנהר קבר ואפל אל פני: 4 וכבוד יהנה בא אל הבית הרף שער אשר פניו הרף הקדים: 5 ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהנה הבית: 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: 7 ויאמר אלי בן אדם את מקום פסאי ואת מקום פפות רגלי אשר אשכך שם בתוך בני ישראל לעולם ולא ישמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומליהם בגנותם ובפגרי מליהם בגנותם: 8 בתתם ספס את ספי ומזונתם אצל מזונתי וחקיר ביני וביניהם ושמאו | את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אהם באפי: 9 עתה ירחקו את זנייתם ופגרי מליהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: 10 אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויפקמו מעונותיהם ומדרו את תכנית: 11 ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומוכאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו *צורתו (וכל תורתו תורתו) תורתי) הודע אתם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם: 12 זאת תורת הבית על ראש הקר כל גבולו סביב וסביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית: 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחוק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העזרה המתונה שתי אמות ורחב אמה אחת ומעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: 15 וההראל ארבע אמות *מהאראל (ומהאראל) ולמעלה הקרנות ארבע: 16 *מהאראל (מהאראל) שתי עשרה ארבע בשתי עשרה רחב רבע אל ארבעת רבעיו: 17 והעזרה ארבע עשרה ארבע בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיקלה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים: 18 ויאמר אלי בן אדם זה אמר אדני יהנה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזקק עליו דם: 19 ונתתה אל הפהגים הלזים אשר הם מדרע צדוק הקרבים אלי אם אדני יהנה לשרתני פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת מדרו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתו: 21 ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: 22 וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר: 23 בכלותהו מחטא הקריב פר בן בקר תמים ואל מן הצאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהנה והשליכו הפהגים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהנה: 25 שבעת ימים תעשה שער חטאת ליום ופר בן בקר ואל מן הצאן תמימים יעשו: 26 שבעת ימים וכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו *ידו (ידיו): 27 ויכלו את הימים ס והנה ביום השמיני והלאה יעשו הפהגים על המזבח את עולותיכם ואת שלמתיכם ורצאתי אתכם אם אדני יהנה: 8

44

1 ונשב אתי הרף שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אלי יהנה השער הזה סגור והיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהנה אל הירושאל בא בו והנה סגור: 3 את הנשיא נשיא הוא ישיבו *לאכול (לאכול) לחם לפני יהנה מדרף אלם השער יבוא ומדרו כו יצא: 4 וביאני הרף שער הצפון אל לפני הבית ונראה מלא והנה מלא כבוד יהנה את הבית יהנה ואפל אל פני: 5 ויאמר אלי והנה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאונןך שמע את כל אשר אני מדבר אעך לכל חקות בית יהנה ולכל תורתו (תורתו) ושמעת לבך למבוא הבית בכל מוצא המקדש: 6 ואמרת אל מרו אל בית

ישראל פה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל: 7 בהביאכם בני נזכר ערלי לב וערלי בשר להקות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמם תלב נדם ונפרו את בריתי אל כל תועבותיכם: 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימוני לשמרי משמרתי במקדשי לכם: 9 כה אמר אדני יהוה כל בוגד ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בוגד אשר בתוך בני ישראל: 10 כי אם הלזים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גילוייהם ונשאו עונם: 11 והיו במקדשי משרתים פקודת אל שיערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת הנזבח לעם והמה ועמדו לפניהם לשרתם: 12 וען אשר ישרתו אותם לפני גילוייהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: 13 ולא ינשו אלי לכתן לי ולגשת עלי כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו: 14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדו ולכל אשר יעשה בו: 15 והכהנים הלזים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקריבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי תלב נדם נאם אדני יהוה: 16 המה יבאו אל מקדשי והמה יקריבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת: 17 והיה בבואם אל שיערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם זמר בשרתם בשערי החצר הפנימית ובויתם: 18 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו בגזע: 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשו את בנייהם אשר המה משרתם קם והניחו אותם בלשכת הקדש וילבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם: 20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום וכסמו את ראשיהם: 21 וגונו לא יאישו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: 22 ואלמנה ונרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: 23 ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: 24 ועל ריב המה ועמדו *לשפט (למשפט) במשפט *ישפטוהו (ישפטוהו) ואת תורתו ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו: 25 ואלמת אדם לא יבוא לטמאה כי אם ללב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש ופמאו: 26 ואתרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: 27 וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: 28 והיתה להם לנחלה אני נתתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: 29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: 30 וראשית כל פירותי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לפניהם יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לפניהם להניח ברכה אל ביתך: 31 כל גבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הפהגים: פ

45

1 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארדח ממשו ועשרים אלה ארדח ורחב עשרה אלה קדש הוא בכל גבולה סביב: 2 יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: 3 ומן המדה הזאת תמוד ארדח *חמש (חמשה) ועשרים אלה ורחב עשרת אלפים ובוד יהיה המקדש קדש קדשים: 4 קדש מן הארץ הוא לפניהם משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלה ארדח ועשרת אלפים רחב *יהיה (יהיה) ללזים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשבת: 6 ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארדח חמשה ועשרים אלה לעמת תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה: 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאתים ומה ומפאת קדימה וארדח לעמות אחד התלמים מנכולים אל גבול קדימה: 8 לארץ יהיה הלו לאחזה בישראל ולא יוננו עוד נשיאי את עמי והארץ יהיו לבית ישראל לשבטיהם: 9 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס נשד הסירו ומשפט וצדקה עשו תרימו נרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: 10 מאזי צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם: 11 האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו: 12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: 13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מתחם החטים וששיתם האיפה מתחם השערים: 14 וחלק השמן הבת השמן מעשר הבת מן החמר עשרת הבתים חמר: 15 ושה אחת

מן־הצאן מן־המאילים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: 16 כל העם הארץ יהיו אל־התרומה הזאת לנשיא בישראל: 17 ועל־הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסוף בחגים ובחדשים ובשבתות בכל־מועדי בית ישראל הוא־יעשה את־החטאת ואת־המנחה ואת־העולה ואת־השלמים לכפר בעד בית־ישראל: 18 כה־אמר אדני יהוה בראשון באחד לחודש תקח פר־בן־בקר תמים וחטאת את־המקדש: 19 ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל־מזונת הבית ואל־ארבע פנות העזרה למזבח ועל־מזונת שער החצר הפנימית: 20 וכן תעשה בשבועה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את־הבית: 21 בראשון בארבעה עשר יום לחודש יהיה לכם הפסח הן שבועות ימים מצות אכל: 22 ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל־עם הארץ פר חטאת: 23 ושבעת ימי־החג יעשה עולה ליהנה שבועת פרים ושבעת אילים תמימים ליום שבועת הימים וחטאת שעיר עזים ליום: 24 ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: 25 בשביעי בחמשה עשר יום לחודש בחג יעשה כאלה שבועת הימים כחטאת פעלה וכמנחה וכשמן: 16

46

1 כה־אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים והיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת ופתח וביום החדש ופתח: 2 ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על־מזונת השער ועשו הכהנים את־עולתו ואת־שלמיו והשתחוו על־מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד־הערב: 3 והשתחוו עם־הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: 4 ותעלה אשר־יקרב הנשיא ליהנה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים: 5 ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה: 6 וביום החדש פר בן־בקר תמימים וששת כבשם ואיל תמימים יהיו: 7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה: 8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא: 9 ובבוא עם־הארץ לפני יהוה במועדים הלא דרך־שער צפון להשתחות יצא דרך־שער נגב והבא דרך־שער נגב יצא דרך־שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר־בא בו כי נכחו יצאו יצאו: 10 והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו: 11 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה: 12 וכי־יעשה הנשיא נדבה עולה או־שלמים נדבה ליהנה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את־עלתו ואת־שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את־השער אחרי צאתו: 13 וכבש בן־שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהנה בבקר בבקר תעשה אתו: 14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית תהיו לרס את־הסלת מנחה ליהנה חקות עולם תמיד: 15 יעשו את־הכבש ואת־המנחה ואת־השמן בבקר בבקר עולת תמיד: 16 כה־אמר אדני יהוה כיראת הנשיא מנחה לאיש מבניו נתלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה: 17 וכיראתו מנחה מנחלתו לאחד מעבדיו ותחתה לו עד־שנת הדרור ושבת לנשיא אף נתלתו בניו להם תהיה: 18 ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ונתל את־בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו: 19 ויביאני במבוא אשר על־כתף השער אל־השכות הקדש אל־הכהנים הפנות צפונה והנה־שם מקום *בירכתם (בירכתים) ימה: 20 ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו־שם הכהנים את־האשם ואת־החטאת אשר יאפו את־המנחה לבלתי הוציא אל־החצר החיצונה לקדש את־העם: 21 ויוציאני אל־החצר החיצונה ונעבירני אל־ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: 22 בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארץ ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: 23 וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב: 24 ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו־שם משרתי הבית את־זבח העם:

47

1 וישבני אל־פתח הבית והנה־מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כירפני הבית קדים והמים ירדים מתחת מפתח הבית תמנית מנגב למזבח: 2 ויוציאני דרך־שער צפונה ונסבני דרך חוץ אל־שער החוץ הפונה קדים והנה־מים מפלים מן־הפתח תמנית: 3 בצאת־האיש קדים וכן ברו ונגמד אלה באמה ונעברני במים מי אפסים: 4 ונגמד אלה ונעברני במים ברכים ונגמד אלה ונעברני מי מרגמים: 5 ונגמד אלה נתל אשר לא אוכל לעבר כירפאו המים מי שזה נתל אשר לא יעבר: 6 ויאמר אלי הראית כראים ויולכני וישבני שפת הנחל: 7 בשבני והנה אל־שפת הנחל עץ רב מאד

מנה ומנה: 8 ונאמר אלי המים האלה יוצאים אל-הגלילה הקדמונה וירדו על-העבקה וקבא ה'ימה אל-תממה המוצאים *ונרפאו (ונרפאו) המים: 9 והנה כל-נפש חיה אשר-ישלח אל כל-אשר יבוא שם נחלים יחיה והנה הנהגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה ונרפאו וחי כל אשר-יבוא שמה הנחל: 10 והנה *יעמדו (עמדו) עליו דגנים מעין גדי ועד-עין עגלים משטוח לחרמים והיו למינה תהנה דנתם כדגת הים הנדול רבה מאד: 11 *בצאתו (בצאתיו) ויבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: 12 ועל-הנחל יעלה על-שפתו מנה וימנה כל-עץ מאכל לא-יבול עלה ולא-יתם פרוי לחדשו ובפר כי מימיו מן-המקדש תמה ויצאים *והיו (והנה) פרוי למאכל ועלהו לתרופה: 13 זה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את-הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: 14 ונתלתם אותה איש פאחיו אשר נשאתי את-דדי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן-הים הנדול הדרך חתלן לבוא צדדה: 16 חמתו ברוחה סברים אשר בין-גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל-גבול חרון: 17 והנה גבול מן-הים חצר עינון גבול דמשק וצפון וצפונה ובגול חמת ואת פאת צפון: 18 ופאת קדים מבין חרון ומבין-דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הנרדן מגבול על-הים הקדמוני תהוו ואת פאת קדימה: 19 ופאת גגב תימנה מתמר עד-מי מריבות קדש נחלה אל-הים הנדול ואת פאת-תימנה נגבה: 20 ופאת-ים הים הנדול מגבול עד-נכח לבוא חמת זאת פאת-ים: 21 וחלקתם את-הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל: 22 והנה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הנגרים בתוככם אשר-הולדו כנים בתוככם והיו לכם כאזרח בכני ישראל אתכם ופלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: 23 והנה כשבט אשר-גר הגר אתו שם תתנו נחלתו ואם אדני יהוה: 10

48

1 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל-גד דרך-חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול דמשק צפונה אל-גד חמת והיולו פאת-קדים הים דן אחד: 2 ועל גבול דן מפאת קדים עד-פאת-ימה אשר אחד: 3 ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד-פאת-ימה נפתלי אחד: 4 ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד-פאת-ימה מנשה אחד: 5 ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד-פאת-ימה אפרים אחד: 6 ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד-פאת-ימה ראובן אחד: 7 ועל גבול ראובן מפאת קדים עד-פאת-ימה יהודה אחד: 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד-פאת-ימה תהנה תהומה אשר-תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארד פאת חלקים מפאת קדימה עד-פאת-ימה והנה המקדש בתוכו: 9 ותהומה אשר תרימו ליהנה ארד חמשה ועשרים אלף רחב עשרת אלפים: 10 ולא-לה תהנה תרומת-הקדש לפהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארד חמשה ועשרים אלף והנה מקדש-יהוה בתוכו: 11 לפהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא-תעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הלויים: 12 והנה להם תרומה מתרומת הארץ קדש קדשים אל-גבול הלויים: 13 והלויים לעמת גבול הפהנים חמשה ועשרים אלף ארד ורחב עשרת אלפים כל-ארד חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: 14 ולא-ימכרו ממנו ולא יגור ולא יעבירו (ועבירו) ראשית הארץ כי-קדש ליהוה: 15 וחמשת אלפים הנוותר ברחב על-פני חמשה ועשרים אלף חל-הוא לעיר למושב ולמגדש והיתה העיר *בתוכה (בתוכו): 16 ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-נגב חמש *חמש 0 מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-ימה חמש מאות וארבעת אלפים: 17 והנה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: 18 והנוותר בארד לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והנה לעמת תרומת הקדש והיתה *תבואתה (תבואתו) ללחם לעבדי העיר: 19 והעבד העיר יעבד-והוה מכל שבטי ישראל: 20 כל-התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את-תרומת הקדש אל-אחזת העיר: 21 והנוותר לנשיא מנה וימנה לתרומת-הקדש ולאחזת העיר אל-פני חמשה ועשרים אלף ותרומה עד-גבול קדימה ימה על-פני חמשה ועשרים אלף על-גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית *בתוכה (בתוכו): 22 ומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהנה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהנה: 23 ונתר השבטים מפאת קדימה עד-פאת-ימה בנימן אחד:

24 ועל ו נבול בגנימן מפאת קדימה עד־פאת־ימה שמעון אחד: 25 ועל ו נבול שמעון מפאת קדימה
 עד־פאת־ימה יששכר אחד: 26 ועל ו נבול יששכר מפאת קדימה עד־פאת־ימה זבולן אחד: 27 ועל ו
 נבול זבולן מפאת קדימה עד־פאת־ימה גד אחד: 28 ועל נבול גד אל־פאת נגב תימנה והיה נבול
 מתמר מי מריבת קדש נחלה על־הים הגדול: 29 זאת הארץ אשר־תפילו מנחלה לשבטי ישראל
 ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה: פ 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים
 מדה: 31 ושערי העיר על־שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה
 אחד שער לוי אחד: 32 ואל־פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלושה ושער יוסף אחד
 שער בגימן אחד שער דן אחד: 33 ופאת־נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלושה שער
 שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: 34 פאת־ימה חמש מאות וארבעת אלפים ושעריהם
 שלושה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: 35 סביב שמנה עשר אלף ושם־העיר מיום
 יהוה ו שמה:

דניאל

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל וירושלם ויצר עליה:
 2 ויתן ארני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ונביאם ארץ שנער בית אלהיו
 ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: 3 ונאמר המלך לאשפזן רב סריסו להביא מבני ישראל
 ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: 4 ולדים אשר אין בהם כל *מאום (מום) וטובי מראה ומשפילים
 בכל חכמה ונדעי דעת ומביני מדע ואשר פח בהם לעמוד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון
 פשדים: 5 וימן להם המלך דבר יום ביומו מפתגם המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם
 נעמדו לפני המלך: 6 ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: 7 וישם להם שר הסריסים
 שמות וישם לדניאל בלשצצר ולחנניה שרדך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: 8 וישם דניאל
 על לבו אשר לא יתנאל בפתגם המלך ויגיון משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתנאל: 9 ויתן
 האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: 10 ויאמר שר הסריסים לדניאל ורא אני
 את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים מן היקרים
 אשר כנילכם ותיבתם אתראשי למלך: 11 ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים
 על דניאל חנניה מישאל ועזריה: 12 נסגא את עבדיך ימים עשרה ויתחילנו מן הזרעים ונאכלה
 ימים ונשתה: 13 ונרא לפניך מראינו ומראה היקרים האכלים את פתגם המלך וכאשר תראה עשה
 עם עבדיך: 14 וישמע להם לדבר הזה ונגסם ימים עשרה: 15 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב
 ובריאי בשר מן כל היקרים האכלים את פתגם המלך: 16 ויהי המלצר נשא את פתגם ויין משתיהם
 ונתן להם ירעים: 17 והיקרים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה
 ודניאל הבין בכל חזון ותלמות: 18 ולמקצת הלימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים
 לפני נבוכדנאצר: 19 וידבר אהם המלך ולא נמצא מכלם דניאל חנניה מישאל ועזריה ונעמדו לפני
 המלך: 20 וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים
 האשפים אשר בכל מלכותו: 21 ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך: פ

2

1 ובשנת שתים למלכות נבוכדנאצר חלם נבוכדנאצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו:
 2 ונאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולפושדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ונעמדו
 לפני המלך: 3 ונאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: 4 וידברו הפשדים
 למלך ארמית מלפא לעלמין חיי אמר חלמא *לעבדיך (לעבדיך) ופשגא נתנא: 5 עגה מלפא ואמר
 *לכשדיא (לכשדיא) מלתא מני אזדא חן לא תהודעני חלמא ופשרה חדימין תתעבדון ובתיבון נלי
 ותשמיון: 6 והן חלמא ופשרה תתחון מתנו ויבנה ויקר שניא חקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה
 החוני: 7 ענו תננות ואמרין מלפא חלמא ואמר לעבדוהי ופשרה נתתוה: 8 עגה מלפא ואמר מן יצבי
 גבע אנה די עדנא אנחנו ובגון כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: 9 די חן חלמא לא תהודעני
 חדה היא רחבון ומלה כדבה ושיחיה *חומנתון (חודמנתון) למאמר קדמי עד די עדנא ושתנא להן
 חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תתחוני: 10 ענו *כשדיא (כשדיא) קדם מלפא ואמרין לא איתי
 אנש על יבשתא די מלת מלפא ויכל להחנה כל קבל די כל מלך רב ושיא מלה כדנה לא שאל
 לכל חרטם ואשף וכשדי: 11 ומלתא די מלפא שאל יקירה ואחרן לא איתי די חנונה קדם מלפא
 לתן אלהיו די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: 12 כל קבל דנה מלפא בנס וקצר שניא ואמר להודעה
 לכל חסימי בבל: 13 ודתא נפתי וחסימיא מתקשלין ובעו דניאל ותברוהי לתקשלה: פ 14 בארין
 דניאל התיב עטא ושעם לאריוך רב טבחיא די מלפא די נפק לקשלה לחסימי בבל: 15 עגה ואמר
 לאריוך שליטא די מלפא על מה דתא מתחצפה מן קדם מלפא ארין מלתא הודע אריוך לדניאל:
 16 ודניאל על ובעה מן מלפא די זמן ויתרלה ופשרה להחנה למלפא: פ 17 ארין דניאל לבותה
 אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: 18 ורחמין למבעא מן קדם אלה שמאי על רוח
 דגה די לא יהכרון דניאל ותברוהי עם שאר חסימי בבל: 19 ארין לדניאל בתנא די ליליא רנה

גַּלְיָאֵי דְנִינְאֵל בְּרַךְ לְאַלְהֵי שְׁמַיָא: 20 עֵנָה דְנִינְאֵל וְאָמַר לְהוּא שְׁמַה דִּי־אַלְהֵא מְכַרְדָּי מוֹשְׁלָמָא וְעַד־שְׁלָמָא דִּי חֲכֻמְתָּא וְנְבוֹרְתָא דִּי לַה־הִיא: 21 וְהוּא מוֹשְׁלָמָא עַד־נִינְאֵל וּזְמַנְיָא מוֹשְׁלָמָא מְכַרְדָּי וּמַחְקִים מְכַרְדָּי יָתִב חֲכֻמְתָּא לְחִפְיָמִי וּמְנַדְעָא לְדַעֵי בִינָה: 22 הוּא נִלְא עֵמִיקְתָּא וּמְסֻרְתָּא יַדַּע מַה בְּחֻשְׁבָּא *וּנְהִירָא (וּנְהִירָא) וְנְהִירָא (עֵמָה שְׂרָא: 23 לָךְ | אֵלֵהּ אֲבַתְהִי מֵהוּרָא וּמִשְׁבַּח אֲנָה דִּי חֲכֻמְתָּא וְנְבוֹרְתָא יִתְבָּת לִי וְכַעַן הוֹרְעַתְנִי דִּי־בַעֲנָא מַנְדָּי דִּי־מַלְּת מַלְּכָא הוֹרְעַתְנָא: 24 כַּל־קַבְּל דְנָה דְנִינְאֵל עַל־אַרְיֹוד דִּי מִנִּי מַלְּכָא לְהוֹבְרָה לְחִפְיָמִי כַּבְּל אֲזַל | וְכֵן אֲמַר־לֵה לְחִפְיָמִי כַּבְּל אַל־תְּהוֹבֵר הַעֲלֵנִי קָדָם מַלְּכָא וּפְשָׂרָא לְמַלְּכָא אַחְוָא: 25 אֲרִין אֲרִיֹוד בְּהַתְּבַהֲלָה הִנְעַל לְדִנְיָאֵל קָדָם מַלְּכָא וְכֵן אֲמַר־לֵה דִּי־הַשְׁבַּחַת נְבוֹר מוֹבְנִי גְלוּתָא דִּי יְהוּד דִּי פְשָׂרָא לְמַלְּכָא יְהוּדַע: 26 עֵנָה מַלְּכָא וְאָמַר לְדִנְיָאֵל דִּי שְׁמַה בְּלִשְׁמַצָּר *הַאִיתְךָ (הַאִיתְךָ) כְּהֵל לְהוֹדְעַתְנִי חֲלָמָא דִּי־חַזוּת וּפְשָׂרָה: 27 עֵנָה דְנִינְאֵל קָדָם מַלְּכָא וְאָמַר רַוְהָ דִּי־מַלְּכָא שְׂאֵל לָא חֲכִימִי אֲשַׁפִּין חֲרַשְׁמִין וְזָרִין | כַּלְּיָן לְהַחְזִינָה לְמַלְּכָא: 28 בְּרַם אִוְיִי אֵלֵהּ בְּשִׁמְיָא נְלָא רִזִּין וְהוֹדַע לְמַלְּכָא נְבוֹכַדְנֶצַּר מַה דִּי לְהוּא בְּאַחְרִית יוֹמָא חֲלָמָא וְחַזוּי רַאשֵׁד עַל־מִשְׁכַּבְךָ דְנָה הוּא: 29 *אַנְתָּה (אַנְתָּה) מַלְּכָא רֵשׁוּנְךָ עַל־מִשְׁכַּבְךָ סִלְקוּ מַה דִּי לְהוּא אַחְרֵי דְנָה וְנִלְא רִזָּא הוֹדְעָךָ מַה דִּי לְהוּא: 30 וְאַנְתָּה לָא בְּחֻמְתָּא דִּי־אִיתִי בִּי מוֹכַל־חֵילָא רַוְהָ דְנָה גְלִילִי לִי לְהוֹן עַל־דְּבַרְתָּ דִּי פְשָׂרָא לְמַלְּכָא | הוֹדְעוּן וְרֵשׁוּנִי לְבַבְךָ תְּנַדַּע: 31 *אַנְתָּה (אַנְתָּה) מַלְּכָא תוֹהַ תְּהוּת וְחַזוּת וְאִלוּ צִלְם חַד שְׁנִיָא צִלְמָא דְכַן כַּב וְזִינָה נִסְיָר קָאָם לְקַבְּלָךְ וְרַוְהָ דְחֵיל: 32 הוּא צִלְמָא רַאשֵׁה דִּי־דְרֵבְתָב טָב תְּהוּתִי וְדַרְעוּתִי דִּי כֶסֶף מַעוּתִי וְנִרְכַּתְהָ דִּי נַחֲשׁ: 33 שְׁקוּדִי דִּי פְרוּזַל רְגִלוּתִי *מַנְהוּן (מַנְהוּן) דִּי פְרוּזַל *יּוֹמַנְהוּן (יּוֹמַנְהוּן) דִּי חֶסֶף: 34 תְּהוּת תְּהוּת עַד דִּי תַנְגַּרְתָּ אֲבָן דִּי־לָא בִידִין וּמַחַת לְצִלְמָא עַל־רְגִלוּתִי דִּי פְרוּזַל וְחֶסֶף וְהַדְקַת הַמּוֹן: 35 בְּאֲרִין חָקוּ כַחְדָּה פְרוּזַל חֶסֶף נַחֲשָׂא כֶסֶף וְדִבְרָא וְהוּוּ כְּעוּר מוֹדֵר־רִישׁוּ וְנִשָּׂא הַמּוֹן רִוְחָא וְכַל־אַחַר לָא הַשְׁתַּכַּח לְהוֹן וְאַבְנָא | דִּי־מַחַת לְצִלְמָא תְּהוּת לְטוּר רַב וּמַלְּת כַּל־אַרְעָא: 36 דְנָה חֲלָמָא וּפְשָׂרָה נִאֲמַר קָדָם־מַלְּכָא: 37 *אַנְתָּה (אַנְתָּה) מַלְּכָא מַלְּךְ מַלְּכָא דִּי אֵלֵהּ שְׁמִיָא מַלְּכּוּתָא חֶסֶף וְתַקְפָּא וְיִקְרָא וְיִבְרַךְ: 38 וּבְכַל־דִּי *דְּאַרִין (דְּאַרִין) בְּגִי־אַרְשָׂא חִזוּת בְּרָא וְעוֹר־שְׁמֵיָא | יָתִב בִּידְךָ וְהַשְׁלִטְךָ בְּכַלְהוֹן *אַנְתָּה (אַנְתָּה) הוּא רַאשֵׁה דִּי דְבַתָּא: 39 וּבְתַרְךָ חָקוּם מַלְכוּ אַחְרֵי אֲרַעָא מַנְדָּי וּמַלְכוּ *תְּלִיתָא (תְּלִיתָא) אַחְרֵי דִּי נַחֲשָׂא דִּי תִשְׁלַט בְּכַל־אַרְעָא: 40 וּמַלְכוּ *רְבִיעִיָה (רְבִיעִיָה) רְבִיעִיָה (תְּהוּא תַקִּיפָה כְּפְרוּזַל כַּל־קַבְּל דִּי פְרוּזַל מַחְדָּק וְחַשְׁל פְּלָא וְכְּפְרוּזַל דִּי־מַרְעַע כַּל־אַלִּין תַּדְרַךְ וְתַרַע: 41 וְדִי־חַזוּתָה רְגִלוּתָא וְאַצְבָּעוּתָא *מַנְהוּן (מַנְהוּן) חֶסֶף דִּי־פַחַר *יּוֹמַנְהוּן (יּוֹמַנְהוּן) פְרוּזַל מַלְכוּ פְּלִיגָה תְּהוּת וּמִן־נְצַבְתָּא דִּי פְרוּזַל לְהוּא־בַה כַּל־קַבְּל דִּי חַזוּתָה פְרוּזַל מְעַרְב בְּחֶסֶף טַיָּא: 42 וְאַצְבָּעוּת רְגִלוּתָא *מַנְהוּן (מַנְהוּן) פְרוּזַל *יּוֹמַנְהוּן (יּוֹמַנְהוּן) חֶסֶף מוֹרְקַצַּת מַלְכוּתָא תְּהוּת תַקִּיפָה וּמַנְהוּת תְּהוּת תְּבִירָה: 43 *דִּי (דִּי) וְנִדִּי חַזוּת פְרוּזַל מְעַרְב בְּחֶסֶף טַיָּא מַחְדָּרְבִין לְהוֹן בְּזַבַּע אֲנִשָּׂא וְלָא־לְהוֹן דְּבַקִּין דְנָה עַם־דְנָה הַא־כְרִי פְרוּזַל לָא מַחְדָּרְבִין עַם־חֶסֶף: 44 וְבִיּוֹמֵיחוֹן דִּי מַלְכָּא אֲזַן וְקִים אֵלֵהּ שְׁמִיָא מַלְכוּ דִּי לְעַלְמִין לָא תַחַפְּל וּמַלְכוּתָה לְעַם אַחְרֵן לָא תַשְׁתַּבַּח תַּדְרַךְ וְחֶסֶף כַּל־אַלִּין מַלְכוּתָא וְהִיא תַקוּם לְעַלְמִיָּא: 45 כַּל־קַבְּל דִּי־חַזוּת דִּי מוֹשְׁרָא אַחְזַרְתָּ אֲבָן דִּי־לָא בִידִין וְהַדְקַת פְרוּזַל נַחֲשָׂא חֶסֶף כֶּסֶף וְדִבְרָא אֵלֵהּ רַב הוֹדַע לְמַלְּכָא מַה דִּי לְהוּא אַחְרֵי דְנָה וְנִצְיָב חֲלָמָא וּמַחְמוּן פְשָׂרָה: 46 פּ בְּאֲרִין מַלְּכָא נְבוֹכַדְנֶצַּר נְפַל עַל־אַנְפוּהִי וּלְדִנְיָאֵל סַגְר וּמַנְחָה וְנִיחַחוֹן אֲמַר לְנַסְכָּה לָהּ: 47 עֵנָה מַלְּכָא לְדִנְיָאֵל וְאָמַר מוֹךְשָׁט דִּי אֵלֵהּכּוֹן הוּא אֵלֵהּ אֵלֵהּ וּמַרָא מַלְכִין וְנִגְלָה רִזִּין דִּי וְכַלְתָּ לְמַנְלָא רַוְהָ דְנָה: 48 אֲרִין מַלְּכָא לְדִנְיָאֵל רַבִּי וּמַחְזֵן רַבְרַבּוּן שְׁרִיָּן יַחְבַּלְה וְהַשְׁלִטָה עַל כַּל־מַדְיַת כַּבְּל וְרַב־סַנְיָן עַל כַּל־חֲכִימִי כַּבְּל: 49 וְדִנְיָאֵל בְּעָא מוֹרְמַלְכָא וּמִנִּי עַל עֲבִירְתָּא דִּי מַדְיַת כַּבְּל לְשַׁדְרָךְ מִישָׁד נְעַבְר וְנִוּוּ דְנִינְאֵל בְּתַרַע מַלְּכָא: פ

3

1 נְבוֹכַדְנֶצַּר מַלְּכָא עַבַר צִלְם דִּי־דְרֵבְתָב רִוְמָה אֲמִין שְׁתִּין אֲמִין שֶׁת אֲקִימָה בְּבַקְעַת דִּוְרָא בְּמַדְיַת כַּבְּל: 2 וְנְבוֹכַדְנֶצַּר מַלְּכָא שֶׁלַח לְמַכְנֵשׁ | לְאַחַשְׁדְרָפְנִיא סַנְגַּיָּא וּפְחוּתָא אַדְרִינְרִיא גְּדַבְרָיא דְתַבְרָיא תַפְתָּא וְכַל שְׁלִטְנִי מַדְיַתָּא לְמַתָּא לְחַנְפָּת צִלְמָא דִּי תַקִּים נְבוֹכַדְנֶצַּר מַלְּכָא: 3 בְּאֲרִין מַחְדָּרְבִין אַחַשְׁדְרָפְנִיא סַנְגַּיָּא וּפְחוּתָא אַדְרִינְרִיא גְּדַבְרָיא תַפְתָּא וְכַל שְׁלִטְנִי מַדְיַתָּא לְחַנְפָּת צִלְמָא דִּי תַקִּים נְבוֹכַדְנֶצַּר מַלְּכָא *וְקַאמִין (וְקַאמִין) לְקַבְּל צִלְמָא דִּי תַקִּים נְבוֹכַדְנֶצַּר: 4 וְקַרְוָא קַרָּא בְּחֵיל לְכוּן אֲמִרִין עֲמִמָּא אֲמִיא וּלְשִׁנְיָא: 5 בְּעַדְנָא דִּי־תַשְׁמַעוּן קַל קַרְגָּא מְשֻׁרוּקִיתָא *קִיתְרוּס

(קתרוס) שבקא פסנתרין סומפניג וכל זני זמרא תפלו וחסגודו לצלם דהבא די תקים נבוכדנצר מלכא: 6 ומן דירלא יפל ויסגד בהשענתא ותרמא לגואאתון נורא גקד תא: 7 פל קבל דנה בהזמנא כרי שמעון פלעממנא קל קרנא משרוקיתא *קיתרס (קתרוס) שבקא פסנטרין וכל זני זמרא נפלו פלעממנא אמנא ולשנא סגדו לצלם דהבא די תקים נבוכדנצר מלכא: 8 פל קבל דנה בהזמנא קרבו גברין פשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא: 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לשלמין חיי: 10 *אנתה (אנת) מלכא שמת טעם די כל אש דיישמע קל קרנא משרוקיתא *קיתרס (קתרוס) שבקא פסנתרין *וסיפניה (וסיפניה) וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: 11 ומן דירלא יפל ויסגד ותרמא לגואאתון נורא גקד תא: 12 איתי גברין יהודאין דיימנית ויהון על עבדת מדינת ככל שדך מישך ועבד ננו גבריא אלף לא שמו *עלף (עלף) מלכא טעם *לא להיך (לא להיך) לא פלחין ולצלם דהבא די תקימת לא סגדו: 13 בארין נבוכדנצר ברעו ונמה אמר לתינה לשדך מישך ועבד ננו בארין גבריא אלף חיתוי קהם מלכא: 14 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדך מישך ועבד ננו לאלהי לא איתכון פלחין ולצלם דהבא די תקימת לא סגדו: 15 כשן הן איתכון עתידו די בעדא דייחשמעון קל קרנא משרוקיתא *קיתרס (קתרוס) שבקא פסנתרין וסימפניה וכל זני זמרא תפלו וחסגודו לצלמא דייעבדת והן לא חסגודו בהשענתא תחרמון לגואאתון נורא גקד תא ומן יהיא אלה די ישויבוכון מודי: 16 ענו שדך מישך ועבד ננו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחה על דנה פתגם להתבוחד: 17 הן איתי אלהא דייאנחא פלחין וכל לשויבונתא מן אתון נורא גקד תא ומן יהי מלכא ישויב: 18 ותן לא ידיע להוא דך מלכא די לאלהיך לא *איתנא (איתנא) פלחין ולצלם דהבא די תקימת לא נסגד: 19 בארין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפיה *אשתני (אשתני) על שדך מישך ועבד ננו ענה ואמר למנא לאתנא חד שבעה על די חנה למניה: 20 ולגברין גבריהו די בחילה אמר לכפתה לשדך מישך ועבד ננו למרמא לאתון נורא גקד תא: 21 בארין גבריא אלף פתחו בסרפליהון *פטישיון (פטישיון) וכרבלתהון ולבשיהון ורמיו לגואאתון נורא גקד תא: 22 פל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתנא אזה ותרמא גבריא אלף די חסלו לשדך מישך ועבד ננו קשל המון שביבא די נורא: 23 וגבריא אלף תקלתהון שדך מישך ועבד ננו נפלו לגואאתון נורא גקד תא מכפתין: 24 ארין נבוכדנצר מלכא תנה וקם בהתבטלה ענה ואמר להך ברוחי הלא גברין תלתא רמינא לגואאתון מכפתין עניו ואמרין למלכא נציבא מלכא: 25 ענה ואמר האנחה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגואאתון וחקל לא איתי בהון ורוח די *רביעיא (רביעיא) דמה לבראליהו: 26 בארין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא גקד תא ענה ואמר שדך מישך ועבד ננו עבדו דייאלהא *עלף (עלף) פקו ואחו בארין נפלו שדך מישך ועבד ננו מן גואאתון נורא: 27 ומתכנשו אחשדרכא סננא ופחותא וחדברי מלכא תניו לגבריא אלף די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחד וסרפליהון לא שגו וריח נור לא עדת בהון: 28 ענה נבוכדנצר ואמר ברין אלתהון דיישדך מישך ועבד ננו דיישלח מלאכה ושויב לעבדו די התרצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויתבו *גשמהון (גשמהון) די לא יפלחין ולא יסגדו לכל אלה לתן לאלתהון: 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן דייאמר *שלה (שלה) על אלתהון דיישדך מישך ועבד ננוא חדמין ויעבד ובינה נגלי ושתנה פל קבל די לא איתי אלה אחרון דייחבל להצלה כדנה: 30 בארין מלכא הצלח לשדך מישך ועבד ננו במדינת כבל: 31 נבוכדנצר מלכא לכלעממנא אמנא ולשנא דייאמרין (דירין) ככל ארעא שלמכון ושנא: 32 אתא ותמהא די עבד עמי אלהא *עלף (עלף) שפר קדמי להחנה: 33 אתוהי כמה רבדין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר:

4

1 אנה נבוכדנצר שלה תוית כביתי ורענו בהיכלי: 2 חלם תוית וידחלגני ותרחרין על משכבי וחוני ראשי ובהלגני: 3 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי כבל דייפשר חלמא יהודעני: 4 בארין *עללין (עללין) עליון חרטמא אשפא *פשדא (פשדא) ונורא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לאמהודעין לי: 5 ועד אחרין על קדמי דניאל דיישמה בלששאר כשם אלהי ודי ריחאלהון קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: 6 בלששאר רב חרטמא די אנה ירעת די ריח אלתי קדישין

7 וְכִי-לָרֹא אֲנִי לְךָ חַזוֹי חֲלָמֵי דַי־חַזוֹת וּפְשָׁרָה אָמַר: 7 וְחַזוֹי רֵאשִׁי עַל־מְשַׁכְּבֵי חֹזֵה הַחֹזֵת וְאֵלֹי
 אֵילָן בְּנוֹא אֲרַעָא וְרוּמָה שְׂנַיָּא: 8 רְבָה אֵילָנָא וּתְקַף וְרוּמָה וּמֵטָא לְשִׁמְיָא וְחֻזְחָה לְסוּף כְּל־אֲרַעָא:
 9 עֲפִיָה שְׁפִיר וְאִנְבָּה שְׂנַיָּא וּמִזוֹן לְכִלְא בָּהּ תַּחְלוּהֵי תַטְלֵל וּ חִינְתָּ בְּרָא וּבַעֲנֹפוּהֵי *יִדְרוֹן (יִדְרוֹן) צַפְרֵי
 שְׂמַיָּא וּמְנָה יִתְגִּין כְּל־בַּשְּׂרָא: 10 חֹזֵה הַחֹזֵת בְּחַזוֹי רֵאשִׁי עַל־מְשַׁכְּבֵי וְאֵלֹי עִיר וְקַדִּישׁ מִן־שְׂמַיָּא נַחְתָּ:
 11 קְרָא כְּחֹזֵל וְכֹן אָמַר גְּדוֹ אֵילָנָא וְקַצְצוּ עֲנֹפוּהֵי אֲתֵרוּ עֲפִיָה וּבְכִירוּ אִנְבָּה תְּגַד חֵיוָתָא מִן־תַּחְלוּהֵי
 וְצַפְרֵיָא מִן־עֲנֹפוּהֵי: 12 בְּרַם עַקֵּר שְׂרֻשׁוּהֵי בְּאֲרַעָא שְׁבָקוּ וּבִאָסוּר דַי־פְּרוּזֵל וְנָחַשׁ בְּרַחְמָא דַי כְּרָא
 וּבַטֵּל שְׂמַיָּא וְצַטְבַּע וְעַם־חֵיוָתָא חֲלָקָה בַּעֲשָׁב אֲרַעָא: 13 לְכַבֵּה מִן־*אֲנוּשָׂא (אֲנַשָׂא) יִשְׁזוֹן וּלְכַב חֵיוָה
 וְיִתְיַב לָהּ וּשְׁבַעַה עֲדָגִין וְחֲלָפוֹן עֲלוּהֵי: 14 בְּגִזְרַת עִירִין פְּתִנְמָא וּמֵאֲמַר קַדִּישִׁין שְׁאַלְתָּא עַד־דְּכֹרַת
 דַי יִבְרַעוֹן חֲזַיָּא דַי־שְׁלִישׁ *עֵלְיָא (עֵלְיָא) בְּמַלְכוּת *אֲנוּשָׂא (אֲנַשָׂא) וְלִמְן דַי יִצְבָּא וְיִתְנַהֵב וּשְׁפַל אֲנָשִׁים
 יָקִים *עֵלְיָהּ) עֵלְיָהּ: 15 דַיָּה חֲלָמָא חֹזֵת אָנָּה מִלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר *וְאִנְתָּה (וְאִנְתָּה) בְּלַטְשַׁאצְר פְּשָׂרָא ו
 אָמַר כְּל־קַבְלֵי דַי וְכִל־חַפְמִי מַלְכוּתֵי לֹא־יְכִלִין פְּשָׂרָא לְהוֹרְעֵנִי *וְאִנְתָּה (וְאִנְתָּה) כְּחַל דַי וְיַחֲדֵי אֵלְהִין
 קַדִּישִׁין קַד: 16 אֲדִין דַי־נְאִל דַי־שְׁמָה בְּלַטְשַׁאצְר אֲשִׁתּוּמַם כְּשַׁעַה חַדָּה וְרַעֲיָנֵהּ וּבְחֵלְנָה עֵנָה מִלְכָּא
 וְאָמַר בְּלַטְשַׁאצְר חֲלָמָא וּפְשָׂרָא אֵל־וּבְחֵלְדָּ עֵנָה בְּלַטְשַׁאצְר וְאָמַר *מְרָא (מְרָא) חֲלָמָא *לְשִׁנְאָד
 (לְשִׁנְאָד) וּפְשָׁרָה *לְעִרוֹד (לְעִרוֹד): 17 אֵילָנָא דַי חֹזֵת דַי רְבָה וּתְקַף וְרוּמָה וּמֵטָא לְשִׁמְיָא וְחֻזְחָה
 לְכִל־אֲרַעָא: 18 וְעֲפִיָה שְׁפִיר וְאִנְבָּה שְׂנַיָּא וּמִזוֹן לְכִלְא בָּהּ תַּחְלוּהֵי תַדִּירוֹ חֵיוָתָּ בְּרָא וּבַעֲנֹפוּהֵי יִשְׁכַּנּוּ
 צַפְרֵי שְׂמַיָּא: 19 *אִנְתָּה (אִנְתָּה) חֵיוָתָּ הַיָּא מִלְכָּא דַי רַבִּית וּתְקַפְתָּ וְרַבִּיתְךָ רַבְתָּ וּמֵטָת לְשִׁמְיָא וּשְׁלַטְנִיד
 לְסוּף אֲרַעָא: 20 וְכִי חֹזֵה מִלְכָּא עִיר וְקַדִּישׁ נַחְתָּ וּ מִן־שְׂמַיָּא וְאָמַר גְּדוֹ אֵילָנָא וְחַבְלוּהֵי בְּרַם עַקֵּר
 שְׂרֻשׁוּהֵי בְּאֲרַעָא שְׁבָקוּ וּבִאָסוּר דַי־פְּרוּזֵל וְנָחַשׁ בְּרַחְמָא דַי כְּרָא וּבַטֵּל שְׂמַיָּא וְצַטְבַּע וְעַם־חֵיוָתָּ בְּרָא
 חֲלָקָה עַד דַי־שְׁבַעַה עֲדָגִין וְחֲלָפוֹן עֲלוּהֵי: 21 דַיָּה פְּשָׂרָא מִלְכָּא וּגְזֵרַת *עֵלְיָא (עֵלְיָא) הוּא דַי מֵטָת
 עַל־*מְרָא (מְרָא) מִלְכָּא: 22 וְכִי מְרַדִּין מִן־אֲנַשָׂא וְעַם־חֵיוָתָּ בְּרָא לְחֹזֵה מִדְּרָךְ וְעֵשְׂבָא כְּתוּרִין וְלָךְ
 וְטַעֲמוֹן וּמֵטָל שְׂמַיָּא לָךְ מִצְבַּעִין וּשְׁבַעַה עֲדָגִין וְחֲלָפוֹן *עֵלְיָךְ (עֵלְיָךְ) עַד דַי־תְּנַדַּע דַי־שְׁלִישׁ *עֵלְיָא
 (עֵלְיָא) בְּמַלְכוּת אֲנַשָׂא וְלִמְן דַי יִצְבָּא וְיִתְנַהֵב: 23 וְכִי אָמַרו לְמַשְׁבַּכ עַקֵּר שְׂרֻשׁוּהֵי דַי אֵילָנָא מַלְכוּתְךָ
 לָךְ קִנְיָה מִן־דַי תְּנַדַּע דַי שְׁלַטֵן שְׂמַיָּא: 24 לָחַן מִלְכָּא מִלְכֵי יִשְׁפַר *עֵלְיָךְ (עֵלְיָךְ) *וּחַטְיָךְ (וּחַטְיָךְ)
 בְּצַדְקָה פְּרַק וְעִוְוָתְךָ בְּמַתָן עֲגִין חֵן תַּחֲוָא אַרְכָּה לְשִׁלְוָתְךָ: 25 כְּלָא מֵטָא עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא: פ
 26 לְקִצַּת יְחִין תְּרִי־עֲשַׂר עַל־הֵיכַל מַלְכוּתָא דַי כְּבַל מַחֲלַף הוּא: 27 עֵנָה מִלְכָּא וְאָמַר הֲלֹא דַא־הוּא
 כְּבַל רַבְתָּא דַי־אָנָּה בְּנִיתָהּ לְבֵית מִלְכוּתָּ חֲסִין וְלִיקֵר הַדְרִי: 28 עוֹד מִלְתָּא בְּפַם מִלְכָּא קַל
 מִן־שְׂמַיָּא נַפֵּל לָךְ אֲמַרִין נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא מַלְכוּתָּא עַדֵת מְנָךְ: 29 וּמִן־אֲנַשָׂא לָךְ מְרַדִּין וְעַם־חֵיוָתָּ בְּרָא
 מִדְּרָךְ עֵשְׂבָא כְּתוּרִין לָךְ וְטַעֲמוֹן וּשְׁבַעַה עֲדָגִין וְחֲלָפוֹן *עֵלְיָךְ (עֵלְיָךְ) עַד דַי־תְּנַדַּע דַי־שְׁלִישׁ *עֵלְיָא
 (עֵלְיָא) בְּמַלְכוּת אֲנַשָׂא וְלִמְן דַי יִצְבָּא וְיִתְנַהֵב: 30 בַּת־שַׁעְתָּא מִלְתָּא סַפַּת עַל־נְבוּכַדְנֶצַּר וּמִן־אֲנַשָׂא
 טְרִיד וְעֵשְׂבָא כְּתוּרִין יֹאכֵל וּמֵטָל שְׂמַיָּא נִשְׁמָה וְצַטְבַּע עַד דַי שַׁעְרָה כְּנַשְׂרִין רַבָּה וּטְפֹרוּהֵי כְּצַפְרִין:
 31 וּלְקִצַּת וּמְנָה אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַּר עֲגִין וּלְשִׁמְיָא נְטִלַת וּמְנַדַּעֵי עֲלֵי יִתְיַב *וּלְעֵלְיָא (וּלְעֵלְיָא) וּלְעֵלְיָא (וּלְעֵלְיָא) בְּרַבְתָּ וְיַחֲדֵי
 עֵלְמָא שְׁבַחַת וְהַדְרַת דַי שְׁלַטְנָה שְׁלַטֵן עֲלָם וּמַלְכוּתָּ עַם־דַּר וְדַר: 32 וְכִל־*דְּאָרֵי (דְּיִרְיָ) אֲרַעָא כְּלָה
 חַשְׁבִּין וְכְּמַצְבִּיָּה עַבְדָּ בְּחֵיל שְׂמַיָּא *וְדְאָרֵי (וְדְאָרֵי) אֲרַעָא וְלֹא אִיתֵי דַי־יִתְמָא בִידָהּ וְאָמַר לָהּ מְהַ
 עַבְדָּת: 33 בַּהּ וּמֵנָּה מְנַדַּעֵי יִתְיַב עֲלֵי וְלִיקֵר מַלְכוּתֵי הַדְרִי וְזוּי יִתְיַב עֲלֵי וְלֵי הַדְּכִרִי וְרַבְרַבְנֵי וְכַעֲזוֹן
 וְעַל־מַלְכוּתֵי הַתְּקַנְתָּ וְרַבּוּ וְיִתְרַה חֻסְפַת לִי: 34 כְּעֵן אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַּר מִשְׁבַּח וּמִרוּמַם וּמִתְדַר לְמִלְדָּ
 שְׂמַיָּא דַי כְּל־מַעֲבֹדוּהֵי קִשְׁט וְאַרְחַתְהָ דַיִן וְדִי מַחֲלָכִין בְּגַהּ וְכֵל לְהַשְׁפִּילָה: פ

5

1 בְּלַטְשַׁאצְר מִלְכָּא עַבְדָּ לְחַם רַב לְרַבְרַבְנֵיהֵי אֵלְהֵי וּלְקַבְלֵל אֲלַפָּא חַמְרָא שְׁתָּה: 2 בְּלַטְשַׁאצְר אָמַר ו
 בְּטַעֲם חַמְרָא לְחִיתָהּ לְמַאֲנֵי דַהֲבָא וְכַסְפָּא דַי הִנְפֵק נְבוּכַדְנֶצַּר אֲבוּהֵי מִן־הֵיכַלָּ דַי בִירוּשָׁלַם וְיִשְׁתוֹן
 בַּהוֹן מִלְכָּא וְרַבְרַבְנֵיהֵי שְׁנִלְתָּהּ וְלִחֲנַתָּה: 3 בַּאֲדִין חֵיוָתֵי מַאֲנֵי דַהֲבָא דַי הִנְפֵקוּ מִן־הֵיכַלָּא דַי־בֵית
 אֵלְהָא דַי בִירוּשָׁלַם וְאִשְׁתוֹ בַּהוֹן מִלְכָּא וְרַבְרַבְנֵיהֵי שְׁנִלְתָּהּ וְלִחֲנַתָּה: 4 אִשְׁתוֹ חַמְרָא וּשְׁבַחוּ לֵאלֹהֵי
 דַהֲבָא וְכַסְפָּא וְנַחְשָׂא פְרוּזָא אַעָא וְאִבְבָּא: 5 בַּת־שַׁעְתָּה *נַפְקוּ (נַפְקוּ) וְנַפְקָה (אֲצַפְכוּ) דַי יִדְ־אֲנַשׁ וְכַתְכוּ לְקַבְלֵ
 נְבַרְשִׁטָּא עַל־גִּירָא דַי־כַתְל הֵיכַלָּא דַי מִלְכָּא וּמִלְכָּא חֹזֵה פַס וְדָה דַי כַתְבָּת: 6 אֲדִין מִלְכָּא זִינְהֵי
 שְׁנוּהֵי וְרַעֲיָנֵהּ וּבְחֵלְנָה וְקִטְרֵי חַרְצָה מִשְׁתְּרִין וְאַרְכְּבָתָהּ דַּא לָדָא נְקַשּׁוּ: 7 קְרָא מִלְכָּא בְּחֵיל לְהַעֲלָה

לְאַשְׁפּוּיָא *כְּשִׁדְיָא (כְּשִׁדְיָא) וְזִנְיָא עִנְה מַלְכָא וְאָמַר | לְחִכְמֵי כְּבָל דִּי כְּל־אֲנָשׁ דִּי־יִקְרָה כְּתָבָה דְנָה
 וּפְשָׁרָה יְחַוְנֵי אַרְגוֹנָא וּלְבָשׁ *וְהַמּוֹנָא (וְהַמּוֹנָא) דִּי־דְתָבָא עַל־צְוֹאֲרֵה וּתְלַתִּי בַמְּלֻכּוּתָא יִשְׁלַט׃
 ס ⁸ אַדְוֵן *עַלְלוֹן (עַלְלוֹן) כֹּל חִכְמֵי מַלְכָא וְלֹא־כְּתָלִין כְּתָבָא לְמַקְרָא *וּפְשָׁרָא (וּפְשָׁרָה) לְהוֹדֵעָה
 לְמַלְכָא׃ ⁹ אַדְוֵן מַלְכָא בְּלִשְׁאֲצֹר שְׁנִיא מִתְּבָהֵל וְזוּזְיָה שְׁנִין עֶלוּזָה וְדַבְרֵי בְּנוּהִי מִשְׁתַּבְּשׁוּ׃ ¹⁰ מַלְכָּתָא
 לְקַבְּל מַלְיָ מַלְכָּא וְדַבְרֵי בְּנוּהִי לְבֵית מוֹשְׁתָּא *עַלְלָת (עַלְלָת) עֵגֶת מַלְכָּתָא וְאַמְרַת מַלְכָּא לְעַלְמִין חַיִּי
 אֶל־יְבִהֲלוּךְ רַעִיוֹנְךָ וְזוּזְיָה אֶל־יִשְׁתַּמוּ׃ ¹¹ אִיתִי גֹבַר בַּמְּלֻכּוּתְךָ דִּי רוּחַ אֱלֹהִין קָדִישׁוֹן בַּהּ וְבִיוֹמֵי
 אַבּוּךָ נְהִירוּ וְשָׁכְלַתְנוּ וְחִכְמָה כְּחֻכְמַת־אַלְהִין הַשְׁתַּכַּחַת בַּהּ וּמַלְכָּא נִבְכַדְנָצַר אַבּוּךָ רַב חַרְשָׁמִין
 אֲשָׁפִין כְּשִׁדְיָאן וְזִנְיָן חִקְיָמָה אַבּוּךָ מַלְכָּא׃ ¹² כְּל־קָבָל דִּי רוּחַ | וְתִירָה וּמַנְדֵּעַ וְשָׁכְלַתְנוּ מִפְּשַׁר חַלְמִין
 וְאַחֲלוּת אַחֲרֵין וּמִשְׁרָא קַטְרִין הַשְׁתַּכַּחַת בַּהּ בְּדִנְיָאֵל דִּי־מַלְכָּא שֶׁם־שֶׁמָּה בְּלִשְׁאֲצֹר כַּעַן דְּנִיגָאֵל וְיַקְרֵי
 וּפְשָׁרָה וְיַחַתְנוּ׃ פ ¹³ בַּאֲדִין דְּנִיגָאֵל הַעַל קְרָם מַלְכָּא עִנְה מַלְכָּא וְאָמַר לְדִנְיָאֵל *אַנְתָּה (אַנְתָּה) הוּא
 דְּנִיגָאֵל דִּי־מִן־בְּנֵי נְלוּתָא דִּי יְהוּדָה דִּי הִיִּתִי מַלְכָּא אֲבִי מִן־יְהוּדָה׃ ¹⁴ וְשִׁמְעַת *עַלְיָךְ (עַלְיָךְ) דִּי רוּחַ אֱלֹהִין
 בְּךָ נְהִירוּ וְשָׁכְלַתְנוּ וְחִכְמָה וְיִתְרָה הַשְׁתַּכַּחַת בְּךָ׃ ¹⁵ וְכַעַן הַעֲלוּ קְדָמִי כְּחִמְיָא אֲשָׁפּוּיָא דִּי־כְתָבָה דְנָה
 יִקְרוּן וּפְשָׁרָה לְהוֹדֵעַתְנִי וְלֹא־כְּתָלִין שֶׁר־מַלְתָּא לְהַחְנוּהָ׃ ¹⁶ וְאַנְהָ שִׁמְעַת *עַלְיָךְ (עַלְיָךְ) דִּי־תוּכַל
 (תּוּכַל) שֶׁרִין לְמַפְשַׁר וְקַטְרִין לְמִשְׁרָא כַּעַן הֵן *תוּכַל (תּוּכַל) כְּתָבָא לְמַקְרָא וּפְשָׁרָה לְהוֹדֵעַתְנִי
 אַרְגוֹנָא תְּלַבֵּשׁ *וְהַמּוֹנָא (וְהַמּוֹנָא) דִּי־דְתָבָא עַל־צְוֹאֲרֵךְ וּתְלַתָּא בַּמְּלֻכּוּתָא תְּשַׁלַּט׃ פ ¹⁷ בַּאֲדִין
 עִנְה דְּנִיגָאֵל וְאָמַר קְרָם מַלְכָּא מִתְּנַדְךָ לְךָ לְהוֹן וְנִבְזוּבְתָךְ לְאַחַרְוֵן תֵּב בְּרָם כְּתָבָא אַקְרָא לְמַלְכָּא
 וּפְשָׁרָא אַהוּדֵעָה׃ ¹⁸ *אַנְתָּה (אַנְתָּה) מַלְכָּא אֱלֹהָא *עַלְיָא (עַלְיָא) עַלְיָהָ (מַלְכּוּתָא) וְרַבּוּתָא וּקְרָא וְתַדְרָה יְהַב
 לְנִבְכַדְנָצַר אַבּוּךָ׃ ¹⁹ וּמִן־רַבּוּתָא דִּי יְחַבֵּלָהּ כֹּל עֻמְיָא אֲמִיא וְלִשְׁנִיא הוּן *זַאֲשׁוּן (זַאֲשׁוּן) וְדַחְלוֹן
 מִן־קַדְמוּהִי דִּי־תְנוּהָ צָבָא תָּוָא קַטְל וְדִי־תְנוּהָ צָבָא תְנוּהָ מִחַא וְדִי־תְנוּהָ צָבָא תְנוּהָ מִרְים וְדִי־תְנוּהָ צָבָא
 תְנוּהָ מִשְׁפִּיל׃ ²⁰ וְכַדִּי רַם לְבָבָה וְרוּחָה תִקְפַּת לְהוֹדֵה הִנַּחַת מִן־פְּרָסָא מַלְכּוּתָהּ וּקְרָה הַעֲדִי מִנָּה׃
²¹ וּמִן־בְּנֵי אֲנָשָׁא טָרִיד וְלִבְבָהּ | עַם־חַיּוֹתָא *שׁוּי (שׁוּי) וְעַם־עֲדְרָיָא מְדוּרָה עֲשָׂבָא כְּתוּרִין וְעַמְמֻנָּה
 וּמְטַל *עַלְיָה (עַלְיָה) וְצַטְבַּע עַד דִּי־יָדַע דִּי־שְׁלִיט אֱלֹהָא *עַלְיָא (עַלְיָא) בְּמַלְכּוּתָא אֲנָשָׁא וּלְמַדֵּי יָצָבָה
 וְתַקִּים *עַלְיָה (עַלְיָה) *וְאַנְתָּה (וְאַנְתָּה) וְאַנְתָּה (וְאַנְתָּה) בְּרָהּ בְּלִשְׁאֲצֹר לֹא הִשְׁפַּלְתָּ לְבָבְךָ כְּל־קָבָל דִּי כְּל־דְנָה
 יָדַעַת׃ ²³ וְעַל מְרָא־שְׁמִינָא | הַתְרוּמַתָּ וּלְמִאנְיָא דִּי־כִּיּוֹתָה הִתִּיּוּ *קְדָמוּךָ (קְדָמוּךָ) *וְאַנְתָּה (וְאַנְתָּה)
 *וְנִבְכַדְנָצַר (וְנִבְכַדְנָצַר) וְנִבְכַדְנָצַר *שְׁלַתְךָ וְלִחְנַתְךָ חַמְרָא שְׁתִּין בְּהוּן וְלֹאֲלַתְיָ כְּסַפָּא וְדְתָבָא נְחִשָׁא פְרוּלָא אַעָא
 וְאַבְנָא דִּי לֹא־חַוְנִין וְלֹא־שְׁמַעִין וְלֹא יְדַעִין שְׁבַחָתָא וְלֹאֲלֵהָא דִּי־נִשְׁמַתָּה בִּיתָהּ וְכֹל־אַרְחַתְךָ לָהּ לֹא
 הִקְרַת׃ ²⁴ בַּאֲדִין מִן־קַדְמוּהִי שְׁלִיטָתָא פְּסָא דִּי־יְהוּדָה וְכַתְבָּא דְנָה רָשִׁים׃ ²⁵ וְדִנְהָ כְּתָבָא דִּי רָשִׁים מִנְּהָ
 מִנְּהָ תִקַּל וּפְרַסִין׃ ²⁶ דְנָה שֶׁר־מַלְכָּא מִנְּהָ אֱלֹהָא מַלְכּוּתְךָ וְהַשְׁלַמָּה׃ ²⁷ תַּקַּל תִּקְלוּתָהּ בַּמִּאנְיָא
 וְהַשְׁתַּכַּחַת חִסִּיר׃ ²⁸ פְּרַסִּית מַלְכּוּתְךָ וְיַהֲיִיתָ לְמַדֵּי וּפְרַסִּית׃ ²⁹ בַּאֲדִין | אָמַר בְּלִשְׁאֲצֹר וְהַלְבִּישׁוּ
 לְדִנְיָאֵל אַרְגוֹנָא *וְהַמּוֹנָא (וְהַמּוֹנָא) וְהַמּוֹנָא דִּי־דְתָבָא עַל־צְוֹאֲרֵה וְתַכְרֵוּ עֶלוּזָה דִּי־לְהוּתָא שְׁלִיטָתָא
 בַּמְּלֻכּוּתָא׃ ³⁰ בַּהּ בְּלִיָּאֵל קַטְלֵל בְּלִאֲשַׁצֹר מַלְכָּא *כְּשִׁדְיָא (כְּשִׁדְיָא) כְּשִׁדְיָהּ׃ פ

6

1 וְדַרְוִישׁ *מְדִיא (מְדִיא) מְדֹאָה קְבָל מַלְכּוּתָא כְּבַר שְׁנִין שְׁתִּין וְתַרְתִּין׃ ² שְׁפַר קְרָם דְּרוּזֵשׁ וְתַקִּים
 עַל־מַלְכּוּתָא לְאַחְשַׁדְרֶפְנִיא מִנָּהּ וּשְׁרִין דִּי לְהוּן כְּכֹל־מַלְכּוּתָא׃ ³ וְעַל מִנְּהוּן סְרַכִּין תְּלַתָּא דִּי
 דְּנִיגָאֵל חַד־מְנַהוּן דִּי־לְהוּן אַחְשַׁדְרֶפְנִיא אֵלִין וְחִבְיָן לְהוּן טַעְמָא וּמַלְכָּא לֹא־לְהוּן נִזְק׃ ⁴ אַדְוֵן דְּנִיגָאֵל
 דְנָה הוּא מִתְנַצֵּחַ עַל־סְרַכִּיָא וְאַחְשַׁדְרֶפְנִיא כְּל־קָבָל דִּי רוּחַ וְיִתְרָא בַּהּ וּמַלְכָּא עֵשִׂית לְהַקְמוּתָהּ
 עַל־כְּל־מַלְכּוּתָא׃ ⁵ אַדְוֵן סְרַכִּיָא וְאַחְשַׁדְרֶפְנִיא הוּן כַּעַן עֶלְהָ לְהַשְׁכַּחַתָּה לְדִנְיָאֵל מִצֹּדֵר מַלְכּוּתָא
 וְכֹל־עֶלְהָ וּשְׁחִיתָהּ לֹא־יִכְלִין לְהַשְׁכַּחַתָּה כְּל־קָבָל דִּי־מַהֲיִמֵן הוּא וְכֹל־שְׁלוֹ וּשְׁחִיתָהּ לֹא הַשְׁתַּכַּחַת
 עֶלוּזָה׃ ⁶ אַדְוֵן גְּבַרְיָא אֵלְךָ אַמְרִין דִּי לֹא נְהַשְׁבַּח לְדִנְיָאֵל דְנָה כְּל־עֲלָא לְהוּן הַשְׁכַּחַתָּה עֶלוּזָה בְּרַת
 אֱלֹהָהּ׃ ⁷ אַדְוֵן סְרַכִּיָא וְאַחְשַׁדְרֶפְנִיא אֵלִין הַרְגִּישׁוּ עַל־מַלְכָּא וְכוּן אַמְרִין לָהּ דְּרוּזֵשׁ מַלְכָּא לְעַלְמִין
 חַיִּי׃ ⁸ אַתְעֻטְבוּ כֹּל | סְרַכִּי מַלְכּוּתָא סִנְיָא וְאַחְשַׁדְרֶפְנִיא תְּדַבְּרָיָא וּפְחֻתָּא לְקִנְיָה קִיּוּם מַלְכָּא וְלְתַקְפָּה
 אָסַר דִּי כֹל־דִּי־יַבְעָה כְּעוּ מִן־כְּל־אַלְהָ וְאַנְשׁ עַד־יִמְיוֹן תְּלַתִּין לְהוּן מִנְּהָ מַלְכָּא יְתַרְמָא לְגַב אַרְגוֹנָא׃
⁹ כַּעַן מַלְכָּא תַקִּים אָסַרָא וְתַרְשֵׁם כְּתָבָא דִּי לֹא לְהַשְׁבִּיחָה כְּדַתְּמֵי וּפְרַסִּית דִּי־לֹא תַעֲדָא׃ ¹⁰ כְּל־קָבָל
 דְנָה מַלְכָּא דְרוּזֵשׁ רָשִׁים כְּתָבָא וְאַסְרָא׃ ¹¹ וְדִנְיָאֵל כַּדִּי יָדַע דִּי־רָשִׁים כְּתָבָא עַל לְכִיּוֹתָהּ וְכוּין שְׁחִיתָן

לה בעליהם נגד ירושלים וזמנין תלתה ביומא הוא בחד על-ברכותי ומצלא ומודא קדם אלתה כל-קבל דיי-הנא עבד מן-קדמת דנה: ס¹² אדון גבריאל אלף הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלתה: ¹³ באדון קריבו ואמרין קדם-מלכא על-אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל-אנש דיי-יבעה מן-כל-אלה ואנש עד-יומין תלתין להן מנך מלכא ותרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא פדת-מדי ופרס דירלא תעהא: ¹⁴ באדון ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן-בני גלותא די יהוד לא-שם *עלך (מלכא טעם ועל-אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה: ¹⁵ אדון מלכא כרי מלתא שמע שניא באש עלוהי ועל דניאל שם כל לשיביותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלותה: ¹⁶ באדון גבריאל אלף הרגשו על-מלכא ואמרין למלכא דע מלכא דידת למדי ופרס דיי-כל-אסר וקום דיי-מלכא יהקים לא להשניה: ¹⁷ באדון מלכא אמר והיתיל לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די *אנתה (אנתה פלח-לה בתדירא הוא ישיבך: ¹⁸ והיתיל אבן חדה ושמת על-פם ונא וסתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברכנותי די לא-תשנא צבו בדניאל: ¹⁹ אדון אזל מלכא להיכלה ובת שנת ודחנן לא-הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: ²⁰ באדון מלכא בשפר-פרא וקום בננהא ובהתבילה לגבא דיי-אריותא אזל: ²¹ וקמקרה לגבא לדניאל בקל עזיב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלתא חיא אלהך די *אנתה (אנתה פלח-לה בתדירא והכל לשיביותך מן-אריותא: ²² אדון דניאל עם-מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: ²³ אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל-קבל די קדמוהי וכוו השתכחת לי ואף *קדמוד (מלכא חבולה לא עבדה: ²⁴ באדון מלכא שניא טאב עלוהי וילדניאל אמר להנסקה מן-גבא והפס דניאל מן-גבא וכל-חבל לא-השתכח בה די הימן באלהה: ²⁵ ואמר מלכא והיתיו גביא אלף דיי-אבלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניתון ונשיחון וקא ממו לארעית גבא עד דיי-שטו בהון אריותא וכל-נרמיהון הדקו: ²⁶ באדון דרגשו מלכא כתב לכל-עממא אמא ולשנא דיי-דארין) דירין) בכל-ארעא שלמכון ושנא: ²⁷ מן-קדמי שים טעם די בכל-שלטן ומלכותי להון *זאעין) וזעיון) ודחלון מן-קדם אלתה דיי-דניאל דיי-הוא אלתא חיא וקום לעלמין ומלכותה דיי-לא תחפול ושלטנה עד-סופא: ²⁸ משיב ומצל ועבד אתין ותמחין בשמא ובארעא די שניב לדניאל מן-ד אריותא: ²⁹ ודניאל דנה הצלה במלכות דירגשו ובמלכות כורש *פרסאי) פרוסאה):

7

¹ בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל תלם חזה וחזני ראשה על-משכבה באדון חלמא כתב ראש מלין אמר: ² ענה דניאל ואמר חנה חנית בחזני עם-ליליא וארו ארבע רותי שמא מניחון לימא רבא: ³ וארבע חינו ברבדן סלקון מן-ימא שנינו גא מן-דא: ⁴ קדמיותא כארזיה ונפיון דיי-נשר לה חנה חנית עד דיי-מריטו נפיה ונפילת מן-ארעא ועל-רגליון פאנש תקימת ולבב אנש יהיב לה: ⁵ וארו חיה אחרי תנינה דמיה לרב ולשטר-חד תקמת ותלת עלעין בפמה בין *שניה) שנה) וכן אמרין לה קומי אקלי בשר שניא: ⁶ באתר דנה חנה חנית וארו אחרי כומר ולה נפיון ארבע דיי-עזר על-*נפיה) נפיה) וארבעה ראשין לתיותא ושלטן יהיב לה: ⁷ באתר דנה חנה חנית בחזני ליליא וארו חנה *רביעיה) רביעיה) דחילה ואמתי ותקיפא יתיא ושניו דיי-פרגל לה ברבדן אכלה ומדקה ושאר *ברגליה) ברגלה) רפסה והיא משניה מן-כל-חיותא די קדמיה וקרניו עשר לה: ⁸ משתפל חנית בקרניא ואלו קרן אחרי וערה סלקת *ביניהון) ביניהון) והלת מן-קרניא קדמיתא *אתעקרו) אתעקרה) מן-קדמיה) קדמה) ואלו עזין כעני אנשא בקרניא-דא ופם ממלל ברבדן: ⁹ חנה חנית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה וכתלג חזר ושער ראשה כעמר נקא פרסיה שביבין דיי-נור ונגלותה נור דלק: ¹⁰ נתר דיי-נור נגד ונפק מן-קדמוהי אלף *אלפים) אלפין) ושמשניה ורב *רבדן) רבדון) קדמוהי וקמיון דינא יתב וספרין פתיחו: ¹¹ חנה חנית באדון מן-קל מליא ברבדמא די קנא ממללה חנה חנית עד די קשילת חיותא והובד נשמה ויהיבת ליקבת אשא: ¹² ושאר חיותא העדיו שלטניהון וארבה בחזין ויהיבת להון עד-זמן ועדן: ¹³ חנה חנית בחזני ליליא וארו עם-עניי שמא כבר אנש אתה חנה ועד-עתיק יומיא משה וקדמוהי הקרביהי: ¹⁴ ולה יהיב שלטון וקר ומלכו וכל עממא אמא ולשנא לה ופלחין שלטנה שלטן עלם דיי-לא וערה ומלכותה דיי-לא תחפול: פ¹⁵ אתפרית רותי אנה דניאל כנאו ננה וחזני ראשי ובהלגני: ¹⁶ קרבת על-חד מן-קממא וציבא

אָבער מנה על-פל־דנה ואמר־לי ופֿשר מליא יהודעני: 17 אלין חיותא רבב־תא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומין מן־ארעא: 18 ויקבלון מלכותא קדישי עליגין ויחסון מלכותא עד־עלמא ועד עלם עלמנא: 19 אדון צבית לציבא על־חיותא רביעיתא די־תנת שנה מן־*כלהון (כלתיון) דחילה ותיקה *שנה) שמה די־פרזל וטפריה די־נחש אכלה מדקה ושארא ברנליה רפסה: 20 ועל־קרנא עשר די בראשה ואחר־י די סלקת *וינפלו (וינפלה) מן־*קדמיה (קדמה) תלת וקרנא דון ועיגין לה ופס ממלל רברבן ותזנה רב מן־חברתה: 21 חנה תזית וקרנא דון עברה קרב עם־קדישין ויכלה להון: 22 עד די־אתה עתיק וומא ודינא יהב לקדישי עליגין וומנא משה ומלכותא החסני קדישין: 23 כן־אמר חיותא רביעיתא מלכו *רביעיא (רביעאה) תהנא בארעא די תשנא מן־כל־מלכותא ותאכל כל־ארעא ותדושנה ותדקנה: 24 וקרנא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחר־ן יקום אחריהון והוא ישנא מן־קדמא ותלתה מלכין יהשפל: 25 ומלין לצד *עילא (עלאה) ומלל ולקדישי עליגין וכלא ויספר להשנה זמנין ודת ויתנהבון בידה עד־עדן ועדין ופלג עדן: 26 ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהוכדה עד־סופא: 27 ומלכותה ושלמנא ורבותא די מלכות תחות כל־שמיא יהיבת לעם קדישי עליגין מלכותה מלכות עלם וכל־שלמנא לה יפלחון וישתמעון: 28 עד־כה סופא די־מלתא אנה דניאל שניא ו רעיוני ובהלני וינין ישמעון עלי ומלתא בלבי נטרתי: פ

8

1 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: 2 ונראה בחזון והיה בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ונראה בחזון ואני היתי על־אובל אויל: 3 ואשא עיני ונראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים נבהות והאחת נבהת מן־השנית והנבהת עלה באחרונה: 4 ראיתי את־האיל מנחה זמה וצופנה ונבהת וכל־חיות לא־יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל: 5 ואני היתי מבין והנה צפיר־העזים בא מן־המערב על־פני כל־הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: 6 ונבא עד־האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וקרן אליו בחמת כהו: 7 וראוינו מניע וצל האיל ויתמרמר אליו ונד את־האיל וישבר את־שתי קרניו ולא־היה כח באיל לעמד לפניו וישלכהו ארצה ויתמרמה ולא־היה מציל לאיל מידו: 8 וצפיר העזים הגדיל עד־מאד וכעצמו נשברה תקרן הגדולה ונשלה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: 9 ומן־האחת מהם יצא קרן־אחת מצעירה ונתגדל יתר אל־הגגב ואל־המוזח ואל־הצבי: 10 והגדל עד־צבא השמים ותפל ארצה מן־הצבא ומן־הכוכבים ותרמסם: 11 ועד שר־הצבא הגדיל וממנו *הרים (הורם) התמיד והשלה מכוון מקדשו: 12 וצבא נתמן על־התמיר בפשע ותשלה אמת ארצה ועשתה והצליחה: 13 ואשמעה אחר־קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד־מתי החזון התמיד והפשע שמים תת וקדש וצבא מרמס: 14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: 15 והיה בראתי אני דניאל את־החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר: 16 ואשמע קול־אדם בין אוילי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלן את־המראה: 17 ונבא אצל עמדי ובכאו נבעתי ואפלה על־פני ויאמר אלי הבן בן־אדם כי לעת־קץ החזון: 18 ובדבריו עמי נרמתי על־פני ארצה ונע־בי ונעמדיני על־עמדי: 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר־יהיה באחרית היום כי למועד קץ: 20 האיל אשר־ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: 21 והצפיר השעיר מלך יגן ותקרן הגדולה אשר בין־עיניו הוא המלך הראשון: 22 ותנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכות מנוי יעמדנה ולא בכחו: 23 ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז־פנים ומבין חידות: 24 ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים: 25 ועל־שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלהו ישחית רבים ועל־שר־שרים יעמד ובאפס יד ישבר: 26 ומראה הערב והפקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: 27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקים ואעשה את־מלאכת המלך ואשתומם על־המראה ואין מבין: פ

9

1 בשנת אחת לדרגוש בן־אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות פשדים: 2 בשנת אחת למלכו אני דניאל ביהתי בספרים מספר השנים אשר הנה דבר־יהוה אל־ירמיה הנביא למלאות לחרבות ורושלים שבעים שנה: 3 ואתנה את־פני אל־אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר:

4 וְאֶתְפַּלֵּלָה לַיהוָה אֱלֹהֵי וְאֶתְנַדְּה וְאֶמְרָה אָנָּה אֱדֻנִי הָאֵל הַגָּדוֹל הַמְנַלָּא שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לֹא הִבִּיז וְלִשְׁמַרֵי מְצוּתָיו: 5 חֲטָאוּ וְעִוְבוּ *יְהִרְשֻׁעֻנוּ יְהִרְשֻׁעֻנוּ וּמְהִרְנֵנוּ וְסוֹד מִמְצוּחָהּ וּמִפְשַׁפְטֶיהָ: 6 וְלֹא שְׁמַעְנוּ אֶל-עֲבָרֶיהָ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְרוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֶל-מַלְכֵינוּ שְׂרִינוּ וְאֲבִיתֵנוּ וְאֵל כָּל-עַם הָאָרֶץ: 7 לָהּ אֱדֻנִי הַצְדִּיקָה וְלִגְוֵי בְשֵׁת הַפָּנִים כַּיּוֹם הַזֶּה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְלְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקָּרִבִים וְהַרְחֻקִים בְּכָל-הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִרְחַתְתָם שָׁם בַּמַּעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלִיךְ בָּךְ: 8 יְהוָה לָנוּ בְשֵׁת הַפָּנִים לְמַלְכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וְלְאֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר חֲטָאוּ לָךְ: 9 לְאֲדֻנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ הַרְחַמֵם וְהַסְלִיחוּת כִּי מְהִרְנֵנוּ בּוֹ: 10 וְלֹא שְׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלֵכֵת בְּתוֹרָתוֹ אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים: 11 וְכָל-יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת-תּוֹרָתְךָ וְסוֹר לְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ בְּקִלָּה וְתַתִּיר עֲלֵינוּ הָאֵלֶּה וְהַשְׁבֵּעָה אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֶבֶד-הָאֱלֹהִים כִּי חֲטָאוּ לוֹ: 12 וְיִקָּם אֶת-דִּבְרָיו (דְּבָרוֹ אֲשֶׁר-דִּבַּר עֲלֵינוּ וְעַל שְׁפָטֵינוּ אֲשֶׁר שִׁפְטוּנוּ לְהִבְיֵא עֲלֵינוּ רַעַה גִּלְגָּלָה אֲשֶׁר לֹא-נִשְׁפָּטָה תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם כְּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטָה בִּירוּשָׁלַם: 13 כְּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֵת כָּל-הַרְעָה הַזֹּאת בְּאֵה עֲלֵינוּ וְלֹא-חִלֵּינוּ אֶת-פְּגַמֵינוּ וְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹב מַעֲוָנוּ וְלְהַשְׁכִּיל בְּאַמְתָּךְ: 14 וַיִּשְׁקֵד יְהוָה עַל-הַרְעָה וּבִיבָאָה עֲלֵינוּ כִּי-צִדִּיק יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שְׁמַעְנוּ בְּקוֹלוֹ: 15 וַעֲתָה אֱדֻנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת-עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְתַעֲשֶׂה לָּהּ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה חֲטָאוּ רִשְׁעֵנוּ: 16 אֲדֻנֵינוּ כְּכָל-צְדָקָתְךָ יִשְׁבֵּנָה אַפְּךָ וְתַמְתִּיךָ מֵעִירָה וְיְרוּשָׁלַם הַרְקִדְשָׁה כִּי בְּחַטְאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל-סִבִּיבֹתֵינוּ: 17 וַעֲתָה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל-הַפִּלְתַּת עֲבָדֶיךָ וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו וְהִאָּר פָּנֶיךָ עַל-מִקְדְּשֶׁךָ הַשָּׁמַם לְמַעַן אֲדֻנֵינוּ: 18 הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְּךָ וְשִׁמְעֵ *פִּקְחָה (פִּקְחָה) עֵינֶיךָ וְרֵאחַ שְׁמֹמֹתֵינוּ וְהִעִיר אֶשְׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהָ כִּי לֹא עַל-צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: 19 אֲדֻנֵינוּ שְׁמַעְהָ אֲדֻנֵינוּ וְסִלְּחָהּ אֲדֻנֵינוּ הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶת-תַּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי-שְׁמַעְךָ נִקְרָא עַל-עִירָה וְעַל-עַמְּךָ: 20 וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר וּמְתַפַּלֵּל וּמִתְנַדְּה חֲטָאתִי וְחַטָּאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמְפִיל תַּחֲנוּתִי לְפָנֶי יְהוָה אֱלֹהֵי עַל-הַרְקִדַּשׁ אֱלֹהֵי: 21 וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר בְּתַפִּלָּה וְהֵאִישׁ גְּבַר-יֵאָל אֲשֶׁר רְאִיתִי בְּחֻזֶן בְּתַחֲלֵה מַעַף בַּיּוֹם נָגַע אֵלַי כְּעַת מְנַחֵת-עַרְבָב: 22 וְנִבֵּן וְיִדְבַר עַמִּי וַיֹּאמֶר דְּנִיָּאֵל עֲתָה וְצִאתִי לְהַשְׁכִּילָה בַּיּוֹם: 23 בְּתַחֲלֵת תַּחֲנוּנֶיךָ יֵצֵא דְבַר וְאֲנִי כְּאֵתִי לְהַזִּיד כִּי חֲמוּדוֹת אָתָּה וּבִין בְּדָבָר וְהָבִן בְּמַרְאֵה: 24 שְׁבַעִים שְׁבַעִים נְחַתְךָ עַל-עַמְּךָ וְעַל-עִיר קִדְשְׁךָ לְכֹלֵל הַפֶּשַׁע *וּלְחַתֵּם (וְלַחְתֵּם) *חַטָּאוֹת חַטָּאוֹת) וְלַכֹּפֵר עוֹן וְלְהִבְיֵא צָדֵק עַלְמַיִם וְלַחַתֵּם חֲזוֹן וְנִבְיֵא וְלִמְשַׁח קִדְשׁ קַדְשִׁים: 25 וְתִדַּע וְתִשְׁכַּח מִן-מִצְרַיִם דְּבַר לְהַשִּׁיב וְלְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם עַד-מִשִּׁיחַ נְזִיד שְׁבַעִים שְׁבַעִים וְשְׁבַעִים שָׁשִׁים וּשְׁנָיִם תְּשִׁיב וּנְבַחְתָּהּ רַחוּב וְחַרְוִיץ וּבְצוּק הַעֲתִים: 26 וְאַחֲרֵי הַשְׁבַעִים שָׁשִׁים וּשְׁנָיִם יִכְרַת מִשִּׁיחַ וְאַן לֹא וְהִעִיר וְהַקְדִּישׁ יִשְׁחִית עִם נְזִיד הַכָּא וְקִצּוֹ בְּשִׁטְף וְעַד קִץ מִלְחָמָה נְחַרְצַת שְׁמֹמוֹת: 27 וְהַגְבִּיר בְּרִית לְרַבִּים שְׁבִיעַ אַחַד וְחֻצֵי הַשְּׁבוּעַ יִשְׁבִּית וְזָבַח וּמְנַחָה וְעַל פְּנֵי שְׁקוּצִים מַשְׁמֵם וְעַד-כָּלָה וְנַחֲרִצָּה תַתִּיר עַל-שָׁמָם: 8

10

1 בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ לְכוּרְשׁ מְלֹךְ פָּרַס דָּבַר נְגִלָה לְדְנִיָּאֵל אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמוֹ בִּלְטָשְׂאָצַר וְאֵמַת הַדָּבָר וְצַבָּא גְדוֹל וּבִין אֶת-הַדָּבָר וּבִינָה לוֹ בְּמַרְאֵה: 2 בַּיָּמִים הָהֵם אֲנִי דְנִיָּאֵל הֵיטִי מְתַבָּל שְׁלֹשָׁה שָׁבָעִים יָמִים: 3 לַחַם חֲמוּדוֹת לֹא אֲכַלְתִּי וּבִשָּׁר וַיִּבֵּן לֹא-בָא אֶל-פִּי וְסוֹד לֹא-סָבַחְתִּי עַד-מֵלֶאֶת שְׁלֹשַׁת שְׁבַעִים יָמִים: 4 וּבַיּוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה לַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן וְאֲנִי הֵיטִי עַל יַד הַנְּהַר הַגָּדוֹל הוּא חֲדָקָל: 5 וְאֶשָּׂא אֶת-עֵינַי וְאֵרָא וְהִנֵּה אִישׁ-אֶחָד לְבוּשׁ בְּדִים וּמְתַנְּוִי חֲגָרִים בְּכַתֵּם אַפּוֹ: 6 וְנִוְוְתוֹ כְּתָרְשִׁישׁ וּפְנֵיו כְּמַרְאֵה בְּרָק וְעֵינָיו כְּלַפְיָדִי אִשׁ וְזֵרְעֵתוֹ וּמְרַגְלָתוֹ פְּעוֹן נְחַשְׁתׁ קָלָל וְקוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל חֲמוּד: 7 וְרֵאִיתִי אֲנִי דְנִיָּאֵל לְבַדִּי אֶת-הַמַּרְאֵה וְהָאֲנִישִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמִּי לֹא רָאוּ אֶת-הַמַּרְאֵה אֲכָל חֲרָדָה גְדֹלָה נִפְלָא עֲלֵיהֶם וַיִּכְרַחוּ בְּהַחֲבָא: 8 וְאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי וְאַרְאָה אֶת-הַמַּרְאֵה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְלֹא נִשְׁאַר-כִּי פָח וְהוֹדִי נִהְפָּךְ עַלִּי לְמִשְׁחִית לֹא עֲצַרְתִּי פָח: 9 וְאֶשְׁמַע אֶת-קוֹל דְּבָרָיו וְכַשְׁמַעִי אֶת-קוֹל דְּבָרָיו וְאֲנִי הֵיטִי נִרְחַם עַל-פָּנֵי וּפְנֵי אֲרַצָּה: 10 וְהִנֵּה יָד נִגְשָׁה כִּי וַתְּנִיעֵנִי עַל-בֶּרֶכְי וּכְפוֹת יָדַי: 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי דְּנִיָּאֵל אִישׁ-חֲמוּדוֹת הָבִן בְּדְבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי דָּבַר אֱלֹהֵי וְעַמְּךָ עַל-עַמְּךָ כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֱלֹהֵי וּבְדַבְּרוֹ עַמִּי אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה עֲמַדְתִּי מֵרַעִיד: 12 וַיֹּאמֶר אֵלַי אֶת-יִרְאָה דְנִיָּאֵל כִּי מוֹדֵנִים הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתְּ אֶת-לְבָבְךָ לְהִבִּין וְלַחַתְעוֹנוֹת לְפָנֵי אֱלֹהֵיךָ נִשְׁמַעוּ דְבָרֶיךָ וְאֲנִי-בֹאֲתִי בְּדְבָרֶיךָ: 13 וְשָׂר וּמַלְכוֹת פָּרַס עַמְּךָ לְנִדְדֵי עֶשְׂרִים וְאַחֲרֵי יוֹם וְהִנֵּה מִיכָאֵל אַחַד הַשָּׂרִים הָרֵאשִׁינִים בָּא לְעוֹזְרֵנִי וְאֲנִי מוֹתְרַתִּי שָׁם אֶצֶל

מלכי פַּרְס׃ 14 ובאתי להַכְנִיחַ אֶת אַשּׁר־יִקְרָה לַעֲמֹד בַּחֲרִית הַיָּמִים כִּי־עוֹד חֲזוֹן לְיָמִים׃ 15 וּבְדַבְרֵי עָמִי כְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה נְתַתִּי פְנֵי אַרְצָה וְנֶאֱלַמְתִּי׃ 16 וְהִנֵּה כְּדַמוֹת בְּנֵי אָדָם נִגַּע עַל־שַׁפְתִּי וְנֶאֱפַחְתִּי וְאִדְבַּרְהוּ וְאִמְרָה אֶל־הַעַמֹּד לְגִידִי אֲדֹנָי בַּמִּרְאֶה נִהַפְּכוּ צִירִי עָלַי וְלֹא עֲצָרְתִּי כַח׃ 17 וְהִידִּי יוֹכַל עֲבַד אֲדֹנָי זֶה לְדַבֵּר עִם־אֲדֹנָי זֶה וְאֲנִי מֵעַתָּה לֹא־יַעֲמַד־בִּי כַח וְנִשְׁמָה לֹא נִשְׁאַרְהֶבִי׃ 18 וְכִסָּף וְנִינְעָבִי כַּמִּרְאֶה אֲרָם וְנִחְזָקְנִי׃ 19 וַיֹּאמֶר אֶל־תִּירָא אִישׁ־חַמְדוֹת שְׁלוֹם לְךָ תִּחַק וְתִחַק וְתִחַק עָמִי הַתְּחַזְקִתִּי וְאִמְרָה וּדְבַר אֲדֹנָי כִּי חֲזָקְתִּנִּי׃ 20 וַיֹּאמֶר הַיְדַעְתָּ לְמַה־בָּאתִי אֵלֶיךָ וְעַתָּה אָשׁוּב לְהִלָּחֵם עִם־יֵשׁר פַּרְס וְאֲנִי יוֹצֵא וְהִנֵּה שְׂרָיָן בָּא׃ 21 אַכַּל אֲנִיד לְךָ אֶת־הַרְשׁוּם בְּקִתָּב אֲמַת וְאִין אֶחָד מִתְּחַזֵּק עָמִי עַל־אֵלֶּה כִּי אִסְמִיכָאֵל שַׂרְכָם׃ פ

11

1 וְאֲנִי בְּשָׁנַת אַחַת לְדַרְיוֹשׁ הַמַּדִּי עָמְדִי לְמַחְזִיק וּלְמַעֲזוֹ לוֹ׃ 2 וְעַתָּה אֲמַת אֲנִיד לְךָ הַנֵּה עוֹד שְׁלֹשָׁה מַלְכִים עָמְדִים לְפָרֶס וְהַרְבִּיעִי יַעֲשִׂיר עֶשְׂר־גְּדוֹל מִכָּל וּכְחֻזְתּוֹ בְּעַשְׂרוֹ יַעִיר הַכָּל אֶת מַלְכוּת נָוֶן׃ 3 וְעַמֹּד מִלְךָ גְבוּר וּמִשָּׁל מִמִּשָּׁל רַב וְעִשָׂה כְּרִצּוֹנֹ׃ 4 וְכַעֲמוֹד תִּשְׁבֵּר מַלְכוּתוֹ וְתִחַזֵּק לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם וְלֹא לְאַחֲרֵיהוּ וְלֹא כַּמִּשְׁלֵוֹ אֲשֶׁר מִשָּׁל כִּי תִגְתַּשׁ מַלְכוּתוֹ וְלְאַחֲרָיִם מַלְכֵד־אֵלֶּה׃ 5 וְנִחְזַק מִלְךָ הַנְּגַב וּמִדִּשְׁרָיו וְנִחְזַק עָלָיו וּמִשָּׁל רַב מִמִּשְׁלָתוֹ׃ 6 וְלִקְצֵי שָׁנִים וַתִּחְבְּרוּ יָבֵת מִלְךָ הַנְּגַב תָּבוֹא אֶל־מִלְךָ הַצְּפוֹן לַעֲשׂוֹת מִישָׁרִים וְלֹא־תַעֲצֹר כּוֹחַ הַזְרוּעַ וְלֹא יַעֲמֹד וּזְרֹעוֹ וְתִגְתֵּן הָיָא וּמִכִּי־אֵיךְ וְהִנְלִדְהָ וּמִחֻזְקָה בְּעַתִּים׃ 7 וְעַמֹּד מַנְצֵר שְׂרִשְׁיָה כִּנּוּ וְיָבֵא אֶל־הַחִיָּל וְיָבֵא כַּמַּעֲזוֹ מִלְךָ הַצְּפוֹן וְעִשָׂה בָּהֶם וְהַחֲזִיק׃ 8 וְגַם אֶל־הֵיחָם עִם־נִסְכֵיהֶם עִם־כְּלֵי חַמְדָּתָם פָּסַף וְזָהָב בְּשִׁבְיָ יָבֵא מִצְרָיִם וְהוּא שְׁנַיִם יַעֲמֹד מִמִּלְךָ הַצְּפוֹן׃ 9 וְיָבֵא בְּמַלְכוּת מִלְךָ הַנְּגַב וְשָׁב אֶל־אֲדַמְתּוֹ׃ 10 *וּבְנִינֹו (וּבְנִינֹו) וְתִגְרִי וְאִסְפוּ הַמֶּזוֹן חֲלָיִם רַבִּים וְיָבֵא בּוֹא וְשָׁמַף וְעָבַר וְיֹשֵׁב *וְיִתְגַּרְהוּ (וְיִתְגַּרְהוּ) עַד *מַעְזָה (מַעְזָה) *וְיִתְמַרְמַר מִלְךָ הַנְּגַב וְיִצְאָ וְנִלְחַם עָמֹו עִם־מִלְךָ הַצְּפוֹן וְהַעֲמִיר הַמֶּזוֹן רַב וְנִתַּן הַמֶּזוֹן בְּיָדוֹ׃ 12 וְנִשָּׂא הַמֶּזוֹן *אֲרָם (אֲרָם) לְכַבֵּוּ וְהַפִּיל רַבּוֹת וְלֹא יַעֲזוּ׃ 13 וְשָׁב מִלְךָ הַצְּפוֹן וְהַעֲמִיד הַמֶּזוֹן רַב מִן־הָרֵאשׁוֹן וְלִקְצֵי הַעַתִּים שְׁנַיִם יָבֹוא בּוֹא בַחִיל גְּדוֹל וּבְרִכּוּשׁ רַב׃ 14 וְכַעֲתִים הָהֵם רַבִּים יַעֲמְדוּ עַל־מִלְךָ הַנְּגַב וּבְנִי *פְּרִיצֵי עַמֹּד יִנְשָׂאוּ לַהַעֲמִיד חֲזוֹן וְנִכְשָׁלוּ׃ 15 וְיָבֵא מִלְךָ הַצְּפוֹן וְיִשְׁפֹּד סוּלָלָה וְלִכְדֵר עִיר מְבַצְרוֹת וְזֹרְעוֹת הַנְּגַב לֹא יַעֲמְדוּ וְעַם מְבַחְרָיו וְאִין כַּח לַעֲמֹד׃ 16 וְיַעֲשֵׂה הַבָּא אֵלָיו כְּרִצּוֹנוֹ וְאִין עוֹמֵד לִפְנֵינוּ וְיַעֲמֹד בְּאֶרֶץ־הַצְּבִי וְכֵלָה בְּיָדוֹ׃ 17 וְיִשֵּׁם וּפְנִי לְבוֹא בַתְּחַף כָּל־מַלְכוּתוֹ וְיִשְׁרִים עָמֹו וְעִשָׂה יָבֵת נִשְׁנַיִם וְיִתְדִלּוּ לְהַשְׁחִיתָהּ וְלֹא תַעֲמֹד וְלֹא־לוֹ תִהְיֶה׃ 18 *וְיִשָּׁב (וְיִשָּׁב) וּפְנִי לְאִיִּים וְלִכְדֵר רַבִּים וְהַשְׁבִּית קְצִינוֹ חָרַפְתּוֹ לוֹ בְּלַתִּי חָרַפְתּוֹ יָשִׁיב לוֹ׃ 19 וְיִשָּׁב פְּנִינוֹ לַמַּעֲזוֹ אֲרָצוֹ וְנִכְשָׁל וְנַפֵּל וְלֹא יַמְצֵא׃ 20 וְעַמֹּד עַל־כִּנּוּ מַעֲבִיר נִגְשׂ הַדָּר מַלְכוּת וּבָיִים אֲחֵדִים יִשְׁבֵר וְלֹא בָאִפִּים וְלֹא בַמִּלְחָמָה׃ 21 וְעַמֹּד עַל־כִּנּוּ וְלֹא תִגְתֵּן עָלָיו הַזֶּה מַלְכוּת וְיָבֵא בְשֵׁלָה וְהַחֲזִיק מַלְכוּת בַּחֲלַקְלוֹת׃ 22 וְזֹרְעוֹת הַשָּׂטָף יִשְׁטַפּוּ מִלְּפָנָיו וְיִשְׁבְּרוּ וְגַם נְגִיד בְּרִית׃ 23 וּמִן־הַתְּחַבְּרוֹת אֲלֵיו יַעֲשֵׂה מִרְמָה וְעָלָה וְעָצָם בַּמַּעֲטָרוֹ׃ 24 בְּשָׁלָה וּבְמִשְׁמַנֵּי מִדִּינָה יָבֹוא וְעִשָׂה אֲשֶׁר לֹא־עָשָׂו אֲבֹתָיו וְאֲבוֹת אֲבֹתָיו בְּזֶה וְשָׁלַל וּרְכִישׁ לְהֵם יִבְזֹר וְעַל מַבְצָרִים וְחִשָּׁב מַחֲשַׁבְתּוֹ וְעַד־עַתָּה׃ 25 וְיַעִיר כְּחוֹ וְלִכְבֹּו עַל־מִלְךָ הַנְּגַב בַּחִיל גְּדוֹל וּמִלְךָ הַנְּגַב וְתִגְרָה לַמִּלְחָמָה בַּחִיל־גְּדוֹל וְעִצּוֹם עַד־מֵאֹד וְלֹא יַעֲמֹד כִּי־יִחַשְׁבוּ עָלָיו מַחֲשָׁבוֹת׃ 26 וְאִכְלֵי פִת־בָּנֵי וְשַׁבְּרוּהוּ וְחִילֵו יִשְׁטֹף וְנַפְלוּ חֲלָלִים רַבִּים׃ 27 וְשִׁיחָם הַמְּלָכִים לְכַבֵּם לְמַרְעַ וְעַל־שִׁלְחָן אֶחָד כְּנֹב וּדְבָרוּ וְלֹא תַצְלַח כִּי־עוֹד קָץ לַמַּעֲזֵד׃ 28 וְיִשָּׁב אֲרָצוֹ בְּרִכּוּשׁ גְּדוֹל וְלִכְבֹּו עַל־בְּרִית קָדַשׁ וְעִשָׂה וְשָׁב לְאַרְצוֹ׃ 29 לַמַּוַּעַד יָשׁוּב וְיָבֵא בְּנֹב וְלֹא תִהְיֶה כְּרַאשְׁנָה וְכֹאחֲרֶינָה׃ 30 וְיָבֹוא בּוֹ צִיִּים פְּתִים וְנִכְאָה וְשָׁב וְנַעַם עַל־בְּרִית־קוֹדֶשׁ וְעִשָׂה וְשָׁב וְיָבֵן עַל־עֹבֵי בְרִית קָדַשׁ׃ 31 וְזֹרְעִים מְנַנּוּ יַעֲמְדוּ וְחִלְלוּ הַמִּקְדָּשׁ הַמַּעֲזוֹ וְהִסְרֻו הַתְּמִיד וְנָתַנוּ הַשְּׁקוּץ מִשׁוֹמֵם׃ 32 וּמְרִשְׁעֵי בְרִית יַחֲנִיף בַּחֲלָקוֹת וְעַם יְדַעֵי אֶלְהִיו וְחֻזְקוֹ וְעִשָׂו׃ 33 וּמִשְׁכִּילֵי עַם יָבִינוּ לְרַבִּים וְנִכְשָׁלוּ בַּתְּרֵב וּבַלְהֲבָה בְּשִׁבְיָ וּבַכְּזָה יָמִים׃ 34 וּבַהַכְּשָׁלָם יַעֲזְרוּ עוֹד מַעֲשׂ וְנִלְוֹו עֲלֵיהֶם רַבִּים בַּחֲלָקְלוֹת׃ 35 וּמִן־הַמִּשְׁכִּילִים יִכְשָׁלוּ לְצָרוֹף בָּהֶם וּלְכַבֵּר וְלִלְבָן עַד־עַתָּה קָץ כִּי־עוֹד לַמַּוַּעַד׃ 36 וְעִשָׂה כְּרִצּוֹנוֹ הַמִּלְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְגַּדֵּל עַל־כָּל־אֵל וְעַל אֵל אֲלִים יְדַבֵּר נַפְלְאוֹת וְהַצְּלִיחַ עַד־כָּלָה זָעַם כִּי נַחְרָצָה נַעֲשָׂתָה׃ 37 וְעַל־אֵלֵהּ אֲבֹתָיו לֹא יָבִין וְעַל־חַמְדַּת נְשִׁים וְעַל־כָּל־אֵלוֹת לֹא יָבִין כִּי עַל־כָּל יִתְגַּדֵּל׃ 38 וְלֹאֵלָהּ מַעֲזִים עַל־כִּנּוּ וְכַבֵּד וְלֹאֵלוֹת אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְהוּ אֲבֹתָיו וְכַבֵּד בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְאֶבֶן וְיִקְרָה וּבַחַמְדוֹת׃ 39 וְעִשָׂה לְמַבְצָרֵי מַעֲזִים עִם־אֵלוֹת גְּזֵר אֲשֶׁר *הַפִּיר (יָבִיר) יִרְבֶּה

קבוד והמשילים גרבים ואדמה וחלק במקור: ⁴⁰ ובעת קץ ותנח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברקב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר: ⁴¹ ובא בארץ הצבי ורבות ישלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון: ⁴² וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: ⁴³ ומשל בממקמו ויתב ותפסך ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: ⁴⁴ ושמעות יבטלו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: ⁴⁵ וישטע אהלי אפרזו בין ימים להרצביקדש ובא עדקצו ואין עוזר לו:

12

¹ ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיותה עת צלה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת התיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתיב בספר: ² ורבים מישיגי אדמת עפר יקצו אלה לחגי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: ³ והמשפלים יזהרו כזהר הקרנע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד: ⁴ ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עדעת קץ וישטמו רבים ותרבה הדעת: ⁵ וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: ⁶ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר ממעל למימי היאר עדמתי קץ הפלאות: ⁷ ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר ונרם ומינו ושמאלו אל השמים וישבע בתי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ ודעם קדש תכלינה כל אלה: ⁸ ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: ⁹ ויאמר לך דניאל כירסתמים וחתמים הדברים עדעת קץ: ¹⁰ ותבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשפלים יבינו: ¹¹ ובעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שנים ימים אלף מאתים ותשעים: ¹² אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: ¹³ ואתה לך לגן והנוח ותעמד לגדלה לגן הימין:

הושע

¹ דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיהו ויהוה יתן אהו ויחזקנה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: ² תחלת דבר יהוה בהושע פ ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כיהנה תנה הארץ מאחרי יהוה: ³ וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: ⁴ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יורעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יורעאל על גבות יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל: ⁵ והנה ביום ההוא ושבתי את קשת ישראל בעמק יורעאל: ⁶ ותהר עוד ותלד בן ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ⁷ ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: ⁸ ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: ⁹ ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהנה לכם: ס

2

¹ והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אלהי: ² ונקצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יורעאל: ³ אמרו לאחיהם עמי ולאחותיכם רחמה: ⁴ ריבו באמכם ריבו כיהיא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאופיה מבין שדיה: ⁵ פן אפשימנה ערמה והצנתיה כיום הנלכה ושמתיה כמדבר ושתה בארץ ציה ותמתיה בצמא: ⁶ ואת בניה לא ארחם כיהני זנונים מהם: ⁷ כי זנתה אפם הכישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי מימי צמרי ופשתי שמי ושמיני: ⁸ לכן הנני שד את דרכך בסירים ונגדתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ⁹ ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: ¹⁰ והיא לא ירעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר ולסוף הרבייתי לה וזהב עשו לבעל: ¹¹ לכן אשוב ולקחתי דגני בערו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: ¹² ועתה אנלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: ¹³ והשבתי כל משושה חנה חדשה ושבחה וכל מועדה: ¹⁴ והשמותי נפנה ותאמתה אשר אמרה אתה חמה לי אשר נתתי מאהבי ושמתים לער ואכלתם חית השדה: ¹⁵ ופקדתי עליה אתימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה: ¹⁶ לכן חנה אנכי מפתייה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה: ¹⁷ ונתתי לה את פרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקנה וענתה שמה מימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: ¹⁸ והנה כיום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: ¹⁹ וחסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: ²⁰ וברתי להם ברית ביום ההוא עס חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשפכתי לבטח: ²¹ וארשתי לי לעולם וארשתי לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: ²² וארשתי לי באמונה ובעת את יהוה: ²³ והנה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: ²⁴ והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יורעאל: ²⁵ וירעתי לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמתי ללא עמי עמי אהה והוא יאמר אלהי: פ

3

¹ ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת קאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישי ענבים: ² ואברה לי בת משה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: ³ ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהני לאיש וגם אני אלך: ⁴ כי ימים רבים ישובו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: ⁵ אחר ישובו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופקדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים: פ

4

¹ שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: ² אלה וכחש ורצח ונגב ונאף פרצו ודמים בדם נגעו: ³ על כן תאכל הארץ

ואמלל כל-יושב בה בחנת השדה ובעוף השמים ונס-די הים ואספו: 4 אך איש אל-יורב ואל-יוכח איש ועמך כמרובי כהן: 5 וקשלת היום וכשל גם-נביא עמך לללה ודמיתי אמה: 6 נדמו עמי מבלי הדעת כראתה הדעת מאתה ואמאכאד מכתן לי ותשכח תורת אל-יהיך אשכח בניך גם-אני: 7 כרבם כן חטא-לי כבודם כקלון אמיר: 8 חטאת עמי יאכלו ואל-עונם ישאו נפשו: 9 ונהה כעם ככתנן וכקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: 10 ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כראת-יהנה עזבו לשמר: 11 זנות וגון ותירוש יקח-לב: 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח ונונים התעה ויוזנו מתחת אלהיהם: 13 על-ראשי ההרים יזבחו ועל-הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על-כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם הנאפנה: 14 לא-אפקוד על-בנותיכם כי תזנינה ועל-כלותיכם כי תנאפנה כיהם עם הזנות יפרדו ועם-הקדשות יזבחו ועם לא-יבין ילבט: 15 אם-זנה אתה ושראל אל-יאשם יהודה ואל-תבאו הגלגל ואל-תעלו בית און ואל-תשבעו חיה-יהנה: 16 כי כפרה סררה סקר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: 17 חבור עצבים אפרים הנחלו: 18 סר סבאם הזנה הזנו אהבו הכו קלון מגניה: 19 צבר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם: 20

5

1 שמעו-זאת הכהנים והקשיובו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כירפח הייתם למצפה ורשת פרושה על-חבור: 2 ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: 3 אני ידעתי אפרים וישראל לא-נכתד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: 4 לא יתנו מעלליהם לשוב אל-אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת-יהנה לא ידעו: 5 וענה גאון-ישראל בפניו וישראל ואפרים יקשלו בעונם קשל גם-יהודה עמם: 6 בצאנם ובבקרם גלכו לבקש את-יהנה ולא ימצאו חלץ מהם: 7 ביהנה בנדרו כירבנים זרים יגדו עתה יאכלם חדש את-חלקיהם: 8 ס תקעו שופר בגבעה חצצרה בקמה הריעו בית און אחריו בנימין: 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשכטי ישראל הודעתי נאמנה: 10 היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוד כמים עברתי: 11 עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל תלך אחר-צו: 12 ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה: 13 וירא אפרים את-חליו ויהודה את-מזלו ונלך אפרים אל-אשור וישלח אל-מלך רב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא ינקה מכם מזור: 14 כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אסרה ואלך אשא ואין מציל: 15 אלך אשובה אל-מקומי עד אשר-יאשמו ובקש פני בצר להם ישחרנני:

6

1 לכו ונשובה אל-יהוה כי הוא טרה וירפאנו נד ויחבשנו נד ויחגי מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: 2 ונדעה נרדפה לדעת את-יהוה כשחר נכון מוצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: 4 מה אעשה-לה אפרים מה אעשה-לה יהודה וחסדכם כענו-בקר וכטל משכים הלה: 5 על-כן חצבתי כנביאים חרנתיים כאמר-פי ומשפט-אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא-יבח ודעת אלהים מעלות: 7 והמה פאדם עברו כגית שם בנדרו כי: 8 גלעד קרית פעלי און עקבה מהם: 9 וכחכי איש גוודים חבר קהנים דרדו ויצחוי-שכמה כי זמה עשו: 10 בבית ישראל ראיתי *שערי-יה (שערי-יה) שם זנות לאפרים נטמא ישראל: 11 גם-יהודה שת קציר לה בשובי שבות עמי: 2

7

1 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר ונגב יבוא פשט גווד כחוי: 2 ובל-יאמרו ללבכם כל-דעתם וזכרתי עתה סבבם מעלליהם נגד פני הוי: 3 ברעתם ישמחי-מלך ובכחשיהם שרים: 4 כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד-חמצתו: 5 יום מלפני החלו שרים חמת מגין משד ידו את-לצצים: 6 כיר-קרו כתנור לבם בארם כל-הלילה ישן אפהם בקר הוא בער פאש להבה: 7 כלם יחמו כתנור ואכלו את-שפטיהם כל-מלכיהם נפלו אין-קרא בהם אלי: 8 אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה ענה בלי הפוכה: 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם-שיבת נרקה בו והוא לא ידע: 10 וענה גאון-ישראל בפניו ולא-שבו אל-יהנה אלהיהם ולא בקשהו ככל-זאת: 11 ויתי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור תלכו: 12 כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי בעוף השמים אורידם אסרם כשמע לעדתם: 13 אוי להם כיר-נדרו ממני שד להם כיר-פשעו כי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כוברים: 14 ולא-זעקו אלי בלבם כי יגלילו

על־משכבותם על־דגן ותירוש ותגוררו וסורו בי: 15 ואני יסרתני חזקתי ורועתם ואלי יחשבו־רע: 16 ישוּבוּ! לא על־היו כקשַׁת רמַיָּה וּפְלוּ בחרב שְׂרִיָּהם מוֹצֵם לְשׁוֹנֵם זֶו לַעֲגֵם בְּאַרְץ מוֹצְרִים:

8

1 אֶל־חֶכְךָ שֹׁפֵר כַּנֶּשֶׁר עַל־בַּיִת יוֹהָה יֵעַן עֲבָרוּ בְרִיתִי וְעַל־תּוֹרַתִי פָּשְׁעוּ: 2 לִי וְזָקְנוּ אֱלֹהֵי דַעְדְּוֹךָ וְשָׂרָאֵל: 3 זָנַח וְשָׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדָּפוּ: 4 הֵם הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי הַשִּׁירוּ וְלֹא יִדְעַתִּי כִּסְפָם וְזִהְכֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֲצָבִים לִמְעַן וַיִּכְרַת: 5 זָנַח עֲנֻלְךָ שָׁמְרוֹן חָרָה אִפְּי בָּם עַד־מֹתִי לֹא יוֹכְלוּ נַקֹּן: 6 כִּי מוֹשְׂרָאֵל וְהוּא חָרַשׁ עֲשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּי־שָׂבַכְבִּים יִהְיֶה עָלָי שְׁמֵרוֹן: 7 כִּי רִוַח יִזְרְעוּ וְסוּפְתָהּ יִקְצְרוּ קָמָה אֵין־לוֹ צֶמַח בְּלִי יַעֲשֶׂה־קֶמַח אוֹלֵי יַעֲשֶׂה זָרִים וַיְבַלְעוּהוּ: 8 נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עַתָּה הֵיוּ בְנוֹיָם כִּכְלִי אֵין־חֶפֶץ בּוֹ: 9 כִּי־הִמְרוּ עָלָי אֲשׁוּר פָּרָא בּוֹדֵד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנוּ אֶהְבִּים: 10 גַּם כִּי־יִתְנוּ בְנוֹיָם עַתָּה אֶקְבָּצֵם וַיַּחְלוּ מַעֲט מִמֶּשָׂא מַלְךְ שָׂרִים: 11 כִּי־הִרְבֵּה אֶפְרַיִם מוֹזְבָּחַת לַחֲטָא הֵיוּ־לוֹ מוֹזְבָּחוֹת לַחֲטָא: 12 *אִכְתוּב־ (אֶכְתֹּב־לוֹ *רְבוּ) רַבִּי (תּוֹרַתִי כְמוֹ־זֶר נִחְשְׁבוּ: 13 זָבַחַי תִּבְהַכְּבִי וְזָבַחַי כִּשֶׁר וַיֹּאכְלוּ יוֹהָה לֹא רָצָם עַתָּה וְזָכַר עֲוֹנָם וַיַּפְקֵד חַטּוֹתֵם הֵמָּה מוֹצְרִים וְשׁוּבוּ: 14 וַיִּשְׁפַח יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲשָׂהוּ וַיִּבֶן הַיְכָלוֹת וַיִּהְיֶה־הָרְבָּה עָרִים בְּצִרּוֹת וְשַׁלְחַת־אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה אֶרְמְנֵיהָ: 15

9

1 אֶל־תִּשְׁמַח וְיִשְׂרָאֵל אֶל־גִּיל כְּעַמִּים כִּי זָרִית מֵעַל אֱלֹהֶיךָ אֶתְבַּת אֲחֵנִי עַל כָּל־גִּרְנוֹת דַּגָּן: 2 נָרַן וְנֻקַּב לֹא יִרְעֵם וְתִירוֹשׁ וְקַחַשׁ בָּהּ: 3 לֹא יִשְׁבוּ בְּאַרְץ וְהָיָה וְשָׁב אֶפְרַיִם מוֹצְרִים וְבַאֲשׁוּר טָמֵא וַאֲכָלוּ: 4 לֹא־יִסְכּוּ לַיהוָה וְיִן וְלֹא יַעֲרְבוּ־לוֹ וְזָבַחֵיהֶם כָּלָהֶם אוֹנֵים לָהֶם כָּל־אֲכָלֵיו וְשִׂמְאוֹ כִּי־לִחְמֵם לְנַפְשָׁם לֹא יָבֹא בֵית יוֹהָה: 5 מִה־תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם חַג־יוֹהָה: 6 כִּי־הִנֵּה הִלְכּוּ מִשֵׁד מוֹצְרִים תִּקְבְּצֵם מִן־תִּקְבְּרֵם מוֹחֵד לְכִסְפָּם קְמוֹשׁ יִרְשֵׁם חוֹחַ בְּאֶהְלֵיהֶם: 7 בָּאוּ וַיִּמְי הַפְקֵדָה בָּאוּ וַיִּמְי הַשְּׁלֵם יִדְעוּ וְיִשְׂרָאֵל אֲנִיל הַנְּבִיא מִשְׁנַע אִישׁ הָרוּחַ עַל רֵב עוֹנֵד וְרַבָּה מִשְׁטֵמָה: 8 צַפָּה אֶפְרַיִם עַם־אֱלֹהֵי נְבִיא פַח יָקוּשׁ עַל־כָּל־דָּרְכוֹי מִשְׁטֵמָה בְּבֵית אֱלֹהֵיו: 9 הַעֲמִיקוּ־שַׁחַתוּ כִּי־מִי הַנְּבִיעַת וְזָכּוֹר עֲוֹנֵם וַיַּקְדּוּ חַטּוֹתֵם: 10 פְּעֻנְבִים בַּמִּדְבָּר מִצְאָתִי וְיִשְׂרָאֵל כַּכְּפוֹרָה בְּחַאנְהָ בְּרַאשִׁיתָהּ רֵאיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הִמָּה בָּאוּ כַעַל־פְּעוֹר וַיִּגְזְרוּ לַבִּשְׁתׁ וְהָיוּ שְׂקוּצִים כָּאֶהְבֶם: 11 אֶפְרַיִם כִּפְעוּף וְתַעֲרַף כְּבוֹרֵם מִלְדָה וּמִבֶּטֶן וּמַהֲרִיֹן: 12 כִּי אִם־יִגְדְּלוּ אֶת־בְּגִייתָם וְשִׁכְּלוּ מֵאֲהָם כִּי־נִסַּח אוֹי לָהֶם בְּשׁוּרֵי מַהֶם: 13 אֶפְרַיִם כַּאֲשֶׁר־רֵאיתִי לְצוֹר שְׁתוּלָה כְּנוֹת וּפְאֵרִים לְהוֹצִיא אֶל־הַגַּב בְּגִיו: 14 תִן־לָהֶם יוֹהָה מַה־תִּתֵּן תִן־לָהֶם לָהֶם מִשְׁפִּיל וְשָׂרִים צִמְקִים: 15 כָּל־דַּעְתָּם בִּנְלוּלָ כִּי־שָׁם שְׁנֵאתִים עַל רַע מַעֲלֵלֵיהֶם מִבֵּיתִי אֶנְרָשֶׁם לֹא אוֹסַף אֶהְבֵתֶם כָּל־שְׂרִיָּהם סוֹרְרִים: 16 הִנֵּה אֶפְרַיִם שָׂרְשָׁם וְיֵשׁ פְּרִי *כְּלִי (כָּל־רַעֲשׂוֹן גַּם כִּי גָּדְרוֹן וְהַמְתִּי מִחֲמַדִּי בַטָּנָם: 17 מֵאֲסַם אֱלֹהֵי כִי לֹא שָׁמְעוּ לִי וַיִּהְיוּ נִדְרִים בְּנוֹיָם: 18

10

1 גִּפְן בּוֹקֵץ וְיִשְׂרָאֵל פְּרִי וְשׁוּחֵלוֹ כָּרֵב לַפְרִיֹו הִרְבָּה לְמוֹזְבָּחוֹת כְּטוֹב לְאַרְצוֹ הִיטִיבו מִצְבוֹת: 2 חֶלֶק לָבֶם עַתָּה וַאֲשַׁמּוּ הוּא יַעֲרַף מִזְבוּחֹתָם וְיִשְׂרָד מִצְבוֹתָם: 3 כִּי עַתָּה וַאֲמָרוּ אֵין מַלְךְ לָנוּ כִּי לֹא יִרְאֵנוּ אֶת־יְהוָה וְהַמְלָךְ מִה־יַעֲשֶׂה־לָנוּ: 4 דַּבְּרוּ דְבָרִים אֲלוֹת שׁוֹא פִּתַת בְּרִית וּפְרַח כְּרָאשׁ מִשְׁפָּט עַל תְּלַמְּי שָׂרֵי: 5 לַעֲגָלוֹת בֵּית אָנוּ וְגִירוּ שִׁבְן שְׁמֵרוֹן כִּי־אָבֵל עָלָיו עָמּוּ וְכַמְרִיו עָלָיו וַיִּלְדוּ עַל־כְּפוֹרוֹ כִּי־נָלָה מִמֶּנּוּ: 6 גַּם־אוֹתוֹ לַאֲשׁוּר יוֹבֵל מִנְחָה לְמַלְךְ יִרְבַּ בְּשָׁנָה אֶפְרַיִם יִקַּח וַיְבוֹשׁ וְיִשְׂרָאֵל מַעֲצָתוּ: 7 נִדְמָה שְׁמֵרוֹן מַלְכָּה כַּקְּצַף עַל־פְּנֵי־מַיִם: 8 וְנִשְׁמְדוּ כְמוֹת אָנוּ חַטּוֹת וְיִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדַּר יַעֲלָה עַל־מִזְבוּחֹתָם וַאֲמָרוּ לְהָרִים כְּסוֹנוּ וּלְנְבִיעוֹת נָפְלוּ עֲלֵינוּ: 9 ס מִימֵל הַנְּבִיעַת חַטּוֹת וְיִשְׂרָאֵל שָׁם עָמְדוּ לֹא־תִשְׁיָגֵם בְּנִבְעָה מִלְחָמָה עַל־בְּנֵי עָלוֹה: 10 בְּאוֹתִי וְאֶסְרוּם וְאֶסְפוּ עֲלֵיהֶם עַמִּים בְּאֶסְרוּם לְשִׂמְי *עֵינֵתָם (עוֹנֵתָם: 11) וְאֶפְרַיִם עָלָה מְלַמְדָה אֶתְכֵתִי לְדוֹשׁ וַאֲנִי עֲבָרְתִי עַל־טוֹב צֹאנָהּ אֶרְכִּיב אֶפְרַיִם וְחָרוֹשׁ וְהוֹדָה וְשִׁדְד־לוֹ יַעֲקֹב: 12 זֶרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה קִצְרוּ לַפִּי־חֶסֶד נִירוּ לָכֶם גִּיר וְעַת לְדַרוֹשׁ אֶת־יְהוָה עַד־יָבֹאוּ וְיָרָה צֶדֶק לָכֶם: 13 חֲרַשְׁתֶּם־הַשֶּׁע עוֹלָתָה קִצְרַתֶם אֲכַלְתֶּם פְּרִי־קֶחַשׁ כִּי־בַטְחַתְּ בְּדַרְכָּךְ כָּרֵב גְּבוּרִיךָ: 14 וְקָאֵם שְׁאוֹן בְּעַמְּדוֹ וְכָל־מִבְּצֵרְךָ יוֹשֵׁד כְּשֵׁד שְׁלַמֹן בֵּית אֶרְבָּאֵל בְּנוֹם מִלְחָמָה אִם עַל־בְּנוֹם רַטְשָׁה: 15 כָּכָה עָשָׂה לָכֶם בֵּית־אֵל מַפְנֵי רַעַת רַעַתְכֶם בְּשֹׁחַר נִדְמָה נִדְמָה מַלְךְ וְיִשְׂרָאֵל:

11

1 כי גער ישראל ואתהו ומצרים קראתי לבני: 2 קראו להם בן הלכו מפניהם לבעלים וזבחו ולפסלים וקטרון: 3 ואנכי תרנלתי לאפרים קחם על זרועותיו ולא ידעו כי רפאתים: 4 בחבלי ארם אמשכם בעבדות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: 6 וחקלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממצעותיהם: 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראוהו יחד לא ירומם: 8 איה אהנת אפרים אמנה ישראל איה אהנת כדומה אשימה כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: 9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: 10 אחרי יהוה גלכו פארמה ישאג כיהוה ישאג ויחררו בנים מינם: 11 יחררו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: 11

12

1 סבבני ככחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן: 2 אפרים רעה רוח ורחף קדים בלהים קזב נשד נרבה וברית עם אשור יברתו ושמן למצרים יובל: 3 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על געקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: 4 בפסון עקב את אחיו ובאזני שרה את אלילים: 5 ונשר אל מלאך ויכל ככה ויתחנן לו בית אל ומצאנו ושם ידבר עמנו: 6 ויהוה אליהו הצבאות יהוה זכרו: 7 ואתה באלהיה תשוב חסד ומשפט שמר וקנה אל אלהיה תמיד: 8 כנען בדרו מאזני מרמה לעשק אהב: 9 ונאמר אפרים איה עשרתי מצאתי אין לי בלי יגיעי לא ומצאתי עון אשר חטא: 10 ואנכי יהוה אלהיה מארץ מצרים עד אושבה באהלים כימי מועד: 11 ודברתי עלי הנביאים ואנכי חזון הרביתי ובני הנביאים אדמה: 12 אם ילעד און איה שוא היו בגלגל שונרים זבחו גם מנזחותם בגלים על תלמי שרי: 13 ויברח יעקב שרה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: 14 ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר: 15 הכעים אפרים תמרוגים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו:

13

1 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: 2 ועתה ו יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מפספס כחבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבתי אדם עגלים ישקון: 3 לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמין יסער מזרן וכעשן מארבה: 4 ואנכי יהוה אלהיה מארץ מצרים ואלהים וזלתי לא תדע ומושיע אין בלתי: 5 אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות: 6 כמרעיתם וישבעו שבעו ונרם לבם על כן שכחוני: 7 ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור: 8 אפגשם כדב שפול ואקרע סנור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: 9 שחתך ישראל כיהי בערף: 10 אהי מלכה אפוא ויושיעה בכל ערי ושפטיה אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: 11 אמת לה מלך באפי ואקח בעברתי: 12 צור עון אפרים צפונה חטאתו: 13 חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כיעת לא יעמד במשבר בנים: 14 מיד שאול אפדים ממות אנאלם אהי דררי מנת אהי קטבה שאול נחם יסתר מעיני: 15 כי הוא בן אהים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עליה ויבוש מקורו ויחבר מעינו הוא ישקה אוצר כל כלי חמדה:

14

1 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו וחריותיו יבקעו: 2 שובה ישראל עד יהוה אלהיה כי כשלת בעונה: 3 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: 4 אשור לא ישיענו על סוס לא נרפב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידיו אשר רבה ירם והום: 5 ארפא משובתם אהבם נרבה כי שב אפי ממנו: 6 אהיה כטל לישראל יברח כשושנה ויה שרשיו פלגון: 7 ילכו ויקותיו ויהי כחית הודו וריח לו פלגון: 8 ישובו ישיבי בצל יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כמין לבנון: 9 אפרים מה לי עוד לעצבים אני ענית ואשרנו אני ככרש העין ממני פרוה נמצא: 10 מי חכם וגבן אלה נבון וידעם כיה ישראלים דרבי יהוה וצדקים גלבו כם ופשעים וקשלו כם:

יואל

1 דבר יהוה אשר הזה אל-יואל בן פתואל: 2 שמעו-זאת הנקבים והאזינו כל יושבי הארץ ההנהח זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הנזם אבל הארבה ויתר הארבה אבל הגלק ויתר הגלק אבל החסיל: 5 הקיצו שפורים ובכו והיללו כל-שתי גזן על-עסיס כי נכרת מפיכם: 6 כרגויל עליה על-ארצי עצום ואין מספר שניו שני ארזה ומתלעות לביא לו: 7 שם נפני לשמה ותנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו שריגיה: 8 אלי כבתולה חנרת-שק על-בעל נעוריה: 9 הכרת מנחה ונסף מבית יהוה אבלו הפהנים משרתי יהוה: 10 שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: 11 הבישו אפרים הילילו קרמים על-חטה ועל-שערה כי אבד קציר שדה: 12 הנפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם-תמר ותפוח כל-עצי השדה יבשו כי-הביש ששון מן-בני אדם: 13 חגרו וספרו הפהנים הילילו משרתי מוצח באו לינו בשקים משרתי אלתי כי נמנע מבית אליהם מנחה ונסף: 14 קדשו-צום קראו עצה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אליהם וזעקו אל-יהוה: 15 אהה לגים כי קרוב יום יהוה וכשד משרי יבוא: 16 הלא גבר עינינו אבל נכרת מבית אל-הינו שמחה וגייל: 17 עבשו פירות תחת מנרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: 18 מה-נאנתה בהמה נכבו עדרך בקר כי אין מרעה להם גם-עדרה הצאן נאשמו: 19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מודרך ולתבה להטה כל-עצי השדה: 20 גם-בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ולאש אכלה נאות המדבר: פ

2

1 תקעו שופר בציון ותריעו בתר קדשי ורננו כל יושבי הארץ כי-בא יום-יהוה כי קרוב: 2 יום חשף ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על-ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן-העולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור נדור: 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלתת להבה כנערו הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא-היתה לו: 4 כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ורצונו: 5 כקול מרכבות על-ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה: 6 מפניו יחילו עמים כל-פנים קבצו פארוז: 7 כנבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרךיו ילכו ולא יעבטון ארחותם: 8 ואיש אחיו לא ירחקו ויגבר במסלתו ילכו ובעד השלח יפלו לא יבצעו: 9 בעיר ישקו בחומה ירצון בפתים יעלו בעד החלונות יבאו כנגב: 10 לפניו הנהה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרי וכוכבים אספו נהם: 11 ויהנה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מתנהו כי עצום עשה דברו כירגול יום-יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: 12 וגם-עתה נאם-יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספר: 13 וקרעו לבבכם ולא-בגדיכם ושיבו אל-יהוה אליהם כרתו ורחום הוא ארד אפים ורב-חסד ונקם על-הרעה: 14 מי יודע ישוב ונתם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסף ליהוה אליהם: 15 פ תקעו שופר בציון קדשו-צום קראו עצה: 16 אספו-עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינגי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: 17 בין האולם ולמזבח יבכו הפהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על-עמך ולא-תתן נחלתך לחרפה למשל-בם נזים למה יאמרו בעמים אהה אליהם: 18 ויבא יהוה לארצו ויחמל על-עמו: 19 ויען יהוה נאמר לעמו הנני שלח לכם את-הדגן והתירוש ותיצתה ושבעתם אתו ולא-אתם אתכם עוד חרפה בנזים: 20 ואת-הצפוני ארתיק מעליכם והרחמתי אל-ארץ ציה ושממה את-פניו אליהם תקדמני וספו אליהם האחרון ועלה כאש ותעל צחנתו כי הנדיל לעשות: 21 אל-תיראי אדמה גילי ושמחי כי-הנדיל יהוה לעשות: 22 אל-תיראי בהמות שדי כי דשא נאות מדבר כיעץ נשא פרוי תאנה ונפן ותניו חילם: 23 ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אליהם כי-נתן לכם את-המוצה לצדקה וינרד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: 24 ומלאו הנרות כר והשיקו הנקבים תירוש ויצהר: 25 ושלמתי לכם את-השנים אשר אבל הארבה הגלק והחסיל והנזם חילי הנדול אשר שלחתי בכם: 26 ואכלתם אכול ושבוע והללתם את-שם יהוה אליהם אשר-עשה עמכם להפליא ולא-יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אליהם ואין עוד ולא-יבשו עמי לעולם: ס

3

1 ויהי אחר־כן אֲשַׁפֹּד את־רוחי על־כָּל־בָּשָׂר וּנְבֹא בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וּזְנִיכֶם חֲלָמוֹת יַחֲלִמוּן בְּחֹרֵיכֶם חֲזִינוֹת יֵרְאוּ: 2 וְגַם עַל־הַעֲבָדִים וְעַל־הַשִּׁפְחוֹת בַּיָּמִים הַהֵמָּה אֲשַׁפֹּד אֶת־רוּחִי: 3 וְנִתְתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עָשָׂן: 4 הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לַפְּנֵי יוֹם יִהְיֶה הַגִּדּוֹל וְהַגּוֹרֵא: 5 וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט כִּי בְּהֵרֵצִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כָּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה וּבַשְּׂרִידִים אֲשֶׁר יִהְיֶה קִרְא:

4

1 כִּי הִנֵּה בַיָּמִים הַהֵמָּה וּבַעֲת הַהִיא אֲשֶׁר *אָשׁוּב (אֲשׁוּב) אֶת־שְׁבוֹת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: 2 וּקְבַצְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַתּוֹרְתִים אֶל־עַמְּךָ יְהוֹשִׁעַט וּנְשַׁפְטִי עַמְּךָ שָׁם עַל־עַמִּי וּנְחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּזְרוּ בְּגוֹיִם וְאֶת־אֶרֶץ חֲקָנִי: 3 וְאֶל־עַמִּי יֵדוּ גוֹרֵל וַיִּתְּנוּ הַיֵּלֶד בַּיּוֹנָה וְהַיִּלְדָּה מְכָרוּ בַּגִּיז וַיִּשְׁתְּוּ: 4 וְגַם מִה אֲתֶם לִי צָר וְצִידוֹן וְכָל גְּלִילוֹת פְּלִשְׁתִּי הַגְּמוּל אֲתֶם מְשַׁלְּמִים עָלַי וְאִם־גְּמֹלִים אֲתֶם עָלַי קַל מִהֲרָה אָשׁוּב גְּמֹלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם: 5 אֲשֶׁר־כִּסְפִי וַיְהִי לְקַחְתֶּם וּמִחֲמַדִּי הַטְּבִיִּים הַבְּאֲתֶם לְהִיכְלִיכֶם: 6 וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלַם מְכַרְתֶּם לְבְנֵי הַיְּנָנִים לְמַעַן הִרְחִיקֶם מֵעַל גְּבוּלְכֶם: 7 הַנְּנִי מַעֲרִים מִן־הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֲתֶם שְׁמָה וְהִשְׁבַּתִּי גְּמֹלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם: 8 וּמִכְרַתִּי אֶת־בְּנֹתֵיכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי יְהוּדָה וּמְכָרוּם לְשָׂבָאִים אֶל־גּוֹי רְחוֹק כִּי יִהְיֶה דְבַר: 9 קְרֹאוּ־זֹאת בְּגוֹיִם קְדְשׁוֹ מִלְחָמָה הַעִירוּ הַגְּבוּרִים וְגִשׁוּ יַעֲלֹו כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה: 10 כָּתוּ אֲתִיכֶם לְחַרְבוֹת וּמוֹמְרֵיכֶם לְרִמְחִים הַחֲלִישׁ יֹאמַר גְּבוּר אָנִי: 11 עוֹשׂוּ נְבֹאוֹת כָּל־הַגּוֹיִם מִסְּבִיב וּנְקַבְצוּ שְׁמָה הַנְּחַת יְהוָה גְּבוּרֵי־דָ: 12 יַעֲזֹרוּ וַיַּעֲלֹו הַגּוֹיִם אֶל־עַמְּךָ יְהוֹשִׁעַט כִּי שָׁם אֲשַׁב לְשַׁפֵּט אֶת־הַגּוֹיִם מִסְּבִיב: 13 שְׁלַחוּ מַזְלֵ כִּי בִשְׁל קָצִיר בָּאוּ רִדּוֹ כִּי־מְלֹאָה גַת הַשִּׁיקוֹ הַיְקָבִים כִּי רַגְה רַעַחֶם: 14 הַמוֹנִיִּים הַמוֹנִיִּים בַּעַמְּךָ הַחֲרוּץ כִּי קָרוֹב יוֹם יִהְיֶה בַּעַמְּךָ הַחֲרוּץ: 15 שָׁמַשׁ וַיִּרַח קָדְרוֹ וּכּוֹכְבִים אֶסְפוּ נִגְהֶם: 16 וַיִּהְיֶה מִצִּיּוֹן יִשְׂאֵג וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְרַעֲשׂוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ וַיִּהְיֶה מַחְסֵה לְעַלְמוֹ וּמַעֲזוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 17 וַיִּרְעַתֶּם כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שְׁכֹן בְּצִיּוֹן הַר־קָדְשִׁי וְהִיְתָה יְרוּשָׁלַם קֹדֶשׁ וּזְרִים לֹא־יַעֲבְרוּ־בָּה עוֹד: 18 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִטְפּוּ הַהָרִים עֹסִיס וְהַגְּבְעוֹת תִּלְכְּנָה חֲלָב וְכָל־אֲפִיקֵי יְהוּדָה יִלְכוּ מַיִם וּמַעֲזוֹן מִבְּיַת יְהוּדָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת־גַּחַל הַשִּׁטִּים: 19 מִצִּיּוֹן לְשִׁמְמָה תִּדְרֶה וְאֲדוֹם לְמַדְבַּר שְׁמָמָה תִּהְיֶה מִחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ דָם וְקִיָּא בְּאֶרְצֶם: 20 וַיְהוּדָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב וִירוּשָׁלַם לְדוֹר וָדוֹר: 21 וּנְקִיְתִי דַמְּךָ לֹא־נְקִיְתִי וַיְהוּדָה שְׁכֹן בְּצִיּוֹן:

עמוד

1 דברי עמוס אשר-היה בנקדים מתקוע אשר חזה על-ישראל בימי עזיה מלך-יהודה ובימי רבבעם בן-יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: 2 ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואכלו נאות הרעים ויבש ראש הפרמל: 3 כה אמר יהוה על-שלשה פשעי דמשק ועל-ארבעה לא אשיבנו על-דיושם בחרצות הפרזל את-הגלעד: 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן-הרד: 5 ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת-אנון ותומד שבט מבית עדן ונלו עם-אדם קרה אמר יהוה: 6 כה אמר יהוה על-שלשה פשעי עזה ועל-ארבעה לא אשיבנו על-הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדם: 7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה: 8 והכרתי יושב מאשדוד ותומד שבט מאשקלון והשיבותי ידי על-עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: 9 כה אמר יהוה על-שלשה פשעי-צד ועל-ארבעה לא אשיבנו על-הסגירתם גלות שלמה לאדם ולא זכרו ברית אחים: 10 ושלחתי אש בחומת צד ואכלה ארמנותיה: 11 כה אמר יהוה על-שלשה פשעי אדום ועל-ארבעה לא אשיבנו על-רדפו בתרב אחיו ושחת רחמי ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: 12 ושלחתי אש בחימן ואכלה ארמנות בצורה: 13 כה אמר יהוה על-שלשה פשעי בני-עמון ועל-ארבעה לא אשיבנו על-בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את-גבולם: 14 והציתי אש בחומת רפה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: 15 והקד מלכם בגולה הוא ושחיו והדו אמר יהוה: 16

2

1 כה אמר יהוה על-שלשה פשעי מואב ועל-ארבעה לא אשיבנו על-שרפו עצמות מלך-אדום לשרד: 2 ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: 3 והכרתי שופט מקרבה וכל-שריה אהרונ עמו אמר יהוה: 4 כה אמר יהוה על-שלשה פשעי יהודה ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מאסם את-חונת יהוה וחקיו לא שמרו ונתעום פניהם אשר-הלכו אבותם אחריהם: 5 ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם: 6 כה אמר יהוה על-שלשה פשעי ישראל ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: 7 השאפים על-עפר-ארץ בראש דלים ודרך עניים ישו ואיש ואביו גלכו אל-הנערה למען חלל את-דשם קדשי: 8 ועל-בגדים חבלים ישו אצל כל-מובת וגיו ענושים ושתו בית אל-היהם: 9 ואנכי השמדתי את-האמרי מפניהם אשר נזבה ארזים גבהו וחסן הוא באלונים ואשמיד פרוו מפעל ושרשיו מתחת: 10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואילך אתכם במדבר ארבעים שנה להשת את-ארץ האמרי: 11 ואקים מבניכם לגביאים ומבחוריקם לגזרים האף איו-זאת בני ישראל נאם יהוה: 12 ותשקו את-הגזרים גון ועל-הנביאים צייתם לאמר לא תנבאו: 13 הגה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: 14 ואבד מנוס מקל וזוק לא-יאמץ כחו ונבור לא-ימלט נפשו: 15 ותפש תקשת לא-יעמד וקל ברנגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: 16 ואמיץ לבו בבבורים ערום גנוס ביום-ההוא נאם יהוה: 17

3

1 שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על-כל-המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: 2 רק אתכם ידעתי מפל משפחות האדמה על-כן אפקד עליכם את כל-עונתיכם: 3 הילכו שנים יחדו בלתי אם-נועדו: 4 הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענותו בלתי אם-לכד: 5 התפל צפור על-פח הארץ ומוקש אין לה העגלה-פח מן-האדמה ולכוד לא ילכוד: 6 אם-יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם-תהנה רעה בעיר ויהוה לא עשה: 7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם-גלה סודו אל-עבדיו הנביאים: 8 ארבה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: 9 השמיעו על-ארמנות באשדוד ועל-ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על-הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה נעשוקים בקרבה: 10 ולא-ידעו עשות נלכה נאם יהוה האזקרים חמס ושר בארמנותיהם: 11 לכן כה אמר אדני יהוה צד וסביב הארץ והורד ממדף עוף ונבזו ארמנותיה: 12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל-און כן יצאלו בני ישראל הישבים

בְּשִׁמְרוֹן בַּפֶּתַח מִטָּה וּבְדַמְשֶׁק עָרֶשׁ: ¹³ שָׁמְעוּ וְהִעִידוּ בְּבֵית יַעֲקֹב נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת:
¹⁴ כִּי בַיּוֹם פָּקְדֵי פִשְׁעֵי־יִשְׂרָאֵל עָלָיו וּפְקֻדֹתַי עַל־מִזְבְּחוֹת בַּיִת אֵל וַיִּגְדְּעוּ קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ וַיִּפְּלוּ לְאַרְצָן:
¹⁵ וְהַכִּיתִי בַּיַּת־הַחֲרָף עַל־בֵּית הַקִּיּוֹץ וְאֶבְרִי בְּתֵי הַשֹּׁן וְסָפוּ בְּתֵימִים רַבִּים נְאֻם־יְהוָה: ס

4

¹ שָׁמְעוּ הַדְּבָר הַזֶּה פְּרוּת הַבָּשָׂן אֲשֶׁר בְּתַר שִׁמְרוֹן הַעֲשֻׂקוֹת דְּלִים הַרְצָצוֹת אַבְיוֹנִים הַאֲמַרְתְּ לְאַדְוָיָהֶם הַבִּיאָה וְנִשְׁתַּחֲ: ² נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִדְשׁוֹ כִּי הֵנַח יָמִים בָּאִים עֲלֵיכֶם וְנִשְׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת וְאֶחְרִיתְכֶן בְּסִירוֹת דְּוָהָ: ³ וּפְרָצִים הַצְּאֵנָה אֵשָׁה נְגַדָה וְהַשְׁלַכְתֶּנָּה הַחַרְמוּנָה נְאֻם־יְהוָה: ⁴ בָּאוּ בַּיַּת־אֵל וּפְשָׁעוּ הַגְּלָגַל הַרְבּוּ לִפְשָׁע וְהִבְיִאוּ לִפְקֹר וּזְכוּתְכֶם לְשִׁלֶּשֶׁת יָמִים מִעַשְׂרֹתֵיכֶם: ⁵ וְקִפְּר מִחֲמֶן תוֹרָה וּקְרָאוּ נְדָבוֹת הַשְּׂמִיעוּ כִּי כֵן אֶהְבְּתֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: ⁶ וְנִסְ־אֲנִי נִתְחִי לָכֶם נְקִיּוֹן שְׁלִים בְּכָל־עֲרֵיכֶם וְחָסֵר לָחֶם בְּכָל מְקוֹמְתֵיכֶם וְלֹא־שְׂבַתְּכֶם עַד־י נְאֻם־יְהוָה: ⁷ וְגַם אֲנִכִּי מִנְעִתִי מִכֶּם אֶת־הַנְּשָׂם בְּעוֹד שְׁלִשָּׁה חֳדָשִׁים לְקִצֹר וְהַמְטַרְתִּי עַל־עֵיר אַחַת וְעַל־עֵיר אַחַת לֹא אֶמְטִיר חֲלָקָה אַחַת תִּמְטֵר וְחֲלָקָה אֲשֶׁר־לֹא־תִמְטִיר עָלֶיהָ תִּיבֹשׁ: ⁸ וְנִעְלוּ שְׂתֵימֵי שְׁלֹשׁ עָרִים אֶל־עֵיר אַחַת לִשְׁתוֹת מִים וְלֹא יִשְׁבַּעוּ וְלֹא־שְׂבַתְּכֶם עַד־י נְאֻם־יְהוָה: ⁹ הַכִּיתִי אֶתְכֶם בַּשְּׂדֵפוֹן וּבַיַּרְקוֹן הַרְבּוֹת נְנוֹתֵיכֶם וּכְרַמֵּיכֶם וְהַאֲנִיכֶם וְזִיתֵיכֶם יֹאכֵל הַנָּחַם וְלֹא־שְׂבַתְּכֶם עַד־י נְאֻם־יְהוָה: ¹⁰ שִׁלַּחְתִּי בְכֶם דְּבָר בְּתַרְף מִצֹּרִים הַרְגַתִּי בַחֲרָב בְּחִירוֹתֵיכֶם עִם שְׂבִי סוֹסֵיכֶם וְאֶעֱלֶה בָאֵשׁ מִחֲנוֹתֵיכֶם וּבִאֲפָסְכֶם וְלֹא־שְׂבַתְּכֶם עַד־י נְאֻם־יְהוָה: ¹¹ הַפְּכַתִּי בְכֶם כַּמְּהַפְכַת אֱלֹהִים אֶת־סֶדֶם וְאֶת־עַמּוּדָה וְתַחֲוִי כַּאֲדֹמָה מִצֶּל מְשַׁרְפָה וְלֹא־שְׂבַתְּכֶם עַד־י נְאֻם־יְהוָה: ¹² לָכֵן כֹּה אֶעֱשֶׂה לָּךְ יִשְׂרָאֵל עַקֵּב כִּי־זָאת אֶעֱשֶׂה לָּךְ הַכּוֹן לְקִרְאוֹת־אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל: ¹³ כִּי הֵנַח יוֹצֵר הָרִים וּבִבְרָא רִוַח מִיַּגִּיד לְאֹדָם מִה־שָׁחָו עֲשֵׂה שֹׁחַר עֵיפָה וְדַרְךְ עַל־בְּמִתִּי אֲרִץ יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁמוֹ: ס

5

¹ שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה בַּיַּת יִשְׂרָאֵל: ² נְפַלְחוּ לֹא־תוֹסִיפוּ קוֹם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל נְשִׂיָה עַל־אֲדַמְתָּה אֵין מִקְיָמָה: ³ כִּי כֹה אֹמֵר אֲדֹנָי יְהוִה הַעִיר הַיְצָאָת אֶלֶף תְּשָׂאִיר מֵאַה וְהַיְצָאָת מֵאַה תְּשָׂאִיר עֲשָׂרָה לְבַיַּת יִשְׂרָאֵל: ⁴ ס כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְבַיַּת יִשְׂרָאֵל דְּרַשׁוּנִי וְחַיּוּ: ⁵ וְאֶל־תִּדְרָשׁוּ בַּיַּת־אֵל וְהַגְּלָגַל לֹא תִבְאוּ וּבָאֵר שִׁבַּע לֹא תַעֲבֵרוּ כִּי הַגְּלָגַל נִלְהַ וְהַגְּלָגַל וְהַיָּה לְאֹן: ⁶ דְּרַשׁוּ אֶת־יְהוָה וְחַיּוּ פֶן־יִצְלַח כְּאֵשׁ בַּיַּת יוֹסֵף וְאֶבְרָחָם וְאֶת־מִכְבַּד לְבַיַּת אֵל: ⁷ הַהַפְּכִים לְלַעְנָה מִשְׁפַּט וּצְדִיקָה לְאֲרִץ הַחַיּוּ: ⁸ עֲשֵׂה כִימָה וְכִסִּיל וְהַפְּד לְבַקֵּר צִלְמוֹת וְיוֹם לִילָה חַחְשִׁיד הַקּוֹרָא לְמִי־הֵלֶם וַיִּשְׁפָּכֶם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וְהוּהָ שְׁמוֹ: ⁹ ס הַמְּבַלִּיג שֶׁד עַל־עַז וְשֶׁד עַל־מְבָצֵר וְבוֹא: ¹⁰ שְׁנָאוּ בְשֶׁעַר מוֹכִיחַ וְדַבְּר תָּמִים וְתַעֲבוּ: ¹¹ לָכֵן יַעַן בּוֹשְׁטֶכֶם עַל־דָּל וּמִשְׁאֵת־בֵּר תַּחְתּוֹ מִמֶּנּוּ בְּתֵי נְזוּת בְּנֵיחֶם וְלֹא־תִשְׁבוּ כִּם פְּרַמִּי־חֲמֹד נְשַׁעְתֶּם וְלֹא תִשְׁתּוּ אֶת־יַיִנִם: ¹² כִּי יַדְעִתִּי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם נַעֲצָמִים חֲטָאוֹתֵיכֶם צָרְרִי צִדִּיק לִקְחֵי כֶּסֶף וְאַבְיוֹנִים בְּשַׁעַר הַטּוֹ: ¹³ לָכֵן הַמְּשַׁבִּיל בְּעַת הַהִיא יָדָם כִּי עַת רָעָה הִיא: ¹⁴ דְּרִשׁוּ־טוֹב וְאֶל־רַע לִמְעַן תַּחְוּ וַיְהִי־כֵן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר אָמַרְתֶּם: ¹⁵ שְׁנַאֲרֵרְע וְאֶהְבּוּ טוֹב וְהַצִּיגּוּ בְשַׁעַר מִשְׁפַּט אוֹלִי יַחְגֹּן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׂאֲרִית יוֹסֵף: ¹⁶ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲדֹנָי כְּכֹל־רְחֻבוֹת מִסְפַּד וּבְכָל־חֻצוֹת יֵאֲמְרוּ הוֹדִיּוּ וּקְרָאוּ אֶבְרָ אֶל־אֲבָל וּמִסְפַּד אֶל־יִזְרַעֵי נְחִי: ¹⁷ וּבְכָל־פְּרָמִים מִסְפַּד כִּי־אֶעֱבֹר בְּקַרְבֶּךָ אָמַר יְהוָה: ¹⁸ ס הוֹי הַמַּתְאָוִים אֶת־יוֹם יְהוָה לְמַחֲזֵה לָכֶם יוֹם יְהוָה הוּא־חֲשׂוֹךְ וְלֹא־אוֹר: ¹⁹ כְּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאֲרִץ וּפְגַעוּ הַדָּב וּבֹא תַּבִּיט וְסָמַד יָדוֹ עַל־הַקִּיר וַיִּנְשָׁכוּ הַנַּחֲשׁ: ²⁰ תִּלְא־חֲשׂוֹךְ יוֹם יְהוָה וְלֹא־אוֹר וְאֲפַל וְלֹא־נֶגֶה לּוֹ: ²¹ שְׁנַאֲתִי מֵאֲחֵתִי חַיִּיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּעֲצֻרְתֵיכֶם: ²² כִּי אִם־תַּעֲלוּ־לִי עֲלוֹת וּמַחֲתִיכֶם לֹא אֲרַצֶּה וְשִׁלְּם מְרִיאֵיכֶם לֹא אֶבִּישׁ: ²³ ס הַסֵּר מִעָלַי הַמּוֹן שֶׁרִיד וְזִמְרַת נְבָלִיד לֹא אֶשְׁמַע: ²⁴ וַיִּגַּל כְּפִימִם מִשְׁפַּט וּצְדִיקָה כְּנַחַל אֵיתָן: ²⁵ הַזְּכִיחִים וּמִנְחָה הַנְּשַׁתֶּם־לִי כַּמְדַּבֵּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּיַּת יִשְׂרָאֵל: ²⁶ וְנִשְׂאֲתֶם אֶת סָפוֹת מַלְכְּכֶם וְאֶת כְּפִיּוֹן צִלְמֵיכֶם כּוֹכֵב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם: ²⁷ וְהַגְּלִיתִי אֶתְכֶם מִתְּלָאָה לְדַמְשֶׁק אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁמוֹ: פ

6

¹ הוּי הַשְּׂאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן וְהַבְּטָחִים בְּתַר שִׁמְרוֹן נִקְבַּל רַאשִׁית הַגּוֹלָם וּבָאוּ לָחֶם בַּיַּת יִשְׂרָאֵל: ² עַבְרוּ כָלְגוֹ וּרְאוּ וּלְכוּ מִשֶּׁם חֲמַת רַבָּה וְרִדוּ גַת־פְּלִשְׁתִּים הַטּוֹבִים מִן־הַמְּמַלְכוֹת הָאֵלֶּה אִם־רַב גְּבוּלְכֶם

מנבִלָּם: ³ המנודים לזנום רע ותגישו שבת חמס: ⁴ השכבים על־מטות שן וסרחים על־ערשותם ואכלים פרים מצאן ועגלים מתוד מרבק: ⁵ הפרשים על־פי הנבל כדוד חשבו להם כלי־שיר: ⁶ השתים במזרקין זון וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על־שבר יוסף: ⁷ לכן עתה יגלו בראש גלים וקר מותח סרחים: ⁸ ושבע ארני יהוה בנפשו נאם־יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את־נאון ועקב וארמנתני שנאתי והסנרתי עיר ומלאה: ⁹ והיה אם־יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: ¹⁰ ונשאו דודו ומספרו להוציא עצמים מן־הבית ואמר לאֲשֶׁר בִּירְכְּתִי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר חס כי לא להזכיר בשם יהוה: ¹¹ כִּי־הנה יהוה מצוה והנה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים: ¹² הירצון פסלע סוסים אם־יחרוש בפקרים כִּי־הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללעגה: ¹³ השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים: ¹⁴ כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם־יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא ער־נחל הערבה: ^ס

7

¹ כה הראני ארני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לִקְשׁ אחר גוי המלך: ² והיה אם־פלה לאכול את־עשב הארץ ואמר ארני יהוה סלח־נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: ³ נחם יהוה על־זאת לא תהיה אמר יהוה: ⁴ כה הראני ארני יהוה והנה קרא לרב באש ארני יהוה ותאכל את־תהום רבה ואכלה את־החלק: ⁵ ואמר ארני יהוה חבל־נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: ⁶ נחם יהוה על־זאת נחם־היא לא תהיה אמר ארני יהוה: ⁷ כה הראני והנה ארני נצב על־חומת אגד ובנדו אגד: ⁸ ויאמר אלהי מה־אתה ראה עמוס ואמר אגד ויאמר ארני הנני שם אגד בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: ⁹ ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על־בית ירבעם בקרב: ¹⁰ וישלח אמציה כהן בית־אל אל־ירבעם מלך־ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא־תוכל הארץ להקיל את־כבד־דבריו: ¹¹ כִּי־כה אמר עמוס בקרב ימות ירבעם וישלח אל גלה יגלה מעל אדמתו: ¹² ויאמר אמציה אל־עמוס חנה לך ברח־לך אל־ארץ יהודה ואכל־שם לחם ושם תנבא: ¹³ ובית־אל לא־תוסיף עוד להנבא כי מקדש־מלך הוא ובית ממלכה הוא: ¹⁴ ונען עמוס ויאמר אל־אמציה לא־נביא אנכי ולא בִּנְבִיא אנכי כִּי־בוקר אנכי ובליל שקמים: ¹⁵ ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלהי יהוה לך הנבא אל־עמי ישראל: ¹⁶ ועתה שמע דבר־יהוה אתה אמר לא תנבא על־ישראל ולא תשיף על־בית ישחק: ¹⁷ לכן כה־אמר יהוה אשתף בעיר תונה ובגניד ובגתיד בקרב יפלו ואדמתך בתבל תחלק ואתה על־אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: ^ס

8

¹ כה הראני ארני יהוה והנה כלוב קרץ: ² ויאמר מה־אתה ראה עמוס ואמר כלוב קרץ ויאמר יהוה אלי בא תקץ אל־עמי ישראל לא־אוסיף עוד עבור לו: ³ והלילו שירות היכל בזים שהוא נאם ארני יהוה רב הפגור בכל־מקום השליד חס: ⁴ שמעו־את השאפים אבגון ולשבות *ענוי (ענוי־ארץ): ⁵ לאמר מתי יעבר החדש ונשכירה שֶׁבֶר והשבת ונפתחה־בר להקטין אפה ולהגדיל שקל ולענת מאוני מרמה: ⁶ לקנות בכסף דלים ואבגון בעבור נעלים ומפל בר נשכיר: ⁷ נשבע יהוה בגאון ועקב אם־אשפת לנצח כל־מעשיהם: ⁸ העל זאת לא־תרגו הארץ ואכל כל־יושב בה ועלתה כאר פלה ונגרשה *ונשקה (ונשקעה) ביאור מצרים: ⁹ והנהו בזים יהוה נאם ארני יהוה והבאתי השמש בצהרנים והחשכתי לארץ בזים אור: ¹⁰ והפכתי חנכים לאבל וכל־שיריכם לקינה והעליתי על־כל־מתנים שֶׁק ועל־כל־ראש קרחה ושמתי־ה כאבל יחיד ואחריתה כיום מו: ¹¹ הנהו ימים באים נאם ארני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא־רעב ללחם ולא־צמא למים כי אם־לשמע את דברי יהוה: ¹² ונעו מים עד־גם ומצפון ועד־מזרח ושוטפו לבקש את־דבר־יהוה ולא ימצאו: ¹³ ביום ההוא תתעלפנה הבתולות היפות ותבחורים בצמא: ¹⁴ הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהינו לן וחי הרוח באר־שבע ונפלו ולא־יקומו עוד: ^ס

9

¹ ראיתי את־ארני נצב על־המזבח ויאמר הוה הכפחור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בתרב אהרני לא־יגוס להם נס ולא־מלט להם פליט: ² אם־יחזרו בשאול משם יגדי תקחם ואם־יעלו

השמים משם אוריהם: ³ ואס־יבאֹו בראש הפרמל משם אַחַש וּלְקַחְתִּים וְאִס־יִסְתְּרוּ מִגִּנְד עֵינִי
בַּקֶּרֶע הַיָּם מִשָּׁם אֲצַנֶּה אֶת־הַנֶּחֶשׁ וְנִשְׁכַּם: ⁴ וְאִס־יִלְכוּ בְּשִׁבִי לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם מִשָּׁם אֲצַנֶּה אֶת־הַחֶרֶב
וְהַרְגָתָם וְשִׁמְתִי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה: ⁵ וְאֶדְוֶי יְהוָה הַצְּבָאוֹת הַנּוֹגֵעַ בָּאָרֶץ וְתִמּוֹנִי וְאֶבְלוּ
כָּל־יוֹשְׁבֵי בָהּ וְעִלְתָה כִּי־אֵל כְּלָה וְשִׁקְעָה כִּי־אֵר מִצְרַיִם: ⁶ הַבּוֹנֶה בְּשָׁמַיִם *מַעְלוֹתָיו (מַעְלוֹתָיו) וְאֶנְדָּתוֹ
עַל־אָרֶץ יִסְדָּהּ הַקֶּבֶא לְמִי־הֵינִי וְיִשְׁפַּכְּם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וְהָיָה שָׁמוֹ: ⁷ הַלּוֹא כִבְנִי כְּשָׂיִם אַתֶּם לִי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הַלּוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל הֵעֲלִיתִי מֵאָרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר וְאַרְבִּים מִקִּיר: ⁸ הֲגַזָּה
עֵינִי וְאֶדְוֶי יְהוָה בְּמַמְלַכָהּ הַחֲטָאָה וְהַשְׁמֹדֵתִי אֲתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲפַס כִּי לֹא הַשְׁמִיד אֶשְׁמִיד
אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה: ⁹ כִּי־הִנֵּה אֲנֹכִי מִצְוֶה וְהִנְעוּתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר יִנּוּעַ
בְּכַבְדָּהּ וְלֹא־יִפּוֹל צְרוּר אָרֶץ: ¹⁰ בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חַטָּאֵי עַמִּי הַאֲמִידִים לֹא־תִנְיֹשׁ וְתִקְדִּים בַּעֲדֵינוּ
הַרְעָה: ¹¹ בָּנִים הֵיוּא אֲקִים אֶת־סֶכֶת דָּוִד הַנִּפְלֵת וְנִדְרֹתַי אֶת־פְּרִצֵיהֶן וְהִרְסֵתִיו אֲקִים וּבְנֵיתִיהָ כִּימִי
עוֹלָם: ¹² לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵית אֲדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת:
פ ¹³ הֲגַזָּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקָּצֵר וְדַרְךְ עֲנָבִים בְּמוֹשֵׁד הַזֶּרַע וְהַטִּיפוּ הַהַרִים עֲסִים
וְכָל־הַנְּבִעוֹת תִּתְמוּגְגַנָּה: ¹⁴ וְשִׁבְתִּי אֶת־שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי עָרִים נְשִׁמוֹת וַיִּשָּׁבוּ וְנִטְעוּ כַרְמִים וְשָׂתוּ
אֶת־יַיִנָּם וְעָשׂוּ נְזוֹת וְאֶבְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶם: ¹⁵ וְנִשְׁעָתִים עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְתָּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָהֶם אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ:

עבדיה

1 חזון עבדיה כה־אמר אֲדֹנָי יְהוִה לְאֵדוֹם שְׁמוּעָה שְׁמוּעָה מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּנוֹיִם שְׁלַח קוֹמוּ וְנִקְוָמָה עֲלֵיהֶּם לְמִלְחָמָה: 2 הִנֵּה קָטָן נִתְחַיֵּךְ בְּנוֹיִם בְּנוֹי אֶתְּךָ מֵאֵד: 3 וְדוֹן לְפָנֶיךָ הַשִּׁיאֵךְ שְׂכָנֵי בְּחַגְוֵי־סֹלַע מְרוֹם שְׁבַתוֹ אֲמַר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרְדֵנִי אֶרֶץ: 4 אִם־תִּגְבִּיחַ כְּנֹשֶׁר וְאִם־בִּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנְיָה מִשָּׁם אוֹרִידֶךָ נֶאֱמַר יְהוָה: 5 אִם־נִגְבִים כְּאֵי־לֶךְ אִם־שׁוֹדְדֵי לֵילָה אֵיךְ נִדְמִיתָה הַלּוֹא וְנִגְבוּ דַיִם אִם־בְּצָרִים כְּאֵי לֶךְ הַלּוֹא וְשִׁאֲרוֹ עַל־לוֹת: 6 אֵיךְ נִחַפְשׁוּ עֲשׂוּ נִבְעוּ מִצַּפְנֵינוּ: 7 עַד־תִּגְבֹּל שְׁלַחוּךְ כֹּל אֲנָשֵׁי בְרִיתְךָ הַשִּׁיאֵוּךְ וְכִלּוּ לֶךְ אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֶךָ לְחִמּוֹךְ וְשִׁמוֹ מִזֹּר תִּחַתֶּיךָ אֵין תִּבְנֶנָּה כּוּ: 8 הַלּוֹא בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱמַר יְהוָה וְהֶאֱבַדְתִּי חֲקָמִים מֵאֵדוֹם וְתִבְנֶנָּה מִתֵּר עֲשׂוּ: 9 וְחַתּוּ גִבּוֹרֶיךָ תִימָן לְמַעַן יִכְרַת־אִישׁ מִתֵּר עֲשׂוּ מִקְשָׁל: 10 מִחֲמַס אַחִיךָ וְעָקֵב חֲכִסְךָ בּוֹשָׁה וְנִכְרַת לְעוֹלָם: 11 בַיּוֹם עָמַדְךָ מִנְּגַד בַיּוֹם שְׁבוֹת זָרִים חִילוֹ וְנִכְרִים כְּאֵי *שְׁעָרוֹ) שְׁעָרָיו) וְעַל־יְרוּשָׁלַם יָדוֹ גִּזְרָל גַּם־אֶתְּךָ כְּאַחֵר מֵהֵם: 12 וְאַל־תִּרְאֵה בַיּוֹם־אַחִיךָ בַיּוֹם נִכְרוּ וְאַל־תִּשְׁמַח לְבִנְי־יְהוָה בַיּוֹם אֲבָדְם וְאַל־תִּגְדֹּל הָיֶךְ בַיּוֹם צָרָה: 13 אַל־תִּבּוֹא בְּשַׁעֲרֵי־עַמִּי בַיּוֹם אִידֵם אַל־תִּרְאֵה גַם־אֶתְּךָ בְּרַעְתּוֹ בַיּוֹם אִידוֹ וְאַל־תִּשְׁלַחְנָה כְּחִילוֹ בַיּוֹם אִידוֹ: 14 וְאַל־תַּעֲמֹד עַל־הַפָּרֶק לְהַכְרִית אֶת־פְּלִישְׁתֵּי וְאַל־תִּסְגֵּר שְׂרִידָיו בַיּוֹם צָרָה: 15 כִּי־קְרוֹב יוֹם יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לֶךְ וּמְלֶךְ יָשׁוּב בְּרֹאשׁוֹךְ: 16 כִּי כְּאֲשֶׁר שְׁתִּיתָם עַל־תֵּר קִדְשֵׁי וְשָׁתוּ כָּל־הַגּוֹיִם תִּמִּיד וְשָׁתוּ וְלַעֲוֹ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ: 17 וּבִתֵּר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִישְׁתָּה וְהָיָה קִדְשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם: 18 וְהָיָה בֵּית־יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֶשׁ וְדִלְקוּ בָהֶם וְאֲכָלוּם וְלֹא־יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֲשׂוֹ כִּי יְהוָה דִּבֶּר: 19 וְיִרְשׁוּ הַגִּבּוֹר אֶת־תֵּר עֲשׂוֹ וְהַשְּׁפִלָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיִרְשׁוּ אֶת־שָׂדֶה אֶפְרַיִם וְאֶת שָׂדֶה שְׁמֶרֶן וּבְנֵי־מִן אֶת־הַגִּלְעָד: 20 וְנִלְתָה הַחַל הָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כְּנַעֲנִים עַד־צָרְפַת וְנִלְתָה יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסַפְרָד יִרְשׁוּ אֶת עַרְי הַגִּבּוֹר: 21 וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּתֵר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־תֵּר עֲשׂוֹ וְהִיתָה לִיתְהוָה הַמְּלוּכָה:

יונה

1 ויהי דבר יהוה אל-יונה בן-אמתי לאמר: 2 קום לך אל-גינת העיר הגדולה וקרא עליה כִּי-עָלְתָה רַעְתָּם לִפְנֵי: 3 וְנָקָם יוֹנָה לְבָרַח תְּרַשֵּׁשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וְנָרַד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנִיָּה בַּבַּיִת תְּרַשֵּׁשׁ וַיִּתֵּן שָׂכָרָה וַיִּרְדּוּ בָהּ לְבֹא עִמָּהֶם תְּרַשֵּׁשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה: 4 וַיִּהְיֶה הַטִּיל רֹחַ וַיְדוּלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר-גָּדוֹל בַּיָּם וְהַאֲנִיָּה חִשְׁבָה לְהִשְׁבֵּר: 5 וַיִּירָאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת-הַפְּלִים אֲשֶׁר בָּאֵינָה אֶל-הַיָּם לְתַקַּל מַעְלֵיהֶם וַיּוֹנֵה יָרַד אֶל-יָרְכָתִי הַסַּפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּדְרָם: 6 וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֲבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה-לָּךְ נִדְרָם קוֹם קָרָא אֶל-אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי וְתַעֲשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאכַד: 7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לְכוּ וּנְפִילָה גוֹרְלוֹת וּנְדַרְעָה בְּשִׁלְמֵי הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ וּנְפִלוּ גוֹרְלוֹת וַיִּפְּלוּ הַגּוֹרָל עַל-יוֹנָה: 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיִּדְהֶנָּה לָנוּ בְּאֲשֶׁר לְמִי-הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ מַה-מַּלְאָכְךָ וַיִּמְאַן תִּבְּוֹא מִה אַרְצְךָ וְאִי-מִנָּה עִם אֲתָה: 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיַּבֵּשׁה: 10 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוּלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי-רָדִיעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם: 11 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-תַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּח הַיָּם מֵעַלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעַר: 12 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהַטִּילְנִי אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּח הַיָּם מֵעַלֵיכֶם כִּי יִרְעֶה אֲנִי כִּי בִשְׁלֵי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עָלֵיכֶם: 13 וַיִּחַתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהִשְׁבֵּי אֶל-הַיַּבֵּשׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעַר עֲלֵיהֶם: 14 וַיִּקְרָאוּ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אַנְּהָ יְהוָה אֶל-נָא נֹאכַדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל-תִּתֵּן עַלֵנוּ דָם נָקִיא כִּי-אַתָּה יְהוָה כָּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עִשְׂתָּ: 15 וַיִּשְׂאוּ אֶת-יוֹנָה וַיִּטְלוּהוּ אֶל-הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעַפּוֹ: 16 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוּלָה אֶת-יְהוָה וַיִּזְכְּרוּ וַיִּבְחֹרוּ וַיִּבְחַל לִיהוָה וַיִּדְרוּ בְּדָרָם:

2

1 וַיִּמְן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לְבָלַע אֶת-יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת: 2 וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל-יְהוָה אֱלֹהָיו מִמִּעַי הַדָּגָה: 3 וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִצְרָה לִי אֶל-יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִכְּטָן שְׂאוֹל שְׁמִעְתָּ קוֹלִי: 4 וְתִשְׁלַכְנִי מִצוּלָה בְּלִבָּב יָמִים וַיִּהְרַ וְסַבְּכֵנִי כָל-מִשְׁכַּרְיָה וְנִלְיָה עָלַי עֲבָרִי: 5 וְאֲנִי אֹמְרָתִי נִבְרַשְׁתִּי מִגֵּד אֶךְ אוֹסִיף לְהַבִּישׁ אֶל-הַיִּכַּל קְדֹשֶׁךָ: 6 אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד-נַפְשׁ תְּהוֹם וְסַבְּכֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשׁ: 7 לִקְצֹבֵי הַרִים וַיִּדְרָץ הָאָרֶץ בְּרַחֲוִיהָ בְּעָרֵי לְעוֹלָם וְתַעַל מִשְׁחַת חַיֵּי יְהוָה אֱלֹהֵי: 8 בְּהַתְּעַפְּךָ עָלַי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה וְכִרְתִּי וְתִבְּוֹא אֵלָיךְ תַּפְּלֹתַי אֶל-הַיִּכַּל קְדֹשֶׁךָ: 9 מִשְׁמֵרִים הַבְּלִי-שׂוֹא חֲסִדֶם וְעֹזְבוֹ: 10 וְאֲנִי בְּקוֹל תוֹדָה אוֹבַחְתִּי לָּךְ אֲשֶׁר נִדְרָתִי אֲשַׁלְּמָה וַיִּשְׁמַעְתָּ לִיתְהוָה: 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְהֵן וַיִּקָּא אֶת-יוֹנָה אֶל-הַיַּבֵּשׁה: פ

3

1 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה שְׁנֵית לְאֹמֶר: 2 קוֹם לָךְ אֶל-גִּינְתָה הָעִיר הַגְּדוּלָה וְקָרָא אֵלֶיהָ אֶת-הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי הִבֵּר אֵלֶיךָ: 3 וַיִּקָּם יוֹנָה וַיִּלְךְ אֶל-גִּינְתָה כַּדְּבַר יְהוָה וַיִּגְינָה הָיְתָה עִיר-גְּדוּלָה לְאֱלֹהִים מִהַלָּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: 4 וַיַּחַל יוֹנָה לְבֹא בְּעִיר מִהַלָּךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבַּעַיִם יוֹם וַיִּגְינָה נִהְפַכְתָּ: 5 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁי גִינָה בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ צוּם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מְגוּדוֹלָם וְעַד-קִשְׁטָם: 6 וַיַּעַד הַדְּבַר אֶל-מֶלֶךְ גִּינָה וַיִּקָּם מִסֹּאֵו וַיַּעֲבֵר אֶת-רָגְלוֹ מֵעַלְיוֹ וַיִּכַּס שֵׁם וַיִּשָּׁב עַל-הָאֶפֶס: 7 וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּגִינָה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַיִּדְלָיו לְאֹמֶר הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה הַבְּקָר וְהַצֹּאן אֶל-יִשְׁעָמוּ מְאֹמָה אֶל-יָרְעוּ וּמִים אֶל-יִשְׁתּוּ: 8 וַיִּתְפַּסּוּ שָׂקִים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרָאוּ אֶל-אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה וַיִּשְׁבֹּכוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וַיִּמְן-הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפְּהֶם: 9 מִיִּרְוַעֵה שׁוֹב וְנָחַם הָאֱלֹהִים וַשֵּׁב מִחֲרוֹן אָפוֹ וְלֹא נֹאכַד: 10 וַיִּרָא הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשֵׂיהֶם כִּי-שָׁבוּ מִדְּרָכָם הַרְעָה וַיַּנְחֵם הָאֱלֹהִים עַל-הַרְעָה אֲשֶׁר-דָּבַר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

4

1 וַיִּרַע אֶל-יוֹנָה רַעַה גְדוּלָת נִחְר לּוֹ: 2 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אַנְּהָ יְהוָה הִלּוּאֲנִי דְבָרִי עַד-הַיּוֹתֵי עַל-אֲדָמְתִי עַל-כֵּן קִדְמָתִי לְבָרַח תְּרַשֵּׁשׁ כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֶל-חַנּוּן וְרַחוּם אָרְךָ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד וְנָחַם עַל-הַרְעָה: 3 וְעַתָּה יְהוָה קַח-נָא אֶת-נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי: 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה הַחַיִּטְבַּח קָרָה לָּךְ: 5 וַיִּצָּא יוֹנָה מִן-הָעִיר וַיִּשָּׁב מִקְדָּם לְעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֶכֶה וַיִּשָּׁב תַּחְתָּיהָ בְּצַל עַד אֲשֶׁר יָרָאָה מִה-יְהוָה בְּעִיר: 6 וַיִּמְן יְהוָה אֱלֹהִים קִקְצוּן וַיַּעַל מֵעַל לַיּוֹנָה לְהָיוֹת צַל עַל-רֹאשׁוֹ

להציל לו מרעתו וישמח יונה על־הקיקיון שמתה גדולה: 7 וַיִּמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר
 לַמַּחֲרַת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּיקְיוֹן נַיִבָּשׁ: 8 וַיְהִי ׀ בַּזְרֵחַ הַשָּׁמֶשׁ וַיִּמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חַרִּישִׁית וַתֵּךְ הַשָּׁמֶשׁ
 עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלֵּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי: 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הֲהֵיטֵב
 חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקְיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה־לִּי עַד־מוֹת: 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חֹסֵל עַל־הַקִּיקְיוֹן אֲשֶׁר
 לֹא־עֲמַלְתָּ בוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ שְׁבוֹן־לִילָה הִנֵּה וּבֹן־לִילָה אָבֵר: 11 וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל־יַיִנוֹת הָעִיר הַגְּדוֹלָה
 אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה הַרְבֵּה מִשְׁתִּים־עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בְּיַדְמִינוֹ לְשִׂמְאֵלוֹ וּבַהֲמָה רַבָּה:

מִיכָה

1 דְּבַר-יְהוָה וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי מִיכָה הַמִּרְשָׁתַי בְּיָמַי יוֹחֵם אֶתְּוּ וַיְחַזְּקֵהוּ מִלְכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-חָזַקוּ עַל-שְׁמֵרוֹן וַיְרוּשָׁלָם׃ 2 שָׁמְעוּ עַמִּים כְּלָם הַקְּשִׁיבֵי אָרֶץ וּמִלֵּאָה וַיְהִי אֲדֹנָי בְּכֶסֶל לְעַד אֲדֹנָי מֵהִיבֵל קָדְשׁוֹ׃ 3 כִּי-הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְקוֹמוֹ וַיֵּרֶד וַדְּרָךְ עַל-בְּמוֹתָיו (בְּמוֹתָיו) אָרֶץ׃ 4 וַנִּמְסּוּ הַהָרִים תַּחְתָּיו וַהֲעִמְקִים יַחֲבֻקְעוּ כִּדְוֹנָל מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּמוֹם מְנַגְּרִים בְּמוֹרֶךְ׃ 5 בְּפִשֶׁעַ יַעֲקֹב כָּל-זֹאת וּבַחֲטָאוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל מִי-פִשֶׁעַ יַעֲקֹב הַלֹּזֵא שְׁמֵרוֹן וּמִלְכֵי יְהוּדָה הַלֹּזֵא יְרוּשָׁלָם׃ 6 וּשְׁמַתִּי שְׁמֵרוֹן לְעֵי הַשָּׂדֶה לְמַטְעֵי כָרֶם וְהַנְּרֵתִי לְגַי אַבְנֵיהָ וַיִּסְדֶּיהָ אֲנִלְהָ׃ 7 וְכָל-פְּסִילֶיהָ יִכְתּוּ וְכָל-אֲחַנְיָהּ יִשְׂרָפוּ כְּאֵשׁ וְכָל-עֲצָבֶיהָ אֲשִׁים שְׁמֵמָה כִּי מֵאֲחַנָּן זֹנֶה קִבְּצָה וְעַד-אֲחַנָּן זֹנֶה יִשׁוּבוּ׃ 8 עַל-זֹאת אֲסַפְּדָה וְאֵילֶיהָ אֵילֶכָה *שִׁילַל (שׁוּלַל) וְעָרוֹם אֲעִשֶׂה מִסְפֶּד כַּתְּנִים וְאֵבֶל כַּתְּנִים יַעֲנֶה׃ 9 כִּי אֲנוּשָׁה מִכֹּתֶיהָ כִּי-בָאָה עַד-יְהוּדָה נָגַע עַד-שַׁעַר עַמִּי עַד-יְרוּשָׁלָם׃ 10 בְּנֵת אֶל-תַּיִדּוֹ בְּכֹן אֶל-תְּבֻכּוֹ בְּבֵית לַעֲפָרָה עֲפָר *הַתְּפַלְשֵׁתִי הַתְּפַלְשִׁי׃ 11 עֲבָרִי לָכֶם יוֹשְׁבֵת שִׁפִּיר עָרִיבָה בִּשְׂתֵל לֹא יִצְאָה יוֹשְׁבֵת צִיֹּנָן מִסְפֶּד בַּיִת הָאֲצִל יִקַּח מִכֶּם עֲמֻדָתוֹ׃ 12 כִּי-חָלָה לְטוֹב יוֹשְׁבֵת מְרוֹת כִּי-יֵרֶד רַע מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר יְרוּשָׁלָם׃ 13 רָחֵם הַמְּרוֹכְכָה לְרַכֵּשׁ יוֹשְׁבֵת לְכִישׁ רֵאשִׁית חֲטָאתָהּ הִיא לְבַת-צִיֹּנָן כִּי-יָבֶד נִמְצְאוּ פִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל׃ 14 לָכֵן תִּתְּנִי שְׁלוֹחִים עַל מוֹרְשֵׁתָה בְּתֵי אַבְיוֹב לְאַכְזֹב לְמִלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 15 עַד הִירְשֵׁל אֲבִי לָךְ יוֹשְׁבֵת מְרֻשָׁה עַד-עַדְלָם יָבֹא כְבוֹד יִשְׂרָאֵל׃ 16 קָרְחִי וְגַזִּי עַל-בְּנֵי תַעֲנִיגוֹךְ הַרְחִבֵי קַרְחַתְךָ כְּפֹשֶׁר כִּי גָלוּ מִמֶּךָ׃ 17

2

1 הוּי הַשְּׁבִירֶאֱוֹן וּפְעֻלֵי רַע עַל-מַשְׁכְּבוֹתֵם בְּאֹר הַבְּקָר יַעֲשֶׂה כִּי יִשְׁלַל יָדֶם׃ 2 וַחֲמֹדוֹ שְׂדוֹת וְזָלוֹ וּבְתִים וְנִשְׂאוֹ וְעִשְׂקוֹ גָּבַר וּבִיתוֹ וְאִישׁ וּנְחֻלָּתוֹ׃ 3 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל-הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא-תַמְיִשׁוּ מִשֶׁם צְוֹאֲרֹתֵיכֶם וְלֹא תִלְכוּ רוּחָהּ כִּי עַת רָעָה הִיא׃ 4 בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׂא עֲלֵיכֶם מוֹשֶׁל וְנִהַר נִהַי וְנִהַר אָמַר שְׂדוֹד נִשְׂדַּע חֶלֶק עַמִּי יִמִּיר אִיד יִמִּישׁ לִי לְשׁוֹבֵב שְׂדֵינוּ וְחֶלֶק׃ 5 לָכֵן לֹא-יִהְיֶה לָךְ מִשְׁלֹדִךְ חֶבֶל בְּנוֹרָל בְּקַהֵל יְהוָה׃ 6 אֶל-תִּטְטֹפוּ וַיִּטְפֹּון לֹא-יִטְפֹּו לְאַלְהָה לֹא יִסַּן כְּלָמוֹת׃ 7 הָאָמִיר בַּיִת-יַעֲקֹב הַקָּצֵר רִיחַ יְהוָה אִם-אֶלְהָה מַעֲלִיּוֹ הַלֹּזֵא דְבָרֵי יִיטְבוּ עִם הַיִּשָּׂר הוֹלֵךְ׃ 8 וְאֶתְמוּל עַמִּי לְאוֹיֵב יִקְוֹמֶם מִמּוֹל שְׁלֵמָה אָרֶר תִּפְשִׁטוּן מַעֲבָרִים בְּטֶח שׁוֹבֵי מִלְחָמָה׃ 9 נָשִׁי עַמִּי תִגְרָשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנִיגָה מַעַל עֲלִילָה תִקְחוּ הַדְּרִי לְעוֹלָם׃ 10 קוֹמוּ וּלְכוּ כִּי לֹא-זֹאת הַמְנוּחָה בַּעֲבוּר טְמָאָה תַחֲבֹל וְתַחֲבֹל נִמְרָץ׃ 11 לֹא-אִישׁ הַלֵּךְ רוּחַ וְשִׁקְרָה כֹּזֵב אֲטַף לָךְ לְגִזֹּן וְלַשְׂכָּר וְהִנֵּה מַטְיָף הַעַם הַזֶּה׃ 12 אֹסֶף אֹסֶף יַעֲקֹב בְּלֶךְ קַבֵּץ אַקְבֵץ שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׁימֵנוּ צִצָּאן בְּצִדָה כְּעֶדֶר בַּתוֹךְ הַדְּבָרֹת הַדַּיְמָנָה מְאָדֶם׃ 13 עֲלֶה הַפְּרָץ לַפְּנִיחַם פָּרְצוּ וַיַּעֲבְרוּ שַׁעַר וַיִּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבֹר מִלְכָם לַפְּנִיחָם וַיְהוּה בְּרֵאשֶׁם׃ 14

3

1 וְאָמַר שְׁמַעְדָּנָא רֵאשִׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בַיִת יִשְׂרָאֵל הַלֹּזֵא לָכֶם לְדַעַת אֶת-הַמִּשְׁפָּט׃ 2 שְׂנְאֵי טוֹב וְאֶהְבִּי *רָעָה (רַע) גִּזְלֵי עוֹרֶם מַעֲלִיחַם וְשֹׂאֲרֶם מַעַל עֲצֻמוֹתֶם׃ 3 וְאֲשֶׁר אֲכָלוּ שְׂאֵר עַמִּי וְעוֹרֶם מַעֲלִיחַם הַפְּשִׁיטוּ וְאֶת-עֲצָמוֹתֵיהֶם פָּצְחוּ וּפְרָשׁוּ כְּאֲשֶׁר בְּסוֹר וּכְבֹשֶׁר בַּתוֹךְ קְלָחַת׃ 4 אַי יִזְעַקוּ אֶל-יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וַיִּסְתַּר פְּנֵי מַהֶם בַּעַת הַהִיא כְּאֲשֶׁר הִרְעוּ מַעֲלִיחַם׃ 5 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-הַנְּבִיאִים הַמְתַּעִים אֶת-עַמִּי הַנְּשָׁכִים בְּשִׁנְיָהֶם וְקָרְאוּ שְׁלוֹם וְאֲשֶׁר לֹא-יִתֵּן עַל-פִּיהֶם וְקִדְשׁוֹ עָלֵי מִלְחָמָה׃ 6 לָכֵן לִילָה לָכֶם מַחֲזוֹן וְחִשְׁבָה לָכֶם מִקְסָם וּבָאָה הַשְׁמֵשׁ עַל-הַנְּבִיאִים וְקָרַר עֲלֵיהֶם הַיּוֹם׃ 7 וּבִשְׁוֹ חַחֲזִים וַחֲפְרוּ הַקְּסָמִים וְעָטוּ עַל-שִׁפְסָם כְּלָם כִּי אֵין מַעֲנֶה אֱלֹהִים׃ 8 וְאוֹלָם אֲנֹכִי מְלֹאֲתִי כֹחַ אֶת רִיחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּנְבוּרָה לַהֲגִיד לַיעֲקֹב פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חֲטָאוֹתוֹ׃ 9 שְׁמַעְדָּנָא זֹאת רֵאשִׁי בַיִת יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בַיִת יִשְׂרָאֵל הַמְתַּעֲבִים מִשְׁפָּט וְאֶת כָּל-הַיִּשְׂרָאֵל יַעֲקֻשׁוּ׃ 10 בְּנֵה צִיֹּנָן בְּדַמִּים וַיְרוּשָׁלָם בַּעֲוֹלָה׃ 11 רֵאשִׁי וּבְשַׁחַד יִשְׁפָטוּ וּבְחַיָּהּ בְּמַחִיר יוֹרֵוּ וּנְבִיאֶיהָ בְּכֶסֶף יִקְסֻמוּ וְעַל-יְהוָה יִשְׁעֻנוּ לְאֹמֶר הַלֹּזֵא יְהוָה בְּקֶרֶב־בְּנֵי לֹא-תִבּוֹא עָלֵינוּ רָעָה׃ 12 לָכֵן בְּנִלְלָלְכֶם צִיֹּנָן שְׂדֵה תַחֲרַשׁ וַיְרוּשָׁלָם עֵינֵי תְהַלֶּה וְהַר הַבַּיִת לְבַמּוֹת יַעַר׃ 13

4

1 וְהִנֵּה! בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יִהְיֶה חֵר בֵּית־יְהוָה נֶכֶן כַּרְאֵשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא הוּא מִנְבָּעוֹת וְנִהְרָו עֲלָיו עַמִּים: 2 וְהָלְכוּ גוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה וְאֶל־בֵּית אֱלֹהֵי וְעִקֵּב יוֹרְגֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְקַח בְּאַרְחֻתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלַם: 3 וְשָׁפַט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצָמִים עַד־רַחֲוֹק וְכַתְּמוּ חֲרָבְתֵיהֶם לְאַתִּים וְחַנּוּתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא־יִשְׂאוּ גוֹי אֶל־גּוֹי חָרָב וְלֹא־יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָה: 4 וְיִשְׂכְּבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ וְאִין מַחֲרִיד כִּי־פִי יִהְיֶה צְבָאוֹת דְּבַר: 5 כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאִנְחֵנו גִּלְגָּד בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד: 6 כִּי־יִם הָיָה וְאִם־יִהְיֶה אֶסְפָּה הַצִּלְעָה וְהַנְּדָחָה אֶקְבָּצָה וְאֲשֶׁר הִרְעֵתִי: 7 וְשָׁמַתִּי אֶת־הַצִּלְעָה לְשֹׂארוֹת וְהַנְּדָחָה לְגוֹי עַצוֹם וּמִלֶּךְ יִהְיֶה עֲלֵיהֶם בְּהַר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: 8 וְאַתָּה מְגַדֵּל־עֵדֶר עָפָל בַּת־צִיּוֹן עַד־יָךְ תֵּאָתֶה וּבָאָה הַמְּשַׁלְּהָ הַרְאֵשְׁנָה מִמַּלְכֶת לְבַת־ירוּשָׁלַם: 9 עֲתָה לָמָּה תִרְעִי רַע הַמֶּלֶךְ אִין־בְּךָ אִם־יִזְעָדָה אֲבָד כִּי־חֲחֹזְקֶךָ חֵיל כִּי־לָדָה: 10 חוּלִי וְנָחִי בַת־צִיּוֹן כִּי־לָדָה כִּי־עַתָּה תֵצֵא מִקְרֹחַ וְשָׁכַנְתָּ בְּשָׂדֶה וּבָאָת עַד־כָּבֵל שָׁם תַּגְּדִילִי שָׁם וְנֶאֱלַף יְהוָה מִכָּף אִיְכָד: 11 וְעַתָּה נֶאֱסַפּוּ עֲלֶיךָ גוֹיִם רַבִּים הַאֲמָרִים חֲחֹזְקֶךָ וְחַסוּ בְּצִיּוֹן עֵינָיו: 12 וְהָמָּה לֹא יָדְעוּ מַחְשְׁבוֹת יְהוָה וְלֹא חֵכְמוּ עֲצוֹת כִּי קִבְּצוּם כְּעִמּוֹר נְדָנָה: 13 קוֹמוּ נְרוּשֵׁי בַת־צִיּוֹן כִּי־קָרְנָה אֲשֵׁים בְּרוּל וּפְרֻסְתִּיךְ אֲשֵׁים נְחוּשָׁה וְהַדְּקוֹת עַמִּים רַבִּים וְחֲחַרְמֹתִי לִיהוָה בְּצֵעֶם וְחֵילָם לְאֶדְוֹן כָּל־הָאָרֶץ: 14 עַתָּה תַחֲנַדְרִי בַת־גִּידוֹד מְצוֹר שָׁם עֲלֵינוּ בְּשִׁבְטֵי כְפוֹ עַל־הַלְחִי אֶת שִׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל: 15

5

1 וְאַתָּה בֵּית־לְחָם אֶפְרַתָּה צִעִיר לְהַיּוֹת בְּאֶלְפֵי יְהוָה מִמֶּדֶן לִי יֵצֵא לְהַיּוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצְאָתוֹ מִקְדָם יַמִּי עוֹלָם: 2 לָכוֹן יִתְּנֶם עַד־עַתָּה יוֹלְדָה וְנִתַּר אֲחִיו וְשׁוֹבוֹן עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 3 וְעוֹמֵד וְרַעַה בְּעַז יְהוָה בְּנֶאֱלֹן שָׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְיִשְׂכְּבוּ כִי־עַתָּה יִגְדֵל עַד־אֶפְסַי־אֶרֶץ: 4 וְהִנֵּה זֶה שְׁלֹם אֲשׁוּר וְכִי־יָבֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִרְדֶּךָ בְּאַרְמִנְתֵינוּ וְהִקְמֵנוּ עֲלָיו שִׁבְעָה רַעִים וְשָׁמְנָה נְסִיכֵי אֲדָם: 5 וְרַעִו אֶת־אֶרֶץ אֲשׁוּר בַּחֲרָב וְאֶת־אֶרֶץ נְמֹד בַּפְתָּחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאֲשׁוּר כִּי־יָבֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִרְדֶּךָ בְּנְבוּלָנוּ: 6 וְהִנֵּה! שְׂאֲרֵית יַעֲקֹב בְּקָרֵב עַמִּים רַבִּים כְּטָל מֵאֵת יְהוָה כְּרַבִּיכִים עַל־יַעֲשָׁב אֲשׁוּר לֹא־יִקְנֶה לֹא־יִשׁ וְלֹא יִיחַל לְבַנֵּי אֲדָם: 7 וְהִנֵּה שְׂאֲרֵית יַעֲקֹב בְּנוֹיִם בְּקָרֵב עַמִּים רַבִּים כְּאֲרִיָּה בִּבְחֵמוֹת יַעֲר כִּכְפִיר בְּעַד־רֵי־צֹאן אֲשׁוּר אִם עָבַר וְרָמַס וְסָרַף וְאִין מִצִּיל: 8 תָרַם יָרֶךְ עַל־צִנְיָד וְכָל־אִיְכָד יִכְרַתוּ: 9 וְהִנֵּה כִי־וַסֵּה־הָיָה וְאִם־יִהְיֶה וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקְרַבְךָ וְהַאֲבֹדְתִי מִרְכָבְתֶיךָ: 10 וְהִכְרַתִּי עֲבָי אֲרַבְּךָ וְהִסֵּיתִי כָל־מִבְּצָרְיֶךָ: 11 וְהִכְרַתִּי כְּשִׁפִּים מִיָּדֶךָ וּמוֹעֲוֹנִים לֹא־יִהְיוּ־לְךָ: 12 וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמִצְבּוֹתֶיךָ מִקְרַבְךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לַמַּעֲשֶׂה יָדֶיךָ: 13 וְנִתְשַׁתִּי אֲשִׁרְיֶךָ מִקְרַבְךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עַרְיֶךָ: 14 וְעִשִׂיתִי בְּאֶף וּבְחֵמָה נֶגְמָם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ: 15

6

1 שָׁמְעוּ־נָא אֶת־אֲשֶׁר־יְהוָה אָמַר קוֹם רִיב אֶת־הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַנְּבָעוֹת קוֹלְךָ: 2 שָׁמְעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהַתְּנִיחַ מִסְדֵי אֶרֶץ כִּי רִיב לִיהוָה עַם־עַמּוֹ וְעַם־יִשְׂרָאֵל וְתוֹכַח: 3 עַמִּי מַה־עִשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתִיךָ עֲנֵה כִי: 4 כִּי הִשְׁלַחְתִּיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתִיךָ וְאִשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמִרְיָם: 5 עַמִּי וְכִרְנָא מַה־יַּעֲזֵן בְּלֶל מֶלֶךְ מוֹאָב וּמַה־עֲנָה אֹתוֹ בְּלַעַם בֶּן־בְּעוֹר מִן־הַשִּׁטִּים עַד־הַגְּלָגֹל לְמַעַן הַעֵת צָדְקוֹת יְהוָה: 6 בְּמַה אֶקְבָּם יְהוָה אֶכְפַּף לֹא־לִי מִרוֹם הֶאֱקַדְמוֹנוּ בַּעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנִי שְׁנָה: 7 הִירָצָה יְהוָה בְּאֶלְפֵי אֵילִים בְּרַבְבוֹת גְּחָל־שָׁמֶן הֵאֱתַן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בִטְנֵי חַטָּאת נַפְשִׁי: 8 הִגִּיד לָךְ אֲדָם מַה־טוֹב וּמַה־יְהוָה דוֹרַשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַחֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנַּע לְכַת עַם־אֱלֹהֶיךָ: 9 קוֹל יְהוָה לְעִיר יִקְרָא וְתוֹשֵׁבָה יִרְאָה שָׁמָּה שָׁמְעוּ מִטָּה וּמִי יַעֲדָה: 10 עוֹד הָאֵשׁ בֵּית רָשָׁע אֲצוֹרוֹת רָשָׁע וְאִפְתַּח רִזּוֹן זְעוּמָה: 11 הֵאֲזָנָה בְּמֵאזְנֵי רָשָׁע וּבְכִסִּים אֲבַנֵי מִרְמָה: 12 אֲשֶׁר עֲשִׂיתִיךָ מִלֹּאן חִסֹּם וְיִשְׁבִּיחַ דְּבַר־יִשְׁקָר וּלְשׁוֹנָם רְמֵיָה בְּפִיהֶם: 13 וְגַם־אֲנִי הַחֲלִיתִי הַכּוֹתֶיךָ הַשָּׁמַם עַל־חַטָּאתֶךָ: 14 אֶתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבַּע וְנִשְׁתַּחֲוֶה בְּקִרְבְּךָ וְתִסַּח וְלֹא תַפְלִיט וְנִאֲשַׁר תַּפְלִט לְחָרָב אָתָּן: 15 אֶתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר אֶתָּה תִדְרֹךְ יוֹת וְלֹא־תִסּוֹד שָׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶיָּן: 16 וְיִשְׁתַּמְרֹר חַקוֹת עֲמָרִי וְכָל־מַעֲשֶׂה בֵּית־אֲחָאָב וְתִלְכּוּ בְּמַעֲצוֹתֶם לְמַעַן תִּתִּי אֶתָּה לְשִׁמְהָ וְיִשְׁבִּיחַ לְשָׂרְקָה וְתִרְפַּת עַמִּי תִשָּׂאוּ: 17

7

1 אֱלֹהֵי לֵי כִי הִיִּיתִי כְּאֶסְפִּירָהּ קִיּוֹן כְּעִלְלֹת בְּצִיר אִין־אֲשָׁכּוּל לְאֹכּוּל בַּכּוּרָה אוֹתָהּ נִפְשִׁי: 2 אֲבָד חֶסֶד מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁר בְּאָדָם אֵין כָּלֵם לְדָמִים יֵאָרֵבוּ אִישׁ אֶת־אֶחָיו וַיִּצְדּוּ חָרָם: 3 עַל־הָרַע כְּפִיִם לְהִיטִיב הַשָּׁר שָׁאֵל וְהִשְׁפֵּט בְּשִׁלּוּם וְהַגְדוּל דְּבַר הַנֶּת נִפְשׁוֹ הוּא וַיַּעֲבֹתוּהָ: 4 מוֹבָם כְּחֹדֶק יִשָּׁר מִמְּסוּכָה יוֹם מִצְפִּירָה שְׁקִדְתָּהּ כָּאֵה עֵתָה תִהְיֶה מְבוֹכָתָם: 5 אֶל־תֵּאֱמִינוּ כִּרְעֵ אֶל־תִּכְבְּטוּהוּ בְּאֵלֹהֶיךָ מִשְׁכַּבְתָּ חִיקָה שְׁמֹר שִׁתְּחִירֶיךָ: 6 כִּי־בֵן מִנְבֵּל אָב בֵּת קָמָה בְּאֵמָה כִּלְהָ בְּחַמְתָּהּ אִיבִי אִישׁ אֲנִשִּׁי בֵיתוֹ: 7 וְאֵנִי בִיהִנֵּה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֹאֲלֵהִי יִשְׁעִי וְיִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי: 8 אֶל־תִּשְׁמַחֲנִי אִיבְתִּי לֵי כִי נִפְלַתִי קָמַתִי כִּי־אֲשֵׁב בְּחֹשֶׁךְ יִהְיֶה אוֹר לִי: 9 זַעַף יִהְיֶה אֲשָׁא כִי חֲסֵאתִי לֹא עַד אֲשֶׁר יָרִיב רִיבִי וְעֵשָׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֵנִי לְאוֹר אֶרְאֶה בְּצִדְקָתוֹ: 10 וְתָרָא אִיבְתִּי וְתִכְסֶּה בּוֹשָׁה הָאִמְרָה אֵלַי אִינִי וְיִהְיֶה אֶל־תְּרוֹד עֵינַי תִּרְאֶינָה כִּיָּה עֵתָה תִהְיֶה לְמַרְמָס כְּטִישׁ חוֹצוֹת: 11 יוֹם לְבָנוֹת גְּדֻרְךָ יוֹם תִּהְיֶה יִרְתַּק־חֶק: 12 יוֹם הוּא וְעֵרִידָהּ יָבוֹא לְמַנִּי אֲשׁוּר וְעָרִי מְצוֹר וּלְמַנִּי מְצוֹר וְעַד־נִהָר וְגַם מִיָּם וְתֵרַח־הָרָ: 13 וְהִיִּיתָה הָאָרֶץ לְשִׁמְמָה עַל־יִשְׁבִּיָּהּ מִפְּרִי מַעֲלִיָּהֶם: 14 רַעַה עַמָּךְ בְּשִׁבְטֶיךָ צֵאן נַחֲלֶתְךָ שִׁכְנֵי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ פְּרָמָל יִרְעוּ בָשָׂן וּגְלַעַד כִּימֵי עוֹלָם: 15 כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת: 16 יִרְאוּ גוֹיִם וַיִּבְשׁוּ מִכָּל גְּבוּרָתָם וְשִׁימוּ יָד עַל־פִּה אֲזִינֵיהֶם תִּחַר־שִׁנָּה: 17 וְלַחֲכוּ עֶפְרַיִם כְּנֹחֵשׁ כִּזְחִלֵי אֶרֶץ יִרְזֶנוּ מִמְּסַנְרֵתֵיהֶם אֶל־יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וַיִּפְחָדוּ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ: 18 מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֵר עַל־פִּשְׁעֵי לְשִׁאָרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־תִחַזֵּיק לְעַד אַפּוֹ כִּי־חַפֵּץ חֶסֶד הוּא: 19 יָשׁוּב יִרְחַמְנֵנוּ יִכַּבֵּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־חַטָּאוֹתָם: 20 תִּתֵּן אֲמַת לְעֵקֵב חֶסֶד לְאֶבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קָדָם:

נחום

1 מִשָּׂא נִינְוָה סִפֵּר חֲזוֹן נְחֻם הָאֱלֹקִשׁי׃ 2 אֵל קִנּוּי וְנִקְמָי יְהוָה נִקְמָי יְהוָה וְיַעַל חֲמָה נִקְמָי יְהוָה לְצַדִּיקוֹ וְנוֹטֵר הוּא לְאִיכּוּי׃ 3 יְהוָה אֶרֶץ אַפִּים *וְגִדּוּל* (לִפְנֵי וְנִקְמָה לֹא יִנְקָה יְהוָה בְּסוֹפָהּ וּבְשַׁעֲרֶיהָ דָּרָכָיו וְעַנּוּ אֲבָק רִגְלָיו׃ 4 גּוֹעֵר בַּיָּם וַיִּבְשֶׁהוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת הַחֲגִיב אִמְלַל בְּשׁוֹן וְכִרְמֵל וּפְרַח לְבָנָן אִמְלַל׃ 5 הָרִים רָעִשׂוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבְעוֹת הִתְמַגְּגוּ וַתִּשָּׂא הָאֶרֶץ מִפְּנֵי וְתִבֵּל וְכָל־יְשֻׁבֵי בָהּ׃ 6 לִפְנֵי יַעֲמֹד מִי יַעֲמֹד וּמִי יָקוּם בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ וְהִבְהִיעַ כְּאֵשׁ וַיִּצְרִים נִהְצָו מִמֶּנּוּ׃ 7 טוֹב יְהוָה לְמַעַן בְּנוֹם צָרָה וְיִדַּע חֲסִי כּוּ׃ 8 וּבִשְׁטָף עִבְרָ כָּלָה יַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ וְאִיכּוּי וַיִּרְדֶּף־חֲשָׁד׃ 9 מִהֲתַחֲשַׁבְנוּ אֱלֹהֵי־יְהוָה כָּלָה הוּא עֲשֵׂה לֹא־תִקּוּם פְּעָמַיִם צָרָה׃ 10 כִּי עַד־סִירִים סִבְכִּים וּכְסָבָאִם סְבוּאִים אֲכָלוּ כִּקְשׁ יִבֵּשׁ מַלְא־׃ 11 מִמַּגֵּד יִצָּא חֲשֵׁב עַל־יְהוָה רָעָה יַעַץ בְּלִיעַל׃ 12 כֹּה וְאִמֵּר יְהוָה אִם־שְׁלָמַיִם וְכֵן רַבִּים וְכֵן נִגְזַר וְעַבְרָ וְעִנְיָה לֹא אֲעַנְּהָ עוֹד׃ 13 וְעִתָּה אֲשַׁבֵּר מַטְהוּ מֵעֲלִיָּה וּמוֹסְרֵיָהּ אֲנַתֵּק׃ 14 וְצָרָה עֲלֵיָהּ יְהוָה לֹא־יִזְרַע מִשְׁמַחַ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֵיהָ אֲכָרִית חֶסֶל וּמִסִּבָּה אֲשִׁים קִבְּרָהּ כִּי קָלוּת׃ פ

2

1 הִנֵּה עַל־הַהָרִים רִגְלֵי מִבְּשָׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חֲנִי יְהוָה־הַחַיֵּי חֲנִיֵּי יְהוָה־הַחַיֵּי חֲנִיֵּי יְהוָה־הַחַיֵּי כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד *לְעִבּוֹר* (לְעַבְרָ) לְעַבְרָ כָּל־בְּלִיעַל כָּל־הַנְּכָרֶת׃ 2 עֲלָה מִפִּיִךְ עַל־פְּנֵיךָ נְצוּר מְצַרְהָ צַפְּהָ דֶרֶךְ חֲזֹק מִתְנַיִם אֲמַץ כַּח מֵאֵד׃ 3 כִּי טֹב יְהוָה אֶת־נְאוֹן וְעֹלָב בְּנְאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בִקְקוּם בְּקָלִים וּמִרְיָחִים שַׁחֲתוּ׃ 4 מִגֵּן גְּבֻרָתוֹ מֵאֲדָם אֲנִשְׁי־חֵיל מְתַלְעִים בְּאֵשׁ־פְלֻדוֹת הֶרְכַּב בְּיוֹם חַכְיוֹ וְהַבְּרָשִׁים הִרְעֵלוּ׃ 5 בְּחוּצוֹת יְהוֹלְלוּ הַרְבֵּב וַיִּשְׁתַּקְּשְׁקֵן בְּרַחְבּוֹת מְרֵאִיהֶן כַּלְפִּידִם כַּבְּרָקִים וְרוֹצְצוּ׃ 6 וַיִּזְכֹּר אֱדִילָיו וְקִשְׁלוֹ *בְּהַלְכוֹתָם* (בְּהַלְכֹתָם) (מִהֲרֹו הוֹמִתָהּ וְהָכֵן הִסְבֵּה׃ 7 שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ וַתְּחִילֵן נְמוּנ׃ 8 וְהִצַּב גְּלִיתָהּ הַעֲלֵתָהּ וְאִמְתָּהִיָּה מִנְּהֻגוֹת כַּקּוּל יוֹנִים מִתַּפְּסַת עַל־לִבְבָהּ׃ 9 וַיִּנְיֶהָ כַּבְּרַכְתָּמוֹם מִימֵי הָיָה וְהָמָה נֹסִים עִמָּדוֹ עִמָּדוֹ וְאִין מִפְּנֵה׃ 10 בְּיָו כֶּסֶף בְּיָו זָהָב וְאִין קִצְּהָ לְתַכְנֵהָ כְּבֵד מִכָּל כְּלֵי חֲמָדָה׃ 11 בְּיָהָה וּמִבְּנֵהָ וּמִבְּלִקְתָּהּ וְלֵב נָמוֹס וּפֶקַע בְּרָפִים וְחִלְחִלָה כַּל־מִתְנַיִם וּפְנֵי כָלֵם קִבְּצוּ פֶּאֶרְדוֹר׃ 12 אֵיחָ מַעֲזוֹ אַרְיָוֹת וּמְרַעָה הוּא לְכַפְּרִים אֲשֶׁר הִלֵּף אַרְיָה לְבִיָּא שֵׁם גּוֹר אַרְיָה וְאִין מַחְרִיד׃ 13 אַרְיָה טַרַף בְּבֵי גְרוֹתָיו וּמִחַנְּקָה לְלִבָּאֲתָיו וּנְמֵלֵא טַרַף חֲרָיו וּמַעֲנָתָיו טַרַפָּה׃ 14 הִנְנִי אֱלֹהֵיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהַבְּעַרְתִּי בַעֲשׂוֹן רַכְבָּהּ וּכְפִירָהָ תֹאכַל חֶרֶב וְהַכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טַרַף־וְלֹא־יִשְׁמַע עוֹד קוּל מוֹלְאֲכָהּ׃ ס

3

1 הוּי עִיר דָּמִים כָּלָה פַּחַשׁ פָּרַק מוֹלָאָה לֹא יִמֵּשׁ טַרַף׃ 2 קוּל שׁוֹט וְקוּל רַעַשׁ אוֹפֵן וְכוֹס דַּחֲר וּמִרְפָּבָה מִרְקָדָה׃ 3 פְּהַשׁ מַעֲלָה וְלַחֵב חֶרֶב וּבִרְבַּק חֲנִית וְרֵב חֶלֶל וּכְבֵד פֶּגַר וְאִין קִצְּהָ לְנִינְוָה *יְכִשְׁלוּ* (וְכִשְׁלוּ) וְכִשְׁלוּ (וְכִשְׁלוּ) וְכִשְׁלוּ בְּנִינְוָתָם׃ 4 מִרְבַּב וְנִינְוָה זִוְנָה טוֹבַת חֵן פְּעֻלַת כְּשָׁפִים הַמְּכַרֵּת גּוֹיִם בְּזִנְיָהּ וּמִשְׁפָּחוֹת בְּכַשְׁפֵּיהָ׃ 5 הִנְנִי אֱלֹהֵיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִילִיתִי שׁוּלְיָהּ עַל־פְּנֵיךָ וְהִרְאִיתִי גּוֹיִם מַעֲרָף וּמִמְלָכוֹת קְלוֹנָה׃ 6 וְהַשְׁלַכְתִּי עֲלֵיָהּ שַׁקָּצִים וְנִבְלַתֵיךָ וְשִׁמְתִיךָ כְּרֵאִי׃ 7 וְהִנֵּה כָל־רֵאִיִךְ יִדּוֹר מֵאֵד וְאִמֵּר שְׂדֵהָ גִינְוָה מִי גּוֹד לָהּ מֵאִין אֲבָקֵשׁ מִנְּחָמִים לָהּ׃ 8 תְּחִיטְבֵל מִנָּא אֲמוּן תִּישָׁבֵה בְּיֹאדִים מִיָּם סָבִיב לָהּ אֲשֶׁר־חֵיל לָהּ מִיָּם הוֹמְתָה׃ 9 כּוֹשׁ עֲצָמָה וּמְצָרִים וְאִין קִצְּהָ פּוֹט וְלוֹבִיִּים הִיוּ בְּעוֹרְתָהּ׃ 10 גַם־הִיא לְגִלְהָ לְהַלְכָה בְּשָׁבִי גַם עַל־גִּיָּה וְרִשְׁטוּ בְּרֵאשׁ כָּל־חוּצוֹת וְעַל־נִכְבְּדֵיהָ נָדוּ גוֹרְל וְכָל־גִּדּוּלֵיהָ רַחְקוּ בְּחָיִים׃ 11 גַם־אֶת־תִּשְׁכָּרֵיהָ תְּהִי גַעֲלָמָה נִם־אֶת־תְּבַקְשֵׁי מַעֲזוֹ מֵאוֹיֵב׃ 12 כָּל־מִבְּצֻדֵיךָ תֵּאָנֵם עִם־בְּכוֹרִים אִם־יִזְעוּ וְנִפְּלוּ עַל־פִּי אוֹכֵל׃ 13 הִנֵּה עֲמָד נָשִׁים בְּקַרְבֵּיךָ לֹא־יִבֹד פְּתוּחַ נִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי אֶרֶץ אֲכָלָה אֵשׁ בְּרִיחֶיךָ׃ 14 מִי מְצוֹר שֹׁאֲבֵי־לֶךְ חֲזָקִי מִבְּצֻרֵיךָ בְּאִי כְּשִׁט וְרִמְסִי בְּחֵמֶר הַחַנּוּקִי מִלְּבָן׃ 15 שֵׁם תֹּאכְלֵךָ אֵשׁ תִּכְרִיתֶךָ חֶרֶב תֹּאכְלֵךָ בְּגִלְקֵךָ תִּתְפַּבֵּד כְּלִלְקֵךָ תִּתְפַּבֵּד כְּאַרְבָּה׃ 16 הַרְבִּית רִכְלֵיךָ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם גִּלְקֵךָ פֶּשֶׁט וְרַעַף׃ 17 מִנְּוִרֵיךָ כְּאַרְבָּה וְשִׁפְסֻרֵיךָ כְּגֹב גְּבִי הַחַוּנִים בְּנִדְרוֹת בְּנוֹם קָרָה שִׁמְשׁ וְרַחַד וְנוֹדֵד וְלֹא־נִזְדַּע מְקוֹמוֹ אִים׃ 18 נְמוּ רַעֲיָה מִלְּךָ אֲשׁוּר יִשְׁכְּנוּ אֱדִירֵיךָ נִפְשׁוּ עֲמָךְ עַל־הַחֲתָרִים וְאִין מִקְבָּץ׃ 19 אִין־בְּתָהּ לְשַׁבְּרָהּ נִחְלָה מִבְּתָהּ כָּל־שְׁמֵעֵי שִׁמְעָה תִּקְעוּ כָּל עֲלִיָּה כִּי עַל־מִי לֹא־עִבְרָה רַעֲתָהּ תִּמְרֵד׃

חִבְקוּק

1 הַמִּשָּׂא אֲשֶׁר חָזָה חִבְקוּק הַנְּבִיא: 2 עַד-אַנְיָה יְהוָה שְׁוַעְתִּי וְלֹא תִשְׁמַע אֶזְעַק אֲלֵיךָ חֲמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ: 3 לָמָּה תִרְאֵנִי אֲנִי וְעַמִּיל תִּבְיֹט וְשָׂדֶה וְחֲמָס לִנְגְדֵי יוֹהֵי רִיב וּמְדוֹן יִשָּׂא: 4 עַל-כֵּן תִּפְּנוּ תוֹרְהָ וְלֹא-יִצְא לְצַח מִשְׁפָּט כִּי רָשָׁע מִכְתִּיר אֶת-הַצְּדִיק עַל-כֵּן יִצְא מִשְׁפָּט מֵעַקֵּל: 5 רְאוּ בְּגוֹיִם וְתִבְיֹטוּ וְהַתְּמַהוּ תִמְהוּ כִּי-פָעַל פָּעַל בְּיַמְיָכֶם לֹא תִאֱמִינּוּ כִּי יִסְפָּר: 6 כִּי-הִנֵּנִי מוֹקִים אֶת-הַכַּשְׂדִּים הַגּוֹי תִמְרוּ וְהַנְּמוֹתֶיהָ הַהוֹלֵךְ לְמַרְחִבֵי-אֶרֶץ לְרֶשֶׁת מִשְׁכַּנּוֹת לֹא-לוֹ: 7 אֵלֶם וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וְשִׂאתוֹ יִצָּא: 8 וְקָלוּ מִנְמוֹרִים סוֹסִיּוֹ וְחִדּוֹ מִזֹּאבֵי עֶרֶב וּפְשׁוֹ פִּרְשָׁיו וּפְרָשָׁיו מִדְּתוֹק יָבִאוּ וְעַפְּסוֹ כַּנֶּשֶׁר חָשׁ לְאֶכּוֹל: 9 כִּלְה לְחַמָּס יָבִוא מִנְמוֹת פְּנִיקָם קְרִימָה וְיִאֲסַף כְּחוֹל שָׁבִי: 10 וְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלָּס וְרוֹזְנִים מִשְׁתַּק לֹו הוּא לְכָל-מִבְצָר יִשְׁתַּק וּיִצְבֵּר עֶפְר וְיִלְכְּדֶהָ: 11 אִי חֶלֶף רִוַח וְיַעֲבֹר וְאַשֶּׁם זֹו כְּחוֹ לֹא-לֵהוּ: 12 חֶלְוֹא אֶתְהָ מִקְדָּם יְהוָה אֶלְתֵּי קִדְשֵׁי לֹא נְמוֹת יְהוָה לְמִשְׁפָּט שְׂמֵתוֹ וְצִוִּיר לְהוֹכִיחַ יִסְדָּתוֹ: 13 טְהוֹר עֵינַיִם מִרְצוֹת לָעַ וְהַבִּיט אֶל-עַמִּיל לֹא תוֹכֵל לָמָּה תִבְיֹט בּוֹנֵדִים תַּחֲרִישׁ בְּבַלְעַ רָשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ: 14 וְתַעֲשֶׂה אֲדָם כְּדַנְיָ הַיָּם כְּרָמֶשׁ לֹא-מִשָּׁל בּוֹ: 15 כִּלְהָ בַחֲבָה הַעֲלֶה וְיַגְדֵּהוּ בַחֲרָמוֹ וְיִאֲסַפְהוּ בְּמִכְמַרְתּוֹ עַל-כֵּן יִשְׁמַח וְיִגִּיל: 16 עַל-כֵּן יִבְחַת לְחֲרָמוֹ וְיִקְטֹר לְמִכְמַרְתּוֹ כִּי בְהַמָּה שָׁמַן חֶלְקוֹ וּמִאֲכָלוֹ בְּרָצָה: 17 תַּעַל כֵּן יִרְבִּי חֲרָמוֹ וְתִמִּיד לְהַרְגַּ גּוֹיִם לֹא יִחְמוּל: 8

2

1 עַל-מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמְדָה וְאֶתְיַצְבֶּה עַל-מִצְוֹר וְאַצְפֶּה לְרֹאוֹת מַה-יִדְבַּר-בִּי וּמָה אֲשִׁיב עַל-תּוֹכַחְתִּי: 2 וְיַעֲנֵנִי יְהוָה וְיִאמֶר כְּתוֹב חֲזוֹן וּבִאָר עַל-הַלְחוֹת לְמַעַן רִוַח קוֹרָא בּוֹ: 3 כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וְיַפְחַ לְקַץ וְלֹא יִכּוֹב אִם-יִתְמַהֲמַהּ כַּהֲלֹו כִּי-בֹא יָבֹא לֹא יִאָּחַר: 4 הַנְּה עֲפִלָּה לֹא-יִשְׁרָה נַפְשׁוֹ בּוֹ וְצְדִיק בְּאִמּוֹנָתוֹ יִחַי: 5 וְאַף כִּי-יִחַי בּוֹדֵד גֵּבַר וְיִדִיר וְלֹא יִגְוֶה אֲשֶׁר הַרְחִיב כְּשִׂאוֹל נַפְשׁוֹ וְהוּא כְּמוֹת וְלֹא יִשְׁבַע וְיִאֲסַף אֵלָיו כִּלְה-הַגּוֹיִם וְיִקְבֹּץ אֵלָיו כִּלְה-עַמִּים: 6 הַלּוֹא-אֵלָה כָּלֶם עָלָיו מִשָּׁל יִשָּׂאוּ וּמְלִיצָה חֲדוֹת לוֹ וְיִאמֶר הוּי הַמַּרְבֵּה לֹא-לוֹ עַד-מֵתִי וּמִכְבִּיד עָלָיו עַבְשִׁיט: 7 הַלּוֹא פָתַע יִקְוֹנוּ שִׁכְרֵךְ וְיִקְצֹו מִזַּעֲזֹעַ וְהִיתִי לְמִשְׁסוֹת לְמוֹ: 8 כִּי אֶתְהָ שְׁלוֹת גּוֹיִם רַבִּים יִשְׁלֹוֹד כִּלְ-יַתֵּר עַמִּים מִדְּמִי אֲדָם וְחַמָּס-אֶרֶץ קָרְהָ וְכָל-יִשְׁכֵּי בָהּ: 9 הוּי בַצַּע בַּצַּע רַע לְבִיתוֹ לְשׁוֹם בְּמִרוֹם קַנּוֹ לְהַנְצֵל מִכַּפַּר-רַע: 10 עֲצַת בִּשְׁת לְבִיתְךָ קְצוֹת-עַמִּים רַבִּים וְחוֹטָא נַפְשֶׁךָ: 11 כִּי-אַבֵּן מִקְיָר תִּזְעַק וּכְפִיס מַעַץ יַעֲנֶנְהָ: 12 הוּי בְּנֶה עִיר בְּדָמִים וּכְוֹנוֹ קְרַהָ בְּעוֹלָה: 13 הַלּוֹא הַנְּה מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת וְיִוַּעַצוּ עַמִּים בְּדִי-אֵשׁ וְלֹא-מִים בְּדִי-רִיק יַעֲפוּ: 14 כִּי תִמְלֵא הָאֶרֶץ לְדַעַת אֶת-כְּבוֹד יְהוָה כַּמִּים יִכְסּוּ עַל-יָם: 15 הוּי מִשְׁקֶה רַעֲהוֹ כֹּסֶפֶת חֲמָתְךָ וְאַף שִׁבֵּר לְמַעַן הַבִּיט עַל-מַעוֹדֵיהֶם: 16 שְׁבַעַת קָלוֹן מִכְּבוֹד שְׂתֶה גַם-אֶתְהָ וְהַעֲגֵל תִּסּוֹב עֲלֵיךָ בּוֹס יַמִּין יְהוָה וְיִקְיָלוֹן עַל-כְּבוֹדֶךָ: 17 כִּי חֲמָס לְכַנּוֹן יִכְסֶּךָ וְשָׂדֶה בְּהַמוֹת יַחִיתוּ מִדְּמִי אֲדָם וְחַמָּס-אֶרֶץ קְרַהָ וְכָל-יִשְׁכֵּי בָהּ: 18 מַה-הוֹעִיל פֶּסֶל כִּי פֶסֶל וְצִרוֹ מִסַּבָּה וּמְוַדָּה שְׁקַר כִּי כִטֹּחַ יִצַּר יִצְרוֹ עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱלָמִים: 19 הוּי אִמֶּר לַעֲיַן הַקִּיצָה עוֹרֵי לְאַבֵּן דוּמָם הוּא יוֹרְהָ הַנְּהָ הוּא תְּפוּשׁ וְתָב וְכִסֶּף וְכָל-רִוַח אֵין בְּקַרְבּוֹ: 20 וְיִהוָה בְּהִיבֵל קִדְשׁוֹ חֵם מִפְּנֵי כִלְה-הָאֶרֶץ: 8

3

1 תִּפְלָה לְחִבְקוּק הַנְּבִיא עַל שְׁנוֹנוֹת: 2 יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי יְהוָה פֶּעֶלְךָ בְּקָרֵב שְׁנִים חָזִיהוּ בְּקָרֵב שְׁנִים תוֹדִיעַ בְּרִנֵּי רַחַם תִּזְכּוֹר: 3 אֵלֹהִים מַתִּימֵן יָבֹא וְקָרוֹשׁ מְהַר-פֶּאֶרְוֹן סֵלָה כְּסֶה שְׁמוֹם הוֹדִי וְתַהֲלִתוֹ מִלְּאָה הָאֶרֶץ: 4 וְנִגְוֶה כְּאוֹר תִּהְיֶה קִרְנִים מִיָּדוֹ לוֹ וְשֵׁם חֲבוּן עִזָּה: 5 לְפָנָיו יִגְדֵּל דְּבַר וְיִצָּא רֶשֶׁף לְרִנְגָלוֹ: 6 עַמֵּד וְיִמְדָּד אֶרֶץ רָאָה וְיַתֵּר גּוֹיִם וְיַתְפַּצֵּצוּ הַרְרֵי-עַד שְׁחוּ וְגַבְעוֹת עוֹלָם הִלְיֹכוֹת עוֹלָם לוֹ: 7 תַּחַת אֲנוֹן רְאִיתִי אֶחְלִי כּוֹשֵׁן יִרְגָּזוּן וְרִיעוֹת אֶרֶץ מְדוּן: 8 הַבְּהַתְּרִים חֲבָה יְהוָה אִם בְּהַתְּרִים אִפְךָ אִם-בְּיָם עֲבַרְתְּךָ כִּי תִרְפֹּב עַל-סוֹסֵיךָ מִרְכַּבְתִּיךָ יְשׁוּעָה: 9 עֲרַהָ תַּעוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבַעוֹת מִשׁוֹת אִמֶּר סֵלָה וְהַרְוֹת תִּבְקַע-אֶרֶץ: 10 רְאוּךָ יְהִילוּ תְרִים וְזָרִם מִים עֲבַר נַתּוּ תַהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִגְדֵּהוּ נִשָּׂא: 11 שְׁמֹשׁ יִרַח עַמֵּד וְבָלָה לְאוֹר חֲצִיךָ יְהִלְכוּ לְנֶגַהּ בְּרַק חֲנִיתְךָ: 12 בְּזַעַם תַּצַּעַד-אֶרֶץ בְּאַף תִּקְרוֹשׁ גּוֹיִם: 13 יִצְאָתִי לְיִשַׁע עַמֵּךָ לְיִשַׁע אֶת-מִשִּׁיחְךָ מִחֲצַתָּה רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יִסוֹר עַד-צְנוּאר סֵלָה: 14 נִקְבַּת בְּמִשְׁוֵי רֹאשׁ *כִּרְיוֹן פְּרִזְיוֹן יִסְעָרוּ לְהַפְּיִצְנִי עֲלֵי-אַתֶּם כְּמוֹ-לְאֶכְל עֵנִי בְּמִסְתֶּה: 15 דְּרַכְתָּ בְּיָם

סוֹסִיף חֶמֶר מִיָּם רַבִּים: ¹⁶ שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בְּשִׁנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוּא רָקֹב בַּעֲצָמֵי וְתַחְתֵּי אֲרָגוֹ
 אֲשֶׁר אָנֹחַ לַיָּם צָרָה לַעֲלֹת לַעַם וַיִּגְדָּנוּ: ¹⁷ כִּי־תֵאָנֶה לֹא־תִפְרָח וְאִין וְבוֹל בְּנִפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֹת
 וְשִׂמּוֹת לֹא־עָשָׂה אֶכֶל גֹּזֵר מִמֹּכֶלֶה צָאן וְאִין בְּקֶר בְּרַפְתִּים: ¹⁸ וְאִנִּי בִיהִנֶּה אֶעֱלוֹזָה אֶיִלָּה בְּאַלְהֵי
 יִשְׂרָאֵל: ¹⁹ יִהְיֶה אֲרָנִי חִילִי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כְּאֵילֹת וְעַל בְּמוֹתַי וַיִּדְרַכְנִי לְמַנְצָח בְּנִינֹתַי:

צפניה

1 דבר-יהוה | אשר היה אל צפניה בן-בושי בן-גדליה בן-אמריה בן-חזקיה בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה: 2 אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם-יהוה: 3 אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגני הים והמקשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם-יהוה: 4 ונשיתי רלי על-יהודה ועל כל-יושבי ירושלם והכרתי מן-המקום הזה את-שאר הפעל את-שם הפקרים עם-הפקהנים: 5 ואת-המשתתנים על-הפנות לצבא השמים ואת-המשתתנים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: 6 ואת-הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא-בקשו את-יהוה ולא דרשו: 7 הם מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהנה כיהן יהוה וזבח הקדוש קראו: 8 והנה ביום זבח יהוה ופקדתי על-השרים ועל-בני המלך ועל כל-הלכשים מלבוש נכרי: 9 ופקדתי על כל-הדולג על-המפתח ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה: 10 והנה ביום ההוא נאם-יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן-המטנה ושבר גדול מהנבעות: 11 הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל-עם כנען נכרתו כל-גשילי כסף: 12 והנה בעת ההיא אחפש את-ירושלם בנרות ופקדתי על-האנשים הפקאים על-שמריהם האמרים בלבכם לא ייטיב יהוה ולא ירע: 13 והנה חילם למשפה ובהיהם לשממה ובנו בתים ולא יושבו ונטעו כרמים ולא ישתו את-ינם: 14 קרוב יום-יהוה הגדול קרוב ומתהר מאד קול יום יהוה מר צרת שם גבור: 15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשף ואפלה יום ענן וערפל: 16 יום שופר ותריעה על הערים הנבזות ועל הפנות הנבחות: 17 והצרתי לאדם והלכוכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר וילחמם בגללים: 18 גם-כספם גם-זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל-הארץ כי-יכלה אד-נבילה יעשה את כל-ישבי הארץ: 19

2

1 התקוששו וקושו הנזי לא נכסף: 2 בטרם לדת חק כמז עבר יום בטרם | לא-יבוא עליכם חרון אף-יהוה בטרם לא-יבוא עליכם יום אף-יהוה: 3 בקשו את-יהוה כל-עני הארץ אשר משפטו פעלו בקשו-צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף-יהוה: 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: 5 הוי ישבי חבל הים נזי כרתים דבר-יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב: 6 והיוה תכל הים נזת כרת רעים ונדרות צאן: 7 ותנה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעו בכתבי אשקלון בערב ורצונו כי יפקדם יהוה אליהם ושם *שבותם (שבותם): 8 שמעתי חרפת מאב ונדפני בני עמון אשר חרפו את-עמי ונגדילו על-נבולם: 9 לכן חי-אני נאם יהוה צבאות אלתי ישראל כי-מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה-מלח ושממה עד-עולם שארית עמי יבואו ויתר *נוי (נוי) ינחלים: 10 זאת להם תחת נאונם כי חרפו ונגדלו על-עם יהוה צבאות: 11 נזרא יהוה עליהם כי רזה את כל-אלתי הארץ וישתחו-לו איש ממקומו כל איי הנזים: 12 גם-אתם פושים חללי חרבי המה: 13 ויש רדו על-צפון ויאבד את-אשור וישם את-גיננה לשממה ציה כמדר: 14 ורצו בתוכה עדרים כל-חיות-הזו גם-קאת גם-קפד בכפתרתי ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה: 15 זאת העיר העליזה הושעבת לבטח האמרה בלבכה אני ואפסי עוד איד | היתה לשמה מרבץ לתזה כל עובר עליה ושרק יגיע רדו: 16

3

1 הוי מראה וננאלה העיר היונה: 2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בשטה אל-אלהיה לא קרבה: 3 שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: 4 נביאיה פחזים אנשי בנרות פתניה חללו-קודש חמסו תורה: 5 ותנה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בפקר בפקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא-יודע עול בשת: 6 הכרתי גוים נשמו פנותם החכרתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי-איש מאין יושב: 7 אמרתי אד-תיראי אותי תקתי מוסר ולא-יכרת מעונה כל אשר-פקדתי עליה אכן השבימו השחיתו כל עלילותם: 8 לכן חבולי נאם-יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאספ גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל-הארץ: 9 כי-אז אהפך אל-עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה ולעבדו שכם אחר: 10 מעבר

לַגְּהֵר־יְכוֹשׁ עֲתִרִי בַת־פּוֹצִי יוֹבְלוֹן מִנְחָתִי: ¹¹ בַּיּוֹם הַהוּא לֹא תִבּוֹשׂוּ מִכָּל עֲלִילֹתַיִךְ אֲשֶׁר פָּשַׁעְתָּ בִּי
 כִּי־אָז אֲסִיר מִקִּרְבֶּךָ עֲלִיזֵי גִּאֲוֹתַיךְ וְלֹא־תוֹסִפִּי לִגְבַּהֶּה עוֹד בְּהַר קְדָשִׁי: ¹² וְהִשְׁאַרְתִּי בַקִּרְבֶּךָ עִם
 עֵנִי וְדָל וְחֹסֵי בָשֶׁם יְהוָה: ¹³ שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־יַעֲשׂוּ עוֹלָה וְלֹא־יִדְבְּרוּ כָזָב וְלֹא־יִמְצָא בְּפִיהֶם לִשְׁוֹן
 תְּרֻמֹּת כִּי־תִמָּה יִדְעוּ וְרִבְצוּ וְאִין מִחֲרִיד: ¹⁴ רְגִי בַת־צִיּוֹן הִרְיֵעוּ יִשְׂרָאֵל שְׁמִתִּי וְעֲלִזֵּי בְּכָל־לֵב בַּת
 יְרוּשָׁלַם: ¹⁵ הֲסִיר יְהוָה מִשְׁפָּטַיִךְ פִּנָּה אִבְדָּךְ מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל וְיְהוָה בַּקִּרְבֶּךָ לֹא־תִירָאֵי הֵע עוֹד: ¹⁶ בַּיּוֹם
 הַהוּא יֹאמֵר לִירוּשָׁלַם אֶל־תִּירָאֵי צִיּוֹן אֶל־יִרְפוּ יְהוּדִים: ¹⁷ וְיְהוָה אֶל־תִּיִךְ בַּקִּרְבֶּךָ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יִשִּׁישׁ
 עֲלִיךָ בְּשִׂמְחָה יַחְרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יִגִּיל עֲלֶיךָ בְּרַגְוָה: ¹⁸ נוֹגֵי מִמוֹעֵד אֶסְפְּתִי מִמֶּנּוּ הִנֵּי מִשְׁאֵת עֲלִיָּה חֲרָפָה:
¹⁹ הִנֵּי עֹשֶׂה אֶת־כָּל־מַעֲנֶיךָ בְּעַת הַהוּא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת־הַצִּלְעָה וְהִנְדָּחָה אֶקְבֹּץ וְשִׂמְתִים לְתַהֲלָה וְלִשְׂם
 בְּכָל־הָאָרֶץ בְּשִׂמְחָה: ²⁰ בְּעַת הַהוּא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעַת קִבְצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֶן אֶתְכֶם לִשְׂם וְלְתַהֲלָה בְּכָל־
 עַמִּי הָאָרֶץ בְּשׂוֹכֵי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר יְהוָה:

חגי

1 בשנת שמים לדרגוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר-יהוה ביד-חגי הנביא אל-זרבבל בן-שאלתיאל פתת יהודה ואל-יהושע בן-יהוצבק הפתן הגדול לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות האמר העם הזה אמרו לא עת-בא עת-בית יהוה להבנות: 3 ויהוה דבר-יהוה ביד-חגי הנביא לאמר: 4 העת לכם אתם לשבת בבתים ספונים ובהית יהוה חרב: 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על-דרכיכם: 6 ורעתם הרבה והבא מעט אכול ואין-לשבעה שתו ואין-לשכרה לבוש ואין-לחם לו והמשפך משפך אל-צדור נקיב: 7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על-דרכיכם: 8 עלו הקר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה-בו *ואבדו (ואבדבה) אמר יהוה: 9 פנה אל-הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו רען מה נאם יהוה צבאות ונען ביתי אשר-הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: 10 על-כן עליכם פלאו שמים מכל והארץ פלאה יבולה: 11 ואקרא חרב על-הארץ ועל-ההרים ועל-ההרדן ועל-התינוש ועל-היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל-האדם ועל-הבהמה ועל כל-יגיע פנים: 12 וישמע זרבבל בן-שאלתיאל ויהושע בן-יהוצבק הפתן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אליהם ועל-דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אליהם ויראו העם מפני יהוה: 13 ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם-יהוה: 14 ויער יהוה את-רוח זרבבל בן-שאלתיאל פתת יהודה ואת-רוח יהושע בן-יהוצבק הפתן הגדול ואת-רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אליהם: 15 ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שמים לדרגוש המלך:

2

1 בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר-יהוה ביד-חגי הנביא לאמר: 2 אמר-נא אל-זרבבל בן-שאלתיאל פתת יהודה ואל-יהושע בן-יהוצבק הפתן הגדול ואל-שארית העם לאמר: 3 מי ככם הנשאר אשר ראה את-הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלאו כמהו פאון בעיניכם: 4 ועתה חזק זרבבל ונאם-יהוה ונחן יהושע בן-יהוצבק הפתן הגדול וחזק כל-עם הארץ נאם-יהוה ועשו כיראני אתכם נאם יהוה צבאות: 5 את-הדבר אשר-ברתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל-תיראו: 6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את-השמים ואת-הארץ ואת-הים ואת-ההרבה: 7 והרעשתי את-כל-הגוים ויבאו חמדת כל-הגוים ומלאתי את-הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: 8 לי תפספו ולי תזנבו נאם יהוה צבאות: 9 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן-הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: 10 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שמים לדרגוש היה דבר-יהוה אל-חגי הנביא לאמר: 11 כה אמר יהוה צבאות שאל-נא את-הכתנים תורה לאמר: 12 הן וישא איש בשר-לך בנגף בגדו ונגע בכפו אל-התלם ואל-הנזיר ואל-הנין ואל-שמן ואל-כל מאכל תוקדש ונענו הכהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חגי אם-יגע טמא-נפש ככל-אלה היטמא ונענו הכהנים ויאמרו ויטמא: 14 ויען חגי ויאמר בן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם-יהוה וכן כל-מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימו-נא לבבכם מן-היום הזה ומעלה מפרם שום אבן אל-אבן בהיכל יהוה: 16 מהיותם בא אל-ערכת עשרים והיתה עשרה בא אל-הקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: 17 הביתי אתכם בשדפון ובידקון ובבדד את כל-מעשה ידיכם ואין-אתכם אלי נאם-יהוה: 18 שימו-נא לבבכם מן-היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן-היום אשר-סד היכל-יהוה שימו לבבכם: 19 העוד הזרע במגורה ועד-הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן-היום הזה אבד: 20 ויהי דבר-יהוה ושינת אל-חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: 21 אמר אל-זרבבל פסת-יהודה לאמר אני מרעיש את-השמים ואת-הארץ: 22 והפכתי כפא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרפדה ורכיבית וורדו וסוים ורכיביתם איש בתרב אחיו: 23 ביום תהו נאם-יהוה צבאות אקחד זרבבל בן-שאלתיאל עבדי נאם-יהוה ושמתיך כחותם כיר-בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

זכריה

1 בחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַשָּׁנָה שְׁתַּיִם לְדַרְגוּשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־זַכְרְיָה בֶן־בְּרַכְיָה בֶן־עֲדוֹ הַנְּבִיא לֵאמֹר:
 2 קִצְּף יְהוָה עַל־אֲבוֹתֵיכֶם קִצְּף: 3 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת
 וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: 4 אֶל־תִּהְיוּ כְאֲבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר קְרָאוּ אֵלַיהֶם הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים לֵאמֹר
 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ נָא מִדְרָכֵיכֶם הָרְעִים *וּמַעַלְלֵיכֶם (וּמַעַלְלֵיכֶם) הָרְעִים וְלֹא שְׁמַעוּ
 וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נְאֻם־יְהוָה: 5 אֲבוֹתֵיכֶם אֵיזָדוּרְתֶם וְהִנְבְּאִים תִּלְעוּלֶם יְהוּ: 6 אַךְ דְּבַרְי וְחַקִּי אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי אֶת־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים הָלְוָא הִשִּׁיגוּ אֶבְתֵּיכֶם וְשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כִּאֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ
 כַּדְרָכֵינוּ וּכְמַעַלְלֵינוּ כֵּן עָשָׂה אֲהֵנוּ: 7 בַּיּוֹם עֲשָׂרִים וָאָרְבָּעָה לַעֲשֵׁת־עֶשֶׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ שְׁבַט
 בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם לְדַרְגוּשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־זַכְרְיָה בֶן־בְּרַכְיָהוּ בֶן־עֲדוֹ הַנְּבִיא לֵאמֹר: 8 רְאִיתִי וְהִלֵּילָה
 וְהִנְהִיאִישׁ רֶכֶב עַל־סוּס אֲדָם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַתְּדָסִים אֲשֶׁר בְּמַצְלָה וְאֶחָדֵי וְאֶחָדֵי סוּסִים אֲדָמִים שָׂרְקִים
 וְלִבְנִים: 9 וְאָמַר מַה־אֵלֶּה אֲדַגֵּי וַיֹּאמַר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדְּבָר בִּי אֲנִי אֲרֹאךְ מַה־תִּמָּה אֵלֶּה: 10 וַיֵּעַן הָאִישׁ
 הָעֹמֵד בֵּין־הַתְּדָסִים וַיֹּאמַר אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְהַתְּחַלֵּף בְּאַרְצִי: 11 וַיֵּעַזְבוּ אֶת־מַלְאָךְ יְהוָה הָעֹמֵד
 בֵּין הַתְּדָסִים וַיֹּאמְרוּ הַתְּחַלְּכֵנוּ בְּאַרְצִי וְהִמָּה כָּל־הָאַרְץ יִשְׁבֹּת וְשָׁקַטָּה: 12 וַיֵּעַן מַלְאָךְ־יְהוָה וַיֹּאמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת עַד־מָתַי אֶתֶּלֶּה לֹא־תִרְחַם אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֵת עַבְדֵי יְהוָה אֲשֶׁר זְעַמְתֶּם זֶה שְׁבַעִים שָׁנָה:
 13 וַיֵּעַן יְהוָה אֶת־הַמַּלְאָךְ הַדְּבָר בִּי דְבָרִים טוֹבִים דְּבָרִים נְחֻמִּים: 14 וַיֹּאמַר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדְּבָר בִּי
 קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קְנֵאתִי לִירוּשָׁלַם וּלְצִיּוֹן קְנֵאתִי גְדוּלָה: 15 וְקִצְּף גְּדוּלֵ אֲנִי קִצְּף
 עַל־הַגּוֹיִם הַשְּׂאֲנִיִם אֲשֶׁר אֲנִי קִצְּפֹתִי מֵעַט וְהִמָּה עֲזָרוּ לְרַעְיָה: 16 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה שְׁבַתִי לִירוּשָׁלַם
 בְּדַחְמִים בִּיתִי וַיְבָנֶה כֹּה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת *וְקִנְיָה (וְקִנְיָה) עַל־יְרוּשָׁלַם: 17 עוֹד וְקִרָא לֵאמֹר כֹּה
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד תִּפְנְצִינָה עָרִי מִטּוֹב וְנָחַם יְהוָה עוֹד אֶת־צִיּוֹן וְבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: 8

2

1 וְאִשָּׁא אֶת־עַיְנֵי וַאֲרָא וְהִנֵּה אָרְבַּע קַרְנוֹת: 2 וַאֲמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדְּבָר בִּי מַה־אֵלֶּה וַיֹּאמַר אֵלַי
 אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר רָוּוּ אֶת־יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלַם וִירוּשָׁלַם: 3 ס וַיִּרְאֵנִי יְהוָה אָרְבָּעָה חָרָשִׁים: 4 וַאֲמַר
 מַה אֵלֶּה בָּאִים לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמַר לֵאמֹר אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר־רָוּוּ אֶת־יְהוָה כַּפִּי־אִישׁ לֹא־נִשָּׂא רֹאשׁוֹ
 וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה לְתַחְרִיד אֹתָם לִבְדוֹת אֶת־קַרְנוֹת הַגּוֹיִם הַנִּשְׂאִים קֶרֶן אֶל־אַרְצִי וְהִזְדָּה לְדוֹתָהּ: 5 ס וְאִשָּׁא
 עֵינַי וַאֲרָא וְהִנְהִיאִישׁ וּבָנָדוּ תָבֵל מְדָה: 6 וַאֲמַר אָנֹה אֶתֶּה הַלֵּךְ וַיֹּאמַר אֵלַי לֵמַד אֶת־יְרוּשָׁלַם לְרֵאוֹת
 כְּמוֹת־רַחֲבָה וְכִמֹּה אָרְבָּה: 7 וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדְּבָר בִּי יָצָא וּמַלְאָךְ אֹחֵר יָצָא לְקִרְאוֹתוֹ: 8 וַיֹּאמַר אֵלַי
 רֵץ דְּבַר אֶל־הַנְּעַר הַלֵּוֹי לֵאמֹר פְּרוּזוֹת תִּשָּׁב וִירוּשָׁלַם מִרְבֵּ אָדָם וּבְהִמָּה בְּתוּכָה: 9 וַאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ
 נְאֻם־יְהוָה הוֹמַת אִשׁ סָבִיב וּלְכַבּוֹד אֶהְיֶה בְּתוּכָה: 10 הוּי הוּי וְנָסוּ מֵאַרְצִי צַפּוֹן נְאֻם־יְהוָה כִּי כַּאֲרַבֵּעַ
 רִוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פִּרְשָׁתִי אֲחַכֶּם נְאֻם־יְהוָה: 11 הוּי צִיּוֹן הַמְּלִטִי יוֹשְׁבַת בְּת־בָּבֶל: 12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אַחֵר כְּבוֹד שְׁלַחְנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשְּׁלָלִים אֲחַכֶּם כִּי הִנֵּנִי בְכֶם נֹגַע בְּבָבֶל עֵינַי: 13 כִּי הִנְנִי מְגִיף
 אֶת־יָדִי עֲלֵיכֶם וְהִנְנִי שָׁלַל לְעַבְדֵיכֶם וְיִדְעַתֶּם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי: 14 רְנִי וְשִׁמְחִי בְּת־צִיּוֹן כִּי
 הִנְנִי־בָא וְשִׁכְנֹתִי בְּתוּכָךְ נְאֻם־יְהוָה: 15 וְנָלוּוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעַם וְשִׁכְנֹתִי
 בְּתוּכָךְ וְיָדַעְתָּ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ: 16 וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדָמַת הַקָּדָשׁ וְבָחַר
 עוֹד בִּירוּשָׁלַם: 17 הִס כָּל־בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי גַעַר מִמַּעַן קִדְּשׁוּ: 8

3

1 וַיִּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְהַשֹּׁטָן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשֹׁטְנוֹ: 2 וַיֹּאמַר יְהוָה
 אֶל־הַשֹּׁטָן יַעֲרֹב יְהוָה בְּךָ הַשֹּׁטָן וַיַּעֲרֹב יְהוָה בְּךָ הַבַּחֵר בִּירוּשָׁלַם הָלְוָא זֶה אֹדוֹ מִצַּל מָאֵשׁ: 3 וַיְהוֹשֻׁעַ
 הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ: 4 וַיֵּעַן וַיֹּאמַר אֶל־הָעֹמְדִים לִפְנֵי לֵאמֹר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים
 הַצּוּאִים מֵעַלְיֹ וַיֹּאמַר אֵלָיו רְאֵה הַעֲבַרְתִּי מֵעַל־יָד עוֹנֵף וְחַלְבַּשׁ אֶתֶּךָ מִחֻלְצוֹת: 5 וַאֲמַר וַיִּשְׂמוּ צַנִּיף
 סָהוּר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׂמוּ הַצַּנִּיף הַסָּהוּר עַל־רֹאשׁוֹ וַיַּלְבְּשׂהוּ בְּגָדִים וּמַלְאָךְ יְהוָה עֹמֵד: 6 וַיַּעַר מַלְאָךְ
 יְהוָה בַּיּוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: 7 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־בְּדְרָכֵי תִלְךְ וְנָא אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְנִסְמַתֶּה
 תִּרְבֵּן אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־חֻצְרֵי וְנִתְתִּי לְךָ מִהֲלָכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה: 8 שְׁמַע־נָא יְהוֹשֻׁעַ וְהַכֹּהֵן

הגדול אמה ורעידו הישבים לפניו כראשי מופת תמה כיהנני מביא את עבדי צמח: 9 כי ו הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהנה צבאות ומשתי את עזן הארץ והיא ביום אחד: 10 ביום ההוא נאם יהנה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחט גפן ואל תחט תאנה:

4

1 וישוב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: 2 ויאמר אלי מה אמה ראה ויאמר (ואמר) ראיתי והנה מנורת זהב פלה ונלה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: 3 ושנים זיתים עליה אחד מימין הנלה ואחד על שמאלה: 4 ואען ויאמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני: 5 ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה תמה אלה ואמר לא אדני: 6 ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרובבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהנה צבאות: 7 מראתה הר הנדול לפני זרובבל למישר והוציא את האבן הראשה השאלות הן הן ליה: 8 ויהי דבר יהנה אלי לאמר: 9 ויהי זרובבל וסדו הבית הנה ויהי תבצענה ויעת פרי יהנה צבאות שלחני אליכם: 10 כי מי בז ליום קטנות ושמהו וראו את האבן הנדול ביד זרובבל שבעה אלה עיני יהנה תמה משוטטים בכל הארץ: 11 ואען ואמר אלי מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה: 12 ואען שנית ואמר אלי מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזית המוריקים מעליהם הזיתים: 13 ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: 14 ויאמר אלה שני בני הצהר העמדים על ארון כלי הארץ:

5

1 ואשוב ואשא עיני וראת והנה מנלה עפה: 2 ויאמר אלי מה אמה ראה ואמר אני ראה מנלה עפה ארבה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: 3 ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כלי הארץ כי כל הענב מזה כמוה נקה וכל הנושבע מזה כמוה נקה: 4 הוצאתיה נאם יהנה צבאות ובאה אל בית הנזב ואל בית הנושבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עצמי ואת אבניו: 5 ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת: 6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינים בכל הארץ: 7 והנה כפר עפרת נשאת וזאת אישה אחת וישבת בתוך האיפה: 8 ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל ידה: 9 ואשא עיני וראו והנה שתיים נשים ויוצאות וריות בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים: 10 ואמר אל המלאך הדבר בי אנה תמה מולכות את האיפה: 11 ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שער והוכן והניחה שם על מכתה: 12

6

1 ואשוב ואשא עיני וראת והנה ארבע מרפבות יוצאות מבין שני הקרים והקרים הרי נחשת: 2 במרפבה הראשונה סוסים ארמים ובמרפבה השנית סוסים שחורים: 3 ובמרפבה השלישית סוסים לבנים ובמרפבה הרביעית סוסים ברדים אמצים: 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני: 5 ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים ויוצאות מהתיצב על ארון כלי הארץ: 6 אשר יבה הסוסים השחורים וצאים אל ארץ צפון והלבנים וצאו אל אחריהם והברדים וצאו אל ארץ התימן: 7 והאמצים וצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לנו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: 8 וינעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את דרוחי בארץ צפון: 9 ויהי דבר יהנה אלי לאמר: 10 לקוח מאת הנולה מחלתי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אמה ביום ההוא ובאת בית אישה בן צפניה אשר באו מביבל: 11 ולקחת כסף ונהב ועשית עשרות ושמת בראש יהושע בן יהוצבק הפתח הנדול: 12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהנה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתי וצמח ויבנה את היכל יהנה: 13 והוא יבנה את היכל יהנה והוא יבנה את היכל יהנה ומשל על כסאו והנה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: 14 והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בתיבול יהנה: 15 ורחוקים ויבאו ויבנו ויבנו ויהנה וידעתם כיהנה צבאות שלחני אליכם והנה אם שמוע תשמעו בקול יהנה אלהיכם: 16

7

1 ויהי בשנת ארבע לדרגוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: 2 וישלח בית אל שר-אצר והגם מלך ואנשיו לחלות אתפני יהוה: 3 לאמר אל-הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל-הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתו זה כמה שנים: 4 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 5 אמר אל-כל-עם הארץ ואל-הכהנים לאמר כירצמתם וספור בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני: 6 וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלוא את-הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות ירושלם ישבת ושלחה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל-זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו ותסוד ורחמים עשו איש את-אחיו: 10 ואלמנה ויתום גר ועני אל-תעשקו ורעת איש אחיו אל-תחשבו בלבבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתר סהרת ואונייהם הכבירו משמוע: 12 ולבם עמו שמיר משמוע את-התורה ואת-הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר-קרא ולא שמעו כן וקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערהם על כל-הגוים אשר לא-ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ-חמדה לשמה: 6

8

1 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציזן קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבת אל-ציזן ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר-האמת והר-יהוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב זמים: 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתי: 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם-בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושע את-עמי מארץ מזרח ומארץ מביא השמש: 8 והבאתי אתם ושכנתי בתוך ירושלם והיירלי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה יריכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפני הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות: 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין-שלום מן-הצר ואשלח את-כל-האדם איש ברעהו: 11 ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כיררע השלום הגפן תפן פריה והארץ תפן את-יבוליה והשמים יתנו טלם והנחלתי את-שארית העם הזה את-כל-אלה: 13 ותהא כאשר הייתם קללה בנזים בית יהודה ובית ישראל כן אושע אתכם והייתם ברכה אל-יתראו תחזקנה יריכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי לתרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נתמתי: 15 כן שבת זממתי בימים האלה להיטיב את-ירושלם ואת-בית יהודה אל-יתראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את-רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואישו את-רעת רעהו אל-תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל-תאמרו כי את-כל-אלה אשר שאנתי נאם יהוה: 18 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי ויהנה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמזערים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: 21 והלכו ישיבי אהת אל-אהת לאמר נלכה הלוך לחלות אתפני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלה גם-אני: 22 ויבאו עמים רבים ונזים עצומים לבקש את-יהוה צבאות בירושלם ולחלות אתפני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות היום והחזיקו בכנה איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם: 8

9

1 משא דבר יהוה בארץ חרף ונמשך מנחתו כי ליהנה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 ונשחמת תנבל-בה צר וציזון כי חכמה מאד: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיש חוצות: 4 הנה אני יורשנה והכה בהם חילה והיא באש תאכל: 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרונ כרהביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: 7 ותסרתי דמו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם-הוא לאלתינו ויהי כאקף ביהודה ועקרונ

כיבוסי: 8 וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: 9 גילי מאד בתציון הריעל בת ירושלם הגה מלכד יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 10 והקרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עדום ומנהר עד אפסי ארץ: 11 גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מזכור אין מים בו: 12 שיבו לבצרון אסירי התקנה גם היום מגיד משנה אשיב לך: 13 כירדלכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בנוד ציון על בנגוד יגן ושמתיד קרוב גבור: 14 ויהנה עליהם וראה ויצא ככרק חצו ואדגי יהודי בשופר יתקע והלך בסערות תימן: 15 יהנה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יגן ומלאו כפזוק כנויות מזבח: 16 והושיעם יהנה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני זר מתנוססות על אדמתו: 17 כי מה טובו ומה רפיו דגן בחורים ותירוש וינזב בתלות:

10

1 שאלו מיהנה מטר בעת מלקוש יהנה עשה חויתים ומטר נשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הכל יחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כיראון רעה: 3 פ על הרעים חכה אפי ועל העתונים אפקוד כירפקר יהנה צבאות את עדרו את גבית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש וחדו: 5 והיו כנבלים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהנה עמם והבישו רכבי סוסים: 6 ונברתי ואת גבית יהודה ואת גבית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא ינחמתים כי אני יהנה אלהיהם ואשגם: 7 והיו כגבור אפרים ושמוח לבם כמו יגן ויגיהם ראו ושמוחו יגל לבם ביהנה: 8 אשרקת להם ואקצצם כי פדיתים ורכי כמו רבו: 9 ואזרעם בעמים ובמרתקים ויכרוני וחי את גבניהם ושבו: 10 והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקצצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: 11 ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורר גאון אשר ושכט מצרים יסור: 12 ונברתים ביהנה ובשמו יתחלכו נאם יהנה: 13

11

1 פתח לבנון דלתיד ותאכל אש בארזיך: 2 היגל ברוש כירנפל ארו אשר אדרים שדרו הילילו אלוני כשון כי רר גער *הבצור* (הבציר): 3 קול יללת הרעים כי שדרה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדר גאון הנדון: 4 כה אמר יהנה אלהי רעה את צאן התרנה: 5 אשר קניהו יחרגו ולא יאשמו ומכריתו יאמר ברוד יהנה ואעשר ורעהיהם לא יחמול עליהן: 6 כי לא אחמול עוד עלי שכי הארץ נאם יהנה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביר רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם: 7 וארעה את צאן התרנה לבן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קרתי נעם ולאחד קרתי חבלים וארעה את הצאן: 8 ואקחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי: 9 ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחרת תפחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: 10 ואקח את מקלי את נעם ואנדע אתו להפיר את בריתי אשר כתי את כל העמים: 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהנה הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הכו שקרי ואס' לא חרלו וישקלו את שקרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהנה אלי השליכוה אל היוצר אדר תיקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהנה אל היוצר: 14 ואנדע את מקלי השני את החבלים להפיר את האחתה בין יהנה ובין ישראל: 15 ויאמר יהנה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: 16 כי הגה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יקרק: 17 חוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין ימיו זרעו יבוש תאכש ועין ימיו פכה תכה: 18

12

1 משא דבר יהנה על ישראל נאם יהנה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבן: 2 הגה אנכי שם את ירושלם סף העל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהנה במצור על ירושלם: 3 והנה ביום ההוא אשים את ירושלם אכן מעמסה לכל העמים כל עמסיה שרוט ישראל ונאספו עליה כל

בני הארץ: 4 ביום ההוא נאם יהוה אלהי כל־סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל־בית יהודה אפקח את־עניו וכל־סוס העמים אפה בערון: 5 ואמרו אלפי יהודה כלבם אמצה לי ישבי ירושלים ביהנה צבאות אלהיהם: 6 ביום ההוא אשים את־אלפי יהודה ככנור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על־מין ועל־שקמול את־כל־העמים סביב וישבה ירושלים עוד תחתיה בירושלם: 7 והושיע יהוה את־אחלי יהודה בראשנה למען לא־תגדל תפארת בית־דוד ותפארת ישב ירושלים על־יהודה: 8 ביום ההוא יגן יהוה בעד יושבי ירושלים והיה הנכשל בהם ביום ההוא כנור ויבית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: 9 והנה ביום ההוא אבקש להשמיר את־כל־הגוים הבאים על־ירושלם: 10 ושפכתי על־בית דוד ועל יושבי ירושלים רוח חן ותחנונים והביטו אלי את־אשר־דקרו וספרו עליו כמספר על־החיר והמר עליו כהמר על־הכור: 11 ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרך־רמון כבקעת מגדן: 12 וספרה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית־דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית־נתן לבד ונשיהם לבד: 13 משפחת בית־לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעיה לבד ונשיהם לבד: 14 כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד: 15

13

1 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלים לחפאת ולנהה: 2 והנה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אלהי את־שמות העצבים מן־הארץ ולא יזכרו עוד וגם את־הנביאים ואת־רוח השמאה אעביר מן־הארץ: 3 והנה כיי־נבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תהיה פי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבא: 4 והנה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש: 5 ואמר לא נביא אנכי איש־עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנערי: 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין בדי ואמר אשר הפיית בית מאהבי: 7 ס חרב עובר על־רעי ועל־גבר עמייתי נאם יהוה צבאות הוה את־הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על־הצערים: 8 והנה ככל־הארץ נאם יהוה פיר־שנים פה יכרתו יגעו והשלשית יותר פה: 9 והבאתי את־השלשית באש וצרפתים כצרף את־הכסף ובחנתים כבתן את־הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אלו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי: 10

14

1 הנה יום־בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: 2 ואספתי את־כל־הגוים אל־ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשטו הבתים והנשים *תשנלנה (תשכבנה) ויצא חצי העיר בעולה ויתר העם לא יכרת מן־העיר: 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם ביום הלחמו ביום קרב: 4 ועמדו רגליו ביום־ההוא על־הר הזיתים אשר על־פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה ונמה גיא גדולה מאד ויש חצי ההר צפונה וחציו־נגבה: 5 ונסתם גיא־הרי כיי־גיש גיר־הרים אל־אצל ונסתם פאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך־יהודה ובה יהנה אלהי כל־קרשים עמך: 6 והנה ביום ההוא לא־יהנה אור יקרות *יקפאון וקפאון: 7 והנה יום־אחד הוא יונע ליהוה לא־יום ולא לילה והנה לעת־ערב יהנה־אור: 8 והנה ביום ההוא יצאו מים־חיים מירושלם חצנים אלהים הקדמוני וחצנים אלהים האחרון בקוץ ובחרף יהנה: 9 והנה יהנה למלך על־כל־הארץ ביום ההוא יהנה יהנה אחד ושמו אחד: 10 ושוב כל־הארץ כערכה מנבע לרמון נגב ירושלים וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד־מקום שער הראשון עד־שער הפנים ומגדל תנאל עד יקבי המלך: 11 וישבו בה וחרם לא יהנה עוד וישבה ירושלים לבטח: 12 וזאת מהנה המנפה אשר יגף יהוה את־כל־העמים אשר צבאו על־ירושלם המקו בשרו והוא עמד על־רגליו ועינו תמקנה בחריהו ולשונו תמק פיהם: 13 והנה ביום ההוא מהמה מהומת־יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על־יד רעהו: 14 וגם־יהודה תלחם בירושלם ואשר חיל כל־הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: 15 וכן תהיה מנפת הסוס הפחד הנמל ותחמור וכל־הבהמה אשר יהנה במחנות ההמה כמנפה הזאת: 16 והנה כל־הנוותר מכל־הגוים הבאים על־ירושלם ועליו מתי שנה בשנה להשתחות למלך יהנה צבאות ולחג את־תג הסכות: 17 והנה אשר לא־יעלה מאת משפחות הארץ אל־ירושלם להשתחות למלך יהנה צבאות ולא עליהם יהנה הגשם: 18 ואם־משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהנה המנפה אשר יגף יהוה את־הגוים אשר לא יעלו לחג את־תג הסכות: 19 זאת מהנה חטאת מצרים

וְחָטְאוּ כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחֹג אֶת-חֹג הַסִּבּוֹת: ²⁰ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל-מַצְלוֹת הַסּוֹס קָדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְבְּחִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: ²¹ וְהָיָה כָּל-סִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קָדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וְכָאוּ כָּל-הַזְּבָחִים וְלִקְחוּ מֵהֶם וּבָשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא-יִהְיֶה כֹנְעָנִי עוֹד בְּבֵית-יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

מלאכי

1 מִשָּׂא דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלָאכִי: 2 אֶהְבֵּתִי אֹתְכֶם אָמֵר יְהוָה וְאַמַּרְתֶּם בְּמַה אֶהְבֵּתֵנוּ הַלּוֹא־אֵחָ עָשׂוּ לְיַעֲקֹב נֶאֱמַר־יְהוָה וְאֶהְבֵּתִי וְאֶהְבֵּתֵנוּ שְׂנֵאתִי וְאֲשִׁים אֶת־הַרְוִי שְׂמֵמָה וְאֶת־נַחְלֹתָי לַתְּנוּת מִדְּבָר: 4 כִּי־תֹאמַר אֲדוֹמ רִשְׁשֵׁנוּ וְנָשׁוּב וּנְבַנֶּה חֲרִבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַמָּה יִבְנוּ וְנֹאנִי אֶהְרֹס וְקִרְאִי לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה וְהָעַם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם: 5 וְשִׁינִיכֶם תִּרְאִינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ וַיְהִי מֵעַל לְגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל: 6 בֶּן יִכְבַּד אָב וְעַבְד אֲדֹנָיו וְאִם־אָב אֲנִי אֵינִי כְבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים אֲנִי אֵינִי מוֹרְאֵי אָמֵר: 7 יְהוָה צְבָאוֹת לָכֵן הִכְהַנִּים בּוֹנֵי שְׂמֵי וְאַמַּרְתֶּם בְּמַה בּוֹנֵינוּ אֶת־שָׁמַיִם: 8 מְנִישִׁים עַל־מִזְבְּחֵי לֶחֶם מִנְאֵל וְאַמַּרְתֶּם בְּמַה גֹּאֲלֵנוּךְ בְּאַמְרֹכֶם שְׁלָחַן יְהוָה נְבוֹזָה הוּא: 9 וְכִי־תִגְשׁוּן עֵגֶר לְיִזְבַּח אִין רָע וְכִי תִגְשׁוּ פֶסֶחַ וְחֻלָּה אִין רָע הַקְרִיבֵהוּ זֶאֱ לְפִתְחֵךְ הַיְרֻצֵךְ אִוּ הִישָׂא פְנֵיךְ אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת: 9 וְעַתָּה חַלְדֵנָא פְּנֵי־אֵל וַיִּחַנְנוּ מִיַּדְכֶם תִּתֵּה זֹאת הִישָׂא מִכֶּם פְּנִים אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת: 10 מִי גַם־בְּכֶם וַיִּסְגֵר דְּלֹתִים וְלֹא־תִאֲרִיזוּ מִזְבְּחֵי חֲגָם אִין־לִי חֲפִץ בְּכֶם אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־תִרְצֶה מִיַּדְכֶם: 11 כִּי מִמִּזְבְּחֵי־שָׁמַיִם וְעַד־מִבּוֹאוֹ גְּדוּל שְׂמֵי בְנוֹים וּבְכָל־מִקּוֹם מִקְשֵׁר מִגֵּשׁ לְשָׁמַיִם וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי־גְדוּל שְׂמֵי בְנוֹים אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת: 12 וְאַתֶּם חֹתְלִים אוֹתוֹ בְּאַמְרֹכֶם שְׁלָחַן אֲדֹנֵי מִנְאֵל הוּא וְנִיכּוּ נְבוֹזָה אָכְלוּ: 13 וְאַמַּרְתֶּם הֲנֵה מִתְלַאֵה וְהַפְתַּחְתֶּם אוֹתוֹ אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת וְהַבְּתֵם זֶזוּל וְאַתֶּם־הַפְּסַח וְאַתֶּם־תְּחוּלָה וְהַבְּתֵם אֶת־הַמִּנְחָה הָאֲרֻצָּה אוֹתָהּ מִיַּדְכֶם אָמֵר יְהוָה: 14 וְאִרְוֵר נֹכַח וְנִשָּׁ בְעֶדְרֹו זָכַר וְנִגְרַר וְיִבַח מִשְׁחַת לֹאֲדֹנֵי כִי מִלֶּךְ גְּדוּל אֲנִי אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת וְשָׁמַיִם נֹרָא בְנוֹים:

2

1 וְעַתָּה אֲלִיכֶם הַמְצַנֵּה הַזֹּאת הִכְהַנִּים: 2 אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ עַל־לֵב לַתָּה כְּבוֹד לְשָׁמַיִם אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת וְשַׁלַּחְתִּי בְכֶם אֶת־הַמַּאֲרָה וְאֲרוּתִי אֶת־בְּרוּכוּתֵיכֶם וְנִסְ אֲרוּתִי כִּי אֵינְכֶם שְׂמִים עַל־לֵב: 3 הִנְנִי גֹעַר לָכֵן אֶת־הַזֶּרַע וְזִרְתִּי פֶרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַיִּיכֶם וְנִשָּׂא אֹתְכֶם אֲלֵיו: 4 וַיִּדְעֵתֶם כִּי שַׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־הַמְצַנֵּה הַזֹּאת לְהַיּוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוִי אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת: 5 בְּרִיתִי וְהִתַּה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְאֶתְנַסְּלוּ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְנֵי שְׁמִי נַחַת הוּא: 6 תּוֹרַת אֱמֶת הִתַּה כְּפִיָּהוּ וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא כִּשְׁפָתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הַלֶּךְ אִתִּי וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן: 7 כִּי־שִׁפְתֵי כַהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת וְתוֹרָה וּבְקִשְׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאךְ וְהוֹדוּ־צְבָאוֹת הוּא: 8 וְאַתֶּם סִרְתֶּם מִן־הַדְּרָךְ הַכְּשֵׁלְתֶם רַבִּים בַּתּוֹרָה שְׁחָתֶם בְּרִית הַלֵּוִי אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת: 9 וְגַם־אֲנִי נִתְתִי אֹתְכֶם נְבוֹים וְשִׁפְלִים לְכָל־הָעַם כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שְׂמִים אֶת־דְּרָכֵי וְנִשְׂאִים פְּנִים בַּתּוֹרָה: 10 הַלּוֹא אָב אַחַד לְכָלְנוּ הַלּוֹא אֵל אַחַד בְּרַאנּוּ מַדּוּעַ נִבְנֵד אִישׁ בְּאֵחָיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ: 11 מְבַרְּהַ וְהוֹדָה וְתוֹשֵׁבָה נַעֲשֶׂתָה כִּי־יִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַם כִּי וְחַלֵּל הַיְהוּדָה קָדֵשׁ יְהוָה אֲשֶׁר אֵהָב וּבְעַל בַּת־אֵל נִגְרַר: 12 וְכִלְתָּ יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂהוּ עַר וְעָנָה מֵאֲהֵלִי יַעֲקֹב וּמְנִישׁ מִנְחָה לְיְהוָה צְבָאוֹת: 13 וְזֹאת שְׁנֵית תַּעֲשׂוּ פְסוֹת דִּמְעָה אֶת־מִזְבְּחַ יְהוָה כִּי וְאַנְקָה מֵאִין עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה וְלִקְחַת רִצּוֹן מִיַּדְכֶם: 14 וְאַמַּרְתֶּם עַל־מַה עָל כִּי־יְהוָה הַעִיד בֵּינֵךְ וּבֵינִי וְאֵשֶׁת נְעוּרֶיךְ אֲשֶׁר אִתָּה בְּנִדְרָתָה כֹּה וְהִיא חֲבֵרְתָךְ וְאֵשֶׁת בְּרִיתְךָ: 15 וְלֹא־אֲתָדַע עֲשֵׂה וְשָׂאָר רִיבֵךְ לֹא וְמַה הָאֶחָד מִבְּקֶשׁ זָרַע אֲלֵהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחְכֶם וּבְאֵשֶׁת נְעוּרֶיךְ אֶל־יְבִיבֵד: 16 כִּי־שָׂנֵא שַׁלַּח אָמֵר יְהוָה אֲלֵהִי יִשְׂרָאֵל וּכְסַח חִמְס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחְכֶם וְלֹא תִבְגְּדוּ: 17 הַזֹּנֵעֵתֶם יְהוָה בְּדַבְּרֵיכֶם וְאַמַּרְתֶּם בְּמַה הִזְנַעְנוּ בְּאַמְרֹכֶם כָּל־עֲשֵׂה רָע טוֹב וּבְעֵינֵי יְהוָה וּבְהֶם הוּא חֲפִץ אִוּ אֵינִי אֲלֵהִי הַמְשַׁפֵּט:

3

1 הִנְנִי שַׁלַּח מְלָאכִי וּפְנֵה־דְרָךְ לְפָנַי וּפְתַחֵם יְבוֹא אֶל־הַיְכָלֵי הָאֲדוֹן וְאֲשֶׁר־אַתֶּם מִבְּקִשִׁים וּמִלֶּאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר־אַתֶּם חַפְצִים הַנַּהֲדָא אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת: 2 וּמִי מִכָּל־כָּל־אֶת־זֶם בּוֹאוֹ וּמִי הַעֲמֵד בְּהַרְאוֹתוֹ כִּי־הוּא כָּאֵשׁ מִצְרַף וּכְבַרִית מִכְּבָסִים: 3 וְיִשָּׁב מִצְרַף וּמִשְׁהַר כֶּסֶף וְשָׂרֵה אֶת־בְּנֵי־לֵוִי וְזָקַק אֹתָם בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מוֹשִׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה: 4 וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת הַיְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנוֹם קִדְמִנְיוֹת: 5 וְקִרְבֵּתִי אֲלֵיכֶם לְמַשְׁפַּט וְהִנֵּיתִי וְעַד מִמַּהֵר בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְצָפִים וּבְנִשְׁבָּעִים לְשָׁקֵר וּבְעַשְׂקֵי שְׂכָר־שְׂכִיר אֶלְמָנָה וְנִתּוֹם וּמִטִּירֵד וְלֹא יִרְאוּנִי אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת: 6 כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא

שְׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּגִי-יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם: ⁷ לְמִיּוֹי אֲבֹתֵיכֶם סִרְתֶּם מִחֻקֵּי וְלֹא שָׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאֶשְׁבֶּה אֵלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְאִמְרֶתֶם בְּמִוּה נָשׁוּב: ⁸ תִּקְבְּעַ אַדְּם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קִבְּעִים אֹתִי וְאִמְרֶתֶם בְּמִוּה קִבְּעִנִיךְ הַמַּעֲשֶׂר וְהַתְרוּמָה: ⁹ בְּמֵאֲרֶה אַתֶּם גְּאֹלִים וְאֹתִי אַתֶּם קִבְּעִים הַגּוֹי כְּלוֹ: ¹⁰ הִבִּיאוּ אֶת-כָּל-הַמַּעֲשֶׂר אֶל-בֵּית הָאוֹצֵר וַיְהִי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחֻנּוּיִי גַאֵ בְּזָאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת-אֲרָבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרֶכֶת עַד-בְּלִי-דַי: ¹¹ וְנִעַרְתִּי לָכֶם בְּאֶכֶל וְלֹא-יִשְׁתַּח לָכֶם אֶת-פְּרֵי הָאֲדָמָה וְלֹא-תִשְׁלַל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: ¹² וְאֶשְׂרוּ אֲחֵכֶם כָּל-הַגּוֹיִם כִּי-תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֹפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: ¹³ חֲזִקוּ עָלַי דְּבַרְיֶכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמְרֶתֶם מִה-נִדְּבַרְנוּ עֲלֵיךְ: ¹⁴ אָמַרְתֶּם שְׁוֹא עֲבַד אֱלֹהִים וּמִה-בָּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמֵרָתוֹ וְכִי הִלְכְנוּ קִדְרָנוֹת מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת: ¹⁵ וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֶׁרִים וְדִים נִם-נִבְנוּ עֲשֵׂי רִשְׁעָה נִם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלֹטוּ: ¹⁶ אֵץ נִדְּבַרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶת-רַעְוָהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ: ¹⁷ וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחִמְלָתִי עֲלֵיהֶם כְּאֲשֶׁר יַחְמַל אִישׁ עַל-בְּנוֹ הַעֲבָד אֹתוֹ: ¹⁸ וְשִׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרִשָׁע בֵּין עֲבַד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ: ¹⁹ כִּי-יִהְיֶה הַיּוֹם כִּיָּא בְּעַר כַּתְּנִי וְהָיוּ כָל-יְדָיִם וְכָל-עֵשֶׂה רִשְׁעָה קָשׁ וְלֹהֵט אַתֶּם הַיּוֹם הַכֹּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא-יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנֶף: ²⁰ וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שִׁמְשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכֹנֶפֶיךָ וַיִּצְאֲתֶם וּפְשַׁתֶּם כַּעֲגֹל מִרְבֵּק: ²¹ וְעִסְוֹתֶם רִשְׁעִים כִּי-יְהִיו אֲפֹר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: ²² זְכַרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים: ²³ הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: ²⁴ וְהָשִׁיב לִב-אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְלִב בָּנִים עַל-אֲבוֹתֶם שׁוּ-אָבוּא וְהִכִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חָרָם: